

BIBLIOTECA NAZIONALE
di Napoli

XII
G
22
NAPOLI

2

COMMENTARIA LUCULENTA, ET ABSOLUTA;

In Univerfos Ritus M. C. V. Regni Neapolitani.

IN QUIBUS

PRÆTER ERUDITIONEM, AC RERUM NOTABILIUM
copiosam suppellectilem, Jus commune per eisdem Ritus confirmatum, limitatum,
locupletatum, castigatum, aut quomodo innovatum declaratur.

CONCINNA

ET FACILI METHODO FERE OMNIGENÆ JURIS MATERIÆ,
Pontificiæ, Civiles, criminales, & feudales, ac omnia, quæ ad praxim ejusdem Regni
pertinent, explicantur.

VARIÆQUE SUPREMORUM SENATUUM,
præcipue S. R. Romanæ, & Civitatis Neapolitanæ, etiam adhuc non impressæ decisiones,
reconditis Præscorum, Recentiorumque Patrum doctrinis munita utilis,
Et quam lepidè subneantur.

OPVS MAGISTRATIBVS; ET CAUSARVM PATRONIS PERJVCVNDVM
Pragmaticis omnibus, atq; in forensi Palæstra versatis, maximè commodum, studiosis,
atque eruditis insuifum.

AUTHORE

D. CAROLO PETRA
Sacræ Militiæ Calatravæ Æquite

Duce Vasti Girardi, & Caccaboni aliorumque feudorum Barone, In
Subselliiis Neapolitanis, Jam olim Advocato, Postmodum M. C. V.
Judice, Demum In Sacro Justitiæ Senatu Consiliario Decano,
Et Supremi Collateralis Consilii Regente.

TOMUS SECUNDUS.

CUI LOCOPLETISSIMUS RELENCHUS ACCESSIT.

NEAPOLI. Sumptibus Nicolai, & Vincentii Rispoli MDCCXXV.
CUM PRIVILEGIO, AC SUPERIORUM FACULTATE.

CANONICA APPROBATIO.

IN Congregatione habita coram Eminentissimo Domino Cardinali Philamarino Archiepiscopo Neapolitano hac die 25. Junii 1661. fuit dictum, quod Dominus Julius Caponus revideat, & in scriptis referat eidem Congregationi.

Paulus Garbinatus Vic.Gen.

Can. D. Matthæus Renzi S. T. D.
& Consult. S. Off.

EMINENTISSIME DOMINE.

LEgi, iterumquæ alacri animo perlegi Luculentissima Commentaria in omnes Ritus M. C. V. summo ingenio contexta, ac elaborata à nobilissimo, & perspicacissimo J. C. D. Carolo Petra Barone Vastii Girardi, ac Advocato præstantissimo, & nil in illis reperi, quod orthodoxæ, veræquæ fidei, & piis moribus consonum non sit, qua de re, dum Emin. Tuz visum jam fuerit dignissima prælo, ad communem utilitatem, & disciplinam, sentio. Neapoli die 18. Julii 1661.

Emin. Vestræ

Humillimus Seraus
Julius Caponus.

IN Congregatione habita coram Eminentissimo Domino Cardinali Philomarino Archiepiscopo Neapolitano sub die 17. Septembris, 1661, fuit dictum, quod stante relatione Revisoris infrascripti, imprimatur.

Paulus Gabinatus Vic. Gen.

Can. D. Matthæus Renzi S. T. D.
Ac Conf. S. Off.

REGIA APPROBATIO

ECCELLENTISSIMO SIGNORE.

DON Carlo Petra Barone del Vasto Girardi supplicando espone à V. E. come desidera dar in luce un Commento da lui fatto sopra li Riti della Gran Corte della Vic. però supplica V. E. commetter la revisione di quelli, à chi li pare, acciò possa poi ordinare, che si stampino, ut Deus.

Magnif. U. J. D. Julius Caponus videat, & In scriptis referat Sux Excellentiz. Galeota Regens. Musettula Regens. Ulloa Regens. Carillo Regens.

Provisum per S. E. Neap. die 24. Maij. 1661. Anastasius.

ILLUSTRISSE, ET ECCELLENTISSE DOMINE.

DON Caroli Petra Baronis Vasti Girardi Commentaria in Ritus M.C.V. elucubrata, ac luculentia Exc. Tux iussu, perlegi: quàm sapidè, Deus bone! quàm jucundè. Vir hic in paucis à jurisprudentia, ac bonarum literarum studiis instructus, ab ipso ætatis suæ Vere, non genio, sed ingenio indugens hæc nobis ex utrarumq; florilegiis meila concessit. Emulatus namq; majorum suorum decora, genere doctrina, virtutum ornamentis præstantium, non tam videtur æquasse illa, quàm etiàm superasse. Auspiciis proinde, sinuque Excell. Tux foveri dignus, qui de Repub. universa mereri, tam citò potuit, tam benè. In hoc enim, opere (quod imperio Exc. Tux quantociùs in publicam lucem compelli, etiàm, atquè etiam voveo) tantum abest, ut Regiæ quicquam jurisdictioni adversetur, ut potiùs, & eidem, & toti Reipubl. literariz maximoperè conduciturum videatur. Hæc judicii mei est ælea, minimè sanè panitenda, si Exc. Tux, ex quo tota dependet, judicium arrideat. Die 8. Junii 1661.

Excell. Vestre

Servus humilissimus
Julius Caponus.

Visa retroscripta Relatione. Imprimatur, & in publicatione servetur Regia Pragmatica.

*Galeota Regens.
Musettula Regens.
Navarra Regens.*

*Carillo Regens.
Ulloa Regens.*

Provisum per S. E. Neapoli 21. Junii 1661.

Villanui.

RITVVVM.

Qui in hac Secunda Parte explicantur,

SUMMA AC ELENCHUS:

RITVS CLXVI.

Item, quod si debitores, aut debitorum quorumcumque personarum, pag. 1.

Proxim declarat incusandi, seu liquidandi in M. C. publica Instrumenta, & quibus ex causis impediatur ipsa liquidatio.

RITVS CLXVII.

Nota, quod iste Ritus hoc modo praestatur. pag. 50.

Transactio vigenio à die natiuitatis actionis contentae in instrumento liquidari non potest instrumentum, sed agendum erit via ordinaria; ut autem Instrumentum liquidari valeat, debet esse liquidum per se, sine alia probatione. Posset tamen fieri interrogatio, si plura essent instrumenta, quorum unum esset liquidum per respectum ad aliud.

RITVS CLXVIII.

Item, nota, quod assignanti instrumentum. pag. 63.

Qui petit instrumentum liquidari obligat se, & bona sua, non concordare cum altera parte sine licentia Curiae, & quod Instrumentum impediatur liquidatio, si debitor praeuenerit per citationem suam creditorem, petendo rumpi dictum Instrumentum.

RITVS CLXIX.

Ubi autem citatus super tenore instrumenti pag. 68.

Impeditur Instrumenti liquidatio, si citatus super tenore Instrumenti in prima citatione, vel infra triiduum veniat ad Curiam cum sacco paratus.

RITVS CLXX.

Item, nota, quod quando volens interrogationem fieri. pag. 70.

Modum, & praxim referribit citandi super tenore Instrumenti Reum fugitiuum, & nihil immobile possidentem in Regno.

RITVS CLXXI.

Item, nota, quod ille qui carceratur. pag. 73.
Carcerato vigore Instrumenti, non probante infra terminum sibi datum ad probandum Cusiam procedere potest ad mutilationem manus, modo agatur via ordinaria, non extraordinaria.

RITVS CLXXII.

Item quod si debitores citati. pag. 74.
Citati super tenoribus Instrumentorum, esse-

Et contumaces, possunt statim capi de persona.

RITVS CLXXXIII.

Item, quod si aliquis, vel si aliqua citatur. pag. 76.

Citatus, vel citata super tenore Instrumenti, in quo continetur poena pecuniaria, & iuramentum, si de periurio, & poena accusetur, & in peremptorio termino compareant cum sacco parati, quamvis lapsò termino solutionis nullatenus proceditur contra eos super poenis praedictis.

RITVS CLXXXIV.

Item servat ipsa Curia, quod si aliquis, vel aliqua interrogatur. pag. 81.

Interrogatus, vel interrogata super tenore Instrumenti, si confiteatur, Instrumentum esse verum, sed illi se satisfecisse, vel neget esse verum, detinetur dato termino ad probandum defensiones suas nisi in promptu doceat per Instrumentum publicum, vel aliam scripturam authenticam.

RITVS CLXXXV.

Item, in causa praemissa. pag. 82.
Interrogatus super tenore Instrumenti, si in promptu per publicum quietationis Instrumentum doceat se satisfecisse, non detinetur; Detinebitur tamen Adversarius tanquam calumniator, & periurus.

RITVS CLXXXVI.

Item, servat ipsa Curia, quod quandovis. pag. 84.

Originalia documenta, & si de Jure remaneant debeant penes acta, Curia tamen servat ea restituere partibus, sita collatione.

RITVS CLXXXVII.

Item, quod quaecunque citationes. pag. 85.
Citationes quaecunque in fascio ponantur citationum; non in processibus.

RITVS CLXXXVIII.

Item, servat ipsa Curia, quod si debitor. pag. 85.

Liquidare potest Instrumentum filius, vel haeres defuncti creditoris, modo constet ipsum esse heredem, contra verò heredem debitoris haud procedit liquidatio.

RITVS CLXXXIX.

Item, servat ipsa Curia, quod si aliquis, vel aliqua, interrogatur. pag. 88.

Disponit idem, quod praecedens Rit. 171.

E. L E N C H U S.

RITVS CXC VII.

Item, servat ipsa Curia, quod accusator. pag. 116.

Accusator, accusatione pendente, accusari, vel denunciari non potest, dum tamen paratus sit, accusatione finita, accusationibus, vel denunciationibus coram quocunque Iudice competente respondere, & de hoc nihilominus cavere.

RITVS CXC VIII.

Item, servat ipsa Curia, quod ubicunque in termino. pag. 116.

Citatus ad se presentandum in Curia, Infra terminum peremptorium, si non comparat ultima die termini, accusatur contumacia, & sequenti die, ad petitionem accusatoris, vel Advocati Fisci condemnatur ad poenam fideiussoris, & bannitur simulque condemnatur fideiussor ad ipsammet poenam fideiussionis.

RITVS CXC IX.

Item, servat ipsa Curia non recipere. pag. 117.
Non recipit Curia denunciationem aliquam, nisi cum obligatione de probando quod denunciatur, & de non concordando cum parte, & tunc procedit ad citationem capitulorum.

RITVS CC.

Item servat ipsa Curia, quod quando aliquis Clericus. pag. 118.

Clericus aliquem denunciare dare debet laicos fideiussores, qui pro eo se obligent in casu, quo denunciationem non probaverit, vel cum parte abique licentia Curie se concordaverit. Recipitur tamen denunciatio abique ista obligatione, si denuncians sit miserabilis persona, vel Ecclesiastica.

RITVS CCI.

Item, servat ipsa Curia, quod quando venit. pag. 119.

Non recipitur denunciatio filii familias, nisi cum obligatione cum consensu patris, vel nisi bona habeat castrensis, vel quasi, cum quibus solvere valeat poenam.

RITVS CCII.

Item, quod si partes voluerint. pag. 122.

A lite, vel accusatione, quis non valet desistere, concordando se cum parte abique Curie licentia, & quando debeat comparere accusator, vel accusatus Quod si partes in iudicio desistant solvent poenam Ritu praefinitam.

RITVS CCIII.

Item, servat ipsa Curia, quod si accusi accusator. pag. 124.

Quot solvet tarenos accusator si desistat ante, vel post litem contestatam, & quid in civilibus sancitum sit.

RITVS CCIV.

Item, quod plerumque contingit. pag. 125.

Praxim indicat servandam, cum banniti, vel civiliter condemnati non compareant Curia sedente, sed de fero.

RITVS CCV.

Item, si aliquis bannitus, vel bannita. p. 126.

Bannitus, vel bannita per Regni officialem pro quocunque delicto, potest per Curiam Vicarie pro eodem crimine puniri, ad petitionem, seu denunciationem ejusdem accusatoris.

RITVS CCVI.

Item, servat ipsa Curia, quod si aliquis bannitus. pag. 129.

Bannitus, & condemnatus ad tertiam, vel sextam partem bonorum, comparere potest eodem die quo condemnatur, & modus traditus, quo referri debeat talis comparitio.

RITVS CCVII.

Item, servat ipsa Curia, quod si in una citatione. pag. 132.

Pluribus citatis in unica citatione, si actor, vel accusator unum condemnari, vel banniri fecerit, alios condemnari, vel banniri facere non potest, sine nova citatione, & processu, quod si eorum unus tanquam obediens comparuerit, & fuerit licentiatius, omnes alii licentiatius dicuntur, & sine nova citatione condemnari, & banniri non poterunt.

RITVS CCVIII.

Item, servat ipsa Curia, quod primo die iuridico. pag. 136.

Nemo primo die iuridico post quascunque ferias condemnatur, quod potius de equitate, quam de jure procedit.

RITVS CCIX.

Item, servat ipsa Curia in sero. pag. 137.

Curia regitur in sero hora vespereorum, non de mane, nec aliquis condemnatur, aut bannitur, nisi primo per Tubicam Curie alta voce vocetur.

RITVS CCX.

Item, servat ipsa Curia, quod nunquam aliquis licentiat. pag. 138.

Nemo licentiat a Curia, nisi primo condemnari faciat adversarium suum ad poenam stabilitam.

RITVS CCXI.

Item, nota, quod si aliquis vadat ad Curiam. pag. 138.

Fideiussores si quis dederit pro aliquo bannito, de iudicio subiti, & solvent jus banni, extrahitur bannitus a banno, quod, & in civilibus servatur cum posito in possessione bonorum debitoris, ex primo decreto vigore

R I T U U M

gore condemnationis ad tertiam partem bonorum mobilium.

RITVS CCXII.

Item, nota, quod nullus bannitus . pag. 140.

A quo tempore capi possit bannitus.

RITVS CCXIII.

Item nota, quod nullus bannitus componitur.

pag. 141.

Quando componatur bannitus de mora carceris.

RITVS CCXIV.

Item, quod si bannitus veniat . pag. 141.

Bannitus veniens ad Curiam cum denariis in manu, & fidejussoribus de iudicio fisci, solvat jus banni, & praestet fidejussores, extrahitur a banno, & non componitur de tempore. Quod cum civiliter condemnatis simile servatur.

RITVS CCXV.

Item, quod illi, qui sunt banniti . pag. 142.

Banniti si compareant eodem die, quo fuerint banniti, tenentur infra tres dies praestare fidejussores de iudicio fisci, & intelligitur retractum bannum, & tertiaria. Similiter, & condemnati civiliter, si compareant eodem die usque ad primum somnum, retractata intelligitur condemnatio.

RITVS CCXVI.

Item, quod de quolibet bannito . pag. 143.

De quolibet bannito extrahente se a banno, vel de pluribus, simul, vel separatim fiant unum, vel plura publica instrumenta, debitis solemnitatibus roboranda. Quae tamen quidquid continere debeant, rescribit Rit.

RITVS CCXVII.

Item, quod post receptionem . pag. 144.

Alia praescribit incumbencia officio Commissariorum.

RITVS CCXVIII.

Item, servat ipsa Curia, ab eo tempore . pag. 145.

Qui facit aliquem citari civiliter, vel criminaliter, ut tali die compareat, si non compareat, sed compareat ipse citatus, poterit contra citari facientem accusare contumaciam, & triduo elapso, ad citati petitionem condemnabitur ad sextam partem bonorum mobilium, quod si non compareat citatus, accusatur contumacia, & elapso triduo, condemnatur ad tertiam partem mobilium modo civiliter sit, in criminaliter, condemnatur ad dictam tertiam, & bannitur.

RITVS CCXIX.

Item, quod tam in civilibus, quam in criminalibus . pag. 145.

Si terminus datus partibus ad probandum in-

cidat in diem feriata, sequenti die non feriata, parte non comparente, accusatur contumacia.

RITVS CCXX.

Item, si aliquis, vel aliqua bannitus . p. 147.

Bannitus, vel bannita in banno perdurans citatus, vel citata etiam in causa civili, non admittitur ad comparandum per procuratorem, nisi contumacia purgata, quam si non purgaverit infra mensem, capi poterit de persona.

RITVS CCXXI.

Item, si status terminus . pag. 154.

Terminus datus si incidat in diem feriata, contumacia patris non comparentis accusatur praecedenti, vel sequenti die non feriata.

RITVS CCXXII.

Item, quod causa tam in civilibus . pag. 155.

Rescribit idem, quod Rit. praecedens.

RITVS CCXXIII.

Item servat ipsa Curia, quod contumacia . pag. 155.

Testium contumacia accusatur proximo die, quo comparere debebant, deinde expectantur triduo. Fidejussores tamen non expectantur triduo sed die elapso, si non compaeruerint, condemnantur ad penam.

RITVS CCXXIV.

Item, nota, quod ubicunque contumacia . pag. 156.

Si dies, quo debuit accusari contumacia fuerit feriatus, accusatur die juridico immediate sequenti, & si plures fuerint, primo sequenti juridico illa accusatur, sit tamen mentio, quare non fuit accusata contumacia, & nominatur propter tale festum.

RITVS CCXXV.

Item, nota, quod tales prime . pag. 156.

Primae contumaciae accusantur die quo non regitur Curia, dummodo dies sit, quo potuisset regi, aliis spirat citatio.

RITVS CCXXVI.

Item nota, quod si feci te citare civiliter . pag. 158.

Citatus civiliter, vel criminaliter, si accusata contumacia expectetur triduo post ultimum tempus, & non condemnatur, ac compareat accusatorem vocans, ejusque accusans contumaciam, licentibitur.

RITVS CCXXVII.

Item, nota, quod in omni casu de mundo . pag. 158.

Summatu fuit in Rit. 225.

RITVS CCXXVIII.

Item, quod nullus privilegiatus . pag. 163.

Privilegiatus privilegium non trahit ad Curiam, nisi sit Curialis, non privilegium vero

E L E N C H U S.

verò trahit, sed jurat, quod perhorrescit, Curiale excepto, qui non jurat, trahitque privilegiatus etiam ex jure cesso, sed quando.

RITVS CCXXXIX.

Item si Clerici. pag. 166.

Clerici quando trahant ad M. C. privilegio Clericorum. Et qui nam trahant privilegio curialium.

RITVS CCXXX.

Item, quod si mulier vidua. pag. 168.

Mulier vidua, vel pupillus pro crimine citatus in Magna Curia, si velit declinare forum aliis competentem, personaliter in ipsa Curia comparere debet.

RITVS CCXXXI.

Item, si pupillus, vel vidua trahit. p. 174.

Ubi privilegiati concurrunt ad forum declinandum privilegia conquassantur, & actor sequitur forum Rei.

RITVS CCXXXII.

Item, quod omnes Curiales. pag. 176.

Curiales, sive ad garga sint ipsius Curie, sive non, trahunt adversarios suos ad dictam Curiam, sed non trahuntur ab adversariis suis in aliis Curis.

RITVS CCXXXIII.

Item, Clericus pupillus, viduarum. pag. 181.

Qui nam privilegiati trahant ad Curiam adversarios suos civiliter, vel criminaliter.

RITVS CCXXXIV.

Item si pupillus, vel pupilla citatus pag. 187.

Pupillus, vel pupilla quando non audiat, si velit declinare forum.

RITVS CCXXXV.

Item servat ipsa Curia, quod nullus Clericus. pag. 191.

Clericus volens forum declinare M. C. non auditur, nisi personaliter veniat in Curia cum documentis Clericatus eique datur terminus ad probandum, quo impartito, statim censetur remissus.

RITVS CCXXXVI.

Item, quod in quibuscunque causis civilibus, vel criminalibus. pag. 197.

Excommunications exceptio proponenda per partem etiam contra testes productos, & producendos, an, & quando admittenda.

RITVS CCXXXVII.

Item quod nullus admittatur ad denunciandum aliquem de usuraria. pag. 202.

In usuraria pravitate neino admittitur ad denunciandum, sed bene ad agendum via ordinaria.

RITVS CCXXXVIII.

Item, quod post terminum datum ad probandum non recipiantur. pag. 211.

Post terminum datum ad probandum non re-

ciuntur scripturae, ut ponantur in processu, sed ut eas teneat Magister actorum, scripta in ejus presentata post terminum.

RITVS CCXXXIX.

Item quod in quacunque causa civili. pag. 213.

Actor, & Reus infra terminum datum ad probandum, presentare debent instrumenta, aliasque cautelas nisi essent noviter reperta quae produci possunt usque ad conclusionem, vel nisi personae essent privilegiate.

RITVS CCXL.

Item, servat ipsa Curia, quod post terminum. pag. 215.

Post terminum, datum ad probandum non recipiuntur scripturae, ut ponantur in processu, sed ut eas teneat Magister Actorum, & scribitur in eis presentata post terminum.

RITVS CCXLI.

Item, servat ipsa Curia, quod quando aliquis alia. pag. 215.

Acta Curie in causa civili, vel criminali, si inducantur ad probationem alterius cause vertentis in eadem Curia, fidei non faciunt, nisi oblata petitione de producendis actis praediis.

RITVS CCXLII.

Item, servat ipsa Curia, quod dato termino. pag. 216.

Dato termino ad probandum, possunt Partes, & procuratores earum producere possunt, quae producturi sunt, abique requisitione alterius partis, & debent recipi per Subaetarios, etiam quando Curia non regitur, modo dies non sit feriatus.

RITVS CCXLIII.

Item, quod cause civiles non tamen feudales. pag. 217.

Cause civiles non tamen feudales, movendae in M. V. Curis, per quos sint decidendae, & infra quod temporis spatium.

RITVS CCXLIV.

Item, quod instantia causarum feudaliu. pag. 219.

Instantia causarum feudaliu, tam principalium, quam appellationum duret per annum integrum ad plus, a die litis contestatae incipiendum.

RITVS CCXLV.

Item quod termini dandi, & statuendi. pag. 223.

Termini ad probandum, & testes, ac instrumenta producendum, esse debent competentes, arbitrio Judicis.

RITVS CCXLVI.

Item, quod cause criminales movendae. pag. 229.

Cause criminales in M. V. Curis, movendae per quos

RITUUM ELENCHUS.

quos sint decidende, & infra quod tempus.

RITVS CCXLVII.

Item, quod teneantur Judices. pag. 230.
Judices, postquam fuerit in causa conclusum tenentur infra decem dies causas expedire, & quantum possunt lites abbreviare, & subterfugio Procuratorum, ac Advocatorum amputare.

RITVS CCXLVIII.

Item servat ipsa Curia ut instantia in civilibus. pag. 231.

Quo tempore perimatur instantia, tunc in civilibus, tunc in criminalibus.

RITVS CCXLIX.

Item, quod omnes interlocutorie. pag. 243.
Cui assignentur interlocutorie, quae partes tanguntur.

RITVS CCL.

Item, quod relatio ipsarum causarum. pag. 248.
Quomodo facienda relatio causarum, Judicibus hebdomadarum commissarum.

RITVS CCLI.

Item si appellans fuerit negligens. pag. 249.
Appellans si fuerit negligens, in non prosequendo appellationem per mentem immediate post copiam processum praesentationem. poterit appellatus appellationem prosequi, nullo expectato tempore, quovis jure praescripto.

RITVS CCLII.

Item, si contingat, causas per publicationem. pag. 253.

Supplicatio sententiae executionem non impedit non tamen in expensis, nisi causa debita terminata per sententiam.

RITVS CCLIII.

Item in eisdem Curia. pag. 257.

In causa appellationis procedi potest sine libello, & in litis contestatione, incipitque per aperturam processus.

RITVS CCLIV.

Item, in Curia ipsa. pag. 258.

Dicit idem, quod Ritus praecedens.

RITVS CCLV.

Item in causis appellationum. pag. 258.
Summat in Ritu 253.

RITVS CCLVI.

Item, servat ipsa Curia, quod appellatio. pag. 260.

Appellatio quibus in casibus remittatur.

RITVS CCLVII.

Item, in causis duarum. pag. 264.

Non appellatur in causis civilibus duarum unicarum.

RITVS CCLVIII.

Item, non appellatur ab omnibus sententiis. pag. 267.

Ab omnibus sententiis absolutoriis M. C. latis ex mero officio, vel criminaliter procedendo, non appellatur.

RITVS CCLIX.

Item non appellatur vigore certarum reginarum. pag. 271.

Non appellatur a sententia condemnatoria, lata contra homicidam, nec a decreto ipsius M. C. civilis vel criminalis.

RITVS CCLX.

Item servat ipsa Curia, quod quando aliquis appellat. pag. 280.

Appellatus, sive principalis sit, sive procurator infra legitimum tempus praesentare debet apostolos, & processum literas obtinere responsales ab ea Curia illi Judici a quo fuit appellatum.

RITVS CCLXI.

Ubi verò denunciatus velit litigare. pag. 289.
Denunciatus si velit litigare, & non componere cum Curia, vel velit componere, sed modica pecunia, tunc Curia ipsa ad anteriora procedit, rariò tamen venit ad sententiam ferendam ex capitulis, quod si veniat quando si appellandum, quodvè Jus in appellatione servandum, & quando appellandum non sit, praefens Ritus rescribit.

RITVS CCLXII.

Item servat ipsa Curia, quod quando aliqua causa. pag. 291.

Executio sententiae semper fit per Magnam Curiam, quovis casu causa devolvatur ad eam.

RITVS CCLXIII.

Item, nota, quod quando appellatur. pag. 300.
Cum appellatur, citatur pars ad videndum aperturam processus, & datur terminus ad ponendum.

RITVS CCLXIV.

Item servat ipsa Curia, cognoscere. pag. 301.
M. C. V. de quibus causis cognoscat, Ritus praeficit.

RITVS CCLXV.

Item, si contingat Judicem ordinarium. pag. 303.

Quid servandum cum Jure ordinario, delegatusvè allegatur suspectus.

D. CAROLI PETRA

Sacrae Militiae Calatravae Equitis,

DU CIS VASTI GIRARDI

BARONIS TERRAE CACCABONI,

ALIORUMQUE FEUDORUM,

In Subsellis Neapolitanis olim Advocati,

POSTMODUM

JUDICIS MAGNAE CURIAE VICARIAE,

DEMUM

IN SACRO JUSTITIAE SENATU

CONSILIARII DECANI.

ATQUE

SUPREMI COLLATERALIS CONSILII

REGENTIS:

Luculenta, ac Apprimè Necessaria

COMMENTARIA

IN OMNES RITUS

EJUSDEM MAGNAE CURIAE VICARIAE

Tomus Secundus.

RITUS CLXVI.

Tem, quod si qui debitores, aut debitori-
os quarumcunque personarum, sed
eorum fidejussores (ex quibus debitis
publica instrumenta appareant, & in
dictis Curis, sed altera ipsarum præ-
sentantur;) de mandato ipsarum Cu-
riarum, sed alterius ipsarum citentur; ut in certo
termino peremptorio eis dato, in ipsa Curia per-
sonaliter compareant, responsuri super tenoribus

Tom. II.

instrumentorum ipsorum: simili modo comparere
debeant personaliter creditores debitorum ipsorum.
responsuri super his, quæ verba vice de jure com-
petunt, ad relevamen debitorum eorundem, ipsi-
que partibus in Judicio comparentibus, interro-
gentur principales debitores, sed eorum fidejusso-
res super tenoribus instrumentorum, quæ præsen-
tabuntur in ipsis Curis, sed altera ipsarum per
creditores eorundem (præfatis prius per eos de ve-
ritate dicenda corporali ad Sancta Dei Evangelia,
juramento, (& facta responsione per ipsos princi-
pales

A

pales debitores, scilicet eorum fidejussores, per quam constanter, quod instrumenta ipsa, & contenta in eis vera sint, quantumcumque asserant, se satisfecisse dictis eorum creditoribus de debitis contentis in instrumentis jam dictis: nisi in promptu, & in ipso instanti doceant de satisfactione ipsa, si in instrumentis contineantur penae pecuniarias, vel juramenta: vel aliter eorumdem, statim incarcerationibus, & datur ipsius debitoribus, sed eorum fidejussoribus, terminus, ad probandum solutionem praedictam, & similiter datur terminus dictis creditoribus ad probandum, si quae eis competunt ad praemissa, & interim donec probent legitime solutionem praedictam: debeant in vinculis causam dicere, quam solutionem si infra dictum terminum non probaverint, teneantur ad penas pecuniarias, & juramentorum contentas in instrumentis jam dictis: & nihilominus satisfacere debeant eorum creditoribus de debitis memoratis: & si forte dicti principales, scilicet eorum fidejussores asserant, dicta instrumenta forte falso modo confecta: vel aliter voluerint dicere, & allegare, quod instrumenta ipsa non valeant, datur etiam eis terminus ad probandum falsitatem praedictam, qui si falsitatem ipsam, vel defectus alios hujusmodi, infra primum terminum, non probaverint, teneantur propter ea ad penam debitam: praeter dictas penas in dictis instrumentis contentas, proinde habentibus in Curia ipsa, & qualibet ipsarum extitit laudabiliter observatum. Et si debitores in continenti, vel in vinculis existentes, probaverint solutionem, falsitatem, vel defectus praedictos, tunc, & eo casu, creditori ipsi puniuntur pro qualibet uncia in uno augusiali, quae pena pro medietate applicetur fisco & reliqua medietas parti laesae persolvatur, & eo facto debitores ipsi de facto liberentur.

SUMMARERUM.

- 1 Si prolicitate ad alienum omnis accipiant, ea cura, ac diligentia acceptum dissolvere curent, nihil forte esset in Civitate, quod humanum societatum valde laderet, aut concordiam inter civis turbaret.
- Deploratur omnium aetatum, ac temporum vitium, nostrorum vero precipuum, ut nihil facilius homines faciant, quam alienas pecunias contrahere, nihil, de quo minus cogitent, quam de Creditorum suorum rationibus, ac sortibus.
- Casaris Augusti dictum recensetur, qui calcitrant Equitis Romani, maxime nominibus obusci defuncti, emi, iussit.
- 2 Ad reprimendum temporum nequitiam, hominumque perfidiam Regina nostra hoc in Ritu formam praescriptis liquidandi instrumenta.
- Huic Ritui Neapolitani Regni salus inclinata re-
cumbit.
- Ritus ipse favorabilis, non odiosus est.
- 3 Ad hujus Ritui dilucidationem non pauci DD. multa scripserunt, illique recenserunt.
- Prospero Caravita plurimum Regnicola debent cum Ritui illustraverit, & solertissimus hujusce, & aliorum Rituum fuit evocator.
- Marin. Freccia fuit verò Author operis de presen-

tationibus instrumentorum, & non Bernardinus Siriphilus, ut Camillus Borrellus opinatur.

- 4 Causa praesentationis instrumentorum dicitur criminalis.
- 5 In causa civili, quando sententia M.C.V. est conformis cum sententia S.C. quovis reclamatio admittatur, atque, ad instar causae criminalis, in causa liquidationis instrumenti illa non amittitur.
- 6 Flara requiruntur, ut praesentari valeat, instrumentum, juxta formam Ritui, remissio.
- 7 Nomen, instrumentum, genericum est, & non subalternum genus, sed generalissimum.
- Comprehendit propterea multa, quae narrantur.
- 8 In hoc vero Ritu speciei de publico, jurato, & guarantee pertractatur.
- Ejus distinctio traditur, remissio.
- 9 Instrumenta, jure communi, parata non habent executionem.
- Paola, quod executionem habent, & debitor carcerari possit, de valore.
- Executionem tamen obtinent, si guarantee, seu conficta sint, potissimum in hoc Regno, vigore hujusce Ritui.
- Domini Consiliarii Hortensius Papi, Antiochus Sacer, qui scriptis, uti fisci patrum, ordine Sua Eccellentia electus, in causa Regii fisci contra Gasparem Remer, & Jo. Vandem, laudator.
- 10 Guarantee in instrumentis oritur ex promissione facta, cum pena, & juramento.
- Ex clausula cum potestatem apertam, potius executionem in instrumentum resultat.
- 11 Similia Paola, qui solus apponi per Notarios poterit, habentur pro oppositis, etiam si omnia fuerint.
- Consuetudo quanam sit attendenda, (ut clausula consueva pro oppositis habeatur, eandem ut Notarii, qui illud instrumentum, absque dictis clausulis conficere, vel potius sufficere consuetudo Notariorum in genere)
- 12 Factum rescissorium omnium pro appositione habetur.
- 13 Notarius an possit addere hypothecam in instrumentum, per errorem, vel simplicitatem omis-
sam.
- 14 Valut ut diem omissum propria auctoritate appone-
ret.
- Instrumentum continens aliquid in immargine: si-
ni die, & rebus, non probat.
- 15 Paola, quod ob non solutionem tertiarum, vel ob alienationem corporis, super quo census est constitutus, possit forte repeti, valida sunt.
- 16 Pactum hujusmodi licitum an sit in contrahentibus vitalitatis.
- 17 Debitor promittens, cum juramento, solvere in-
tribus terminis aliquam summam, si cessaverit in uno egi non possit, via Ritui, ad solvendum integram omnium terminorum, quantisvis, & quid existente pacto.
- Fidejussor in culpa debitoris in eandem incidat penam.
- 18 In solutione rediens an sit attendendus talis mu-
neta, juxta tempus venditionis census, an vo-

re solutiois, & in valor, qui fuit in loco contra hunc vel solutiois.

Locus contractus, ubi dicitur.

- 19 Instrumenta faciunt probationem probatam, & veritatem patentem.

Habent instrumentum pro se jurare non tenetur, summam in eo contentam, sibi debere.

- 20 Solutum vigore instrumenti liquidi contractum non approbat, ad instar solentis vigore sententiam executionem habentem paratam.

Guarentigia definitio, & cur dicatur instrumentum guarentigatum, remissum.

- 21 Contra tertium possessorem rei specialiter hypothecata pro casu, an detur via executiva.

- 22 Ut subsistat instrumentum, à persona publica debet esse confectum, a quo à Rege creata.

Et confectum non à Notario Apostolico, quod declaratur.

- 23 Quid verò si confectum fuerit à Notario communiter pro tali habito, vel Notario inquisito, aut condemnato de falso.

Notarius, si postea efficiatur juris doctor, an possit instrumenta facere.

- 24 Temetur ut Notarius contrahentes cognoscere.

- 25 Quid verò, si extra Regnum celebratum fuerit, an in hoc Regno liquidari possit.

- 26 Instrumentum à Notario vassallo confectum, nullum subiacet, ex Cap. Reg. Ladislai, sive pro, sive contra Baronem, tam si celebretur, quam si reassumatur.

Quid in Conduere jurisdictionis.

- 27 Extenditur etiam ad Notarium vassallum, ratione incolatus.

- 28 Adducitur S. C. determinatio in causa Universitatis Caccabani, cum baronibus Baronis Francisci Antonii Marchesiani.

- 29 Necnon altera, juxta duobus classibus S. C. in fortioribus terminis, in causa Scipionis, & aliorum de Castellis, cum Anna Maria Carrafa.

- 30 Quid de testamentis, & codicillis, in beneficiis Baronum, factis.

Fabius de Auna ad singul. 244. sui patris, impugnatur.

- 31 Testamentum à Barone factum manu Notarii vassalli, an subsistat.

- 32 Capitulum pradii Ladislai, an procedat in Barone, habente tantum jurisdictionem criminalem.

An extendatur ad obligationes penes, alia, capias ab Altiore vassallo.

- 33 Quomodo probetur, Notarium esse vassallum.

- 34 Ut liquidari possit instrumentum, debet esse publicum.

- 35 Et quid sit in publica forma redactum, qua resumptio, ut valide fiat, esse concurrere debent, remissum.

- 36 Proferitur, quod sit scriptum, & subscriptum propria manu publici Notarii.

- 37 Quid testes requirantur in instrumentis, & an debeant esse literati.

- 38 Illud in formam redigere, an, & quando possit alius Notarius.

- 39 Reassumptum per alium Notarium, attestantem, se habere firmitatem reassumendi, non potest

Tota. II.

liquidari, si aliunde, quam ex attestazione ejusdem Notarii, non constet de potestate, illud reassumendi.

- 39 Etiam si de licentia pradii fuisset Notarius rogatus.

- 40 Non statim assertioni ejus, qui alium facere prohibet de requisitis ad validitatem adus.

- 41 Quid, instrumentum reassumptum aliam manu, vix Notario, & ab illo subscripte.

- 42 Si fuerit inscriptum ab alio Judice ad contractum loco mortui, non confitit de illius morte, an possit liquidari.

- 43 Omisso divini nominis, anni mensis, vel diei an vitiet instrumentum.

- 44 Debiteres nullas omittunt cavillationes, & fraudes, ad solutionem aris alieni prorandam, & Camelentis merito comparantur.

Inditioni emissionis instrumenti liquidatio non impeditur, & decisio novissima adducitur.

- 45 Contraria firmantur alii.

- 46 Inditionum calculi quomodo assumantur, traditur.

- 47 Justinianus Caesar inditionem in instrumentis constituit, nisi consuetudine, id unum fuerit.

- 48 Auth. ut prop. nom. Imp. loquitur non solum de contradicibus, sed de quocunque alio an inditioni.

- 49 Duo sunt necessaria, ut consuetudo abroget jus positum.

- 50 Appositio inditionis nullifimum tantum indicat.

- 51 Retione favoris publici, multa permittuntur, qua alias de jure non permittuntur.

- 52 Author dilemmate utitur ad probandum, ut instrumentum absque inditione, liquidari possit.

- 53 Pragmat. 2. de Notariis non loquitur de instrumentis, sed de protocollis.

- 54 Pragmatica pradii adus non annullatur.

- 55 Alia pragmat. 7. de commissariis corrigitur memorata pragmatica secunda de notariis.

- 56 Bartol. de Capua, & Regens Roversus, perfunctorie articulum trahebant.

- 57 Notarii duo si simul rogati fuerint, quilibet solum poterit, in publicam formam instrumentum radigere.

- 58 In instrumento Notarii requiritur signum.

- 59 Instrumentum in judicio exhibitum, carens aliquo rege suo, an repoti possit, & deinde completum, iterum produci coram Judice.

- 60 Debitor an possit cogi ad se obligandum per instrumentum guarentigatum.

- 61 Notarius sine solemnitatibus instrumentum facient, pena solis punitur.

- 62 Liquidum etiam debet esse instrumentum, ut presentari valeat, & quomodo tale dignificatur.

- 63 Exceptionem illiquiditatis procurator opponere potest, & ipso Jure, ex officio, illiquidum instrumentum exequi non debet.

- 64 Laudanda praxis M. C. V. non relaxandi citationi super tenore instrumenti, nisi, illo à Jure viso, & liquidatio non fiat, nisi procedente citatione.

- 65 Citatio super tenore instrumenti, an impediri possit, ne expediantur.

- Casus in praxi contingens, recensetur.*
- 66 *Instrumentum dotale, an liquidari possit, & n. 68.*
- 67 *Contrahens dotis, in censualem transfusus, privilegia dotis retinet.*
- 69 *Instrumentum non exprimens causam an liquidari possit, & num illud valeat in vim donationis, num. 70.*
- 71 *Quid si continet juramentum, & penam.*
- 72 *Conditionatum liquidari non potest, & an, conditionem esse verificatam, possit per testes probari.*
- 73 *Instrumentum, continens locationem territorii viginti s. iugerum, addita patiens, ut metiri deberet, an sit liquidum.*
- 74 *Licet ut partibus a venditione predicta rescire nisi iururatum.*
- 75 *Casus, qui accidit in Curia Oppidi Auberis, recensetur.*
- 76 *Contra conditorem, an, & quando liquidari possit, & quid pro facia reconductione.*
- 77 *Instrumentum venditionis adversus emptorem, cui venditor habuit fidem de pretio, addita patiens, si venditor teneatur ad pretii restitutionem in casu evulsionis, an via Ritus produci possit.*
- 78 *Factum, ut medum venditor de evulsionis teneatur, sed neque ad pretii restitutionem, an subsistat, & declaratur, n. 79. & 80.*
- 81 *Instrumentum venditionis fructu, an possit liquidari, absque assensu, & quando ille debeat produci, quando resciditur consensu assensus expeditus.*
- 82 *Ratificationem contrahens ab aliquo faciendam promissam, si promissus non fuerit, an liquidationem patitur.*
- 83 *Regulariter, instrumentum potest pro sorte rescindi, ratificationem non secuta, in executionem patitur.*
- 84 *Casus aliqui recensentur, in quibus tametsi omnia convenientia requisita, attamen presentari instrumentum nequit, nempe, ad instantiam filii adversus patrem, An contra Patrem Spiritualem, inquiritur.*
- 85 *Quid ad instantiam fratris in alium fratrem, agitur, & novissima decisiones afferuntur, & n. 86. & 87.*
- D. Don Paulus Pepi U. J. D. Auberis cognatus, laudatur.*
- 88 *Exceptio, si quis conveniatur, ultra quam facere possit, an admittitur adversus instrumentum.*
- 89 *Contra donantem an possit illud presentari.*
- 90 *An adversus debitorem, cuius bona omnia sunt, urgentibus creditoribus, sub sequestro, illud liquidari possit.*
- 91 *Contrahens rescisso per gradationem, absque alia rescissione, si assensu possit assensu pro capitali, & tertius.*
- 92 *Decorum an possit liquidare instrumentum contra suos debitores.*
- 93 *An adversus furiosum, & prodigum liquidari possit, & quis sit prodigus, n. 94. & 95.*
- 96 *Adm. a furioso gestis quando sit validum.*
- 97 *Contra maritum non potest illud liquidari.*
- 98 *Nec eodem die, qua quis desponsat accorem.*
- 99 *Si sunt plures ajsidem nominis, & cognominis, quomodo liquidatio.*
- 100 *Contra ladentem presentari non potest.*
- 101 *Illud non stipulatum de facie ad faciem liquidari nequit.*
- 102 *Neque alterum de usura suspensum.*
- 103 *Adversus minorem an presentari possit.*
- 104 *Apoca. ab ipso minore facta, non habet executionem paratam.*
- 105 *Tutor, contutore mortuo, solus potest liquidare instrumentum contra debitorem, quid finita tutela, n. 106.*
- 107 *An licet Monacho.*
- 108 *Contra sines an liquidari possit.*
- 109 *Acconomi, qui stipulati non fuerunt de facie ad faciem, an incensare valeant.*
- 110 *Alii recensentur casus, in quibus presentari potest, non tamen in M.C.*
- 111 *An in M.C. Admiratia.*
- 112 *Adversus aliquos ex septem officiis, Consiliarios, Secretarium Regni, & M. Cancellarium in M.C. liquidantur instrumenta.*
- An citari possint magnates, & titolati, inconsulto Principe.*
- 113 *Quid, contra vassallos Baronum.*
- 114 *Clerici adversus laicum presentatum an possint, quid veri a laico adversus clericum, maxime postquam exiit clericatu, num. 115. 116. & 117.*
- 118 *Quid contra Clericum conjugatum.*
- 119 *Qualiter sit resoluendum instrumentum contra Clericum liquidandum, in charta bergomina, an bombacina.*
- 120 *Civilitate qui agit, presentare deinde nequit.*
- 121 *Pendente iudicio nullitas contractus liquidari an possit, liti inquiritur.*
- 122 *Pendentia liti in S.C. liquidationem remanetur, si processu iam fuerit compilatus, vel recepta probatione, cum declarationibus, num. 123. & 124.*
- Dom. Jer. Baptista Jovinus, Consiliarius Decanus, laudatur.*
- 125 *Valeant si Consiliarii inhibere M.C.P. ni procedat ad instrumenti liquidationem.*
- 126 *Notarius, qui instrumentum confecit, quando liquidare valeat, & ad id cogi possit.*
- 127 *An id procuratori liceat, & n. 129.*
- 128 *Notarius, vel procurator adjecti si solutioni, an coram credendi, dicantur.*
- 130 *Adjectus solutioni quando quis dicatur, quibus rebus, & distionibus dicatur adjectus, alternavit si, vel etiam conjunctivis, & alia tractantur.*
- 131 *Quod disensum non fuit, decisum non dicitur.*
- 132 *Facta, quod debitor citetur in Curia Notarii, an valeant.*
- 133 *Tabellae non potest in facto proprio instrumentum conficere.*
- 134 *Instrumentum, in quo quis praemisit solvere aliquam quantitatem alicui, si hic, ad in publico mediante declarat, se in contrarium celebrato, aliud, prater nudum nomen, non habere, & quod pecunia, & utilitas ad alteram spectat, num possit via Ritus presentari per ipsummet, qui obligationem recepit, declaratione facta hand obstante?*

- 135 *Cessionarius quando possit liquidare, & n. 136.*
 137 *Electio Curix, in qua fit facienda liquidatio, spectet ad cedentem, vel cessionarium.*
 138 *Jus executionis quando transeat in cessionarium.*
 139 *Multa de cessione jurium, remissioi.*
Minoratur decisio S.C. in articulo, an creditor, qui prout cessionis juris laendi, remittit annuos interestes, cum jura cessionis ad sui beneficii-um fortitatur cedentis locum pro sorte, & pro tertio.
 141 *Cedens nomen debitoris, cum amplissima promissione exigibilitatis, non potest conveniri à cessionario, nisi factis à ligentis contra debitorum cessum, juxta opinionem Dom. Confilii Hodierni, cui contradicte Autor ex Modernioribus, qui est Horat. Moutan, controuertit.*
 142 *Creditor, cui mediantia sententia fuit nomen debitoris adjudicatum an possit liquidare.*
 143 *An usufructuarius.*
 144 *Banitus, forjudicati, & excommunicati.*
 145 *Instrumenti liquidatio an possit impediri, si alterum instrumentum originale reperitur penes debitorem.*
 146 *Creditor, qui pro securitate sui crediti recipit à suo debitore pignus, si deinde restituit pignus, censetur remittere debitum, vel jus pignoris.*
U.J.D.D. Lutiis Peti landatur.
 147 *Fidejussor, qui debitu ex causa fidejussionis persolvit, an valeat cetera creditorem, cui soluit, ad liquidandum instrumentum.*
 148 *Creditor personaliter accusari debet contumaciatus, & in actum interrogationis comparere, & non admittitur ad comparandum per procuratorem.*
 149 *Neque si Index, & Aduarius suum adeant domum, nisi Prærogis dispensatio ad sit, qua an impartiri possit.*
 150 *Infans ipso, nedum pupillus, creditor asportari debet in M.C.*
 151 *Etiam Clericus, & carceratus, n. 152.*
 153 *Mulieris quoque non excusantur, sed rationis publica honestas accedant ad Ecclesiam propinquiorum.*
 154 *Quid, si contra ipsos liquidetur instrumentum, & an in carceris claudi possunt.*
 155 *Debitor insuper citatus, comparere quoque personaliter in Curia obstringitur.*
 156 *Quid seruandum, ipso infirmo, vel aliter legitime impedito existente, tam intus, quam extra Circuitum.*
 157 *Præcis instrumenti procuratoris facienda, à tali debitor infirmo traditur.*
An illud possit fieri à Notario vassallo, & in charta papyracea.
 158 *An attenda sanctione prag. 3. §. 8. de instrum. liquid. allegata absentia, vel infirmitate citati, compretæ dilato, & excusatus sit concedenda.*
 159 *Citati pluribus debitoribus, unus comparitio alii potest.*
 160 *Creditor, quomodo vigore Rituum, & prag. summis privilegii munici exsistent via tamen debitoribus omnino non precluditur. Et septem frans pro miseris debitoribus recensetur, remissioi.*
 161 *Noster Ritum duo continet capita debitoribus, fa-*

- vorabilia juraque creditorum impediencia.*
Primum, ubicumque confiterentur instrumentum, & contenta in eis esse vera, afferant tamen satisfecisse, alterum vero, si dicant illo esse falsa, aut non vult, & in utroque casu, modus procedendi obstruitur.
Audiri extra vincula an possit, qui privilegium retinet, ut possit carcerari.
 162 *Ratio, cur permittatur debitori carceribus mancipato se ineri adversus instrumentum, tradatur.*
 163 *Audientis an sit debitor nobilis, tenendo domum loco carceris.*
 164 *An audiri debeat adversus illud debitor carceratus pro causa criminali, & exemplum in præxi adducitur, & n. 165.*
 166 *Debitor, ut possit audiri, an satis sit, quod in loco domicilii sit carceratus.*
 167 *In vinculis non est conciliendus, qui incontinenti, & in promptu satisfacionem probat.*
 168 *Promptam satisfactio, quando dicatur probata.*
 169 *Per testes quoque, dummodo quinque illi sint, & sint recepti in banca, Curia pro tribunali sedente, citata parte, & n. 170.*
 171 *Quid si exeat in documentum patrum, quod solutio, non possit per testes probari.*
 172 *Creditor vult replicare, via executiva adversus probationes promptariis debitoris, an audientis.*
 173 *Quid si excipiat de satisfactioe facta creditori creditore.*
 174 *Aliam opponente debitore exceptionem, non satisfactiois, quid agendum sit, cum diffinitione, respoudetur.*
 175 *Qualibet exceptiones in promptu verificata non reiciuntur in hoc Ritum, & admittuntur adversus instrumentum, juxta Caramodum, cuiuslibet contradicte, & n. 176. 177. 178.*
 179 *Quid si exceptio sit dilatoria.*
 180 *Reconvectio excluditur.*
 181 *Fori electio, an impediatur.*
 182 *An exceptio incompetentiæ.*
 183 *Compromissum etiam ubi petatur, quid dicendum.*
 184 *Mora purgatio an admittatur.*
 185 *Compensatio item, an possit.*
 186 *Compensatio fiat, ut ipso jure, parte non opponente.*
 187 *Ubi an validi opponatur adversus dotale instrumentum, & possit illius exceptioni renunciari.*
 188 *An novatione.*
 189 *Novæ conventionis.*
 190 *Simulationis contra Ritum.*
 191 *Falsitatis.*
 192 *Usura.*
 193 *Res non tradita.*
 194 *Doli, & metus exceptiones impediunt, si opponantur, & n. 195.*
 196 *Exceptionis Macedoniani.*
 197 *An incumbat filiofamilias obligato probare hanc qualitatem, si scilicet filiumfamilias.*
 198 *Præcis recensetur in citato opponente, fuisse tempore contractus filiumfamilias.*
 199 *Quid si fuerit emancipatus, & quomodo sit emancipatio deducenda.*
 200 *Filiofamilias si pro parte obligetur, an sit validum*

lidas contrahitur, & liquidari possit.

- 201 *Exceptio Fellejani, an illum impediatur, & nonnulla de Regia Dispensatione traduntur. Addimus R. Capyc. Latro dec. 184. tom. 2. Anichini de praeu. instrum. cap. 2. q. 8. sub num. 40. & 41.*

Adducitur deciso in causa Ill. Ducis Jalai, qui laudatur.

M.C.P. an possit cognoscere de subreptione Regia Dispensationis.

- Si plures mulier in illi contrahat, cum Regia dispensatione, annuendo non remaneat indotata, si illi assentis, indotata remaneat, an posteriores tantum contrahat sint nulli, an omnes.*

- 202 *Contra heredes cum b. l. & l. an via Ritus ad liquidationem procedi possit, quid si fuerint obligati nominibus propriis, & nonnulla de inventarii discussioni exceptiones traduntur.*

- 203 *Exceptio non numerata pecunia, an impediatur.*

- 204 *Nam exceptio cedendarum.*

- 205 *Exceptio remissionis mercedis, an milites.*

- 206 *Refertur singularis deciso in famigerato articulo resolutionis contrahitur, vel remissionis mercedis in contrahitur amphiteutico, in quo soluitur pensio fructibus adaque, & obiectis in contrarium respondetur, usque ad n. 211.*

- 211 *Liquidatio instrumenti ultra summam veri debitum in totum an corrumpat.*

- 212 *Datio insolutum an sustineatur pro rata, revocato excessu.*

- 213 *Per petitionem majoris debiti constituitur si debitor in mora.*

- 214 *Emptor an possit via Ritus apere contra venditorem, si postquam si vendidit censum jam formatum, & et ad Sejo debitum, cum pacto de retrovendendo, accepit pretium pro resolutione census.*

- 215 *Quid servandum, quando citatus super tenore instrumenti comparat in secunda Curia, cum scripturis, vel sui, vel eam supplicatione de verbo faciendo in S.C.*

Pendente relatione facienda in S. C. quando possit M.C. procedere ad liquidationem.

- 216 *Decreta M.C. quibus providetur, quod debitor remaneat condemnatus, sunt ipsi debitori notificanda, & quare.*

Debitor, post obtentam supplicationem, an possit renunciare in praesentium creditoris.

- 217 *Debitor post reitam Curiam, in qua comparuit cum scripturis, mortuo, evanescat ut liquidatio, pendente provisione faciendi per M.C. super scripturis, & supplicatione ab ipso praesentatis.*

- 218 *Novissima Regni lege, in prop. 8. §. 7. de instrum. liquid. sancitum fuit, ut adversus instrumentum liquidatum, non audiat debitor, nisi facta integrali solutione, etiam expensarum.*

- 219 *Qua sanctio, quoque contra heredes procedit in instrumento liquidato contra defunctum.*

- 220 *Sed an instrumenta sponte habita a debitoribus rescisse hujusmodi sanctioni subiacent.*

- 221 *Nullitates notoria ex visum actis apparenter admittuntur, ad impediendam executionem instrumenti liquidati.*

- 222 *Memor. prop. 8. §. 7. non fuit novi juris inducitur, sed illius sanctio, etiam in Ritiis est comprehensa.*

- 223 *Ex his intelligant, qui ars alieni gravantur,*

nihil suis rationibus conducibiliter esse, quomodo, contrahitis debitis, citissimi satisfacere, & reddere.

Quam redditionem, si etiam, qua divotus cultui exhibenda est, esse praefereendam, ostenditur.

In qua proclivitate res alienarum omnes accipiunt, ea cura, ac diligentia acceptum dissolvere curent, nihil ferè esset in Civitate, quod humanam societatem valde læderet, aut concordiam inter cives turbaret.

At, omnium quidem vitium ætatum, ac temporum fuit, nostrorum verò præcipuum, ac maximum est, ut nihil facilius homines faciant, quàm pecunias alienas contrahere, nihil, de quo minus cogitent, quam de creditorum suorum rationibus, ac fortunis. Quot vitam lausissimè, ac splendide ducunt, familiam plurimam, atque inutilem nutriendi; domos regio propè more ornatas jactant, villas, equos, delicias emunt, non suas, sed alienis pecuniis? Dum interea miseri creditores, maximis rei familiaris angustiis premuntur, plenam arummarum vitam traducere, cum liberis, conjugibusque coacti, ac propter debitorum potentiam, & gratiam, non fructu solum pecuniæ suæ, sed & spe eam amplius recuperandi destituti? Quid hoc indignius? quid iniquius? quid humanæ societatis legibus alienius? Aliquem in ejus pecuniis se jactare, quem in summa rerum egestate versari videat, ac necessitate confici? Abundare illum alieno, huic deesse suum? Re propria dominum uti non posse, exeros illa ad luxuriam, libidinemque abuti? Quid cum ira, atque indignatione audiat, si hoc non auditur? Potuisse Equitem Romanum, maximis nominibus obnoxium, placidissimè totas noctes dormire, miratus olim Cæsar Augustus (de quo apud Macrobius lib. 2. Saturn. cap. 4.) per jocum, culeitram ipsius defuncti exoptasse. atque emisse dicitur, si forte, & ipse animi sollicitudines, quibus propter res alienum noctes traducere infomnes cogebatur, in ea sepelire posset. Quæ admiratione, si nunc viveret, afficeretur tot in aliena pecunia, altissimum dormientibus veterum? Illud unum nobis, inquit, curæ esse oportet, ut generalem vitam, dignamque sorte nostra, & generis splendore vivamus. Cetera viderint heredes, ad quos res nostræ devenierint, & illis de nominibus dissolvendis curæ sint. Pro fluitum consilium? Heredes nō magis de dissolvendis debitis eorum cogitant, quam idem ipsi, qui contraxerunt? An non magis, & ipsi ad posterum suos transmittunt sine fine? Quid aliud est civilem vitam convellere, justitiam levi, (quæ jurium adæquationem, & ut ita dicam justitiam) maximè intendit? perniciem ausu pellundare? fidem, atque humanitatem è medio tollere, si hoc non est?

Ad reprimendam igitur temporum nequitiam, hominumque perfidiam, & fallaciam, quos nec conscientia, si mali, nec propriæ excommunicationis, aut fidei ratio satis moveant; multa, ac valida remedia excogitarunt legum iustiores, quorum efficaciss.

causissimum videtur, quod Regina nostra hoc Ritum præscriptis; formam liquidandi instrumentum tradens, cui soli Ritui Neapolitani Regni salus inclinata recumbit, teste *Consil. D. Ferdin. Aris de Msa ver. refut. lib. 3. cap. 45. sub num. 11.* Illumque favorabilem, & non odiosum esse certum est, argumento statui excludens feminas propter masculos, *Minad. in consil. in aliquibus verbis, filiorum, num. 35. & consil. 12. num. 13. Mart. de success. legal. l. par. quæst. 13. art. 6. num. 7. Usur. de substit. quæst. 676. num. 7. Gratian. discept. forens. cap. 449. n. 20. Molin. de primogenit. lib. 1. cap. 18. n. 4.*

Ad cuius Ritus dilucidationem, multa, & copiose scribitur *Præser Carroita*, (solertissimus huic, & aliorum Ritusum enucleator, teste *Franc. Mar. Prato l. 1. discept. for. c. 1. & c. 22. necnon respons. crim. 38. num. 6. & ad Paschal. de patr. post. par. 2. c. 9. vers. Ego verbi, & præf. observ. 63. num. 5.* & ei plurimum debere *M. C. V.* & Regnum totum, ob illorum explicationem, & multa præclara, quæ gestis fatentur communiter exteri, & nostrates, potissimum *Tavaglia in præf. rer. civil. cap. 1. sub num. 46. idem Prat. lib. 1. discept. forens. add. cap. 1. ante num. 1. vers. existentibus igitur, Anichin. de præsent. instrum. cap. 2. q. 2. n. 22. P. Gostanus Andr. in seculo Cesar de Affiliis, controu. jur. refut. cap. 48. vers. adeo quod; Bernardinus Pandus, Marini Freccia in præf. de præsent. instrumentor. (scilicet Marini Neapolitani Patritii, ac Regii Consilarii celeberrimi dignum fuit opus, teste addit. ad Rit. 5. rescripta apud Reg. Tat. Jur. Regni Neapolitani lib. 2. sub tit. de offic. magistr. iust. pag. mibi 281. versic. reliqua de materia; & non fuit ille compositus à Bernardino Sirophilio Anunculo Camilli Borrelli eruditi viri, ut male ipsemet Camilli testatur, p. 2. summ. decis. tit. de instrum. liquid. & opera Pauli Fufci, diem sancto, Marini, utpote manuscriptum inter suos codices reperit in lucem editum fuisse, & Camilli effectum insequitur *Fanc. Maria Prat. lib. 1. discept. forens. 15. num. 99. & repetit. respons. crim. 32. num. 14. & iterum dixerat ad Muscatell. par. 1. de fidei iussu modo 11. verbo Auriga) Franciscus Antonius de Iudice Roberto, quem summum practicum præconizat Anichin. cit. præf. c. 2. q. 7. sub num. 3. Anichin. Trevisius, Joannes Franciscus Scognoius, Joannes Bernardus Minstrellis, Joannes Paulus Galerius, idemmet Borrellus, Reg. Carolus Tapia, R. Scipio Revetus, alique non pauci, qui tum ex professo materiam pertractant, tum obiter de liquidationibus instrumentorum verba fecerunt, ut propterea aliqua tantum supersint, quæ modernorum auctoritatibus, & declarationibus adiciamus.**

Eorumque primum erit, ejusmodi materiam, sive causam præsentationis instrumentorum esse criminalem, ut probamus *sup. Rit. 55. tom. 1. & p. 11. q. 3. num. 4. Corvini. in Rit. 182. num. 9. & Rit. 300. Affili. decis. 64. num. 2. Prat. de Franch. decis. 162. num. 5. & 15. ubi addentes Galter. de præsent. instrum. in verb. audiantur excoisantes, num. 1. fol. 132. Muscatell. de fidei iussu. par. 2. q. 2. num. 12. Ricc. decis. 170. par. 3. Ali. mod. dec. 2. Nevv. quæst. forens. 79. num. 5. &*

7. par. 1. D. Reg. de Marim. lib. 1. refut. quotid. c. 58. num. 14. Dom. Reg. Galea. controu. 55. n. 17. cum seq. Dom. Reg. Cypre. Latr. decis. 45. n. 17. & decis. 53. num. 5. Dom. Prat. Marlin. tom. 2. cap. 22. num. 2. & cap. 24. num. 16. & 17. Dom. Consil. Staibin. centur. 2. refut. forens. 109. num. 58. Pater de Affiliis. contr. jur. refut. cap. 21. num. 26. qui contrarium aluit cap. 48. n. 50. ex Reg. Saufelic. dec. 230. num. 5. Trevisio in loc. rit. n. 34. & Reg. Cypre. Latr. consil. 48. & n. 57. lib. 1. quem novissime insequitur D. Jo. Francisc. Marotta discept. forens. cap. 9. num. 23. At D. R. Saufelic. impugnatur. à D. Prat. resp. crim. 31. n. 32. & ad Paschal. add. p. 2. cap. 9. versic. ego vero.

Hinc quamvis in causa civili, quando sententia *M. C. V.* est conformis cum sententia *S. C.* reclamatio admittatur, *Jes. Maria Novar. lib. 1. qq. for. cap. 15.* attamen in causa liquidationis instrumenti reclamatio non admittitur à decreto *M. C. V.* prout si fuerit per *M. C.* interlocutorium, esse ordinari agendum, & confirmatum per *S. C.* & hoc ad instar causæ criminalis, in qua sententia conformes, non aliter admittitur reclamatio, executioni demandantur ex antiqua consuetudine à stylo *S. C.* cuius memini *Prat. de Franch. decis. 510. num. 16.* ut in terminis causæ liquidationis instrumenti pendit *Thon. part. 3. compend. decis. verb. reclamatio.*

Alterum verò, plura requiri, ut præsentari valeat instrumentum, juxta formam *Ritus*, coarctatur per *Frecc. p. 1. f. 1.* & ceteros memoratos Auctores, ex quorum relatis requisitis utiliter seligemus, super quibus alia plura scitu digna annotabimus.

Quin, advertimus, nomen instrumenti genericum esse, imò non subalternum generi, sed generalissimum, cui ens concipi posse, *Ter. Greger. synag. jur. univers. lib. 4. c. 13. de adimib. & lib. 42. cap. 34. n. 11.* insequiturque *Sekast. Medic. tit. de definit. par. 2. Affili. 5. n. 2.* & hoc nomen instrumentum, cum hinc sit, nec analogum, nec æquivocum propriè dicitur, cum generi propriè sumpto illa non conveniant, advertit *Raudenfer post 1. bisophum, de analog. in cap. 7. n. 6. in fin.* vocando igitur æquivocum *Galter in præf. p. 1. prima pars pub. l. 1. n. 1.* eo quod sub uno nomine plura sub specie diversa significet, fallitur. Huc instrumentum dicitur omne id, quo mediante aliquid fit, etiam in ordine ad aliud, *J. et. de Nebula in sua præf. artis notariarum par. 3. r. 7. n. 12. & 3.* & pegmata, canales, & cætera, instrumenta domus nuncupantur, *Alexander ab Alex. divers. genialium lib. 5. cap. 24. bideim Tiraguel. pag. 580.* Porro ferula instrumentum gymnasticum est, quo pueri ad virtutem videntur, *idem divers. genialium lib. 2. c. 25. fol. 180. in margine.* Musicorum nuncupantur instrumenta, *Tiraguel. de nobilit. cap. 3. n. 1.* Instrumenta venifica sunt, quibus ad amorem, edum, aut ad mortem involvendum, quis utitur, *Grillea. de fortis leg. n. 6. vers. 3.* Bellum fuit commune instrumentum, *Paris de Futeo de re milit. cap. incip. duo in singul. p. 3.* Apparatus domus dicitur instrumentum, *Suetonius in vita Augusti cap. 95.* Charta, & papyrus instrumenta sunt, *Barr. in l. h. quis legat. ff. ad L. Corneliana de falsis, Afon. de vaq. cap. 9. p. 12. num.*

nu. 4. & demum etiam homines sub appellatione instrumentorum comprehenduntur, *Per de Ubaldo de duobus fratribus nu. 64. vers. 1. ibidem declarans* Accipitur quoque instrumentum pro omne, quod aliquid instruit *Affiliu canonic. vers. 2. colligitur, quia sunt regalia, & omne, quod causam instruit dicitur instrumentum, l. 1. de fide instrum. Curt. senior conf. 78. nu. 10. Affilius in prax. iudic. 2. 2. cap. 4. nu. 5. & iura, ac actiones illorum veniunt appellatione* *Joann. Cappel. de fratribus cap. 4. nu. 1. necnon confisusio facta in iudicio, Affili. l. 1. cap. 23. nu. 6. Testis, in l. in exercendis, C. de fide instrum. ultimæ voluntatis, Glossa l. si idem, C. de codicillis, l. si quæmoda, l. eam aperiantur, *Præf. Merlin. p. 2. contr. 2. nu. 6. & 7. Præf. lib. 1. discipuli forens. cap. 9. num. 13. & tandem, quælibet scriptura, etiam privata scriptura, Cui potior in pignor. habeatur, Authent. contra qui propriam, C. de non numerat. pecun. de Gregor. part. 3. lib. 48. cap. 14. nu. 1. Christi. dec. Belpic. lib. 3. tit. 21. Anichin. de præsent. instrum. cap. 1. q. 5. nu. 97.**

In hoc verò *Ritu* non de instrumento in genere generalissimo, nec de subalterno, sed specificè de publico, iurato, & quæntigati pertractatur, cuius distinctionem diversimodè DD. tradunt, nupè *Laufbranch. de Arido tit. de instrum. fide, & productione n. 4. Jura. à Greg. in tit. de substantial. procurator. 6. instrumenta, Speculator (vir summa doctrina refertur, licet juvenis fuerit annorum triginta, teste Jo. Sicardo in tit. jur. Consul. Fita, quem insequitur Costa in suis memorat. verb. de Jurisprudentia) n. 7. de instrum. edit. à quo rescriptis *Affili. de excep. 1. cap. 5. necnon Prosper Curavit. in hoc ritu. nu. 6. ut ipse quoque fatetur, quam Specul. definitum improbatur Hispanus, Gabriel de Pe. roja tom. 1. resol. 2. m. 8. sed insequitur Didac. Petra l. 5. tit. 8. lib. yardin. Goff. verbo Cortes. 9. Contratos Amator Roder. de execut. cap. 1. art. 4. nu. 3. alias tradunt de iudic. Robert. confil. 1. nu. 1. Gallier. in princ. orac. n. 5. quæ omnes li. continent substantia, & notata à Bart. in l. 1. de testament. & Bald. in l. cum quis. C. de jur. & sol. ignorant. ac Decio in l. omnis diffinitio. nu. 2. de reg. iur. dum nos comprehendunt individualiter instrumentum, de quo loquuntur, sed sub se amplectuntur quaslibet scripturas, lectorum iudicio remittimus.**

Nos verò ad alia convolantes, dicimus, instru-
9 menta jure communi attentò, substantiam, & paratam executionem minimè habere, ex tex. quem viva voce didicisse à *Jesum, & statim Cognol. in l. in testamentis nu. 8. f. de reg. iur. dum esset scholar. in l. minor 25. annis f. de minor. Fab. de Ann. confil. 81. nu. 2. Ofense. dec. Pedemont. 129. nu. 2. Frece. de present. instrum. par. 6. nu. 4. Fals. sug. 43. lit. P. *Per de Greg. de conf. q. 8. m. 2. Pyrr. Englerm. in Cons. Aurelian. tit. 19. cap. 3. Falsæ. confil. 107. nu. 1. Parlad. rer. quod lib. 2. cap. fin. 1. sub n. 1. Confil. dec. 109. nu. 3. Allegrad. confil. 17. nu. 1. 19. m. 1. & alii, quos laudat *Ther. p. 1. voto 84. Juxta Francisci Maria Prat. lib. 1. discipuli forens. cap. 29. nu. 1. & lib. 3. c. 28. num. 1. Anton. de Cenario de execut. instrum. quæst. 7. m. 17. Franc. Marc. dec. Delphin. 393. vol. 1. Costa in memor. instrumentum publicum, Anton. Testament. dec. 26. nu. 1. & 2. adducens tex. in l. si pacto quo penam. C. de pact. Dom. & Rois. in Rub. de instrum. liquidi. nu. 1. Confil. Recce. to. 1. notab. 70. de lit. ambig. n. 189. Noverr. lib. 1. q. 9. f. c. 153. nu. 1. la-***

tè explicat *Canc. var. resol. p. 2. c. 3. 1. nu. 1. quàm valeat pactum, quod executionem habeat, exquirunt* *Mantic. de sacris & ambig. lib. 2. tit. 3. m. 14. Balb. dec. 226. Amicus de potest. in se ipsum, lib. 4. cap. 21. & quo debitor se ad carceres obstringit, Alber. Bru. de cess. honor. q. 20. Schmidewin. tom. 2. q. 9. contravens. p. 1. de contr. 3. q. 55. & statum disposens, ut debitor vinculis mancipetur, si pecuniam non solverit, de Gressu de exceptis, in pratul. n. 88. Bru. de cess. honor. q. 20. princ. num. 4. Color. de process. execut. p. 1. cap. 6. nu. 39. Marc. dec. 396. p. 1. Boan. de imp. debitor. cap. 1. m. 35. & 36. late Dom. Franc. de Ciconia, & addin tract. de deposit. clausul. 30. à num. 1.*

Illam tamen obtinent, si quæntigati, sed confecti sint, ut in Regno, ubi intervenit iudicis Cartularii, qui dicitur Juxta ad contractus efficitur quæntigati instrumentum propter preceptum, quod intervenit de solvendo coram ipso, confectio à contrahentibus debito, *Moran. in specul. aur. p. 4. dist. 3. 18. num. 4. Carait. in hoc ritu num. 5. & 7. Merlat. in prax. fidejussor. par. 1. rub. 1. num. 13. Benedic. de Bara. in tract. de quæntig. q. 1. Guid. Pap. decis. 117. Boer. dec. 295. num. 6. de Franch. dec. 341. ibiq. Amund. Reg. Rois. in rub. de instrum. liquid. num. 38. quod etiam haberi apud Hispanos, & scdè per totam Italiam, testantur *Merlat. singul. 7. Canc. var. resol. lib. 2. cap. 3. de instrum. quæntig. num. 6. Padell. in l. 1. C. de iur. & sol. ignorant. Salust. Fieber de mod. proced. in caus. lib. 1. cap. 39. sub. num. 2. Parlad. rer. quod lib. 2. cap. fin. 1. sub num. 1. Pals. confil. 107. nu. 3. Guid. Papa decis. 117. Boer. dec. 295. num. 6. Visconti ad Franc. dec. 181. & furvati florentia, fatetur *Mando. de inhi. q. 31. nu. 5. & apud Tulos, Paris in tract. de reassumpt. instrum. rub. 19. num. 20. In Regno Sicilia ultra; Greg. de exceptis, in 10. exceptis, num. 14. Petr. de Greg. de consue. q. 8. n. 1. apud Gallos, Boer. in Consuet. Buxire. tit. 2. f. 27. in princip. prout est instrumentum Camerale, Statib. ref. 71. num. 12. p. 1. Ut propterea in hoc Regno nostro vigor hujusce *Ritu*, illa habere executionem paratam, ex *Convent. cæterique* comprobent de Franc. dec. 341. num. 1. Noverr. lib. 1. q. 9. f. c. 153. num. 1. Gallup. in prax. S. C. p. 2. cap. 21. num. 31. Dom. Confil. Recce. respon. lib. 2. respon. 90. sub. nu. 5. D. Traf. Merlin. centur. 2. cap. 24. num. 8. & 9. contrav. *Jesum, Dom. Reg. de Marin. resol. quæst. lib. 2. cap. 73. nu. 3. do. Et illic, & integerrimus Dom. Confil. Hor. Confil. Papi men. Sacer in compend. fin. & jur. ab iplo cedito uti filii patrono de ordine S. E. electio in causa Regii Fisci contra Gasparem Romet. & Jos. Vandein. vers. in presentis namque causa.****

10 Oritur etiam quæntigati in instrumento, & illius parata executio deducitur abique strepitu, & figura iudicii, ex promissione facta cum poena, & juramento, existente clausula, pro quibus omnibus observandis, ex *Gait. de credit. cap. 3. tit. 1. num. 33. & hoc esse indubitatum in Regno testatur D. Confil. Recce. loc. cit. num. 11. imò ex clausula cum potestate capiendo, pactum executionis in instrumento, resultat, *Alex. c. conf. 85. num. 4. lib. 6. etiam contra tertium, & singulariter succedentem, ex Morant. & aliis, tradit**

Rodrig. de Ann. redd. lib. 2. cap. 9. n. 57. & in puncto Rep. Sanfelix. dec. 312. num. 14. lib. 2. Giza. in observ. ad dec. Reg. Cypri. Latr. dec. 58. n. 2.

- Quin, in hac Civitate, maxime quia similia
 31 pacta solita, & apponi sunt consueverunt per Notarios peritos, habentur pro appositis, etiam si omissa fuerint, *Fellix. in cap. ex literis il. 3. num. 13. de sed. instrum. Affix. in conf. Bajulus omnes. num. 13. cum seq. & alii*, quos laudat de Cuenca de deposito, *claus. 38. num. 29. necnon Cypri. decif. 159. Reg. Revit. in pragmat. de censib. n. 36. Praf. Merlin. contrav. lib. 1. cap. 75. num. 4. Dom. Reg. de Marin. refut. lib. 1. cap. 28. 1. in princ. Thor. in compend. decif. vol. 2. verbo, Pactum refectionarium, Dom. Index Franc. Mor. Prat. lib. 1. discipul. cap. 15. num. 91. quos improbat Carol. Anton. Moccia in synota casuum forens. cap. 25. 26. 27. & 28. & an attendatur ejusdem Notarii, qui instrumentum absque his solemnitatibus conficit consuetudo, vel sufficiat illa aliorum Notariorum, idem Moccia extrahit cap. 56. Reg. de Marin. lib. 1. cap. 196. Thor. par. 3. compend. decif. sect. 1. verb. Instrumentum extendi.*

- Verum, quod pactum refectionarium omnium
 12 pro appposito habeatur, ita ut contractus rescindi possit, cessante solutione tertiarum, communis est opinio, usu, & rerum judicatarum autoritatibus munita, apud *Trentacinc. conf. 59. num. 5. lib. 1. Thor. voto 60. num. 21. & voto 84. num. 138. par. 1. & voto 35. par. 2. de qua dubitat Giza. ad Cypri. Latr. decif. 115. num. 14. & an Notarius*
 13 possit addere hypothecam in instrumento, si per errorem, vel simpliciter eam omiserit, dum de consuetudine, vel de Rito illa apponi solet, *Surd. decif. 13. Farinac. de falsif. q. 157. num. 52. Cypri. dec. 159. num. 39. Gratian. 103. discipul. forens. cap. 548. num. 36. Dom. Confil. Hadier. ad Surd. decif. 135. Mantie. de tacit. & ambig. lib. 2. tit. 10. Maria clausul. 256. lib. 1. & clausul. 33. lib. 4. Maccart. lib. 2. vor. refut. cap. 39. declarans, quod possit Notarius sub clausula, &c. extendere, & quod stipulationem possit Notarius apponere, si licet non rogatus, notat *Cervac. dec. 43. num. 33. maxime, data potestate extendendi ad consilium sapientis, Scal. in tract. de conf. sapient. par. ult. cap. 2. Poterit quoque Notarius propria autoritate diem, quem omisit in instrumento apponere, quando contrahentes, vel alii non advertunt errorem, Fontanel. de pact. nupt. clausul. 1. n. 23. quod simpliciter admittit Guid. Papa decif. 582. num. 1. & refert Jo. Carol. Antonel. de tempore legalib. 2. cap. 29. num. 3. & quod instrumentum continens aliquod in margine line die, & testibus non probet, scribit *Alia singul. 247. & insequitur Anton. meus ad Gram. decif. 106. sub n. 7.*
 35 Pacta vero, quod ob non solutionem annuorum censuum, live tertiarum (ut nostratum utar vocabulo) vel ob alienationem corporis, super quo census est constitutus, possit fore reperi, valida sunt, ex pluribus, & frequentissima praxi in supremis Regni tribunalibus, ostendit *Prat. add. cap. 15. post Reg. Top. dec. S.C. 25. Camill. de Medic. conf. 39. Masfrill. dec. 95. Paschol. de vir. patr. potest. p. 2. cap. 9. sub num. 10. Apicelli. de tutam. pauper. tit. 2. sub n. 41.***

- 16 Sed an hujusmodi pactum licitum sit in con-

Tomas 14

tractibus, sed censibus vitalitiis, ita ut, ob defectum solut. onis censuum vitalitiorum, illi rescindi possint, urgatur decifum tractit *Reg. Revit. in prog. 2. de conf. num. 4. Thor. in suppl. compend. verbo, Instrumentum liquidari in possit. R. Tap. 17 add. dec. 25. Sed debitor si promittit cum jumento solvere in tribus terminis aliquam summam cessaverit, deinde in uno, eoque non possit varius ad solvendum integram omnium terminorum quantitatem, & assertivè, odio perjurii, respondere *Bero. conf. 126. num. 6. Aucher. inn. quæst. 51. num. 14. p. 3. Roland. conf. 31. num. 7. col. 2. Paschol. de patr. potest. add. par. 2. cap. 9. num. 8. & decifum memorat Cervac. dec. 43. num. 19. par. 1. ex l. si quis major, C. de transact. Dom. Confil. Roc. lib. 2. resp. 90. num. 12. at contrarium sentit Polidur. Ripa observ. 59. aboleto, uti nimis duro, text. in d. si quis major, teste *Cor. in eod. text. Seraphin. decif. 819. & 1136. & Ripa effectum verius esse tradit Mar. Giurb. observ. 96. num. 6. par. 1. quin Sesse decif. 100. hoc pretendit, etiam existente pacto, quod si deciderit in una pagina, contractus posset in totum rescindi, quod non admittit *Reg. Revit. in prog. 4. num. 15. sub tit. de usur. subscitens, omni jure ejusmodi pactationem validam, & licitam esse, autoritate Paris de Puteo de reintegr. feud. cap. sequitur modo quotidiana quæstio, num. 33. S. C. placito roborata. Sed an fidejussor, culpa debitoris in eandem poenam ineidat, inquit *Giurb. indic. observ. 96. a num. 8.*****

- 18 Sed num in solutione, & lutione redditus sit attendendus valor movete, juxta tempus constitutionis, seu venditionis, an vero solutionis, resolvunt *R. Revit. decif. 33. Reg. Cypri. Latr. dec. 48. num. 4. & ibi Gipi. Guid. Pap. 4493. Patrum. in cap. olim de censibus, Thor. par. 3. compend. decif. verbo, Depositi capitalis. Quinquè quæstionem examinat *Philhelmus Radelouins dec. posthum. Car. Provin. trojeffina 40. & de validitate pacti, Andreoli contrav. 151. lib. 2. & an attendi debeat valor, qui fuit in loco contractus, vel solutionis, Cervall. conf. contra. num. 9. 733. num. 13. Surd. dec. 227. Gratian. discipul. ser. tom. 1. c. 11. num. 9. Canole. decif. 16. num. 42. lib. 2. Cervac. dec. 597. num. 1. Thof. dec. 174. num. 1. & ejus filius in tract. de augum. moneta 4. par. num. 54. impresso inter quæst. forens. Seraphin. decif. 944. Misfing. singul. observat. cent. 4. observ. 1. & locus contractus intelligitur, ubi est facta conventio, non ubi est factum instrumentum, *Bertas. de clausul. instrument. clausul. 30. Glef. 12. n. 7. D. Confil. Hadier. ad Surd. decif. 227. n. 4.*
 19 Talia propterea instrumenta facere probationem probatam, & veritatem claram, ac patentem, deduxit *Hend. conf. 24. num. 51. vol. 2. Franc. Milan. decif. Sicil. 8. num. 22. Caf. Bero. dec. Bonon. 91. num. 21. & decif. 94. num. 9. Ann. conf. 17. num. 23. Bellou. dec. Jennes. 59. num. 9. & decif. 71. num. 8. Pio. decif. 5. num. 10. Ferat. decif. 421. num. 1. lib. 2. Ofafch. decif. 72. num. 4. de Franch. decif. 379. num. 1. Gratian. decif. March. 44. num. 1. Merlin. decif. Lucens. 55. num. 1. Glorrit. in cap. super literis num. 325. de rescript. Reg. de Marin. lib. 2. quotid. refut. cap. 55. num. 7. Prat. respons. crim. 26. a num. 1. & proinde illud proba-***

B

uo

tio probata dicitur, veritas apparens, & noli me tangere, *Prat.* post alios, *lib. 1. discept. forens.* cap. 19. num. 12. & cap. 27. num. 35. facipue non notorium, & liquidum, *inquit Prat. cap. 9. num. 34.* & pro illo dubio præsumitur, *Annicin. de prævent. instrum. cap. 1. q. 4. num. 153.* advertens ob hoc *num. 154.* habentem instrumentum jurare non teneri, quod summa in eo contenta sit debita, dummodo valide, & recte perfectum sit, *Gramm. de c. 27. num. 4. ex l. 4. §. condemnatum, ff. de re judic. Anusd. ad Franch. dec. 273. num. 8.*

- 20 Hinc solventem vigore instrumenti guarantee non censeri contractum approbasse, sed soluisse, ne sit periturus, *ex Boer. decif. 100. nu. 15.* advertit *Concep. var. resol. lib. 2. cap. 6. tit. de solut. num. 93.* & de obligato in forma Camere loquitur *Roman. conf. 369. num. 10.* ad instar solventis vigore sententiam ad evitandum illius executionem, quæ paratam habet, qui non dicitur illam approbasse, & conditione indebiti solum repetere non prohibetur, & notabiliter advertit *Dome. Confil. Hodiern. ad Sord. decif. 74. num. 6.*

Guarentigia definitur à *Ripe observ. 344.* & cur dicitur instrumentum guarentigium, *Thoro v. 84. num. 128. lib. 1.* quæ vero paratam habeat executionem, enarrant *Ricc. collect. 600. p. 3. Giaz. ad Cypc. Latr. dec. 58. lib. 1.* & de censuibus contractibus *Ricc. ipse loquitur collect. 41. pars. 1.*

- 21 Contra vero tertium possessorem rei specialiter hypothecata pro censu, etiam non discussio principali, datur, vigore *Reg. Pragm. 1. de censib. via executiva*, quoad quoque captum personalem, quod admittendum putat *Reg. Revit. ibid. num. 20. vers. quod ego*, in iudicio executivo tantum per *pragm.* introducto contra tertios possit, non autem in iudicio ordinario assistentia, quod ipse taretur contra tertios possessores. Verum *Lagamar. in add. ibid. lib. 1.* nimis duram memoratam præconizat *prag.* contra tertium executionem personalem concedentem, quod ante ipsum add. incerti auctoris post *trac. de iudic. Robert. & alior. pag. 145. in non. confutato Foller. aliter sentiente, Visconti in conclus. jur. verbo, instrumentum quando est illiquidum, & novissime Jo. Franc. Marotta luculentè exponit cap. 3. *discept. for. d. nu. 66.* nūm *memor. prag. 1. de cens. in M. C. V.* fervetur, & quæque non, an idem in inferioribus huius Regni Tribunalibus servari debeat.*

- 22 Ut autem subsistat instrumentum à persona publica debet esse confectum, eoquæ à Rege creato, dicit *Frece. p. 1. §. 1.* ad quem pertinet creatio *Istern. in cap. 1. qua finit regal. verbo, Ad Iustitiam expediendum, Luc. de Pen. ad l. 1. C. de Tabul. lib. 10. num. 2.* ejusque vice ad Prothonotarium in Regno, & *Tapia lib. 2. jur. Regn. rub. 36. de offic. Notarii.* & consecuto non à Notario Apostolico monet *Anus. sing. 245. & 246.* & in novissima add. ejus filius, & quod deducitur præterea ex notatis per *Affili. dec. 245.* ubi plura notat *Ursifil.* opinatur autem implere *Anus. indic. Jo. ce.* in causa ordinaria sufficienter probare, quod veritate, necne innitatur videnda sunt, quæ in

in re cumulat *cis. Galt. par. 1. rub. 1. num. 21. Carav. memor. Ricc. collect. 612. p. 3. & dec. 125. Cur. Archiep. tom. 1. Reg. Revit. in prag. 2. num. 12. de contrasib. Reg. Cypc. Latr. dec. 82. num. 25. Maffil. ad Cypc. dec. 201. in princ. Franc. de Petris conf. 61. num. 17. Maffil. ad Consuet. Neap. p. 10. Anus mens ad Cypc. dec. 201. memor. sanctissimi edita à Cardinal. Granvello, & est 2. sub tit. de contrasib. confectum fuit, ne amplius in causis prophatis exequi valeat instrumenta rogata à Notario Apostolico, extenditque ad testamenta, *Visconti in concl. jur. verbo, Instrumentum Confil. Staib. cent. 2. resol. 159. num. 24. lib. 2. ex Carav. in prag. 1. §. 8. num. 22. de Senat. Confil. Maced. Staib. seniore conf. 56. num. 2. Thor. p. 1. compend. dec. verbo Testamentum Clerici, & aliis hincque Reg. de Marinis lib. 2. quætit. cap. 228. num. 2. Danza di prag. DD. lib. 1. tit. de instrum. cap. 2. Gait. de credit. cap. 3. tit. 1. num. 483.**

- 23 Sed instrumentum factum à Notario communiter pro tali habito subsistat, necne assertivè decrevit *Rota Romana in una Aloxiana instrumenti anno 1589. coram Continuio, Fulin. Jacino, de probat. lib. 2. cap. 21. Reg. Revit. in prag. 1. de Notar. matricul. Thor. v. 78. num. 21. sem. 1.* & de illo confectio à Notario inquisito, vel condemnato de falso, loquuntur *Mari ad Gramm. decif. 27. à num. 1. Novar. q. forens. 99. num. 3. par. 1.* Verum Notarius, si postea Juris Doctor efficiatur, possit ne instrumenta facere, ut valeant, *Berlich. inquiri decif. 27. quem laudat Georg. Christoph. Faltb. in trac. de stat. & privill. DD. cap. 18. §. 130. q. 78.*

- 24 Et an teneatur contrahentes cognoscere, negativè tradunt *Carol. Raim. conf. 189. num. 18. vol. 1. Joan. Matienso lib. 5. tit. 4. de testam. l. 2. Gl. 7. num. 6. Boer. dec. 113. num. 6. de Franch. decif. 262. Anus mens ad Gramm. decif. 60. nu. 19. Ricc. collect. 713. par. 3. Thor. par. 1. compend. decif. verbo, Admaris, satis namque est, quod acquirat notitiam eo modo, quo potest, scilicet videndo personas pacificas, *Gratien. discept. forens. cap. 497. num. 4. Mart. in summa decif. verbo, Notarius, c. 58. & c. 59. tom. 1.* Sed multum utile, & curiosum esse, ut plene illes cognoscatur, tradit *Borrell. in summa decif. tit. 18. de fid. instrum. num. 60.* ejus meminit *D. Joseph. de Nino ad Franc. de Cuenca de deposito, claus. 3. sub num. 1.* & quæ observare debeant Actuarii ad hoc evitandum in obligationibus pæcis actis, statuit *prag. 16. de Almar. & nos multa tergitimus in tit. 128. tom. 1.* quibus addimus, quæ scribit *Thor. par. 3. compend. decif. sect. 1. verb. Fideiussio apud acta, & fideiussor. in semetum.**

- 25 Quod verò, si extra Regnum confectum fuerit, nec servata forma constitutionis huius Regni, videndus est *Thor. in suo compend. decif. verbo, Instrumentum, §. 12.* & assertivè ex *Carav. hoc in ris. num. 61.* respondet, ut possit liquidari, & quod debitor non audiat, nisi in vneulis, scriptis *Conf. Rocc. tom. 2. notab. 100. num. 397. & dixerant Reg. Cypc. Latr. dec. 82. num. 23. lib. 2. & Reg. Simplicif. dec. 311. num. 6. lib. 2.* firmatque *Borrell. memor. tit. 19. par. 2. de instrum. liquidat. num. 125. & num. 158.* conferuntque

vuntque, quæ ipsemet scripserat *ead. p. 2. tit. 18. de sed. instrum. num. 106. & in comment. de Reg. Cathol. præstant cap. 10. num. 62.* ut præterea illud confectum extra Regnum à Notario Imperiali, vel Apostolico, in quo testis descripti non sè subscripserant, si fuerit in Regno exhibitum, præfentari via Ritus possit, ubi confectum servata forma juris communis, quod descriptionem testamentum dumtaxat, absque eorum subscriptione exquirat, & attenditur consuetudo loci extra Regnum, ubi confectum fuit, determinatum per S. C. in causa Francisci Japponæ, eo quia illud confectum erat Beneventi à Notario Apostolico, absque testium subscriptione, cum legitimitate tantum Vicarii ejusdem Civitatis, refert *Aloysius de Leo in l. 1. num. 7. C. de novo C. sciendo*, cujus meminit *Thor. d. par. 1. verbo, Instrumentum, & par. 3. §. 3. 1. verbo instrumentum confectum nec non vot. 84. p. 1. num. 238. Elijam Dana. de pugn. DD. tit. de instr. cap. 1. num. 15.* executionem namque instrumenti in Regno non de decisis, sed de ordinativis Judicii dicitur, attenditurque propterea ipsius Judici loci, *Moster. dec. 9. n. 42. & 51. Roderic. Suæra in l. post rem judicatam. q. 5. n. 17. Sessè de inhib. cap. 4. §. 11. num. 48. & laudato nostro Carravita in hoc ritu num. 62. & 63. insequitur D. Jo. Franc. de Cavaia ad comanda, sui depositi instrumentum, clausul. 40. à num. 8. & ibidem D. Joseph. de Nino add. alios adducit, Thor. add. par. 3. §. 3. 1. verbo, instrumentum confectum in loco.*

Illud quoque nullitati subjacet, si à Notario 26 vassallo confectum fuerit, ex cap. Reg. Ladislai, incip. *Non sine prudentis*, cujus Regis æquum sanctionem in viridi esse observantia, testes sunt *Assh. in Constit. Regni in terris domanii, de judic. rub. 77. lib. 1. num. 15. vers. Sed contrarium, Camill. de la Ratha de feud. par. 10. distict. 51. n. 6. & 7. Muta in cap. Regni Sicilia tit. 5. c. 264. sub num. 2. Ricc. collect. 614. Scaglia. Super Ritu M. C. 163. Reg. Revit. conf. 91. num. 2. lib. 1. Galter. verb. in publica forma num. 19. Confil. Carluai de Judic. lib. 1. disp. 2. quæst. 6. §. 3. 7. sub num. 557. Gait. de credit. par. 3. tit. 1. num. 322. Thor. par. 1. compend. verbo, Instrumentum confectum, par. 2. verbo, Instrumentum, & vot. 84. num. 261. p. 1. Novar. lib. 1. q. 3. cap. 156. sive pro, sive contra ipsum Baronem, ut confutata Patrii Molfesi contraria sententia, firmat *Acus meus in annos, nov. ad dec. Cope. 153. num. 2. circa medium, & post alios, Episcop. Carol. Moreant. tom. 3. respons. 90.* quod non minus procedere in reassumptione instrumenti per alium Notarium, quam in illius celebratione, docuit idem *Assh. 3. in Constit. Bajulor num. 62. cui subscribit Scaglia. in comm. ad prag. tit. de instrum. infra 230. dies, num. 1. pag. 154.* etiam ad conductorem jurisdictionis, extendunt *Fisanti ad Franc. dec. 118. Ricc. decif. Cor. Archiep. 154. num. 5. par. 2. quæst. forens. 45. n. 7.* quod non admittit *Dome. Reg. de Marin. lib. 1. quæst. 280.**

27 Quin protenditur Ladislai dispositio etiam ad Notarios vassallos incolas, & commorantes in Baronum opidis; tum ex ejusdem cap. verbis expressis, ibi, *Felicitis, aut ipsarum altera, sui alii commorantes.* Tum ex ratione causæ finalis

in eodem capite expressa, ibi, *Ut instrumenta fiant per illos tantum ex dictis Notariis, quibus nulla possit esse causa timoris.* Notario autem incolæ vel commoranti magna, imò major subest timoris causa erga dominum loci domicilii, vel habitationis, cujus magistratibus parere debet, *Incule 29. C. ad municip. quique incolæ Civis loci domicilii constituitur, l. 1. in patria, C. de incolis lib. 10. Bald. in l. causis populi num. 13. C. de Summa Trinit. & fide Carol. Amoy in l. Cives n. 112. C. eodem de incolis, Revit. conf. 48. vol. 1. jub. necesse per R. C. determinatum incolam tractandum esse uti Civem, insequitur Confil. Szaiban. resol. 92. num. 28. tom. 1. sed quorsum plura? hanc aliam expresse sustinent in terminis C. Ladislai, Mart. inter decif. Pisan. vot. 186. Episc. Ricc. collect. 2315. Reg. de Marin. quodid. Episc. lib. 1. cap. 280. & ad Reviter. dec. 386. num. 4. Novar. add. q. 156. sub num. 1. par. 1. & Lazzarini in addit. ad Reg. Revit. in prag. 1. lit. D. versic. habitari possit, de Notar.*

At nè inconcussa hæc sententia sine nostri amplissimi Senatûs autoritate prodeat, adducitur scitum emanatum in causa Universitatis mæ terræ Caccaboni, cum hæredibus Francisci Antonii Marchisiano Baronis terræ Castri Judicum, & Rocca Rasi, prolata namque ad beneficium ipsius Baronis, sententia pro ejus cred- to ducatorum bis mille capitalis cum tertis liquidandis, falsoque calculo, Universitas coram legum Coriphas S. C. nullitates proposuit, inter quas illa potior fuit, contractum sententia rescissum à Notario Franciscio Ciancio rogatum fuisse, origine Buchianiel Cive, & incolæ præfate Terræ Rocca Rasi, in qua relicto originali patriæ liti uxorem duxit, domicilium, sedemque rerum suarum animo permanendi defixit, & nè plenius discussa, me pro meo oppido patrocinante, manavit, & Regni Areopago decretum, nullitates adversus sententiam deductas obstat, de mense Julii 1654. etiamque confirmatum alio decreto de mense Junii 1655. referente tunc Confilii. integerrimo viro, & emeritissimo *Regente Thoma de Aquino*, in banca Figliola.

29 Quin, in fortioribus terminis, idem Tribunal junctis classibus, hoc determinavit in causa Scipionis, & aliorum de Castellis hæredum quondam Mutii, cum Anna Maria Carrafa, cum enim mediante sententia S. C. referente alio *Dome. Confilii. D. Francisco de Ocampo*, sub die 29. Januarii 1625. fuisset declarata validum dispositio in terra Roseti, per Portiam de Castellis, facta sub die 1. Octobris 1625. manu Notarii Annibalis Brandi (de qua decisione memor est *Thor. par. 2. compend. decif. verbo, Testamentum*,) propositis adversus eam nullitatibus, & præsertim, quod instrumentum asserti testamenti dictæ Portiæ, fuerat rogatum à dicto Notario Annibale, tunc incolæ dictæ Terræ Roseti, in beneficium Fabricii Carrafa ejusdem terræ Baronis, & sic sententiam fuisse latam contra expressum casum, *cap. Reg. Ladislai decreto S. C. sub die 25. Octob. 1628.* junctis Aulis, cum adjunctis, fuit declaratum, nullitates obstat, quod in gradu reclamationis fuit confirmatum sub die 16. Martii 1649. referente *Dome. Conf. Aloysio Gomba*, junctis etiam *Conf.*

duarum Aularum, in cuius causae determinatione intervenient D.D. Don Franciscus Merlin & Marchio Ramontis S. C. Praefes, Consil. Franc. Anton. Muscettula Aulæ Decanus, nunc Regens, Jo. Franc. Marcianus, & D. Thomas Martinez de inde Regentes, Donatus Coppula Dux Canzani, nunc Regni Secretarius, uxorion Consil. Julius Mastrius Dux Mariliani Aulæ alterius Caput, praefatus Aloysius Gamboa causae Commisarius, Jo. Baptista Jovinus totius S.C. ad praesens Decanus, & D. Benedictus Treilles Marchio Tornalvi Hispanus, nunc Regens emeritissimus, & dignissimus, penitus Vincent. Borrellum Aët. Magist. Ex qua determinatione, liquet fuisse declaratum cap. Ladislai sanctionem locum vindicare

30 in testamentis, & codicillis ad beneficium Baronis, de hac decis. meminist. Dom. Reg. de Marin. lib. 2. quod. cap. 230. quod firmatur Grammat. dec. 66. num. 5. Aff. in d. consil. in locis demanii num. 11. Reg. Tap. in repetit. cap. praed. lib. 3. jur. Regn. tit. de fide instrum. Gait. cap. 3. n. 845. & in append. cap. 3. num. 27. pag. 427. Toffen. de anteq. cap. 9. uel. 3. num. 23. Galtier. in d. rub. in publ. forma 2. edit. num. 20. idem Dom. Reg. de Marin. memor. cap. 280. rejecta adversa opinione Fab. de Anna ad singul. 244. Anna Patri. Praef. Almoril. in consil. Regn. in locis demanii, fol. 121. Ricc. collect. 614. lin. 2. Viscont. & Amend. ad dec. 118. de Franch. Capibanc de Baroni. pragmat. num. 221. Gallip. in prax. S.C. par. 2. cap. 21. num. 11. Novor. lib. 1. q. 3. vers. 156. nu. 12. Thor. in compend. decis. 67. instrumenta consilia, art. 272. & d. verbo Testamentum. Si quidem praefati D.D. numerum non constituunt, & coherent tantummodo super humeros Fabii de Anna, qui si cadet, omnes illo innixi corruunt, perfuntione Ann. loquitur, nulla ratione, vel autoritate fretus, dumtaxat Bald. in l. Testamentum, C. de testam. num. 2. cuius sermo in casu est diverso, ibi enim tantummodo dicit, quod si statutum annullat contractum ratione veltigalis non soluti, non annullat testamentum, non enim dicit, si statutum annullat instrumenta, quae à Notariis publicis rediguntur in publicam formam, vel scripturam, non annullat instrumenta testamenti, contractus enim differit à testamento, quia verba contraxerunt non referunt ad Jus testandi, l. verbo contraxerunt, §. de verbor. signific. quoniam cum casus propositus à Bald. materiam continet odiosam, scilicet, contractum annullandi, ob veltigal non solutum, cum Gabella sit odiosa, Bart. in l. si pupillus, §. ult. §. ad l. falsiciam, Tiraquell. de retrac. ligu. §. 15. gloss. 1. num. 12. in materia penali & odiosa non fit extensio, etiam ex identitate rationis, De Franch. dec. 11. & proinde de memorata Bald. doctrina ab Aff. 3. aduocata pro dubitandi ratione in consil. Regni instrumentorum rubr. num. 3. nulla fuit habita ratio, ipso teste. Thor. salva ejus pace, adducens S.C. decisiones satis in hoc erravisse idem. Senatus declaravit, dispositionem validam, & non testamentum, ne illud approbare valeret confectum à Notario subdito contra formam cap. in perniciem universalem totius Regni, ne daretur occasio falsa fabricandi testamenta, in quibus major vigere debet suspicio, ratione tradita à Fa-

lia de error. pragmat. par. 3. decade 77. error. 1. col. 2. versic. nimirum, & error. 2. vers. longi majus. Testamentum verò à Barone factum manu Notarii vassalli, an subsistat, affirmative ex Anna de ducit de Marin. add. c. 280. atque in his terminis procedit decisio S.C. in causa testamenti quondam Camilli Porti Baronis tertae Centola, cuius meminit Gallap. cit. & fuit edita copia in dicto processu Annae Mariz Cartasla. f. 275. iter.

32 An verò cap. praedictum procedat in Barone habente dumtaxat jurisdictionem criminalem, negativè respondendi, fretus Capyc. dec. 27. Franch. dec. 131. Capibanc. de Baron. prag. §. p. 2. num. 265. firmantibus, dominium terrae, & territorii Baronem civi esse, criminalem verò habere jurisdictionem, quae inheret officio §. circa criminum cognitionem, ut propterea dominus in potentia, si crimina fiant, dicatur, & non Baro, quia non jurat fidelitatem, nec affecatur à vassallis, minusque adiutoria consequitur, sed contradicunt Afflin. consil. Regni in locis demanii n. 4. Novor. mem. cap. 156. n. 2.

Si extendatur caput. memoratum ad obligationes captas ab Aëtuario vassallo, extricet de Franc. dec. 131. & negativè respondet, & diximus in Rit. 428. Bene autem placet probatur, Notarium esse vassallum ex fide Baptizatis, & Universitatis, praesentatis tamen Curia pro Tribunali, Mass. conclus. 1067. num. 7. Genoa de scrip. privat. lib. 5. q. 2. tit. de lib. pletorum, frot. Curati, vers. Et ut paret, Reg. Capyc. Latr. dec. 166. num. 35. 40. 2.

33 Insupèr ut praesentari ad formam Ritus possit instrumentum, aliud convenire debet, ut sit publicum, ita sancientibus verbis hujusmet Ritus in ejus initio: ut tamen publicum dicatur, alia plura concurrere debere, edisserit idem Frece. ad. par. 1. §. 2. Conar. in prax. liquid. instrum. rub. 1. par. 1. Aliud est requisitum, quod in publica

34 sit forma redactum, juxta Consil. Bajulos, alteramque instrumentorum rubr. & copiose congesta per Galtier. par. 2. rub. 2. Ann. sing. 252. Reg. de Marin. lib. 1. quod. resolut. cap. 185. num. 15. & lib. 2. cap. 139. num. 14. Praef. absero. 22. num. 22. Thor. par. 1. compend. verba, Instrumentum, & voce 84. num. 247. par. 1. quae quidem resumptio non val de fiat, nisi octo conveniant, enarrata per Afflin. dec. 6. & in ead. consil. Bajulos à num. 58. ad num. 82. alioque Anthoni, quos Ann. commemorat singul. 254. potissimum, quod aliud

35 sit scriptum, & subscriptum propria manu publici Notarii, qui testium nomina, & cognomina exprimere, obstringitur, Fontanell. de pact. nuptial. class. 6. Gl. 3. par. 7. num. 49. Franciscus Anton. de Robert. de liquid. consil. 1. num. 71. laudatus à de Cuesca de deposit. class. 42. & cuius loci testes sunt habetatores, Alou. consil. 133. n. 4. vol. 2. de Cuesca memor. loco num. 4. qui testes instrumentum in forma reassumptum, ut fides faciat, subscribere debeat, de Roberto num. 14. Frece. par. 1. num. 16. quos idem de Cuesca memorat class. 43. num. 1. Karstol. de Capna in add. Consil. Instrumentorum, num. 4. Mart. vot. 21. num. 7. & vot. 141. n. 3. & tres requiruntur, si excolesse instrumentum libram, duo verò sufficiunt, si infra libram, quod

36 an procedat, si capitale non excederet libram auri.

auri, sed bene cum tertis decurſis, decifum fuit poſſe liquidari, apud Reg. Tap. dec. S.C. 15. cuius meminit *Ther. par. 3. compend. decif. verb. Inſtrumentum, ſi exceſſerit*, data verò conſuetudine, duorum teſtium ſubſcriptionem ſufficere, etiam pro magna ſumma, decifum ſcribit *Ther. par. 1. compend. verb. Inſtrumentum conſectum, par. 2. verbo, Inſtrumentum, & voto 84. num. 25. par. 1. Strabam. ſenior conſ. 13.* quod ſi inſtrumentum quod præſentatur liquidandum, ſit ſubſcriptum per totos illiciteratos ſacſto per eos ſigno Crucis, poſſet liquidari, ſi eertum eſt in loco, ubi contractus fuit celebratus, non adſeſſe alios literatos, J. qui ſcribere ſciant, quod ſi fuerit dubium, & tunc ſuperledeatur, donec auditis partibus aliter providebitur, juxta *Carar. diſtinctionem* in hoc *Ritu num. 9.* quon inſequuntur *Galter. in præx. inſtrum. par. 1. rub. 2. ſub. num. 27. Tavagl. in præx. civil. cap. 1. num. 19.* Hinc licet ſignum teſtium non ſufficiat pro ſubſcriptione, ad hoc, ut ereditor uti valeat beneficio *l. ſcripturas, C. qui poſior, in pign. hab.* ut obſervat *Sard. decif. 137.* tamen reſtringitur quando in loco, ubi fuit conſecta apoca, literati abeſſent, & ſenbere neſcientes, *D. Conf. Hodier. ad eandem Sard. decif. num. 3.*

37 Illud verò in eam formam redigere utrum, & quando poſſit alius Notarius præter notata in illa decif. 6. Affiſi, ediderunt *de Franch. decif. 300. Galter. cit. rub. 2. num. 28. & 46.* quidè mortuus Notario, & C. deſſat, vivis aliquibus ex teſtibus, vel uno ipſorum, aut omnibus deſunctis, *D. Conf. Rec. examinat. reſponſ. 12. tom. 2. & proxim ſcripſerat Tap. de ſid. inſtrum. ad diſt. Conſtit. Bajulus, & c. caterum num. 5. & meminit Senſel, det. 182. lib. 2.* aliaque notat *Mari ad Gramm. dec. 106. à n. 1.*

38 Stipulatum verò per Notarium jam mortuum, & reſumptum per alium atteſtante ſe habere hæc facultatem, non poſſet liquidari, ſi aliunde, quam ex ſide, & atteſtatione ejuſdem Notarii non conſtat de poſſetate illud reſumendi, *Ther. in ſuppl. compend. decif. verbo, Liquidari, ſ. 375.* decifum ſubſcrtens, quod iterum citetur debitor, ex quo inſtrumentum erat reſumptum per Notarium, de cujus poſſetate reſumendi inſtrumenta aliorum non conſtabat, niſi ex aſſertione ejuſdem Notarii, inſequuntur *Pager de Aff. contravjur. reſol. cap. 30. num. 20.* conſertque *de Franch. decif. 300. & Sard. conſ. 440. num. 8. lib. 1.* etenim Notario tantum eſt credendum de iis, quæ geruntur inter partes tempore actus, & de quibus fuit rogatus, *Bart. in Anth. ſi quis in aliquo, Col. de eden. Maſcar. de prob. concl. 1096. num. 3. & Reg. Rovit. in præg. 1. de Notariis, num. 23. & probat text. in ſ. 1. & 2. Auth. de tabellion.* non autem de geſtis de præterito, *Cavemiſ. in d. cap. quoniam contra, de prob. nec de iis, quæ ſunt extra contractum, De Fuso de reſump. inſtrum. q. 21. num. 2.* cum neque probat, ſi faciat ſidem de alio inſtrumento, quod dici conſectum de ſua manu Affiſi, decif. 48. num. 2. *Lagener. ad Rovit. in præg. 1. de Not. lit. C.*

39 Præterquam etiam ſi de licentia prædicta fuiſſet Notarius rogatus, ejus atteſtatio facta in inſtrumento reſumpto nullam præſtat fidem, verſatur

enim in re tangente ſui commodum, & authoritatem, quam ſibi ex diſpenſatione atteſtatur concediſſam, & quicquid in re propria teſtimonium dicere prohibetur, *l. omnibus, C. de teſtib. nec ipſi ſol. abique teſtibus ereditur, Reg. Galter. contrav. 66. num. 45. Copiac. contrav. ſor. uſ. 234. num. 1. tom. 2. ex ſ. ſi verò abſent, Auth. de hared. & ſol. cid. ſ. Sed eſt Inſtrumentum, Auth. de ſid. inſtrum. Menoch. de arbit. Jud. lib. 2. cent. 2. caſ. 105. ſub num. 39. D. Conſil. Staib. cent. 2. reſol. 130. num. 18. reſ. 141. num. 8. reſ. 161. num. 18. & reſol. 197. num. 103. & 110.* poſit nec Judici creditur ſuper eo, quod fundat ſuam poſſetatem, & à quo poſuit validitas actus, quem gerit, ita ex *Felin. & aliis* probat ex communi *Mascard. coucl. 35. n. 2.*

40 Quinimò hoc caſu ſumus in genere prohibitorum, nam agitur ad convaleſcendum actum contra formam conſtitutionis, & ad prebendam diſpenſationem, ſine qua actus ipſe corrumpitur, ideo huiusmodi Notarii aſſertioni non eſt adhibenda ſides, ad text. in *l. & ſi forte, ſ. de Coſt. reſ. penult. & in l. qui teſtamentum, ſ. de probato.* ubi non ſtatut aſſertioni ejus, qui actum facere prohibetur, nec ei eſt credendum de requiſitis ad validitatem actus, *Corſev. de Jud. tom. 2. diſp. 8. ſeſ. 6. num. 96. & Simonell. de decret. lib. 1. tit. 1. in præg. 7. num. 202.* ſicut in terminis donationis inter perſonas prohibitas, ut ſubſtineatur ex cauſa meritorum, ſunt probanda merita, nec de iis ſtatut aſſertioni donoris, ut ex *Gl. in l. ſi donatio, C. de collat. Fontanell. de poſt. muſt. clauſ. 4. pſeſ. 7. par. 2. num. 16. Monch. conſ. 112. num. 26.* de communi *Gurtier. de conſuet. juram. cap. 5. n. 16. par. 1. Merlin. de leg. lib. 2. tit. 2. q. 29. num. 19. & Couteſ. de donat. to. 1. diſt. 2. par. 13. n. 14. & ſeq.*

41 Anque prædicta militent in inſtrumento reſumpto aliena manu, vivo Notario, qui nimia negotiorum mole præggravatus, illud tantum ſubſcripſit, inquit *Morre. in ſyſto. caſ. ſor. uſ. cap. 3. & idem P. de Affiſi. add. cap. 30. num. 5.* & tangit poſt *de Franch. dec. 300. Aoms mens ad Gramm. decif. 106. num. 11.* & an poſſit liquidari inſtrumentum, ſi in eo alius Juxta ad contractus fuerit ſubſcribens loco alterius Judicis præmortui,

42 *comp. n. d. dec. ſeſ. 1. verb. Inſtrumentum au poſſit liquidari, & voto 84. num. 68.* Etenim de jure Regni ultra teſtes, & Notarium, requiritur in conſectio inſtrumenti interventus iuſticis ad contractus, ut in *add. C. uſſie. Bajulos omnes, & Conſtit. Inſtrumentorum, & Franc. Ant. de Judic. Robert. de liquid. Inſtrum. conſil. 1. num. 11.* qui inter partes contrahentes habet juridiſt. onem in Regno voluntariam, ſicuti obtinet Notarius aliis in locis, *Galter. in præx. par. 1. prim. par. rub. 5. num. 12. Borrell. de magiſtrat. ad diſt. lib. 14. num. 19.*

43 An verò invocationis divini nominis omiſſio, vel diei, menſis, & anni, vitiet inſtrumentum, examinant *Fontanell. de poſt. nuptial. clauſ. 1. n. 1. ſol. 9. tom. 1. Rancum. ad Guid. l. p. dec. 19. Jo. Cornelius Antonell. de tempo. legal. lib. 2. cap. 29. num. 1. Randerſ. de Analog. cap. 200. Borrell. conſ. 75. num. 8. & in ſum. par. 2. tit. 100. num. 17. Joſeph Gwanh. variat. q. cap. 1. Reuſur. decif. 1. lib. 1. Andre. Guilh.*

Caill. *pract. observ. lib. 2. observ. 7. num. 6. & alii*, quos refert *Mari ad Gramm. decis. 106. num. 12. D. Franc. de Cuenca de d.p. claus. 1. Sess. decis. 113. num. 17. vol. 2. addit. ad de Cuenca. claus. 4. lit. E.*

- Nullam potestatem; nullum effigium, nullas cavillationes, fraudes denique nullas omiserit debitoribus, quibus vis alieni solutionem infinitis dilationibus protraherent, creditorum in se actiones eluderent, Judicium aures ad phalerata mendacia, fucataque querimonias, delinquentes flecterent, nunc debita obtegentes, nunc negantes, nunc cavillos affrentes, creditoribus etiam minitantes, eosque perterrefcentes; Ritum, statuta, leges omnes, & jura proculcantes. Quid de usu, ac more nostri temporis dicam, de quo ex *Henric. de fidejuss. cap. 15. num. 7. & Pöcherin. Strigol. lib. 2. c. 380. num. 19. to. 2.* quo obzati non licitum sibi solvum putant, sed necessarium mentiri de qua re *Plutarch. epist. de vitand. usura. Quam* bene eos Carnalium comparat Theodoricus Ostrogothorum Rex, in omniem fe colorem fingenti, cuius verba refertur *Henric. num. 7. ex Marq. Frefeb. de fima publica lib. 2. c. 13. num. 15.* quorum impudentia, usque eo devicit, ut novissimè non erubuerint asserere ea instrumenta presentari non posse servata forma *Ritus*, in quibus licet anni reperiat descriptum cum ceteris solemnitatibus, una Indictione defuerit.

Indictionem enim, qua compositur ex tribus lustris hoc est, quindecim annis, juxta *Gloss. in cap. inter dilectos, in verbo, Indictionis, de fide instrum.* describi in instrumentis debere, conduxit *text. in auth. ut propon. nom. Imper. & concinit prag. 2. sub tit. de Nativitate, ibidemque Reg. Rovit. & alii D.D. quos recenset Gait. de cred. c. 3. tit. 1. num. 162. & voluerunt Nass. conf. 47. vol. 1. Daniel Venet. in Analyse jur. Pontific. lib. 2. tit. 22. Ludov. decis. Lucens. 13. Nicol. Intergr. super Bulla, & pragm. de confib. lib. 1. c. 98. num. 3. Staiban. senior conf. 13. At haud obstantibus debitorum clamoribus, pluribus in gratiam creditorum decusum fuit, potissimum sub die 23. Octob. 1660. junctis Aulis M.C.V. referente Dom. Judice D. Stephano Padilla, & provisum, quod poena ponatur in libro inferni, ut liquet ex processu Iulii, & fratrum de Cesareo, cum Joanne de Franco, in banca Actuarii Breazzani.*

- Item ob hujusmodi indictionis omissionem, non vitari instrumentum, firmavit *Robert. cont. 45. fol. 1. num. 9. Covar. pract. lib. 1. c. 12. num. 1. ver. de indictione*, & alii D.D. laudati per *Farinac. quest. 156. par. 1.* Quod ut probetur, praemittendum duxi, indictiones annorum, temporisque supputationi subfuisse etiam ante Christi Nativitatem, Author est *Accursius in l. 1. §. ultim. C. de Jus. Codi. confirm.* cui videntur consentire juris utriusque Interpretes, praefertim *Gloss. in die. cap. inter dilectos, Spec. lib. ult. rat. ovales cap. 2. & in tit. de instrum. edit. §. Breuiter num. 5.* cujus origo forsitan deducitur a nova illa indictione, quam Cajo Antistio, Lelio, Balbo Consulibus anno quarto, ante Christum natum Augustus instituit, auctore *Dione lib. 35. quem, & Acius. laudat lib. 8. Intergr.*

c. 1. ubi tamen credibile est esse existimet, verum consentaneum profecto est, indictionem illam, cujus *Dion.* meminit, Christi Nativitatem praecessisse quo ad editum, ejus vero executionem initium habuisse ab eo anno; quo Christus natus est ex *cap. Luca 2.* unde poterit defendi, quod *Spec. Luc. Penmenfis*, & alii opinantur, nempe indictiones ab eo cepisse editio, cujus *Evangelista dic. c. 2.* meminerit, ita sunt, ut indiēt omnis computatio inceperit ab anno edicti, praevia deliberatione, & maturo Consilio Romae instituti, ac decreti, non ab ejus executione, quae primo anno Christi Nativitatis contigit.

- Indictionum autem calculus in hunc qui sequitur modum affluitur. Annis Christi additur triennium: omnique annorum numerus per quinquendia dividitur, ut tandem annus, qui superest indictionem continuat: quemadmodum praeter *Ancusium, Speculatorum*, & alios docet *Beda lib. de natura rerum cap. 47.* quos enumerat *Covar. var. resol. add. cap. 12. num. 6.* signaturque indictio a primo anno usque ad quindecim eo numero, quo annus hic excurret: quo fit, ut tertia indictio sit annus tertius, qui excurret post factum per quinquendia omnium annorum contributionem. Anni igitur mille sexcenti, & quingenta a Christi Nativitate in quinquendios divisi, efficiunt centum, & decem indictiones, reliqui a Nativitate sunt decem anni, quibus adduntur tres: Et ideo annis sexagesimus supra millesimum sexcentisimum a Nativitate, decimam tertiam designat indictionem. Quae quidem indictio incipit a kalendis Septembris: quod constat eo mense tributorum exactores proprium munus auspicari, *text. in Auth. de collectib. in princ.* quem ad hoc citat *Alc. dic. cap. 1.*

- Hic notatis. Dicimus primo, Justinianum Caesarem apponi, indictionem instrumentis constituisse, in *die. Antient. ut prop. nom. Impet. & ita fieri debere, nisi consuetudine id omisum fuerit, Bore. in l. si quis, §. initium, ff. de edend. num. 12.* cujus opinio magis communis est, auctore *Felin. in die. cap. inter dilectos num. 12. & Affi. in confit. Bajulos omnes, num. 20.* dicit, instrumentum non vitari, si de consuetudine indictio non solet apponi, & idem *Gait.* qui loco supracitato contrariam opinionem tenere videtur, *num. 165.* dicit, quod modificatur requisitum, ut non procedat, si in hoc loco contractus adesset consuetudo non apponeret indictionem in instrumentis, quia tunc instrumentum non vitaretur, allegat *Affl. in die. conf. Bajulos num. 20. in fu. Rip. resp. sequen. ad 4. resp. sub num. 27. & 28. de prob. Scacc. de Jud. conf. civil. cap. 11. num. 1199. & Covar. dic. cap. 12. var. num. 7.*

- Quin, praedicta Authentica, non solum loquuta fuit de contractibus, sed etiam de quocumque alio actu judiciali, ut patet illis verbis ibi, *(sicut in judiciis, sicut ubiqueque consuevitur ad)* & non potest dubitari in judiciis etiam nunquam fuisse observatam, ut patet ex antiquissimo stylo; tam M. C. quam S. R. C. in omnibus decretis, & severis hucusque factis, & quemadmodum recessit ab Aula in judiciis, similiter, & in contractibus idem dicendum est; nam in judi-

eis quasi contrahitur, & idem judicatur de contractu, quod de quasi contractu, ut *l. ediles §. sciendum, ff. de edil. ed.* & valet argumentum de judiciis ad contractus, prout post alios, probat *Barr. dec. 23.* & idem si dispositio *d. ant.* esset in viridi observantia, sequeretur absurdum, quod neminem omnes sententia hucusque lata, sed etiam omnes fideiussiones præbitæ penes actum esse nullæ, & invalidæ, & incursari minimè possent, quia omnes fideiussiones reperiuntur capite, & expensæ abique indictione ex generali consuetudine, & quamvis lex diceret contrarium, tamen devinceret eam consuetudo, propterea per plura iura probat *Gld. Auth. ver. an dicitur consuetudo*, non est altera natura, *l. si quis possimus, ff. de liber. & poss.* *Joc. And. in addit. ad Specul. tit. de fid. instr. §. instrumentum, num. 13.* *Mench. conf. 37. num. 2.* & consuetudo dicitur optima legum interpres, *l. minimi, & l. si de interpretatione, ff. de legit. cap. cum dilectis de consuet. Gratian. discip. forens. cap. 290. tom. 2. P. Merell. tom. 1. cap. 2. num. 546.*

49 Duo enim sunt necessaria, requiruntur ad hoc, ut consuetudo abroget jus positivum; Primum, ut consuetudo sit rationalis; Secundum, ut sit præscripta, quæ præscriptio in stricta verbi significatione inducitur tantum à privata persona; sed per consuetudinem acquiritur jus universitati, communitati, & populo; Et per consuetudinem decem annorum præscribitur contra legem civilem, prout post alios, probat *P. Dian. trav. misf. 14. resol. 62. col. 2. tom. 5. fol. mibi 413.* & novissimè *P. Verriell. ex. mor. trav. 3. §. 48. num. 2. cum seq.* quæ consuetudo quamvis in decembris causæ formiter debeat probari; attamen secus est ordinatoris iudicii prout est casus noster, ut probat *Gratian. discip. forens. cap. 956. num. 22.* imò potest iudex se informare de consuetudine notoria ex officio, & parte non citata propterea fundat idem *Gratian. cap. 945. num. 20.* & diximus in *Rit. 1. à num. 45. tom. 1.*

50 Secundò, appositio indictionis millefimum tantum indicat, ideoque *Galter. dic. præd. crim. instr. prim. prima part. un. 10. in fin.* asserit, quod si annus indictionis anno Domini, & sic millefimo, non conveniat, ibidem ascripto; præsumendus est positus error in indictione, quam in anno Domini, cum is sit magis omnibus, quam indictione, *Bart. in l. si libarii, ubi Doc. & Cognol. ff. de regul. iur. & alii relati per Covarr. ubi sup. num. 7.* ex quibus sufficit: quod addit millefimum, ut constet de tempore confessionis instrumenti, & est superflua indictio, cum tendat ad idem, nam frustra fit per plura, quod potest fieri per pauciora *l. generaliter, C. de insti. & subst. i. bique gl. vers. sine testamento, l. in donationibus, C. de donat. & insti. quod cum eo, qui in aliena possessione, in princ.*

51 Advertimus insuper, ratione favoris publici, & utilitatis communis multa permitti, quæ aliis de jure non permetterentur, etiam si jura & leges contrarium expresse disponerent; quemadmodum videmus in pecunia soluta per communem debitorem creditori posteriori, in qua quamvis detur hypotheça, & de rigore juris est con-

sumpta, possit advocari à creditore anteriore, propterea plura sunt iura relata per *Affl. dec. 190.* attamen idem *Affl. in fin. d. decis.* testatur huius esse de equitate decusum per *S. R. C.* non esse locum dispositioni legum in contrarium d. statim, propter æquitatem & rationem assignandam, quia commercium impeditur, & totus mundus litibus involucretur. Paritas ergo militat in hoc thematico, nam quatenus iudicium de jure requireretur, ratione publicæ utilitatis non solum sibi favore, sed etiam privatorum creditorum, in quorum beneficium tot, & tanta instrumenta confecta fuerunt abique indictione, sed cum anno, valida reputari debent, ut novus ulus inducatur, & mundus litibus involuatur, & in specie, quando instrumentum continet diem, mensim, & annum ac alia substantialia, quod sit validum, quamvis careat indictione, voluit *Dyn. in conf. 13.* quem refert, & sequitur *Cardin. Tusc. in concl. 90. lit. l. in verbo, indictio.*

52 Et tandem demum utimur, aut appositio indictionis non est in usu, aut est in usu; Si non est in usu, & de consuetudine non solet apponi, & validum est instrumentum continens annum, juxta tradita per *Affl. in d. Conf. hujus omnes, n. 20.* & per *Francisc. Anton. de Jure Roberto in consil. 1. num. 9.* Si verò esset in usu, & de consuetudine, & censetur appositæ, tantò magis in instrumentis confectis in Civitate Neapolitana, nam in omnibus contractibus quatuor semper considerantur, scilicet solemnitas, substantialia, naturalia, & accidentalia, prout explicat *Pand. de Cysr. in l. juris gentium, §. quoniam ff. de post. quorum tertium requisitum pertinet ad hunc casum, & non alia ratione dicuntur naturalia, nisi quod frequentiori, & assidua consuetudine contractus insunt, & ad Notarii officium pertinent & tenetur apponere in instrumento, quas clausulas, si Notarius omiserit apponere, non per hoc instrumentum vitatur, per *Tex. in cap. cum Mc. Ferrarienti extra de consuet. ibi, voluerit, vel esse de meritis, sicut consuevit expressim;* ubi committitur DD. & post alios probat *Cyriac. q. 406. tom. 3.**

Nec officii Reg. Pragm. 2. de Notariis incipiens, Singuli ex dictis Notariis.

53 Primb, quia Pragm. non loquitur de instrumentis, sed tantum de protocolis consiciendis ab eisdem notariis, nam *pragm. singuli*, fuit edita in anno 1477, & reperitur situta in pragmaticis antiquis in volumine *Constitutionum Regni sub tit. de ordine in protocolis servando per Notarium cui sit. præcedit alius sit. de Notariis matriculandis in eod. vol. Confis. Regni fol. mibi 426.* in quo antecedenti titulo non alter fit mentio de indictione, sed tantum de die, mense, & anno, maxime quando Notarii creatur, vel moriuntur; & deinde subsequitur alius titulus *de ordine in protocolis*, ubi prædicta *pragm.* disponit, ut in principio ejusdem protocolis apponi debeat indictio, & sic non loquitur de instrumentis stipulatis, sed tantum de ordine in protocolis servando.

54 Secundò respondetur, quod *d. prag. singuli*, impositit tantum penam decem unciarum Notariis, qui dictum ordinem in protocolis non obser-

varent, non autem nullitas actus, & sic quatenus de instrumentis loqueretur, prohi non loquitur, illa esset valida, quia de nullitate nihil fuit dictum, vel dispositum; quemadmodum videmus in dispositione *pragm. ad Macedon. & ad Vellejan.* quae ultia penam imposuit Notariis, declaraverunt etiam contractus nullos; sic etiam in *pragm. 79. de offic. S. R. C.* quae continet viginti, & unum capitulum, & in multis ex dictis capitulis imposuit, non solum penam Aftuariis, & Scribis, sed etiam declaravit acta nulla, & in aliis capitulis imposuit penam, & non nullitatem, & sic ubi voluit expresse nullitatem, declaravit, & ubi noluit, non dixit.

Tertio dicitur, quod postea supervenit alia *Reg. Pragm.* emanata in anno 1612. quae est 7. de *Commisarij.* ubi in 14. cap. disponitur, quod quamvis vis annus diversimodum per Notarios olim computabatur, nam alii Notarii à die Nativitatis Domini, alii à die Incarnationis die 25. Martii, alii à prima die Septembris per indictionem illi computabant, & ideo favevit, quod annus inciperet à die prima Januarii, & sic videtur recessum à dispositione d. *pragm. 2. de Notar.* quatenus de instrumentis loqueretur, prohi non loquitur.

56 Ne vim faciant auctoritates D. Barr. de *Caspos. & Dom. Reg. Revit.* ex quo perfunctorie dictum articulum tractaverunt, & non ex professum illum degesserunt, quia propter non sunt habendi in consideratione, juxta tradita per *Corbell. in trañ. de jur. emphit. num. 33. fol. mibi 162.* tantum magis, quia in contrarium adest verior opinio rerum judicatarum auctoritate suffulta, & proinde DD. iustinentibus sententiam aliquam, rationibus non perpensis, nec consideratis, sed turmatim ad instar avium, non est credendum, ut probat noviter, post alios *Calvin de acquit. lib. 1. cap. 30. à num. 28.*

Notarii duo si simul rogati fuerint quilibet solum poterit in publicam formam instrumentum redigere, cum ejus tantum signo, *Burg. de Pañ ad leges Tau. 2. p. 13. conclus. 7. num. 1240. Muth. ad Guid. Pap. 122. dec. verbo, Adhibiti, & reprobat Porales, firmat de Coeneca claus. 44. nu. 14.*

58 Requiritur etiam in instrumento Notarii signum, absque quo illud nullum redditur, *Vin. in syl. com. opin. verbo, Instrumentum si a. Dec. cons. 47. Cravett. cons. 216. Guid. P. p. dec. 661. & Anus meus ad Gramm. decif. 106. nu. 9. Vorrall. dec. 104. num. 2. lib. 2. Caballin. millelog. 248. Antonius Sala in decret. Saband. tit. de oppos. contraform. extrins. Gl. 2. num. 9. Pand. de exequat. injurum. par. 1. declar. 3. num. 18. Thor. vot. 4. num. 1. totum. 1.*

59 Sed si fuerit in iudicio exhibitum instrumentum in pergamento absque necessaria subscriptione testium, vel alio carens requisito, productum possit illud repetere, ut subscribatur ad finem, ut iterum coram iudice producere valeat, inquit *Luc. de Penn. in l. Rota Cod. de omni. apr. de fer. lib. 12. quem refert Visconti in concl. jur. verbo, Instrumentum, Quid si instrumentum non esset guaranteegiatum, an cogi possit debitor ad se obligandum per instrumentum guaranteegiatum, servata forma Rota, Glaf. Paris. tit. 2. §. 53. nu.*

22. affirmative respondet, reprobata opinione *Angeli & Alexandri*, contrarium firmante, insequitur *Gaballin. millelog. 196. Angeli* verò aliam insequitur *Comia super Riti. Sicil. noster cap. 25. num. 31. Cavenf. in hoc rit. num. 21. addoque Alham cons. 33. volum. 1. Suer. in l. post rem judicatam in declarat. leg. Regni cap. incip. Item quaritur, pag. mibi 725. Gratian. discept. for. 722. num. 22. Mores Palaza distinguunt de Majoratu, par. 1. q. 48. num. 59. quoniam non admittit *Paul. Gramm. com. concl. lib. 1. thesaur. 9. num. 13.* si ex consuetudine Patris omnia instrumenta taliter consanciantur, ex *Tirag. de retrah. lignag. §. 29. Glaf. fin. num. 2. Rohnf. in trañ. de consuet. art. 2. Glaf. 13. num. 29. 3. totum. Consil. Francia.**

61 Qua verò pena puniatur Notarius sine solemnitatibus à iuribus communi, & municipali praescriptis instrumentum faciens, dicat *pauli Alex. in l. jubemus, n. 6. de testament. quem refert Mari ad Gramm. dec. 27. num. 25. Reg. Cypc. Intro consil. 160. num. 31. lib. 1.*

62 Aliud etiam exigitur requisitum, quod si liquidum, ut praesentari valeat instrumentum, juxta formam Rota ex omnia sententia, quam *Carav. praesertim testatus est num. 4. necnon Paul. in trañ. de praesent. instrum. par. 3. declar. 21. num. 62. Frece. par. 7. & 8. q. 3. Reg. Revit. in rubr. de instrum. liquid. num. 21. Marc. decif. Lucens. 79. num. 9. Amet. ad Franch. dec. 366. num. 5. Thor. vot. 84. num. 156. par. 1. Gramm. cons. 95. num. 34. & alios refert *Grass. de excep. except. 36. in princ. Mocc. in syl. cons. forens. cap. 9. num. 11. Consil. Marcian. cons. 33. num. 4. & 11. Prat. respons. crim. 31. num. 173. & tom. 3. discept. forens. cap. 28. num. 11. Consil. Hodiern. ad Surd. decif. 122. quippe quod nunquam merebitur executionem, nisi liquidum sit, *Corn. cons. 221. num. 2. lib. 4. Nevus. 9. forens. 29. num. 1. par. 2. Ofelcb. decif. 129. num. 4. Theban. decif. 26. num. 5. Mfinger. singul. absof. cent. 2. obs. 6. Follet. de consil. vrf. tanquam res iudicata. num. 56. Amat. dec. Ancen. 29. num. 4. Gaballin. millelog. 625. Pfo. in sylva, opin. 802. num. 1. insinuans, facta liquidatione exequi debere, *Urfill. dec. 283. num. 7. Giurb. dec. Sicil. 44. num. 4. non obstante pacto, ut etiam si non sit liquidum, possit illud per liquido praesentari, Frece. par. 8. qu. 3. Reg. Revit. in rub. de instrum. liquidat. num. 23. super prag. Jean. Baptif. Thor. vot. 84. num. 56. par. 1. Galter. par. 2. prim. par. ante num. 2. Visconti in conclusus. verbo, Instrumentum illiquidum, Dom. Consil. Roc. lib. 2. respons. 75. num. 11. Consil. Strah ref. forens. 286. à num. 41. centur. 2. tradens, fuisse ad illiquiditatem patefaciendum, quod instrumentum sit aliquo modo offuscatum, & turbidum, ex *Lancell. de attent. p. 2. cap. 12. limit. 9. num. 7. rasum, & cancellatum Galter. par. 48. num. 60. vel si litere illegibiles, aut intelligibiles adfint, Bernard. de instrum. liquidat. 1. par. 10. declarat. num. 67. ex tex. in l. quo tutela 73. §. quia in testamento 3. ff. de regul. jur. Anna singul. 253. Galter. par. 1. rubr. 2. num. 32. Caball. millelog. 624. Parlador. rerum quotidianarum lib. 2. cap. fin. par. 1. §. 22. limit. 8. num. 26. Thor. vot. 84. num. 60. par. 1. vel si esset confectum, partim vulgari, & partim*****

tim latino sermone, *Ananell. fug. 54.*

Notarius similes literas scribens, parti ad damnum tenetur, *Jas. in l. Gallus §. item credendum num. 29. §. de liber. & p. ubi. Platus de in litem jorandis num. 615. D. Franc. de Conca in trall. de deposito, claus. fin. nu. 5. & de cancellatione, subscriptione, ablatione, & interlineatione in instrumento, loquitur *Theor. v. 9. nu. 24. Bertan. conf. crim. 411. nu. 11. Marc. Anton. de Amat. decis. 29. nu. 26. Farinac. de fals. q. 153. par. 3. & 249. Cenna de scriptur. privat. lib. 1. q. 6. dub. 3. nu. 1. & multa ad dignoscendum, an, & quando liquidum sit, ut paratam habeat executionem errant *Peralta in l. 1. post n. 82. vers. in Glos. in parte, nec mora, & num. seq. & signanter n. 89. §. de legat. 2. Bonner. ad Sole in comp. propos. in juris verbo. Instrumentum Fab. de Anus conf. 27. n. 2. Barz. in trall. de Guarantig. par. 1. q. 2.***

63. Ob id numquam poterit etiam procurator, ad impediendam executionem per *Ritus*, exceptionem illiquiditatis allegare, ut advertit *Carav. in hoc rit. nu. 17.* quem inquitur *P. de Affl. cap. 48. sub nu. 16. vers. add. & quoniam, & ipse Juxta ex officio, etiam parte non opponente, illiquidum instrumentum exequi non debeat, admonet *Reg. Rovit. in d. rubr. de instr. liquid. num. 22. & ex Carav. addit. Borrell. par. 2. summ. dec. tit. 19. de instr. liquid. nu. 1. Grimald. ad Tartagl. in prac. add. c. 1. vers. Fallit, etiam, & monet *Annichin. de prevent. Instrum. cap. 2. dub. 4. num. 142. post Judicem de Roberto, à quo verba transcripsit Carav. in thesi illic relata, subnequit, & indicavit Tyndar. de compen. art. 64. §. 57. 67. Esobar. de variat. c. 38. nu. 11. som. 1. Reg. Fabius conf. 38. n. 59. Theor. par. 3. compend. decis. §. 3. verbo, Liquidari an possit instrumentum, adeo quod necesse non habeat Reus opponere exceptionem patentem, & resultantem ex ventre instrumenti, quam Juxta ex officio animadvertente obstringitur, *Rota Roman. dec. 626. num. 10. par. 1. divers. Azen. in l. 2. tit. 3. lib. 5. recapit. n. 35. Frat. add. c. 28. nu. 11. dub. 3. discept. forens.****

64. Hinc laudanda semper est praxis antiquitatis injecta, ex *Ritu 186.* renovata, ex *frag. 4. §. mandamus, de instr. liquid. & 9. de offic. magistr. justit.* non relaxanda citationes super tenore instrumenti, nisi illud Juxta viderit, & censuerit an exequi illud possit via executiva, & liquidationis, ratione, quam perpendit *Galter. verb. præsentes Instrumentum in Curia, post Frecc. par. 27. q. 2. à num. 15.* quæque citatio à Juxta in civilibus subministratur, & uno ex auctorum Magistris in criminalibus, passimque in Tribunalibus, & domi Judicium expeditur, proit ipsis, & scribis libuit ex notabili *Bar. doctrina conf. 164. lib. 1.* quod licet in citatione requiratur Juxta commissio, non tamen, quod ille fideat, sequitur *Card. Tuse. concl. 230. num. 10. tit. 1. ut præterea liquidatio non fiat, nisi legitima citatio debitoris antea, certum est, *Corseval de Juxta. lib. 1. tit. 1. disp. 2. que §. 7. §. 3. n. 913. & agit D. Franc. Conca ad Joseph. de Nuis de Alban. mercat. lit. C. à qua interlocutoria interposita, ut expediat citatio super tenore instrumenti, appellatio non datur, *Theor. v. 84. nu. 295. & par. 3. com-***

Tom. II.

pend. decis. verb. appellatio àm detur. Videtur Præf. Merlin. controu. fur. 74. par. 1. eundem Theor. par. 2. compend. verb. Instrumentum celebratum, & verbo, Appellatio à declaratoria liquidi, Amat. decis. Ancon. 39. nu. 46.

65. Et quamvis citatio super tenore instrumenti vigore Reg. Pragmaticæ, nullo modo impediri possit, tamen quando instrumentum est peticionatum, & non potest liquidari, dubitans creditor quod forsâ expediret citatio, potest adire unum ex Judicibus M. C. V. per quem interponitur decretum quod intineat comparitio, in qua sit instantia non procedi ad citationem (surlan, quia non fuit adimpletum à liquidum pactum in instrumento adjectum) & interim, ex quo non fuerint adimpleta contenta in instrumento, omnes Actuarii, & subactuarii M. C. non procedant ad expeditionem citationis super tenore instrumenti, contra deb. torem, & Actuarius contumaciarius non procedat ad incusandas contumacias. Sic observatum fuit per Dom. Judicem Carolum de Amato mediante ejus decreto, sub die 8. Martii 1653. in causa Duci Belisguardi D. Fabricii Pignatelli, cum heredibus q. Francisci, & Jo. Baptiste Pignatello, tunc in banca Marci Salerni, nunc Hieronymi Garrupæ. Cumquæ deinde per Dom. Judicem Caravalla nunc Reg. Conf. sub die 16. Septemb. 1654. fuisset domi propositum peticibus auditis, quod expeditur nova citatio super tenore instrumenti contra dictum Ducem, cui sint salva jura proponendi exceptiones adversus prædictum instrumentum, Curia pro tribunali sedente *fol. 15. prædictus Dux obtinuit Regiam decretationem, quod si non fuerint incusate contumacia, M. C. cum interventu aliorum Judicum justitiam faceret, & junctis Judicibus utriusque Aula, tunc D. D. Fabio Apicella, Francisco Rocco, & D. Thoma Caravata, & Erasmo de Ponte, nunc Regis Consiliariis dignissimis, sub die 27. Novembris 1654. fuit per ovisum, quod superfederetur in expeditione citationis super tenore instrumenti, donec aliter per M. C. fuerit ordinatum, *fol. 21. à quo decreto adhuc pendet verbum faciendum in una Aula S. C. ad instantiam Balii, & Tutoris filiorum dicti Jo. Baptiste.**

66. Ideo instrumentum dotale, quia non est liquidum præsentari haud poterit, *Laffard. conf. 18. Ann. sup. 248. Theor. dec. 26. nu. 3. Fiu. dec. 39. n. 3. Borrell. mem. tit. 19. n. 36. R. Tap. super hunc rit. nu. 4. lib. 3. juri. Reg. de instrum. liquid. ex memor. Anna, quem insequitur Amad. ad Franc. decis. indic. 366. nu. 2. tradens cautelam, ut fiat instrumentum mutui, & ita prædicari testatur, nam eodem die, quo fit promissio dotis, aliud fit instrumentum, quo dotans conficitur se mutuum pecuniam à viro recepisse, illamque restituere infra tempus conventum obstringitur, & tradunt *Capp. d. c. 183. Ursill. ad Affl. decis. 323. num. 1. Reg. Capp. Lutr. dec. 38. n. 30. lib. 1. Theor. v. 4. par. 1. n. 3. Danz. add. tom. 3. de pugn. DD. cap. 2. de**

67. *Instrum. liquidat.* qui quidem contractus dotis in mutuum transfusus, sive in contractum censualem, sive constitutionem annuorum reddituum, quem Seculi subjugatorium ad formam Bullæ ap-

C

pellant,

pellant, omnia privilegia, dotifq; prerogativas pro tertijs, & interefle retinet. *Reg. Galeat lib. 1. controu. 56. à nn. 23. Reg. de Marin. lib. 2. quetid. refol. cap. 166. num. 28. & confect. conf. Lelii Alzegradi 17. tom. 1. & vide Cope. Lutr. decif. 56. lib. 1.*

Ad cuius veriorē fententiam, fi poffit liquidari inftrumētum dotale, relegamus Lectorem ad ea, quæ fuperiùs congerit copiofè, & coniunctè *Præf. de Franch. in decif. 366. ad quam recurrendum admonet Anus meus ad Cope. dec. 171. sub nn. 2. & iterùm, explofo Carav. affirmat ad Grammat. decif. 58. num. 7. amplians, Salerni præfaffè liquidationem inftrumētū dotalis, folutō matrimonio, contra fideliuſſorem vin, confilto de morte ex doctrina Frece. par. 12. q. 2. & Aoi mei meminit Nevu. g. forenf. 44. num. 4. par. 2. Et nō nulla cumulant *Præf. Battaglia in fua perutili additione ad Cynum in l. qui in poffefte, C. de in jure pcedi. Ricc. coll. 3. dec. 152. Præf. de Amato conf. 41. num. 8. Vifconti in concl. jur. verb. Inftrumētum, quando eſt illiquidum, verſ.**

68. *Hinc etiam. Quique affirmat illud liquidari poſſe contra promiſſorem, producta fide Parochi de matrimonio contracto, Gualder. dec. Roman. 444. n. 1. Gratian. cap. 653. nu. 60. Thor. add. vot. 4. n. 21. quod ſimpliter non admittit, idem Thor. add. vot. 4. nu. 47. Et an inftrumētum pro antefato promiſſo liquidari poſſit contra inſolidum obligatum cum viro producta fide mortui viri, tangit Galter affirmatè reſpondens, 2. p. rubric. univ. nu. 13. & hoc caſu inftrumētum debet eſſe reafſumptum in forma probante, Gallupp. in prax. S. C. par. 2. cap. 21. nu. 13.*

Idem neq; inftrumētū nō exprimis cauſam liquidari potefl. *Anſing. 250. & probavit Ronch. ad Guid. Pap. dec. 176. n. 6. de Marin. 73. lib. 1. quetid. refol. P. de Afflictoverj. refol. cap. 30. n. 40. Thor. par. 2. compend. decif. verbo Inftrumētum annuorum, & voto 84. nu. 58. lib. 1. & deducitur ex tex. expreſſo, & magiſtrali in l. 2. §. circa, de dolo mal. & m. exception. Joſ. in l. Juris penitum, §. ſed cum nulla, nu. 28. ff. de poſt. in l. quo minus nu. 28. ff. de ſum. ubi de communi necnon Arretin. in §. de conſtituta, inſtit. de a. 3. Felyn. in c. §. cauſo nu. 8. de fide inftrum. Gomez. variat. refol. to. 2. c. 11. & propè inſinuit alij quos adducit prædicti, & Hippol. de Morſil. lib. 1. §. præterea, n. 59. de quæſtion. Gutier. de juram. p. 2. q. 47. in princ. D. F. de Canea ad Joſeph de Nino de Alberan. mercat. lit. E. & Jo. Ciral. Antonell. de tempore legali lib. 2. c. 29. n. 14. Hinc de menſe Decemb. 1655. diſcuſſo hoc articulo, declaratum fuit in M. C. V. apocam directam banco, cauſam debiti non continentem, minime mereri executionem, ſervata forma Regiæ Pragmaticæ, ſuntq; propterea ſuper terminis referente Juriſce Pinco in cauſa Petri d' Ortonella, cum Doctore Petro Tomaſino, in banca Boligni, cuius decifioſis memor eſt P. de Afflicto add. ad mem. c. 30. num. 70.*

70. *pag. 468. Sed an contractus ille valeat in vim donationis quod videtur velle Bart. in d. §. circa, ubi addens adducit alios poſſimilim interveniente ſtipulatione, pura vel juramento, quod ipſum ſupples in inftrum. nro defectum cauſe videas Genua add. c. 11. num. 3. Gattier. cit. & Cancr.*

variatur. refol. 1. to. 2. par. cap. 8. de juram. nu. 100. Anus meus ad Cope. der. 175. num. 2. Gratian. lib. 2. diſcep. forenf. cap. 273. num. 21. cap. 280. num. 4. Paul. Bellon. de poſſeſ. co. num. 20. in contrarii ſunt, cap. 120. & Amabil. Treſij. in Ritu 128. num. 6. DD. auctoritatibus fretis concluclit ſtipulationem penes acta ſine expreſſione cauſe valere, Bata. de Guarentig. p. 2. q. 10. Galter. in prax. 2. par. p. rub. unica cit. num. 8.
71. *Inftrumētum etiam, eſt illiquidum, ſi juraſſerint, & penam non continet, liquidari nequit via Ritu, qui criminalitati inhæret propter jura. tantum, poenam, & perjurium, Frece. par. 6. Paris de Futeo de reſſumptis inftrum. nu. 19. num. 20. Reg. Tap. a decif. S. C. 25. num. 13. Franciſc. Mar. Prat. lib. 1. diſcep. forenf. cap. 15. num. 43. & lib. 3. cap. 28. num. 20. advertens num. 58. in end. cap. 15. illud præſentari poſſe omnibus requiſitis tamen munition, eſt non fuerit expreſſè cautum, quod via Ritu liquidetur, cum clauſula prædicta conſecta fit apponi; ſed an ſicui mandatur executioni inftrumētum, in quo apparet præſcriptum juramentum, ita illud, in quo apparet data fides, extricat Paul. de præſent. inftrum. par. 1. declat. 11. n. 74. quem laudat Anus meus ad Grammat. dec. 46. n. 10.*

Illud quoque contineri plura capita, & ultro citroque obli. gatorium, tanquam pactum tantum liquidari non poſſet, Carav. ſuper rit. 157. Frece. de liquid. inftrum. par. 7. q. 3. Franc. Anſing. de Jur. de ce Roberto num. 12. Galter. in gloſ. advertens ad debita, & cauſas num. 48. verſ. 8. limita, Mocc. cap. 9. num. 5. Caſſil. Staibach. cent. 2. refol. 184. num. 3. & refol. 196. num. 18. ut propterea venditor illud præſentare nequit, niſi prius adimpleverit illud, quod in inftrumēto promiſit utique ad minimam partem, Menſch. cauſ. 1. num. 168. & cauſ. 55. num. 6. lib. 1. Reland. cauſ. 533. num. 29. lib. 1. Moſcard. de probat. concl. 1387. num. 25. de Graſſ. except. 13. num. 43. & 46. promittens etiam ad implementa accidentalit ipſius contractus, Anuell. de Aquat. cauſ. 58. num. 18. loquens in venditore afferente rem liberam, ut non valeat illa reperta hypothecæ obnoxia pænam conventionalem petere, niſi quando adimpleverit ex parte ſua rem liberando, ut propterea exceptio rei non liberæ uti deducta ex natura contractus venditionis opponi poſſit a debitore indubie ad remorandam inftrumēti liquidationem, præter Frece. p. 7. q. 5. Præf. de Amat. conf. 65. n. num. 3. verſ. idem, tribunt Præf. Merlin. lib. 1. controu. forenf. cap. 45. & cap. 91. num. 8. V. ſicut. ad Franch. dec. 200. num. 14. Galter. 2. par. prim. p. rub. advertat. num. 61. Ricc. decif. 105. par. 1. Dom. Caſſil. Hadern. ad Sard. decif. 165. num. 11. & 19. & 253. num. 23. quod declarat Mocc. cap. 4. §. 6. & 7. Conſilior. Staib. cent. 2. refol. forenf. 184. à num. 13. & refol. 185. à num. 6. & refol. 186. num. 37. Guſman. de eviſ. q. 23. num. 32. Gratian. dec. 13. num. 18. & diſcep. for. cap. 75. num. 23. Manſil. de eviſ. q. 29. Cancr. variat. ref. cap. 13. de empt. & vendit. num. 68. & ante ipſos ſcripſit Baldan l. qui rem num. 1. C. de eviſ. his verbis. Et nota tu pauper emptor, qui ſolvere non poter pretium, ut excipias contra venditorem, qui rem liberam non tradidit, & ex eo, quia eſt obligatus

gata pro dote uxoris, aut quia est obligata multis aliis creditoribus. Et quod instrumentum conditionatum liquidum non dicatur, desumitur ex exaratis à Bald. in l.2. C. de except. rei judic. Au-
 72 vero liquidari possit, si testium depositionibus, vel alia scriptura publica confect conditionem esse purificatam, vel pactum promissum servatum, Causens. ad partes inquit in *pro agadia litium, pers. de instr. de arbit. Jos. extricat in l. 1. num. 31. C. de edendo Gallup. in prax. S.C. par. 2. cap. 22. num. 33.* subnotens conditionem nunquam adimpletam dici pro liquidando instrumentum conditionato, nisi pars fuerit notificata, ex Bald. in l. cum testamento, C. de testam. manumissis. Unde quamvis emptori non liceat instrumenti incusationem impedire pro pretio pretextu evictionis imminentis in limine contractus, etiam fide authentica litis mota producta, si venditor fideiussionem prestat de generali evictione, Carav. in rit. 173. in fin., tamen si quis ageret acti one ex empto, ut venditor rem venditam liberet, vel intersse quantit minoris prestat, incusari venditoris instrumentum haud potest, cum contractus ex parte venditoris non fuerit adimpletus, & proinde una actio differt ab alia, cum prima intentari minimè possit, nisi sequuta evictione, secunda verò statim quod apparet rem non esse liberam, ut post Caroc. in dec. 96. num. 6. distinguunt ingeniosissimus D. Consl. Hodier. ad Surd. cit. decif. 165. num. 16. & 19.

73 Cum verò instrumentum continet locationem territorii (exempli gratia) viginti jugerum, ad rationem viginti ducatorum pro quolibet jugere, addita pactione, ut metiri deberet, & alter alteri resciceret, possit nē presentari pro quantitate expressorum jugerum? dicitur de Franch. decif. 292. duas ad invicem ejusdem S. C. referens contradicentes decisiones, & proinde essent percutiendi processus, ut videri possit diversitas facti, & *Præf. aliam pro creditore, sustinent Anton. Massa Gallus. de oblig. in form. Camer. par. 4. confid. 2. num. 2. de Laurent. decif. Aven. 124. num. 11. & alii, quos Visconti addens recenset. Reg. Rovis. in rub. ad prag. de instrum. liquid. num. 24. Lancellotti. de attent. par. 2. 4. limit. num. 1. Escobar. de ratiocin. cap. 35. num. 28. Manent. decif. 66. num. 4. Consl. Hodier. ad Surd. decif. 64. num. 3. Et quod quando locatio, sive concessio in emphyteusim sit ad mensuram, ex quo distributa est pensio in singula jugera, contractus imperfectus dicatur, etiam in bonis mobilibus, quamvis locum penitentia in eo non habeat, probat Surd. conf. 38. ex gl. in l. 2. C. de pericul. & commod. rei vendit. verb. imperfecti ibi, *vel imperfecta, quia tacita inest conditio, si ad mensuram fuerint* quam declarat Affl. dec. 280. extenditque etiam ad bona mobilia vendita ad mensuram, Covarr. pra 3. q. 9. c. 3. num. 6. ita quod ante mensuram non dicatur emptor in mora, idem Surd. probat d. conf. 38. n. 12. & indicat dec. 64. num. 13. Sed fusta venditione prædicta, non licere alicui ex contrahentibus ante mensuram à venditione, sed emptione resiliere consignata emptori possessione, scripsero Solac. in l. 2. C. de commo. & peric. rei vend. Paris. conf. 59. num. 5. & conf. 61. lib. 1. Affl. decif. 280. num. 4. Surd. cit. conf. 38. *Trentacinglib. Titulus II.**

3. var. resol. tit. de empt. & vend. resolut. 5. num. 2. quibus contradicunt Nova. conf. 38. num. 24. & alii, quos recenset Abecia in *sybo. casuum forens. cap. 62.* Iquamque questionem late pertractant Mantie. de tacit. & ambig. lib. 4. tit. 17. num. 27. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 566. à num. 4. Costa de portion. rata q. 55. Bertaz. de claus. instrum. claus. 20. glof. 20. & 21. Landerich. conf. 130. Surd. decif. 257. Turrett. conf. 7. vol. 1. & illi hac mensurario intra quod tempus fieri debeat, tradit Theam. decif. 185. quidam agendum sit, reperta mensura defectiva, inquit Petr. Bruni. decif. Bonen. 30. quod si in instrumento addit promissio ducatorum mille cum clausula, salvo meliori calculo, erit liquidum, & presentari poterit, adhuc non facto calculo, dixerunt Barrell. conf. 77. Ursill. ad Affl. decif. 203. sub num. 7. Guirb. dec. Sicil. 15. sub num. 9. Thor. in compend. decif. Regn. verbo *instrumentum an possit*, idem Barrell. in sum. dec. tit. 29. num. 31. p. 2. Mari ad Gramm. dec. 58. num. 7. Jo. Mar. Novar. lib. 2. q. 99. forens. cap. 87. pro ut liquidari insuper poterit, si alteram continet clausulam, & pactionem, ut facto calculo, si consisterit minore quantitate deberi, illa minor quantitas censetur promissa, Gramm. decif. 58. num. 11. Surd. conf. 527. num. 19. vol. 4. & conf. 38. num. 25. vol. 1. Reult. in cit. rubr. num. 25.

75 Verum in casu, qui accidit in mea Curia Vassili Girardi, liquidante instrumentum contra Salvatorem de Leone, obligatum solvere Arario Baronis Rocchetti ducatos trecentum debitos, tunc pro annatis decursis ex causa affectus, tunc completi cuiusdam defensionis, tunc etiam pro pretio multorum tumulorum frumenti interea mutuatorum, deductis partitis solutis, pro quibus expressa pactione conventum est, videnda esse computa, redagimus nostrae illius Curie ministros, in iussu procedentes ad liquidationem, ex dec. Januensis. Chartarii 49. num. 8. & dec. 83. etenim tantum abest casus iste ab aliis antecedentibus, ut merito illiquidum esse prædictum instrumentum affirmare debeamus, quamvis illa, & liquida esse, & presentari posse crediderimus, nec sine distantia ratione, cum illa absolute, & simpliciter promissam summam contineant, tamen si reservertur iura, quatenus contrarium apparet, & consecutivè non subsecuta revisione calculi, sit debitor in asserta quantitate. Idem autem continet quippe certam summam, ab ea vero deducandas esse partitas asserit in computis contentas, quæ propter revideri iidem pacti sunt contrahentes, itaque assertivè in eo concluditur, à promissa summa quantitates solutas deduci debere, & consecutivè supponitur, si velis perfolutas aliquas quantitates; illæ tamen quot, quæve sint, relegant ad ipsa ratiocinia. Si igitur certum est, non integram summam re vera deberi, stantibus partitis solutis, pro ut in computis, illaque sint incerte, ipsi non visis rationibus, inde sequitur, non esse liquidum instrumentum, illudque propterea haud posse produci, & liquidari; Neque eorundem ministrorum excusationem admittimus, quod salvator post citationem nihil excepit, illiquidatque ipsam non opposuit; quandoquidem instrumentum liquidandum patere primum debet

Judici, si liquidum sit, ut deinde progrediatur ad illius liquidationem, ex *Bald. in l. 2. Cod. de execut. rei judic.* quam ob rationem, aliasque plures, defendit *Frece. Judicem* perquirere, necne liquidum illud sit, eoque illiquidum existente, acquirere procedere ad liquidationem, si etiam parte non opponente, teneri restituere auctorem pretium ad executionem processu, p. 7. q. 2. & meminimus supra sub num. 63. Nos igitur debitam nobis penam ob inculpationem remissum eidem Salvarori, & alia via tanto morbo moderi iuste curavimus, pendetque super hinc inde postmodum deductis, adhuc sub N. C. V. si super quibus omnibus responsum (Deo dante) faciemus: cum perpulcra praefecerant dubia.

- 76 Regulariter insuper contra conductorem liquidari potest instrumentum, si contineat renunciationem exceptioni rei, non tradita, & patientia non praestita *Frece. de praesent. instrum.* p. 7. q. 9. *Ther. vot. 84. num. 245 par. 1.* Sed locator nunc possit vigore instrumenti confecti in contractu locationis agere executivum, & etiam via *Ritus* contra ipsum conductorem, pro pensione tacite reconductionis, affirmativa in gratiam locatoris, ex *Robiss. tit. de liter. obligat. art. 2. gl. 1. num. 92. Confil. Paschal. de petr. potest. par. 4. cap. 6. num. 70. in fin. respondet Alex. in syl. cap. forens. cap. 58.* Sed urgent in contrarium, quae scripserunt *Bald. in l. legem. C. locati. Affidit. decis. 265. n. 15. Cavale. dec. 44. num. 52. Caroc. de renovat. locat. q. 14. Magon. dec. Lucenf. 47. num. 3. Borquin. Corvale. dec. Frisian. 44. num. 8. Peregrin. decis. Pastarin. 52. n. 1. Carnaud. decis. Lucenf. 77. Ther. par. 1. compend. verbo, reconductio in censuatur, Reg. Ritus in prag. 1. num. 4. de locato, Borrell. tit. cit. 19. num. 147. rationem subnectens nu. 148. & optime *Dum. Confil. Hodiern. ad Suid. dec. 33. num. 12. Boer. dec. 284. nu. 14. Scaccia. de appellationib. lib. 3. cap. 1. q. 17. Ricc. dec. Cur. Archiepisc. 79. sub num. 4. part. 1. quibus ipse innazero iudicio liquidationis rationis, ratione iuramenti quod repetitum non censetur, cum in eo requiratur formalitas verborum, & rursus scripturarum, & sic factum extrinsecum, *Bere. quest. smil. 100. Borfat. conf. 220. num. 32. lib. 2. & observat Paschal. sub ead. add. n. 70.***

- 77 Sed instrumentum venditionis ad formam *Ritus* praesentari posse adversus emptorem, cui venditor habuerit idem de pretio addita portione illa nec venditor restituit pretium restituere, etiam in casu quo res ipsa vendita fuerit evicta, nam ita decisum in M.C. ejusque decisionem collaudatum fuisse in S. C. memorat de *Franch. decis. 239. sub num. 4.* quia in decisione Praefat. ille meritisimum alium commemorat casum, cum pretium tempore evictionis secute nondum esset solutum, propter habitum fidem de pretio, & emptor exciperet retentum, quamvis autem iuriciat non fuisse decisum in Consilio, nihilominus addit decisum fuisse in M.C. in qua sententia ipse quoque pendit, cuius Praefat. meminit *Anac. mens ad Capp. dec. 106. sub nu. 2.* quem laudat *Fiscout. in add. eadem Praefat. decis. de qua tamen quaestione videas Theaur. q. forens. 77. lib. 1. & caute iam, ut venditor non teneatur nec ad pretii restitutionem, indicat *Vin. decis. 24. & decis. 152. aliq.**

emarent *Caballin. de evict. §. 5. q. 7. nu. 217. Sempron. Africa in determin. 132. num. 7.* nunc verò pactum, ut necdum venditor de evictione non teneatur, sed neque ad pretii restitutionem, subsistat praeter *Theof. in add. q. for. 77. arguit Caluin. tract. de acquit. lib. 2. c. 102. à nu. 8. Reg. Capp. Letr. dec. f. 104. num. 33. lib. 1. & ibi Giza. num. 10. & affirmativè post de *Franch. dec. add. 239. deductis Anac. mens cit. loco, sub num. 1. ex tex. in l. emptorem, §. qui autem, vers. Nisi forte, & Glof. ibidem, in verbo, Si quis §. de action. empt.* sicuti enim emptor possit donare, eodem modo poterit remittere restitutionem pretii, quia in re sua quilibet est liber moderator, & arbiter, *l. in re mandata C. mandati, etiam si ea abutatur, l. sed & si lege, §. consulat, §. de petit. hered.* sed quando voluntas contrahentium non est certa per pactum expressum in dubio nemo praesumitur sactere suum, *l. cum de indebito §. de probat. l. fin. C. arbit. tutor. cap. super hoc extra, de renunc. & in dubio assumitur, quod minus est, l. qui concubinam, §. 1. §. de leg. 3. & proinde remissio tantum evictionis operatur quoad interesse dumtaxat debitum evicti onis causa, non etiam ut pretium amittatur, cessante tamen pacto. Hacque propositio est vera, & indubitata in contractibus illis, qui de sui natura obstringunt contrahentes ad evictionem, etiam non promissam, quod est contractus emptio, & venditionis, *l. ex empto, in princ. vers. quod si nihil, §. de action. empt.* item in permutatione, & aliis contractibus correptivis, in quibus liquet evidens ratio, nec scilicet quis locupletetur cum aliena sactura, retinendo. f. venditor pretium, cum sactura emptoris, quod iura abhorrent, *l. iure natura §. de reg. jur. l. nam hoc natura, §. de co. dit. indeb. c. locupletari de reg. jur. in 6.* ad quod absurdum evitandum Jurisconsulti interpretati sunt pactum illud non teneri de evictioe, operari remissionem interesse tantum, non etiam pretii soluti, quam quidem rationem manifestè sentit *Trost. in cit. §. qui autem, Dum, inquit, neque enim bene fides contractus huic patitur conventionem, ut emptor rem amitteret, & pretium venditor retineret.***

- 80 At in aliis contractibus, de quorum natura non venit evictio, ut sunt contractus lucrativi, haec ratio cessat, quia contrahenti nihil absit occasione rei, quam ex illo contractu acquirit, & si evineatur alter contrahens nihil lucratum cum sactura ipsius, & propterea non est mirum, si nec totale interesse, nec pretium bonorum evictorum veniat restituendum.

Hanc distinctionem non inveni traditam ab aliquo Doctore, sed videtur mihi tam conclusivè ratione niti, ut aliunde quaerere auctoritatem, nihil aliud sit, quam infirmis intellectus, ad *Tex. in l. scire oportet, §. iussit, §. de excus. tutor.* sed pro ratione rationis illud tantum addere libuit, quod restitutio pretii comprehenditur in obligatione evictionis, veluti in suo genere, *l. evicta re, §. de evictio, ergo si de natura contractus non debetur evictio, & sic genus, neque pretii restitutio dependet ex obligatione evictionis, etenim a quo removetur, & quilibet quae species, *l. fundi, §. fin. §. de fund. instr. leg. 1. §. cum,**

timus, ubi Bar. C. de usur. rei judic.

81. Instrumentum insuper, venditionis feudi non potest liquidari abique assensu, imò iudex ex officio, debitor contumace, immo tem creditorem reiciit, *Carav. hoc rit. num. 2. in 6. casu, Thor. par. 2. compend. decif. f. 3. l. 1. verbo, Instrumentum emptoris, Consil. Marcan. conf. 37. lib. 1. Avus meus ad Cypre. decif. 175. sub num. 2. & de assensu fit facienda mentio in ipsa citatione, ex de Franch. dec. 623. num. 5. almonet Consil. Stai. resol. 183. num. 1. cent. 2. P. de Affl. contrav. jur. resol. cap. 13. num. 30. quod non admittit Mucc. cap. 2. per totum, & potissimum ex Carav. num. 12. autumans, sufficere, quod in actu condemnationis de ipso assensu constat. De instrumento vero venditionis census super fructibus feudi, abique Regio assensu, sermoinatur P. de Affl. cap. 21. à n. 42. affirmans, negativum assensus probandum esse per debitorem. Quia, revocato contractu ad defectum, vel resolutionem assensus, semper remota fuit instrumenti liquidatio, ut in causa Octavii Serra, cum Principe Avevra, decifum memorat Reg. Marcan. lib. 1. disp. 32. & aliàs determinatum in causa Scipionis Muccia, cum hæredibus q. Francisci Pignatelli, & iterum in causa Jo. de Aula, cum Barone Calependera, noviter recenset Thor. par. 3. compend. dec. verbo, Instrumentum emptoris feudi, & in voto 84. num. 176. par. 1. dum enim constat aperto jure non fuisse assensum expellitum, vel nihiliter ex oculari inspectione, aut saltem resolutum ex defectu forme requiritæ, liquidatio impeditur, ex de Franch. decif. 653. num. 1. nec terminus in Judicio revocationis est necessarius, *Sasselle. dec. 151. num. 5. & diximus Ritu 121.* Et quod ob defectum expeditionis, & reallumptionis assensus in forma Reg. Cancellariæ infra biennium non sequitur, ex prag. 3. de fide memor. fit ille resolutus, tradunt Capibline. ad prag. 4. de Baro. cap. 21. num. 4. to. 2. Reg. de Marin. resol. 123. num. 17. tom. 1. quotid. resol. de Franch. dec. 663. num. 3. Glazar. decif. 3. num. 15. Reg. Tap. dec. 8. no. 12. & infra eundem biennium, ille debet registrari in quintennio, *R.C.S. De Ponte conf. 3. num. 19. conf. 5. num. 32. conf. 67. num. 23. lib. 1. & conf. 6. lib. 2. Reg. Marcan. disp. 30. num. 35. lib. 2. Reg. Rovit. in prag. 20. de feud. in fin. Affl. dec. 335. Consil. Stai. bou. resol. 1. num. 24. tom. 1. qui, ob defectum juramenti fidelitatis, ac ligii homagii, & allocationis vassallorum, pluries in S.C. & Collatorali fuit declaratum fuit, assensum resolutum, potissimum in causa Paulutorum, in qua scripserunt Avar. conf. 69. Dom. Consil. Marcan. mem. conf. 37. & 47. lib. 1. Dom. Reg. J. Francisci. ejus filius disput. 31. num. 38. Dom. Reg. de Marinis resol. 123. num. 10. & ref. 308. no. 9. lib. 1. D.R. Tap. dec. 3. D.R. Rov. ad prag. 23. de feud.**
82. Sed ratificationem contractus ab aliquo faciendam promittens, si promissum non statuerit, àn instrumenti liquidationem patietur, negativè concludit Ursil. ad Affl. decif. 316. sub num. 4. ordinare procedendum admonens, & distinguit, *Golter. in prag. 2. p. par. rub. unic. no. 24. quem citat Thor. in supplem. compend. dec. verbo, Instrumentum, insuper Ursil. idem Thor. p. 1. compend. verbo, Instrumentum àn possit, & non dif-*

*ferent D. Consil. Rec. lib. 2. respons. 75. num. 1. lib. 2. quod ipse non approbo, ex iis, quæ me deceat D. Reg. de Marin. lib. 1. quotid. resol. cap. 187. n. 12. quique num. 3. subnectit, licere procuratori citato super tenore instrumenti, moram purgare in adimplendo promissam principalis ratificationem, quamvis tempore effluxo, & in terminis cap. Ritus Alphonsi 193. scriptis Cumia Rit. ordinis suo 98. quod promittens de rato, non assumpsit, vinculis mancipetur, insequitur D. Franc. Baron. de effl. inimicit. effl. 29. num. 1. Thor. latè par. 3. compend. decif. f. 3. l. 1. verbo, Instrumentum in quo, & voto 84. num. 159. An excoletur, si ratificare faciat alium æque idoneum, *Angelus l. illud queritur, ff. de evictio. vel fit mortuus sit ille, pro quo de rato promissum, affirmat v. Giurib. observ. 85. num. 16. & distinguit Intrig. singul. 37. lib. 2. si decedat ante, vel post moram contractam, Baron. ad d. loc. n. 12.**

83. Unde regulariter possit pro sorte reseindi, ratificatione non secuta in executionem pacti, post Paschal. & Franc. An de Roberto concludit Thor. vot. 84. num. 160. p. 1. & firmant Mata dec. 98. no. 9. Cone. dec. 129. num. 5. & dec. 130. num. 2. tom. 2. Verbum in hac materia ratificationis, nota, quod si quis promissit aliquem ratificationem, quando erit legitime ætatis, non constituitur in mora abique interpellatione, ut post Bald. Salicet. & alios, concludit Gabriel. commun. concl. 13. tit. de solut. conclus. q. num. 30. P. de Affl. contrav. jur. resol. cap. 37. n. 7.
84. Sunt tamen complures casus, in quibus transacti requisiti omnia conveniant, nihilominus transactari nequeat instrumentum, & liquidari, nempe ad instantiam filii adversus patrem *De Franch. testatur dec. 162. Jo. Franc. Marotta dispert. f. 10. par. 1. cap. 9. num. 15. Riccio. coll. 3. dec. 152. l. 1. schol. de patr. potest. par. 2. cap. 9. num. 19. pro regula statuens respectu omnium, quibus beneficium, deducto non egrot ratione reverentie conceditur, & Dom. Reg. de Marin. cap. 190. lib. 1. quotidian. resol. ampliat etiam ad patrum spiritumalem, & dixerant Alex. & Roman. in l. guerra inter, ff. de patris, P. v. decif. 230. neque contra matrem, Paschal. cit. num. 17. quamvis contra instrumentum contra Marchionis Valt. instanti D. Carolo de Avolos filio, testetur de Franch. decif. 365. num. 15. & confirmat Thor. par. 3. compend. decif. f. 3. l. 1. verbo, Instrumentum àn possit liquidari, nec valde dicere, decretum prædictum fuisse latum in causa dotis, quare tenebatur infolidum, tum quia intellectus istius de viaticus est, cum hoc ibi Præf. non aperiat, tum etiam quia filium matrem de jure communem, certum est, non posse urgere ad solvendi solutionem, ultra quod læcere potest, & Consuetudo ubi dos, de jur. dotium, non habere locum contra parentes, dixit Gl. Nop. danti in d. consuetud. num. 45. videas Reg. Cypre. Latr. tom. 2. consil. 155. num. 15. Ad instantiam vero generi contra Socerum, annuit De Franch. decif. 366. Thor. par. 1. compend. decif. verbo, Instrumentum, & par. 3. f. 3. l. 1. eodem verbo Instrumentum, & voto 4. num. 8. voto 92. num. 11. & 83. Battuslin. ad Cyn. in l. qui in presentia, C. de in jus vocand. Frece. par. 8. q. 1. Abnuat vero Jo. Thom. Minad. dec. 2. par. 12. q. 1. Melf. par. 6. quod.*

quasi. 9. num. 7. & melius, in 2. par. in add. ad q. 9. p. 6. num. 4. Ricc. colle. 3. 152. & 125. idque vim habere, stante Ritu Sicilie ultra pharum 1911. & decusum, refert *Massilli. decif. 69. num. 6. Cope. Latr. cit. num. 14. Dema de pugn. DD. to. 3. cap. 1. de Instrum. liquid. & provim superlede-ri, quoad personam tantum, testatur Tasson. de antefat. vers. 9. observ. 2. num. 28. quem laudat Thor. par. 3. compend. decif. scilicet 1. verbo *Instrumentum liquidari*, Neptis ex filia adversus aviam via Ritus non ager, à qus major houis, & reverentia avie debetur, quam à nuru Socero, ex traditis per *Cassagn. in trach. de benefic. deducito ut egeat*, q. 7. num. 41. & ad instantiam nepotis contra Avum maternum, Reg. de Marin. add. cap. 150. fed an ad instantiam fratris in alium fratrem, non omnium Doctorum concors, est opinio *The- seur. dec. 159. cuius meminit Amend. ad Franch. dec. 366. num. 13. negativè respondit*, quo ad distinctionem personalem, *Frere. q. 1. par. 12. confirmat*, necnon *Pischal. cap. 9. num. 12. par. 2. Prat. lib. 1. discept. forens. c. 15. num. 72. decifumque anno 1625. memorat Gallup. in prax. par. 2. cap. 22. num. 39. Thor. voto 84. numer. 216. & par. 3. compend. decif. scilicet 1. verb. *Instrumentum liquidari*, & *Instrumentum suum*, & determinatum fuit per S. C. referente Dom. Confil. Alcanio Raetano, in gratiam Ill. D. Trojani Spinelli Principis Scales, adversus D. Josephum Spinelli fratrem, sub die 25. Junii 1658. superfedi in distinctione personali, donec aliter fuerit per S. C. provim, in banca Figliola, penis acta concorsus creditore personali, pro ipso Principe patrocinante peritissimo, & eximii ingenii viro Dom. D. Paulo Petri meo cognato, contradicunt verbè tradita ab *Hemrij. de fidejussor. p. 5. cap. 27. num. 95. Masson. in trach. de caus. exequut. lib. 1. limit. 16. Merend. contro. jur. lib. 14. cap. 19. Michel. in trach. de fratrib. p. 3. cap. 53. licet aliquando practicum vidimus, & liquidatum fuisse in quodam processu legitimus per M. C. ad relationem tunc Judicis D. Donati Coppulæ, deinde confirmatum per S. C. in Aula Confil. Petri Antonii Caravita, ad instantiam Francisci, & Alcanii Cerasii, contra Januarius Cerasium fratrem utrinque conjunctum. Et ad instantiam unius sororis contra aliam sororem, tradit Thor. in suppl. compend. verbo. *Instrumentum liquidari*.***

86. Primæ sententiæ sectatores aggermuniunt, auctoritate legis verum, ff. pro socio, qua sociis datur beneficium, ut invicem non teneantur in solidum, sed in quantum facere possunt, cum societas jus quodammodo fraternitatis in se habeat, sic Machab. 12. *Et renouant amicitiam, & societatem, quoniam istis fratres nostri, sicut scriptum continet, quod subiectum est*, & per totum cap. & Pnl. ad Rom. cap. 12. Caritatem fraternitatis invicem se diligentes frater ergo fratrem non arguet, eum ulque ad solidum, cum melioris conditionis non sit comparatus comparato, sic Malinch. 2. *Quare ergo despicit unumquisque fratrem suum*, Hoc fundamentum adeo est fragile, ut responsione dignum alquando non puerent, Accurs. in d. l. verum Bona. Bald. & Salic. Nicol. de Neapol. in §. *est quis, quasi. 5. dicitur de adion. Petr.*

de Ubal. de duob. fratrib. par. 5. num. 1. & privilegium à Text. in d. l. verum, sociis impartitum verum est ratione honestioris commodi, & liberioris quæstus ex precedenti conventionione, quam conventio societatis de sui natura potest esse damno- sa, & utilis, quia præfatus text. impartitur sociis privilegium, quia quodammodo jus fraternitatis in se habent, & proinde hoc intelligendum est de fratribus simul cohabitantibus, in quibus singularis amicitia, dilectio, & affectio cadit, Bald. in l. parentes, C. de testib. adeo quod licet frater admittatur in testem pro fratre, saltem in civilibus in causa criminali, exaratis ab eodem Bald. semper tamen excluditur, cum simul cohabitent, cum igitur socius non sit testis pro socio l. quoniam, C. de testib. c. veniens extra, de testib. frater bene pro fratre, nisi simul cohabitent, l. si ut allegat, Cod. de testib. pec. lib. 12. Bald. in l. 1. C. de Episc. & Cler. Corset. singul. 16. verb. *est*, major erit affectio inter socios, & beneficium dumtaxat fratribus simul cohabitantibus tribuitur, Fratrem propterea consanguineum

87. vel uterinum ad solidum fratrem urgere posse, dixit *Aretin.* constantè opinionis defensor in §. *sed est quis* num. 3. in §. de ad. Cass. Bona. in trach. de inop. deb. 1. cap. 17. num. 87. quasi quod primæ sententiæ locum tantum vendicat in utrinque conjunctis, videas ad materiam, Ricc. dec. Cur. Archiep. 168. num. 1. Affu. de execut. cap. 8. num. 2. Cappell. Tholof. dec. 259. Bernard. Grevei in practis conclusib. consil. 26. num. 9. D. J. Index Francisc. Maria Prat. add. c. 15. n. 72.

88. Quod verò exceptio, nè quis conveniatur, ultra quam facere potest admittatur adversus instrumentum guaranteegiatum, non obstante statuto, probatur *Jafon. Padill. & alii multi*, & potissimum scripsit optimè *Cassagn. cit. trach. in prax. 2. par. num. 82. quigi in materia nostri Ritus idem firmat in prax. p. par. num. 28. & scripsit Bernard. Pand. par. 5. declarat. 30. licuti, & exceptio sit. ff. de Cod. quod cum eo, ad remanendum Ritus rigorem haud reiciit ex Carav. hoc in rit. Minach. conf. 4. Revis. pragm. 1. num. 14. ad Maced. Giurb. nuwor. dec. 44. num. 4. & dec. 45. in princ. verim Petr. Rebuss. de ordinat. Regn. Gallie in prax. Gl. 5. num. 91. exclamat, do- suetudine abrogatum esse Jus complicitum, & nunquam se vidisse observari, quod contra debi- tores exigatur, deducto nè egeant, sed insolidum, quantumvis privilegio munus exceptis dumtaxat parentibus, quod confirmat *Montmar- celer. de process. execut. cap. 3. num. 33. at contra- rium firmant Secoc. de deco. Jorib. par. 4. num. 4. Manams in patroc. debis. decade 3. q. 8. num. 591. q. 14. num. 1233. Corporarios in suo asyle debitor. c. 50. & in jurisprudentia ad Confil. Elektorales 32. diffinit. 15. Vessimbachius 2. p. conf. 50. num. 20. Bona. de inop. debis. c. 16. enumerantis, debito- res, qui conveniuntur, deducto nè egeant, inter quos *Coler. add. cap. 3. num. 19. retribit milites rogatos, Doctores, magistros professores, Ad- vocatos, scholaresque, & de DD. & Advocatis loquitur Ceval. tom. 3. q. 329. & si renuat Bona. cap. 17. num. 25. retingens eorum privilegium ad vincula tantum vitanda cuius meminit Carav. noster num. 30. quem refutat, alijs laudatis, De***

enuncia in tra3. de deprec. claus. 30. à num. 81. Duen. regul. 190. in 5. ampliat. Jacob. Amilian. in conf. 17. de Benedic. in cap. Raynat. verb. & uxore. nam. Adel. à num. 24. & de Medico quoque loquitur Mascard. coucluf. 2. num. 39. D. Joseph de Nino ad Cuenca, add. hoc lit. K. & de DD. filius, Tepat. var. sentent. lib. 1. tit. de Advocat. vers. 52. de Militibus, Nevizan. conf. 59. num. 4. Pijlmebeck. conf. 50. de stoffis. Navar. num. 20. Carvalcan. de tutor. num. 318. Jac. Vaudus variat. quæst. lib. 1. qu. 55. de Scolaribus, Coler. de process. execut. par. 2. cap. 3. nu. 153. & par. 1. cap. 2. num. 127. Pech. amplians de jure sisten. cap. 5. n. 1. Jacob. à Canibus de Repasali in rub. num. 43. fallen. 26. & ex notatibus Majest. in prax. lib. 2. par. 3. Glsf. deindebitur num. 127. Grimald. ad Tartagl. in prax. civil. c. 1. vers. Corrigitur etiam, pag. 17. Cipollane. in prag. 19. num. 46. de Baro. nib. Rccc. collect. decis. 1167. Navar. de privi. usufructu. person. privi. 105. num. 7. Anus novus ad Gramus. dec. 60. num. 15. ex quibus liquet hujusmodi privilegii hodie derogatum esse adeo quod vana est questio extricata à subtili Amiensis lib. 2. cap. 24. nu. 18. de potestate in se ipsum, nūm huius privilegii renunciari valeat, & contra militis in bello existentes posse liquidari instrumentum, si exceptioni hostica fuerit renunciatum, deducit Galter. in prax. iustum. 2. par. 3. par. 1. num. 25. Thor. vot. 84. num. 243. p. 1. de qua exceptione hostica noster alibi erit sermo, sed qualiter illis quibus privilegium competit, deducto de egeant, sunt alimenta præstanda inquirunt Fachinens lib. 6. c. 3. Cardinal. Tusc. concl. 284. Gratian. cap. 112. Cæsar. lib. 1. var. cap. 16. nu. 18. Buzan cit. cap. 17. à num. 67. David. Darymp. in bibliotheca jureconsulti. in verb. alimenta, Tellius. Hernandez in l. 10. Tanti num. 14. & in ip. conscientia illud opponi possit, Covarr. examinat lib. 2. variat cap. 1. num. 6. Sured. de aliment. sit. 8. privi. 28. Salgad. in labeirin. credit. par. 1. cap. 24. à num. 27. & contra creditorem etiam egentem Hippol. de Marfil. sing. 99. Arnold. Reg. lib. B. num. 163. Bruu. quæst. 13. 4. quæst. princip. Carpan. cit. cap. 5. num. 383. Mamatus to. 2. dec. 3. q. 9.

89 Contra verò donantem liquidari instrumentum non potest qui non tenetur ultra quam facere potest, & deinde non egeat, l. qui ex donatione, ff. de donat. l. Dicitur Pius, ff. de reg. jur. l. inter eos ff. si quis ff. de reg. jur. ff. si quis, in fin. inst. de assen. l. cum causa, ff. de re judic. l. si exaratus, in princ. ff. de jur. dot. Tartagl. in prax. civil. cap. 1. sub num. 31. Cuspl. Staiban. cent. 2. res. forens. 103. à n. 123. Cuspl. Carleval. tom. 2. de judic. disp. 30. num. 10. fol. 357. cujus meminit Juden Prat. ad Paschal. de patr. potest. p. 2. cap. 9. ad num. 44. Mace. var. quæst. forens. dilucidat. q. 31. num. 2. & hic articulus discussus fuit in S. C. in causa Fabii Saxo, cum Carolo Celso de Georgio, ad relationem D. Judicis D. Fili pi della Pegua in Aula D. Marchionis Olivetti, sub die 24. Martii 1661. in banca Jo. Antonii de Licto, fuitque remota personalis executio, patricianate pro Fabio Saxo doctissimo, & primario Advocato Constantino Casaro.

90 Adversus etiam debitorem, cujus bona om-

nia sunt urgentibus creditoribus, sub judicio sequestro, & illorum est facta graduatio, via Rit. procedi ad liquidationem instrumenti minime possit decisum tradit R. Sanfelice. decis. 370. per tot. par. 3. cujus meminit Lrat. ad Paschal. 1. c. 8. ad num. 2. & plenius tractat respons. crim. 38. & aliam S. C. determinationem recentest Confil. Rccc. notab. 98. à num. 192. tom. 2. & nos obviavimus in beneficium Primiani Sparano, adversus ejus creditores, in banca Litt, quibus haud repugnant, quæ idem Conf. Rccc. scriptis notab. 17. potissimum, quando debitor ære alieno plurimum gravatus prævenit, dando omnes contractus pro rescissis, cum graduatio, quo casu contra ipsum concedenda sunt creditoribus literæ exequutoriales realiter, & personaliter, ut fuit perpensum in themate causæ præfati Primiani, ex adductis à Thor. in supplement. compend. verb. Instrumentum jam rescissum, pag. 29. ex graduatio enim, sive etiam relatioue creditorum, omnes contractus rescissi dicuntur Confil. Stank. res. 174. nu. 1. centur. 2. & contractus semel rescissus amplius rescindi non potest sicut extinctus amplius non reviviscit, Giza. ad Capic. Latr. decis. 30. num. 29. Sed praxim in hoc recentissia à Thoro vot. 15. num. 30. explicat Gallup. de concurs. dec. par. 4. cap. 2. sub num. 10. & clarius P. de Afflic. in addit. supplem. ad cap. 30. contrav. jur. res. n. 24. tradit hoc casu inefficacem impediri liquidationem, quin & citationem, potissimum indicata ratione, quod instrumentum semel rescissum amplius rescindi non potest, ut ex Adrian. Giorib. & aliis probat Muta decis. Sied. 98. Thor. par. 3. si 3. 1. comp. dec. verb. Instrumentum semel rescissum, ubi inquit, in instrumentum semel rescissum contra unum debitorem, posset iterum rescindi, via Ritus contra alium correm, & pertractat etiam seq. verb. Instrumentum rescissum,

91 Hinc contractu rescisso per graduationem, abique alia rescissione, præfati potest assistentia pro capitali, & tertiis super bonis contra tertium possitorem detentis non auditis principali debitor, sive ejus hæredibus (qui alias non facta rescissio, fuit audiendi quando agitur jure assistentia contra tertium, ut rejecta opinione Alexandri conf. 85. lib. 6. firmat Reg. Revis. in prag. 1. nu. 4. de assisten. R. Sanfel. lat. dec. 115. lib. 1. & decisum fuit per S. C. nam facta graduatio creditorum quondam Claudii Albertini, sub die 5. Julii 1646. in processu Portia Caracciolo, cum Creditoribus dicti Claudii, in banca Figliola, D. Lucretia Caracciolo petit, & obtinuit assistentiam super Terra Carca Piccola, possidens per V. J. D. Hyacinthum Morvillum, quæ fuit dicti Claudii pro capitali, & tertiis, nulla alia facta rescissione contractus contra memoratum Claudium, in eadē banca Figliola, sub die 3. Dec. 1649. 92 è contra vero si possit decoctus liquidare contra suos debitores vacillant DD. sed affirmative respondentes, veritati inhereat esse conf. Rccc. add. notab. 93. num. 283. & lib. 1. resp. 38. retinet namque ille omnes actiones activas, & passivas, tantum interdicta administratione, quæ nomine debitoris ad commodum creditorum per curatorem à Judice deputatum exercetur, Marc. Anton. de Amat. decis. 93. quem insequitur Paschal. p. 2. cap. 9. nu. 57. &

57. & plena manu confirmat *Salgad*, ad d. *trans.* par. 1. cap. 14. num. 20. ex text. in l. *li qui hant ff. de cessione bonorum*, & requisita, ut quis decoctus dicatur, recensent *Reg. Rovit.* in prag. 3. de cession. bonor. ubi *Leganar. Gaillopp.* in prag. par. 4. p. 1. & 2. *Salern. dec. 60. Reg. Capcy. Latr. consil. 36. n. 15. lib. 1. R. Valenz. consil. 89. Thor. var. 15. n. 34. & in C. r. r. judic. civil. cap. 55. Annot. ref. lib. 1. n. 77. lib. 1. var. ref. *Salgad.* in libr. creditur. p. 1. cap. 13. nu. 9. & idem *Thor. var. 84. num. 195.* quærit, an Curator datus hereditati iacenti, vel bonis, aut decocto possit liquidare instrumentum.*

Adversus etiam furiosum liquidari nequit, *Brard. Pand. p. 2. confid. 19.* qui nullam voluntatem habet consensu, dissensumque carens, l. *si sibi q. unius ff. de optione legata*, de Cuenca in *trans. de depusit. claus. g. a. num. 3.* Sed adversus prodigum, semel, atque iterum dubitatum fuit, & quandoque negativè pronuntiatum in Magna Curia quandoq. verò affirmativè in S. C. ejus sententiam amovet *R. Rovit.* qui suas superinde congestas allegationes referit in ipsiusmet commentar. *super pragm. 1. de instrumentor. liquid. a. nu. 17.* & cum tertio casu accidit, remanet sub iudicio lis, ut testis est *De Franch. decif. 672. par. 4.* illa tamen in priorem propendit sententiam, prodigo favorabilem, cui, & *Straih. sen. consil. 30.* inhæret, & confirmat *D. Conf. ejus usque in add.* cuius meminit *Thor. par. 3. respond. ff. 1. verbo, Instrumentum contra prodigum*, nec dissentit *Pand. par. 2. declarat. 19. nu. 89. Brind. de Bort. de quærent. instrumentum q. 3. vers. & ex hoc, P. Moys. consil. 8. n. 50. Prat. resp. crim. a. 38. a. n. 23. & lib. 1. d. scilicet. forens. cap. 2. num. 29. & decusum memorat idem *D. Conf. Straih. resol. forens. 8. lib. 1.* etiam in cum ipso citatus sit ejus curator *num. 28. & iterum centur. 2. ref. lib. 183. num. 70.* ipsique libentius subscribo, verisimium illud suppositum (quod prodigo est bonis interdichum probatum eadem decif. de *Franch.* necnon altera *Borr. 23. num. 11.*) inducens hoc modo, quod propter curam administratione suorum bonorum careat, consequenter potestate exigendi, itidemque, & facultate solvendi, & consecutivè morosus dici non potest, id non faciendo, quod etiam si vellet explere nequiret & certum est nemini cogi posse ad impossibile imò ad illud, quo per necessarium consequens spoliatus antea fuerit iudicis præcepto dum sibi administrationem vetuit cessante itaque mora, quæ est basis liquidationis instrumenti, *Consil. de Medicis consil. 39. Straih. sen. eit. consil. 30. R. Galos. controuv. illustr. cap. 54. n. 82. lib. 1. Prat. lib. 1. q. 9. forens. cap. 15. nu. 70. Reg. Samfel. ad d. decif. 370. num. 2. & dec. 299. n. 3. cessat, & liquidatio.**

Sed quæstionem illam à *Bort.* disputatam, & per eundem *Borr.* relatum, si Prod. gus post interdichum bonorum ad decurionatum, sive aliud magistrum assumptum, censetur administrationi restitutus, & revocata interdichio; Tu illorum inspicere conclusionem negativam; sed quæ sit prod. gus, si scire cupis, *Ulpian. præsto* 95 est in l. 1. de curat. furios. & *Cicero 2. offic. E. 8.* inquit, qui epulis, & vificationibus, & gladiarum munibus, ludibus, venationibus, oporatur; pecunias suas profundit in eas res, qua-

rum memotiam, aut nullam, aut brevem, sit vilisurus. Et brevius Imperator *Constantinus in l. final. ff. minor. 2. C. de sent. pass. & resit. ff. libidin. num.* omniumque vitiorum servus; unde de *Diogene* refertur, qui cum à prodigo quodam minam petivisset, ilque admiratus fuisset, à se finiam, ab aliis tantum tres obolos peti; respondit, iterum me ab aliis accepturum spero, abinde tamen nunquam posthac amplius, & proinde testè quidem *Crates* prodigorum pecunias sicubus comparabat, quæ in præcipiti nascuntur, quibus homines non fruuntur, sed corvi tantum, & milui, ut ipsorum prodigorum opibus scorta, & parafiti, & quomodo prodigalibus, & bonorum suorum dilapidatio probetur, indicant *Mascard. de prob. concl. 515. & 1234. Anton. Henric. de fidejussor. cap. 7. num. 140. Dom. Consil. Paul. Straih. cent. 2. ref. forens. 160.* multa præcæcabilia in hac materia subnectens, & de furoris ac demencie probatione agunt idem *Mascard. consil. 502. & concl. 824. Menoch. lib. 6. præsumpt. 45. lib. 4. præsumpt. 30. n. 8. Carset. in sing. verb. testam. Marfil. sing. 380. Henric. max. ad d. n. 115* quod li dubitetur utrius

actus à furioso gestus fuerit factus tempore furoris, vel intermissiois, recurat ad qualitatem actus, si more sapientis, vel insipientis ille fuerit, unde mirum videri non debet, cur centumviri Tut d. ini hominis certæ, & utæ infaniz (ut qui populo sæpe nummos spargeret, topam, velut tragicam vestim in foro traheret, multaque similia, magis cum hominum risu faceret) testamentum, in quo filium heredem instituerat, quod quæ T. Longus sanguine ei proximus, hæc ita iudicio subvertere conatus fuerat, ratum, scilicet, quæ habuerat; nisi cum *Valerio Maximo lib. memorab. d. Thor. & Salter. 7. cap. 8.* ubi hoc factum refert, dicamus, in testamento hoc Tutidani infaniz, centumviris magis, quod scriptum esset, quam quis scripsisset, spectasse. Quamvis *Menoch. lib. 6. præsumpt. 45. num. 66. & alii* ibi allegati, putent hoc testamentum tempore intermissionis conditum esse, atque ita, ut iustum, sustineri, quæ de rō *Specken* sentent. suo appell. rescind. l. nulla. C. de procurat. l. de qua re, §. fin. ff. de re judic. & tradunt *Capcy. dec. 1. Priv. dec. 5. 2. Reg. Palenzuel. consil. 155. num. 41. vol. 2. Papon. lib. 19. tit. 8. arres. 14. Cancr. var. ref. tom. 3. cap. 17. num. 223. Reg. Capcy. Latr. dec. 83. num. 2. tom. 1. & consil. 113. num. 9. tom. 2. Cornazzan. decif. 145. Index Franc. Mar. Prat. lib. 1. discept. forens. cap. 29. a. num. 1. Majrtil. dec. 137. num. 19. Reg. Merlin. controuv. forens. to. 2. cap. 23. quæque nullius adeo efficax est, ut proponi possit adversus decretum, & sententiam extra tempus à *Reg. Pragm. præfixum, Reg. Rovit. in prag. 4. de dilation. idem Prat. res. to. 1. cap. 30. num. 25. Thor.**

In *supplem. compend. dec. verb. Nullitas propui ad possit*, etiam si mors à iudice ignoretur, *Myfenger. centur. 1. observat. 85. Pat. decif. 182. lib. 1. in novis. Vro. commun. opin. verbo sententia*, num. 3. *Surd. conf. 99. lib. 1. num. 14. Recc. conf. 110. num. 2. lib. 1. Turrett. conf. 53. num. 5. vol. 3. Galin. de procurat. par. 3. cap. 4. num. 16. Androlis contrav. 30. num. 5. lib. 1. Scaccia de sentent. Glos. 14. q. 95. num. 76. Thor. par. 3. compend. decif. sed. 3. vers. sententia lata contra unum ex curvis circa medium, quàmvis decretum, & sententia in favorem mortui essent lata, *Reiffus. dec. 22. num. 18. lib. 2. Flau. Amend. ad Franch. dec. 245. Thor. par. 3. compend. decif. sed. 1. verb. Processus compilatus, & conferunt tradita à Novar. q. forens. lib. 1. q. 155. dec. Aut. Giazard. 12. Thor. p. 2. compend. decif. verbo, Sententia lata. N. e. eadem die, qua**

98 quis deponit uxorem, quo casu, nec delinquens reputatur contumax, ex l. 2. §. praterea. ff. de iur. vocand. observat. D. Carol. Rota de privi. mulier. cap. 3. special. 4. num. 21. An contra iudicium illud à Christiano liquetur, & è contrâ, extricat *Aunichin. de p. avent. cap. 6. dub. nuceo. num. 53. pag. 344. Si essent plures ejusdem nominis, & cognominis, non potest fieri contra unum liquidatio, non capta prius informatione de identitate personarum, Gallupp. in prax. S.C. p. a. cap. 21. sub num. 38. Novar. q. forens. lib. 1. quæst. 153. quos refert Thor. par. 2. compend. verbo, Instrumentum liquidari an possit, & verbo, liquidatio instrumenti dari an possit.*

100 Contra iudicem presentari non potest, si ex causa ludi debuit fuerit contractum, Thor. par. 1. compend. verbo, Instrumentum obligationis, & verbo 84. num. 215. p. 1. Etenim vincens in iudo, totio denegatur ad petendum, quod lucratu est, l. fin. C. de relig. & sumpt. funer. Covar. in reg. peccatum a. par. 5. q. 4. vers. Superest tamen, etiam præcedente promissione, *Paris de puto de ludo num. 25. Thesaur. q. forens. 19. num. 8. lib. 4. Rota Rovina apud Seutissimum, decif. 47. nu. 2. Sess. dec. Arag. 144. num. 14. tom. 2. lateque Dom. Judoz Francisc. Maria Prat. lib. 3. discept. forens. cap. 1. in quo factis lapide ostendit, ludos omnes genericè acceptos à jure esse prohibitos, etiam illum scacchorum, sive latrunculorum, actionem præterea nullam competere, experiendi in iudicio lufori ob pecuniam lucratam recuperandam, & decifum secundum per ipsum exarata testatur, & cap. a. typis dat allegationis partis adverte in illa*

101 thesi editas, illud etiam non stipulatum de facie ad faciem liquidari nequit, *Afflic. dec. 64. iniquiens, fuisse de mente Bar. in l. qui bona, §. si alium, ff. de damn. inf. 3. circa fin. de Franch. dec. 353. Reg. Sanfelix. dec. 213. num. 1. & dec. 299. n. 3. par. 2. Prat. lib. 1. discept. forens. cap. 15. num. 48. & respons. crim. 31. num. 76. Neque alterum*

102 de usu suspectum, etiam parte non opponente, *Cypre. decif. 175. & inquiri Consil. Recc. tom. 2. respons. 83. cuius lator, & distinctor erit sermo infamis; Adversus minorem, neque presentabitur, nam consilio de minore ætate, com-*

103 parente iplo personaliter, non detrahitur, *Frece. par. 11. q. 5. Galter. in 2. par. princ. num. 23. Consil. Strab. refut. lib. 9. lib. 1. Reg. Sanfelix. in prax. iudic. sed. 36. à n. 16. pag. mil. 144. Imò,*

& jure communi vinculis marcipari non potest, *Coler. de proc. execut. par. a. cap. 3. num. 261. Tuse. prat. conclus. 275. lib. 2. num. 1. de Cuscia in tra. de deposit. claus. 30. num. 97. & 98. Carav. in hoc ritu memor. Baron. latè de eff. 3. minor. atat. eff. 3. 17. Carav. etiam adducens num. 10. Ricc. col. lib. 3. 1629. Maufon. de caus. execut. limit. 11. Cavale. de tutore sub num. 317. Scacc. de camb. §. 1. limit. 17. sub num. 5. quique si doli sit capax, vel habeat bonorum suorum administrationem, *Parladur. lib. 2. rer. quotid. c. 5. §. 6. num. 15. Selgad. de puseff. Regia lib. 2. cap. 4. num. 81. edificat idem Galter. num. 21. Duena regul. 259. aliaque privilegia collectit, *Rec. collect. dec. 329. quique collect. 683. calius coaccervat, in quibus Curatoris autoritas non est necessaria, ut actus valeat. Quia apocam hanc factam ab iplo minore, cum***

104 consensu Curatoris, non habere executionem paratam, vigore Reg. Pragm. decifum memorat *Rovis. in prax. 63. §. in primis, num. 36. de offic. procur. Cesar. & ibi Novar. collect. 10. num. 15. cuius meminit Thor. in supplem. comp. verbo, Apoca subscripta, Neque ipse illud liquidandi sine Curatore, Bald. ad Specul. tit. de procur. vers. aliud est, Frece. par. 12. num. 2. de iudice Robert. confid. 3. num. 7. Tartagl. in prax. civil. cap. 1. num. 24. Mustat. in prax. S.C. lib. 1. par. 2. Glos. in iudicio, in addit. lib. 8. D. Consil. Recc. lib. 12. respons. 38. in princ. & praxim illud liquidandi à pupillo, si ipse sit major, vel minor septemennio præter Carav. hoc in rit. num. 24. recenset Galter. prim. par. 2. par. verb. Et ejus nomine agit, post num. 4. quorum meminit *Avus meus ad Grammat. decif. 58. num. 19. nonnulla ad materiam subnectens.**

Quod tutor, contutore mortuo, solus possit 105 instrumentum incutire contra pupillum debitorem, tradit R. de Maria, lib. 1. quotid. ref. c. 193. Sed instrumentum, in quo quis promittit solvere aliquam quantitatem alicui tanquam tutori, vel

106 curatori pupilli, vel minoris, tutela, & cura finita, non possit via Ritus, presentari ab iplo tutore, vel curatore, scribit *Mocc. cap. 41. in ejus sylva.*

107 Monaco, absque Superioris licentia, neque licebit ex Gravina, Galter. & cæteris firmat *P. de Afflic. contrav. jur. refut. cap. 11. à num. 27. & fusiù Franc. Mar. Prat. respons. crim. 31.* quique lapsum fuisse Franciscum Antonium de iudice Roberto in sede indicata, & praxim nostrorum tribunalium recenset, & collimat *decif. 200. Emanuel Thenuit to. 2. Thor. var. 84. num. 183. par. 1. qui diversimodè iudicatum ostendit par. 3. compend. decif. verbo, Instrumentum.*

108 An contra fenes liquidari possit, cogita, nam privilegio ne carcerentur prædicti sunt de jure, *Jacob. de repræsaliti in rub. num. 45. Carpan. ad statut. Mediol. par. 1. cap. 423. num. 6. Bæza de debitor. iur. cap. 7. num. 3. quod consuetudo admittit in septuagenario, teste Gratian. discept. forens. cap. 328. num. 14. Carpan. add. loco, quidquid alièr tradant Mart. in summa. dec. to. 1. verbo, Carcer, cap. 7. Gravio decif. 26. num. 18. Thor. par. 1. compend. decif. ver. sexagenarius, & p. 3. sed. 3. eod. ver. Sexagenarius, qui eod. p. 3. sed. 1. verbo, Instrumentum, loquitur de fine habente moratorium, sibi salvaguardiam, prætextu ætatis sexa-*

genariz, sed septuagenarie à Principe concessi. m. decimqueq. si se subneq. quod remanet con-
demnatus, verum supersedeatur in exequendo
pro debito, & pena, & exequatur in hons, &
facti iudicis arbitrio definiendum relinquunt, qui
dicatur fencx, *Menoch. de arbit. iud. lib. 2. cas.*
59. num. 3. Moscard. de probat. concl. 1295. num.
8. vol. 3. supra tamèn annum sexagesimum c. mnes
DD. conveniunt, ut tradunt Card. Contrad. Med.
lib. 2. contrav. 10. tra. 5. Paul. Zacchia Medicus,
Roman. qq. medico leg. tit. q. 9. per tot. multa
notabilia subnectens.

109. Economi, qui stipulati non fuerint instru-
menta de facie ad faciem, in casu instrumenta
quando queant, edisserit, post alios, *Galter. add.*
rubr. 2. num. 13. & 14. cuius, & additit ad de
Judice Roberto memor est Dom. Reg. de Marito. lib.
1. quodid. resol. cap. 187. num. 12. & negativè re-
solvit D. Cont. Rec. resp. 90. to. 1. num. 2. & 3. nisi
Principis dispensatio huic Ritui, Regique Præ-
g. malle accedat, de cuius dispensationis firmitate
valde dubitat ipsemet Conf. Rec. to. 2. resp. 42. &
fuisse hoc concessum Oeconomis Sanctiss. Annun-
ciatæ Neapol. tradit Reg. Sanfiliti in postrem. add.
ad ejus decif. 299. num. 4. cuius meminit Thor. in
supplem. decif. verbo, Instrumentum an possit li-
quidari.

110. Quin, & aliis in casibus præsentari, quamvis
possint instrumenta, non tamen in Magna Cu-
ria, à contra Aduariorum Sac. Consilii, sed in eo-
dem tantum S. Consilio, seu coram ipsius Præsi-
de, teste *Regente Topia in sua annot. ad prag. 24.*
num. 3. de offic. Sacr. Conf. necnon s. per Ric. 54.
Item, quod nulla alia præter ipsa Curia, num. 8.
Galter. in prax. instrum. 2. par. 3. par. rub. 1. num.
2. Thor. par. 1. comp. decif. verb. Instrumenta, &
par. 3. compend. decif. sed. 2. verbo, Liquidari an
possit, restringens, si fuerit expressim renuncia-
tum foro ejusdem Præsidis; Adversus verbò Scri-
bis ejusdem Sac. Consilii, utique ad formam Rit-
liquidari in ipsa Magna Curia, decisum memorat
idem Thor. p. 1. in verbo, Instrumenta, §. 2. & vo-
to 84. num. 209. par. 1. necnon eodè contra sub-

111. ditos Magni Admirati, sed in illius dantaxat
Curia, eodem *Topia* teste indic. *rit. 54. num. 2.*
eodemq. Thor. §. 3. d. par. 1. & voto 84. num. 209.
p. 1.

112. Contra verò aliquem possidentem aliquod ex
septem Regni officis, præsentari posse in eadem
Magna Curia, non dubitamus, & liquidatum,
quandoquid fuisse, & confirmatum in Regio Con-
silio, memorat *Amend. in suis annot. ad decif. de*
Franc. 274. sub num. 5. Reg. Top. decif. Senat. Ital.
§. num. 34. Thor. par. 1. comp. verbo, Instrumenta,
& voto 84. par. 1. num. 220. ampliand. ad Sec-
retarium Regni, atque R. de Ponte in tra. de
poteft. Proreg. tit. de Assensibus Regis, §. 7. quo in
loco ab illius §. exordio, usque ad num. 17. id
optimè ostendit, etiam respectu Consiliorum
militarium Collateralis Consilii, quin num. 26.
id ipsum subsistere probat, etiam per debitis con-
tractis post adeptum officium, Reg. Rovit. in prag.
1. de titular. abusu, & conf. 90. lib. 2. Amend. ad
Franc. dec. add. 274. num. 5. & de magno Can-
celsario loquitur D. Casar Alderius in alleg. 40.
rescripta per Dom. Reg. de Maritus in alleg. divers.

& contra quoscumque titulos, diximus nos in
rit. 46. sub num. 23. Sed si citari non valeant su-
per tenore instrumenti, prævia licentia Excell.
Regni Proregis, scripsit Franc. Aloria Prat. in 1.
lib. pro 1. observ. cap. 81. & respos. crim. 31. num.
77. cuius etiam in citatati immitatur, scripsimus
eodem in rit. 46. n. 25.

113. Sed an liquidari possint instrumenta contra
vassallos Baronum habentium privilegium specifi-
cium liquidandi, ita quod si Magnam Curiam
erit tot adeat, & potius remissio, sit remitten-
da, diximus super *rit. 54. & declarant post Reg.*
Rovit. Thor. vol. 3. num. 150. par. 1. Novar. collect.
120. Dausa t. 3. de pagu. DD. tit. de transf. caus.
cap. 2.

114. Tandemque contra Clericum, cuius tracta-
tio, ut illustrius patet, & distinguendum esse opi-
namur, Quod vel querimus, si Clericis s. s. in
nostro uti *Ritu*, ejusque s. s. in nos, tunc
tunc Clericos, tunc Licos in casu instrumenta,
vel si contra eos ad formam *Ritus* produci possint,
& primo casu negat *Rec. par. 3. q. 1. affirmant*
verò Amend. disp. 8. post num. 14. Pand. par. 2. &
clavat. 14. num. 22. De Judic. confid. 3. num. 9. Affl.
in consil. si quis in postremo num. 16. in fin. &
Abb. Paulus Fafcus deinde Episc. Ravenn. & post-
modum Sarniesi. in add. 1. ad relatum q. 1. Mari-
ni Freccia, op. tular. bal. in l. cum se populus,
versic. & pro hac, num. 55. Cod. de Summo Trinit.
& s. de Carb. l. ubi Clericus habens instrumentum
guarentigia contra laicum potest uti beneficio
predicti Statuti laicali superinde disponens circa
paratam executionem, & Felix, in cap. Eccle-
sia Sancta Maria, vers. Esi diceretur, sub num.
81. de consil. ac ex nostris fuisse confirmat Ro-
bert. de liquid. instrum. confid. 31. num. 9. &
Carvot. servari in omnibus Curis Regni addens in
hoc Ritu num. 34. quo fuit Galter. in prax. li-
quid. instrum. par. 1. 2. par. rub. 1. sub num. 2. vers.
2. adverteit, hoc adeo verum esse, quod si Cleri-
cus male accusaverit instrumentum, teneatur
ad penam tarenorum trium pro uncia, quæ solet
contra indebitè liquidandis exigi, inquit contra
Petr. conf. 23. num. 13. & in add. in fin. fol. 276.
Jos. Francisc. Miratt. lib. 1. de septe. forensi. cap. 9.
num. 13.

115. In altero verò casu subdistingnuendum puta-
mus; nam vel queritur, si in Curia Ecclesiastica,
vel laicali liceat, quippe quod in Curia Ecclesia-
stica negant attenta dispositione Juris, *Alberic.*
Oliva super rit. 22. num. 6. Cur. Archiep. Neap. &
Franc. Auton. de Judic. Robert. add. confid. 3. num.
9. necnon Bal. & Felix. adducti s. in locis, & Pro-
decif. 326. lib. 2. attento verò usu tam Curia
Archiep. Neap. cuius testis est Marzio in sua add.
ad eundem locum Francisci de Roberto, & Geunsi.
par. 1. cap. 16. tum aliorum Ecclesiasticorum Re-
gni, cuius meminit Galterius in sua praxi instrum.
2. par. 2. par. princip. rub. unica, sub num. 6. li-
cet, & continuo usu observari non ignoramus,
& concludunt Ricc. dec. 165. par. 1. Acc. 188. num.
4. par. 3. Conf. Rec. respos. 90. num. 9. lib. 1. &
etiam iustis, si in instrumento addita fuerit obli-
gatio cameralis, videatque De Grassi de effec. ele-
ric. eff. 7. 2. à num. 302. Mascantelli. lib. 1. par. 2.
Gloss. iuratum, lit. E, & quando ligetur Clericus
con-

consuetudinibus Neapolitanis, *Conf. Rec. ellifert lib. 1. respons. 67. & tom. 2. respons. 28. & respons. 48. num. 10. Reg. Coppe. Latr. dec. 66. to. 1. & instrumenta publica etiam in foro Ecclesiastico parata habere executionem, scriptis quoque *Parlat. add. tra. 3. p. 1. 2. cap. 1. par. 1. §. 13. ampl. 7. num. 1.* & statuta danti executionem paratam instrumentis inter personas Ecclesiasticas militare videntur, *Franc. Marc. decif. 399. tom. 1. Theor. ast. 84. n. 3. 14. per. 1.**

- 116 In Curia verò laicali si habetur, an liquidari possit, altera opus est subdistingtione, etiam, aut petatur, si presentari possit instrumentum celebratum tempore, quo erat laicus, vel initum tempore, clerici, & produci iudicatur, dimisso clericatu; siquidem priori in casu satis est, quod tempore clericatus sit presentandus, ut nullo modo fieri possit in Curia seculari, atque apertis verbis *Genuesi. indic. c. 16. prop. n. 3. & mille suppetunt rationes, & iura illa per summam ratio, quod citatio super tempore instrumenti precalare debet ex huius Ritur summa, & certum est, citari clericum coram laico non posse, quin, & si obligatio pene acta Curie laicalis, vel inibi accusari nequit contra eundem tunc obligatum, & deinde clericatu iniquum, vel saltem illic facta inquisitio executioni demandari impeditur, nisi praxi ab eodem *Genuesi* illic relata custodiatur, & tamen ad illam incusandam nulla praemittenda est citatio: itaque multo minus ad liquidationem instrumenti requirentem citationem; neque habenas relaxamus, cum id certo certius sit, probat *Mazzia*, addens, passim remitti in Magna Curia ad Ecclesiasticos in sua addit. ad *Franc. Asten. de Iudice Roberto in tra. de liquid. iuss. confid. 4. sub num. 75. vers. Pone prius, & confirmat D. Reg. de Morin. lib. 1. quod idem. c. 189. n. 3. Theor. p. 3. compend. decif. 361. 1. vers. Instrumentum liquidari.**

- 117 Vbi verò exuerit clericatus, majus est dubium, nihilominus coram Ecclesiastico tantum producendum instrumentum, ad cuius remittendam causam, movet citatus *Mazzia* decisum fuisse in Sacro Consilio, ipse verò dissentit, ratione ille, quod attendendum est tempus liquidationis, & sic laicalis habitus, in quo reperitur, Verum, & nos distinctis loquentes, quos fuit *Casaris Casari*, quae Dei Deo referentes, eisdem indubitabiliter censuimus liquidari non posse coram laico instrumentum initum, vel tempore clericatus, vel laicatus, & deinde assumpto clericatu incidit tempore clericatus in perjurium; quia dato quod postmodum se spoliaverit clericatu, & tunc inisset pro liquidatione contra ipsum, non nisi in Curia ecclesiastica facienda erit, atque ad eam remittenda erit ad Iudice laico, idque multo magis, si tempore clericatus fuerit in illa cepta liquidatio, tamen, dimisso clericatu, comparuerit creditor ex integro, & recedendo ab illo iudicio instrumentum produxerit coram laico, nam ita concluderunt duo peritissimi consulentes, quorum consilia rescribit, & insequitur *Moff. in 2. tom. ad consuetud. Neapol. cons. 20. ubi complures, & valde citra dubium asseruntur rationes quarum precipua nobis videtur illa, quod ejusmodi iudicium est criminale, ut probavimus*

Tomus II.

in initio huius Ritur num. 4. & ceteris adhuc, dimisso habitu, quamvis uxorem duxerit, castigandus tantum venit ab Ecclesiastico co pio delicto, tempore clericatus patratu, idque multi scripsere Doctores, quin, & omnium votis comprobatur, ac ceteris pro nunc omittis, quos recensimus in vita 66. num. 10. de *Franch. affirmat dec. 417. n. 4. & 5.* quamobrem, si perjurium committatur tempore laicalis habitus, eo quod tunc cessarit diu solutionis, nec solverit, dimisso habitu, presentari ex praedictis poterit in laicali Curia, quia decisione Sacri Consilii comprobatur siquidem existente instrumento celebrato die 22. Augusti 1640. ducatorum 250. infra annum perolvendorum Joanni Berardino Rossi, per clericum Thomam Brunum, eoq; productio in Curia Archiepiscopali Neap. die 23. Maii 1649. liquidatum fuit; quia verò adverte creditur praedictum clericum absentem renunciasset clericatu die 15. Augusti 1640. exhibita fide in Magna Curia, idem instrumentum die 26. Novembris ejusdem anni 1648. & per eandem Curiam decretum mandatum citatorium cum clausula, quod quamvis fuerit initum tempore clericatus, ex fide patebat illi renunciatum, ac propterea citetur tanquam laicus, dictoq; executo, comparuit debitor, & Curia sedente ex-bendo aeternum etiam in Ecclesiastico foro aditatorum super liquidatione, opposuit instrumentum semel liquidatum, non amplius posse liquidari, ac propterea obtinuit die 14. Januarii 1660. ut procederetur ordinari, & Sac. Consilii decreto confirmatum die 14. Augusti ejusdem anni, actor quia multis ex causis obtinuit iterum verbum fieri ejus advocatus, nec consulente, allegavit instrumentum initum fuisse die 22. Augusti 1640. cum obligatione solvendi infra annum, & propterea cessasse diem altero die 22. Augusti sequentis anni 1641. quando ob non adimpletam promissionem periturus erat, & cum die 15. ejusdem mensis Augusti illiusmet anni 1640. renunciasset clericatu ex processu constaret, sequebatur, deliquisse clericatu ex processu constaret, sequebatur deliquisse tempore, quo antea exuerat clericatum, tunc erat laicus, & consecutus è intrahant terminis memorati *conf. 20. Moss.* ut liquidatio deberet fieri coram laico, & confirmant tradita à D. R. *Coppe. Latr. dec. 45. lib. 1. Dyn. Conf. Staib. resf. forens. 109. num. 54. cent. 2. Dantio tom. 3. de Pengu. DD. rit. de laico obligat. pene a 71.* Et infimul protestabatur in contrarium adducta ratio de instrumento semel liquidato, quandoquidem jam dicta existente valida assertione, inde probatur, male, & nulliter liquidatum in Curia Archiepiscopali fuisse, & quod nullum est nullum parere impedimentum, & allegari non posse pluribus concessimus, & certa est juris conclusio, Quibus professò considerationibus suffulti, D. Consiliarii resolverunt, ut facto deposito, audiretur sub die 10. Decembris 1660. quae omnia patere cuique poterunt ex processu dictae interlocutoriae, in banca Sakeni.

- 118 Sed instrumentum an possit via Rit. in Curia seculari contra clericum conjugatum presentari diximus rit. 46. sub num. 3. & addimus nunc *Jac. Franciscus Maratta lib. 1. di. sept. forens. cap. 9.*

D 2

arti.

articulum doctrinæ examinantem, ac noviter dilapatis fimbriis.

- 119 Quælit sit reassumendum instrumentum concessum à laico effectui clerico ut possit liquidari in Curia Archiepiscopali Neapolitana in charta bergamena, juxta nostrum *Ritum*, & *Consist.* an in charta bombacina, juxta illius ritum Curie, & esse reassumendum in charta bombacina, decisiu referit *Rice. decif.* 188. par. 3. R. de Marin. lib. 1. *quotid. resolut.* cap. 186. n. 15.

- 120 Nec silentio involvendum censemus, quod qui via civili egit nequeat recedere, & instrumentum via *Ritu* producere, ut conclusit, postquam in utramque partem multa recessuerat, *Freccia* par. 9. g. 9. num. 20. *Mareus. conf.* 39. & *disf.* 6. *Thor. in compend. decif. verbo, Instrumentum*, §. 40. par. 1. & in simili *Gonzalez ad regul.* 8. *Cancell. de usufructu*, §. 6. num. 192. *Padoa. consule.* 88. n. 9. de *Cuerca*, & *add. de disposita class.* 37. etiam in coram arbitris, ex multis per eundem *Thor.* edictis decisionibus eod. verbo, §. 52. quibus suppetit eculgata illa sententia, quod qui via ordinariæ agit, sibi obstitit in executiva cujus causa ita decisiu memorat *Monter. decif.* Aragon. 22. & *Mayrill. dec.* Sicil. 157. quibus factus judicatum tradit *Barrelli. add. cit.* 19. num. 28. nec paripendenda est altera, & quippe valida quoque ratio, quod opposita litis pendencia impedit, ut alibi minime procedatur cum lite pendente cum èta alibi g. ita sint attentata, & tanquam attentata revocanda, *Abilli. decif.* 19. de *appellat.* & post alias questionibus, firmavit altera ejusdem *Rex coram Procurator in Campilon*, *attentat.* 1. Julii 1615. quæ inter referiptas per *Forinac. eff. decif.* 751. num. 1. par. 2. tom. 2. & altera 159. num. 3. par. 2. num. 1. quin, & *Rub. canonum*, & civilium legum faveat; ut lite pendente nihil innovetur, imò, & pendente lite coram arbitris; caque disposita, tamen non productio processu, & compromisso et actoris veritatem illum occultantem, confilio de veritate ex Aftuarii fide impetiri debeat liquidatio, apparet decisiu fuisse ex obgetis à *Jac. Foz. Thor. in comp. dec. verbo, Instrumentum*, §. 52.

Contrarium verò usus recepti, & ex *Frece. Gale. affirmat cit. tract. in p. 3. par. Rub. 1. verb. present. Instrum. pag. 164. Tartagliu. prax. conf. civil.* cap. 1. num. 22. & dixerat in simili *Jos. de Pleto* in l. nemo carcerem num. 16. *Col. de exa 7. l. b. 10. g. 1.* quin ex responsis eruditissimi viri *Andrea Marchesi S. C. Præfidi Antonius Meccia* firmat posse illud liquidari, quamvis creditor expeditum obtinuerit literarum executionum juris forma servata in Judicio ordinario contra debitorem, cap. 50. num. 11. & 12. in ejus *syllab. conf. forens.* aliisque ad materiam post *Horatium Verisim. consil. civil.* 10. *Consil. Cancell. de Judic. lib. 1. cit. 3. discept.* 14. num. 5. *Doand. de revocacit. cap. 14. insinuvimus* abhi.

- 121 Quid verò si pendeat Judicium nullitatis contractus ab ipso debitore desinitum, possit ille liquidari, & exequi per tertius in gratiam debitoris calamum ar. parit, *Consil. Marc. newer. conf.* 33. vol. 2. decisionem subnectens, cuius meminit *Tras. Merlin. centur. 1. cap. 42. num. 8. G. quoniam*

conf. 95. Thor. par. 1. compend. verbo instrumentum, ex huiusmodi enim pendencia litis super allegata nullitate, testim æd. creditorum ita redditur offuscata, & iniqua, ut omnino executioni locum esse non possit, *Baldi in Auth. quæ supplicatio*, C. de *proac. imper. off. r. num. 5.* ibidemque *Paul. de Cofra sub num. 3.* qui hic Florentia obtinuisse, annuit, *Sociu. conf.* 78. num. 6. col. 3. *Frece. p. 9. quæst. 7. num. 22.* continetque *D. Reg. Cope. Lotro dec.* 120. n. 20. Pro Creditore verò, ut haud remoretur via executiva, & tertiarum solutio, decisiu tradit *De Franch. dec.* 373. quam insequuntur *Giarb. decif.* 100. *Gattier. de joram. confirmator.* p. 1. cap. 2. num. 23. *Tras. Merlin. centur. 1. cap. 22. per tot.* quorum sententiam locum haud vendicare d. ximus, si exceptio à debitore proposita coram Judice antequam contra eum petatur executio, continuatur in ipso Instrumento exequendo, vel consistat ex ipso, eo namque casu non licere creditori petere postmodum illius executionem, sed supersedendum esse, annuit *Aut. Amat. var. resolut.* §. 36. tom. 1. *Flamin. Cartar. dec. Gen.* 20. num. 15. *Consil. Carleval. de Judic. disp.* 14. num. 10. tom. 2. ea scilicet ratione quia exceptio in instrumento contenta, vel quæ ex eo liquet, non minus est generatitiam exceptio, quam actio, nec minus meretur executionem, & voluit *Ussib. ad Affil. dec.* 131. n. 1. necnon *Reg. Saufel. dec.* 151. n. 40. lib. 2. *Graf. except.* 13. & in specie nostri *R. notavi Curas. num. 57. Res. de Marin. lib. quotid. cap. 91. nu. 14. P. de Affil. contrav.* 30. num. 70. etiam exceptio quæ ex instrumento insurgit, sit debiti iuris, ut ex *Sord. conf.* 188. ampliat *Reg. Cope. Latr. consil.* 89. num. 31. ut propterea merito exceptiones nascentes ex eodem instrumento, quæ quæ appareat ex chartarum revolutione admittuntur adversus instrumentum, etiam si liquidatum, & debitor audiat non facta integrali solutione per executione Regiæ Pragmaticæ insertis iudicanda, eo in vicinis non constituto, nec scito disposito aliquo, & binas decisiones à *Collat. Consilio* manas recenlet *Reg. Saufel. dec.* 299. tom. 2. & confirmat dicta per *Stair. resolut. for.* 113. num. 17. & *ref.* 186. num. 46. *cent.* 2.

- Idem, pendencia litis liquidationem remota, si processus fuerit instructus, *Reg. Saufel. decif.* 312. p. 2. subdens, inolevisit praxim in S. C. de qua antiquiores Consiliarii fidem addixerunt suam, quod, quando citatus super tenore instrumenti processum in S. C. complatum productum, facta relatione per M. C. in S. C. causa liquidationis retinetur in S. C. & unico actu prohibetur in M. C. interrogandum fieri, vel productio processu compilato Curia, per Tribunali sedente, referibatur esse expectandum exitum causæ vertentes in S. C. confirmat *D. Consil. Marcian. conf.* 33. lib. 2. *Dom. Regens ejus filii disput.* 32. *Stair. lib. 1. ref.* 42. nu. 36. *Giaz. ad Reg. Cap. Latr. dec.* 58. num. 9. lib. 1. *P. de Affil. contr. jur. c. 30. unum.* 20. comprobantque *Mayrill. dec.* 157. num. 24. *Fourquell. de pact. nupt.* tom. 2. *class. 7. Glos. 2. par. 5. num. 27. Amat. A. resol.* 36. num. 18. & decisiu memorat *Jos. Franc. Marcia discept. forens.* cap. 29. num. 60. & hoc quum

quamvis non sit præventus vigore *Reg. Pragm. qua incip. Malitius litigantibus. de prævent. Moder.*

- 123 Rursus, quando fuissent dumtaxat factæ probationes, abique quod sit facta publicatio, quod idem sit servandum, nempe viz executivæ aditum non patere, præstatis in medium assertur doctrina *Societatis frivaria in conf. 78. unon. 4. vol. 3. sublinentis*, quod quando est processum ad testium examinationem, & non restat, nisi quid publicetur processus, non dicitur, exceptionum tunc requirere altiorum indagari non *Bar. doctrina revidendi freti in l. 4. §. condemnatum. ff. de re-judic.*

Aded quod in causa Anelli Mascoli debitoris V. J. D. Antonii de Ponte ejusque stratum, vigore instrumenti in ducatis trecentum, dum in-terisset Anellus nullum declarari contractum, ex quo minor, & fuisset publicatum in causa, non obstante, quod de nullitate per d. e. de Ponte fuerit dictum, dum in M. C. V. *R. cur* virtute creditoris procedentes, obtinuerint, quod remaneat condemnatus, & reclamasset Anellus in S. C. facto verbo in aula decana existente Commissario de celsissimo, ac integerrimo Domino meo præcipuo *J. Baptista Jovino*, (in quo viro bona sua omnia, natura, fortunæque, cum Deo ipso cumulatæ certatim videntur) causæ nullitatis contractus, decretum manavit per Supremo Senatu, quod causa ibi remaneat coram D. Commiss. nullitatis propositæ per Maleculum praticandum memorata in *dec. Sausfeld. 312.* medium facta conclusione in causa, verum etiam publicationem tantum peracta.

- 124 Verum prædicta locum vindicare trahunt idem *Reg. Sausfeld. unon. 9.* & alii relati, quando de bono jure petentis nullitatem contractus constat, & addo solet semper S. C. cognoscere justitiam causæ, & articuli principali, dixi, S. C. nam nullo modo M. C. in causis pendentibus in S. C. & præp. ad determinationes redactis seingere poterit, saltemque in alienam messem adaptare.

Hinc annis decursis postulat Joannes de Franco, ad respondendum super tenore instrumenti præsentati per Judicem Castellum, & fratres de Celsario, assertur, minimè per partes petitis annuendum esse, productisq; acta facta in S. C. super judicio nullitatis dicti instrumenti, super quo jam erant recepti testes, & hisq; non obstantibus, M. C. decrevit, quod pena ponatur in libro inferni, ab ejusmodi decreto appellavit Joannes, & obtinuit verbum fieri in S. C. in aula Domini Commissarii Pauli Scabani Commissarii Judicii nullitatis, & facta relatione per *Don. Judicem D. Stephanum Padilla*, virum literis, & virtute conspicuum, quamvis Domini de S. C. fuissent in paritate votorum, atamen datis pro adjunctis Domini Censil. Hortensio Pepi, Alciano Racano, & D. Thoma Caravita, fuit paritas decreta in beneficium Creditorem, de mensis Decemb. 1661. in Banca Asturii Brezianu. Officiis enim S. C. justitiam causæ, & quod alias per S. C. non obstantibus probationibus, & publicatione, sub die 23. Octobris 1658. fuerat provissum, quod dictus Joannes solveret tertias vias ejus supplicationibus, & signanter suppli-

catione præsentata, fol. 97. in qua in specie debitor id opposuit.

- 125 Sed ne valeant Judices potissimum Consilarii, coram quibus Judicium est deductum, inhibere M. C. V. ne ad instrumentum liquidationis procedat, etiam pretextu causæ introductæ in S. C. antè quaque citationem super tenore, generaliter dispositis *prop. 8. de instrum. liquidat.* Verum pluribus in casibus licet S. C. in causis liquidationum inhibere, non minus noviter, quam veraciter, ostendit *P. de Affili. in addit. Suppl. ad cap. 30. nem. 65. contro. jar. resol. pag. 9.* communiter propterea praxi in S. C. recepta inolevit, ut inhibitiones dirigantur, vel Actuarius contumaciarius M. C. V. vel ipsis creditoribus, ne procedant sub pena ad liquidationem quod servatū reperiri in causa Fabii Cava, cui Annibale Pacini *refertur Dom. Consiliario J. Baptista Jovino*, quod factum memorat *P. de Affili. contro. 30. unon. 69.* & in causa Principis Minervini ad relationem Dom. Consil. Gamba, de mensis Maii 1656. in processu creditorum Marchionis Lavelli, in banca Scacciaventi. Et iterum de mensis Aprilis 1661. in causa Marchionis Alvingani, cum D. Josepho Filingerio, in banca Litti Cusumodi praxi ea quæ præc. est ratio, nam dispositio memoratæ *prop. un. pænalis*, & juris communis s. correctoria non extenditur de persona ad personam, nec de casu ad casum, tametsi eadem, vel major sit ratio, *l. si verò, §. de viro, ff. solut. matrim. Gl. in elem. 2. verbo, Eisdem, de etat. & qualitat. Aret. in cap. per tunc unon. 18. de probat. Novar. hac q. Jov. p. 1. q. 160.* & propterea cum loquatur de inhibitoriis fieri conductis respectu Tribunalis M. C. in eo tantum casu expresso servari debet, non in ceteris, potissimum quando jus debitori in exceptione assistit.

- 126 Tandem sunt alii casus, in quibus licebit alicui præsentare instrumentum tamen ipse minime sit creditor. Præfatum Notarium, qui instrumentum celebravit, quin, & ad id compellitur, & fieri vidimus in hac Civitate Neapolis, cum creditoris, non tamen de facie ad faciem, filii institerunt, ut Notarius liquidaret, coque renuente Advocatus filii mandavit illum carceribus mancipari, nisi præsentaret i eo, quod agebatur de fidei præjudicio propter penam: ille igitur produxit instrumentum, atque admissus in Magna Curia ad liquidandum, & re vera liquidavit, optulitque *Ursill. ad Affili. dec. 64. unon. 6.* & *Capitulum in unon. adducendo loco unon. 14.* Procurator

- 127 etiam, cui fuit promissa solutio id efficere quibet, ut probat *Affili. in conf. Reg. & qui sceleris quæst. 9. unon. 15.* sequiturque *Ursill. eadem decis. 64.* comprobaturque in unon. 2. necnon *Galerius 1. par. 2. par. rub. 2. unon. 20. Reg. de Marini resol. 157. & unon. 2. ac Conf. Rec. respon. 90. un. 1. lib. 1. Theor. 20. §. 4. unon. 187. par. 1.* quo casu non licet soli domino illud liquidare, *Franc. Antou. de Judic. de liquid. instrum. conf. 3. unon. 3. Reg. de Marini. add. loco unon. 6. & 10.* quidquid alter dicat *Berrell. conf. 75. n. 12.*

- 128 Sed notarius, vel procurator adjunctus ne solutioni, an correctus credendi insolubili dicatur, indubium veretur, nam primo casu nullam habebunt actionem, nec jus liquidandi, sol tantum solu-

23. Imò milles experti sumus latas sententias in Neapolitanis Tribunalibus, & nusquam iniuriis suppositis parium; Imò, & quandoque illorum nulla habita consideratione ab eisdem Iudicantibus; Quin quida figillatim proponi, & decidi minime consequerint, ut in *Rota Romana* contingit, ut propterea dubii propositi apud *Tbor.* & alios, quæ magis sententia Iudicibus arriserit, colligi nequeat; potissimum, quod eodem in processu plura solent consistere capita, & sententia ex eis prodeat, nullo expresso capite, nullaquæ addita causa, sed condemnationem dumtaxat, vel absolutiōnem conventi continentem; quis enim diceret decreta ab eisdem *DD.* relata, quam ob causam fuerint lata, nisi, & processus tenorem summam rescripserit? Quomodo perquirere plerumque curavimus processus aliquos, in quorum causis sententias aliquos auctores recentē pro decisione aliquis dubii, nam aliquando, non modo ex illis eorum præsentio deduci non potest, verum contrarium colligi debuerit, ex multis siquidem coarctatis capitibus, & causis, auid est, atque temerarius valde, qui genericam enatam sententiam, nullumquæ expromentem caput, aut causam indubie iudicare velit prelatam à Iudicibus fuisse, quia eius opiniois fuerunt in aliquo dubio, sed capite, quod in causa emergerit, ut adversus *Tbor.* inquit *D. Prof. Merlin. contrav. forens. cap. 69. sub num. 10.* & probè observat *Dom. Reg. Capyt. Latr. decif. 91. num. 13. lib. 1.* verum se tueretur idem *Tbor.* in *præfat. ad lētores in par. 3. compend. decif. Regii fol. 2.* & de Advocatis qui multos es inhiunt super juris articulo, quando Iudices per alia media determinat, monuit *Reg. Revit. conf. 93. sub num. 2. lib. 1.* & *decif. 12. Cusil. Provenc. ad Cusil. Neap. observ. 27. sub u. 12. Francisc. Maria Prat. ad lēsch. de patr. potest. par. 2. cap. 9. vers. Suinter quoque.*

33. Sed sufficit nē pacta, quod debitor citetur in Notarij Curia, qui instrumentum conficit, extant *Pereyra dec. 34. Reg. Revit. in rub. de instrum. liquid. sub num. 7.* & affirmativè resolunt, sed illa perniciosissima esse Republicæ, & non permitteunda, utpote quæ possunt integras convertere domus, & justitiæ detrimentum asserere, lepidè, ac sanè exclaimat, periculum recensens, *Auchin. de prævent. instrum. cap. 2. dub. 2. à num. 90. pag. 95.* quod si contingat Notarium mori, citationem in eius Curia factam, nullitati subiacere, decilum scribit *Tbor. par. 2. compend. dec. verbo, Liquidatio instrumenti,* & meminit voto *84. num. 172.*

33. Hinc Tabellio non possit in factio proprio instrumentum conficere, & scripsit *Bar. in l. si consul. num. 4. ff. de adopt. necnon Bal. in l. Iudices, in su. ff. de fide instrum.* nec tutelam adhibere sibi quibet, *Bar. in l. ex sententia, num. 4. ff. de testam.* quin, nec filio Notario leebit instrumentum de contractu patris, & e contra, *Specul. in tit. de instrum. editio. §. Instrumensum, num. 9. vers. Idem quod §. filius.* Bal. de *Perf. in tra. de Tab. bal. num. 70. Jo. Bapt. de Barbobus Cremonensi in tra. de filijs famil. quest. integra 46.* quod si pars in rem suam, pars in alienam contineat, suscipietur, quo ad alienam, teste eodem de *Barbobus num. 11. ex Bar. in l. filius, §. sequens questio,*

num. 1. ad l. Cornel. de f. f.

34. Liquidationis denegat potestatem, *Galter. 1. par. 2. par. rub. 1. num. 32.* in principali creditore, qui postmodum declaravit se habere tantum nudum nomen, & pecuniam pertinere ad alterum, quia non liquidabit, & repellit potest. exceptione, quod sua non interest, fictus text. in *l. si pupilli. §. videamus, ff. de negot. gest. quodque rellingit Moccia cap. 42. num. 12.* si talis declaratio non tantum fuerit facta ex post facto, sed originem trahat ex lectura principalis instrumenti, ut si creditor ille non fuerit pro se simpliciter stipulatus, sed dixerit in eodem instrumento, illum recipere pro persona nominanda, nam illa nominata, etsi nequeat liquidare, non prohibetur nominans, qui pro persona nominanda contraxit illud præsentare.

35. Cessionarius verbè necnè possit tangi idem *Aff. nam. 16.* idemque *U. fil. latiusque extricat,* & negat de *Francis decif. 353. num. 1. Cusil. Axi. de Mesa var. resal. lib. 1. cap. 21. sub num. 1.* cedens, qui retinuit sibi jus l'qu dandi, in beneficium cessionarii, non est dubium, quon possit controversitiam tamen, cum simpliciter cessit, & tale jus haud sibi reservavit, & cum casus accidisset, pendat adhuc decisio faciendū junctis alijs, tempore *Tbor.* ipso teste, *par. 1. verbo, Instrumentum, §. 53. in prima in possessione,* qui deinde iudicatum affirmativè memorat voto *84. num. 191. par. 1.*

36. Verum, si uterque interveniat, cedens, scilicet, & cessionarius, liquidationem fieri admittit usus, *U. fil. ad dec. 64. num. 8. Scagliam. rit. 163. num. 2. Pro. opin. commun. 826. num. 11. par. 2. Reg. Savell. decif. 213. num. 7. par. 2. Mancini. disp. 6. num. 5. & in l. si aitor, num. 22. ff. de procur. Foller. in prax. consual. vers. tanquam res iudic. null. pro. num. 52. Ricc. collect. 152. Galter. in prax. instrum. par. 1. 2. par. rub. 1. num. 31. R. Revit. in memor. rubr. de instr. liquid. num. 10. Tartagl. in prax. civil. cap. 1. num. 34. Cusil. Rocc. respons. 79. num. 2. Tboro voto 19. num. 6. voto 48. num. 26. voto 94. num. 191. & par. 1. compend. verbo credens in pisse Dominus Regens de Marinis ad Reg. Revit. decif. 290. sub num. 1.* quicquid dicant, cessionarium solum liquidare posse, *Cavens. rit. 286. num. 2. Scagliam. rit. 163. num. 21. Carrav. rit. 185. Jacob. de Carolis in suo Parane gemmato, colore 12. n. 2.* quos laudat *Tbor. par. 3. compend. decif. verbo Cedens, vel Cessionarius, circa medium.* Quo quippe casu ad id cogendus venit cedens, *Moccia cap. 10. num. 2.* dummodo in cessionis documento ex speciali pacto cessionario promittatur à cedente, ad omnem ipsius instantiam illud præsentare, idem admonet *Rocc. respons. add. 79. num. 4. post memoratos Aitor.* Italem, si cessionarius ipsi creverit cessum retrocedat nomen, ille solus retrocessionarius hoc facere quibet *Bologn. in l. 1. num. 59. ff. si certum pet. & alii alvertunt, quos Dom. Cusil. Rocc. mix. citat, memorat sub num. 5.* Sed electio Curie, in qua faciendū sit liquidatio ad cedentem nē vel cessionarium spectet, si in instrumento peculiari pacto sit conventum, ut illa fieri possit in omni Curia, loco, & foro, ut creditor melius videbitur, & placuerit, inquit *Mocc. add. loco n. 10.*

- 138 Verùm, quod jus exequutium competens cedenti in cessionario regulariter transcat, valeatque ille agere eodem modo, ut ille, adiuvant *Mauson. de consueq. ampl.* 21. num. 3. *Gloss. de except. in pralud.* num. 182. *Coler. de process. infir. par. 2. cap. 2. num. 31. & 33. Consil. Rocc. respons. 15. tom. 2. l. mercatorum in giratorio apote banci.* Quando verò cessionario opponi possit compensatio de eo quod cedens debitori cesso debebat, distinguit *Gratiam. discept. for. tom. 2. c. 356. quem insinuat Moccia cap. 54. & pertractant articulum Affl. dec. 163. num. 5. Thesaur. dec. 22. Cessionarius in creditorum concursu, an grahuandus sit in loco cedentis, etiam super bonis feudilibus, nullo super cessione impetrato regio assensu, inquirunt Reg. Ruyr. dec. 9. & Reg. de Marin. lib. 2. resol. cap. 61. & quod cedio probari nequeat per testes, sed duntaxat scriptura subtili *Faber admonet lib. 4. tit. 29. defus. 13. Cod. quem sequitur Dom. Consil. Statim. resol. 97. nu. 21. Schforderer lib. 3. tra. 2. 23. q. 20. vers. quassionis est Affar. de offic. fiscal. Gloss. 4. num. 4. Roder. Suar. in l. post rem iudicatam, q. 3. h. quia supra visum est num. 7. nisi quinque testes rogati illam probant, subiacet. t. Consil. Arias de Mesa var. resol. lib. 1. cap. 23. num. 9. & 10. & de mandato ad exigendum, quod non possit probari per testes, loquuntur *Bel. in l. iusur, col. pen. q. 4. in fin. num. 27. C. de procur. Alex. in l. 1. in fin. nu. 16. & ibi iusur C. 2nd. Crenous sup. 139. Mascard. conclus. 1013. num. 2. to. 2. Gratian. discept. for. cap. 575. num. 41. tom. 3. & discept. 327. num. 1. tom. 2. Crual. consen. opin. q. 400. num. 9. Mantie. de tacit. lib. 7. tit. 3. num. 16. Ursif. ad Affl. dec. 419. num. 9. & dec. 398. nu. 4. & quod debitor cogi non possit solvere mandatum per testes probanti, scripsit *Gabin. de procur. par. 2. cap. 5. num. 126. Felo 2. tom. dissert. 38. n. 46. & in c. fin. de procur. lib. 6. p. ult. n. 44.****
- 139 Ceterum de cessione iurium, & actionum, lepidum tractatum, edidit *DeSor Alphonsus de Oles* primarius juris Pontifici antecessor in celebri Vallisolei Academia, & in eisdem Civitatis Regia Cancelleria celeberrimis causarum patronus in quopotam materiam explicat, sub his titulis, *De modo, & titulo cessionis, & actionis De eo, qui actioni cedere potest; De actionibus, & iuribus, quae debi possunt; De transsitione actionis de una in aliam personam, absque cessione; De cessione actionum iurium, & actionum; De actionibus, & iuribus cessionarii, & exceptionibus, quibus repellitur; De mutua obligatione intercedentem, & cessionarium; De nullitate, & revocabilitate cessionis iurium.* Et cum casus acciderit, Lector illum relegat; Nos tantum inominimus alterius decisionis in questione illa in supremis huius Regni praetoris examinata, discussa, & decisa, nempe an creditor, qui praetor via cessione iuris luendi remittit amicos introitus cum iurium cessione ad sui beneficium fortitur cedentis, & retrovidentis locum, nodum pro forte, sed pro tertis decursis, quasi vidantur ista debite ex primo venditionis, non ex secundo contractu; partes creditoris rementis tutatus olim fuit celeberrimus ille advocatus Fabricius Brancacius, qui pro voto ad favorem Joann-

nis Baptistae Piscicelli sententiam reportavit, teste *Dom. Reg. Ruyr. dec. 39. par. 7. in manuscriptis.* & inter recollatas à *D. Reg. de Marinis* est 580. & pro Regio tunc Consiliario, postmodum dignissimo S. C. Praefide Andrea Marchesio & D. Anna Cöjug. S. C. iudicavit, ut legitur apud *Reg. Cypre. Latr. dec. 16. tom. 1.* & super eodem articulo orta annis retro decursis controversia inter montum trigiuta familiarum, & Ill. Marchionem Rotundorum, ceterosq; creditores posteriores Ill. Principis A. etranæ, pro Monte rementis calamum arripuit, tunc Advovatus famigeratus nunc dignissimos Conf. & Praef. R. C. Ascanus Raetanus, qui magno legum rationum, & autoritatum praesidio praefatus *Fabritii* allegationes, & *Ruyr. ac Cypre. Latr. decis. obvallavit, tandemque pulmen reportavit, referunt Dom. Consil. Carolo Brancaccio* sub die 26. Novembris 1648. cum adiunctis, fuitq; decitum, eandem anterioritatem competere pro forte, quem pro tertis in banca Solatii, cuius decisionis absq; die memor est *Carol. Anton. Mocc. cap. 73. nu. 12. in ejus solva,* quamque aliam fultinet *Consil. Statim. resol. 81. lib. 1.* pro ceteris verò creditoribus lepidissimum edidit trespontium legum coeprheus D. Dilectus Molis, tunc inter Advocatos Princeps, deinde Fili Patronus, Regius Consiliarius, & ad Praef. Reg. Cam. Sammaræ, insequendo contrarias emanatas decisiones relatas à *Theor. par. 2. compend. decis. verbo, Cessionarius iuris luendi, & ea, quae contra Brancaccium, & Cypre. Latr. adduxerunt Montan. in contro. 34. & Consil. Cetr. leval. tom. 2. lib. 1. tit. 3. disp. 35. nu. 36.* quod responsum rescriptit idem *Aboc. cap. 16. & revideat sunt Theod. alleg. 7. & alleg. 54. Theor. par. 2. verbo, Creditor qui pecuniam, Regens Galot. lib. 1. contro. cap. 21. & num. 24. & cap. 56. n. 32. Anton. de Amat. var. resol. lib. 1. cap. 7. nu. 39. Carleval dei Judic. tom. 2. lib. 1. tit. 3. disp. 35. num. 35. R. de Marin. quorid. res. lib. 1. cap. 7. & lib. 2. cap. 166. & cessionarius primus an secundus sit preferendus, vel omnes simili concurrere debent, si creditor alicujus hodie partem uni cedat, & eras alteri, *Reg. de Pouze decis. 34. à num. 33. Felicien. de solis de censib. tit. 2. lib. 3. c. 5. Carl-wal de Judic. 1. 2. lib. 1. disp. 33. tit. 3.**

Nec silentio involuimus, quod cedens nomen 141 debitoris, cum promissione exhibitalis amplissima, non potest conveniri a cessionario nisi quatenus factis per eundem cessionarium diligentis in exigendo à debitore cesso, non potuerit consequi satisfactionem, ut latissime fundat doctissimus *Dom. consil. Hodierna contro. lib. 1. cap. 27. per totum.* Et licet in eadem causa, in qua scriptis idem *Dom. Consil. Hodierna* contrarium demonstrare conatus fuerit quidam actor ex modernionibus, contendens, quod cedens debeat procurare solutionem in pecunia numerata, nihilominus pro sententia ejusdem *Dom. Consil. Hodierna* fuit novissime decitum per S. R. C. junctis Aulis, in cau à Ill. Principis Castellaneæ, cum patrimonio Ill. Principis Conchæ, ad relationem Consiliarii *Josvini* in banca de Amico de mense Mail 1666. Accedat, quod cessionarius debet facere diligencias, etiam statim pæsto, quod delegans, vel cedens non intelligeretur liberatus nisi

- nisi cessionarius conſequutus fuerit ſatisfactio-
nem à debitore ceſſo, *Ruin. conf. 45. num. 4. &*
5. Bartozz. in traſſ. de claſſ. instrument. claſſ.
33. glſ. 18. numer. 3. Cyriac. contraverſ. 214.
num. 38. Taudat. qq. civil. part. 2. cap. 198.
num. 10.
- 142 Idem creditor, cui mediante ſententiâ fuit
nomen debitoris adjudicatum, una cum credito-
re, vel illius hærede, in faciem cuius fuit iura-
tum instrumentum, valide interrogat debitorem
ſuper tenore instrumenti, & *Sauſſ. de decif. 213.*
num. 2.
- 143 Uſufructuarius verbò an poſſit liquidare in-
ſtrumentum, affirmative, ut poſſit agere vigore
pacti exequutivi, ſer pſit *Mſtrill. decif. 146. n. 29.*
quod in præſentatione instrumenti, non indi-
ſtinguitur putat verum *Thoro voto 84. num. 301. par.*
1. niſi fuiſſet hæres particularis in uſufructu inſti-
tutus generaliter, quia tunc perſonam diſtincti
repræſentat.
- 144 Bannei inſuper, excommunicati, & forſudi-
cati à præſentatione instrumenti repelluntur, *Galt-*
ter. in prax. p. 1. 2. p. rub. 1. num. 21. Thor. voto 84.
num. 203. par. 1. Danza to. 1. de pugn. DD. tit. de
forſudicat. cap. 1. inquirens, num. illud poſſit li-
quidari contra forſudicatum aggratium.
- 145 Instrumentum liquidatio impediri an poſſit, ſi
alterum instrumentum caſum præſentatum reperitur
penes debitorem, affirmative reſpondi in prom-
ptu per teſtes valide conſtat, illud fuſſe reſtitu-
tum à creditore ipſi debitori, ex *L. 2. §. Et idem, ff.*
de paſſ. lſi chyrog. apum, ff. de probat. l. creditri-
cem, C. de remiſſ. pign. de Franch. decif. 361. Mo-
noch. de præſumpt. lib. 3. præſumpt. 120. Seraph.
dec. 1093. num. 8. qui affirmat, ex reſtitutione
instrumenti facta debitori, debet remiſſum
præſentum, quemadmodum illo reperto penes de-
bitorem, præſentum ſolum debetum, Morres
in Conſil. Cathol. colle. 7. 6. rub. de Tabell. num. 15.
& 16. Gaill. præ 7. obſer. 37. Gratian. cap. 90. num.
17. Uſill. ad Affl. decif. 299. num. 14. Palma in
diverſ. jur. comm. & Regn. Glſ. 17. num. 19. Thoro
voto 80. num. 11. par. 1. Fiv. dec. 45. Ripa ſing. ob-
ſervat. 181.
- 146 Sed non intempeſtively quaeritur, nùm credi-
tor, qui pro ſecuritate ſui crediti recepit à ſuo
debitore pignus, ſi deinde reſtituit pignus, cen-
ſetur remittere debetum, & negativè deducitur
ex *text. in l. 3. ff. de paſ. ubi DD. tradunt ratio-*
nem diſtinctionis inter unum, & alterum caſum,
poſt Glſ. ibi, ad idem ult. text. in l. 1. ff. de libe-
rat. legat. mihi traditus ab V. J. D. Dom. Latio
Pepi ſino Domini Hieronymi patruelis Domini
Conſil. Horrenſis Pepi mei Soceri, qui quidem
Latio ſuo juvenis doctus, magnæque expectationis,
ingenioſiſſimè ſe gerens doctoratus laurea omniſi
plauſu die 30. Martii hujus anni 1662. decoratus
fuit.
- Eidem tamen reſpondi, quod etſi creditor re-
ſtituendo pignus debitori debetum remittere non
cenſetur, tamen cenſetur remiſſum jus ipſum pi-
gnoris, nempe obligatio, & hypotheca ſuper illo
pignore contracta, adeo ut ſuper eodem pignore
non poſſit amplius creditor habere recurſum, nec
regreſſum, ſed ſolum ſuper aliis bonis ſui debito-
ris. Ità in individuo declarando præcedentem con-

cluſionem tradiderunt inſcripti authores ma-
gnæ authoritatæ.

Rainer. de Forſit in d. l. 3. ff. de paſſ. quem alle-
gat, & ſequitur.

Alberic. in ead. l. 3. in princip. num. 1. in fin. verſ.
Sed an.

Bart. in lſi tibi, in princip. ante n. 1. & poſt n. 1.
verſ. quandoq. legat. ff. de legat. 1.

Jafſid. num. 20.

Curt. jun. in l. 2. num. 14. ff. de paſſ.

Oreſtius in d. l. 3. num. 2. ff. de paſſ.

Anton. Fabri ibid. poſt redditam rationem de-
cidenti.

Cujacius in poſthumis in d. l. 2. ff. de paſſ. verſ.
ſpeciali.

Cornan. lib. 5. Jur. Civil. cap. 4. num. 2. uſque
ad 3.

Negant. de pignori. in 3. memb. 6. par. num.
20. verſ. Adverte tamen.

Ferdinand. Mendoza diſp. Jur. Civil. lib. 2. cap.
2. col. 8. verſ. quod in pignore.

Hac Kelm q. 1. illuſtr. diſp. 2. theſi 3. in fin.

Roldan. de pignori. cap. 20. col. ſin. in princ. verſ. ſi
pignus debitori.

Et in ſpecie de pecunia ſequeſtrata, & poſtea
diſſequeſtrata de conſenſu creditoris, quod non
poſſit iterum fieri ſequeſtrum ſuper ea, notavit
Caroc. in traſſ. de ſequeſtr. q. 34.

147 Fidejuſſor autem, qui debitum ex cauſa fi-
dejuſſionis perſolvit, nequeat ne conſtringere credi-
torem, cui ſolvit ad liquidandum contra debi-
torem, negat de Franch. addens ſatis eſſe, ſi eis
cedat actiones in *decif. 353. Ricc. colleſt. dec. 152.*
Verum advertas, quod ſi creditor ageret contra
fidejuſſorem principaliter obligatum, qui offerret
ſolutionem, dammodo ab ipſo creditore cederent
actiones contra debitorem, auſuri non debeat
creditor ipſe in fidejuſſorem carcerando, niſi prius
ceſſis juribus à creditore contra debitorem, haud
obſtante ſtatuto, quod adverſus instrumentum
nulla admittatur exceptio, *Roman. conf. 472. Hippol.*
ſue. 7. Dec. conf. 104. & in terminis Carol. Grimald.
ad Tartaglian. prax. Civil. MCV. cap. 1. verſ. limita-
tor etiam, poſt mihi 21.

148 Ut tamen valeat creditor liquidare citato
prius valide debitore, ſetenim quæritur in inſtru-
menta publica executionem habent paratam,
præcedente parti citatione, ut præter DD. addu-
ctos ſuprà *ſub num. 64. tradunt Muſcatelin. prax.*
ſolejuſſor. p. 1. modo 20. num. 30. Marant. in ſingul.
verbo, Inſtrumentum, Barza in traſſ. de Guarant.
tit. par. 1. q. 2. verſ. modo hoc, Thor. in ſupplem. com-
pend. decif. verbo, Remiſſio cauſa, de Franch. decif.
341. Anchin. de prævent. inſtrument. cap. 2. q. 2. n.
7. proit, & in patria ſua ſervari, annuit Thſaur.
dec. 26. ſub num. 12. verſ. in hac patria, haud ob-
ſtante inter contrahentes pacto, quod poſſit exe-
qui, & liquidari abſque partis citatione, & juriſ
fora non ſervata, Anchin. add. traſſ. cap. 2. q. 1.
num. 15. & citationis ſuper tenore instrumenti
formam, reſcribit Nicolin. in prax. civil. nr. 180.)
debet ipſe creditor accuſare primam contumaciam
quia prima contumacia inculata, idem creditor
quæſita debet ultimam contumaciam accuſare
in ultimo præemptorio, & præſent inculandi hæc
contumacias reſcribit idem *Nicolin. num. 181. &*
deinde

deinde personaliter in actu interrogationis comparere, necesse est responsurus ad relevamen debitoris, aded quod si impedimento aliquo carceris infirmitas, aut etas dicentis esset, procuratorem mittere non valebit, *Ussid. ad Affix. decif. 29. num. 3. M. sup. generatim alfer. 58. contrav. 4. de Franch. decif. 676. admonens Foller. & Marant. 2 Carav. num. 22. recensens, non dicere id, ad quod per ipsum adducitur, quod, & memorat Fiscant. in conclus. jur. verbo, Creditor infirmus, F. Affix. contrav. jur. resolut. cap. 30. num. 30.*

- 149 Necque si Index, & Actuarius suam adeant domum, juxta eandem de Franch. dec. 676. quem refert Reg. Revit. decif. 26. num. 1. in fin. & Krvari annu. Carav. num. 22. addens, non sufficere, si equitudo venerit in supportio M.C.V. nisi futurum ascendat, hoc idem firmat Galter. in prax. rubr. *adverit creditor ad personam suam, nu. 33. vers. 6. & ult. & rubr. personaliter in Curia comparere, num. 17. vers. secundo ampliat. Nisi Proregis dispensatio precedat, ut accusare possit, si Index illuc cum Actuario eat, teste Jo. Franc. de Leonard. cap. 15. num. 46. sic prax. 1. & Galter. mixt. cit. num. 20. vers. 3. Ista, continens tamen expressis Renti, derogationem, ad velt. t. Thor. in suppl. compen. dec. verbi quidam ad prax. pag. 369. illam tamen dispensationem in gratiam et aliorum s' imparti non potest, causet Cough. ar. Revit. decif. 42. num. 13. lib. 2. qua non obstat, si dispensatione, ne citat o expiret, aut prima contumacia veterascit, solum concedi decretum, ut supercedeatur, donec convalescit, prout satis est videre apud Galterian. par. 3. rub. 3. num. 21. post Foller. ad Marant. par. 6. actu 8. num. 6. & post Carav. in hoc Rit. n. 22.*

- 150 Quin, & ipse infans, nullum pupillus asportari debet in Curia, & in brachiis portari, qua de re Pulverin. in add. ad hunc ritum in 3. ion. Reg. Top. pag. 239. quem laudat Fiscant. in conclus. jur. verbo, *subsequendum quando est illiquidum, & praxim indicat prax. Carav. in hoc ritu num. 24. Franc. Ant. de Judice de l. quid. infirmum. consil. 3. num. 7. Galter. 1. par. 2. par. 2. rub. 2. num. 1. Tartagl. add. cap. 1. sub num. 13. quos laudat Auzi meus ad*

- 151 Gramm. decif. 58. num. 19. quamvis creditor volens liquidare instrumentum Clericus sit, nam etiam personaliter comparere obstringitur, Carav. super hoc ritu num. 34. Tartagl. add. cap. 1. sub num. 13. Mascart. in prax. lib. 1. par. 2. Glof. Intimate, in addit. E. Galter. 1. par. 2. par. 3. Carol. de Grass. de offi. Cleric. in 2. offi. num. 302. Carceratus

- 152 in super ius carceris M. C. V. personaliter comparere tenetur coram ipsa Curia, & facta liquidatione, ad carceres revertitur, ut praticari solent Carav. in hoc ritu num. 23. & confirmant Tartagl. sub num. 13. Galter. 2. part. p. num. 16. Thor. part. 1. conspu. verbo, Liquidatio, & verbo 84. numer. 223. part. 1. Fiscant. in conclus. jur. verbo, *Instrumentum quando est illiquidum.*

- 153 Mulieres quoque non excusantur, quas Ritus rigor non exipit, etiam recepte laice pro educatione in Monasterio existent, nam exire obstringuntur, in servatim memorat Reg. Sanfelic. in prax. Judiciar. sec. 28. num. 11. quique regulam

restringit in monialibus tantum, non solummodo ratione honestatis, sed quia exire non valent & Monasterio, reprobato Franc. de Judice Roberto in 4. consiliorat. num. 8. vers. quid si creditor, insequitur Consiliar. Rec. addit. respons. 42. numero 15.

Verum ratione publicae honestatis mulieres ad Curiam non accedunt, sed ad Ecclesiam propinquiorum, ad quam postmodum Index venit, non autem Actuarius, & ibidem fit liquidatio, quodque privilegium fuit dumtaxat concessum mulieribus Neapolitanis per Regem Catholicum, ut in cap. 73. inter privi. Neap. fol. mbi 48. & de jure communi competit omnibus ex decif. Thesaur. 210. ut propter exortu omniud obstringantur in Tribunali comparere, & ibidem instrumentum liquidare, Foller. ad Marant. fol. 371. num. 5. & post Carav. in hoc ritu num. 24. in fin. observat Tartaglia in prax. Civil. M. C. V. cap. 1. sub num. 13.

Quod si contra ipsas mulieres instrumentum liquidetur, nec in Curia ipsae comparerunt, sed in Ecclesia propinquiori, & tunc Curia cum sedet, mandat, quod accedat Actuarius, & eadem ibidem reperta, inlingit, quod non recedat, & recedat Curia, Index accedit ad Ecclesiam praedictam, & ibidem fit liquidatio, & ipsae, sive neganti, sive assenti, domus loco carceris datur, aut in laicibus, in quibus degunt honeste matrona, detinetur, ut praticum vidisse ex Caravita monito n. 4. testatur Auichon. de praev. infirmum. cap. 6. q. 1. num. 14.

- 154 Quin, nec mulier ob causam civilem carere claudi possit, imo nec criminis quidem ullus pretextu, desumitur, ex Auth. hodie meo jure, Col. de custod. vior. Jodge. in prax. civil. cap. 64. num. 10. & siq. abunde Duen. in rep. 311. famina, Mascart. in prax. S.C. lib. 2. par. 6. Glof. detinebantur, n. 125. memor Carav. & sequitur Jo. Paul. Galter. in prax. infirmum. 2. p. secunda par. num. 17. & confirmat Grimald. ad Tartagl. add. c. 1. vers. in ista quinta & num. 20. Vivius in sylva comu. opin. in opus. 87. in 2. volum. comm. opin. tit. de custod. recor. num. 19. vers. item non habet, Mari ad Gramm. decif. 73. a num. 10. Salgad. in liber. credit. par. 1. cap. 1. num. 10. pag. 313. Benidit. Aegid. de jure, & privi. benest. antegen. artic. 3. actum quovis pacto exsoluto, nolavit Manfou. de consuetud. dimit. 10. num. 1. Borea in tra. de inq. debet. cap. 15. num. 15. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 88. num. 1. contra Menoch. de succed. citat. 94. num. 49. & §. 22. num. 82. late D. Franc. de Curia de deposito claus. 30. a num. 48. & limitat Gntier. de juram. confum. par. 1. cap. 16. num. 35. Petr. Garfia a Toledo in dicto 24. hunc Ritus allegans, quodque in terminis hujusce Ritus contra Pandum restringit Auichon. n. 17. & ante ipsum advertit ex Morant. p. 6. a 13. verbo, Et producantur scriptura, Auzi meus ad Cope. decif. 44. sub num. 1. Moco tamen supra explicato, quoniam ulus recepit in omnibus mulieribus, tamen honestis, focus si meretrices illo sine, cohm Auzi meo ad loco teste, & advertunt Gontia. l. 62. Tauri num. 3. Martien. l. 10. tit. 3. Glof. 4. num. 2. & 3. lib. 5. recopilat. Bran. de cessu. bonor. q. 1. 49. pruc. num. 3. de Curia add. loco num. 51. quae verò sit meretrix, Mascart. de probat. coucl. 1066. a n. 4. Pari-

Torinac. in prax. crim. 4. in tit. de delict. caru. g. 136. et quæ illa quæ multorum libidini patet, cap. vides 34. dist. quot verò continentur appellationes multorum, extrinsecus de causis de public. concubinar. verbo, Concubinam denotat, num. 10. Gregor. Tholofan. synagm. par. lib. 2. cap. 2. num. 3. quique fuisse, quod cum tribus se commiscuerit, tradit, & an domini lupanariorum peccant locando metetricibus, inquit *Frater Ludovicus Lopez in iustrellor. negotiant. lib. 2. cap. 23.* & alii, quos refert *Aegydus add. trad. de privel. bonest. art. 9. num. 4.* Qui *Aegydus* nonnulla ad materiam subnequit; pensionem verò quis domino domus solvere obstringitur ob illarum expulsiōnem, *Ricc. examinat. resol. 133. Emanuel Thenu- de dec. 212. num. 3. lib. 2.*

255 Debitor ipse citatus, & comparere quoque personaliter obstringitur; in hoc enim rigoroso præsentationis instrumenti iudicio *Ritas* procuratorem non admittit, ut advertunt de *Judice consil. 4. num. 10. Aff. dec. 64. num. 2. Pand. post alios p. a. declar. 20. num. 95.* rationem subnectens, quia tam creditor, quam debitor examinatur in illo de veritate, ut præterea merito in citatione debitor vocatur de persona, jubeturque quod personaliter, & ut principalis compareat, quibus ex verbis procurator excluditur, hiique non possit, alias amitteretur, *Galter. verbo, Expediatur citatio, num. 37. in fin. Anton. sing. 4. Surd. decif. 89. num. 19. Vir. dec. 252. Capibanc. in prag. 4. de Baron. sub num. 100.* Ipso tamen debitore infirmo

256 existente intus Civitatem, oportere Judicem accedere ad domum infirmi ad faciendam liquidationem, scripsit idem de *Franch. indic. decif. 676.* & longorem textum testimonem cit. *Galter. ead. par. 3. rub. 2. num. 4.* Reque reperit infirmo, sit interrogatio, & liquidatio, necnon præceptum, quod durante infirmitate non discedat a domo, præstita cautione, de se præstans ad carceres flum postquam convalescit abique requisitione, *Robert. consil. 4. num. 19. Scaglian. in ris. 163. num. 63. Nicolai. in prax. Judic. civil. num. 184.* Illo verò existente infirmo extra Civitatem, absente, captivo, vel aliter legitime impedito, non daturur admitti procuratorem, Curia sedente pro Tribunali, ad allegandam justam rationabilem causam, cujus rei indissimilis talis est *De Franch. decif. 200.* quin, his nostris temporibus, viget *Pragm. Cameris Beneventi* quæ est §. 8. de infirmo liquid. (& est conformis antiquæ praxi M. C. V. teste *Aff. in Consil. d. num. 27. in fine*) ut non sufficiat simplex subinfirmitatis procurata à Medico, prout sufficiebat olim ad impediendam liquidationem, teste *Præfide Merlino controu. forensi lib. 1. cap. 73.*

157 Sed quod ea fieri debeat, & scribi à Medico, qui juret in manibus officialis loci, ubi degit infirmus, ac præsentari per publicum instrumentum in loco liquidationis, cum procuratore similiter per instrumentum publicum, & in specie ad illam causam, pro qua exiit citatio, & post illius notificationem, ita ut a ter facta non possit ad executionem, & liquidationem non impediatur, cujus functionis memores sunt *Reg. Capyc. Lact. decif. 45. num. 59. lib. 1. Reg. Sanfelice. decif. 416. num. 3. par. 3. Thor. par. 3. compend. decif. scilicet 2. verbo, Tor. II.*

Mandatum speciale, & in suppl. compend. verbo, Liquidari an possit.

158 Verum, an sicuti ante memoratam *pragm.* sanctionem, allegata abfentia, vel infirmitate citati, competens dilatio excusatori concedebatur, juxta praxim à Carav. recensitam in hoc *Rit. num. 15. vers. Scias autem, De Judice Roberto consil. 4. nu. 19. Foller. in prax. crim. rub. and. excus. num. 57. & ibi Judex de Angeli num. 1. Galter. in prax. 3. par. 2.2.* ejus meminit *Nicolai. in prax. civil. nu. 184. Tartagl. cap. 1. n. 14. Reg. Sanfelice. decif. 306. ro. 2.* danda etiam sit, attenda ipsius *pragm.* dispositione, in qua nulla sit mentio de termino dando ad præstandum fidem infirmitatis, cum speciall mandato, & non esse denegandam, declarat *Collaterale Consilium*, apud eundem *Reg. Sanfelice. in noviss. addit. ad memor. dec. 306. vers. Fuit, pag. 56.* & mandavit M. C. V. quod provideret de congruo termino, quæ interpretari solet decretum, quod debitor remaneat condemnatus: verum si produxerit instrumenta infirmitatis, & procreationis infra terminum datum, delectur à contumacia, juxta formam relatu per *Carav. in rit. 266. num. 2. & Reg. Sanfelice. dec. meminit Thor. in suppl. compend. decif. verbo, Terminus an erit dandum*, & iterum tradit idem *Reg. Sanfelice. decif. 416. par. 3.* quin ipse *Reg. Sanfelice. in add. dec. 316.* firmat, allegata carceratione citati super tenore instrumenti, ac non producta fide carcerationis, esse concedendam dilationem tanquam abfentia, Sed an hoc instrumentum infirmitatis possit fieri à Notario vassallo Baronis infirmi citati super tenore instrumenti affirmativè resoluti *Scialoja in prax. for. judic. cap. 8. nu. 75.* quod non admittit usus t. l. R. *Sanfelice. memor. dec. 416. n. 12. in fin.* ad generale dispositionem *cap. Regie Ladislai*, de quo egimus latè in hoc *rit. num. 25.*

Sed an admitti debeat procuratoris instrumentum in charta papyracea, affirmativè respondet *D. Reg. de Maxim. lib. 1. quæst. resolut. cap. 186. num. 17.* cujus meminit *Thor. par. 3. comp. scilicet 1. verbo instrumentum procuratoris, & scilicet 2. verbo, Min. latius procuratoris præstans, de quo valde dubito.*

159 Citatis verò pluribus debitoribus unius comparitio aliis proposit, ex *Rit. 207.* deductum de *Franch. dec. 684. nu. 2. Mazza in add. ad Anton. de Judice consil. 4. num. 37. Thor. par. 2. compend. decif. verbo debitorum plures, & voto 84. nu. 360. par. 1. Novar. coll. §. 8. ad prag. 63. de offic. Procur. Cesar. sub num. 16. Aulicis. de prævent. Instrum. cap. 2. quæst. 3. num. 24. Reg. de Maxim. resol. 193. lib. 1. extendens, etiam facta incusatione contra omnes, ut unius constitutio in carceribus aliis excuset, quibus fretus respondi citatione expedita instantibus pluribus creditoribus, quibus insoludum fuit promissa pecunia, incusari possit contumacia pro tota summa ab uno tantum, de quo actor alibi erit sermo.*

Sapiens effatum illud celeberrimum est: *Noli esse nimis iustus.* Debet enim iustitia, ut ceteræ virtutes intra certos limites, fluctuata consistere, ut suum quidem curque assertore contentendat, id tamen sine injuria alienis præstet: ita uni parti aures dare, vel alteri non neget.

Hinc est, quod hoc liquidationis publici instrumenti, (in quo vel pena, vel juramentum legatur adiectum) remedium extraordinarium in Regno adversus lehibitorum perfidiam, quamvis, & Ricuum, & Pragmaticarum laret on huius, summeperè prænatais, & privilegii munus exstat, viam tamen omnino debi oribus non praecludit.

Hinc septem signa pro misis debitoribus ad usuras compefcendas, & encervandas, tradita Corprovis in suis aplis debitorum concl. 24. pag. 1071, ad 1902. quique cap. 20. novem admen cula, quibus conventiones debitorum, & creditorum eliduntur, subnectit, & duodecim praefidia eorumdem scribit per totum c. 4.

Noster igitur *Ritus* duo continet capita illis faventia, juraque creditorum impediencia. Primum, ubicumque confiterentur instrumenta, & in eis contenta esse vera, afferant tamen satisfecisse, alterum verò, si dicant instrumenta falsa, aut non valere, utroque autem casu dandum esse terminum ipsis debitoribus ad probandas eorum exceptiones, id tamèn aliquo cum distinctione, sancire videtur, dhm in priori, statim proposita exceptione solutionis coercibus jubet mancipari, & postmodum dari praefatum terminum; uti, & statuto quoque Florentiae cavetur; testè Decio conf. 73. sub num. 1. in posteriori verò nihil quod ad carcerationem spectet, adjungit, at simpliciter concedendam esse dilationem ipsam ad probandam oppositam exceptionem nullitatis, mandat: qua fortasse adductus ratione crediderunt *Moss.* atque alij quorum allegationes refert. b. t. in conf. 42. sub num. 24. to. 1. 2. suorum commentariorum ad consuetud. Neop. cessare in hoc secundo casu nullitatis instrumenti, dispositionem hujus *Ritus*, ac posse interrogatum super illius tenore audiri extra vincula, & non facto deposito; si cujus resolutione omnino recedendum esse arbitror, non tantum ratione illa impulsus, quod clausula in praecedenti adjecta, intelligitur in subsequenti repetita, At insuper per aperta verba ipsiusmet *Ritus* prope fin. postquam enim utriusque casus meminerat, subiicit illas: Et si debitoris incontinenti, vel in vinculis existentes probaverit solutionem, falsitatem, vel deficiat praedictor, &c. comprehendunt itaq; tùm exceptionem solutionis in primo capite opponi permissam adversus instrumentum validum tum aliteris, & nullitatis in secundo capite concessam proponi, & ambobus, in casibus praemittit debitoris consistere debere in vinculis, quod altera quoque declaratur lege, *Ritus* nempe 174. ambo jam ista capita brevioribus, ac fortasse evidentioribus constringente verbis, & illis enarratam adit clausulam, ait enim: Si vi confitatur instrumentum ipsum esse verum, afferens se satisfecisse, si vi neget instrumentum esse verum, statim detineatur, & compefcus terminus datur ad probandum defensionis suae.

Et si replicetur, exceptionem *Moss.* si subfiste in instrumento vero, sed invalido, illam verò nostri *Ritus* in instrumento falso, & non vero, maximè quidem esset momenti si dumtaxat dispositione praecitata *Ritus* 174. inniteretur,

ipseque *Moss.* de illius tractare intellectu; cujus secunda pars de instrumento factu, non vero, sed quia ininitum dispositione hujus *Ritus*; & ille super illius intellectu loquitur, cujus secunda pars, non tantum verba facit de instrumento falso, sed de altero vero, & invalido, ibi: Afferat dicitur instrumenta forte falso modo confessa, vel aliter voluerint dicere, & allegare, quod infirmitate ipsa non valeant, & rursum, ibi: Probaverint solutionem falsitatem, vel deficiat praedictor. Certè procedere *Ritus*, nedum cum instrumentum non est verum, sed verum, & nullum, dicendum videtur, contra *Moss.* non obstantem inculcatione ejusdem *Moss.* quod ubi contractus est nullus, publi operatur clarifica executiva, ac guarantee, nec aliquem producit effectum etenim ista subfistit ratio, supposita nullitate contractus, eaque scilicet ceguita, & declarata, cujus contrarium dicitur ante illius nullitatis probatorem, tum ex verbis ipsiusmet *Ritus* annuencium, concedendum esse terminum, ad illam convincendam, tùm ex juris dispositione, quemlibet actum praesumitur validum, & quovis in casu, non nisi capium auctori posse debitorum; ipsiusque proflus assensum, duobus tantum exceptis casibus, quorum primus, si in promptu de exceptione consistit, ut inferius dicemus; altero verò cujus Auctor est Petrus Antonius de Amato in suis allegationibus, pro eundem *Moss.* relatis conf. 43. ille siquidem a num. 15. multis, & valdis rationibus probare nititur, audiendum esse non constitutum in vinculis, qui privilegio potitur personali nec possit in carceres conici, quod tamen si eo potiat, pro causa etiam criminali, verum exilimamus, idque deducimus ex notatis per incertum Auctorem in suo tractatu de presentando instrumento ad formam rit. limit. 11. & si quis diceret, ejusmodi privilegium saltem teneri facere depositum, & sentire videtur Reg. Rovis. in pragm. 1. de ritual. abusibus num. 4. cum omnium sit vox, neminem audiendum adversus instrumentum liquidum, nisi in vinculis, vel facto deposito, & non locus, ac qui alteram partem adimplet, satisfaciat alternativè, ita qui unam non potest, aut nequit impere, teneatur alteram complere ex regula in alternativis de regul. jur. in 6. quam fortasse admitteremus declarationem, si verba nostri *Ritus* ac subsequenter omnium, qui de liquidatione agunt hanc probarent alternativam, nullibi enim reperimus mentionem de deposito, ut debitor teneatur, vel illud praemittere, vel se in carceribus constituere, si in suis voluerit exceptionibus audiri, sed tantum conditionem vinculorum, ut propterea dicere liceat, quod quamvis subsequenti usu permissum fuerit, & etiam non captivus sui proponat, & tueretur exceptiones, si pecuniam deposuerit, id non odio, sed commiseratione quadam erga debitoris contigit, carceribusque furtigato esse, aut jure ipso liberante debitorum, facto deposito, ut notabo super *Ritus* 169. Sequè alternativarum regula cessat, & in altera surrogatorum versatur, & consecutivè cum sufficit illius sumat naturam, in cujus locum substituitur, certè si à principali eximitur, nè vinculis mancipetur, it. dem, & a surrogato, scilicet deposito;

maximè quod usq. & non jure surrogatur.

- 162 Ratio verò, cur permittatur debitori carceribus mancipato, se tueri, è quippè est, quam perpendit *Francisc. Maria Prat. resp. crim. 32. n. 13.* nam cum carcer ignominia facti gravis cum irretractabili præjudicio, datur ex *Sal. in l. 1. c. de integ. res. postal. Mans. lib. 1. de exquat. q. 1. sub num. 14. Mont. decif. 9. num. 55. Cancer. var. lib. 1. cap. de faust. & ar. execut. num. 139.* Malaq. sit mansio infamiam, & alia incommoda irrogans (quæ *Rit. 40. in initio tom. 1.* fugè enumeramus.) De, *consil. 73. num. 1. Cancer. lib. 1. var. cap. 14. de procur. num. 15. Aulchin. de peccatis. cap. 2. à num. 111.* præsumptio est, quod fatagens in carceribus audiri in exceptionibus, non ad finem differendi, judicium, nec calumniosè se egisse, sed tantum ad jus suum tutandum, nec facile persuadendum, illum velle se libertate, quæ non bene cum toto venditur auro, privare, quando adhuc post carceris squalorem, ad æs alienum, & penam fisico, est obnoxius.

- 163 Sed an audiendus sit debitor nobilis, tuendo domum loco carceris, vel de necessitate constituendus sit in carceribus? Vacillant nostrates, siquidem, jure communi attentio, nobiles pro debito civili capi haud posse, scribunt *Joan. Eschbar. à Carr. in traç. de puris. & nobilit. proband. p. 2. q. 6. §. 2. num. 17. Bobadilla in polit. lib. 3. cap. 15. num. 20. Giraud. de privileg. q. 38. num. 223. Theaur. dec. 153. Eschbar. de ratiocin. cap. 35. n. 16.* cujus privilegio renunciari non potest, *Barp. de Pas. consil. 10. Cravell. quæst. 686.* & alii quos laudat de Cuenca, & add. in traç. de deposit. claus. 30. num. 63. & lit. 1. Petrus in Syria lib. 1. præf. 99. *Barros. q. 16.* Iure vero nostro *Prosper Caravita hoc in ritu num. 27. vers. ex qua sequitur,* simpliciter quæstionem petraçtans, sustinet debitorem adversus instrumentum præstitutum se defendentem, esse sub clavi detinendum, eo quod statuerit *Ritus* in vinculis audiendum fore; Contra verò *Caravita* intruit *Dom. Reg. Douat. Auton. de Maria.* casus decisos in gratiam nobilium recensens, lib. 1. *quædidiemar. resol. cap. 194. num. 24.* & suit opinio *Bartol. de Capua in vol. Consil. Regn. rubr. de instrum. var. præsent. vers. præcipiat super hoc Ritus si Pascalis illum insequens vera fuerit, de patr. potest. par. 4. cap. 2. num. 81. & Mori ad Grammat. dec. 33. num. 15.* (siquidem *Prat. respons. crim. 33. num. 28.* astruit, præstatam doctrinam non habere antequam *Bartol.*) *Novar. in rub. pragu. de carcer. & carcerat. n. 8. & de gravam. ussall. par. 1. gramam. 261. n. 7. Consil. Arias de Mesa var. resol. lib. 3. cap. 45. num. 18.* decisum subnectens, in causa D. Francisci de Tuso cum Duce Vetrici: Carceratus namquè etiam dicitur, qui tunc palatium loco carceris cum seditatione, *Megon. decif. Lucius. 90. n. 8. Ca. vol. decif. 709. num. 2. Anna cap. 140. n. 11. vol. 2. Ricc. decif. 226. num. 2. par. 2. Thor. voto 26. par. 2. doctissimus Prasfer Reg. Cam. D. Parthenius Petagus in allegat. 98. rescripta per Dom. Reg. de Marinis tom. 3. allegat. divers. ut propterea sub seditatione exubens, alligatus catena aurea dicatur, *Comm. de syndic. cap. 4. n. 7. & 8. Mori ad Grammat. decif. 14. num. 5. Nicolin. Carbon. in præf. lib. 3. cap. 7. sub num. 7.**

Et cum hisce nostris temporibus, iterum veritas: tus fuisset articulus in causa Ducis Acheruntiz, citati, instante Venerabili Monasterio Sancti Martini, super tenore instrumenti pro summa ducator. 40000. in cuius Ducis gratiam calumiam attipuit *Dom. Francisc. Maria Prat. qui respons. 33. crim. 34. 35. & 36. contra Cerad.* placitum scripsit, quia *resp. 37. Jo. Maria Novaris in traç. de eloq. for. q. 35. num. 14.* eiga finem attestanti, esse in praxi receptam *Caravita* aliam, minimè credendum esse annuat. tùm quia in subfiliis nostris, nec advocatus, nec Senator inquam fuit, tùm etiam quia obiter, & per transiendum materiam olfacit, imò in famigerata illac causa pro nobilibus hujusce ipsius Civitatis. quibus, ex determinatione articuli, præjudicium inferebatur, lepidè scripsit *Cons. Franc. Rocca. resp. 94. lib. 2.* sed tandem fuerunt exclusi, & decreto S. C. junctis classibus, lato sub die 29. Mensis Maii 1652. provisum, quod constitutus præfatus in carceribus Magnæ Curiz Vicarij infra sex dies audiat, à quo decreto provocavit ad idem supremum Tribunal, sub die 20. mensis Junii 1642. & confirmatum illud extitit, penes Salernum Aetuarium; testibus iidem *Prat. in fin. respons. 32. & 33. & ad Eschbar. par. 4. cap. 2. ad num. 81. & Consil. Rocca. num. respons. 94. num. 17.* Olim, Civem Romanum vinciri, facilius putabatur, *Cicerone* teste *Verr.* §. Nollis autem. Civibus ingenuis, cur hæc pærogativa à nobilissimo hujus Urbis magistratu, aut aueratur, aut negetur? cur in causa communi privilegia minuantur potius, quam amplentur?

- 164 Debitor verò vinculis mancipatus pro causa criminali, an possit audiri adversus instrumentum liquidari positum, negativè respondet *Dom. Consil. Rocca. respons. 16. num. 10. tam. 2.* Undè si debitor citatus reperitur carceratus in vinculis Curiz, in qua citatus est, non potest contra max reputari, sed decernitur, quod fiat interrogatio, & liquidatio: ipsaq. peracta liquidatione, in tempora in eisdem carceribus, pro debito, & pena, *De Iudice add. traç. consil. 4. n. 24.* & decisum tradit *Thor. vit. 84. sub n. 222. p. 1.*

- 165 Verùm notandum puto, quod servatum legi in liquidationis instrumenti causa factæ, instante Sacro Eramo Sanctæ Mariæ Angelorum Civitatis Noiz, & pro eo *Reu. P. D. Honorio Matera* contra *Ill. D. Franciscum Filomarinum Principem Rocæ Aspidis, & Franciscum Janniciorum* etenim liquidato contra ipsum instrumentum pro summa ducatorum 7364. intendens nullitatem proponere, porrexit preces S. E. ejusq. Collaterali Consilio, asserens, ipsum reperiri domi retentum ordine S. E. cum mauldato, & providè sub eodem mandato detinendo domum loco carceris, admitti ad nullitatem edendum, & per *Dom. Reg. Sanfiscium* sub die 17. Martii 1642. penes Tagliaviam, provisum fuit, quod stante supradicto mandato facto dicto Principi ordine S. E. M. C. V. super nullitatibus propoçitis apponentibus ex eisdem actis, de lustris provideat non obstante integrali solutione, ut liquet ex actis, in banca Averfane.

- 166 Sed ut possit debitor audiri, fiat est, quod in loco domicilii sit carceratus, quamvis aibi sit judicium

dicium, & proinde in S.C. fuisse admittam fidem carcerationis in loco domicilii, *arg. tex. in l. fidei-jussor. h. j. necessaria, §. qui satisf. leg. in causa Sebastiani Coppola*, cum Horatio de Nardo, de mense Octob. 1669. ad relationem M. C. scriptis D. Reg. Sanfelice. *decis. 153. tom. 2. Auri nomen ad Gramma. decis. 26. num. 10.* traditus, fieri remissionem carcerati, etiam existentis in carceribus Baronis, dummodo carceratio non sit affectata, ad tradita per Corvaz. in *vis. 269. n. 15. Dant. de pign. DD. tom. 3. cap. 1. de prevent. n. 25.*

- 167 Verba *Ritui*, ibi, *Nisi in promptu*, admittunt non eum esse conciliendum in vinculis, qui in continentis, & in promptu satisfactionem probat *Consil. Rec. respons. 15. tom. 1. & notab. 100. num. 251. de liter. comb.* qui non existente probatione esse vinculis mancipandum, donec legitimè de opposita solutione doceat, & quidem in promptu, & instanti probat, si intra executionis spatium deducit, quod in terminis hujus *Ritui*, affirmat Pand. in suis commentariis ad hunc *Ritum par. 4. de clorat. 10. num. 69.* comprobaturque *Canar. in tract. de execut. instrum. g. 9. post Alex. Jafon, & Ripam, in l. 4. §. condemnatum, ff. de re judic.* Instans enim hoc loco pro aliquo tempore spatio accipi autumat, non vero, sed transumptivè, ex 4. *Phys. cap. 122. & 6. Phys. cap. 24. & 54.* ut quoniam *Ritus* loquitur de probatione ad impediendam interrogationem, illam ideo antecedere debere, certum est, & produci Curia pro Tribunali sedente, *Frece. par. 16. q. 1. num. 2. & 9. Conf. Tribuna. res. 21. num. 6. lib. 1. & consuetudè falsa assertio, intra spatium executionis, quæ, & interrogationem ipsam, & tempus eandem subsequens completi possit, & liquidationem, iustificationemque jam præcessisse nonnunquam insinuare, supposita igitur sententiæ Philosophi, tanquam verissimæ, credendum fieri licere intra illud intervallum, quod à citatione ad interrogationem usque labitur.*

- 168 Instantanciam autem, promptamque ejusmodi probationem fieri per instrumenta, tradit *Sosse de inhib. c. 5. §. 1. num. 20.* ac quampiam authenticam scripturam concedit *rit. 174.* Et proinde facta est partita tabulæ, scilicet hanc, quæ solutionis vigore publici instrumenti vi obtinet, *Fountain. de pign. notat. claus. 14. & fin. Gloss. unica par. 1. n. 7. tom. 2. & individualiter tradit Consil. Staib. res. 165. centur. 2. ubi non pro toto debito, sed pro residuo, vel resto canet, & Mercard. de probat. concl. 1319. num. 2. Eschbar. de ration. admin. cap. 37. num. 3. Gratian. discept. for. cap. 581. num. 1. & 3. Fountain. claus. 14. Gloss. unica. par. 1. num. 34. Consil. Staib. cent. 1. res. 5. num. 3. de qua solutione per medium banci, loquitur *Consil. Rec. tom. 1. not. 28. de liter. comb. num. 71.* vel per apocam mercatoris, tradit in simili D. Franc. de Cencia de deposit. claus. 34. num. 4. quin, & per testes addit *Reg. 175. super quo, & Reg. 174.* non pauca enodabo, quæ jam dictis conclusionibus extricant, & ampliant, & de illis meminit *Reg. de Marin lib. 1. cap. 191. num. 16. & tangit Dant. de pign. DD. t. 1. tit. de prevent. c. 1. num. 40.* dummodo quinque*
- 169 illi sint omni exceptione majores ad illum acti rogati, alias non probat si singularis est *text. in l. testium, C. de testib. Afflic. dec. 13. num. 2. Franc.*

de *Judice Roberto 4. confid. num. 55. Scaglien. rit. 163. num. 60.* cautelam habere, ut, debitor comparcat prius quam citetur, & examinari faciat testes, *Reg. Rotar. rub. de instrum. liquid. un. 30. Piscanti in consilij. verbis, instrumentum quantum est illiquidum, & ipse obtinui in S.C. referente Dant. Consil. Alaygo Gumbra, in causa creditorum Antonelli Mazzella, & Andrea Pappagallo, cum Josepho de Leo sub die 6. Maii 1666. in banca Litti, quibus tamen testibus debitor debet uti*

170 Curia pro Tribunali sedente, citata parte receptis in banca, de Bottis, ad hunc *Ritum*, in opera juris Regni, *Reg. Topia pag. 541. Galter. verbo, Fuerit ab eo preventus, num. 28. Anichin. de prevent. instrum. cap. 7. num. 21.* ut pignora illorum dispositionis ad revelationem excommunicationis non relevante, ad tradita per Dant. de Franch. *decis. 366. Galter. par. 2. par. 3. rub. 2. n. 47. Thor. par. 3. compend. decis. 363. 1. verbo, Instrumentum in liquidum, quod suffringit, quando ex eis liquet contractum esse excommunicationis, & Afflic. dec. 31. num. 5.* in materia hujusce *Ritui*, ex *Capp. decis. 175. & Grammat. conf. 88.*

171 Nisi, & id caute in ibi in instrumento, (quod adhuc providi creditores advertere solent) ut solutio per testes non possit probari, quamvis promptuissimè, sed per scripturam, juxta illorum estatum, qui hoc pactum uti validum servandum censent, *Frece. par. 16. q. 3. Afflic. ad Afflic. dec. 398. num. 4. de Franch. dec. 361. & alii apud Reg. Sanfel. decis. 185. num. 6. & 10. Mercard. de probat. conclus. 346. num. 23. Conf. Hic. n. ad Sord. decis. 277. n. 8. Thor. par. 3. compend. decis. 363. 2. verbo, Pactum, quod solutio debiti, & in Supplement. compend. verbo, Pactum, & voto 84. num. 403. lib. 1.* etenim juri hoc consentaneum esse videtur, ut solutio non testibus, sed scriptura, probari possit, tueretur *Gutierrez. Ducia. lib. 1. q. 99. Academ. q. 44. num. 3. & novissimè articulum examinat Alarot. discept. for. lib. 1. integro cap. 34. & quod valeat, Iudex benevolus ex officio testes recipere, Arnu. soliloq. 57. quo casu, data validitate pacti, si probationes receptæ sint, debent admitti, Afflic. in Consil. Instrumentorum, sub num. 32. vers. Nec obstat illi, quem inquitur Thor. not. 84. num. 44. p. 1. sed Arnu. estatim impendit *Gutierrez. in tract. de instrum. confirm. p. p. cap. 56. n. 5. vers. Sed utrumque consilium.**

- 172 Creditor verò audens replicare adversus probationes promptuissimè debitoris, audiri non debeat, nisi via ordinaria, impartito termino, ex *Judice Roberto*, ac *Galter.* admonet *Piscanti in consilij. verbis, Instrumentum, quando est illiquidum, Dant. addit. tit. de pign. lib. 1. n. 41.*
- 173 Quid si debitor excipiat de satisfactione facta creditori creditoris, extricat *Reg. de Marin. cap. 192. lib. 1.* vel de compensatione inferius nos tangimus.
- 174 Quod si altera opponatur exceptio, non satisfactionis, utrum dandus sit terminus prædictus ad docendum de allegata exceptione, vel potius, illa non obstantè, procedendum ad interrogationem, & accusationem instrumenti. Ego distinguendum puto, quod vel proponitur instrumentum falsum, aut verum, sed invalidum, quod tamen verum, & validum, aliqua tamen excep-

exceptione elidibile, & primo in capite non dubitamus, terminum in omni exceptione præfensendum esse atque interitum superaddendum in procedendo ad incarcerationem, Ratio tamén constituto in vinculis; Idemque satis aperte deducitur ex verbis secunde partis hujus *Ritus*, illis nempe (vel aliter voluerint dicere) et sic alii illos (vel defensor prædictor) neque subsistit *Canonica* assertio sub num. 53. quem inquitur P. Aff. contrarij. jur. resol. cap. 48. num. 22. quod virtute hujus *Ritus* nulla exceptio admittitur; nisi quæ in promptu probanda est, siquidem ipsismet contradicunt verba num. 57. illa scilicet: *Tamen Ritus noster nullas reicit exceptiones*. Quæ intelligantur de exceptionibus in ipso instanti non probandis, præportant alia subsequencia verba: *Tamen etiam quia, dato quod recurret, vel differret, non extenderetur ad eas, quæ in promptu probari possunt*. Adjungimus regulam, quam Pandus statuit in tract. de present. instrum. par. 5. declarat. 1. num. 1. nē *Ritus* iste exceptiones tollat, sed eas dumtaxat differt, ut d. bitor interim carceretur, postquam vinculis municipalibus opponere valeat. Quin *Edia* in verb. de appell. consilia 227. hanc statim speciem pendit, tot, ad ipsum affirmasse opinatur, nec discutere valetur Franc. Ancou. de Judic. Robert. judic. p. 10. v. 1. num. 71. existimans, etiam carceres vitare quancumque in promptu deducendum exceptionem, ut colligamus ipsum sentire, ut eam in instanti non probans, tamēli carceres non aufugiat, sit in exceptione audiendus, opulantiurque verba, sed perplexa *Mascartell. in gloss. Actorem*, sub num. 14. par. 3. illa nempe: *Est per viam reconventionis allegaverit satisfactionem, vel aliquid, quod in promptu non possit probari, ita ut non impediatur liquidationem; & consequenter debitoris incarcerationem, & quæ sequantur*.

- 175 Quod verò ad secundum attinet caput, idem Pandus num. 2. hujus *Ritus* verbis allictus, propendit in eam sententiam, nē exceptiones quavis in promptu verificatæ impediunt incarcerationem, idque fortasse, quod in allegata tantum solutione id permittens, negare videtur in aliis ex jactata juris regula, favensque cumulatæ per *Fiduciam Campianensis in terminis Pragm. Regni Sicilia ultra forum*, ut cum admittat exceptionum solutionem, de qua constituit per authenticam documenta, & per alias scripturas plenam fidem facientes; ita ut debeat esse notor in iure, excludantur omnes alie omnino exceptiones mundi quamvis essent notoriæ, ut latius est videre in decis. *Melanensi* 12. n. 29. lib. 2.
- 175 Verum *Ciraco. in hoc Rit.* num. 57. mordicus sustinet contrarium: eumque insequitur *Gulter. in sua prax. instrum. par. 2. par. 3. prius. rub. 3. num. 26.* aliter argumentando ex verbis *Ritus*, adjungit nullam reici exceptionem ab ipso *Ritu*, & quando rejiceretur non ea, quæ pellant in promptu probari, per *Text.* & illic *Bar. in l. si is a quo, ff. ut in possib. legat. confusumque* tradita a *Trasid. Merlin. courroy. 26. nu. 1. & 2. lib. 1. & P. Aff. cap. 21. num. 36. & Canav. l. audito confirmant D. Causil. Rocca. respons. 15. num. 3. tom. 1. & nota. bil. 100. nu. 251. de lit. causib. & D. Causil. Strai*

ban. resol. 21. num. 5. cent. 1. & resol. 132. num. 10. & resol. 184. n. 9. cent. 2.

- 177 Tunc enim non tantum prætemptra fraus cessat, verum intrant exempla compura, in quibus probatio facta in continenti impedit æstem, qui alioqui ultra progrediretur, sic namque uxor quæ a viro recessit, prætextu illi in suavitærit ante omnia eidem viro restituenda, d. iudic. admittenda ad scæviam probandum, nisi consensum constituit de facilitate, propterea quod illa tunc impediret restitutionem, juxta notata ab *Episc. Caspaul. in divers. jur. causis. rub. 6. cap. 3. v. 1. subsistit*, sub nu. 44. sic etiam quod dictum est in terminis *Pragm. Sicilia*, & exceptionum tantum solutionis admittentis, cum poter a est, juxta relata in eod. num. 29. d. decis. 112. *Melanensi*, subsistit, nisi alia in promptu deducatur, præsertim ex verbis ejusdem instrumenti de promptu, eodem *Melanensi* teste, adjuvante dictum in decis. 9. *epistolam lib. 2. num. 2. & 3.* sic tandem resolutum fuisse in terminis, l. 1. *Tamēli* 12. lib. 4. affirmat, defenditque *Gutierrez p. 7. q. 7. lib. 1. q. 11.* Imò *Text.* favet aperte, cum illic notatis, in l. ita nobis cordi pudor, C. ad l. Jul. de Adult. qui tantum tres istæ mentinatas admitti exceptiones adversus adulterium, & non alias sinit, & nihilominus alias quæque nec pitiū *Clef. in h. docet*, tūm l. 1. §. non q. ff. quod vi, aut claus. inibique *Goff.* cuius auctoritate deservit *Bar.* ad statutum in §. parci *resol. num. 3.* prohibens alias adversus pibicum instrumentum opponi haud posse exceptionem, præter solutæ quætionis, & solutionis, & inquit intelligendum esse de alia, rivali, quibus autem reiectis illius virtute minime censet ejus arbitrio sententiam communiter approbare testatur, *Curtius jur. or in l. 3. §. si is pro quo, num. 4. §. quod quisq. Jur. Anton. à Canav. de exeq. instrum. q. 1.*
- 178 Ex quibus illa seligitur conclusio, omnes exceptiones, etiam quæ impugnant instrumentum, si in promptu probentur, admitti cetera vincula ad impediendum liquidatorem, *Ancou. Canav. de exeq. instrum. d. q. 1. & 2. de Frauch. decis. 623. num. 4. D. Reg. de Maria. lib. 1. c. 191. num. 14.* nec verè sinit ab hac sententia *Rep. Rovit. in prag. 1. num. 39. de instrum. liquid.* idemque probatur ex verbis *par. 4. de liquid. instrum. cap. 7.* quæ tantum abest, ut quicquid circa hanc rem innovaverit, ut potius expresse id fieri posse statuerit, dum loquens de supplicatione, quæ fit in S. C. ab indicata citatione, inquit, *Nella quale ordinariamente si faale allegare, che l'istrumento è illecito, è partimato, & che habbia altro mancamento, per lo quale non se possa procedere verso Ritus*. Sed an Curia pro Tribunali sedente possit nec pitiū testes, necium super his sinit one, sed cum super alijs exceptionibus tractamus in *Ritu* 175.
- 179 Non tamén negamus peremptorias, dumtaxat operari hunc effectum, ut verba eorum eam *Ciraco. & Gulter. in hunc* 2. dilatorias verò nullatenus admitti, nisi contra personam dirigantur, quæ selicitur banitus, aut excommunicatas, *Canav. q. 15. num. 35. Pand. par. 2. declarat. 20. & 21. num. 90. Fretio p. 12. num. 3. Bar. par. 1. q. 3.*

3. & 6. idq. in mor. esse testatur, *Calter. p. 1. 2. par. num. 21.* coluq. memorat *Confl. Rec. 1000. 1. respons. 38. num. 3.* qui sicuti repelluntur ab agendo, ita a praestinatione instrumentorum, ut notamus supra *num. 144.* delinquentes autem non recipi, quin, & receptas negotiorum tantum protelant.
- 180 Recensionem hanc nimirum excludi in his casibus opinatur, *Soccin. conf. 167. ult. debio. vol. 2. Alex. conf. 156. propt. finem, vol. 2. lateq. probant Gutierrez addu. lib. 2. q. 12. & Anton. Gallef. in forma General. obligat. fol. 63. num. 11. p. 2. quin, & in terminis hujus R. i. c. ter p. l. Merant. in sua prax. par. 4. dist. 6. num. 40. aq. De Franch. in calce dec. 335. Berrell. add. cap. 19. n. 60. tandemq. *Majest. in Clus. d. Arent. num. 14. par. 3. Regus Merlin. lib. 2. contrav. forens. cap. 21.**
- 181 Concessam insuper aliquibus à Jure praestitam eligendi forum, cessare ubi citati illi fuerint super tenore instrumenti, scripsit Novar. in prax. eligendis, & variat. fori, p. 2. q. 27. sicutur terminis, quibus, & nos antea innuimus super rit. 5. 4. tot. 1. explicamus si liceat Baroni petere remissionem sui vasalli citati super tenore instrumenti, qui si coarguitur huius casus, dubitamus non solum, quia supponimus verari in diversis, & dissimilibus, sed insuper quia non focus, ac diximus illic, remittendum esse causam, si Baro specifice potuit privilegio cognoscendi de liquidationibus instrumentorum, ita sit remittenda ad iudicium electionis virtute privilegii in jure clausi eligendi forum maxime cum, & alios recepticiarios, quos ratione privilegiorum haud posse citari in Magna Cur. super tenore instrumenti diximus.
- 182 Quia vero Carav. num. 74. asseruit, statuto omnes exceptiones removeat, non tolli illam incompetentiam jurisdictionis, quem laudantes insinuantur *Jur. de Grass. except. 8. de Petris conf. 25. ut citantur Ricc. coll. 3. decif. 779. Martell. Casa de modo artent. Gils. 1. §. 1. num. 61. Mosull. ad Cypre. dec. 9. num. 10. Quick. add. cap. 2. sub num. 90. Majest. lib. 1. par. 2. Glos. compendiosus, Reg. de Maria. lib. 2. quest. 1. res. cap. 303. vendit locum, quando Juxta est penitus incompetens, puta quia radicatus nullam habet jurisdictionem, & focus quando habet jurisdictionem, exceptione tamen elidibilem juxta Baldi sensum in l. 1. num. 8. C. si à non compe. Jud. Contr. pra. 7. cap. 25. à num. 3. vers. nullitas quidem, Cam. rit. 40. num. 125. Abian. dec. 2. num. 39. par. 2. quicq. num. 43. attestatur, ita fuisse unum receptum in illis Tribunalibus siculis, etiam contra milites expetentes remissionem ad audientiam generalis exercitatus, Anton. de Baldi var. lib. 5. q. 24. super bulla de censib. num. 6. Reg. Revit. decif. 81. Reg. Samsel. dec. 419. num. 58. lib. 3.*
- 183 Compromissum etiam vigore Prag. Regni peti minime posse à citato super instrumentum liquidando, dicimus, cum neque si agatur ordinarie virtute instrumenti liquidi, juxta decif. Cypre. 48. in ejus initio, vel aliter scriptura executionum paratam habentis, *Mar. fil. sing. 467. Mari ad Gramm. dec. 58. num. 8. Ausi innot. ad max. add. Cypre. 48. decif. sub num. 1. Confil. Stai-*
- lum. res. 63. cent. 1. & notant in instrumento guaranteegiato, ex dispositione statuti executionem habente, Soccin. sen. conf. 41. col. 3. lib. 1. Dec. conf. 682. num. 4. Majest. dec. 41. num. 7. quos refert Dom. Conf. Hodierna ad Sord. decif. 26. num. 6. quin, instrumentum paratam habet executionem, non obstante compromisso, quavis per laudum refolui possit contractus praestita tamen cautione de satisfaciendo, servata forma laudi Seraph. de privil. juram. privileg. 77. num. 3. Carzhar. decif. Januens. 49. num. 9 id quod procedere in compromisso voluntario, non necessario, quo in casu suspenditur Judicis jurisdictione, ex *Majest. lib. 2. variar. res. cap. 121. num. 89. scribit Dom. Confil. Hodiern. ad Sord. decif. 185. num. 4. praeterea si ex instrumento non resultare clara, & inhabitata juris decisio, quod ex *Partis Inveniens conf. 142. num. 75. scripsit Reg. Ront. in prag. 1. de arbit. nu. 41. Barz. dec. Brava. 116. num. 9. Merlin. Glos. Lucens. 1. num. 4. & decif. 29. Legum. ad Reg. Revit. super prag. 1. l. C. de arbit. & diximus in Rita 128. tot. 1.***
- 184 Moris autem purgationem admitti necesse in hac specie posse, ducunt *Aus. d. Aus. ad invicem contrarias decisiones commemoratis sing. 319. not. quod et bi extremamus.*
- 185 Compensationem insuper opponi non posse ad impedendam liquidationem fuit *Frecc. par. 17. num. 1. continet Affil. dec. 331. & antea dec. 103. par. 1. & U. fill. a l. indic. dec. 381. num. 4. addidit, numquam potuiss. obviare compensationem adversus obligationem productam ad forum Ritem, obligationemq. p. nites acta, nec non *Faud. in haret. par. 5. declar. 12. num. 2. in nixus juramento ex *Alex. conf. 91. quem Bar. insinuat conf. 14. num. 8. & auvantat Giorb. dec. 60. num. 9. Cuj. ill. dec. 118. num. 7. Visconti in conclus. jur. verbo debitor, Conf. Hodiern. ad Sord. decif. 119. num. 17. Anell. de hort. in add. ad hunc Ritem, vers. juxta hunc Ritem, num. 50. vers. ex quo infero, relatus à Reg. Tozia lib. 3. jur. Regn. tit. de instrum. liquidat. Jud. Francisc. Mar. Prat. lib. 3. discept. forens. cap. 6. num. 44. id tortius statutus a teuta prag. 8. §. 8. de instr. liquid. requirente realem, & integram solutionem.***
- Verum dubitamus, si isthæc sententia temper foveatur veritate, non solum propter contradi-centem doctrinam Bar. & loquacium, probatam per *Affil. in ead. dec. 163. an. 1. Contrarium de p. 3. in 6. cap. quomodo, p. 1. §. 4. num. 9. Abnoch. de presumpt. 48. num. 34. Bellig. in specul. Princip. tit. de mater. consual. rubr. 41. §. leges Regni, num. 32. vers. item scias, & vers. sequenti, ibidemq. Berrell. lib. 2. C. vers. de exceptione 3. Sed specifice nostri Riti verbis, ad hunc finem à Regnicolis minime perpenis, & satisfactio-nem promptim probatam admittentibus ad impediendam liquidationem, quandoque dem compensationem, habere vim solutionis, edocuit *Cappell. Tolos. decif. 93. Affil. decif. 21. Joseph Ludovic. decif. Pers. 15. Grass. except. 16. num. 9. ad quod comprehenditur in Statuto loquente, ad-mitti solummodo solutionem, addentes ad *Frecc. p. 5. declarat. 12. Tirraquell. de ret. a. in gl. 3. §. 3. à num.***

à num. 2. ad num. 7. *Anichin. de prevent. cap. 5. sub num. 13.* eo quod, hæc duo nomina nihil inter se distare, ajunt iidem *Afflic. & Ladosic.* nam qui compensat, solvit, teste *Rega Genues. decif. 16. & Magen. decif. Florent. 5.* etenim sicla quamvis dicatur solutio, teste *Ofisch. decif. 92. num. 12. & 14.* atque *Coype. decif. 187. num. 6.* Nihilominus compensatione opposita, debitum omne, & obligatio auferatur, idem *Ofisch.* concludit num. 26. & *Magen. add. decif. 5. Jo. Gordenus in comment. de conty. & committ. stipul. cap. 12. consil. 9. num. 77. & 81.* quique subnebit, quod etiam si de jussu compensat quibit, id quod debet non solum ipse, sed, & quod ejus principalis, ex *L4. ff. de compensat.*

Imò promissio dandi, sedit facienda conditionem præportat, ut ipse promittens liberetur, sive compensando, sive solvendo, defendit *rit. Ofisch. an. 7.* tamen ubique vera, & realis solutio requiritur, sed numeratio, vel exbursement, credamus, non esse satis, compensare, ut omnium optimè tuncatur *Natta consil. 60. num. 1.* attamen si talis realitas solvendi non convincatur ex ipsomet documeto, & alijs verbis, quam experimentibus simplicem sponsonem solvendi, potius assentimur, ut dicatur solvere, & multò magis satisfacere (quo verbo *Ritus* iste utitur) quod, omni summo dubio, subsistat, quando debitum creditoris supervenerit, deducimus ex *Socin.* & alijs, quos *Pand.* memorat num. 24. notque decifum recordamur in causa Thomæ Palinerio, cum Scipione Corbo die Jovis 14. Novembris 1655. in Aula Consil. Aloysii Gamboa, referente *Judice Alene,* penta Salernum, & non dissentit *Reg. Rovit. in rubr. de infirmis. liquidat. sub num. 42.* plurque decifiones ad invicem adversantes recenit *Thor. voce 59. p. 1.* & quando dicatur incipienti dducta compensatio ad impediendum creditum jam liquidum, *Mensch. extricat de arbit. Judic. cap. 14.* pluraque adjungit *Anus meus ad Coype. decif. 167. num. 5.* & ad rememorandam sententia executionem, *Morant. par. 6. n. ult. in fin.* quid verò in exceptione recutionis, affirmat *Angel. Aretia. consil. 81. in 2. dub.* quæ facilis conceditur, & eundem producit effectum, ut consuluit *Casbrenf. consil. 370. lib. 1. & tradit Cern. consil. 61. incip. vifa, num. 13. vol. 3. Socin. sen. consil. 143. incip. vifa, Put. decif. 292. lib. 2. Ricc. collect. decif. collect. 305. & collect. 300. Coype. decif. 88. num. 2. Medicus de compensationib. par. 2. q. 28. num. 4.*

136 An verò compensatio fiat ipso jure, parte non opponente, inter debitorem, & creditorem à die, quo invicem pecunie deberi ceperunt, affirmativum constituitur axioma, *test. in l. si constat, C. de compensat. §. bona fidei, in l. de compensat.* cum alijs exaratis à *Reg. Rovit. consil. 50. tom. 1. Reg. Coype. Latr. decif. 25. lib. 1.* quod quippe recipit notabilem restrictionem in annis introitibus ad formam buile, in quibus compensatio cum forte non admittitur, nisi facta oppositione, *Nazar. de usur. q. 40. num. 125. Rodrig. de ann. reddit. lib. 2. q. 18. num. 9. vers. sed ad rem concludo, Consil. Hodierna in add. ad Sord. add. decif. 117. num. 48.* Ego addo, *Peregr. consil. 109. num. 3. vers. Adloc extat. lib. 2. Merlin. de pignor. lib. 5. tit. 1. q. 6. n. 12. Cenc. de consil. q. 88. sub num. 6. ver. Contrarium, in noviss. impress. Taurini, & pluris ita fuit*

Taur. II.

decifum in Curia Romana in una sessus 10. Junii 1641. coram Cerro, & alia reintegrationis sub die 17. Maji 1645. coram Bentiverio, quique Cenc. in ult. impress. referent responsum Pauli Rannucci Romani Advocati. In his .n. annis introitus nulla fors debetur, quæ à creditore exigi possit, *De Franch. decif. 254.* proinde nulla materia compensationis cum forte non debita, antequam debitor duclaret, se velle recemere, compensando, *l. si debeas 22. ff. de compensat. ibi, ita hujus debiti compensatio admittitur, si adversarius palam dixisset, utrum voluisset, Felician. de Solis consil. lib. 4. cap. unic. Lupat. de usur. comment. 2. §. 4. num. 115. Avendan. de cens. Hisp. cap. 102. num. 3.* qui trahunt, non sicut retrotractionem in annis redditibus petita compensatione, sed à de oppositionis admitti, *Lardach. consil. 164. Nigr. de exception. except. 13. §. 4. num. 22.* & in his terminis loquuntur *Reg. de Poute consil. 19. Rodrig. numer. q. 18.*

187 Utrum verò opponatur adversus instrumentum dotale, negative decifum scribit *De Franch. decif. 642. per text. in l. unica, §. tacet, Cod. de rei mor. action.* id quod vendicare locum credimus, quando creditum filiorum adversus matrem oppositum, proorsu forum illiquidum, scels verò si liquidum, vel de brevi liquidandum, *Esicbar. de ration. cap. 21. num. 28. Bal. consil. 99. factum tale est, num. 2. vol. 2. Signor. consil. 40. col. 2. vers. idem, Fulhof. consil. 196. & consil. 201. Casl. consil. 370. lib. 1.* Ea nimirum ratione, quantum non dicitur illiquidum, quod de brevi est liquidandum, ut referat decifum *Coype. dec. 48.* & fundant alij relati per *Down. Reg. Coype. Latr. dec. 25. num. 27. vol. 1.* ultra adductos per *Anus meus, & Masallum ad Coype. in d. dec. 48.* & idem tenet *Anus, & dicit fuisse decifum, alleg. So. Consil. Strab. resal. forens. lib. 1. resal. for. 63. num. 27. Franc. de Perris consil. 41. num. 3. & consil. 59. num. 4. Borrell. in summo decif. par. 2. tit. 19. de infir. liquidat. num. 22.* & dicitur de brevi liquidandum, imò incontinenti, quod intra duos menses, vel majus spatium temporis, si Judici videbitur, explicari potest, ut probat *Esicbar. in terminis §. tacet, d. cap. 21. n. 28. vers. Cui ego.* Et quando illiquiditas non dependet ex natura, & qualitate negotij, sed quia pars possidens bona non vult veritatem fateri, & dolose versatur intrinsecum causam negotium protelando, & impediendo compensationem in damnum creditoris, non dicitur illiquidum; imò pro liquido existimari debet, juxta tradita magistraliter per eundem *D. Reg. Coype. Latr. d. dec. 25. n. 37.*

Exceptioni verò compensationis renunciari necesse possit, extricat *Afflic. dec. 121. sub num. 5.* subiciens, illam omnino fore nullam uti contra naturalem aequitatem, & contra bonos mores, ex *l. alia, §. 8. elegantior, ff. soluto matrim.* neque profuturam in his, quæ judex ex officio facere possit.

188 Novationem insuper opponi posse jure communi attento, defendit idem *Pand. declat. 13. num. 25.* ut merito nos virtute eorumdem verborum *Ritus* de satisfactioe loquentium, id ipsum similiter longè magis operari censuimus, quam hila solutionem præportantia operantur, etenim novatione quæque prius obligationis extinctionem fieri, scripserunt *Ultramar. contra in §. 1. in fin.*

F

qui-

quibus modis tollit. oblig. ijs tamen concurrentibus, quæ necris his temporibus requiri conspiciuntur, virtute l. fin. C. de novat.

- 189 Aliam insuper novæ conventionis exceptionem proponi posse, ac prodeesse, etiam ad eum effectum, ut vinculis mancipetur, testatur idem Pand. d. par. 5. declar. 14. num. 26. qui notabiliter num. 29. tradit, hoc non procedere in posteriori conventionem nova turpi ex causa, & proinde novæ pactiones, quæ frequentius fiunt, dilatorie, si solvet debiti portionem, vel de non petendo reliquum, si aliquid, vel daret, & idem similes non possunt opponi, cum sint ex turpi c. ult. inquit Galter. add. loco num. 16. & fuit originale dictum Jacobi de Arena in l. non dubium, num. 8. C. de legib. & in §. sic itaque differunt, num. 28. in lit. de ad. infernum ab Alex. in l. fin. ff. de cond. ob turp. conf. his verbis: Facit ista lex, quod si debitori, quia volebat mihi scire, remitto partem, ut mihi reliquum solvat, possum per conditionem ob turpem causam repetere, quod sibi remisit, & tradunt Jaf. in l. fin. C. de condit. ob turp. conf. Corn. conf. 103. lib. 3. Marfil. sup. 32. quæ quidem exceptiones præferentes compensationem, novationem, aut satisfactioem, necnon novam conventionem, cum opponuntur, perpendenda sunt, quæ sanxit Pragm. 47. §. 2. & 3. de offic. Magist. Justit. & quæ scripserit Galter. 2. par. 3. p. princ. rub. 3. num. 16. & Gallup. in præf. par. 3. cap. 3. num. 15. & conferunt tradita à Mantice, de tacit. lib. 1. tit. 5. num. 35.
- 190 Aliam simulationis contractus deducere quoque licet, moment Canar. in tra. de execut. inftrum. q. 13. num. 25. & resolvit num. 31. Pand. declar. 19. num. 35. Franc. Anton. de Judic. Roberto confid. 4. num. 56. & hoc in Ritu Carav. num. etiam 56. Galter. p. 2. 3. p. princ. rub. 3. num. 19. nisi productum instrumentum contineret clausulam, omnia, & singula vera esse, dixit Ursil. dec. 263. num. 4. Anichin. de prævent. cap. 2. dub. 4. num. 178.
- 191 Falsitatis multò magis licere obijcere, credendum est cum Grammon. conf. civili 66. 88. & 95. Pand. cod. par. 5. declar. 20. num. 36. & Franc. Anton. de Judic. Roberto eadem considerat. 4. num. 49.
- 192 Necnon usura notatum Cappe. decif. 175. Barzani par. 3. §. 2. demum Pand. declarat. 19. num. 33. Proius decif. 304. num. 1. Cavale. decif. Fiviana 31. num. 5. par. 1. Carrace. dec. 133. num. 8. Maxill. ad consuetud. Bar. rub. de jure Prætorum. §. in permutationibus, num. 10. Sesse cit. tra. de inib. cap. 4. §. 2. num. 7. Thor. p. 1. in verbo, Instrumentum, §. 19. eorumque verum opinatur assertionem, omnia contradicente Sued. in conf. 327. vol. 3. quem laudat Reg. Rovit. in prag. 1. num. 14. de inftrum. liquid. cuius meminit Anton. mens ad cit. Cappe. dec. 175. sub num. 2. illamque insinuantur Farinac. decif. 540. num. 10. in ult. ed. Ludovif. dec. 234. num. 1. & decif. 406. num. 17. & Gaitan. de credito, cap. 3. tit. 1. num. 1043. necnon idem Thor. in cod. pend. dec. verbo, Exceptio usurarum prævitaris, Consil. Rocca, respons. 901. lib. 1. potissimum, si usura esse manifesta, & notoria, nostram opinionem locum equebeat, iidem affirmant, & tradunt Ursil. ad Affill. decif. 31. num. 4. Præf. Merlin. controu. for. conf. 10.

2. c. 76. w. 9. Conf. Rocca. lib. 2. resp. 83. sub n. 12. & lib. 1. not. 100. de lit. canob. sub n. 25. 1. Novat. lib. 2. qu. forens. 29. idem Thor. vob. 84. num. 63. par. 1. Berrell. par. 2. summa. decif. tit. 19. de inftrum. li. quid. num. 45. cum seq.

- 193 Rei non traditæ exceptionem in executivis opponi posse, & executionem impedire, scripserit Bellou. decif. Janua 190. num. 6. Berrell. par. 1. summa. decif. tit. 48. de except. num. 104. & p. 2. tit. 19. de inftrum. liquid. num. 152. (quique num. 148. confirmat à nobis tradita in hoc Ritu, sub num. 76. non posse liquidari instrumentum pro tacita reconductione) Senti & adimplementum non facti, Gratian. d. pref. forens. cap. 85. 1. Monac. decif. Bonon. 20. Casar. Berz. decif. 36. num. 23. Donad. de renunciat. cap. 19. num. 32. & 35. Morcia in sylva à cap. 2. ad 9. Marat. discept. forens. cap. 27.
- 194 Necnon, & aliam vis, doli, vel metus, & productum impedire inexecutionem, asseverant Canar. q. 12. in fin. Pand. indic. par. 5. declarat. 22. num. 39. & Thor. empio. extricatus, multisquæ comprobans decisionibus, par. 1. compend. in verbo, Instrumentum, §. 26.
- 195 Declinam; omnem aliam, tunc eritoris, tunc debitoris obligationem perimentem in causa esse ut instrumenti liquidatio impediatur, movet cit. Francisc. Anton. de Judic. Roberto mentionata conf. 4. num. 71. & nonnulla cumulat Menoch. de præfup. lib. 2. præfup. 48. Frecc. par. 9. q. 7. Canar. de execut. inftrum. q. 1. 2. 3. & 4. necnon 11. Sesse de inib. cap. 5. §. 8. num. 38. constitutus plures regulas, & num. 76. recensens, fore Aragonia conformes huic Ritu.
- 196 Quia, & exceptionem Macedoniam, ac l. 2. Cod. quod cum eo, posse opponi, & oppositam impedire, deducitur, ex decif. de Franch. 181. num. 5. & decif. 221. num. 2. Reg. Rovit. in comment. ad prag. 1. de S. C. Maced. num. 24. latissime Abisif. conf. 4. vel 1. comment. ad consuet. & conf. 42. vol. 2. Brund. Berz. de inftrum. guarantig. par. 3. q. 6. Ursil. ad Affil. dec. 308. num. 16. Thor. par. 1. compend. verbo, Filiifamilias, Berrell. add. tit. 19. num. 140. Franc. Maria Prat. resp. crim. 39.
- 197 Sed cum incubat deducere hanc qualitatem, scilicet debitoris citato, fuisse filiumfamilias tempore initæ obligationis, vel creatori illum fuisse abisq; patre, si namque veritate pollet illorum DD. opinio asseverantium, quod exceptiens vitam illam probare non debet. Iudex filiumfamilias absolvet, non sedit per creditorem probationem, maxime attentæ theoria Angel. in l. sed & si sita 34. quæ in lectura Angeli incipit Hares, n. 6. 3. de acquirend. heredit. dicens, quod compulso processu, si Reus exceptiat, quod actor est filiusfamilias, & propterea non poterat esse in Iudicio sine patris consensu, ad l. fin. §. necessitate C. de bonis, qua literis, tali cusu Reus sit abis eundem, cum actoris onus esset deducere patrem ante Iudicium decessisse, qui vivere præsumitur, adverteus ibi Angel. quod ex ista juris præsumptione de vita patris, magnum quævis consueque poterit horum, si illam præstare sciat, cum fore in tota Italia huiusmodi adfint statuta, ventania filiofamilias actus, quodquæ tradidit Bertach. in tra. 3.

trad. de Episcop. 5. par. 4. lib. nu. 81.

Iple verò contrarium puto verum, cum actor creditor suam fundatam habeat intentionem ex illius obligatione, qui patrem non habere asseruit *argument. tract. in l. 1. C. ad Alaced. & ibi Gl. l. si quis, §. ead. ad eod. quod excipiens, fundans in patris vita, illum deducere habeat tanquam ejus intentionis Achilles. Corn. conf. 68. lib. 2. & conf. 208. vol. 4. num. 6. quos Aſcan. Clem. de patr. potest. cap. ult. num. 109. inquitur iniquus num. 77. cap. 5. ab illo esse probandam qualitatem illam, qui altera ex illis innuitur, sicuti dicitur de majori, vel minori etate, l. si in minore C. de in integr. restit. quibus non officit particularis sanctio prag. 1. ad S. C. Alaced. incip. per excellentem, qua cavetur, affectionem factam ab ipso debitore, se non habere patrem, vel esse emancipatum, aut seorsum ab eo vivere, nullum ipsi contenti, sed dumtaxat creditori præjudicium asserre, abrogato Jure communi aliter disponente, vulg. juris, imò ex ipsa falsa asserptione, nec pena criminalis incutitur proscripta in prag. 63. §. fin. de offic. procur. Caesar. quam Revit. in d. prag. 1. num. 3. memorat siquidem aliud est dicere hujusmodi falsam asserptionem sibi esse falsè asserenti non nocere, quoad exclusionem obligationis, nec poena multam criminalem ut in præfatis prag. & de hoc non est noster sermo, aliud verò est dicere quod falsa assertio præjudicium non sibi intulisset in hoc, nempe, quod si non deduxerit, patrem vivisse tempore instrumenti, non per hoc ab debiti solutionem cogi possit, & est id, quod nos impugnamus, nam ex sua confessione (cujus nulla est major probatio) hoc oritur creditori privilegium, & debitori damnum, ut suæ confessioni sit standum, donec probaverit patris existentiam, l. si post divisionem C. de jur. & fact. ignor. quom. text. punctualiter in debitore, se patremfamilias asserente, laudat Aretin. in d. l. sed est de sua num. 4. vers. advertit; Merito propterea nosse Carav. in d. prag. per excellentem, §. 12. num. 1. asserit, quod si 198 debitor super tenore instrumenti citatus, se fuisse solumfamilias opponit, contractumque proinde nullum, sit ille carceribus mancipandus, & ad solvendum cogendus, donec de patris superventia docuerit, quamque alean hoc in Rieu sustinet num. 67. restringens, nisi ex instrumento publico, vel promptuariis testibus in Curia deductis de superventia constituerit, proximè; si jungit isto casu, ut sit etiam procedendum ad liquidationem, quia creditori multa circa contractus validitatem occurrere poterunt, sed esse superfluum pro debito, & pena in executione personalis, donec aliter fuerit de justitia provisum; Nec ubi persuasus Carav. per illa verba, In executione personalis, sensisse, posse ad executionem realem processum, nam si impeditur executio personalis, impeditur etiam realis, cum utraq; ex validate, vel in validate contractus pendeat, quin Paschal. doctissimus de patr. potest. cap. 6. num. 6. si rectè intueantur verba Carav. in opinionem concurrent, nam ille conetur demonstrare falsam illam asserptionem emancipationis, &c. non aliter præjudicare, ut à num. 7. versio. Nec aliquid, & ita se declarat postea sub nu. 11.*

Tossall.

sua dicta vendicare locum annuens, quando ex eodem instrumento, vel creditoris confessione liqueret, debitorem tempore contractus patrem habuisse, prætendente creditore confessione habere fundatam intentionem, quod sit emancipatus, vel seorsum vitam ducat, hoc quippe quia creditoris est omnis emancipationem, vel seorsum vitam deducere, ex exaratis ab eodem num. 7. Quinimò ego addo plus, ex solis hujusmodi asserptionibus, superventiam patris probari, nam emancipatio, & vivere seorsum illum vivere præsupponunt, cum privato præsupponant habitum, l. fin. ff. de verbor. oblig. igitur si ex eodem contractu liquet hoc sequitur, quod validitas ipsius pendeat à probatione emancipationis, &c. & hoc idem quod Paschal. dixit Carav. in utroque loco approbavit, limitando, quoties ex instrumento, vel testibus, de superventia tempore contractus apparet; Imò Paschal. sub nu. 11. vers. Secus verò, dixit, omnia prædicta locum habere, quando constat de patris existentia, secus si non liquet, vel ipsemet illum non habere asseruisset, putans, hoc casu ad liquidationem, & ad carcerat onem deveniri posse, & hoc esse diversum ab altero casu in vers. Et hic casus, nam in primo jam erat patria potestas deducta, & solum creditur ipsum debitorem à patria potestatis nexu liberatum fuisse prætendebat, & proinde ipsius erat creditoris omnis probandi, ad hoc nostro casu dicit, quod reus excipit, & patris laudat superventiam, quæ est qualitas à statu requisita, ut illius beneficio pro invalidanda obligatione ferri debeat, quamque qualitatem ipse probare obstringatur.

199 Hinc inolevit usus Curia pro Tribunali sedente præsentari instrumentum emancipationis, quin, & in ipsa citatione est facienda mentio de illo teste Prat. add. respons. 39. num. 38. Verum advertas, quod emancipatio est nulla, si filio absente, l. jubemus §. C. de emancipat. liberor. quo Textus sacri ita probant Camill. Borrell. conf. 73. num. 12. Narbona de etate, aucto 7. q. 34. num. 3. & 4. Lara in compendio vite hominis cap. 16. nu. 33. & proxim indicant Marant. in specul. 4. par. distin. 18. num. 4. Paschal. par. 1. cap. 6. num. 120. cum seq. D. fill. ad Aff. dec. 183. num. 9. quid verò, si communiter reputabatur emancipatus, permittatque pater publicè filium negotiari, extricant Bart. & Bal. in l. 2. C. si adversus rem judic. num. 5. Mascard. de probat. com. elus. 497. num. 4. de Franch. decis. 10. Stephan. Gratian. discept. servus. to. 5. cap. 820. & R. C. Cappe. Latr. consult. 16. lib. 1. nu. 13.

200 Verum, si filiusfamilias pro patre se obligavit, possit necnè contra ipsum liquidari, maximè reperimus contentiorem extare inter scribentes, idemque Maffei, utrobique consilio nempe 4. & 42. acerrimè defendit, ejusmodi exceptionem impedire inculpationem, & instrumentum prorsus invalidum esse, insequuntur Paschal. cap. 6. num. 2. Reg. Revit. in d. prag. 1. num. 47. Prat. respons. add. 39. u. 16. & 25. Amcond. ad Franch. decis. 221. num. 3. Reg. Sauslic. decis. 190. num. 8. Prat. R. C. Amat. conf. 41. Thor. par. 1. verbo, exceptio legit quod cum eo, quoque extricavius Rit. 135. & idem Thor. par. 1. comp. dec. verbo, In-

F 4

Stru

Armentum, & voto 84. num. 217. necnon voto 97. par. 1. loquens de filiisfamilias obligata simul cum patre, *Novar. in pragm. 1. collect. 3. num. 25. de Senat. Consult. Maced.* & quid, si fuerit praetensum esse emancipatum, *Thor. par. 3. compend. decif. 163. 1. verbo*, *Instrumentum au liquidari possit*.

201. Exceptio itidem Vellejani impedit instrumenti liquidationem, *Galter. in 2. par. rubr. 11. num. 18. & 55. Thor. par. 2. compend. decif. verbo*, *Mulier*, & voto 97. num. 4. par. 1. *Consil. Staibau. resolut. forens. cent. 1. resol. 42. & cent. 2. resol. 177. num. 9. & resol. 183. num. 65. Moutan. contrav. 4. & contrav. 76. præter*, si huiusmodi obiecta dispensatio ab omnibus Regentibus Collateralis Consilii, & ab eis memoriale subscriptum, *Franch. decif. 623. num. 26. vers.* *Sed dicebatur*, *Reg. de Ponte conf. 42. col. 1. & de potest. Prærog. tit. 12. rub. de decret. collat. Consil. in princip. Falco. in divers. jur. comm. & Regiui Gl. 20. num. 8. Thor. in Supplement. contrav. decif. verbo*, *Mulier*. Ithac etenim Regia dispensatio omne admittit obstaculum, *Consil. Rocca. respons. 4. num. 2. lib. 1. & respons. 53. num. 10. lib. 2. & pluries decilium tradunt Consil. Hoderu. ad Sord. decif. 66. num. 27. Reg. de Marin. quotid. resolut. cap. 236. lib. 2. & maxima cum discussione decilium fuit*, junctis Aulis, *Dam. Conf. Erasmo de Ponte in causa Principis Avertanzæ*, cum creditoribus Principis, declaratumque fuit, contractus ab ipsa Principissa nuptos esse validos sub die 24. Januarii 1658. & novissime in causa Ill. Ducis Jelsi D. Jo. Baptiste Carafa (Viri omnibus iis laudem generibus instructi, quæ in equite summo probæ, ac docto conveniunt) cum creditoribus Principis Maydæ, etenim, dimissa pecunia ipsius Ducis, D. Thoma Carafa de multa creditore sub die 13. Martii 1606. nomen Marci Antonii Lessredo, sed Eliodoro Caracciolo ejus uxoris, vigore publici instrumenti Regia dispensatione vallati respectu ipsius Eliodoro, pro summa ducatorum terminæ ab ipsis conjugibus receptorum pro illis erogandis in recuperatione ducatorum centum viginti mille ipsius legatorum per Ducem Forolati, opposita deinde contra dictum Ducem Jelsi Vellejani exceptione, in S. C. referente *Dion. Consil. Hortensio Papi*, meo Socero, manavit sententia sub die 3. instantis mensis Junii 1662. tenoris sequentis.

Quod Ill. Dux Jelsi nomine, ut in actis remaneat primo loco graduatus pro summa ducatorum terminæ, & ipsorum interesse, decurso à die graduationis, tam super bonis burgensatibus, quam feudaliibus patrimoniis Ill. Principis Maydæ, ex iuribus, tam q. Ill. Marci Antonii senioris Principis Maydæ, quam ex iuribus q. D. Eliodoro Caracciolo Principisse Maydæ ejus uxoris, vigore cessionum obtentorum per q. Eligium, & Alcanium Carafa prodecessores dicti Ill. Ducis à q. Thoma Carafa de multa creditore dictorum Principum conjugum ex contra. In die anno 1606. non obstantibus oppositis pro parte aliorum credituum dicti Patrimonii. In Banca Clavelli.

Ex Tex. in l. vir uxori, §. mulier, & Titius ff. ad S. C. Vellei. ibi, *Mulier, & Titius cum in rem communem mutarentur ejusdem pecunia rei. f. ibi sunt*, *Glof. fadii*, scilicet, *insolventes*, & con-

*cinunt Text. in l. si Titius, & in l. Urantius, §. de fidejuss. & tradita novissime à J. Baptista Mocc. var. quæst. forens. dilucid. q. 12. in qua omnes promodum mafus, in quibus mulieres Vellejano non juvantur, retribuit, cujus dispensationis debet fieri mentio in citatione super tenore instrumenti, dicendo, quod veniat mulier responsura super tenore instrumenti publici, Regia dispensatione vallati, *de Franch. cit. decif. 623. n. 5. Consil. Staibau. add. resolut. 183. num. 2. 6. 12. 52. 76. & 212. Carol. Austri. Mocc. in sylo. cas. forens. cap. 2. & confirmant ea, quæ de assensu scripturæ supra numer. 81.**

Utrum verò valeat M. C. cognoscere de subreptione, vel obreptione scripturæ, & Regia dispensationis, ad finem cognoscendi, si obisset exceptio Vellejani, necne, & si est procedendum, vel non, ad instrumenti liquidationem, affirmative ex D. Reg. Jo. Camilli Cacacii responsi, resoluti *Mocc. in cap. 43. ejus sylo.*

Sed an si mulier plures inicit contractus cum Regia dispensatione, dummodò non remaneat indotata, ex quibus obligat. omnibus enormissime lesa indotata remaneat, an nullitatis subiacent contractus posterioribus, vel etiam priores, & omnes conuenere, scripsit *Negusol. in alleg. jur. alleg. 29. ex num. 107. sed contrarium voluit Salsg. in lebyrint. credit. concurrent. par. 1. 2. 4. ex num. 10. cui me subler bo, eique assensum J. de Francis Maria Prat. ad Paschal. de patr. potest. par. 3. c. 3. vers. Ex his congrua.*

202. Sed an contra heredem cum ben. & Inobligatum, via *Ritus* ad interrogationem procedi possit, *Prætafirmativa* alicam fundare conatus fuit *cap. 15. tom. 1. discept. forens. in causa Caesaris Bonvicini*, cum Gaspare Zattara, in qua declarationem compilavit D. Reg. Capyc. *Latr. decif. 115. lib. 1. testaturque in gratiam heredum determinatum fuisse, quod memorat quoque Thor. in Supplement. compend. verbo*, *Hæres cum beneficiis*, & *scripturæ par. 3. §. 1. verbo*, *Instrumentum an possit liquidari contra heredem*, & voto 84. num. 241. p. 1.

Consil. verò Staib. resolut. forens. 19. lib. 1. pro creditore scripsit contra, heredem nomine proprio obligatum, ipseque cum tanti viri cum placito non concuro, ex S. C. decreto, junctis quatuor Aulis, per modum legis lato, sanciente heredem pro debito defuncti obligatum etiam proprio privato, & principali nomine sub quibuscunque classibus non teneri ultra vires hereditarias, nisi expressa, & specialis renunciatio beneficio inventarii, interveniat, registrato apud *Sausfeld. decif. 212. lib. 2. & in volum. prag. sub tit. de offic. S. R. C. prag. 81. memoratque sunt Thor. citat. Reg. Capyc. Latr. conf. 31. lib. 1. Mocc. in sylo. cap. 47. num. 21. extendens etiam ad heredem fideiussorem, Giaz. ad Reg. Capyc. Latr. de if. 15. num. 3. & ante Præf. ii Prætorii memoratam functionem, contra heredem respondere, *Angel. conf. 3. Cane. conf. 31. lib. 3. & conf. 36. lib. 4. Phaulx. de Invent. in parvis par. 6. num. 110. & in tract. de sacro doti, quæst. 8. nu. 57. Gratian. discept. cap. 264. Paschal. cap. 2. num. 167. & decilium testatur Reg. Rev. in prag. 1. de arbit. in heredis gratiam post alios, scripsere *Abund. decif. 25. de Franch. decif. 648.***

Quin, & jure communi pactum, vel statutum cap-

carcerandi debitorem, hæredem non completitur, *Schöb. M. l. c. in tra. Amos oum a solvit par. 2. consens. 20. Fekius de jur. fidei. lib. 1. cap. 10. quavis contrarium anuunt Teph. lib. 1. variat. fign. tit. de execut. perfens. vers. 3. Tuf. b. lit. 3. consens. 473. à num. 2. Sola ad Conf. Sabaud. tit. de capite. debet. ex conf. chail. Glos. 1. prim. par. tit. vi. hanc quippe inventuram exceptionem inter exceptiones, etiam adversus sententiam opponendam connumerant Gratian. tom. 3. discept. forens. cap. 495. Corve. de remed. contra sentent. except. 65. Masvill. dec. Rot. Sicil. 24. Gattivole contra. cap. 17. num. 3. Cimar. de equeg. instrum. q. 28. Prat. obs. 53. num. 3. tam in iudicio ordinario, quàm summario, *Valase. decum tradens, dec. 87. in fin.* illam propterea praxis exceptionem modificatam appellat, omniumque primam constituunt, *Reg. Capyc. Latr. dec. 115. num. 15. Prat. lib. 2. discept. for. cap. 25. num. 26. Gallup in prax. S. C. par. 3. cap. 1. art. 3. Verum de iure Regni et stat. pragm. 28. capitum, & est 4. cap. 25. de dilat. d. sponens, exceptiones modificativas non posse opponi post sententiam, ad finem eius executionem impediendi, elapsis triginta diebus, à die notificationis sententiae, vel decreti diffinitivi, præstata cautione sparte instante) de restituendo quicquid fuerit iudicatum, minime obstat, si alia cautio fuisset à parte, quæ inflat pro executione, data in casu tractationis, ut optime observat *Dona. Conf. Hostier. ad Surd. dec. 332. num. 9. Et an, exceptio de discussionis inventarii legitimè confecti opposita, possit procedi ad sequitur bonorum hæreditariorum, negativè relictui Prat. lib. 2. discept. forens. cap. 35. num. 28. & obs. 53. ex Reg. Galat. tom. 1. contrav. cap. 63. num. 53. declarans dicta per Reg. Sausfeld. dec. 211. par. 2. & inventarii exceptionem opponens, an teneatur illud exhibere, vel sufficere indicare Notarium, & quod sufficere indicare, firmant *Ursillad. Afflid. dec. 77. in fin. Molest. in prax. civil. 3. par. 1. par. Glos. comparentis, num. 20. circa medium. Contrarium tamen, ut exhibere teneatur, enucleato sano, & germano Ursill. censu, verum esse ostendit Prat. obs. 95. & firmant Thor. voz. 39. num. 72. lib. 1. Gratian. lib. 5. discept. forens. cap. 681. num. 24. & decilim memorat *Giaz. ad Capyc. Latr. dec. 99. num. 7. & 8. sed cuius sumptibus hæres illud producere habeat, inquit Thefaur. quest. for. 10. n. 30. lib. 1.*****

203 Exceptio verbò nonnumerate pecunie impeditur in instrumenti liquidationem, tractant *Prat. respons. crimin. 31. num. 148. Reg. de Marin. lib. 1. quotid. ref. cap. 191. num. 15. Conf. Rocc. lib. 1. respons. 3. & 28. & notab. 10. & tom. 2. respons. 56. nonnulla extrinsecus, quibus notab. 69. sub n. 253. de affectu. subnebit, an illa locum habeat inter mercatores, *D. Franc. de Cuenca, & add. de deposit. claus. 1. D. Joseph de Nino de Albarano, seu chyrographo mercatoris, §. 4. & idem D. Franc. de Cuenca in add. lit. FG. & H. Paul. Bellon. lib. 2. de potest. cor. qua sunt. in contin. cap. 76. Vilibitunt Rodelarzin. dec. Posth. Cor. Province. trajectina 50. num. 4. tradens, in huiusmodi materia præsumi totum accepisse, qui partem habuisse fatetur, & an huiusmodi exceptioni renunciari possit, disputant *Covarr. lib. 2. ref. 4. num. 13. Coler.***

*de process. execut. par. 1. cap. 10. n. 210. Jo. à Sand. decilim refert in Suprema Frisiorum Curia tit. 2. lib. 3. dec. 1. renunciat actionem hæcenus valere, ut creditor non teneatur probare numeratam pecuniam esse, quod onus probandi alioqui ipsi incumbit, sed quod debitor, qui renunciavit, gravetur onere probandi sibi illam non numeratam esse; & quod creditor, qui confessus fuit se à debitore pecuniam recepisse, valeat opponere replicationem non numerate pecunie, deducitur ex text. in l. in contrahibus, §. super ceteris, C. de non numer. pecun. quod mirabiliter restringitur, si ultra confessionem, quietatio adferret, tunc namque statim confessio præiudicium, adferret, *Natum conf. 196. num. 1. lib. 1. Abec. in Sylv. cas. forens. cap. 57. & ad impediendam exequutionem apocæ banci an admittatur, loquitur Giaz. ad Capyc. Latr. dec. 111. de exceptione promissionis erroneæ, Thefaur. fermocinatur dec. 26. n. 15.**

204 Cedendarum exceptionem impedire instrumenti executionem, voluere nonnulli, *Alex. conf. 119. num. 20. vol. 1. & conf. 20. num. 3. vol. 2. Dic. conf. 27. num. 1. & conf. 99. num. 2. de Masvill. sing. 7. Rebas. ad Conf. Gallia tom. 1. tit. de liter. oblig. art. 1. Glos. num. 46. Franc. Milanens. dec. 1. num. 4. lib. 2. Sed an exceptio illa cedendarum actionum obstat creditoribus, qui liberavit unum ex correis, cum expressa reservatione, agendi pro rellanti quantitate contra alios correos, negativè resolvunt *Reg. Capyc. Latr. dec. 112. par. 1. & ibi Giaz. num. 10. Merlin. de pignor. & hypo. lib. 4. tit. 2. q. 72. à num. 2. Abec. in Sylv. cas. forens. cap. 68.**

205 Exceptio nem insuper remissionis mercedis, etiam adversus instrumentum liquidum, militare, ob casus inopinatos, & insolitos, hanc obstante amplissima renunciatione casibus fortuitis, voluerunt *Barbol. Socin. conf. 123. num. 1. vol. 4. Fortius conf. 143. num. 20. Roland. à Pall. conf. 45. num. 16. vol. 3. Barfat. conf. 81. num. 6. vol. 1. Joann. Moberd. dec. 236. Borrell. add. cap. 16. num. 293. Franc. Marc. dec. 208. par. 2. Dom. Reg. de Maria. lib. 2. quotid. cap. 186. Antonel. conf. 94. Statib. cens. 2. ref. 148.*

Hinc in sam gerato articulo resolutionis contractus, vel scilicet moderationis mercedis in beneficium Joann. Baptiste, & aliorum di Beniracale debitorum hæredibus Jo. Baptiste Garacacio in annuis ducatis centum viginti quatuor ex causa census emphyteutici debiti super territoris modiorum viginti quatuor existentibus in Terra Summar, iure sustinuitur, contractum illum, si vè locationis, si vè emphyteutis foret, esse relictum, vel saltem esse facendum canonis diminutionem, minime refragantibus potest in contractibus emphyteuticis apponi solites, & renunciatione in ampla forma, ex quo terra a concessa in nullo erant redditu, minimis, cinerumque torrentibus versantibus incendiis de anno 1631. devastata.

206 Diximus, contractum illum verè locationis esse, ex pensione, quæ fructibus adæquata, non in recognitionem directi domini, sed pro territoriorum usibus usufructu potius, quam emphyteutæ solvitur, ex Dec. in aurb. quæ rem, in priv. Cede S. S. Eccl. Pappal. in repet. l. placeat col. 21. eod. tit. Curt.

Curt. in trañ. feud. fol. 6. Brun. Afloris in trañ. et claudend. fum. flant agnat. fol. 40. col. 2. Moderni in repetit. gallus, §. quidem resti; cul. penul. ff. de liber. & posthum. Agnat. in l. interduum, §. quod res Narfingio, §. de acq. posses. recentit. i. Cagnol. in l. 2. §. num. 282. Cod. de rescindend. vendit. DD. in l. 1. & 2. C. de jura emphyt. Cuiusvis in cap. punit. de locato, Jo. Andr. ad Speculat. tit. de emphyt. §. 6. vers. 4. & tit. de empt. & vendit. §. nunc dicendum, Alex. de Novo conf. 30. num. 1. Meuschen. conf. 379. n. 7. conf. 44. num. 34. Becc. conf. 35. num. 2. Cujas. in consuetud. Burs. in tit. de consuet. vers. Et se des ante posses. num. 8. Jos. in l. 2. col. 2. num. 51. C. de jura emphyt. Bart. in l. 1. num. 3. ff. de superfic. ubi etiam Jos. an. 35. Arct. conf. 55. num. 4. Alex. conf. 112. lib. 1. Barb. conf. 14. num. 36. lib. 2. & ait se ita pluries consultasse, Rin. conf. 157. num. 23. & conf. 77. lib. 1. Bald. in cap. 2. num. 3. de dilat. Cor. fer. in singul. quod incipit, Contrañtur, Cephal. conf. 9. num. 12. lib. 1. Thefaur. decif. Pedem. 120. n. 2. Aleias. in l. 2. §. nam si aliud, §. si certum petatur, Riminald. sen. conf. 45. num. 14. & 17. Aff. decif. 80. num. 8. & decifum testatur per Sacram Rotam Romanam, Seraphin. in sua Cusulen. Marcilian. quam dec. describit Virgin. de Bocat. in trañ. de conf. par. 2. num. 153. quem laudat, & sequitur Prosper Petra Avus meus in anuot. ad Cypre. decif. 103. num. 1. Celsar Mantente Mantua. in Senatus Practis, in trañ. de contrañ. in livellaria, q. 1. par. 3. alios adducens, plures iudicatum insinuat, & male loquitur Sardam contrarium firmantem in decif. 198. subnectit, hancque sententiam sepe insequuta fuit Rota Romana apud Paulum Reb. tam. 1. decif. 14. & in versis. decif. 790. num. 5. par. 1. reprobatem Nattam contrarium sententiam, qui impugnatur etiam ab Agone de alluvionib. lib. 2. cap. 183. Merlis. tom. 2. decif. Rer. Roman. 545. Morus. decif. Florent. 117. num. 44. Mercat. var. resal. lib. 1. resal. 106. num. 24. Cord. Seraphin. decif. 272. & melius decif. 794. Faber in Cid. 4. tit. 43. de jur. emphyt. defuit. 36.

Præterquam quod, theorema hoc admodum veritate nititur; ut quocumque fructibus pensio correspondet, iura loquentia de emphyteusi non adaptantur huic contractui, quia hic pro verò locationis contractu existimantur, Arct. d. conf. 53. num. 4. ad fin. Riminald. jun. conf. 40. & 160. n. 10. conf. 461. num. 21. 25. 26. & conf. 643. in fin. Burfat. conf. 455. num. 1. Cephal. conf. 9. num. 12. & conf. 523. num. 50. & conf. 699. num. 22. & conf. 703. num. 44. Silvius. conf. 42. num. 5. Bal. in l. 1. num. 2. C. de jur. emphyt. Socin. in l. gallus, §. etiam parentem, sub num. 6. vers. Confirmatur hoc, ff. de liber. & posthum. Berous. conf. 130. per tot. Rin. conf. 57. num. 10. & conf. 77. num. 70. & conf. 157. num. 23. Nevisan. conf. 92. num. 11. in fin. Riminald. sen. conf. 419. num. 16. & conf. 441. in fin. Cuius in verbo, emphyteuta regulariter, Bassi. de revoc. interdict. cand. num. 114. Agn. de Alluvionib. lib. 2. cap. 18. num. 11. & seq. Priu. decif. 500. num. 3. in fin. Rer. Rom. conf. 92. dec. 564. num. 2. par. 1. & id tuncur Becc. conf. 3. num. 22. & 27. & conf. 35. num. 6. conf. 14. num. 11. Grati. in conf. 76. num. 15. & conf. 81. num. 22. Roland. conf. 56. num. 25. 26. & 44. Cagnol. in anthont. q. 1. num. 6. C. de Sacrosanct. Eccl. & in l. 2. de

rescindend. vend. num. 102. Mascard. concl. 151. num. 9. & concl. 1133. num. 43. & 49. Peru. conf. 144. num. 2. Bellou. d. conf. 41. Alber. Bruni. conf. 12. num. 74. Brege. decif. 44. num. 15. Carroc. de locat. & cond. cap. 64. num. 7. par. 2. Thefaur. dec. cit. 130. num. 2. Caball. mullago. 227. num. 10. Anchor. regul. 9. lib. 3. Ludovic. Bologn. conf. 54. col. fin. Cuiusvis theorema quadrat adamumum, de Franch. dec. 235. dum tradit, emphyteusim Ecclesie, quæ ad hæredes extraneos non transit, transire, si pensio correspondeat fructibus; quia tunc dicitur locatio ad longum tempus. Talis insinuatio est adeo fortis conjectura, ut præstantior sit ceteris alijs ad iudicandum contractum locationis, non emphyteusis, Arctin. cit. conf. 55. ult. collat. vers. a. respondet, Rin. conf. 161. num. 22. & 29. Ludovic. Bologn. memor. conf. 54. col. fin. Roland. & Valle in d. conf. 46. n. 44. Faber in suo Cod. tit. de jura emphyt. add. defu. 36.

207 Diximus ulterius, quod etiam dato, & minime penitus concessio, huiusmodi contractum esse verum emphyteusim, adhuc iustitiam illorum de Beniucala clauione exurgere, cum certum sit, emphyteutam non remanere amplius obnoxia canonis & s. utioui, si emphyteutica res sit diruta, l. 1. ubi DD. C. de jura emphyt. §. adeo, insit. de locat. & post. Clor. & ceteros tradunt Sord. conf. 197. & decif. 199. num. 9. videndum Reg. de Pont. cap. 79. num. 26. fuit opinio Nicol. de Alvar. Doctoris antiqui, quia, mutata forma, rei substantia perimitur, l. Julianus, §. sed est qui, §. ad exhibend. l. qui res, §. aream, ff. de solut. consuetum Speculator de locat. §. nunc aliocul, vers. 128. num. 15. quem insequitur Francis. Merc. decif. 345. n. 6. laudans Joann. de bond. in cap. ad Audientiam de reb. Eccl. num. alien. & Emin. Montic. de tacit. & ambig. corrent. lib. 2. tit. 24. num. 10. tradit. posse emphyteutam, si velit, aream domino renunciare, arg. l. Paulus, §. domus, ff. de pignor. quod eo magis admittit Thefaur. filius in add. ad decif. Patriis 20. sit. A. quando emphyteuta non possit re emphyteutica frui, nisi cum magna difficultate, quæ æquiparetur impossibilitati voluti cum quis receperit jus aquæ duccendæ ad molendinum, & mutato summe, non possit emphyteuta sine impensa majori, quam esset utilitas, novum alveum facere, tunc decifum tradit, fuisse admissum renunciationem, ita pronuntiavit Senatus Lulian. num. testatur. Alvar. Pelsig. conf. 285. num. 4. Petrus Molin. de contrañ. disp. 453. num. 22. Fab. in Cod. lib. 4. tit. 44. de jur. emphyt. defu. 1. tradens Senatum Sabaudianum, declarasse, posse fieri renunciationem, si tamen usque ad quadrantes census præteritos persolvat: Et Grat. decif. 87. num. 11. post Luc. de Penz. & alios, hoc firmat, quando successu temporis inutilis fieret emphyteuta, & magis in terminis respondit Ripoll. in resolut. cap. 7. de jur. emphyt. cap. 7. num. 285. liberatum esse emphyteutam a census solutione, ex quo peciæ terre acuta repleta fuerunt.

208 Et saltem remissionem mercedis, & canonis reconductionem esse faciendam ad quid minimum exclamabamus, ex quo non leve, vel particulare passu fuisse illi de Beniucala damnum, sed universale, & gravissimum, cum territoria sint omnino imputia, & fructus nec pro expensis sufficient. l. 1.

à contrario sensu, C. de jur. emphyt. ibi: Si in vero particulari, vel aliud leve contingerit damnum; Menoch. de arbit. Jud. lib. 2. cent. 1. c. 76. num. 6. Pinell. ad l. 2. C. de res. ind. vend. cap. 31. num. 21. prodest esse faciendum, quando emphyteutarius ex aliquo accidenti fundi fructus percipere non valet, DD. in l. cum unum, §. fin. ff. de ven. ant. Jud. poss. Jos. Andr. de Spual. tit. de locat. §. nunc aliqua, quest. 137. & plenè Alvar. Valseg. de jur. emphyteut. qu. 27. num. 4. ex communi resolvit, quod si ex emphyteusi aliqua particula remansit, quæ non sit sufficiens ad solutionem constitutæ pensionis, debeat fieri remissio; quem insequitur Cancr. varior. resol. cap. 1. de ali. & oblig. num. 187.

Adduximus insuper decisionem in causa Judicis M. C. V. Francisci Vollari, cum Æconomis S. Georgij hujus Civitatis, qui cum prætenderent nonnullas annatas ex causa annuorum ducatorum vigintiquinque pro censu emphyteutico super territorio sito in pertinentijs Terræ Summe, in quo erat etiam palatium, fuit oppositum pro parte Vollari, non teneri, nec pro præterito, nec in futurum. Facto accessu super faciem loci, & habito pro verò fuisse territorium devastatum pro medietate ex causa Velsuvij, decreto S. C. fuit provisum, quod pro annis decursis solveret ducatos vigintiquinque pro una vice tantum. Et in futurum annuos ducatos duodecim, & scilicet absolvit à solutione census territorij destructi. De qua decisione memor est Thor. par. 3. comp. dec. sed. 3. verbo, Solutio census. Consult. Thef. dec. 226. eleg. inter insequitur Larrea alleg. ff. 31. num. 32. & quæ post alios, laudat in terminis, D. Franc. Mar. Prat. discept. forens. cap. 25. à num. 3. tom. 1. & affirmant Grivell. dec. 9. Amago in l. unica, C. de collat. donator. à nu. 10. Sarr. conf. 1622. num. 22. Hermill. in l. 56. tit. 5. par. 4. §. 4. var. resol. lib. 1. resol. 5. Averdun. de cens. cap. 35. à num. 3. ad 14. & c. 36. Pereira decisi. Portugall. 101. qui tradunt, ex supervenienti communicatis, & vicinorum inopia, & ex alijs iustis causis, saltem ex aequitate reductionem census emphyteutici, & reservativi excessivi admitti, ex l. cum quidam, ff. de usur.

209 Nec ne deberet exemplum adductum in simili thesi rei judicate per S. C. in causa Sacra Religionis Hierosolimitana; cum Aloysio Minulo, qui cum prætendisset censuum moderationem ex causa Velsuviani incendij, fuit, per ipsum adductis non obstantibus, ad illorum integram solutionem condemnatus, referente Dou. Coust. Jos. Baptista Jovius. Siquidem determinatio illa, ut quidem rei nostre collineat, ut casus ille toto differeat celo à nostro, etenim in causa prædicta, illud verum est in facto fuisse factam concessionem anno 1608. modiorum 53. Aloysio Antonio Minulo ad annum canonem ducatorum centum, quem solvere promissit, & non cessare, aliquæ ex causa belli, pulsus, vel alterius cuiusvis casus opinati, vel inopinati. Et devastatis ex incendio prædictis terris, ædium Minutulus protestatus non fuit. Sed de novo illa plantavit, & reduxit ad fertilem culturam, cumque cessasset à solutione canonum per nonnullos annos, Sacra Religio

non petit canonem solutionem, sed territoriorum devolutionem pro observantia pacti in instrumentum concessionis adjecti. Instruendo processu, succumbit Sacra Religio, circa devolutionem; sed tantum fuit Minutulus condemnatus ad censum solutionem, quæ decisio iustissime à tanto Senatu emanavit, ex nonnullis in facto contingensibus, quæ à nostro proorsis sunt extranea, & aliena.

Quia in illo casu quatuor petia territoriorum concessa, tempore concessionis non erant undique arboribus plena, & totaliter plantata, sed fuerunt concessa territoria, quasi nuda, & vana, in quibus postea arbores plantata per ipsum emphyteutam fuerunt, ut fuit per ipsammet articulationem, & probatum in 4. art. fol. 344. Unde cum territoria prædicta, nulla passa fuerint diminutione tempore concessionis, & apta erant sufficere plantas, prout tempore concessionis, nullo iure prætendi poterat per emphyteutam canonis diminutio, sub dicto pretextu damni in fructibus, juxta notabilem doctrinam Bart. ab omnibus receptam in l. 2. ff. de superficie; dicit enim Bart. quod si quis conduxit solum, ut imponeret superficiem, illa destructa, adhuc remaneret concessio soli, insequitur Valseg. q. 27. num. 2. & cum solum fuerit sterile, & nunquam fructus produxerit, non posse emphyteutam obtinere canonis remissionem, sub prætextu, quod pensiones domus sint diminutæ, annotavit Clar. §. emphyteusis, q. 8. num. 7. qui cum denegavit emphyteutam remissionem propter sterilitatem, nisi pensio fructibus correspondere, addit, hoc minime procedere, si bona, quæ fuerint tempore emphyteusis concessa, erant sterilia, & inculta, & in h's terminis procedit decisio in causa D. Petri Gargauji, de qua memor est Gira. ad dec. 18. Cypic. Litr. num. 31. nam ibi fuerant concessa vacua ad ædificandum, pro præterito emphyteute præpererunt ex domibus magnas pensiones longè excedentes canonem quantitatem, & tempore petita diminutionis fuit adductum, quod pensiones, quæ percipiebantur ex domibus, excedebant quantitatem census, ut advertit idem Gira. adduc. loc. u. 26. 27. & 31. In casu nostro fuit plenè probatum tempore concessionis territoria fuisse arboribus, & fructibus plena, & illa fuisse concessa ratione fructuum, habito respectu ad assitum.

210 Addebamus, quod Sacra Religio petierat territoriorum devolutionem, illa denegabat Minutulus emphyteuta, qui etiam expectabat canonem diminutionem, dum autem relaxare territoria renuebat, Omnis æquitas, & juris rigor exposcebat, teneri saltem ad censum solutionem, & dum de novo plantavit, maxime nulla accedente protestatione, illa plantatio fuit effecta emphyteutici censui obnoxia, ex notabili Bal. doctrina in l. 1. num. 26. C. de jur. emphyt. Qui habitationem excitat, si combusta domo in emphyteusiam concessa, valeat emphyteuta volens solvere canonem, sicut ante, recondicare eam, & retinere in emphyteusiam, sicut prius, & resoluat, quod finita est emphyteusis, & non cogatur solvere census, si vult eam cedere, sed si voluerit solvere censum, & reedificare, poterit, & quod superædificatur, emphyteuticum erit, sequitur Mant. de tact. & ambig.

figu. consent. lib. 22. tit. 24. num. 10. & sic nova plantatio facta, dum perorat emphyteuta dimittere rem, est censui subiecta. Unde tantum abest, ut decisio predicta huic causae adaptari possit contra pupillum de Benincala, ut potius patet manifeste illius iustitiam confirmare.

Et ne putaretur adversarij nostram sententiam rerum autoritate destitutam in terminis existere, ultra adductas determinaciones, quae rem in tuto designabant: ego ipse omnium minimus in medium alteram attuli ejusdem Susatus Amplissimi factam, sub die 14ta Martij anni 1659. in Aula tunc D. Conf. Mirobali referente D. Conf. Erasmo de Ponte in causa Odoardi de Silva, cum U. J. D. Antonio Mercurio; & alijs hris consilijs, in Banca de Marino. H. bebat. n. Oikardus de Sylva nomullas domus in emphyteusum concessas à Francisco Gatta ab anno 1622 ad annum canonicum duc. 420. de anno 1655. domus predictae manabant ruinam, & magna indigebant reparatione.

Orta fuit controversia in S. C. quis teneretur ad expensas, si Dominus directus census, vel emphyteuta; & pro parte Domini directi dicebatur, rei emphyteutica refectionem ad emphyteutam spectare, omneque periculum ad ipsum pertinere, maxime quando ob datum in re emphyteutica ortum, res haud in totum remansit destructa. Nulla habita ratio, si magna, vel parva foret vatur pensio, quando contractus emphyteuticus denominatur.

E contra, replicabat emphyteuta, contractum esse locationis, cum magna sobebatur pensio, non teneri ipsum etiam emphyteutam magnas expensas impendere, sed eas solum, quae sunt de natura contractus, & alia per nos adducta perpendebat.

Et quamvis per S. C. fuerit provisum, licere emphyteuta expensas erogare, salva provisione facienda in damnum cuius. Tandem, discusso negotio, praefato accessu super faciem loci declaravit Sac. Consil. magno cum certamine, expensas erogatas per emphyteutam in refectionem domus praedictae cessasse, & cedere in damnum Dominiorem census pro rata quemlibet ipsorum tangente, juxta liquidationem faciendam per S. C.

Die 9. Julij 1661. me patrocinante pro Astoribus de Benincala, & pro Adversarijs Domino U. J. D. Francisco Andrez viro doctissimo, eximijq. ingenij, & inter Advocatos primum locum obtinente, referente Dom. Marchione Olivetti, cum interveniente Dom. Confilj. Pauli Jannettatij adjuncti, prolata fuit sententia, r. 3.

Per hanc nostram diffinitivam sententiam, dicimus, pronunciamus, determinamus, & declaramus, supradictam D. Franciscum Caracciolum principalem conveniunt, uti principalem condemnandum esse, & condemnari debere, proinde ipsum praesenti nostra diffinitiva sententia condemnamus ad moderationem censui territorij in albis deducti in beneficium illorum de Benincala astrictum à die eorum petitionis, & Judicii ingreditur in S. C. juxta liquidationem faciendam, verum si idem conveniunt voluerit idem territorium, teneantur alios relaxare, sententiam, &c. In Banca Laviani.

211 Sed, ut à limina redeamus ad viam, quaerimus,

an liquidatio instrumenti ultra summam verè debitam, in totum contruat, affirmativè Amico respondimus, ex *Giavarelli. decis. 20. Magna. decis. Flo. int. 2. num. 15. D. Francisci. Merlin. dec. Lucens. 36. num. 4. Praef. D. Franc. Merlin. Pignatelli. controuv. 22. lib. 2. Reg. Cypre. Latr. decis. 152. lib. 2. Marotta disp. 57. num. 47.* quia decretum, quo debitor condemnatur, unius capituli est, & individuum, l. si non sortem, §. si eorum, ff. de condi. l. in hoc judicio, §. simil. c. r. c. q. quo t. r. f. r. etus Alber. de Resa in l. si idem, §. fin. ff. de iur. r. i. s. l. omni. Judic. voluit, quod Judex non valens cognoscere, nisi usque ad quinquaginta, si cognoscit de centum, non substat sententia, neque quoad quinquaginta, & de sententia hujusmodi ultra augendam, ut non valeat, neque in augmentali, loquitur Affl. in Confilj. ad officium bajularum ad num. 9. Azzi meut ad Cypre. decis. 51. num. 1. Unde cum debitor pro majori summa, quam debet, super tenore instrumenti citatus fuisset, r. etus citandum esse illum mandavit M. C. cujus decretum confirmavit S. C. junctis clausibus, apud Praef. de Merlin. cit. controuv. 22. lib. 2. non autem decrevit, quod pro summa verè debita condemnatus remaneret, quibus contradicunt tradita à *Francisco. de Petris conf. 41.*

Hinc sententiam, quae quis condemnatus fuit ad majorem summam, quam debet, esse nullam scripserunt *Gratian. discept. forens. tom. 1. cap. 3. num. 24. & cap. 162. à num. 12. i. r. dec. 323. num. 5. Sord. conf. 99. num. 4. R. Cypre. Latr. dec. 85. num. 10. lib. 1. Cauer. var. ref. c. 17. de sent. & r. r. excusat. 10. 3. num. 337. Reg. Sanfel. dec. 304. lib. 2. Georg. alleg. 13. Holier. ad Sord. dec. 15. §. si decitum fuit per M. C. die 1. Aprilis 1650. referente Dom. Julice Thoma de Gatta, in causa Elionora Rossi haeredis Mariae Beilci, cum U. J. D. Martino de Rinaldo, in banca Vicentii Salcril.*

Sic exequutionem, vel capturam factam pro majori summa, in totum irritam, firmavit *Affl. decis. 358. Roderic. de ann. reddit. lib. 1. q. 14. num. 61. Chortan. dec. 39. num. 3. Bep. Cavale. de usufr. univ. r. lib. 1. num. 369. & datonem insolutum non sustineri pro rata debiti; revocato excessu dicunt *Gratian. ad d. cap. 162. num. 14. & 33. R. Revit. in prag. 2. num. 2. de appell. Marilum. decis. Rot. Gen. 8. R. r. c. coll. 1246. sed in causa Excell. Comestabuli Columnae contrarium fuit scitum, & retractatum decretum adjudicationis in illo pluri tantum de anno 1654. in banca de Saecceciavento, Nicolini in prag. Julic. civil. num. 39. ex traditis per Franc. de Petri. cit. cons. 212 sit. 41. num. 7. Carav. nollet in hac R. r. r. sub num. 24. conf. Ex hoc etiam, haec omnia vera esse fateatur, debitore in actu interrogationis comparante, & petitam summam adhibere, respondente.**

Si verò in contumaciam fuerit debitor condemnatus, in nullam debitor incurrit penam ratione contumaciae debitoris, etenim juramentum quod praestare obstringitur creditor, vigore *R. r. 165.* de veritate dicenda pro quanta summa liquidat, non datur, contumacia existente debitori, & sic poterit dicere creditor, quod si verè comparuisset debitor, & opus fuisset liquidare, praestitisset

fuit

Rite juramento, non liquidasset nisi pro vera summa, & *Carav.* opinionem examinet, & declarant *Conf. Hadier. ad Surd. dec. 65. a num. 17.* cujus meminit *Tbor. in supplem. compend. verbo, liquidatio instrumenti, §. de Affli. contrav. jur. c. 12. & in append.*

- 213 Sed an' per positam operem majoris debiti, constituitur debitor in mora, qui obstringatur offerre partem veri debiti, & perjurium nūm incurrat, si interrogatus, an debeat centum simpliciter se non debere respondeat, quamvis octuaginta, vel minus debeat, inquirunt post alios *Joseph Ludon. dec. Perus. 51. num. 2. Gabriel lib. 2. de comm. concl. tit. de expens. concl. 1. num. 1. Roland. conf. 62. num. 5. lib. 4. Theaur. d. c. 231. num. 1. Poppi. lib. 8. tit. 1. arres. 2. Faber in C. lib. 3. tit. 9. de plur. petit. defun. 1. Reg. Tap. dec. 8. C. 41. Gazzaroli. dec. 20. Fraj. de Amato reg. 92. Confil. Hadier. ad mem. decif. Surd. 65. Reg. Cipey. Intro decif. 133. num. 43. & dec. 152. sub num. 11. lib. 2. notque scriptis latè pro heredibus Antonelli Mazzella, cum Carolo Mazzella, quod responsum cum aliis (Deo favente) quam primum habebit.*

Sed si instrumenti presentatio via *Ritus* duplici fiat ex capite, scilicet tam ex defectu solutionis annualium, sivè tertiarum, quam ob ratificationem ipsiusmet instrumenti à debitore promissam, & non sequutam, & ei à Sejo debitum cum pacto de retrovendendo, accepit pretium pro resolutione à Sejo, affirmativè respondet *Carav. in hoc Ritu num. 80.* quem insequitur *D. Franc. Barron. ad Recemation. de 3. lib. de citat. ad fin. 124. num. 33. varf. idem, post tract. de offi. 3. in fine.*

- 214 Item quæro, an emptor possit via *Ritus* agere contra venditorem, si postquam ei vendidit eumtum jam formatum, & ei à Sejo debitum cum pacto de retrovendendo, accepit pretium pro resolutione à Sejo, affirmativè respondet *Carav. in hoc Ritu num. 80.* quem insequitur *D. Franc. Barron. ad Recemation. de 3. lib. de citat. ad fin. 124. num. 33. varf. idem, post tract. de offi. 3. in fine.*
- 215 Et tandem memoramus supremum hujus Regni Areopagum, paterno, quo solet affectu, Regis vassallorum justitiæ prospicientem, multas promulgasse *pragm.* functiones ad pejus resecandas inveteratas debitorum malitias, illasque compescendas, & inter ceteras, statuit, ut debitor citatus super tenore instrumenti, servata forma *Ritus* comparens in secunda Curia, sivè scripturæ tantum producat, ex quibus ad liquidationem procedendum non esse prætendat, sivè cum scripturis supplicationem infimul cum decoratione Regia de verbo faciendo in S. C. exhibeat, sublatò abusu alijs praticato, quo solobat doceri visis scripturis extra bancam providebatur, & deinde interponebatur decretum. Procedatur ad interrogationem, mideri debeat. Condemnetur verum pena non ponatur in libro inferni, donec, visis scripturis, extra bancam alijs fuerit provissum. Et exhibita supplicatione de verbo faciendo, sub eadem predicta forma, interponatur decretum à Magna Curia, hoc tantum addito. Et respectu supplicationis adimpleat, & interim non dilcedat à palatio M. C. V. obstringitur enim debitor pro executione Regie decretationis per totam diem juridicam immediatè sequentem præstare cautionem de parendo mandatis S. C. alias con-

tra ipsum litterarum executores expediantur, ut in *pragm. 8. §. 7. & pragm. 10. sub tit. de instrum. liquid.*

Verum pendente relatione facienda in S. C. nequeat M. C. procedere ad executionem, dicendum videtur ex specifica juris dispositione in *L. fin. Cod. de relatio.* Attenta verò sanctione *pragm. 3. de instrum. liquid.* utiq; elapsis tamèn quindecim diebus, si in illorum curriculo causæ reſcensio non intercesserit, relationique series.

- 216 Sed advertant creditores, ut decreta M. C. quibus providebatur, quod debitor remaneat condemnatus, debitoribus notificentur, nè post sex dies elapsos, ad nullitates proponendas, admittantur, ut observat *P. de Affli. cap. 19. sub an. 6.* Quicquid nulla ad indicaturum *pragm. exornatum*, quæ; in praxi occurrunt, subneſcit, Sed valeat nè debitor post obtentam supplicationem renunciare in præjudicium creditoris, negativè decilum scribit *Dom. Reg. Sanfelice. dec. 214. tom. 2.*

- 217 Liquidatio verò, sed interrogatio habeatur pro facta, vel evanescat, si debitor post rectam Curiam in qua ipse comparuit, diem fungatur, pendente provisione faciendâ per M. C. super scripturis, & supplicatione ab iplo præstitis inquirunt lepidè idem *P. de Affli. cap. 48. Prat. resp. crim. 32.*

- 218 Insuper novissima lege lata anno 1632, inserta in *prag. 8. §. 7. cod. tit. de instr. liquid.* restricta fuit facultas deponendi quantitatem in instrumento contentam, illo liquidato, quæ competat alijs ex hoc *Ritu*, nisi pecuniæ depositio à Judicibus demandetur, & ad creditorum creditoris instantiam, aut alijs interesse habentium, sanxerit, què non audiri debitorem, nisi solvitur cum effectu debitam quantitatem, unâ cum expensis; quinimò nec sola sufficiat exequio honorum, aut carceratio debitoris, ut quis audiatur, sed bona publicantur prius, & subhasta venduntur; Et deinde, exoluto pretio, integrèq; satisfacto creditore, locus patet, & aditus quadrimonis, teste *Anichin. de prænot. instrum. cap. 7. sub an. 25. Arias de Mesa varior. resolut. lib. 3. cap. 45. Reg. Sanfelice. decif. 299. lib. 2. & decif. 365. lib. 3. Marrot. discipul. for. c. 9. n. 21. Prat. Mar. Prat. lib. 3. discipul. forens. c. 6. un. 45.*

- 219 Quæque sanctio etiam contra hæredes procedit, quibus audientia denegatur adversus instrumentum in vita testatoris liquidatum, non facta reali solutione, ut decilum fuit in gratiam Lælij Salaj contra hæredes Martij de Ugno, sub die 11. mensis Februarij 1644. referent *Reg. thæ Conf. Thoma de Aquino*, ut ex processu creditorum Martij, & aliorum de Ugno, in banca Liti, fol. 242. firmatque *Reg. Sanfelice. decif. 215. tom. 2.*

- 220 An verò instrumenta a debitor sponit habita pro rēdisis subijciantur penæ ind. c. *pragm. 8. §. 7. de instrum. liquid.* lat. eaq; cessante, locum saltem habeat penæ in hoc *Ritu* memorata, tal si exceptio opponi possit à creditore, & an post litem contestatam, inquit *D. Confil. Arias de Mesa add. integr. cap. 45.* cujus meminit *R. Sanfelice. decif. 365. num. 14. tom. 3.* duram præconizant memoratæ *pragm.* dispositiōem, adeo quod illam moderari Dominis de Collateralī Consilio in an. mo fuit.

821 Et proinde admitti nullitates notorias ex eis-
dem actis apparentes, ad impediendam executionem
instrumenti liquidati, pluribus diximus, & in
praxi servavimus, decisumque tradidit *Reg. Sanfel.*
mem. decis. 299. tom. 2. & deducitur ex eadem
pregm. 3. §. 2. in fin. de Instrum. liqui. ut obser-
vant *Anichin. de praxim. cap. 2. q. 3. num. 51.*
Prat. respons. crim. 32. num. 52. quoniam nunquam
notoria nullitas censetur exclusà à statuto, prohi-
bente dici de nullitate, *Amar. decis. 33. Protopin.*
816. Bora. decis. 153. num. 9. Laderch. conf. 79. nn.
3. Antonell. conf. 45. adeò quod impedit execu-
tionem sententiarum, etiam transactarum in rem judica-
tam, *Gramm. conf. civil. 43. num. 2. Reg. Copys. La-*
rr. dec. 69. num. 25. Franc. Mar. Prat. respons. cri.
34. n. 23. Antonell. conf. 64. n. 13.

822 Sed hujusmodi *pregm. 8.* non fuisse juris novi
inductivam, sed illius sanctionem etiam in *Riti-*
bus esse comprehensam, fluenter tradita à *Reg. de*
Marin. lib. 1. quotid. resol. cap. 188. Thor. in voto
84. par. 1. à num. 419. & in conf. unico seq. & in
memorat. D. Reg. Pabium Copys. Galant. in alleg.
impressa à Judice de Angel. ad Gissar. decis. 69.
Novar. decis. April. 27. & ipse meminit super ea-
dem *pregm. 8. sub n. 6. coll. 3. 6.*

823 Ex his intelligant, qui aere alieno gravantur,
antequam in has judiciorum angustias, non sine
rerum, corporum, animarumque sæpe maximis
sacrificiis deveniant, nihil suis rationibus conduci-
bilis esse, quam contractis debitis, non diu in
utramque aurem indormire; sed quam citissimè
possint satisfacere: *Statutus est enim debitor* (Magni
Gregorii verba sunt) *qui gaudens pecuniis acci-*
pit, & tempus, quo reddere debeat, non attendit,
quis retribuit Anichin. de praxim. instr. cap. 1. q.
4. num. 160. Quam quidem redditionem etiam,
quæ divino cultui exhibenda est, præferendam ef-
fe, & sapientissimè censuit, & discretissimè docuit
Phocion Atheniensis, (teste Plutarcho) Cum enim
Athenienses sacrificia quædam instituisent, pete-
rentque à civibus, ut unumquemque aliquid de suo,
ad complenda sacrificia, adderet; Phocion efflaga-
tantibus respondisse dicitur; *Puderes, si vobis ad-*
derem, huic verò, qui jure debito, nihil redderem;
Intelligens, Deo multò gratius esse, si satisfacias
ipsi quibus debes, quam si in ejus cultum impen-
das. Quò collineat oraculum quoque divinum: *Ec-*
cles. 34. Qui offert sacrificium de substantia pauperis,
quasi qui victimam solum in conspectu patris
sui. Apud Persas etiam homines barbaros (Hære-
doto lib. 1. ad Plutarcho lib. de saner. testibus)
duo esse peccata omnium turpissima dicebantur;
Debere, & Mentiri; quæ duo conjunxerunt, quod
unum raro sit sine altero. Omnequæ ferè debito-
res, mendacijs, ac fallacijs in dies solutionem dif-
fere laborant. Quanto turpius, apud nos eadem
peccata reperiri.

RITUS CLXVII.

NOta, quod ille Ritus hoc modo practicatur: vi-
detur, quod sit interrogatus super tenore in-
strumenti: nisi fuerint transacti anni viginti, à die
nativitatis actionis contentæ in dicto instrumen-
to, quo casu, quando transacti sunt non sit, inter-

rogatio. Sed proceditur via ordinaria, ut de jure
communis conceditur, illa fuit determinatio facta
die quinto mensis Augusti quindecim indich-
tionis, quam determinationem de maiestate Cur-
iæ respondit, & fecit Iudex Henricus Accorajor-
cus, pro parte totius Curie, tunc sedentis; & tunc
erat Advocatus partis præsentantis dictum instru-
mentum. Iudex Blasius latus. Item intelligitur
ille Ritus, quando instrumentum est liquidum
per se sine alia probatione, vel petitione danda ad
probandum liquidationem ipsius instrumenti. Pos-
test etiam fieri interrogatio, quando essent plura
instrumenta, quarum unum esset liquidum per
respectum ad aliud: ut si esset hæres, qui de hære-
ditate apprehensa ex testimonio in promptu con-
staret per instrumenta publica, & haberet instru-
mentum debiti liquidum, quæ prædicta omnia
fuerunt terminata per Curiam die prædicto.

S U M M A R I U M.

- 1 Sapientissimi hoc Ritus statutum est, ut spatium an-
norum viginti, liquidationis instrumenti vagor
prescribatur.
- 2 Instrumentum liquidari prohibetur post viginti
annos, non à die celebrati instrumenti, sed à dis-
posita actionis.
- 3 Quid dicendum, si censuale sit instrumentum, ad-
ditur, & explicatur.
- 4 Quid verò, si creditor in iudicio ordinario pro an-
natis decursis visor exitieris, purgat: jam mo-
ra possit vis executionis agere pro futuris redditibus.
- 5 Diverso jure sui executionum ab ipsa principa-
li actione censetur.
- 6 In iudicio ordinario, an aditus censuale credi-
tam una sufficiat prescriptio, etiam ut futurorum
censuum actione perimatur, an verò tot requi-
rantur prescriptiones, quæ sunt anni, inquiri-
tur.
- 7 Per annum executionum prescribitur spatium trigin-
ta annorum.
- 8 Praxis illud exercendi reconstruitur etiam contra ha-
eredit, instante quoque creditoris consensu.
- 9 Si intra spatium viginti annorum pro liquida-
tione, & triginia in parte executionum, citatio
vel productio instrumenti facta fuerit, hujus Ri-
tus sanctio restringitur, cum declarationibus.
- 10 Cautela quoque refertur pro creditoribus, ut
census pro annis decem, & novem, vel minori
spatio, à debitoribus petant.
- 11 Debitum quando remissum, vel satisfactum ex
cursu longissimi temporis censetur, & census
redemptus.
- 12 Quæ requirantur, ut l. procul, eade probatione dispo-
sicio locum habeat.
- 13 Ritus noster instrumentis per se liquidis exe-
cutionem tribuit, & quomodo possint illa liqui-
da reddi.
- 14 Possibillimum liquidari possunt per aliud instrumen-
tum, vel aliud genus probationis, omnia tamen
Curia sedente produci debent.
- 15 Tunc si à Rego, tunc si ab Actore scriptura præsen-
tentur.
- 16 Dummodi scriptura producta post rellam Curiam
non sint ad declarationem illarum, Curia sedente
editorum.

In citatione debet fieri mentio de utroque instrumento, illiquido, scilicet & alio, per quod illud liquidatur.

- 14 An partita hanc ad findendum solutionem consensum in conditionibus annuorum inritum instrumentum possit produci extra Curiam, quasi exhibetur ad instrumenti declarationem.

Deciso 513. Reg. Salsicæ. auctor.

- 15 Reus vel scripturas extra Curiam presentare adversus scripturas ab alio extra Curiam productas, vel per responsionem eorum, qua ipse creditor informando allegat ad aures Iudicum.

- 16 Instrumentum, ubi de dotali agitur debita, etiam post annum vigintiannum, potest liquidari.

- 17 Saliceti de Primam in l. fin. C. de jura dot. insequens fuit D. Prosper Petra Auctorit. Anus ad Cope. decis. 9. dam sustinuit prag. 20. de findum habere locum in donationibus contemplatione matrimonii.

- 18 Auctor ejus Annum, quem locus patris tenet, tenetur ab obsequiis & acerbis verbis contra eum prolati a Dom. D. Francisco Merlino lib. 2. contrav. forens. cap. 59. & 60. quoniam loco matris ipse Auctor veneratur, ab eoque Merlino veniam petit, pro Avo defendendo.

- 19 D. Reg. Scipio Revitus laudibus extollitur.

- 20 Necnon D. Fra. D. Franciscus Merlinus.

- 21 Grave crimen est in mortuis savi.

- 22 Prosper Petra laudatissimis viris fuit laudatus, D. D. Regentes Fabius Copicinus Galeata, & Jacobus ejus filius laudibus celebrantur.

- 23 Prosper Petra scripsi in ejus oppido Vassi Girardi.

Demum Auctor Regia Militia cassa incendio in hoc Cruceata assignata fuit, in magno illo populi tumultu anni 1647.

- 24 D. Franc. Merlinus ipso ejusdem Prosperi effatum approbat.

- 25 Argumenta Merlino, & Prosperi librantur.

- 26 Prag. 20. de find. finis condita in beneficiis Regi Ejeci, non contrahentium.

- 27 Statuta de registrandis donationibus fuerunt facile pro interfecto tertii, non donantis, prout, & infirmatio donationis.

- 28 Cassatio fraude cessat statutum.

- 29 Mentio fit de gloriosissima matre, qua emanat à corpore Sanctissimi Nicolai Berenisi. Juramenti vis omnino defectum registrationis tollit.

- 30 Donatio contemplatione matrimonii pars, & contractus dotalis, & cum eo confunditur, gaudetque dotis privilegio.

Quibus in casibus habet locum gratia Neapolitana cum assensu assensu intelligatur profectus.

- 31 Verum in fit actione illud, quod statutum mandans, ut instrumenta publica non probent, nisi in publico Archivio registrarentur, non habet locum in instrumentis dotalibus, & contemplatione matrimonii.

- 32 D. Franc. Merlinus adversus Saliceti ejusque affectus contra dotem, & donationem contemplatione matrimonii respondit, pluribusque rationibus ejus opinionem corroboravit.

- 33 Auctor singulis obsequiis, & argumentis Merlino sigillatim occurrit, multaque notabilia adducit.

Romanæ eloquentiæ Princeps M. Tull. (erat. 12 pro Quinctio) demonstraturus Quinctum, & Sexto Nævio, ingentis fide pecunie creditorem ferenti nihil omnino dubitasse, hac ratione, uti validissima usus est. Si enim (inquit) Sexte, tibi debuisset Quinctius, potisses statim si non statim, paulo quidem post: si non paulatim aliquando. Sex quidem illis mensibus profectus: anno ventente, sine contraversa. Anno & 1. x mensibus verò, cum tibi quoddam patetis hominis fuisset admonendi, verbum nullum facis, biennio jam confecto fero, appellat. Quis tam perditus, ac profusus nepos, non adeo jam sed abundanti etiam pecunia, sic dissolutus fuisset. Mox insert: Satis est argumentum, nihil esse debitum Nævio, quod tamliu nihil petivit.

Proinde sapientissimè hoc Ritus provisum est, ut debita pecunie exolvere, tempus certum prescriberetur, non biennii quidem, sed annorum viginti, quo liquidationis instrumenti vigore prescribitur: existimant enim non posse fieri, intra tot annos, creditor pecuniam à debito non reposeret; si ei verè deberetur: eoque 1. actio preterito, multis fraudibus locum esse posse? Quæ optima Constitutio utrum in hoc Regno hæc tæponibus indistincte, etiam in Iudiciis ordinari servaretur! Quot mendacia, fraudesque cessarent? quàm minus litium haberemus? quanto denique melius Reip. esset?

Hæc faciunt nostri Ritus verba illa: Nisi fuerint transacti anni viginti à die institutionis actionis consentia in instrumento. Quæ aperte infirmant elapsi viginti annis non à die celebrati instrumenti, sed à die nate actionis procedi via Ritus non posse; Atque ideo cum quis le obligavit solvere mille infra biennium liquidari poterit infra duos supra viginti annos, propterea quod in biennii curriculo nondum enata erat actio, aliud quæquæ validum erit exemplum recentium per Ceterum par. 2. prima portis, rubrica, sub no. 26. antequam decem fuerat à presentissimo viro de Franc. dec. 341. neg; ullus, quem viderim dubitavit, ac citius assentitur, maxime Cerau. num. 1. bujas Ritus, necnon Pand. par. 3. declar. 2. Frecc. par. 10. in princip. domingus Frana. de Jadic. Robert. consider. 2. num. 3. Tartagl. in prag. civil. cap. 1. num. 39. Ricc. colleç. 1381. in fin. Reg. Tapia in hoc Rite. lib. 3. Jur. Regn. rubr. 43. & in consiliis. duram, & duram, num. 14. rubr. 19. lib. 4. Consil. Corbual lib. 1. tit. 3. dispnt. 4. num. 12. de Jadic. Thor. par. 1. compend. dec. Neap. verbo, Instrumentum liquidari nequit, & verbo, Instrumentum liquidari n. n. potest, & non dissentit in vote 84. par. 1. num. 257. & 258. Borral. par. 2. summa. decis. tit. 19. de instrum. liquid. n. 105. Novar. lib. 2. qq. for. cap. 36.

Vacillant autem DD. in casu instrumenti censualis, quod tametia decursis annis viginti habere paratam executionem, asserat Frecc. decem attestans de subfendis lib. 2. §. pluribus modis, n. 36. attamen in modo procedendi collutantur quandoquidem alii credunt non licere id facere, inculcando juxta formam Ritus, verum præmissa, citatione, ad dicendum causam, quare instrumentum non debeat contra eum exequi, juxta formam Regia Pragmatica, ac Bulla Papa Nicolai cujus sententia fuerunt Petrus Faler. in pram.

penfus, vers. tanquam rei iudicatas, num. 37. Carov. hoc in Ritr. num. 32. Galter. in dic. rub. nunti. ca, num. 35. Sempson. Actia determin. 15. num. 6. Flan. Amend. ad Franch. decif. 273. num. 11. Jo. Franc. Merat. difcept. forenf. lib. 1. cap. 31. num. 66.

Alii autem credunt pro tertiis decursis, etiam elapsis annis viginti, liquidari possi quam opinionem sectatur Carol. Grimal. ad praticam, Tarsagl. d. cap. 1. incip. *stylus Curia, vers. Ista duodecima limitatio, & Thor. verb. Instrumen- tum, §. 49. par. 1.* quorum postremam sententiam tamquam veram amplectamur pro tertiis tantum decursis, & maturatis in annis currentibus viginti, non autem ante annos viginti, quando priorem admittimus assertiorem quam nostram distinctionem conflatu Const. Papa in sua add. ad Carov. in hoc Ritr. etiamque ni fallimur, preportant recepta à nobis verba huius ritus aliaque apertiora Jacob. Anell. de Boetis in hoc ord. Ritr. referentia in Sacro Consilio Anno 1584. de Mense Ianuarij in causa ejusdem Septembris decissam fuisse, quod dicta verba à die Nativitatis intelligantur, à die quo fuit actio cum effectu nata, id est à die, qua intentari potuit, quia illa verba sunt cum effectu intelligenda, ex quibus dicendum omnino esse arbitramur, quod ubicunque cessis dies solutionis in tempore nondum prolapso viginti annorum, sive pro debito, & causa principali, sive pro tertiis, semper attendatur ipsius iam partæ actionis tempus, non initi instrumenti, illudque propterea liceat præferre, & liquidari sive pro forte sive pro tertiis, opitulaturque ratio, quia idem Constant. suspicatur, quod ex censibus, seu tertiis singulis annis maturatis nascitur actio, cuius, & aliorum autoritate fictus tradit Carleval. ad d. diffus. 4. à num. 16. Jus executivum statuto tempore, quo ad decursas tantum præstationes ante tempus ad præscriptionem necessarium non autem quo ad redditus in futurum decurrendos, præscribi, quamvis aleam insequitur Rodriguez de ann. reddit. lib. 2. quaest. 9. num. 69. Giza. ad Cypre. Latr. dec. 58. num. 18. sed illa non ardet Patr. de Aff. controuv. Jur. resol. cap. 49. sub num. 30. vers. mibi, tuereturque Anton. Gouss. sententiam præscriptionem jure exequendantis, tam pro præteritis, quam pro futuris redditibus, in l. Tarr. 62. num. 2. Parlador. lib. 1. quæst. cap. 1. §. 12. ex num. 5. & 13. ex num. 7. & alii, quos memorat Carleval. n. 17.

Hæcque admissa opinione, illa restringitur, quoties creditor in iudicio ordinario pro annatis decursis victor extiterit, purgata jam effluxa mora pro futuris redditibus, nam via executiva agere quibit, liquido iterum reddito crediti documentum omnique nebula, quæ plium offuscabat iudicati vi fugata, ut advertit Item P. de Aff. sub n. 30. vers. neque etiam.

Quin diverso jure jus executivum ab ipsa principali actione censetur, ut propterea si illud præstabitur, hæc tamen durat, ut via ordinaria exerceri possit, Tusch. consens. 547. num. 8. Scacc. de commerc. §. 7. Glos. 7. nu. 3. & in illo præscribendo bona fides non exigitur, ut in præscribenda actione, Gratieu. disc. pen. cap. 52. num. 22. & alii quos coarctat Carleval. ad diff. 4. nu. 2. me-

mor quoque Carov. in hoc rit. num. 3. Manr. Ju. nior. alleg. 105. num. 11. & proinde statutum, quod, elapsis viginti annis, creditores petentes, eorum credita, audiri non debeant in iudicio ordinario, non valere, existente debitore in mala fide, concludunt Sord. dec. 158. & ibi D. Consil. Hadjerna, Alencbac. de success. event. §. 1. Galtier. in repet. l. nemo potest num. 480. de leg. 1. Ludovisi. dec. Rot. Roman. 419. Scacc. de commerc. §. 1. quaest. 7. par. 2. ampl. 19. num. 135. tit. de præscript. num. 9. in fine.

Sed in iudicio ordinario utrum adversus censuale creditum una præscriptio sufficiat, ut etiam futurorum censuum actio perimatur, an verò tot requirantur præscriptiones quot sunt anni, tres fuerunt Doctorum sententia. Bulgaresi enim Glofator unam pro omnibus sufficere præscriptionem censuit, nec esse compendas tot præscriptiones, quot sunt, anni quoniam præscribitur, & extenditur illud jus formale, illa exigendi actio, Cenc. de censib. q. 118. num. 3. latoque calamo comprobant Praef. Merlin. lib. 2. controuv. forenf. cap. 44. quem insequuntur Thor. p. 3. sect. 2. compend. decif. verbo præscriptio triginta, vel quadraginta annorum, Franc. Mar. Prat. lib. 2. difceptat. forenf. cap. 34.

Contrarie opinionis fuit ex diametro Martinus Glofator etiam in l. si usufructus alterius, ff. quibus modis usufructus amittatur, Jacob. Thoming. dec. 17. nu. 35. Guid. Pap. dec. 406. Visq. illius controuv. cap. 82. num. 39. Cujac. in perat. C. de præscript. 30. vel 40. annor. Jodon. parabolus in tract. de usur. cap. 4. Mart. Coter. in c. auditis, num. 13. de præscript. Paul. Christiani ad leges Mechlinenses tit. 12. art. 8. num. 2. & Jocu. à Sande rer. iudicator. in Suprema Frisiorum Curia tit. 6. lib. 5. de præscript. de fin. 1. Manfon. de cens. exequut. ampl. 6. Gratien. difcept. forenf. lib. 3. cap. 490. num. 1. & cap. 883. num. 14. Goss. oiserv. 73. lib. 2. Pro. decif. 605. num. 3. Barbati. in pragm. assilientiam, Glof. 7. nu. 8. de assilient. Carleval. de judic. tom. 2. lib. 1. tit. 3. diff. 4. sub num. 8. vers. ratio est Fachin. controuv. jur. lib. 8. cap. 99. & videndus notabilis text. in l. cum notissimi §. ultimus, C. præf. 40. annor.

Et tandem alij distinctione utuntur inter præstationes annuas ex contractu, & ex ultima voluntate, ut primo casu unica sufficiat, secundo verò tot requirantur præscriptiones, quot sunt anni qua de re Cenc. ad d. 118. Cypre. Latr. & ad eum Giza. dec. 27.

Pactum vero executivum spatio triginta annorum præscribitur, hic namque Ritr. loquitur dumtaxat in liquidatione instrumenti, Reg. Cypre. Latr. decif. 58. & ibi Giza. num. 9. Afflic. decif. 245. in fin. Reg. de Pente dec. 18. num. 14. Borbof. in licent. 3. C. de præscript. triginta annorum num. 154. Carleval. lib. 1. tit. 1. diff. 7. num. 5. & lib. 1. tit. 3. diff. 4. num. 14. Thor. par. 3. compesc. 2. verbo, Pactum restitutorium, qui contrarium contra hæredes debitoris decifum memorat ead. par. 3. verbo, Pactum executivum, quod scitum sustineri non posse, tradit idem Giza. num. 12. vigore cuius pacti, ut plurimum in M. C. Vagitur pro solutione tamen, tertiarum, vel sortis principalis ad certum tempus solui promissa, &

prævis duobus præceptis debitori, de solvendo relaxantur literæ exequutoriales realiter tantum, *Carleval lib. 1. tit. 1. disp. 2. q. 7. feli. 3. sub nn. 913. Præf. Merlin. lib. 2. Contror. forens. cap. 66. num. 5.* illudque contra quoque debitoris hæredes exercetur, *Reg. Sæpeli. dec. 312. num. 1. lib. 2. Confil. Strab. lib. 1. resol. forens. 84. num. 16.* instante quoque cessatorio creditoris, ut probat idem *Sæpeli. num. 3.*

8 Quod si intra spatium viginti annorum pro liquidatione, & triginta in pacto executivo citatio verbalis, vel realis, aut productio instrumenti, ejusque executionis petitio, præsentem tamen, & sciente Reo, in Judicio per creditorem facta fuerit, dato quod tempore interrogationis completi essent viginti anni, hujusce Ritus sanctio restringitur, *Galter. par. 2. primæ par. nn. 33. & 34. Daus. tom. 1. de pign. DD. tit. de infirm. cap. 3. num. 37. nisi.* & notificata citatio esset nulla, vel circumducta, dummodò per comparationem debitoris illa non reponeretur, & de interruptione præscriptionis nonnulla, annotat *Foucault. de pign. municipal. tom. 1. claus. 4. Glos. 18. par. 5. à num. 19.* Causi verò sint debitoris in non comparando, citatione circumducta, sed alium ejus nomine mittant, qui de nullitate citationis dicat, vel opponat lapsum annorum viginti, nam hoc non opponente valida erit liquidatio, & quando præscriptioni renunciari possit, inquiri *Tirac. de retr. 3. convent. f. 1. Glos. 2. num. 14. qui num. 12. de adversio quandocumque in materia præscriptionis, de quo Carav. num. 7. loquitur, & de retr. 3. consanguinitatis 51. num. 10. Glos. 34. & postissimum de præscriptione in hoc Ritu indicata, Galter. meminit ad d. loc. num. 29.*

9 Advertant quoque creditores, ut census intra decem, & novem annos, vel minori spatio decussus expostulent, ut præscriptionem evitent, nisi jamen, vel ex ipsamet confessione actoris, vel alio prompto documento actionem viginti annorum curricula exoritam non fuisse, neque infra illud tempus exactum debitor ipse ostenderet, hoc enim pactifacio, non valetur creditor, fraudulenta minus petitione debiti, debitori præjudicium afferre in jam quæsitæ præscriptionis jure, sed subsistat pactum, quod etiam post viginti annos liquidari possit instrumentum, affirmativè dicit *Carav. hoc in Ritu num. 36.* concurrente renunciatione cum jussamento hujus Ritus sanctioni, *Carav. insequuntur Galter. cit. loco num. 29. Daus. add. cap. 3. n. 19.*

10 An & quando remissum, vel satisfactum ex cursu longavi temporis debitum præsumatur, censuque redemptus, inquiri *Theaur. dec. 179. num. 15. Camill. de Medic. consil. 131. num. 15. Confil. Theodor. alleg. 78. num. 19. Præf. Merlin. cont. 1. contror. forens. cap. 44. Tusch. præf. 3. concl. lit. 4. concl. 54. inde ex lapsu temporis ad solutionem præsumi, in quo verisimile haud est, tanto tempore creditorem executionem diffuisse, ostendit *Affili. dec. 13. post alios, Sarr. dec. 105. num. 4. Reg. Cypre. Latr. consil. 68. à num. 1. de qua re agit Andros. lib. 2. contr. 135. & 136. nec requiri in terminis l. procula, C. de probat. illa tria copulativè, nempe, sanguinis conjunctionem, temporis diuturnitatem, & sæpe calculatam rationem, exi-**

stimat, post *Mench. Mascard. Mundæ. & Afod. Cyriac. contrav. 280. num. 5. & contrav. latus 412.* sed sufficere tales esse conjecturas, qua Judicis animus adigant ad ita credendum, in quibus verisimilitudo plurimum valet, ad tradita per *Tirac. quæst. in præfation. l. si unquam, num. 38. Cde revoc. donation. qualitas, d. creditoris, debitoris facultas, facilitas, vel difficultas probationis, impedimenta, quibus creditoris taciturnitas cavari potuit, & similia, ut plurimum attenduntur, & videndi sunt *Escob. de ratiocin. cap. 37. num. 6. Reg. de Marin. quotid. resol. cap. 75. num. 2. lib. 1.* quia in Aragonia debitum regularitè viginti annorum curricula præscribitur, nec ibi mala fides debitoris attenditur, sed fat est negligentia creditoris non potens, teste *Cusaco de dorsi claus. 34. nu. 8.* quod in foro poli non admittit.*

11 Ritus insuper noster exequutionem dumtaxat tribuit instrumentis de per se liquidis, sine alia probatione, vel petitione dando ad probandum liquiditatem, unde si aliquantulum indubium refrigerari possit instrumentum, vel ipsius fides, liquidum amplius non dicitur, *Anton. de Butrig. in cap. cum contingit, de ratiocin. Decret. consil. 474. num. 3. Socin. consil. 776. Cacherau. dec. 229. nu. 7. Grammat. dec. 58. num. 13. Giurb. dec. 15. num. 6. & 7. Daud. de renunciati. lib. 1. cap. 9. feli. num. 16. Piscetti in consil. jur. vor. exceptio non adimplementi, de Perre consil. 41. R. Galter. hujusce Ritus, necnon Carav. ibid. memor. lib. 1. contrav. 53. à num. 18. Gallup. in præf. S. C. par. 2. cap. 32. num. 83.* quo casu producti via Ritus, non potest, si liquidum non fiat, cum libello, audita parte, prævis probationibus, *Bart. in l. 2. C. de sentent. qua fiat cert. quant. lib. 1. ff. de edend. nu. 8.* quæ non proliant, nisi sententia sequatur, *Glos. in l. si possessor, §. penult. ff. de jur. jurand. Prece. de liquid. infram. p. 2. q. 2. à num. 43. & ead. q. 1. per totam, sic conditionale instrumentum haud executionem habet, cum extrinsecus probandum sit, conditi nem extitisse, *Prece. d. q. 1. num. 15.* concinitur *text. in l. hoc jure, ff. de verbor. obligat. Montic. de sacris. lib. 14. tit. 42. num. 4. Bald. in l. item quis, in addit. num. 1. ff. de post. & in terminis, quod vigore illius via executiva agi nequeat, nisi prius, citato debitor, constet conditionem extitisse, idem Bald. me docet in l. si siquidem, C. de exception. Alex. consil. 19. lib. 1. Caparrus. varior. resol. lib. 2. cap. 11. num. 2. Ludovic. Cenciis de censu. par. 2. cap. 2. q. 5. art. 6. nu. 36.* Unde Judicis, etiam parte non opponente, partes erunt ex officio inspicere instrumenti tenorem, si est liquidum, vel uè, ex dictis à nobis in *Ritu 166. à num. 69.* male propter *Galter. rit. advertat ad debita, & causas, num. 32.* firmavit, instrumentum post viginti annos liquidari posse, debitor non opponente esse elaplum vigennium, ut probè observat *Daus. cit. tit. 3. n. 31.**

Sed insulè queritur si quis promittat publica instrumentum solvere alicui aliquam quantitatem, si aliquid infra certum tempus factum non fuerit, puta, si infra annum ex Asia non venerit navis, nùm, termino elapso, liquidari instrumentum possit ad instantiam creditoris, quasi ad ipsum non pertineat probare, navem ex Asia non venisse, & quæsitio respondet *Moc. videndus in syno. cas. forens.*

- nov. cap. 33.* qui optime distinguit.
- Non tamen excludit *Ritus* illi verbis, liqui-
 12 *dum per se*, quin possit instrumentum alio modo liquidari, stantibus alijs ejusdem *Ritus* verbis posita declarantibus, ibi, *quoniam nunc est liquidum per respectum ad aliud*, probatur igitur instrumentum liquidari & illiquidari per aliud, *Ann. fug. 257. Orsillad Afflic. decif. 12. à num. 3. & de Franch. decif. 366. num. 3.* quinimo non solum alio instrumento liquido, sed alio genere probationis, *Freccia super hoc Ritu in 8. par. in 1. quass. Gravimenfis etiam num. 76. de Franch. d. decif. 366. n. 9. & decif. 410. num. 4. Intrig. singular. 50. num. 4. & Galles. de Generali obligatione, fol. 126. in parvis num. 4. Minnus de ratiocin. cap. 22. num. 22. Gait. de credit. cap. 3. tit. 1. à num. 491. Morus. de tregus, & pac. q. 37. num. 79. Gratian. decif. March. 12. num. 14. potissimum confessione partis, eodem de *Franch. test. indic. decif. 366. num. 7.* quidem dicat *Ann. d. singul. 297.* quem insequitur *Frat. respons. crim. 31. sub num. 13.* simpliciter autem, instrumentum liquidans illiquidum debere esse aequè authenticum licet primum, sufficit namque quod sit alia scriptura publica, *Carta. gl. in prax. rer. civil. cap. 1. extra num. 38. vel alio genere probationis* liquidetur, de *Franch. lapidis omni. dec. 366.* qui exemplificative loqui *Ritum* in illis verbis, *ut si esset bares*, admoet *num. 10.* ac propterea non advertit conclusionem per ipsum, alioque in superioribus relatos, ut etiam alio instrumento liquido, aut insuper alio genere probationis liquidetur, quam insistentur quoque *Mayfrill. decif. 221. num. 11. Cavell. commun. opin. q. 662. Botton. in traç. de iur. qua in contris. p. 2. cap. 88. Gurb. decif. 15. num. 6. & alij laudati à Jo. Franc. Andreoli lib. 2. integra contro. 107. Thor. par. 3. sect. 2. compend. decif. verbo, Liquidari an possit instrumentum*, omnia tamen Curia duxit sedente produci debere, sicut *pragm. anno 1587. die 14. Aprilis emanata*, quæ est *4. de instrumentorum liquidatione*, quæ enim sunt de substantia actus eodem tempore debent intervenire, *Reg. de Ponte cons. 81. num. 6. lib. 1.* cumque in ipso interrogationis actu jus partibus, & sicut statim queratur, merito sanxit *pragm.* non posse deinde recipi scripturas liquidationis substantias concernentes, ex quibus inferretur dandum juri à partibus, & sicut quæsitum, & *Rogit. in ord. pragm. 4. de Franch. decif. 420. & 623. P. de Afflic. cap. 19. contro. jur. num. 20. Franc. Maria Frat. respons. crim. 15. num. 25.* tùm si scripserat à Reo, tùm si ab Actore presententur, juxta *decif. de Franch. 420. Reg. Sanfelice. decif. 313. num. 1. per. 2.* quæ tradunt foribus in Actore memoratam *pragm.* qui debet esse certus, antequam provocet ad judicium, inquitur *Franc. Maria Frat. respons. cri. 31. num. 7.**
- 13 Possunt tamen scripturæ post Curiam rectam produci, si sint declarativæ illarum, Curia sedente, editarum, decusum tradit *Reg. Sanfelice. decif. 313. Consil. Recc. tom. 2. respons. 16. num. 6. & 7. tom. 2. subiectens sic præcipiari, P. de Afflic. add. cap. 19. num. 36.* declaratio namque actus retrotrahitur ad illius tempus, & facta censetur eodem momento, quo actus gestus fuit, *l. donationes quas, C. de donation. inter virum, & 270.*

nov. Gratian. discept. forens. cap. 464. num. 18. lib. 3. Sord. decif. 29. Frat. Merlin. contro. 9. lib. 2. n. 4. Hinc, ut Reus debitor magis certus, & instrumentus variat, in citatione super tenore de utroque scilicet, instrumento illiquido, & alio, per quod illud liquidatur, mentio fieri debet, ex *Corvæ. deducit Dom. de Franch. dec. 420. & claris decif. 623. & loquitur de citatione instrumenti publici Regia dispensatione vallati, Visconti in conclusionib. jur. verbo, Instrumentum, quando est illiquidum, P. de Afflic. cap. 30. num. 1. Franc. Maria Frat. respons. crimin. 31. num. 12. & respons. 39. sub num. 38. vers. Præterea, Consil. Staiban. resol. 183. num. 7. cent. 2. & num. 158. post Corvæ. Reg. Mercian. tom. 1. disp. 32. num. 39. Corvæ. etiam adducens, & nos notavimus in *Rit. anteqd. num. 81. 199. & num. 201.**

- Verùm in themate proposito dicebam, non posse procedi ad liquidationem instrumenti venditionis annuorum introituum, in quo debitor conficietur pecuniam receperit per medium banci, nisi ostendatur per partem banci, ad quod confessio refertur, pecuniam realiter fuisse numeratam, ut ex multis probat *Mascard. de probat. conclus. 385. & conclus. 1325. num. 2.* Unde non confecto de re, ad quam reterens se refert, non dicitur constare de facto, *Grassi de except. except. 13. num. 13.* quamque banci partem Curia pro Tribunali esse presentandam, addebam, nec sufficere, si fuerit illa producta extra Curiam, siquidem applicari non possunt in hunc casum termini *memor. decif. Sanfel. 313.* quæ sunt admittenda fides infirmitatis producta ab excusatore in Aula S. C. ad declarationem alterius fidei presentatæ, Curia pro Tribunali, quæ fuerat rejecta per M. C. ex quo non erat clara, sed obscura, nam non ideo liquidetur, possit produci per creditorem scripturam extra Curiam, ad declarationem instrumenti, quod petitur liquidari, instrumentum namque quod per se non est liquidum, & clarum, non potest via *Ritus* presentari, & si liquidetur per aliam scripturam, opus est, ut de ea debitor addatur corior per illius mentionem in citatione, ut pluries diximus.

Amplius, nullo modo dici potest, partem banci, ex qua probatur solutio pecuniarum, venire ad declarationem instrumenti, sed potius dicendum esset, asserti ad coadiuvandum instrumentum, & ad suppleendum probationem quæ non potest resistere ex simplici confessione, nam si verum est, numerationem pecuniarum requiri per substantia contractus constitutionis census, camque minime probari ex simplici confessione de recepto, sicuti notavimus in *Rit. an. sub num. 14. tom. 1.* nisi reditus fuissent soluti per venditorem per plures annos, quo casu, præsumeretur confessionem fuisse veram, *Rodrig. de ann. rad. lib. 1. q. 13. num. 4.* consequens est, ut scripturæ, quæ produciuntur ad probandum numerationem, veniant ad coadiuvandum, sive potius ad tradendum robur instrumenti, quod aliàs fuisset nullum, & propterea dicebam, hoc in casu versari in terminis, quo unum instrumentum liquidatur per aliud, & proinde utrumque produci debere Curia pro Tribunali, ex traditis apud *De Franch. add. decif. 623. & alios.*

15 Hinc etiã noto, memoratam *pragm.* 4. locum vendere in scripturis, quæ adversus instrumentum, & citationem super ipsius tenore præsentantur, de his enim extra Curiam præsentatis nulla est habenda ratio. Non verò, si Actore producente alias scripturas, de quibus nec in citatione, nec in instrumentum fuit facta mentio, Reus pro illarum refectione alias scripturas produxerit extra Curiam, de his enim omnino ratio haberi debet, quia Reus divinare tunc non posset, quæ Actor producturus esset, ut paratus venire posset ad excipiendum cum scripturis necessariis, Curia pro Tribunali, ut ex *Reg. Jo. Camilli Cocci responsio* observat *Carol. A. non. Moce. in sylo. cas. forens. cap. 46.* tradens *num. 6.* fortis prædicta procedere in scripturis extra Curiam præsentatis per Reum pro repositione eorum, quæ creditor in informando allegat ad Judicium aures, & de *Moccia meminit P. de Aff. contrav. jur. ref. c. 48. sub n. 33.*

Unum, ad hujusce *Ritus* limitationem, addere non omitam, instrumentum nempe, ubi de dotali agitur debito, etiã post annum vigesimum, posse liquidari, ut auctoritate *Martini in sing. 442.* advertit *Paulus Fufe. in addit. ad Froc. de præsent. instrum. par. 10. qua. 1. lit. B.* confirmat *Galster. de liquid. instrum. tit. advertat ad debita, & censur. num. 30. Piscet. in addit. ad Franc. decif. 341.* & individualiter *Novarius q. forens. lib. 2. q. 36. Dana. de pug. DD. tit. de instrum. cap. 3. num. 19.* quibus collatis *Salices.* axioma in *l. fin. C. de jure dationum*, ab omni generali dispositione causas, quæ ad dotem pertinent, exceptas esse, qua doctrina 17 inmixtus *Avus meus Dom. Prosper Petra ad Cope. decif. 9. num. 6.* dixit, refutationem feudi puram, ac simplicem, quæ fieret à patre in filium contemplatione matrimonii contrahendi, non indigere Registris in Quintenionibus Regis Cam. juxta *prag. 20. de feud. iterum ad Gramm. dec. 103. à n. 141.* magis late, *Avus meus* hoc fundat, quod non registrata valida sit respectu refutantis, & refutatarii.

18 Sed dñm video eundem *Avum meum* inermem, quippè jam mortuum, quem patris loco jure censeo, virum de Republica optime meritum, & juris, legumque peritissimum, in aperto non quidem vitæ (cum illum virtus immortalis effecerit) sed famæ, quæ vita ipsa superior habenda est, discrimine positum, & totum illi periculum imminere à doctissimo, & sapientissimo viro Præsid. S. C. D. Francisco Merlino Marchione Ramontis, quem, post ipsum Avum meum, proxime venero. Illud mihi propè modum evenire videtur, quod Atheniensis cumdam evenisse ex historiis accipimus, qui eum patris sui vitam in discrimine ap. rto constitutam videret, nisi matrem, in patrem ipsum inermem d. stricte gladio insurgentem, jam jamque confusientem peremeret, ut hunc, ut potè cui ex natura legibus plus deberet, incolum ferveret, illam volens, vidensque interficere, quod eum ad Aropegiarum Senatuum delatum fuisse, sapientissimi illi viri, nè, vel pietatem in patrem dammare, vel levitiam in matrem probare viderentur, in centum annos hominis judicium distulerunt. Unde quo me verum nescio. Avum destitui? impius ero. Tantum Virum calamo aggrediar? piget facere. Sed petas cogi.

Veni prius petita, aggrediar quidem, ita tamen, ut scribere eum, aut, ledere, minime velim, eum illud unum in animo sit, *Avi mei* sententiam tueri. Deinde ad ipsummet Dom. Merlinum, tamquam ad Aroepagi Præsidentem judicandus recurram; Non dubito quin mihi perbenignus Index futurus sit, saltem temporis ipsius fati prolium ad purgandum factum meum non negabit. Hac spe fretus rem totam proponam, exponam, ac diligenter expendam.

Ut diximus, *Avus meus* memoratis in locis sustinuit, nedum *Saliceti* doctrina, sed aliis rationibus nixus, donationem feudi, nuptiarum contemplatione factam à patre in beneficium filii primogeniti, valere, cū non registratam in Quintenionibus Reg. Cameræ, juxta memoratam *prag. 20. de feud.* generalem functionem, *Avi mei* sententiam sequitur magnus ille Vir, magistratuum Idea, atque exemplar, literarum pelagus *Regni Scriptis Revisus*, cujus gentilitium cognomen retrogrado characterum ordine, quod Anagramma appellat, purè sonat, O'VIRTUS, Vir ille sapientissimus, cujus laudes libros, atque ora penè univerforum repleverunt, in auro illo immortalitati consecrando *Commemorari ad Regni Pragmaticæ*, non modo ut dixi, in *Avi mei* sententiam libere pergit, verum etiam eundem firmopere commendat, his verbis, *Vide perspicacissimum Prosperum Petra, olim meritißimum Auditorem in Provincia Principatus citra; & quovis summo magistratu dignum. Quis de re gratias illi immortalis refert idem Avus meus in princ. addit. ad Grammat. decif. & ejusdem Avi mei aleam amplectitur peritissimus Dom. Consil. Francis. Reg. 26. 1. respons. 47. num. 10. & firmat Grassus ad Consil. Pragmaticæ Sicil. 62. ad num. 15. lit. A. fol. 271.* fermocinans de statuto Siciliæ & doctissimis scriptis Dom. Michael. Angel. Gra. Advocatus summe doctriæ, & bonitatis, in respons. quod edidit pro Illustri Duce Siani, contra Fratres secundogenitos.

20 Dom. Don Franciscus verò Merlinus, Marchio Ramontis, vir omni eruditione, sapientia, ac prudentia referatissimus, quem brevissimo temporis intervallo, ad summum honoris, ac dignitatis apicem virtus evehit (primò quippè Judicis munus, deinde Commissarii Campanæ, tùm Regij Consiliarij, & Præsidis Regiæ Cameræ obtinuit, cumq; hæc officia summa cum laude exercuisset, Regni etiã Secretarius, deinde Regens, postremò Sac. Consilij Præfex renunciatus est: quo in munere virtutum suarum radios claris explicavit, integerrimum sese in Judiciis exhibendo, improbos coercendo, dilationes, & calumnias eliminando; ac dignitatis, officij, sui patris intrepide sustinendo; quin etiã Aulam ipsam Sacri Consilij ampliore, atque augustiore effecit, & magnificentius exornavit) hic, inquam, Vir in secundo controverfurarum forensium volumine, cap. 59. & cap. 60. causam, quæ inter Catharinam Caracciolum, & Andream Caracciolum agitabatur, discutens, atq; ad justitiæ libellam revocans, non modo *Avi mei* sententia rejecta, contrarius tuetur, verum etiam sub *num. 22. cap. 59.* vehementius in illum invehitur, acriterque luggillat; Ex quibus (inquit) *Noviter à nobis consideratis, decernendum omnino videtur*

deur de l'inquiète Solange, perperam ad Prospero Petra fuisse ad terminis nostra Pragmatica applicatam. Acta sunt hæc, sed actiora, quæ sequenti cap. 60. in princ. profert. *Quæquid* (inquit) parum curat ad eas rationes non advertens, scilicet quæ fuerat Prosper Petri.

- Sed, pace tanti Viri, dixerim: parum curat ipsemet tam celebrem auctorem hæc proferre videtur. Poterat, quod plerique omnes sapientes fecerunt, adversari sententiam rationibus infirmare hominem, à quo læsus non fuisset, iniurijs appetere non debuit; præsertim verò iam vita functum: cum grave crimen sit in mortuos sive, qui se ipsos tueri non possunt. Descipere, ac disserere inter se docti viri permittitur, immò laudi, virtutis: datum: sed ex æquo, & argumentis, non convicijs.

Alexander ille Macedo, cognomento Magnus, cum adhuc adolescens esset, & ex æqualibus nonnulli ex eo percuntarentur: ad Olympicum nunquid stadium libere deceretur? libens equidem, inquit, si decertaturos reges mecum mihi habiturus (*Curtius lib. 1.*) An hic in Regem mortuum incidisset, decertare cum eo voluisset, aut rem æquam, aut ex sua dignitate, exilimasset? Quis unquam hoc sibi persuadeat? Tibi quoque, Merline doctissimus, si cum vivente Avo meo, in arenam hanc forensensem descendere, manuque conferta, pugnare libuisset, forsasse decorem, minimèq; à dignitate, ac sapientia tua alienum videri poterat; Jurisconsultus enim primarius, cum Jureconsulto non de postremis, æquo Marte contendisses; Laudemq; immortalis victor reportasses. At quæ pugna æquitas? quæ victoris laus? dimicasse viventem cum mortuo; illiusquæ sanæ insultasse.

- Illud verò magis displicet, quod ita egerit Merlinus, cum illo, quem semper doctissimi quique, & laudatissimi viri laudant. Pudor me vetat, nè immensum celeberrimorum scriptorum catalogum contexam, qui de illo honorifice, magnificè; loquuti sunt, quippe hoc ab alio, quam à nepote heri optarem. Sed unum saltem *D. Fabium*

- Cyprianum Galeota* Regentem prætermittere absque puaculo non possum, de quo, mutato nomine, ego illud verissime pronunciaverim, quod quidam in Platoni laudem dicere solebat, Fabius mihi est in omnium, dignus certe, qui, omnium iudicio, in legali certamine, palmam reportet, atque inter primos laureatus triumphet. Ego verò non modò ob egregiam virtutem, insignemque sapientiam, quæ in eo fuit, & ejus scripta demonstrant, illum semper max. moperè colui; verum etiam ob summam necessitudinem, & servitium cum D. Jacobo ejus filio, qui nunc Regens est, & patriæ laudis hæres, velut Fabius alter ab omnibus habetur, qui cum ex Hispania jamdudum in Italiam rediisset, ita hanc Urbem, atque universum Regnum Neapolitanum exhilaravit, ut se quidam ex occiduis, regionibus exortus fuisse, nobisque assulisse visus fuerit, mihi verò in primis, qui doctrinæ, & prudentiæ illius præclarissimis radijs, & jucundissimè fruor, & homini additissimus vivo, Fabius igitur Advocati munus pro Fisco in R. C. tunc agens, illum adducens ad discussandum articulum, Utrùm debitor contumax, sicut le in vinculis constituen-

do adversus obligationem incusatum, aut infruentum liquidatum audiri debet, ita pariter venditionem bonorum contra ipsum excoquiturum impedire possit, sic laudibus illum extollit. *num. 53. & optime D. Prosper Petri olim mens in studiis fecit vir doctissimus, & supremis honoribus dignissimus, quod rescribit Nicol. Top. de Orig. Trib. per. 2. lib. 5. cap. 1. num. 16. & nos ipsi notavimus in R. 63. sub n. 8. num. 1.*

Sed video, illud *Avi mei* laudibus, detrimentum non nihil afferre posse, quod non multa, vel ingentia volumina, sed pauca, etq; parva molis cujusmodi sunt Observationes ad *Cyprii*, & *Grammat. decis. in lucem dederit*, fatcor ita esse: sed paucitatem, ac brevitatem voluminum, non ex numero, sed magnitudine, æqui unquam iudices aestimaverunt, sed ex doctrina, & sententiarum pondere. Est & sua gloria magnis; Est & sua gloria parvis. Ipsaq; rerum patens Natura non in Elephantum magis, quam in formicæ artificio mirabilis, sapientissimus viris visa est. Ac de libris quidem rectè *Mortaliis lib. 4. Epigr. 29.*

Sapius in libro memoratur Persius uno, Quam levis in tota Mersus Amazonia.

Quod, & Prosperi mei evenisse libris videtur. Refert enim *Je. Dominiens Rova* Neapolitanus in *epist.* quam ad Lectores scripti in principio observationum ad *Grammat.* doctis omnibus illius ætatis admirationi fuisse, præsertim verò doctissimo illi, ac nunquam pro dignitate laus laudato viro *Regenti Valenzuela*. Alii placuerunt semel hi decies, imò centies, ac milleis repetiti placuerunt.

- Quod verò magis est, scripsit ille non quidem in Urbe hac Neapolitana, in qua, utpotè doctrinæ sapientique emporio, alios inspiraret, & Advocatos consulere posset, eorumq; allegationes evolueret; id quod maximo, ac propè necessarium scribentibus adjumen- esse, nullus inficias ibit: sed in suæ diciopis oppido, quod Vastum Girardi appellatur, ubi, & plura etiam scripsisset, atq; in lucem dedisset, nisi immatura morte abreptus ad immortalitatem convulsisset. Pulcherrimum de privilegijs Regiæ Dofhanæ Apulienis opus concinnaverat, quod tuâ cum aliis elucubrationibus perijt, in magno illo populi tumultu anni 1647, in quo ut ego, Paterque meus Catholico Regi Domini nostro inferviremus, regis illius domum nostram effusimus, qua incendio absumpta, ibidem immensa supplex, quæ multis aureorum millibus constaret, & selectissimorum librorum bibliotheca; quam majores mei per sex propè annos summo studio collegierat, perire, ut scripsimus in *R. 66. sub n. 2. tom. 1.*

- Quid verò, quod *Merlinus* ipse *Prosperum* commendans: id quod contra illum scripserat, glan- nase, atque improbare videtur? Nam eodem cap. 59. hæc habet verba. *Merito quidem Prosper Petri hæc nostris rationibus, &c.* Nulla major laus est, quam quæ ab adversario proficiat. Hinc *Trojani* laudatissimi ex *Virg.* quod à graeco homine laudatur.

Ipsæ hæbit Tenues infans laude ferbat.

- Sed ad controversiâ ipsius punctum veniamus, & tùm *Prosperum*, tùm *Merlinum* argumenta libremus; sic facillimè pro utroque victoris cognoscemus.

Quo

Quod si etiam *Mertinus* in causa equi et bona venditur; non tamen non effugiet, quia *Prospere*, qui alienatus fuit in *pragm.* terminis, questionem illam excitando, tam acriter pupugisset.

27. Affirmat igitur *Avus meus* ad *Grammat.* decif. 10. sub num. 146. *pragm.* 10. de *fud.* conditum fuisse in favorem Regij Filii, non contrahentium, & ad effectum evitandi fraudem in relevationum solutione ob Regis Curiz indomnitatem, idque legislatoris mente perfecta, quæ ex ejusdem sanctionis precepto, & verbis colligitur, *l. fin. ff. de hered. instit. Reg. de Ponto conf. 1. num. 19. Ann. alleg. 2. num. 3. Pitt. Corradus in prax. dispens. Appell. lib. 2. cap. 9. num. 3. Grass. ad noua. Conf. Prag. Sicil. 5.2. num. 36.* idemque totum Regio Filio, & non alijs, refusalionis nullitatem, ob non registrationem, allegare licet; ad quos lex ipsa statutaria extendenda non est, statutum namque non loquens in casu, de quo agitur, minime allegari potest, *Memento conf. 56. num. 2. Ciriac. controu. 24. num. 3. lib. 2. controu. servus allegatque statutum, eis verbis inhiere debet, Berta. conscrip. 509. num. 9. Ciriac. contr. 487. num. 27. lib. 3. ad probare tenetur illius qualitatem, Berta. conscri. 45. num. 9. in fine, & ubi verba non conveniunt, nec ejus dispositio ocum habet, ut post *Bert. Nepiz. & Cognat. tradit. Ciriac. controu. 67. num. 27. lib. 1. controu. 286. num. 3. & controu. 368. num. 2. lib. 2. à verbis enim statuti non est recedendum, juxta notata per *Bert. in l. quod constitutum 22. in primis verbis, ff. de testam. milit. sequitur Ciriac. controu. 161. num. 2. lib. 1. idemque debet ad litteram intelligi, nam tantum disponit, quantum loquitur, & non ultra, nec ei licitum est aliquid addere, vel diminuire, *Decian. cons. 71. num. 2. 3. 4. & 5. Alderq. Mascard. de statut. conclus. 1. num. 1. cum seq. quos sequens adducit Ciriac. controu. 155. num. 62. controu. 386. num. 4. ad controu. 387. num. 93. & 44. lib. 2. & quod non dicit, nec nos dicere debemus, secundum *Bald. in l. illum 19. sub num. 3. C. de collat. & Ciriac. controu. 477. num. 1. lib. 3. sic pariter qualitas statuti, ubi non verificatur, cessat illius dispositio, *Gloss. in l. mancipia 3. in verbo, Avocandum, C. de serv. fugit. Cichar. decif. 71. num. 23. Sarr. decif. 65. num. 9. post Dec. & Rom. quos laudat Ciriac. controu. 284. num. 52. & controu. 356. num. 11. d. lib. 2. nec statutum debet ampliari contra jus commune, *Bal. in d. illum 19. sub num. 2. & Ciriac. controu. 400. num. 114. memor. lib. 2.*******

28. Quomobrem statuta de registrandis donationibus condita sunt pro interesse tertij, non autem donant, s, pro ut statutum Valentini de regis. don. in foro 17. *sol. matr. forum. n.* illud factum fuit ad tollendas fraudes in tertij prejudicium, ut tradit *Less. decif. Valen. 110. num. 4. & de simili statuto in Sabaudia loquitur Sala ad Constitutiones Sabaud. tit. de registr. infrum. *Gloss. 1. num. 9. & in Regno Siciliæ adinst. Cap. 61. Reg. Ferd. de donat. omnib. registrat. & Prag. invassum Regis Philippi secundi de anno 1581. & Excellentissimi Mercis Antonii Columnæ Proregis illius Siciliæ Regni de anno 1582. §. 6.**

Hinc infusio donationis ad evitandas fraudes, metumque removepduum, inventa est, *l. 1. C. de Tam. II.*

*bis, qui per mot. Jud. non appell. l. data, alias lata 27. C. de donat. ff. fin. C. de fideic. l. testam. facit, ff. de testam. Guid. Pap. 325. num. 2. Seraph. de privol. juram. privol. 73. num. 50. atque ita magis in odium, quam in favorem donantis; & de natarij introducta esse censetur, *Reg. Capyc. Latr. decif. 156. num. 26. lib. 2. & consequenter respicit totij favorem, & illorum, qui contrahunt cum donante, vel donatario, ut noticiam habeant rem esse donatam, juxta adducta per *Castill. decif. 99. num. 41. Capyc. Latr. adduct. loco num. 38.* hunc igitur registrationis, sibi infusiois defectum ipsi creditores allegare quibunt, non donans, vel donatarius, ad tradita per *Leon. dec. Valen. add. 110. num. 5.***

29. Præterea, cum Capitulum Sanctissimi Nicolai Barenfis se ejus sacro corpore pariter miraculorum fons Mannæ emanat, de quo, præter alios, memor est *Barron. Annal. tom. 11. pag. mibi 782.* & ex nostratibus, *Reg. Tapia decif. S. C. 10. num. 50.* postulasset ut dominus jurisdictionis civilis prælationem in locatione de decennio in decennium jurisdictionis criminialis Terræ San. Nicard: facta Fracisco Grisonio infurrexit conductor, ac negavit, id fieri posse, ac præsertim ex causa; quod locatio ad manus mortuis esset transitura. At responsum fuit, non esse Conducloria hac in se obitare, aut aliquid obijcere, fed Regij Filii, ad quem utiliter pervenirent, & cujus interesset, ut feuda pervenirent ad manus mortuas propter interesse relevij, & devolutionis, ut ex *Cassan. in consuet. Burgun. rub. 9. Dens Major mortis §. 10. num. 54. vers. fortius dico, observat Reg. Capyc. Latr. dec. 168. lib. 1.*

Pergit ultra *Avus meus*, illo in themate cessare causam fraudandi relevationem, dum superfluis fuit vita relictus, & dum statutum fundatum est in fraude, cessante fraude, illud cessat *And. in cap. melite vassallo qui cont. 27. in cap. praterea, qua fit prim. caus. benef. assm.* quod idem in banis fundatis in fraude, concinne demonstrat *Vinc. de Ann. alleg. 58. num. 2. Dom. Reg. Galeot. tom. 2. controu. 6. num. 28. Monter. dec. 44. num. 7. Mynard. decif. Tholoz 53. lib. 2. a. 2.*

Amplius vis juramenti omnem defectum registrationis tollit, tantæque est efficacia, quod si in actu donationis interveniat, infusio non requiritur, *Abb. in cap. cum contingat, de Jurajurand. & post *Federic. de Senis, Capres. Alex. Roman. Dec. Guid. Pap. Tiracquel. Novissav. Roland. Alciat. Besson. Crasart. firmat Sordus cap. 450. num. 41. Menoch. consil. 1. num. 377. & quælibet generalis dispositio ad casum juratum non trahitur, ex *Assisi. decif. 5. Bover. de Jurajurand. cas. 23.* firmat idem *Avus meus ubi supra num. 151. & sic in terminis cap. Sicilia Regis Ferdinandi, quod donatio juramento vallata tenet, et si registrata, ratione juramenti, dixit *Bohnet. Siculas conf. 6. n. 50. qui de magis communis in illo Regno canonizata, & in praxi servata opinione testatur, non obstantibus cap. quod idem affirmat *Idar. Morta decif. Sicil. 74. num. 6. & in specie, quod non possit donatio sub prætextu prædicto revocari, dixit *Cancr. relatus a Pontanelli. de pact. nuptial. claus. 4. *Gloss. 19. num. 8. tom. 1. & frustra de Jure tertij opponebat donans, qui tenebatur dictam registrationem procurare, nam cum *pragm. prædicta non********

excepimur, ad cuius instantiam facienda sit registratio, in pari causa culpa, & more, debet esse deterior conditio agentis, & sic donantis, & non donatarii, *argum. l. si seroni, §. sequitur, ff. de verb. oblig. l. viro atque uxore, ff. sol. matrim.* Hinc in consensu doctissimorum viroque respondi, nullo jure subsistere revocationem, vigore constitutionis *Consist. Diva Memoria*, ab emptore fidei factam, ex quo impetratus assensus non fuerit infra biennij tempus registratus in quinternionibus Regie Camerae, neque in Reali Cancellaria, sigilloque careat, neque ipsum posse hanc actus nullitatem allegare, cui ipse causam præbuit, nam licet memorata *Consist. Constitutionem Diva Memoria*, quæ olim tempore *Fræcia* fuit interpretata, ut tantum in venditore, non autem in emptore locum haberet, ut dixit *lib. 2. de subfend. in qu. incip. a regniculis in prima auctorit. Baron.* hoc die ex pallio recepta prudentum interpretatione procedat adhuc in emptore, ut tradunt *Coppe. decis. 100. Prasit de Franchit. decis. 540. Giazarelli. decis. 2. num. 12. & decis. 29. per totum, Reg. Coppe. Laro decis. 43. num. 19. & 20. Consil. Strab. resol. 1. num. 35. & Reg. de Marinis lib. 1. cap. 121. num. 4.* attamen quoties dolus ipsius emptoris est revocationis causa, & contractus ex propria ipsius culpa, absque facto venditoris resolutus, emptor, qui ad hoc revocationis remedium ex prudentum intellectui fuit admissus, non potest in hoc casu illud usurpare, ut post *Fræc. lib. 2. de subfend. l. puit. 2. ad distam Constitutionem*, qui refert sic judicatum refert *Præf. Marmile in eadem consil. num. 33. & alios, refert Reg. de Ponte decis. 6. num. 8. & 12. & cit. conf. 17. num. 18. lib. 2. nam indubitata est conclusio, eumque causam dedit nullitati contractus non posse illam allegare, ut ex *l. 1. §. si sumus ff. de ventre inspicundo* probant *Cravetta decis. 121. num. 5. & in quæst. de indemn. mulier. impressa post statum de antiquitate temporum, num. 33. Capra conf. 144. num. 7. Handel. conf. 27. num. 33. Ratin. conf. 40. num. 7. & 8. lib. 5. Succin. conf. 24. num. 30. lib. 2. Caplin. conf. 133. num. 125. lib. 1. & Magon. decis. Floren. 137. num. 5. & sequen. quod procedit tam agendo, quam excipiendo, *Roland. conf. 52. num. 16. lib. 4. Ludovic. decis. 340. num. 10. & Franc. Nig. Cyriacus controu. juris lib. 2. cap. 181. num. 68.* cum non debeat quis ex propria culpa, vel dolo contra juris rationem lucrari, *l. ne ex dolo 12. ff. de dolo*, nec admitti ad propriam culpam, vel dolum allegandum, *l. 2. §. 1. de doli mali, metusque excepti, l. & eleganter ubi DD. ff. de dolo*, alias enim esset aperta via fraudibus, & obligationibus ex culpa, & defectu promittentium tollerentur, ut considerat *Magon. d. dec. 173. sub num. 6.* & aliquando dolus unius ex contrahentibus contra naturalem æquitatem nocere, quod haud est permittendum, *l. dolum 3. C. de peric. & commo. rei vend. nec implicat in jure, ut unus, idemque actus, qui respectu unius contrahentis est nullus, valeat respectu alterius, quoties nullitas ex peculiari unius culpa procederet, ut notant *Bart. in l. bona fides 52. num. 4. ff. de actio. empti, & Bald. in l. fin. n. 5. C. de peric. & commo. rei vendita*, ubi docent in terminis statuti, ex cujus forma debet solvi Ga-***

bella de contractu sub pœna nullitatis, si unus ex contrahentibus solvat, alter vero non, contractus nullitatem non posse allegari ab eo, qui non solvit, sed cogi, altero volente, stare contractui, & sequuntur *Pantius de null. tit. quot. & quibus modis null. proponat. post num. 124. & alij plene adducti per Magon. cit. decis. 137. n. 5. & 6.*

Hujusmodi articulus fuit olim acriter controversus in nostro S. C. in causa *Marchonis Cervich-ris*, cum Secretario Soto, qui cum revocasset contractum emptionis, ex eo, quod assensus non fuisset descriptus in Quinternionibus Regie Camerae, ob clausulam reolutivam in eodem assensu adjectam, fuit decusum per geminatas determinationes, etiam in casu reclamationis, non fuisse locum revocationi, ita quidem ratione, quia cum ad emptorem ipse taret omnis impetrandi assensum in forma probante, ejusque culpa, non fuisset adimpleta solemnitas requisita, non debebat emptoris culpa venditoris nocere, ut probat *Reg. Lemr. conf. 82.* qui pro Marchione scripsit, quidquid pro Secretario revocante, firmavit *Reg. de Ponte in conf. 5. lib. 1. & conf. 60. lib. 2. quæ r. r. Reg. de Cacacius in alleg. 83. recripta per Dom. de Marinis in tom. 3. alleg. divers. in qua causa plenam conscripsit decisionem Reg. Revere. 33. lib. 6. in manuscrip. quæ inter recollectas à Dom. Reg. de Marin. est decis. 597. tom. 2. ubi confirmat, non potuisse revocari contractum ab emptore, ob non impletam conditionem in assensu, cum per eum flectitur, quominus adimpleretur, nam hoc casu de jure haberetur pro adimpleta, ad *tex. in l. jure civili 24. ubi DD. ff. de cond. & demonst. ff. 13. ff. de condit. inst. cum concord. n. ex unius culpa conditio alterius deterior resisteretur.**

Et licet *Dom. Reg. Mercator. disp. 31. lib. 1. num. 41.* dicat, hanc decisionem proceli se ex eo, quod venditio fuisset facta sub hasta S. C. quæ semper est irrevocabilis, consistat tamen ex doctis per eundem *Reg. de Ponte d. conf. 5. in princ. vers. quoad primum.* cum fuisse voluntarium, & fundamentum decisionis fuisse ipsam culpam emptoris, præcat tradit idem *Reg. de Ponte decis. 6. in fine*, ubi inquit, articulum venditionis sub hasta in eam causam non fuisse disputatum, led perfunctorie tactum, & colligitur ex eodem *Lanar. d. conf. 82. sed notandum non est veritatem hujus articuli inquirere in hoc loco.*

Agebatur insuper illo in themate de refutatione facta contemplatione matrimonij, quæ est ipsius matrimonij pars ac contractus dotalis, & cum eo confunditur, & de eo judicatur utrum, quod de dote prædicta, ut præterea gratia Neapolitanis mulieribus impartita, & concessa per Serenissimos Reges, ut assensus ipsi intelligatur præstitus feudorum obligationi pro dote constitutione super bonis dotantes, ut in *cap. & privilegio Neapolit. 20. anno 1505. de quo in pragm. 2. de fund. etiam si alter conjugum sit Neapolitanus, ut in pragm. 3. add. tit. de fund. quod ad bona fœderi extenditur Reg. de Ponte de potest. Prærog. tit. de assensu. Reg. in princ. num. 14. Anna alleg. 115. Reg. Rou. in pragm. 8. num. 4. de fund. Reg. de Marin. l. 2. quæ tit. resol. cap. 28. & ad Regem. decis. 5. num. 2. & decis. 229. etiam quoad antefatum, ut in pragm. 8. videam tit. de fund. Idem *Reg. de Marin. in add.**

refer. 229. completitur etiam donationem contemplatione matrimonij à parentibus, sive alijs in eodem documento dotali factam, ut firmanunt *Marinus Montanus in rep. cap. Imperiale, §. prae-terea ducatur, num. 36. pag. 133. lit. D. in fine, vers. Dicebatur. Idem. Praef. Merlin. lib. 2. contra. forens. cap. 60. in §. conclusi. num. 17. ad 22. Dom. Confil. Franc. Rec. add. resp. 47. num. 12. tom. 1. & novissimè Dom. Juxta. Franc. Maria Pratus lib. 3. discept. forens. cap. 44. expendens Dom. Reg. Doct. Anton. de Marin. contrarium firmantem lib. 2. quotid. resol. cap. 28. qui idem sustinuit deinde in observ. ad Rever. decis. 318. num. 3. sicuti igitur prom. praedicta non habet locum in instrumentis dotalibus favore dotis, sic nec in ipsa donatione contemplatione matrimonij.*

Hocque axioma in gratiam dotis tradidit *Salic. in l. fin. num. 3. C. de jure dot. scribens*, quod statu-
 32 tutum generaliter disponens, ut instrumenta publi-
 ca non probent, nisi repariantur registrata, scilicet insinuata, non comprehendit instrumenta dota-
 lia, quam conclusionem ante *Salic.* firmavit *Bald.* in auth. eo decursum, C. de donat. autè nupt. & *Salic.* sequuti sunt *Jof. in d. l. fin. num. 9. Rip. in l. 1. num. 15. ibique etiam Dec. num. 9. ff. solut. matri-
 mon. Caput. in l. 2. n. 22. ff. de regul. jur. Bald. Novell. in traç. de dot. par. 6. priv. 47. num. 2. Ne-
 gus. de pignor. par. 8. rubr. 1. num. 23. in fine, ubi de communi testatur, & ab ea non esse recoden-
 dum, nec in consulendo, nec in judicando affir-
 mat *Ruin. confil. 194. num. 4. lib. 3. Marfic. in singul. 442. Tiraq. de retract. consuep. 61. Gloss. 14. n. 104. Cenar. de infinnat. qn. 40. Affil. in Constitut. Bajulos, & omnes, num. 52. Dom. Reg. Loffred. confil. 31. num. 9. Menoch. confil. 461. num. 38. & segg. vol. 3. Intrig. post alios, singul. 95. lib. 2. Cold. de jur. emphit. lib. 4. cap. 10. num. 23. Cordub. in l. si quis à liberis, §. si quis, num. 257. ff. de lib. agnosc. Barb. in l. 1. num. 17. & 18. ff. sol. matr. Castill. dec. 90. num. 6. D. de Franch. dec. 219. num. 4. D. Anna poter. qui pluries in facto obtinuisse testatur, in rub. de vassallo decrep. atat. num. 31. & ita semper fuit indicatum in Rota Romana in termino statutorum Urbis, ac Marchiae requirentium in donationibus, & contra-
 ctibus certas solemnitates, non comprehendi dotem in ijs solemnitatibus de jure communi specialiter privilegiatam, ut testantur *Puz. dec. 160. lib. 3. Ferall. dec. 3. & 190. p. 3. ac Picus, post traç. de contract. dec. 13. num. 3.* dum donatio contemplatione matrimonij in omnibus doti equi-
 paratur, ejusque privilegijs, & praerogativis frui-
 tur, cumque confundatur cum dotali contractu, illiusque pars sit, & conceatur quasi unum, & idem, ut supra latè deduximus, & probant *Gross. in add. ubi sup. lit. A. Marres. discept. forens. cap. 14. num. 14. & 15. Gimb. d. obser. 38. num. 12. & 16. vers. sunt enim*, quod in feudis praesertim procedere dixerunt *Canevar. in cap. imperiale, fol. 85. de prohib. feud. alien. per Feder. D. de l'oute-
 de potest. Præreg. tit. de assens. super dot. §. 2. nu. 21. com. segg. ac D. Revis. confil. 94. num. 23. vol. 1.***

Hinc *Gabriel confil. 6. num. 10. lib. 2.* tradidit, statutum requirens insinuationem non compre-
 hendere donationem contemplatione certi matri-

monij, potissimum, si illa fiat ab eo, qui donand tenebatur qualis est pater, ut observat *Gratiam, discept. forens. cap. 474. num. 24.* in hujusmodi namque patris donatione cessat omnino fraus, si-
 quidem illa non liberalis, & gratuita, sed neces-
 saria, dicitur *Monter. dec. 10. num. 8.* quin non donatio, sed dotis datio illa punctionatur ab *Anto-
 nio Fabro de error. Pragm. decod. 48. error. 4. nu. 7.* ad quam faciendam patet cogi benè potest, *Consil. Ginzor. dec. 22. num. 15. Gross. ad cit. confil. Pragm. Sicil. §. 2. num. 10.* tradens statutum Sici-
 liae mandans dissuandas esse donationes ex cau-
 sa dotis, ac donationes propter nuptias, loqui de illis factis ab extraneo, non autem de ea qua fit à patre ex *Castell. de donat. contemplat. matri-
 mon. traç. 1. discept. 1. part. 11. num. 53. & dis-
 cept. 3. part. 6. num. 17. vers. quia respondetur, & traç. 2. discept. 1. special. 4.* quicquid dixerit *In-
 trigol. sing. 95. lib. 2.*

Maximè, si facta fuerint contemplatione certi matrimonij cum certa persona contrahendi, *Giarba obser. 33. num. 12.* quo casu totalis cessat
 33 fraus, *Less. dec. 137. num. 13. Gross. in add. ad mem. §. 2. ad num. 15. lit. A. pag. 271. Monter. indic. dec. 10. num. 7. Intrig. dec. 20. Giarba obser. 38. n. 7.* qui declarato *Officio Confil. 200. d. l. l. in-
 guendo*, hoc firmat.

Atqui adversus, *Salicetum*, ejusque affectus, idem *D. Praef. Merlin. mem. c. 59. nu. 3. vers. o. r. am*, affirmans illius sententiam plurimis esse
 33 difficultatibus involutam,

Etenim quantumvis dotis causa multas obte-
 neat praerogativas, non tamen ipsam gaudet, nisi in casibus expressis, ac ratione lib ipso num. 5. memorata, quod statutum generaliter provi-
 dens, comprehendat etiam perionas, & causas privilegatas, nisi sint privilegio munitae in in-
 dividuo casu, de quo agitur, ex res. in l. in fran-
 dam §. fin. ff. de milit. testam. *Tiraq. de retract. li-
 gnac. §. 1. Gloss. 14. & n. 93. & adiungimus Gross. in prag. adia litem num. 118. de arbit. D. Judi-
 cem Franc. Mar. Prat. lib. 1. discept. forens. c. 20. nu. 23. & observ. 70. n. 14.*

Addit num. 6. quod etiam specialiter sancitum re-
 pariatur, in l. fin. Cod. de jure dat. favore dotis, ut donatio cuiuscumque quantitates non insinuetur, non propterea ex hoc argui, ut ejus instru-
 mentum sub statuto mandante, illud redigi inpu-
 blicis memorialibus, non comprehendantur, quod etiam adversus *Salicetum* affirmasse autumat, *Cors. Junior. in l. bares absens, num. 18. ff. de Judi-
 dic. qui Salicet. in*, erroneam doctrinam praeco-
 nat, insequentur *Cors. in l. 1. in a. l. 3. nu. 23. ff. soluto matr. Dec. confil. 5. num. 2. & confil. 537. num. 6. Patens dec. 160. nu. 2. lib. 3. Praef. Annat. confil. 92. num. 30. Praef. de Franch. à quo prae-
 dictas rationes mutuatus est *Praef. Merlin. dec. 286. num. 2. Castill. plures alios congruens, dec. 90. nu. 7.* tradens in illo Senatu decem contractum subjugatorium, quem Nostros annuorum in-
 troituum appellant, qui intra tres menses insinuari debet juxta illius Regni praegnat. insinua-
 dum esse, etiam si dotis causam ille contineat.*

Pergit ulterius, putans omnino registratio-
 nem retigationis requiri, tùm quia *prag. memo-
 rata* loquitur verbis universalibus pluris repe-
 ti.

eis, ibi: *Che tutti quelli, & iterum tutte le refutazioni*, quam universalem dissolutionem comprehendere causam dotis, & nihil excludere, citat idem Merlin. *ad. cap. 59. num. 7. ex Gravet. conf. 361. un. 21. vers. 3. admissio*, lib. 3. *Adreca conf. 25. num. 37. & Castello add. dec. 90. num. 18. & addimus vulgatos tex. in l. Juliaus 68. ff. de leg. 3. l. à procuratore, C. manuarii, & in l. omnes, C. sine censu, vel relig. & confirmat DD. relati à Sim. Vana in princ. jur. lit. Q. num. 4. & à Maratta d. scap. *forensi. cap. 31. num. 44. & 45.* tunc etiam quod *prog. ultra prohibitionem*, procedit ad actus nullitatem, & ex clausa à annullativa in *prog. adjecta* forma inducitur.*

Prosequitur idem *Præf. num. 14. & 15.* considerans solennitatem registrationis requiritem in casu statuti relati per *Salicetum* esse extrinsecam, & accidentalem contractui dotali, & proinde sine illa lusteri posse quia actus supponitur jam in esse productus; & cum solennitas desideratur ad confirmationem rei jam existentis, defectus forme accidentalis actum non vitiat ipso jure, ex *Bald. in l. universi num. 2. C. de precib. Imp. offer.* & in is terminis rectè procedere, ait, decisionem apud *Franc. Hurn. de Leo decif. 110. lib. 1.* At in terminis *præf. num. 20. de feud. forma registrationis* est substantialis, necum ex clausula annullative, & temporis præfixi viribus, sed etiam quia feuda in nostro commercio non sunt, sine Domini discreti voluntate, ex *cap. 1. §. commerciorum, de prohib. feud. alien. per Lothar. Camer. in cap. imperialem fol. 27. col. 3. Jo. Dominic. de Anna in responsio, si legato fundo debeatur affirmatio num. 22. rescripto post alleg. Vincent. de Anna, Reg. de Pont. de potest. *præf. tit. 6. §. 1. num. 18.* & proinde actum vitare ipso jure, cum substantialis dicitur, concludit ex *Bald. in d. l. universi, & Franc. de Leo cit. loco n. 13.**

Quid considerat *num. 18. 19. & 20.* *Salicet* dictitum procedere tantum in materia *l. fin. C. de jure dotium*, in qua prius dos erat privilegiata, & adducit *Dec. Barbof. de Franchis*, & alios At in feudis dotem nullum habere privilegium, non solum in suis accidentibus, sed neque in sui generalitate & substantia, adeo ut sine Domini assensu in eis dos consti tui non possit, nec pro ea feuda obligari, tunc perfectio jure communi, in *c. 1. §. donare, qualiter olim feud. poter. alien. tum nostro municipali, Camerac. in mem. cap. Imperialem fol. 65. lit. A. & fol. 32. lit. B. Montan. in repet. in fidei c. Imperialem n. 206.*

Ideoq; (addit *num. 21.*) in feudis illa non est privilegio munita, quia in eis versatur domini interesse, quod quidem interesse non solum considerandum est propter damnum diminutionis feudi, vel propter servitia domini debita, ut perpendit *Montan. cit. num. 196.* sed etiam propter voluntatem domini, *arg. tex. in l. fin. §. de usu, & habit. And. in eod. cap. Imperialem col. 1. in fin. Glazar. dec. 74. num. 2. de Ponte de potest. *Præf. tit. de refut. feud. §. 6. num. 4.* at cum d. *prog. 20. de feud.* nihil aliud nisi Domini interesse, respiciat, tam pro devolutionis jure, quam pro relevio sibi debet, propterea nullum dotis privilegium prævalere debet, & satis esse, quomodocumque vis inferatur domini voluntati, statuentis pro suo in-*

teresse refutationem registrari, ut aliter dotalis contractus nullus censetur, concludit *n. 21. & 22.*

Sextò dicit *num. 22. vers. dico 6.* quod licet ex gratia mulieribus Neapolitanis à Seravissimis hujus Regni Regibus importum tum sit assensus Regius intelligatur præstari eas obligari ipso feudorum pro dotis constitutione super bonis donantis, id tamen solum locum vindicare, quoad hypothecam acquirendam, non autem, ubi agitur de domini tranquillitate, eo enim casu requiri assensum, pro ut in ceteris feudorum alienationibus, ex *Reg. de Pont. ad L. 1. de assensu. sup. dot. tit. 6. num. 39.* pro indubitato sentit, & quod proinde non licet argumentari de uno casu ad alium, nec de privilegio restituti dotis concessio ad refutationem, quia domini ipsius corporis feudi translationem importat.

Ultimò *num. 23.* concludit ex *Dom. Præf. de Franch. dec. 663. D. Reg. Top. dec. 55. 47. D. Reg. de Pont. tit. 8. de refut. feud. num. 8. Dom. Reg. Fabio Capr. Galest. lib. 1. contro. Illust. 44. num. 11.* si fuisse, huic articulum decisum, etenim bi determinatum fuit, refutationem feudorum facti contemplatione matrimonii, quamvis non redactam in registris infra dies quindecim, servata forma d. *prog. 20.* fuisse validam, ex quo super ea fuerat impetratus Regus assensus, & infra biennium registratus in Quatuorbus Reg. à Camera Summaria; unde insert *D. Merlinus* præsuppositum decisionis fuisse, omnino requiri registrationem infra quindecim dies, alioquin in decisio careret ratione dubitanti; si in m. donato prædicta contemplatione matrimonii registratio non indigeret, frustra esset de illius invaliditate dubitatum propter omnium registrum refutationes.

Et tandem hanc suam opinionem circumvallat supremi Senatus S. C. decreto, lato in causa *Cartharius Garaciolo* sub die 4. Martii 1641. cujus verba rescribit, in principio cap. 60.

34 Verum enim verò hujusmodi objectiones, non modo non deiciunt, verum etiam sulciunt *Aut mei* sententiam, maximeque eam corroborant, quandoquidem dos, ex donatio contemplatione matrimonii registrum, sed infirmationem non requirunt, in hoc enim speciali prerogativa fruuntur, ut de dote loquitur memoratus *text. in l. fin. C. de jure dotium*, & de donatione propter nuptias, alter *tex. in l. sanctius 34. §. alius, vers. insuper, C. de donat. in l. minor, & in Art. de cursu, C. de donat. ante nups.* & propterea *prog. sancti o.* eth generalis, hoc casus favore dotis specialiter provisos non completitur, nisi specialis de ea mentio fiat, *l. 3. ubi Glof. Bar. & alii, Cdo silentiar. lib. 11. cap. §. propter 51. ubi Glof. de rescriptis in 6. Bar. in l. filiusfamilias, §. Divi, num. 13. ubi Jaf. in 2. de 3. num. 98. Rip. num. 70. Cret. m. 68. & alii, ff. de legat. 1. Bald. in l. fidei plures num. 5. C. de Sacros. Eccles. in l. omnes populi num. 19. ff. de Jussit. & Jur. Andr. Ifern. & Affl. 3. in Confut. ea, quæ ad decus à num. 32. & decis. 111. num. 9. & Gabriel. comm. conclus. tit. de legib. & consuet. conclus. 1. n. 10.*

Et quod in locis, in quibus necessarium est insinuanda donatio, non veniat comprehensa donatio contemplatione certi matrimonii facta, præter adductos, trahunt *Bal. Novell. cit. par. 6. privill. 47. Roland.*

Roland, conf. 44. num. 9. lib. 4. Perreg. de fideicom. ar. 51. à num. 66. & conf. 66. num. 31. lib. 1. Menoch. conf. 261. & conf. 944. num. 31. Carpan. ad Statutum Mediol. cap. 324. num. 49. Cancer. var. lib. 1. cap. 8. num. 3. Franc. Molin. de Rit. nup. lib. 3. q. 6. num. 507. Ludovif. decif. 491. num. 10. & decif. 563. num. 12. Fab. defen. 2. C. de infun. donat. Gratian. difcept. forenf. cap. 984. num. 25. tom. 5. F. Rebell. de oblig. iurif. lib. 18. q. 6. num. 9. Filline. tra. 3. 3. cap. 4. num. 90. Castellin. tra. 2. de donat. contem. matrim. cit. difcept. 1. fpecial. 4. num. 10. qui plures decifiones adducens, fubdit hanc conclufionem carere omni dubitatione, fi donatio facta contemplatione certi, & determinati matrimonii continetur in dot. n. tio contractu, fed in capitulis matrimonialibus, ratione coherentiæ illius contractus, occurrentibus omnibus objectis in contrarium excogitatis à Siculo Jec. Francisco del Caffillo dec. 90. & 152. in fine, à quo argumenta percipit D. Merlino, & Castell. fententiam infequuntur alii relati à Giarda obfer. 43. num. 15. & à Julex Franc. Mar. Frat. ad Pafchal. de virib. patr. poteft. p. 1. cap. 4. ad num. 36.

Corruit præterea altera ratio; donatio fiquidem per Inftrumentum perficitur, & tamén Inftrumentum donationis infinuatur, non autem ipfa donatio concepta tantum verbis, ideoque finè Inftrumento minime infinuari poteft; ut ex l. faneimus, & l. penult. de donat. deducit Stephan. Gratian. difcept. forenf. lib. 5. cap. 887. num. 8. probans, id eo fortius procedere, ubi per Statutum requiritur infinuatio, tunc enim omnino neceffè eft, ut donatio fit per Inftrumentum celebrata, & fic in hoc Regno hoc eft indubitatum, attenta *num. prag. 20. de feud.*

Nec obftaculum facit adducta decifio à Jec. Francisco del Caffillo in *mem. dec. 90. num. 7. to. 1. relata à Domino Merlino cit. cap. 59. num. 6.* fiquidem Sereniffimus Rex Philippus II. fua *pragm. emanata* Madriti die 26. Augufti 1581, & executiata in Regno Siciliae fub die 15. Februarii 1582. mandavit, omnes, & fingulos contractus fubjugatorios, juxta formam *Bulle, & Reg. Prag. 1. de cenforiis*, effe registrandos infra sex dies, à die initii contractus, fub pena nullitatis actus, quantum ad tertij præjudicium, id quod confirmavit Excell. Marcus Antonius Columna Prorex Siciliae die 13. Martii 1582. testibus *Muta dec. 73. num. 30. & dec. 74. num. 7. Mcgrill. ad Petr. de Greger. fup. cit. Bulla 499. num. 30. Graff. ad Conf. it. prag. Siciliae, §. 1. num. 1. & 2. & §. 37. num. 22.* Ortusque deinde controverfia, nùm ius prædictarum fententiarum difpofitione comprehenderetur contr. tus fubjugatorios ex causa dotis, & donationis propter nuptias, var. eas decifionum relatarum per Caffill. *add. loco, num. 19.* causa fuit, ut Excell. Comes Caffri ejufdem Siciliae Prorex fub die 30. Junii 1618. declararet, in *Pragmat.* Inmemoratis comprehendendi tantum contractus fubjugatorios ex causa dotis, & donationis propter nuptias factus.

Non, inquam, obftat, etenim nos fermocinamur de donatione propter nuptias, fivè contemplatione matrimonii, quæ fpecialiter de jure comuni eft privilegio munita, ut nulla indigeat infinuatio *cit. l. faneimus 34. 6. alias verf. his*

infuper, C. de donat. l. minor. & Auth. ex decursum, C. de donat. ante nupr. & confunditur cum toto contractu dotali, *Gid. Papa decif. 135. num. 2. Jec. Vincent. Cavalier. in allet. 28. num. 13. refcripta per Dom. Reg. de Marin. in tom. 3. alleg. difcept.* Non tamen hoc privilegio fructur contr. tus fubjugatorios, qui fit pro folutione d. dotis, & propterea cum fit fpecialè in causa dotis, & donationis propter nuptias, non bend infatur, quod fit etiam fpecialè in contractu fubjugatorio, fivè venditionis annuorum introituum, ut bend argumentatur idem Caffill. à num. 9. & infequitur Graff. in *add. §. 2. num. 7.* & ex diverfis non fit illatio, l. Papinianus exuli, ff. de minor. Reg. Cypre. *Littera decif. 178. n. 60. dec. 181. n. 42. & dec. 191. n. 20. lib. 2.*

Nec fuffragantur verba univerfalia plurius in *pragm. 20. de feud.* (cujus etiam memores fuit Camill. Larraba in *theat. feni. l. par. 2. dilucid. 67. num. 24. Bilefta in addit. ad alleg. 16. Jec. And. de Georg. tom. 2.*) reposita etenim illa in Statuto adjecta, quamvis univerfalia, nullo modo comprehendunt cafus fpecialiter privilegatos, potiffimum, favore dotis, ahfque fpeciali illorum expreffione, *Gl. n. cit. cap. 6. propter 51. de refcript. in 6. in add. l. 3. C. de Sententiar. lib. 11. in verbo Et quib. in l. fugitivi verbo 'Qualibet alia penna, Cod. de fern. fugitiv.* Vnde *Auth. qua in provincia, C. ubi de crim. agi oport.* quamvis univerfalius loquatur, non tamén comprehendit privilegia in corpore juris claufa, ut ibidem notabiliter obfervat *Glif. in verbo, Quicumque ex omni privilegio, confirmant Ruin. conf. 195. num. 2. lib. 3. Eugen. conf. 90. num. 26. lib. 1. Ciriac. controu. 518. num. 38. lib. 3. affirmans, fub Statuto loquente univerfalibus verbis, non comprehendit dotem, ex Ruin. conf. 195. num. 2. vol. 1. conf. 61. num. 3. vol. 3. Cephal. conf. 13. fub num. 44. Menoch. conf. 261. num. 39. lib. 3.* Hinc generalis fententia in l. 1. ff. de Pellejan. nò pro ullo mulieres intercederet (quod verbum, ullo, junctum cum negativa, nò, refolvitur in fimplicem negativam, pro nullo quæ eft univerfalis) reftituitur pro dog pro qua validè mulier obligatur, *h. promittendo 42. in princ. ff. de jure dot. l. fi dotary 12. & l. fin. l. ad vellejan. Henric. de fidejuf. c. 7. num. 452. Dom. Conf. Staiban. cat. 2. ref. 177. Mucc. quaft. forenf. 13. Dom. Fras. Merfin. controu. forenf. c. 56. num. 10.*

Et *Croceft. conf. 294. num. 6. ac Pedraza conf. 25. num. 37.* fermo eit in Statuto loquente per verba negativa, puta, nullus contractus fiat, aut nulla donatio fiat, ut tunc omnia excludat, ex *Glif. cap. Statutum, verbo, Nullum, de refcript. in 6.* ideoque *Crocefta* ibidem feribit, quod ubi funt duæ regulæ contrariæ, alia affirmativa, alia negativa, ut negativa prævalcat, *l. 3. fubd. p. 1. ibi Bar. ff. de fufcept. tutor.* Et ubi funt duo Statuta, unum affirmativum, & alterum negativum, prævalcat negativum, ad tradita per *Caffiref. in l. non est num. ff. de legib. Dec. conf. 44. col. fin.* Et è duobus privilegiis, affirmativum præfertur negativum, *l. 1. & l. Ruffinus, ubi Bol. Cod. de milit. test.* At cum donatio contemplatione matrimonij fit negativè privilegiata, ut non infinuatur, & *pragm. 20. de feud.* affirmativè loquatur, ut omnes refutationes

registrentur, jure praevalere dispositio juris communis, negans institutio digne onem contemplationis matrimonij factam, & proinde tantum abest ut *Cravetta*, & *Pedroca D. Merlini* opinioni faverent, ut potius nostram sustineant aliam. Quibus collimat, quod quamvis in feudis prohibita sit per verba universalis negativa omnis praescriptio, ex *tex. in cap. unico, de capit. Conrad. & cap. Imperialium, §. habito, de probib. feud. alien. per Federic.* non tamen excluditur centenaria praescriptio, *Glof. in Auth. ut de cative commo. Eccl. rtr. in verbo, Praescriptione, Aff. in cit. cap. unice, §. praeterea, num. 31. Ciriac. controuv. forens. lib. 1. controuv. 3. num. 85. Instrig. de feud. cent. 2. art. 96. num. 121.*

Clausulam vero annullativam in *pragm. adjec-tam*, quae formati inducere videtur, quia non servata, actus nullus redditur, dicimus oportere respectu Regij Fisci, cujus interesse prospexit, non tamen contrahentium, ut in simili docuerunt, *Lamar. cons. 82. num. 15. Reg. de Ponte cons. 17. num. 8. lib. 2. quem refert Dom. Reg. Capyc. Galeot. lib. 1. c. 1. controuv. 6. num. 33. (qui tamen ab eo dissentit lib. 1. controuv. 14. a num. 49.) d. Lelius Giptius in alleg. 108. un. 27. rescripta per Dom. Reg. de Marin. in rom. 3. alleg. divers. afferens dictam clausulam non irritare, nec resolvere, nisi volente eo, & sic fisco cujus gratia apposta est.*

Nec est inconveniens, quod refutatio non registrata respectu partium sit valida, & nulla respectu Regij Fisci, nam regula, quod una, eademque res diverso jure censeri non debeat, *ad. tex. in l. cum qui ader, §. de usucap. c. c. novimus 12. q. 2. rescribitur, ut respectu diversorum, diverso jure censeri debeat, ad. tex. in l. miles, §. pro parte, §. de legat. 2. Monac. decif. Florent. 28. num. 12. Vana in loc. comm. jur. lit. 1. num. 28. Surd. decif. 266. num. 8. Melf. ad Confutud. Nep. par. 4. de success. ab intest. q. 8. num. 5. lib. 1. R. Capyc. Letr. decif. 33. num. 16. lib. 1. loquens in peculiari materia d. *pragm. 20.**

Nec solemnitas registrationis est de forma substantiali, ut opinatur *D. Merlinus num. 14. & 15.* sed tantum solemnitas extrinseca, scilicet accidentalis, quod desinitur ex verbis ejusdem *Bald. in l. universa num. 2. C. de probib. Imp. off. rescriptis d. Merlinus ibidem*, quandoquidem registrum non requiritur ad esse rei, sed tantum pro interesse Regij Fisci, potest enim omni jure fieri proximo successoris refutatio absque assensu *Bithia consul. 29. num. 12. post decif. Ravennat. Dom. Reg. Galeot. cit. controuv. 6. num. 3. Dom. Consil. Staib. cent. 2. refut. forens. 172. num. 46.* Unde non ipso jure erit nulla, nec mandavit *pragm.* quod in ipso stipulationis refutationis intervenire deberet illa solemnitas, & illa emissio, effect nulla refutatio, quibus in terminis procedit *tex. in l. non dubium, C. de leg. lib. quoniam latet Merlin. num. 8. nec prohibet illam fieri, sed solummodo ex post facto jubet, illam registrari pro Regij Fisci interesse, alias non valet, & sic non impeditur obligatio, sed paratur exceptio, ut d. ducitur ex d. l. universa, ubi *Glof. declarat illa verba, (Non aliter valent) id est, (non aliter fortificantur effectum)*, Et observat *Lein. dec. 20. num. 10. qui num. 11. insequutus Bar. in l.**

*cum lex 46. num. 8. vers. si verb. contra dicit, §. de fidejuss. lepidus firmat, statutum disponens instrumenta donationum esse insinuata infare sex mentes, alias illis non valent, non irritare donationem ipso jure, sed producere exceptionem, reddit rationem, quia statutum jubet adhiberi solemnitatem post contractum perfectum, & adducit *Bar. in d. l. universa, num. 2. & Jof. ibid. num. 8. & num. 15.* prosequitur idem *Leo* non impediri propterea dominij translationem.*

Praeherita confirmat *Carmanns cons. 173. in prin. cap. sermocinans de statuto* Vincentino, quo disponitur, quod donatio non insinuata certo modo intra annum praesudicium non inducat creditoribus, affirmat, statutum praedicto non irritum reddi donationem, sed solum prohiberi per eam praesudicium inferri creditoribus, qui postea cum donante contraxerunt.

Quartum insuper *Merlini* obiectum sua macerie obruitur, concedit enim contractum dotis esse privilegium a jure, ut insinuatio non indigeat, juxta *cit. l. fin. C. de jure dotum, & Salic. doctrinam* procedere tantummodo in materia praetata legis, non tamen in feudis, in quibus nullum consideratur dotis privilegium, nec in eis ulla dos constitui potest, nec illa pro dote hypothecari possunt sine domini assensu. Et tamen in multis ipsam dotem privilegium in feudis sunt, scilicet, potissimum quod jure municipalis feuda sunt obligata, tam pro constitutione, & promissione, quam pro restitutione dotis, vigore *Capitulorum, & Pragm. Regum*, ut nos diximus, & admittit idem *D. Merlinus in 6. oppositum num. 22. & assensu, qui expediti non possit post mortis obligantis feuda Rep. Rovit. in pragm. 1. num. 1. de fidei memor. Reg. Capyc. Letr. decif. 137. num. 15. lib. 2. validè favere dotis expeditur Reg. de Ponte cons. 75. num. 38. & de potest. Prærog. tit. 6. §. 1. num. 1. & 18. ex *tex. in l. §. rei §. de jure dat. & concludunt Anna alleg. 66. num. 5. alleg. 115. num. 2. de Franch. decif. 86. num. 1. & decif. 620. num. 9. R. Galeot. controuv. 27. num. 51. lib. 2. ea freti ratione, quia de jure feudorum non reperitur habitio expressa in dote, sed tantum generaliter, in quo in casu recurrendum est ad jus commune, in quo specialiter dos privilegium obtinet, proinde, & in materia insinuationis.**

Sextum etiam corruit fundamentum, etenim, ut pluris diximus, refutatio a principio est valida respectu contrahentium, scilicet, et refutantis, & refutatarii, dum illa fuit pura, & simplex, & in proximum successorem collata, ut idem *Merlinus* tradit *lib. 1. controuv. forens. cap. 57. num. 5. & con- cernit registratio tantum Regij Fisci interesse, nec ipsi argumentatur a privilegio constitutionis, ad restitutioni dotis impartito, vigore Capituli, ad praestatum refutationem, quae dominij translationem importat in refutatarium, absque assensu.*

Ultimum similiter argumentum *Merlini num. 23. facillius tollitur, imò contra illum retorquetur. & Sibi enim persolvat ex decif. de Franch. 663. & alijs, quibus addo D. Consil. Staib. add. 16. forens. 172. num. 45. Lelium Giptium add. loco num. 29. memorem Avi mei ad Gramm. cit. decif. 103. num. 145. registrationem in hoc in casu omnino requiri, in casu decif. de Franch. refutante revocante refu-*

tationem contemplatione matrimonij factam, sed non registratam nec infra quindecim dies, nec postea, sed super illa imperato Regio assensu, illoque infra biennium regi. strato in Quintermonibus Regis Camere Summaris, fuit hactenatum, in quo capto subsisteret, stante assensu registrationis, & non refutationis, & discussio articulo, fuit valida declarata refutatio, & absoluti hæredes refutari, neque fuit ibi oppositum, nullitatem ex defectu registrationis non potuisse allegari per creditores, sed tantum per Regium Fiscum, & sic casus decisus non dicitur, dum non fuit à parte oppositus, nec à Judice ex officio discussus.

Quin, in illo themate, determinatum fuit, registrationem fuisse adimpletam per acquipollens ex registro assensu, per quem Regia Camera conficia erat de possessore fudi refutati pro illius dissolutione, & relevij solutione, & quam registrationem per acquipollens adimpleri posse, dum habetur intentus notitiz refutationis, tradunt de France. & ceteri adducti quicquid adversus Dom. de France. decij. cit. 663. d. cat. dem Merlin. di. cap. 59. à num. 24. ad 33. In fudis enim vendicatum locum regula, nihil refert quid ex acquipollentibus sit, sfern. in cap. 1. num. 9. & ibi add. qui succedat, tenet. Comer. in cap. Imperialem, fil. 59. vers. Decima tertia conclusio, Reg. de Ponto add. tr. d. cit. 7. de Assens. Reg. num. 26. & tit. 3. de res. sol. fund. n. 10. & 11.

Huc confert notabile cons. Cephal. 35. num. 45. lib. 1. quod licet Princeps statuat, actum in statutis registrari, cum tam in id facere præsumatur, ut ad ejus noticiam perveniat, si actus registratus fuerit in Camera Mutinensi, atque ita ad ipsius noticiam pervenit, sufficiat, quia non curatur de modo, dummodo sequatur effectus, l. mater, C. de inst. & sublit. Dd. in l. Gallus, §. & quid si tantum, ff. de liber. & posth. & Cognul. in l. si quis major, num. 27. 28. Col. de translat. ac Collator. decij. 2. de Judic. scribunt, quod registratio ad unum finem per statutum requisita per acquipollens adimpleatur.

Concinit Text. in l. fin. §. omnem, ubi Bald. C. de admistr. tutor. & in l. legitimis, in princip. ff. de legit. tutor. ubi idem est, ut tutor, vel curator promittat rem pupili salvâ fore, vel promittat, ut illa facere, & inutilia prætermittere. Et ubicumque dispositio considerat effectum, sufficit, ut per acquipollens adimpleatur, Bar. & alij in cit. §. & quid si tantum, Cravet. de antiq. temp. par. 1. num. 246. Par. cons. 9. num. 16. lib. 3. Cephal. add. cons. 35. num. 46. probans num. 47. quod ubi appareat de scientia, publicatio non requiritur, nam constitutio ligat scientes, Bar. in l. omnes populi in §. qu. princ. ff. de just. & jur. & stante notitia, defectus publicationis parum operatur, & omisso tam levis solemnitas non vitiat, l. 1. §. fin. ubi Bar. ff. de vent. inspic. & in l. 1. §. si plures col. 4. ff. de exercit. adim. Imo etiam si registratio, post tempus in statu adjectum, sequatur, valida erit, dummodo non sit medio illo tempore quæsitum jus alibi fertio, ut advertit Bal. in c. 2. ut lite non contet.

Hinc ferè quocidè Collaterale Consilium mandat, quod assensus feudalium registratur in R. C. & habetur pro registrato, lapsu temporis duo-

rum annorum non obstante, citrà præjudicium jurium Regij Fiscus, & pariter, ut advertit Auz. mens. ad Gram. c. decij. 103. num. 153. & desinuntur ex præs. 23. de fund. & servari, quoad rogistra donationum in Regno Sicilie tollatur Greg. cit. §. 2. n. 47.

Item tantum superest, ut decisioni, quæ ipso Dom. Merlino referente, manavit à S. C. satisfactam. Atqui (pæce tanti Senatui dictum sit) hujusmodi determinatio suos habet scopulos, cum ex dictis liquidò constet refutationem registrationis vinculo obnoxiam non esse, & creditoribus hanc utilitatem opponere non licet, sed solum Regio Fiscus: Neque Catharina Caracciolo, quod causa excideret, admodum sollicita fuit, atq. id ab ea sententia non reclamavit, mandante S. C. ut eidem satisfaceret super pretio Terræ Rateni, tamquam obligata D. Franciscò Caracciolo per Hypothecam Riccio matrem pro observantia refutationis, ut testis est idem Dom. Merlin. cap. 60. num. 9. & 10. & sic licet non obtinuerit satisfacti super pretio dictæ Terræ tamen rei præcipue D. Francisci ejus viri, ut insisteret, ex tractat. per summdm D. Merlin. add. c. 57. n. 4. vers. his sic præcognitis, & 2. tamen votum suum assequuta est, dum creditur recuperavit super pretio illius oppidi.

Hæc in Aui mei causa, pæte lucidè, veritate impellente, Dom. Merlin. objurganti testi odisse operæpretium existimavi; quæ ita me dicta accipi, & intelligi volo, ut nullum scdm fecum ferre velim, nisi quem ratio dabit, & æquitas. Neque enim mihi cum homine adversario res est, cujus caput irato petere liceat ipsi telis, quæ à vindicta parantur, sed cum Virò amicitissimo, & nobilissimo, quem in præsenti colo, cujus virtutem deosculor, sapientiam ventor, dectum minor, quem vel leviter lassisse, non minus mihi displiceret, quam in Avo meo me læum videri, ut nam ipse viveret, & animi mei erga se voluitatem intrare oculis posset, simili quoque apud me loco sint ejus nomen, & decus? At homines sumus, nemo est, qui epinionis suæ affectu non ducatur, præsertim qui scribimus, cui indulgentes, dum stylium acutius, non opinionem solum adversariam rationibus ferre satis habemus, sed, & homines ipsos aliquando perstringimus.

RITVS CLXVIII.

Item nota, quod assignans instrumentum in dicta Curia, & petens interrogationem fieri: obligat se, & bona sua, non concordare, cum parte altera sine licentia Curæ: imò de presequendo dictam causam exaradiciariam super tenore dicti instrumenti usque ad finem: ad prenam tamen ordm sex, pro qualibet uncia contenta in dicto instrumento, & non minus: tamen quæ de effect. una summa multum excessiva: puta duarum, vel trium millium unciarum: tunc committitur arbitrio Curiz. Nota, quod ille Ritus isto modo præcitur per ipsam Curiam: videlicet, licet instrumentum sit liquidum, & omnia concurrant, quæ in eo continentur: tamen si ille, qui petit adversarium suum interrogari, sit preventus per citationem à dicto

Adversario suo, ut rumpat ei instrumentum illud, super quo petit invocationem fieri: tunc non potest fieri interrogatio, nisi sit finita dicta causa captionis dicti instrumenti, qua finita, videtur, si est locus interrogatori, vel non. Et fit interrogatio hoc modo: videlicet unus Advocatus fisci legit in conspectu Curie alta voce dictum instrumentum; quo lecto, audiuntur Advocati fisci ad fundandum intentionem Curie, quod precedat interrogatio. Secundario audiuntur Advocati illius, qui praesentavit instrumentum. Tercio adiuntur Advocati illius, contra quem petitur interrogatio fieri: quibus auditis, si procedit interrogatio, unus ex Iudicibus Curiae facit jurare illum, contra quem est praesentatum instrumentum, si illud instrumentum, habet pro veris & si ve dicat sic, si ve non detineatur in carceribus: & deinde facit jurare facientem interrogari, si aliquid recepit de summa in instrumento contenta: & deinde datur utrique parti terminus ad probandum (quo termino dato) proceditur in dicta causa, hoc modo videlicet: quia dato termino ad probandum, & elapso, vel non elapso, renunciato tamen ipsi termino, (sicut etiam fit in alijs casibus) publicatio, & deinde alij actus, & conclusio fit, & datur sententia civilis quoad sortem, non autem ad poenam pecuniariam, vel civilem. Ille autem qui praesentat instrumentum, obligat se ad poenam tarenorum sex pro qualibet uncia infra duos menses prosequi (quod intelligitur prosequi causam ipsam per citationem, vel alios actus) & non pacisci cum parte adversa sine licentia Curie. Et tunc causa ipsa potest finiri quandoque etiam post duos menses, prohi de jure est.

SUMMA RERUM.

1. *Præventio impedit liquidationem instrumenti, & nullo finitio videtur exclusi.*
2. *Ut validi fiat, libellus requiritur, cum valide citatione.*
3. *Ille admittitur nemini adversus Instrumentum, sed, & obligationem penes a3a, literas cambii, & nomen banci.*
4. *Præventio an obstat renuntiatio, & quid obtineat per debitorem à juramento absolutione, & an illa sit de stylo.*
5. *An necessarius sit, ne renunciatio exceptioni præventionis dicatur in dicta scriptura, & invocatio Divini nominis, an veris sufficiat, dicatur, renunciando præventioni.*
6. *Instrumentum necessarium, quod requiritur à jure, acquiritur tacitum voluntarium verò non. Tacitum præsumitur. Nec requiritur invocatio Divini Nominis.*
7. *Præventionis renuntiatio, ut valeat, an de essentia requiritur juramentum. Deciso S. C. adducitur.*
8. *Si citatio super tenore Instrumenti, & præventionis eodem die concurrant, an procedi possit ad liquidationem? Quid si citatio præveniendi fuerit expedita in Tribunali superiori, & illud manus opposuerit.*
9. *Fideiussio requisita à p. q. unica de prævent. moder. qua ratione fuerit introducta. Præventio potest fieri in omni Curia, sed an in foro*

præventiis, vel præventi.

10. *Cautio præstari debet, nemini quando præventio ordinatur ad satisfactionem, sed etiam in quantum delegator alia censet. An illam præstare debent Clerici.*
11. *Fideiussio prædicta an sit de forma, ita quod non possit præventionis admitti, nisi prius tam præstetur, vel in tantum teneatur, in quantum petatur.*
12. *Præventionis an teneatur in terminis d. p. n. v. n. c. tempore publicitatis processus etiam personarum comparere.*
13. *Præventio, præstata cautione, & adimpletis adimplendis, an curari possit super tenore instrumenti, & contra eum citatum, & contumacem exequi possit, non obstante præventioni.*
14. *Quisnam computat quomodo faciendum. An, nos mensis tantum, quandoque nos satis est cum patris munusquam etiam requiratur.*
15. *Advocati cum, absensibus Iudicibus, an ius dicere possit, & de illius prerogativa, remissive.*

Rationi consentaneus videtur præfens. Et nemini. Et eum verisimile non est, aliquid alieni recuniz Reum, tam inique audacia, ac temeritate esse, qui in actorem suum a iurisdictione præverte, iudicemque aliam experti non reform det, nisi de causa sua equitate ita certus sit, ac talibus veritatis fundamentis suffusus, ut ne suspitionem quidem improbitatis, ac fraudis in se cadere possit, confidat; Horre enim obstrati forum, ac iudicia solent, non prævenire, aut provocare. Quomobrem observantur *Ritus* 166. de liquidatione instrumentorum, secundo coarctat *Ritus* illi, ubi cum præceditor, qui praesentavit instrumentum, licet per citationem præventus à debitore ad illud cassandum, quolibet namque statuto prohibente aliquid opponi contra instrumentum, non completitur præventio, *Mota decif. 94. num. 1. Tric. lit. S. concl. 525. num. 1. Girb. decif. 44. n. 3. Alam. q. de iurib. qua. 49. n. 6.*

2. Ex quibus scilicet primum, non sufficere citationem, nisi illa continet petitionem, quæ debet esse specifica, non generalis, *Aff. & Ursill. decif. 294.* olim quippe citatio antecedeat libelli productionem, ex notatis per *Moran. par. 6. membr. 1.* ipseque latius probat super *Rit. 271.* quomobrem dicta citatio non est satis ad impediendum liquidationem, teste *Aff. & Ursill. decif. 294. & Moran. par. 6. eodem membro 1. sub num. 71.* idque clarescit verba nostri *Ritus*, illa, scilicet, fit præventio ab Adversario suo per citationem, ut rumpat ei instrumentum, ergo non loquitur de citatione ad petitionem portendam, de qua *Aff. & Ursill. decif. 294.* sed citatione ad rumpendum instrumentum, atque idcirco continet petitionem, quibus verbis comprobatur aperte assertio altera, & in iure verissima, nemini libelli sola præsentatio oportet præventionem, nisi & parti adversæ fuerit insuper notificatus, & intimatus libellus ipse, & consequenter subsequens citatio fit causa præventionis, quam mille tradunt *DD.* quorum aliquos memoramus super *Rit. 97. tom. 1.* plura similia inibi compilantes, illud præsertim, quod sita pendente non dicitur,

etur, ubi libellus minime fuerit notificatus parti, quod præter illic cumulatam probat *dec. Rera 685. num. 3.* inter congeſſas à *Farinac. p. 2. tom. 2.* alioquin, nec dicatur lis introducta *decif. 605. n. 21.* cum lis probetur ex citatione executæ, *decif. 736. num. 1. Caruald. de iudic. lib. 1. tit. 1. disp. 2. num. 879. Thor. voto 5. num. 8. Fraſ. Merlin. lib. 2. controu. forenſ. cap. 66. Quoſada diſſert. 12. num. 48.* inquirens quomodo debeat fieri citatio.

8 Ejusmodi autem præventio, quemadmodum instrumentum liquidationem impedit ex hætenus notatis, ita inculcationem obligationis penes acta, dicit *Aſſiſ. decif. 387.* & admittitur etiam adversus litteras cambii, & upocam banci, *Aſſiſ. in Conſil. Regni caſum per magiſtr. num. 10. Reg. Rapa in jur. Reg. ait. de apocin. prag. 63. ſitem ſ. ſupplia, num. 4. de offic. proc. Caſar. Conſ. Rocce, tom. 1. reſponſ. 10. num. 3.* eſſi nonnulli affirmant per iudicium præventionis liquidationem non impediri, *Canar. de exec. iur. num. 451. Guſtier. de iuram. conſirm. 1. par. cap. 2. num. 29. Aſſerod. in l. 1. n. 142. tit. 21. lib. 4. recopil. Scacc. de appell. q. 19.* alique apud *Cimb. dec. 44.*

4 Sed quod ejusmodi præventioni obſtet renunciatio, tradunt *Frecc. de præſent. iur. num. q. 1. par. 1. ex num. 35. Urſill. ad Aſſiſ. dec. 387. num. 2. Franch. decif. 670. num. 3. Galtier. in præſent. iur. num. 3. par. 1. princ. rub. 2. num. 26. Thor. voto 60. in princ. vol. 2. Novar. ad prag. Reg. Neap. collect. 193. num. 2. & de ſer. el. 3. ſ. 3. q. 7. num. 6. Amat. reſol. 36. num. 13. Maſuſ. de caſſexequut. lib. 1. q. 2. num. 36. Burg. de laudem. par. 3. in præſent. 40. Pro. decif. 516. Matr. dec. 20. num. 15. & decif. 94. num. 1. Gallier. de renunciatis. p. 3. centur. 2. renunc. 144. & num. 3. Demand. de renunciatis. cap. 33. ſub n. 43. Anichin. de præſent. cap. 7. integra q. 1.*

Quin, obſtempa per ipſum abſolutione à juramento dicta renunciationi præventionis addito, non impeditur interrogatio ad hoc quod liquidari liceat instrumentum, & peracta liquidatione, debitor poſſit ſe in vinculis tueri, præter *Carroz. ſcribit de Franchi decifum atteſtans iudic. decif. 670. tom. 4.* & determinatum etiam reſert *Fiſconit add. loco*, & neq. in inculcationem obligationis penes acta, & illius executionem adjungit, tuetur, quæ præterea *Auton. Guſtier. in tra. 3. de abſolut. à juram. 4. 3. num. 579. Carraba ſingular. 86. Ricc. collect. 152. 337. & 470. Thoſaur. decif. 168. Conſil. Caruald. lib. 2. de iudic. lib. 1. tit. 2. diſput. 14. ſub num. 16. Conſil. Stab. lib. 1. reſol. forenſ. 31. num. 4.* quod declarat *Borrell. in ſumm. decif. par. 2. tit. 19. de iuram. liquid. num. 77.* firmans, dando intellectum *memor. decif. de Franch. 670.* quod obſtante abſolutione à juramento, facta legitima præventio, ad actum liquidationis, & executionis instrumenti deveniri non poſſit, certum tamen eſt, quod quando exceptio eſſet notoria, & liquida, niſi ex ventre ejusdem instrumenti, liquidationem impediret, non obſtante renunciatione præventioni, ut ex pluribus probat *Amat. add. reſol. 36. num. 13.* & ad. erit *D. Conſil. Stab. lib. 2. reſol. forenſ. cap. 186. num. 23.* & conſentit prædicta à *Tondut. de præſent. tit. 1. cap. 18. num. 2. D. Petr. Quoſada diſſert. 12. num. 43. & Borrell. par. 1. ſumm. decif. tit. 48. de except. num. 49.* Verum, pactum in instrumentis appoſitum de non præven-

iendo, eſſe de ſtylo, notarunt *Intig. ſing. 173. num. 6. lib. 2. Milen. decif. 12. num. 33. lib. 2. Amat. add. reſol. 36. num. 3.* quos inſequitur *Jos. Franc. Marotta diſcept. forenſ. cap. 36. n. 38.*

5 Sed an ſufficiat, quod debitor in apoca dicit, renunciando cum juramento exceptioni præventionis, vel requiratur tactus ſcripturarum, & invocatio divini nominis, vel alterius rei Sacre.

Quod non ſit neceſſaria tactura ſcripturarum, deducitur ex *Abbat. in cap. fraternitatis in ſine de teſtibus*, qui mirabiliter firmat, tactum requiri ſolum in teſtibus, in cæteris vero juramentis, ſufficit jurare ſine tactura, per *text. expreſſum in cap. & ſi Chriſtus, de jurejurando*, & per *gl. in ſumm. 22. q. 1.* quia ut ibidem tactura potius ad terrorem, quam pro forma juramenti requiritur; unde dicit *Innocentius in allegato cap. & ſi Chriſtus*, quod tactura ſcripturarum requiritur in illis actibus tantum, in quibus tali forma à lege ſervari præcipitur, unde *DD.* communiter unica diſtinctione quaſtionem reſolvunt: quod aut juramentum deſertur ex neceſſitate, ut in teſte, & alijs, qui coacti jurare debent, & tunc ſubeat fieri tactus ſcripturis; aut vero ex voluntate, ut in contrahentibus, & tunc tactura ſcripturarum non requiritur, *gl. in cap. 1. §. per, in ſer. tacta; clem. de hæret. ſurd. dec. 159. & 334.*

Conſeque ſext. in l. ſi alterius, c. ſi minor ſe majorem dixerit, ubi dicit *J. C.* quod ſi minor cum juramento eſſerit ſe majorem, tunc non poſſet ſe majorem dicere, niſi legitimis ſcripturis hoc probaverit: ſi vero cum juramento corporaliter tacto, ſe majorem dixerit, tunc nullo modo auditur: unde clare deſumitur, quod jurari poſſet, tactis, & non tactis ſcripturis, licet ſtyſticus primo, & largius ſecundo modis.

Quin, ſi tali juramento requireretur tactura ſcripturarum, ipſa tamen præſumeretur, ita ut parti onus incumberet contrarium probandi, dicit *Abb. ubi ſupra*, & melius *Fiv. in libro 1. comment. opin. 432. num. 3. & Gratian. c. 60. n. 14.*

Nec invocatio ſimpliciter eſſe neceſſaria, cum tantum ſit ſcribere, vel ſcribi facere me juraſſe, quantum ſolemniter juraſſe, ut dicit *Bart. in l. nec in arbitris, C. de recept. arbit. & conſirmat Anon. Robert. rerum judicat. lib. 1. cap. 11.* qui dicit, juſjurandum non firmari caritativis, non conceptis verborum, non externa ſuperſtitione, ſed pietate, probitate, & mentis ſinceritate.

Hinc eſt, quod ſtylus noſtri temporis Introduxit juramenta abſque antiqua ſolemnitate verborum, quia ſufficit, ſi quoquo modo conſitet de voluntate jurantis, etiam quod verborum nulla præceſſerit expreſſio, *Roland. Carngnon. ad cauſ. Meuch. 37. num. 38.* quem ſequuntur communiter infiniti *DD.* & ex noſtratibus *P. Marcell. Marcin. conſ. 29. ſub num. 6.*

Nec ſilentio involvimus quod de *Franch. add. decif. 670.* caterique *DD.* quos uſque adhuc videre potui, non contentum, ad validitatem talis renunciationis juramentum requiri, & proinde dicere audeo, juramentum non eſſe neceſſarium, ea fretus ratione, nam diſſa renunciação non eſt aſſetus prohibitus; imo præventus eſt actus prohibitus, dum impedit ea, quæ ſunt introducta de jure gen.

gentium, (scilicet, *passa servata*.) unde patet in foro externo juramentum non esse necessarium; in foro vero interno nec etiam est necessarium: nam inter simplicem promissionem, & juramentum quoad D-um nulla datur differentia, ut in *cap. juramenti 22. questione quinta*.

Hinc cum Januarius Granito, & Carolus Costa, sub die 25. mensis Junii 1659. vigore apocæ hanc se constituerint debitores ad beneficium Francisci Mariæ Battimelli in ducentis novoncentum ad complementum ducatorum mille, & quatuorcentum, ex causa emptiois preturarum, cum expressa renunciatioe præventioni, sub ista formalitate verborum, *renunciavamo con giuramento all'eccezione rei non tradita, & à qualsivoglia altro, anverso fuisse liquida preventionem, de quali provvisio non servivene, ni farremo servire, ni in iudicio, ni fuori*. Antequam venerit dies solutiois, dictorum ducatorum novoncentum, prædicti debitores præveniendo, comparuerunt in M.C.V. & asserentes, se ipsos enormissimè lesos in emptioe prædicta, insequerunt pro rescissione contractus, ipsosque rescisso, mandari, quod apocæ laceraretur, & quod dictus venditor restitueret pecuniam receptam, una cum interesse, & vigore decreti, præstiterunt cautionem de solvendo debitum, & poenam, & demum obtinuerunt aliud decretum, per quod fuit mandatum impartiri terminum in causa, & fieri appetitum clarum picturarum ad sive providendi.

Interim, cum cesserit dies solutiois dictarum quantarum, comparuit dictus creditor in M.C.V. & iniecit pro expeditione litterarum exequutorialium ad sui beneficium, non obstante præventionem prædicta; & cum fuisset in ipsamet disputatum de viribus dictæ petitionis, asserente debitore, non fuisse preventionem cum juramento renunciatum, nec adfuisse tactum scripturæ, iuvocationem divini nominis, neque alterius rei sacræ, fuit decretum, quod terminus curat, dicendo, ipsam M.C. stare in decisis, à quo decreto, cum obtinuisse creditur Regam decretationem de verbo faciendum in S.R.C. anhelans pro expeditione litterarum exequutorialium, vel saltem quod pars non audiretur, nisi in vinculis, vel facto deposito, factoque verbo per Dom. Consilium, Marcellum Marcianum tunc M.C.V. Judicem sub die 5. Septembris 1559. provisorum fuit, quod non audiat debitor, nisi in vinculis, vel facto deposito, penes Garruppam Atk Mag.

Quod si citatio præventionis, & super tenore instrumenti concurret in eadem die, procedere liceat ad interrogationem dicit *Ritus* 186. *Aff. dicta decif. 387. Roberts, de iudic. confid. 4. num. 58. idem Galtier. 3. p. 2. par. princip. rub. 2. num. 4. confertur Decif. confil. 387. teste Mangrell. ad Bart. in l. 1. §. solus matr. nulla habita ratione, inter eorum præcesserit; Imò consilio etiam, quod Instrumenti prodessio subsequuta fuerit citationem à roo impetratam, ob illa vera in ipso *Ritu* 186. posita, ante, vel post, quibus liquet, factis esse, quod eadem die concurrenit citatio, & præsentatio, ut interrogatio suo tempore facienda non impediatur; cum, scilicet, in eadem Curia, vel inferiori, quia si in superiori Curia, tunc stante appositione manuum facta à iudice super-*

iore, videtur, vel absolute dicendum pè devotiatur ad interrogationem, ex traditis à Roman. *conf. 335. Anchar. conf. 57. Vincenzi de Anna alleg. 99. num. 4. Avo mon ad Capye, dec. 22. num. 2.* vel saltem cum diffinitione temporis, si ante præsentatum instrumentum, vel postea, etiam si post citationem pateret, instrumentum fuisse productum, siue dubio impeditur interrogatioem scribit decifum fuisse de *Bottis in sua annotat. ad eundem jam cit. rit. 186. qua de re late agt Anichini, in peculiari, & abfoluto tract. de pravent.* 6. 3. q. 5. & 6.

Hinc male juxta sensum ejusdem *Anichini cap. 1. num. 30.* prædicti servari, dum in expeditione, provisionum Curis insertis, instantibus doctores, in præventiois causis addunt clausulas, stante præventionis facta, non procedant ad instrumenti liquidationem, dummodo dies non cesserit solutiois, *Ritus* tamque non exquirat in præsentatione ad liquidationem remoramandam, quod non venerit, vel factus dies solutiois, sed quod documentum liquidum non sit exhibitum contra debitorem, sed isthac praxis tueretur ex *prag. 44. incip. adducimus de offic. magistr. Justit. qua disponitur, præventionem factam tempore, quo venit, & cessit solutiois dies non operari suspensionem executionis, ut advertunt Consilium, Papa apud postum Carviti, in rit. 186. & *Idus scetel. in prax. lib. 2. par. 1. Gl. in forma, nu. 78.**

Ista tamen subsistunt, si præveniens dederit se de iussione de solvendo debitum, & poenam, casu, quo solutio probata non fuerit in causa præventionis; sine qua non esse admittendas præventiones sanxit *pragm. unic. incip. Multis irritantissimum, de pravent. under. condita ad refrimendam calumpniosas præventiones ad iniquitatem exaltatas, hoc addendo dispositioni rit. 189. ut observat R. *Rota in d. prag. unic. num. 1.* quæ prætorè insinuat fieri posse in omni Curia, ibi; *Cum quocunque iudice, & laterum Carviti Super Ritu 190. sub num. 1.* sed cautio in foro præveniens, vel præventi sit præstantia, inquirunt *Affidit. dec. 294. quem refert Gallup. in prax. S. C. par. 2. cap. 22. n. 48. Bon. dec. 114. Fund. de pravent. inst. par. 4. n. 11. Aubri. 19. rit. de pravent.**

Quin, illa præstari debet, neminem quando præventio tendit ad debiti probandum satisfactioem, de qua memorata *pragm. fermocuratio*, sed & quoties alia adducitur causa, qua existens, non esse ipsum ad solvendum obnoxium, debitor præterderet, ut ex responso Jac. Angeli *Fissimile* scribit R. de *Maria, lib. 2. quæ res. cap. 66. & ex Aff. ad Ustil. dec. 387. assumit Diam. add. cap. 33. num. 9. de renunciati. Latium præveniens cautionem pro pona haud Clericus prestare teneatur in materia *induc. prag. tradunt Reg. Rovi. in ipsamet prag. num. 3. Moad. dec. 4. R. de Maria. lib. 2. cap. 74. num. 12.* quorum meminit *Anichini. cap. 6. q. 1. num. 9. Episcop. Campanil. ad Olivum sup. Ritu. 4. Cur. Archiep. sub num. 19. Ther. par. 1. compend. decif. verbo, Clericus laicus.**

Quia vero sanxit præfata *pragm.* ut nullus præveniendo, creditorem suum convenire possit, nisi prius præfata fideiussione de solvendo debitorum,

contingit, aliquid faciendum esse in præscriptis mensibus, qui non à Kalendis mensis, sed aliquid post tempus exordiantur, tunc contentio est, quod dies probari debeat, ut statutum terminum adhibere, & præterisse dicamus; & venor est conclusio, initium computandorum mensium sumendum ab eo die, quo terminus incipit, elapsi mensis attendendum esse dierum numerum tot ex subsequenti mense, additis diebus, quot ipsius perficiant dies, mensionem, juxta *Gloss. percelebrem in cap. cum sit, de elect.* in 6. & singularem de *Franch. decis.* 471. aliamque *Putei* 442. lib. 2. atque ita deinceps continuandum, considerato subsequentium mensium dierum numero, illi tempore inquirunt. Anni tamen, & mensis in delictis meminisse, licet videatur satis ex iuribus multis, tamen ubique; in aliqua parte mensis vetitum esset, aliquid fieri, & punibile non in altera, tunc mensis non sufficeret mensio, nisi etiam, & partis addita expressè fuisset, alioquin veniret absolvendus inquisitus, ex *Bar.* & aliis caput *Balb. dec.* 20. & de duobus mensibus à *Conc. Trid.* requisitis ante professionem in renunciatione Monachi, quomodo illi intelligi debeat, loquitur *Reg. Capr. latr. dec.* 29. num. 6.

35. Cæterum, multa de fisci Advocati prerogativis de quo loquitur *Carav.* in *hoc Ritu* sub num. 4. scriptum in *Ritu* 2. num. 24. & num. 25. notavimus ortam fuisse questionem inter D. Jo. Camillum Caccium, tunc in R. C. Fisci Advocatum, & D. Julium Mastrillum fisci patronum in M. C. V. uter ex his præcedere deberet, cum se juncti in auctorum Tribunalibus invicem occurrerent. Nunc adeo, per eundem D. Caccium lepidum in illa thesi fuisse edium responsum, quod rescribit *D. Reg. de Morin. tom. 3. alleg. divers.* & est §8. Sed in valet Fiscus abentibus Judicibus, ipsi d'edere, & causas expedire, tangit idem noster *Caravita* in *hoc Ritu* eod. num. 4. & 5. firmans Auditorium Provinciarum licere non jure proprio, sed uti consultoribus Præsidum, ad quos Auditoribus Judicibus ordinariis absentibus, consultorem eligere spectat cujus dicti rationem reddit *Dau.* illud mirabiliter declarat *tom. 1. de pugn. DD. cap. 1. de offic. fise.* & num. 82.

RITVS CLXIX.

Ubi autem citatur super tenore instrumenti venit ad ipsam Curiam in termino, sibi dato, in prima citatione, vel infra triduum cum lacco paratus, idest cum pecunia, vel eo quod debetur, tunc non potest exigi pena, ad quam se obligaverat præstans instrumentum, sed denarii tunc ponuntur in manibus *Ætarij*, qui *Ætar.* uz subtiliter indagat, si facta fuerit aliqua concordia extra judicium inter ipsas partes sine voluntate dictæ Curie, si reperit fore factam aliquam concordiam extra judicium inter partes ipsas sine voluntate curie, tunc de ipsa pecunia, quæ intrat in bursum actoris se obligantis, retinet penam, ad quam actor voluntarie se obligaverat, quando præstavit dictum instrumentum, scilicet tarenorum sex pro qualibet uncia, & ipsa pena acquiritur ipsi curie.

SUMMA RERUM.

1. Debitur, citatur super tenore instrumenti, ut liquidationem viat debet cum pecunia, vel eo quod debet in Curia comparere quid si instrumentum non continet pecuniam, sed vinum, oleum & similia.
2. Fides depositi an impediat liquidationem, latè inquiritur.
3. Fides crediti, nulla addita conditione, deposita, illam impedit.
4. Quod depositum, si solutio etiam à tertio fieri potest nomine debitoris, & quid post reitam Curiam.
5. Depositum conditionale dependentem non relevat.
6. An possit illud fieri in S. C. ubi sit pendet, ad reitam liquidationem.
7. Deposita an possint fieri penitus iudicium quod servetur in hac Civitate.
8. Pude prædictis communis illa assertio, ut citatus super tenore instrumenti audiri nequeat, nisi in vinculis, vel facto deposito, tangitur.
9. Hic nostris temporibus, actor minimè cogitur ad faciendam causam liquidationis.
10. Adversus depositum, qua solent opponi exceptiones.
11. Illud integrum esse debet, cum extensivioribus, & declarationibus.
12. Etiam depositari debet jus solvendum Notario pro retroventione, faciendæ per Creditorem.
13. Quid si tertia sit illegitima.
14. Cujus periculo illud stare debeat, & quid si Bancum interim decurrit.
15. Si unus ex Creditoribus receperit à depositario depositi ratam, quomodo deinde depositarius non solvendo efficiatur, non tenetur cum aliis communicare.

Quod debitor super tenore instrumenti, citatus, ut liquidationem viat, debeat cum pecunia, vel eo, quod debet in Curia comparere, statuit *Ritus*. Quod dicendum, ut instrumentum non continet pecuniam, sed vinum, oleum, & similia, quæ ad Curiam alportari commode minimè possint, inquit *Corrad. sup.* 2c8. *Galter. in prax. 2. par. princ. num. 16. Duen. de obligatione loquens, regul. 175. in 6. ampl.*

Et quid, si cum fide depositi veniat, & in hoc affirmative faveat *sententia præm.* 4. de *instr. lit. quidat.* & ratio, nam illud habet vim solutionis, *Cravett. conf.* 705. num. 7. & 8. *Mata decif.* 516. 19. num. 4. latèque *Tuschnus concl.* 201. lit. D. id. quæ adeo, quod liberat debitorem, *ex concl. Tuschni* 55. lit. D. in tantum, quod Angelus confutavit, pro summa liquida fieri depositum, pro liquidanda vero obligationem, ut debitor morosus dici nequeat, in l. 4. §. 1. *ait prætor*, & de re *judic.* Idem controversum fuisse reperiimus in prætorio Panor. si cum requisitis soluto, satis fit offerre, vel insuper depositare, & legimus apud *Milansenf. decif.* 4. num. 101. lib. 2. sequentibus numericis responderet, distinctione utens, non igitur dubium fuit, si deponere satis erat, vel cum effectu solvere, & propriis creditoribus manibus pecuniam consignare de.

dehisset, sed tantum, si offerre, an etiam deponere: quasi supponens, quod deponendo solvat; id quod exprimit *de Franch. decif. 227. num. 480. de Aron. fing. 34. Benedic. in suis animadvers. ad traç. de jur. protom. in §. in primis, num. 7. Galter. in prax. instr. 2. p. prima p. num. 21. memor. de Franch. & noster Carov. in hoc Rit. u. quem laudat Visconti ad mem. de Franch. dec. n. 5.*

Quodque veritate nititur, ubicumque creditor pecuniam accipere recusat, ex *tex. in l. si creditur, ci, juncta l. acceptam, C. de usur. & in hoc casu loquitur ipse Milanens. adducto num. 101. atque Revit. super ipsa prag. 4. num. 7. nimirum si dem Reutens inibi conclusit haud impediri liquidationem propter depositum, quod, & ipse tenaci quoque animo semper admittit, tum verbis hujus Ritus tum eadem impulsu ratione, quia suffultum esse præcitatum Reutem reperi, quod supradicto exceptio casu, quicquamque solutio pecunie est faciendi, nequit debitor illam deponere, *Gallic. de verbor. signif. lib. 9. cap. 7. num. 10. atque ideo causa inesse debeat, ut fieri possit, deducitur ex l. qui matrem, §. 1. mand. & decif. Rete. in Romana censur. 2. Aprilis 1607. coram Manandeo, inter rescriptas per Cencium post suum traç. de censib. decif. 296. num. 1. quæ propterea subijcit num. 3. quod si creditor haud tenuit pecuniam recipere, factum depositum minime suffragatur. Necesse igitur est, ut pecunia numeretur coram testibus, deinde creditori offeratur, juxta *Anchar. jun. effatum, g. 5. 1. num. 33. par. 3. quod insequitur Visconti in conclus. jur. in verbo, Depositum, non solum memor. Carov. quoque in hoc Rit. u. notab.***

3 Creditor siquidem pecuniam consequi explicitè debet, nulla prorsus cum dilatione, nullaque expensa, quare si tale esset depositum, quod nullum requireret decretum Judicis, nullam liberationem, nullamque expensam, non fallimur, impedire liquidationem, & subsisteret, ex traditis per *Paul. de Castro in l. solutus, §. de solut. Anton. de Fano in traç. de pignor. num. 3. §. par. n. 11. Scaglion. ad Rit. 163. num. 17. quæ nimirum esset apoca banci (vulgo fides crediti) nulla addita conditione, quam habere vim solutionis speciatim, scripsit *Potens decif. 163. lib. 1. Rot. Rom. apud Gratian. discept. forens. cap. 187. num. 35. tom. 2. atque esse depositum extraordinarium, tutatur solemne consilium Reg. de Ponte 70. vol. 2.**

4 Quodque depositum præstanti posse etiam à tertio nomine ipsius debitoris, decussum memorat *Præf. Merlin. cent. 1. controuv. forens. cap. 82. quin, & ipsi tertio liceat, post rectam Curiam ante gallici cantum, illud exhibere, prout scilicet foret debitor, remanso compliato, comparcudi de sero ad purgandam contumaciam post rectam Curiam, idem Merlin. determinatur ibidem quoque recenset, etenim jure communi, licet fieri solutio per tertium, etiam invito debitore, *l. solutionem 23, §. de solut. l. qui cum decem 7. §. fichum, ver. sed quid si ignoratur, red. tit. Gratian. tom. 1. cap. 387. num. 5. iustitiam etiam Præf. Merlin. effatum, Caravata, quem solutissimum Ritum Glosagorem præconizat, in hoc Rit. num. 12. concludens, quod si pecunia mittatur per procuratorem amicum, vel extraneum, non animo solvep-**

di, sed deponendi, non admittatur; sin autem se vendi nullam exceptionem in contrarium proponendo, & tunc sine dubio contra debitem procedi non possit, cum solutione eius, quod debetur omnis tollatur obligatio, ad collecta per *Riccium collect. decif. 1106. & 1131. & Caravit. insequitur Galter. allegata prax. ap. prima, nu. 53. quod si conditionale depositum sit, de potestatem non relevabit, Consil. decif. Sicilia 115. num. 5. & admonet Consil. Sinib. in hujusce Rit. u. adducti, prag. 4. terminis lib. 1. resol. forens. 17. num. 15. Sed an fieri illud possit in Sacro Consilio, ubi lis pendet ad evitandam liquidationem, tangit *F. de Assi 3. controuv. jur. resol. cap. 30. sub n. 64.**

5 Deposita vero posse fieri penes Judicem, scripsit adducto ad *Bal. in l. acceptam, C. de usur. Rot. in adduct. prag. 4. sub num. 11. Corab. singul. 5. an hujus Rit. materia, Carov. memor. annuit Auv. mense ad Cypre, decif. 195. subijciens, Judicem nunquam solvere debere seipsum, inque Actuarios, advertunt *Bond. lib. 3. polit. cap. 14. nu. 52. Joseph Sesse de inibi, cap. 4. §. 2. num. 6. Consil. Stet. bon. cent. 1. resol. 153. num. 34. & confirmavit prag. 79. num. 19. de offic. S. C. sed fide dignum ab ipso eligendum, Rendell. in traç. de jur. protom. vers. non solverit, num. 22. latius *Giorb. decif. Sicilia 38. in hac tamen Cavitate sunt in publicis bancis.***

6 Ceterum imaginari nunquam potui, unde prodierit vulgi, necum communis illa assertio, sed peritorum quoque Regni, ut & tatus super tenore instrumenti, audiri nequeat, nisi in vinculis, vel facto deposito, nullus chim (quam viderimus) Ritum hanc depositi exceptionem proponi auctor; imò, & noster illam aperte rejicit, cum ipsum venire debere, ait, sæculo paratis, idem præstanti pecunia, & prudens *Præf. de Franch. decif. 657. post num. 4. tom. 4. non immerito dixit, nullam in Regno adversus liquidum instrumentum adempti exceptionem, nisi in vinculis debitor causam dicat implicitè ipse terea insinuans, solutionem, in promptu veritatem, non dependere ex opposita exceptione, quasi tunc illa non opponatur, verum ex eo quod proposita, & probata una simul fuit, autæque probata, quam interposita, imò si præcesserit lequestrum in bonis omnibus debitoris, non retardetur liquidatio, sed utriusque si fructum exactio intercesserit, illique fuerint alius consignati cum cautione de restituendo, &c. ita decidente *rot. de Franch. decif. 200. num. 2. cum seq.**

7 Et quia nostris hie temporibus actor minime cogitur ad suscipiendam causam liquidationis, quod præter attestationem *Carov. in hoc Rit. propi. nu. 3. quotidie exprimitur, nimirum si concordato actore, non ultra proceditur; quin debitor non amplius arario (juxta hujus Rit. sanctionem) periculum consignat, sed creditori volenti recipere persolvit.*

8 Quod si aliquam opponat creditor exceptionem ex multis adversus depositum opposit solis, & coacervatis per Cencium in *dic. traç. de censib. p. 3. cap. 1. g. 2. artic. 9. præscriptum, depositum non esse integrum, quam valde quicquid obijcit, cum illud omnino integrum esse debeat, alioquin nihil, ex *l. obligatio, C. de solut. Bal. in cap. concurrenti, num. 1. vers. in textu, ibi, integri, de rec. illi.**

Rit. foliat. & Rota decif. 266. apud Farinac. sub num. 1. par. 1. tom. 1. ac deponentem minime iuravit, dixit, Rota in Aprutina, fci Montis Alti conf. 4. Julii 1601. quæ apud Farinac. efi decif. 45. par. 1. tom. 1. aque alij plures fcripferunt, quos recentifuit idem Cenciur num. 38. integrum autem non dicitur, fi minima tantum fuma deſit, Alex. conf. 75. num. 8. lib. 7. Tiraq. de reti. aſ. convent. 4. glof. 4. num. 1. & glof. 6. num. 23. & ſeq. Metoch. de arbit. caſu 232. num. 28. & 29. ſcilicet ſi mutuum deſit, ſcripta Bal. in l. quandiu, num. 3. C. de diftrict. pignus. quin, & fortis non tantum, ſed etiam uſurarum fieri debet, & fructuum, ad text. in l. tutor, §. Lucius, E. de uſur. l. uſuras, C. eod. Covar. var. reſol. lib. 1. cap. 15. num. 10. Pergrin. conf. 99. num. 2. lib. 1. & Rot. in congeſſu per Farinac. decif. 493. num. 7. par. 1. tom. 2. Idque aſed, quod ſi obolus deſiciat ex capitali, ſive fructibus, currant etiam uſura, inſinuat Glof. in l. per bona, C. de contrahen. empt. dictuſque Cenciur probat num. 39. Aui meus ad Cappe. decif. 19. n. 2. Galupp. de concurſ. credit. par. 4. cap. 7. ſub num. 7. Foller. de cenſib. verbo, Inſtrumentum gratis, n. 49. Rep. Lanar. conf. 29. Gratian. decif. 129. num. 9. inſuperque videtote Tiraquell. alia cumulantem in tradi. de iudic. in reb. exigent. par. 2. verſ. 6. fol. 49. Non ſecus, ac de contumacie dicitur, ne audiat, niſi reſectis umibz expenſis, uſque ad obolum, qui ſi deſit, & audientia quoque illi do- negetur, teſte Vivio, alios conſervante decif. 11. num. 2.

10 Quin, à d. bitor depositari debet ius, ſolvendum Notario pro retrovenditione, ſcienda per creditorem, alias depositum nullitate caſſet, Thor. par. 1. compend. decif. verbo, Expenſa, ſci ſponte, & verbo, Interreſſe conventum, Conſil. Seneb. add. reſol. 17. num. 12.

11 Quod ſi acceſſiones. ſeu intereſſe illiquide, & incertæ ſint, quæ non poſſunt certitudine depou, ſufficeret fidei uſſio de illa ſolvendo, ex traditis à Major. decif. Florent. 132. num. 16. ſed cautela uberior erit, quod fiat depositum ſummæ debiti, & alterius ſummæ ultra, cum proteſtatione, Tiraquell. in tradi. de iudic. in reb. exigent. par. 2. verſ. 6. fol. 49. Aui meus loco cit. ſub n. 2. in fine.

12 Tunc vero, cuius periculo flare debeat reſponſio erit valida, ſi dicamus, vel generationem id inveſtigari, & tiſle erit perquirere, quæ mutant Aff. & ad eum Urſil. addit. decif. 172. Franck. decif. 480. Gamma decif. Luſitan. 189. num. 3. Stracha in tit. de decuſorib. par. 1. num. 2. Cnobi. caſu 73. in ejus eſcote, Sord. cauſ. 8. num. 14. Tufch. conſil. 204. lit. D. Coſta de port. rata q. 125. num. 7. Giubr. decif. 96. Theſaur. q. ſuſenſ. 27. par. 1. Barſat. cauſ. 113. à num. 10. vel ad hunc effectum liquidationis impediende, & credimus, attendendum eſſe ſinem negotij, ut ſuccumbentis periculo cedat, etiam reſp. etij aſtoris, ut illud reſtituat, quamvis non receptum in caſu, quo debitor oppoſuerit ſatiſfactionem à creditore negatam, ab ipſo debitoro promptim non probatam, & ad evitandum carceſ depositatam, etenim illam deinde ſi probaverit, atque interea argentiarius deciderit, tenebitur aſtor pecuniam reſtituere deponenti, quia niſi ipſe iniuſte petiſſet quantitatem, non eam citatus depoſuiſſet, & conſequenter, neque amiſſa ef-

ſet ob depositarij decoſſionem, ad text. in l. qui decem, §. de ſolut. licuit, & ſi juſte, & valide factum depositum protraxerit ipſe creditor, aut neglexerit accipere, quandoquidem ſua negligentie expenſum illud ſerre debere, ſcriptis elegantis ſecula in l. pupillus, §. quæ in fraud. credit. collaudatque Rota decif. in Romana Montis Farneſi 19. Novemb. 1610. coram Lugdunenſi, inter recollectas à Farinac. eſt decif. 253. par. 1. tom. 1. num. 2. Conſil. Rer. reſponſ. 53. ſub num. 16. tom. 1. latitibusque cujuſque periculo cedat, banco decocto, diſtingunt Mol. eſtor. lib. 1. variar. cap. 57. Gamma decif. Luſitan. 189.

13 Quod ſi unus ex creditoribus receperit à depositario depoſiti ſuam ratam quamvis deinde depositarius non ſolvere deſiciat, non tamen cum aliis tenetur communicare, ne ſua indultæ pænitentiæ ſolvat ipſi. C. deſtor. Al. uoch. cauſ. 46. Aui. alleg. 4. num. 7. Gratian. diſcept. ſuſenſ. 27. 236. n. 32. & notamus in Rit. 187.

RITUS CLXX.

Item nota, quod quando volens interrogationem fieri id eſt actor habet inſtrumentum publicum, & liquidum, & dicit adverſarium ſuum poſt conſecutionem dicti inſtrumenti, factum eſſe fugitivum, & duo teſtes dicunt Reum niſi poſſidere immobile in Regno licet non aſſignent bene cauſam ſcientiæ, tunc hic citatio contra ipſum debitorem iſto modo, ſuper tenore inſtrumenti videlicet quod citet eum, & in deſectu ſidejuſſoria cautionis de juri ſtando cum capi ſciat de perſona, quæ citatio vocatur vulgariter citatio ſuper tenore inſtrumenti de citando, & capiendo, & hoc quotidie ſervat ipſa Curia, præſentato prius inſtrumento in dicta Curia in forma prædicta, & facta obligatione ut ſuper dictum eſt 3. alias ſi non facit ipſum capi, Curia incipit à citatione multoties etiam non præſentato inſtrumento in ipſa Curia, & ſufficit ſi inſtrumentum præſentatur, poſtea veniente Reo, vel die, quod condemnatur ad tertiam partem bonorum (ſus mobilium, ubi etiam decernitur per ipſam Curiam aſtorem fore ponendum in ipſo inſtrumento pro menſura debiti declarati in ipſo inſtrumento, multoties etiam antiquam fiat citatio, præſentatur ipſum inſtrumentum, & ſe obligat ut ſupradictum eſt.

SUMMA RERUM.

- 1 Debitor de fuga, vel de inopia ſuſpectus vinculis mancipari poſſet, & propria auctoritate.
 - 2 Deſiciente tamen iudicis copia, & debitor fugiens cum pecunia, vel re denota.
- Et etiam de ſervata capi poſſe in honorem Dei. Etiamque ſi Clericus fit, Miles, Doctor, & nobilis.
- 3 Debitor de fuga ſuſpectus, nunc ante diem conveniri poſſet.
 - 4 Creditor quovis annu reddituum ante tempus agere poſſet, ut tempore adveniente debitor ſolvat.
 - 5 An, & quando Creditor poſſit agere contra debitorem ante diem.

- 6 *Universitas ex privilegio valet, conductores vendigalium, dationum, &c. ob publicam necessitatem ante tempus compelli, ut solvant, dimissum tamen sit interjurio modis temporis.*
- 7 *Debitor ipse quando volens ante tempus solvere, cogatur; Creditor recipere.*
- 8 *Judici ut mandas capturam debitoris fugitivi que consistere debeant.*
- 9 *Ad probandum fugam suspitionem, nimis sit necessaria probatio, vel Juramentum sufficiat Creditori.*
- 10 *Suspicio fugam emergere necesse est post contractum factum si aut.*
- 11 *Non forensis cum quo contractum fuit, suspensus judicabitur, nova non superveniens causa.*
- 12 *Capi possit ut debitor fugitivus de nocte.*
- 13 *Debitor iniuste, & nullius carceratus pro debiti solutione, vel pro cautione prestanda in forma de fidei juri, excarcerari non debet, absque cautione.*
- 14 *Debitor iniuste capus possit ut iusta detineri, si autem confessionis debiti.*
- 15 *Ad consolidandum captum haud sufficit juramentum, vel alia probatio crediti superveniens, sed inspicendum est initium negotii.*
- 16 *Capus nullius, recommendari ne possit ad instantiam creditorem, vel recomendaris priusliberati.*

P Ræfens Ritum modum, & præfaticam rescribit servandum quando Creditor instrumentum habens contra debitorem, illum habet suspectum de fuga, quod quippe casu jure quoque communi tenetur vinculis municipari potest, tam de fuga, quam de inopia suspectum, decem memorat *Falkenberg Radelantius dec. posthum. Cur. trajest. 93.* propriaque autoritate, & ab ipso Creditore capi, ut ex *Textu in l. ait prator, §. si debitorum, ff. qua in fraud. Credit. & in l. generali, C. de curia, lib. 10.* deducunt *Pechius Ciricens de Jure fidei, cap. 3. num. 1. Salsguis Mencha, controvers. infrequenti. cap. 26. num. 2. in legibus duodecim tabulis, de Judic. 7. §. 2. de re fugiente, Melchior, Rhadin decif. 54. Cacciaolap de debitoribus suspectis, & fugitivis, quæst. 4. a. num. 10. Crivellus quæst. 267. Petrus de Abundantia in declarationibus dict. l. 4. & §. 5. tit. de las excepciones, num. 12. vers. 5. casus, Regolluvier, cap. 1. a. num. 82. Gualterius præf. quæst. lib. 1. cap. 52. & sequens: Joan. Crispius, de Suelus cap. 30. num. 2. cæteris, l. Ricc. collect. 1203. Coler de process. execut. p. 1. cap. 2. num. 122. Merc. dec. 449. num. 2. tom. 1. D. Franc. de Cuenca de depositis claus. 30. a. num. 21. Ibidemque D. Joseph, de Nimi in addit. lit. E. deficiente tamen Judicis copia si debitor fugiat cum pecunia, vel re debita, Cacciaolap. 4. num. 12. admittit, quin feriarum, & nundinarum tempore, Gambacurti de immunit. Ecclesiæ lib. 4. cap. 15. num. 3. Bald. Persin in traß. de Carcerib. cap. 1. num. 7. Coverwar. resolut. lib. 2. cap. 20. num. 14. Burrell, in sum. decif. tit. 37. num. 235. tom. 2. etiam die feriata in honorem Dei, Cap. rit. 172. num. 4. & ante ipsum Guid. Papa dec. 151. quam perpendit Gualter. in præf. Instrum. 3. p. princ. verbo, verum debitor de persona compa-*

rent, sub num. 3. & advertit Berthoia in Collect. ad l. fin. num. 3. C. de feriis, cum Clericus, Miles, Doctor, & Nobilis suspectus, Severinus de suspens. & Tutore q. 6. §. q. princ. relatus à Gualter. de Juramentis. p. 1. cap. 16. num. 32. Crivell. add. q. 267. num. 2.

- 3 *Sed an debitor ante diem, fugitivus conveniri possit, affirmative ex hoc Ritum deducitur, quod primo inajutu non videtur jure subsistere, obstat regula illa, nò debitor conveniri possit ante diem, cujus meminit Bal. conf. 169. lib. 3. & text, in §. temporalis, insit de except. licet Glos. in l. quoties, C. de donat. qua sub modo, existimaverit dari actionem Creditori in diem, quamvis removeri possit exceptione addiderit, ut propter jam dictas dissentientes opiniones conciliare volentes, possumus dicere, quod ubi constaret, Creditor ante diem egisse, & convenum opposuisse ad impediendum ulteriorem processum, teneret Judex actorem ipsum recipere, & eique mandare, nò ultro in causa procedat, teste Alex. conf. 95. lib. 1. Quod si nihil opposuerit, aut verum in calibus quibusdam, in quibus admitti exceptionem ad prædictam regulam, auctumant DD. tunc impediri haud quaquam posse, tamen, ante diem egerit, quorum primus erit, si de fuga sit debitor suspectus, ut in hoc Ritum affirmat, & jure quoque probari super eo annuit *Corvæ*, necnon *Joseph. Ludovic. conclus. 8. vers. 3. limita*, atque *Tsch. conclus. 52. lit. D. Berton. & addit. conf. 404. lib. 2. Manjon. de caus. execut. ambr. 22. num. 9. Milant. dec. 15. num. 12. lib. 2. Ginh. dec. 4. num. 28. & alii quos laudat Dom. Conf. Hodiern. ad Surd. dec. 307. & post Corvæ in hoc ritu annuit Reg. Senfuit, in addit. ad dec. 308. lib. 2. quini, & multis aliis in calibus licere affirmat, eos congerens *Tsch. rad. concl. 52. lit. D. quibus, & iis tanquam præcipuus inquitur, cum creditor annuum redditum agit ante tempus, ut adveniente tempore solvat, nam, & id posse fieri, concordi sententium lententis probatur, ac decium fuisse in nostro Senatu Neapolitano, testatur *Aff. dec. 272. in altero Pedamontano Tsch. decif. 130. in altero Mantuano, Surd. decif. 120. in altero Lucenli, Merlin. decif. 2. num. 20. atque idem passim fieri consuevit, ut creditor petat condemnari debitorem ad solvendum singulis annis in futurum, atque ejusdem tenoris luccedet condemnatio, qua subsecuta, adveniente postmodum quolibet subsecuto anno, minime sit necessarium, ut creditor libellum offerat, & condemnari debitorem possit, sed Judicis officium duntaxat pro sequentium executione impioiet juxta sex. in litem veniant, §. idem restit, ff. de petit. heredit. & doctrinam *Ursill. ad Aff. in ead. decif. 279. num. 2. ad junctis alijs notatis in decif. 346. quibus addipulatur prædictus Joseph. Ludovic. add. concl. 8. vers. 9. fuit, Milanens. dec. 15. m. 13. lib. 2. Camill. de Medic. conf. 148. m. 9.*****
- 5 *An, & quando Creditor possit agere contra debitorem ante diem Dec. in Leone tempus de Regul. Jur. de Franch. decif. 24. Cacheran. decif. 130. Piv. commun. opin. verbo, Creditor, Grati. except. 4. m. 5. Cestill. dec. 17. lib. 1. & multa congerit D. Conf. Hodiern. ad mem. Surd. 120. dec. & debitor adductum, vel sub conditione cavere ad obstringatur.*

Aff.

Ass. & P. fill. decif. 108. & 365. Caprell. Tholof. & addit. decif. 30. Concr. cap. ref. cap. 5. num. 154. quæst. 40.

- 6 Universitatis tamen illud esse privilegium, ut valeat, confutantes, & vestigialium, dationum, & aliarum impositionum universalium, urgente publica necessitate, compellere ante tempus, & clam, solvere, dimissio cis interduci modis temporis, notantur *Glof. & Balb. in l. 1. C. de condit. ex lege, illo textu facti*, cuius valde notabilem, & menti tenendum exclamantes, & post *Jafon. & Marfil. lib. 4. Cursec. in tra. 3. de recuss. bonor. p. 2. q. 53. in sequentiis à Nicol. lesas de Jur. univ. vers. p. 3. cap. 6. n. 1. & decifum memorat Tholof. lib. 2. q. 99. forens. cap. 54. num. 2. Tholofus affirmat in addit. ad Reg. de Ponte de potest. Propeg. tit. 7. de reg. impos. 8. sub. num. 13. talique prerogativa solum quocumque gaudent, consultus respondit *Franc. Maria Prato. abf. 8.**

- 7 Ipse verò debitor quando valeat solvere ante tempus, cognoscitur creditor recipere, extricare *Dec. in l. 1. l. 1. ff. de cert. petat. & in add. l. cum tempus, Aven. ment. ad Gramm. dec. 103. nu. 16. & proinde debitoris fisci anticipatè solvere possunt administratores fisci, leg. 1. Cod. de condit. ex lege, & quilibet debitor etiam procuratori, Coler. de process. execut. part. 1. & cap. 3. num. 267. Govef. de qual. contrah. tom. 1. cap. 11. num. 22. Gratian. discip. forens. cap. 8. num. 5. & cap. 505. num. 31. quando enim tempus solutionis est adjectum debitoris gratia, anticipatam solutionem rectè fortiri posse, necesse est contrachedere, ex text. in l. quod in diem, ff. de solution. in l. concur. num. 1. & cum ita stipulatus, vers. possit, fide verbor. oblig. in laum qui calendis Januarii, 4. quoties, ff. de iud. in l. quod quis & de actio. & obligat. in l. intra dies constituto, ff. de re iudic. in l. ibi homo, qui bona fide, §. 1. fide verbor. oblig. & in l. p. m. m. m. C. de iudic. ubi *Glof. Alex. Trent. acing. lib. 3. ver. res. fol. 25. num. 9. & distinguunt Fobin suo Cod. lib. 8. tit. 29. de solut. def. 14. Rota Roman. apud Farinac. decif. 252. part. 1. num. 5. Cened. can. quæst. 35. num. 15. & coucliat Hadier. add. ad decif. 120. & num. 18.**

- 8 Quis autem constare debeat Judici, ut mandet procedi ad capturam debitoris fugitivi ostendit *Cuenca addit. l. 30. nu. 24. ex Molin. tria, quod sit debitor, non habeat bona unde solvat, & fugitivus existat Hippelid. frag. 282. & 284. Cola de med. articul. §. 2. glof. 11. num. 606. Ruyssell. praef. 99. cap. 11. Ricc. decif. 199. par. 2. Galter. in prax. in fra. in 3. part. princip. rub. 2. num. 14. Sed ad probandam supra suspensionem, an sit necessaria summaria probatio, an verò juramentum creditoris sufficiat, controversæ est affirmantium, & negantium, divisos habens commotiones, nam ut juramentum sufficiat, scribitur *Cacciabap. qu. 6. nu. 17. & 18. Alex. conf. 19. num. 2. vol. 3. Myncha. cap. 36. nu. 1. at summarium probationem exquirunt Alex. conf. 241. num. 4. vol. 6. Dec. conf. 75. num. 2. Milla in tempore iur. part. 1. tit. 8. qu. 15. nu. 3. & sufficere unum vellem adverte Culer. par. 3. cap. 1. nu. 74. distincti omnis tamen moderamen adhibet *Cruall. qu. 133. & tradunt Jodice in prax. civil. cap. 64. nu. 19. Urfill. dec. 170. nu. 4. Carrab. de Syndic. p. 2. nu. 160. Dyon. regul. 179. n. 3. Muscat. in prax. lib. 2. par. 3.***

*Glof. fin. n. 26. Marant. in specul. part. 4. distin. 16. nu. 92. praxi tamen vigens in Regni Tribunalibus ea est, ut capiat summaria informatio per duos testes de suspitione fugæ, ad finem illum capiendi, & detinendi in carcerem, donec cautionem præstiterit, de qua inferius eloquar, teste *Franc. Maria Prato ad Muscat. in prax. lib. 2. par. 3. Glof. detinebitur ad nam. 15. Non potest verò appellari fugitivus, qui statim rediit C. ronan. ad flor. rnt. Medol. 69. n. 26. lib. 2. Paul. Brlton. lib. 1. de potest. per qua sunt in continent. cap. 44. & c. 60. sub 10 num. 2. quæ quidem suspicio fugæ necesse est, quod emiserit post contractum, secus si ante, Cacciabap. qu. 6. n. 1. Cessus Ugo conf. 71. nu. 3. Preh. de iure spondi cap. 5. nu. 18. Jodice. cap. 64. nu. 20. Carole de Grass. de eff. clericæ. eff. 1. num. 296. latè Fontanell. decif. Carib. 21. Gab. Alvarez de Falsca lib. 1. de priv. miserab. prax. part. 1. qu. 45. per tot. cuius rei creditor gnarus erat, aut f. re debebas debitoris conditionem, felicitæ, quæ erat notoria, Raimondus Svarza in l. post rem iudicatum finit. 7. num. 38. ut propterea advena, feli forensis, cum quod contractum fuit, nova causa non superveniente, suspectus non iudicabitur, cavere tamen ille debet de iudicatum solvendo, Urfill. decif. 170. sub num. 4. Galter. ad rub. 2. sub nu. 14. & rub. 3. sub nu. 11. nec non altera 9. sub nu. 1. & de iudicio filii, Muscat. lib. 1. p. 3. Ricc. dec. Cur. Archiep. 61. Reg. Cappe. Trent. conf. 173. nu. 37. lib. 1. Sed an in dubio præsumendum sit, creditorem notitiam habuisse conditionis debitoris tempore contractus, inquirent *Myncha. de arbit. cap. 87. nu. 16. Joseph Ramon. conf. 22. num. 38. Sole ad conf. Saband. tit. de captur. deb. in Glof. 2. par. m. 4. Valse. conf. 66. num. 33. Fontanell. de p. nuptial. conf. 5. Glof. 1. par. 2. ex num. 37. & dec. 232. num. 9. & iterum dec. 233. ad quem locorem relegeo, qui in seq. decif. multa in hac materia debitoris suspecti, & affectationis iudicii notabilia subnectit.***

- 9 Capi verò an possit de nocte, negativè resolvit de Cuenca *claus. 30. num. 37. contradicit Peckius de iure spondi cap. 7. num. 2. an intra domum Faber in C. tit. de in ius vocatio, num. 12. Gaill. de pac. publ. lib. 6. cap. 16. num. 31. Passerbeck. conf. 43. num. 56. Marc. decif. 129. lib. 1. Roman. conf. 234. Cujac. lib. 7. observat. cap. 19. Dowell. lib. 23. canonum. cap. 9. & Cynilian. lib. 8. cap. 9. memorat, legem Romæ fuisse in ius educere non licere, 12 lib. 8. cap. 9. quod utilis non recipit, quid autem si quis iniuste, & nulliter fuerit mancipatus pro debiti solutione, vel pro cautione præstanda de stando iuri in forma, ut puta, qui non interemerunt requisita pro captura decernenda, an exarcerari debeat absque cautione? Hæc casus cum accidisset annis retro decursis, ut audivi tempore iudicatus Francisci Antonij Rocca Judeis M. C. qui fuit carceratus Gilbertus Dupuer, Flander, debitor Hieronymi Poerata tamquam suspectus de fuga ad finem solvendi, vel præstandi cautionem de stando iuri in forma. Prædictus debitor carceratus præstendi se iniuste, & nulliter fuisse carceratum, non concurrentibus requisitis, de quibus per Angel. in l. nemo carcerem, Cod. de exat. trib. lib. 10. & l. ind. in l. 2. ff. solut. matrim. Bart. in l. ut prator, ff. qua in fraud. credit. Dec. conf. 75. Ass.*

Aff. & Urill. decif. 170. & alios, quos laudat *Crimm. conf. 17. & Thefaur. decif. 220.* ultra à nobis memoratos, ac prout debere excarcerari, nec teneri ad petitam cautionem, & per M. C. ad relationem prædicti Judicis fuit provifum, quod excarceraretur, à quo decreto, & fi Hieronymus appellaffet, & dixiffet de nullitate, attamen, quia nullitates non erant formiter propofitæ, juxta *pragmaticam*, idem Juxta domi providit, quod pro executione decreti M. C. excarceraretur, & fic fuit excarceratus. Hieronymus tempore fyncicatus prædicti Rocca expoluit quærelam contra eum, ex quo exequutus eft decretum M. C. domi die fuflo, & non expectato b. duo ad appellandum, cumquæ fuiffet in S. C. ad fupplicationem ejufdem Juxta cis de juffitia decreti M. C. tractatum. fuit per S. C. confirmatum decretum M. C. quod demandatam excarcerationem debitoris. A quo decreto S. C. cum Hieronymus reclamaffet, die 18. Januarij 1618. referente Juxta Pafchali in Collaterali Confilio junctis Confiliaris duarum Aularum, fcilicet D. D. Januarij, & Freccia, existentibus tredecim votis, fuit declaratum, bene fuiffe provifum per S. C. confirmando decretum M. C. circa excarcerationem, & fic fuit habitum pro verò, quod debitor fuerat indebitè carceratus, & fic juffe M. C. decreverat, quod excarceretur, non obftante prætenfione creditoris. Quod fi fuiffet injuffè captus debitor, poterat tamen juffè detineri, fufte præfentem confeffione debiti, facta per ipsum debitorum poft capturam, ex doctrina *Caccialupi de debit. fufp. quæft. 14. num. 4. & Mayon. decif. Floren. 126.* & aliorum per eum allegatorum *num. 3.* cujus debitoris Advocatus refpondebat, quod confeffio debiti fupervenienti non deferuit, nifi ad probandum debitum; ita tamen requifita ad capturam non probentur, captura non convalidatur, ita affirmat *Sola in confuet. Sabaud. tit. de captor. pro cauf. civil. in Glof. 3. par. fub num. 5. & Pecc. de jur. fign. cap. 12. num. 9.* & ad convalidandam capturam non fufficit juramentum, vel alia probatio crediti fupervenienti, *Thefaur. d. decif. 220. num. 3. ex Natta, Neviz. & alijs*, cum fit infpicendum initium negotij, proût late fundat *Reg. Revit. in pragm. 1. num. 28. & feg. ad Senat. Con. Maced. & fic prius, & antè omnino provideri debuit fuper illius excarceratione, nullo juris ordine fequuto, quo cafu privatus fuit fua propria libertate, & propterea antè omnia eft reftituendus, *Cepoll. conf. 19. num. 2.* & Juxta, fi cut fuit factis ad decernendam capturam, ita debet effe ad revocandam. Sic captus nulliter, non poterit recomendarì ad infantiem ejus creditorum, fed reponendus erit prius libertati, *Pequer. decif. Catholan. 133. de Franch. decif. 415. Michael Ferrer. in 3. par. obfer. Catholan. cap. 109. Moriba voto 79. & decifum refert Thor. par. 3. compend. dec. verbo, Captus, fuit carceratus.**

non manus: ut vidi fervari tempore Repis Laudis: fcilicet contra notorijum Andream Burranam de Neap. contra quem præfentatrat quoddam inftrumtum domus Gualterius Galota de Neapoli. Verùm non fuit facta executio d. fta mutilationis manufque habuit concordiam cum parte: licet in quadam obfervantia in hoc libro contenta, dicatur, quod non proceditur ad mutilationem manus: nifi via ordinaria, & non via extraordinaria, agatur, quod nota.

SUMMARERUM.

- 1 *Pana liquidationis inftrumenti olim erat obtruncationis manus ab perjurium.*
- 2 *Illud non amplius tali pana puniatur, & quare.*
- 3 *Toti pana fatisfit in liquidatione inftrumentorum, cum folutione caroloni unius pro quolibet ducato.*
- 4 *Nonnulla, in detestationem perjurij videntur.*

P Oena liquidationis inftrumenti olim erat obtruncationis manus, ex *Confuet. ex fci-entur*, notat *Aff. in Confil. Grandis utilitas, fub num. 5. & in Confil. Statutum, ut magna, num. 14.* idque contingere ratione perjurij commiffi adjungit *Caravita*, & advertunt *Fab. Montell. in prax. arbit. par. 4. in 8. quæft. num. 23. Pafchal. de virib. patr. poteft. par. 2. cap. 9. num. 19. Thor. par. 1. comp. dec. verbo, Perjurij pana, Frecc. de præfent. inftrum. par. 6. in princ. autumnans, liquidationem fundari in perjurio, pena, & mora, *Camill. de Medic. conf. 39. Franc. Maria Præf. lib. 1. controverf. forenf. cap. 15. num. 70. & rñp. 15. num. 16. & 38. num. 6. & ad Pafchal. de patr. poteft. par. 1. cap. 8. ad num. 2. Reg. Sanfelic. dec. 299. num. 3. & decif. 370. num. 2. Reg. Galeot. controverf. illuftr. cap. 54. num. 22. lib. 1. h. via tamèn ordinaria, & non extraordinaria, agatur, ut in terminis hujufce Ritus annotat *Aiber. Oliva ad Ritum 39. Curia Archiepife. num. 72.* facta conclufione in caufa, quin exquata mutilatione tandè detinetur in vinculis, quandoq; adverfario fatisfecerit, juxta *Ritum 179.***

2 Neuter tamèn eorum hodiè eft in more circa penam truncationis manus, ut nofter *Carav. Mellata* utroquè in *Reg. necnon De Panch. dec. 162. fub num. 16. Scabian. fex. fuo in cauf. refcripto inter confilia Meiff. pñ comment. ad Confuetud. Neapolit. tom. 2. conf. 20. fub num. 4. Foller. in fua præf. confil. verf. Nicolaus num. 89. Idquè, vel quia partes non iuffant, quando iis eft factum de credito, quod debitorum perjurij pena multèntur, quia li infifcerent, tenerentur Judices illam iuffare, vel, & melius, quia perjurij poenæ fatisfit in liquidatione inftrumenti, cum folutione caroloni unius pro quolibet ducato, in quam pena perjurij, quo olim criminalis erat, commutata eft, *Foller. in fua prax. crim. tit. de fufp. & finit. contr. q. 160. h. pana, num. 32. Corrab. de fyncic. par. 2. num. 164. Amend. ad Franch. decif. 366. num. 11. Reg. Revit. in prag. 1. num. 35. de offic. Bajuli. Thor. qnd. par. 1. verbo, perjurij pana, Avus meus ad Capycium decif. 75. in fin. Carav. memor. Reg. Capyc. Latr. decif. 58. num. 6. lib. 1. qui in dec. 45. num. 18. obfervat, hoc effe de com-**

RITUS CLXXI.

I Tem nota, quod ille, qui carceratur vigore inftrumenti, fi non probat legitime infra terminum fibi datum ad probandum: Curia ipfa procedit, etiam ad truncationem, five ad mutilationem

fuctudine generali omnium curiarum, *Anichin de praeval. injur. c.6. q.1. sub n.19. Marti, contrav. 9. num.45.*

Ita nostris temporibus, postquam perjurium familiare urbi, ac foro esse cepit, penarum in illud gravitas antiqua exulavit. Olim gravissimum crimen gravissimè vindicari consuevit, non apud humaniores tantum nationes, sed etiam apud barbaras, simulque ferarum. Nam tum Ægyptios, tum Schytas, pejeratores capite damnavisse legimus, Indos verò manuum, ac pedum summittentes (quod *Ritus* nostro veteri non multum absonat (hujusmodi criminis rei, præcussisse. Alias quoque gentes, acuto telo linguas pejerantium terebrasse; alias aliis suppliciiis affecisse constat, quæ si hodie in more essent; vel gravissimum scelus, rarissimum, ut olim, fuxurum; vel pejeratorum capibus, truncisque corporibus omnia fora redundatura putavim. At fortasse magis miserandum perjurium; quam humani supplicii vindicandum, nostra ætas existimavit, quippè cum se ferivis forum, hoc est, divinum paratum sit, atque apertum, ubi (quod apud *Homerum Agamemnon de Tenebrarum perjurii, dixit.)* *Erse*

*Juppiter i calis præsentis bonæ puniat ira
At quandoque graves magna cum sanore poenas*

Hic cum conjugibus, ac tota stirpe rependunt,
quas poenas non luituros solum in altera vita credimus, sed, & in presenti pierumque luere miseros perjurios videmus; ita ut non opus sit neq; Olachia amne Bithyniæ, de quo *Vlinius lib. 31. cap. 2.* cuius gurgite perjurii notantur pati velut flammam urentem, ad eos dignoscendos, neque alii poenis ad vindicandos, cum divina ipsa ultio per se satis, & eos manifestet, & puniat. Cæterum, quia de hac re egimus latius alibi, hic plura contextre supervacuaneum puto.

RITUS CLXXII.

Item quod si debitores citati super tenoribus instrumentorum in districtis Curis, vel altera ipsarum fuerint contumaces, & non comparuerint in termino statuto, statim tanquam suspecti possint capi de persona.

SUMMA RERUM.

1. *Debitor citatus super tenore instrumenti, factusq; contumax, statim de persona capi potest. Et quando accipitur districtus (statim.) Et nunc debitor ad omnem voluntatem creditur, possit illico capi.*
2. *Ob suspicionem fuga multa permittuntur, quæ aliis jura veterant.*
3. *Capi nemo debet, nisi præcedentibus indicis, & informatione, nisi suspectus sit de fuga. Et pro debito civili die festivo quemquam capi interdicitur qd, nisi suspectum de fuga.*
4. *Inquisitor adversus Episcopum hereticum procedere non valet, nisi suspectum habeat de fuga.*
5. *Caram animarum habentes, Sacramenta mini-*

strare Epidemia morbo laborantibus, nunc tenentur.

Et nunc valeant Episcopi, & Curati aufugere à loco beneficii in casu pestis, si Canonici, reliquique Sacerdotes non Curati.

Vel si Religiosi obdire obnoxii sint Prælati mandantibus, ut laborantibus ipsi spiritualia subministrant.

Et nunc denique medicis temporalia ad illos accedere devinctus sit.

6. *Memoratur, & dapiatur pestis, quæ de anno 1656. hac in Civitate fuit.*

Idem fuit horrendum Ausoni, qd, f. Patri, ac D. Hortensio Papi ejus Sacro extra Civitatem morum facientibus.

7. *Malti hoc anno ipse Sancti Francisci Xaverii fuerant servati, ut præterea ipse Sanctus in patronum Civitatis sit electus, summisq; honoribus festum celebratum.*

Porro fuit factum à 21. Deputatis Sanitatis publicæ Urbis nomine immaculata Conceptioni Virginis Mariæ, & quale.

8. *Quamplurimi fuerunt, qui publica rei se vidimus dederant famulando in pestilentia Casbris, vulgo Lazaretti, ipsa pestilentia affecit.*

9. *Quo tempore passus Civitas hujus tam beneficii præclari monumentum in D. Laurentii ad bonum immaculata Conceptioni Virginis Mariæ.*

10. *Pater Alphonsus Petra Soc. Jesu singularis pietatis, ac Christianæ charitatis specimen dedit erga pestilentia laborantes.*

Ipse commendatur ob virgine, & unde ortum traxerit, antiquissima familia Petra, quoque tempore hoc in Regno fundis petita fuit, traditur.

11. *Didimus Pater Alphonsus que tempore immortalitatis adscriptus sit, ejusque vitam quissimam inscripserit.*

S Anxit *Ritus* debitorem citatum super tenore instrumenti, contumacemque factum, ob non comparitionem, statim de persona, tanquam suspectum capi posse verum isthac dicitio (statim) non adeo simpliciter admittit intelligentiam, ut confessum devincti post terminum possit quandoquidem in certo tempore verificatur, secundum Judicis arbitrium, *Abb. in cap. quæ propter*, §. 1. de election. & alii in diversis casibus loquentes, quos *Mench. concervat de arbit. Judic. cas. 9. cum seqq. Auna cons. 65. num. 10. vol. 1. Mantaner. in p. 4. §. 10. num. 6. de admistr. universit. Et quod debitor ad omni voluntatem creditoris, non possit illico capi, deductur ex *Capp. dec. 116. & Avonno ibid.* Contumax igitur ex hoc *Ritus* de persona capi potest, ex quo suspectus de fuga dicitur *Gulter. in prax. instrum. 3. par. princip. rub. 2. num. 17. Carrab. sing. 84.* Nec mirum, quia ob suspicionem fugæ complura permitti, quæ alioquin jura veterant, dicit *Caspr. in l. si longius, §. filiusfam. num. 3. §. de indic. ac propterea attenta conclusionis superius statuta in *Ritus* 170. ut conveniri ante tempus, tamen nemo debeat, nihilominus liceat, cum suspectus est de fuga. Proinde consistenti debetum concedi**

terminus ad solvendum, quia debet, nec ille interea cogendus ad cautionem, aut vinculis mancipandus, tamen cessat si fugiendus dubitetur juxta *Ritum* 187. ubi multa ad hanc rem spectantia cogerimus. Ita etiam non obstat regula juris, ut capi nemo debeat, nisi præcedentibus inditiis, & informatione testis *Parinac*. infinitis add. *DD.* q. 27. *num.* 123. nosq. latè probavimus alia in loco tamen devenire posse (etiam informatione minime capta suspectum) de fuga subnectit idem *Parinac*, *num.* 125. itidem aliquem capi pro debito civili die festivo, quamvis interdictum sit, nihilominus si suspectus sit ille de fuga possit ad ejus personæ capturam deveniri eo die, scribunt *Bal.* in §. 1. *num.* 15. *instit.* de *actio. her.* in *l. nō Prætor*, §. *debetur*, *num.* 8. §. *de his qui in fraud.* cred. *Abb.* in *cap. fin.* *num.* 22. de *Judic.* *Ausfer*, ad *Capell. Theol.* dec. 168. addito ad *Guidon. Papam* dec. 118. tandemq. *Ancher.* conf. 123. unus ex procuratoribus *num.* 8. nosq. copiose alibi, *Quin.* & inquisitor quamvis adversus Episcopum hæreticum procedere non valeat, ex regula constituta per *Rosellum*, in verbo *Hæreticus*, *vers. sed non possunt procedere*, *sub num.* 3. *Silvestrum* eod. verb. §. 2. *vers. item quid non possunt sub num.* 13. alioq. plures *Parin.* præsertim tract. de *Hæret.* q. 186. à *num.* 113. eandem multis extendentem, atque restringentem modis conclusionem: ac præsertim *num.* 19. coartantem, ubicumq. Episcopus esset de fuga suspectus, quandoquidem possit in illum manus apponere, & capi facere, captumq. ad Sancti solum transmittere: Quod antea scriberant *Enndissal.* a *Pillidigo* tract. de *hæret.* q. 7. *sub num.* 15. *Repositor.* inquisitor. verbo *Carc.* *versitem*, ac inquisitor possit in carcerem Episcopum, & verbo *Episcopus* *vers. ad secundum*. *Pregua* de *director.* *Eymerici* p. 3. q. 27. *Comment.* 26. *vers. Rursus si Episcopus*, & *vers. ceterum*, postq. alios de hac re agit *Fater Assurini* *instit.* *mor.* lib. 8. cap. 18. q. 12. p. 1. quando verò quis sit suspectus de fuga, declarant *Parif.* conf. 99. *num.* 18. *Barr.* *ceteris* in *l. si constante* in 3. q. 3. & in 4. §. *solus*, *matrim.*

Cæterum, si quæ tractatum illum tamen aliocumque perceptive scriptis *Bancinus* duabus distinctum partibus in quarum prima cgregiè, ni fallimus, investigavit veritatem illius questionis, quam delicatam, omniq. subtili investigatione dignam appellat, An curam animarum habentes, teneantur ministrare Sacramenta laborantibus epidemia morbo; cuius vera solutio; ut illustrius pateat, multas præmittendas esse questiones edidit. Vtrum nempe valeant Episcopi, & Curati afluere loco beneficii in casu pestis, An Canonici, quibus nulla imminet cura animarum, an curati tenerentur adesse, & non abesse: an etiam actu ministrare Sacramenta si teneantur, & quando reliqui Sacerdotes non Curati, An Religiosi obediunt Prælati obnoxii sunt mandantibus, ut in istis ipsis suppedient spiritualia, An aliqui euent Religiosi, ex eorum instituto, debentes secularibus male affectis in subsidium inservire: An queant eo tempore functiones moniales à claustris exire eorumq. monasteria deserere, & afluere, tandemq. medicus cor-

poralis, ad illos accedere devinctus sit, illos curare, & medicare, quibus in hesitationibus doctorum primo ponit, tàm Canonistarum, tàm Theologorum sententiam. Deinde quid si tunc dum, per aliquot conclusiones aperit, postremò, argumenta, in quæstionis initio posita dissolvit, polterintq. illa præhabita protestatione, quæ loquitur de iustitia, & necessitate non autem de perfectione charitatis, qua considerata, optimum referri con silium memorat, ut præsentis sint, & ministrent in omni casu, *Iam.* enim c. 15. dicitur *maiorē charitatem nemo habet, quam, ut animam suam ponat, quis pro amico, & proximo suis* Tu itaq. bone Lector, illius scripta perscrutari nō omittas, quippe quæ, & perieunda sunt, & animæ proficua, quin, & in exteriori foro, plerumq. accedere possunt: non fecus, ac & alia in secunda parte adiecit sua altera eisdem genericæ quæstione: nempe quæ præstant sine cæca jam extinctos, & mortali vita defunctos illius morbi causa, lepidum quoque tractatum edidit *Philibertus Marchinus* de *Bele Divine*.

Interea cum de epidemia morbo sermo hic inciderit, hieat Urbis huius deplorandas calamitates, tàm lethali, ac pestifera vi, superioribus anniq. ad summum propè exitium afflata, paucis exponere, præter recensitas à nobis in *proam.* tom. 1. ut, & monumentum simili, & emolumentum posteris nonnullum tradamus. Annus 1656. planè mortualis, luxit potius, quam illuxit huic Civitati, quo tempore illa, & à tumultu Sirenis Parthenope à *Plin* appellata, & sævicius pestilentia causa à *Cumanis* olim, sibi condita, sibi restituta, jamque annos centum, ac viginti, ut ajunt, huiusmodi contagione immunis, ita labefacta est, atque percussa, ut non minus commiserationis in ejusdem mala audientium animis excierit, quam cum exundante flamma ram vorticibus Vesulvius, rerum omnium, atque hominum interitum minaretur, Quis dicat quam fœva fuerit, atq. obvià ubiq. mors in absconditis quæque pervasens, quam miserè objecta passim, & nova putribus aggerata cadavera? quod nè maximo quidem pretio potuerit obtineri præ foribus corpora mortuorum tumulo conderentur, cum non esset, qui sepeliret: exemplis ipsis in quibus initio condebantur, odore tetro pestem spicantibus; vespillonibus verò jam extinctis, alijs metu periculi dilapsis, alijs labore defecis. Horrendum fuit mihi, atque Patri meo, & Dom. Hortensio Pepi meo Socero, non dum eo tempore in Consiliarium electo, tam diram contagionis tragediam audire ex amicosum literis, quæ hinc nobis in amenissimam Urbis Cæstæ sylvam nè dixerim delitium sedem, præfurebantur, quò Vere jam capto, ac Mense Majo florere cunctis, salutis servandæ causâ, quasi in portum lecefferamus, nondum publicorum malorum tempestate latissimè furente. Quæ mox adeo invacle caput, ut mense Junio, & Julio, ad Augusti fere dimidium sæpe intra diei unus periodum, obtingentes ræpisse illam, literæ nunciarint: non semel supra duo, triavè millia mortalium involvissè fama detulerit; ita ut veteris illius cataclismi, ad decretoria diei imago quædam, oculi s intuentium videretur. Non Excell. Comit. de Castigro Proregis, summa prudentia, ac singularis pietas desideras potuit

potuit: non nobilissimum civium diligentia, ac studium, ut à tanto urbis hanc naufragio, vindicarent. Nihil tamen, aut parum, irato Numine obstitente, proficere.

Hieronymus Brunsius in Europa Historia, Italicè edita, memorat multos eo anno S. Francisci Xavierij ope servatos, qui propter à tanquam Urbis liberatori in Patronum electo summis honoribus festum celebratum est: centisq; intereà illa clade ducenta, ac triginta millia capitum interijss; 12. Junij ejusdem anni ad xxj. Viris, quos deputatos Sanitatis dixere, ex prima claritudine delectis, votum conceptum est, publico Urbis nomine, Immaculatæ Conceptioni Virginis Matris, cujus ope lues extincta (sunt Moderatores Religiosorum, summa Urbis voluntate, Eminentiſſ. Cardinali, & Excell. Protegi operam promptè obtulerunt, & quamplurimis fuere, qui publicæ rei se victimas dederunt perscillita affectis, in ipsius perscillente castris, quæ Itali *Laaseris*, nuncupamus summa charitate famulari, atque adesse non veriti. Alij tota Urbe morientium, quæ ab ingenti Noſocomio nihil distare videbatur, summæ necessitati, pro Christiano more, ministrarunt, sacris expositionibus opem ferentes. Alij deniq; ad eadem obsequia, Valetudinarijs extra civitatem, pastanda destinati sunt; ne quis locus esset, ubi religiosa charitas non effloresceret. Abire civitate, per id tempus, Magistratibus Præregis jussu interdûctum erat, ut summis simul periculis possent consulere; Quoddam, quibus vita fua carior, quam respub. fuit, reddita mox tranquillitate, urbe ipsa recipi noluit, exulare coactis; etq; quæ tanti Principes acceperit *Miseriordia igitur Domini, quia non sumus consumpti: quia non defecerunt miserationes ejus: Th. 3.* Quamobrem ipsi Deo Opt. Maximo, ejusq; Matris Virginis Immaculatæ Conceptioni immortales gratias referende sunt: cujus beneficio factum est, ut mirandum prius in modum, Epidemice furor, quo tempore æstuant or videbatur, momento penè temporis conciderit, atq; omnino desierit. Hujusmodi beneficij, tam præclaris ac singularis monumentum Conceptionis Sanctissimæ symbolis insignitis in templo Divi Laurentij posuit Civitas, & à die 20. mensis Novemb. 1659. Conceptionis festum ad septem idem dies in eodem templo celebratum, quod singulis annis in posterum fiet.

Horrendum igitur fuit ad breve tempus Urbem hanc antea florētissimam, Regnumq; pulcherrimum pestifero afflatu contaminatum, funestatumque converteri. Neque verò Neapoli solum, ejusq; suburbij se contulit lues, sed, & longè distantes regiones corripuit, ac penè consumpsit. Quas Genue strages edidit, quæ Romæ? quas alijs locis locis? sunt qui Romæ triginta capitum millia, sunt qui plura, censent, cecidisse, ubi uti non desuit contra contagionem vigilantia ita etiam nec desuit Religiosorum pietas pro animarum salute.

Inter quos singularis, erga pietatis, tñm charitatis Christianæ specimen, tñm ea tabe laborantes dedit P. Alphonsus Petra Societatis Jesu, à Paupitum Comitum Illustri, atq; antiquissima familia, ex quo nostram, hanc, multis retro seculis

Papia ad hoc Regnum majoribus nostris digressis derivatam esse, & historice tradunt, & multorum testimonio scriptorum latis conflant quæ in Regno multis feudis insignita, ac posita fuit, ab ann. salutis humanæ 1260. usq; adhuc tempora: viro- rum prud. ita, milita, litera, clarum sobole non infæcunda. Eadem, & Genue, Liguria, & Mediolani, ac alijs Italiæ Urbibus ex eadem origine Papienſi propagatam honestissimè floruisse refert gentilis meus *Petrus Antonius Petra Præd. Placentinus tra. 3. de filicis, quæq; 21. num. 522.* Quæ obtinere dicta sint, ut genus Patris Alphonsi Petra, quo de aginus, cum nostro convenire in origine sua intelligitur. De ipso verò Religiosissimo viro, plura dici possent, si locus iste permitteret, historiam contextere. Illa tamē quæ ad præsentem rem pertinent, omniò ne omittant paucis perstringere conabor.

Is enim Pater ehm plurimis, eodem anno contagione laborantibus, opem tulisset, malo ipse affectus tertio Januarij 1657. coram Imagine Sancti Ignatii, & S. Francisci Xavierij venerabundus, & supplex, manibus lecto nixus, ac velut in genua se demittens repertus est, sedei jam morte optata, immortalitati, ut spes est, transscriptus, Imaginē verò Beatissimæ Virginis votum antea inserpserat, his verbis: *Tibi Jesu Deo meo, sibi Matri semper Virgini Mariæ offero hanc animam, hanc vitam, hoc fatidum, remanq; corpus meum, ob amorem amoris tui, Jesu, quo pro me mori amavisti, in unione moriturum, Jesu, S. Mariæ, S. P. Ignatii, Xavierij, Ignatii, & omnium Sanctorum, & in obsequium peſte infestorum, & ad animarum salutem eternam, &c. Morier mihi, & mundo, ut tibi soli in æternum vivam, cui creatus sum.* Hujus Patris vitam inscripsit P. Joannes Nardale ejusdem Soc. Jesu in catalogo eorum, qui à Societate Jesu charitati animam devoverunt, *sic Heroes, & vicima charitati pag. mibi 555.* ex quo quam grave fuerit Napolitanæ pestis nostrum facili intelligitur, fol. 511. si liberis.

RITUS CLXXXII.

Item quod si aliquis, vel si aliqua citatus, vel citata fuerit de mandato dictarum Curiarum, sed alterius earum ad respondendum super tenore instrumenti alicujus debet, in quo continentur pœna pecuniaria, & juramentum, si de perjurio, vel pœna accusetur, aut aliter quomodolibet conveniatur, citatus, vel citata compareat in Curia in peremptorio termino sibi præfixo, cum sacculo paratus, vel parata satisfacere de debito creditori, ad quod teneatur, etiam si lapsus fuerit terminus in quo solvere tenebatur hujusmodi debitum dictis Curijs, & qualibet ipsarum ex quadam equitate nullatenus procedatur contra dictum debitorem, aut debitricem super pœnis prædictis.

SUMMARERUM.

1. Terminis elapso debitor citatus super tenore instrumenti comparere sacculo paratus, pœnas videlicet, de aquitate.
2. Elapso die contrahitur mora, nec ejus purgatio admittitur.

mittitur quando agitur de conducendo frumento pro aonoma.

3 *Mora de jure non purgatur, nec semper à diffinitione exequi, illa committitur.*

4 *Si interpellatio nimirum haud intercesserit, & quando.*

5 *Interpellatio solum requiritur etiam apposta die, quando unum est ad obligationem, & aliud ad penam.*

6 *Debitor & creditor si sint diversi fori, dies facienda solutionis in certo, & mentione loco, haud interpellat pro bonum, nec debitorem facit morosum.*

7 *Tempus multis in casibus adhuc nulla cum interpellatione sebitur.*

8 *Interesse dotis relicta tempore, quo puella nupsit, nuptis sequens statim debetur absque interpellatione, data tamen sequenti matrimonio scientia.*

9 *Fructus legitima, nam debeantur statim mortui testatore, vel à die petitionis.*

10 *Quidvis in fructibus rei legata.*

11 *Mora in contrahat, qui totum posse suum fecit, ut adimplet promissa.*

12 *Ubi interpellatione opus est, nemo dicitur morosus, nisi, & illi tempus fuerit constitutum ad solvendum, vel aliud faciendum.*

13 *Mora quibus in casibus purgari queat.*

14 *In contrahat verò contingente partem soluti nam, posse ut mora excusari, & aboleri.*

15 *Jure Canonico datur ut purgatio mora in parte solutiva.*

16 *Emphyteuta canonem solvere differenti permittitur ut mora purgatio.*

17 *Mora hujusmodi dicitur ut remissa, si dominus Canonem recipiat absque protestatione. Quisquis efficitur producat protestatio.*

18 *In criminalibus possit illa purgari in brevis tempore, quomodo dies, & pena infir.*

19 *Contra debitorem super senore instrumenti Citationis, qui se non tenet ad solutionem dicit, ex quo imminet Evictio in re sibi vendita, possit ut liquidari instrumentum, & quando.*

20 *Magistratus fidejussorem non recipiens ab idem principali excusetur ne.*

21 *Et idem facultatibus quoniam præsumentur. Excusetur ut venditor ab entre præsenti hujusmodi cautionem, si devotum in autorem seu Averit.*

22 *Tutor an teneatur, decessio debitore, cui pecuniam pupillarem manum dedit.*

23 *Aequitas idem aequalitas, in nostro Ritum explicatur.*

24 *Eamque Index semper ante oculos tenere debet. Non tamen nimis iustus, sed misericordiam adhibendam habebit.*

25 *Aequitas quidnam sit. Et qua aequitate debeant callere Iudices.*

26 *Multis expendantur in laudem aequitatis.*

27 *Memoratur elegantissima disceptatio de hac aequitate Livio cum Angusto.*

28 *Aequitas, & benevolentia Principem docet.*

29 *Judices in interpretandis quibus legibus sequi oportet aequitatem.*

Elapso termino in documento impartito ad solvendum, si citatus debitor super tenore instrumenti compareat in Curia cum sacca paratus, de aequitate perias evitat, dum juris tunc abinit, ob vigentem regulam illam, quod dies interpellat pro homine, quam ponunt, extendunt, & restringunt Socin. regula 15. Anton. Gabriel lib. 3. tit. de solut. concl. 9. Tuschus combus. 4. 8. lit. D. eximius Jurisconsultus Valennius conf. 16. à num. 5. lib. 1. Ita quod, illa elapsa die, contrahitur mora, l. magnam, C. de contrahend. & committ. p. pulat. Roland. conf. 98. num. 9. lib. 2. Castren. conf. 99. n. 2. vol. 1. communem dicit sententiam decif. Janu. conf. 139. in princip. Tusch. concl. 373. lit. M. & concl. 379. tom. 5. ead. lit. M. & Sigurd. conf. 195. n. 5. probans, purgationem moræ non dari, quando agitur de conducendo frumento pro aonoma, ad stipulaturnque in simili Cachera. de. Padem. 19. Anton. Feber lib. 6. cons. 7. cap. 7. in princip. Moræ in summa, dec. universis lib. 1. tit. de mora cap. 1. D. nell. lib. 16. c. 19. & ibi Offaldus lit. D. D. Francisc. de Curia de deposito, claus. 15. num. 1. & in add. 2 Chyrogroph. mercator. lit. N. & mora de jure non purgatur, ex notatis per Carap. hoc in ripa n. 1. cuius meminit Amend. ad Franch. dec. 227. num. 28. laudans quoque num. 15. Thysaur. dec. 77. Rocc. col. 3. decif. 145. Misfald. ad Cypre. dec. 119. num. 6. Pet. Garfia à Tolet dec. 6. Thor. par. 1. compend. decif. Regni, verbo, Mora, nonque brevibus comprobavimus verbis super Ritum 163. num. 3. Nunquid abundantius loquentes, memoria repetimus, haud semper à diffinitione exequi committi moram, cum namque adversarii facto impedita est altera partium implere, mora circa dubium cessat, Fari nate, late probans qu. 34. num. 46. aut si dilatio adit, vel suspensio, Mosfrill. dec. 260. num. 16. part. 3. Idemque si interpellatio minime intercessit, ut ille subdit n. 126. idemque Falgouta num. 23. quod veritate fulciri, advertimus, cum solutionis dies non inest contractui; illa siquidem si extaret, quia pro homine interpellaret. potissimum, si juramento ille roboratus fugit, utique mora contraheretur, nisi solveret in promissa die, ut omnes antea citati affirmant auctores, necnon Reg. Bellom. conf. 9. num. 26. idque adeo, ut etiam si dies tacita, & legalis sit, cap. post. locat. Corbel. de jure emphy. rub. de causa. privat. ob non solut. canon. ampliat. 1. Bars in Lmora num. 11. ff. de verbor. oblig. ubi j. n. 2. Alex. conf. 99. num. 7. vol. 4. Natta conf. 226. num. 4. Sord. de aliment. tit. 1. qu. 41. num. 141. & dec. 221. num. 15. Asf. dec. 316. Farina. dec. 35. num. 1. in posthumis recolligit, Anton. de Amat. ref. 49. num. 18. Giomb. observ. 3. à num. 1. Confil. Rocc. tom. 2. resp. 93. num. 1. 1. quare solvere teneatur, repetiturus deinde, si indebitum prætereat, ex dec. Seraphim. 152. per. 1. divers.

5 Solutum enim requiritur interpellatio, etiam apposta die, quando unum est ad obligationem, aliud ad penam, in penam evim non incurritur, nisi facta interpellatione, & sic procedit text. in l. si p. nam. ff. quando dies legati cedat, concordat. Aymon. conf. 64. à num. 1. Gordin. conf. 34. num. 6. Peregrin. conf. 72. num. 10. lib. 3. Gratian. lib. 2. discept. 78. ref. cap. 307. num. 19. Allegrad. conf. 72. à num. 78. concinnantque exarata à Reg. Cypre. Intro dec. 59. à num.

num. 23. *Conf. Præfentia* d. 22. a. n. 9. R. Mar-
cia. lib. 2. *disput.* 32. a. n. 29. *Epist.* *Sperell.* dec. 7.
et Carolo Botillier. in *tract.* de *success.* cap. 1. *theor.*
72. *per tot.*

- 6 Verūtamēn si debitor, & creditor fuerint dif-
finitis fori utriusque alius hanc utriusque, & fortasse fre-
quentior est ad memoratam regulam limitatio, ut
dicitur faciendæ solutionis in certo, & mentionato
loco hanc quaquam interpellat pro homine, neque
debitorem constituit morosum, nisi creditor illum
adverit locum, bique debitorem vocaverit ad cō-
gruam, & opportunitatem tempus, teste *P. i. v. decif.*
422. *Mezon.* *decif.* *Lucenfi* 78. & *Orsenberg* *decif.*
806. *par. 4. dicitur.* quin idipsum in promissionibus
dandi, vel faciendi, & consequuntur repetenda
Rum, si stylus suppetat, contrarium vigentem
stylum in Regoq. attestans idem *P. i. v. n. 6.* Tem-
pus etiam mutis in casibus, adhuc nulla cum in-
terpellatione, labitur. In penis nempe conven-
tionalibus, ita quod tribus diversis diebus ad rati-
ficationem totius populi promissa, & ratificatione
non sequuta, dicantur moram eo ipso commisse
promittentes, concludit *Thefaur.* addens pugnan-
tem regulam, nē tempus curat, interpellatione
hanc precedente, rescriptam fuisse per Senatū ad
preparatoria iudicij, in *decif.* 212. assentiturq. *Pa-*
lenz. cit. num. 54. veluti in promissione etiam ita-
m perfolvendā ad incertum tamen tempus, scilicet
post habitationem ad summum Præfule obtin-
tam, juxta *decif.* 476. *part. 1. divers.* aut insuper
purificata conditione ex altera, *Guid. Papa* *decif.*
498. copiose explicantis, *test. Austen.* *Gabriel. comm.*
concil. 9. a. num. 30. subnectit, promittente con-
tractus ratihibitionem a minore, quando legitimus
erit & at's, non constituit in mora adveniente illa
de, sine interpellatione, id quod ex *Ducis* *conf.* 333.
scriptis, *Mangr.* ad *Bartolin* num. *Lozagnam*, inte-
quirque *Reg.* de *Marin.* lib. 1. *quodlib.* *refol.* cap.
200. num. 9. Interesse verbō doctis relicto tempore,
quo nulla nuperit, debilitatū, nuptis se-
cutis, absque interpellatione, data heredi se-
quenti matrimonij scientia, Sensus Sabaudiz
iudicavit apud *Fabr.* *decif.* 8. C. de *usur.* & *fruct.*
legat. quod scitum potius æquitas ob dotis favo-
rem, quam juris rigori innixum, putat *Reg.* de
Marinis mix. cit. loco num. 10. fructus autem legiti-
mæ in debeantur statim testatore diem functo,
vel à petitionis die, extant *Reg. Rovit.* *conf.* 20. n. 8.
lib. 1. *Reg.* de *Marin.* lib. 1. c. 200. *Conf. Strah.* lib. 2.
refol. 170. num. 53. & *Theor.* par. 3. *sec. 1.* verbo *fructus*
legitima. & de illis rei legatæ scripturam de
Franch. *dec.* 558. n. 5. & 634. *Surd.* *decif.* 25. *Reg.*
Rovit. *decif.* 90.

Quod si renunciatum fuerit purgationi mora,
nec de æquitate canonica purgari illa potest, *P. i. v.*
conf. apin. lib. 2. *opin.* 522. num. 12. *Reg.* de *Marin.*
c. 271. num. 5. lib. 1. *Prat.* lib. 1. *discept.* forens. 48.
num. 12. & lib. 2. *cap.* 43. num. 20. *Prat.* *decif.* 463.
par. 2. Ca. *an.* loc. in *R. in* num. 4. *Præf.* de *subfend.*
lib. 2. de *discept.* *jud.* quater. num. 23. cui benefi-
cio satis dicitur renunciatum ex pacto, scilicet
incontingenti, omni mora postposita, quin, & jura-
mento in contractū adjecto illud tolli, annuunt
D. D. penes *Affl.* *decif.* 174. n. 5. *Ciriac.* tom. 1. *controv.*
forens. 58. num. 40. & tom. 2. *controv.* 239. n. 16.
Anson. *Merred.* *controv.* *jur.* num. 2. lib. 10. *cap.* 4. n. 5.

Confil. Rec. *respon.* 94. num. 19. etiam ex verbis ean-
dem vim habentibus, prout si fuerit promissum
contractum inviolabiliter observari, extendunt
Reland. à *Vallo* *conf.* 69. num. 36. *vol. 4.* *Ciriac.* tom. 1.
controv. 55. num. 24. *Correbin* in *tract.* de *Synd.* *par.* 1.
n. 218. & alios effectus juramenti enumerat *Rice-*
calle *decif.* 205. & 203. *vigore* cujus instrumentum
executionem retinet paratam, *Gramm.* *con-*
sil. civil. 1. num. 2. *Fuj.* *conf.* *singul.* 73. lib. 1. Quod si-
militer noster *Affl.* fecit de illi quod agens, & mor-
am non constituit, explanans in *dec.* 205. & *tra-*
dunt *Reg. Lamar.* *conf.* 28. num. 24. *Surd.* *decif.* 179. n. 13.
& *decif.* 260. num. 15. *Anon.* *conf.* 95. num. 23. vel si in
promissione addit curia dies cum certa pena, *Bor-*
in *l. si infam.* *ff. de verbor. oblig.* num. 4. *Bel.* *ibid.*
num. 3. *Accersit.* in *l. si per rem.* *ff. qui centies ver-*
bo. *Pluresque* *Dnaren.* & *Dnelli.* in d. *l. si infam.*
Cujac. *tract.* 7. ad *African.* in *l. si perdit.* *ff. de oblig.*
& *act.* *l. 4. lib. 2.* *Modin.* de *contra.* *disput.* 504. *Osse-*
dec. 71. n. 57. *Thefaur.* *dec.* 212.

- 9 Ipsam posse moram, necne illi contrahat, qui
totum posse suum fecit, ut adimplet promissa
exarat *Caputog.* *dec.* 230. *par. 2.* & quando post con-
tractam moram interitus Rei ad R. um pertinet,
si interitura esset ea res eodem modo pones Acto-
rem, peroptime distinguit *T. rati.* *conf.* *var.* *fol.*
lib. 3. *titule* *solus* *refol.* 111. & melius, *Menoch.* *de*
presumpt. tom. 1. lib. 3. *presumpt.* 138. n. 1.
- 10 His tamen omnibus regulam appendimines il-
lam, quod ubi interpellatione opus est, nemo di-
catur morosus, nisi, & illi tempore fuerit præterea
constitutum ad solvendum, aut aliud faciendum,
ex *decif.* *Seraphim.* 69. *par. 4.* *divers.* At ille, qui
voluerit à mora procul esse, obligatione usi debet,
non tamen condit. ovali, ut idem *Caputog.* *dec.* 268.
ead. *par. 2.* nec verbali, sed in scriptis & reali, *Thef.*
quis. 81. n. 6. lib. 2. *Strah.* *refol.* 153. n. 2. At oblati-
onem debitorem in alia pecuniarum quantitate, testis
verbali, nec congruo loco, & tempore factam, illam
de sola pretij parte ad excusandos ipsos à caduci-
tatis pena, & pro bona, & legitime reputavit, *Re-*
ge. eodem *Caputog.* *teste* in *decif.* 271. non autem
obligationem pretij fructuum per conductorem lo-
catori factam ad estimationem nilius anni, quam
locator accipere renuebat, volens ad estimationem
alterius anni fieri, illi scriptis *dec.* 269. con-
cinnunt à *Almoch.* tradita de *arb. jud.* *conf.* 23.
num. 3. *Theor.* *ad.* *sec.* 2. verbo, *mora* purgatio.
- 11 Contracta itaque mora, subintrat altera regula,
nē illa purgetur, ut antea diximus ex *Cirac.* num.
1. & alijs, præterquam al quibus in casibus præ-
sertim in adimplendo non impletum contractum,
ex dictis per *Reg.* de *Marin.* lib. 1. *quodlib.* *refol.*
cap. 189. a. num. 12. quin, & ubi dolus adfectionem
concurrente iuramento, admittatur de Jure Ca-
nonico, præportat *decif.* 277. *par. 2.* *divers.* altera-
que *Caputog.* *decif.* 231. *par. 2.* quæ prætoris factus
de pena in obligatione promissa, si ante interpel-
lationem contrahatur. illamque necne tunc valeat
Præf. exigere. Et quando jux partis re integra,
non est effectum detersus, illa quoque datur, *Reg.*
Cypic. *Lastro* *decif.* 30. lib. 1. & *decif.* 160. num. 36.
lib. 2. *Neguerd.* *alleg.* 6. *Ciriac.* lib. 2. *controv.* 126.
num. 6. *Fontanell.* *decif.* 407. num. 1. lib. 2. *Anon.*
singul. 349. *Reg.* de *Marin.* lib. 1. *cap.* 133. *Ripoll.*
var. *refol.* *cap.* 7. num. 241. *Conc.* *decif.* 521. num. 5.
& de

et decif. 535. num. 1. post tract. de confib. Prat. lib. 1. difcept. forenf. cap. 21. num. 90. et cap. 48. num. 15. Confil. Rocc. refponf. 93. num. 1. lib. 2. & quid dicendum in contrahibus inopinatis docuit Alex. in l. 3. §. fed fi tibi, num. 1. ff. de condit. conf. dat. et Paul. de Castro ibidem, num. 3. in fine, an competit iudicio, Anich. de prævent. cap. 6. dub. unic. num. 56.

12 In contratu verb continentem pactum refolutivum, poffitne ejufmodi tarditas aliquo modo excufari, & aboleri negativè refpondent Hieronymus, Grat. conf. 93. num. 61. lib. 1. Gratian. difcept. forenf. tom. 4. cap. 786. num. 31. de Poute conf. 67. num. 5. Amon. conf. 69. num. 22. Reg. de Martin. lib. 1. cap. 271. num. 3. diftinguit verb Caput. par. 2. negat, in fpectu jure civili, in decif. 235. par. 2. necnon Fureus decif. 66. par. 3. laudatus à Paulo Belloni lib. 1. de poffeff. et. qua funt in contin. c. 73. n. 7. Pio. dec. 531.

13 De jure verb Canonico maxime dubitari, neque illucquæ decifum reperiri addit ipfemet Caput. quæ. cuius meminit R. Cypre. Latr. add. decif. 30. num. 6. nec refragatur altera ejufdem Caput. quæ. decif. 231. fiquidem pactio non innititur refolutivo, quod adjectum ratificationi, non assignationi præbenda, advertit, nimirum perperam prætenfiffe Francifcum Florianum concordiam effe refolutam; Quamvis autem ex ejus verbis deducatur, quod rejiciendo Francifci infantiam tanquam non adjectum pactum assignationi præbenda, fid ratificationi videatur fuppone, quod fi assignationi præbenda additum appareret, iufta fuiffet prætentio Francifci, afferentis concordiam refolutam, non obftante quod breve poft tempus capitulum purgaffet moram, ratificando illam, & confequuti in eam perpendiffet fententiam, dari purgationem moræ de jure Canonico in pacto refolutivo. Etenim non propterea falum efl, quod fcriptum in prius adducta decif. 235. illucquæ decifum minime fuiffe: quandoquidem nec in illa 231. decifum apparet, cum illius articuli, ac dubij investigatione opus non fuiffet, illud enim non intrabat, ob fubfiftens in eo cafu fpecificum factum, cujus virtute excludebatur Francifci intentio, abfque quod illius veritas inquireretur, qua in re videtur Gratian. difcept. forenf. lib. 4. & cap. 915. n. 2. Mentie. de tacit. & ambig. convenit. lib. 23. tit. 2. num. 29. Jofeph. Ludov. decif. 9. Reg. Cypre. Latr. in fapius memor. decif. 30. et Confil. Rocc. cit. refponf. 93. à n. 15 atque his fatia.

14 Ad emphyteufim nunc progredientes dicimus, quod fi canonem folvere diftuliffe, & hafitetur an fibi permittatur, necne moræ purgatio; Reliquum illius veritate indigentem ad Guidon. Papa dec. f. 123. alteramquæ in fuperioribus citatam f. 66. par. 3. et Froif. decif. 531. et Corbul. limitationem quadragefima primam conftituendo regulam tex. in cap. potius, locati, affirmat, purgare poffe, cum ampliationibus, & reftrictionibus in rubr. relata in fuperioribus limit. 41. quamvis moram, & emphyteufite creditori, urgare quoque licebit, folvere cenfus decurfus, ad confervationem fui juris, nè res devoluta declaretur, Ann. fing. 168. Ginterb. decif. 91. num. 6. Reg. Sanfol. dec. 114. num. 1. lib. 1. Gizz. in obferv. ad indic. decif. 30. Reg. Cypre. Latr. num. 17. & diftinguit Faber

in C. lib. 4. tit. 42. de jur. e. nphyt. defun. 62. quid verb, poft fententiam Fuffill. ad Affil. dec. f. 174. n. 3. Thor. par. 3. compend. decif. f. 3. 2. verbo, mora purgatio, Sanfol. add. loco, Gratian. difcept. forenf. cap. 709. num. 46. Confil. Hoderu. ad Sard. decif. 29. num. 9.

15 Verum jam dicta mora dicatur nè remiffa, fi dominus recipiat Canonem abfque profectione, extricant Magon. decif. Lucenfi 35. & latioribus habentis idem Corbul. eodem adducta rubr. limit. 21. Jul. Clar. §. emphyteufis qu. 10. num. 1. Guid. Papa quæf. 171. num. 3. & affirmative refolvunt, etiam fi à procuratore exigatur, Monter. decif. 5. num. 77. nifi profectionis fuerit, per hoc non remittere caducitatem, Clar. add. loco num. 1. Marta par. 1. decif. f. 12. de mora cap. 19. que quippe profectione hunc effectum producit, quando penfiones de præterito recipiuntur, focus fi de tempore futuro, tunc namque profectione nihil operatur, quod minus caducitatis pona remiffa cenfetur, tefte eodem Claro num. 1. vtrf. hoc ita intelligi, Suelves conf. 9. num. 3. D. Franc. de Coeneca in add. ad Albarau. lit. X. fub num. 9. qua de re Reg. de Martin. lib. 1. cap. 271. à num. 9. Cum verb agatur de pona regiffus quomodo purgetur, extricatur peroptime à Lucia decif. 804. p. 4. dixer. quæ infuper refolvit, non impedi moræ purgationem per claufulam, fublatam.

16 In capitalibus autem caufis, vulgo criminalibus dictis, poffit etiam illa purgari in brevi tempore quamvis dies, & pona nifi, in Judiciorum tamen preparatorij, cum aliqui Regula obftat, confultit Thefaur. decif. 77. conc. n. 131. præfata Caput. quæ. decif. 235. nofque accuratius explanavimus fuper ritu 163. tom. 1. & nunc addimus decif. 259. et 291. par. 3. Pio. decif. 425. lib. 2. et Seraphim. priv. 48. Paul. Bellon. lib. 1. de poffeff. et. qua funt in contin. cap. 34. fub num. 3. et cap. 73. num. 7. & quando in hujufmodi materia breve dicatur tempus, Gratian. lib. 2. difcept. forenf. cap. 307. num. 30. Pio. opin. 524. Bara. decif. 50. num. 77. Antou. Contin. lib. 2. fuccell. lib. 3. cap. 18. Cacher. decif. 48. Emmanuel. Merill. lib. 2. o. fervat. cap. 16. Reg. Cypre. Latr. decif. 129. num. 33. Gizz. ad eund. Latr. obferv. 29. à n. 2.

17 Cæterum quæftionem excitatam à noftro Coravit. num. 6. de debito fuper teore Inftrumenti citato, qui fe non teneri ad folutionem dicat, ex quo imminet evicfio in re fibi vendita, de eaquæ evicfio per authenticam folem, extricatur, ipfo citato, Confil. f. fchid. de patr. poffeff. p. 1. cap. 8. fub num. 6. Frecc. de præfent. Inftrum. p. 7. qu. 5. & 6. Ginter. in præf. Inftrum. p. 2. fecunda par. un. 55. Ricc. colle. 3. decif. 1708. Thor. p. 3. compend. decif. f. 3. 1. verbo, exequutio Inftrumenti, Confil. Strick. cent. 2. refol. for. 136. Conf. Hoder. ad Sard. decif. 295. num. 2. & certè, data fideiufione à Creditore, illud liquidabitur quæ præftanda erit pro omni evicfione, juxta decif. de Franch. 555. quam infequitur Majrill. decif. 160. in fin. p. 2. quodvè evicfio imminet ratione hypothecæ, idem de Franch. tangit, concinnatq. à Cl. tradita in præf. conven. clauf. 73. p. 2. quod verb fi emptor non p. ut pretium, fed debitor illud offens cautionem putat, Fab. de Ann. in add. vtrf. ad fing. gemitus 570. num. 563. & his fit affectata, & calumniola Ginter.

Gr. ter. num. 58. hancque cautionem præstari debet etiam ab idoneo facultatibus, juxta Carov. hoc in rita num. 9. c. statum, & Galtier. add. loc. num. 56. idem vero facultatibus qui præstamur, Sav. dec. 295. num. 11. & decif. 320. Barfat. conf. 113. n. 16. lib. 1. Mestard. de prob. concl. 878. Menoch. de præsump. lib. 6. pref. 91. num. 32. Gratian. discop. fursif. cap. 289. num. 11. Paul. Bellon. de potest. cur. que sunt in continenti, lib. 1. cap. 178. num. 2.

- 18 Verum Magistratum, si non recipiat fidejussorem ab idoneo principalis, excusari, ex Carov. indicat *Arum mens ad Gran. m. decif. 33. num. 9.* Excusatur quoque venditor ab onere præstandi hujusmodi cautionem si laudaverit in Authorem divitem, qui onus Judicij in se suscepit, *Affl. dec. 171. Sav. decif. 183. Frio. 4. p. 1. num. 3. Marcell. Cui de modo articul. Glos. univ. f. 2. n. 997. Thor. p. 1. compend. dec. verbo, cautio, de quo dubitat idem Ca. avita, & cum eo Ipse. Ex quibus in causa propria respondi, tutorem, qui pecuniam pupillarem deposuit apud Mercatorem, qui communiter reputatur idoneus, non tamen, illo decocto, l. si res pupillaris, ff. de administ. tut. Bar. in l. si solutus, ff. de solut. Leg. in cap. per vestras notas. 6. f. 6. num. 1. & 3. pag. 175. Sav. de aliment. tit. 9. qu. 40. num. 39. ex sex. in l. sed an ultro, f. 2. ff. de negot. gest. l. 2. C. cod. & in terminis Jac. à Sanna videndus decif. Frisic. seu in lib. rer. in supremo. frif. Cur. judic. lib. 2. tit. 9. de fin. 12. fol. 171.*

- 19 Quia vero æquitas etiam noster *Ritus* meminit, ad memoriam legentium reducimus, quod æquitas, id est æqualitas explicatur, per *Affl. in c. unice, f. sed quia, num. 1. 5. qua sunt prima caus. benef. amitt. quam æqua itatem, quia jura semper desiderant, eod. Affl. teste in cap. 1. Imperator Lutherus* Judicem oportere æquitatem sequi, tamque semper debere ante oculos tenere, afferat *ter. in l. quod si ephef. f. in summo, ff. de eo, quod certo loco, ita tamen, ut n. m. s. justus esse, non debeat, ex sex. in cap. de pign. l. diffini. sed misericordiam, adjunctionem habeat, ut inquit Special. de offic. com. judic. f. 1. vers. item ad Judicis, quin Bar. in l. 1. ff. de legib. æquitatem esse v. imperamentum quoddam recedens ex causa à regulis juris communis affirmat, necnon Archidia. in cap. 1. de conf. ff. in 6. autoritate Cyprian. scripsit, esse justitiam dulcedine misericordie temperatam, ob idque æquitatem non immerito pro ipsa justitia utuntur jura, text. præsertim in l. fin. C. de conf. sibi, æquitas ratione fundatur, Jacob. etiam de Belois. & Bal. in c. unice, f. ut autem æquitas, de pœn. jor. m. firm. æquitas definitionem illam efficit d. cunct, quod sit rerum convenientia, quæ in paribus causis paria jura desiderant, & omnia bene comparat.*

- 20 In hoc imitentur Judices, ac Principes Deum, qui, & æquitate summa, & clementia omnes persequitur, ad text. in l. ult. C. de donat. int. vir. l. Imperator, C. de nupt. Hos honores regia majestate dignos habeant, hoc felicissimi Imperij pul-

cherrimum sceptrum, æ putantem, gerant, non fulmen (ut Plutarchus ait) non tridentem, quomodo fe pingi, ac fingi jubentes n. nulli stultitiam suam invidia expoluerunt, dum afficiant ea, quæ consequi nequeunt. Succeniet enim Deus tonitruis, & fulminis, radiorumque projectus severitatem vellicat, imitatoribus: qui verò virtutem ipsius æmulantur, & clementia, humanitateque ipsum ref. re conantur, ipsi hoc studio delectatus eos anget, suaque justitie æquitate, veritate, ac mansuetudine impertit, quibus nihil est aptius, quod populorum animos, & exterarum gentium amorem illis conciliet. Hac proponit Principibus eruditissimus Nierember. Soc. Jesu in suo Theopolitico: & sane opus Principis æquitas est benignitatis aura confersa, hæc est, quæ Regna fervantur, quæ seditiones cohibentur: si Judicem æquum pariet, & clementem fortiantur populi, nullum illis est severitatis jugum, nulla in Principem animadversio. Aurum illam Seneca de Consul. sententiam Judicibus æquæ, ac Principibus amplèctendam propono: *Nihil quidquam, ait, ipse pulcherrimus æquissimus in seipso collocat, quam multarum rerum vnam dare, nullis petere, quia enim ignoret, quod æquitatem clementie cognatam voluntaria innocentie impetu suo sequatur?*

- 21 Extat hac de re elegantissima disceptatio Livine cum Augusto, apud Diemem Nican. ubi clementiam imperantibus summè necessariam esse, demonstratur, & optimè Antiqui Puri post Scipionem, Malle se unum Cretem servare, dicant, quam mille hostes occidere, eandemque aliorum Principum Romanorum sententiam fuisse, testatur Sexus Avellian. Pistor. in Nervæ, & Diocletian. Vult. Gallien. in Avidio Cassio. Compon. Lat. in Diocletian. Marcell. lib. 19. in fin. 26. & 30.

- 22 Hæc æquitas igitur, & benevolentia Principem docet, ut quocunque venerit, mansuetudinis omnia faciat, cujus clementiz, & mansuetudinis encomia ex vobis tribus recentet Franc. de Petr. f. ff. de leg. lib. 1. cap. 3. sub num. 9. & lib. 2. cap. 2. necnon conf. 5. & conf. 44. n. 60. Judices etiam, in interpretandis legibus, sequi oportere æquitatem, eloquentissimè Romanus Princeps Tullius in oratione pro Aulo Cæcilio, copiosissime, atque ornatissime probat: Nam, non ex verbis, inquit, tantum pendere jura debet, sed verba servare hominum consilium auctoritatis. Atque hæc observatio dignum, ut in unaquaque re, neque partes justitiz, neque misericordie penitus excludantur, sed, optimo, utriusque temperamento adhibito procedatur, *Acrod. lib. 7. tit. 3. cap. 12. Petr. de Vinet lib. 6. sp. 15.*

- 23 Et tandem noto, quod ipse *Ritus* in Ritibus vulgaribus tenebat centesimum vigesimum locum, ejusque initium erat, quando aliam citato, &c. nec tantum amplexabatur relatam observantiam, sed aliam insuper, quod debitor tenebatur solvere creditor quicquid in reassumptione instrumenti, atque in actis Curiz expendisset, *Jo. Peride de Puteo in tra. de syndicat. verbo, l. 1. f. antia.*

RITUS CLXXIV.

Item servat ipsa Curia, quod si aliquis, vel aliqua interrogata per ipsam Curiam super tenore alicujus instrumenti depositi, commodati, vel alterius debiti, sive consecratur instrumentum ipsum esse verum, assertus se satisfecisse: sive neget instrumentum esse verum; statim destinetur, & competens terminus datur ad probandum defensiones suas, nisi in promptu doceat per publicum instrumentum quietationis, vel per aliam scripturam authenticam: quo casu non destinetur.

S U M M A R I U M.

1. Probatio facta per Instrumentum, vel aliam authenticam scripturam dicitur in promptu, & in continenti.
2. Apoca fit in scriptura authentica, & quando probat.
3. Si testibus subscriptionem careat, quid si habent sigillum.
4. Cogi an possit creditor ad recognoscendam apocam ab eo subscripsi.
5. An fidei faciat apoca, ubi non sunt subscripsi testes, sed deponant de characteris notione, & concurreat manus comprobatio.
6. Apoca bancaria in fide crediti notata, & creditori consignata, in impediat liquidationem.
7. Copia apoca ex Banco sumpta, an authentica, vel privata dicatur scriptura.
8. Quid si sit extracta ab exemplo, legitimum exemplum.
9. Authenticum quid, & usque significata remissi.
10. Apoca virtute creditor anterior num, & quando præferatur posteriori vigore Instrumenti, quod inter mercatores.

Ritus iste noster annuit, probationem factam per Instrumentum publicum, vel aliam scripturam authenticam dici esse in promptu, & in continenti, & confirmant *Roland. conf. 76. nu. 8. conf. 79. num. 47. conf. 85. num. 33. & conf. 89. in princ. vol. 1. de Franch. decif. 279. num. 1. & ibi Visconti memor Carav. in hoc ritu, Ann. conf. 17. num. 23. Foller. de causib. num. 59. fel. 228. Gratian. dec. 44. num. 1. Capbal. conf. 21. col. 1. Ruginell. in tract. p. p. q. 9. in 6. q. num. 3. Galtier. in prax. 2. p. 3. par. rub. 3. num. 28. Jodoc. in prax. citu. asp. 174. & consequenter, etiam per apocam subscriptam trino teste, scribit Carav. sub num. 3. & indicavit in rit. 167. num. 23. confirmatque Jodoc. in sua prax. Civit. cap. 175. n. 21.*

Quid si tantum manu creditoris sit signata, quamvis neget Milanensis in decif. Sicilia 13. sub num. 129. lib. 2. attamen idem dicerem, quia sex. in l. Scripturas C. qui pot. in pign. hab. supponit fraudem, quæ posset tertio nocere, quæ cessante, cessat etiam, & illius dispositio, ut dicit de Franch. decif. 595. sub num. 4. & Seraphin. decif. 1379. par. 2. ac propterea respectu ejusdem creditoris, non dubito, explosa contradicente sententia citati Milanensis, sustulsi legibus illius Regni, quibus

7 tom. II.

etiam juribus probari testibus hoc casu solutionem non posse, adjungit, & tamen illis probari posse, cisque in promptu productis, audiri, non constitutum in vincula conceditur in Regno, per Ritus proximè sequentem 175. quid si fuerit recognita manus, vide Ann. allegat. 195. & num. 3. si verò fuerit producta apoca non manu, sed signo trium testum scribere nescientium signata, vide *Surd. decif. 137. quid si præter subscriptionem adesset sigillum, Portius Imolinens. conf. 95. num. 15. Claud. Lutiari allegat. 8. num. 12. Jodoc. cap. 174. num. 3. quid si careret subscriptione, contineret tamen sigillum Roman. conf. 303. sub num. 2. & Hippol. in rub. C. de probat. num. 300. aut si abesset subscriptio, esset tamen manu propria ipsius scripta, idem Roman. num. 1. per text. in l. cum antiquitas, §. fin. de testem.*

Sed an cogi possit creditor, qui apocam subscripsit, ad recognoscendum, affirmative tradunt Dec. in cap. 1. num. 25. de probat. Mendos. ad Rom. conf. 573. Orsili. ad Affl. dec. 85. num. 6. & dec. 173. num. 1. Gram. dec. 34. num. 16. Cavalce. dec. 27. num. 58. p. 2. Ann. sing. 277. & Foller. in prax. consuet. in verbo, tanquam res judic. num. 62. pag. 228. in nov. loquitur de apoca, quæ à debitore producitur adversus liquidationem, & executionem instrumenti consualis, quæ si non est recognita, & verificata, non impedit, sed potest cogi creditor ad illam recognoscendum, & equè recognita, superseclitur, insequitur Visconti in censur. jur. verbo Judex potest compelli, quæ ita intelligendum esse Carav. in hoc ritu ad fin. vers. quare illa, aliis male loqueretur, subnequit.

Quid si ad sint testes in apoca non subscripsi, sed deponentes tanquam modo de debitoris manu, non quod illum scribentem viderint, sed quia ejus characterem notum habent, & cum talibus depositionibus, concurrat manus comprobatio cum aliis scripturis, recurat ad Ann. alleg. 125. Thesaur. q. forens. 24. n. 10. lib. 2. Avum num. ad Gramm. dec. 84. num. 1. Reg. Sanfelice. dec. 155. tom. 2. Reg. Valens. conf. 194. num. 10. Reg. Pal. Cypre. Galvot. contrav. 29. tom. 2. Confil. Recc. respons. 29. num. 2. sem. 1. & latè Di. Petr. Quisada diff. 11. & num. 1. Jo. Bapt. Mucc. var. q. forens. discludat. q. 6. intellectum tradens pragmat. 5. de liter. cambii num. 4.

Quid verò si apoca bancaria fuerit à debitore creditori facta, & notata in fide crediti, & pecunia non sit à banco, sed mensa argenteria amota respondi, impediri liquidationem, quamvis ordine superioris, vel ex alia causa, originem non habente à debitore, fuerit in banco impedita executio pecunie? Etenim datio fidei crediti cum apoca eidem banco directa habetur loco numerationis pecunie, & ex consignatione cedule domonium, & possessio pecunie in creditorem recipientem transi, Reg. Sanfelice. dec. 157. Reg. Revis. decif. 35. num. 3. Conf. Steinbau. contrav. 2. resf. forens. 165. per tot.

Copia tamen apocæ ex Banco sumpta, sed fides solutionis per eam facta est extræ authentica, quamvis privata, & sufficit, quod idem Milanens. asserit cit. decif. sub num. 130. & tradit Fontanell. 2 de prob. nupt. claus. 14. & fin. Gloss. Janic. p. 1. n. 17. tom. 2. Si verò esset scriptura extracta ab aliquo exemplo,

L

exemplo, nequaquam, etenim illa non probat, etiam si ab exemplo legitime exemplato, juxta *decis. 739. par. 1. divers.* quin, & dato quod scriptura esset sollemnior, atque legitime exemplata; illuc siquidem omnia concludit *Reg. in Hispanis. sibi nullius decimarum de Argenteo 14. Janii 1610. coram tunc emeritisimo Auditore Ludovico;* deinde *Sanctissimo Gregorio XV.* inter cujus decisiones, est *decis. 28. lib. 3.*

7 Ceterum, Authenticum quid, ejusque significatio, tradit *Paracensis Gaudencius expositionem Juridicarum in additamento critico. 32. fol. m. bi 177.* & ne omittas perlegere, quæ *Lonfranch. distinguendo. lib. 1. de apodixa in prax. cap. 9. à num. 47.* quæ principalis subscripta manu, & notarii subscriptione roborata, latè quidem esset, quia istè etiam authenticus, tametsi privata.

8 Cum verò dubitatur, num creditor anterior virtute apocæ privatæ præferatur creditori posteriori vigore instrumenti recordare, decum fuisse assertivè in *ead. dec. Scraph. 1379.* si duo concurrant, alterum, si comprobetur veritas debiti in apodixa contenti, Alterum verò, quod in dicta apocæ sit constituta hypotheca, *Grana de serv. priv. lib. 1. conclus. 3. & ult. ad legem scripturæ num. 19. & 49. Thor. p. 3. compend. se. 7. 1. verbo hypotheca*, illaque tribus probatæ atque integræ opinionis veritetur, *Reg. Sanctific. in prax. judic. se. 7. 51. num. 21. de Franch. dec. 644. num. 2. Gratian. cap. 537. à num. 1. Conf. Carlepal. de Judic. lib. 1. tit. 2. disp. 7. an. 37.* quid verò dependum sit unus ex tribus testibus sit mortuus tradit *Giaz. ad Cypre. L. re dec. 55. à num. 6.* Inter mercatores verò sufficere illius testis subscriptos esse, si de veritate negotii illi deponant, imò, & si non sint subscripti, tradit *D. Joseph de Ninno de Albarano, seu Chirographo mercator. 3. 11. num. 10.*

RITUS CLXXV.

I Tem in casu præmissio, si interrogatus per ipsam Curiam super tenore instrumenti alicuius adversarii, doceat in promptu per publicum instrumentum quætionis, vel aliam scripturam authenticam: vel per testes fideiæssimæ suo adversario de debito in ipso instrumento contentis non detinetur: sed detinetur sicut adversarius prædictus, tanquam calumniator, & peritior.

SUMMARERUM.

- 1 Unicusquisque volens aliquid probare, facere sicut, vel scripturis, vel testibus.
- 2 Testibus probari solutionem ad impediendum liquidationem ostenditur, in promptu tamen produci.
- 3 Illi sunt non tunc citandi?
- 4 Requisiti à parte dicentis non spontanei.
- 5 Testes ad futuram rei memoriam recepti, an liquidationem instrumenti valeant impedire.
- 6 Factum quod non possit probari solutio per testes, nisi per scripturam, an valeat.
- 7 Excludatur non probatio per juris præsumptiones.

Decisio S. C. adducitur.

8 Sed an scienti possunt produci testes, Curia pro tribunali ad probandam satisfactionem, ita etiam recipi debeant super aliis exceptionibus, ut impedi possit liquidatio, & debitor extra carceres audiant, laici inquirunt.

9 Præstat, & stylus M.C.F. indicatur.

U Numquæque volentem aliquid probare, vel testibus id facere posse, non dubitatur, ex *sex. in l. cum de indebit. ff. de probat. ubi Glos. adijcit, quocumque ex prædictis modis, scilicet probationem dico legitimam, sequiturque Pacian. de probat. negat. lib. 1. cap. 19. num. 20. de Franch. dec. 276. num. 1. Myfinger. singul. observ. 39. num. 1. centur. 4. Ideo cum ad impediendum liquidationem instrumenti, iuxta formam *Art. 166. satis fit, deducere solutionem ex verbis illiusmet Riens,* opus quippe erat subijcere modos omnes, quibus ad hunc effectum intelligatur probata solutio, idque per instrumentum, vel alteram scripturam authenticam fieri posse, quia in antecedenti *Rien* asseritur, quin, & in huiusmet initio confirmatur, d. cebat autem ex prædictis id ipsum concedere per testes nimirum si addidit verba (vel per testes) quibus allegatam solutionem testibus quoque verificari, insinuat, hancque probationem per testes primum locum obtinere inter probationes, scribit *Mesford. de probat. ca. 1. qu. 5. in init. Fontanell. de pact. nupt. claus. 14. & fin. Glos. unic. par. 2. num. 68. Conf. Statum. cent. 2. resol. fens. 152. num. 1. & appellatione instrumentorum, testes comprehenduntur, Scaglin. in *Rien* 163. num. 1. Covenius *Rien* 245. num. 35. Schrader. in l. adnuncandi, sub num. 140. ff. de jurjur. Carov. in *Rien* 275. num. 17. Paris. de reassumpt. instrum. rubr. 17. par. 3. Prece de præsent. instr. p. 8. qu. 2. num. 53. Sured. dec. 72. num. 6. Thor. p. 3. compend. decis. se. 2. verbo, Probatio liberationis, dummodo quique illi sint, & rogati, ad textum *Laetium. C. de testib. Myfinger. singul. obser. cent. 1. observ. 5. num. 4. D. Reg. Rovent. rub. de instrum. liquid. num. 36. Popar. ad Consuet. Cathac. n. 17. fol. 248. & in promptu producantur, ut impediti possint liquidatio instrumenti, Dama. in l. de pign. DD. ubi de præsent. num. 38.***

3 Quænammodum, & de scripturis loquens uterque *Rien* constituerat, scilicet se illos suo secum produxit quæ casu præcedere citationem testium non oportet, eo quod producti fuerunt à parte, & cessat suspicio spontaneæ depositionis. Alteraque subintrat assertio, quod testis requisitus à parte non spontaneus dicitur, neque suspectus reputatur, ex *Castr. de l. qua omnia. num. 4. ff. de procurat. longiorique firmore docet Farinus. qu. 80. num. 11.* quid si debitor producat unum testem, & petat sibi deferri juramentum suppletorium, an interm sit vinculus mancipandus, quod sic, *Prece de præsent. instr. par. 16. qu. 2. Ad futuram rei memoriam examinati, an instrumenti liquidationem valeant retardare, inquirunt Laetius. conf. 19. num. 7. de Franch. dec. 366. num. 14. Molfes. ad consuet. tom. 2. fol. 225. num. 8. P. de Ass. contrav. jur. cap. 21. num. 20. & 35.*

6 Verum an valeat pactum, quod non possit probari solutio, nisi per testes, negativam aleam huiusmodi *D. Reg. de fante conf. 36. num. 16. vol. 1.*

Revis. in pign. 1. n. 16. de locat. & conl. in F. in opia. 572. part. 2. Mascard. de probat. conclus. 1318. num. 14. Peregrin. decif. 149. n. 3. Dum. Confil. Ho- dier. ad Surdum decif. 277. sub num. 5. contrarium verò pro validate pacti iurati respondere, Ursillad Affil. dec. 393. num. 4. de Franch. decif. 561. n. 4. Thor. compend. decif. pen. 3. secl. 2. verbo, pactum, quod solutio, pag. 231. Reg. Sanfelix. dec. 185. n. 10. part. 2. in Franc. Maroiti. discept. forens. cap. 24. per tot. Reg. de Marin. ad Revers. dec. 335. novissime decifum tradens sub num. 2. nosque diximus latè in Rit. 166.

Sed in causa patrimonij Michaelis de Amato, si vè ejus creditoris Notarij Jo: Baptista de Averfana hominis morum suavitatè, ac vitæ integritate præclari, cum Olympia Milone legataria D. Laurentij de Amato. Expentit prædicta Olympia creditum ducatorum centum quinquaginta mutuo datorum à dicto Michaeli prædicto Laurentio ejus fratri vigore instrumenti die 22. Januarij 1602. opponebatur quantitas prædicta non deberi, & præsumi satisfacta, sed remissa ex longitutine temporis, & sanguinis conjunctione, ad tex. in l. proculca C. de probat. Affil. decif. 13. n. 13. Surd. decif. 105. num. 4. Præf. de Amat. conf. 43. n. 24. & conf. 53. n. 1. Escof. de ratiocin. cap. 37. num. 7. Dum. reg. 207. n. 3. Præf. Merlin. qu. for. 87. lib. 1. Thondar. alleg. 98. n. 18. affirmantes, hæc duo requisita sufficere, & minime esse necessariam calculatam rationem.

Hæc non negabat Olympia Milone, sed dicebat, habere pro se clarum pactum in instrumento adjectum, non posse s. probari mutui solutionem, nisi per scripturam, & instrumenti cancellationem, & proinde si solutio per testes probari non poterat (supposita etiam validitate pactuorum probatio quasi prævaleret probationi per instrumenta, ex dictis per Franch. dec. 278. multo minus per præsumptiones, cum solutionis verbum ad omnem pertinere liberationem. Roman. conf. 14. num. 10. Tonnell. dec. 124. num. 15. Girib. o. ser. 82. n. 4. sed replicabat ipse Notarij Jo: Baptista Advocatus, pacto prædicto non excludi probationem per præsumptionem juris, ex Bald. doctrina in l. vacuatis in final. verbis, C. de ur. lib. 10. de Franch. dec. 361. n. 6.

Additum pacto excludi probationem solutionis, sed atterens terminis l. proculca, debitum non solum, sed remissum censetur, ibi, quæsi sacri fideicommissum fratri fuisset remissum; unde non erat sub pacto hic casus comprehensus.

Et discussio articulo, per S. C. sub die 4. Julij 1661. referretur Dominus Marchionis Olivetti, fuit absolutum patrimonium Michaelis de Amato debitoris, in Banca de Neapoli in proc. 2. vol. fol. 647. Et ultra præsumptiones prædictas, alia concurrebat, D. Laurentium, nempe, creditorem emisse, domum à Michaeli fratre, & pretium exolvisse, quod recognovisset, si creditor fuisset, sicut in terminis probant Bald. in l. si qui dom. num. 3. C. de trans. fa. Cravett. conf. 129. num. 9. Nat. conf. 358. n. 13. vol. 2. Arstin. de solut. cap. 4. n. 20.

Sed an sicuti possunt produci testes, Curia pro Tribunali, ad probandam satisfactionem, possint etiam recipi super alijs exceptionibus, quam in

Tomo II.

promptu probatz, impediant carcerationem, & in confessu doctissimorum virorum, nonnulli hoc non licere affirmabant, idque deducebant ex nostri Rit. verbis, ubi dicitur, quod si debitor interrogatus per Curiam doceat in promptu per publicum instrumentum quietationis, vel aliam scripturam authenticam, vel per testes se satisfecisse suo adversario de debito in ipso instrumento contento, non desinitur, sed detinetur sicut adversarius, tanquam calumniator, & perjurus. Alij verò hoc negabant, & addebant Ritum hunc non aliud præcipere, quàm ut li debitor probet in contentis se satisfecisse, teneatur Adversarius tanquam calumniator ad penam; ceterum quod attinet ad id, an testes possint, vel nò, recipi super alijs exceptionibus, id nullo modo in Rit. deditur, sed relinquitur dispositioni juris; aliqui enim sequerentur; ut solum exceptio satisfactionis admitti possit ad impediendam liquidationem, còquod, tunc in hoc Rit., quam in Rit. 166. dicitur, *Debitor scilicet esse carceribus mancipandus, nisi in promptu, & in ipso instanti doceat de satisfactione*, & tamen nullius jure dubitaverit, quin aliæquevis exceptiones in promptu probatz impediunt carcerationem, ut illo in eodem Rit. 166. ostendimus, idque firmavit Caravita ibidem num. 60. ubi cum probasset n. 58. omnes exceptiones in promptu probatas impedire instrumenti liquidationem, querit postmodum num. 60. *Quoniam modo patet in promptu probari exceptiones oppositas ad impediendam carcerationem, & inquit, hoc breviter responderi posse, quod dicitur fieri probatio in promptu, si fiat per instrumentum publicum, itum si per aliam scripturam authenticam; & insuper, si per testes, & de hoc ait esse ad litteram text. in d. Rit. 175. & pro indubitato hrmant Franc. de Jud. Robert. in suo præci li quidamvis instrumenti, confid. n. 45. Galter. 2. p. 3. par. 1. principalis, lib. 2. n. 55. vers. Audi si debitor & eandem sententiam, post prædictos omnes, sequutus fuit D. Reg. de Marin. tom. 1. resol. cap. 191. num. 19. ubi ex citata doctrina Correv. inquit probationem exceptionis, falsitatis, nullitatis, rei non tradita, & similes in promptu fieri, si fiat per publicum instrumentum, vel per aliam scripturam authenticam, ac insuper per testes, ut dixerunt, inquit ipse, alij sequentes Rit. 174. & 175. & novissime confirmat Peter Gaetanus de Affil. contraver. jur. cap. 48. num. 22. & decifum in sua thes. refert Thomas in supplem. verbo, liquidatio instrumenti an impediri possit, p. 337. ubi querit, an liquidatio instrumenti impediri possit pretextu cujusvis exceptionis oppositæ in contentis, vel per instrumentum, vel per publicam scripturam, vel per testes, & concludit, fuisse decifum affirmative, quia cum in casu, de quo agebatur, fuissent producti testes Curia pro Tribunali, qui deponebant de nova conventionem facta per creditorem circa prorogationem termini conceffi ad solvendum, quorum dicta confirmantur ex facti verisimilitudine, fuit decifum per S. C. quod causa remaneat, & ratio fuit, inquit Thorus, quia exceptiones in promptu probatz impediunt instrumenti liquidationem; Incongrua enim verò dicuntur probatz, quando constanter per publicum instrumentum item per aliam scripturam authenticam, & insuper*

L. 2

per

per testes; ex traditis per *Caraviam R. in 166. num. 60.*

Quin etiam si verba nostri *R. in* admitterept testes solum super satisfactioe, tamen quia non continent dictionem taxativam, tantum, adhuc extendenda sunt ad exceptiones similes; juxta tradita per eundem *Caraviam d. R. in 166. num. 50. & in R. in antecedenti 174. num. 2. vers. Quare.* Quinimo, si ad probandas alias exceptiones, nullus negat, quin possint produci instrumenta, & alia scripturae, vel ex hoc ipso admittere opus esset, posse produci etiam testes, cum scripturae appellatione veniant testes, ut probat idem *Caraviam in hoc R. in 2. & 3.*

- 9 Sed praxis contrarium observat, recipitque tantum, Curia pro Tribunali, testes super satisfactioe extra vincula, ex traditis per *D. Consil. Statib. res. 21. tom. 1. & res. 132. tom. 2. Conf. Roc. res. 90. num. 26. Praef. Novissimum c. 24. tom. 2. cons. 70. fens. & in causa liqui dationis instrumenti petita per Ill. Comitem Celani, contra Ill. Principem Belvederi, instante Principe, recipi testes, Curia pro Tribunali productis, ad probandam instrumenti simulationem, impedita interim liquidatione, fuit per Judicem Hebdomadarium provolum, quod recipiantur testes super satisfactioe tantum, confirmatumque extitit die mense Martij 1662. per M. C. V. Julietis aulis, & votantibus D. D. Padilla, Cortez Commissario, Astuto, Salamancia, Dura, & Alsisios, fuit determinatum, quod poena ponatur in libro, verum non exequatur, donec facto verbo in S. C. aliter fuerit ordinatum. In banca de Alexio. Quae provisio adhuc pendet facienda in S. C. & Dom. M. C. V. Fidis Patronus, justitiam Comitibus circumvallavit fide omniuj Aet. Magistrorum M. C. V. attestantium de stylo incommorabili, solium testes, Curia pro Tribunali, recipi super satisfactioe extra carceres; ratio hujus praxis illa videtur, quia opponens satisfactiois exceptionem non impugnat instrumentum, imo illud acceptat, atque confirmat, sed alias exceptiones obijcienti juramentum obstat, & proinde uti perjuris extra carceres non auditur, alias esset aperire viam calumnijs, atque dilationibus.*

R I T U S CLXXVI

Item servat ipsa Curia, quod quamvis secundum practicam, immo per capitulum quoniam contra, extra de probat. penes acta debent remanere originalia documenta, tamen ipsa Curia, facta collatione, restituit paribus,

S U M M A R I U M

- 1 Originalia instrumenta presentata, an, & quocumque restituuntur producenti, vel remanent in actis Aduarii.
- 2 Scripturae contracta ab originalibus, vel copiis quando fidem faciunt.
- 3 Consue de mandato procuratoris quomodo debent.
- 4 Assertio Aduarii, seu Notarii, in actis existens, quod illud viderit, fieri satis, quidvis si viginis Notarii attestentur, videtur.

Quin in antiquis.

- 5 *Conjunctus, ut pro conjunctis admittatur sine mandato, duo potissimum convenire debent, quae reconvenerunt.*

Congruit *R. in 96.* super quo pauca quaedam, sed utilia notavimus. Vide *Mascarell. in praxi Civili par. 3. Glos. Respondendum, num. 14. & 15.* loquentem de protestatione faciendi in actu productionis declarante id facere cum potestate repetendi originale, post *Carav. & Morem in specul. par. 6. in 8. A. in num. 36.* hujus *R. in* memorem, *Corrabb. de syndic. par. 1. num. 138. Gail. praef. observ. lib. 1. observ. 134. num. 24.* id quod ex hoc *R. in*, & *Caraviam* indicat *Avus meus ad Capyc. decif. 40. sub num. 1.* Etenim nec de jure cogitur creditor originalem instrumentum dimittere, ex *Specul. in tit. de Instr. edit. §. videndum, post prim. ex Abb. in c. contingit prim. notab. de qd. Instr. deducti Carav. hoc in R. in num. 1. & ad originibus, & copijs scripturarum, & instrumentorum, quando illam faciunt, loquitur *Jacob. in prax. Civil. cap. 174. Theor. par. 3. §. 1. verbo, Exemplum.**

- 2 Verum quia in extractionibus copiarum ab originalibus, consuetum est, apponi clausulam, illam ex raxiis a proprijs originalibus, intelligendum esse putat *Futius decif. Roman. 152. num. 4. par. 3.* de originibus registratis in processu, si Notarius prius fassus esset se extraxisse a processu. Copia vero, licet fides ex altero processu exemplata sit ne satis, dicam *R. in 185.* optulaturque scripta *Jap. R. in 184. n. 2.*

- 3 Mandatum vero procuratoris quando consistat debeat, si ignorare nolis, adeas *Boer. dec. 181.* fusillime explicantem, tum in contractibus, tum Judicij loquentem: cuius verba hic spectantia in eam summam reducenda arbitror originale dimitendum esse, vel saltem exemplum, relictum originali, ex auctoritate *Luce de Penna in l. hac sanctionis, vers. si quid in proc. aore, de divers. offic. lib. 12.* mentem enim verò simplicem procuratorij mandati celebrati manu talis Notarii non sufficere, probatur, ex doctrina *Cajstronj. in aurb. si quis in aliquo documento, sub num. 2. c. de eisdem, & Bal. in rub. C. de fide Instr. sub num. 14.* ubi dicitur fuisse illud productum, & vilius, reiecta doctrina *Felini in cap. cum in Jureperiens. sub n. 14. de offic. delegat. quoniam uerissime reijcit, post Alber. & Cajstronj. Rota coram Ubaldo in Anconitano consensum 20. Novembris 1613. sub num. 1.* inter relictas a *Farinac. ult. decif. 535. par. 1. tom. 2. Gratiani. disp. servat. cap. 203. num. 54. T. n. b. c. claus. jur. lib. 2. conclus. 128. num. 3. v. n. b. b. l. p. lib. 1. de potest. eor. que sunt in consens. cap. 92.* Idque adeo verum esse addit idem *Cajstronj. eod. in loco, ut etiam si viginis Notarii attestentur, vidisse mandatum, non probent, cum producentium omnino esse originale, existimet, reiecta copia ordinatione Judicij extracta, ad jecus quoque id communi scribentium voto probari, & obli-*

vat *Miscard. de probat. concl. 108. num. 6. ex Sec. cin. conf. 79. lib. 2.* quid si cum enunciativa concurrat temporis diuturnitas, *Gabr. comm. conclus. 1. num. 1. Affl. decif. 347. Emil. decif. 353. par. 2. Muscilli. decif. Sicil. 101. num. 29. Muta dec. inf. d. n. m.*

de v. Regni 67. num. 6.

- 5 Quod verò, si conjunctus pro conjuncto compareat, indicat *text. in l. exigendi, c. de procurat. præstita cautione de rato, ad sex. in l. non solum, §. qui alienum, ff. de procur. & dummodo longe sit conjunctus abiens, non in vicinis locis degens, ut optime probat Hippol. de Marfil. singul. 228. & in simili scriptis Episcop. Campanil. in divers. rub. 11. cap. 23. num. 156. cum verb. mandatum exhiberetur, nullo addito nomine procuratoris; verum esset alium in eo relictum ad nominandum procuratorem, sit nè validum, prolixo sermone edisserit Boer. decif. 274. demumque anquit.*

RITUS CLXXVII.

Item quod quæcunque citationes in processibus factis, nunquam ponantur in processibus, sed in facio citationum, & hæc duo semper fuerunt, & ad præsens servantur per dictam Curiam.

SUMMARERUM.

- 1 Citationis littera in processu extere debent, nisi consuetudo admittat poni in fissa.
- 2 Si nullibi reperiantur, verum Actuarius de illis attestetur sit ut satis.
- 3 Ritus hic observatur in citationibus liquidationis instrumenti, quæ causæ summariissima dicuntur.

Universalis Regni usus, & omnibus patens non rejicit prædictam observantiam, nè licet citatores ponantur in processu, sed in fasciculo: Romæ autem ita passim fieri certissimum est mihi, & omnibus, qui cum Civitate incolunt in aperto est, neque propterea in ea Civitate subsistunt, quæ Ubold. congestit in Anconitas. causam 24. Maii 1613. num. 3. iterumque die 10. Novembris ejusdem anni num. 1. quæ Farinac. sunt decif. 492. & 535. par. 1. liquidum locum habent, si schedula non reperitur non autem cum penis Actuarius, sive Notarium causæ residet, quamvis non in eodem processu, maxime vigente usu ponendi in fissa, hoc autem Romæ in more est quando facile haberi, & videri potest; cuius contrarium si schedula abesset, quamvis de ea Notarius attestaretur, illamque vidisse, aut factam fuisse, scripserit ex allegatis per Felin. in cap. quoniam e contra, fab. num. 51. si de probat. opitulaturque rescripta à nobis antedicti Rit. n. 4.

Verum quoad citationes super tenore instrumenti, hic Ritus servatur, quæ conservantur simul in uno fasciculo, ut Carav. quoque fatetur, ea ratione, quia instrumenti liquidatio est succincta cognitio, & ut ajunt, summarissima, in qua extraordinarie procedunt, nec fit verè processus, ut alibi pluries notavimus.

RITUS CLXXVIII.

Item servat ipsa Curia, quod si debitor alicujus venit, & ipse creditor sit defunctus, & habet.

tur de debito ipso publicum instrumentum, & præstentur in Curia ad petitionem filii, & hæreditis dicti creditoris & defuncti, dictus debitor vivens interrogatur super tenore instrumenti, si constat eum esse heredem, focus autem, si debitor ipse sit mortuus, creditor autem vivat, nam heredem debitoris ipsius quomodolibet interrogare non potest super tenore instrumenti, cum præsumatur, justam ignorantiam causam habere.

SUMMARERUM.

- 1 Debitor vivens interrogatur super tenore instrumenti, quomodo creditor mortuus abierit, cujus heres liquidat.
- 2 Expedito tamen præambulo in beneficium heredis creditoris.
- 3 In liquidationis executivo judicio non vendicat locum regulo illi, filius argo heres.
- 4 Liquidandi facultas non competit legatario, cui fuit nomen debitoris legatum.
- 5 Præambulum non interponitur in beneficium legatarii.
- 6 Heredi usufructuario an liceat præstare instrumentum.
- 7 Praxis adducitur.
- 8 An heres particularis, & fideicommissarius, & heres heredis.
- 9 Creditori an hoc liceat, cui Judicis decreto fuit nomen debitoris adjudicatum.
- 10 Contra heredem debitoris instrumentum liquidari non potest.
- 11 Ratio diversitatis traditur.
- 12 Debitoris corpus, instante creditore, non sequestratur, nec detinetur, quin suppellitur.
- 13 Creditoris vocantis personam, aut dumtaxat movendi debitoris additur pena.
- 14 Sepulchrum, an sequestrari possit, & familiare an ad seminas heredes transit.
- 15 Casus recensetur inter Ill. Lunisem Curveriani nepotem Ill. D. Fortis Pepi Norisani Ducis, & Dominum Consiliar. Hortensium Pepi Anthonis Sacerdotum, super successione conspiciam tumul. evan. Bi in Regali Ecclesia Divi Dominici hujus Civitatis in familia decorem à D. Marco Antonio Pepi Borani Cantuarii, ab omnibus oppidiorum.
- 16 D. Hortensius Pepi quando inter Consiliarius Santhæ Clara ascensus fuit.

EAM sanxit noster Ritus legem ut heres creditoris extincti ad formam Ritus agere valeat in debitorem viventem, & proorsus vera est sententia, quæ, jure quoque communi attento, probant Bal. in l. fin. §. est præfatum, Cud. de jure deliber. Arzin. conf. 32. num. 1. & 2. Soccin. conf. 89. Suarez. in l. p. rem; an pl. 1. num. 10. ff. de re judic. Gomf. ad l. Tauri 64. num. 6. recedentes hanc praxim liquidandi instrumentum, cui quippe praxi complures, tum ampliationes, tum restrictiones accommodat Galerius in sua praxi liquidation. Instrum. 1. par. 2. par. princ. rub. 1. à num. 10. Masell. ad Corp. dec. 75. nu. 3. Carab. singul. 88. Gravina. par. 2. declarat. 3. n. 4. Frecc. p. 11. q. 10. Roberts. confid. 3. num. 3. R. Sanfelice. dec. 213. n. 9. lib. 2. factis tamen penam

bulo explicat *Maranta par. 6. an. 8. sub num. 24.* & insinuat *Anus meus ad unum. Copey. dec. 75. sub num. 1.* de quo latius erit sermo inferius *Ritu 181.*

Ut propterea in hoc liquidationis executivo iudicio, vulgaris illa non habeat locum regula, filius, ergo heres, sed aliunde vigore praeambuli se esse heredem, liquidationem expostulans, deducere debet, arg. l. ut necessarius, ff. de acquir. hered. hñ. in l. per diversos num. 22. g. 10. C. mandati, Cnater. ver. resolut. cap. 3. n. 92. tom. 2. & ex Alex. Natta, Folter. & alius annotat Camill. Borrell. in summ. decif. tit. 19. num. 6. tom. 2. & adversit Galtier. in d. prax. verbo, Adversit creditor num. 10. & 11. & ita iudicatum repertum in M. C. quam in S. C. referente D. iudice Aloysio Corcione, in causa Andree Porpora, cum Not. Francisco Antonio Campagna, penes Actuarius. Lucinam, & consensit, quae ad huiusce *Ritus* exornatum scriptis. Episcopus. Rec. par. 6. col. 163. dec. 2304.

Hinc haec liquidandi facultas haud competit legatario, cui a testatore creditore legatum est nomen debitoris virtute solennis documentum, juxta *Carara*, sensum in hoc *Ritu* sub num. 8. quem insc. quantur Galtier. add. verbo, advertat creditor, num. 26. & 27. *Tartagl. in prax. civil. cap. 1. num. 45.* quidquid dicat Carol. Anton. Mocc. in *Sylu. cas. forens. c. 42. n. 19.* annotata facultatem à nostro *Ritu* ad impartiri dumtaxat heredibus creditoris ad exclusionem particularium successorum, potissimum legatarii cui in re legata pro herede reputatur, l. quæstus, de hered. instit. Cnater. su. 3. cap. 20. num. 22. et quæ solidissimum præbet munimen inconcussa praxis, quæ inolevit, ut praeambulum nunquam interponatur in beneficio legatarii, ex exaratis à *Fransia Martino par. 2. controvers. forens. cap. 2. num. 46. 2. Viroe dec. 46. Thoro vota dec. 57. num. 2. Montan. controvers. forens. cap. 43. num. 11.* quique sublinet præsentationem instrumenti stricte intelligendam fore, ut penalem, & à jure communi exorbitantem, quin *Frans. Mar. Prat. praef. observat. 24. n. dñm num. 7. Caravita* sustineat alicam respectu legatarii, sed nec heredi in usufructu, non dato alio herede in proprietate post mortem, licet præstare instrumentum vim *Ritus*, explosa D. Reg. Revit. autoritate in contrarium adducta dec. 26. num. 3. firmat, & tradit *Thor. par. 3. compend. decif. scilicet. 2. verbo liquidari an possit instrumentum, pag. 39.* praxis propterea viguit, ut vel heres in proprietate interroget super tenore instrumenti, vel uterque scilicet, heres in usufructu, cum herede in proprietate, de qua testatur idem *Frans. num. 21.* sicut de cedente, & cessionario diximus *Ritu 166.*

Idem dicas in herede pecuniari, qui loco legatarii habetur, & etiam attenta disfunctione *Bar. Bald. in lex fuso l. 2. ff. de hered. instit. certum est* quod in eum non transeunt actiones directæ, juxta *Liquetius, Cde hered. instit.* quicquid in contrarium somniaverit, tam in legatario, quam in herede particulari, *Gravines. p. 2. declar. 8. & 9. à num. 15.* & pro hæ opinione collimant cumulatim à *Lombert. de jure patron. lib. 1. par. 2. art. 62. g. princip. perim. mibi 163. & Emanuel Costa in cap. 3. pater, prim. par. in verbo, in re certa, num.*

11. & 12. Quid de fideicommissario, tangit *Pino de Franch. decif. 204. in princ.* & de herede heredis, aut substituto, loquitur *Berard. Pand. de liquid. instrum. p. 2. declar. 4. & 5. Galtier. num. 15. Dñm. regul. 39. in princ. Papar. ad Confus. Carbon. fol. 245. n. 2.* Qualiter verbò procedatur si heres sit pupillus, *Frans. Ant. de judic. Robert. de liquid. instr. confil. 3. n. 7.*

Hinc creditor cui prævio iudicis decreto nomen debitoris adjudicatum fuit, abique creditoris, in cuius faciem fuit instrumentum juratum, vel ejus heredis intervntu, non valebit illud liquidare, *Reg. Sanfelice. dec. 213. num. 6. & 12.* quem insc. quatur *Giaz. in observ. ad dec. 115. Reg. Copey. Litr. 5.*

In heredem verbò debitoris instrumenti virtute, attentaque forma agi possit, negat *Ritus* ille potest in relatis verbis. Si debitor ipse sit mortuus, ex quibus id peroptime deducunt DD. quos idem *Calter. recenset, 2. par. 2. princip. rub. unic. à num. 27.* necnon observat *Anus meus ad Copey. dec. 75. sub num. 1. Thor. par. 3. compend. decif. scilicet. 2. verbo. Pano liquidationis instrumentum, & verbo, prax. 3. f. 7. in quæstia*, & decifum memorat *Regens Copey. Litr. dec. 115.* etiam in herede hereditario nomine pro defuncti are obstrictio, ejus sciti memores sunt *Prat. lib. 1. discept. forens. cap. 15. in fin. Thor. in suppl. decif. par. 1. verbo, heres cum beneficio, non enim Confil. Steibach. res. forens. 19. lib. 1. scripsit in gratiam creditorum contra heredem obligatum nomine proprio, ejus veritatem investigamus ead. *Ritu 166.* & memini decreti generalis registrati à *Reg. Sanfelice. dec. 212. lib. 2.* Quod referunt etiam *Thor. par. 2. compend. decif. verbo, Exceptis disfunctionis Inventarii, Reg. Copey. Litr. 1. tom. confil. 31.* qui num. 26. testatur in determinatione illa fuisse injunctio Dominos trium Aularum, sed ex lectura decreti apparet totum S. C. fuisse unitum, ut adversus *Reg. Copey. Litr. observat. Prat. ad Paschel. par. 1. cap. 2. ad num. 77.* & addimus, de jure communi articulum examinantem, *Mar. Guirb. p. 1. observ. 104.* quo beneficio, & gaudere fideiussore ipsius heredis, expensa doctrina *Haring. resolvit Moccia, in ejus sylu. cap. 47.* Verum quæ fuerit tam dissimilis hujus *Ritus* dispositionis ratio, vacillant scribentes, quamvis non desint, qui persuasivas recentiores rationes, maxime *Pannus ad Ritu 166. par. 2. declar. 3. num. 5.* idemque *Galtier, à num. 28.* postrema verò hujus *Ritus* verba insinuant, quæ illa sit, dum in heredem debitoris interrogauimus non admittunt, quia præsumitur istam ignorantie causam habere, sed ejus quæ sit vis, poterit, studiosè lector, animo pervolvere.*

Cæterum, cum debitor interit, ejus cadaver sequentari, vel detineri nequit, adhuc creditores instantes, quin sepultura deus, assertit *Menckland scribens de arbit. judic. 337. Brum. à Sole q. 29. à num. 1. Mart. de juris. par. 2. cap. 47. num. 3. & par. 4. cas. 115. num. 2. Cavalcant. de brach. reg. p. 4. num. 397. & par. 6. num. 553. Caball. confil. 203. Ant. Scopp. de jur. non script. cap. 99. num. 6. Franc. de Petr. conf. 49. num. 38. Laner. varior. in lustrat. tit. de prisio successu, more, cap. 1. n. 125. Mus. fende conf. excusat. l. iust. 2. num. 4. Gravines. & ad quæ *Anus meus decif. 82. Brum. à Sole in quæst. legat.**

legal. 29. Didacus Spino spectat. testament. Glos. 2. num. 11. Pet. Condo coll. 3. jur. Canon. par. 2. col. 163. 40. num. 3. Franc. Horclan. de attentat. cap. 31. num. 147. P. v. opin. 171. verbo, creditor, Petr. Greger. synagoga. jur. univers. lib. 33. cap. 23. num. 15. Petr. Pech. de jure sibiendi. cap. 5. num. 23. Borrell. par. 2. summa. de p. tit. 36. d. attent. ap. pell. pendens. num. 167. Morsen. in prax. S. C. lib. 2. p. 3. Gladietnebor. num. 51. tandemque Farinac. qu. 20. nu. 139. satis enim inhumanum esset inquit Covarr. var. resol. lib. 2. cap. 1. nu. 10. j. & à Christiana charitate alienumque adhuc barbaris moribus conveniens, impiumque, nedum apud Christianos, sed etiam epud Ethnicos, cadaver inopis debitoris insepultum detineri ex eo, quod et alienum minime solvatur, cui, & illam additus periculum extensionem, quam dicit Menoch. indic. c. 51. nu. 21. tradit amplius ad creditorem adeuntem debitoris moribundi domum, illumque, aut suos vexantem, illum siquidem propterea jus non modo amittere suum, verum tantumdem etiam vexatis restituere debere, ait sultus Aush. Item qui, Cade stipulatus, quod notanda duximus, nam & his temporibus haud desierunt creditores, qui sequestra petere, & imperiti iudices, qui illa concedere ausi fuerint, juxta Angeli placito affirmantis, creditoribus jure licere, in Aush. in defunctis, sek fustor. var. & demore, in princ. notab. 2. quod fallum esse, & etiam, non homine dignum, Maria cit. cap. 155. num. 6. & Farinac. memor. qu. 20. nu. 142. advertunt, quod Borrell. add. loco num. 169. nullo modo sibi pericula valet, hanc fuisse Angeli Jurisconsulti gravissimi Baldi fratris summa nobilitatis viri, sententiam, sed potius in illo loco malignatam fuisse literam ab aliquo invideo post ejus mortem, & procedere debere negatim, non, quod, scilicet, cadaver non possit impediri.

10 Sed an sepultura sequestrari, & vendi possit absque labe simoniæ, negativè scripsit Suer. tem. 1. Relig. lib. 4. de Simon. cap. 14. non solum ratione benedictionis, sed etiam ratione terre, ex cap. Abolenda, de sepult. insequuntur Barbo. in red. c. 2. Levor. cit. lib. varior. elucubr. tit. 2. & 10. Reginald. lib. 23. num. 226. quod intelligit Fragos. de regim. v. p. l. 5. de sepult. disp. 8. §. 17. n. 518. quoad sp. ritual. & benedictione, secus vero ratione mater. & terre, in qua fundatur jus sepulture, nam illud materiale, vendi potest, ex Aush. 3. par. lib. 12. cap. 17. q. 2. Quod si jus sepeliendi jure sanguinis competat, transferatur ad posterios illius familie, exclusis creditoribus, ex sex. in l. pro herede, §. de acquir. herede. l. p. p. C. de sepulch. v. iol. Jos. de Anan. cons. 86. si autem jure hereditario conveniat, ad quocunque hæredes transmittitur, ad instar juris patronatus cum universitate bonorum, l. jus sepulchri, §. de relig. & sumpt. funer. Tuscib. verbo, Sepulchrum etiam enclaus. 101. Hinc filius matris sepulchrum familiare non habet, & filia sepulchro patris caret, sed illud ad proximiores de agnatione pertinet, Tb. Saur. qq. forens. lib. 1. qu. 21. num. 3. & 4.

11 Accedit superioribus annis, ut hic articulus in disputationem veniret inter Dom. Consiliarium Hortensium Pepi Socerum meum (cujus viri memora, ac virtus alio fortasse præcone, quam me

Genero, magis gaudent, nè suspensa laudatio meo videatur, illud tamen, cum iocissimum sit memorare de eo puer non dubitaverim, cum M. C. V. Judicem Excelsi Comitibus Castellæ Prærog. s. jussu (quo primò tempore hujus Regni hæbuit pro Rege moderandas hic accepit, quod & illud munus omnino reculebat, datum aliquot ante annos illud idem obijet. Pessidentis mox anni malignitate apud Urbem Castrem devotata, dum valetudinis quadragenario cessu in Castellæ Bærræ experimentum facit, iterum ab eodem Piorege accersitum, ac M. C. V. Judicem electum mense Novemb. 1656. Quam Magistratum mense Maio anni 1657. gerere cepit, cum tamen jam superioris mensis Aprilis 30. die, per Regium diploma, Matriti, datum, ac subscrip. um, inter Consiliarios Viros electus esset, quam dignitatem, ut honestissime gerit, ita diu gerat, atque augeat, maximopere voveo inter hunc, inquam, Virum, & illustrem Comitem Conversani, accidit hujus arcibus disceptatio. Cum in anno salutis 1580. a Marco Antonio Pepi Domino Conjuris, S. Angeli Falsanelle, Optati, Optatelli, Baronis Tuccanisi, Abroisæ Castalis Rustiani, & aliorum feudorum erectus fuisset tumultus in moreis satis conspicuus in Regali Ecclesia Sancti Dominici Majoris hujus Civitatis, sub nobilibus à proxima Nideli sessione, si vè à Civitatis, & Regni, præclarissimæ tamen, fam. læ succellæ, ac monumenta habent, in memoriam Bartholomæi Pepi Regij Consiliarij, sub Carolo V. Imperatore, Parentis sui, totiusque familiaris decorum, cum inscriptione, quam relictus Cesar Eugenius in Napoli Sacra, fol. 280. Cumque aliquot post annos U. J. D. Lutus Pepi Causarum patronus insignis, Hortensij filius, qui de anno 1563. Advocatus fiscalis munere, apud Bonnam Poloniam Regium successit esse, frater patris prædicti Marci Antonij, è vivis fuisset sublatu, Paulus J. C. & Advocatus veridice ipsius Lutus filius, Hortensij verò Socer, mei, de quo nunc mihi sermo est, pater, aliud Epitaphium inscrip. fecit, ab eodem Eugen. relictum, fol. eodem 280.

Contendebat proinde Ill. Comes Conversani, nepos ex filia Ill. D. Portæ Pepi Neritonis Ducaisse, filæ prædicti Marci Antonij, ac D. Belisarij Acquarivæ, Neritonis conjugis, tumultum ipsum, de quo dicebamus, suum esse, nec ulla ratione ad Hortensium & etiam pertinere, qui quamvis ipsius Ducaisse esset consanguineus, erat tamen in remotiori gradu, nec illius hæres.

Contra à Socero meo dicebatur, nullum jus Comiti in tumultum competere, utpote ex forma descendendi, sed omnia jura sua l. i. s. ejus tumuli in decorem familie, & beneficentium erecti, pertinere, ad se, tanquam gentium, ejusdemque fam. l. æ, ob rationes jam dictas.

Quamobrem obtinuit à Collateralis Consilij decreto Socer meus annotationem in possidendo tumuli.

Quæ re cognita, Comes, ipsiusque rei equitate, acquievit, ac lite dimissa, per publi. cum instrumentum, mediante persona adm. Rev. Patris F. Thomæ Parascandori Ordinis Predicatorum ejus procuratoris, stipulatum sub die 17. Junij 1659. manu Horazij Dominici Francisci Vitag. jur. ci. sit

fit, ac renuntiavit ad beneficium dicti Hortensij, & q. Marci Antonij Pepi junioris patris U. J. D. Hieronymi adhuc viventi ejusdem Hortensij Confobrinij qui duo tantum Viri, cum liberis suis, ex hac familia supersunt) eorumque posterorum capellam, tumulum, ac sepulchrum, una cum ornamentis, tanquam ejusdem generis, ac familie dictae Portie Neritonis Ducissae, superstitum; Hodieque apud eos possessio est, qui correspondent dicto Monasterio annuum censum ducatorum decem. Idem possident alium tumulum, unum cum Altari, Virgini Deiparae Annunciatrice dicato, ab eodem M. Antonio Pepi extructum in anno 1576. intra celeberrimum Sancti Francisci Monasterium Monialium hujus Civitatis, ubi duas filias habuit Deo additas.

Itaque in beneficiis praedictorum ex Lutio Pepi descendentiis, diem remanent sepulchra, feudales ditiones, ac terras ad alias familias rerum mortalium vicissitudo distraxit, quidem hic in terris, tam firmum, quod temporis injuria, fortunaeque Rota non circumagat, usque deque ad libitum verset?

Hujus porro rei causa ea fuit, quia M. Antonius, de quo saepe supra, Lutij Confobrinus, liberos masculinæ stirpis nullos sortitus, duas tantum filias suscepit Portiam, & Hortensiam, cum quibus in matrimonium collocatis tota ejus res simul migravit, hinc cum Portia ad Neritonem Ducem, hinc cum Hortensia ad Claudium Capycium nobilem Sedilis Nidii, ut testantur potissimum Zanara in familia Acquariva, Filibertus Campanil. in Historia Familiae Capycij, Cesar Eugenius in descript. Regni Neapol. fol. 64.

RITUS CLXXIX.

Item servat ipsa Curia, quod si aliquis, vel aliqua interrogatus per ipsam Curiam super tenore aliquorum instrumenti, fuerit incarcerationis & infra terminum ad probandum, si datum, non probaverit defensiones: facta conclusione, Curia ipsa procedit contra eum ad sententiam mutilationis manus: & tandem tenet ipsum captivum: donec contentabit adversarium suum, qui fecit eum carcerari.

SUMMA RERUM.

1. *Dictio, donec, quid importet.*
2. *Cedere bonis an liceat cui fuit incusatum instrumentum, ad finem praesertim, ut a carceribus relaxetur.*
3. *Cessio bonorum, in via executiva admittitur. Maxilla sententia relictur, & perpenduntur illius verba.*
4. *Cessio bonorum materia, remissio.*
5. *Debitor visculis mancipatus vigore instrumenti liquidati, deinde exarceratus, nunquid praesumatur solvisse.*
6. *Debitor, si post liquidationem instrumenti, non satisfecerit creditori per depositum eidem liberatum cum cautione, si postea idem creditor iudicis decreto conclusus fuerit alteri creditori illud resistere, ut sequatur pecunia evocatione, possit*

carcerari instante eodem creditore, vigore liquidationis primo loco facta.

1. **C**oncordat *Ritus* 171. super quo pauca quondam adnotavi. Et ejusmodi dictionem (*Donec*) in hoc *Ritu* memoratam esse limitativam temporis, & taxativam, probat *Cervantes quest. comm. 866. num. 35. tom. 3. Carav. noster num. 1.* adductus verbis *Ritus, Contentabit adversarium*, deducit, dubitari posse, si ad cessationem posset ille admitti bonorum, contra quem fuit liquidatum instrumentum, cum namque mandet, tandum detinendum esse, quamdiu satisfecerit, atque ita excludit alium quemcumque modum relaxandi a vinculis, concludit tamen non prohiberi beneficio cessationis, ut, & praeter rationes ab ipso consideratas, alias plures, non quoque periculis fumus: illam potissimum, quod unquam contentat adversarium, qui bonis cedit, si verbum illud, *contentabit*, activè sumatur, scilicet, ut debitor satisfecerit, quod si passivè, nempe, ut creditor contentus remaneat, cerè bonis cedendo, non inhaereret verbis *Ritus*, nos autem juxta primum sensum intelligere debemus, eo quod jura hanc admittant, etiam in validiori casu, interpretationem, cum solutionis, satisfactionem omnem accipiendam, dicat *Text. in l. solutionis verbo, ff. de verb. signific. Garb. obs. 82. num. 4.* quin aperiore sunt verba *text. in l. solutionis verbum, ff. de solut. ca. nempe, solutionis verbum pertinet ad omnem liberationem, ut sique ad substitutionem obligationis refertur, quae ad numerum solutionis, atque in terminis consilium legis Hispanicae, ita concludit Gutierrez pract. q. lib. 1. q. 33. num. 9.* rejectis contradicentibus, per ipsummet antea rolatiis authoritatibus *num. 2.* quin, & illa verba, ut quæ ad condignam satisfactionem, opulentur plurimum, quæ rectissime observat *Abb. in cap. praetera num. 3. de usur. & Episc. Campanil. in divers. Juris Canon. rub. 11. cap. 20. sub n. 64.*
2. Imò, & assumptum illud, quod in via executiva admittitur cessio bonorum, probatum multis Doctoribus in *tratt. privileg. Granda, q. 234. n. 138.* anteaque tutatus erat *Ass. decis. 29. num. 2. & 3. atque decis. 19. num. 9.* necnon *Gutierrez in tract. de juram. consuet. cap. 15. num. 37. & Mathias Brunus in suo per vulgato tract. cgl. 6. bonor. q. 12. prin. & praeter similia haec n. 14. c. 1. & rationes circa ultimum validas, cum nostrae, idem Carav. sententiam defendentes, ut cessatione impediat instrumenti liquidatio, si in Regno praesentetur juxta formam *Ritus*; Doctores extant speciatim in ejusdem *Ritus* terminis loquentes, atque in eandem propendentes assertivum, aperteque verbis defendentes, scilicet idem *Carav. Rit. 166. num. 54. Francis. Anton. de Judice in tract. de liquid. Instrum. consil. 14. num. 48. Pandus rod. tract. par. 5. declarat. 31. Galtierus in suo praed. liquidat. Instrum. 2. par. 3. par. princip. rub. 2. num. 32. Apicella in suo intussum pauperum tit. de cess. bonor. num. 2. lib. 1. c. 1. alio additionem: num. 681. contradicit tamen *Maxill. ad consuet. Barrensis. de cess. ff. licet n. 25.* eumque relict *Amatus, cujus nullum quippe verbum praesertit in Maxill. sententiam ipsummet deduxisse, Amatus consil. 50. sub num. 5.***

R I T V S CLXXIX.

Neque veritate fulcitur, quod *Ritus* utatur illis
negativis verbis, *Aliter non excusetur*, quibus
suffultus idem *Maxilla* contrarie subscriptis
opinionem, tantummodo enim in debitorum oppo-
nente solutionem simpliciter loquens, dicit, quod
donec probet solutionem, debeat, in vinculis cau-
sam dicere. Ceterum qui cessiones bonorum vo-
luerit perlegere compendiosum tractatulum, at-
que utilissima in ea re addiscere percurrat, quæ
nos concessimus *Ritæ* 287. illud præteritum, si
cessiones jam dictæ renunciari possit, explicamus,
quodque lætè tangunt *Amsena de potest. in se ip-
sum* c. 20. lib. 2. *Alsegrad. conf.* 42. *Cristin. decis.*
228. *Dum. Reg. Tapia de jure Regu. lib. 4. tit. 19. de
morator. Mafcat. in præc. par. 3. lib. 2. Glos. deti-
nabitur*, num. 49. & 108. *Griff. de except. num.*
10. *Carav. in hoc Rit. num. 4. mcmor. Thesaur. dec.*
186.

Quod verò *Carav.* hoc eodem in *Ritæ* num. 7. tra-
dit, non probari, debitum fuisse satisfactum, ex
eo quod debitorum fuisse vinculis mancipatum,
constaret, confirmant, ipso laudato, *Arne mens
ad Cope. decis.* 46. sub num. 2. in fin. *Galter. par. 2.*
3. par. rub. ult. num. 7. & post eundem *Carav.*
notat *Ju. Franc. Papar. in comitat. ad Consuet.
Cathac. in 2. dist. 870. num. 19. post præc. civil.
& crim.* non enim sequitur fuit carceratus, ergo
ex eo tunc exegit, secundum *Bal. conf.* 26. num. 4.
vol. 1. sic bonorum casso liberat à carcere, sed non
à debito. *Judoc. in præc. civil. cap. 70. n. 8.*

Quid si debitor post peractam liquidationem ve-
ro solverit per depositum quod fuit liberatum
creditori cum cautione, id postea hic creditor
coactus fuit alteri anteriori restituere, an debitor
possit vigore illius liquidationis primo loco factam
in carceribus mancipari, hanc questionem tangit
R. Revut. in apostilla propria ejus manu, quam ser-
vato, lecta in margine cujusdam libri, & affirma-
tive resolvit. *fretus tex. juncta Glos. fin. in princ.
in l. de fere. §. fin. §. de jure fidei*, cum qua con-
cordat *Bar. in l. Marvini, §. duobus*, num. 4. *prop
§. 1. §. de leg. 2. Bal. in l. libera num. 6. C. de senten-
tia. & inter. ubi Angel. in princ. & Salyc. ibid. num.*
2. in pen. q. solutio namque diu non duratura ni-
hil operatur, l. qui sic, §. de solut. addit deinde
*Reg. hæc verba à Dum. hic casus accidisset in M. C.
inter Annibalem Caracciolum, fud ejus hered. 1.*
& *Ju. Michaelem de Morra, per M. C. fuit provi-
sum, & quod infra quatuor dies faciat depositum,
alio renouetur litera excoctoriales realiter, &
personaliter; quod decretum fuit confirmatum per
S. C. in Aula Domini Theodori, cum interventu
duorum tantum ex Regii Consiliariis, scilicet Do-
mini Gizzarvelli, & Domini Sanchez. Aduariis
M. C. est Falpas; sed postea, fuisse iterum verbo in
eodem Aula, cum interventu Domini Fanicis, ad
supplicationem Cornelii de Masipre-Judice vocati
dicti *Ju. Michaelis, contra quem fuerant etiam
renouata litera excoctoriales, & in prima relatio-
ne non fuit audita, fuit decretum, quod audiat
ipso ordinario, & sic fuit subleata illa via exequan-
tia. Et idem Reg. Revut. pluries hunc articulum
examinat, super rub. de instrum. liquidat. n. 48. de
quo meministi *Ju. Francis. Papar. ad Consuet. Ca-
thac. sub n. 16. pag. 248.***

Item servat dicta Curia, quod postquam ille, qui
fecit citare aliquem, super tenore instrumenti, &
fecit condemnari eum, quia non comparuit; (&
forte fuit ipse accusatus alias accusator, missus in
possessionem ex primo decreto, & transierit duo
menses à die factæ obligationis) tunc adhuc ipso
recondemnat, scilicet ad tertiam partem bo-
norum mobilium, statim post lapsum dictorum
duorum mensium reddit instrumentum ipsi actori,
quod in dicta Curia assignavit, & fecerat obli-
gationem, quæ obligatio scribitur supradicto in-
strumento à tergo, cujus obligationis tenor sta-
tim ponitur: quo instrumentum reddito, non exi-
gitur obligatio ab illo, qui obligavit se: licet se
concordet extra judicium sine licentia Curie, te-
nor obligationis, quæ fit in ipsa Curia per eum
qui assignat instrumentum ipsum, (qui actus assi-
gnationis est primus in dicto extraordinario pro-
cessu: & citatio est secundus) talis est: videlicet
à tergo hoc modo instrumentum pro &c.

S U M M A R I U M.

- 1 Contumacia inter alias penas executionem ex pri-
mo decreto patitur.
- 2 Contumacia propterea procedere debet primum
decretum, atque in aliis consue.
- 3 Citatio si non reperitur in actis dicitur verificata,
negativa, quod quis non fuit citatus.
- 4 Contumacia si longius protulerit devenerit ad se-
cundum decretum, & quantum temporis prola-
bi debeat, cum aliis.
- 5 Immissus in possessionem ex primo decreto fiat ad
possessor, discutitur.

EX hujus *Ritus* dispositione executor ex primo
decreto ponitur in possessionem bonorum
debitoris citatus super tenore instrumenti, con-
tumaciaque effecti, estque una penarum, quam pa-
titur contumax, l. consentanum, *Catum. & quan-
do Index, l. fulcinius, §. 1. §. quib. ex caus. in posses-
sionem, Tusch. conclus.* 1019. *lit. C. & conclus.* 286.
lit. M. atque in Regno viget *Præf. 3. de ordin. Ju-
dic.* qua disponitur, actoris arbitrio concessum
esse post incusatum ultimam contumaciam, si ve-
lit petere terminum ad probandum, an potius se
immitte in possessionem ex primo decreto; conse-
cutivè igitur procedere oportet contumaciam, ut
dictum interponatur decretum, quin & illa, quam-
vis intercesserit, in actis tamen non appareat
ad illud propterea nequeat Index, cui innorescere,
& consistere prius ex actis debeat citatum labore
contumacia, ut valide illud proferat idque Do-
ctorum sententia probat, quam verum asserit *Bu-
trius in cap. voftra num. 31. de verb. cleric. & mu-
lier. Felin. Bald. Gemin. Corder. & alij*, quibus in ni-
xum tandem insequitur *D. Reg. Palenzuela conf.* 52.
num. 10. noque in consimilibus scribimus in
postremis verbis *Rit.* 210. atque in *Rit.* 176. quin,
& altero in consimili de relatione executæ cita-
tionis loquens *Rota Romana* de ea costare debere
in actis, neque satis esse Notarii attestationem,

M etiam

etiam si diceret, sibi relatum fuisse à nuntio de executà citatione, si illius relationis tenor non appareat in ipsis actibus, ut videre licet in *Anconitana consuetum* 24. *Mali* 1613. coram *Ubaldo*, apud *Farinac*, est *decis* 499. *nn.* 3. *par.* 1. *tom.* 2.

- 3 Ac propter à dici veritatem negativam (scilicet, quod quis non fuerit citatus) eò ipso quod citatio non reperitur in actibus, tenent eadem *Rota coram Lingduensi* in *Tibolam*, *Concilio*, 10. *Decemb.* 1608. *nn.* 42. apud *Farinac*, est *decis* 167. *par.* 1. *tom.* 1. *Paul. de Cessio consil.* 81. *num.* 3. *lib.* 2. *Alex. consil.* 1. *nn.* 21. *lib.* 4. *Aff. dec.* 117. *num.* 5. & ibi *Urbil. Maur. alleg.* 4. *num.* 6. *Cotta de fidei se. ent.* & *ignor.* *diff.* 81. *num.* 12. *cut.* 2. *Int. decis.* 110. *lib.* 2. *Card. Crasque. dec. Rot. Roman.* 35. *num.* 2. & *dec.* 163. *nn.* 2. *Novar. dec.* 30.

- 4 Et quia primum jam dictum decretum est præambulum, ad secundum ex *Bart. in l. si finita § Julianus, ff. de damn. infecti, Morant. par. 6. acta* 11. *num.* 2. idèb perfecte veritate Reo in contumacia proceditur contra ipsum ad missionem in possessionem ex secundo decreto, per eundem § *Julianus*, et quæ *Bart. in l. cum proponas, C. de bonis amb. Judic. possid.* exactaque *Fragnac. de ordin. Judic.* quantum verò temperis prælabi debeat à primo ad secundum decretum, videtur incertum, attenta dispositione juris, etenim alij Judicis arbitrio remittunt, alij annum saltem requiri intermedium opinantur, ut videre licet, apud *DD. concordatos* per *Hieronymum de Crevola* *comm.* 160. ubi præterea addit quid juris ex illius Regni lege. Hujus autem Neapolitani, postquam trimestre præterit ad secundum procedi decretum, concedit *propm.* 4. modò relata. Ejusmodi autem termini, scilicet primum decretum, atque secundum decretum, quid præstent, & alia utilia, scribit *Morant. par. 6. memb.* 2. *nn.* 12. atque de *Boris* in *addit. ad eisdem memoratas Pragmat.* & quia secundum decretum est sententia interlocutoria; idèb quid Judex quandoquæque revocet, *Roman. sing.* 608. & *Matthes. sing.* 39. est etiam verum immisium in possessione ex primo decreto in actiōe personali, non effici possessorum, sed simplicem detentorem, nullamque propter acquirere possessionem, *Decius consil.* 400. *sub* *nn.* 8. & magis communem dicit *Negusant. de pignorb.* in 2. *membr.* 3. *par. vrsquinto quaritur, sub* *nn.* 11. *Menech de retentione possid. remed.* 3. *qu.* 27. *nn.* 225. idèbque expellere ad posse antiquum possessorum, sed utrumque stare posse in re, scilicet, prædium, tanquam dominium, & possessorum, immisium verò tanquam custodem, & detentorem, ex eodem *Negusant. add. Decemb.* 2. *num.* 18. probatque *Grat. decis.* 12. *Marchia* *num.* 13. idèbque ex omnium sententia dicit *Gloss.* 1. in *cap. contingit de dolo, & contumacie*, idèst tam juris Civilis, quam Canonici professorum, cum in actione reali dissentiant, dum Legiste annunt, Canoniste verò negant, ut illam testatur *Gloss.* & altera in *cap. quoniam frequenter, § si vis. coram, ut lite non constet. necnon Hieronymus de Crevagliis qu. comm.* 176. supradicta verò immissione propter contumaciam facta, si debitor sibi restituit possessionem infra annum perat, satisdare Judicio sibi compellitur, licet bona immobilia possideat, *Gloss. per celebris, in §. si verò etiam, & quidam jurent, in Amb. de exhibetis, Jafon. in*

Isidam *nn.* 2. & *Hipp. num.* 247. *ff. qui satisd. cogant.* tandemque *Valens. Franch. de fidei se. cap.* 4. *num.* 11.

R I T U S C L X X X I

Item servat ipsa Curia quod si sit præsentatio instrumenti debiti in ipsa Curia, quod non est liquidum; puta quia dico hæredem Titij, cui fecisti instrumentum tale, &c. licet non constet per publicum instrumentum quomodo sum hæres: tamen possum dare petitionem, & probare per quicumque probationes me esse hæredem; & interposito decreto, quod sum hæres, procedat interrogatio. Aliqui tamen dicunt contrarium; dicentes, quod debeat probare in promptu per publicum instrumentum, me esse hæredem promptum prolium in quadam alia observantia, &c. quantum quandoque sit observata una, quandoque alia.

S U M M A R I U M.

- 1 *Iste Ritus suis conditus ab Henrico Accensiojoco Civitatis Ravennensis, quæ laudatur.*
- 2 *In hoc Ritu traditur præmi servanda ab hærede ad probandum se esse talem.*
- 3 *Præambulum hæredis tantum, non fideicommissario concedendum.*
- 4 *Ejusmodi præambulum jure communi, an Ritus innitatur.*
Legitimatio persona in Judicio, etiam exequutio, est necessaria.
- 5 *Præambulum cur ita dicatur.*
- 6 *Illo non dum prolatum, nec nisi relaxari possit citatio super tentum instrumentum.*
Instrumentum illiquidum, mixt tamen liquidandum, produci potest ad formam Ritus.
- 7 *Sola fides actuarii M.C.F. de præambulo interpositum sufficit, ut hæres valeat liquidare instrumentum.*
- 8 *Forma petitionis ad decretum præambuli obtinendum, & interpretandi decretum traditur.*
- 9 *Præambuli decretum citatione non indiget.*
Qui in linea Collateralis.
- 10 *Decreta præambuli nullum afferunt præjudicium, nec inducunt litem pendentiam.*
Traduntur in M. C. F. & interlocutoria dicuntur.
- 11 *Si fuerit à decreto præambuli reclamatum non committitur causa in S. C. sed in eo & à Judicibus M.C. relatio, quod limitatur.*
- 12 *Semper illa expeditur in M. C. & interposita extra Civitatem, an probet in M.C.*
- 13 *An, in instantia clerici, possint interponi coram Judice ecclesiastico.*
- 14 *Coram quo Judice conveniendus sit clericus immisus in possessionem, vigore decreti præambuli.*
- 15 *Ad huncfinem hæredis ex testamento, etiam decretum præambuli inserponitur.*
Non tamen vigore codicillorum.
Quid ad instantiam hæredis particularis, legatarii, cessantarii fideicommissarii, &c.
- 16 *Sed an probata per testes voluntate testatoris.*

quid vigore patris in contrahendo intervius adje-
cti.

- 17 *Hæres eligendi viam testati an variari possit.*
18 *Hæredi ex testamento nullo præambulum non con-*
ceditur, sed quando aliquis adversus illud oppo-
nitur, impetratur terminus, prævio sequestro bo-
norum hereditarium.
19 *Minor ad possit heredem insinuare ejus Cetero-*
rum.
20 *Pro consequendo legato, an detur via exequuti-*
va.
Novissima determinationes S. C. indicantur.
21 *Aditio hereditatis, per quam alius præsumatur, &*
alia ad materiam trahuntur.

Ritus ille conditus fuit ab Henrico Aconcia-
joco patrio præclarissime Civitatis Ravel-
lensis, teste *Proccia par. 8. quæst. 2. num. 17.* quin
& ipse *Proccia in traç. de subfoud.* recensens præ-
fulgentes Regni Urbes, lib. 1. rub. *de Provinc.*
& *Civit. Regni num. 33.* necnon *Fuscus in suis*
singulis. verbo, Ravallum, præcuria hujus Civi-
tatis commemorant, quam Coloniam Romano-
rum appellatam dicunt sub Constantino Impera-
tore extructam, aeris salubritate celebratam, civi-
um nobilitate, atque ædificiorum magnificentia
præclaram.

In hoc verbò *Ritus* describitur præxis servanda
ab hærede ad probandum se esse heredem, inter-
posito decreto scilicet, præambuli declarat *Marant.*
p. 6. sub num. 24. qui præterea adducit concor-
dantem *Ritum 178. & decis. de Franch.* addit tertium,
nempe *Ritum 286. in dec. 204. num. 1.*
quem laudat *Reg. Copyc. Latro dec. 198. num. 19.*
omnium tamen intellectum ponit *Afflic. in consil.*
vol. qui scienter, num. 10. idemque *de Franch.*
cit. decis. num. 8. ut loquantur de hærede, eoque
propterea non extendi ad fideicommissarium, illi-
que non esse concedendum jam dictum decretum
præambuli, id quod insequuntur *Reg. Revit. conf.*
45. num. 9. & conf. 50. num. 13. & decisum mo-
runt *Thor. p. 2. compend. dec. verbo, præambu-*
lum suum à fideicommissario, de Petris conf. 61.
num. 8. Reg. Copyc. Latro consil. 78. Consil. Szai-
ban. ref. 39. lib. 1. num. 4. sed contradicunt in fi-
deicommissario, & proximior in bonis antiquis,
vigore Neapolitane Consuetudinis, quibus im-
missione dam tradunt *Thor. alleg. 18. na. 65. R.*
de Marin. lib. 2. c. 57. & c. 88. Reg. Copyc. Latro
dec. 108. lib. 1.

Sed ejusmodi præambulum jure communi inni-
ci, constat ex notatis per *Rol. in l. 2. C. de evenc.*
rei judic. & Arat. in l. 1. is potest cum l. seq. & illic
Angel. ff. de acquir. Hered. quamvis ad effectum li-
quidationis instrumentorum ex eisdem pro-
dunt *Ritibus*, scripserit eodem in loco *Afflic. in*, legi-
timatio tamque personæ in quolibet judicio, etiam
executivo, est necessaria, *Cenc. de cens. par. 2.*
num. 5. art. 6. num. 14. Patr. de Greg. de consil.
quæst. 8. num. 4. Thor. vot. 84. numer. 332. par.
1.

Præambulum verò, per quod quis declarat
hæres ab intestato, vel ex testamento commu-
niter ita dicitur, quia est præbuius ætus, ut hæ-
res postea tanquam hæres possit exercere, & su-
stinere jura defuncti hereditaria activè, & passi-

Tom. II.

vè, sicuti enim interdictum possessorium præam-
bulum est ad petitorium teste *Jas. in l. fin. post m. n.*
4. C. de codicil. ita in casu Ritus ejusmodi decre-
tum est præambulum ad reliqua, quod plenus
constat ex Bar. in eadem l. fin. n. 1.

Quia DD. omnes in hac specie liquidationis
ab hærede faciende traslantes eam præscri-
bunt formam, ut decreto evulgato præambuli,
eoque producto, petat hæres expediri citationem
super instrumenti tenore, distaque citatione exe-
cutione procedat ad ulteriora, quod præsertim
videre licet apud *Galter. in prax. Instrument. 1.*
par. 2. par. princip. rub. 1. num. 12. & Præsid.
Merlin. lib. 1. controu. frans. cap. 88. num. 1. nimi-
rum, si dubium emerit illud; necne mandatum
citariorum relaxari possit, nondum prolatum ipsius
præambuli decreto, & quidem licet tutatur ci-
tationis *Galterius in 3. par. princip. rub. 2. num. 38.*
cum proferri possit inter primum, & ultimum pre-
emptorium, dñm tamen in ipsa citatione id fue-
rit expressum ut ille addit *num. 39. Galter.* infe-
quitur *Dana. tom. 1. de pugn. DD. 1. de præamb.*
num. 18. Thor. videndus tom. 3. compend. dec. ver-
bo, Instrumentum, in liquidari possit, pag. 367.

Nec sane sine ratione concedatur, sed illa,
quod illiquidum instrumentum, mōx tamen li-
quidandum ad formam *Ritus* produci possit, ju-
xta *Copyc. dec. 48. & ibidem annotata ab Avo*
mo Moscat. in prax. p. 3. Glos. determinatur num.
116. Carru. Ritus 167. na. 17. illibique nos totigi-
mus *Dan. Index Franc. Martin Fray, lib. 1. discept.*
forens. c. 9. n. 15.

Sed an sola fides *Astutarij M.C.V.* sufficiat de præ-
ambulo, & quis dicatur hæres, & valeat liquidare in-
strumentum inquiri, & decisionem M. C. addu-
cit *Thor. voto 84. num. 334.* & meminit *par. 3.*
compend. decis. feli. 1. verbo, hæres ut possit.

Formam vero petitionis Curie offerende ad do-
creti præambuli obtinendum, & ipsiusmet decre-
ti præter *Carru.* in hoc *Ritu*, rescribunt *Galter.*
p. 1. 2. p. rub. 1. num. 12. Tartagl. in prax. Civil.
cap. 1. num. 52. Carr. ob. sing. 85. Papar. in prax.
tit. 8. de adit. hered. num. 25. & formam decreti
præambuli scribit *N. codin. in prax. Judic. Civil. n.*
228. & præambulum succedentis foriudicato qua-
liter concipitur, tangit *Thor. p. 2. comp. dec. verbo,*
præambulum succedentis. Illud verò ab inte-
stato absque citatorio editio in locis publicis, &
consuetis, contra interesse præcedentes, inter-
poni solet ad instantiam filiorum, vel aliorum,
qui sunt ex linea descendenti; prævia tantum
duorum testium adminis fide dignorum de visu
cum esse mortuum depositione, & de auditu, se-
ptem, si de visu constare non possit, *Imbric.*
de repulsi. requir. 2. num. 78. Dana. cit. loco num.
12.

In linea verò Collaterali ad instantiam fratris
etiam fieri, neque citationem esse necessariam, ip-
sumque audivisse id consuetudine receptum, à *Ca-*
sare Luciano, cum esset *Judex* ipsius *M.C.V.* fi-
dem præstat postea *Carru. in hoc Ritu sub n. 4.*
vers. bene totum, ejus memores sunt *Reg. Sanse-*
lic. dec. 210. num. 3. Franc. Mar. Prax. tom. 2. di-
scept. forens. cap. 39. num. 1. Reg. Copyc. Latro add.
dec. 158. num. 1. At hodie, tūm in fratris benefi-
cium, tūm aliorum agnatorum, & cognatorum,

M 2

ac

ac uxoris interponitur, prævia tamen citatione per edictum, *Thor. par. 1. compend. verbo, præambulum faciendum*, quidquid dicat *Caravit*, quæ inquitur *Reg. Sanfelice, decif. 25. num. 5. lib. 1. Dama. add. tit. de præambuli, à num. 1.* nam non tenetur probare se esse proximorem, sed fufficit probare se esse certo gradu conjunctum, non comparate alio in gradu proximioris, ut constat ex *Alex. Com. Jof. & alijs in l. si potest, ff. de acquir. poffeff. Tiraq. de retrat. lignag. §. 11. Gl. 1. num. 5. Montan. contrav. 43. sub nova. 21. cumquæ hoc decretum interponatur, partibus non citatis *Thor. vet. 70. num. 29. par. 1. Gramm. dec. 58. Murant. 3. p. 2. in 1. num. 79. Pannu in epifcilo de prefentat. Infrum. par. 4. declarat. 20. n. 123. Marot. difcept. 10. forenf. cap. 3. num. 110.* fed ex fimplici informatione, citra caufæ cognitionem, nullum ex eo affert præjudicium, nec in poffefforio, nec in petitorio, etiam circa contenta in ipfo præambuli decreto, tradunt *Anna alleg. 19. Confil. Georg. alleg. 45. tom. 1. & alleg. 2. num. 14. tom. 2. Gagliardi. de abfolut. à juram. §. 1. num. 2. Ricc. in add. ad mem. 204. Franch. decif. Thor. p. 1. compend. verb. præambulum factum, Prot. lib. 1. difcept. forenf. cap. 13. sub num. 74. Reg. Cypre. Latro decif. 198. num. 18. lib. 2. ut propterea non inducat litis pendentiam, cum re verà præambulum non fit iudicium, fed potius liquida quadam probatio aditionis hereditatis, *Comill. de Medic. conf. 40. num. 45. Conf. Theodor. alleg. 17. num. 21. Lancelotti. de attent. in prefat. cap. 4. num. 15. Thor. p. 2. compend. decif. verb. præambulum, & p. 3. fed. 3. verbo, remiffio caufæ præambuli addo quod hic pendente in S. C. interpositum nullitati fubjacet, *Montan. dec. 8. Prot. lib. 2. difcept. cap. 42. num. 7. Conf. de Georg. alleg. 2. num. 73. tom. 2. Thor. p. 1. compend. verbo, præambulum aditionis.****

Hinc decreta præambuli, ex testamento, & ab interfecto, tractantur folum in M. C. & non in S. C. & R. C. quia abique iudicia refpiciunt folum, fi aliquis fit hæres, teste *Reg. Cypre. Latro dec. 139. num. 20. & 183. num. 22. lib. 2.* illaque interloquutoria deuntur, *Seaglion. Ritu 163. num. 6.* quæ fi ab ipfo præambulo fuerit appellatura, non committitur caufa in S. C. fed fit à M. C. in eodem Tribunali relatio, & nequeunt iudices in caufa votare, *Ann. alleg. 18. Ricc. p. 2. colle. 370. & p. 6. colle. 2304.*

Sed paffim quando adest partis contradiclio, & negotium requirit altorem indaginem, folet S. C. mandare, quod caufa remaneat in S. C. & caufa committitur, teste *Reg. Cypre. Latro add. dec. 139. num. 21.*

Regulariter igitur decretæ præambuli tractantur in M. C. V. in hac Civitate, tam ad instantiam Civium, quam exterorum. Extra verò Civitatem, Regis Audientia, Curia Regia, & Barones illa valide interponunt, ut obfervat *Dama. add. tit. de præambuli, p. 20.* Verùm præambula facta extra Tribunal M. C. nullam fidem faciunt in M. C. & in hac Civitate, nili fuerint in illo confirmata, ex præfententia illius Tribunalis, ad quod duntaxat fpectat fimilia præambula facere, juxta hunc *Ritum*, ut obfervat *Thor. p. 1. ver. 84. sub num. 336.*

Sed an ejufmodi decretum, & confelfio inven-

tarij bonorum hæreditariorum poffit fieri eorum Judice Ecclefiaftico, fi testator fit clericus, vel hæres, latè, post alios, tractant *Barb. in l. Hæres abfent, in princ. num. 77. cum feq. de Judic. Dama adducens Supremi Collateralis provisiones, add. loco sub n. 19. Bovaidd. tom. 2. politic. lib. 2. cap. 18. num. 179. Sarmiento de reddit. 4. par. cap. 1. n. 8. Gutierrez. lib. 2. præ. 3. quæft. 49. Guid. opa dec. 261. quem laudat *Avus meus ad Gramm. dec. 10. num. 15. Cabed. dec. 84. p. 1. Emmanuel Thernoud p. 1. decif. Senat. Archiep. Portugal. 18. Thor. in fupplem. compend. dec. verbo, Clericus prætendens aliquod, Gabr. Perpir, de mand. reg. 1. p. cap. 16. num. 19.* Sed etiam quo Jure ee conveniatur Ecclefiaftica perfona in iudicio in poffeffionem vigore talis decreti, fi de illius nullitate dicitur, inquirunt *Pergrin. de fideicom. art. 48. num. 62. Gratian. lib. 2. difcept. forenf. cap. 238. num. 97. Reg. Roy. dec. 44. Reg. Sanfelice. 210. p. 2. Confil. Carleval. de Judic. lib. 1. difcept. 2. n. 952. tom. 1. & Franc. Maria Prat. lib. 1. difcept. forenf. cap. 42. n. 43.**

Ad instantiam verò hæredis inftituti in testamento quoque interponitur decretum præambuli, fed non vigore codicillorum, in quibus non potest hereditas dari, neque adimi, *l. a. C. de codicill. l. non codicillum, C. de testam. §. sequit. in ff. de codicill. Urfill. ad Affl. decif. 134. num. 6. Montan. dec. Aragon. 34. num. 3. Fontanell. dec. 577. num. 3. p. 2. Prot. lib. 2. cap. 8. num. 33. Ricc. add. in locis fpec. in reg. 169. limitationes adjunderis, *Montan. ad Minad. dec. 8. num. 6. Præf. Merlin. cent. 2. contrav. forenf. cap. 2. num. 3.* fed an in beneficiis interponitur particularium, *Præf. Merlin. lib. 2. contrav. forenf. cap. 2. num. 28. lib. 2. Confil. Steibach. cenfur. 2. ref. 106. n. 85. Abec. in fylv. conf. forenf. 1. n. 1. 2.**

Verùm poffint interponi ex voluntate testatoris, probata per testes, affirmative refolvit *Giaz. ad dec. 7. Cypre. Latro, num. 4.* fed non vigore pacti in contractu inter vivos adjecti, cum inter modos fuccedendi non addit ifte per pactum inter vivos initum, *l. 1. ff. de pæb. hered. Dec. conf. 224.* regulaque refiftit, dictans, pacto non poffe dari hereditatem, *Thefaur. dec. 225.* quidquid affirmit *Bayard. Pand. p. 2. declarat. 5. 6. 7. & 8. poffe, eo fretus argumento, quod ad instantiam fideicommissarij univerfalis, legatarij, celfionarioj, fubftituti, emptoris hereditatis interponitur decretum immiffionis in poffeffionem, ex edicto Divi Adriani, de quo in *l. fin. C. de edic. Divi Adriani.* liquet cum materia inculcationis inftrumenti ad formam *Ritus*, fit exorbitans, non effe extendenda ad fideicommissarium, legatarium, ceterosque, qui non valent exercere directas actiones, & non funt creditores, ex verbis, & mente contractus, & legis, nec funt heredes ex emptione hereditatis, maxime quia ipfe debitor potest in actu interrogationis dicere, solviffe heredi, quem, cognofcit in creditorem, fed verè reprefentantem creditorem in inftrumento enunciatum, ut bene perpendit *Montan. add. contrav. 43. num. 22.* de quo *Præf. Merlin.* meminit add. c. 2. num. 2. quibus propterea remedium d. *l. fin. C. de edic. Divi Adriani.* non competit, *Præf. dec. 464. Ludov. dec. Verni. 23. num. 19. Thor. veto 57. num. 2. Menech. de adipifc. poff. remed. 4. num. 693. Achilperfon. de adipifc. poffeff. num. 238. Roder. Suar. in l. quoniam in pro-**

- ribus, *C. de inoff. test. Mart. de success. legat. p. 4. qu. 16. art. 1. num. 60. Mier de majorat. qu. 52. num. 64. & debent legata, & fideicommissa accipere à manu certis, ac liquidi hæredes, Cavalier. decif. 106. num. 7. & decif. 516. num. 4. Clarin. lib. 2. controu. forens. cap. 168. num. 2. verum quod hæres particularis valeat liquidare, dixit Thor. var. 84. num. 184. par. 1. & par. 3. compend. decif. fidei. 1. verbo, hæres particularis. Et an præambulum possit expediti in beneficium substitutis existente instituto vivo, sed ad triemes perpetuo condemnato, idem Thor. inquit, par. 3. compend. fidei. 2. verbo, Præambulum an possit.*
- 37 Petens verò præambulum, & hereditatem ex testamento non sollemni, vel invalido, si succumbat, an variare possit, & petere ab intestato, etiam in secunda instantia, affirmativè decemur tradit Affl. decif. 53. & observat Uffill. ibid. necnon declarat Conf. Theod. alleg. 17. num. 16. ac tradit Roman. conf. 125.
- 38 Quod quidem præambuli decretum vigote testamenti interponitur, ipso exhibito testamento, non cancellato, non aboluto, nec abrafo, Ann. alleg. 19. num. 3. addens num. 12. quod Iudex mittens in possessionem ex testamento nullo, non modò gravat partem, sed tenetur in synd. catu, Ricc. collect. 370. & 2304. Ritus enim intelligitur de testamentis validis, conformando se dispositioni juris communis, ad tex. in l. 2. Divo Pio, §. condemnatum, ff. de re judic. Jud. Prat. lib. 2. discip. forens. cap. 23. num. 7. Reg. Cyp. Latro decif. 180. num. 18. lib. 2. & jure communi attestato, ex vitio visibili in testamento, & consilio in continenti de nullitate, immisso virtute add. l. fin. C. de edict. Divo Ad. impeditur Ferrer. de fideicommiss. art. 48. num. 29. Bertaz. conf. etvcl. 55. num. 28. de Ponte conf. 20. num. 23. lib. 1. & alij, quos refert Pras. Merlin. lib. 1. controu. forens. cap. 10. Reta Roman. apud Farinac. decif. 770. num. 3. tom. 2. p. 2. Gr. aff. lib. 2. recep. sentent. §. transmissio, q. 12. num. 15. Tob. Non. conf. 63. num. 10. Grat. discip. forens. cap. 702. num. 42. quod namque est evidenter nullum, aliquem effectum parere non potest, Ret. Rem. apud Farinac. decif. 526. num. 7. & 8. tom. 2. p. 1. Reg. Tap. decif. S. C. 1. nuq. 22. Pras. Merlin. add. lib. 1. cap. 10. à num. 6. quod si a iqua evidens, vel situm multum dubis adversus illud opponatur exceptio, non interponitur decretum præambuli, sed jurisdictio ordinariam, prævio bonorum hereditatorum sequestro.
- 39 Hinc mortua Prudentia de Rainaldi die 20. Novembris 1652. per Regiam Audientiam Aquilanam, interpolito præambulo ex testamento in beneficium Dom. D. Francisci Antonij Sardi nobilis, Civitatis Sulmonis, illius Avunculi, & hæredis cum appellasset à decreti prædicti interpositione, & immisione in possessionem D. Jo. Baptista Transmundi uti pater, & legitimus administrator ejus filiorum hæredum ab intestato, opponens ex diversis causis testamenti nullitatem, potissimum tanquam factum in beneficium dicti Sardi Curatoris ab ipsa Prudentia adulta, ex Caffr. conf. 231. num. 2. vers. ceterum res nulli exempli, val. 2. Duen. reg. 3. in 2. conclus. & ampl. 6. Cavalcan. de iur. & curat. num. 279. Ferrer. de iur. fidei. lib. 2. tit. 6. num. 12. vers. sed contra, Paul. Montan. de iur. tutel. & curat. cap. 30. num. 79. Petr. Rebus. ad Conf. tit. de donat. & aliis dispos. tutor. & admin. fidei. reprobat. Glaf. 3. & 6. t. 2. Marta vote 198. num. 3. & 4. Reg. Tap. dec. Supr. Ital. Conf. 160. num. 9. & 49. & capitur ex tex. in Auth. ne sit, qui obligatus sit habere p. obli. res minorem, §. quod si quis, quibus addo, quæ novissime scribit D. Reg. de Marin. ad Reverser. dec. 146. à num. 1. tom. 1. & quamvis replicaretur à nobis validum esse, & legitimum, nec esse nullum, ex hoc quod fuerit factum in beneficium curatoris à minore, attentata communi, & veteri DD. sententia, Guttier. de tutel. & cur. p. 2. cap. 14. num. 10. Arovel. in l. Reg. 23. num. 14. tit. 11. lib. 5. Concer. vers. refel. lib. 1. cap. 7. de tutel. num. 147. vers. dubitari tamen, Avend. de mot. lib. 2. cap. 20. in fin. Borjes. in collect. sup. C. in l. 4. C. de res. in integr. Red. Tom. 7. ad 8. tit. 11. num. 3965. & 4038. quæ omnes contrariæ opinionis 2. Auctoritates recitat Decber. differt. Belgic. 3. sub num. 24. lib. 2. Christin. decif. Belgic. 4. num. 9. de his, qui testam. faci. poss. Conf. Hodier. lib. 1. controu. 14. num. 14. determinatum in Collaterali Consilio attestans num. 33. & tex. in cit. §. si quis, loqui in contractibus, & non propterea extendendum ad ultimas voluntates, ut advertit Guttier. add. l. eo à num. 19. hocq. in casu vendicare locum, à traditis à Consiliario Statban. lib. 1. refel. forens. cap. 85. n. 26. tamen à S. C. referente Dom. R. tunc Conf. R. Thomas de Aquino, sub die 14. Aprilis 1655. manavit decretum. Quod infra decem dies partes deducant eorum incumbencia, & interim sequentium factum vigore decreti confirmari per S. C. firmum remaneat, penes Vincipium Lombardum Act. Mag.
- 40 Hinc legatario pro legato via competit executiva adversus defuncti hæredes, l. cum filius, l. coarctis, ff. de leg. 2. quod fuit opinio originalis, Glis §. illud verbo, Decreto Auth. de her. & fidei. Quam uno ore sequuntur Angel. ibid. num. 57. Jof. in l. fin. num. 6. C. de edict. Divo Adrian. relend. Succin. conf. 103. in princip. lib. 3. Natta conf. 625. num. 25. Alex. in dicit. l. p. sub num. 3. Ripa in l. ait prator, §. si Iudex, num. 7. de re judic. Dec. conf. 17. num. 6. Crass. §. legatum, quasi 775. altere Crass. de except. in præludio num. 37. Myling. sing. observ. cont. 5. observ. 61. ubi testatur hanc opinionem in Camera Imperiali receptam, Marta in summ. de success. par. 4. q. 16. art. 1. num. 68. Felf. de success. crea. §. 17. num. 128. & de success. progress. §. 18. num. 98. Martien. lib. 5. recapitul. tit. 4. Glaf. 14. num. 11. hanc opinionem communem esse testatur Bore. conf. 17. num. 6. & 7. eamque uti veteriorem, & magis communem defendit Simon de Fratis de interpos. ult. volum. lib. 5. dñb. 3. num. 144. ad 168. & ita servari in Signatura Justitio, & talem esse communem proximè, & Itylum, testatur Spin. de testament. Glif. 35. num. 37. judicatum in Parlamento Francie refert Guid. Tap. decif. 483. Gubelin. in cap. Reynosius, vers. si nob. qua liberis, num. 193. de testam. Redier. in l. post rem judicatam, num. 7. vers. Scitum casus, num. 6. de re judic. Arovel. in l. 1. tit. 21. lib. 4. Nov. recapit. in Glif. etiam qua quæres scripturas, n. 20. Felician. de sol. de consub. lib. 3. cap. 1. num. 6. Carstau. decif. 4. num. 69. & discip. forens. cap. 62. num.

num. 16. tom. 1. Joseph Ludov. decif. 23. num. 9. *Commia in Ritu Sicil.* cap. 19. num. 73. *Coler. de proces.* par. 3. cap. 2. num. 23. *verf. licet autem*, communem dicit *Menfem. de cauf. execut. ampliat.* 12. n. 5. *Bardell. conf. 2.* num. 29. tom. 1. *Inftit. fingul. lib. 3. cap. 36.* *Baria in fua Curia Philipp.* p. 1. in *Jud. execut.* 2. par. §. 7. num. 2. *Vro. decif.* 464. n. 2. lib. 3. qui penitus contrarie fententia fectatores refutat, *Dum. Reg. de Marinis quotid. refut. lib. 1. cap. 241.* qui ex ore Regentis Conftantij fic femper practicum in Sacro Confilio, & decifum in anno 1626. in caufa Sebaftiani Cammardella, cum Victoria Salamanca teftatur, D. Pref. Filia in *margar. var. concluf. verbo Legatarius, Pultimo*, p. 1. indubitatim firmat D. Reg. *Cope. Latr. decif.* 12. num. 12. lib. 1. & taudin D. Reg. *Sauf. fic. decif.* 204. num. 2. tom. 2. qui nemum viam exequutivam, fed immissionem quoque legatario tribuit, decifum in Sacro Confilio tradit: & *litteficat rex. in l. 1. Cod. commun. de leg. pro contra-*ria opinione adducto à *Guid. Pap. q. 483.* quod etiam notavit additè *ibid.*

Sicque in anno 1644. determinatum fuit per idem Sacrum Confilium in caufa D. Caroli Caraccioli, cum Illust. Marchioniffa Sancti Juliani, in qua cum Dominus Confiliarius Antonius Miroballis, tunc celebris Advocatus Marchioniffæ, intenderet viam executivam legato debitam impedire, junctis Claffibus Sacr. Confil. decrevit, effe describendum legatum in faciem D. Caroli vinctum, quod non poffit alienari in confultu S. C. & præfata cautione de refiftendo cui, quibus, & quando, & ad omnem ordinem S. C. licet eidem D. Carolo exigere tertias decurfas à die obitus Illustiffi. Marchioniffæ, & decurrendas, & refpectu omnium hinc inde prætenforum fuit datus terminus in caufa, *referente D. Conf. Alexio Gamba,* & cum fuiffet de nullitate dictum, alio decreto decifum fuit, nullitates non obftare, ut teftatur Dominus Franciscus Maria Frate, qui tunc jura D. Caroli strenue tutatus fuit, lib. 1. *difcep. forenf.* cap. 10. per tot. & *Dum. Thor. in fupplemento decif. verb. legatarius, Pultimo*, fol. 339. ubi inferit Domini Miroballi allegationes. Quorum fententia pofteriore fe fubfcripfit Dominus D. Franciscus Merlinus *contro. forenf. contrer.* 2. cap. 2. à num. 1. qui immissionem dari negat, concedit tamen legatario viam executivam per viam præcepti, & noviffime decrevit S. C. fub die 8. infantis menfis Julij 1664. in caufa D. Cafaris Maragnone Sargentis Majoris, legatarij D. Urfule Laines ejus uxoris in ducatis duodecim mille, cum D. Beatrice Albalfo, & fororibus de Montoya, provifumque fuit, *quod prædicta D. Beatrice hæres futorum legationis prædictarum de effe-*ribus hereditariis, non fubjectis fideicommiſſo, neque confuetudine hujus Civitatis, deducit tamen quantitatibus legitimis foluitis, *referente Domino Confiliario D. Ferdinando Mafceſo, Viro*, in quo generis nobilitas, fumma doctrina, ac integritas maxima, morum fufvitate conjunctæ concurrunt, In Banca Lavina.

Verum quocienscumque contra teftamentum vel ipfius legati præftationem aliqua altercatio juris, vel facti fubfiftens opponitur, via exequutiva reftringitur, & impartitur terminus, ut ob-

ſervat idem *Pref. Merlin. add. cap. 2. num. 18.* & decifum teftatur *Vela videndus differs. 42. nu. 47.* & 48. tom. 2. id quod Sac. Conf. inſectatum fuit in caufa creditorum Antonelli Mazzella, cum Carolo Mazzella debitor in ducatis fexdecim mille cum intereffe, vigore legati relicti à Nicolao Mazzella fratre in beneficio Antonelli Etenim, expetentibus ipfius hæredibus, & creditoribus legati folutionem via exequutiva, fub die ultima Martij 1653. *referente Dum. Confil. Antonio Capiblanco, provifum fuit, Quod infra menſem pro omni termino, & nominatione partes producant or-*rum incumbencia, auditis etiam hæredibus Antonelli Mazzella, & interim fequeſtratur duc. triginta mille effeſſores de capitalibus debitis per Regiam Curiam remanſis in hereditate Nicolai Mazzella. In banca nunc de Amico,

21. Aditio verò hereditatis, non expedito præambulo, per quoque actus inducitur, tradunt *hol. conf.* 224. lib. 20. *Card. Tufch. concluf.* 190. vol. 1. *Fab. decade* 20. *err.* 10. *Cardin. Mantie. lib. 12. de con-*jeſſ. *tit. 9. num. 18. Franc. Barrii lib. 11. de ſucceſſ.* *tit. 3. num. 1. Gabed. decif.* 61. *par. 2. Mar-*cell. *Calo de mod. artic. & prob. Glof. unica*, §. 20. à num. 590. *Rota apud Barrot. decif.* 279. num. 12. & 20. *Provanus Cirocchus difcep. forenf.* cap. 34. & cap. 61. à num. 23. *Menſem. de cauf. execut. ampliat.* 12. num. 3. & 9. & *ampliat.* 14. num. 21. *Confil. Staiban. ref. for.* 176. num. 6. *tom. 2. pot. ſi-*milium verò ex folutione legati à defuncto relicti illius inducitur aditio, *l. cum quem* 14. C. de *fidei-*comm. *Menoch. lib. 4. præfump.* 101. num. 19. *Rota apud Cencium decif.* 280. *Coccinij decif.* 168. num. 1. *Card. Sereph. decif.* 1407. num. 4. id quod reſtringimus in folutione legati pij, quod minimè ab hereditatis aditione dependet, fed folùm à voluntate defuncti, *Craſſ. §. legatum, qu. 68. num. 4. Tirag. de pia caufa priv.* 33. *Cervall. qu. 107. Rob. præf. refolut. cap. 61.* & in terminis notant *Tufch. add. concl.* 190. *lit. A. Surd. tit. 1. de alim. qu. 444* num. 38. *Halligerius ad Donell. lib. 7. cap. 8. Colle-*gium *Argentoratense lib. 29. tit. 2. ſubf.* 13.

Et ſi quis confiteatur coram uno creditore ſe eſſe hæredem, à ſibi præjudicium afferat quoad alios abſentes, ad intellectionem *rex. in l. fin. §. de interrogat.* inquirunt de *Franch. decif.* 694. *Thor. p. 1. compend. decif. verbo, confefſio*, & p. 3. *ſed. 1. verbo, hæres confitendo*, & *voto* 23. num. 15. *Conf. Staib. lib. 1. refut. forenf.* 86. *Mucc. var. qu. q. forenf. dilucid.* q. 4. *Urfell. concl.* 51. num. 60. *tom. 1.* quid verò ſi in aliquo libello, ſed ſcriptura judiciali, quis dixerit ſe eſſe hæredem, *Mafcard. concl.* 40. & 42. *Hieronym. Pulterus conf.* 28. n. 293. vol. 1. *Mar. Mantua ſing.* 314. *Tepas. tit.* 548. *cap. 8. §. 4. Rota apud Ludovic. decif.* 460. *Mantie. dec.* 355. n. 4. *Cafar. de Graff. dec.* 161.

RITUS CLXXXII.

I Tē ſervat ipſi Curia, quod ſi multoties aliquis citari faciat Titium, quem Titium dicit in citatione ſe velle de perſuno accuſare, quia conſtitutus idem Titius in ultimoſimo publico coram judice, & notario & teſtibus &c. promiſſe &c. juraviſſe, &c.

&c. deinde Titio venienti assignatur instrumentum contra eum, cum obligatione, & non proceditur ordinariè, sed super tenore instrumenti, & hoc approbatum est per dictam Curiam, & approbatur &c.

SUMMARUM.

- 1 Instrumentum nomine Banci confectum per illius infirmorem, contra Bancum liquidari nequaquam potest.
- 2 Neque contra pupillum, si à tutore confectum.
- 3 Quid si per Procuratorem.
- 4 Principalis pars perjurii hanc habet.
- 5 Juramentum licet sit personale quoad animæ vinculum, tamen ligat hæredes, quoad observationem contrariam.

DE perjurio remissivè scripsimus in *Ritu* 171, & nonnulla notat *Ricc. collect.* 265. & cum causa presentationis instrumenti sit Jure Rituum criminalis, ut diximus in *Ritu* 166. & addimus *Consil. Staiban. centur. 2. resol. forens. 109. nn. 58.* non mirum, si stipulato instrumentum per infirmorem, nomine Banci, elapso tempore solutionis non factæ, liquidari contra Bancum nequeat, teste *Affl.* alias etiam addente rationes in *decis. 64.* atque in tutore loquens *Galerius* in sua *praxi instrument. 2. par. 2. per. princip. rmb. unica, nn. 24.* scriptis proprietæ, nec posse incusari contra pupillum, *Consil. Staiban. resol. forens. 8. num. 9. lib. 1.*

Ad questionem verò positam per *Carav.* hoc in *Ritu* num. 10. de obligatione facta per Procuratorem, vide *Ursell. ad Affl. addu. 3. decis. 64.* Imbi multa scribentem, quæ usu contingere possunt, insuperquæ debuit cit. *Galer. num. 25.* antequam *Robertus* de *Judice* in suo vulgato tractatulo milles comm. morato, consider. tamen 3. num. 2. *Freccia* par. 11. qu. 6. in altero suotract. de *præsent. instrum.* necnon tangunt *Foller. in præf. conf. verbo, Tanquam res judicata, num. 52. Reg. Sausolic. decis. 213. num. 1. & 7. & decis. 237. num. 4. & 5. Conf. Ricc. som. 1. respons. 21. num. 6. Juden Franc. Mar. Prat. lib. 1. discept. forens. cap. 15. num. 49. Montan. controuv. 43. n. 15. & 23.*

Penas autem perjurii, congerit *Clarus* in *perjurium*, latiusque *Menoch. de arbit. lib. 2. cent. 4. casu 319. & Pro. decis. 120.* illas autem non putat per principalem, quamvis variis, aut perjuris, vigore *Ritus* 79. & illic *Carav. ad num. 7.* enodat, necnon *Consil. Lap. multa præter solum cumulant in sua additione ad eundem Ritus 79.*

Verbum illud quamvis quoad animæ vinculum, & perjurii reatum sit personale, quoad robur tamen contractus, ejusque observantiam ligat etiam hæredes, ac successores, *Cognel. in l. si quis major ann. 199. Cod. de transact. Gnid. Papa decis. 224. num. 3. Affl. decis. 381. num. 8. Seraph. de privil. jurat. priv. 77. num. 22. Mentis. de jur. par. 4. eff. 5. num. 1. Consil. Staiban. resol. forens. 63. num. 15. lib. 1.*

I T U S. CLXXXIII.

Item quod ubi aliquod instrumentum præsentetur publicum in dicta Curia per aliquem creditorem contra aliquem debitorem, sed ejus si levis foret, quod primo peremptorio dictus creditor debet accusare contumaciam; in ultimo, peremptorio debet instare, ut interrogetur debitor, & fidejussores super tenore dicti instrumenti, vel in ejus contumacia ipsos debet condemnare: nisi iusta causa intervenerit, & non potest creditor prorogare dicto suo debitori, sed dictis ejus fidejussoribus terminum ad condemnari faciendum eos: nec aliquod pactum potest dictus creditor facere dicto suo debitori, sed dictis ejus fidejussoribus, tam super prorogatione dicti ultimi peremptorii, quam super restitutione dictæ pecunie, sed par vis ipsius, aut aliter quoquo modo, &c.

SUMMARUM.

- 1 Contumacia ultima quando incusari possit, maxime in materia liquidationis instrumentorum.
- 2 Initium computandorum mensium à qua die sumendum.
- 3 Peremptorio necni apponi quas in prima citatione.
- 4 Dispositio hujus Ritus recessit ad aulæ.

Primi peremptorii fusè scripsimus super *Ritu* 118. n. 1. quo in *Ritu* materiam quoque sciscitandi, sive ultimi peremptorii tetigimus, & istiusmodi tamen ad hunc *Ritus* tractatamen illam de qua, & *Carav.* agit in hujus *Ritus* initio, nempe, de ultimo peremptorio, & contumaciæ postrema in eo incusanda, quæ tamen, ut illo in *Ritu* 118. diximus, post eriduum ab incusatione prioris accusatur, ex utroque tamen usu arbitrio creditoris remittitur, si tunc velit, aut ultra differat, dummodò mensem non excedat, si in Civitate Neapolis fuerit exequuta citatio; hincsemper verò, si extra, ex insertis allegandis auctoribus, ac proprietariè dubitari contingit, si prior contumacia fuerit incusata de 13. Octobris ultima verò de 13. Novembris dicatur in tempore incusata ultima prædicta contumacia, vel potius extra tempus, & sic circumdicta fuerit creatio? & quæpi in tempore permisso incusatum fuisse ultimam contumaciam, docuimus memorat. de *Frank. decis. 471.* quam allegant, & commendant *Copilaus sup. prag. 5. de Barou. nn. 30. n. 1. in ultima impressione, & Je Baptista Thorus in compend. decis. pars. 1. verbo, citatio, §. 4. nam dubium ex eo prodibat, quod Octobris est unius supra triginta dierum, & consecutivè mensis triginta dierum numerandorum de immediate sequenti prædictam incusata primæ contumaciæ prætererat de 12. Novembris; etenim computat. 10. triginta dierum exordiantur à die 14. Octobris, perhinc prædicta die 12. Novembris, idcirco incusatio facta die 13. Julii mensis Novembris fuit post mensem, cum debuisset fieri infra illum, teste *Affl. in consil. ad Bernard. sub nn. 20. & consil. Accusatorem, sub nn. 7. Franc. Anton. de Judice in tract. de liquid. instrum. confid.**

A. sub num. 3. & Pandus par. 4. declarat. 4. num. 37. sed ratio decisionis valida fuit illa, cuius meminimus, cumque probavimus in R. 163. num. 14. initium computandorum mensium sumendum ab eo die, quo terminus incipit, periclitandum verò in altero sequentis mensis eisdem numeri, nulla habita consideratione, si 28. dierum triginta, aut triginta, & unus, sit ille mensis. Quod si ferie adveniant, priusquam mensis labatur, potest ultima accusari post ferias, neque in prima Curia, quæ ad sollempnitatem citius, quam ad utilitatem regitur, sed in altera immediate coacta, juxta verba Ritus 208. ubi Carav. sub num. 1. declarat, & Galterius in sua praxi liquidat. infrum. 3. par. princip. rub. 3. num. 10.

3 His omnibus anneximus in prima citatione apponi peremptorium, interdictum esse veteri jure, in *Lad peremptorium cum seq. &c. de Judic.* concedit autem, immò præcipit *Consil. Regni*, exordiens, *edictorum*, quoniam, & peremptorium haud decerneretur, nisi tribus præcedentibus citationibus in Regno autem, unica concurrente citatione pro tribus, ut illa in *Consil.* notat *Afflicti. nu. 2.* verum alia plura de peremptorio retulimus Ritus 29. tit. 1. & alibi.

Cæterum, dispositioni hujus Ritus, ne creditor valeat citatio debitoris super instrumenti tenore facere aliquam prorogationem ultimi peremptorii, nec ad solvendum debitum, vel partem ipsius, collatis postrema verba sequentis Ritus, etenim vigebat observantia Ritus 163. quæ nunc cessante, cessat itidem prohibitive utriusque Ritus præsentis, scilicet, & sequentis; Quibus itaque creditor ipse convenire cum debitore, & alia exequi absque penarum solutione aliqua, & contraventione, horum etiam præcepta dispositione Ritus, ut advertit *Galer.* add. loc. num. 9. nostri Carav. in hoc loco memor.

RITUS CLXXXIV.

Item quod facta condemnatione per dictam Curiam ad petitionem dicti creditoris, contra dictum debitorem, seu ejus fideiussorem, præfatus creditor saltem semel in septimana debeat instare in dicta Curia, ut dictus debitor, seu ejus fideiussorem capiantur, & contra eos procedatur ad interrogationem super tenore dicti instrumenti; & non potest se dictus creditor modo aliquo concordare cum dicto debitore, seu ejus fideiussoribus, ut supra.

SUMMARUM.

- 1 Leges quæ ab causam, plerumque immutentur.
- 2 Illa confusa sunt præteritis actibus, quæ diu videntur.

3 Postremum hujus Ritus caput, una cum duobus ejusdem præcedentibus capitibus, & Ritus superiori, in consuetudinem hodie abesse videmus; ac resecari omnino à numero potest, nisi rationem venerande Antiquitatis haberi magis oporteret, quam illorum usus. Profecto habent,

& jura, ut cetera omnia, vitam, & etates suas; nec quævis in eis eternum, nisi quod à Deo. Naturæ manavit, in quibus quemadmodum summa ratio, ac sapientia est, ita error, aut mendum esse non potest. Ceterum alia omnia, quæ ab hominibus feruntur, alia alius temporibus magis convenientibus ac pro eorum ratione variantur, atque exolescunt. Acciditque illis sæpe, quod veris accideret dixerit *Hergius in Arte*; ut

Multa renascantur, quæ jam ceciderunt, cadantque quæ nunc sunt in honore, si valeat usus, Quæ penes arbitrium est, & jus, & norma, non loquendi solum, sed gerendi, & vivendi.

- 2 Quamobrem leges eas optimas esse necesse est, quæ etsi maxime diuturnæ, integræ tamen vivere possunt, atque antiqui vigoris succum servare, quippe quæ dicitur magis assimilari videantur. Confirmat calculo *luc. Aristoteles lib. 2. Polit. sect. 9.* ubi ait: Minime posse latere, res nē se habeant leges, vel consuetudines, quæ diuturnæ sunt, & longo tempore viguerunt, cum res se habere se omnino latendum sit, alioquin, ut illic addit *D. Thom.* vel non essent invecia omnia, inductaque in legem, si statim eorum inconvenientia apparuisset, vel si inducta, recessissent ab usu, si temporum cursu, deinde cognovissent homines non esse utilis, aut non expedire.

RITUS CLXXXV.

Item quod facta condemnatione prædicta ad petitionem dicti creditoris contra dictum debitorem, seu ejus fideiussorem, non debeat fieri restitutio instrumenti dicto creditoris infra menses duos à die præsentationis ipsius in antea numerandos: sed lapsis dictis duobus mensibus, fiat restitutio dicti instrumenti creditoris præfatus.

SUMMARUM.

- 1 Instrumentum aliqui scriptura producenda sit ut originalis, an copia relaxanda.
- 2 Mandati procuratorii in aliqua causa producti, possit in alia copia ex illo exemplata produci, & satis sit, ejusmodi fides?
- 3 Exemplum an credatur, non productum originali, & quid post longissimum tempus.
- 4 Instrumentum nam producere cogatur, qui semel illud in Judicio produxit, exemplum in alio relinquenda.

5 Concinit Ritus 180. attenta verò juris sanctione, quando sit restituendum instrumentum, scribit *Guid. Pap. decis. 471.* Aliis tamen in casibus, in quibus scripturas quasvisque publicas præsentare, quis tenetur, haud cogatur producere originale, sed copiam authenticam; dixit *Abb. in cap. 1. num. 31. & 32. de prob. & Muscatell. prax. civil. par. 3. Gloss. mentionaturum, n. 15.* vel originale, cum protestatione dimittendi copiam, ut scripti super Ritus 176.

- 2 Mandati etiam procuratorii si fuerit productum, & relaxatum originale, aut concurrente jam dicta protestatione dimissa copia si ex illa desumatur altera, sive fides, quæ producatur apud acta alia.

alegitis esse, siue officii, possint adversarius oppoſuit contra mandatum, & procuratorem revocare, vel si adversarius ipse cum illo sic constituto procuratore, velit eum movere, & prosequi, valide ne sua prosequatur jura, an potius invalide, ita quod liceat principali constituto, instare, declarari processum nullum, & obviare tanquam factum cum procuratore, de cujus mandato non constat, & citra dubium vidimus palam in Regiis Tribunalibus admitti in alio quovis Judio copiam desumptam ex originali procuratorio alicui aſuario in causa exhibita, & cum procuratore inibi deputato agitari, & perſici Judicium, quin producta tantum fide prioris aſuarii, quod est procurator B. vigore mandati existentis apud ipsum in causa, & processu cum D. Insuperque legitimus decem fuisse in Sacro Consilio, atque iterum approbatum in causa reclamationis inter Comitissam Caltri, Ducemque Attri, & inſequuntur *Thor. in suo comp. par. 1. verbo, Scriptura, §. 3. & Maffei. ad consuetud. Neap. in prom. q. 20. an. 11. tom. 2.* & colligunt per plura, quæ scriptimus indic. *Rit. 176.* at in longè simili contentione edidit Vincenz. de Franch. decisi. 490.

3 Quando verò credatur exemplo, non exhibito originali, *Reg. Sanſelici. decisi. 182. & decisi. 183.* quid si exemplum fit factum Judo s. auctoritate, & parte citata, *Urfill. ad Affi. dec. 273. num. 2.* & de exemplo productio poſt longiſſimum tempus, an præſumatur intervenerit in illo ſolemnitatem extinxiſſam, ſcilicet, Judio decernit, & partis citationem, ſermocinatur *Dom Reg. de Marinis. ad Revoc. decisi. 312. num. 2.* & an originale producere quis cogatur, qui ſemel in Judio productus, exemplum relinquendo in actis, maxime si originale eſſet amiſſum, vel combuſtum, idem *Reg. de Marinis ad Revoc. dec. 320. n. 9.*

4 Computatio verb. menſium, de quibus loquimur *Ritu*, quomodo fit faciendâ, illicque quot dies complectantur, ſcribimus ſuper *Ritu 168.* ex inſtitutione autem Rompi, à nova Luna menſis incipiebat, ſicut, & apud Hebræos menſes Lunares dicebantur, quorum primus dies Noomenis, ſcilicet Kalendarum erat, *Petro Gr. gorio teſto in lib. 2. ſynag. Judio univerſi cap. 16. n. 15.*

RITVS CLXXXVI.

Tem quod ubi facta eſt præſentatio alicujus inſtrumenti liquidi contra aliquem debitorem, ſed ejus fidejussores, & eadem die fit facta præventio in dicta Curia: ante, vel poſt, quo per dictam præventionem, ſed citationem præventionis ipſius, factam eodem die, cum præſentatione dicti inſtrumenti, interrogatio ſuper tenore dicti inſtrumenti non impediatur: immo poteſt fieri dicta interrogatio dicti inſtrumenti, dicta præventionis facta eodem die non obſtante in aliquo, non habito reſpectu de horis diei, in quo fuerit facta præventio ante præſentationem inſtrumenti prædicti, vel poſt.

SUMMA RERUM.

- 1 *Intellendus ad hunc Ritu referatur.*
- 2 *Debitor ſuper tenore inſtrumenti citatus, ſubſta eadem die præventionis contra creditorem, illius liquidationem haud ſuſcipit.*
- 3 *Hora in inſtrumentis operatur præventionem, & poſtmodum in illis addenda eſt.*
- 4 *Citatio pro tali die, & hora, ſi altera expleatur, an ad ſus nullitati ſubjaceat.*
- 5 *Inſtrumenta duo ſi uno, eodemque die ſtipulata reperiuntur, quodnam prius ſtipulatam præſumatur.*
- 6 *Revocationem venditionis ſcudi, an aſſenſum in dubio præſumatur præceſſiſſe, ſi eodem die revocatio, & aſſenſus præceſſiſſe ſint.*
- 7 *Præventio quando impedit executionem inſtrumenti, & obligationis Cameralis.*
- 8 *Ex qua causa illa fieri poſſit.*
- 9 *Inſtrumentum liquidum referatur exemplum.*

Multa, & quidam utilia, congeſimus in materia illa præventionis ſuper *Ritu 178.* & infra 189. quia, & intellectum huic *Ritu* tradimus in jam memorato *Ritu 168.* impulſi verbis hujus *Ritu*, illis nempe, ante, vel poſt, & affirmamus præventionem eadem die factam, qua debitor ſuit citatus ſuper ſenore, nullum juvenem aſſerre, quamvis conſiſt, quod inſtrumentum productio ſubſequuta fuerit citationem à Reo impetratam, id quod extricant *Maffei. in prax. §. 3. lib. 2. par. 1. Glis. in ſorm. n. 57. Mem. juu. alie. 20. num. 11. Pro. decisi. 404. num. 1. Borrelli. par. 2. Janum. decisi. 212. 29. de inſtrum. liquid. num. 89. & 91. Ricc. collecti. 187. 294. & 460. Galter. in prax. inſtrum. 3. q. 2. par. rub. 2. num. 4. & 5. Gravina. p. 4. declar. 19. num. 121. & Cerrato. in hoc *Ritu* eſſatum examinatur. Quamvis ratione horæ, alterum inſtrumentum, altero dici antecurſus, probet *Glis. in l. in operis, §. locati; in cap. ſi ſede, de prob. in 6. Cai. de credit. cap. 4. q. 11. & num. 1871. Amat. reſol. 31. ſub num. 13. & propter apponendam in illis horam ex eodem *Glis. deducitur, necnon Bal. in l. cum proponas, Cod. de interd. matr. quin citatione facta pro tali die, & hora, ſi altera expleatur, actus nullitati ſubjaceat, eoquod factus ſit, parte non citata, poſt Bol. & Abb. notat *Reven. in ſuo Alphabeto verſ. hora*, quævis illa neceſſario inferri in citatione ad comparandum non debeat, *Caſt. obſervat. 53. num. 4. centur. 1. Marauz. in ſpecul. p. 6. verbo, citatio, num. 60.****

5 Et quifam dicatur creditor anterior, ſi duo inſtrumenta eadem die ſtipulata fuerint, & per Notarium unum poſt aliud in protocollo extantim, inquit *Reg. de Marinis lib. 1. quot. reſol. cap. 72.* & quid in favorem ſici, & concurrente muliere prodote, idem *Reg. examinat add. loco num. 3. & ad Revoc. dec. 378. num. 3.* ſed revocationem venditionis ſcudi, an aſſenſum in dubio præſumatur præceſſiſſe, ſi eodem die revocatio, & aſſenſus facta ſint, *Parisi. de reſcript. ſcud. par. 27. ad par. tes arguens, nihil concludit, ſed Anna, præſumendum eſſe, revocationem præceſſiſſe, ſcriptum in reſcript. Conf. *Reg. Conf. tuncumque Diva Mem.**

ria, num. 264. cui contradicit *Pras. de Franch. decif. 649.* quem refert *Reg. Copey. Latro confil. 108. num. 30. lib. 2.*

- 7 Ceterum, præventio impediatur ne executionem, & instrumenti liquidationem, ac procedi necne possit: via executi va, indicamus super eodem *Ritu 168.* & videto *Alto ter. dec. 22. num. 9. Maffili. dec. 157. num. 4. p. 2. V. fill. ad dec. Affil. 387. Lancellet. de attentat. appellat. pend. tit. de attent. nullit. pend. num. 83.* & de præventionis obligationi camerali, loquitur *Ludovif. decif. 98. sub num. 7. in recoll. per Farinac. ex impressione Taurinensi*; hanc tamen præventionem fieri posse ex qualibet iusta causa, nec tantum solutionis, at insuper nullitatis, simulationis, ac alterius cuiuslibet similis exceptionis, quam debitor præventi adversus instrumentum, post *Pro. Reg. de Marin.* & alios, diximus in *mem. rit. 168. n. 10.*
- 9 Instrumentum verb liquidum illud dicitur cum nulla ipd get probatione extrinsecus faciendæ ad illud liquidandum, teste *Carav. super Ritu 167. num. 14. tameti*, & per alterum liquidatum presentari posse patet, ex postremis illiusmet *Ritus* verbis, & inibi noto.

RITUS CLXXXVII.

Item quæcunque instrumenta, quæ presentantur in dicta Curia recipiantur per dictam Curiam super illis, quæ continent quantitatem unius unciar inclusive, & ultra unciam unam, sicut interloquutoria secundum Rit. Curia, super alia autem quæ continent quantitatem infra interrogetur conventus per Curiam, & si constiterit, mandetur sibi ad certam penam: quod solvat infra certos dies, secundum qualitatem personarum, & quantitatem debiti, & hoc quando est possideus, & non suspectus de fuga, al es vel caveat de solvendo, vel detineatur in defectu fideiussionis, si autem citatus aliquid allegaret contra instrumentum, vel quod solverit, vel aliam iustam causam, curia ipsa committit uni qui examinet testes, super solutione, & aliis dicendis per eum, ut supra dictum est in causis modicis committendis.

SUMMA RERUM

- 1 Instrumentum, ut liquidari possit ad formam *Ritus* debet esse supra unciam.
- 2 Dummodo illud infra unciam non sit ex rebus maioris quantitatis, quidquid si continent uncia, nec plus, nec minus.
- 3 Index parsi in instrumento infra unciam debitorem vocare, ipsique confisso, præceptum de solvendo facere.
- 4 Confissus ab ejusmodi decreto, quod solvat, non appellat, Instrumentum operatur, ut debitor dicatur condamnatus, & confissus.
- 5 Confissus, & convictus non appellat.
- 6 A decreto relaxationis mandati in vim executionis rei judicata non conceditur appellatio.
- 7 Susceptus voce activa, & passiva appellando, non impeditur habere vocem, appellationis pendens.

- 7 Suspectus de fuga caveat semetur de solvendo de hismet aliis carceratur.
- 8 Vinculus i carceribus dimittitur non potest, non præcedente iudicis mandato, etiam si captus fuerit pro debito civili, & accedat creditoris consensu.
- 9 Carceratus extra jurisdictionem vigore mandati decreti a suo Superiore, & brach. iudicem concedentem brachium nequit nisi illiusmet superioris accedat facultas.
- 10 Creditor, qui ejus debitorem fugam arripientem pecuniamque secum ferentem apprehenderit, & teneatur illam cum aliis creditoribus communicare.
- 11 Creditores opem die, vel ex eodem contractu si concorant, quando præferatur alteri, ad pax. in l. si debitor. ff. de pignor. & hypothe. inquiratur, & Amati limitatio in rebus. 31. reiticitur.

V Etat *Ritus* presentari instrumenta ad formam *Ritus*, nisi sint supra unciam l. sex duccatos, traduntque *Frecc. de present. instr. par. 15. q. 1. num. 1. Paris de Futo in tradi. finid. verbo. Capura Thom. Gramm. conf. civil. 17. Pand. de exequin. instrum. par. 3. dec. 4. num. 9. collimantque exeat *Cur. de sequer. q. 6. in fin. Confes. in tradi. de minim. n. 161. Ludov. Roman. sing. 93. & conf. 320. Annus meus ad Copey. decif. 32. num. 2. & 109. num. 3. Restrigitur tamen *Ritus*, si quantitas infra unciam ex majoris quantitatis rebiduo esset, *Berrel. post Carav. par. 2. summa. dec. tit. 19. num. 74. Tortag. in prax. civil. cap. 1. num. 33. in fin. Correg. sing. 109. et 112. quid verb, si illud contineat unciam, nec minus, resolvit ex dec. de Franch. 703. & Franc. de Petr. conf. 33.***

- 3 Insuper mandat *Ritus*, ut instrumentum infra unciam valeat *Judex* vocare debitorem, illique confesso facere præceptum de solvendo infra tot dies arbitrio iudicis, inspicia quâritate, & quantitate debiti, *Galter. in prax. instr. in 2. p. prima p. un. 36.* Cujus præcepti vis impeditur vigore appellationis huiusmodi posse, tñm inspicia Jura functione quod stante instrumento liquido, est debito convictus, & ore proprio confessus, teste *Costrensin l. si debitori num. 4. ff. de iudic. cui proinde denegatur appellatio, in l. 2. c. quorum appellat. non recipiunt. idque in omnibus delictis vendicare sibi locum, sentit communis Doctorum opinio, cuius testis est *Imol. in l. fin. l. Lucius num. 8. ff. de appellat. tñm quod etiam si confessus dumtaxat discederet, ac propter errorem sum coram superiore, vigore appellationis corrigere posset ex ejusdem *Caveas* verbis inspecto iure communi, potissimum in l. creditor. ff. Julius, adjuncta *Gloss. ff. de appellat. Nihilominus virtute *Ritus* 256. neque posset de quo *Muscat. in prax. S. C. lib. 1. par. 1. Gloss. positur num. 38. & prax. seditus. p. 2. q. 8. num. 30. qui multa notabilia *Carav.* relato subnequit.****

- 5 A decreto etiam relaxationis mandati in vim executionis rei judicate, neque conceditur appellatio, ex communiori Doctorum sententia, cuius meminerunt, & quamque libenter insequuti sunt *Gravut. ad Vesprium in prax. lib. 7. cap. ultimo. num.*

*num. 43. Gabriel in consens. conclus. tit. de appellat. consil. 4. num. 2. Lancell. de attentat. par. 2. cap. 12. limit. 53. num. 16. demumq; Farinac. consil. 210. vol. 3. num. 2. In altero vero casu in 6 contradicentem sententiam propendendum censuimus, quem subscribendum utile esse, quamvis ab hujus Ritui terminis prole videatur, & ejus interrogati fuimus, cum Provincialis quidam suspendit voce activa, & passiva quemdam ejus subditum, effectus paucos post dies facienda electio alterius Provincialis consulimus etenim suspensio, ut appellaret, posteaq; capitulum ingredi non omittet. Nam hoc ipso in casu suspensionis decretum suspendi arbitrati fuimus verius cum *Roderic. in quæst. regular. tom. 1. q. 29. part. 5. demumq; O Tavianus Sentarius scriptis in aurea modo corrigidi Regularis, praef. 10. per. 4. cap. 5. num. 5.* non obli ante pugnantem assertione illa, quod in consensu appellatio minime suspendit, quam refert *Episcopus Campanil. in divers. Juris. Canon. rub. 11. cap. 15. num. 40. & 41.**

7 Hinc verò debitor si suspectus de fuga erit cavere cogitur de solvendo debitum alioquin capere debetur, ut in hoc Ritui dicitur, atque in *Rit. 170.* ubi nos latè, sed in cavere debeat de iudicio sili tantum, vel etiam de iudicatum solvendo, extrinsecus *Afflic. dec. 170. Ricc. decif. Car. Archiep. 61. quos Reg. Cypic. Latr. refert consiliet. 73. num. 42. lib. 1. Mafcat. in prax. fidei. iust. per. prima, modo 12. quin & sine iudicio mandato tunc capi, etiam ab ipso creditore, post *Marant. per. 6. verbo rebus concipiatur, citat. num. 72. cum bonis, quæ secum fugiendo, tradit Joannes de Esia lib. 2. comm. terrestr. cap. 11. n. 28. & diximus eadem in Rit. 170. sub num. 1.* Cum al oquin regula contradicent, quam tradidit, suntis declaratoibus, super *Rit. 38. tom. 1.* quam nunc vendicare, etiam sibi locum adjungo in exactione nã vinetis & carceribus dimiti valeat; non praecedente iudicis mandato, juxta *dec. Prodi 202. utiam si captus fuerit pro causa, & debito civili, ex Lanfranch. dec. 33.* quamvis creditoris accessit consensu ex *dec. 129. Rota Germania.* Idemque *Praxis* approbet omnes memoratas extensiones, in ead. add. *7a dec. 202.**

9 Imò captus aliquis in loco extra jurisdictionem suam superioris; stante mandato præd. huius superioris, & illius requisitione, & brachio per iudicem loci concessio relaxari nequeat, sine proprii superioris mandato, non ipsiusmet loci iudicis, concludit *Rebuff. n. rubr. de liter. requisit. in prefat. n. 16. tom. 2.* quo in contractu multa de his requisitionis literis scriptis, Demumque & elegantis stylo ratiocinatur, *Franciscus Molinus in suo tra. 3. de brachio seculari ecclesie præstante, cap. 2. cum utilissima ad hanc rem ipselantia congressit.*

10 An verò creditor, qui ejus debitorum fugam arripientem, pecuniamque secum ferentem consequutus fuerit, & apprehenderit, teneatur eam communicare cum alijs creditoribus, negativè *ex Latr. prater, §. debitorum meum. §. qua in fraud. credit. & Vagner. decif. 371. num. 20. respondet Consil. Ricc. rescript. lib. 2. notab. 33. n. 102. de decif. narrator.*

§. duo sunt creditores uno, eodumque die ex *Tom. II.*

eodem, vel diverso contractu, & aliquis ex eis possideat, possidens præferatur cum in pari causa, pariterque privilegiata melior sit conditio possidentis, de *Franch. decif. 260. n. 4. & decif. 635. num. 5. Maffrill. ad Petr. de Georg. de consil. qu. 6. n. 33. Franc. Cytha consil. 63. & 68. et sex in li. debitor, §. de pignor. & hypoth. & quamvis Anon. de Amas. resol. 31. à num. 6. restringat, oriente obligatione ex uno, eodemque fonte, & origine; ut possessor hac exceptione uti non possit adversus alium conceditorem agentem super re possessa, sed teneatur communicare, ad instar sociorum, & coheredum, qui nullo dato possessionis privilegio, inter eos communicant. Etenim hæc limitatio directè adversatur dispositioni, add. *li. debitor, ejusque verbis, ibi: Si debitor res suas duobus simul pigori obligaverit, ita ut utriusque insolidum obligata essent, singuli insolidum adversus extraneos Serviana tentur. Inter ipse autem si quæstio movetur, possidentis meliorem esse conditionem.* Per quæ dictumem *faul, Ulpianus* inferre voluit unitatem contractus decernendo etiam in isto casu præstationem possidenti, nam si excogitasset de obligatione proveniente ex duobus contractibus distinctis, & separatim, illud simul superfluum appositisset, nam lat fuisse dicere, si duobus in solidum res suas obligaverit. Nec est bona illatio de conceditoribus ad consocios, & coheredes, cum eadem non sit paritas rationis. Creditor enim cum alio creditore nihil commune habet, & propterea vigilatio, & commodum possessionis sibi prodest, d. *li. si debitor* locus verò invigilare tenetur pro consocio, *li. si unus, §. 1. §. pro facis, & coheredes cum alijs coheredibus communicare tenentur, li. item labor. §. famul. oriscund. ut illam Amati limitationem reprobandam, optime tradit *Placidus Cytha in add. ad Franc. Cytha Gentilis consil. 68. per tot. & in fin. decif. adducit.***

RITUS CLXXXVIII.

Item servatur in dicta Curia, quod instrumentis confectis extra Regnum non creditur: nisi per modum, qui sequitur infra scriptum: quia aut sunt instrumenta Apostolica, vel alia non Regia, nec Regalia facta in Regno, & non adhibetur fides: si sunt facta extra Regnum dicta instrumenta Apostolica, vel alia, tamen si habetur aliqua summaria informatio extrajudicialis, quod notarius qui publicavit, est ut notarius publicus & locus, ubi fuit confectus est notus ut *Florentia*, statur ibi, si vero non est locus notus: puta ultra montes, vel est locus, qui raro nominatur: & non habetur fides, quod sit publicus notarius, non statur, sufficit enim quod habeatur summaria fides, quod sit publicus notarius extrajudicialiter, ut credatur dicto instrumento Apostolico, vel non Apostolico confecto, & publicato extra Regnum.

SUMMARIA RERUM.

- 1 Prædica quomodo credatur instrumentis extra Regnum confectis.
De legalitatibus, quæ sunt in instrumentis, remissum.

Quid dicendum de mandato procuratorio, & instanti extra Regnum confectis.

2. In instrumentis extra Regnum celebratis absque literis testimonialibus, an per testes probari possit, intervenisse requisita.

3. Notarium, quem fuisse quomodo probetur.

Quid si fuerit receptum Notarium esse in matricula descriptum.

Nonnulla de Notario putativo notantur.

4. Instrumentum extra Regnum confectum, an in Regno liquidari possit.

5. Notarium creatum esse de regalibus, ad Barenum, an spectet, quid in Regno.

6. Notarii antiquitatis nobiles eligebantur.

Eorum testimonio fandum esse, & quid eis fides omnino, & fortius sunt.

Nostri seculi conditio deploratur.

1. **S**ermocinatur *Ritus* de validitate instrumenti confecti extra Regnum, traditque non credit, nisi aliqua summaria informatio, etiam extra judicialis intercedat, qualiter ille, qui scripsit instrumentum, sit publicus Notarius, id quod constare poterit literis testimonialibus subligatis sigillo officiali, vel Universitatis illius loci, ubi instrumentum confectum fuerit, ut post Caravita, admonet *Joannes Paulus Galterius in prax. instrum.* 2. par. prima partis, verbo, *Advocatus ad debita*, num. 23. & ante ipsos tradidit *Laufranch. laudatus à Roberto confid.* 1. in fin. & concinunt tradita à *Reg. Tapia in constit. instrumentorum verborum* num. 6. *Nicol. Genna de scripi. priv. sit. de liter. testimon.* pag. 160. *Alexy. de Leo in l. 1. Cod. de novo. Ord. facied. num. 7.* adverteit *Danza tom. 1. de pugna DD. cap. 1. de instrum.* num. 28. qui num. 42. in novissi. fretus decif. memorata à *Theo. scilicet. 1. compend. decif. par. 3. verbo, Instrumentum*, tradit, validum esse instrumentum confectum in Civitate Beneventi, & de istis legalitatibus, quæ sunt in instrumentis misissis extra jurisdictionem, loquitur optima decif. *Peraff. Joseph Ludov. 115. num. 6.* quæ transumpta quoque dicuntur, *Præf. de Franch. decif. 206. num. 2.* & hanc præxim recenset *Masfall. ad Capyc. decif. 201. num. 2.* extenditque etiam ad mandatum, sed procuratorem confectum extra Regnum, & absque literis testimonialibus, ut sit insufficienti; *Mascatell. in prax. civil. par. 2. Glos. veniens, num. 45.* & ad testamenta confecta extra Regnum *Marant. conf. 90. num. 5. & 6. de Franch. & add. dec. 530.*

2. Sol si præstentur instrumentum extra Regnum confectum, absque literis testimonialibus, possint per testes probari requisita, inquirunt, *Afflicti. decif. 251. litem. in reperit. in verb. Instrumentum*, in prim. vers. *Reg. Tap. in d. constitut. instrumentorum*, num. 160. *Reer. decif. 154. num. 4.* & latè *Hippol. de Marfil. in l. si quis ut questio. col. 29. ff. de questio.*

3. Imò testibus constare potest, quod instrumentum antiquum, etiam in Regno, qui scripserit, notarium officio functus fuerit, non autem, si antiquissimum, scilicet ultra centum annos, dicit *Afflicti. decif. 245. num. 3. & 4.* aliis etiam instrumentis ab illo celebratis, sicut quatuor, probari quoque illum esse notarium, defendit *Boer. dec. 36. num. 11.* extricatur *Marcelli. Celsa de mod. viti-*

culandi Glos.onica, §. 2. num. 250. & si fuerit receptus Notarius in matricula descriptus, ejus instrumentum ex presumptione matricule valebit, *Reid. in l. 2. num. 7. Celsa sentent. & interlo. omni. judic. laudatus à Catalan. de l. datus cap. 18. num. 58. & 59. Guill. præf. observat. lib. 1. observ. 21. num. 6. Afflicti. sing. observat. cent. 1. observ. 78. num. 1.* extat præ in Regno de his peculiaris sanctio in pragmat. de notariis, qua cum iurum legitimis, eos matriculari debet, alias non exerceat, quod non esse usu receptum; ex quo expediri facit privilegium sigillo Regalis Cancellariæ, & registro munitum, censuit ibidem *Reg. Reut. num. 1.* an dubio verò itatur instrumentum, *Boer. conf. 11. num. 9. Grammat. confil. civil. 65. num. 18. Joann. de Anicis confil. 120. num. 28. & m. g. creditur voci mortuæ, quam vivæ, Jacob. de Belois in prax. judic. tit. de remiss. fac. col. 16. vers. quia non magis, potissimum si illud sit aut-genu, Guill. lib. 2. observ. 13. num. 15.* de ejus antiquitate scribit *Maurus lan. ar. alleg. 5. D. Ferdin. Merito distingu. sep. 31.* quid de instrumentis confectis à notatione putativo, *Orsili. dec. 251. num. 3.* & puniri ille ne debeat fallum perpetuare, sicut verus notarius; de *Franch. decif. 444. Thor. p. 1. compendii decif. Regni. verbo, Notarius.*

4. Instrumentum nè extra Regnum celebratum possit via *Ritus* in Regno preiudicari, affirmatè resolvit *Franc. Anton. de judic. Reber. de liquid. instr. confil. 1. num. 20.* & tradit cautelam *U. fil. ad Afflicti. dec. 251.* observatumque vidisse testatur *Franc. de liquid. instrum. p. 3. num. 28.* & post *Cuius. in Ritu 166. num. 61.* firmat *D. Confil. Recc. de appellar. notab. 10. num. 397. post tom. 2. responsi.* quique num. 399. ex *Reg. Sarsfeld. decif. 311. par. 2.* inducit, quod cum cambij confectum extra Regnum subiectionem paratam, juxta *Regis pragmat.* quando pro ea agitur in Tribunalibus bujus Regni.) At negativè respondet *Anton. Gabri. de fide instrum. conclus. 1. num. 1.* utique extricamus eodem in *Ritu 166.*

5. Notarium verò creatorem esse de Regalibus, scripsit *Uern. in Imperialibus, scriba in fin. de prohib. feud. alienat. per Federic. & cap. 1. verbo, ad justitiam expediendum, qua sint regalia, nec non in Constitutione exordiente in locis domant, & Caravita hoc in *Ritu* laudat, merminit *Danza add. loco num. 30.* potest tamen aliis communicari facultas constituendi illos, ut ex *Carav. conclusi.* potest hoc in *Ritu. sub num. 9.* idem iuste tenuit *Capyc. si illa fuerit communicata Baroniibus, in add. scriba, vers. & quoniam Andreas, annuuntque Sess. dec. 83. num. 27.* quorum sententiam de T. abelionibus generalibus ad faciendum instrumenta intelligendum esse, exillimant, *Cancr. videri. sedit. tom. 2. cap. 2. num. 53.* cum Actorum Judicialium scribam rationem ad habentem Jurisdictionem Civilem spectare exillimet; In hoc verò Regno nostro dumtaxat spectare ad Regem, ejus nomine hac fungitur autoritate Viceprothonotarius, testatur *Reg. Tapia lib. 2. far. regis, rub. 39. num. 3. de offic. notar. & post Carav. id hoc Ritu vocat Danza. loc. num. 30.**

6. Ceterum, ad laudare satis nequeo, quanti scilicet apud antiquos notarium munus fuerit ab omnibus, cum præp. claritudinis, & excellitibus do-

doctrinam viros ad illud eligebant, *Frece. lib. 1. de subfand. tit. de offic. Prothon. nu. 14. Galt. p. prima partis rub. 2. verbo in publica forma sumptum, sub num. 17. vers. addo idcirco procces.* & magnos appellatos esse notarios, testatur *Eulengerius Soc. Jesu in traç. de Imper. Roman.* & dixerant *Bart.* aliquè relati à *Cord. Tufch. verbo Notarius, concl. 69. Affili. decif. 387. de Franch. dec. 621. num. 6. Reg. Rovit. in prin. 1. sub num. 1. de Notar.* & proinde eorum officio dignitas est, *Alex. cons. 80. num. 2. vol. 4. Luc. de Penn. in l. universos, C. de decur. lib. 10. reprobus Bart. contrarium sententem, & iterum firmat in l. 2. C. de dignit. lib. 12. Fro. opin. 547. par. 2. & per illud nobilitas non perditur, Covarr. præf. qq. cap. 10. Farin. decif. 596. num. 6.*

Enimvero hi sunt primi causarum omnium arbitri, cum ex eorum scriptis, & privatorum, & Reipublicæ bona quodammodo dependeat; id namque Judices ferre debent, quod in ejusmodi hominum actis expressum habetur, & prout contractus explicat, iudicandum; Unius Notarii testimonio standum est, apud quem fides omnium & fortune sum, propterea, si fallor, veteres excellentis dignitatis, & famulii viros, & Urbis primates tanto numeri præfiebant, sed ei pcebant. Quamobrem ind gnari corruptissimæ hujus ætatis præpostero mori, atque abusu libet, qua ex pleurumque Regni facie, non minus genere, quam ingenio sordidos, nulla singulari virtutis nota, nulla scientia, nulla fide conspicuos, lucellos tantum, inhiaturos, nonnullis in locis, ad hoc gravissimum, ac summæ fidei, prudentiæ, sanctitatis viris præstandum munus, ascendere videmus. Quid mirum, si veritas aliquando sub his ministris lugere, ejusque lanceæ pessumdari videantur? Utinam id Regnorum moderatores aliquando intelligerent, (ut exclamat *Reg. Tap. de jur. Reg. tom. 2. pag. 435.*) ut si minus nobiles, quod pravitate temporum fieri desijit, doctrina saltem præditos, & peritos, & vite integritate conspicuos, (quales esse gaudeo hujus Urbis Notarios) eligerent, nil famendum foret in causis, & justitiæ integritas ubique effloresceret. In Imperio Germanico statutum est, ne ullus Notarius admittatur, nisi à Judicio Camere examinetur, & Anno 1500. Augustus eisdem comitiis omnes reformari, & examinari jubentur, teste *P. Adam Consen. Societ. Jesu lib. 4. politic. nostrorum in Regno examini subijciuntur* roroso à Viceprothotario, apud quem consuetudinem debet de optima eorum vita, & fama, *Viscenzi in conclus. jur. verbo, Notarius in Reg. no.*

RITUS CLXXXIX.

Item quòd quando contigerit fieri præventionem per debitorem alicujus contra aliquem creditorem, quod restitutum instrumentum debiti, quod est penus cum pro rupto, & casto, & faceret mentionem in citatione præventionis, quod est eidem creditori satisfactum, per ipsas Curias, seu alteram ipsarum debeat dari brevis terminus secundum distantiam locorum, ad probandum de ipsa satisfactioe, & si actor probaverit pecuniam

fore solutam eidem creditori per debitorem, seu alium ejus nomine, aut per alias legitimas probationes, quod fuerit satisfactum dicto creditori, per ipsas Curias, seu alteram ipsarum, condemnatur creditor ad dandum, & restituendum dictum instrumentum pro rupto, & casto ipsi debitori, interim vero donec causa præventionis pendet, non procedatur ad interrogationem instrumentorum contra debitorem ipsum juxta Ritur per nos superius expressum, & ipso facto, puniatur creditor eo casu pro qualibet uncia debita ad tarenos auri sex dictæ Curiam applicandos, pro medietate fisco, & reliqua medietate parti, & vide alium Ritur in antiquis de præventionis.

SUMMARERUM.

- 1 Delegatus quando possit post delegantis obitum judex esse in causa delegata.
- 2 Præventio jurisdictionis quando dicatur.
- 3 Rescriptum gratissimum minimè extinguitur concedentis interitu.
- 4 Propter non illud, quod facultatem alicui daret conferendi beneficia in aliqua Eccl. fia.
- 5 Mandatum verò de providendo extinguitur.
- 6 In quovis contractu vigere plurimum ostenditur.
- 7 Ideoque in materia retrahus, & l. diffamari habere locum, demonstratur.
- 8 Citatio, an, & quando præventionem inducat. Quid ex citatione ad informandum.
- 9 An illa inducat per capturam tantum informationis.
- 10 Inter duas Jurisdict. an, & quando præferatur præventionis in citatione reali alteri præventionis in citatione verbali, remissio.
- 11 Index originis, vel domicilii capiens informationem contra suum subditum delinquentem præferatur Judici delicti procedenti ad querelam. Quid verò dicendum sit inter Judicem inferiorem, & superiorem.
- 12 Causa non petita an præstari debeat.
- 13 Præventio an solum in prima instantia suspendat liquidationem.

IN Ritu 168. & 186. dilatavimus simbrias circa præventionem tendentem ad cassandum instrumentum, aut impediendum liquidationem, nunc alterius jurisdictionem tangentes, meminisse haud quaquam inutile erit; memoria itaque repetimus, olim in causa non amplius procedere delegatum potuisse, post delegantis interitum nisi illo adveniente fuisset lis contestata, cap. *Relatum de offic. deleg. deinde* verò si tantum citatio præcederet committentis obitum cap. *gratum, & cap. licet eod. illa sit.* alioquin exparet delegati jurisdictionis, cap. *vis. §. 1. de offic. legat.* nec quidem illam excusant, tunc fuisse oportere ut decretum tantum juxta decif. 329. alias 9. de rito, & contrum. in artic. Marian. in cap. *proposuisti num. 18. & 19. de foro compet.* talis enim mandati virtute licet non executi, perpetuari jurisdictionem, inquit *Joan. Andr. in cap. fin. de offic. deleg. l. utque Copell. Tholof. decif. 341.* aliqui plures inferius adducendi, imò, & subdelegatione dumtaxat perpetuari, constat ex traditis per *Missem, vñ b. Juden delegatus delegans. Quin, & ipsotum delegante suo officio*

officio, eoque finito, perduret nihilominus delegatio, liquet ex *l. vaudari, §. Judaeus, ff. de Judic.* non autem si principium sit habere tura delegatio, eo tempore, quo privatus est *l. cum qui judicare §. de Jurisf. unu. Judic.* non secus ac extinctus. effusio legatorum reservationes, si legationis tempore non intercesserit collatio beneficii, quamvis, illa durante, vacati, deducitur ex *cap. presenti de offic. delegat. in 6.*

Ut autem deiat praevenit jurisdictio, possitque alter alteri ex delegatis inhibere, necessario executionem citationis requiri, non dubitatur, estque omnium hactenus rectorum Doctorem una vox, & reliqui in ille infectatur in ambobus supradictis casibus memoratam constituentes distinctionem: quam Filliolus praeterit opinione probat inter communes opiniones *lib. 9. vers. Jurisdic. dicitur praevenit, Anton. Gabr. de citatione. consil. 2. Gratian. decif. Marchia 11. voto 235. num. 4. & scriptum Campanil. in Ritu Curiae Archiep. Neapol. 24. necnon Cavale. decif. Fivuran. 4. num. 40. par. 2. & dec. 28 sub num. 31. par. 3. ubi tamen verba aliqua addiderit ejusmodi veram distinctionem intransigentia, tamen ne dicamus in aperto errore lapsum esse intelligendus, maxime cum inibi se ipsum alleget in antea citata decif. 4. in qua relaxam prorsus admittit distinctionem.*

Verum novissimum Jure Regularum Cancellariae Supremorum Pastorum pietas in causa fuit, ut si citatio minimè fuerit notificata, etiam si neque decesset; quin, & litterae Apostolicae minimè fuerint delegato exhibita, cum Papa delegans vivebat, dum tamen expedit infra annum ante obitum ipsius Pontificis committeretur, eorum non sit extincta vis, roburque sed liceat delegato in causa procedere, manulque apponere. Ita in *regula 11. atom. 8. exordiente revalidatio*, quam, & alij succedentes ediderunt: Ad eum verò finem, ut rescripto uti possit adversarius, etiam invito impetrante, si queratur, quae concurrere debeant, relegamus lectionem ad ea, quae nos congerimus super *Ritu 278.*

Quod si versemur in literis gratiosis, ille haudquaquam expirat morte concedentis, adhuc re-integra, ita quod in illis deputati executores delegatione uti valeant, dicitur per vulgatum *tex. in cap. si super gratia, de offic. deleg. in 6. & Guid. Cap. decif. 491. quin, & potestas alicui concessa, beneficia conferendi aliqua in Ecclesia, neque peccat dantis interitum, eo quod gratia perfecta deicit respectu illius, cui concessa fuit, si verò mandatum Titio provideri de beneficio, certe finiretur morte mandantis, cum non sit perfecta gratia, sed fieri, & providendi demandatum; *cap. si cui nulla, de offic. delegat. in 6.* ambo jam dictos casus decedente.*

Quoniam verò quovis in contractu vigere plurimum praeventionem ipsam, tunc Jura, tunc Doctores insinuant, nimirum profere in medium tenuissimum, quod *Cassren. assueverat conf. 221. alius 329. vol. 1. & Alex. conf. 27. num. 8. & 9. vol. 6.* in retractu quoque vigere plurimum jam dictam praeventionem, quod verum opinamur, si addatur declaratio Crivellii in decif. *Senatus Dolani 40. sub num. 25. Quia, & in terminis l. diffamari, C. de injur. & manumissis*, testatum reliquit *Guyll. obser.*

11. *num. 3. lib. 1. Roman.* etiam generatim loquens *conf. 161. num. 3.* illum jure praevalere, ait, qui suum contentendum tempore praevenit, & quod duobus aequale jus habentibus, occupantis, aliò modo praeveniens est potentior, itemque validior sit conditio: cujus sententiam admittit insuper relictus Crivellii sub *num. 3.* idque testatur multis, diversisque in casibus verba facientibus probatur numpè *sen. in l. inter eos, ff. de re judic. l. si pluribus, in fine, ff. de leg. 1. l. si Titius, ff. de verb. obligat. & l. fin. §. est praefatum, C. de jure deliber. in illis praeterit verbus; Etsi satisfaciunt, qui primi veniunt. Idem si petatur quando aliquis dicatur illis in casibus praeccepisse, eadem subdit *Senatus Dolani decif. num. 27. existimans, id resili dicitur cum quis litem contestatus est.**

Ut autem citatio praeventionem inducat, legitima debet esse, & iniquitè notificata, in *l. si quis antea, ff. de Judic. de Franch. decif. 505. num. 14. Pante conf. 99. num. 1. Capiblane. de Barro super Pragm. 8. num. 21. tom. 1. par. 2. Card. Rosa in Florileg. conclus. 81. num. 9.* sed ex citatione ad informandum, per quam pars instrui non potest, illam non induci, scriptum Socini. *Sen. in l. libertas, ff. de in jure voc. Mongr. ad Bar. in l. si pluribus, ff. de leg. 1. Ann. sup. 79. Aff. dec. 219. Fras. Merlin. controvers. forens. lib. 1. cap. 80. num. 27.* An illa inducat per capturam tantum informationis, *Decian. lib. 4. cap. 21. num. 4. Reg. Revit. in pragmat. 1. num. 78. ubi de delictis. Confil. Carival. de Judic. tom. 1. num. 878. Jud. de Angel. ad Feller. tit. audiant. excusatores num. 55. Daza. tom. 3. de pug. DD. tit. de praevenit. cap. 1. & num. 10.*

Inter duo Tribunalia, seu Judices, an, & quando praefatur praeveniens in citatione reali reum capiendo alteri praevenienti in citatione verbali *Cancer. var. resol. par. 2. cap. 2. num. 228. Moirill. dec. 219. num. 8. Girard. conf. 48. num. 32. conf. 59. num. 94. Guacim. ad defus. tom. 1. defus. 1. cap. 9. num. 15. de Franch. decif. 147. Reg. Senfelic. decif. 250. num. 15. Thor. in Suppl. compend. verbo praevenit inter officiales, Daza. de pug. DD. tom. 2. tit. de armat. per campan. cap. 12. & tit. de praevenit. cap. 1. num. 7. tom. 3. & de Barone capiente vassallum delinquentem, loquuntur *Avon mens. ad Gram. decif. 26. & num. 1. Capiblane. add. loco num. 109. Navarrius tom. 2. quaest. forens. 67. num. 1.**

Judex originis, vel domicilij capiens informationem contra suum subditum (quod sacre potest ad finem puniendi *Franchis decif. 66.*) praefatur Judici delicti, procedenti ad querelam, seu accusationem, existant *Capiblane. in addit. pragmat. 8. num. 190. Daza. in addit. tit. de praevenit. & num. 16.*

Quid verò dicendum sit inter Judicem inferiorem, & superiorem, declarat idem *Daza. mox add. tit. & num. 22.* & nonnulla ad materiam notat *R. Sanfelin prax. Judic. integra f. 235. potissimum num. 49.*

Ceterum, quod *Ceras.* hoc in *Ritu in num. 7.* tradit, cautionem a debitore praeveniente esse praestandam, etiam non creditore petente, necens praestica servari, quamvis debitor sit manifestè idoneus, confirmat *DD. a nobis adducti in Ritu 168. sub num. 11.* quibus addimus *Maurit. Apicella ab leg.*

leg. 20. *Testam. decis.* 80. num. 3. loquentem de cautione postulanda ubi usufructuario, *Mo f. conf.* 4. num. 32. *Taraghi in prax. civil. cap. 1. n. 36. Thor. voce 3. n. 26. par. 1.*

- 13 Notandum insuper in materia preventionis, quod illius exceptio suspendat liquidationem instrumenti, donec duraverit prima instantia preventionis. At prolata sententia in causa preventionis, si ab ea appelletur, & causa introducatur in superius Tribunal, pendente appellatione, non fit amplius superius solendum in liquidatione, sed instrumentum illa non obstante liquidari possit, scripsit *Mojcat. in prax. fidejuss. 2. par. qn. 8. num. 29.* quem insequitur *Galter. 3. p. 2. princ. rub. 2. num. 24.* de quo dubitat *Conf. Carival. to. 2. de Judic. lib. 1. tit. 3. disp. 14. n. 21.*

- 8 Possessor in vita an possit potest, quid declararetur, ad quem ejus successio spectet post mortem.
9 Vocatus ad fideicommissum, quod dependat à conditione, qua aliquando potest evanescere, an praesumatur, possit agere.
10 Ester an valeat agere contra filium, petendo eum declarari ignobilium.
11 An possit pars cogi ad proponendum suspensiones infra certum tempus.
12 Qua concurrebant, ut remedium dicta l. diffamari proponi vult.
13 Debitor, vel possessor timens de indicata futura molestia, quibus modis, & quomodo de ejus juribus experiri valeat.
14 Quod tempus statim debeat diffamanti, ad ejus Juris proponenda.

RITUS CLXXXX.

IN primis, quod ubi aliquis habet instrumentum publicum contra aliquem mutui, depositi, seu cujuslibet alterius contractus: ita quod instrumentum illud sit liquidum ex omni parte, & debitor, si hujusmodi ejus velit prevenire suum creditorem, quod sibi satisfecerint, si uster quovis modo velint dicere contra dictum instrumentum, item quod ad satisfactionem dicti debitoris debitor, seu fidjussore ejus non teneantur dicto suo creditori, quod preventio ipsa non potest fieri, nisi in dicta Curia, & si fiat in alijs Curijs nullus sit roboris, vel momenti, nisi creditor sit clericus, quo casu preventio ipsa fieri possit in Curia Ecclesiastica: immo si instrumentum presentatur in dicta Curia post preventionem factam in alijs Curijs precedat interrogatio super tenore dicti instrumenti, preventionem ipsa facta in alijs Curijs non obstante.

SUMMARIVM.

- 1 Preventio an in M. C. V. duntaxat fieri debeat.
2 Clericus coram quo Judice prevenire debeat.
Agens remedium, legis diffamari, C. de ingenu. & manum. dicitur in Ador, vel Rens.
Contradictores illa dua decisiones Affid. nemp. 268. & Cope. dec. 18. discutiantur.
3 Andrea Gail. diffam. expenditur.
4 Clericus diffamans conveniendus est à diffamato, coram Judice Ecclesiastico.
5 Remedia d. l. diffamari, C. de ingenuis, & manum. missis, & l. si contendant, ff. de fidejussoribus, an sint diversa.
6 An vendicant locum in terminis nostri Ritus, solum quando preventio efflagit cassari instrumentum, vel non teneri ad obligationem, intendente principale negotium.
DD. insequentes aliam Antonii Copeii recommendationem, necnon alii, qui insequuntur Affid. adducuntur.
7 Debitor preventionem suam creditorem super rescissione, vel nullitate contractus, an possit audiri, si sit continens, vel excommunicatus.
Excommunicatus an valeat intentare remedium d. l. diffamari.
Quia Judex sit adhibendus pro absolutione à juramento.

Preventionem duntaxat in M. C. V. Tribunali fieri posse indicat praesens Ritus, cujus dispositio ortum habuit ab altero 54. teste *D. Conf. Carival. de Judic. tom. 2. lib. 1. tit. 3. disp. 14. num. 20.* & concordat *Consuetud. Regni Francie*, quam post *Gulielm. de Bouch. Qu. rep. cap. Ralmanini, verbo, & actorum nominis, Alaisiam, dec. 2. num. 126. de testam. memorat noster Carav.* cujus meminit *Carival. add. loco num. 19.* At illam hodie in omni Tribunali fieri posse consuetudine obtinent, proficiscente, ex *pragm. 1. de prevent. moder. ibidemque Rens. annotat. arbitramur cum Scaglion. in Ritu 166. num. 49.* & eloquimur *Ri. in 168.*

In Clerico verò creditore limitat Ritus ejus generalis dispositionem, ita ut valeat ille preventionem facere coram Judice Ecclesiastico, cujus verborum intuitu celsat antiqua discrepatio illa, si diffamati, an diffamantis Judex adendum est, cum remedium, l. diffamari, C. de ingenu. & manum. intentatur, & consecutive contradicentes illae decisiones, nemp. *Affid. 268. & Cope. 18.* dùm prior coram conventu Judice, ista verò ejusdem comparentis agendam esse causam, asserunt, & quidem si *Cope. decisio in prima ejus parte*, praevaleret respectu exemptorum omnium, quod negatur, attamen respectu Ecclesiasticorum diffamantium, in quibus etiam attento jure communi, & nulla habita hujus Ritus notitia majus esse dubium, ipsimet *Cope. l. cit. p. sub num. 7.* utique cessare omnino per verba nostri Ritus adjuvabit, si illa perlegisset, ipsiusque Ritus dispositionem perpendisset, hancque sibi contradicentem prorsus admisset conclusisset conclusionem, quam postmodum, & *Carav. num. 3.* jure quoque defendit, necnon alij amplectantur *De Jure* quos recenset, ea praestitum ratiocine, quod diffamatum actoris loco esse deum, insuperque *Decius conf. 487. num. 10. & conf. 686. n. 23. & in cap. intell. tenemus, vers. quid autem sub n. 80. de judic. censens. in l. in criminali, num. 3. C. de juris. omni. judic. Parisij capin presentia n. 10. de probat. Boer. qui reicit contrariam in decis. 255. sub n. 7. Ricc. collect. 69. par. 1. aliquos pueros quos exere blaverunt in sua rept. add. *Lactamari c. 4. in princ. ita quod, ubi vera esset Bal. distinctio, & conclusio quâ insequitur Celsa de remediis sub. f. de testam. remedi. 50. n. 12.* litem diffamatus, quia primo prodit in iudicium, intentatque diffamationem, de.*

dicatur Actor, quoad probandam diffamationem & consuevit adire tenetur. Iudex diffamantis, & coram eo remedium illud implorare, diffamationem ipsam deducendo, atque probando ad finem pronunciandi, & præfigendi terminum diffamanti, agendi coram Iudice competentis adversus diffamatorem, cuius rei longior etiam erit sermo inferendus, quin, & *Ad. Gayllus* quamvis aperte ore invehat in eos, qui diffamatorem Actoris loco esse volunt, addatque communem opinionem vigere in contrarium, *lib. 1. observ. 9. num. 7.* attamen prædictam ejus genericam assertionem intelligendam esse cum distinctione deinde per ipsamet constituta, utique ejusdem veritatis, quæ scriptæ sit, in primis *observ. 11. num. 2.* cum duplex esse iudicium diffamationis contenditur, alterum diffamatorium, in quo de veritate iactationis, aut traductiois, sive de impositione perpetui silentij tractatur. Alterum actionis, sive causæ principalis, in quo diffamator inera terminum præfixum de jure suo, civiliter agere, vel criminaliter accusare debet. Hæc itaque constituta conclusio, in alteram ex illa predeuntem afficit. His utar verbis, in primo iudicio diffamatus pro Actor habetur, in altera diffamator, & sic qui in primo iudicio diffamatoris reus erat, in secundo Actor est, ob quod subsequenter *obs. 1. num. 2.* longiori themate persequitur formam, tum comparationis, & petitionis in illo primo iudicio diffamatorio exhibenda, tum processus superinde faciendi, tum decretorum proferendorum, juxta casus dissimiles, qui contingere super ea re possunt; Omnia tamen illud verum respectu ætatis, ut terminum præfixerat diffamanti, ad eundem ordinari, & competentem Iudicem sub pœna perpetui silentij, ut præterea conclusionem *Gayllus* complexum esse omnem contradictionem opinionem, etiamque *Osaschi in decis. 151.* illamque nimirum restringendam esse ad eum tantum casum negotij principalis, ad quem *Gayllus* idem illius insectator restringit; Idemque priorem nedum, sed posteriorem generatim loquentes cum profuerant Doctores, dicamus cum eodem *Gayllus* insectante contrariam, utraque indigere explanatione, qua ipse utitur, & distinctione, ut illa in iudicio diffamatorio subsistat tantum, & vigeat, ista vero in iudicio principali. Semper autem virtute nostri *Ritus*, quam quidem sententiam inde proficentem jam dictam contra eundem *Capycius* veram esse in Regno, promptè colligimus h. *decis. inquisit. viri de Franch. 657. tom. 4.* perlegamus etenim à *vers. diffamatus tamen est sub num. 3.* nedum rationem ipsam, quod diffamatus sit Actor, præfatam sententiam, quod Clerico diffamante, Iudex sit Ecclesiasticus, acrimine defendit primum juris sanctione fretus, postmodum hujus *Ritus* suffultus verbis, in *vers. diffamatus*, cuius *Ritus* verba, tamen in præventionem loquantur, nihilominus, & in materia *levis diffamari* vendicare sibi locum, nimirum ait in illius decisionis calce, Cardinalem, quæ Comensem conveniendum in curia Ecclesiastica, nec aliquis initatur altera illius resolutione, in materia *levis contrarius, fide subsistit*, quod agens illius remediis sit Reus, & possit agere coram Iudice ipsius, quandoquidem in illa nedum *decis. n. 2.* verum in altera 385. cuius meminit *Dom. Reg. de*

Marin. lib. 2. quotid. resol. cap. 6. sub num. 3. pleno cornu examinatur, effusque remedia diversa, & ad invicem distantia decidit, ac propterea ex una ad alteram non esse faciendam illationem, quod præterea *Jos. Baptista Cysa* edisserit *indic. rem. 50. num. 2. cum seq. juncto num. 6.* in terminis d. l. *diffamari*, an diffamanti agenti ad Jus suum coram uno Iudice obstat exceptio litis pendens, & rei Judicata, scribit latè *Flamin. Cicer. decis. Genuens. 44. abnuens*, necnon de *Franch. add. decis. 385.*

6 Verum prædicta in terminis nostri *Ritus* dumtaxat locum vindicare, quando præveniens effugit, cessari documentum, vel non teneri ad obligationem, intendendo principale negotium novitè scriptæ *Reg. Hysar Capycius Latr. decis. 89. sub num. 7. lib. 1.* quique in *memoria legi diffamari* remediis *Antonij Capycii* aleam infestatur adversus *Marth. de Affili.* quamvis comprehendat *Ursill. ad eundem Affil. decis. 268. num. 3. Amendol. ad Franch. dec. 385. num. 1. Ann. conf. 58. lib. 1. Joseph. Ludov. decis. Lucens. 32. num. 12. Jacobin. in l. liberi, num. 5. de ius vocand. Trentacing. resol. var. lib. 1. tit. de diffamat. resol. 1. sub num. 6. Ricc. coll. decis. 346. Perreg. conf. 82. num. 8. lib. 1. Notta ad Alex. conf. 103. vers. debet audiri, vol. 5. Gratian. lib. 1. cap. 85. num. 9. Marcell. Cas. de mod. artic. Glos. 1. 5. 1. num. 13. Aut. *Gagli. in tra. de absol. à jur. quantum, num. 34. Amat. decis. 52. num. 2. Scacc. lib. 1. de Judic. cap. 24. n. 43. Reg. Suseb. dec. 168. lib. 2. annuens num. 4. haud recipiendam observantiam memoratam à *Gagli. cit. obs. 1. lib. 1. M. Brill. decis. 19. num. 19. & decis. 239. num. 4. Fontanell. dec. Cathol. 238. lib. 2. Soldan. in l. obyrintho creditur, num. par. 1. cap. 2. 5. 2. ad num. 7. Ludov. ab Ecclesia in 9. Jorenf. cap. 114.***

Affili. vero effato alii se subscindunt, nempe, *Berard. Pand. de present. instr. sup. Rit. 164. alias 166. Gagliard. add. mod. de juram. 4. 4. num. 89. Marcell. Bonus in prag. unic. de prevention. moder. & ibi Annig. Tress. num. 12. Galter. par. 2. 2. par. 2. num. 28. Boer. decis. 114. Donad. de reuung. lib. 1. cap. 33. num. 34. Mascut. in prag. S.C. par. 1. Glos. Reus, num. 12. & 13. ibidemque *Francisc. Maria Prat.* qui latioribus habentis articulum ostendens *obs. 98.* non audius expressè recedere ab *Affili.* sententia, neutram applaudit, alibi quæ se materiam penetratur, pollicetur.*

7 Sed habita pro vera opinione, prævenientem dici Actorem, & non Reum, debitore prævenientem suum creditorem super nunciatione, vel nullitate contractus, adimpletis illi, quæ in *Ritu* 190. & in *prag. multis hominibus, de prevent. moder.* sunt ordinata, si præventus creditor opponat, esse denegandam audientiam ipsi debitori, quia est contumax, rectè procedit oppositio, teste nostro *Carav. hoc in Rit. vers. Et ex his sequitur*, cui suum præbet calumnam *Francisc. Mar. Prat. ad citat. Mascut. vers. ad quæ. in fin. scuti*, & excommunicato qui non auditur, interceptando remedium *mem. l. diffamari*, ut idem *Carav. in hoc Rit. notat num. 9. Affil. & Ursill. decis. 268. Cicerian. decis. 155. Gabriel com. opin. tit. de adion. lib. 2. conclus. 6.* quis verò Iudex adendus sit pro absolutione & juramento, &

varr. variat. resolut. lib. 1. cap. 4. Ann. allegat. 83. num. 6.

- 8 Valeat nē possessor in vita declarari facere, ad quem ejus successio spectat, *De Franch. decif. 695. ibidemque Ricc. Perreg. de fideicom. art. 41. n. 4.* & an vocatus ad fideicommissum, quod dependet à conditione, quæ aliquando potest evanescere, & prematurè possit sibi prospicere, *Reg. Revis. conf. 95. lib. 2. Reg. Sanctific. dec. 265. p. 2.* an valeat agere contra filium eum dicendo ignobilem, *Gamm. decif. Lufitan. 202.* An liceat filiofamilias in vita patris agere, & vendicare bona adventitia à patre alienata, inquit *Morot. respons. 75. num. 1.*
- 11 Quid dicendum, in causis suspicionum: accidit in causa D. Suevæ Avolos de Aquino de Aragonia, quæ preces porrexit hujus Regni Prætoris, asserens, Principem Caspolum, ad dilatandum expeditionem successionis Principis Conchæ ejus filii, allegasse suspectum Præfidentem S.C. & jactare velle allegare alios Judices suspectos, petit mandari, quod infra brevem terminum proponeret omnes suspensiones contra officiales in causa suffragia prestantes, alias præcludi viam, & remisso negotio ad S.C. fuit per idem provifum, referente *Dom. Cuspi. D. Thoma Carleval* sub die 27. Octobris 1632. quod prædicta Principissa in biduo proponeret omnes, & quæcunque suspensiones servata forma Regis Prag. penæ magnificum Secret. S.C.

- 12 Ut autem remedium ad diffamari, proponi valeat, octo sunt, quæ necessariò convenire debent, aliquin in casum intentus, ex ejusdem Gayll. scriptis in ead. observ. 10. Cella remedi. 50. à num. 12. postmodum, quod injuria diffametur per errorem, vel ex malignitate, si namque bona fide, quis jura sibi competentia propalat, ejusmodi non competit remedium, non enim prohibetur de suo jure loqui, consilium, vel discernere, illudque aliis communicare ut notant *Salice. & ceteri in ead. l. diffamari, & ceterat Bol. in l. si ea num. 9. C. qui accusare non poss. ubi add. & advertit Cella add. remedi. 50. num. 18.* ac conferunt tradita à Carro. in *Ritm 272. num. 21. Ann. consil. 11. vol. 1. & consil. 226. vol. 2. Reg. Cypre. Latro add. dec. 89. p. 1. Reg. Sanctific. mem. dec. 208. p. 2.* quique explicant terminos add. l. diffamari, & si contendat, ff. de falsiss.

- 13 Delator, vel possessor timens de indicata futura molestia, quibus modis, & quomodo de ejus juribus experiri valeat, legito apud *Anton. de Amato resol. 52. num. 1. lib. 2. var. resol. Reg. de Maria. lib. 1. quotid. resol. cap. 257.* quæque sint probanda, *Borr. dec. 255. num. 6. R. Cypre. Latro. consil. 114. num. 27. lib. 2.*

- 14 Et quod tempus statui debeat diffamanti ad ejus jura proponenda, *Gayll. obser. 12. lib. 1. Morta voto 95. num. 2. Affl. decif. 164. num. 2. Maur. Burg. de laudem. inspec. 30. num. 27. Reg. Cypre. Latro. proximo add. loco num. 25. & 29.* Diffamans verbò admittatur ad proponenda ejus jura, cum brevi tamén termino, et si fuerit ei præclusa via cum decreto, docifum indicat in *Collater. Consilio Reg. de Ponte dec. 31. in fin. quem laudat Gisp. ad cit. dec. 89. Cypre. Latro. num. 9.*

RITUS CXCI.

Quod nullus admittatur ad accusandum, tantumquam unus de populo, nisi suam, suorumque injuriam prosequatur.

SUMMA RERUM.

- 1 An Republica interfit accusatores habere.
- 2 Culminatores urbium expulsi, & humani commercii pestis dicuntur.
- 3 Hoc in Ritu Regina cavet, ut nullus admittatur ad accusandum, nisi suam, suorumque injuriam prosequatur.
- 4 Accusatio cum abest, licet in Judici in causa procedere.
- 5 Accusare cuicumque licet, nisi prohibeantur expressis.
- 6 Mulieri præsertim prohibetur, nisi suam, vel suorum prosequi vellet injuriam.
- 7 Severi propter hoc licet, & avari.
- 8 Appellantes suorum maritus continentur.
- 9 Uxor præsertim non filiis, & aliis consanguineis, recenseantur opiniones.
- 10 Quid in sponsa.
- 11 Uxori ad alias convolanti nuptiarum an liceat, maxime si consensu viri, vel filiorum ad illas convolverit, & quid si sit contestata, nupsit.
- 12 Eaque mortua, nec nisi actiones in ejus hæredes transmittant.
- 13 Conjuratores remissiores in accusando semper antecessunt.
- 14 Quid si proximiores accusare non curaverint.
- 15 Mariti mortui vendicanda esse filijs, an pater præferatur in accusando.
- 16 Accusandi jura, & remittendi, illi tantum competit de jure Regni, cui, & successio de jure competit.
- 17 An de jure Regni stantibus masculis famina admittantur ad querelandum, earumque remissio requiritur in concessione gratia.
- 18 Severi dotata, qua renunciarit baradati, competit illi jura remittendi, stantibus masculis.
- 19 Propter sanguinis occisi à filio remittente receptum, an sit creditoribus paternis obnoxium.
- 20 Concurrentibus Monasterio, & consanguineis vulgaris prælatio cui competit.
- 21 Qui veniant appellationes suorum.
- 22 An naturales, & spurii.

Et si olim prodesse multum Republicæ accusatores, ac delatores existimaverint nonnulli, ut nefariorum hominum audacia reprimere, & patrandis impune sceleribus occasionem omnem arcerent, teste *Ciceron. pro Rejcio Amirino*, traditque post *Gaill. præf. observ. lib. 2. observ. 99. Taffon. de ant. sat. vers. 1. observ. 1. n. 4.* ex quo factum fuit, ut apud Romanos premio ejusmodi hominibus afficeretur, refert *Tacit. lib. 4. annal.* & à Nerone, quo tempore Imperij clavum per impietatem summam retinuit, quarta pars è damnatorum facultatibus iisdem constituta fuit, *Alm. ab Alex. testis est lib. 4. genial. diar. cap. 22.* quique custodes etiam legibus appellabantur, ut sceleris timorem incuterent, *Boyard. lib. 5. politic. cap. 1. n.*

75. *vers. Edas delatores, pag. mibi 554.* tamēn quā fuit prudens aliorum ſcintilla, pernicioſiſſimos Reipubl. ex ſore accuſatores arbitratī ſunt, idcirco *Arſt. lib. 6. politic. cap. 5.* acriter in eos animadvertit, inſectaturque *Bovaldill. aud. lib. 5. cap. 2. num. 92.* Enimverō Urbium everſores, & humani commercij peſtem facile dixerim accuſatores, & melius calumatores, preſertim cum ea, quā vix in animum inſidiſſe erodenda ſunt, patratā jam ſœdera, odio, ut plurimum duſti, teſtantur, ex quo ſit, ut innocentes graviffimas pœnas luant, & juſtiſſe ſancti tatem ſacrilegē violatā non eſſent. Exclamabat propterea *ibi Cicero; Verius hoc ita eſt utile Reipublicæ, ut ne plam illudamur ab accuſatoribus;* laudandi ſancti quā maximē ij Principes ſunt, qui ejusmodi hominum generi, nec aditum pateſceri permittunt, neque in diſitione ſua quemquam diutiſſis commotari ſubent, ut ſcilicet tantæ calamitatis artifices, & populorum pacis extirpatores quā citiſſimē extrudant, ne inſeſta ſemel veneno domus inopinatō ruat.

Quæ omnia cum benè noſſent hujuſce *Ritus* conditores, ſerid rem egerunt, & nē alienus quilibet in cauſa alterius ſeſe ingereret, apertiffimē tdm in hoc *Ritu*, tdm in alijs conſulere. Idcirco nullus admittatur ad accuſandum, niſi ſuam, ſuorumque injuriā proſequantur, *Sanſel. dec. 347. num. 3.*

3 Atverō certius eſt, pluriſſi obtentum eſſe in omnibus caſibus licere juſſi procedere, etiam nulla anteaſſente accuſatione, ſi *Clerus*, præter alios, vera teſtificatur, in *prax. q. 14. verſ. ſciat autem, ſub num. 1.* Alijs verb in locis, in quibuldam tantum caſibus, ex eorundem locorum peculiatum legum indulgentia, eum aliqui attento jure communi neſas ſi procedere, non concurrente accuſatione, ex notatis per etundem *Clar. in q. 3. maximē num. 3.* Quapropter ſi jure communis inſpecta lege, aut etiam peculiatris conſtitutionis, accuſatio requiritur, non omnes, ſed habiles tantum admitti ad accuſandum, comperimus, ſi *Farinac.* adnotata precurramus, *qu. 12. ſub num. 3.* tamethi verē fateri poſſimus, omnes idcirco eſſe ad accuſandum, expreſſe non vetitos, ad *lex. in l. qui accuſare, ff. de accuſat. Franc. Caſon. traſſ. qq. crim. cap. 1. Bonic. in traſſ. de accuſat. num. 2.* quā omnium DD. eſſe regulam *Auten. Gomez. zit. cap. 1. delict. num. 31.* eo fundamento, quod quilibet præſumitur poſſe accuſare, qui non eſt à jure prohibitus, *Hoſſienſ. in ſumma de accuſat. q. 3. qui poſſit, in princ. Gomez. in cap. 1. de delict. num. 4. & 31. P. Frag. de Regim. Reipubl. par. 1. lib. 5. diſ. 3. num. 77.*

4 Prohiberi autē perperam non dubitamus, quos *Tartagl. memorat in praxi crimin. cap. 2. à num. 1.* idemque *Farinac. à num. 12.* atque mulierem in primis ab accuſando rejici, illic *Tartagl. & Farinac. ſub num. 16.* necnon *Cravett. conſ. 220. Decian. traſſat. crim. lib. 3. cap. 7. tom. 1.* commemorant; ea tamēn præteritis eum reſtrictione, niſi ſuam, ſuorumve proſequeretur injuriā, quā *Farinac. poſſiſſimum ſub prædiſto num. 16.* aliorum exornat auctoribus, *Frag. add. loc. nu. 81. Jaden de Angel. ad Fuller. tit. audiant. excuſat. n. 12. Carvini hoc Rit. memor.*

Ac propterea homicidij criminis auctorem ac-

6 cuſare in fratrem utrinque conjunctum, aut etiam conſobrinum, licere ſorori, ſcriptum de *Franch. deſ. 100. à num. 8. per tot. in l. ſi uxor, Cod. de his quibus, ut indign. cujus præterea ſuffultus diſpoſitione, uxori quoque licere de nece viri querelare, ſcripſerunt inibi *Odoſſo.* & alij necnon *Cyran. in l. de crim. C. de his, qui accuſ. non poſſ. & reliq. ubi omnes, quos idem inſequitur de *Franch. deſ. 382. in princip. & Farinac. de accuſat. qu. 13. num. 14. memorat utique Tartagl. indic. loco, inſectus Flaſam, aſſerentem, omnium eſſe certiffimam, & obſervatorem ſententiam in epitom. delict. cap. 40. ſub num. 2.* appellatione namque ſuorum maritum contineri, deducitur ex *l. 4. ff. de teſtib. & ex Bar. in l. 2. de accuſat. quidquid dixerit Gloſ. in Conſil. ſumme periculi, verſ. mater, ubi quavis concluſit, uxori de viri nece aculeare licere, non concluſit *ſpern. & Aſſiſ. num. 7.* tamēn non ex eo, quod vir ſuorum appellatione veniat, ſed quia ſua vitæ Comitibus jectam ſecit, *l. item apud laborum, ff. ſi quis virginum, & ff. tenetur, ff. de injur. & Gloſ. lequitur Foller. in prax. verbo, Audiantur, excuſatores num. 15.****

7 Quin, & alijs præſertim, adhuc filijs, niſi ad ſecunda convolvant vota, quando filijs haud præſeretur, ſed utique conſanguineis, ut teſtatur idem *Flaſa cap. 45. num. 1. Flores prædi. qq. lib. 1. qu. 7. Boer. deſ. 233. num. 2. Gratian. lib. 1. diſcept. forenſ. cap. 5. num. 30.* proit maritum ad vindictam vel remotionem de ſue uxoris nece ſuis filijs præſerendum, ſubſistent *Decian. conſ. 35. num. 27. lib. 1. concl. 41. in 3. ampliat. quos reſert Farinac. add. qu. 13. num. 16.* quorum aſſertionem amplecti communiter Doctores reſpectu conſanguineorum probat doctiffimus *Conſil. Philippus Paſchalis* ſpater famigerat, & eximij Advocati Domini Bartholomæi, cujus merita aliora petunt, in ſuo perutili; & ab omnibus collaudato *traſſ. de virik. per. pteſt. p. 2. l. 1. num. 23.* atque ſubſiſtere etiam in uxore de præſenti adjungit, *num. 14. ex Decian. in traſſ. crim. par. 1. lib. 3. cap. 7. num. 10. & nos addimus Flaſam in dic. cap. 40. ſub num. 2.* inſuper extendentem ad eam ſponſam, quæ mariti hæres non fuerit, ac tūc antiquè probantem auctoribus, ſcilicet, *Jacobe Favennienſi in l. Accrimine, C. qui accuſ. non poſſ. & reliquis omnibus inibi, tdm recentioribus, ſcilicet, Gomeſio cap. 3. delict. num. 59. Boer. deſ. 233. num. 2. & alijs, quos recentet, quæ de re D. Ferdinand. *Mutis diſſiſſi. legal. 26. à num. 2.* ac propterea contrarium ſuſtineant in ſponſa de futuro, quin eo expreſſius decifo *Treviſana* apertè negans ſponſo de futuro licere, & conſecutivè ſponſæ, ut inter eos diſſimilis non concedatur diſpoſitio, & multa cumulat hinc ſpectantia in materia *livortij Epife. Campanil. in diverſ. jur. rub. 1 à num. 52.**

Reſpectu verb ſiliorum ſi prelationem habeat uxor, vacillat ipſe *Paſchalis num. 16.* ac contrarium decifum fuiſſe meminit in Sacro Conſilio, teſte *Trasſide de Franch. in Superioribus à nobis add. deſ. 382. in illius calce, quem laudat Gratian. lib. 3. diſcept. par. 5. lib. num. 2.* anteaque *Felle. dixerat in prædi. crim. verbo, Audiantur excuſatores, num. 96. & Caſpilio in traſſat. de uſur. lib. 1. cap. 2. num. 25.* qui tamē Doctores recentet permultos ſaventes uxori, ut etiam filijs præ-

seratur, quam insuper communem esse addit *Giranda*, eique adheret, ab eaque non esse recedendum addit, in *tractat. de provol. qu. 267. nu. 1423*. Nos vero libentius in Nuntij *Tartaglia* sententiam desectimus, unâ cum filiis admittendam uxorem, imò, & cum patre, si de filij nec agitur, in *Pragm. de compos. cap. 2. num. 30*, quam nec *Fischalis* improbat *num. 19*, illicque inheret *Reg. Sanfelice. decif. 26. lib. 1*, qui licet memoret decisionem de anno 1605, factam non esse necessariam uxoris remissionem, de qua fidem præstat *Hos. at. Viscous*, ad de *Franch. decif. 382*, attamen contrarium fuisse judicatum observat, attenta potissimum hujusce *Ritus* sanctiône, qua admittuntur ad accusandum illi tantum, qui suam, fuorumque injuriam prosequuntur, quam exornat *Viscous*, in *conclus. jur. verbo, jus accusandi*, inter quos enumeratur uxor, ex *Caray. in hoc Rit. sub num. 6*, ipsum consulit, & *Conf. Ann. obser. 6*.

Quod autem tertium de uxore ad secundas convolante nuptias? restringimus in illa, quæ cum viri, vel filiorum consensu ad secundas convolvatur nuptias, ex *Rol. à Valle conf. 62. num. 26. vol. 1. & conf. 81. vol. 3. num. 10*, & nè te pigeat percurrere, quæ citatus *Giranda* multis quoque rationibus confirmans tradit mulieres scilicet secundas contrahentes nuptias amittere jus accusandi, à *num. 1524. quin, & à num. 1542*, inquiri, si lito contestata secundo nubat, an illud amittat jus, & negat, imò *num. 1546*, adjungit, vidua jam exheredita post litem contestatam, actiones transire ad ejus heredes.

Et quoniam conjunctiones remotiores semper antecellunt, i. si plures, ff. de accus. l. 2. §. simul, & *adult. & Flesca cod. in epitom. cap. 39. num. 17*, atque adeo, ut excludatur remotiores, adhuc non venientibus proximioribus, nisi illi præscripto tempore, intra quod venire minime curaverint, ut ille subdit *num. 18*, quod longè magis in relictis mulieribus fatendum est, ut rejiciantur, nisi proximiores absint, quin, & vigore Juris Regni, etiam in pari gradu existentes si masculi sint, præterquam si accusare nolint, aut longidius protulerint, quemadmodum sprete contradicente *Caray. sententia hoc in Rit. sub num. 8*, cuius meminit *Thor. par. 1. compend. decif. verb. mulieres regulavist*, dicendum videtur cum eodem *Domino de Franch. indicat. dec. 100. & 362*, atque *Bayardo ad Cleram add. qu. 14. num. 28*, Regente *Carlo de Topia*, alijque, quos *Molfesius* insequitur *conf. 10. num. 17. tom. 2. post Commentat. ad Consuetud. ob evulgatam Confusionem*, generatim sancit enteram in Regno, excludi summas superexistentibus masculis.

Filij verò, & pater si ad accusandum de morte matris concurrant, ut præferatur, extricat *Farinac. qu. 13. num. 15*, idemque *Fischalis num. 10*, confirmem in alijs tractatione adnecione, & pater est præferatur matri, in querelando mortem filij, illo remittente, matri licet accusare, *Salic. in l. uxor. c. qui accus. non possunt, Jud. de Angel. ad Feller. tit. audiantur excoctores, n. 13*.

At jura Regni illi tantum jus accusandi committunt, alterumque remittendi, cui & successio competit in *Pragm. 8. de compos.* edita de anno 1565, die 15. Octobris, Regni Clavum tunc susti-

nente *Illust. Alcanorum Duce*, illi nempe, cui jus sanguinis, attenta juris communis functione, deferretur, tametsi re ipsa ob testatoris specificam dispositionem ad alium perveniret, ex alia decisione ejusdem de *Franch. decif. 61. vol. 4. Boer. decif. 121. Anton. de Padilla in repetit. l. transgredi. nu. 62. Cod. de transact. quibus addimus *Regentem de Ponte in tract. de pœss. Freres. sub tit. de provol. ser. solitis, §. 4. à num. 17. & ibi Thor. & eundem Thor. p. 1. comp. verbo, Remissio*, necnon *D. Reg. Tap. in comment. ad distam Regni pragm. in suo 4. tom. Juris Regni, & decif. S. C. 28. Decian. conf. 38. num. 14. vol. 1. Molfesius* omnium optime explanantem prædictam ex legis Regni desumptam regulam, in suis commentar. ad *consuetud. Neapoli. par. 4. rub. de renunciat. qu. 18. tom. 1. & conf. 10. ejusdem primi tom.*, ad eorum scripta lectionem relegamus. Necnon ad *Anall. de Amato conf. 18. R. Rovis. in d. prag. 8. R. Sanfelice. 27. lib. 1. & dec. 401. lib. 3. quibus in locis iam jure communi inspecto, quam jure Regni, enucleatur materia in sublevis frequens, & resolvuntur excitate questiones, nùm, stantibus masculis admittantur femine ad querelandum, carumque remissio exquiratur in concessione gratiæ, & an sorori dotata, quæ amplissimam fecit renunciationem, competat quoque jus remittendi.**

Quin ex his ansa arripita, insurrexit difficultas nùm attenta dispositione memor. *Pragm.* pretium sanguinis occisi à filio remittente receptum, creditoribus hereditarijs paternis fit obnoxium, & negativa decisio emanavit è S. C. quam memorat *Reg. Rovis. super ead. prag. à num. 59. & rescribit Prat. ad Fischal. p. 2. cap. 1. vers. incidit, & in materia gratie requirunt partis remissionem, an sufficiat illa heredum institutorum, non obstante uxoris querela, extricant *Conf. Theod. alleg. 9. in fin. Other. in disp. 27. num. 7. Thor. p. 2. compend. decif. verbo, indultum, Viscousi in add. ad mem. de Franch. dec. 382*.*

Et concurrentibus monasterio, & consanguineis regularis occisi, prælatio in accusando, & remittendo, cui competat, aliaque plura in hac ipsa materia remissionis, annotamus super *Rit. 195. & Rit. 202*.

Appellatione verò suorum in materia hujus *Ritus* qui veniant, *Clar. lib. 5. §. fin. qu. 14. num. 2. Reg. Rovis. in prag. 1. de accusat. Tartaleap. 2. add. num. 19. Garfia à Toledo dicto 228. Reg. Sanfelice. decif. 347. num. 4. lib. 3. an naturales, & spurij, extricat *Reg. Rovis. in celebri dec. 25. quem refert Prat. ad Fischal. par. 2. cap. 1. ad num. 21. & declarat Reg. de Marin. lib. 2. quest. cap. 4. commater admittatur, nè ad querelandum occisores compatriæ sui, Arnon. in commento 1. Feller. in præc. crim. rub. audiant. excusat. num. 24. Garfia à Toledo dicto 537. Gig. de crim. lase. meff. in rub. qui accus. poss. q. 2. lib. 2. Boer. decif. 23. Clar. q. 14. vers. Quare in compater, ac de alimentis debitibus, filio spirituali loquitur, *Sard. de aliment. tit. 1. qu. 1. q. 11. num. 5*.**

R I T U S CXCI.

Item quod nullus laicus admittatur tanquam unus de populo ad accusandum de aliquo cri-

mine, vel denunciandum, nisi suam, vel suorum injuriam proficiatur.

S U M M A R I U M.

1. In hoc *Ritu* sunt eadem verba, quæ in antecedenti *Ritu* scripta cernuntur, & repetuntur in *Ritu* 195.
- Propter miratur Author eorum quibus Regina Joanna annis in unum resoluendi ejusmodi *Ritu* in juxta.
2. Accusare nemo valet nisi suam, vel suorum injuriam persequatur.
- In privatis tamen delictis, nam in publicis quilibet vetitus adonititur.
- In quibus etiam forensibus, & alterius populi causare licebit.
3. Agere ad interesse occisi qui possunt.
- Interesse prædictum pro quibus solvatur.
4. Quid si de d. li. de confiteris per inquisitionem, non autem per partis confessionem, & extra ordinem qui puniatur. Index criminalis quando possit cognoscere de questione civili incidentem descendente ex eodem facto.
5. Condemnatus ad penam corporalem, & interesse partis, exequatur pena corporali, redire debeat ad carceres, in eisque persistere, donec parti satisfecerit.
- Quid verò agendum, si Rex non sit solvendo, an a mittatur ad beneficium sessionis.

IN hoc *Ritu* sunt eadem fere verba, quæ & in antecedenti scriptura cernuntur, & prioribus eadem repetuntur inferius *Ritu* 195. sic admonente quoque Franc. Maria Prat. ad *Paschal. de potest. par. 2. cap. 2. ad num. 21.* ut propterea mirari, ac demerari eorum ingenia, ac diligentiam possimus, quibus Regina Joanna onus istud injunxit, compilandi, atque in unum reduciendi ejusmodi *Ritu*, quos nullum ordinem habere conspiciamus, multos verbatim repeti eos cernimus, alios sensu carere legimus, complures adinvicem contradicentes recipimus, omnesque nulla adhibita prævali composuit percurramus.

Hinc *Ritum* concinit *Frag. prima de accusat.* Verum ad quem usque gradum extendatur suorum appellatio explicamus *Rit. 195.* nunc verò præter notata à nobis in *Ritu* præcedenti à num. 5. affirmamus, jure communi quoque fœdici, nè quis ad accusandum admittatur, nisi suam, vel suorum injuriam persequatur, in privatis tamen delictis, per *l. manifestissimi*, & illic notant communiter Scribes, C. de *fortis*, quorum dictum communi sententiam foveri, monet *Anton. Gomez var. resol. tom. 3. cap. 1. tit. de delictis. un. 9.* & post alios, *Forinac. q. 22. num. 7.* in publicis autem factis, in quibus admitti quilibet non vetitum, ait, suffultus Doctorem cetera citatus *Forinac. num. 8.* præterquam in Regno vigore hujus *Ritus* ex notandis à nobis *Rit. 276.* ob quam causam ea delicta vocantur publica, quia eorum actio, & accusatio ad quemlibet pertinet de populo *Mirand. de ord. judiciorum. quest. 13. art. 9. conclus. 9. P. Frage. de Reg. Reip. p. 1. lib. 5. disp. 2. de offic. accusat. §. 3. num. 77.* in quibus

accusare licebit quoque, & forensibus, quamvis alterius sint populi, *Bal. in l. is qui rursus, nu. 8. ff. de public. jud. & in l. provinciali, §. fin. ff. de nov. oper. nunc. Gizar de crimin. Lest. Majest. quest. 1.*

Quamvis autem omnes, qui, & intra gradus constituit numerando indicato *Ritu* 195. accusare valeant, filii tamen, & hæredes dumtaxat agere ad interesse possunt in his quippe terminis locutus hunc statuit conclusionem *rex. in l. ex hoc lege, ff. si quadrup. pauper. scilicet. dicat, scilicet, ad damna, & interesse, quod potuit lucrari oculis, ex eodem rex. atque idem desumit legimus, condemnatum fuisse homicidam ad interesse, quod Doctor occisus lucrari verisimiliter potuisset, teste *Puteo dec. 288. lib. 3.* qui multa ad hanc rem pertingit, pro declaratione additæ conclusionis, addo videndum *Franc. Marcum dec. Delfin. 225. p. 2.* item ad expensis propætæ factis, præferunt erogatas, durante infirmitate, *Thomaz. dec. 122. Rota Lypia par. 8. adducit; dec. Delfin. num. 4.* imò ad interesse honoris probat *dec. Coppell. Tholofana. 22. & Marant. p. 4. disp. 1. à n. 4. de Judic. nonnulli adducit.**

Verum si de delicto confiteris per inquisitionem, non autem confessionem partis, videtur dubium, si occisor damnari possit ad ejusmodi damnum expensæque, si quidem adductio *decis. Coppell. Tholofana* annuit; abutere autem videtur *Magani dec. Lucensi 91.* verum qui verba Scribentium intuetur attente, fatebitur quidem haud contradicere *Magenis*, eumque non simpliciter loqui de iudiciali quæstio, si possit condemnari, sed si per iudicem causa criminalis, & affirmari, si duo concurrant, primum, nempe, si incidenter, non principaliter agatur ad ejusmodi damnum alterum verò, si confessione tantum partis probetur delictum; quin, & priorem conditionem mutatur *Franc. Marcum dec. 192. p. 2.* qua de re, quando Index criminalis possit cognoscere de questione civili incidenter descendente ex eodem facto, agunt *Forinac. tit. de inquis. q. 1. num. 63. Caball. resolus. crimi. cas. 82. Paschal. de potest. par. 2. cap. 30. un. 38. vers. unum contra homicidium Reg. Sanfelice dec. 226. n. 2. lib. 2.*

Hinc condemnationem extra ordinem non esse ad interesse condemnandum, scribere etiam *Caball. add. cap. 82. Reg. Revis. dec. 67. Praef. Merlin. lib. 1. controver. forens. cap. 19.* quibus citatissime *Gnaezim. in tract. de tregua, & pace, par. 1. cap. 42. un. 21. Paschal. add. cap. 36. unum. 38. vers. major verò dubitatio, Cabl. de Barren. par. 1. pragm. 6. n. 105. vers. & dic q. uod si ex iudicio, & confusur dicta à *Præsid. de Franub. dec. 409. §. decif. 410.* quorum DD. dissentientes opinioniones conciliat *R. Sanfelice. decif. 226. lib. 2. inquirens un. 9.* nūm confessus delictum cum qualitate exclusivæ penæ non probata qualitate, sit condemnandus ad interesse; & quid si homicida fuerit provocatus, sed excessit moderatam inculpata tutelæ, an ad damna, intercessit teneatur, *Coff. Theaur. quest. forens. 7. lib. 3.**

Nec te lateat, quod Rex damnatus ad tem-
porariam penam corporalem, atque ad interesse partis, expleto tempore penæ corporalis, redire debet ad carceres, in eisque persistere, donec parti

ci satisfecerit, ex *decif. de Franch.* 358. in ejus initio, quæ præterea addit, quid agendum, cum reus non est solvendo, atque, ut vel luit in corpore vel relaxetur ad arbitrium creditoris, qui expellet meliorem fortunam, Ac propterea admittit ad beneficium cessionis, necnō possit, implicite negare videtur; aperte autem docet *Pegurr. dec. crim.* 6. quia si componi obpingerit, teneatur nihilominus parti resarcire damnum, probat *tex. in l. veniam, C. de ius vocand. & Franc. Marc. dec.* 18. n. 3. p. 1.

RITUS CXCIIL.

Item si quis vel si qua accusaverit, vel denon-
-averit aliquem in dēt. Curiz, seu altera. pla-
-rum de alieno crimine, durante ipsa causa dēt.
-accusationis, vel denunciationis persona prædī-
-ta accusans, vel denunciatus, sive etiam pater,
-mater, filii, fratres, sorores, nepotes, & nepes
-carnales ipsius accusatoris, vel denunciatoris ac-
-cusari, vel denunciari non possunt in dēt. Curiz
-per dīctam personam primo accusatam, vel denun-
-ciatam, nisi eadem die denunciaverit, vel accusa-
-verit eandem, & nisi ex novo delicto.

SUMMARIVM.

- 1) In republica concordia apprimi necessaria est, ut civitas consistere possit, neque in solitudinem redigatur.
- 2) Ita propterea temperanda sunt ingenia singulorum ut in privatis injuriis ulciscantur, & calumniæ infundantur, minime prohibeantur.
- 3) A consensu vocantur ab accusato, illius, pendens in iudicio accusationis, non potest queri.
- 4) Neque uxor aliquis accusati consanguinei, illi tamen qui sunt subiecti.
- 5) Neque a consanguineis, aut aliis, qui memorantur, ejusdem accusati.
- 6) Restriktionē addantur ad principalem regulam, & perpenditur *decif.* 53. Thom. Gramm.
- 7) Quid veri si fueris civiliter impositus, & volis in actum criminalitatis agere, & dētrā.
- 8) Permittit accusationis super falsitate instrumenti, super falsitate in causa civili, & nō causa criminali indistincta ratione præjudicii, & majoritatis facit superaddere in Civili.
- 9) Hodierna præcis indicator, remissivi.

Inter cætera, quæ Mundi hujus, summa Divi-
-nitatis Sapientia architectat, opificium maxi-
-mopere commendat admiranda, ipsique opifici
-Deo, laudes comparant immortales, illud præ-
-cipuum, opior, ac singulare nemo negabit, quod
-ex elementis, natura, atque ingenio inimicili-
-mis, seque interecinis odies prosequenibus, tanta
-rerum creaturam familia, artificio pacis fœdere
-colligata, conjuncta iplaque elementa, mutuas in-
-imicitias ita exerceant, ut altera quasi manu con-
-ferta dī gladiari, atque interire se se velint, altera
-amiculū dē complentur, ac foveant, concordi-
-amque in dīscordia summam tueantur. Quæ in
-rebus quæ Architect. illius sapientiam non demire-
-tur, quæ res tam contrarias, nē se conficerent

federare, federatas, nē oīo tabescerent, dissocia-
-re, insensum in rubus æternum, cum conjun-
-ctione, dissidium, copulare poverit? At multo
-admirabilior in hominum Republica continen-
-da, quam in elementarium corporum mixta Divi-
-na sapientia apparebit, si, in ejus corpus, non
-quatuor quidem rerum Principia, sed tot millia
-capitum, genis, atque ingenis alienissimorum,
-convenire, finissimamque societatem coire adver-
-tamus; cujus conjunctionis, nonnisi imaginem
-quandam, illarum rerum, quæ naturæ necessitate,
-non ratione, libertateque ducuntur, mirabilem
-nexum esse fatebimur. In hæc enim Repib. mul-
-to magis, quam in elementis, & ingeniorum
-diversitas requiritur, ut artes jaceant, atque ani-
-mi, quos æmulatione incendit, desidia marcescant,
-& concordia apprimi necessaria est, ut civitas
-consistere possit, neque in solitudinem redigatur.
-Enimvero, ut societas hæc humana, tam mirabi-
-lis, fortatēta fervetur, ita temperanda sunt in-
-genia singulorum, ut in privatis injuriis ulci-
-scedas, & calumnias inferendas minime prola-
-bantur. Quid enim societati humanæ magis pe-
-stiferum, si quæ exitiale? Hæc namque pestes, ubi
-se in animos civium insinuant, statim odium
-flammis ita exagitant, ut omnis societatē vincu-
-la, omnes conjunctionis leges abruptant.

- Idcirco, ut tam gravi malo consuleretur, pecu-
-liari hoc Ritum. usum fuit. Ne accusatus de ali-
-quo crimine, possit, vigente accusatio, accusan-
-tem reaccusare, id quod probat etiam *tex. in l. si qui reus, ff. de public. judic. & l. 2. h. qui hoc dicit, ff. de adult. in l. 2. Cod. qui accusare non poss. cap. neganda, il secundo, 3. q. 11. atque in Rit. prædī hunc Ritum. laxat cap. 258. injun-
-ctis num. 13. & regulam esse, ait *Tufsch. conclus.* 164. lit. A. eamque declarat in *concluf.* 160. d. n. 22. & *Jul. Cler. q. 14. num. 12. adde Artin. in tract. malefic. verbo, necnon ad querelam, vers. quare in accusanti affluenter tractantur; Franc. Cassow. in tract. quæst. crimin. cap. 1. nu. 10. Fallier. in præc. crim. rub. audian. excus. num. 40. *Cler. lib. 5. sentent. §. fin. q. 14. num. 127. Nantium Tar-
-tol. in præc. crim. cap. 2. num. 14. Thor. par. 1. compend. decif. verbo, Accusatus, atque Tiber. Decian. tom. 1. præc. crimin. lib. 3. cap. 24. Socin. in cap. ex literis d. num. 65. abundantiusque num. 69. cum seq. de mutis præc. Balb. decif. 90. & Farinac. q. 100. d. num. 67. quæ quippe principalis regula duobus extenditur præcipuis modis, altero quippe ex parte ejusdem accusati, & provenit ex dispositione hujus Ritum., ut neque pater, neque mater, filii, fratres, sorores, nepotes, & nepes carnales ipsius accusantis, accusati possint. Altero vero ex parte ejusdem accusati, provenitque ex præc. 1. de accusat. dilantante ad conjugem ipsius accusati, ejusque liberos, parentes, aut fratres utrinque conjunctos in eadem tamen domo de-
-gentes, quæ nequeant accusatorem, & alios præ-
-nominatos reaccusare, durante prima accusatio-
-ne, cujus meminit etiam *Bojard. ad Clar. add. q. 14. num. 36.****

Prædicta autem de Jure Regni conclusio re-
-stringitur per huncmet Ritum., adductamque
-præc. in duobus casibus, nempe, cum accusa-
-tus eadem die suum accusatorem accusaverit,
-cumque

cumque ex novo delicto, in reliquis verò prorsus vetari, ad finem tamen procedendi, durante iudicio super priori querela.

Ceterum accusatio fieri possit, eaque recipi debeat ad finem confringendi eundem primo loco accusatorem, deinde accusatum, ad praestandam cautionem de stando iuri, completo priori iudicio, sanxit *Rit. 197. dist. quæque cap. 258. ead. quæque præg. 1. de accusat. & cum contentio esset, an saltem ad sili instantiam possit ex officio procedi in secunda querela, decisum fuit negativè in Sacr. Conf. teste *Gramm. decis. 53. nisi tamen ex eodem fonte prodiret anterior, & postior querela, quia posset super utraque, & unico contextu iudicium agitari, ille subdit, attestans, decisum inter Paulum de Baris, & Franciscum Baronum, quæque *Gramm. decis. insequuntur Mota tom. 4. capitulum. Sicilicet. 190. num. 2. Clar. quæst. 14. num. 12. Mastrilli. decis. 8. Accusatum propterea posse accusatorem de falsitate coram eodem iudice reaccusare eradunt *Innoc. in c. 1. n. 4. ubi alii de mut. petis. Farinae. q. 100. num. 69. & declarat *Permig. conf. crim. 4. 9. num. 10. & 11. in qua insuper tractatione non erit inutile perlegere, quæ *Constitutio Regni antecessus Pragm. jam dictam edixit, cuius initium est, si civiliter agens, & quæ inibi *Assi. concessit.*******

Verum si *Ritus civiliter impositus, necne valeat in Actorem criminaliter agere, aut conventus criminaliter movere possit contra Actorem litem, actionemque civilem intentare, proponit, extricatque *Clar. q. 2. num. 4. & 5. necnon *Trentacini. variar. resol. lib. 2. resol. 1. de matris petit. à num. 38. & aliqua *Rota coram *Bertanoli. decis. 685. sub num. 2. inter recensitas à *Farinae. tom. 2. par. 2. & ne reprehendatur, quod in re tam vulgata, non viderimus *Morant. cum quoque adducimus, miscentem tamen terminos, ac confusè loquentem, juxta terminos Jurium Regni, in *prax. par. 3. disp. 6. à num. 57.********

Quin si portecta fuerit accusatio super falsitate Instrumenti, superfedatur nè in causa civili, discutit *Hispanus Joseph. Ramonius. decis. 73. num. 34. & ex nostratibus *Francisc. de Ferr. conf. 62. lateque *Francisc. Maria. Frat. respons. crimin. 14. pertrahat indistinctè nòm causa criminalis ratione præjudicii, ac majoritatis faciat superfedere in civili plura expendens iura, & alla notat ad *Peschal. de patr. poss. p. 4. c. 8. ad num. 1. necnon tangit *Permig. conf. 155. num. 1. conf. 156. num. 2. conf. 158. num. 3. conf. 167. num. 6. conf. 208. num. 5. conf. 233. num. 1. & conf. 466. num. 6.*****

Hodiernam autem observantiam hujus *Ritus, recenset *Danza ad mem. *Gramm. decis. 53. num. 13. ibidemque *Avus meus nonnulla annotat, à quo *Didacus de Mari mutuavit scripta in *ead. loco.******

RITUS CXCV.

Item quod nullus clericus in Ipsiis Curis, & quilibet ipsarum admittatur ad accusandum aliquem de aliquo crimine: etiam si citra poenam sanguinis accusaverit, nisi suam, suorumque injuriam prosequatur ad denunciandum cum obligatione penali facta per laicum pro parte ipsius clerici.

SUMMA RERUM.

- 1 *Ritus isto de Clericis loquens, sanxit illos admitti, si suam, suorumque injuriam prosequantur; præmissa protestatione, citra poenam sanguinis.*
- 2 *Est conformis juri communi.*
- 3 *Protestatio citra poenam sanguinis, necni favens, si animus contradicat.*
- 4 *Ille si abste non incurritur irregularitas à potestate emendand pro causa non merente poenam sanguinis, lato quod *Judex inflixerit.**
- 5 *Tunc non requiritur processus, & testis recepti in querela permissi personis Ecclesiasticis non probant pro imponenda poena sanguinis.*
- 6 *Concurrente protestatione, & licet Ecclesiasticus accusare, à tantum querere discutitur.*
- 7 *In causa capitali, band protestatione obstant Clerici, testimonium ferens irregularitatem incurrit.*
- 8 *Qua autem observare obstringantur, tàm laici, accusantes, remissis.*
- 9 *Clericus præsare an teneatur laicus, qui se obligans.*
- 10 *Accusator in curia Archiepiscopali Neapolitana reicitur, nisi se obstringat de probando.*
- 11 *Præsata ab accusatore cautione de expensis in casu succumbentia, si visus existit, non in causa principali, sed in illius desertione, an sibi assessor teneatur.*
- 12 *Quidque, ob instantis peremptioem, eandem, nato *Advers.**

Ritus 191. generatim loquens mandaverat, ut nullus admitteretur ad denunciandum, nisi suam, aut suorum injuriam prosequeretur. Ritus autem 192. la co speciatim vetabat, inquirens, nè ullus laicus, &c. decebat, ut de clericis subiceretur, quid Curia ipsa sentiret, nam si de laicis speciatim visum fuerat inferre observantiam, & tamen sua amplissima dicti *Ritus 191. illi continebantur, convenientiam de clericis, in illa generali fortasse non comprehensis, adjungere observantiam oportebat, & proinde admittit, si suorumque injuriam, & Ecclesie sue offensam prosequatur, præmissa tamen protestatione citra poenam sanguinis sanxit *Ritus, juxta cap. prælati de homic. in 6. cap. cum sit generale, de foro compet. c. olim. de injur. cap. gravis, de rebus spoliatis. Turrescrem. in cap. sicut Sacerdoti: num. 42. q. 7. Decian. trakt. crim. p. 2. lib. 6. cap. 12. num. 3. Avil. de casur. 7. p. disp. 5. s. 3. d. 11. & 12. lateque *Ricc. dec. 136. p. 2. Magal. variar. resol. tem. 2. resol. 151.***

Verum si protestatio contradicat, animo scilicet si ut mortis poena mulsetur, peroptaret: & accusatus re vera suspensus deinde fuerit iudicis mandato, sit ne irregularis, affirmat *Nazar. in manuali cap. 27. num. 226. Grass. lib. 2. cap. 62. num. 41. nec refragatur *Covar. in rebus. clero. si furiosus. p. 2. 4. 5. num. de homicid. etenim non supponit effectum subsequutum; tunc siquidem animum contradicentem protestationi non operari irregularitatem, ipse quoque existimo, aliquin omnino militare ante dictam conclusionem.**

elusionem, opinor; quod autem talis protestatio non debeat esse, tantum ceremonialis, sed quod vere in querela non intentetur mors damnificans, vel membri abscissio, sed iusta damni compensatio, dicit Hieronymus. *Glossas in suo infra 3. Suor. par. 1. cap. 12. §. 17.* & quidem constitutio, quod ad eam partem suæ assertione, ne mortem, aut abscissionem expressè petat querelans, dissentio tamen, quoad alteram, quia non solum damni compensatio peti potest, sed emenda, & sic illius puni-
 4. tio, juxta *Gloss. in vers. emenda, & vers. seq. ad-
 audi cap. Prælati*, addita tamen protestatione prædicta aliquando esset destruere illum *totum*, & si tantum damni compensationem posset querere, frustra adijceretur protestatio, non tamen impro-
 5. bamus, quod idem *Glossas* adnectit, ne contra-
 hat irregularitatem Ecclesiasticis, omissa protesta-
 6. tione, petens emendam, & punitionem accusati, pro causa sui naturæ non digna pœna mortis, aut mutilationis, quamvis Juxda eam alteram pos-
 7. sit inflixerit, quam præter alios, admittit *Joan.
 Monach. super colico cap. Prælati, num. 2.* hocque
 8. casu habet necesse Juxda novum processum in-
 9. choare, ut pœnam, sanguinis imponat, addo ut
 per depositionem testium examinatorum, ad in-
 10. tantiam clerici, cum tali protestatione, non erit
 probatum delictum, ut talis pœna sequi possit, ut
 ex *Don. R. Revis. advertit Dena ex Gratian. de-
 cis. 53. num. 22.*

Verum licet tantum cuius Ecclesiastico que-
 relare, non autem accusare adhuc protestatione il-
 11. li, occurrente, defendit acutissimè ingenij vir, &
 12. scriptor solertissimus *Ferdinandus Roatus in suis
 allegationibus*, ab ejus genitoribus transcriptis *in
 monument. ad pragm. 8. de consensu, i. num. 28.* sed
 13. contradicit *Joan. de Vauquel in suo breviori. sen-
 tent. sup. eodem cap. Prælati*, sicuturque non
 tantum Geminiani doctrina in eodem illo cap. sed
 ejusdem *Joannis Andrea*, cujus auctoritate idem
 14. *Roatus* ad contrarium tendendum impellitur, &
 15. affirmare *Joann. Andr.* asserit *Vauquel*, quod licet
 16. cautè faciat Clericus, si dicat, conqueror, ut illius
 17. sceleris imitaretur verbis; tamen concludere addit,
 18. cessare irregularitatem, si accusationis verbo uti-
 19. tur, & altero favetur consensu, quod querela in-
 20. solliciti accusati dicatur, quod deducit ex *l. paren-
 tibus, & l. in arreum, C. de inoffic. testam. in* quam
 21. processio testamentum libentissime descendit, cum
 22. post *Joann. Andr. Geminiani* notata perlegi in
 23. eodem illo cap. num. 5. eandem admittentis re-
 24. loquium, eamque ex *Joannis Andrea* verbis depre-
 25. mentis.

In causa verò, pro qua Reus pœna sanguinis
 venit efficiendus, haud obstante protestatione fa-
 26. cta, si Clericus testimonium ferat, irregularitatem
 non vitabit, *Felin. in cap. populasti, de homicid.
 Cover. in clem. si furiosus, de homicid. fol. 14. ver.
 13. bis omnibus, Cler. §. fin. qu. 24. num. 9. Far-
 27. nace. tom. 1. qu. 12. num. 12. & rationem indicat
 28. P. Prag. de regim. Repub. p. 1. lib. 5. disp. 2. de of-
 29. fic. accusat. §. 3. num. 80.*

Quæ autem servare obstringantur, tunc laici,
 30. tunc Clerici accusantes, demonstrant *Duen. reg. 77.
 Feller. in prax. crim. rub. and. exception. num. 3.
 & in f. reg. num. 106. Franc. Cæson. in quæst. crim.
 cap. 3. num. 17. Cler. §. fin. qu. 12. sub num. 13. Ricc.*

*colle. dec. 1037. Compagn. in cap. subdignum, &
 31. de Clerico, si præstare teneatur aliquos, qui prin-
 cipaliter se obligant, Farinace. in junct. qu. 12. nu.
 12. & an possit ille se obligare ad penam corpora-
 lem, amissionem ordinis, & beneficii, quod non,
 tradit Episc. Ifern. in prax. Cur. Archiep. Neap.
 cap. 38. Ricc. in prax. Eccles. dec. 597. in Curia ve-
 32. ro Archiepiscopali Neapolitana re-ijci accusato-
 rem, nisi se obstringat de probando, testis est Ba-
 33. jard. ad Clar. §. 81. n. 6.*

Data verò cautione de expensis per accusato-
 rem in casu succumbentis, si victus non extitit in
 causa principali, sed in illius desertione, fidejussor
 non tenetur, *Bul. conf. 106. num. 15. vol. 2. quem
 refert Morant. in pract. par. 6. membr. 8. num. 17.
 illoque memorat, tacito nostro Carav. del Angel.
 ad Fuller. in prax. tit. Aud. except. propon. num. 7.
 34. secus tamen erit condemnato Actori ob instan-
 35. tiam preemptionis, Masatell. in prax. fidejuss.
 modo 11. num. 3.*

R I T U S CXCV.

Item, quod nullus laicus admittatur per ipsam Cu-
 36. riam, tanquam unus de populo accusandum de
 aliquo crimine: nisi suam, suorumque injuriam
 persequatur.

S U M M A R I U M

1. Suorum appellations ad quem usque gradum en-
 2. tandatur, late inquiritur.
2. Universis ad suorum appellations variat, & pos-
 3. sit agere de delicto commissio contra ejus civem.
3. Accusator descendente, citandum esse illius hære-
 4. dem ostenditur.
4. Regularis occisi accusatio excommunicat, & mo-
 5. nasterio computat.
5. Pecunia quantitas pro monacho interfecto dato in
 6. eorum transfusionis Monasterio, & interfecti patri
 7. acquiritur.
6. Occisi consanguineus Religionem ingressus quæ-
 8. rit occisorem querere.
7. Ex consuetudine omnes admittuntur ad quæ-
 9. rendum; ad finem inquirunt.
8. In Regno recipiunt querela faminarum, & mo-
 10. nasteriorum, & demum dissipatur, quis debet in
 11. proseguendo preferri.

P Ræter annotata à nobis super Rit. 191. & 192.
 qui eandem, quæ in hoc Rit. habent verba,
 adijcimus pro vera intelligentia dictorum verbo-
 rum, quæ tunc præsens tunc duo memorati conti-
 12. nent *Ritus* illa tempore quas personas complectan-
 13. tur, ut cognoscamus, quæ prosequi injuriam ip-
 14. sam valeant, & quippe sui dicuntur, contra quos
 15. inutili testimonium ferre non coguntur, *Gloss. in
 l. si famina, C. ad S. C. Triptil. atque Plan. in equi-
 16. tati. velidum, cap. 40. sub num. 7. vel qui patris,
 17. a vique potestati, subiunt, teste Petr. de Gregor. in
 18. suo de concess. feud. tract. par. 5. qu. 1. num. 15. qui
 19. in re feudali, illiusdem concessione venire eos ad-
 20. jungit, qui de ejusdem studi natura succedere in
 21. eo valent; Idque addo, quod si non fuerit expre-
 22. sum de libris, potius quam de hereditibus, ad hæ-
 23. redes*

redes in dubio referenda sit illius natura, crediderit, iuxta auctoritatem *Andree*, & *Baldi* in cap. 1. an agnat. Alex. cons. 26. *Forularis*, vers. nec pradi-
diti, vol. 5.

Isthaec verò sic generatim constituta, ut illustrius pateat, ad magna specifica delictendo, fatetur, suorum nomen, & nomenclaturam completi conjunctos omnes ad quartum usque gradum, sive ut alij credunt ad septimum usque, aut etiam ad latorem gradum, ex *Gl.* in cap. quoniam, qui, vers. suorum, de sent. excom. in 6. *Morant*, tamèn eos esse opinatus est, qui sexto cognationis gradu, injuria affectum attingunt, in 6. par. sua praxis, rub. & pervenit aliquando per viam inquisitionis, num. 62. impulsus auctoritatis ten. in l. lex. *Cornelio*, ff. de injur. quod inluper admittit *Clar.* in q. 14. vers. nolo etiam, num. 4. & *Inod.* in rub. de furtis, vers. quero circa pradi-*ta* col. 2. necnon *Gomes.* in tra. 3. delict. cap. 1. sub num. 34. & *Emmanuel Suarez* in *Testam. recept.* fontem. verbo *suorum*, & attingunt *Gomez.* variat. resol. tom. 3. de delict. cap. 1. num. 34. *Far. nsc.* in pra. Crim. q. 12. num. 90. *Mota* in cap. Reg. Sicil. 56. a. nu. 34. tom. 1. *Tiber.* Decian. lib. 2. cap. 5. per tot.

Sed an Univeritas suorum appellatione veniat, ita ut possit agere per delicto commissio contra ejus civem, inquit *Reg. Sanfelice*, decis. 347. n. 5.

Cum verò accusator interijci, citari debere ejus heredem, inquit *Christoph. Schwanman.* observat, 25. adjungens decemum in *Cemena* Imperiali.

Cum autem religiosus occisus fuerit, Religio, an consanguineus competat jus accendi, vide quæ eruditissimus vir *Ille D. Ferdinandus Reuter*, elegantis stylo cumulavit in casu tunc contingenti, cujus allegationes rescriptis dignissimus ejus parens *Scipio Reuter* super pag. 8. de compens. a. num. 35. & *Peschalis* ejus questionis veritatem inquirens, & quid verius tenendum investigans, respondet, in tra. de virib. patr. potest. par. 2. c. 1. num. 11. *Capitane.* de *Beren.* cap. 14. num. 3. *Danna* tom. 1. de puz. DD. cap. 1. tit. *Monachus* quando agat, a. num. 4. & pecunie quantitas pro Monacho interfecto data in vim transactionis Monasterio, & non patri interfecti acquiritur, *Dec.* in cap. in presentia, num. 57. de probat. insequitur *Alicat.* in l. 4. §. Cato, ff. de verb. oblig. *Boer.* decis. 1211. num. 8.

Sed cum occisus consanguineus proximior regulam aliquam professus est, stante quod Ecclesiasticus querelam opponere potest per injuria sibi illata, aut suis præhabita profectione, juxta cap. *Prælati*, de homicid. in 6. & nos explanavimus in proximis antecedentibus *Rita*, utrum poterit querela occisorem, videtur annuendum, ex regula, constituyente, Monachum non amittere jura suata, neque jura sanguinis, quam probat *Tiraquell.* tra. 8. de mibitib. cap. 26. a. num. 5. 8. & 9. ad nu. 50. alias verò plures questionis, easque peritiles in specie remissionis faciende, in medium proferit *Julius Clavus* q. 58. nec etiam permulta in ea rescriptimus in *Rit.* 191.

Sed notandum ex consuetudine, omnes admitti ad accusandum, qui Judices ex querelis ab ijs propositis assumunt viam inquirendi super delictis, teste *F. Propos.* de Regim. Reip. par. 1. lib. 5. disp.

12. de offic. accusat. §. 3. num. 79. quin in Regno recipiuntur querelæ feminarum, & masculorum, & demum deceptur, quis debeat in prosecutione, præferti, *Amend.* ad *Franch.* decis. 382, num. 10.

R I T V S CXCVI.

Item, quod nullus admittatur, per ipsam Curiam ad accusandum aliquem de usuraria pravitate, vel ad denunciandum nisi cum obligatione penali, & Advocatus, & procurator dictæ Curie procedunt contra dictum denunciatum ad privationem bonorum omnium: ita quod ejus obligatio fiat in bonæ formæ iudicis officio reservata.

S U M M A R I U M.

- 1 Usura omni jure est prohibita.
- 2 Usurarii criminaliter castigari possunt.
- 3 Carcerari non possunt, si publicatio bonorum alieni bi indicitur per usura.
- 4 Tortura subici in Regno Neap. nec possunt.
- 5 Usura quibus modis in Regno probatur.
- 6 Per inquisitionem in Regno procedere in crimine usurario, an liceat.
- 7 Sit ne tantum Judex Magnus Curie, an etiam alia Curiasiam Barones, & an sit mixti fori.
- 8 Citatus propter usuram procuratorem mitti non valetur.
- 9 Usuram committat omnes minori pretio, quod alteri debetur a Curia?
- 10 Cofso facta ab aliquo particulari privatis personis, dando, remittendo, aut diminuendo submam fiscalium, vel attendenti nomini aligii, valide est.
- 11 An etiam aliquid recipiunt, ut debitorem compelleret illam committat.
- 12 Officiales qua recipere jussi possunt, quæque nequunt, & recipientes ad eorum restitutionem timentur.
- 13 Pactum, quod due mille capitalis conditionis annuorum introitus restituatur in eisdem speciebus, & sub eadem bonitate intrinseca, & extrinseca, pondere, titulo, & lega currentis tempore initii contractus, an sit validum.
- 14 Non existente pacto licet debitori in quacunque moneta specie debuit exsolvere.
- 15 Des in restitutione ad monetam tempore contractus, vel restitutionis.

Execratur decisio S. C. apud *Matth.* de Affili. 194.

Usura omni jure improbatam esse, pronèdisque interdiciam, probant jura in tit. ff. & C. de usur. & C. de nant. servor. cap. quia in omnibus, & cap. super eo, de usur. *Leotard.* de usur. q. 2. & q. 98. excepto 62. num. 19. *Ofsch.* decis. 137. *Flur.* de *Las* decis. *Valent.* 62. num. 6. *Lauren.* decis. *Gran.* 34. num. 5. *Joan. Bapt. Strakon.* de interesse in *Reur.* lib. 1. q. 15. a. num. 14. *Baren.* de effect. iniuricis. effect. 70. num. 2. *Jud. Franc.* *Maria* *Præ.* *discept.* *Jaren.* cap. 23. num. 23. lib. 2. & præd. observat.

servat. 12. num. 15. Anfeld. de iurisdic. par. 2. tit. 9. cap. 1. num. 2. Frag. de regim. Reip. par. 1. lib. 2. disp. 4. §. 21. num. 226. Episc. Marant. respons. 62. par. 5.

Minimè, & delictum esse, nemo ambigit, ac propterea usurarium posse castigari, & criminaliter accusari, docet *Glossa* per celeberrimos in *cap. perniciosum, vers. Canonis, & offic. ordin.* etiam ubi peculiaribus legibus publicatio bonorum infligebatur, si *Fegura* verba intueantur in *q. criminal. cap. 30. sub num. 18.* tametsi illis in locis, in quibus ejusmodi extant leges, usurarium carceribus mancipari haud posse, dixerit *Vir.* loquens in propriis hinc terminis usurariorum, in *decis. 504. num. 29. propi. suam, par. 3.* ubi præterea defendere nititur, non tantum minuendam esse poenam, sed insuper ab illa penitus liberandum usurarium, qui propter usuram fuerat hoc in Regno conjectus in carceres, atque in eis d. d. detentus, cum *Regni Constitutio*, exordiens, *usurarios*, præscripserit bonorum publicationem ipsius usurarius, idque adeo, quod quamvis alias multas constituerint jura poenas adversus illos, prædicto tamèn jure Regni non altera afficiuntur, ita quod auctor *Muscatell. in consil. de cognit. & probat. delicti, rub. de privili. & penis usura, nu. 28. statuit. Quid usurarium etiam manifestissimum poena alia non sit, quam publicatio omnium bonorum in commendam fieri*, hanc ob causam contingit, quod *Præf. de Franck.* meritiùsum scripsit, ex relatione illius summi viri *Regentis Salernitanæ* (mortuus laudo, quia veritatem insequor, alii verò tantum viventes extollunt, adulationi operam navantes) decusum fuisse per Sacrum Consilium adversus quendam Neapolitanum, inquitum de hoc crimine, usurario, in *decis. 213. sub num. 37.* quod stante privilegio Neapolitanorum, quo indistinctè sublata est publicatio honorum in quolibet crimine, præter hæc, & læsæ Majestatis, ad impunitas ille portauisset, condemnatus fuit ad poenam extraordinariam, juxta *lex. in l. nemo martires, d. de episcop. & cleric. itaque* Regium Consilium pro absoluto habuit, non alia in Regno plerendum poena usurarium, nisi publicationis, quia si altera, non obstante privilegio cessantis publicationis, illum inflixisset, neque indigni flet refugio, *d. l. nemo martires*; & adducta ratio, quod aliqui punitionem evaderet, falsa omnino esset: Itaque derogatum censeri poenæ huic contractui appositæ de jure communi, sine dubio fateatur, scribuntque multi DD. apud *Bertazz. consil. crim. 55. num. 14. vol. 1.* videatque *Gabriel lib. 7. commun. opin. de malefic. consil. 20. Lup. in tract. de usur. comment. 4. cap. quinquagesim.*

Quinò, & tortura subici quamvis possit ex sententia citatorum per *Revisum indicata frag. 1. num. 29.* attamen forum sententiam procedere tantum jure communi, existimamus, non quidem Regni, sequitur *Campagna. in cap. Regni 270. exordiente, noviss. sub num. 18.* cum sit poena infixa relegationem, in quibus vetari torturam probat, ex atrepto *cap. 144. incipiente, tormenta*, quam eandem sustentiam, ne tortura in Regno subiciatur usurarius, admittit *Vir. decis. 264. num. 8.* idque cum esset notissimum doctori

Neapolitano non immerito scripsit. Usurario torturam inferri posse, communè receptum esse inter Doctores, & à nemina contradicendum, attentis terminis juris communi, in *jur. voss. 70. nu. 2.*

Ut autem ejusmodi delictum libentius, ac facilius pateat, constituerunt adductum *cap. & frag. Regni* specificum, & privilegiatum modum probandi illud, nempe quod fama concurrat, quod tres saltem testes deponant, quamvis de proprio negotio, etiam singulares, quod sint fide digni, quodque juraverint, ita *Aff. in ipsa consil. usurariorum, num. 21. Campagna in eodem cap. 270. num. 3. & Feller. indicata fragm. 1. nu. 52.* omisso quinto requisito per eundem *Feller.* quod renuntiaverint proprio commercio, cum doctrina *Bel.* qua fulcitur, verba faciat attento jure communi, quod optimè advertit *Muscatell. indicata loc. nu. 21.* per adductas Regni leges, permittentes illis testimonium dicere in causa propria, quod nunquam possit evenire, si proprio compendio cedere compellentur.

Primum itaque requisitum est fama publica, quam docere oportet, adhibitis forma, & modo à jure statutis ad probandum famam, ex vera resolutione *Tressi in fragm. citata num. 3. & Vrii adducta decis. 505. num. 1.* nec quidem sine ratione, sed illa vulgata, quod cum requirant famam publicam, neque expriment modum verificandi illam, remittant ad modum constitutum in jure de quo *Clar. §. fin. q. 6. Borrell. consil. 45. num. 53. Farinac. in tit. de indic. & tortur. q. 47. Rot. Lus. dec. 22. dec. 101. & decis. 105.* Alterum requisitum de testibus singularibus reprobatur jus commune in hac quobus materia usuraria, *Bertazz. consil. crim. 55. num. 6. vol. 1. & Jo. Bapt. Lup. in cit. comment. 4. de usur. in præfat. num. 27.* ob quam causam præfata jura adjunctis famam publicam non immerito sentimus, & dum permittunt in proprio negotio deponere, subsistere dicendum est in recipientibus ad usuram sine instrumentum, non autem si mediante instrumento, quia tunc illi contradicere sine perjurii labe nequirent, & consecutivè non eorum depositionibus, sed scripturæ jurationem standum esset, juxta *decis. pluris allegatas Vrii 505. num. 4. & conferunt tradita à Rezend. à Valle conf. 98. vol. 4.* que quidem *decis. Vrii* est Tribunalium Regni, & sic considerato illius jure, quo insuper attento, ita concludit etiam *Mosill. ad Constitutio. Baruff. rub. de jure probom. §. in permutationibus à num. 13. Ita, & qui expolissent querelam, nam inter tres illos testes mentionatos in ipso *cap. 270.* numerari minimè possunt, ex ejusdem *Campagna* verbis in eodem *cap. num. 19.* nec mirum, quia verè testimonium ferrent in causa propria, neque attendere illius capitis tenor, utentis adverbio illo, *quodammodo*, & sic cum improprie essent testes in causa propria: quod non utique verificetur in accusante, qui propriè esset in sua causa testis.*

Tertium præterea requisitum constare in processu debet, scilicet, quod testes sint fide digni, idque articuletur, & verificetur, alioquin minimè probent contra inquitum, ut concludit *Arnon. epitome 14. & Campagna. illum sequens, in d. capis. 170. numer. 17. Feller. in fragm. sub numer. 52. Borrell. consil. 12. Fissconi in consil.*

conf. jur. verbo, et sic, & verbo, usura. Hæc enim qualitas, dum specificat in lege requiritur, est articulanda, & probanda, *Perpurg. in l. admovendi num. 166. & Rpo num. 104. de jur. jur. Maffard. concl. 285. num. 6. & concl. 1253. & 1254. & in terminis l. scripturas, c. qui potior. in pig. hab. dixerunt Socin. conf. 279. de Franch. dec. 644. Reg. Sausalic. in prax. Judic. feb. 51. num. 21. & dec. 373. par. 3. inquirens, an qualitas de illorum probitate sit probanda, ubi notoria fuerit, & aliqua de notorio subneffit.*

Nec tandem silentio involvimus, adducta Jura Regni non operari, ut alio modo verificari usura nequeat, etenim loquuntur in puris terminis, atque in modo privilegiato, probandi usuram, in eis constituto, sed in rigoroso modo, quo, citra privilegium, probatur de jure omne factum per duos testes confesses, *l. ubi numerus, ff. de testib. & in c. omni negotio, eod. add. tit. quin, si plures essent, tunc quavis non omnes integritate fidei, satis essent, quia numerus suppleret Ussell. ad Affl. dec. 3400. num. 1. in fine, & procedere sine controversia deducit, ex Socin. Alex. & aliis, Betra. conf. criminal. 45. num. 18. vol. 1. etenim præfata Jura Regni non restringunt modum probandi usuram ad illum tantum in eis assertum, neque inter cunctos alio modo verificari, maximè usitato, & ab omnibus legislatoribus à mundi ortu semper recepto, sed cum impossibile est, inspecto jure communi, voluerunt illis quocumque modo ab illis recentibus probari posse, atque ideo non ut faverent usurariis, verùm ut illos promptius extirparent, emanarunt.*

- 5 Accusatio verò sicuti necessaria est de jure, itidem, & vigore Juris Regni, per *cap. 379. in fine, & admittit Marant. conf. 113.* non quidem ex dispositione citati *capituli*, sed *Ritus 15.* qui inter recollectos à Curia, est præfatus *Ritus 196.* obstat verò *prægm. 2. de usur.* sed reuocatur ob alteram subsequentem, nempe 3. *eod. illis sit.* quæ id ipsum mandat, ut accusatio præcedat, quod antea, tunc *Capitulum*, tunc *Ritus* funderant, posuimus etiam dicere *jam diu præmaticam 2.* adhuc per inquisitorem procedi concedentem, non præferre generalem legem, sed commissionem tantum, & delegationem Bernardo Striverio Regio Consiliario directam, ita quod illius personam, duxerit, non aliam, devincat, quam responsum à me firmatam, reperi deinde trad. dis. *Campagna. in eod. cap. 370. sub num. 7.* certum itaque est, non nisi præcedat partis accusatione, procedi posse, ut etiam concludit *Affl. super constitutione, usurariorum, num. 34.* & consequenter si in aliquibus capitulis adit accusatio, non in aliis, nequibet Curia procedere in illis aliis, non propositis per accusatorem, ex sententia *Marant. in eod. alleg. conf. 113. & tradunt Monac. ad Minard. dec. 39. num. 14. Ricc. collect. 246. 2045. & 4223. Visconti in concl. jur. verbo, usura, Cavusf. in Ritu 199. num. 9. Parisi. de syndic. verbo, inquisitio, idem Marant. in prax. p. 6. num. 126. Muscat. in prax. crim. tit. de usur. rub. de privit. & pan. usura num. 2. Reg. Sausalic. dec. 347. lib. 3. subneffens, prædicta locum non vendicare in usurario manifesto, contra quem ex officio valet procedi, ex *prægm. 4. incip. usurarium etiam voraginum, sub.**

eod. tit. de usur. additque, non licere Universitatibus accusare de usura non manifesta Civem.

Nec tæ lætæ doctrina *Affl. in eod. confit. usurariorum, sub num. 12.* concludens, antedicta Jura Regni vendicare tantum sibi locum in usura directæ contracta, scilicet proveniente ex mutuo, non, quæ indirectæ, atque ex alio contractu, cessabit itaque, tunc pœna, tunc modus ille probandi in ulius absque mutuo, & non directæ committi.

Præterea recordor, in causa usurarii, etiam manifesti, concedi repulsam testiumque repobationem, ex *Bertazzol. conf. criminali 170. sub num. 31.* atque è regniculis docent *Cavusf. super Ritu 199. num. 6. & etudistimus Lubrianus in trad. de repulsa, par. 2. considerat. 3. num. 57.* idquod adeo quod si admitti denegaretur, liceret appellare, ut ille addit huiusmodi doctrina *Ifern. in ipsa conf. 1. usurariorum.*

- 7 Huius autem usurae Judex, sit ne tantum Magna Curia vel aliquid etiam, si vè demandatus, si vè baronales, ipsique petentibus, sit ne faciendæ remissio, discutit *Fiutur* qui multas ad invicem contradicentes decisiones Regii Consilii memorat, *dec. 237. & affirmative in gratiam Baronum, scribunt D. Reg. Ritus in prægm. 1. cit. Ricc. collect. 3. dec. 2046. D. Reg. Consilii, in l. 1. c. pan. fiscoh. concl. præf. lib. 10. Monac. ad Minard. dec. 39. sub num. 5. & mem. in Ritu. al. cit. 5. usura sed in hujus criminis cognitio sit mixta fori, tractat *Peguer. dec. Cathol. 30. Reg. Cavusf. Littera dec. 82. Jud. Franc. Mer. Prag. ad Miffat. add. loco vers. famola suis quas, & latè Pragol. mun. 5. 21. num. 283.**

- 8 Cum verò usurarius citatur ad comparandum, teneatur ne personam venire, vel satis ut mittere procuratorem, dubium videtur pendere ex illo supposito, quod nulla indiguit ob usum in Regno pœna corporalis, ut notavi antea, sed publicationis honorum, & se cessare debet conclusio, ne procurator admittatur in causis criminalibus, jure probata, per *L. pan. ff. ad crimem. & inibi Bart. ff. public. Judic.* & notata à me ipsa super *Ritu 106.* Verùm quævis Jure *Risum*, cum in dicto *Ritu 106.* tunc 108. quam pœnam cum usurarius mereatur pati de jure, ideo attento jure communi, loquens, *Marta affirmat in voto 70. n. 1.* per se ipsum, non per procuratorem comparere debere hac tamèa parvipendia ratione, & personaliter comparandum posse non ambiguit, ob regulam alteram, quod is in casibus, in quibus recipitur procurator, se ipsam nihilominus de jure exhibere teneatur, ad finem subficiendi se examini, ex notis à nobis super eodem *Ritu 106. tem. 1.* & expressè ni fallimur, probant verò, ha alterius supracitati *Ritu 108. & Marta indicat. voto 70. num. 12.* minime ad convincendum multo magis usurarium, qui teneatur, comparere de persona, hac addidit rationem, & consequenter probat in ipsa specie usurarii, quod ubi venire non cogitur, & propterea pœna corporalis non apponitur, comparere nihilominus teneatur, & se examinare, deinceps verò per procuratorem audietur.

- 9 Cùm verò quidam amicus, me hodie consultasset posset ne à quodam creditore Regis Curia emerit

emere minori pretio summam à Rege illi debitam & abnui, si qui uult emere fit ex ministris Regia, quibus incubit ex officio folvere; annui uero si alter, quamvis & is fit, qui sua industria, aut favore, atque amicitia, apud ministros speret se facile quantitatem illam recuperaturum; dum tamen venditori det quanti eidem res ipsa valerit sussultus doctrina Molina de contr. tract. 2. disput. 361. vers. illud. etiam sub num. 4. & apertioribus verbis Lessius scripsit de Just. & jure lib. 2. cap. 21. num. 24. inquietus sepe juste heri posse ut Curia debitum ematur dimidio pretio, nempe si solutio tam sit difficilis obtentu, vel tam incerta, ut ob hanc circumstantiam conjunctam prudenter aestimetur dimidio minoris, ut si debitum per se consideratum valeat centum, & difficultas, vel incertitudo annexa fit tanta, ut passim quis redimeret libenter quinquaginta, tunc potest emi quinquaginta, & paulo minoris; imò heri potest, ut licite ematur quadraginta, vel triginta, prout difficultas, & incertitudo solutionis major fuerit.

30 Hinc valida est cessio facta, ab aliquo particulari alijs privatis personis, dando, remittendo, aut diminuendo summam fideiuram, vel Arrendamenti nomine Alagij, cum res tanti valeat, quanti vendi potest, l. pretia rerum, cum §. 1. & l. antecedenti, §. ad l. falcid., & ratione difficultis, & disperatæ exactionis licitum est minus vendere, Cyriac. controu. forens. cap. 169. num. 9. Horat. Lobsard. de usur. qu. 39. num. 9. & 10. Conf. Rocca. respons. 83. num. 10. tom. 2.

31 Qui vero exactiones sunt introitum, Regis puta, aut aliorum, si aliqui ad debitoribus, ut illos expectent, recipient, an committant usuram idem, scribit Molina disput. 13. necnon Nauerr. in manual. cap. 17. num. 247. P. Fragos. de regim. Reipub. par. 1. lib. 7. de thesaur. quas. ac depof. disp. 22. num. 10. Judices autem aliqui publici ministri, accipere quæ justè possint, quomodo illicitè, &

32 cum onere restituendi, idem extricat Molina de iust. tom. 1. tract. 2. disput. 84. cum seq. Sed nu-

33 dius tertius, interrogatus fuit, teneantne venditio annuorum introitum, pro capitale ducatorum mille receptorum in Sexenis, cum pacto, quod in casu extinctionis, si dæ receptionis sortis principalis fiat restitutio ducatorum mille in istem, & similibus speciebus, & sub eadem bonitate intrinseca, & extrinseca, pondere, titulo, & liga currente tempore initii contractus, & respondit, pactum esse validum, & propterea factio in Sexenis, vigore edicti Regij augmento in bonitate extrinseca, qui tempore contractus expendeabantur ad rationem sexdecim foli dorum, & hodie impenduntur ad rationem viginti foliorum, esse faciendam restitutionem in monetis prædictis juxta formam pacti sub eadem f. bonitate intrinseca, & extrinseca, fretus authoritate Budell. de monet. cap. 7. Rel. de monet. cap. 39. num. 18. Covarr. de numism. cellus. cap. 7. §. unic. concl. 7. Lorr. decif. Granat. 23. num. 5. & decif. 24. num. 10. Duard. de censib. ad extrav. Pij P. 4. §. 3. q. 6. num. 35. Köhl. exerce. legel. 19. num. 7. Fab. de war. num. deff. cap. 11. & 17. Scacc. de commerc. §. 2. Gl. §. 5. num. 187. Mostrill. decif. 7. num. 2. & 6. Thesaur. de monet. p. 2. num. 8. Robell. de oblig. justit. lib. 11. quas. 5. n. 200. 11.

12. quin, pactum prædictum, non solum validum, sed etiam, quod plus est, esse de naturalibus contractibus, dicunt Solo conf. 42. num. 4. Moss. de contract. inst. tit. de natural. num. 10. J. Bologniet, cap. 11. num. 37. quem laudat, & inquitur Gaspar. Bellotia confil. impetati, post tract. Solæ de monet. num. 267. quod consilium Bellotia approbavit Senatus Siciliensis apud Mostrill. decif. 7. 2. num. 5. necnon alter Taurinensis, teste Thesaur. de monet. par. 2. num. 57. & Rota Romana Avenion. censul. coram R. P. D. Vicgerente die 17. Junij 1641. propterea non multum curandum de decisione Dolana penes Griuollum dec. 110. in qua licet ipso Griuollus hauc infectus fuerit aliam, tamen prævaluit in illo Senatu impij Molinæ sententia, quem Molinam referre, refellere est, & idem damnata est ejus memoria, condemnanda est ejus opinio, quæ ab omnibus reprobata videtur, teste Robell. add. lib. 11. q. 15. num. 12. ridiculum namque est prædicta impij authoris, ejusque effectorum dictum, inquit enim licitum quidem esse pactum prædictum, & juxta illud solutionem faciendam esse in istem speciebus, & eodem numero, sed propter superventum augmentum restituentum esse illud plus per creditorem debitum in alia proba moneta, ut videre est apud membr. Griuoll. decif. 10. num. 2. & 5. Sed si dicta conventio licita sit, ut ipse damnatus author fateatur. cur non servanda? cur solutio juxta illam facta non tenet? nec enim folium dicitur, quod non durat solum, vel statim restituitur, l. quæ sit solutio §. 5. ff. de solut. Scacc. de commerc. §. 1. q. 1. n. 211. vel si solutum augmentum debitori restituendum sit, ut ipse dicit, cur existimari esse solvendum cum jura non admittant hujusmodi circuitus, l. singularia, §. si cert. petat. l. dominus, §. de cent. dict. indeb. elem. add. de rescip.

14 Cæterum receptum est apud DD. ut quotiescumque non adeat pactum, possit tæper debitor in quacumque monete specie debitum exolvere, & pro aurea argentæam restituere, & pro grossa minutam, & contra, ut Doctorum vocabulis utar, dummodo eandem existimationem præstet, Buttigella in l. cum quid, num. 26. §. si cert. pet. Pinell. in rub. de rescind. vendit. p. 1. cap. 3. num. 46. Zaf. lib. 1. respons. cap. 10. Socin. conf. 14. num. 1. lib. 1. quibus non relatis, Praef. de Franch. dec. 508. Aleu. Raudens. tom. 1. var. cap. 64. num. 32. Gratian. discip. forens. cap. 55. num. 29. Salsed. in labyrinth. credit. p. 2. cap. 8. num. 48.

15 An verò dos sit restituenda ad monetam tempore contractus, vel restitutionis, adeo sollempnis decise Affl. 194. cujus Affliti sententiam infectam fuisse Natta conf. 454. Peregrin. conf. 13. lib. 3. Parpura. conf. 522. num. 33. Cris. sen. in rapit. l. cum quid num. 10. & 13. §. si cert. petat. Covarr. tract. de veter. collat. num. 5. cap. 7. §. unic. sub num. 5. Oltra. conf. 13. & conf. 103. & conf. 250. Thesaur. add. tract. de aug. & dimin. monet. p. 2. & num. 38. Kopp. dec. 2. num. 1. Matthiar. Berlichius conclus. 36. & num. 6. tom. 2. constricta tradita à Cancr. var. resol. tit. de solut. num. 145. Menoch. conj. 49. lib. 1. sed Affl. decif. adversantur exarata ab Ardin. conj. 11. Bal. conf. 339. vol. 2. Dominic. de Sancto Georgie in l. res in dotem 42. de jure dot. Ludov. Bologn. conf. 16. Borr. decif. 37. num. 4. Rota.

et peram Seraphina dec. 511. Scacc. de commerc. §. 1. Glos. num. 148. Durand. dec. 1. num. 3. Barro in add. ad Guid. Papa dec. 193. verbo, adverte Albert. Bruyn. tra. de monet. part. 3. num. 1. Ant. Sol. eodem tra. cap. 24. num. 1. Reyner. R. de f. de monet. conclus. 2. num. 24. Borcholten. ad tit. qua fuit regalia, à num. 58. Regner. senen. lib. 2. de regal. cap. 7. num. 148. Fab. tra. de var. de bit. numm. folus. cap. 5. & cap. 18. Galyel. lib. 3. commun. tit. de folus. concl. 2. Ann. Robert. lib. 1. rer. judic. cap. ult. Larron dec. 11. nu. 37. & dec. 13. num. 2. Horat. Montau. de regal. verbo, moneta num. 10. fol. 81. vers. quod si bonitas extrinseca.

Reliqua autem de usuraria pravitato attento praesertim jure communi congerimus in R. 20. & 21. eandem ipsam explicantibus materiam usurarum, multa quae quaestiones ibidem extricavimus, & possibilibus num. 16. R. 30. indicavimus nūm usura patretur si mutetur frumentum vctus, ut novum restituatur, nunc addimus Reg. Reverter. dec. 69. disputat articulum, nūm contractus censetur usurarius, si quis tot salmas olei emerit, sibi in proxima nova recollectione consignandas ad rationem ducatur tot pro quolibet salma, & pro validitate pacti concludere videtur, & confirmat ibidem doctissimus Dom. Reg. de Marinis.

RITUS CXCVII.

Item servat ipsa Curia, quod accusator, qui prius Curiam advenit, non possit, ipsa accusatione pendente, in aliqua Curia de aliquo crimine, in quo non potest intervenire procurator, accusari, vel denunciari, solum tamen sit paratus in dicta Curia respondere pro denunciationibus, vel accusationibus quibuscunque (accusatione durante) & nihilominus fidejussoria cavere, quod (accusatione finita) respondeat accusationibus, vel denunciationibus coram quoquoque Judice competenti.

SUMMA RERUM.

- 1 Accusator, nequeat reaccusari, quinque in casibus, qui referantur infrascriptis.
- 2 Verba Ritus transscripta sunt à cap. Regni 196.
- 3 Procurator ut admittatur in criminibus, probatur ex Regula Juris.

Hoc ipsum probat R. 193. & super eo scriptissimus, utriusque autem Ritus observantia, restringitur quinque in casibus, quorum duos recensit citatus Ritus 193. reliquos vero tres scripsit Ritus iste noster, quorum primus est in crimine, in quo non admittitur procurator, insuper ut accusatus promptus sit respondere, durante accusatione, tandemque fidejussoria cautione promittat, completa accusatione, se responsurum accusationibus, quos insuper casus prag. 1. de accusat. clara stabilitione ordinavit, Ritus itaque noster convenit cum altero adducto Ritus 193. quoad conclusionem, addit tamen praefatas restrictiones in illo minime comprehensas. Verba autem hujus Ritus ad verbum transcripta sunt, ex cap. Regni 196. injunxit nobis §. Item accusator, & super eo scribit

Compagn. num. 29. quin neque ex officio, vel ad fisci instantiam, ut ex Grammat. dec. 53 scriptissimus indicat antecedenti R. cum declaratione illic addita.

- 3 Loquitur insuper Ritus de crimine, in quo non potest intervenire procurator, nam regula, servul-gata Juris est, in criminalibus non admitti procuratorem, ad rec. in l. pen. §. ad crimen, & inibi Bar. ff. de publ. judic. cujus declarationem tetigimus in R. 106. & nunc addimus Farinac. omnino videndum in q. 199. subtilissimo extricantem, ac praesertim in causa usuraria scriptissimus R. 196.

RITUS CXCVIII.

Item servat ipsa Curia, quod ubicunque in termino, qui datur peremptorius ad dictam Curiam veniendum, usque per totum eam talem mensis talem, mensis talis, hujus anni, talis, hujus anni, talis indictionis, sicut fit in principali tunc non, qui datur ad probandum in tota causa, & si termino repulsi, & in termino cujuslibet publicationis causa, tunc prima, quam publicat omnia repulsi, quam publicationis responsionis, quam terminis super aliqua petitione beneficij, &c. quae quidem verba, scilicet, peremptorius ad dictam Curiam veniendum, & cum ponuntur, ubi datur aliquis terminus ad aliquid faciendum, tunc accusatus criminaliter, si illo die ultimo termini non compareat, & accusator compareat, vel confutator, sed advocatus fisci, si est ex officio accusatus, contra dictum accusatum, vel inquisitum, contumacia accusatur, & sequenti die ad petitionem dicti accusatoris, vel advocati fisci, post idem accusatus, vel inquisitus condemnatur ad penam fidejussionis & banniti, & fidejussor condemnatur ad penam fidejussionis.

SUMMA RERUM.

- 1 Hujus Ritus sensus summarius indicatur.
- 2 Comparere in ultimo peremptorio tenetur citatus, quatenus contumacia incurratur prima die jurisdica post primam contumaciam.
- 3 Accusator comparere in termino, contumaciae, quae accessoria tenetur.
- 4 De termino peremptorio, & de dilatione ad probandum data peremptoria dicantur, & si non sit dictum, remissio.
- 5 Inquisitus ad fidejussionis penam quando condemnatur.

Hunc Ritus esse aliquantulum intricatum, Car. ait, ibidem advertit, subnectens, in est, factum dicere, quod si citatus, ad veniendum, & se praesentandum ad Curiam infra terminum (qui peremptorius dicitur) puta usque, & per totum talem diem non comparet ultima die termini, sed, comparent accusatore, vel procuratore fisci, si ex officio proceditur, accusatur contumacia, & sequenti die citatus, ipse instantibus, potest condemnari ad penam fidejussionis, & banniti, & fidejussor condemnatur ad penam fidejussionis.

- 2 Verum aptentis verbis ejusdem Ritus, ibi, si ille die

Et ultimo termini, dicendum est illum loqui de primo preceptorio, de quo præterea fatur *Rit.* 183. Item de secundo preceptorio verba faceret, ut ratione subiunxisset alia verba, Et accusator comparatur, &c. contra dictam accusationem, contumacia accusator, quandoquidem comparere in ultimo preceptorio quamvis teneatur, attamen contumacia inculcat prima die iurisdictionis, elapso triduo post primam contumaciam, ex resolutis a nobis super *Rit.* 112.

3 Et quod accusator comparere teneatur in termino, & contumaciam inculcare, aliquam extincta esset citatio, notavimus super *Rit.* 121. & advertit *Clar. lib. 5. sentent. §. fin. qu. 44. n. 6. & 13.*

4 De termino preceptorio diximus in *Rit.* 29. tom. 1. & de dilationibus datis, an preceptorio ille intelligatur, nisi non sit dictum, fermocitantur *Deen. reg. 201. Cap. de c. 81. num. 1. Felser. in prax. crim. in fragm. num. 50. Mascall. in prax. crim. rub. vel noi. verb. citat. fac. num. 3. & 6. Marant. in spec. par. 6. memb. 1. de citat. num. 72.*

5 Iniquitus vero quando condemnatur ad poenam fidei iussio, & hodiernus usus nocere approbat predictam huius *Ritus* observantiam, insinuatimus post *Ceruo. in Rit.* 94. tom. 1. & alia confirmata pertingimus super *Rit.* 221. nostri tamen *Ritus* sanctio quamvis vigeret, possit de postea mora purgari, testigimus super *Rit.* 163. tom. 1. alteroque 173. hoc tom. 2.

RITVS CXCVIII.

Item servat ipsa Curia non recipere denunciationem aliquam nisi denunciante se obligante ad certam poenam de probando ipsam denunciationem, & non concordari cum denunciante sine licentia Curie, deinde Curia procedit ad citationem capitolulorum.

SUMMARIVM.

- 1 Quanta sit calumniatorum vis ad hominum societatem disturbandam, ostenditur, & monstra in illorum detestationem adducuntur.
- 2 Accusator qua polliceri debeat vigore huius *Ritus*.
- 3 Principales in quo casu luit poenam perjurii.
- 4 Calumniarios qua poena mulcentur.
- 5 Discrimen inter accusatorem, & denunciatorem indicatur.
- 6 Ad quam molestem denunciante se obstringere solentur.
- 7 Hodiernus usus non admisit huius *Ritus* observantiam.
- 8 Poena talionis, omnisque alia etiam expensarum in criminalibus recepta ab aula, cum declarationibus.

Dictum a me superius est, quantalibet calumniarum vis, ad hominum societatem disturbandam nunc cum de istius sermo hinc incidit, pauca subiiciam, quæ exiciale hoc humane nature calumniarum genus quodammodo ostendat. Athenis in foro ubi regerantur causæ

lycus quidam Genius sculpeus stabat lupina specie, apud hanc statuem fycophanta pecunia corrupti verſari conſueverant, velut apud Num quempiam liti quæſtus Præſidem, & que in dies linguos triobolus ſecubatur. Equidem, ut Apollon hoc faciam, meritiſſimè lyco Demoni clientela eſſe calumniatores exiſtimaverim, & faciliſſimum genus hominum lupi inſiſta tæbe, in intergettorum vitiorum ſanctis ſemper falſis calumniis, & fallacis armatum; Valerium nectio quæ cum dentibus natam, exitio Civitati fuiſſe; in quam deportata eſt, narrat Plinius, calumniatores huic ſimiles dixerim, qui vix nati jam moriſſe famam bonorum, & la cerare incipiunt. Quamobrem periculum eſt, ne in quamcumque devenerint Civitatem, aut hominum Cærum, maledictorum, aut criminum virus eſſundant, & in pernecium bonorum graſſentur. In Smyrne templo ſpeculum fuit, quod egregias quæque ſpecies admodum deformes, & alpeſtu horribiles rottebat. Calumnia optimis, & ſanctiſſimos mores turpiſſimos, & teteriſſimos ſingit. Deus immortalis? quodnam ſupplicii genus ſtatuerunt his foret? Salamina ſi ſus herbaſcitem ſegetem fuerit depaſtus, & ſus, dentes lata Salaminiſium lege exciſcuntur, ut teſtatur *Ælianus*, utinam ad ipſum de calumniatore ſtorentis hominis ſamam, & innocentium virtutes falſis criminibus arrodenæ, forſiterque reſpreſſo diceretur. Sed nulum virtute ipſa, atque innocentia quæ in falſo accuſatæ deſcendi debet à iudice, & pateſci, accuſatæ ſupplicium experiantur calumniatores, ſi lampadem ſacti, in quo tumultuantur ræſe imminuentem appendi curis repente, ut ajuat, luminis fulgore percuisse conticeſcent. Ræſe calumniatores ſunt, qui contra innocentes tumultuantur, at ſi virtutis fulgor, innocentie, diſcuſſæ falſæ accuſationis tenebris, elarior em querit, comprimit ſtatim eos, & obmutefcent. Id igitur carent Principes, & Iudicis importunas calumniatorum linguas auctoritate ſua reprimant, ut Octavius liſans apud *Suetonium* obſtreptentes clamoribus inſanis ræſe compelluit, ut paciffima, & auge tranquillitatis ſeracitate Civis fruatur.

Merito igitur duo polliceri debet accuſator vigore huius *Ritus*, & alterius 203. probare ſi crimen delatum; & ab accuſatione non deſiſtere, utrumque verò ſocietatis jure communi, eo namque jure, tunc ſi ſubſcribere ad poenam tationis debebat, tam ſcilicet, quam meretur accuſatus, ſi impoſuit crimen paratſſet, tunc ſi pondere, ſe accuſationem proſecuturum uſque ad finem cauſæ in libello accuſationis propoſiſſet, *l. 1. §. calumniatores, ff. ad Senat. Conſult. Tarpill. l. fin. §. 1. c. de accuſat. cap. 1. cum ſeq. 2. q. 3. Anad. in rub. de accuſat. & hoc poſteriori cauſa pando Senat. Conſult. Tarpilliani deſiſcendo mulſtetur, *Curt. junior in l. tranſgreſſe num. 29. & ibi Alexau. num. 10. de tranſgreſſ. namque in alterutro cauſa calumniator deſceteret, cum ſcilicet non verifiicaret, aut proſcriter; Tu vide quæ lit. per ambobus ſcribere copioſe *Meſſ. ad. conſul. 23. lit. A. Farina. quaſt. 16. a. num. 1. Tuſc. conſul. 156. cum duob. ſeq. lit. A. Sen. de juriſd. & juriſd. §. q. 5. artic. 1. Prag. de reſtitu. Reipub. p. 16.***

p. lib. 5. diff. 42. §. 2000. 71.

Licet autem generali Orbis usu ambo jam dicta cessent his nostris temporibus, ex Doctoribus mille conservatis à prædictis auctoribus, maxime *Farinac. num. 3. Blanch. in præd. crim. fol. 13. num. 14.* nihilominus accusator dixerit se velle uti querela, & probationibus, aut si medio juramento examinatus deposuerit, falsi poenam contrahat eamquæ luere debeat, ex sententia *Boss. in sil. de accusat. num. 24. & Julii Clari q. 64. num. 4.* in primo casu loquentium, & ejusdem *Boss. num. 19.* in postremo casu verba facientis, & *Fetr. Duen. regul. 27.* & sic habes casum in quo principalis de perjurio punitur, quem fortasse non excludit *Rit. 79.* in dispositione facienda per principalem ad instantiam partis in processu causæ civilis, vel criminalis verba faciens, & meminit *Reg. Sanfelice. dec. 31. sum. 2. tu cogita.*

Ceterum quia pena hodie calumniatores plerumque, *Scacc. de judic. conf. crimin. & civil. cap. 51. num. 18. Cusali. cas. 205. nu. 7. Christin. dec. Belg. 4. num. 23. vol. 4. Covar. lib. 3. var. cap. 9. num. 22. Coter. decif. German. 182. to. 1. Felice. alleg. 134. num. 20. par. 2. Arg. Boss. in tract. caus. crim. sit. de calumniat. num. 9. & sit. de accusat. nu. 17. Muta ad prag. Sicil. tit. 81. Thor. alleg. divers. 46. Godefr. à Bovo in præd. crimin. §. accusat. num. 29. Thor. in Cod. rerum judic. crim. cas. 38. & 39. Barthe. conf. crim. 391. nu. 15. vol. 2. Claudi. Decif. ad consil. ejus patris 212. sum. 1. lit. A. Reg. Sanfelice. decif. 374. lib. 3. tradens num. 9. gravius efforcipiendum vassallum, qui adversus Baronem querelam calumniosam influxerit, ratione juramenti fidelitatis, quod ille domino est ligatus, & discrimen inter accusatorem, & denunciatores, indicat *Francis. Casson. in tract. quasi crimin. cap. 7. nu. 1. Judoc. in præd. crim. cap. 6. num. 6. & ad quam poenam denunciatores se obstringere teneantur Campag. in c. subdactorum, num. 28. & 192. Cler. §. fin. q. 81. sub num. 3. Anst. ment. & Damia ad Gram. dec. 38. n. 41.**

Hodernus tamèn usus non admittit hujus Ritus dispositionem, ut per multi M. C. V. in criminalibus Aëtuariis, & Judices me non semel carcerem fecerunt, poena enim talionis, omnisque alia recessit ab Aula: *Duen. reg. 27. Gramm. dec. 39. Torrell. de Magistr. edic. cap. 8. lib. 2. Suarns recept. sent. verbalis talionis, Tasson. de antefato, vers. 11. observ. 1. num. 4.* etiam expensarum totæ *Carov. Rit. 299. num. 4.* ubi nos aliquo annotamus *Reg. Sanfelice. dec. 54. num. 13. & dec. 346. Thor. in suppl. compend. v. rbe. accusat. & denunciat. & semper in præd. servat. de Angel. testatur ad Fuller. in fragm. fol. 22. tit. de accusat. vers. si quis, quidquid dicant in contrarium, Gram. cit. dec. Corazz. dec. Lucens. 197. Ricc. collat. 1218. & 1219. Cusali. resolutio 205. num. 4. vers. Sed hoc opinio, Bara. dec. 146. nu. 1. Gendel. conf. 99. nu. 30. vol. 1. Giamb. conf. 47. num. 28. Priv. decif. 499. Trivif. decif. Ferrar. 45. cap. 2. tali poena expensarum multari, etiam singularem testem produxerit accusator, subnecentes verum excusari, quamvis in probationibus defecerit, si habuerit accusator aliqua indicia evidentiæ, ut pote famam publicam, vel auditum à fide*

dignis scribere *Jo. de Amic. conf. 51. Cravett. conf. 198. Clar. q. 62. sub nu. 4. Guid. Papa decif. 446. nu. 1. & alii quos laudat Borrell. per. a. sum. dec. tit. 39. de expens. n. 42.*

RITUS CC.

Item servat ipsa Curia, quod quando aliquis clericus denunciat aliquem, debet dare aliquos fidejussores, qui se obligent in casu quo ipse clericus absque licentia Curie, se concordaret cum parte, vel non probaret dictam denunciationem ideo pæne ad quam teneatur clericus, qui non probet vel concordat se cum parte sine licentia Curie memoratæ, nec obligat se clericus i quia non potest coram Judice seculari, si alii pro eo obligantur, non in modum fidejussorum, debet obligant se voluntarie prædictis aliquando est miserabilis persona, vel ecclesiastica, & recipitur denunciatio sine aliqua obligatione.

SUMMARIVM

- 1 Obligatio Clerici coram laico Judge nulla est.
- 2 Quæ sanctis Ritus, & prædicta, quomodo fidejussoribus pro clericis formaliter si obligare debet, res consuetur.
- 3 Fidejussor debet accedere obligationi principali.
- 4 Una binarum differentiarum inter fidejussorem, & copromissorem indicantur.
- 5 Pecunia si ad manus unius tantum ex pluribus obligatis pervenerit quomodo omnes essent principales restitui creditorem, respectu tamen recipiantur novæ, alii dicuntur fidejussoribus.
- 6 Fidejussoris, & principalis obligatio unice contracta fieri debet, cum agitur de presentando habilitandum.
- 7 DD. qui hunc Ritus recitant, referuntur.
- 8 Fidejussor non valet quando accessit obligationi Clerici, quæ est nulla ipso jure, quia se iussit Judici seculari.
- 9 An laici qui fidejussor pro Clerico, non tamen potest ad Judicis Ecclesiastici, posse se tueri exceptione fieri Clericis.
- 10 Num Judex Ecclesiasticus compellere valeat laicum, qui uti fidejussor clericus se obligavit poenis illius ad ad promissionis observantiam.
- 11 Aliud est fidejussor simpliciter, aliud Curie debendi.
- 12 Fidejussor mulieris Velleiani gaudet privilegio, non verò si curatus sit debendi.
- 13 An verò hæc militens, attentis præd. sanctionibus remittitur.
- 14 Si fidejussor obligatus se uti principalis principaliter, & obligatio sustinetur, etiam dicta militante obligationi principali.

Cum Clericus coram laico se obligare non valet, ex text. in cap. si diligenti, de foro competent. cap. si clericus, de judic. licetque probat de *Franch. decif. 400. Ursif. dec. 173. num. 1.* Ritus iste tractat de fidejussore, quem Clericus denunciatus præstare debet, ut non uti fidejussor, sed principali nomine promittat restituere expensis, in casu quo

quo Clericus succumbet, pro quibus observandis se ipsum, bonaque omnia obstringat formamque obligationis recipies illas, recenſet *Carov. un. 3.* quem eximium Doctorem, & magnum practicum præconizans, inſequitur *P. ſcotti concluf. jur. verbo. fidejuſſor ut ſi idoneus*, illuſque meminit *Caſale. dec. 32. un. 28. par. 1.* notabili ſubſcriptens, contradicit verò in hoc *Cam. Il. Borrell. conf. 11.*

3. Probat itaque *Ritus* non eſſe locum fidejuſſioni quæ iſtæ principalis nequit ſe obligare, aut illius abſeſt obligatio, comprobat *Bal. conf. 223. lib. 1.* & ſecula conſtituta per *Tuſcanum concluf. 297.* ſuadetur ratione illa quod fidejuſſio accedere debet obligationi principalis, *f. fidejuſſor obligati, f. fidejuſſor, f. de fidejuſſor. Marſe. variat. lib. 2. cap. 65. unum. 1. Manr. de fidejuſſ. ſect. 1. c. 5. Anchor. conf. 2. ſub un. 8. de Franch. add. decif. 400. & alii m. l. 2.* eliqui una binarium differentiarum inter fidejuſſorem, & expromiſſorem relatarum per *Flamin. Carth. decif. Geronſ. 63. un. 26.* quibz tamén unuſqueque tanquam principalis ſe obligare ex omnibus relatis auctoribus, & aliis mox citandis, tametsi, & tunc ſi univerſa pecunia ad manus unius tantum ex ipſis principaliter obligatis perveniret, quamvis omnes eſſent principales reſpectu eorumdem creditotum, reſpectu tamén ipſius recipientis non tam aſſiſderentur fidejuſſores, de *Franch. dec. 55. Marſi ſing. 1. de Petr. conf. 52. unum. 19.* addit tamén, quæ *Carthar. ſcribit ſp. cit. unum. 28.*

6. Illud verò quod necum aliquos retulit Aſſumans quidam cuſumdam Curie Eccl. ſacrice, principalis, & fidejuſſoris obligationem de præſentando unico contextu facientem eſſe, & alterum ſine alterius præſentis obligati non poſſe, quod attenta praxi Curiarum ſecularium Regni, & in materia præſentandi habitatum certum eſt, teſte *Covarr. ſuæ 159. verſ. habet ſub un. 3.* in aliis verò fidejuſſoribus non proceditur, ſi conſideretur quæ ſcribunt *Alex. conf. 32. lib. 4. præſertim unum. 11. & 14. Joſ. conf. 58. circa medium ſub 3. & Decian. conf. 72. unum. 5. & 6. lib. 2.*

7. Ceterum, ut aſſerta in præſenti *Ritu* illuſtrius pateant, vide, quæ *Maſſatell. conſent. in præſiſ. fidejuſſ. p. 2. qu. 9. & unum. 35.* & ſuperius relatum decif. de *Franch. 400.* potiſſimum *un. 8. Beſard. ad Clar. quæ 46. unum. 8. Poller. in fragm. unum. 154. Com. Polch. de part. poſſeſ. p. 1. cap. 6. ſub unum. 16.*

8. qui *Ritus* observantiam ſubſcribit procedere quando Clerici obligatio evidenti obnoxia eſt nullitati, ne poſſit facta coram ſeculari Judice, non verò quando illa eſt valida, uti ſacra extrajudicialiter manu publici Notarij, ſed pro ea privilegio ſuavis deſignandi forum ad Judicem Eccleſiaſticum, tunc namque nulla competit fidejuſſori exceptio, *Roman. ſing. 633. Gual. Papa decif. 562. unum. 5. & 10.* terminis *Ritus* optimè *Covarr. quoque* laudato, perpendit *P. ſcotti in add. verbo. fidejuſſor, ut ſi idoneus*, & collimat dec. *Aſſiſ. 206. cum inſerere Herent. in traſ. de non off. conf. 50. unum. 70. Camill. Borrell. conf. 11. Gual. in traſ. de cauſ. de non off. n. 2. par. qu. 27. unum. 3. & videndi Epifcop. Ricc. in prænot. reſol. 145. Reg. Sanſelice. dec. 160.*

9. *un. 6.* tradens, laicum, qui fidejuſſit pro Clerico, non tamén penes aſſa Judicis Eccleſiaſtici, haud ſe tunc poſſit fore Clericali exceptione, convolvunt *Cuball. reſol. crim. caſu 153. Bopadell. in 2. po-*

*litic. cap. 18. conf. 127. unum. 246. Graſſ. de eff. Clerici. cas. eff. lib. 1. unum. 988. Ricc. dec. 210. unum. 4. par. 2. P. Fraſ. de regim. Reipubl. Chriſt. par. 1. lib. 2. tit. de oblig. moderat. Reipubl. diſp. 4. §. 4. membr. 13. unum. 371. Bellag. in ſpec. princip. rub. 15. ſed quid dicitur, pag. 115. & nunc laicus, qui uti fidejuſſor Clerici ſe obligavit coram Judice Eccleſiaſtico, ab eodem ſit compellendus ad promiſſionis observantiam. Affirmativam ſuſtinuit aſſam *Reg. Sanſelice. add. dec. 160. par. 2.* praxim indicans, & determinationem emanatam anno 1578. quam reſcribit *Franc. Maria Fraſ. ad Poſ. bol. add. unum. 16.* qua de 30 Ricc. par. 2. decif. 210. *Squiffan. add. traſ. cap. 7. unum. 86.**

11. Ex his inferimus, aliud eſſe fidejuſſorem ſimpliciter, aliud corum debendi inſolidum obligatum, & proinde primo caſu Vallejan. beneficio, ſi pro muliere fidejuſſit, gaudere, ſcripſit *Reg. Alroſ. lin. tom. 1. contrav. ſuſſenſ. cap. 55.* altero verò caſu valide obligabitur, *tex. eſt in liſi Titius f. de fidejuſſ. Bart. in liſi quæ pro eo, unum. 15. ſedem.* & poſt alios, obſervat *Jul. Carthar. dec. crim. 44. unum. 55.* plures *Rota Romana dec. memorans, Marſe. cot. verſal. lib. 2. cap. 65. unum. 6. Jacob. Macbeſt. in patrocin. 58 in ſin. loquens, de fidejuſſore minoris, quod an procedat attenta diſpoſitione ſtatutaria Regiarum Pragmaticarum hujus Regni, inquit idem Poſ. bol. ſub unum. 17.*

- Ex his etiam colligitur, ſi fidejuſſor obligatus verit ſe uti principaliter, ejus obligatio ſuſtinetur, etiam data nullitate obligationis principalis, *Nata conf. 262. unum. 51. Joſeph Lator. dec. 189. 27. unum. 1. Moland. dec. 2. de fidejuſſ. Lator. de Rot. Rym. 321. unum. 6. dec. 560. Gratian. liſ. ap. forenſ. cap. 12. unum. 10.* quos reſert *Prat. ad Poſ. bol. ad ſ. de ad unum. 15. tradens in verſalia reſtriſſa limitationem, quod non procedat fidejuſſionis nullitas, quando obligatio principalis eſt nulla ſavore aliquo ſpeciali, qui non militaret reſpectu fidejuſſoris, ex *Franch. dec. 247. unum. 2. Rota in dec. Sep. graph. 123. 4. & in dec. 118. unum. 4. inter impreſſas penes Farinac. poſt 2. vol. conf. & aliis, vidæ *Moe, in ſyſt. cſ. forenſ. cap. 47.***

RITUS CCL.

Item ſervat ipſa Curia, quod quando venit aliquis, qui ſit filiusfamil. & qui vult denunciare aliquem non recipit denunciationem, niſi cum obligatione ut ſupra, cui obligationi pater conſentiat, vel niſi conſent Curia, quod habeat de bonis alijs, de quibus poſſit ſibi deſta pona, ut puta, bona Calceſſis, in aſſu armorum quaſita, vel quaſi caſtreſia ut id quod lucratur Advocatum, & procurator filiusfamil. ex iſtaſtria, qui ſimiliter obligationi non aſſentiet pater. Et niſi re aliquis, qui ſe ſpontè obliget, non per modum fidejuſſoris, ſed principaliter de ſolvenda ſceta pona; in caſu quo non probaverit, vel concedaverit ſe ſine ſcencia Curie cum denunciato.

SUMMARIUM

1. Filijs competat ut abſolutum ex natura juris in aliquibus bonis adverſus patres, adeoſque ipſosque.

justum simpliciter, & aequale exerceri valeat.
Negativam sententiam amplectitur Auctor.

Factum Seleuchi Locrensemis Triumphi recensetur.

- 2 *Quale sit juris Caesarum fundamentum, ut filii in bonis castrisibus, vel quasi jura, & dominium habeant, recensetur.*

- 3 *Dux sanxiti praesens ritus, & quae sint.*

- 4 *Filiisfamilias se obligare, citra patris consensum non possunt.*

- 5 *Patris ubiunque requiritur consensus, non sufficit tacitus, sed exquiritur expressus.*

- 6 *Accusare verò, & se defendere, nec nisi illi liceat absque patris consensu.*

- 7 *An verò in causis civilibus, sive in agenda, sive in excipiendo.*

- 8 *Praestari ut possit consensus post litis contestationem.*

- 9 *In contrahendo filiofamilias, an consensus patris sufficit ex intervallo, & ex post facto accedere.*

- 10 *Filiofamilias, an gaudens beneficio, ut teneatur, nisi in quantam facere possint.*

- 11 *Pragm. 1. ad S. C. Maced. an includat contractus extra Regnum introitus, etiam à subditis.*

- 12 *Locus contractus in quo est praestata ratificatio, an locus ratificationis sit, sit attendendus.*

- 13 *Sanctio S. C. Macedon. non comprehendit peculium castris, vel quasi.*

- 14 *Qua verò sunt bona castris, vel quasi. Bona Civitatum dicuntur castris. Dux, & antefortum.*

Item, quicquid acquirit Notarius ob summo officium.

- 15 *Procuratorum verò bona sint, ut quasi castris, Adjunguntur Ritus praesentis, & juris communis contradicentes dispositiones.*

- 16 *Genitor in ipso bonis castrisibus, vel quasi, nullum acquirit usufructum.*

De illis absque patris consensu dispendio filio licet, in quibus aliis bonis pater non habeat usum fructum, remissum.

- 17 *Peculii materiam remissum.*

18 **D**isputant inter se Theologi, competat nè filiis absolutum ex natura jus in aliquibus bonis adversus Patres, adeo ut inter ipsos justum simpliciter, & aequale exerceri valeat. Equidem negativam sententiam facile amplector, suadet enim id mihi efficacissima ratio, nimirum, quod cum proprietatis jus, ac dominium ad alterum à se distinctum referendum sit semper, & filius idem sit, utique unus cum Patre, cujus erit pars, ut 8. et h. cap. 12. docuit Aristus, & voluit test. in l. cum satis, de agr. & cens. cum Gloss. in consensu, patrum num. 66. col. 2. plane sit, quod Patre filius tribueretur, quandoquidem pars ab illo decile, si etiam tribuisse dicatur, omneque bonum filii, ac malum, ut siue patris opus Patris simul esse existimetur, quod ex facto Seleuchi Locrensemis apertissime constat, qui poma filio adultero debitas partem in se transulisse, utque illi oculum servaret, utroque orbando, unum filii erui passus fuisse dicitur, status scilicet, utroque se lumine orbatum iri, si utroque filius privaretur: utroque etiam orbatum iri (ut lex exigebat) filium, si quod illi servabatur lumen, detraheretur à patre. Ex quo satis intelligitur, quomodo in patris potestate bona filij,

ac fortunae eximi possint, ad quae natura ipsa habet parentibus jus, ac dominium. Quare cum jus Caesarum, vel supremi Principis dispositio naturae rerum immutari non possint, & natura filius sit pars patris, unum, idemque cum illo, meritis asserendum videtur alterius bona utriusque dominio subiacere, nec inter ipsos justum exerceri simpliciter, aut fundari posse.

- 19 **R**ationabile igitur fundamentum novi juris Caesarum, ut filii in bonis castrisibus, vel quasi quaedam jura, ac dominia habeant, aliud esse nequit, nisi rationalis animae filij independentia, per quam pars patris non dicitur, sed suo modo alter ab illo, vel dicendum potius, quod ex metu tantum Principis placito ob Republicae bonum fiat, ut filius in usu quorundam bonorum gerat se quodammodo, ac non filius, & pater, etiam ut non pater. Secundum istas igitur acceptibilitates explicandus est Ritus, & hoc pacto, ut considerandi facile pater, concedenda esse filiis in bonis castrisibus, vel quasi potestas, quae quidem mirum quantum ad virtutis exercitium juvat, quantum ad otium, & desidii destructionem impellat: Impensius labori operam navabunt, domi, belique Adolefcentes, acris ad scientias, ad artes incumbunt, si bona, quae in ususmodi rerum exercitio acquiruntur, sub ipsorum potestate sint, si quae dici possunt, de quibus nec cum parentibus agendum sit, nec illis imperitari teneantur.

- 20 **D**uo igitur Ritus laxit, primo filium familias denunciante non admitti, nisi se obliget ad ponom memoratam in R. 199. dummodo tali obligationi assentiat pater: Secundum, non requirit obligationem, quocirca ille habet bona castris: & quasi à Prime parti opulenter Regula Juris, nè filiusfamilias contrahere, vel quomodo se obligare valeat citra parentis consensum, quam statuit, dilatat, restringitque Tescus conclus. 379. lit. F. eamque Bal. ante constitutiones conf. 195. lib. 4. & Alex. conf. 196. num. 2. lib. 6. omnesque foverunt tam in l. 5. filij autem, C. de bonis quo liberi. At ille rex. fatetur in casibus, in quibus parenti acquiritur usufructus, ob id refert plurimum videre, quae in hac re scriptum super R. 135. tom. 1. ubi primitus de jure communi, deinde virtute Pragm. 1. ad Senat. Conf. Macedon. loquuti sumus, quibus nunc adjungimus, quod ubique patris requiritur consensus, expressus adhibendus esse, nec sufficit tacitus Ricius dec. 668. num. 7. oppugnat verò Dux qui docuit, satis esse illius consensum, etiam subsequenter, sive tacitum, sive expressum, conf. 33. quia, & in illis in quibus non habet usufructum, quia neque administrationem habet, Tuscus conclus. 125. lit. P. neque illius requiritur consensus, non tantum juris considerata dispositione per add. 5. filij autem, sed insuper altera attenta dispositione praecedente Pragm. teste Carro. in hoc Ritu sub num. 6. de quo meminit Avois meus ad Corp. dec. 156. sub num. 3.

- 21 **S**ed an possit accusare, & se defendere absque patris consensu, Carro. distinguit inter publicum, & privatum delictum, ut in illo nullus requiratur parentis consensus in accusando, quae distinctio comprobatur aliorum plurium auctoritatibus, nempe, de Eranch. dec. 100. num. 6. & 7. *Eivis*

Frui epin. 303. num. 20. lib. 1. *Bejard. ad Clarum* 9. 14. num. 23. *Conf. Onufri de Fama in respons. crim. penes* *Frut.* 51. num. 18. & abundantius *Frutius de accus.* 12. num. 10. qui præterea subdit, præxi quoque obtemperat, ei licere, tàm accusare, tàm defendere in publico nodum, sed privato delicto, absque parentis consensu, confirmariquæ *Judex de Angelis ad Fuller. in fragm. cit. de accusat. sub num.* 437. fol. 23. memor hujusce *Ritus*, & *Carao*, cum aliqui agere, aut conveniri illius sine consensu de jure non liceret, teste eodem *Tuscho*, multa cumulate, in *conclus.* 363. addit. *F. Battant. in præf. crim.* 70. ex *l. fin. h. necessitate*, *C. de bon. qua liber.*

Ideoque eni nullum Judicium, si ab ipso filio-familias, vel contra ipsum fuerit illi instituta absque patris consensu, *Guid. Pap. dec.* 54. & 410. *Ludovic. de Perus.* 13. *Calà de modo arce. & prob. Glos.* 3. §. 1. num. 77. de *Franch. dec.* 494. *Cotta in memor. verb. filiusfamilias*, *Reg. Revet. dec.* 212. & ibi *D. Reg. de Marin.* num. 1. hanc restringens regulam in bonis, in quibus patri non queritur usufructus, & etiam absente patre, licet filio in Judicio esse absque patris consensu, tradit *num.* 4. & dixerat ante ipsum nollet *Carav.* ejus non meminit, in hoc *litu in fin. vers. secundum*, *juxta præfata*. Verùm in quo exigitur consensus patris ad sistendum in Judicio, ille in litis contestatione est præstandus, vel ante id tempus, quod si post contestationem in decursu litis præstetur, processus ante factus non ratificatur, ex *l. quod ergo*, ubi *Aug. de h. de p. qui nat. infam. Inst. in l. si quis mihi bona*, §. *justum*, §. *de acquir. hered. Pisan. ad Affl. dec.* 180. *F. Pragof. loco citando*, §. 8. num. 250. reproban nonnullos *DD.* apud *Rome*, de nullis. *sentent. ex inebel. seu desub. mandati*, num. 45. Sed horum aliam, ut consensus patris superveniens, etiam post sententiam, Judicium convalescit, insistantur *Ric. dec. Car. Archiepiscopus* 6. num. 3. lib. 1. expendens *textu d. l. quod ergo*, *Reg. de Marin. ad Revet. dec.* 212. n. 3. & consensum ab ipso *Reg. tradita* ad eundem *Revet. dec.* 200. in *princ.* & an patris consensus necessarius in contractu filii ex intervallo, & ex post facto accedere possit, inquit idem *D. Reg. de Marin. ad Revet. dec.* 127. & lib. 1. *quod. resol. cap.* 133. num. 21. & 145. num. 26.

Verùm tamen cum filiofamilias constaret multa contraxerat debita, ea mente, atque spe consequendi emancipationem, & gaudendi beneficio, nisi in quantum facere possunt, tunc videndi sunt *DD.* excubentes, à re vera gaudeant, potissimum *Ussil. ad Affl. dec.* 84. num. 2. *Caroc. loc. cit.* 43. præsertim num. 12. quin, & generalius loquens, in quibus casibus illud privilegium cesset, recentent *Cronst. in dec. Fives.* 31. par. 1. *Reg. Sauselle. dec.* 190. *Episc. Marant. resp.* 49. & 50. p. 2. *Præf. Merlin. centur.* 1. q. for. 39. *centur.* 2. q. 99. & 100. *Præf. respons. crim.* 39. *Gulster.* posthac scripta visus, & loquens in terminis nedum *cit. l. 2. verùm Ritus Mag. Car. in sua tract. de liquid. infr.* 2. par. 2. *partis princip. rubrica*, num. 47. 48. 49. 50. 53. & 54. ejus verba, ut plurimum, & quidem aperte obstatuunt nostris, tùm, in illo, tum add. *Ris.* 135. assertionibus.

Cæterum, in terminis memorata *Præf.* 1. ad Tom. II.

S. C. Maced. in causa III. conjugum Ducum *B&L* necoli, cum hereditate *II.* Principis *A&Koli*, respondimus, illam non includere contractus extra Regnum intos, etiam à subditis hujus Regni, cum minime directè sit personis contrahentibus, principaliter eas inhabitando, licet in consequentiam sequatur actus annullatio, sed principaliter dat formam contractibus, vel impositio actus solemnitatem, & sic contractibus, qui geruntur in Regno à Notariis, quibus in terminis non obstringuntur contrahentes extra territorium, licet subditi, *Rev. in l. cum sit populus*, num. 329. 6. *cap. de Sum. Trin. & fide*, *Cass. & ibi sequuntur Bol. Salic. & alii classici*, & inter repetentes late *Jes Bapt. de Sancto Severino in add.* num. 101. 102. & 106. *Coccialup. num.* 98. & *Signorelli. num.* 12. ex consensu *Arctin. conf.* 54. & 73. *Ruin. conf.* 160. num. 3. vol. 4. *Hiern. Gabr. conf.* 1. num. 2. & 6. vol. 1. *Anton. Gabr. commun. conclut. de statut. concl.* 8. num. 22. & *tit. de consuet. concl.* 2. n. 25. & alii per *Tirraguelli. ad l. commun. glos.* 8. *vers. de Summar. num.* 216. ad num. 218. *Præf. de Franch. decif.* 72. *per totum*, *Reg. Revet. conf.* 51. num. 12. lib. 2. & in *fragm. de Sen. Conf. Maced.* m. 3. & 19. *Conf. Paschal. de virib. par. post. par.* 1. *cap.* 6. num. 31. & *seq. Ceph. Tusch. præf. concl.* 11. §. *concl.* 532. num. 1. *Stephan. Gratian. discept. forens. lib.* 2. *cap.* 253. num. 13. & 14. *Corpen. ad Statut. Mediolanen.* tom. 1. *cap.* 328. num. 36. & sequitur *Reg. Donat. Anton. de Marin. quod. resol. lib.* 3. *cap.* 62. n. 8.

Quin, præfate conclusioni minimè obflare, addicam, contractum celebratum fuisse in Civitate Mediolani pro executione ratificationis, & obligationis promissæ in contractu inito in hac Civitate Neapolis à Procuratore Principis patris, quia in themate proposito, ratificatio principalis fuit contractus in persona Principis filii, antea non obii gati, ex quo sumit vires obligati in ejus persona, & locus ratificationis attenditur, *Gratian add. cap.* 253. num. 9. & 10. & collimant tradita per *Tirraguelli. ad l. commun. cit.* num. 232. etiam si in hac Civitate esset facienda solutio, ad *text. in l. contraxisse*, §. *de action. & obligat.* locus namquid in hac materia verè contractus gusti, non autem destitute solutionis, attenditur, *Jes Bapt. de Sancto Severino in d. l. cum sit populus*, num. 34. & 130. post *Barr. num.* 14. *Franc. Marc. dec.* 397. n. 4. *tom.* 5. secundæ parti *Ritus collimant* jus commune in *l. fin. & l. 2. §. ad Senat. Consule. Maced.* ejus *Reg. de Marinis quod. resol. lib.* 1. *resol.* 62. n. 10. & *resol.* 145. n. 34.

Quæ verò sint bona castrensis, & quasi, declarat *Glos. in §. 1. vers. castrensibus*, & ibi *De Aretes. instit. per quos personas nobis acquirat*, *Molles. in comment. ad consuetud. Neap.* par. 10. q. 15. num. 6. *tom.* 2. potissimum clericorum bona omnia, etiam quæ sui naturæ essent adventitia, ratio

ne clericatus dici castrensis, vel quasi, scribit *Gratian. decif. Marchia. 49. num. 53.* qua de re *Jo. Bapt. Mucc. dilucid. var. quæst. forens. quæst. 3.* dote etiam, & antequam, notat idem *Ricc. decif. 669. Rel. novell. de dot. par. 6. privit. 34.* Imptum ex pecunia perventa ex bonis castrensis, vel quasi, inter bona castrensis, vel quasi numerabitur *l. 1. C. de pecul. castrens. Molin. tom. 2. de instit. disp. 261. vers. filiusfamilis, Lessi. lib. 2. cap. 4. dubio 3. num. 8. P. Frago. de regim. Reipub. par. 3. lib. 1. disp. 2. de filijfamil. num. 277.* Item, quicquid acquirit notarius ob suum officium notarius, dicitur quasi castrensis, idque, præter *DD. rotatos à Carov. dicunt Castrens. conf. 98. lib. 2. Cap. poll. Tholof. decif. 10. de Angelis in prat. ad l. forens. 4. C. de Advoc. divers. Judic. Carov. adductus, Anton. Scappat de Jur. non scripto lib. 3. cap. 105. num. 4.*

15. Non igitur mirum, si procuratore Notario inferiore, defendi super *Rim. 100. sum. 1.* tamen ex ejusmodi *Ritus* effatu aperte probari, acquisitionem in iudicio à procuratore, quasi castrense peculium esse, advertat *Canlan. l. opa addem ibid. lit. A.* cui contradicit jus commune ex unanimi sententia Doctorum, cujus testis est *Riminald. indic. §. 1. num. 61. & Piv. inter communes opinionum Doctorum lib. 14. vers. Procuratores officium;* ac contrarium consuluit *Alex. cons. 2.6. vol.*

16. In ipsis tamen bonis castrensis, vel quasi, nihil acquirit genitori usufructum, inquit citatus *Gratian.* quin de illis, spretis patris consensu, disponere juri licere, refert etiam idem *Ricc. ad. decif. 669. sub num. 5.* ad hoc quod si puer sit, tenetur in prædictis bonis, si amittat in ludo licito, *Fragef. hoc est. num. 284.* his adde *Benedictum Pissellum* omnino videndum, multis columnis explicationem hanc materiam bonorum castrensis, personarum illa quærentes, & si de illis disponere, quando, aut quomodo possint, in *1. sum. selectarum sentent. lib. 1. cap. 5.* In quibus aliis bonis pater non habet usufructum, explicat *Aff. & Ursell. decif. 394. Cypre. decif. 56. num. 4.* an in bonis ab ipso patre filio donatis, *Anna allegat. 73. num. 8. Reg. Rovit. decif. 3. Reg. Sanfelice. decif. 80. num. 2.* sit ne in ejusmodi bonis, in quibus non habet usufructum, legitimus administrator, inquit de *Franch. dec. 50.*

Omnisfariam verò peculij materiam, & quomodo, 17. de patri, vel filio quærat, sive quoad dominium, & proprietatem, sive quoad usufructum, & commoditatem petraflant, *P. Petrus de Officiis Jossua in 1. lib. de contrah. in genere tract. 2. dispens. 4. de caus. contrah. sect. 11. ex num. 162. ad 179. P. Reboll. de obligat. Just. par. 1. lib. 1. q. 7. sect. 2. num. 15. Valof. de partit. cap. 13. num. 146. Barbos. ad ordin. rep. lib. 4. tit. 98. §. 3. Mayrill. decif. Sicil. 59. num. 1. lib. 1. Mendez à Castro in repes. l. cum oportet, C. de bon. qua liber. num. 6. & 73. & par. 3. num. 153. Barfat. conf. 133. num. 39. Castill. de usufructu lib. 1. cap. 3. num. 59. P. Bapt. Frago. in tract. de regimin. Christ. Reipub. tom. 3. add. disp. 2. de filijfamil. §. 8. ex num. 229. Reg. Sanfelice. decif. 180. & 208. & alij quos laudat *Fr. ad Fofchal. de patr. potest. par. 1. cap. 3. ad n. 1.**

R I T U S CCII.

I. Tem quod si partes voluerint, sed procuratores, in earum causa civili, & criminali ad ulteriora procedere, & fuerint forsitan in concordia; debeant petere à Curia licentiam desistendi, soluto jure Curie confucto, juxta antiquum observantiam dictæ Curie, & si non petierint, teneantur ad penam tarenorum decem. Item nota, quod die ultimo termini, qui datur ad probandum in causa criminali; debeo ego accusator, & etiam accusatus in dicta Curia comparere personaliter, ubi verò non compareo ipso die, facit accusatus scribi facere compositionem suam, & deinde in antea facere me citari ad procedendum in causa ad illum actum vel actus, quem, vel quos vult facere: ubi, verò ipse accusatus non comparet, ipso die accusabo contumaciam contra eum; & die sequenti faciam eum condemnari ad penam fidejussionis, & banniri. Sed quid si partes in iudicio desistunt, tunc, ut ante litem contestatam, & solvit actor tarenos tres, post litem contestatam duodecim, & hoc cum licentia Curie facti fieri, & omnia servantur, quodcumque tamen contingat in prædictis casibus me accusatorem, vel actorem esse in iudicio, & etiam conventum, mandabitur mihi, quod dem lib. lum, ubi non velim desistere, sed velim agere, vel accusare. Item nota, quod die ultimo termini, qui datur ad probandum in causa criminali, debeo ego accusator, & etiam accusatus in dicta Curia comparere personaliter, ubi verò non compareo ipso die facit accusatus scribi compositionem suam, & deinde in antea facit me citari ad procedendum in causa ad illum actum, quem, vel quos vult facere, ubi verò ipse accusatus non comparet ipso die, accusabo contumaciam contra eum, & sequenti die faciam eum condemnari ad penam fidejussionis, & banniri. Item eodem sero, sed die, faciam condemnari fidejussores suos, simul cum eo ad penam fidejussionis.

S U M M A R E R U M.

1. *Ritus prohibet moras, quis desistere à lito, absque Curia: licentia.*
2. *Remissio partis non præjudicat fisco.*
3. *Ille coram quo fit faciendum, & an sufficiat coram adversario.*
4. *Presumptio casus ad consequendum remissionem censeri factam.*
5. *Propter id Regem, restibus illa probari non potest. Sed non possit fieri per procuratorem.*
6. *Nemo adversus partium remissionem in M. C. P. stipulatus admittatur exceptio non tenet.*
7. *Ille legitimo tempore nonnullis absens facta possit haberi rata extra tempus præfixum ad gaudendum generalis abolitionem.*
8. *Remissionis tenetur tantum remittere rancorem, & prosequi potest, Ritus puniatur.*
9. *Hodie Ritus dispositio recessit ab aula.*
10. *Offensus dum dicit se agere velle, nunquam infirmo inquisito, possit fieri præceptum, quod infra terminum agat, alius non audietur.*

Prohibet *Ritus*, nè valeat, qui s' desistere à lite, & accusatione abique Curiz licentia, & totuto ipsi Curiz Jure debito sub pœna, concinit Juri communi, in l. 2. in fin. ff. de pœna, cum alijs. *Pand. Grill. in traç. de relaxat. carcer. rubr. de calum. q. 2. Mill. in prax. crimin. cap. incip. praconem, num. 35. Folier. in prax. crim. rub. Aud. recept. num. 31.*

Ex his vult verò verbis, *Soluto jure Curia*, fortasse deduci poterit, quod, non obstantè concordia partium, sit sisco etiam salsu. sciendum, & remissio obtenta à parte minimè obstat Curiz, ut probat *Luc. de Penna in l. unica, col. 20. C. de pub. lat. lib. 12. quin posse tunc Curiam adversus accusatum procedere, concludit copiose tractans, Farin. q. 4. à num. 34. etiam respectu diminutionis pœnæ, ut illa minus propterea non debeat ex frequentiori sententia, continuis quoque praxi approbata, idque *Cl. r.* anteq. scripserat, q. 58. sub nu. 1. cum defectu probationum pœnem à diminuendam pœnam, quia absente parte difficultè salsu indicia perquirere valet, probationemque recipere, quas si sufficiens habet, nihil Reo proderit remissio, quæ quidem coram officiali fieri debet, ut profit, ex *pragmat. 7. de compo. scilicet officiali domicilij, ex pragmat. unic. de remiss. partium; eademque pragmat. 7. cuius virtute sublatum fuisse constat secundum modum, quo fieri concedebat Reg. 275. nempe per instrumentum, & priorem tantum collaudari, scilicet, apud aëta, & consecutivè coram Actuario, & in scriptis faciendam esse nimirum asserit *Reg. de Ponte in traç. de poss. Præreg. tit. 1. §. 4. num. 36. cuius attentionis prior pars si quis dubitaret, innuitur, nè veritate, attentis verbis ejusdem pragmat. 7. exigentibus Judicia præsentiam, atque ideò negantibus fieri possè coram Actuario, quod insuper admonuisse *Carrabano, deinde ad veritatem, in traç. de Sindic. sing. 207. adjuvantem propterea, nullam esse, aliter factam, ob præscriptam à Regia Pragmatica formam, l. forma, ff. de confis. ad veritat. tanti, & perdocti, necnon prædicti, & veratissimi viri errorem facile credendum non esse; et si Carraba illius verba perlegit, non utiq. tam promptè ita interpretatus esset ejusdem pragmat. verba, & sensum, qui cum Regentis prædicti non meminisset, facile suspicandum erit, illius verborum haud habuisse notitiam, atque ideò illis ad invicem pugnantibus, si vè contradicentem preferendum opinionem, quam tam Judicij expers erit, ut Carraba citius, quam Regentis annuendum asserat; potissimum in re præsentis, in qua ejusdem pragmat. verba eidem de Ponte manifestè favent, distinguenda, quod illa, vel faciendi est apud aëta superiorum Judicium, scilicet Magnæ Curiz Vicarie, Gubernatorium, sive Auditorum Provincialium, vel apud aëta aliorum Judicium ordinariorum; Primo casu annullat remissionem (che se his ero se no fuere en el Tribunal de Capuana, &c. altero verb casu, *se no delantato de los lugares ordinarios de los lugares*) in illo itaq. mandat fieri in Tribunali, nec requirit præsentiam Judicis, atq. ita in more videmus Neapoli, ut volentes remittere ascendant ad Banæam Vicarie criminalis, ibique Actuario di-****

cant, se velle remittere, &c. Imò Hispanico illo verbum *delantato* insinuante coram, sive in præsentia, & conspectu tantum usitur cum de remissione faciendi in inferioribus Tribunalibus Regni agit, & quatenus illius pragmat. verba aliquam patenter ambiguitatem, certè subsequens usus in hunc modum intellexit, & interpretatus est, quin, & Carrabano eandem explicavit, *pragmat. in Rit. 275. nu. 2.* in hunc quem retulimus modum, cuius locum cum hodie die 6. Augusti 1662. reperimus, dùm hæc typis traduntur, gavisus sumus propè modum videntes eundem, quem propria Minerva consideravimus intellectum, ejusdemque pragmat. verbis congruere opinati sumus alium quoque autè dedisse, & insignem virum, quem insequuntur laudando, *Prof. Merito. lib. 1. q. forens. cap. 68. sub num. 7. Mayrill. de Indult. cap. 24. num. 69. Capblanc. tom. 1. de Baron. pragmat. 6. num. 12. Novor. tom. 1. q. forens. 68. num. 1. Dana. tom. 2. de pœn. Doct. tit. de remiss. per. cap. 1. sub num. 7. tangitque Reg. Sanfelice. dec. 229. in princip. lib. 2. & indicat *Fratt. ad Fesche. de patr. poss. per. 2. cap. 1. sub n. 2. vers. novaro titulum.**

Ejusdem verbis Carrabano assertionis secunda pars, & vera prioris est, insuperque præportat in nostro Regno nos non indigere, scilicet in Tribunalibus laicalibus, præsumptionibus, & sanè multis traditis à Doctoresibus, atque à Farinaco. congestis q. 5. vers. *omplio 2. sub num. 11.* ad consuetudandum, remissionem censeri factam ab offenso, quandoquidem si relata pragmat. scripturam omnino exigunt, citra dubium omnem respectu presumptionem pacis, & remissionis, quamvis inter nobiles ulu obtempera minimè fuerit earundem pragmat. sententio, quo quod, inito fuderet inter eos, intelligitur, & proculdubio plena facta remissio, nulla intercedente scriptura, cuius quidem moris fidelissimus nobis est testis, *et in loco, Reg. de Ponte num. 37. atq. lobbyist Conf. Faschell. in add. traç. p. 2. cap. 1. sub num. 77. noque etiam non semel experti fuimus; Hinc certum est in Regno testibus remissionem probari non posse, quamvis aliter sit de jure dispositum: Null. de hant. p. 3. cap. 38. Aous meus ad Gramm. dec. 24. sub n. 2.*

Sed possit nè fieri remissio per procuratorem, negat Carrabano, in cit. Rit. 275. num. 8. cui non laudato assensit *Folier. in prag. final. de composition. num. 80. & 81.* restringens certis in casibus, confirmat *Reg. Revis. in pragmat. 6. num. 1. de composition. Novor. tom. 1. q. forens. 68. num. 4.* quibus contradicit *Forrest. in traç. de re militari, tit. de frittis, num. 113.* Danaus vè indic. cap. 1. sub num. 18. prædictum tradit, ut illa omnino à principalibus fiat coram Judice, & coram illis aliquo impedimento dectis accodati officialis, & an sufficiat attestatio Judicis, fuisse factam pacem coram ipso, affirmative, si delictum non sit grave, scriptis *Aous meus ad cit. Gramm. dec. 24. num. 4.* quem ibidem insequitur *Danaus, numer. 5.*

Et an adversus partium remissiones in M. C. stipulatas admittatur metus exceptio, extrahit *Reg. Sanfelice. dec. 229.* easque si quis extorsit, qua mulctetur pœna, colligit faciliè quisquis ex congestis per *Rajard. ad Cl. q. 59. num. 51. Novor. add. q. 68. & de gravamin. vers. alterum l. 383. Danaus.*

- 2^a. add. *huc* cap. 2.
- 7 Et nūm illa legitimo tempore nomine absentia facta possit rata haberi extra tempus prætinitum ad obtinendum regale generalis abolitionis beneficium, inquit lepidè in *add. cap. 88. lib. 1. Præf. Merlin.*
- 8 Ad illam verb faciendam tenetur nē offensus si peccato carere velit? Hanc habitationem reperimus proposuisse *Conradum: in suis responsis casuum conscribit. quæstio 197. par. 1. his verbis: An offensus rogatus, ut pacem in scriptis exhibeat, in conscientia teneatur, vel sufficiat percipisse, & pacem in verbis dedisse.* Subdit verò dissolutionem animo nostro non fidentem, cum assensum sententiae dicentium, teneri tantum remittere tantorem, non alia, cique propterea licere in Iudicio prosequi, ut ille puniatur, quam præsertim *Jus Faber, ex Divo Thoma, defendit in §. final. num. 4. in §. de injur. Clar. q. 58. num. 38. Carav. super Rit. 275. num. 11. & reasumit Villalpand. in o. repetit. 122. tit. 1. par. 7. in 3. par. q. 3. Paul. Comital. respons. moral. lib. 4. q. 32. Joseph Sesse dec. Aragon. 101. Berton. cons. crim. 503. num. 9. tom. 2. R. Revis. in pragm. 7. nu. 13. de compesit. Thor. in Cod. rer. judic. crim. cas. 5. num. 22. & facta in articulo mortis, an possit revocari, negativè Boll. lib. 5. pragm. 5. nu. 6. Novar. q. for. 68. à num. 6. lib. 1. Barou. de offi. 3. in iur. eff. 139. num. 8. & de remissione, qua sit in articulo mortis, loquuntur Novar. q. for. 48. lib. 2. Tassin. de entesit. vers. 12. observ. 1. num. 76. & nos pleniori sermone dicemus super Rit. 272. quo in *Ritu* prolixè agit de remissione hujusmodi tractatio.*
- 9 Hodie verò hujus *Ritus* dispositio recessit ab Aula, cum ad suum libitum accusatores desistant, abique ullius poenæ solutione, ut Carav. in hoc *Ritu*, q. for. num. 2. testatur, admonetque *Juden de Angel. ad Faller. præf. crim. in fragm. de accusatis. sub num. 128.* subnequit *Faller. aliter dicentem. Carav. non legisse.*
- 10 Sed nūm offensum fieri possit præceptum, quod infra terminum *spæ*, alias non audietur, quærit in hoc *Ritu* Carav. num. 8. & affirmativè resolvit, ratione diffamationis, qua cessante, hoc non licere inquisito concludit, ipsum insequitur *Thor. in C. rer. judic. crim. cas. 38.* prætax. rescribens, quando exigitur in causa criminali, ut pars querelans faciat partem in Iudicio, antequam terminetur, & à *lex. in l. diffamari, C. de inveni. & manum.* (ad cujus ornatum multa notavimus in *Rit. 190. à num. 2.*) procedat quoque in criminalibus, inquit *Reg. de Vento de potest. Prærog. rub. de provif. for. folit. 4. nu. 34.*

proceditur ad condemnationem; sed exigitur obligatio, quia obligat se, de non concordando se cum parte, sine licentia Curiae, & de probando, interim tamen Curia admittit partem denunciati ad compositionem, ubi denunciator sit in concordio cum eo quod scilicet habere concordiam cum eo, non potest sine licentia Curiae, quæ Curia consentit: semper, verum non componit, nisi in casibus comprehensis in Constitutionibus Regni, & idè in casibus, in quibus non potest componi, Curia procedit ad ultiora, & expedit processum, iustitia mediante.

SUMMARERUM.

- 1 Denunciatio, sibi accusans sine licentia Curiae desinit, qua poena puniatur.
Ritus quod hanc poenam recessit ab Aula.
Curia pro parte desistente, à loco illius ex officio procedat.
 - 2 Foriudicationem qua procedere debeat.
 - 3 Citandi qui sui, ut aliquis foriudicatur.
 - 4 Annus, qui anteori debet, à Prærog. poterit minui.
 - 5 Bannitus qui iure dicitur, in Regno foriudicatur appellatur.
 - 6 Compositio in quibus delictis prohibetur ostenditur.
- Porissimum inquisiti de receptione bannitum ad compositionem non admittuntur.

Antecedens *Ritus* non utique expressè quantitatem solvendam in casu concordie cum beneplacito Curiae, tantummodo eum dicit; *solvatur iuxta Curiam*; Idè *Ritus* ille subsequens addidit ius istud, dixitque esse tarenorum sex. Vbi verò recederet sine licentia, non declarat necesse *Ritus* poenam, sed prædixit antecedens; cum ait illam esse tarenorum decem, utriusque tamen observantia in hac parte recessit ab usu, qua de re *Faller. in fragm. tit. de accusat. nu. 127. ibidemque de Angel. Carrab. singul. 187. & in traß. de Iudic. ap. num. 49. & post Carav. in hoc Ritu, Thor. in C. rer. judic. crim. cas. 38.* An verò parte desistente, Curia loco partis ex officio cum procuratore fiscali procedat *Faller. in præf. crim. rub. de in iur. in fragm. nu. 40. Capibanc. de Barou. prag. 8. par. 2. num. 180. notat Carav. Rit. 233. num. 14. Ricc. colleß. 1814. & affirmativè præsertim in M. C. dicit Sausse. in add. ad decis. 44.*

- 2 Dùm verò *Ritus* meminit de datione capitulorum, memoramus, quod mos est in Regno citare ad informandum, & capitula, deindeque elapso anno, ad foriudicandum, de *Franch. dec. 514. quin decis. 560. in princip. affert*, citationem ad capitula heri inquisito ad recipiendum capitula, sed ipsorum copiam; adiciens, super ea fundari sententiam foriudicationis, quæ antequam etiam debeat foriudicationem per *Andr. in Consist. Regni pauca eorum, vers. usquequid autem dicit de Franch. dec. 515. num. 4. & 5.* ita illa non facta aut nulliter, foriudicationem quoque fore nullam, scripserit idem *decis. 514.* necnon impedire foriudicationem, addit eadem *dec. 560.* si quidem foriudicationem sociare robur à citatione

RITUS OCIL.

Item servat ipsa Curia, quod si accusator vult desistere ante litem contestationem, solvit tarenos sex, post litem contestationem sed in civilibus ante litem contestationem tarenos tres post litem contestatam tarenos ex. In denunciatori non, vide cap. ad audientiam, sed Curia Vicarie non servat ipsum, & si denunciator desistit, procedit ad dationem capitulorum, & si probatur delictum

ne prædicta, retulerat dec. 22. n. 2.

- 3 Verum præter citationem ipsius foriudicandi qui sint citandi, quomodo, & ubi quin, & alia, multa quæ convenire debent, ut valide quis foriudicetur, enarrat peroptimè *Revis. in rubr. de sentent. foriudic. ad num. 3.* illudque præsertim, quod citetur consanguineus, & affines ad *text. in l. hac autem §. 1. ff. ex quibus causis in possess. eatur, quo text. fretus affirmat Fulvius. in addit. ad Causit. panam eorum, tit. de forbant. col. 3. in Glos. verbo, Foriudicari debet, in princ. tam minus, quam magis stricti *Favon. Rota Romana 365. num. 3. q. 1. Præf. de Franch. cit. dec. 516. n. 2. Consil. Recc. respons. 92. tom. 2. Dom. Reg. Copy. Letr. dec. 74. num. 22. tom. 1.* admonet quoque *D. Reg. Revis. illud, ut contrafacta contumacia currentr agitur, nisi aliud Proregi videatur, cui minuere prædictum tempus fas esse in causis arduis, gravibusque delictis monuit idem Præf. de Franch. dec. 13. num. 35. & 36. atque de ponte consil. 69.* & præter casus enarratos à *Revis.* alios in quibus inquisiti in foriudicatio incurrunt ante anni decursum notant *Laganar. in add. ad sum. de Revis. lit. A. Carol. & c. in florileg. consil. 9. à num. 77.* alia insuper multa de foriudicatione tetigimus *Rit. 132.* abundantius tamen extricant *Grammat. consil. 1. post decif. Novar. de gravum. vassal. tom. 3. gravum. q. num. 11. Ricc. collecti. 1401. Danza de pugna DD. tom. 1. tit. de foriudic. Angel. Scialoja in integro traç. de præf. foriudicator.**

- 5 Et nos advertimus, quod illi, qui iure communi suspecto baniti dicuntur in Regno foriudicatus appellatur, si *Lucas de Penna* vera testificatus in l. unica, *vers. vigesimo sexta* querit, C. de public. latit. lib. 12. Compositionem vero, de qua *Ritus* quoque loquitur, fieri non posse nisi partis præcedente concordia, & pace, certum est, & de ea copiosè egimus *Rit. 275.* notantque *Andr. in c. 1. de Capit. qui cur. vendidit gentis meas Petrus Anton. Petra de potest. Princip. cap. 12. Farinac. de inquisit. q. 6. num. 18.* idem fieri nequit, nisi in calibus in quibus, & pax ipsa, & transactio intercedere potest, quos recenset *Clar. q. 58. num. 4.* præter eos, quos conservat *Luc. de Penna in l. si oportuit, col. 7. C. de cohort. lib. 12. Joseph. Solf. de inhib. iust. Arag. cap. 1. §. 5. num. 11. Reg. Tapia in cap. Regni, misericordiam, & Judicium num. 5. lib. 5. reg. Reg. sub tit. de abolitione.* In Regno vero inquisiti de receptione banitorum ad compositionem admitti prohibentur, per *præf. de compos. attentæ* verò sanctione iuris, casus omnes, in quibus prohibetur compositio conservat *Lucas de Penna in l. 1. col. 15. vers. 3. quaritur, C. de desert. lib. 12.* extatque in Regno oap. *Regis Roberti*, cuius initium est, *ad per vers. non refrenandum anictiam, attentæ* verò iure Canonico, vide *tex. cum Glos. Archid. & ams. in cap. in omnibus 2. q. 3. & notat. in cap. si Primari 5. q. 2. & cap. 1. de collof. & de blasphemia loquens, scripsit Campan. in divers. iur. canop. rib. 11. cap. 26. à nu. 57.* ac nos super *Ritu 275.* delibabimus adducti verbis illius *Ritus*, qui, & generalibus loquentes, tangimus super *Rit. 272. & 275.*

RITUS. CCIV.

Item quod plerumque contingit, quod aliqui banniti legem per d. eam Curiam, sibi alteram ipsarum; & condemnati civiliter, de quo banna, ipsa, & condemnationis edita sunt: de foro compareant in Curia, ut est diutius in d. eam Curia observatum, d. eam eorum contumaciam purgaturi, nec amplius in Curia comparere curant in causis ipsis processuri, sed recedunt pro eorum libito voluntatis causis ipsis indicatis, & minime terminatis, prædicti tales postquam de foro comparentr occurrunt Regente, & magistro actorum, iuxta antiquam formam, & Curiam ipsarum observantiam; & contumaciam prædictam eorum purgavirint, liquanti die tenentur, & debeant, quando Curia ipsa regitur, personaliter comparere processuri in causis ipsis, prout iustitia suadent, & iustitiam nos in omnem eventum cavere debeant de stando iuri, si quidem si criminalis fuerit causa, infra tres dies, post diem dicti banni immediatè sequentes, si verò causa fuerit civilis, insilare debeat, quod procedatur, aut à Curia ipsa licentietur, siquidem dicta eorum contumacia, & banitio, sibi condemnationis duret, & procedatur contra eos in causis ipsis, ac si contumaces fuerint, prout de iure videbitur convenire.

SUMMARERUM.

- 1 Præfata qua in hoc *Ritu* rescribitur indicatur.
- 2 Debitur nō remanere condemnatus admittitur ad componendum de foro in prima tantum citatione super tenore instrumenti, non adversus aliquem fieri.
- 3 Cum hoc *Ritu* concordant *Ritu 206. & 215.*
- 4 Distinguitur sibi largus est sermo.
- 5 Item distinctionis suspensi.

Ritus iste ponit præfatum servandam quando banniti in criminalibus, & condemnati in civilibus non comparent Curia sident, qui properat admittuntur, si de foro compareant, *Follet in præf. rim. rub. verum si citat. comp. num. 2.* memor hujus *Ritus* de *Franch. dec. 685. Galtier. in præf. instrum. 2. p. 3. n. 3. & 4.* & hoc in prima tantum citatione, nam adversus requisitoriam in liquidatione instrumenti contra ipsos debitores, minime admittuntur ad faciendam compositionem de foro, & ita servari, servarique debere, testatur de *Franch. add. dec. 685. reprobat Franc. Ans. de Judic. Roberti in 4. consil. num. 40.*

3 Concordant *Ritus 206. & 215.* qui si adverbio illo, sibi essent simpliciter, utque infinitum tardè supponerent denegandam condonationem, nam sibi sapienter *Thorgey*, inquit *Cicero, epist. 120. quin ad Herennium lib. 2. sibi ad meos venisti*, at quoniam adjectum dictionem illam, de, & consecutive, ut tempus significat, idem finis est diei, nempe, laboris terminus, hora quietis, tempus retributionis, in quo, post consummatum laborem, & illius exactam rationem, denarius accipitur, teste *Riccardo de S. P. libro lib. de iur. int. homil. 36.* non immerito, hoc in *Ritu* de foro venientis intelligitur, & ex-

19 *juram Seraphini dec. 511. Scacc. de commerc. §. 1. Glof. §. num. 148. Durand. decif. 1. num. 3. Baro in add. ad Guidi. Papa decif. 493. verbo, adverte Alberti. Brun. trañ. de monet. part. 3. num. 1. Anton. Solo eodem trañ. caf. 24. num. 1. Regner. Rudei. de honore. concluf. 2. num. 24. Borchstem. ad tit. qua fuit regalia. §. 4. num. 53. Regner. feñten. lib. 2. de regal. cap. 7. num. 148. Fob. trañ. de var. debis. numm. folus. cap. 5. & cap. 18. Galv. el. lib. 3. commun. tit. de folut. concl. 2. Ann. Robert. lib. 1. ver. judic. cap. ult. Larrea dec. 11. nn. 37. & dec. 13. num. 2. Horat. Montan. de regal. verbo, moneta num. 10. fol. 81. verfi. quod fi bonitas exiripit. feca.*

Reliqua autem de ufuraria pravitato attento præferum jure communi congerimus in *Rit. 20. & 21.* eandem ipfam explicantibus materiam ufurarium, multasque quæftiones ibidem extricavimus, & poffimùm *num. 16. Rit. 30.* indicavimus nùm ufura patretur fi mutetur frumentum vetus, ut novum refiftatur, nunc addimus *Reg. Revert. decif. 69.* difputare articulum, nùm contractus cenfeatur ufurarius, fi quis tot falmas olci emerit, fibi in proxima nova recolleccióne confignandas ad ratipnem ducatorum tot pro qualibet alma, & pro validitate pæfti concludere videtur, & confirmat ibidem doctiffimus *Doms. Reg. de Marinis.*

RITUS CXCVII.

Item fervat ipfa Curia, quod accusator, qui prius Curiam advenit, non poffit, ipfa accufatione pendente, in aliqua Curia de aliquo crimine, in quo non poteft intervenire procurator, accufari, vel denunciari, pñm tamen fit paratus in dicta Curia refpondere pro denunciationibus, vel accufationibus quibufcuque (accufatione durante) & nihilominus fidejufforia cavere, quod (accufatione finita) refpondeat accufationibus, vel denunciationibus coram quocunque Judice competenti.

SUMMA RERUM.

- 1 Accufator, nequeat reaccufari, quinque in cafibus, qui referuntur reftingitur.
- 2 Verba *Ritus* tranfcripta funt à cap. Regni 256.
- 3 Procurator ni admittatur in criminalibus, probatur ex Regula Juris.

Hoc ipfum probat *Rit. 193.* & fuper eo fcriptiffimus, utriufque autem *Ritus* obfervantia, reftingitur quinque in cafibus, quorum duos recensuit citatus *Ritus 193.* reliquos verò tres fcriptiffe *Ritus* ifte nofter, quorum primus eft in crimine, in quo non admittitur procurator, infuper ut accufatus promptus fit refpondere, durante accufatione, tandemque fidejufforia cautione promittat, completa accufatione, fe refponfurum accufationibus, quos infuper calus *frag. 1. de accusat.* clara ftatificatione ordinavit. *Ritus* itaque nofter convenit cum altero adducto *Ritus 193.* quoad conclusionem, addit tamen præfatas reftrições in illo minime comprehenfas. Verba autem hujus *Ritus* ad verbum tranfcripta funt, ex cap. Regni 256. injunxit nobis §. *Item accusator*, & fuper eo fcribit

Compagn. num. 29. quin neque ex officio, vel ad fisci instantiam, ut ex *Grammat. decif. 53* fcriptiffimus indicato antecedenti *Rit.* cum declaratione illic addita.

- 3 Loquitur infupèr *Ritus* de crimine, in quo non poteft intervenire procurator, nam regula, fervul-gata Juris eft, in criminalibus non admitti procuratorem, ad *rex. in l. pen. §. ad crimen*, & inibi *Bar. ff. de publ. judic.* cujus declarationem tetigimus in *Rit. 106.* & nunc addimus *Farinac.* omnium videntium in q. 199. fuliffimè extricantem, ac præferim in caufa ufuraria fcriptiffimus *Rit. 196.*

RITUS CXCVIII.

Item fervat ipfa Curia, quod ubicunque in termino, qui dicitur peremptorius ad dictam Curiam veniendum, ufque per totum eam talem mensis talem, mensis talis, hujus anni, talis, hujus anni, talis indicio, ficut fit in p. nequili tam no, qui datur ad probandum in tota caufa, & in termino repulfa, & in termino cujuflibet publicationis caufa, tam prima, quam publicat omis repulfa, quam publicationis refponfionis, quam termini fuper aliqua petitione beneficij, &c. quæ quidem verba, fcilicet, peremptorius ad dictam Curiam veniendum, & cum ponuntur, ubi datur aliquis terminus ad aliquid faciendum, tunc accufatus criminaliter, fi illo die ultimo termini non compareat, & accufator compareat, vel confiftor, fed advocatus fisci, fi eft ex officio accufatus, contra dictum accufatum, vel inquisitum, contumacia accufatur, & fequenti die ad petitionem dicti accufatoris, vel advocati fisci, poffit fieri accufatus, vel inquisitus condemnari ad penam fidejuffionis & banniri, & fidejuffor condemnatur ad penam fidejuffionis.

SUMMA RERUM.

- 1 Hujus *Ritus* fententia fummam indicatur.
- 2 Comparere in ultimo peremptorio tenetur citatus, quavis contumacia incofetur prima die iudicis poft primam contumaciam.
- 3 Accufator comparere in termino, contumaciam, qui accufatus tenetur.
- 4 De termino peremptorio, & de dilatione ad probandum data peremptoria dicuntur, & fi non fit dictum, remiffum.
- 5 Inquisitus ad fidejuffionis penam quando condemnatur.

Hunc Ritus effe aliquantulum intricatum, *Caribis.* ibidem advertit, fubnectens, in eff. ftatum dicere, quod fi citatus, ad veniendum, & fe præfentandum ad Curiam infra terminum (qui peremptorius dicitur) putat ufque, & per totum talem diem non comparet ultima die termini, fed, comparente accufatore, vel procuratore fisci, fi ex officio proceditur, accufatur contumacia, & fequenti die citatus, ipfis instantibus, poffit condemnari ad penam fidejuffionis, & banniri, & fidejuffor condemnatur ad penam fidejuffionis.

- 2 Vultum agentis verbis ejufdem *Ritus*, ibi, *fi ille*

de ultimo termini, dicendum est illum loqui de primo peremptorio, de quo præteritatur *Rit.* 183. §. in m. de secundo peremptorio verba faceret, citacione subiunxisset alia verba, *Et accusator compareat, &c.* contra dictum accusatum, contumacia accusator, quandoquidem comparere in ultimo peremptorio quamvis teneatur, attamen contumacia incutitur prima die juridicæ, lapso triduo post primam contumaciam, ex resolutis a nobis super *Rit.* 112.

3 Et quod accusator comparere teneatur in termino, & contumaciam incutere, aliquoquin extincta esset citatio, notavimus super *Rit.* 121. & advertit *Clar. lib. 5. sentent. 5. fin. qu. 44. n. 6. & 13.*

4 De termino peremptorio diximus in *Rit.* 29. tom. 1. & de dilationibus datis, an peremptorie illæ intelligantur, ceteri non sit dictum, formocitantur *Duen. reg. 201. Cap. de off. 81. num. 1. Folier. in prax. crim. in fragm. num. 50. Mescnell. in prax. crim. rub. vol. cas. verb. citat. fac. num. 5. & 6. Morant. in spec. par. 6. memb. 1. de citat. num. 72.*

5 Inquisitus vero quando condemnatur ad poenam infamationis, & hodiernus usus necne approbet prædictum hujus *Ritus* observantiam, insinuavimus post *Cerax. in Rit.* 94. tom. 1. & alia consimilia perpingimus super *Rit.* 221. nosse tamen *Ritus* sanctio quamvis vigeret, possit nō postea mora purgari, tetigimus super *Rit.* 163. tom. 1, alteroque 173. hoc tom. 2.

RITVS CXCVIII.

Item servat ipsa Curia non recipere denunciationem aliquam nisi denunciante se obliquo ad certam penam de probando ipsam denunciationem, & non concordari cum denunciato sine licentia Curie, deinde Curia procedit ad detentionem capitulorum,

SUMMA RERVM.

- 1 Quænam sit calumniatorum vis ad hominum societatem disturbandam, ostenditur, & nonnulla in illorum detestationem adducuntur.
- 2 Accusator quæ polliceri debeat vigore hujus *Ritus*.
- 3 Principalis in quo casu inat poenam perjurii.
- 4 Calumniatorum quæ poena videtur.
- 5 Differentia inter accusatorem, & denunciatorem indicatur.
- 6 Ad quem multam denunciante se obstringere tenduntur.
- 7 Hodiernus usus non admittit hujusce *Ritus* observantiam.
- 8 Poena talionis, omnique alia etiam expensarum in criminalibus rebus ob nulla, cum declarationibus.

Dictum à me superius est, quantitas calumniarum vis, ad hominum societatem disturbandam nunc cum de istius sermo hōc inciderit, pauca subiiciam, quæ exitiale hoc humane naturæ calumniarum genus quodammodo ostendat. Athenis in foro ubi regerantur causæ

lycus quidam Genius sculptus stabat lupina specie, apud hanc statum lycophantæ pecunia corrupta versari consueverant, velut quod dum quampiam sui questus Præsidem, & que in dies singulos triobolus fidebatur. Equidem, ut Apollodorus hic faciam, meritis lyxi Damonis clientela esse calumniatores exalimaverim, sed si illius genus hominum lupi infesta tabe, in interitum virorum famata semper falsis criminibus, & fallacis erantur; Valerium nescio quid cum dentibus natam, exitio Civitati fuisse; in quam deportata est, nactat *Plinius*, calumniatores huic similes dixerim, qui vix nati jam mordere sanam bonorum, & lacerare incipiunt. Quamobrem periculum est, nē in quamcunque venerint Civitatem, aut hominum Cætum, malefactorum, aut criminum virus effundant, & in perniciem bonorum grassentur. In Smyenæ templo speculum fuit, quod egregias quasque species admodum deformes, & alpestris horribiles reddebant. Calumnia optimos, & sanctissimos mores turpissimos, & terribissimos fingit. Deus immortalis? quodnam supplicii genus statuendum his foret? Salamine si fuis herbescentem figerem fuisse depastus, & dentes lata Salaminiensium lege excinduntur, ut testatur *Ælianus*, utinam ad ipsum de calumniatore florentis hominis famam, & innocentium virtutes falsis criminibus arrodente, fortiterque repulso diceretur. Sed nulum virtute ipsa, atque innocentia que in falso accusat & de hōdi debet a iudice, & patefieri, accubus supplicium experitur calumniatores, si lampadem læti, in quo tumultuantur rante imminuentem appendi cures repentē, ut ajunt, luminis fulgore percussis conticefunt. Rarus calumniatores sunt, qui contra innocentes tumultuantur, at si virtutis fulgor, innocentie, & ducis falsæ accusationis tenebris, clarior em cunctis, comprimit statim eos, & obmutescunt. Id igitur curent Principes, & iudicis importunas calumniarum linguas autoritate sua reprimant, ut Octavius Iulianus apud *Sextonium* obrepentes clamoribus infans raras compescuit, ut pauca summa, & aureæ tranquillitatis serenitate Cives fruuntur.

Merito igitur duo polliceri debet accusator vigore hujus *Ritus*, & alterius 203. probare si crimen delatum, & ab accusatione non desistere, utriusque vero forevis jure communi, eo namque jure, tūm se subsciberet ad poenam talionis debebat, eum scilicet, quam meretur accusatus, si impossibile crimen patisset, tūm respondere, se accusationem prosecuturum usque ad finem cause in libello accusationis propositis, l. 1. §. calumniatores, ff. ad Senat. Consul. Turpilli. l. fin. §. 1. C. de accusat. cap. 1. v. num. seq. 2. q. 3. Anx. in rub. de accusat. & hoc posteriori casu poena Senat. Consul. Turpilliani delibendo multaretur, Curs. junior in f. transigere num. 29. & ibi Alex. num. 10. de transact. namque in altero casu calumniator diceretur, cum scilicet non verificaret, aut proficeret; Tu vix quæ tu per ambobus scribere copiose *Mess. ad. consil. 25. lit. A. Farmac. quæst. 16. & num. 1. Tusc. consil. 156. cum duob. seq. lit. A. Ser. de iuris. & iuris. 5. q. 5. artic. 4. Prag. de regim. Reipub. p. 1.*

p. 1. lib. 5. disp. 42. §. 2000. n. 71.

Licet autem generali Orbis usu ambo jam dicta cessent his nostris temporibus, ex Doctoribus mille coacervatis à prædictis antioribus, maxime *Farinac. num. 3. Bianch. in præd. crim. fol. 19. num. 14. nihilominus* & accusator dixit se velle uti querela, & probationibus, aut si modio jramento examinatus deposuerit, falsi penam contrahat eamquæ luere debeat, ex sententia *Boss. in sle. de accusat. num. 24. & Julii Clari q. 62. num. 4. in primo casu loquentium*, & ejusdem *Boss. num. 19. in postremo casu verba facientis*, & *Ferr. Duem. regul. 27. & sic habes casum in quo principalis de posturio punitur*, quem fortassis non excludit *Ris. 79. in depositione facienda per principalem ad instantiam partis in processu causæ civilis, vel criminalis verba faciens*, & meminit *Reg. Sanfelice. dec. 31. tom. 2. tu cogita.*

Ceterum quia pena hodie calumniatores plerumque, *Secce. de Judic. conf. crimin. & civil. cap. 51. num. 18. Criball. cas. 209. nu. 7. Christin. dec. Belg. 4. num. 23. vol. 4. Ovar. lib. 3. var. cap. 9. num. 22. Coler. decif. German. 182. te. 1. Felic. alleg. 134. num. 20. par. 2. & yd. Boss. in tract. conf. crim. cit. de calumniat. num. 8. & cit. de accusat. nu. 17. Meta ad prag. Sicil. tit. 81. Thor. alleg. divers. 46. Godofr. à Bavo in præd. crimin. §. accusatio. num. 29. Thor. in Cod. verum judic. crim. cas. 38. & 39. Bartas. conf. crim. 391. nu. 15. vol. 2. Claud. Bortas. ad consil. ejus patris 212. tom. 1. lit. A. Reg. Sanfelice. decif. 374. lib. 3. tradens num. 9. gravius effluendum vassallum, qui adversus Baronem querelam calumniosam influxerit, ratione juramenti fidelitatis, quo ille domino est ligatus, & discernim inter accusatorem, & denunciatores, indicant *Francisc. Casson. in tract. quasi criminis. cap. 7. nu. 1. Judic. in præd. crim. cap. 6. num. 6. & ad quam penam denunciante se obstringere tenentur Campog. in c. subditorum, num. 22. & 179. Clav. §. fin. q. 81. sub num. 3. Anus mont. & Damas ad Gram. dec. 38. n. 41.**

Hodiernus tamen usus non admittit hujus *Ris.* dispositionem, ut per multū M. C. V. in criminalibus Actuarius, & Judices non semel certiores fecerunt, pena enim talionis, omnisque alia recessit ab Aula: *Quar. reg. 27. Gram. dec. 39. Torrell. de Magistr. edit. cap. 8. lib. 2. Summa recept. sept. verbo talionis*, *Tassin. de antefato, vers. 11. observ. 1. num. 4. etiam expensarum costæ Carav. Ris. 297. num. 4. ubi nos aliqua annuamus Reg. Sanfelice. dec. 34. num. 15. & dec. 346. Thor. in supplem. compend. v. rbo, accusator, five denunciator, & semper in praxi servasse, de Angel. testatur ad Fuller. in fragm. fol. 22. cit. de accusat. vers. si quis, quidquid dicant in contrarium, Gram. cit. dec. Carav. dec. Lucens. 197. Ricc. colleb. 1218. & 1219. Criball. res. crim. 205. num. 4. vers. Sed hac opinio, Bara. dec. 146. nu. 1. Guedes. conf. 99. nu. 30. vol. 1. Girard. conf. 47. num. 28. Fiv. decif. 479. Trivif. decif. Fenar. 45. tali pena expensarum multati, etiam si singulare testem produxerit accusator, subnequitates, verum excusati, quamvis in probationibus defecerit, si habuerit accusator aliqua indicia evidentiæ, utpote famam publicam, vel auditum à fide*

dignis scribere Jo. de Amic. conf. 51. Cravett. conf. 198. Clav. q. 62. sub nu. 4. Guid. Papa decif. 446. nu. 1. & alii quos laudat *Borrell. per. 2. sumpt. dec. tit. 39. de expens. n. 42.*

RITUS CC.

Item servat ipsa Curia, quod quando aliquis clericus denunciatur aliquem, debet dare aliquos fidejussores, qui se obligent in casu quo ipse clericus absque licentia Curie, se concordaret cum parte, vel non probaret dictam denunciationem idest penam ad quam teneatur clericus, qui non probat vel concedat se cum parte sine licentia Curie memoratæ, nec obligat se clericus: i quia non potest coram Judice seculari, sed alii pro eo obligantur, non in modum fidejussorum, sed obligant se voluntarie prædictis aliquando est miserabilis persona, vel ecclesiastica, & recipitur denunciatio sine aliqua obligatione.

SUMMARIUM

- 1 Obligatio Clerici coram laico Judice nulla est.
- 2 Quæ sentis Ritus, & prædicta, quomodo fidejussoribus pro clerico formaliter se obligare debet, res censetur.
- 3 Fidejussor debet accedere obligationi principali.
- 4 Una binarum differentiarum inter fidejussorem, & compromissorem indicantur.
- 5 Pecunia si ad manus unius tantum ex pluribus obligatis pervenerit, quomodo omnes essent principales respo. h. creditorum, respectu tamen recipientis numerati, alii dicuntur fidejussores.
- 6 Fidejussor, & principalis obligatio unita contracta fieri debet, cum agitur de presentando habilitandam.
- 7 DD. qui hunc Ritus exornant, referuntur.
- 8 Fidejussor non valet quando accessit obligationi Clerici, quæ est nulla ipso jure, quia se subdit Judici seculari.
- 9 An laici qui fidejussor pro Clerico, non tamen penes alia Judicis Ecclesiastici, possit se tueri exceptione fori Ecclesiastici.
- 10 Niam Judex Ecclesiasticus compellere valet laicum, qui uti fidejussor clerici se obligavit penis illius alia ad promissionis observantiam.
- 11 Aliud est fidejussor simpliciter, aliud Correns debendi.
- 12 Fidejussor mulieris Vellejanti gaudet privilegio, non verò si Correns sit debendi.
- 13 An verò hac militent, attentis præd. sanctionibus remissis.
- 14 Si fidejussor obligavit se uti principali principali, plus obligatio sustinetur, etiam si nulla sit obligatio principali.

Cum Clericus coram laico se obligare non valet, ex textu in cap. si diligenti, de foro competent. cap. si clerici, de judic. latèque probat de Franch. decif. 400. Ursil. dec. 173. num. 1. Ritus iste tractat de fidejussore, quem Clericus denuntiatus prestare debet, ut non uti fidejussor, sed principali nomine promittat reficere expensas, in casu, quo

quo Clericus succumberet, pro quibus observans se ipsum, bonaque omnia obstringat formamque obligationis recipiens, recuset *Circo. n. 3.* quem eximium Doctorem, & magnum præticum præconizans, insequitur *ſi ſcanti conſeſ. jur. verbo. ſideiſſer ut ſi idopans*, illiusque meminit *Cenſ. de. 3. n. 28. par. 1.* notabilia ſubſequens, contradicit verò in hoc *Caſ. ill. Borrell. ſum. 1.*

3 Probat itaque *Ritur* non esse locum fidei iussioni
sive principalis neque se obligare, aut illius
absque obligatio, comprobat *Bal. conf. 223. lit. 1.*
et regula constituta per *Tuscanum conclus. 297.* su-
detur ratione illa quod fidei iussor accedere debet
obligationi principalis, *f. fidei iussor obligati, f. fidei
iussor, f. de fidei iussor. Martij. varior. lib. 2. cap. 65.
num. 1. Martij. de fidei iussor. f. 1. c. g. Ancher. conf. 23.
fuit un. 8. de Franc. add. decis. 400. et alii m. lte.*

4 edique unum binarium differentiarum inter fidei-
sorem, & expromissorem relatarum per *Flamin.*
Carth. decij. Genney. 6. a. n. 26. quibz tamen unus-
quisque tanquam principalis se obligare ex omni-
bus relatis auctoribus, & alijs non citandis, &
5 tamen, & tunc si univversa pecunia ad manus unius
tantum ex ipis principaliter obligatis perveniret,
quoniam omnes essent principales respectu eorum-
dem creditorum, respectu tamen ipsius recipientis
moniam alij dicerentur fideiussores, de *Franch.*
dec. 5. Merfing. 1. de Post. c. 22. num. 19. ad-
6 *dit s. tamen, qua Carthor. scribit loc. cit. num. 28.*

Ubi verò quod necum aliquoq; retulit A-
ctianus quidam cuiusdam Curie Ecclesiasticæ
principis, & fideiuloris obligationem de præsen-
tando unico contentu f. cendim esse, & alterum
sine alterius presentia obligari non posse, quod a-
ntea præxi Curiarum fideiulorum Regni, & in ma-
teria presentandi habitum certum est, teste Co-
nstitutio Regi 159. vers. bodi, sub nu. 3. in aliis verò
fideiulorum non procedit, si consideretur quod
fideiulor Alex. c. 3. l. 4. præsertim num. 1. &
14. Jof. c. 58. c. 6. medium lib. 3. & Decien. c. 3.
2. num. 4. & 6. lib. 2.

7. Ceterum, ut asserta in presenti *Rism* illustranda
pateant, vide, quae *Muscarell*. congerit in *praei. si-*
dejuj. p. 2. qu. 9. à num. 35. & superius relatam
decide *Franch.* 400. potissimum n. 8. *Sejard.* ad
Clav. qu. 46. num. 8. *Foller* in *fragm.* n. 154. Com-
pl. *Pol.* lib. 1. cap. 1. n. 1. & 2. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100. & 101. & 102. & 103. & 104. & 105. & 106. & 107. & 108. & 109. & 110. & 111. & 112. & 113. & 114. & 115. & 116. & 117. & 118. & 119. & 120. & 121. & 122. & 123. & 124. & 125. & 126. & 127. & 128. & 129. & 130. & 131. & 132. & 133. & 134. & 135. & 136. & 137. & 138. & 139. & 140. & 141. & 142. & 143. & 144. & 145. & 146. & 147. & 148. & 149. & 150. & 151. & 152. & 153. & 154. & 155. & 156. & 157. & 158. & 159. & 160. & 161. & 162. & 163. & 164. & 165. & 166. & 167. & 168. & 169. & 170. & 171. & 172. & 173. & 174. & 175. & 176. & 177. & 178. & 179. & 180. & 181. & 182. & 183. & 184. & 185. & 186. & 187. & 188. & 189. & 190. & 191. & 192. & 193. & 194. & 195. & 196. & 197. & 198. & 199. & 200. & 201. & 202. & 203. & 204. & 205. & 206. & 207. & 208. & 209. & 210. & 211. & 212. & 213. & 214. & 215. & 216. & 217. & 218. & 219. & 220. & 221. & 222. & 223. & 224. & 225. & 226. & 227. & 228. & 229. & 230. & 231. & 232. & 233. & 234. & 235. & 236. & 237. & 238. & 239. & 240. & 241. & 242. & 243. & 244. & 245. & 246. & 247. & 248. & 249. & 250. & 251. & 252. & 253. & 254. & 255. & 256. & 257. & 258. & 259. & 260. & 261. & 262. & 263. & 264. & 265. & 266. & 267. & 268. & 269. & 270. & 271. & 272. & 273. & 274. & 275. & 276. & 277. & 278. & 279. & 280. & 281. & 282. & 283. & 284. & 285. & 286. & 287. & 288. & 289. & 290. & 291. & 292. & 293. & 294. & 295. & 296. & 297. & 298. & 299. & 300. & 301. & 302. & 303. & 304. & 305. & 306. & 307. & 308. & 309. & 310. & 311. & 312. & 313. & 314. & 315. & 316. & 317. & 318. & 319. & 320. & 321. & 322. & 323. & 324. & 325. & 326. & 327. & 328. & 329. & 330. & 331. & 332. & 333. & 334. & 335. & 336. & 337. & 338. & 339. & 340. & 341. & 342. & 343. & 344. & 345. & 346. & 347. & 348. & 349. & 350. & 351. & 352. & 353. & 354. & 355. & 356. & 357. & 358. & 359. & 360. & 361. & 362. & 363. & 364. & 365. & 366. & 367. & 368. & 369. & 370. & 371. & 372. & 373. & 374. & 375. & 376. & 377. & 378. & 379. & 380. & 381. & 382. & 383. & 384. & 385. & 386. & 387. & 388. & 389. & 390. & 391. & 392. & 393. & 394. & 395. & 396. & 397. & 398. & 399. & 400. & 401. & 402. & 403. & 404. & 405. & 406. & 407. & 408. & 409. & 410. & 411. & 412. & 413. & 414. & 415. & 416. & 417. & 418. & 419. & 420. & 421. & 422. & 423. & 424. & 425. & 426. & 427. & 428. & 429. & 430. & 431. & 432. & 433. & 434. & 435. & 436. & 437. & 438. & 439. & 440. & 441. & 442. & 443. & 444. & 445. & 446. & 447. & 448. & 449. & 450. & 451. & 452. & 453. & 454. & 455. & 456. & 457. & 458. & 459. & 460. & 461. & 462. & 463. & 464. & 465. & 466. & 467. & 468. & 469. & 470. & 471. & 472. & 473. & 474. & 475. & 476. & 477. & 478. & 479. & 480. & 481. & 482. & 483. & 484. & 485. & 486. & 487. & 488. & 489. & 490. & 491. & 492. & 493. & 494. & 495. & 496. & 497. & 498. & 499. & 500. & 501. & 502. &

[illegible]

litit. cap. 18. c. 1. 27. num. 246. Graff. de offi. Clerici. c. 1. §. 1. num. 958. Ricc. dec. 210. num. 4. par. 2. P. Erasmi de regim. Republ. Christ. part. 1. lib. 2. tit. de oblig. moderat. Republ. disp. 4. §. 4. membr. 1. §. 3. num. 371. Bellus. in spec. p. incip. rub. 15. fol. quid o dicat. pag. 115. & niam laicus, qui uti debuisse Clerici se obligavit coram Iudice Ecclesiastico, ab eodem sit compellendus ad promissionis observantiam. Affirmativum fuitiunt aliam Reg. Sanselesii. add. dec. 160. par. 2. praxim indicans, & determinationem emanant anno 1578. quem rescribit Franc. Maria Præsed. Ep. bal. add. num. 16. qua de Ricc. par. 2. decis. 210. Squilani. add. 270. cap. 7. num. 86.

Ex his inferimus, aliud esse fidei iustorem simpliciter, aliud corruptum debendi solvendum obligatum, & proinde primo casu Vellejani beneficio, si pro muliere fidei iussit, gaudere, scripsit Reg. *Mercat. lin. tom. 1. contrav. forens. cap. 55.* altero vero casu valide obligabitur, *tex. est in l. Titius ff. de fidei iuss. Bart. in l. si quis pro eo, an. 15. ff. de don. & post.*

2 alios, obsequat Jul. Cæsar. de crim. 44. num. 55.
 3 plures Rota Remana dec. memorans, Marefcot. var.
 4 rufol. lib. 2. cap. 65. num. 6. Jacob. Mattheff. in patro-
 5 cica. 58. in fin. loquens, de fiduciario minoris, quod
 6 an procedat, attenta dispositione statutaria Regia-
 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015

- Ex his, etiam colligitur, si fideiussor obligatus sit uti principaliter, ejus obligatio fult-nentem deinde nullitate obligationis principalis, *Nov. tit. conf. 262. num. 5. Joseph Ludov. dec. 1. inf. 27. 28. conf. 2. Muband. dec. 2. de j. j. Ludov. de Re Rom. 321. num. 6. dec. 560. Gravian. lib. 9. forens. conf. 122. num. 10, quod refert Prat. ad Fajfal. ad Jaco ad num. 15. tradens in versula reſtrictio limitatorem, quod non procedat fideiussorium limitationem, quando obligatio principalis est nulla favore aliquo speciali, qui non militet respectu fideiussoris, ex *Franch. dec. 247. num. 2. Ro. in dec. Syreph. 1234. et in dec. 118. num. 4. inter impetripenes Farinop. post 2. vol. conf. 4. aliis, videas *Mocin. in Sylva forens. conf. 47.***

RITUS CCL

Item servat ipsa Curia, quod quando venit aliquid, qui sit filiusfamilias, & qui vult denunciare aliquem: non recipit denunciationem, nisi cum obligatione ut supra, cui obligationi pater consentiat, vel iussu coactus Curie, quod habet de huiusmodi alijs, de quibus possit solvi dicta poena, ut patet, bona Calabrensis, in actu armorum quæstita, vel quasi castrensis, ut id quod lucratur Advocatus & procurator filiusfamilias ex industria; cuius similitudo obligationi non affertur pater. Et mittit aliqui qui se sponte obligant, non per modum fideiussoris sed principaliter de solvenda dicta poena, in casu quo non probaverint, vel conecordaverit se sine Curia Curiam cum denunciato.

S U M M A R Y

3. Filiis competat ne abſentium ex natura juri in ad
quibus bonis adverſus patres, adeoque inter ipſos
in-

- justum simpliciter, & aequale exerceri valeat.*
Negativam sententiam amplius Author.
Patrum Salerni locentium Trinapim recusatur.
 2 Quale sit juris Caesarum fundamentum, ut filii in bonis castrensibus, vel quasi jura, & dominium habeant, recensetur.
 3 Distinguitur praesens ritus, & qua sint.
 4 Filiisfamilias se obligare, citra patris consensum non potest.
 5 Patri ubiqueque requiritur consensus, non sufficit tacitus, sed exprimitur expressus.
 6 Accusare vero, & se defendere, nec nisi illi liceat absque patris consensu.
 7 An vero in causis civilibus, sive in agendo, sive in excipiendo.
 8 Praestari non possit consensus post litis contestationem.
 9 In contrahendis filisfamilias an consensus patris posset ex intervallo, & ex post facto accedere.
 10 Filisfamilias an gaudent beneficio, ut teneantur, nisi in quantum facere possunt.
 11 *Prægm. 1. ad S. C. Maced. an includat contrahentes extra Regnum iutor, etiam a Subditis.*
 12 Locum contrahens in quo sit promissa ratificatio, an locus ratificationis sufficiens attendendus.
 13 Sanctio S. C. Macedon. non comprehendit peculium castrense, vel quasi.
 14 Qua vero sunt bona castrensis, vel quasi. Bona Clericorum dicuntur castrensis. Duc, & antefortum.
 Item, quicquid acquiritur Notariis de summo officio.
 15 Procuratorum vero bona sint, ut quasi castrensis. Adjunguntur Ritus praesentis, & juris communis contradicentes dispositiones.
 16 Genitor in ipsius bonis castrensibus, vel quasi, usufructum acquirit usufructum.
 De illis absque patris consensu disponere filii licet, in quibus aliis bonis pater non habet usum fructum, remissum.
 17 Pecunia materica, remissum.

Disputant inter se Theologi, competat ne filijs absolutum ex natura jus in aliquibus bonis adversus Patres, adeo ut inter ipsos justum simpliciter, & aequale exerceri valeat. Equidem negativam sententiam facile amplior, suadet enim id mihi efficacissima ratio, nimirum, quod cum prioritatis jus, ac dominium ad alterum a se distinctum referendum sit semper, & filius idem sit, atque unus cum Patre, cuius erit pars, ad 8. *eth. cap. 12.* docuit *Aristot.* & voluit *tantum in 1. cum satis, & de agr. & cens. cum Glos. in consuet. paternorum n. 66. col. 2.* plane sit ut quod Patri filius tribuerit, quandoquidem pars ab illo deo, sit etiam tribuisse dicatur, omneque bonum filij, ac malum, ut siue patris opus Patri simul esse existimetur, quod ex facto Salerni. Locentium aperitissima constat, qui pater filio adultero debuit partem in se transfuisse, utque illi opulum servaret, utroque orando, unum sibi erui passus fuisse dicere, status scilicet, utroque se lumine orbatum iri, si utroque filius privaretur: utroque etiam orbatum iri (ut lex exigebat) filium, si quod illi servabatur lumen, detraberetur a patre. Ex quo facit intelligitur, quantumvis a patris potestate bona filij,

ac fortuna eximi possint, ad quae natura ipsae tribuit parentibus jus, ac dominium. Quare cum jus Caesarum, vel supremi Principis dispositio naturae rerum immutare non possint, & natura filius sit pars patris, unum, idemque cum illo, meritis asserendum videtur alterius bona utriusque dominio subiacere, nec inter ipsos justum exerceri simpliciter, aut fundari posse.

Rationabile igitur fundamentum novi juris Caesarum, ut filii in bonis castrensibus, vel quasi quaedam jura, ac dominia habeant, aliud esse nequit, nisi rationalis animae filij independentia, per quam pars patris non dicitur, sed suo modo alter ab illo, vel dicendum potius, quod ex metu tantum Principis placito ob Reipublicae bonum fiat, ut filius in usu quorundam bonorum gerat se quodammodo, ac non filius, & pater, etiam ut non pater. Secundum illas igitur acceptibilitates explicandus est *Ritus*, & hoc pacto, ut consideranti facile patet, concedenda est filijs in bonis castrensibus, vel quasi potestas, quae quidem mirum quantum ad virtutis exercitium juvat, quantum ad oii, & delectis destructionem impellit; Impensius labori operam navabunt, domi, bellicae Adolescentes, acris ad scientias, ad artes incumbunt, si bona, quae in ejusmodi rerum exercitio acquiruntur, sub ipsorum potestate sint, suaeque dici possunt, de quibus nec cum parentibus agendum sit, nec illis imperitii teneantur.

Duo igitur *Ritus* lanxit, primum filium familias denunciantem non admitti, nisi se obliget ad penam memoratam in *Rit. 199.* dummodo tali obligationi assentiat pater; Secundum, non requiri obligationem, quoties ille habet bona castrensis; & quasi i. Prime parti optulatur Regula juris, ne filiusfamilias contrahere, vel quomodo se obligare valeat citra parentis consensum, quam statuit, dilatat, restringitque *Tafens conclus. 372. lib. P. eamque Bal. ante constituitat cons. 295. lib. 4. & Alex. cons. 196. num. 2. lib. 6. omneque fovetur ten. in l. filij autem, C. de bonis qua liberi At ille rex. factus in casibus, in quibus parenti acquiritur usufructus, ob id refert plurimum videre, quae in hac re scriptum super *Rit. 135. tom. 1.* ubi primitus de jure communi, deinde virtute *Prægm. 1. ad Senat. Cons. Macedon.* loquuti sumus, quibus nunc adjungimus, quod ubicunque patris requiritur consensus, expressus ubiqueque est, nec sufficit tacitus *Riccius dec. 66. n. 97.* oppugnat vero *Dyn.* qui docuit, satis esse illius consensum, etiam subsequenter, sive tacitum, sive expressum, *conf. 33. quin.* & in illis in quibus non habet usufructum, quia neque administrationem habet, *Tafens conclus. 125. lib. P.* neque illius requiritur consensus, non tantum juris considerata dispositione per *ad 8. filij autem*, sed insuper altera attenta dispositione praecalendata *Prægm. teste Coraro, in hoc Ritum sub num. 6.* de quo meminit *Avus meus ad Capcy. dec. 156. sub num. 3.**

Sed an possit accusare, & se defendere absque patris consensu, *Coraro*, distinguit inter publicum, & privatum delictum, ut in illo nullus requiratur parentis consensus in accusando, quia distinctio comprobatur aliorum plurium auctoritatibus, namp, *de Eranch. dec. 100. num. 6. & 7.*

- Provi epin.* 303. *num.* 20. *lib.* 1. *Benard. ad Clarum* 9. 14. *num.* 23. *Quisfrid. de Felma in respons. crim. penes* *Prot.* 51. *num.* 18. & abundantius *Farrine. de accus.* 9. 12. *num.* 10. qui præterea subdit, præxi quoque obtentum esse, ei licet, tùm accurate, tùm defendere in publico nedum, sed privato delicto, absque parentis consensu, confirmatque *Judex de Angelis ad Poller. in consens. tit. de accusat. sub num.* 437. *fol.* 23. memor hujusce *Ritus*, 7 & *Cavos*, cum aliqui agere, aut conveniri illius sine consensu de jure non liceret, teste eodem *Tufche*, multa cumulate, in *consens.* 363. *ad lit. F. Batault. in præd. crim.* 70. in *lib. 3. necessitate*, C. de bon. qua. lib.
- Idcircoque erit nullum Judicium, si ab ipso filio-familias, vel contra ipsum fuerit lis instituta absque patris consensu, *Guid. Pap. dec.* 54. & 410. *Ludovic. de Terris.* 13. *Colà de modo artic. & prob. Glos.* 3. §. 1. *num.* 77. de *Franch. dec.* 494. *Cette in memor. verb. filiusfamilias*, *Reg. Revoc. dec.* 212. & ibi *D. Reg. de Marin.* *num.* 1. hanc restringens regulam in bonis, in quibus patri non requiritur ususfructus, & etiam absente patre, licet filio in judicio esse absque patris consensu, tradit *num.* 4. & dixerat ante ipsum noster *Cavos*, cujus non memuit, in hoc *Ritu in fin. vers. secundo*, juxta præfata. Verùm in quo exigitur consensus patris ad sistendum in judicio, ille in litis contestatione est præstandus, vel autè id tempus, quod si post contestationem in decursu litis præstetur, processus ad actum factus non ratificatur, ex *liquid ergo*, ubi *Ant. ff. de bis, qui ut. infam.* *Paul. l. si quis michi bonis, §. injun. ff. de acquir. hered. Fijam. ad Affl. dec.* 180. *F. Pragof. loco citando*, §. 8. *num.* 150. reprobus nonnullos DD. apud *Fams. de nullis. sentent. ex inabili. seu destitu. mandati*, *num.* 45. Sed horum aliam, ut consensus patris superveniens, etiam post sententiam, judicium convalidet, insistantur *Ricc. dec. Cur. Archiepiscopi.* 6. *num.* 3. *lib. 1. expendens textum d. l. quod ergo*, *Reg. de Marin. ad Revoc. dec.* 212. *num.* 3. & consensu ab ipsemet *Reg. tradita ad eundem*
- 9 *Reverter. dec.* 200. *in princ.* & an patris consensus necessarius in contractu filii ex intervallo, & ex post facto succedere possit, inquit idem *D. Reg. de Marin. ad Revoc. dec.* 127. & *lib. 1. quondam. resol.* 133. *num.* 21. & 145. *num.* 26.
- 10 Verùm tamen cum filiofamilias constaret multa consueverint debita, ea mente, atque spe consequendi emancipationem, & gaudendi beneficio, nisi in quantum facere possunt, tunc videndi fuisse DD. excusantes, & laus vera gaudeant, potissimum *Ussil. ad Affl. dec.* 84. *num.* 2. *Cavos dec.* 43. præsertim *num.* 12. quin, & generalius loquens, in quibus casibus illud privilegium cesset, recensent *Civale in dec. Fiviz.* 3. *par. 1. Reg. Sanfilice. dec.* 190. *Epif. Marant. resp.* 49. & 50. *p. 2. Pras. Myrlin. centur.* 1. *q. fer.* 39. *centur.* 2. *q. 99.* & 100. *Prat. respons. crim.* 39. *Gallier. posthac scripta visus*, & loquens in terminis nedum *cit. l. 2. verùm Ritus Mag. Cur. in suo tract. de liquid. infr.* 2. *par. 2. partis princip. rubricat.* *num.* 47. 48. 49. 50. 53. & 54. cujus verba, ut plurimum, & quidem aperte optulatur nostris, tùm, in isto, tùm *add. Rit.* 135. assertionibus.
- 11 Cæterùm, in terminis memoratis *Fragm. 1. ad Tom. II.*

- S. C. Maced. in casu III. conjugum Ducum Belneoli, cum hereditate III. Principis Alcoli, respondimus, illam non includere contractus extra Regnum intos, etiam à subditis hujus Regni, cum minimè directè sit personis contrahentibus, principaliter cas inhabitantibus, licet in consequentiam sequatur actus annullatio, sed principaliter dat formam contractibus, vel imponit actus solemnitatem, & sic contractibus, qui geruntur in Regno à Notariis, quibus in terminis non obstringuntur contrahentes extra territorium, licet subditi, *Bar. in l. cum his populos*, *num.* 329. 6. *cap. de Sum. Trin. & fide*, *Cott. & ibi sequentur Bol. Solic. & alii classici*, & inter repetentes late *Jm Bapt. de Sancto Severino in ead. l. num.* 101. 102. & 106. *Cacciolup. num.* 98. & *Sigorell. num.* 12. ex consensibus *Aretin. conf.* 54. & 73. *Ruin. conf.* 160. *num.* 3. *val. 4. Herrera. Gabr. conf.* 1. *num.* 2. & 6. *vol. 1. Anton. Gabr. commun. concl. tit. de statut. concl.* 8. *num.* 22. & *tit. de consens. concl.* 2. *num.* 25. & alii per *Tiraquell. ad l. connubial. glos.* 8. *vers. de Summar. num.* 216. *ad num.* 218. *Pras. de Franch. dec.* 72. *per totam*, *Reg. Revoc. conf.* 51. *num.* 12. *lib. 2. & in prag. 1. de Sen. Conf. Maced.* *num.* 3. & 19. *Conf. Pothol. de virib. patr. poss.* *par. 1. cap. 6. num.* 31. & *sq. Card. Tufsch. præf. conclus.* *tit. 5. concl.* 542. *num.* 1. *Stephan. Gratian. de script. forens. lib. 2. cap.* 253. *num.* 13. & 14. *Corpan. ad Statut. Mediolanense, tom. 1. cap.* 328. *num.* 26. & sequitur *Reg. Douat. Anton. de Marin. quondam. resol.* *lib. 2. cap.* 62. *num.* 2.
- 12 Quin, præfata conclusio minimè obstat, additam, contractum celebratum fuisse in Civitate Mediolani pro executione ratificationis, & obligationis promissæ in contractu inito in hac Civitate Neapolis à Procuratore Principis patris, quia in thematic proposito, ratificatio principalis fuit contractus in persona Principis filii, antea non obli gætx eo quo fuisse vires obli gat o in ejus persona, & locus ratificationis attenditur, *Gratian add. cap.* 253. *num.* 9. & 10. & collimant tradita per *Tiraq. ad l. connub. cit. num.* 23. etiam si in hac Civitate esset faciendæ solutio, ad *tex. in l. contraxisse, ff. de action. & obligat.* locus namquid in hac materia videt contractus gessi, non autem destinatæ solutionis, attenditur, *Joc Bapt. de Sancto Severino in d. l. cum his populos*, *num.* 34. & 130. *post Barr. num.* 14. *Franc. Marc. dec.* 397. *num.* 4. *tom.* 5. secundæ parti *Ritus* collimat jus commune in *l. fin. & l. 2. ff. ad Senat. Consult. Maced.* cujus
- 13 Senatus beneficium, haud comprehendit peculium castrensē, vel quali, de *Franch. dec.* 70. *Reg. Revoc. in d. prag. 1. num.* 54. *Fontanell. de pact. nuptial. claus.* 4. *Glos.* 8. *num.* 54. & 55. *Surd. de Aliment. tit. 4. q. 11. num.* 11. *Aegid. Lufitan. in repetit. legis prima, C. de sacrosan. E. eccles.* *par. 1. §. 7. à num.* 3. *Cald. Pereira in l. si curatores verb. cum non abstinuit*, *num.* 34. & verbo *lasti, num.* 98. *Reg. de Marinis quondam. resol.* *lib. 1. resol.* 62. *num.* 10. & *resol.* 145. *num.* 34.
- 14 Quæ verò sint bona castrensia, & quasi, declarat *Glos. in §. 1. vers. castrensiū*, & ibi *De Beret. infra. per quas personæ ubi acquirat, Molles. in comment. ad consens. Neap.* *par.* 10. *q. 15. num.* 6. *tom.* 2. potissimum clericorum bona omnia, etiam quæ sui natura essent adventitia, ratio

R I T U S CCIL.

ne clericatus dici castrensis, vel quasi, scribit *Gratian. decif. Marchia. 49. num. 53.* qua de re *Jo. Bapt. Musc. dilucid. var. quæst. forens. quæst. 3.* doctem etiam, & antequam, notat idem *Rec. decif. 669. Bal. novell. de dat. par. 6. privil. 34.* impium ex pecunia perventa ex bonis castrensis, vel quasi, inter bona castrensis, vel quasi numerabitur. *l. 1. C. de pecul. castrens. Molin. tom. 2. de instit. disp. 261. vers. filiusfamilias. Less. lib. 2. cap. 4. dubio 3. num. 8. F. Præf. de regim. Reipub. par. 3. lib. 1. disp. 2. de filijsfamil. num. 277.* Item, quicquid acquirit notarius ob suum officium notarius, dicitur quasi castrensis, idque, præter DD. relosos à Carov, dicunt *Castrenf. cens. 98. lib. 2. Cap. theol. decif. 10. de Angelis in prat. ad l. feri tui, 4. C. de Advoc. divers. Judic. Carov, adducens, Anton. Scappus de Jur. non scripto lib. 3. cap. 105. num. 4.*

- 15 Non igitur mirum, si procuratore Notario inferiore, defendi super *R. 100. tom. 1.* tamen si ex ejusmodi *Ritus* esset aperte probari, acquisitionem in Judicio à procuratore, quasi castrensis peculium esse, advertat *Constan. Papa addens ibid. lit. A.* cui contradicit jus commune ex unanimi sententia Doctorum, cujus testis est *Riminald. indic. 6. 1. num. 61. & Priv. inter communes opinio- nes Doctorum lib. 14. vers. Procuratores officium;* at contrarium consuluit *Alex. conf. 2. 6. vol.*

- 16 In ipsis tamen bonis castrensis, vel quasi, nullum acquiri genitori usufructum, inquit citatus *Gratian.* quin de illis, spectro patris consensu, disponere illi licere, refert etiam idem *Rec. ead. decif. 669. sub num. 5.* adeo quod si puer sit, tenetur in prædictis bonis, si amittat in ludo licito, *Præf. loco cit. num. 254.* his adde *Benedictum Pimellum* omnino videndum, multis columnis explicantem hanc materiam bonorum castrensis, personarumque illa querentes, & si de illis disponere, quando, aut quomodo possint, in *1. cum solida- rium sentent. lib. 1. cap. 5.* In quibus aliis bonis pater non habet usufructum, explicant *Affl. & Ursill. decif. 390. Cappe. decif. 56. num. 4.* an in bonis ab ipso patre filio donatis, *Anna obliq. 73. nu. 8. Reg. Revit. decif. 3. Reg. Sanfelice. decif. 80. num. 2.* sic ne in ejusmodi bonis, in quibus non habet usufructum, legitimus administrator, inquit de *Franch. decif. 50.*

- Omnisfariam vero peculij materiam, & quomodo patri, vel filio quærat, sive quoad dominium, & proprietatem, sive quoad usufructum, & commoditatem pertractant, *P. Petrus de Officio Testis in 1. lib. de contrah. in genere trad. 2. disp. 4. de caus. contrah. sect. 11. ex num. 162. ad 179. P. Rebell. de obligat. Just. par. 1. lib. 1. q. 7. sect. 2. num. 15. Palaf. de partit. cap. 13. num. 146 Barbof. ad regim. reg. lib. 4. tit. 98. §. 3. Mayrill. decif. Sicil. 59. num. 1. lib. 1. Mendez à Castro in repet. 1. cum oportet, C. de bon. qua. liber. num. 6. & 73. & par. 3. num. 153. Barfai. conf. 133. num. 39. Costill. de usufructu lib. 1. cap. 3. num. 59. P. Bapt. Præf. in trad. de regimin. Christ. Reipub. tom. 3. add. disp. 2. de filijsfamil. §. 8. ex num. 229. Reg. Sanfelice. decif. 180. & 208. & alij quos laudat *Prat. ad Eschbal. de par. poss. par. 1. cap. 3. ad n. 1.**

Item quod si partes voluerint, lehi procuratores, in earum causa civilis, & criminali ad ulteriora procedere, & fuerint forsitan in concordia; debeant petere a Curia licentiam desistendi, soluto jure Curia consueto, juxta antiquam observantiam dicte Curie, & si non petierint, teneantur ad penam tarenorum decem. Item nota, quod die ultimo termini, qui datur ad probandum in causa criminali; debeo ego accusator, & etiam accusatus in dicta Curia comparere personaliter, ubi verò non comparo ipso die, facit accusatus scribi facere compositionem suam, & deinde in antea facere me citari ad procedendum in causa ad illum actum vel actum, quem, vel quos vult facere; ubi verò ipse accusatus non comparere, ipso die accusabo contumaciam contra eum; & die sequenti faciam eum condemnari ad penam fidejussionis, & banniri. Sed quid si partes in Judicio desistant, tunc, ut ante litem contestatam, & solvit actor tarenos tres, post litem contestatam duodecim, & hoc cum licentia Curie solet fieri, & omnia servantur, quandoque tamen contingit in prædictis casibus me accusatorem, vel actorem esse in Judicio, & etiam conventum, mandabitur mihi, quod dem lib. illum, ubi non velim desistere, sed velim agere, vel accusare. Item nota, quod die ultimo termini, qui datur ad probandum in causa criminali, debeo ego accusator, & etiam accusatus in dicta Curia comparere personaliter, ubi verò non comparo ipso die facit accusatus scribi compositionem suam, & deinde in antea facit me citari ad procedendum in causa ad illum actum, quem, vel quos vult facere, ubi verò ipse accusatus non comparere ipso die, accusabo contumaciam contra eum, & sequenti die faciam eum condemnari ad penam fidejussionis, & banniri, Item eodem sero, scilicet die, faciam condemnari fidejussores suos, simul cum eo ad penam fidejussionis.

S U M M A R I U M.

- 1 *Ritus prohibet ne valeat quis desistere à lite, absque Curia licentia.*
- 2 *Remissio partis non prejudicat fisco.*
- 3 *Ille coram quo fit facienda, & an sufficiat coram aduaro.*
- 4 *Præsumptiones cessant ad considerandum remissionem, an fieri solitam.*
- 5 *Propter id Regem, testibus illa probari non potest.*
- 6 *Sed an possit fieri per procuratorem.*
- 7 *Nam adversus partium remissiones in M. C. P. stipulatus admittitur exceptio motus.*
- 8 *Ille legitimo tempore nominis absentis solita possit haberi rata extra tempus præfixum ad gaudendum generaliter abolitionem.*
- 9 *Remittens tenetur tantum remittere rancorem, & prosequi potest, ut Rens puniatur.*
- 10 *Hodie Ritus dispositio recessit ab aula.*
- 11 *Offensus dum dicit se agere velle, nunquid, injuncto inquisito, possit fieri præceptum, quod infra terminum agat, alias non audietur.*

Prohibet *Ritus*, nē valeat, quī deficiere à lite, & accusatione absque Curia licentia, & soluto ipsi Curie jure debito sub pœna, concinit juri communi, in l. 3. in fin. ff. de pœna, cum alijs, l'ent. Grillo. in tr. de relaxat. carcer. rubr. de calum. q. 2. Mill. in prax. crimin. cap. incip. praconep. num. 35. Poller. in prax. crim. rub. Aud. ex. cap. num. 31.

Ex his verbis verbis, *Salute jure Curia*, fortasse deduci poterit, quod, non obstante concordia partium, sit fisco etiam lausificandum, & remissio obtenta à parte minimè obstat Curia, ut probat Luc. de Penna in l. unica, col. 20. C. de publicat. lib. 12. quin possit tunc Curiam adversus accusatum procedere, concludit copiosè tractans, Farin. q. 4. à num. 34. etiam respectu diminutionis pœnæ, ut illa minui propterea non debeat ex frequentiori sententia, continua quoque praxi approbata, idque Clar. antea scriptur. q. 58. sub nu. 1. cum defectu probationum innuitur, atque prodesse parti nonnunquam pœnam, à diminuenda pœnam, quia absente parte à difficultatē fisco indicia perquirere valet, probationeque recipere, quia si sufficientes habeat, nihil Reo procedit remissio, que quidem coram officiali fieri debet, ut profit, ex pragmat. 7. de compos. scilicet officiali domicilijs, ex pragmat. unic. de remiss. partium, eademque pragmat. 7. cujus virtute sublatum fuisse constat secundum modum, quo fieri concedebat Reg. 275. nempe per instrumentum, & priorem tantum collaudari, scilicet, apud acta, & consecutivè coram Actuario, & in scriptis faciendam esse vimurum asserit Reg. de Pœna in tr. de potest. Prærog. tit. 1. §. 4. num. 36. Cujus attestacionis prior pars si quis dubitaret, innuitur, nē veritate, attentis verbis ejusdem pragmat. 7. exigentibus Judicis presentiam, atque ideo negantibus fieri posse coram Actuario, quod insuper admonuisse Carrahan, deinde advicimus, in tr. de Act. de Sindic. sing. 207. a. Jurigement propterea, nullam esse, aliter factam, ob præscriptam à Regia Pragmatica formam, l. forma, ff. de causis, advertat tantū, & perdocti, necnon prædicti, & veratissimi viri errorem facile credendum non esse etiam Carrahan illius verba periclitari, non utique tam promptè ita interpretatus esset ejusdem pragmat. verba, & sensum, qui cum Regenti prædicti non meminerit, facile suspicandum erit, illius verborum haud habuisse notitiam, atque ideo illis ad invicem pugnantibus, sive contradicentem proferentibus opinionem, quis tam Judicij expertus erit, ut Carrahan citius, quam Regenti annuendum asserat? potissimum in re presentis, in qua ejusdem pragmat. verba eadem de Pœna manifestè favent, diffinguentia, quod illa, vel faciendū est apud acta superiorum Judicium, scilicet Magnæ Curie Vicarie, Gubernatorium, sive Auditorium Provincialium, vel apud acta aliorum Judiciorum ordinariorum; Primo casu annullat remissionem (cho se hie era se no fuere en el Tribunal de Capuana; & altero verb casu, se no delante de los Luexes ordinarios de los logares) in illo itaque mandat fieri in Tribunali, nec requirit præsentiam Judicis, atque ita in more videmus Neapoli, ut volentes remittere ascendat ad Bancam Vicarie criminalis, ibique Actuario di-

cant, se velle remittere, &c. Imò Hispanico illo verbo *dolante*, insinuante coram, sive in presentia, & conspectu tantum videtur cum de remissione faciendā in inferioribus Tribunalibus Regni agit, & quatenus illius pragmat. verba aliquam patenter ambiguitatem, certè subsequens usus in hunc modum intellexit, & interpretatus est, quin, & Carav. eandem explicavit, præg. in Rit. 275. nu. 2. in hunc quem retulimus modum, cujus locum cum hodie die 6. Augusti 1662. reperimus, dum hæc typis traduntur, gavisus sumus propè modum videntes eundem, quem propria Minerva consideravimus intellectum, ejusdemque pragmat. verbis congruere opinati sumus alium quoque autè dedisse, & insignem virum, quem insequentur laudando, Prof. Martin. lib. 1. q. 9. forens. cap. 68. sub num. 7. Mayrill. de Indult. cap. 24. num. 69. Capblanc. tom. 1. de Baron. pragmat. 6. num. 12. Novar. tom. 1. q. forens. 68. num. 1. Danz. tom. 2. de pugn. Doct. tit. de remiss. part. cap. 1. sub num. 7. tanquid Reg. Sanfelice. dec. 229. in princip. lib. 2. & indicat Prax. ad Paschal. de patr. potest. par. 2. cap. 1. sub n. 21. vers. quare istidem.

Ejusdem verbis Caravati. assertiois secunda pars, & vera prorsus est, insuperquè præportat in nostro Regno nos non indigere, scilicet in Tribunalibus laicalibus, præsumptionibus, & sanè multis traditis à Doctores, atque à Farinac. congestis q. 5. vers. *Exemplo* 2. sub num. 11. ad conjecturandum, remissionem consensu factam ab offenso, quandoquidem si relata pragmat. scripturam omnino exigunt, citra dubium omnem respunt præsumptionem pacis, & remissionis, quamvis inter nobiles usu obtemperat minimè fuerit earundem pragmat. sanctio, eo quod, inito fœdere inter eos, intelligitur, & proculdubio plena facta remissio, nulla intercedente scriptura, cujus quidem moris fidelissimus nobis est testis, eo in loco, Reg. de Pœna num. 37. apud scotator Confil. Paschel. in add. tr. lib. 2. cap. 1. sub num. 77. noisue etiam non semel experti sumus; Hinc certum est in Regno testibus remissionem probari non posse, quamvis aliter sit de jure dispositum. Noll. de hennit. p. 3. cap. 38. Auz. mens ad Gramm. dec. 24. sub n. 2.

Sed possit nē fieri remissio per procuratorem, negat Carav. in cit. Rit. 275. num. 8. cui non laudato assentiunt Poller. in prag. final. de composition. num. 80. & 81. restringens certis in casibus, confirmant Reg. Revis. in pragmat. 6. num. 1. de compos. Novar. tom. 1. q. forens. 68. num. 4. quibus contradicunt Forrest. in tr. de re militari, tit. de furtis, num. 113. Danza vero inde, cap. 1. sub num. 18. prædictum tradit, ut illa omnino à principalibus fiat coram Judice, & coram illis aliquo impedimento detentis accedat officialis, & an sufficiat attestatio Judicis, fuisse factam pacem coram ipso, affirmativè, si delictum non sit grave, scripsit Auz. mens ad cit. Gramm. dec. 24. num. 4. quem ibidem insequitur Danza, num. 5.

Et an adversus partium remissiones in M. C. stipulatas admittatur metus exceptio, extrahit Reg. Sanfelice. decif. 229. casus si quis extorserit, qua mulctetur pœna, colligit facile quisquis ex congestis per Rosard. ad Clar. q. 58. Novar. add. q. 68. & de gravamin. vers. *alterum* c. 383. Dan-

12. add. loco cap. 2.

7 Et nūm illa legitimo tempore nomine absentis facta possit rata haberi extra tempus præfinitum ad obtinendum regale generalis absolutionis beneficium, inquit lepide in *add. cap. 88. lib. 1. Pref. Merlin.*

8 Ad illam verò faciendam tenetur nè offensus si peccato carere velit? Hanc hæsitacionem reperimus proposuisse *Conradum in suis responsis casuum conscientie. quæstio 197. par. 1. his verbis: An offensus rogatus, ut pacem in scriptis exhibeat, in conscientia teneatur, vel sufficiat percipisse, & pacem in verbis dedisse.* Subdit verò illi distinctionem animo nostro non scientem, cum assentiamur sententiæ dictionum, teneri tantum remittere rancorem, non alia, eique propterea licere in iudicio prosequi, ut ille puniatur, quam præsertim *Jac. Faber, ex Dico Thoma, defendit in 6. final. num. 4. inquit. de injur. Cler. q. 58. num. 38. Carav. super Rit. 275. num. 1. & reallumit Villalpand. in repetit. l. 22. tit. 1. par. 7. in 3. par. q. 3. Paul. Comitel. respons. moral. lib. 4. q. 32. Joseph Sisse dec. Aragon. 101. Bertas. conf. crim. 503. num. 9. tom. 2. R. Rous. in pragm. 7. nn. 13. de compesit. Ther. in Cod. rer. judic. crim. cas. 5. num. 22. & facta in articulo mortis, an possit revocari, negativè Bull. lib. 5. pragm. 5. nn. 6. Novar. q. for. 68. à num. 6. lib. 1. Baron. de effect. iur. iuric. effect. 139. num. 8. & de remissione, qua sit in articulo mortis, loquuntur Novar. q. for. 48. lib. 2. Tasson. de censat. vers. 12. observ. 1. num. 76. & nos pleniori sermone dicemus super Rit. 272. quo in *Ritu* prolata erit: de remissione hujusmodi tractatio.*

9 Hodie verò hujus *Ritus* dispositio necesse ab Aula, cum ad suum libitum accusatores desistant, abique ullius pæne solutione, ut *Carav. in hoc Ritu, & seg. num. 2. testatur, admonetque Judem de Angel. ad Foller. præf. crim. in fragm. de accusatorem. sub num. 148. subnotens Foller. aliter dicentem, Carav. vitem non legisse.*

10 Sed ubi offenso dicenti, se agere velle, ad inquisiti instantiam fieri possit præceptum, quod infra terminum agere, alias non audietur, querit in hoc *Ritu Carav. num. 8. & affirmativè resolvit, ratione d'hamationis, qua cessante, hoc non licere inquisito concludit, ipsum insequitur Ther. in C. rer. judic. crim. cas. 38. praxim rescribens, quando exigitur in causa criminali, ut pars quarrelans faciat partem in iudicio, antequam terminetur, & an *tex. in l. diffamari, C. de iugen. & manum.* (ad cuius ornatum multa notavimus in *Rit. 190. & num. 2.*) procedat quoque in criminalibus, inquit *Reg. de Pente de pæse. Prærog. rub. de provif. for. solut. 4. nn. 34.**

proceditur ad condemnationem; sed exigitur obligatio, quia obligat se, de non concordando se cum parte, sine licentia Curia, & de probando, interim tamen Curia admittit partem denunciati ad compositionem, ubi denunciator sit in concordio cum eo quod scilicet habere concordiam cum eo, non potest sine licentia Curia, quæ Curia consentit: semper, verum non componit, nisi in casibus comprehensis in Constitutionibus Regni, & idem in casibus, in quibus non potest componi, Curia procedit ad ulteriora, & expedit processum, iustitia mediante.

SUMMARERUM.

- 1 Denunciatus, sui accusans sine licentia Curia desistens, quæ pena puniatur.
Ritus quoad hanc penam recessit ab Aula.
Curia pro parte desistente, an loco illius ex officio procedat.
- 2 Foriudicationem, quæ procedere debeat.
- 3 Citandi qui sunt, ut aliquis foriudicetur.
- 4 Annus, qui anteire debet, à Forogre poterit minui.
- 5 Bannitus qui iure dicitur, in Regno foriudicatus appellatur.
- 6 Compositio in quibus delictis prohibetur ostenditur.
Possimus inquisiti de receptione bannitum ad compositionem non admittantur.

Antecedens *Ritus* non utique expressit quantitatem solvendam in casu concordæ cum beneplacito Curia, tantummodò enim dixit; *solutio iure Curia*; Idem *Ritus* ille subsequens addidit ius istud, dixitque esse tarenorum sex. Vbi vero recederet sine licentia, non declarat nescire *Ritus* penam, sed prædictis antecedens; cum ait illam esse tarenorum decem, utriusque tamen observantia in hac parte recessit ab usu, quæ de re *Foller. in fragm. tit. de accusat. nn. 147. ibidemque de Angel. Carav. singul. 187. & in tra. de syndic. 2. p. num. 49. & post Carav. in hoc Ritu, Ther. in C. rer. judic. crim. cas. 38. An verò parte desistente, Curia loco partis ex officio cum procuratore fiscali procedat Foller. in præf. crim. rub. de injur. in fragm. nn. 40. Capilanc. de Baron. prag. 8. par. 2. num. 180. nosse Carav. Rit. 233. num. 14. Ricc. collect. 1814. & affirmativè præfictim in M.C. dicit *Sansfelic. in add. ad decif. 42.**

2 Dùm verò *Ritus* meminit de datione capitulorum, memoramus, quod mos est in Regno citare ad informandum, & capitula, deindeque elapso anno, ad foriudicandum, de *Franch. dec. 514. quin decif. 560. in princip. assentit, citationem ad capitula huius inquisito ad recipiendum capitula, sed ipsorum copiam; adiciens, super ea fundari sententiam foriudicationis, quæ anteire etiam debeat foriudicationem per *Andr. in Constit. Regni pena eorum, vers. nunquid autem, dicit de Franch. dec. 515. num. 4. & 5. ita ut illa non facta aut nulliter, foriudicationem quoque fore nullam, scripserit idem decif. 514. necnon impedire foriudicationem, addit eadem dec. 560. si quidem foriudicationem accipere robur à citatione**

RITUS CCIII.

Item servat ipsa Curia, quod si accusator vult desistere ante litis contestationem, solvit tarenos sex, post litis contestationem sed in civilibus ante litis contestationem tarenos tres post litem contestatam tarenos sex. In denunciatorio non, vide capi. ad audientiam, sed Curia Vicariorum non servat ipsum, & si denunciator desistit, procedit ad dationem capitulorum, & si probatur delictum

ne prædicta, retulerat dec. 322. n. 2.

RITUS, CCIV.

Verum præter citationem ipsius foriudicandi qui sunt citandi, quomodo, & ubi quin, & alia, multa quæ convenire debent, ut valide quis foriudicetur, enarrat peroptimè *Revit. in rubr. de sentent. foriudicari. d. num. 3.* illudque præsertim, quod citentur consanguinei, & aliius ad *text. in l. hac autem §. 1. ff. ex quibus causis in possessionem, quo text. strictus affirmat Fulvius. in addit. ad Consil. panem eorum, tit. de forbant. col. 3. in Glos. verbo, Foriudicari debet, in princ. tam minus, quam magis stricti Foron. Rois Romana 365. num. 3. q. 1. *Præf. de Franch. cit. dec. 516. n. 2. Consil. Recce. respons. 92. tom. 2. Dom. Reg. Capp. Letr. dec. 74. num. 22. tom. 1.* admonet quoque *D. Reg. Revit. illud, ut contrafacta contumacia cucurrerit annus, nisi aliud Proregi videatur, cui minuire prædictum tempus fas esse in causis arduis, gravibusque delictis monit idem Præf. de Franch. dec. 13. num. 35. & 36. atque de ponte consil. 69.* & præter casus emanatos à *Revit.*, alios in quibus inquisiti in foriudicatio incurrit ante anni decursum notant *Laganar. in add. ad eundem Revit. lit. A. Carol. Rex in forestis. concl. 9. d. num. 77.* alia insuper multa de foriudicatione testificant *Rit. 132.* abundantius tamén extricant *Grammat. consil. 1. post decis. Novor. de gravem. vassal. tom. 3. gravam. q. num. 11. Recce. collect. 1401. Danza de pugna DD. tom. 1. tit. de foriudic. Angel. Scialoja in integro tract. de pres. foriudicator.**

Et nos advertimus, quod ille, qui Jure communi inspecto banitus dicitur in Regno foriudicatus appellatur, si *Lucas de Penna* vera testificatur in l. unica, *vers. vigesima secundo quartis, C. de public. latit. lib. 12.* Compositionem vero, de qua *Ritus* quoque loquitur, fieri non posse nisi partis præcedente concordia, & pace, certum est, & de ea copiosè egimus *Rit. 275.* notantque *Andr. in c. 1. de Capit. an. qui cur. venditis gentilis meus Petrus Anton. Petra de potest. Princip. cap. 12. Ferrinac. de inquisit. q. 6. num. 18.* idem fieri nequit, nisi in casibus in quibus, & pax ipsa, & transactio intercedere potest, quos recenset *Clar. q. 38. num. 4.* præter eos, quos conservat *Luc. de Penna in l. si apparuit, col. 7. C. de cohort. lib. 12. Joseph. Soff. de inibit. lib. 1. Arag. cap. 1. §. 5. num. 11. Reg. Tapia in cap. Regni, misericordiam, & Judicibus num. 5. lib. 5. Jur. Reg. sub tit. de abolitione.* In Regno vero inquisiti de receptione benedictorum ad compositionem admitti prohibentur, per *pragm. de composit. attentata* vero sanctione juris, cæsus omnes, in quibus prohibetur compositio conservat *Lucas de Penna in l. 1. col. 15. vers. 3. quartus, C. de desert. lib. 12.* extatque in Regno *cap. Regis Roberti*, cujus initium est, *ad per versum non referendum audaciam*, attentato vero Jure Canonico, vide *text. cum Glos. Archid. & aius, in cap. in omnibus 2. q. 3. & notat in cap. si Primatus 5. q. 2. & cap. 1. de collat. & de blasphemia loquens, scripsit Campanil. in diversis Jur. canon. rub. 11. cap. 26. d. nu. 57.* ac nos super *Rit. 275.* delibabimus adducti verbis illius *Reus*, quia, & generalius loquentes, tangimus super *Rit. 272. & 275.*

Item quod plerumque contingit, quod aliqui baniti legitime per dictam Curiam, scilicet alteram ipsarum, & condemnati civiliter, de quo baniti, ipsa, & condemnationis edita sunt, de sero compareant in Curia, ut est diutius in dictis Curis observatum, dictam eorum contumaciam purgaturi, nec amplius in Curia comparere currant in causis ipsius processuri, sed recedunt pro eorum libito voluntatis causis indiscussis, & minimè terminatis, prædicti tales postquam de sero compaeruerint coram Rege, & magistro actorum, juxta antiquam formam, & Curiam ipsarum observantibus, & contumaciam prædictam eorum purgaverint, sequenti die teneantur, & debeant, quando Curia ipsa regitur, personaliter comparere processuri in causis ipsis, pro ut iustitia suadebit, & nihilominus in omnem eventum carere debeat de stando juri, si quidem si criminalis fuerit causa, infra tres dies, post diem dicti banni immediatè siquentes, si vero causa fuerit civilis, instare debeat, quod procedatur, aut à Curia ipsa licentietur, aliquando dicta eorum contumacia, & bannito, seu condemnationi duret, & procedatur contra eos in causis ipsis, ac si contumaces fuerint, prout de jure videtur convenire.

SUMMARERUM

1. *Practica quæ in hoc Ritu describitur indicatur.*
2. *Debitur ut remaneant condemnati admittitur ad comparandum de sero in prima tantum citatione super tenore instrumenti, non adversus ipsam fieriam.*
3. *Cum hoc Ritu concordant Ritu 206. & 215.*
4. *Distinctioni sero largus est sermo.*
5. *Item distinctionis desuper.*

Ritus iste ponit practicam servandam quando baniti in criminalibus, & condemnati in civilibus non comparent Curia fidente, qui propterea admittuntur, si de sero compareant, *Follet in pract. crim. rub. verum si citat. comp. num. 2.* memor hujus *Ritus de Franch. dec. 685. Galtier. in pract. instrum. 2. p. 3. n. 3. & 4.* & hoc in prima tantum citatione, nam adversus requisitoriam in liquidatione instrumenti contra ipsos debitores, minimè admittuntur ad faciendam comparationem de sero, & ita servari, servarique debere, testatur de *Franch. add. dec. 685. reprobans Franc. Ant. de Judic. Robert. in 4. consil. num. 40.*

Concordant *Ritus 206. & 215.* qui si adverbio illo, *sero*, nisi essent simpliciter, utique insinuando tardè supponerent denegandam condonationem, nam *sero sapientis Hieronymi*, inquit *Cicero, epist. 120.* quin ad *Herennium lib. 2. sero alio negotio venisti*, ac quoniam adjectum dictionem illam, *de*, & consecutive, ut tempus significet, ideo finis est diei, nempe, laboris terminus, hora quietis, tempus retributionis, in quo, post consummatum laborem, & illius exactam rationem, denarius accipitur, teste *Riccardo de S. P. illure lib. de stat. int. bonit. 36.* non immerito, hoc in *Ritu* de sero venienti indulgetur, & ex-

& explosa illorum sententia, qui asserunt prae-
sentiam ferotinam haud prodesse, dicamus puni-
entiam nunquam fram, dummodo veram, sic se-
rotina gregum admisso prolem eandem gembra-
bat *Genf. 30.* linum etiam, & eundem leduntur à
grandinè, quia ordoem erat vicens, & linum solli-
culos germinaverat, triticum autem, & far non
sunt lesa, quia ferotina erant, *Exal. 9.* quod in
nobis quoque evenire, indicat *Clf. 5.* si non temere
periculis, & tentationibus nos ipsos exponimus
serb etiam cum esset, Christus Dominus Apostolis
in mari laborantibus, & navi fluctuatu subvenit,
Marci 6.

§ Et quia istud, quod serb dicitur alio nomine ve-
nit, aut vespertus appellatur, insinuatque similitèr diei
extremum tempus, quod ex aliis Ciceronis verbis,
ad Atticum, desumimus, illis, nempe *Cumque man-
t in solum me abstraxi, non inde ante vespertum ve-
di, siquè multis in locis sacra Scripturae extra dubi-
um accipitur, aperteque praeparat exemplum
discipulorum in mari laborantium, quod evenisse,
cum serb esset, addit. Capite 4. Marci, vespere
autem iusto, dicitur Matthaei 14. constat itaque ali-
terum pro altero, & promiscue sumi etiam in fa-
ctis literis, ut cum vespertini temporis multa in
illis perlegamus privilegia, ferotini temporis ea
quoque esse intelligamus, illa igitur à primavæ
mundi creatione initium sumpsisse conspicimus,
dum vespere matutino anteceditur, cum *Genesi 1.*
dicitur, *factum est vespere, & mansit dies unus.* A-
damus etiam hominum factor mane peccavit, Deus
verbò ad illum, ut opem ferat, vespere accessit.
Præparatur arca ad hominum, animantium salu-
tem, ad ea tamen non patet aditus ante vespertum,
in articulo, inquit *illius die ingressus est Noë,
Chem, & Japhet, Genf. 7.* columba quoque nun-
tiatura aquarum cessationem, ipsamque requiemem,
ad Vespertum venit, portans ramum olivarum. Ad
vesperam venerunt Angeli Sodomam, *Genf. 19.*
in remedium infidelitatis (*sic Ambrosius*) vespere
offerebatur Paschalis Agnus. *Exodi 12.* Sacrifi-
ciumque vespertinum hac de causa summopere
commendatur, *Psal. 146.* & oratio vespertina
matutinae fortasse praefertur ab Ecclesia, dum
illa, non iste effunditur ad impetrandam divinam
misericordiam; *Vespertina*, inquit, *Oratio ascendas
super nos misericordia tua. Qui* vacam rursum im-
molabat, qui tam comburebat, & qui combustus
clincres colligebat, ut in loco purissimo extra ca-
stra reponeret, immundi tota die, manebant, sed
vespere mutabantur, *Numer. 19.* Iusto optatur à Ja-
cobo, quasi meridianus fulgur divinae opes auxi-
lium, sed post vespertum, & non ante, *Job. 11.* Tan-
dem quis dubitat, vespertum significare occulta-
rum rerum dispositionem in Dei sapientia manen-
tem? dicit *Robertus lib. 1. in Genesim.* Ac proinde
Deus noster vespere multos sibi oblatos daemonia
habentes verbo sanavit, omnesque male habentes
curavit, *Matth. 8.* Vespere quoque panibus quin-
que millia satiavit hominum, *Matth. 18.* Vespere
passus est, scilicet, expiravit, *Matth. 26. 2.* *dispo-*
siti. 6. Vespere post resurrectionem discipuli ap-
paruit, Tibique, Lector benevole, sacrificium
deus Omnipotente precor vespertum, hoc septimae
diei Aug. 1662. vespere, & quia sunt omnia para-
ta, eo conatus: Vale.*

RITUS CCV.

Item si aliquis bannitus, vel bannita fuerit pro
quocumque delicto, tam via ordinaria, quam ex
officio per aliquem officialem Regni hujus, ban-
niri potest per dictam Curiam Vicarie pro eo-
dem crimine, etiam ad petitionem, sed denuncia-
tionem illius, ad cuius petitionem, sed denuncia-
tionem bannitus exiit per officialem praedictum.

SUMMA RERUM.

- 1 Contumax declaratur in aliquo Tribunali possit in
M.C. pro eodem delicto contumax fieri, dissentitur.
- 2 Efficitur litis prudentia quot fuit.
- 3 Inquisitur exceptionem litis pendencia, nam op-
ponere valet.
- 4 Remissio abolita contumacia, conceditur semper.
- 5 Clausula in privilegio addi solita, ut vassallus pos-
sit ab alio quocumque Iudice citari, &c. mentio
fit, cum aliqua declaratione.
- 6 Si vassallus, sive Baro remissionem cause petat,
contumacia purgari debet.
- 7 Simil absolutus, vel condemnatus quando possit
super eodem delicto molestari.
- 8 Ex causa praeventiva, an liceat Iudici praeve-
nienti iterum procedere, & quando, remittitur.
- 8 Bannitus pro aliquo delicto possit ab alio banniri
pro eodem, aut altero delicto, ostenditur.
- 9 Excommunicari etiam, ita quod absoluti postmo-
dum debeat ab omnibus.
- 10 Contumax in M.C. & in Curia Baroni, an utrius-
que contumacia puniri solvere obstringatur.
- 11 Baro obtinere debet remissionem sui vassalli in cri-
minibus, etiam post sententiam Iudicis super-
rioris.
- 12 Deciso apud Reg. Reverser. 268. & Ann. alleg. 56.
in dubium revocatur, & declaratur, quo in ca-
su procedat.

Ex hoc Ritu deducitur, quod contumax in uno
Tribunali pro uno delicto potest pro eodem ad
instantiam ejusdem accusatoris in alio Tribunali
reputari contumax, & banniri; sed isthaec observa-
vantia à jure videtur aliena, duas ob pugnantias
rationes. Alterum, ne banniti persona extrahatur,
neque Iudex patris delicti cognitione privetur
in prima instantia. Alterum ne coram duobus unico
contextu Reus vexetur: Prioris enim pugnantia
rationis primam partem factis probavimus super
Ris. 46. item. 1. extatque *progen. 2. ubi de delicto* & Se-
cundam insuper huius quoque probamus Postre-
mam autem principalem rationem, tutatur regula
*sent. in Lubi capium, ff. de iudic. & quae de excep-
tione litis pendencia cogit* Doctorem caetera,
potissimum *Lancellet. de attent. par. 2. cap. 4. & Card.
Tuscan. de L. conclus. 280.* exporitur, *litis pendencia*,
scriptumque in suo divers. Episc. Campani. l. ubi 2.
cap. 3. à num. 2. cuius quippe litis pendencia qua-
tuor esse precipuos effectus, eoque refert idem
Lancellet. cod. cap. 4. in presat. à num. 6. iterumque
num. 510. inibi supradictos alios quinque, *Bouffier*,
etiam de *Vital. in elem. 2. vers. duodecima conclu-*
sio, sub nn. 87. ut lite pend. &c. recenset ejusdem li-
tis effectus, quin, & ante praedictos, *Angl. in au-*
then.

thens, de litigiosis, qui in voss. refest videtur, sub num. 3. illorum quatuor recentet de jure antiquo, num. verò 4. & 5. memorat alios attento jure Codicis, & authenticorum, & quoniam priores quatuor effectus in sunt, qui recententur, nempe, ut ejus virtute perpetuetur jurisdictioni, ut interrumptur prescriptio, ut procedatur subreptione, utque eandem inducatur attentum: Certe concludendum videtur ex his, minimè hujus Ritus observantiam vigere posse.

Verùm, prædictis non refragantibus impugnacionibus, quod observantia prædicta omni jure subfiliat, latet liquet. Primò, ex his, quæ *Certhar. in decis. 68. Januarius*, petropimè scripsit, in casu condemnati in loco feudatarij, capti verò in Civitate Januæ, & per illius Senatum transmissi ad tricens in executionem litemque prolata in loco delicti, atque ex congestis per *Capblanc*, inscribis citanda par. 2. num. 81. Secundo verò ex *Bart. doctrina* respondentis utrique capiti prioris rationis, in *Ispeckhri num. 2. & 3. fide sepale. vid.*

3 Priori, scilicet, quod inquisitio exceptionem capte instantie, & litem pendente opponere nequit antequam in illa comparat, contumaciamque purget, *Marant. in præf. par. 6. membr. 2. nu. 16. & conf. 22. de Franch. decis. 551. num. 7. V. inc. de Ann. sup. 120. Joann. Grand. de Bell. exult. special. 97. num. 1. Præf. Merila. crast. 1. contro. forens. cap. 48. nu. 5. Præf. R. G. D. Joseph. Filià par. 1. Marg. ex. var. conclus. vobis contumacia amittit, & verbo, Vassallus, Reg. Sanfelice. in præf. judic. f. 3. 36. à num. 1. & Regni sanctione comprobatus in præf. 65. item quod Gubernator, de offic. Justitiar. aitque Avus meus ad Gravum, dec. 26. nu. 9. quem laudat Capblanc, to. 1. de Baron. in præf. 8. par. 2. à n. 86. & dixerat idem Avus meus ad Capyc. dec. 9. nu. 2. memore pluries Carav. in hoc Ritu, quin ejusdem Bart. placito fretus Cuscl. Corval. to. 1. de Judic. lib. 1. tit. 1. disp. 4. qu. 7. f. 7. 3. à nu. 901. post Carav. hoc firmat, limitatque certis in casibus.*

Alio verò capiti, idem Bart. satisfaciunt illa fultus assertioque, quod Judici compilatio processus ab altero facienda nullum affert impedimentum, quominus ipse suo jure, ac jurisdictione fungatur. Imò favor citius consideratur illius, ut de delicto facilius consuet opere; & auctoritate supremi Judicis, si Reg. Tapia vix perdocti testimonium erit latius, ut credimus, referentis Regis Privilegium, supplicancibus eidem Baronibus concessum, in lib. 3. causis. Regni, tit. ubi de delicto agi oportet. Inde er. mit, quod si, abolita contumacia, petatur remissio, concedatur semper, nec jussu respici possit, ut adducto in Ritu 46. notavimus, necnon Capblanc. ad præf. 8. de Baronib. par. 2. num. 87. neque contradicunt verba *Tartaglia in suo præf. crimin. tit. de ordin. Judic. cap. 2. sub num. 22.* ex doctrina *Buln. l. 1. nu. 5. C. ubi de crimin. agi oportet, & Corvici. hoc in Ritu num. 1.* supponentia, quod Reus contumax reputatus de aliquo crimine ne in aliquo Tribunali, possit de eodem crimine ab eodem accusatore coram alio accusari, & hauriri, si in eo pariter fuerit contumax, nec senectur posteriori Judic. neque ad partis instantiam, neque anteriores Judic. superferre in causa, vel illam causam sub anteriori Judic. remittere, per *Bart. in d. l. Ispeckhri, num. 3.* etiam interpretatur,

nec superferre debeat super contumacia, illamque non teneatur anteriori Judic. remittere, non autem de principali causa, post purgatam contumaciam, atque ita non pugnat cum relata à nobis conclusione, Imò conveniunt cum *Bol. Bar. & Carav. illi in locis*, cui præterea resolutioni, neque clausula adversatur illa in privilegiis addi solita, nè vassallus possit ab alio quocunque Judice citari, trahi, aut quocummodo evocari, &c. propterea quod recessit continuo contradicente ulu, teste *Carav. num. 4.* atque isthuc omnia fiunt per Magnam Curiam, usque quo petatur remissio, quæ relici nequaquam debet, aut solet, ut supra diximus, sive subditus, sive Baro illam petat, purgeta tamen contumacia, quidquid in contrarium annuat *Carav. in Barone* expente, etenim sive subditus, sive Baro cause remissionem petat, contumacia purgari debet, ut advertit, *Av. meo, & Capblanc. add. in locis*, necnon *Novio decis. 37. num. 10. Rajard. ad Clar. q. 38. num. 91.* laudatis, *Danza de pugn. DD. tom. 1. tit. de contumacia. cap. 1. num. 4. R. Sanfelice. decis. 569. nu. 6. lib. 1.*

Post verò condemnationem, non ignoramus, controversum adhuc fuisse, num scilicet absolutus, sed condemnatus possit, & quando, super eodem delicto rursus molestari, & inquiri, quam proponit *Farinae*. cum ampliacionibus, & restrictionibus multis, q. 4. à num. 1. *Barr. decis. 289. Jul. Clar. q. 16. num. 4. Gumpagn. in cap. item si qua, n. 97. Foller. in præf. Canon. tit. vel absolutus, cap. 35.* varia adducens, nil tamen concludens.

Verum adeam in gratiam absoluti suffiunt *Ginh. conf. 93. num. 17. Baldex. de Angel. ad litem, C. de assessor. num. 5. qui ad Foller. in præf. crim. tit. quoniam debet, friar. num. 68.* & ad *Bajard. ibi laudatum* remittit, *Jo. Mer. Novar. de gravamin. 42. num. 3. Ricc. dec. 302. num. fin. par. 3. Mat. tom. 5. cap. Sicil. cap. 359. num. 17.* ditinguit *Reg. Valera. conf. 131. num. 16. tom. 2.* & declarat *Danza to. 2. de pugn. DD. cap. 1. tit. de absolute, & an poss. iter. molestari*, quid verò in Curis Baronum, an absolutus delicti molestari possit in loco domicilia; vel originis, negativè, colluobne, & fraude cessante, respondet *Cabell. resol. crimin. cent. 1. cas. 162. num. 26.* quin *Novar. tom. 2. de gravamin. vassall. add. c. 42. num. 14.* advertit, in Curis Baronibus absolutum, transacto triennio, amplius molestari non possit, etsi nova predeant Judicia, & servatum vidisse testatur idem *Danza sub num. 16. Reg. Sanfelice. dec. 138. num. 1.*

Ex causa verò preventionis liceat nè Judici prevenienti iterum procedere, & quando, discutit, atque declarat idem *Farinae. q. 6. à num. 52.* & quando fuit aliquis de crimine accusatus ab aliquo, possit nè ab alio iterum accusari, est res, in *L. qui de crimina, C. de accus. ad cujus declarationem multa congerit Gomef. variar. resol. tom. 3. de delict. cap. 1. num. 35. & Duarin. lib. 1. univers. f. cap. 39.*

8 Bannitum autem pro uno delicto posse pro altero ab eodem, tum altero Judice banniri, commperimus, non fecus, ac excommunicari pro delictibus, diversisque causis, atque deducitur ex *cap. cum pro causa, & cap. officii, de sent. excomm. cap. ita quomodo, in ejus Valce, illibiq. Glof.*

Glof. postrema, de Judeis, & cap. Engelerndam 3. q. 4. qui quidem Canon huius rei fides reputatur; eam namque super eo *textu* DD. perfunctio-
 re explanant, & *Marius Alterius* in suo *tra. 3. de censur. tom. 1. lib. 3. dispus. 10. cap. 7. & 8.* & consecutivè sicut omnium censurarum abfoluzione censuratus indiget divisi, vel junctum concessa nominatim continente causis omnes, ab eo tam Judice danda, qui ab omnibus absolvendis retineat facultatem, ex *ead. cap. cum pra. causa, & cap. officii*, necnon ex concessis per *Suarez. tra. 3. de censur. disp. 6. §. 3. 9. à num. 7. ita, & bannitus pluribus quoque opus habet rebannimentis, ut hoc in *Ritu Caraceni* scriptis, *num. 12.* qui errore lapsus videtur, cum de excommunicatione loquens, dixit, *sicut pro eodem facto, sicut pro diversis*; quippe quod pro eadem causa non videatur multiplicari posse censuram; Veritatem rectè sentit; de pluribus enim factis iudiciis, non de eodem, & certum est posse quem censura obstringi pro eodè delicto à multis iudiciis, haudquaquam verò ab eodem, à quo non iteratur, ut altero vinculo excommunicationis devincitur, sed repetitur multis à maiorem confusione, dedecus, infamiamque ipsius excommunicati, adeo unica sit censura, & unica abfoluzione tollatur, hæc quippe omnia utili methodo exaravit idem *Marius Alterius* indic. c. 9. à *vers. ex his primo inferitur*, & convincuntur ex observantia huius *Ritu*, cuius ante meminimus, ut pro eadem causa Bannitus ab usso Judice, possit deinde à iudicibus Magnæ Curie ban. vii ac utriusque cond-
 10 tumacine penam solvere obstringitur, *Masullus ad Cypre. dec. 139. num. 9. Mar. ad Gram. dec. 29. num. 12. & post Caraceni. hoc in Ritu. num. 10.* advertunt *Avani mens ad Gram. dec. 26. n. 20. Dana. add. tit. de Contumac. num. 10.* quique notat minus probè *Capitane. prag. 8. par. 1. num. 108.* ad fundandum pro contumacia contracta, & purgata à Vassallo Baronis in Regia Audientia, nisi solvendum fore in Curia Baronis, laudare *C. xxi.* hoc minime affirmantem.*

11 Sed hic querere opportunum existimo, nùm remissio Vassalli sit Baroni facienda post sententiam à Tribunali superiore latam, & affirmativè respondeo ex *Glof. in l. Divo Pio, §. sententiam. vers. sicut in delictis §. de re iudic. ubi legitur*, in criminalibus post sententiam remissionem fieri, ita magistratè docet *Alex. in d. l. Divo Pio, §. sententiam, num. 2. ff. de re iudic. Item in l. penultima, in princip. n. 3. ff. de public. iudic. additio ad Bald. in ant. §. qui, c. de Episcop. & Cleric. Jacobini de S. Georg. in l. barres absens, §. si quis tueriam, ff. de iudic. & Alciat. respons. 13. num. 2. lib. 2. & ab his neque discedit *Conr. pra. l. qua. ff. cap. 1. ante num. 7. Avilis in cap. prator, & cap. 27. num. 7. ubi inquit magnam esse Alexandri auctoritatem, & O'Leary Caraccioli de fori privilegii remissione cap. 45. num. 7. ea ex ratione, quia feudatarii eorum privilegiorum virtute privativè ad Regem, iurisdictionem habent, ut affirmat *Abb. in cap. ceterum de iudic. quem sequitur Felinus in cap. posteralis de offic. ordinari. & Thesaur. dec. 266. num. 4.* quamque meam conclusionem ex nostratibus firmat *Dona. Reg. Tapia in tom. 3. juris Regni sit. ad de crimine agi oportet prag. 1. num.***

49. ubi decifum inquit ad favorem Illust. Bistunani Principis, *Dona. Reg. Rontus, ex Aserudus respon. ultion. num. 6. vers. quare cunctis §. super prag. 2. ubi de delictis, quis condemnari debet, n. 6.* quem insequitur *Avani mens in addit. ad Dona. Cusilius. Cypre. dec. 9. num. 3.* necnon tradunt *Nozarius in tra. 3. de Privileg. miserabil. personarum, privileg. 97. & c. 223. super prag. 1. num. 1. eodem tit. ubi de delictis, quis condemn. deb. Thor. in compend. dec. p. 1. & 2. verb. remissio causa, & Visconti in suis consiliorib. verb. Baro post sententiam, & in hanc videtur inclinare sententiam. Dona. Regens Sanfelicius in ejus semigera dec. 419. tom. 3. & meminit *Dona. Regens Cypre. Latr. dec. 155. n. 13. lib. 2. ac Dominus Tapia, & Rovita* sequitur *Dominus Regens de Marinis lib. 1. res. quod idem. cap. 34. n. 4.* ubi testatur sic semper in his supremis Tribunalibus practicum, & decifum fuisse ac pro Baronibus semper respondisse, & novissimè ita tueri in observatione ad *dec. 268. Domini Regens Revier. & non dissentunt De Conf. Rocca respons. 54. tom. 2. Dana. tom. 3. de pugn. DD. tit. de sentent. for. iudic. cap. 15. à num. 28. & tit. de minor. in delict. excusand. integro cap. 6. Mar. de discip. for. cap. 7. num. 58.**

12 Nec obicem facit decifio Collateralis Consilii in causa Illust. Ducis Summe cum Regio Fisco, sub die 9. Septembris 1559. per quam fuit decifum, sententiam forjudicationis esse sequendam, non obstantè remissione petita, contra præjudicium privilegiorum Ill. Ducis, quam decifionem allegat, & notat, *Vinc. Anna sing. 56. & scripti Dona. Reg. Revier. dec. 268.* qui asseverat, Regim. Fiscum semper in possessione, sed quasi fuisse, ut Numquam ad Baronem remittatur vassalli, qui à M. C. sententia mediante fuerunt forjudicati declarati, etenim contra decifionem notat idem *Dona. Reg. de Marin. in observatione mix moderata*, quod illo spocum in eadem decifione loquuntur, & habent locum in causis forjudicationis lata sententia, & forjudicato carcerato, ex ratione considerata à *dis. 3. Dana. eodem lib. 3. de pugn. DD. tit. de sentent. forjudicat. cap. 15. à num. 36.* quod cum antequam forjudicationis sententia proficeretur, tot præcedent sollemnia, præsumptio est, ut Baro de illis notitiam habuerit, ex qua veniat tacitus Baron's consensus, qui proroget iudicis superioris iurisdiccionem, in cæteris verò casibus verissimè existimat conclusionem, posse Baronem in Regno nostro, tam in civilibus, quam in criminalibus petere remissionem pro causis vassallorum post prolatam sententiam à Tribunali superiore; quam conclusionem pro indubito firmat, quiquidvis iudex dixerit *Dona. Reg. Sanfel. dec. 69.* eamque tueri doctrinam *Andrea in comp. imperiali, §. prateria, num. 79. de prohib. feud. alienat. per Fider. & in §. nec dominus, post n. 15.* & e ipsam allegat in *adib. 1. quod. res. l. cap. 34. num. 5.*

Maius obitat doctrina *D. Capitanei de iure, & officio Baron. lib. 1. prag. 8. p. 3. num. 94. & lib. 2. cap. 49. n. 14.* & ejusdem *D. Conf. Rocca. ed. tom. 2. respons. 37. num. 2.* etenim tueri *Anna sing. 56.* qui refert citatam decifionem *Dona. Revier.* quæ habet locum, & loquitur in condemnato per sententiam forjudicationis, & de remissione in causa civili post sententiam loquuntur etiam *Franc. Sc.*

verin. in refol. 9. sub nu. 2. post qn forens. Jac. Mar. Nor-
par. 102. fol. 197. Thor. p. 3. comp. fcl. 3. verbo, re-
missio causa, Conf. Carleval. de Judic. lib. 1. tit. 1.
d. 12. qn. 7. fcl. 2. nu. 811.

RITUS CCVI.

Item servat ipsa Curia, quod si aliquis bannitus ad
tertium, vel ad sextam partem bonorum condem-
natur: potest comparere illo fero, quo condem-
natur, vel bannitur: usque ad primum somnum,
solicite coram Rege, vel alio officiali, vel magis-
tro actorum vel altero eorum, & Curia scribit
comparationem ejus: & dicit, quod talis compa-
ruit dicto die banni, vel condemnationis, adhuc
ipsa pro tribunali Curia sedente, & licet in rei ve-
ritate quando comparuit ille bannitus, vel con-
demnatus: Curia non sedebat, posito quod com-
paret eadem die, usque ad primum somnum: non
remanet tunc bannitus, vel condemnatus: & idem
in aliis decretis: puta, in decreto quod imponitur
contra testem non comparuentem, citatum ad po-
nam quatuor unciarum (ut fit per ipsum Curiam)
ut comparet perhibitis testimonium veritatis
quia in eadem citatione à tergo scribitur decretum,
& vocatus non comparens, condemnatur ad qua-
tuor uncias, accusata contumacia per advocatum
fisci, vel per alium, ad cuius petitionem fuerunt
citati: si non proceditur ex officio: sed alio modo
civiliter, vel criminaliter contumacia prima ac-
cusatur per partem, quæ fecit citare, sed secunda
accusatur per ipsam partem, & ad vocatum fisci,
quia in secunda contumacia fit condemnatio, ubi
est commodum Curie, & idem servatur in omni-
bus condemnationibus fidejussorum (qui eodem
modo condemnantur per decretum, quod scribitur
à tergo) si comparerent eodem die, usque ad dictam
horam cum principali, quem præsentant, alias fe-
cus, quia remanent condemnati, extenderentur
in aliam, & ita magis extensæ, puta, si expediret
aliter in dicta citatione requisitionis eorum con-
demnatur postea: tamen si expediret, quod fieret
testimoniale. vel alio modo, & idem in omnibus
condemnationibus interlocutoris, & quocunque
decreto, vel interlocutoria, si quis tamen ban-
nitus sit, compareat, debeat dare fidejussores de
stando juri infra tres dies, alias remanet bannitus,
sunt autem prædicta vera, si prædicti dicto fero (ut
dictum est) compareant personaliter, sive sint ci-
vilitate, sive criminaliter condemnati, vel banniti,
& non per procuratorem, etiam si procurator ve-
niat, Curia sedente pro Tribunali, si tamen scrip-
tus est ille actus, videlicet lata est dicta interlocu-
toria, quia pro tali comparere illo fero non po-
test, secundum antiquam observantiam dictæ Cu-
rie, de civiliter condemnato, vide in Ritibus dic-
tæ Curie prædictis ultimum Ritum, & quia ple-
rumque.

SUMMA RERUM

Ritus iste quamvis juxta Caravita effectus, effatum vendi-
cat locum in bannito pro causa criminali, non
autem pro causa civili, procedit tamen in sig-
nificationibus instrumentorum.

Tom. II.

- 2 Debitor citatus super tenere instrumenti, contumaxque effatus, si de fero comparuit, contumaciam evitabit.
- 3 Hac comparitio coram quibus fieri debeat.
- 4 Qua adimplere debeat debitor die sequenti, cum præxi, traditur.
- 5 Citatio requisitoria qua fit, & quando fieri debeat.
- 6 Si inquisitus compareat quid sit agendum.
- 7 Fidejussoribus de stando juri fit mentio.
- 8 Primum somnus quando dicatur.
- 9 Comparitiones de fero an præsentari possint per procuratorem.
- 10 Deciso apud Reg. Sanfelice. 32. p. 1. in dubium fuit revocata in causa liquidationis instrumenti contra Principem Petra Eleina, instantibus Gubernatoribus Montis Christiani, & septem Operum Misericordia.
- 11 Novissima determinatio S. C. adducitur.
- 12 In causa liquidationis procurator admittitur pro absente, cum speciali mandato.
- 13 Procurator est pica, & organum principalis.
- 14 Determinatio apud Reg. Sanfel. habet locum in absente, tali parvo distantia loci, ut possit comparere.
- 15 Traditur intellectus præg. 8. de instrument. liqui-
dat.
- 16 Admittitur de jure communi procurator, quan-
do pro crimine venit imponenda pena pecuniaria.
- 17 Quamvis negligentia procuratoris vocat domino,
hoc tamen restringitur in principali absente, cui
etiam succurritur satisfactio in integrum resti-
tutionis remedia.
- 18 Procurator an admittatur ad præstandum uni-
litate adversus decretum M. C. V. quod debitor
removeat condemnatus.
- 19 Deciso M. C. V. recensetur.
- 20 Somniorum adjungitur perbrevis, sed utilis ser-
mociatio.

Ritus iste quamvis juxta Caravita effectus, effatum vendi-
cat locum in bannito pro causa criminali, non
autem pro causa civili, procedit tamen in sig-
nificationibus instrumentorum, citatus nam-
que super illorum tenere personaliter comparere
obstringitur, ut pluris insinuavimus, & testatur
super hoc Ritus R. Tapia lib. 3. Jur. Regn. Nep-
tis, de purgat. contumac. pag. 91. cuius meminit
Judeo de Angel. ad Foller. in præc. crim. tit. ver.
2 si citat. compar. num. 1. qui quidem citatus debi-
tor jam ritè, & rectè creditore urgente, Curia pro
Tribunali sedente, contumax reputatus, si de fero
comparuerit, contumaciam purgabit, ac poenam
evitabit, idque licebit usque ad primum somnum,
antiquitus coram Rege, hodie coram uno ex
Judicibus M. C. in civilibus, vel in criminalibus,
in Audientijs coram Auditoribus, & in alijs locis
coram officiali, Robert. confid. 4. nu. 37. de Franch.
decis. 685. Pand. de present. instrum. p. 4. declar. 5.
num. 46. Avus meus ad Gramm. decis. 50. nu. 10.
& post Carav. hoc in Riten, & in Riten 93. sub nu.
3. in 3. notab. adiuvant Galtier. in præc. instrum.
2. par. 3. & ult. par. princ. rub. 1. num. 3. Thor.
not. 34. num. 357. lib. 1. & par. 1. compend. verbo,
comparere de fero, & non alter coram Actuarius ad
fraudes vitandas, ex dispositione præg. 13. de of-
fic.

4 *fe. Mag. Justitiar.* quin obstringitur debitor die sequenti ostendere actuarius casularum civilium mensario cedulam Judicis manuscriptam, ac personaliter iterum comparere in prima loquenti Curia, & instare, ut procedatur ad interrogationem, si liquidationem instrumenti a creditore petitam, quo praesente, si liquidatio, si vero abfuerit, durante Curie regimine, debitor, praevia instantia, licentiam obtinebit, haecque secunda comparicio insistentia nuncupatur, quam si debitor non egerit, contumacia firma remanebit, haud obstante comparitione de fero, ut sanxit antecedens *R. R. R.* 204. ubi de fero scripti; necnon memorata *pragm.* 13. §. item quod, *Carav. R. R. R.* 166. num. 11. *Galster. mem. loco, num. 4.*

5 Et ad releuandum creditorum dilatare omnes inventa fuit practica, qua subventum fuit creditoribus contra praedictos, & licentiatos Curia sequenti, quae est, ut creditor expediri faciat citationem requisitoriam, ut debitor licentiatum prima die iudiciali cum continuatione aliarum sequentium, nulla contumacia inculcanda, vel triduo expectando, personaliter compareat ad respondendum, & ad faciendum liquidationem, juxta formam *R. R. R.*, & facta relatione, prima die iudiciali abique accusatione contumacia vocatur, & si non comparet, condemnatur, & si prima die non fuerit vocatus, poterit alia die vocari, ob illam clausulam in citatione contentam, scilicet, cum continuatione sequentium, & si non comparet condemnari, & hoc semper infra mensem, si requisitio facta est in Civitate, & districtu, & si extra, infra duos menses, ut notat *Galster. add. loco num. 5.* tradens practicum, ut non expectetur triduum, fundari ex *R. R. R.* 97.

6 Inquisitus vero si tunc compareat, vel carcere mancipatur, vel si defensionibus relaxatur de stando juri, de qua defensione scriptis *Mascut. in pract. fidei juss. par. 1. modo 12.* ipsi cum sit eadem, quae & illa de iudicio fuit, ut ille asserit, propterea videantur, quae de illa loquentes scripsimus *R. R. R.* 211. aliquando etiam fit illi mandatum, ut non discedat a palatio sub pena unciarum quinquaginta, quando delictum est parvum, ut testatur *Dom. Reg. Tap. Super memor. rit. 204. lib. 3. jur. Regni.*

7 Sed quoad hora noctis dicatur primus somnus, incertum est, ob temporum varietatem, in quibus noctem latiore quandoque, angustiore vero nonnunquam certius, tamen primus somnus hoc in loco intelligi in media nocte, commoneat *Fannus in suis comment. de praesent. instrum. par. 4. declar. 5. num. 46.* quod a jure communi quoque deducit, permittente eidem citato pro tali die comparere ad medium usque noctem subsequentem illum diem, per *Alex. Jusf.* & alios in *l. more majorum. ff. de feriis*, quibusdam additis explanationibus relatis per *Tiraquell. de rescript. tit. 1. §. 1. Glof. 11.* Id autem quod de fero expletur, utrum de nocte fieri dicatur, notat *Alberici. in opere stat. rub. 19. in 2. par. & pulchre Bar. in l. qui duo de manum. testam.*

8 An autem admittatur excusator, sed procurator infra tale tempus purgandi morem, id est usque ad primum somnum, praesentando pro citato comparitionem de fero, allegans illum reperiiri infirmum, vel absentem. *Reg. Sanfelice. decis. 32. par. 1.*

9 *num. 5.* testatur, ipso instante uti in M. C. fidei Advocato, decitum a S. C. comparitiones de fero non possit exhiberi a procuratoribus, sed ab ipsis met principalibus, cujus memor est *Ther. in supplem. compend. decis. verbo, Excusator, seu procurator, & verbo procurator.*

Qua quidem decisis *Reg. Sanfelice.* novissimè in dubium revocata fuit in causa Gubernatorum Montis Chiusiani, & Septem Operum Misericordiae, ad quorum instantiam ortus Princeps Petrus Eicinz, & Castellani super tenore duorum instrumentorum pro summa ducatorum 20000. cum esset abiens, & infirmus procuratorem in causa constituit U. J. D. Antonium de Vivo, cum speciali mandato ad comparendum etiam de fero, ipsumque principale excusandum, munito omnibus requisitis municipalibus laetis ou s. in *pragm. 8. cap. 8. de Instrum. liquid.* Vocatoque Principe in prima Curia, procurator vigore specialis mandati de fero comparuit, purgando contractum contumaciam, suisque talis comparicio subiecta a D. Judice D. Marcello Marciano intergermo nunc Consiliario, qui mandavit, ut notaretur dies, & de ea haberetur ratio, quae de jure habenda esset, & postea die immediate sequenti, Dominus tunc *Judex Jo. Baptista Hodierna*, dignissimè etiam in Consiliarij munus actus, cum esset hebdomadarius decretum interposuit, ne recipiatur memorata comparicio, quo tunc fidei Patronus emeritissimus D. Conf. D. Thomas Garavita fretus, penam exigere instituit. A quo rejectionis decreto Princeps ad Catholicam Majestatem quam dicit Omnipotens ioculamentum Keret, si vis inspectibilis ejus S. C. Praesidentem provocavit, & notat creditores, & fisco, impartita fuit appellatio, & junctum M. C. V. quod verbum fecerat in S. C. *se. laque* tandem relatione ab eodem Dom. Hodierna. sub die 6. Junij 1675. in aula Dom. Marchionis Oliveti Confil. Marci Antonij Cossi, votantibus cum eo D. D. Confil. Jo. Baptista Muscetula, Hortensio Pepi mo Socero, & Alesio Ractano, Auditore eodem Dom. pro F. Ripatrono, 10 manavit è supremo senatu decretum. *Certioratur S. E. & interim M. C. F. provident, quoad Tempus detur in exactione pane, penis magnificum Sacratum S. C. in Banca Abani Act. M. C. patrocinante pro Principe, ex m. Viro Carolus Mangrellis Advocato sui generato.*

Etenim, etsi procurator in causa liquidationis non admittatur *Carav. in R. R. R.* 182. num. 9. *Aff. decis. 64. Galster. de liquid. instrum. confid. 3. num. 10.* id tamen restitit tunc pro debitore abiente, & 11 infirmo, ex *pragm. 8. memor. seu fidei juss.* quia dum procuratori facultas impartitur comparendi, licebit quoque de fero comparere, & contumaciam purgare, cum sit procurator pica, & organum principis ad *rex. in l. certi. §. 1. ff. de procur. R. de Maria. lib. 1. quod. c. 187. num. 7.* & ad certa negotia ille constitutus gerere debet ea, quae consuetudinis sunt, *Reg. de Ponce conf. 53. num. 18. vol. 12.* 12. quin, determinato à R. Sanfelice recentissima intelligi debet in principali debitore existente in loco iudiciali, vel saltem abiente tali distantia loci, ita ut comparere valeat personaliter usque ad medium noctem ad primum somnum, & ad Galli cautum, non a utem quando adest distantia magna, propterea

etiam penitus debitori citato super tenore instrumenti licet comparere, & colligatur etiam ex verbis ejusdem Reg. Sanfel. in ead. decis. 32. num. 5. ibi, *Fuit dubitatum in S. G. an sit admittendus procurator infra tempus purgandi moram, id est usque ad primum somnum, presentando comparitionem de se, allegans citatum reperiri instrumentum, vel alientem in loco, in quo potest accedere iudex ante primum somnum.*) Ecce ergo quomodo evidenter apparet, quod decisio prædicta procedit in distantia parva non magna.

Intus prædicimus, memoratam decisionem emanatam à S. C. instante tunc patrono fuisse tempore Prædictis de Ponte in anno 1617. supervenit deinde prædicta Reg. Pragm. 8. de anno 1632. per quam conceditur facultas debitori absenti comparere per procuratorem, qui omnia potest facere, quæ principalis facere posset, & quamvis de op. S. dicatur, quod procurator specialis omnes scripturas præferat quæ debet Curia pro Tribunali sedente, attamen id intelligitur de supplicatione, & alijs scripturis, quæ elidere possunt liquidationem instrumenti, quæ procurator tenetur præferre, Curia sedente pro Tribunali, prout principalis tonebatur, nec potest intelligi de comparatione de ferro, nam ideo vocatur comparatio de ferro, ex quo non præferatur, nec præferari potest, Curia pro Tribunali sedente, sed debet subribi à quocunque Iudice, & postea de immediatè sequenti ante sonum campanæ præferatur, ut diximus, & semper ex antiquissimo stylo fuisse observatum, & prædicatum certum est.

Amplius prædicta decis. Reg. Sanfel. & obfervantia inde sequuta dubitari non potest, quin corrigat ius commune, nam hodie debitori perjurio non imponitur poena corporalis, sed tantum pecuniaria, quæ sisco applicatur, quo casu de jure communi, quando pro crimine venit imponenda poena pecuniaria, tunc procurator admitti debet, prout est text. formalis in l. 1. §. pluri, ff. an per alium causa appellacionis reddi possint, & ideo non mirum si prædictis D. Reg. Sanfel. nihil allegavit ad fundandum ejus decis. quia non solum in causa liquidationis instrumenti in prædicto articulo de jure communi nil allegare poterat, ad tuendam ejus instantiam tanquam sisci patroni, quia aliter de jure erat dispositum, ut habetur in d. l. 1. quæ habet locum, ut admitti possit procurator, etiam si poena pecuniaria sit subrogata in locum poenæ corporalis, prout in specie, ex Bar. Bal. Odofo. Imol. Salic. & alijs probat Gram. in conf. cit. 57. num. 1. & 2. & ideo dum dicta decisio fuit facta, instantie sisco, & juri commune corressit, quatenus esset observanda, restringi debet, non autem debet extendi, & ampliari, etiam ad casum nostrum, scilicet, quando debitor citatus nullo modo potest comparere personaliter, propter longam loci distantiam, nam quando agitur de correctione juris communis, non debet fieri extensio, etiam existentie identitate rationis, Imò etiam existente majoritate rationis, ut voluit Bart. & communiter DD. in l. præcipimus, c. de appell. nam quando lex municipalis, vel statutum est exorbitans à jure communi, debet quantum potest restringi, & stricte interpretari, ut minus quam possit ledatur jus commune, l. quicquid astringenda, ubi DD. §. de verb. Tam. II.

oblig. l. 3. §. hac verba, ff. de neg. gest. c. cum dilecti, de consuet. quin quatenus hic articulus esset dubius, prout non est, adhuc quando controversatur, an procurator sit admittendus, vel nò, eo casu certe procurator debet admitti, ut docuit Bar. in l. prator ait, ff. de donat. inf. Bal. in l. decernit, §. pen. ff. de dolo, quos refert, & sequitur etiam Gram. in supradict. conf. 37. num. 6. fol. mibi 331. pro Reo est judicandum, l. favorabiliores 173. ff. de reg. jur. & in l. semper in dubio, ff. cod. l. Arriani, ff. de ad. & oblig. l. absente, ff. de pan. cum concord. & in dubio similiter est judicandum, ut poena evitetur, & ut quis excusetur à mora, & contumacia, prout ex Cravetta Honded. & alit, probat D. Conf. Statib. refol. 173. num. 17. & 18. & in refol. 176. num. 96. & 97. tom. 2. & similiter in dubio est judicandum, aliquem non esse perjurum, ex Rero conf. 149. num. 1. Capb. conf. 25. num. 53. tom. 1. & alit, probat Cevalc. in decis. p. 1. num. 36. fol. mibi 34. quem refert, & sequitur Fab. de Ann. in addit. sup. 624. Jo. Vincent. de Anna ofus petris, & dum siscus in præsentem thesi agit de loco captando, & poena exgerenda, non autem de damno evitando, similiter in dubio contra ipsum est judicandum, ut in l. non puto, ff. de jur. fisci, cum concord. & similiter etiam in dubio tempore procurator est admittendus, prout supra cum Bar. Bald. & Gramm. fuit probatum.

Et tandem advertimus, quod etiam dato, quod procurator non esset admittendus, adhuc quando ille fuit negligens ad comparandum, ad appellandum, vel ad reclamandum infra decem dies, quo casu sententia S. R. C. excoquitur absque cautione, ipso procuratore existente non solvendo, admittitur principalis, cui compete restitutio, juxta tradita per Affl. in decis. 344. ubi Orfell. Sport. Odus de rest. in integ. p. 2. qu. 69. num. 24. pag. 137. & videndi Cepolla qui constituit regulam, & limitationes causis. 57. the articulus, num. 2. Conf. Honded. ad Sord. dec. 4. sub num. 14. Gram. in conf. 117. num. 1. & 2. ubi probat, quod quamvis contumacia, sed negligentia procuratoris in comparando, vel appellando nocet Domino, attamen hoc non habet locum, ubi principalis esset absens, & ignorans, & causa ageretur per procuratorem, quia tunc non potest imputari Domino, quod voluit etiam D. Reg. Rovit. in prag. 5. num. 5. de offic. S. R. C. & al. pejus, competet saltem in hoc casu dicto Principali absenti restitutio in integrum, ex clausula generali, si qua mihi iusta causa videbitur, unde sanctissima jura, titulum integrum condiderunt, restitutionem in integrum etiam majoribus concedendo, ut in tot. tit. ff. ex quibus causis majores in integ. restit. & Vulp. in l. sed, de si per Praetorem 26. ejusd. tit. §. item inquit Praetor, ubi dicit text. infrascripta verba, Si qua mihi alia iusta causa videbitur, in integrum restitui multum enim casus intervenire poterunt, qui deservent restitutionis auxilium, nec scilicet tam min. enumerari poterunt, unde quædam aquitas restitutionem suggerit ad hanc clausulam esse descendendam, & deinde dixit infrascripta alia verba, Et sapissime constitutum est, adjuvari eum debere, sed habuit procuratorem, sive non.

Et nò in proprijs terminis liquidationis instrumenti delat. auctoritas, producat in medium idem R. a D. Reg.

D. Reg. Saufel. in ejus praxi, fol. 36. num. 35. fol. 146. ubi profert hanc verba, Hanc verò restitutionem omnino non esse denegandam contumacibus super errore instrumenti viriute Ritus censu; si n. comparent, allegando in promptu justam causam, audiendi essent, & consilium in casu ita testator fuisse decusum per S.R.C.

Verùm in hac materia liquidationis instrumenti 16 ti, præterire nolo determinationem novissimè per M. C. V. factam in causa D. Antiqui Caracciolo, cum Duce Belcastri; Etenim certum est, quod coparente debitore in ultima Curia, cum scripturis adversus instrumentum, interponi solet decretum, quod remanent quidemmatur, & pona ponatur in libro, verum non exequatur, donec visis scripturis eutriusque aliter fuerit provisum, quod si scriptura, & oppositiones fuerint postmodum rejectæ, si debitor est præsens, vinculis mancipatur, aliter expediuntur licet exequutoriales, & amplius debitor non auditur, nisi facta integrali solutione, ex pragmatica 8. cap. 7. vers. verò, de instrumenti liquidatione, cuius meminimus in Ritu 166. num. 218. Admittuntur tamen nullitates adversus dictum decretum propositæ infra tempus à Regia pragmat. præfixum. Unde adversus decretum M. C. V. junctis aulis, latum contra dictum Ducem, sub die 11. Martii 1661. quo provisum fuit, penam poni in libro, fuerunt exhibite nullitates à procuratore dicti Ducis, quas renuit Actorum Magister recipere, uti non præstatas à principali, sed à principali procuratore generali, sed à simplici procuratore generali ad omnes causas, & obtenta per parte ejusdem procuratoris ab Ill. Dom. Præside S.C. decretatione, quod M. C. V. specificè provideret, si essent recipienda nullitates, ex eadem M. C. junctis quoque aulis, manavit decretum die 18. Martii prædicti, quod recipiantur nullitates, referentes D. Judice Fadilla, in banca Averlane; in actis cujus interlocutoria alia fuerunt producta exempla confirmantia ejusmodi provisionem. Dura quidem hac determinatio nonnullis visa fuit, uti expressè repugnans Rituum dispositioni, potissimum Ritu 109. quo prohibetur procuratorem admitti, etiam ad media in causa liquidationis instrumenti, & ex hoc Ritu affirmare videtur, D. Reg. Ritu in pragmat. 1. num. 36. de offic. Bajuli. Franc. Ant. de Robert. in præz liquid. instrum. consil. 4. num. 10. Pand. in 2. part. 24. doct. num. 99. post Affl. decif. 64. Galter. in præz. 3. par. princ. rub. 4. aud. excus. num. 1. & diximus nos eodem in Ritu 109. tit. 1. & hoc ad instar causis criminalibus; cap. veniens, de accusat. l. penult. ad crimen fidei publici iudic.

Sed pro tuitione decreti M. C. dicimus, procuratorem debitoris, etiam in contumaciam condemnati admitti ad nullitates proponendam, juxta de Franch. dec. 232. & quamvis in causa criminali inquisitus, nisi personaliter non audiat, tamen etiam condemnatus, si petat sententiam in ea latam declarari nullam, ejus procurator admittitur, Gles. in cap. hoc quippi, verb. de expulsi, 3. qu. 6. post Arstin. & Bai. Marfil. in præz. crim. verbo, Audiatur accusator, num. 3. & ab agnatis, & cognatis proponi possunt nullitates sententiarum forjudicationis, quando patent ex eisdem actis, extinctas probationes non exigentes, etiam forjudicato non existente in fortis Curia, de Franch.

dec. 688. P. de Affl. contrav. jur. resol. cap. 11. num. 4. & 9. confirmant tradita à Regimine de appelles. 5. 4. c. 2. R. Capye. Latr. dec. 200. R. Saufel. decif. 299. & dec. 312. Anichini. de prævent. infr. c. 2. dub. 5. Jun. num. 137.

17 Ceterum, multa ad somnum pertinentia præterimus, quia non adeo utilis; in somnis tamen, quia forma nonnunquam contingunt, in quibus multa solent accidere, quorum habere cognitionem, anima non parum confert, ideo ea saltem remissivè involvere silentio abstinuimus, Quod igitur ad illa attinet, sectula revelatione, qualem habuit in interpretatione somniorum, Joseph Genes. 41. & Daniel cap. 2. & 4. non posse ex somniis haberi de furti contingentibus, nisi levissimam conjecturam, quæ vix prætergreditur limites suspensionis, inquit Gregor. de Valent. ex. 3. disp. 6. q. 1. p. m. 3. 3. vers. tertio; extatque oraculum Divinum, Ecclesiast. 34. Multis errare fecerunt somnia, & occiderunt sperantes in eis. Non tamen ignoro Pythagoram, & alios Platonicos, & Stoicos multum somniis tribuisse, quin, & somnia aliquando divinitus immitti, quod ex sacris literis constat, & non solum piis, ac bonis viris, verum impiis quoque, & impuris, exemplumque legimus in Pharaone, & Nabuchodonosore; à natura etiam plerumque contingere instrumitur, tum experientia, tum Macrobii verbis lib. 1. de somno Scipionis. c. 3. Interdum etiam provenire per varia corporum temptationes, & dominantium humorum occurfus aliquando demonis opera, & min. A. rio, teste Asseio lib. 9. inquit. moral. cap. 17. qui præterea animadvertis, ex ipsis somniis, posse multa naturaliter intelligi; ipsum verò somniorum genus in quinque species Platonici distribuunt, quas idem Macrobius. eod. memorato loco refert: Causas verò somniorum quatuor esse, earumque duas esse corporales, reliquas verò duas esse spirituales, & unamquamque earum habere intrinsecam, & extrinsecam causam, docet Dionys. Thon. 2. c. 9. 12. art. 6. & declarat cit. Valent. eod. panth. 3. vers. minor veri probatur. Quæ conjectatio ex somniis leita sit, quæve illuc de qua hæc tota re plura eruditè collecta, videre est apud Martinum Delrium disquis. magicar. lib. 4. qu. 6.

RITUS CCVII.

Item servat ipsa Curia, quod si in una citatione sunt multi (quotquot sunt citati, & pars actrix, vel accusatrix fecit unum condemnari tantum, vel banniri, & condemnari semel, ut sit contra contumaces) non potest demum alios condemnare, sed condemnari facere, vel banniri aliis diebus sine nova citatione, & processu, & similiter, si unus eorum citatorum venerit tamquam obediens, & die quo venit fecit scribere comparitionem suam, & sequenti juridica fecit condemnare actorem in tribus tarenis, vel accusatorem in sex; & licentiatu recessit (ut fit semper) omnes alii citati in ipsa citatione sunt licentiatu, & non possunt banniri, neque condemnari sine nova citatione.

SUMMA RERUM.

1. Uno ex debitoribus insolvidum licentiatum, omnes alii correi licentiatum dicuntur, & quare. *Contumacia Actoris circumducit citationem probatur.*
Citationis cum termino dierum pro primo, secundo, ac tertio peremptorio termino sit mentio.
2. Comparitio unius ex debitoribus citatis aliis correis prodest.
Unius consuetudo in carceribus, etiam proprii domicili, alios excusat.
3. Multis in casibus unius ministerium opusculatur correis.
Rescriptum propter concessum uni ex creditoribus, alius prodest.
Appellatio unius iuvat alii, idem in remedio nullitatis.
4. Inventarium ab uno legitime confectum, an prodest ceteris aliis, qui illud non confecerunt.
Rescriptio adversus inventarium omnium competentium unius an iuramentum afferat cobarendi majori.
5. Depositio à creditoribus principalibus presentibus in iudicio fit facienda, & non absentium.
Creditorum inmissi videntur uno inmissi in possessionem.
Sequestrum ad instantiam unius factum, iuvat aliis.
Graduatio censetur facta respectu creditorum non comparentis, quod contrarium respiciendum.
6. Si plures correi citati citati, sed non omnes vocati, an non vocatus possit comparere, & vocatus excusare.
7. Requisitoria subscribi non debent à iudice.
8. Creditor, qui plures citari facit, potest contra non comparentes accusare contumacias, & contra comparentes ad liquidationem procedere.
9. Advocato absente, an retardetur expeditio causæ, & expectari debeat ejus adventus.
10. Citatio super tenore instrumenti si fuerit expedita ad instantiam plurium creditorum, an incusatio contumacia possit expleri ab uno pro ista summa.
11. Intellectus traditur l. un. duobus, 16. §. de duobus reis.
12. Per simplicem citationem sit an contestetur, quid in actibus executivis.
13. Instrumentum quinquaginta dicitur sententia.
14. Contumacia incusatio non est actus solutionis recipienda, sed perfolia conventi non comparentis emendatio.
15. Petitio ab uno reorum credendi aliis prodest, quando interruptum prescriptionem.
16. Diviso per creditores recipientem partem ab uno ex correis insolvidum obligatis quando dicatur induci.
17. Facta petitione in iudicio contra omnes, sententia non exequitur pro virilibus portionibus, si creditor nunc fuerit clausula, insolvidam.
18. Compilatio iudicio nullitatis contra omnes contra unum contentum credendi à communi debitorum, an liquidari possit instrumentum ab aliis curvis credendi.

EX hoc *Ritu* deducitur, quod si ex pluribus citatis pro eadem causa, unus tantum compareat inalemo peremptorio, qui quoniam non comparet actor, incusat ei contumaciam, faciendum ipsum sequenti die condemnare, & seipsum à iudice licentiarum, iuxta præfatum rescriptum à Carolo, *Ritu* 218. non possit actor postmodum venire, & incusare contumaciam contra non comparentes, etiam quod sit infra mensem, vel duos, cuius ratio redditur in *Ritu*, quia uno licentiatum, alii sunt licentiatum, eo quia cessat illius vigor ob comparitionem unius ex citatis, tunc quia unus comparitio prodest aliis, l. si qui separatim, §. fin. ff. de appell. Gelter. in prax. instrum. 2. p. 3. rub. 1. num. 3. Thor. voto 84. num. 357. tum quia declarare facit actorem contumacem, & consecutivè correis ipsis proficiat jam dicta declaratio, ex prædictis, necnon ex decis. *Genoa*, & *Plaminii* Chartarii 65. num. 4. item etiam propter contumaciam prædictam ipsius actoris, cuius causa circumducitur citatio, teste *Luca de Penna* in l. 3. vers. tertio queritur, c. de communi lib. 12. ubi præterea discutit, quid faciendum, cum citatio continet terminum aliquorum dierum pro primo, aliorum pro secundo, & aliorum pro tertio, ultimo, & peremptorio termino assignatum, & Reus comparuerit in primo, ac secundo, non actor, in tertio verò actor, & non reus, cuius scriptura, ne quæso perlegere omittas, quandoquidem citationes huiusmodi conceptas verbis plerumque nedum, at quoties videmus, in Curis perferentibus Ecclesiasticis frequentes esse.

- Hinc si plures insolvidum obligati fuerint citati super tenore instrumenti, unius comparitionem sufficere ad moram purgandam, diximus in *Ritu* 166. num. 159. multis DD. fretus authoritatibus, quibus addimus *Novor. qq. forens. par. 1. q. 21. n. 12. Consil. Rec. respons. 17. num. 13. tom. 3. P. de Affili contr. jur. resol. cap. 11. num. 17.* adeo quod facta incusatione contra omnes unius constitutio in carceribus alios excuset omnibusque prodest decisum refert *Reg. de Marin. lib. 1. quodid. resol. cap. 193. à num. 3. Anton. Mocc. in sylv. conf. forens. cap. 59. num. 13.* etiam si constitutus in vinculis proprii domicilii idem *Reg. de Marin. add. cap. 94. num. 3. Reg. Sanfelice. decis. 153. P. de Affili. add. loco cit. n. 20. Thor. p. 3. comp. decis. 1. verb. debitor condemnatus.*
3. Quia aliis multis in casibus, experimus unius ministerium opitulari correis, & nos recipimus in *Ritu* 230. Etenim rescriptum concessum uni ex creditoribus aliis prodest, *Thor. voto 85. num. 13. par. 1. appellatio unius iuvat aliis, l. si qui separatim, 10. ff. de appell. & relation. Monaster. decis. 1. hols. 74. Cæcæ. varior. resol. lib. 3. cap. 17. num. 485. Fab. desu. 1. c. si unus ex plur. appell. idem in remedio nullitatis, conf. diversor. decis. 60. in fin.*
 4. Inventarium ab uno legitime confectum aliis prodest ex l. si communem si quemad. servit. omitt. *Bertran. ab Angusti ad Consuet. Duc. Britanniæ. de success. & Paragat. art. 55. §. hanc n. 4. Glos. de communi iur. l. scilicet de ratioc. g. n. 20. Fenzell. de post. nuptial. claus. 4. Gil. s. n. 34. Paschal. de patr. post. par. 1. cap. 2. num. 74. Jod. Franc. Mar. Prat. abser. cap. 85. & ad Paschal. add. tract. p. 3. cap. 9. vel.*

verf. nec ullum, necnon lib. 3. difcept. forenf. c. 26. num. 42. & propterea reftitutionem in integrum minori conceffam adverfus omiffum inventarium prodeffe etiam coheredi majori, fcripfit *Parif. conf. 65. num. 59. vol. 3. f. 1. de in integr. reftit. quæft. 46. num. 21. Agra de partit. par. 1. cap. 2. num. 22. Cæter. var. refol. lib. 3. cap. 2. tit. de invent. num. 119. quod reprobat Pheine de invent. p. 2. m. 3. 1. Nig. & Synac. contr. forenf. contra 204. m. 1. 2. lib. 2. Rot. Rom. apud Cocen. dec. 219. m. 7. Curia refol. 322. 1. Confil. Hodier. ad Surd. dec. 217. num. 4. Giza. ad Reg. Cæpye. Latra decif. 96. num. 13. latè *Tbor. multa fubviciens par. 3. compend. fect. 1. verbo Inventarium confeffum.**

- 5 Sic fi plurius creditorum principalium petatur depositio, fufficit illa facta à præfentibus in Judici- cio, nec eft expectanda aliorum creditorum principalium abfentium, cum omnes creditores idem jus habeant, & unica fit caufa defenfionis, unius quæ victoria alijs prodeft, l. loci, §. fi fundus ff. fi fervit. vendic. & in terminis decifum tradit *Confil. Rocco. add. refponf. 17. a. n. 10.*

Si unus ex creditoribus petat immitti in poffeffionem bonorum debitoris, non ipfe folus, qui petit, fed alii creditores non petentes immiffi dicuntur, fequeftrum ad instantiam unius omnibus prodeft, l. cum unus, §. de bon. antb. Judic. poffid. & in l. fia. ubi Bal. & Caffr. C. rod. Miftrill. decif. 126. num. 14. ipfoque & alios relato, profequitur *Tbor. vol. 15. m. 35. lib. 1. Rot. Roman. apud Ferall. 3. par. decif. 101. & decif. 160. & decifum fuit in dec. 136. num. 2. impedita apud Farinac. tem. 1. p. 2. Genales in 8. reg. Cancell. in proam. §. 87. num. 101. Gratian. tom. 2. difcept. forenf. c. 22. 2. Rebuff. ad Confil. Regn. tot. 3. tit. de fequeft. artic. 1. Glof. 2. num. 22. Confil. Theodor. alleg. 88. à n. 15. Alaccia in fylv. caf. forenf. c. 34.*

Refciffio contractuum, quæ ex graduatone oritur urgentibus creditoribus, facta cenfetur etiam contractus unius ex creditoribus, qui non comparuit antè, fed poft graduatorem, quamvis debitor deinde fe concordasset cum creditoribus, ad quorum instantiam fuit demandata graduatio, & folvere vellet tertas creditori prædicto ut decifum per M. C. V. & S. C. in caufa Antoniz Anforæ, cum Iosepho Majone, & creditoribus Gasparis Majone testatur *Tbor. vol. cit. 15. à num. 35. lib. 1. & in compend. decif. p. 3. verbo Graduatio, etiam ob individualitatem caufe graduatonis, Caplancade Baro. cap. 59. num. 7. tom. 2.*

Sed an contractus refciffus contra unum ex pluribus reis debendi infolidum obligatis cenfetur refciffus etiam quoad alios contores inquirunt *Reg. Rovit. fuper rub. de inftrum. liquid. à num. 29. Tbor. latè par. 3. compend. decif. fect. 1. verbo Inftrumtum femel refciffum, & verbo Inftrumtum refciffum.*

- 6 Quod verò notavius nu. 1. & 2. unius comparitionem in Curia ex pluribus citatis, & vocatis, cæteris contoreis prodeffe vendicat locum, ubi ille qui comparet, eft in Curia vocatus, nam fi tantum effer citatus, fed non vocatus, illius certè comparitio, cæteris contoreis vocatis non cõpagentibus, non prodeffet, nifi pro illis vocatis perfonam fuam legitimeret, juxta formam *prog.*

7. de liquid. inftrum. Hinc apud *Præf. l. de Franc. ch. dec. 685.* Duo fuerunt citati & vocati, qui ambo de fero comparuerunt, deinde creditor in fecunda Curia cum contra unum ex eis tantum requifitorium feciffet, ad incufationem inftrumti procedere intendentes, Curia pro tribunali fcientie non requifitus pro requifito comparente voluit, & per M. C. & S. C. non fuit admiffus, ratione indicata per *Dom. Reg. de Marin. add. c. 194. num. 27. qui præter memm. Præf. decif. aliam adducit determinationem, quem laudat Tbor. p. 3. compend. fect. 1. verbo citatus, & Dom. Præf. de Francis decif. memores funt Galter. add. loco nu. 6. Tbor. vol. 84. nu. 359. P. de Affl. mem. cap. 11. num. 18. hujusmodi verò requifitorio fubfcribi aë debeat à Judice, inquit *Tbor. p. 3. compend. decif. fect. 3. verbo requifitorio.**

- 8 Notandum etiam, quod fi plures funt citati fuper tenore inftrumti, & comparet quoque creditor, qui vult procedi f. cere contra non comparentes ad contumaciam, & condemnationem, contra verò comparentem ad liquidationem, hoc facere non prohibetur, ut notat *Carov. in hoc Ritu nu. 4. quem infequitur Galter. in prax. 3. p. princip. rub. 3. num. 15.* abfentia namq; voluntaria alicujus, alterius conditio deterior fieri non debet, idem *Caraviz. fup. Ritu 153. num. 2. ut propterea etfi, & advocato abfente, litiganti dilationem data fit, & caufæ expeditio retardari non debeat, l. ab hoftibus, §. fed quod simpliciter, l. ait prætor, §. fia. ff. ex quib. cauf. major. c. 1. ubi Gl. verf. advocatus, extra, ut lit. non confeff. Aug. & Lant. de Cefro in 1. non idcirco, §. de Ind. Affl. in compend. dilationis, num. 38. Affl. præx. iudicari. §. 17. cap. 11. à num. 1. & 2. cap. 4. num. 4. tamèn hoc non habet locum, ubi litigans alios haberet advocatos ejufdem caufæ confortes, & collegas, nifi ille abfens effer melius de caufa inftructus, ut poft *Carov. in hoc Ritu nu. 6. notat Doria de pign. DD. tom. 2. tit. de Advocat. cap. 1. fub num. 6. & videndus Ioseph. Ludov. dec. Ferus. 35. n. 7.**

Sed ad fervandam equalitatem inter debitorem, & creditorem, an ficuti ex infolidum obligatis unus comparitio fufficit ad moram aliorum purgandum, ita, expedita citatione ad instantiam plurium creditorum, incufatio contumacie poffit per unum expleri pro tota fuma.

Interrogatus diebus fuperioribus refpondi, bene poffe in illo facti themate ab uno contumaciam incufari, etenim folutionis promiffio non omnibus conjunctim facta fuit, fed infolidum, ex qua claufula unicuique oritur fuit actio quæfita, l. 3. C. de fidejufforibus, §. fi plures, inftit. aedem l. fi non fingula, §. fi certum petatur, l. fi divifa. Clau- cati, cum adductis, per *Barbofiam claufula 33. & collimat tex. in l. 2. ff. de duobus reis, confequentur quique eorum poterat inftrumtum liquidare, coucinit in fortioribus terminis *Regentis Rovit. decif. 26. dicens, facta promiffione duobus per dictiones copulativas, inftrumtum potuiffe liquidari ad instantiam unius, etfi ad alterum pecunie emolumentum fpectaviffet, & poft alios, perlegenda fuit notata per Dom. Fratrum præf. carum obferu. 63. per totum, & proptè à num. 13. cum feq. utit.**

Nec obicem facit *tex. in l. ex duobus, 16. ff. de duob.*

duob. reis, de quo patronus quidam insignis, contrarius aliter infictator, magnum faciebat festum.

11. Et enim obiectio multifariam resolvitur. Primò, ex communi intelligentia *diſſa legis ex duobus*, ubi tunc uni soli solutionem fieri denegatur, quando h. effect. contestata, iusta p. etia per alterum concurrendum credenda, cum ex illa dicatur facta p. etia, reprobanda diffinitione *Asanis*, si sunt socii, vel non, tradit *Bart. ibi, num. 9. aut principium*, adducens, *text. in l. fideicommissi. §. plerumque; & h. ff. de leg. 3.* sicut facta petitione partis, illa pars tantum dicitur p. etia, unde in hoc casu, ut adversarii obiectio aliquantulum videatur sustentabilis, opus est asserere, per illam citationem factam ad instantiam omnium litem fuisse contestatam, que nullo modo potest considerari, tunc ex natura citationis, quam actus.

Ex natura citationis, quoniam per illam lis non 12 contestatur, & iudicium non dicitur capium, ut discretis verbis notatur in l. 1. c. de litis contestatione, cuius verba non sunt omittenda, *res in iudicium deducta non videtur, si tantum p. etia simplex celebrata sit, vel adiens species aut iudicium res cognita, inter litem enim contestatam, & aditum actionem periculum interest, lis enim tunc contestata videtur, cum iudex per narrationem negotii causam audire caperit* in l. amplius non petimus, §. rem ratam haberi, legimus, non esse receptum iudicium, eo ipso, quod quis alium in ius vocaverit, & in cap. ex parte, l. 2. de verb. sign. ubi quod dicitur de tempore motus litis, *Summus Pontifex* interpretatur esse referendum ad tempus, quo litis contestatio facta est, & ideo *Glosa in l. 1. c. de iudiciis, in verbo, Capto*, exponit, quod fit lites contestata, bene fundat post alios, *Banditus Utroque de citat. tom. 1. cap. 1. num. 14.* & in propriis terminis, *Bart. in l. unica, c. de litis contestat. Baronius de citat. q. 4. num. 62.* igitur si sola petitio, sed citatio fuit, nulla consideratur lites contestatio, sic termini d. l. ex duobus, non possunt ad nostram thesim adaptari.

Et licet in actibus executivis, sed summariis lites contestatio, que realiter non fit, dicitur aliquoties fieri per iura producta per actorem, *Arduus conf. 30. num. 10. vers. quoniam*. Ita ut quilibet actus primus respiciens merita causæ, habeatur loco litis contestationis, *Morantia in praxi p. 5. vers. & omnia sunt durante instantia, num. 4. Seraphin. decif. 920. num. 2. & 3. Card. Mantie. decif. 204. n. 14.* atamen ut bene ponderat *Utriusque loco cit. num. 23. vers. & ergo*, per solam citationem iudicium non dicitur capium, & non omnis actus sufficit, sed oportet, quod iudex incipiat cognoscere de meritis causæ, que cognitio incipit esse loco litis contestationis, ut ex *Bart. in extravaganti ad repromittendum, verbo, Et signa, num. 10. & in l. nihil, c. de procuratoribus, & multis aliis* tunc antiquis, tunc neotericis, colligit, *Conf. Carleval de iudiciis, tom. 2. lib. 1. tit. 2. disp. 4. num. 26.* per hanc citationem, ac productionem instrumenti in iudicio, cum nulla dicatur facta lites contestatio, p. etia non interrupti.

13. Ex natura actus, ctem instrumentum guaranteeum dicitur sententia, solumque executio expectatur ad illam sententiam, dicit *Bart. in l. 1. c.*

de iurament. calumnia, plures apud *Concervium par. 2. variat. cap. 3. num. 17.* & quoties actus executionis expectatur, instantia non datur, *Bold. in l. 2. Cod. de execut. rei iudicatae, notat Afflic. decif. 345. num. 12. vers. Secus si agatur, Cassill. decif. 102. num. 5. Dom. Confil. Statutus lib. 1. resfol. forens. cap. 15. num. 27. & 28. & addo Reg. Sarsel. decif. 92. in fine*, qua de causa dixerunt DD. citati, non considerari contestationem litem in iudiciis summaris, & executivis, consequenter cessat motivum per illam citationem non potuisse amplius uni tantum solvi, sed omnibus, ac proinde nullam iudicari incusationem.

Secundò, resolvitur obiectio, quoniam, ly, contumaciam incusare, non est actus solutionis recipiendus, sed periculum conventi non compentis emendando, inde contumax dicitur a cum, & tunc tumes, quasi Reus instatur, superbum se efficiendo in non obediendo, advertit *Cardinalis in Clement. 1. col. 8. de dele. & consummatione, & observat magnus practicus Morantia in praxi par. 6. vers. expedito primo, numero, num. 7. Rota in florileg. conf. 9. num. 23.* si igitur est actus d. sferens a petendo d. bitum solvi, sed litem caligatio conventi non comparatus, quare non erit permissum uni ex illis contumaciam incusare, ob magis, quia est actus tendens ad commodum utriusque, nam ideo unus solutionem petere nequit, c. q. soli solvi non potest, contestata litem per alterum concurrendi, quia actus illi damnosus est, ac cum incusatio contumaciz sit ambobus favorabilis, datus epicheia locus, ideo consideratur tacita voluntas alterius.

Imò d. x. *Bart. in d. l. ex duobus, num. 8. vers. igitur quare*, quod si petro fiat ab uno eorum 15 quodens, p. etia al. s. quod interruptumdam p. etia, subdus, si petito simpliciter facta fuerit, nulla addens secuta contestatione litem, quasi quod velit dicere *Bart.* respectu solutionis, quia est ultimus actus, consideramus contestationem litem, ut locus dicitur p. etia, & respectu p. etia interruptumdam, cum sit actus utriusque favorem respiciens, non consideramus contestationem litem, sed poterit fieri ab uno, & aliis prodesse, & notat *Cardier. conf. 28. num. 9. Pontanell. de p. 7. num. claus. 4. Glos. 18. par. 5. num. 59.* igitur si ly contumaciam incusatio nullum contra credendi damnum parit, sed merum favorem, in quo non considerat *Barrolos* p. etia incusationem loci, sed temporis, quomodo in animum induci potest, facta petitione per plures, contumaciam non posse per unum incusari.

Et verba quod citetur ad instantiam creditorum, & cuiuslibet ipsorum insolvidum in citatione adjecta omne admittit dubium, cum unusquisque ipsorum pro tota quantitate d. citatur cause, sicuti solutionis promissio facta erat, nulla industria divisione inter eos.

Sicut in simili, divisio dicitur industria per creditorem recipientem partem ab uno ex concursus insolvidum obligatis, positus requisitis recentibus, per *Afflic. decif. 142.* lato disputato articulo per *Dom. Reg. Capce. Latr. decif. 112.* ubi additis quædam cumulat, tamen, ex d. etione illa, salvo iure solidi, cessat divisionis p. etia, advertit *Coffa*

in memorialibus, verbo, *Creditor habens, Urfillus ad Affili, d. decif. 142. Dom. Reg. citata decif. 112. num. 23. Thefaur. lib. 2. q. forenf. 40. Pascale de parr. potest. par. 1. cap. 8. num. 172. Arias de Mofa var. refol. lib. 2. cap. 13. num. 2. Hinc creditor qui per multos annos exegit introitus integros ab uno ex conreis debendi infolidum obligatis, fibi detrimentum, vel difionem nou induxit, adeo quod ei licet ad libitum contra alium conreum, tñm pro parte, tñm pro folido agere, ut decifum refert Mocc. in fylv. conf. forenf. cap. 49. num. 50. extricans articulum, nñm creditor duos Reos debendi infolidum obligatos habens, iudicio contra unum ex eis capto, poffet, eo relicto contra alium agere.*

Et licet facta petitione in iudicio contra omnes 27 fententia exequeretur per vir libus portionibus, fext. in l. Paulus, l. 2. ff. de re iudicata, & l. 1. & 2. c. fi placet una fententia, Affi. decif. 115. nihilominus fi creditor ufus fuerit claufula, infolidum, contra unumquemque poterit exequi fententia, ut ex Bart. Bald. Paulo de Ciffo, & aliis, fundat. Caucier. par. 3. var. cap. 17. à num. 292. cum fequent. poffit alios, Gi. rb. dec. 46. ubi latè. Sologad. in labyrintho creditorum, par. 3. cap. 2. à num. 14. cum fequent. Reg. Revis. conf. 20. & 58. lib. 2. Gi. rar. decif. 12. Barbatus in prag. de affidentia, glofa 32. à num. 172. cum fequent. Virgil. de legitim. perfona, cap. 26. num. 18. cum feq. illa enim claufula operatur, ac fi iudicium factum effet contra unumquemque ex debitoribus, fi à parti facta citatione per omnes conreos fupulandi, cum claufula infolidum, per unumquemque citatio particulèrè facta dicitur, & ipfamet verba citationis clarè demonftrant, ibi, & culibet ipforum infolidum, quæ unicuique totum actum attribuit, ex adductis per Barbos. di. 69. in parvis.

Ex prædictis quoq; diecham, compilato iudicio nullitatis contractus communi debitorè, liquidari non poffe inftrumentum ab aliis conreis credendi, & iudicium præventionis motum per totum conreum debendi contra unum ex creditoribus infolidum nocere alteri creditori, quo minus procederet ad interrogationem fuper tenore inftrumenti, Mufcatel in prag. fideiuff. p. 2. q. 8. num. 25. & 28. Galtier. in prag. inftrum. verbo, fuerit ab eo præventus, Ant. Fab. defu. 7. c. de duobus reit. in terminis obfervat. Anichini de prævent. inftrum. cap. 2. q. 8. poffiffimè num. 30. & noviffimè decifum fuit in caufa Dom. norum Antonii, & fratrum de Ponte, cum Anello Mafculo, de qua meminimus in Reta 166. fub num. 123. etenim iudicio nullitatis contractus intentato ab Anello contra prædictos Antonium, & Cafareum, fuit ad infantiam Scipionis de Ponte alterius fratris creditoris infolidum, citatus idem Anellus mafculus fuper tenore inftrumenti, qui apfuit, fuiffe jam factam publicationem, & receptas probationes fuper iudicio nullitatis, & per S. C. provifum fuit, quod expedietur exitus iudicii caufa nullitatis contractus vertentis in S. C. in banca Averfax.

RITUS CCVIII.

Item fcrvat ipfa Curia, quod primo die iuridico, quo curia regitur, poffit quafcumque ferias, fcilicet miffum, vel vindemiarum vel Natalis, vel Refurrexionis, vel campiprivu nullus condemnatur, neque bannitur. in cafu, quo factis omnibus actis, potuiffet illo die condemnari, vel banniri, & hoc fit de equitate potius, quam de iure.

SUMMARERUM

- 1 *Iftac Ritus obfervantia in omnibus Curis Regni adhuc ufq; tempora viget.*
- 2 *Etiã in Archiepifcopali Curia.*
- 3 *Aequitas fcripta præfertur rigori adhuc fcripto.*
- 4 *Dies iuridica quoque dicitur.*
- 5 *Qua fit aequitas, & in quo diftes à rigore, remiffi.*
- 6 *Feriarum mentio fit, qua miffum caufa, aut vindemiarum introduxerunt.*
- 7 *Illæ in caufis fceclibus minime attenduntur.*
- 8 *Familia affociatio, an requirat citationem partis, anni continet iudicium formale.*
- 9 *Illarum durante tempore gefa fuit et valida.*
- 10 *Eas hodi exoleviff. l'arador. tradit.*
- 11 *Feria hominum non impeditur caufas Ecclefie, & Ecclefie vellet.*
- 12 *Remiffio faciendo per offenfum, an poffit recipi in die feftiva.*
- 13 *Nullitates nñm difcusi poffunt tempore feriarum.*

- 1 **I**ftac Ritus obfervantia in omnibus Curis Curis adhuc ufq; tempora viget, ut propterea in prima Curia, quæ regitur poff. aliquas ferias, nemo contumax reputatur, nec aliquis actus eo die fiat in alterius contumaciam, quam, præter Carabitam memorat. Galtier. in prag. inftrum. 3. par. princ. rub. 3. num. 10. quin, & in Archiepifcopali Curia Neapolitana locum quoq; vendicat ex Ritu, ejuſdem Curie. Idque ex aequitate, quæ cum repariatur in hoc Ritu fcripta, præfertur juris rigori, etiam fcripto, *in omnibus ff. de reg. jur. ac propterea effet nulla incuſio, fi contra formam præfentis Ritus incuſaretur contumacia die prædicto iuridico, idelt, non feriato, fi commune jus attendatur, in Lommi dies iubeamus eſſe iuridicos, c. de feris, Alex. conf. 147. fub nu. 11. In Regno autem, & attenta difpoſitione præfentis Ritus intelligitur, pro die illo iuridico, dies, in quo regitur Curia quodquidem folè obtingere bis in hebdomada.*
- 2 **V**erum quid fit aequitas in quo differat à rigore, quæ fub illa comprehendantur, ejuſque effectus necnon in quibus præferatur rigori, explicant abundè *Tufch. concluf. 310. adjuſtis aliis duobus fequentibus, Tiraguell. in tra. de retrah. confanguin. §. 35. gl. 1. per tot. Tufch. fuf. 65. lit. l. Fraſ. de Franch. decif. 219. num. 2. & decif. 229. num. 3.*
- 3 **C**æterum, miffum feriar, & vindemiarum licet introduxerit fuerint in gratiam eorum, qui metere, aut vindemiarum debent, ac propterea impediti eorum ob caufam repertiuntur, alios tamen omnes fovet, & relevant, etiam ad miffos, & vindemias

mias non incumbant, *Alex. conf. 2. sub nu. 6. lib. 2. Berach. de Episcopis. qn. 1. num. 28. & Bartol. Bruni. in rub. de feriis*, præterquam in causis fiscalibus, in quibus ejusmodi feræ non attenduntur, *l. publicæ, C. de feriis*, neque in rebus tempore pœtur s. *l. fulex. §. de feriis*.

6 Idem in causis, quæ geruntur in iudicio non formali, nempe si desit aliquis eorum trium, quæ iudicium constituunt puta in casu, quo petit aliquis, associari sibi familiam, ut præter scandala possessionem capiat, *Alex. conf. 130. num. 3. cum seq. lib. 4. nisi contradicantur talia per Reus*, probantia, citandum esse adversarium in ejusmodi præstatione familie, *super pragm. 1. de conservat. atque ideo effect iudicium formale, tribus constans personis*. Tempus insuper compromissi in illis curare non vetatur, ex *h. conf. 5. lib. 1. & conf. 373. cum seq. lib. 5.*

8 Iste itaque durantiis feriis, iudicia silent, & acta, si quæ fierent, nullitati subjacerent, ex *decis. Marchia Sebati. Medicis 53. vers. nullitas, sub num. 20. nisi superioris accedat dispensatio, ex notatis ab Ann. sing. 192. Reg. de Marin. lib. 1. quosid. ref. cap. 118. num. 3. Borrell. in summ. decis. p. 2. tit. de fer. 4 num. 70. & à nobis ipsis super R. 92. tom. 1. eas tamen hodie penè ubique terrarum evolvere probat *Farinac. lib. 2. r. r. r. r. quosid. par. 5. cap. 4. 4. num. 11.**

9 Speciatim verò, ut causas Ecclesiæ non impediatur feræ hominum, si velit eadem Ecclesia, dicit *Mangrellad Bor. in hoc edicto, §. post operis, ff. de oper. nov. nunciat. Sed an remissio facienda per offensum possit recipi in die festivo, ob juramentum præstandum, inquit lepidè Thor. vot. 57. p. 2.*

12 Nùm verò feriarum tempore procedi possit ad discussionem nullitatum, quæ ad sententia executionem impediendam propositæ sunt, negat *iv. nisi accedente D. Proregis dispensatione, respondet Reg. de Marin. add. cap. 118. 4 num. 6.*

RITUS CCIX

Item servat ipsa Curia in sero regi hora vespere, non de mane, nec potest aliquis condemnari neque banniri, nisi primo vocetur alta voce per tubitum Curie, vel alium loco ejus in ejusdem defectum.

SUMMARERUM

- 1 Curia quando rogatur de manu n. an de sero.
- 2 Differentia nec n. viget inter bannitum & damnatum in contumacia.
- 3 Bannitum haberi pro confesso, & convicto ostenditur, nisi propterea requiratur sententia.
- 4 Eius occidere quando, & quibus liceat.
- 5 An sit procedendum contra dantes villam, & potum multitudini bannitorum.
- 6 Remissio vassalli inquisiti de receptione bannitorum, an facienda sit Baroni.

DE sero regi Curiam in M. C. V. alibi diximus, & hodiernum comprobatur usus, in Regis verò Audientis regulatur de mane, potius

Tom. II.

in Regia Audientia Calabrie citrà, dum motam traheret in Civitate Contentia servari vidisse anno 1611, testatur *Thor. in sua ap. p. m. n. scripta, & in R. A. Salerni, fatetur Avus meus in alia ap. p. l.*

Fortasse verbis hujus *Ritus*, (*Condemnari, neque banniri*) confirmatur sententia illa, quam insequitur *Cathol. de indultu, cap. 14. num. 1. differentiam extare inter bannitos in contumacia, & damnatos in contumacia*. Cæterum de bannitis nonnulla prodimus super *R. 203. & R. 220. sed in hoc R. 220 addimus pœna quadam, nempe, haberi pro confesso, ex statuti dispositione, atque convicto, neque aliam propterea requiri sententiam, teste F. v. dec. 439. ita quod liceat cuicumque illum interimere, etiam si privato odio occiderit, nam ab omni eum esse pœnam immunum, testatur decisum fuisse *Mayrill. dec. 103. R. in florile. conclus. 9. 4 num. 70. Reg. Revis. in rub. prag. de exal. nisi appellacione pendente, quia tunc nemini fas est, teste F. v. dec. 355. sicuti neque clericum bannitum, *Gramm. dec. 29. l. 1. l. 2. l. 3. l. 4. l. 5. l. 6. l. 7. l. 8. l. 9. l. 10. l. 11. l. 12. l. 13. l. 14. l. 15. l. 16. l. 17. l. 18. l. 19. l. 20. l. 21. l. 22. l. 23. l. 24. l. 25. l. 26. l. 27. l. 28. l. 29. l. 30. l. 31. l. 32. l. 33. l. 34. l. 35. l. 36. l. 37. l. 38. l. 39. l. 40. l. 41. l. 42. l. 43. l. 44. l. 45. l. 46. l. 47. l. 48. l. 49. l. 50. l. 51. l. 52. l. 53. l. 54. l. 55. l. 56. l. 57. l. 58. l. 59. l. 60. l. 61. l. 62. l. 63. l. 64. l. 65. l. 66. l. 67. l. 68. l. 69. l. 70. l. 71. l. 72. l. 73. l. 74. l. 75. l. 76. l. 77. l. 78. l. 79. l. 80. l. 81. l. 82. l. 83. l. 84. l. 85. l. 86. l. 87. l. 88. l. 89. l. 90. l. 91. l. 92. l. 93. l. 94. l. 95. l. 96. l. 97. l. 98. l. 99. l. 100. l. 101. l. 102. l. 103. l. 104. l. 105. l. 106. l. 107. l. 108. l. 109. l. 110. l. 111. l. 112. l. 113. l. 114. l. 115. l. 116. l. 117. l. 118. l. 119. l. 120. l. 121. l. 122. l. 123. l. 124. l. 125. l. 126. l. 127. l. 128. l. 129. l. 130. l. 131. l. 132. l. 133. l. 134. l. 135. l. 136. l. 137. l. 138. l. 139. l. 140. l. 141. l. 142. l. 143. l. 144. l. 145. l. 146. l. 147. l. 148. l. 149. l. 150. l. 151. l. 152. l. 153. l. 154. l. 155. l. 156. l. 157. l. 158. l. 159. l. 160. l. 161. l. 162. l. 163. l. 164. l. 165. l. 166. l. 167. l. 168. l. 169. l. 170. l. 171. l. 172. l. 173. l. 174. l. 175. l. 176. l. 177. l. 178. l. 179. l. 180. l. 181. l. 182. l. 183. l. 184. l. 185. l. 186. l. 187. l. 188. l. 189. l. 190. l. 191. l. 192. l. 193. l. 194. l. 195. l. 196. l. 197. l. 198. l. 199. l. 200. l. 201. l. 202. l. 203. l. 204. l. 205. l. 206. l. 207. l. 208. l. 209. l. 210. l. 211. l. 212. l. 213. l. 214. l. 215. l. 216. l. 217. l. 218. l. 219. l. 220. l. 221. l. 222. l. 223. l. 224. l. 225. l. 226. l. 227. l. 228. l. 229. l. 230. l. 231. l. 232. l. 233. l. 234. l. 235. l. 236. l. 237. l. 238. l. 239. l. 240. l. 241. l. 242. l. 243. l. 244. l. 245. l. 246. l. 247. l. 248. l. 249. l. 250. l. 251. l. 252. l. 253. l. 254. l. 255. l. 256. l. 257. l. 258. l. 259. l. 260. l. 261. l. 262. l. 263. l. 264. l. 265. l. 266. l. 267. l. 268. l. 269. l. 270. l. 271. l. 272. l. 273. l. 274. l. 275. l. 276. l. 277. l. 278. l. 279. l. 280. l. 281. l. 282. l. 283. l. 284. l. 285. l. 286. l. 287. l. 288. l. 289. l. 290. l. 291. l. 292. l. 293. l. 294. l. 295. l. 296. l. 297. l. 298. l. 299. l. 300. l. 301. l. 302. l. 303. l. 304. l. 305. l. 306. l. 307. l. 308. l. 309. l. 310. l. 311. l. 312. l. 313. l. 314. l. 315. l. 316. l. 317. l. 318. l. 319. l. 320. l. 321. l. 322. l. 323. l. 324. l. 325. l. 326. l. 327. l. 328. l. 329. l. 330. l. 331. l. 332. l. 333. l. 334. l. 335. l. 336. l. 337. l. 338. l. 339. l. 340. l. 341. l. 342. l. 343. l. 344. l. 345. l. 346. l. 347. l. 348. l. 349. l. 350. l. 351. l. 352. l. 353. l. 354. l. 355. l. 356. l. 357. l. 358. l. 359. l. 360. l. 361. l. 362. l. 363. l. 364. l. 365. l. 366. l. 367. l. 368. l. 369. l. 370. l. 371. l. 372. l. 373. l. 374. l. 375. l. 376. l. 377. l. 378. l. 379. l. 380. l. 381. l. 382. l. 383. l. 384. l. 385. l. 386. l. 387. l. 388. l. 389. l. 390. l. 391. l. 392. l. 393. l. 394. l. 395. l. 396. l. 397. l. 398. l. 399. l. 400. l. 401. l. 402. l. 403. l. 404. l. 405. l. 406. l. 407. l. 408. l. 409. l. 410. l. 411. l. 412. l. 413. l. 414. l. 415. l. 416. l. 417. l. 418. l. 419. l. 420. l. 421. l. 422. l. 423. l. 424. l. 425. l. 426. l. 427. l. 428. l. 429. l. 430. l. 431. l. 432. l. 433. l. 434. l. 435. l. 436. l. 437. l. 438. l. 439. l. 440. l. 441. l. 442. l. 443. l. 444. l. 445. l. 446. l. 447. l. 448. l. 449. l. 450. l. 451. l. 452. l. 453. l. 454. l. 455. l. 456. l. 457. l. 458. l. 459. l. 460. l. 461. l. 462. l. 463. l. 464. l. 465. l. 466. l. 467. l. 468. l. 469. l. 470. l. 471. l. 472. l. 473. l. 474. l. 475. l. 476. l. 477. l. 478. l. 479. l. 480. l. 481. l. 482. l. 483. l. 484. l. 485. l. 486. l. 487. l. 488. l. 489. l. 490. l. 491. l. 492. l. 493. l. 494. l. 495. l. 496. l. 497. l. 498. l. 499. l. 500. l. 501. l. 502. l. 503. l. 504. l. 505. l. 506. l. 507. l. 508. l. 509. l. 510. l. 511. l. 512. l. 513. l. 514. l. 515. l. 516. l. 517. l. 518. l. 519. l. 520. l. 521. l. 522. l. 523. l. 524. l. 525. l. 526. l. 527. l. 528. l. 529. l. 530. l. 531. l. 532. l. 533. l. 534. l. 535. l. 536. l. 537. l. 538. l. 539. l. 540. l. 541. l. 542. l. 543. l. 544. l. 545. l. 546. l. 547. l. 548. l. 549. l. 550. l. 551. l. 552. l. 553. l. 554. l. 555. l. 556. l. 557. l. 558. l. 559. l. 560. l. 561. l. 562. l. 563. l. 564. l. 565. l. 566. l. 567. l. 568. l. 569. l. 570. l. 571. l. 572. l. 573. l. 574. l. 575. l. 576. l. 577. l. 578. l. 579. l. 580. l. 581. l. 582. l. 583. l. 584. l. 585. l. 586. l. 587. l. 588. l. 589. l. 590. l. 591. l. 592. l. 593. l. 594. l. 595. l. 596. l. 597. l. 598. l. 599. l. 600. l. 601. l. 602. l. 603. l. 604. l. 605. l. 606. l. 607. l. 608. l. 609. l. 610. l. 611. l. 612. l. 613. l. 614. l. 615. l. 616. l. 617. l. 618. l. 619. l. 620. l. 621. l. 622. l. 623. l. 624. l. 625. l. 626. l. 627. l. 628. l. 629. l. 630. l. 631. l. 632. l. 633. l. 634. l. 635. l. 636. l. 637. l. 638. l. 639. l. 640. l. 641. l. 642. l. 643. l. 644. l. 645. l. 646. l. 647. l. 648. l. 649. l. 650. l. 651. l. 652. l. 653. l. 654. l. 655. l. 656. l. 657. l. 658. l. 659. l. 660. l. 661. l. 662. l. 663. l. 664. l. 665. l. 666. l. 667. l. 668. l. 669. l. 670. l. 671. l. 672. l. 673. l. 674. l. 675. l. 676. l. 677. l. 678. l. 679. l. 680. l. 681. l. 682. l. 683. l. 684. l. 685. l. 686. l. 687. l. 688. l. 689. l. 690. l. 691. l. 692. l. 693. l. 694. l. 695. l. 696. l. 697. l. 698. l. 699. l. 700. l. 701. l. 702. l. 703. l. 704. l. 705. l. 706. l. 707. l. 708. l. 709. l. 710. l. 711. l. 712. l. 713. l. 714. l. 715. l. 716. l. 717. l. 718. l. 719. l. 720. l. 721. l. 722. l. 723. l. 724. l. 725. l. 726. l. 727. l. 728. l. 729. l. 730. l. 731. l. 732. l. 733. l. 734. l. 735. l. 736. l. 737. l. 738. l. 739. l. 740. l. 741. l. 742. l. 743. l. 744. l. 745. l. 746. l. 747. l. 748. l. 749. l. 750. l. 751. l. 752. l. 753. l. 754. l. 755. l. 756. l. 757. l. 758. l. 759. l. 760. l. 761. l. 762. l. 763. l. 764. l. 765. l. 766. l. 767. l. 768. l. 769. l. 770. l. 771. l. 772. l. 773. l. 774. l. 775. l. 776. l. 777. l. 778. l. 779. l. 780. l. 781. l. 782. l. 783. l. 784. l. 785. l. 786. l. 787. l. 788. l. 789. l. 790. l. 791. l. 792. l. 793. l. 794. l. 795. l. 796. l. 797. l. 798. l. 799. l. 800. l. 801. l. 802. l. 803. l. 804. l. 805. l. 806. l. 807. l. 808. l. 809. l. 810. l. 811. l. 812. l. 813. l. 814. l. 815. l. 816. l. 817. l. 818. l. 819. l. 820. l. 821. l. 822. l. 823. l. 824. l. 825. l. 826. l. 827. l. 828. l. 829. l. 830. l. 831. l. 832. l. 833. l. 834. l. 835. l. 836. l. 837. l. 838. l. 839. l. 840. l. 841. l. 842. l. 843. l. 844. l. 845. l. 846. l. 847. l. 848. l. 849. l. 850. l. 851. l. 852. l. 853. l. 854. l. 855. l. 856. l. 857. l. 858. l. 859. l. 860. l. 861. l. 862. l. 863. l. 864. l. 865. l. 866. l. 867. l. 868. l. 869. l. 870. l. 871. l. 872. l. 873. l. 874. l. 875. l. 876. l. 877. l. 878. l. 879. l. 880. l. 881. l. 882. l. 883. l. 884. l. 885. l. 886. l. 887. l. 888. l. 889. l. 890. l. 891. l. 892. l. 893. l. 894. l. 895. l. 896. l. 897. l. 898. l. 899. l. 900. l. 901. l. 902. l. 903. l. 904. l. 905. l. 906. l. 907. l. 908. l. 909. l. 910. l. 911. l. 912. l. 913. l. 914. l. 915. l. 916. l. 917. l. 918. l. 919. l. 920. l. 921. l. 922. l. 923. l. 924. l. 925. l. 926. l. 927. l. 928. l. 929. l. 930. l. 931. l. 932. l. 933. l. 934. l. 935. l. 936. l. 937. l. 938. l. 939. l. 940. l. 941. l. 942. l. 943. l. 944. l. 945. l. 946. l. 947. l. 948. l. 949. l. 950. l. 951. l. 952. l. 953. l. 954. l. 955. l. 956. l. 957. l. 958. l. 959. l. 960. l. 961. l. 962. l. 963. l. 964. l. 965. l. 966. l. 967. l. 968. l. 969. l. 970. l. 971. l. 972. l. 973. l. 974. l. 975. l. 976. l. 977. l. 978. l. 979. l. 980. l. 981. l. 982. l. 983. l. 984. l. 985. l. 986. l. 987. l. 988. l. 989. l. 990. l. 991. l. 992. l. 993. l. 994. l. 995. l. 996. l. 997. l. 998. l. 999. l. 1000. l. 1001. l. 1002. l. 1003. l. 1004. l. 1005. l. 1006. l. 1007. l. 1008. l. 1009. l. 1010. l. 1011. l. 1012. l. 1013. l. 1014. l. 1015. l. 1016. l. 1017. l. 1018. l. 1019. l. 1020. l. 1021. l. 1022. l. 1023. l. 1024. l. 1025. l. 1026. l. 1027. l. 1028. l. 1029. l. 1030. l. 1031. l. 1032. l. 1033. l. 1034. l. 1035. l. 1036. l. 1037. l. 1038. l. 1039. l. 1040. l. 1041. l. 1042. l. 1043. l. 1044. l. 1045. l. 1046. l. 1047. l. 1048. l. 1049. l. 1050. l. 1051. l. 1052. l. 1053. l. 1054. l. 1055. l. 1056. l. 1057. l. 1058. l. 1059. l. 1060. l. 1061. l. 1062. l. 1063. l. 1064. l. 1065. l. 1066. l. 1067. l. 1068. l. 1069. l. 1070. l. 1071. l. 1072. l. 1073. l. 1074. l. 1075. l. 1076. l. 1077. l. 1078. l. 1079. l. 1080. l. 1081. l. 1082. l. 1083. l. 1084. l. 1085. l. 1086. l. 1087. l. 1088. l. 1089. l. 1090. l. 1091. l. 1092. l. 1093. l. 1094. l. 1095. l. 1096. l. 1097. l. 1098. l. 1099. l. 1100. l. 1101. l. 1102. l. 1103. l. 1104. l. 1105. l. 1106. l. 1107. l. 1108. l. 1109. l. 1110. l. 1111. l. 1112. l. 1113. l. 1114. l. 1115. l. 1116. l. 1117. l. 1118. l. 1119. l. 1120. l. 1121. l. 1122. l. 1123. l. 1124. l. 1125. l. 1126. l. 1127. l. 1128. l. 1129. l. 1130. l. 1131. l. 1132. l. 1133. l. 1134. l. 1135. l. 1136. l. 1137. l. 1138. l. 1139. l. 1140. l. 1141. l. 1142. l. 1143. l. 1144. l. 1145. l. 1146. l. 1147. l. 1148. l. 1149. l. 1150. l. 1151. l. 1152. l. 1153. l. 1154. l. 1155. l. 1156. l. 1157. l. 1158. l. 1159. l. 1160. l. 1161. l. 1162. l. 1163. l. 1164. l. 1165. l. 1166. l. 1167. l. 1168. l. 1169. l. 1170. l. 1171. l. 1172. l. 1173. l. 1174. l. 1175. l. 1176. l. 1177. l. 1178. l. 1179. l. 1180. l. 1181. l. 1182. l. 1183. l. 1184. l. 1185. l. 1186. l. 1187. l. 1188. l. 1189. l. 1190. l. 1191. l. 1192. l. 1193. l. 1194. l. 1195. l. 1196. l. 1197. l. 1198. l. 1199. l. 1200. l. 1201. l. 1202. l. 1203. l. 1204. l. 1205. l. 1206. l. 1207. l. 1208. l. 1209. l. 1210. l. 1211. l. 1212. l. 1213. l. 1214. l. 1215. l. 1216. l. 1217. l. 1218. l. 1219. l. 1220. l. 1221. l. 1222. l. 1223. l. 1224. l. 1225. l. 1226. l. 1227. l. 1228. l. 1229. l. 1230. l. 1231. l. 1232. l. 1233. l. 1234. l. 1235. l. 1236. l. 1237. l. 1238. l. 1239. l. 1240. l. 1241. l. 1242. l. 1243. l. 1244. l. 1245. l. 1246. l. 1247. l. 1248. l. 1249. l. 1250. l. 1251. l. 1252. l. 1253. l. 1254. l. 1255. l. 1256. l. 1257. l. 1258. l. 1259. l. 1260. l. 1261. l. 1262. l. 1263. l. 1264. l. 1265. l. 1266. l. 1267. l. 1268. l. 1269. l. 1270. l. 1271. l. 1272. l. 1273. l. 1274. l. 1275. l. 1276. l. 1277. l. 1278. l. 1279. l. 1280. l. 1281. l. 1282. l. 1283. l. 1284. l. 1285. l. 1286. l. 1287. l. 1288. l. 1289. l. 1290. l. 1291. l. 1292. l. 1293. l. 1294. l. 1295. l. 1296. l. 1297. l. 1298. l. 1299. l. 1300. l. 1301. l. 1302. l. 1303. l. 1304. l. 1305. l. 1306. l. 1307. l. 1308. l. 1309. l. 1310. l. 1311. l. 1312. l. 1313. l. 1314. l. 1315. l. 1316. l. 1317. l. 1318. l. 1319. l. 1320. l. 1321. l. 1322. l. 1323. l. 1324. l. 1325. l. 1326. l. 1327. l. 1328. l. 1329. l. 1330. l. 1331. l. 1332. l. 1333. l. 1334. l. 1335. l. 1336. l. 1337. l. 1338. l. 1339. l. 1340. l. 1341. l. 1342. l. 1343. l. 1344. l. 1345. l. 1346. l. 1347. l. 1348. l. 1349. l. 1350. l. 1351. l. 1352. l. 1353. l. 1354. l. 1355. l. 1356. l. 1357. l. 1358. l. 1359. l. 1360. l. 1361. l. 1362. l. 1363. l. 1364. l. 1365. l. 1366. l. 1367. l. 1368. l. 1369. l. 1370. l. 1371. l. 1372. l. 1373. l. 1374. l. 1375. l. 1376. l. 1377. l. 1378. l. 1379. l. 1380. l. 1381. l. 1382. l. 1383. l. 1384. l. 1385. l. 1386. l. 1387. l. 1388. l. 1389. l. 1390. l. 1391. l. 1392. l. 1393. l. 1394. l. 1395. l. 1396. l. 1397. l. 1398. l. 1399. l. 1400. l. 1401. l. 1402. l. 1403. l. 1404. l. 1405. l. 1406. l. 1407. l. 1408. l. 1409. l. 1410. l. 1411. l. 1412. l. 1413. l. 1414. l. 1415. l. 1416. l. 1417. l. 1418. l. 1419. l. 1420. l. 1421. l. 1422. l. 1423. l. 1424. l. 1425. l. 1426. l. 1427. l. 1428. l. 1429. l. 1430. l. 1431. l. 1432. l. 1433. l. 1434. l. 1435. l. 1436. l. 1437. l. 1438. l. 1439. l***

nn. 872. *Menoch. de arbit. c. 348. num. 16. Giurb. c. 28. Auz. mens. ad Gram. dec. 18. nn. 10. Remissio vassalli inquisitū de receptione bannito- rum, & contumacia R.A. vel M.C. an facienda sit baroni, negativē, quāvis doceat Baro remissionem petens habere privilegia amplissima, & cū clausulis abdicativis, tam in primis, quā in secundis appellationibus, respondent *Fras. de Franch. dec. 470. Reg. Revit. in d. prag. 1. num. 14. de recept. Dom. Reg. Sanfelice dec. 63. à num. 7. sed contrarium asstruunt, & decisumque testantur Foller, in prac. verbo, Audiantur excusatores, sub nn. 134. Visconti ad cit. Franch. dec. 470. Reg. de Ponto de potest. Prærog. tit. 1. §. 3. num. 51. Dura. de prag. DD. tom. 1. tit. de recept. à num. 20. Capiblanco de Baron. tom. 1. prag. 8. par. 2. num. 130. Reg. de Marin. ad Robert. dec. 243. Laguarda ad Revit. cit. loca, Thor. in compend. dec. 3. par. 3. sect. 3. verbo Remissio vassalli Novae de gravam. vassallor. gravam, 379. nn. 2.**

R I T U S C C X .

Item servat ipsa Curia, quod nunquam aliquis licentietur ad dicta Curia, nisi primo faciat condemnari adversarium suum ad penam in obsequia, quae sequitur stabilitam.

S U M M A R I U M .

1. Actor non redeunte ad iudicium dimittitur reus illo condemnato ad penam vigore Rituum.
2. Non autem subsequenti usu, cum citatio tantum dicatur Propter citandam.
3. Observantia in hoc Ritum memorata est in Rit. 219. teste Caravita, cujus vigore credit non fervari; quod in hoc loco statuitur, ut licentia concedi citatio minimē debeat, nisi prius instituta, & condemnare fecerit actorem ad penam statutam in Rit. 207. inquit enim illic, non exprimi, quod fuerit actor reputatus contumax, & condemnatus ad penam, sed tantum, quod fuerit ipse reus licentiat, & nos quippe annuimus respectu contumaciae, recedimus autem in ea parte, quae de pena loquitur, ob expressa verba dicti Rit. 218. (licentietur autem tunc, quando condemnatur) atque ideo verba illius Rit. concipiunt verbis praesentis Rit. & consecutivē patet non ab re hoc in Rit. apposta fuisse illa verba (ad penam in observantia, quae sequitur stabilitam) verum quidem est observantiam praedictam, quamvis in utroque Rit. consuetum recessisse per modum ab auctore, nec amplius condemnari ad penam aliquam actorem non redeuntem ad iudicium, postquam fecerit citare eum, seu circumductam dumtaxat dici citationem, ut scripsimus in Rit. 121. & de Franch. dec. 204. num. 18. qui praeterea adjungit aliud requisitum, ut mandatum retineatur in actis, idque ad eum finem credimus requiri, cujus meminimus Rit. 176. & Rit. 180. & ad materiam vide Galter. in prac. in strum. 2. p. 3. & ult. par. rub. 1. sub. n. 1.

R I T U S C C X I .

Item nota quod si aliquis vadat ad Curiam, & dicat, velle dare fideiussores de iudicio sibi pro aliquo bannito: & solvere jus banni, scilicet tarenos 16. & eos fideiussores det, & solvat praedictum jus: tunc ille extrahitur a banno: qui fideiussores non debet esse de reficiendis expensis adversario nisi de iudicio sibi tantummodo, & tunc datur illi littera extractionis a banno: & idem in civilibus, quia si condemnatur civiliter aliquis: & de fideiussores de iudicio sibi, & de reficiendis expensis adversario tunc ipsi dati ipsos fideiussores sit littera quod ille, cujus nuncium se assererat reponebatur in possessione rerum, in quarum adversarius fuit positus ex primo decreto, vigore dictae condemnationis ad tertiam partem bonorum mobilium non tamen in actis, nec in dicti litteris fit mentio de dicto iure, vel nuncio. Sed dicitur, quomodo tales fideiussores voluntarie se obligaverunt in dicta Curia pro tali, qui in fine interloqu.

S U M M A R I U M .

1. Admittitur contumax ad purgandam contumaciam per interpositum personam.
2. Cuilibet inquisitū famulari hodie illam removere licet.
3. Extrahitur a Banno quando cum effectu dederit fideiussuras.
4. Dedit, tunc, praefers extremam temeritatem.
5. Etiam si pignora daret a banno non extraheretur.
6. Solvitur obsequia, fideiussorem dando, non liberatur.
7. Quis adimplere debet in forma specifica. Cautus est danda in loco iudicii, non domicilii: quid si fideiussor non invenitur.
8. Promissio de satisfaciendo, an pro fideiussione habeatur.
9. Fideiussoris de reficiendis expensis, & de iudicio sibi. Sermo 28.
10. Captus tanquam suspectus de fideiussore tenetur de iudicio sibi, & de iudicium solvendo.
11. Fideiussor de iudicio sibi ad quid tenetur.
12. Eiusmodi fideiussor quomodo distet ab altera de iudicium solvendo, quibusque in casibus extinguitur.
13. Bannitum duplici muliere penam sustinetur.
14. Per penam solutionem, aut compositionem, an extinguatur ne dum contumacia, sed etiam dictum ex contumacia oriuntur.
15. Quid servetur tam in causa civili, quam criminali.
16. Quid agendum quando multa est immoderata, an possit appellari ab ea.
17. In penam an incurras filius contumax quid in Regno.
18. Filii contumax, an dicatur domi citatus.

EX hoc Ritum noster Caravita deducit contumaciam, posse purgari, & cassari mediante persona procuratoris, ipsum inquisitum Auz. mens.

noius ad Copyc. decif. 5. sub num. 1. *Foller. in praxi*
verbo, banniantur, num. 16. ex *Paul. de Cæstr.*
in l. si fideiussor, §. *fin. qui satisf. cogant*, quin
 hodie in Regno quilibet amicus inquisiti, etiam
 ob absente admittitur ad illam removendam: dum-
 modo tamen infra præfixum tempus compareant
 deinde principales personaliter pro delictis de quib-
 us inquisitur, resolutum fuisse in Collaterali
 consilio testatur virtute provisionum; quas infre-
 vit *Elisbur Danua tom. 1. de pugn. DD. tit. de*
contumacia, cap. 1. ad num. 15. eaque subscribit *No-*
war. de gravam. univ. tom. 2. gravam. 160. B.
Jerd. ad Glar. quæst. 93. num. 5. Marant. in specul.
per. 6. 2. memb. de contumac. n. 16. Ricc. colleç.
decif. 571. Cornb. sing. 15. sed an possit coram alio
superiore Iudice illa purgari; Affil. in sist. Clemen-
tia, num. 8.

Verum ex tunc tantum extrahi à banno infu-
 nant verba *Ritus*, quando cum effectu præstetit
 fideiussores de Iudicio sisti hujus *Ritus* vigore
 dandas, ut *Carav. num. 1.* multis tamen adduc-
 tis juris viribus affirmat, idque comprobatur, dictio
 illa (*tunc*, quia præstetit extremam tempore,
Cæstr. deusf. tom. 182. num. 2. & conf. 174. num. 8. etiam
2. lib. 2. Sardi. decif. 207. num. 16. ita quod dis-
positio nihil operetur, nisi conditio sub dicta di-
ctione comprehensa fuerit sit antea sortita esse-
ctum, Ancher. conf. 336. num. 5. & Valla conf.
6. num. 18. affirmatq. Tuschius concl. 390. lit. D.
 quia adiungimus, quod si pignora daret, non
 itaque extraheretur à banno, quia fideiussores
 dare est obligatus, teste *Carthar. decif. Genuast.*
98. num. 5. licuti, & qui solvere tenetur, fidei-
 jussorem dando, non liberatur, ex altera ejusdem
Carthar. decif. 15. num. 3. & 8. concludunt quæ
 scripsimus super *Ritu 169. sub num. 2. ex præte-*
 rea nostra assertioni favente ratione, quod quia
 vis adimplere debet in forma specifica, hacque
 cautio danda est in loco Iudicii, non domicili,
Alex. in l. de die, §. *tutor*, num. 1. §. *qui satisf.*
cog. Affil. in dec. 137. sub num. 2. Borrell. p. 1. sumus
decif. tit. 46. de contumac. num. 15. quid verò
 sit agendum, si fideiussorem non inveniat, *Viv.*
decif. 137. Reg. de Marin. ad Ryverter. dec. 208. à
num. 1. & consil. si contumax sit pauper an
 multetur pro pena contumacie, de quo *Danua*
 add. loco cap. 3. à num. 1. *Scialoja in præf. forind.*
cap.

An verò promissio fideiubendi habeatur pro fi-
 deiussione, extrahit *Prof. de Franch. dec. 574. Maf-*
ses. in comment. ad Consuetud. Neap. tit. de re-
nunc. q. 11. num. 23. pleniusque Trivis. in dec.
Venet. 69. lib. 1. decif. memorans in gratiam
 promittentis, se obligare, ad nihilum teneri, dum
 non se obligaverat.

Cæterum à de fideiussione de resoluendis expen-
 sis, scripsit copiosè *Mafcat. in præf. fideiussoria in*
 11. modo fideiubendi, & de illa de Iudicio sisti
 multa idem edisserit in 12. modo, eum verò aliquis
 est caprus tanquam suspectus de fuga, non so-
 lum cavere tenetur de Iudicio sisti, verum etiam
 de iudicatum solvendo, cum relaxatur, ita scrip-
 tum quippe reliquit *Affil. decif. 170. num. 4. con-*
tradicit tamen Bal. in l. cum proponat, num. 6. Cod.
de bonis aucter. Judic. possid. concludens, cogi tan-
 tum posse ad præstandam fideiussorem de Judi-

Tom. II.

cio sisti, æque eandem sequi sententiam ferè om-
 nes Doctores affirmat *Carav. in add. ad vana*
Affil. decisionem, prævis autem admittit sententiam
Affilii teste additionante ad *Alex. in l. neque im-*
pubeat, §. *qui in jus*, lit. B. §. *de in jus vocand.*
 quamque insequitur fuit S. C. apud *Giazarel.*
dec. 82. & confirmat Corn. conf. 136. vol. 4. Ma-
refces. var. resp. lib. 1. cap. 7. num. 134. de Lau-
rent. dec. Avenion. 203. num. 7. Manilla ad Con-
suet. Bari. §. Reus corvenit, num. 11. de dilatio.
Prof. de Franch. decif. 311. Episcop. Ricc. decif. 61.
par. 1. Gallup. in prax. S. C. par. 1. cap. 3. num. 30.
Mafcat. per. 1. mod. 19. num. 18. & in prax. S. C.
lib. 1. per. 5. Glos. expensæ, num. 28. & receptam in
Francia testatur Rebuff. ad Consil. Gall. artic. 6.
Glos. 42. tra. 3. de liter. obligat. tom. 1. & in Hispa-
nia, memor est Sures in declar. lib. 2. tit. de illis
emplazamientos, lib. 2. vers. sed pome, num. 6. p. 796.
 Sed fideiussor de Iudicio sisti ad quid tenetur
 maxime in causa criminali, vide *Affil. & inibi*
 addentes *dec. 234.* quomodo verò distet ab altera
 de iudicatum solvendo, discent *Tuschius conclus.*
328. lit. F. Index de Angelis in add. ad indic. 82.
Giazarel. dec. quibus in casibus extinguatur, ex-
planant Valent. Franch. de fideiussor. cap. 6. à num.
133. Giazar. decif. 14. & ibi de Angelis, Muta de
ci Sicil. 45. num. 10. Prat. ad Mafcat. in præf. fu-
deiuss. p. 1. mod. 12.

Contumacem verò duplici multari pœna, altera
 quæ applicatur parti, altera sisco, deductur ex
 verbis *Ritus*, quæ pro prima fideiussores dandos,
 & pro secunda solvendum banni ius in turenis
 lexdecim mandant, notatque *Affil. super consil. con-*
sumacem, num. 1. rub. 57. lib. 1. & de expensis à
 contumace rescindis, sermonebantur *Mafcat. in*
prax. lib. 1. per. 2. Glos. veniens, num. 4. Gravet. ad
Vestr. lib. 4. cap. 4. cap. 4. num. 22. Carav. in hoc Ri-
tu, & in altero 298. cuius meminit Tbor. per. 2.
compend. decif. verbo, Expensæ factæ, Mafcat. in
contrah. q. 15. num. 18. Viv. decif. 273. num. 3.
Tap. in Consil. Clementia, lib. 3. Jur. Regni, &
proxim rekrabit Danua t. 1. de pugn. DD. cap. 1. de
contum. num. 6.

Verum quando per pœnæ solutionem, vel com-
 positionem ipsa purgatur contumacia, illa adici-
 tur clausula, verum contumacia remaneat
 firma quoad delictum, ut dicit *Caravita in hoc*
Ritu 211. quem una eum *Ritu* allegat *Viv. de-*
cif. 283. num. 3. lib. 3. quasi quod per illam
 purgationem minime tollatur illud indicium, quod
 per contumaciam contra delinquentem forsitan in-
 surtisset; sed *Foller. in verb. banniantur, num. 54.*
 refert *Petr. de Mont. Fort. Bert. de Cap. & Affil.*
in Consil. Humanitate questionis, dicentes, quod
 bannitus, purgata contumacia, atque à banno ab-
 solutus, in pristinum statum reductur, & proinde
 ipse *Fall. infort.* neque ad torerum indicium
 remanere sufficiens contra eum ex dicta contuma-
 cia purgatione, de cuius dicti veritate, quicquid
 sit de jure, puto propter hoc illam fuisse elausam
 adinventam, firma remanente contumacia quoad
 delictum, ut etiam cap. & carcerari possit, & alia
 ut dixit *Carav. in hoc Ritu*, ubi etiam dicit, non esse
 in usu præstationem fideiussionis de Iudicio sisti
 causa criminali, de qua in ipso *Ritu*, sed in causa
 civili, in qua tunc hodie in usu minime hac tenen-

S 2

pur.

partis mobilitatem multa existat, sed ut *Merant.* dicitur in *par. 6. verbo*, & quandoque appellatur, *num. 289.* exigitur ex quadam consuetudine nonnullarum Curiarum in Regno unius tamen, & nonnullis in alijs, unus augustinus, & *Reg. Top. in d. Constit. Clementia*, lib. 3. compositionem dicit in uno auro.

15. Sed si scire cupis, ad quam summam de iure iusta, pro contumacia multa ascendere possit, ex quo licet, ne iudicantis contemnatur Tribunal, ejusque eludatur autoritas, datum ei sit, poenali iudicio propiam tueri jurisdictionem; ex *tex. in l. unica, ff. si quis iustitiam non obtemperat*, & in *l. 2. ff. si quis in ius vocatus non venit*, ubi DD. tamen illa multa non immoderata, neque excessiva esse debet; ut per *Bonacc. in fruct. com. opin. par. 1. pag. 116.* & propterea ab eius condemnatione appellari possit, ex *l. 2. in multis*, C. de appell. l. si qua pena, ff. de verb. significat. & *Merant. in d. verbo*, & quandoque appellatur, *num. 29.* id etiam affirmat, quando iuxta appellare non in causa principali, in qua certum est, quod non appellat, sed a decreto condemnationis expensarum propter contumaciam, & ibi etiam remissivo, quid ab illarum taxatione. Si vis, inquam, scire, ad quam summam illa multa ascendere possit; vide *tex. in l. 1. et in l. illius*, C. de mod. mult. quam legem de facto non servari, sed Iudices pro personarum, & facti qualitate multipliciter, ut per *Specul. in tit. de sent. prolat. specul. vers. Nunquid, Afflicti*, in cap. 1. *num. 2. in fin. ex quibus cons. fund. consil. Monach. de arbit. lib. 2. cap. 280. num. 1. & Cappe. Latr. dec. 77. Scialoja in prax. forensis, c. 7. & *num. 15. Carol. Rota concilio. num. 28.**

17. Et in eam penam incidere verum contumacem, qui est quando de persona fuit citatus, non autem quando est fictus contumax, qui dicitur quando domi est citatus, ut latius alibi diximus, & dicam in *Rit. seq.* & confirmant *Reg. Rovit. in pragm. 1. de ord. jud. num. 11. Affli. in cap. 1. de milit. contum. notab. 9. vers. Quis autem dicatur*, & declarat *Monach. par. 6. divers. & quando appellatur*, *num. 283.* ubi sub *num. 288.* subnequit rationem, quia in ficto contumace non arguitur, sicuti in vero, dolus, & allegat *Berri-Bold. & Alex. in locis ibi adductis*, & alios allegat *Farinacc. de delict. & pun. q. 18. num. 50.* ubi de *Meranti* mentionem facit, & de communibus ab ipso *Meranti*, relata inferens *Merant. ibid. sub num. 289.* quod ista poena, de qua supra diximus, de Jure Regni, & Curiarum consuetudine contra verum, non autem contra fictum contumacem exigi poterit; Quod quidem dictum tantquam non subsistens rejicias velim. nam in Regno nostro, tam quando quis domi, quam quando personaliter citatur, in penam, de qua supra, incidit, quia *pragm. 2. de ordin. jud. de qua late diximus* alibi, citationem alternativam fieri posse determinat de persona scilicet, seu domi, & hanc opinionem sustinuit ipsemet *Merant.* fuisset dicti immemor, in *ead. par. 6. verbo*, resti consuevit citatus, *num. 128. Scialoja add. tra. ad cap. 6.*

lapsum duorum mensium a die banni: nisi veniat in conspectu Curie, quod uo a.

SUMMARERUM

1. Bannitus a die banni, duorum mensium spatia fruatur ad comparandum.
2. Haec terminum reduxit ad mensem, alter Rit. 220.
3. Reus eorum comprobatur hodierno usu, nam continui solent vinculis mancipari, & fideiussoribus deinde aliquando relaxari.
4. Fideiussoribus quando relaxari possit Reus tangitur remissivo.
5. Ritus hujus sanctio procedit in contumace ficto, & vero, & quis dicatur.
6. Restrigitur, si infra terminum praescriptum venerit in conspectu Curie.
7. Consuetudo superioris in non comparando tantum inebri, ita judicium operari non debet, ut ejus consuetudinem adeat.

N Ullum bannitum capi posse de persona ante lapsum duorum mensium a die banni, sicuti Ritus conformis Constit. Regni clementia, juxta *Hernia* sensum *ibid. col. 2. vers. sic*, & sic possit, & *Affli. 2. notab. vers. sed quid si personaliter*, *num. 3. Compag. in cap. licet contra*, *num. 11. Follet. in prax. crimin. rub. verum si citat. comp. num. 5. & in prag. num. 171.* quem terminum reduxit ad mensem *Ritus 220.* sed nec eorum comprobatur hodierno usu, quod quidem vinculis mancipari solent continuo post contumaciam, tamen vero fideiussoribus relaxari, si desisti qualitat permittat, juxta notata per *Tuschi. cens. 330. lit. F.* dum casus in quibus sit fideiussoribus relaxandis carceratus inquiri, & copiosius *Farinacc. q. 33. & num. 1. Carav. Rit. 41. num. 15. Bejard. ad Cler. qu. 26. num. 12.* memor *Regii* hujus sanctionis in *pragm. 2. de item vigilans*, al. 1. de offic. Mag. Justit. Novar. cult. 3. 156. & alij, quos memoramus super *Rit. 204.*

5. Ritus sanctionem ampliat *Carav. cit.* tam in bannito ficto contumace domi notificato, quam in vero, de persona citato, latiusque explicat *Soc. reg. 105. Ursili. ad Affli. 3. dec. 133. num. 6. & dec. 344. Follet. in prax. crimin. rub. c. si consuebitur*, *num. 3. Jo. Millen in prax. crimin. in forma de contumacia, cap. incip. apparitor*, *num. 31. pag. 57. Felt. in prax. Roman. lib. 7. cap. 3. num. 22. & ibi Grav. num. 53. Scarglion. in Rit. 120. num. 2. & 3. & laudato *Carav. hoc in Rit. 217. num. 2. tradit Jona. Bapt. Thor. par. 2. compend. verbo, expense facta.**

Quin, verus contumax nedum dicitur citatus personaliter, sed etiam is, qui latitando procuravit, ne de persona notificaretur, *Alex. in l. proponendum, §. si autem Reus, C. de Judic. Axi. num. 1.* memor *Carav. in hoc Rit. ad Cappe. dec. 139. sub num. 1.* & quid si non potest Reus citari, de persona, neque domi, & ignoratur locus, in quo possit citari, inquiri *Reg. Sanfede. in prax. Judic. in summ. ord. proced. num. 17.*

6. Illam vero, idemmet *Ritus* restringit regulam, nisi infra terminum praescriptum veniat bannitus in conspectu Curie; Solent quandoque superior-

RITVS CCXII.

Item nota, quod nullus bannitus potest capi ante

res amittere, & conviventibus oculis pati, ut criminolus per aliquot dies comparere discurrat, ille tamen ex verbis *Ritus*, ibi, *Nisi veniat in conspectu Curia*, iunctis alijs *Carcer*. in initio, cavere debet, ne interim ad Tribunalia accedat, atque iudicis conspectum adeat, quandoquidem cesseret tunc conventiva, & ne expresse permittitur videtur, ipsum vinculis mancipari iubere cogere, ita quippe supremum officiale fecisse recordamur, cum in gratiam cuiusdam Principis inclinasset, ut quidam inquisitus, non obstante lapsu sibi præscripti termini ad comparandum in hac Civitate coram ipso, tanquam delicto, frueretur altero mense, in quo ad ipsum veniret, ut totius negotij s. sum enarraret, quia ausus est, credens, posse realiter & tacita concessa dilatione gaudere, ipsum quidem delicti mandavit, & in carceres conjici, quomobrem cum à Principe, tanquam violatæ fidei argueretur, illi per familiarem suum significavit, se alio modo gerere non potuisse, necessitate enim ad id coactum; nec propterea fidem datam violasse; quippe qui eam ita obstrictus fuit Reus suo non se præstaret conspectui sui validissime rationi acquievit vir ille prudentissimus. Al quidam relaxatum carceribus mancipatum ob causam Medici attestantis illum laborare ad versâ validudine, iterum devinciri, vidimus, cum sanctus ad iudicis venire ausus est conspectum, etiam nondum lapsu termino habitationis.

rari in illis debet, idque apertius desumitur ex verbis sequentis *Ritus*, illis nempe, *non componitur de tempore*. Verum postiora tempora veteribus placatori hanc etiam moram obliterarunt, usque contradicente, improbarunt, ut in hoc *Ritu* testatur *Caravita* passimque omnes experientur, atque idem multo magis dicendum videtur, illum quoque usum abrogatum fuisse, cuius meminit *Compag. indic. cap. 155. num. 16.* ut pro quocumque crimine captus in banno post bimestre tempus tandem moretur in vinculis, quandoque contumax fiat.

2. Ceterum, multa concurrere debere, ut bannitus quis reputetur, liquet ex *Cons. grandis*, quæ præterea illa recenset, & inibi *Aff. num. 8. & 9.* qui bannum aliquot non tenere, adijcit in eodem *num. 9.* cum tamén de bannis pro causis criminalibus agimus, non civilibus, quorum est sermo in hoc *Ritu*, non obstantibus postremis verbis illis, *nisi sit captus in banno*, quod ita insinuat, loqui de bannis pro causis capitalibus, dum capi, banno durante, possunt, etenim bannitum pro causis civilibus, etiam carcerari posse, docet *Aff. in consuet. contumacem, sub num. 2. & cons. si quis post hitem, num. 25. rub. 97. lib. 1.* de his præterea bannitis multa scripsimus super *R. t. 267.* necnon in alijs inibi memoratis locis.

RITUS CCXIV.

Item nota quod nullus bannitus componitur de mora carceris: nisi sit captus in banno.

SUMMA RERUM.

1. *Compositio de mora carceris qua fit, non talis mora posteriorioribus nostris temporibus attenditur.*
2. *Quæ concurrere debet, ut quis dicatur bannitus.*
3. *An Ritus noster loquatur de bannitis pro causis capitalibus, an etiam pro civilibus.*
4. *Bannitus etiam pro causis civilibus qui esse possit, & carcerari.*

Sermocinatur hic *Ritus* de compositione pro mora carceris, scilicet, de tempore, quo morantur banniti in carceribus, nempe, quanto tempore penitentur in contumacia non comparendo, eorum virtute *Capituli R. t. 155.* exordient. s. *si quis, s. fin.* quibus bannitus pro contumacia criminis in moris, puta, non merentis poenam mortis naturalis, aut deponat onis, membri abscissionis, sive perpetui carceris, quavis per annum steterit in contumacia forjudicari vetatur, sed alij in eo capite stant: pena multatur, atque ea præstent, ut sive fuerit de crimine absolutus, sive condemnatus, sive destitit accusator, propter tam diuturnam contumaciam carceribus mancipatur tanto temporis spacio, quanto in contumacia perduravit.

Hujus itaque moræ carceris in hoc *Ritu* vetatur compositio, scilicet hujus temporis, quo mor-

Item quod si bannitus veniat ad Curiam cum denariis in manu: de jure banni, & prædictis fidejussoribus, solvit jus banni, & præstat fidejussoribus non capitur, & extrahitur à banno, & non componitur de tempore, & idem, si veniat cum jure nuntius ejus paratus cum dictis fidejussoribus: & cum dicta pecunia banni, quis tunc extrahitur à banno, & non componitur de tempore, & in prædictis duobus casibus, quando aliquis est civiliter condemnatus: & idem bannitus, vel eorum inter-nuncijs, non coguntur componere de tertiaris, ad quas fuerint condemnati.

SUMMA RERUM.

1. *Intellectus traditur Ritus verbi (Veniat ad Curiam cum denariis in manu.)*
2. *Contumax potest mittere alium ad purgandam contumaciam.*
3. *Spontè cum veniente iustitia proceditur.*
4. *Spontè venire, quando quis dicatur.*
5. *Perpenditur Host. essatum in cap. de hoc tantum, de Symon.*
6. *Solutio tantum, quam extrahi à banno, ostenditur.*
7. *Verba nonnulla Ritus intelligentiam afferunt alijs loquentibus de bannitis.*

Verba isthæc *Ritus*, (*Veniat ad Curiam cum denariis in manu*) ridiculam videntur præfere observantiam, nisi quid intus præparatum, advertamus, etenim bannitus, ex hoc ipso, quod bannitus est, proculdubio vel in itinere, vel in itinere, vel in adventu ad Curiam, antequam suam manifestaret intentionem, causamque access-

fus, devinci poffet à miftris, & tanquam bannitus capi, ad hæc vitanda adveniens fuit obliervantia defrendi pecuniam in manu folvendam pro jure banni, atque ita non capietur, quin à jure banni extrahatur, ut in *Ritu* dicitur. Verùm postmodum aliud introductum fuit, & cautius remedium, quod ipse qui non amplius veniat, nè in vinculis mancipetur, sed alium mittat, & contumaciam illius mediis persona purget, quod etiam *Car. revisa* rimatur super *Ritu* 135. sub *num. 2.* & nos ibidem infinuamus.

Quin, ex recensitis verbis aliud deducitur perutile axioma, quod prompte veniens, lenius punitus, mitiusque cum eo agitur, idque ex *Ritu* 135. altero 211. apertius liquet, necnon jure ipso communi. Doctoribus multis, *textus* namque in *cap. presbyterum* 50. *diff.* mittis agendum cum eo presbytero, *quia commissum facinus facili dicitur professione, confessus, in cap. non dicatis, 12. q. 1. ex Dno Augustino*, ut quicunque in malum proprietat s progressus fuerit, *si hoc alteri custodiat parcatur illi, & opetur pro illo, si autem deprehendatur, atque convincitur secundum arbitrium presbyteri, vel presbyteri gravius condemnatur, Gloss.* etiam percellebis extat in *cap. de hoc autem, de Symen*. tandemque *Forinac. q. 81. à num. 1.* longo sermone explicans, quorum tamen verba insinuamus, ut fulsumur, ut etiam citatus veniens, imò, & captus, si facile enarravit commissum à se crimen, sit mitius castigandus, quod à jure, & usu abhorreere omnino videtur, & nos proculdubio credimus antedictorum Doctorum sententiam merito restringendam ad eum, qui sponte confessus est, ac sponte venit, ac Judicis conspectui se presentavit, illiusque in carceribus se constituit, etenim in his terminis verba faciens *Hippel. de Morf. in præf. §. d. ligentur, num. 404. & conf. 217. num. 49. Barth. Peron. conf. 31. vers. decimo, & ultima. Gramme. conf. crim. 29. num. 32. Alban. conf. 94. ad finem. Novell. in trad. ad defens. in tit. responsione rerum in constitutis, num. 10. Bertaz. conf. crim. 357. num. 6. & in materia hæreticali, post Eymeric. in suo direct. par. 3. num. 58. & Symeon. de Cathol. institut. tit. 44. num. 3. scripsit Regna in comment. 12. ejusd. 3. par. Eymer. à num. 56. lit. F. & Hostiens. generatim loquens distinctione utitur in eod. cap. de hoc, num. 1. textus conciliat ad invicem pugnantes, & ait, cum veniente proprio motu, & sponte, & liberaliter consentiente agitur mittitur, ut in contrariis. Si vero timore probationum non est ipse procedendum: quod quippe verbum (procedendum) haud intelligimus, & interpretamur in eum sensum, in quem sumit Abb. inibi sub u. 8. de totali immunitate, vanc conciliat diffidentem sententiam, nixus esset, eo quod dissimilibus verbis, idem in utroque casu respondisset, non igitur voluit, illi esse procedendum in ea parte, qua prius dixerat castigandum sponte venientem, quoniam mitiori plectendum poena responderat cum eo autem, qui timore probationum rigidius procedendum, e. que non parandum, scilicet in nihilo parandum esse, ut à mitiori adhuc excludatur poena, quin meminimus Episcop. Campanil. in ejus divers. jur. Canon. rub. 1. cap. 26. num. 45. conclusisse, sponte venisse eum, qui citatus à Judice*

venit, necnon confessum vigore torture similiter dici sponte confessum, & addimus *Rejas in tractat. de hæretic. p. 2. num. 292. & 299.*

Ad cætera verba *Ritus* delectentes potissimum ad illa (& extrahatur à banno) advertimus, cum tantum solutione extrahatur à banno, cessare ideò hoc casu poenam tertie partis mobiliu, & persolvat tantum tarenos sexdecim mentionatos in *Ritu* 135. & in causa est, spontanea comparitio, de qua fatetur iste *Ritus* necnon alter 135. & 211. cui indulgetur plurimum, ideoque conceditur transactio poenæ incurse propter bannum tertie partis mobiliu, quod ex verbis *Car. rev.* desumitur aperte super *Ritu* 211. in initio, nosque latius alibi dicimus. Alia insuper *Ritus* verba (*civilibus condemnatis*) & sub quencia multis Ritibus intelliguntiam afferunt loquentibus de bannitis, cum nonnullos banniri pro causis, etiam civilibus ostendant, & altera *Ritu* 211. nempe *idem in civilibus* item alia *Ritu* 206. ergo non omnes illos *Ritus* necessarii intelligendos esse de bannitis pro capitalibus causis, existimandum est, sed aliquos, etiam pro civilibus, sique eorum sensui congruit, opulaturque decif. de Franch. 271. quam ad hoc probandum adduco super *Ritu* 306.

R I T V S CCXY.

Item quod illi qui sunt banniti, debeant prestare infra tres dies indejussores, si comparere eodem die, quo fuerunt banniti, queritur, quid in civiliter condemnatis, an debeant prestare? Immo eo ipso, quod comparere: etiam usque ad primum sonnum; & faciunt scribi comparitionem: condemnatio illa ad tertium, vel sextum, est retractata abique alia retractatione, sed solum, quod scribitur eodem die ibidem: dictus condemnatus comparuit in dicta Curia, & debet comparere dicto eodem die personaliter: & non per procuratorem; ad hoc ut dicta condemnatio retractata intelligatur, & idem in bannito, ut si eodem die compareret usque ad primum sonnum intelligitur esse retractatum bannum, & tertia, quod nota.

S U M M A R I U M.

1. Banniti juxta hunc ritum debent prestare fidejussores, scilicet de stando juri.
2. Carceratus pro levi causa fit ad relaxandum sub depositione de reparatione, unde, an possit sub ditione, si descedat à Felatio, aut aliunde.
3. Dicitio, imò est præcedentium correctio, & oppositio est: hinc est ultimam ditionem roborare.
4. Testis si attestetur aliquid, mixtus, adjungat aliud, cum ditione, imò, postrema illius assertio subsistat, ut, nunquam vacillasse sit dicendum, an possit se statim corrigisse, ostenditur.
5. Praefata dicitio, imò, quandoque copulativè, nunquamque alternativè ponitur.

DE hoc *Ritu* scripsimus in antecedentibus 204. & 206. nonnulla hic adnotabimus, potissimum teneri bannitos, sub contumacia prestare fidejussores, scilicet de stando juri, teste *Car. rev.* 404.

204. *sub num. 4.* rationem tamen non adjicit, quam prætereundam esse non existimamus, dicimus itaque, quod quamvis *Bart. in l. 1. §. 1. ff. de castod. rer. op. netur*, carceratur pro levi delicto, aut poena pecuniaria castigandum, vel relaxandum esse lub fidei jussione, de tegendo aliquem locum pro carcere, & ab eo non recedendo, non autem de stando juri, & iudicatum solvendo; Nos tamen verius censemus, sufficere cautionem de representando, & de stando juri, ac iudicatum solvendo, quod ex *Bal. & alijs* d. ducit, & defendit *Farinac. q. 33. num. 1. 3. & 4.*

Di'ponit insuper *Ritus*, quod eo ipso, quod eadem die comparuerint iuli: ad primum iomum, & stante sola amotione d. e. & comparitionis, condemnatio ad tertiam, vel sextam partem bonorum, factam vigore *Ritus* acquiritur, abrogata absque alia retractatione, scilicet absque d. p. to retractante id est revocante iam dictam condemnationem, suppetique, si salimur, quod frustra decretum inturponitur, & in cassum licentia conceditur, ubi ius off. ntur altera hominis non requiritur, ex *Glos. in cap. fin. vers. diligencia, de Magist. sit. ac Nov. in sum. c. 25. n. 11.* quorum celebrissima sententia, ne tua excedat mente, quippe que non ex quo tibi erit emolumento, perinde, ac m. hi, non tamen profuit ad honorem,

4 Di'ctio verò (imo) de qua *Ritus* meminit, suapte natura est præcedentium correctiva, ejusque effectus est ultimum roborare, teste *Paulo Cyprensi in l. si ita scriptum, ff. de hered. inst. ubi. Bart. cop. os. de ea re sciat, n. penon in l. stichus, imò Panphilius, ff. de manum. testam. Abb. in cap. accedens, n. 9. ut lit. non contest. & cop. inter corporalia n. 17. de testat. Frat. quin. *Almeida. conf. 574. num. 4.* nimium ait, prædictam dictionem esse adverbialiter, & augere, atque idem h. testis attestetur aliam,*

5 quid, moxque adjungat aliud cum dictione, imò, subsistat illius postrema assertioem, cum tunc non vacillasse, sed potius se statim correxisset, dendum est, Idq. suadet idem *Bart. in eod. l. si ita scriptum, n. 2.* idemque *Cyprensi* add. *l. si qua num. 2. ff. si servit. vend.* non tamen negamus, prædictam dictionem copulativè quandoque poni, & ampliativè: idemque si d. c. o. etiam, aut copula, & adnectitur, teste *Bart. ita declarante in l. 1. §. quibus, num. 17. ff. de mov. facienda, & Decio in l. cognitio, n. 3. ff. de offic. ius. quon, & alternativè nonnumquam poni, cum scilicet eadem, aut major viget ratio in præcedenti, quod si eadem non subsistat ratio, correctivè tantum addi, ex *l. si vendens, tñm in princ. tñm §. 2. ff. de leg. Rod. de jñm, prout est. Bart. defendit indic. ad l. si ita scriptum, n. 1. eademque adducta l. 1. §. quibus, num. 17. de nov. Cod. fac. atque *Cyprensi* in prædicta *l. si qua, n. 1.***

RITUS CCXVI.

Item quod de quolibet bannito extrahentes à banno, sed de pilis, qui extraxerunt se à bannis suis vicibus, simul, vel separatim fiant, & fieri debeant unum, vel plura publica instrumenta debitis solemnitatibus roboranda, in quo, sed quibus continetur littera commissionum dictionum commissariorum, de recipiend. a fidei iussoribus delictis,

bannitis, cum distinctione nominum bannitorum, & divagatione bannitorum eorumdem, ac annotatibus reliquorum bonorum omnium mobilium, & stabili bannitorum prætorum contentorum in eisdem litteris executionum assumendaque infra terminum, in dict. solemnitatibus munienda, mittant una cum pecunia d. forum bannitorum, & tertiarum ad Curiam supradictam,

SUMMARERUM.

- 1 Anvi redditus, & census, an veniant mobilium, vel stabilitum sub appellatione.
- 2 Censui dicitur exsistere in loco, ubi fundus existit, sive super quo fuit impositus.
- 3 In legato facto de omni eo, quod testator habet in Civitate, an comprehendatur census impositus super bonis existentibus in comitate.
- 4 Legatus factum conjuncta persona, latè debet interpretari.
- 5 In parvis Civitatibus, & oppidis, appellatione Civitatum venit Comitatus.
- 6 Legatum debet intelligi de bonis existentibus in comitate, ad hoc etiam numerus pluralis verificatur.
- 7 P. causa in thymate propositio non est apta entine, quare amorem erga nepotem.
- 8 Quid de functionibus fiscalibus.
- 9 An veri animalia.
- 10 Regularibus fecati mobilium, & immobilium possit interdici, ita quoque animalium.
- 11 In venditione mobilium, & immobilium quantum veniant, remissum.
- 12 Legatum factum de argento testatoris, an continet tantum argentum, quod habet tempore testamenti, vel etiam, quod postea acquisivit.
- 13 Legatum factum de eo, quod semper testatori debet comprehendit illud, quod pari debetur, non quod in die.

Ritus præcens loquitur de his quæ spectant ad officium commissariorum, quod quotidè contra contumaces erim nales, & civiles delinuntur, quorum sermo factus in *Ritus* 132. & cum hoc erimus plius hinc enarra non servet, nos propterea non immoramur, sed totum in index *Ritus* verbis: *Ad arbitrium bannum omnium mobilium, & stabilitum, quæsumus, an etiam annuorum reddituum, & censuum, quæ in questionem extrinsecus Gutierrez. p. 17. q. 1. §. 9. q. 83. de Franch. dec. 234. num. 4. & 5. & dec. 168. n. 13. Martia voto 51. num. 6. & 12. Gratian. dec. Martia 54. num. 27. Sard. copiosè dec. 204. Mandoff. ad Roman. conf. 188. lit. D. Borrell. conf. 17. n. 13. Sessa decif. Argentor. 124. n. 1. & 23. par. 1. Moirill. dec. 115. à n. 5. Confil. de Georgio in jura alleg. 38. n. 9. & affirmativè dicendum, ex quo census dicitur exsistere in loco, ubi fundus existit, sive super quo fuit impositus, Pirag. de jur. primog. q. 49. n. 9. Gabr. conf. 141. n. 10. 16. sib. 3. Boccard. de censib. p. 2. num. 49. Gineiro. de Gabell. q. 55. num. 1. Roderic. de ann. redd. lib. 2. q. 9. n. 8. in fin. vers. an autem Census; Paul. r. r. r. quod. lib. 1. cap. 3. §. 8. n. 13. cum seq. fol. 1. Daerd de Crisf. 1. q. 31. n. 31. Sanchez cons. moral. lib. 4. cap. 4. d. 42. num. 5.*

num. 6. & per tot. *Theſaur. num. 5. in fin. lib. 2. Fregrin. conf. 92. ante fin. vers. in personis autem, lib. 5. cum aliis per Rotam in Viterbien. hereditatis 29. Februarii 1638. coram bon. memor. Buccabellia, conveniunt tradita, per Gabriel. conf. 141. nu. 15. lib. 2. Surr. decif. 204. num. 7. Bar. ad decif. 109. nu. 10. Gratian. discipuli. 585. nu. 6. cum seqq.*

3 Hinc respondit Amico Romæ comemoranti, In legato factio di tutte quelle bñ in Tirol, comprehendi censum impositum super bonis existentibus sub Comitatu Tiburtino, quod focus esset, si testator dixisset, *lascio tutto quello, che bñ nella Città di Tirol, ex Bart. in l. 1. §. cum Urbem, nu. 11. §. de offic. Praef. Urbisidem Bar. in l. 2. nu. 2. ante fin. & nu. 3. §. de verb. sign. add. Roman. sing. 552. Menoch. de praes. lib. 4. praef. 126. num. 13. Simon. de Praes. de interp. ult. vol. b. 4. interp. 1. dub. 8. nu. 22. fol. 395. Mart. de success. par. 4. qn. 18. num. 109. & firmavit Rota in Firmana fideicommissi 20. Novembri 1620. etiam Ubelis, etiam qui concurrebant tres conjunctura.*

4 Prima desumpta ex eo, quia legatum factum fuit conjunctis personæ dilectæ Testatori, inde late debet interpretari, *Crescat. conf. 297. nu. 1. Nat. conf. 226. per tot. Cor. conf. 192. num. 2. Menoch. conf. 140. nu. 12. & praesumpt. 126. num. 7. lib. 4. & de arbit. iud. lib. 1. qn. 99. nu. 15. Gratian. decif. March. 96. num. 1. cum seq. & dixit Rota in dicta Firmana fideicommissi coram Ubaldo.*

5 Secunda, quia juxta communem usum loquendi in parvis Civitatibus, & oppidis appellatione harum Civitatum venit, etiam Comitatus, qui usus loquendi multum operatur, immò multoties praefertur propriae significationi vocabuli, & interpretandis legatis attenditur, *l. 1. b. r. nu. 5. quod sances Cossus, de legat. 3. Bart. conf. 159. num. 1. par. 1. Cephal. conf. 599. num. 15. Gratian. dicta dec. 96. num. 16. cum seqq.*

6 Tertia conjectura deprompta fuit ex eo, quia legatum fuit factum per verba generalia, & in numero plurali, ibi, *tanto stabili quanto mobili. Unde debet saltem legatum verificari in duobus stabilibus, & si in legato non comprehenderetur census, adesse usum tantummodo corpus bonorum stabilium, & quidem exigui valoris, nempe stabulum, quapropter debet intelligi legatum de bonis existentibus in Comitatu, ad hoc ut numerus pluralis verificetur, & avett. conf. 297. nu. 4. Surr. dec. 204. num. 14. & 210. nu. 9. Caput ad decif. 154. nu. 6. par. 3.*

7 Nec obitare dicebam, esse heredem piam causam, quia cum eadem pia causa tot milliaris scutorum fuerit consecuta in illa opulenta hereditate, non illa est apta extinguere amorem erga Nepotem in tam tenui legato, *Monterperell. conf. 105. nu. 7. Roder. resol. 1. num. 39. Vincent de Frauch. decif. 597.*

8 Et an appellatione bonorum veniant functiones fideles, *Card. Anton. Mecc. in sybo. casuum forens. cap. 18. 19. 20. & 21. Cypre. Lerro, & Giaz. ad eum dec. 37. tom. 1. Reg. de Marin. ad Roder. dec. 342.*

9 Quid de bovis, cæterisque aliis animalibus, quæ mero jure, inter nec mobilia, neque immobilia reputari, sed tertium quandam constituere speciem, scilicet, se moventium docent *Tiraquell. de retrah. signat. §. 1. Glos. 7. num. 44. Parla-*

der. lib. 2. rer. quotid. cap. fin. par. 5. §. 3. sub nu. 13. Illorumque annotatio facienda erit? Ex verbis presentis Rota non videtur. Illud tamen in more nunc positum, ut ab executionibus illa quoque adnotentur, nulla quodam ratione, aut jure, ut animadvertere possit prudens lector) sed tantum ministrorum injuria, & potentia, quamvis in aliquibus comprehendendi animalia sub mobiliu, & immobiliu appellatione ad vitandum absurdum, vel ex disponentis necessaria interpretatione mentis, non dubitamus, ut præcurum contingit in 10 functione Conciliari disponente in c. 2. sess. 25. de regul. ut nemini regulari liceat bona immobilia, vel mobilia, &c. possidere, de qua copiose scripsit Episcopus Campanilani divers. jur. Canon. sub. 12. c. 46. nu. 68. nisi enim, & animalia quoque possidere Regularis veretur, ridicula certe res esset: Quamobrem omnino dicendum, non illa quidem Regulari habere posse: max. me ob subsequencia in eodem decreto verba aperte præportantia, hanc esse mentem Concilii, nemum rationem, ob quam decretum illud à prudentissimis Patribus illis manavit.

11 In venditione rerum mobilium, & immobilium, quænam veniant, vel non, præter à nobis adducta in Ritu 132. tom. 1. late pertractant *Theor. vol. 46. par. 2. Reg. Roder. decif. 72. Mucc. q. forens. 29.*

12 Et au legatum factum de argento testatoris, contineat argentum tantum, quoad habet tempore testamenti, vel etiam quod postea acquisivit, *Reg. de Marin. lib. 2. quotidi. idem. cap. 122. Reg. Roder. add. dec. 342. & ibidem idem Reg. de Marin. in abs. v.*

13 Legatum verò si fiat de eo, quod Sempronius testatori debet, & Sempronius illi debeat pure, & in diem, comprehenditur tantum illud, quod pure daretur, *l. si ita scriptis 47. §. de leg. 2. Reg. de Marin. ad Roder. dec. 283.*

RITUS CCXVII.

I Tam quod post receptionem dictarum fideiussionum, commissarius ipse mandet ex Reginali, dictæ Curie parte, dictis principalibus bannitis (si præsentibus fuerint, si tunc eorum fideiussoribus supradictis in illorum absentia, ad penam fideiussionum præfatarum quatenus fuerint bannitis siquidem ipsi fuerint ex officio dictæ Curie banniti, quod dictos bannitos, sed principales infra terminum per dictum commissarium eisdem bannitis, sed eorum fideiussoribus præfegendum, pro causis præmissis stant in judicio dictæ Curie, & se præsentent.

SUMMARIUM

- 1 Fideiussor de stando juri, & judicio sibi principalis potius, quam fideiussor appellatur.
- 2 Excusationis beneficio non fruuntur juxta Mastat, & Hippol. effatum, quod extricatur, & enucleatur.
- 3 Excusationis materia, præbitis septem questionibus, dilucidatur.
- 4 Fideiussor de judicatum solvendo an valeat dicere de nullitate sententia lata contra principalem.

- 5 Fideiussor indomitatis non convenitur aut principalis excusationem.
- 6 Fideiussoris renunciatio beneficio sibi competentis debet esse specialis, an sufficiat tantum generalis.
- 7 Excusatio exceptio, an possit denegari tertio per iudicem, quando proceditur sola facti veritate inspecta.
- 8 Ista de obliet viro, & mori agentibus ad dotem contra tertios possessorum bonorum tacita pñtioni hypothecaria.
- 9 Excusatio materia, quibus in locis à DD. tractatur.

I Schætz Ritus dispositio collimat materiam, quam antecedens Ritus, & alter 132. tractat circa Commisionum officio incumbens, quæ cum recesserint ab aula, libenter omittimus, tantum advertimus, quod fideiussores, de quibus ipsemet Ritus loquitur cum sint de stando juri, & iudicio sibi, ut dixi in Rita 215. principales potius, quam fideiussores appellantur, l. 2. §. qui fideiuss. cog. ac propterea excusationis beneficio non sibi adducunt Berard. Mascell. in prax. fideiussoria par. 2. §. ultima nu. 32. post Hypolit. in rub. de fideiuss. num. 16. illam statuens resolutionem, quod cum aliquis pro aliquo promissit solvere, & se principalem constituit, non gaudet beneficio excusationis, & ordinis, quorsum enim aliqui proficerent illa verba, constitutis se principalem, in quo differret invicem simplex fideiussor, & hujusmodi constitutus? quid opus esset aliis, atque distinctis nominibus? cum in contrariis, & conventionibus, atque instrumentis, nihil superfluum, aut otiosum esse debeat, at sint eum virtute, & emergit accepienda verba ex Glos. in l. 1. §. de pñt. & commod. rei vend. Bal. in rub. C. de contrah. emptio. num. 9. Anan. conf. 98. eodemque Hypolit. num. 63. & seq. Verum hoc etiam, casu scilicet cum sit qui s principalem assentit, subvenire ejusmodi constitutendi excusationis beneficium ut prius re. principalis bona pro quo constituit, d. excusatione examinentur, quam ipsius principaliter obligat, deducit ex Gl. Alex. Fabr. Aratino, & aliis & omnino firmat Falut. Franch. tra 7. de fideiuss. cap. 5. num. 192. quam deinde à num. 194. declarat conclusionem, ac propterea universam excusationis materiam in eo capite exarat à num. 141. usque, & per totum num. 229. ipsum distinctam articulis, nempe, quid sit excusatio, quando, & quibus in casibus necessaria sit, cui competat illius exceptio adversus quem illa exerceatur, circa quas res veretur; & quæ sit illius forma, eaque quomodo sit iustificanda, demumque quando cesset remedium excusationis atque recentior casus Card. Montic. de iacis. & ambig. lib. 16. tit. 15. & 16. cap. 17. & 18.

Quomobrem ratio, qua innexi Mascell. & H. conclusit, conclusit, fideiussorem de stando juri, & in eo aiti, cum rejecta apparet, videtur nec debere subsistere eorum assertio, ut illi excusatione non gaudeant, & consecutive affirmandum, gaudere, nos autem in intus perservantes causas eorum, affirmamus, predictos fideiussores non versari in h. terminis, ut eorum in casu contro-

Tom. II.

verti necesse sit, nisi favore possintur necesse, cum reis condemnatis, fideiussores ipsi liberentur, ac propterea in eis non procedere quæstiones si principalium sint excusanda bona, propterea adversus Sess. decif. de annu. 151. sub num. 3. par. 2. auctoritate Gl. de Pap. in decif. 26. ob exindam itaque obligationem vanum est querere, si possintur, & conveniunt tradita Galapo. in prax. p. 2. cap. 3. tradens sub num. 18. in notis Curia prelati etiam de iudicatum solvendo, prout in Hispania testatur Swar. in decif. l. 11. tit. de lus implorantibus, rub. 2. v. f. sed pñt. num. 6 in Francia; Rebus. ad Gall. consil. art. 6. Glos. 3. tra 3. de rit. oblig. num. 55. qui fid. iussor de iudicatum an valeat dicere de nullitate sententiarum contra principalem, negativè, ex Post. de nullis. rub. quis possit dicere de null. sentent. contra alium lata pro suo interesse, num. 17. resolu. Dom. Confil. Rocc. resp. 7. num. 13. tom. 1. & an valeat allegare lites pendentes factam cum principali, resolve ex addit. 5 per Dom. Confil. Strab. centur. 2. resol. 113. num. 25.

Notandum quoque, fideiussorum indemnitas, etiam accedat: renunciatioe Auth. prefatus, C. de fideiuss. non posse autem principis excusationem conveniri, H. pp. de Mascell. in rub. de fideiuss. num. 23. Fonten. de pñt. u. opt. clasif. 4. Glos. 9. num. 55. vol. 1. Franc. de Anaya in tit. de decurion. lib. 10. l. 7. num. 7. Larrea alleg. ff. col. 10. 2. cap. 112. n. 35. Mascell. par. 1. modo 20. sub nu. 6. & ibi Dom. Fratus.

An autem renunciatio, add. Auth. prefatus, C. de fideiuss. beneficio facta, specialis, vel generalis esse debeat, inquirunt Bal. conf. 4. num. 1. lib. 1. Calvin. de aquiret. lib. 2. cap. 186. atque illius exceptio tertio denegari possit à iudice, quando proceditur sola facti veritate inspecta, extrahit Ojse. dec. 2. sub num. 6. M. wach. de arbitrio iudic. q. 51. Thesaur. dec. 52. & dec. 175. num. 6. Calvin. cap. 114. nu. 25. obliet non viro, & vxori agentibus ad dotem contra tertios possessorum bonorum tacita accepienda hypothecaria, affirmativè decrevit S. C. apud de Franch. decif. 290. Gratian. dec. 71. Calvin. cap. 185. nu. 42. Caroc. de excus. bonor. q. 25. par. 2. contradicit Altogran. conf. 95. num. 11.

Excusum ad materiam consule Alex. Trenta & cing. lib. 2. cap. resol. tit. de except. resol. 4. Beniten. decif. Bonon. 81. Feb. in C. lib. 8. tit. 28. defn. 46. C. de vened. fideiussor. rem. 37. Larrea alleg. ff. col. 27 num. 14. Parledor. lib. 2. rer. quæst. cap. fin. 4. par. num. 18.

RITUS CCXVIII

Item servat ipsa Curia ab eo tempore cufus contrarium memoria hominum non existit; hanc practicum in istis casibus, si facio aliquem citari civiliter, vel criminaliter, ut de puta, sexta martii, compareat in dicta Curia, & dicto die sexto non comparet, sed comparet citatus ipse civiliter, vel criminaliter, & accusat eodem die contumaciam contra me, deinde elapso triduo, condemnabor ad sui petitionem ad sextam partem bonorum meorum mobilium, scilicet quando citatus fuit aliquis

T

aliquis extra locum, & partem ejus, Curia regitur, si ipse citatus venit cum literis responsalibus citantis, quia citatio debet semper utrique parti consimilis assignari, ubi verò non comparere citatus ipse die sexto prædicto, accusatur contra eum contumacia dicto die, & elapso triduo, condemnatur civiliter citatus ad tertiam partem bonorum mobilium, & criminaliter citatus ad tertiam partem bonorum mobilium, & etiam bannitur. Ex nota, quod in casibus prædictis, ubi ego accusator, vel actor condemnabor ad sextam partem mobilium, condemnor etiam tunc ad sua petitionem, ad expensas taxandas per Curiam, ubi verò ego in præmissis terminis comparvi dicto die sexto, & accusavi contumaciam contra eum, quem civiliter feci citari, & ipse civiliter comparuit infra triduum, vel quocumque, durante citatione, scribatur comparitio sua, quò est paratus procedere in dicta causa ad ulteriora, quatenus de jure fuerit, non tamen aliquam contumaciam accusat contra me: & sequenti die, & quocumque durante citatione licentiabitur, & ego condemnor ad tarenos tres tantummodo, & non ad expensas, licentiabitur autem tunc quando condemnabor, & talis condemnatio scribitur in actis. Sed non legitur, & idem in proximo casu servabitur in criminali, excepto, quia condemnabor ad tarenos sex tantummodo, & non ad expensas (etiam ut dictum est) non sic in casu precedenti.

SUMMA RERUM.

- 1 DD. videndi ad notata à Carov. in hoc Ritu, reconvensur.
- 2 Contumacia accusanda per Actorem mentis fit per extrinsecas verba Ritus 226. quia non contradicunt nostro Ritu.
- 3 Actor non veniens ad accusandum Reo contumaciam, quia pœna muldatur.
- 4 Verba illa, cujus contrarium memoria hominum non existit, cujus suas virtutes, & per qua alia explicentur à Jurisconsultis.

Pura ex hoc Ritu præxim extrinsecas servandam in Judicio, Reo comparente in termino, & non Actore, observat noster Carolus, & ad notata per ipsum à num. 1. cum seq. videas Peller. in præc. crimin. rub. Accusatur contum. nu. 3. Jo. Arnan. in præc. Judic. c. 21. Galt. in præc. instrum. 2. par. 3. par. in rub. sub num. 1. Merant. in specul. p. 6. in 2. memb. de contum. num. 37. Gaill. præc. obsor. lib. 1. obsor. 59. à num. 4.

Ad verba tamen Ritus. Non tamen aliquam contumaciam accusat, oppono contrarium fieri per verba Ritus 226. aperte dicentia, ut, accusata prima contumacia per Actorem, si tempore ultimæ contumacie non venerit, accusetur contra eundem Actorem contumacia, verum quia verba nostri Ritus timabitur, illa. Scilicet, vel quandoque durante citatione, fatebitur libenter in alio casu loqui præsentem Ritus 226. & consecutivè istum militare quoties Reus comparet, elapso triduo, sed durante tempore citationis: illum verò non solum post triduum, sed post tempus citationis. Actor verò non veniens ad accusandam Reo

contumaciam vigore hujus Ritus pœna sextæ partis mobilium muldatur, & sic corrigitur Ritus 207. in tribus tarenis sanciens, illum condemnandum. Neutrum tamén recipit usus, quod multis in Ritibus affirmavimus.

Ceterum verbis in *princ.* hujus Ritus, *Cujus contrarium memoria hominum non existit*, utitur etiam Ritus 97. in *eius calce*, quin, exponentes omnes ad probandum immemoriam. At Jurisconsulti elegantibus loquentes id ipsum, sed aliis exprimunt verbis: *Paulus enim in l. in summa, §. 1. ff. de aqu. plu. arc.* ita fatetur. *Apud laborem proponitur fissa esse vetus succandorum agrorum causa, nec memoriam extare, quando fissa esset, in §. verò Cassius, in fine, sic loquitur. In eadem causa esse ac, quorum memoriam vestigia excedat, aliis omnino videndis, utitur in §. Idem labo. et l. Fulpianus autem in l. 3. §. duabus aqua, §. de aqu. quod. & afflora, hoc scribit. Duabus aqua, cujus origo memoriam exceperit, jura consistit loco habetur, & labeo, in l. si arbitri, §. de probat. multis involucri verborum idipsum pluries explicans, acervatim multa frequentat, ut videnda ea potius à Lectore studioso, quam rescribenda à nobis videantur.*

RITUS CCXIX.

Item quod tam in Civilibus, quam in criminalibus causis, quæ in Curia ipsi tractantur, si terminus datus ad probandum paribus, incidat in diem feriata, sequenti die non feriat, parte non comparente in Curia, contumacia accusatur.

SUMMA RERUM.

- 1 Vestes post terminum recipi non posse, tùm jure Rituum, spon communis, probatur.
- 2 Quid verò citati in termino.
- 3 Quid tandem, si jurati infra terminum.
- 4 Quid foretur in causa repulsa.
- 5 Juxta aequitate moti quando possit gratiam facere.
- 6 Aequitas rigori quando præferatur.

Usus Curiarum Regni, & continua præxia adversatur profectio hujus Ritus dispositioni in terminis examinandorum testium, cujus est illius sermo, teste Carolus proprii finem, & Ritus 80. num. 3. atque idem, elapso termino, receptio testium non admittitur in Regno, quod etiam de jure procedere desumitur, ex text. in cap. licet causam, de probat. quo in text. DD. passim de hac re agunt, quod tamen restringitur, ubi Juxta gratiosè se gerens indulget parti producere testes de sequenti, ex Bal. in sua præc. tit. de citat. num. 4. quod licet Judici arbitrat, Carov. sub num. 2. et l. 1. c. quom. & quom. Juxta, necnon ex text. in cap. consules, de offic. deleg. ubi præsertim Felix. vers. limita 2. sub num. 18. affirmat in Curia mercatorum, in quibus, attempta aequitate, proceditur, admitti semper testes adhuc post terminum lapsum.

Quod si antequam finiretur terminus, fuisset à Judice prorogatus, de quo loquitur Mascat. in præc.

*prax. 3. c. 1. b. 1. p. 5. Glos. defendendum, à num. 15. magis licet produceret testes, quia in termino dicerentur producti, ex alibi notatis à nobis, cum verò citatio apprehenderet testes ipsos in termino, recipi eorum testificata possent, etiam termino finito, ut scriptum est attenta dispositione juris communis super *Rit. 69. sed si juraverint infra terminum, etiam attenta dispositione Rituum* licere, & deducitur, ex eodem adducto *Rit. 69.* quod jure attento communi multò magis procedere ajunt *Roman. conf. 443. & post alios, Marant. subjungens, ita passim obierunt, par. 6. n. 3. n. 19. necnon Vestrinus in praxi Romana, lib. 9. cap. 2. sub num. 22. ibique Gravet. num. 59. & memoratus Curavet. eod. Rit. 69. num. 6. etiam nulla facta diligentia pro illis examinandis in termino testibus, Burrie, in l. si quando, in princ. C. de testibus, ibidemque Bar. in l. sed. num. 3. & aliis multis, quos *Farinac.* congerit, q. 80. num. 77. quam, & nos veriorum existimamus, non solum rejecta contradicere. Imò, *Archid. & aliorum* negantium, si diligentia minimè processerint, quos idem *Farinac.* recenset num. 78. verum aliorum simpliciter loquentium, inter quos præmouet *Laufbranch. de Oratio in praxi, cap. 8. num. 11.* illa itaq; tanquam vera probata resolutio videtur restringenda in terminis tantum, in quibus verba faciunt Doctores relati per eundem *Farinac. num. 79. & 80.* cum terminus concessus simpliciter fuit ad probandum, sive examinandum, secus verò si ad producendum testes, ut ille subdit num. 83. & certè cum est datus ad probandum, & probatum habendum, ex resolutis à nobis super eodem *Rit. 69. & Rit. 152. & Farinac.* probat n. 85. & longè vicius si fuerint addita illa verba, per omne genus probationis, quod nos probamus illis in locis, idemque *Farinac. num. 86. quique num. addit allam, & sanè notabilem restrictionem, in termino tantum dato à Judice procedere, non autem si à lege, vel statuto, quum, præter relatos illic auctores, admittunt Flamin. Caribâr. decis. Genues. num. 2. & 7. atq; Gussier. proli. qq. lib. 1. q. 54. quibus exceptis, atque aliis paucis ab eodem *Farinac.* coarctatis, conclusionem antedictam verissimè arbitramur, juratos testes recipi posse, transacta dilatione concessa; imò, & ultima die termini, si feriata fuerit, juxta *Ritum 143. & 144.****

4. Unum nota, quod in causa repulsi testes citari, & examinari debent infra terminum datum ad repulsum, quo elapso, amplius, non admittuntur, *Marant. p. 6. vers. 13. num. 6. Mascartell. Glos. momentum, p. 6. lib. 1. num. 14. Nicolini. in prax. civil. num. 109. sed nos contrarium decimus in Rit. 73. sub num. 70. i. 1. n. 5.*

5. An, & quando Juxta equitate motus possit facere gratiam, ad tractata per *Cirav. in hoc Rit. n. 2. vel augere penam, Jacob. Belius. in prax. Jud. tit. de sent. crim. col. 3. vers. nec aliquis, & nonnulla de equitate scriptum in Rit. 208. num. 2. hoc no. 2. & diximus de jure, equitatem scriptam præferri rigori scripto, nunc vero addimus, locus esse, ubi rigor est crispus, æquitas autem non scripta, l. placuit, C. de Judic. l. 1. §. si ego, §. si pater hered. pet. cap. fin. de transact. l. prospexit, §. qui, & §. quibus, Hippod. singul. 685. Anan. ibi.*

Tom. II.

nec. decis. 19. num. 3. & dec. 70. num. 33. Simoni Vinas Barbofi. in princip. & loc. com. nstribus jur. pug. 25. verbo, æquitas, id quod restringimus in Principe superiorem non recognoscere, ejusque Coneistorio, in quo praevalet æquitas non scripta, Borgi. Cavalcant. in tract. de brachio Regis, par. 6. rub. æquitas, in Anla, cap. 1. sub n. 207. prout in nostro Sacro Consilio, Affli. in Consist. si quis in posterum, sub tit. de defens. impoen. num. 28. & in cap. regalia, sub tit. qua sint regalia, n. 41. in vlt. feud. Grammat. decis. 19. per tot, Lanar. conf. 79. num. 11. Top. de Orig. Tribunal. par. 2. lib. 1. cap. 4. sub n. 14.

RITUS CCXX.

Item si aliquis, vel aliqua bannitus, vel bannita fuerit per dictas Curias, sed alteram ipsatum, & subsequenter in banno ipso perdurans citatus, vel citata, fuerit de mandato dictæ Curie, in aliqua causa civili non admittatur ad comparandum per procuratorem in Curia ipsa: nisi contumaciam suam primo purgaverit, & si contumaciam non purgaverit infra spatium unius mensis, computandi à die banni emissi, capi possit de persona.

SUMMARIUM.

1. Bannitus pro una causa, pro alia etiam civili ad comparandum per procuratorem, minimè admittitur.
2. Contumaci denegatur audientia.
3. Bannitus hostis publicus reputatur, jura, actiones, ac civilitatem amittit, deperit aquiparatur, & an possit impunè occidi.
4. Bannitus pro causa liquidationis instrumentorum audiri pro alia causa utrum possit, & enucleatur decisio *Franch. de Franch. 271.*
5. Contumax non potest opponere de conventionione, etiam si praeventum fuisset ante contumaciam.
6. Contumax non audietur, nec per viam appellacionis.
7. Nec illius comparisio intermedia persona procuratoris, recipitur.
8. Quod vendicet ut locum in causa, tantum criminale, an etiam in civili, discutitur, cum ampliationibus, & restrictionibus.
9. Ritum iste loquatur de bannitis, an verò etiam de bannitis, an verò etiam de contumace, & verba Rituum examinentur.
10. Non admittitur bannitus, etiam si bannum sit factum in uno Tribunali, & in alio Tribunali citatus pro causa civili.
11. Dimissio uterque locus, & Juxta sunt sub eodem Rit. Regi.
12. Verbo Ritum perpenduntur.
13. Negus admittitur in aliis causis inter diversas personas.
14. Hujusce Ritum dispositio restringitur, Adhuc non probante, nam Rit. absolvendus erit, ex critica regula, quod Res non probante Rit. absolvitur, qua habet locum etiam in criminalibus, & exornatur.
15. A decreto M.C.V. denegante dilationem absentia Amico, vel consanguineo, ad perquirendum Regem citat.

- citatum, datur, n. appellatio.*
- 16 *Coffinario banniti, nunquid banni exceptio obstat in personam cedentis.*
- 17 *Barone contumacia existente, suspenditur jurisdictio, & Excell. Regni Prorex constituit Capitaneum pro exercitio jurisdict. onis.*
- 18 *Praxim sequestris jurisdict. tionis, recessit DD. memorati.*
- Contumax an retineat jus nominandi officialem, quod ei competit vigore privilegii.*
- 19 *Ad instantiam creditoris absque assensu non potest sequestrari jurisdictio.*
- 20 *Autor pollicetur, lasti hujus articuli materiam alibi petrastrare.*
- 21 *Forjudicatus amittit dominium bonorum.*
- Collaterales an admittantur ad forjudicatorum successionem, & usque ad quem gradum tam de jure communi, quam Regni.*
- 22 *Consi. forjudic. & si quando sententia commemoratur, & edonatur.*
- 23 *Verbum parentes in Consi. adjectum, an collaterales comprehendat.*
- 24 *Dom. Consi. Marcell. Marcian. senior fundat, omni jure illud verbum, parentes, collaterales comprehendere, & rationes ab illo adducta, aliter DD. auctoritatibus muniantur.*
- 25 *De jure Lombardorum parentum appellatiue Collaterales veniunt.*
- 26 *In Regno in dubio an feudis censentur concessa secundum jus Lombardorum, an Lombardicum.*
- 27 *Quin dicendum in feudis hereditariis, an, exclusis, Collaterales succedant.*
- Verum an sit extrema illud decantatum, omnia feudis in Regno esse hereditaria.*
- 28 *Instituto extraneo barele a feudatario, non excluditur vocatus.*
- 29 *Quid veri si fundum sit mixtum.*
- 30 *In quo feuda differant mixta, siue cum qualitate hereditaria a feudis ex pacto, absque qualitate hereditaria.*
- 31 *Feuda non veniunt in classificationem bonorum, & quare.*
- 32 *Sciens an scilicet durante vita feudatarii forjudicari consequatur commodum fructuum bonorum feudaliu.*
- Negativi concluditur, reposita opinione Regentis de Curie p. 1. divers. num. 98. pag. 63. ejusque objectioni occurrerit, & novissima decisio adducitur.*
- 33 *Contumax ex causa civili potest comparere in alia causa.*
- 34 *Multa de contumacia summatione arduuntur.*
- 35 *Differentiam extare probatur, inter terminum constitutum ab alio, & constitutum a diacono.*

B Annitus pro una causa, si citetur pro alia etiam civili, non admittitur ad comparandum per procuratorem, nam jure quoque communis denegari audientiam contumaci certo certius est, comprobantque notata per *Coffrenf. conf. 427. lib. 1. Marfil. singul. 307. exordiente, contumax, Nell. in tra. de Banniti. in p. par. 2. temp. nu. 79. Jacob. de Aren. in rod. tra. 3. num. 20. Gaill. lib. 2. de pac. publ. cap. 12. num. 4. Mesull. ad Cope. dec. 139. num. 7. Cegrol. in l. 1. num. 72. si quis iudice, non ubi temp. Interp. sing. 179. Maria voto 164. & de Ponte conf. 94. num. 1. lib. 1. Ann. conf. 107.*

num. 15. Matthef. sing. 17. num. 7. Prat. lib. 3. discept. forens. cap. 20. num. 98. id quod apud Galos servari testantur Egen. Baro. in l. fin. de in l. leg. regit. per. 2. in fin. Jodec. in sua praxi cap. 78. num. 30. apud Mediolanenses ex statuto ibidem vigente, c. 18. super quo Carpan. scripsit num. 14. cujus meminit Reg. Tapia in hoc Ritu, lib. 3. jur. Regn. tit. de contumac. rep. cum hoc, hostis namque publicus bannitus vocatur, jura, actioneque amittit, l. 3. in fin. l. transiugam, ff. de acquir. rer. dom. de Marfil. conf. 11. num. 8. & conf. 110. num. 9. Cegrol. conf. 4. num. 14. Carol. Rosa in florileg. pra. conclus. 9. num. 70. civilitatemque, ac omnia privilegia perdit, Marfil. conf. 57. num. 22. Gaill. pra. observat. lib. 1. observ. 1. num. 38. Mesull. obser. centur. 8. obser. 90. Boffi. tandem declarat de crimin. Laf. Mesull. num. 63. acquiratur deportato, Cacher. decif. Senat. Pedem. 105. num. 9. Dom. Praef. Merlin. centur. 2. cap. 21. & impune possit occidi, ex Consi. panam eorum, verbo, quoad omnia, Ambros. de process. informat. lib. 5. cap. 1. num. 15. Dom. de pagu. DD. tom. 1. tit. de forjudicat. cap. 1. num. 34. latetque Sciologia in praxi forjudic. integro cap. 17. nolque novitimus in Ritu 209. & an possit impunè occidi veneno, affirmative scribitur Carou. in pragm. 1. a num. 32. de exlib. Foller. in prax. crim. rub. forjudicentur, num. 12. de Angel. ad Giavarrell. decif. 13. num. 10. Ciba. refol. crim. conf. 278. sed contradicunt Marfil. in rub. ff. ad l. Cornel. de Sicer. num. 14. Novar. in summ. bullar. tom. 1. tit. de immuni. Eccl. num. 42. Barjat. conf. 216. vol. 2. Arnen. epit. 50. ductissimus Canon. D. Franc. de Magistr. in sylva Ecclesiast. tom. 2. lib. 2. cap. 14. n. 42. Consi. Compagn. refol. 19. n. 1. de forjudic.

4 *Quin, in hoc Ritu completitur etiam bannitus ex causa liquidationis instrumenti, De Franc. decif. 271. inquiturque Petrus Antonius de Amato conf. 43. sub num. 11. inter consilia Mesull. in 2. tomo suorum commentariorum ad Consequend. Neapol. quo in loco praebatur Amatus declarat jam dictam decif. de Franc. nostrumque praesentem Ritem procedere ait, ubi est contumax pro causa criminali, & tunc illi, & procuratori denegetur audientia in alia causa quamvis civili, & de contumacia contracta in causa criminali fuit casus apud de Franc. mens. decif. 271. quia, instrumento liquidato, agitur ibi contra perjurum, ut ipsomet Praef. notat num. 7. & observat Ausibin. de praevent. instrum. cap. 6. q. 2. n. 20.*

5 *Hinc non poterit contumax opponere, se praevnisse ad impediendum liquidationem instrumenti, l. sanctimus, C. de Judic. Bar. in l. Sepulchri, nu. 3. ff. de sepul. violat. Fracc. de praesent. injur. per. 6. q. 1. num. 12. Carleval. tom. 2. de Judic. disp. 2. n. 901. Camill. Barrell. hoc, citand. num. 71. de Franc. decif. 551. num. 7. Bernard. Grae. pra. concl. 29. consider. 3. Ollav. Fulp. conf. 46. num. 7. Met. th. Coler. dec. Germ. 108. nu. 71. Carou. in Ritu. 190. num. 8. Prat. ad Mesullat. per. 1. Glef. Regi. sub num. 52. & propterea creditor praeventus liquidare votens instrumentum, advertat, an qui praevent, contumax sit, nam etiam, opposita praeventione excepta ante liquidationem, bene proceditur ad instrumenti liquidationem, ut ex Carou. in hoc Ritu, sub nu. 6. vers. Secundo limitis, deducit Anichin.*

chin. add. loco, num. 19.

- 6 Contumacia quoque denegatur audientia per viam appellations, quia si verus est contumax, non appellat, *Comm. conf. 2. & conf. 102. latè Tufch. conclus. 1025. lit. C. Cypre. decif. 48. Francisf. Marc. decif. 15. a. num. 4. Roland. à Vall. conf. 38. n. 15. col. 2. Virgin. Baccacius in Confit. Ricentin. Glaf. 8. sub num. 127. aliqui tamen cum distinctione inter causam, nempe civilem, vel criminalem, namque in priori causa eadem contumacia videtur deneganda audientia, non illius procuratoris, in criminali verò etiam procuratori, idque non illa ratione, quia contumax, sed quia in criminalibus non admittitur procurator, si *Tufchus* vera fuerit, in *coul. 1026. num. 8. lit. C. & post alios, mox Borrell. p. 1. summ. decif. tit. 46. de contumacia. num. 127. observantia tamen nostri *Ritus* introductum est, in ipsis etiam causis civilibus, nè illius comparatio intermedia persona procuratoris recipiatur, aut admittatur in iudicio pro ipso contumace, ut diximus. Quod verò quidam somniabant, quod prohibendo *Ritus* iste, admitti contumacem ad comparandum per procuratorem, videtur annuere, ut ipse veniendo admitteretur durante contumacia per regulam, unius inclusio est alterius exclusio, alienum est à veritate; etenim dubium non erat, an ipse admitti posset in causa civili, clamantibus legibus omnibus contra illum, & à iudicio excludentibus, sed an per procuratorem, quo casu ex his quæ mox retulimus, videbatur dubium, quin fortasse *Ritus* pro affirmativa sententiaque volens clarum iste dirmere licem, insectatus est hoc quoque casu negativam resolutionem, cuius observantiam enucleando *Ritus* ostendunt *De Franch. decif. 329. num. 11. Galter. in prax. inst. 3. par. principal. rub. 4. num. 11. Ric. & Cararo. mem. etiam ad de defendendum, Andr. Gayll. lib. 2. de proc. publ. cap. 1. nu. 26. Anus meus ad Cypre. 139. decif. sub num. 1. Gallup. decif. S. C. subiectens, in prax. par. 1. cap. 5. num. 50. cuius meminit *Jud. de Angel. ad Follet. tit. accuf. contumac. sub num. 19. vers. quod contumax, etiam parte non opponente, Dec. conf. 276. col. 3. vers. Sed prædicti*, quodque nedium ad litem incipiendam, sed inceptam ante bannum, proterdit *Borrell. in summ. decif. tit. de procur. num. 19. tom. 1. Ric. col. 2. 291. quid verò si contumacia superveniat post litem contestatam in alia causa civili, sed ante sententiam, an sit superflendum in terminis in quibus iudicium illud reperitur, quod sic, *Florian. conf. 24. Franch. decif. 276. num. 6. Reg. Sanfelix. decif. 276. num. 4. par. 2. Præter respon. crim. 43. num. 7. Sed quid si talis contumacia in patris sit potestatem, qui pro ipso interesse velit prosequi iudicium, an possit, non obstante hoc *Ritus*; negativè resolvit idem *Florian. in conf. 25. in 1. dubio, qui num. 6. confirmat suam supra relatam opinionem in conf. 24. & ad tertius pro suo interesse audiri debeat in causa criminali, haud obstante principali contumacia, impartiri que debeat copia actorum auctor *Thesaur. in conf. 265. num. 18. quique inter 2. decif. plura de huiusmodi copia concedenda procuratori, vel conjuncto ipsius contumacia, causat. An admittatur in causa alimentorum, Angel. Arretin. in 5. m. m. in inst. de capis. dimittit. quid si litiget contra alium bannitum, Bol. in l.*******

cum mulier, ff. solut. matrim.

- 9 Nec *Ritus* iste loquitur de bannito tantum, & non de contumace, ut opinatur *Cararo. in hoc Ritus num. 3. credens propterea, contumacem ex causa criminali posse in M. C. V. comparere per procuratorem ad defendendum, repellere debere solum, qui est bannitus, quamque opinionem insequi videtur *Donadi de renunciat. cap. 25. à nu. 18. etenim* quamvis in multis differant bannitio, & contumacia, nec simul, & semel fieri possint, quia prius Reus sit contumax, deinde sit decretum, quod ponatur in banno, & tunc habetur ipsa bannitio, & non ex sola contumacia, neque ex decreto quis dicitur bannitus, sed ex ipso actu bannitionis. Imò iuxta *Assin. in Conf. Grandis utilitat. num. 16. acta bannitionis non sufficiunt, sed debet esse bannum; in ser. p. redaptum, uoc per omni contumacia datur bannum, & tantum pro contumacia cause capitali; tamen in terminis huius *Ritus*, nulla intercedere potest differentia inter contumacem, & bannitum, nam expresse formidat in contumace, ex illis verbis: *Nisi contumaciam suam primo purgaverit, & si contumaciam non purgaverit, ut observat Assin. d. Confit. Grandis, num. 11. & post ipsum Amichin. add. cap. 6. num. 17. subiectens: Curat. assumptum esse contra jura Regni, quod pro contumace nemo loquitur, apud De Franch. dec. 329. num. 11. & Cypre. Latro dec. 74. & ibi Giaz.***
- 10 Prædictaque procedunt, etiam si bannum sit factum in uno Tribunali, & modo, pro causa civili citatur in alio, dummodo utrumque Tribunal à Rege dependeat, prohi sunt omnes officiales huius Regni, *Assin. in Conf. humanitat. 12. notat. vers. Sed juxta num. 37. Follet. in pro. 7. crim. verbo, banniantur, num. 53. Proce. de sub. jud. lib. 2. auctor. 45. nu. 3.*
- Nec verba huius *Ritus* obicem faciunt, quasi 12 quod ex illis deducatur contumaci denegandum audientiam in Curia illa, in qua est contumax, non in alia, etenim mihi persuadere non valeo, quod *Ritus* voluerit admitti contumacem Magnæ Curie ad comparandum in alio Tribunali, vel alterius Tribunalis comparere in M. C. in contemptum ordinum, qui contra contumaces relaxantur, ut capiuntur, sed dicendum, quod ex quo M. C. V. de qua scribit *Ritus*, erat Curia Curiarum Regni, & illarum caput, omnique alias Curias comprehendebat, loquendo de ipsa Curia, intelligitur de omnibus, quibus præerat, & dixit in Curia ipsa ad discrimen aliarum, quæ non erant de Regno, dum omnes Curie Regni erant de ipsa Magna Curia, ut bene percepit Jo. Jacob. Amichin. add. tract. de prævent. inst. cap. 6. qu. 2. num. 12. & 13. sive contumax sit respectu 13 ejus qui litem civilem deinde intentavit, sive respectu aliorum, & in alia causa, ut declaravit S. C. die 3. Maii 1582. apud *Franch. add. decif. 271. sub num. 7. verbis huius *Ritus* sretum generaliter loquentibus, eadem quoque militante ratione.*
- 14 Sed dispositio huius *Ritus* restringitur in terminis, *Liqui accusant. C. de accusat. quam exornat Ricc. colle. 3. 420. & 459. etenim* quamvis bannito sublati sit defensus, etiam pro aliis causis, attentea auctore non probante in causa, quæ cum eo vertitur

tat, Reus harnitus absolvi debet, *Cepoll. caus. 255.*
Certa in memor. vulg. Allice non probante, Duen.
regul. 22. Gratian. regul. 7. Gizzar. dec. 3. num. 4.
 adhuc si actor probaverit, sed obicere, & conclu-
 densi, *Farall. dec. 11. par. 1. Magon. dec. 11. par. 1.*
de Angelin prout in rep. l. qui accusare, num. 5. ex
trita regula, quod actor non in probante Reus ab-
solvitur, quam tradunt, ampliat, & restringunt
Marsilius lib. 169. Gratian. Absceps forens. cap. 44. Lo-
do. concil. 14. num. 1. Reg. Valera. conc. 26. a. num. 12.
Rice dec. 211. par. 1. F. vid. dec. 236. Cervall. commun.
contra commun. qu. 816. num. 2. Bojard. ad Clarq.
63. num. 2. Moscard. de probat. conclefus. 39. Hercu-
lean. in trac. de re natica, num. 1. quoniam in crimi-
nialibus quoque habere locum, licet plice Ludov.
concil. 14. ampl. 4. Moscard. de probat. conclefus. 1224.
Farinacius in sum. crim. par. 1. num. 26.

35 Sed attenda hujusce *Reus* functione à decreto
M.C.V. denegante dilatione absentiae, Amico, vel
consanguineo ad perquirendum Reum citatum in
causa criminali, an appellatio datur, tradit affir-
mative decilum *Re. Tapia decisi. S.C. 17.*

36 Cellionario banniti nunquid banni exceptio
obstat in personam cedentis *Buff. tit. de banni n. quid
amici. nu. 15. Urfil. dec. 74. in princ.* Barone verò
37 sed feudatario contumace jurisdictionis seque-

strum fieri certum est, Curia inierim exerceat illam, ob quod ab Excell. Vicegero Capitanus eligitur, teste Jo. Vinc. de Ann. sig. 52. donec tedio affectus contumax comparuerit, *Fract. de subfud. lib. 2. autor. 25. nu. 11. Cope. dec. 121. nu. 8. Reg. Subfud. dec. 372. lib. 3. inquires, nūm illud liceat possit super feudo recusato post delictum immediate succellro, & nostro Corp. iudicato in hoc Rito, tradit Franc. Mar. Prat. post subfud. 1. a. nu. 16. & advertit praxim sequestri Jurisdictionis subfudientes, sig. in Specie in tra. de judic. conf. c. crim. cap. 97. nu. 10. Catal. de indul. cap.*

12. num. 29. & 34. *Liparus ad Andr. in cap. 1. sub u. 2. verſ. poſſentem de milit. uſſarij. qj. cont. qd. ſoll. in praxim. rub. annuunt. bon. contum. num. 2. Reg. de Ponte de poteſt. Proleg. tit. de proviſ. ſer. ſoll. g. 1. num. 2. Praſ. Morimlan ſuis ſingul. in ſingul. ad Coſ. Grandis. de paque contumac. num. 3. Tbur. par. 1. comp. decif. Regni. verbo iurif. ſit. De. nad. de reuinc. cap. 13. num. 130. & de iurif. dictio. nis ſuſpenſioe officiali ex delicto bannito loquitur Capiblene. in prag. 5. num. 57. de Bruntom. 1. & an contumax retineat uſq. nominandi officialem. quod ei competit vigore privilegij. affirmative decifum tradit Dom. Conſil. Marcellus Marcianus ſenior cap. 43. & inſequitur Novus. collect. 4. ad prag. de contumac. nu. 13. Sequelrum verb. iurif. dictio.*

19 nis, an fidei possit infante creditore absque assensu, inquirunt Reg. Revut. in prag. m. 3. a nu. 16. de ordin. judic. & conf. 77. a num. 5. lib. 2. contra creditorem respondens, quem insequitur Reg. Sausfeld. ad loc. 372. sub nu. 8. Gizz. ad Capyc. Litr. dec. 43. a num. 6. reprobatu Ann. sug. 152. sed tradit causulam. Frast. ad Muffatell. ver. 1. Sclerius male 18.

21 Sed cum certum sit fornicidarum tanquā mo-

23 *Quod verbum, Parentes, nimir scriptorum Regni*
ingula a dextoris, si collateraliter comprehendere-
ret, *Andr. super dicta Colla. in Glos. in princ. dixit,*
peritos Regni intelligere in facto antiquo
fuccedere ascendentes, & collateraliter, quod, &
per prius dixerat in *Causis. procedenti, incip. forjuri-*
dicationum bona, & idem Andr. in Causis, ut de
successionibus, hæc verba posuit: *Ex parte propter*
supplicium bonis publicatis, quia tunc privantur
delinquentes, & descendentes a'ro, sic agnati
non, secundum aquivum fratrumque, allegat Hoff,
quod ipsemet dixerat in cap. i. §. collat. priv.
& in cap. i. §. i. quæ sit prima causa benef. amitt.
Affk. etiam in di. Causis. Si quon, u. num. 8. tan-
gens articulum, an verbum illud, Per nos, com-
prehenderet collateraliter, le remitte ad Andr. in d.
Causis. Ut de successibus,

Et enim de jure communis ex elementissimi Imperatoris Justiniani Constituti in ambus nulli iudicari, sicut, relata in auct. bona damnatorum, ubi ius Glematarius, C. de bon. prescrip. a nostratibus dicebatur collateralis usque ad tertium gradum ad talium successione admitti, excluso penitus Regio Fisco, iuxta tamen distinctiorem, traditam a Reg. de Curt. in suo Divers. fend. par. 1. fol. 71. n. 74. itur in delictis, in quibus est statuta plena confiscationis bonorum, ut puta in crimine laesae Majestatis divine, vel humane nihil sit immutatum, Reg. de Ponto decisi. 32. nu. 11.

Scietiam de jure feudorum, quando vassallus delinquit non delinquit in dominum ad text. in cap. 1. §. vassallus feud. priv. cui defer. in cap. 1. §. denique, qua fit prima causa benef. amitt. in cap. 1. a ille qui interfecit fratrem domini, quibus in locis Andr. de Isero & idem Andr. in cap. 1. §. §. vassallus culpam. num. 1. si de feud. defunct. mil. in cap. Imperiales, §. insuper. num. 57. de prohib. feud. alien. per Feder. Ricard. de feud. cap. 11. conel. 1. in num. 7. Afflic. dec. 282. num. 19. N. per Cyriac. antea. in §. cap. 491. na. 6. vol. 3. Præf. Origin. de jureccl. feud. par. 1. qm. 7. artic. 7. per tot. Reg. de Curto, longa manu articulum examinaui. ubi §. si de divers. feud. fol. 59. a num. 37. cum pluribus seqq. ubi multa pro utraque opinione adducit, qui licet dumtaxat citabit effect. Fisci Patronus, attamen ex ejus lectura dignoscitur, ipsum inclinare in gratiam collateralium, & relatis Capitul. Epoll. Dec. Socin. jun. Ruln. Berro. & aliis supradictis conclusionem veram, & communem esse præf. Peregrin. de jure Fisci, lib. 5. tit. 1. num. 112. & seqq.

Collaterales enim, & agnati, melioris conditionis sunt, quam filii, & descendentes feudatarii delinquentes, nam quando pater ob aliquam culpam à feudo repellitur, ob eandem, & filii, & descendentes ex ipso repelluntur, *Andrin. c. 1. §. vass. feud. priv. & in dec. 1. §. vassalli culpam, un. 1. §. de feud. p. sim. contr. fver. & ratio*, nam cum filius habeat

beat esse à patre generante, ideo macula paterna semper aspergitur, ipseque obest; *Andr. in d. c. 1. ant. n. 4. si vossend. priv.*

24. Enucleavit huic articulum D. Consil. Marcell. Marcani sen. olim causarum patronus eximius ipse enim lib. 2. *suorum consiliariorum consil. 19.* fundat omni jure verbum illud, *Parentes*, collaterales comprehendere.

Nam num. 2. dicit sub illo verbo collaterales venire, ex Cino, Baldo, Angel. Aret. Petrino. Peregr. & Resenthal, rejecta opinione Francisci de Pisis in quodam suo consil. inter consil. Bart. 157. aliter sentientis, quod consilium gratis à dicto Consil. Marciano fuit Bart. attributum.

Et num. 4. de jure communi, & ex communi usu loquendi dicit, appellatione parentum agnatos, & collaterales includi, allegat Glos. in §. impuberes, vers. necessarios, ubi Altabrand. in §. de suspens. tat. & curat. adducit Affl. Rephuff. Cessin. Tiraquell. & alios, ita sentientes, quibus ipse addo *panormit. in cap. fraternitatem num. 1. de sepult. Aug. consil. 282. relatam à Ruin. consil. 23. num. 2. & 3. Fufar. consil. 5. num. 19. & consil. 26. num. 1. Card. Tusch. conclus. 82. verbo parentes vol. 6. Calvini in lexicon. verbo parenti, & Barboz. de app. verb. utrinque jur. verbo, parentela.*

Et num. 5. dicit, jura feudalia parentum appellatione semper de collateralibus intellexisse, adducit *sex. in cap. 1. quemadmodum ad fil. per. Bal. Ciriac. & Hortan. Piff. ita verbum illud interpretantes, quibus adjungo *sex. in cap. 1. §. Sacramentum, & ibi Glos. vers. pro parentibus de Confus. Re. si frudi, & text. in consil. Henrici de causis amittenda frudi, qui legitur apud Guchold. lib. 5. feud. tit. 2. ubi Cuna duodecim propinquioribus parentibus si defunctus, Hironimus in apol. 2. contra Reginum, & Julium Firmicum lib. 3. Marhef. cap. 13. quod etiam verbum pro consanguineis intellexit, Petr. Bragius in thesauro accus. vers. parentibus.**

Et à num. 5. usque ad 15. ex dicta Constitutione Regni elicit verbum illud *Parentes*, collateralium significacionem continere, adducit Cuiam, & nostros Regnicolas, nempe *Andr. de Affl. Thom. de Marin. Pras de Franch. Reg. de Ponte, & aliorum*, reprobandum Glos. Marini à Carmanico aliter sentientem, & sine lege loquentem, quibus addo eundem *Affl. in cap. 1. §. praterea si vossellus, vers. Glos. 3. num. 21. qua fit prima consil. benef. amittit, qui dicit, quod Consil. Ut de successioneibus admittit fratrem, & nepotem, si moriatur feudatarius, sive aliter, puta si delinquendo deficiat, & idem Affl. in Consil. Forindicatorum bona, dicit, quod pater excluditur, quando forindicator habet fratrem, vel forem, inlequitur. Videntur in suis conclusivibus, verbo, forindicator, Non pan. de regal. fol. 101. num. 6. qui dicit, inter agnatos connumerari parentes delinquentis in feudo antiquo acquisito à communi stirpe, notando verba illa: *Inter agnatos connumerari parentes*, & videntur sunt *Steibm. consil. 9. num. 2. consil. 35. num. 3. & consil. 62. num. 9. Ann. consil. 17. num. 1. de Angel. ad Fuller. in prox. crim. rub. forindicatorum num. 15. Scilicet in prox. forindic. cap. 16. num. 5. & n. 29.**

25. Et ad exuberantiam à num. 15. usque ad summam fundat de jure etiam Longobardorum parentum appellatione collaterales venire, allegat

l. 1. de parricid. & l. 1. de success. in Longobard. & Andr. de Barnio ad distas leges, quod, & ante Barolam, dixerat Ciral. de Tecco in glos. ad d. l. 1. de success. quod dictum non videtur iniuste, nam nosse Andr. in prelad. feud. qu. 3. & in cap. Imperialis, §. praterea ducatus, num. 37. de probab. feud. alien. per Feder. dicit in Regno nostro dictum jus servari, & dictum jus speciale esse in Regno, post Andr. Luc. de Feus. Affl. & Consil. de Bosis, dicit Dominus Regni Galeata controvers. 12. volum. 1. num. 42. unde merito Prosper Ryndelle in prologio ad reliquias juris Longobard. cap. 8. num. 3. dicit, quod in Regno solus feudalibus, qui nec per Consuetudines, feudales, nec per leges patrias reperitur defensus, debet decideri per leges Longobardicas, autoritate *Fracc. Thom. de Marin. ad. & aliorum*, ita sentientium, quod etiam delimitur ex cap. 1. de feud. cogn. & ex Consil. Regni puritatem, quæ cum in ordine littere prius non nasset jus Longobardum, quam commode Romanorum, merito in Regno illud debet præferri, & in puncto in successione feudorum hoc jus servari tenet *Pellie. ad Consil. Aurif. cap. 10. num. 26.*

26. Et si non ignorem, in Regno iudicium fuisse, feuda in dubio censi concessa secundum jus Romanorum, non autem Longobardicum, ut ex *Dem. Reg. Galeata contr. 3. lib. 2. & Dem. Reg. Capp. Latro contr. 3. lib. 1. num. 105.* quoties tamén volumus interpretari verba alicujus Consuetudinis, vel Consil. tut omis huius Regni, quæ fortè essent obscura, prout in hac questione, tunc circa interpretationem aliorum verborum, & eorum sensum omnino recurrere debemus ad jus Longobardicum, nec obstat si dicatur, illud esse sublatum nam dicta interpretatio non fit, ut ex illo jure capiat authoritas, sed ad hoc ut verba dubia declarantur, & ad Germanam, Genuinam, & veram illorum interpretationem deveniri possit, prout in puncto circa interpretationem verborum *Consil. Barii, tenet Maxilla in prom. dictarum Consil. ad n. 228.*

Ex quibus cum dicto Consilio Marciano af. firmo, enucleatam esse questionem, nempe collaterales sub illo verbo *Parentes* comprehensos esse, quod etiam sensisse videtur, *Reg. Top. in d. Consil. Si quando, vers. parentes*, ubi interpretat dicti Consilii Marciani allegationes intervi, & doc. S. C. 5. num. 9. & huic opinioni omnes DD. Regnicolas assensisse testatur *Pras. Lanar. in suo celebri respons. pro Regio Fisco contra Marchionem Grutula de successione fratris uterini num. 31.* ipse enim ibi pro absoluto habuit vigore dicta *Consil.* peritos Regni intellexisse in feudo antiquo collaterales succedere, quæ relatis *Consil. Marciano, & Reg. Top. sequitur Episc. Marania, respons. 26. n. 49. vol. 5.*

27. Affirmabant aliqui id posse procedere in feudo ex pacto, fecus vero in feudo hereditario, nam quemadmodum in feudo hereditario, vassallus contrahendo, prout erat successori, ita pari formiter, & delinquendo præjudicare potest cum valeat argumentum a contrariis ad delicta, & à contra, *L. omnium, & ibi Glos. §. de judic. Carr. juv. in tr. 2. de feud. par. 3. conclus. 6. num. 16.* at in Regno omnia feuda esse hereditaria est circa controversiam, cum, & Regnum ipsum hereditarium

nium sit ob investituram f. d. am per SS. Urbanum IV. Scremiffimo Carolo Duci Andegavensi, & Proventis Gromi in anno 1266. 4. kal. Junii, confirmatam à Clemente IV. in Civitate Romæ, qui fuit Carolus Primus vocatus, ut ex *Sipow. Andr. Bald. Affl. Luffred. Frecc. & alii*, fundat *Confiliar. Theod. alle. 22.* & post *Napol. Camill. de Cortis*, & ceteros, dixit *Cutell. dec. 29. nu. 26.* quod, & clarius patet per Capitulum Caroli II. alii dicti Caroli I. Inimp. *Prælati Ecclesiarum*, ibi: *Nobis hereditarium Regnum Sicilia*, & *en Confil. Post munli machinum*, ibi: *Cum igitur Regnum Sicilia vestra Majestatis hereditas præstia merito delinquendo vassallus successoribus præjudicare potest.*

At huic objecto multatim occurritur Primò, nam, est supradicta conclusio, nempe (in Regno omnia feuda esse hereditaria) adeo per omnium ora circumfatur, ut temerarium videatur in iudicando ea ex recedere, attamen veritas futuri nos cogit, illam esse magis communem, quam veram, qui ultra quod an Regnum sit hereditarium, vel ne, dubitat *D. Reg. Lanar. in §. hujus autem generis nu. 42. ex quib. caus. feud. amitt.* & de investitura facta Carolo I. potest dubitari, prout negat *Bal. in cap. 1. fil. nat. ex matr. ad mezzan. contr.* adhuc tamen concessio, Regnum ipsum esse hereditarium, non inde sequitur, ergo feuda hereditaria, ob illud vulgatum adagium quod non licet membris à capite dissentiri. Nam feuda non judicantur secundum Consuetudinem sub qua vivit dominus, ex concedens, prout dicit *Jo. Fab. in l. 1. nu. 16. C. de Sum. Trin. & fil. Cath. Renat. Chop. de legib. Adm. lib. 2. tit. 3.*

28 Amplius si vassallus alium in vita instituit heredem, quam vocatum ad feudi successionem, vocatus nihilominus feudum habebit, ex dispositione juris, colligitur ex *gloss. in Confil. Regni, Confil. divina memoria, Affl. Dec. 385. Praef. de Franc. dec. 1. num. 18.* bene confirmat dicta per *Reg. Rovit. in prag. 1. de bon. prodit. n. 90. circa medium*, si igitur alienando in vita absque assensu Domini, non præjudicaret agnatis, ita pariformiter, nec delinquendo præjudicare potest, cum à contractibus ad delicta valeat argumentum, ut supra diximus.

29 Rursus si supradicta Regii Fisci præsentio subsisteret, illa procedere posset in feudo merè, & omnino hereditario, ac transitorio ad omnes hæredes, etiam extraneos, ut puta quando investitura dictaret (*pro se, & hæredibus quibuscumque*) quia per hanc concessionis formam feudum ad quoscumque hæredes, etiam extraneos, transiret, ad tradita per *Clar. in §. feudum, q. 9. num. 2. Jus Thom. de Marin. de feud. tit. de feud. omnino hereditario, per tot. Reg. Rovit. in rub. de feud. num. 20.* quia tunc in confirmationem veni ret, & per consequens vadit ad Fiscum, idem *Rovit. loc. cit. num. 60. in princ. de cuius feudi specie habetur per tex. in cap. 1. de feud. non hab. p. op. nat. feud. ubi omnis feudistiarum Schola.* Secus verò quando investitura cantat (*pro se, hæredibus, & successoribus ex suo corpore legitimis descendentibus natis jam, & in antea nascituris, nrisque sexus in perpetuum*) quo casu sit, ut feudum taliter concessum judicetur ex pacto, cum qualitate tamen heredi-

taria, quod communiter mixtum appellatur, *Reg. Rev. ad rub. de feud. num. 21.* quia participat tam de natura feudi ex pacto, quam de natura feudi hereditarii, *Hartman. P. §. quæst. jur. lib. 2. q. 3. Borel. de feud. cap. 3. nu. 18. Rosen. de f. u. d. cap. 2. concl. 26. Affl. 2. in cap. 1. num. 14. an agnat. ex multis probat Camill. de Ratis in suo theatr. feud. par. 7. diluc. d. 26.* & ad abbreviandum hereditarium dici solet, ut post *Comer. in cap. imperialem §. præterea Ducatus, fol. 95. lit. B. Intrig. Hartman. vistor. R. de Ponte, & alibi dixit D. Confiliar. Theod. alle. 22. n. 10.*

Dixi, ipsum sapere naturam feudi ex pacto, quia adhuc, ut quis possit succedere, requiritur, ut descendat à primo acquirente, & ab eo sanguinem capiat.

Dixi, ipsum sapere qualitatem hereditariam, quia requiritur, ut ad illud aspirans sit hæres ultimi defuncti feudum possidentis. aliter succedere non possit *Reg. Rovit. ad rub. de feud. num. 20. circa medium, Jul. Clar. in §. feudum, q. 9. num. 4.* Cùm igitur duo requirantur ad succedendum in feudo mixto, si vè habentibus qualitate hereditariam, & Fiscus ambobus careat, merito à dicta successione repellitur.

30 Hujusmodi enim feuda mixta, si vè cum qualitate hereditaria à feudo ex pacto abiq. qualitate hereditaria quo adhuc speciale in uno tantum differre, dixerunt *Comer. in cap. imperialem, §. præterea Ducatus, fol. 69. lit. K. & in cap. 1. per. 3. num. 22. an agn. & Reg. de Cortis p. 1. sui divers. fol. 44. num. 5.* nempe, quod in illis sanguis reguletur à pacto, in istis pactum reguletur à sanguine, ea propter cum in ipsis omnia ea concurrent, quæ in feudis ex pacto, absque qualitate hereditaria, ut post *Andr. & Comer. dixit Reg. de Cortis, loco mox cit. fol. 13. num. 4.* merito in ipsis delictum unius alteri præjudicare non potest, prout firmavit *Sebast. Gnezzin. de confirmat. bonor. concl. 27. vers. feuda, num. 38 fol. mibi 298. & cognovit R. Rev. t. in rub. de feud. n. 22.*

Unde sequitur, hujusmodi feuda videri quodammodo ad instar fide commissi subiecta restitutioni descendentibus ex primo illorum acquirentore, sub qualitate tamen hereditaria ultimi morientis, ea propter non posse forjadicari in Fiscum transire ea, quæ debentur agnatis ex genere, *l. cum quis f. de inter. & reg. bene faciunt dicta per R. Rev. in rub. de bon. prodit. n. 91.* & licet lex in penâ forjdicati impediat, ut non habeat heredes, successor tamen in feudo illud capiat ex investitura primi acquirentis, non autem ut hæres forjdicatus, unde dato sit impeditus effectus qualitas hæreditaria respectu forjdicati, adhuc remanet restitutio faciendi agnatis ex pacto, & providentia Domini, & primi feudum querentis, ut perbellè ponderavit *Montan. de regulis, fol. 99. num. 9. col. 2. vesse. undi cum lex.*

31 Maximè quia feuda ex communi DD. consensu nullo modo possunt in confirmationem venire, prout relatis *Oldr. Bal. Aug. & Imph. dixit Ruy. cons. 23. num. 3. vol. 5. Bortazz. cons. 281. Dec. consil. 252. num. 5. & seq. & consil. 422. num. 29. Reg. de Ponte de potest. Prover. tit. de success. feud. §. 9. num. 19. Jul. Clar. in §. feudum, q. 84. & §. fin. q. 78. num. 7. Cunnus, in extrarog. §. aliquem, vers. ad:*

advertendum, num. 17. *Reg. de Curte in suo divers.* feud. par. 1. fol. 62. num. 86. ubi refert, non de-
fuisse affirmantes id procedere, etiam in feudo om-
nium hereditario, infinitis adducit *Reg. Revit. in*
pragm. 1. de bon. prodit. num. 15. & num. 140. sic
decidit in Regia Camera testatur, quod, & ante
ipsum dixerat *Reg. Revit. dec. 28. par. 4. & D. Reg.*
Moles in suis decisionibus tit. de jure devolutionis,
qu. 1. decif. 106. & Tbofaur. dec. 167. n. 1.

Ea enim, quæ in extraneos, nec per contra-
ctum, nec per ultimam voluntatem transferuntur,
nec in Fiscum ob delictum transferri possunt, l. 1.
in fine, C. de bon. libert. l. si filius, C. de bon. pro-
script. at feuda ad extraneos non transeunt, cap. 1.
q. cum verò Corradus, de his, qui feud. dare poss.
cap. 1. q. & si clientulus, de alien. feud. Affl. decif.
183. Confil. Theod. alleg. 22. num. 6. Caneet. in ex-
traorag. si aliquem, vers. adnotandum est num. 7.
Reg. Revit. in cit. pragm. 1. de bon. prodit. nu. 15.
quia solummodo hæredes sanguinis expelluntur,
Camer. in repet. cap. imperialium, fol. 21. lit. S. &
seq. Frecc. de subf. ad lib. 3. tit. de diff. inter feud.
ex pacto, & heredit. diff. 16. D. Reg. Moles, & Ro-
vit. hinc præ. citat. in puncto in feudo mixto, si ve-
cum qualitate hereditaria, ex Grat. Gravett.
Covarr. & Hartam. Fistor. fundat idem Revit. ad
pragm. 4. de feud. num. 160. in fin. & cum Fiscus
condemnati extraneus hæres dicatur, gl. à Bar.
Bal. & ceteris communiter probata in l. 1. C. de
bon. libert. idem Bar. in l. jura, q. de jure patro-
ni, & in l. nam qui, ff. de interd. & releg. Seccia.
feu. conf. 121. num. 17. vol. 4. Reg. de Curte in 1. p.
sui divers. feud. fol. 62. num. 90. Reg. Rev. in prag-
1. de bon. prodit. num. 119. & alios adducens, Cor-
bule. de jure empit. tit. de causa prius. ob mort.
civil. num. 24. & post Dec. Secc. jun. Roland. à
Vallo, & alios dixit Perre. de jure Fisci lib. 5. tit.
1. num. 69. merito à feudis successione exclusi-
tur.

32 Sed an saltem fructus feud. durante vita natu-
ralis Baronis forjudicati ad ipsius Fisci commodum
applicari debeant, videtur affirmativè responden-
dum, ex dispositioe *ten. in l. Statius florinus, Corn-*
nelio felici, ff. de jure Fisci.

At hic obex de facili ruit, nam licet *Perr. de*
Gregor. de concess. feud. q. 7. num. 57. & Camill. de
Ratib. in theatr. feud. par. 9. dilucid. 83. num. 25.
opinionem pro Fisco tenuerint, attem illa com-
muniter refellitur, quia ille *ten.* non habet locum
in feudis, quando feudatarii culpa non fuit in Do-
minum, ut post *Ardr. conclusit Camer. in cap. 1.*
num. 24. an aquat. & in 17. quest. num. 120. Al-
varet. in cap. 1. q. denique, qua sit prima caus. bo-
nes. amiet. Gabriel conf. 73. num. 1. & 3. vol. 2.
Burfat. confil. 143. num. 16. vol. 2. Secc. de jud.
caus. civil. lib. 2. cap. 9. nu. 157. & n. 1576. Reg. de
Ponto l. 3. 22. tit. si succ. feud. priv. num. 26. Affl.
decif. 25. Frecc. de subf. feud. lib. 2. antb. 9. num. 2.
& post Boss. & Perre. dixit Reg. de Curte in suo
divers. feud. par. 3. fol. miki 143. num. 19. in ma-
nuscript. quod, & antea dixerat, in par. 1. fol. 60.
num. 51. & Tbofaur. d. decif. 167. num. 2. & in ter-
minis respondet: Boss. tit. de confiscat. bonor. num.
53. Guazain. de confiscat. bonor. concl. 13. lim. 53.
num. 14. Caball. resol. crim. cap. 183. num. 20. si ve-
feudum sit ex pacto, & providentia sive heredi-

tarium, ut decifum testatur *Jul. Ferrar. in tra. 3.*
de just. & injusto bello, tit. de ac. & sac. bell.
princ. n. 26. & 27.

Ratio est in promptu, nam dominium illud uti-
le, quod ob feudum perditur, non potest stare in
pendenti, sed statim ad agnatos devolvitur, ad
quos, & feudum ipsum vadit, desumitur ex *tex.*
in cap. 1. q. denique, qua fuer. prima caus. bonor.
amiet. cap. 1. si vassall. feud. priv. cap. 1. q. si vassal-
lus culpam, si de feud. def. mil. ex quibus iuribus
cum hac conclusione transit *Montan. in cap. impo-*
rialem, n. 99. de probib. feud. alien. per Federic.

Nec minus obicem facit, quod scriptum idem
Reg. de Curte in 1. p. sui divers. feud. fol. 63. num.
98. siquidem ipsemet dat pro absoluto, non ve-
nire in Fiscum, durante vita naturali vassalli de-
linquentis nec utile dominium, nec usus fructuum
formatum feudi, sed subtilissimè, quia in illa cau-
sa jura Regii Fisci tuebatur, per apices fe redu-
cit, dicens, quod saltem debet in Fiscum transire
commoditas illa percipiendi fructus, allegat *Per-*
re. qui sic decifum in Civitate Venetiarum tes-
tatur, & hic dicit quæstionem non fuisse deter-
minatam.

Sed (salva pace tanti viri) non video, quo ju-
re hoc dictum sustineri possit, cum Fiscus, nec
per viam confiscationis, nec per viam successio-
nis aliquid pretendere possit, ex supradictis.

Secundo, responderetur, quod alia de causa di-
cta opinatio *D. Reg. de Curte* corruiat; nam ratio,
ob quam feudum vassalli delinquentis, & utile
illius dominium ad agnatos aperitur, ea est, quia
perire debet, ac si talis delinqueas effect natu-
raliter mortuus, ad *ten. in Conf. Panom. verum,*
ubi *Affl. post Bald. num. 71. Pras. de Frauch. decif.*
102. num. 3. in fine, & decif. 213. num. 11. 21. &
31. quod etiam eruitur, ex *l. in insulem, ff. sol.*
matr. ubi actio de dote, patre deportato, & sic
civiliter mortuo, consolidatur in hiam, ac si na-
turaliter mortuus effect, & quemadmodum si di-
ctus vassallus naturaliter decessisset, non potuisset
Fiscus habere dictam commoditatem, percipiendi
fructus, ita nec minis potest illam habere,
quando vassallus morte civili decessit, cum ipsa
naturali acquiratur, ad *ten. in l. Gallus, q. 1. et*
quid si tantum, ff. de lib. & posth. l. Deu nobis, C. de
Episcop. & Cleric. adione, q. morte autis, et q. pa-
bulacione, ff. pro fisco. l. 1. q. fin. ff. de bon. poss. con-
tra, & quemadmodum ex morte civili utile do-
minium feudi vassalli delinquentis ad agnatos
aperitur, ita, & jus, & commoditas percipiendi
fructus ad eosdem aperiri debet, prout relato
Ruin. in pluribus confilii, Alex. Rom. Bald. Hie-
ronym. à Laurent. et innumeris aliis, lepidè furiat
idem Corbulæ exemplum ponens in emphyteusi,
tit. de caus. privatis, ob mort. civil.

Et tandem hac roboratur opinio decif. *R. C.*
Summariz in causa Michaelis Vitalis. Forjudica-
to enim Barone Rocce, & Rotini Benedicto Vi-
tali, sententia, tunc Judicis, deinde Regii Con-
siliarii Anelli Portii delegati, ob homicidium in
personam Jo. Dominici Granati vassalli Terræ
Rocce commissum in anno 1649. predictus Mi-
chael Vitalis ejus prater utrinque conjunctus
adiit M. C. V. ibique petit se declarari hæredem in
dictis feudis, & cum, instante Fisco Regalis pæ-

rimonii, fuissent expedita litera hortatoriales dictae M. C. ut in dicta causa non procederet, similiter comparuit in R. C. & adversus praeterea per Regium Fiscum, uti proximior agnatus, tam de jure feudorum, quam Regni ad dictam successionem vocatus, extra praedictum crediti super dictis feudis avertis consequendi, iterum declarari instetit feuda praedicta, uti antiqua ad ipsum spectare, & facta relatione in eadem R. C. per Praesidem Baylum, sub die 4. Martii 1656. provisum fuit, quod tollatur sequestrium, & restitatur M. C. quod procedat ad consecutionem praedicti in beneficium legitimorum successorum, in banca Staracii, Patrocinante per dicto Michaelis peritissimo Advocato Carolo de Rosa, de qua decisi. memor est *Deu. Reg. de Marin.* post haec scripta visus, ad *Revert. decisi. 144. lib. 1.* qui tunc uti Praef. R. Cam. in ea votum dedit.

Sed bona allodialia fideicommissis subiecta, an, & quando, possessore Reo criminis, etiam Laici Majestatis existente, confiscari possint, etiam in vita delinquentis, petraclant late *Fusler de subsl. q. 529. Molin. de Hispan. primos. lib. 4. c. fin. num. 5. D. Comill. de Medicis. conf. 3. num. 19. Ant. Gam. decisi. Lusit. 352. num. 4. Dom. Reg. Salern. decisi. 50. D. Reg. Revert. decisi. 336. & ibid. Dom. Regni de Marin. in observ. qui late articulum petraclavit lib. 1. quotid. resol. cap. 166. num. 11. & lib. 2. resol. cap. 18. n. 3.*

33 Et denique pro corone *Ritus*, nota, quod contumacia pro causa civili bene poterit in alia causa comparere, & obstat tantum contumacia inter easdem personas, & de eadem re, non in alia causa, cap. 1. de probat. l. 2. Cod. de admod. Paris de Fato de Syndic. verbo, *Inquisitio*, De Franch. decisi. 271. sub num. 6. Anichini. add. loco num. 21. & videtur *Theor. par. 2. compend. decisi. verbo, Contumacia pro aliquo delicto.*

34 Ceterum, multa conservavi de Bannitis super *Ritu* 209. & alia quaedam super *Ritu* 207. & 213. & de contumacia, quasque penitus producat, rescribunt *Petr. Gregor. in synagoga. juris univers. lib. 48. cap. 3.* quem laudat *Reg. Revert. in pragm. 3. de de ordin. judic. num. 5. latioribusque phabentis Borrel. p. 1. summi. decisi. integro tit. 46. Ant. Gahr. lib. 2. commun. opin. tit. de judic. conclus. 1. Rebuff. in art. 13. Glos. 50. in tra. de contumac. tom. 3. & alia ad purgandam contumaciam, illiusque modum enarramus super *Ritu* 28. 10. 1. & notat *Theor. Carav. memor. p. 3. comp. decisi. lib. 1. verbo, Caro an teneatur*, sed quid illa sit, explicat *Tuscherus concl. 1017. lit. C.* multa autem operatur recensita per eundem *concl. 1019. ubi* praeterea scribit, quando illa cessat, scilicet morte, & deinceps, *Auth. de nuptiis*, ac propterea ad haereditas non transit, *l. manifesti, ff. de regul. jur. Hipp. de Morslin in pract. crim. ver. contumacia, num. 52. & in l. de unoquoque num. 213. ff. de judic.* & quando illa praedicta haereditas quoad penam, inquirunt late *Franc. Turan. q. 12. Farinac. q. 10. num. 58. Prat. respons. crim. 48. Matute disquis. legal. 8.* & nos alibi petraclamus, qua ipsaque tunc cessante, & missio quoque cessat in possessionem, *l. si autem, inibi. Socino. ff. de except. rei judic.**

De ponit insuper *Ritus*, quod contumacia, contumacia non purgata, capi potest de persona, elo-

suo mense computando in die banni emissi, & sic incipit in die immediate subsequenti publicationem banni non solum ex resolutione illa constituta

35 *Ritu* 173. quod eius termini non computatur in termino quamque firmant *DD. laudati a Judice de Angel. ad Foller. in pract. crim. tit. accensetur contumac. num. 9.* verum ex altera, constitutae differentiam inter terminum statutum ab actu, & alterum in die actus, ut ille currat de momento ad momentum, iste vero excludat diem actus incipiatque in die sequenti juxta notata per *Tirap. & alios quos citat Flam. Carthar. dec. Genensii 87. pm. 3. 4. & 8.*

Verum hunc *Ritu* servari, quod tempus ibidem statutum indicat *Carav. in loc. in rit. num. 7.* dixeratque *ritu* 212. ejusque meminit *Galier. in pract. inpr. 3. par. princ. num. 12. Foller. in pract. crim. rub. notat. c. de person. n. 2.*

RITUS CCXXI.

Item si datus terminus incidit in diem feriatam, contumacia partis non comparens accusatur praecedenti, & sequenti die,

SUMMARERUM.

- 1 Hujus *Ritus* duo traduntur intellectus, prior à Prospero Caravita, alter à Cosantino Papa. Posterior dissensio à litera, sed fortassis congruis veritati.
- 2 Contumacia quando inculcanda veniat si in diem, qua accusanda esset, incidat festus.
- 3 *Ritus* observantia qua fit.
- 4 Caravita censetur

1 Hujus *Ritus* duo traduntur intellectus; Prior quidem à commentatore Prospero Caravita alter vero à Cosantino Papa adduciente; ille commendatur à *Mastranta par. 6. memb. 1. sub num. 120.* ac liore magis congruit: Hic autem posterior dissentit à litera, aperte concludente, ut accusetur praecedenti, & sequenti die, sed fortasse congruit veritati. *dd. Ritus* ab ipso adducit *par. te. a. l. d. 80. & 224.* ambo de centes, contumaciam inculcandam sequenti prima die non feriata, facta tamen mentione de festo die antecedenti, tunc maxime ob *Ritu* seq. 222. & alterum 226. tantummodo mandantes, inculcationem faciendam esse die sequenti.

Verum ne cum instantibus salemus, & qui alii tetigerunt, dumtaxat reprimamus, advertimus hujus *Ritus* observantiam non praesferre tempus, diemque, quo inculcanda veniat contumacia, ejus enim meminerunt *Ritus* 94. 97. 223. & alii affirmantes, eadem die inculcandam, qua tenebatur venire citati, ut illis in *Ribus* affirmavimus sed supposito die in qua debet inculcari, si in eam incidat dies festus, differendam accusationem monet ad diem usque primam non feriatam; quicquid observantiam inhiuant praeter aptiora verba *Ritus* seq. 224. alteraque *Ritus* 80. 219. 222. & similium.

4 Ac propterea non bene (salva ejus pace) scripsit *Carav.* cum in aliquibus dictorum *Rituum* con-

confundit terminos allegans aliquem dictionum uticonfimilem; qui tamen non in eo casu loquitur, sed in altero præmissorum duorum. Quare effote cauti, cum alterius ex relatis quæstis veritatem investiges; ut cum prioris scire cupitis resolutionem, adestis, *Ritus* omnes antea relatos, & quæ nos ibi scripsimus; posterioris verbum perquiritis veritatem, novissime relatos percurratis *Ritus*; & quæ nos super eis etiam commentati sumus, præsertim in mōx sequenti *Ritus* 222. necnon tradita à *Præf. de Franch. dec. 639. num. 4. Carav. & Ritus* memoræ *Fru. decif. 11. sub num. 10.*

RITUS CCXXII.

Item quod causæ tam in civilibus, quàm in criminalibus, quæ in ipsa Curia tractantur, si terminus chæus partibus incidit in diem feriatis, sequenti die non feriato partis non comparentis in dicta Curia contumacia accusatur.

SUMMA RERUM.

- 1 *Prosper Caravita non bene loquens asserens hunc Ritus concordare cum præcedenti.*
- 2 *Citatus ad aliquid faciendum pro tali die, quæ reperitur festiva, teneatur in die sequenti illud exequi.*
- 3 *Quid si citatus ad comparandum intra tot dies, cuius postremum festivum esse contingat, an poterit die sequenti comparere.*

Prosper Caravita dicit, hunc *Ritus* concordare cum præcedenti, sed fallitur, quandoquidem in antecedenti dicitur contumaciam præcedenti, vel sequenti die incurrari, in hoc verbò tantum dicitur, ut sequenti die incurratur.

- 2 Ist hæc verbò *Ritus* verba Partis non comparentis, comprobant cerè dictum illud *Carav. super Rit. 80. & 219. necnon 69. quod si dies, in quo teneretur Reus venire esset feriatus, deberet sequenti venire, alioquin, denuncaretur contumax;* proferit si quidem *Ritus* iste verba *Supradicta partis non comparentis* non enim dicit, partis non probatus, quia ut idem *Carav. illis in Ritibus* addit; & nos probamus in eodem *Rit. 80. citatus ad aliquid faciendum, si postrema dies termini fuerit festiva, nequiret sequenti die illud facere* scilicet, probare, aut injunctum aliud quodpiam exequi munus, sed tantum citatur ad comparandum præfata die immediate proxima comparere posse illamque ob comparationem satisfaciæ, quod præterea jure communi probatur in *cap. fin. de dilation. & cap. cum dilecti*, ibique *Joan. Andr. num. 6. de dolo & contumac. Tractat. in compend. tit. de quæst. vers. citationis q. 9. Joan. Andr. in cap. conquisitus num. 2. & Abb. num. 2. de feris, Nota decif. 1. end. tit. in mox num. 1. Specul. lib. 2. tit. de citation. §. 1. un. 1. & tit. de dilation. §. 1. num. 4. Anton. Surian. in comment. consil. Sicilia super Ritibus M. C. rub. de præf. proband. infra viduum, quibus quippè auctoritatibus, & conclusionem ex eis deducta, Dom. Regens Palenavola in cons. 6. num. 60. vol. 1.*

Tome II.

defendit, ab irregularitate alienum quemdam presbyterum Julianum Perez Guercero, cui intinatum fuerat monitorium, ut solveret intra tertium diem cuidam vicino certam tritici, & ordi quantitatem alias excommunicatus denunciaretur, nam cum ad respondendum monitorio coram revivere Concheni misisset nuntium tertijque dies ipsa esset Dominica die Lunæ sequenti, pro illius parte comparitum fuerit, & petitum, ut Censura suspenderentur, suspensæque re ipsa fuerint, & quæ interea Julianus Presbyter celebraverat, & nimirum imputabatur, quod irregularitatem incurrisset, præter alia hoc ipsum in medium ipse Palenavola protulit suppositum, quod illius personam ab injecta in eam macula eximeret.

RITUS CCXXXII.

Item servat ipsa Curia, quod contumacia, scilicet prima accusatur proximo die, quæ ipsi testes debuerunt comparere deinde expectatur triduo semper, sed fidejussores ipsi non expectantur triduo, sed si isti sero debuerunt comparere, ego accusabo bodiè contumaciam contra eos, & cras condemnantur ad penam fidejussoræ, & hoc modo fit omnis condemnatio, & de jure eodem instanti acta post contestatam litem, præterquam in testibus.

SUMMA RERUM.

- 1 *Hujus Ritus observantia aequior, justior, & venior videtur.*
- 2 *Exceptio in firmat regulam in casu non excepto.*
- 3 *Contumacia quando incipit contra se fieri, quando vero contra fidejussoræ, necnon quando alter eorum condemnatur ad penam.*
- 4 *De triduo remissivo.*
- 5 *Citatus ad comparandum intra triduum pro causa criminali, capi, & devinciri interdum non prohibetur.*

Ist hæc *Ritus* verba (*proximo die*) scilicet eodem die præportant *Ritus* 94. 97. & vide, quæ scribimus in *Ritus* 123. sed hujus *Ritus* observantia aequior, justior, & venior videtur, semper enim, quod quis vocatur ad certum diem, eodem die contumax reputari nequit, sed exposcari ad sequeutem cum ille utilis sit citato, qui præterea habet tempus comparandi ultima hora illius, atque ita esse de rigore juris, probat *Sessa decif. 161. num. 3. par. 2.*

- 2 Verum cum exceptio supponat regulam contradicere, ex his, quæ longo chæmate edidit idem *Sessa decif. 124. par. 2. atque* idem in hoc *Ritus* generalis exceptio in testibus, ibi præterquam in testibus, indicat regulam nostram *Ritus* non esse de testibus, alioquin non completi, & tamè certum est, principalem conclusionem hujus *Ritus* ipsos tantum testes amplexari, quorum igitur tendat jam dicta exceptio, non videtur manifestum, nisi dicamus exceptionem prædictam non recipere primævam regulam nostram *Ritus*, sed proximam præcedentem, & conclusionem in fidejussoribus.

V a

dejust.

de iussoribus constitutum, nè triduo expectetur, sed eodem die, quo tenebatur comparere, accusetur contra eos contumacia, & de sequenti condemnentur ad penam sine fideiussionis, etenim contra testes, quamvis eodem die accusetur contumacia non tamen proximo die sequenti condemnatur ad penam, sed primo die post triduum ex apertioribus verbis in initio atque aliis *Ritus* 94. declarantibus prefata, & quidem obscura verba nostri *Ritus*, sicque patet, quo tendat jam dicta exceptio illis concepta verbis; *praterquam in testibus*. De Hoc triduo copiose tractant *Ritus* 97. & 206. necnon *reg. 3. de ordin. Indic.* At memorato triduo in citatione ad comparandum pro causa criminali pendente possit inquisitus capi, & carcerari, firmant *Bossi. in titulo de captura, nu. 10. & quaest. 31. num. 24.*

RITUS CCXXIV.

Item nota, quod ubicunque contumacia debet uno die accusari si illo die sunt aliquæ feriæ, intellige, de sequenti die juridico immediate sequenti, & si plures eius essent feriæ, etiam intellige de primo sequenti. & sit mentio, quomodo tali die non fuit accusata contumacia propter festum tale quo die dicta Curia resecta non fuit, & si fuerint plura festa, sit mentio in ipso actu de omnibus festis, puta, festum Sancti Joannis, & Sancti Petri.

SUMMA RERUM,

- 1 Hunc *Ritus* observantiam omnes Curia Regni admittunt, jure communis comprobata, quia & hoc *Ritus*, quod *Vin. dec. 11. non advertit.*
- 2 Contumacia in occasione sequenti die mentio specialis, & sanctio nominis sit non facienda, cujus solemnitas celebrata fuerit die antecedenti.
- 3 Festus dies intercessus decernere, an liceat olim

Hujus *Ritus* observantiam admittit *Vin. dec. 11. vers. Postquam*, *sub num. 10. quin nu. 11. id jure comprobat*, & communis stylo causarum omnium Curiarum Regni, neque advertit illam expectare referri hoc *Ritus*, atque in Magna Curia passim custodiri, confirmant de *Franch. decis. 639. num. 4. Corro. laudans*, cujus quippe de *Franch. meminimus Rit. 221. num. 4. in fin. necnon Galter. in prax. instrum. 3. par. princ. vers. personal. in Curia*, *sub num. 4. Rec. collect. 74. Gollup. in prax. S. C. cap. 4. tit. de contumac. num. 5. de Angel. ad Fuller. sit. accusent. contumac. num. 5.*

Fieri etiam mentionem in ipso actu de omnibus festis monet *Ritus*, & concinit alter *80. in fin. eoque vigere*, & enixe custodiri debere, præter *Corro. in ambobus Ritibus*, scripsit *Marans. par. 6. & Panunzi super Ritum*, si qui debitorum, in 4. parte 4. declarat. *vers. Oportet si dies, adiciens exprimi debere nomen Sancti*, cujus solemnitatem eo die celebravit Ecclesia *num. 495.* quod profecto insinuant verba prædicti *Ritus* *80. illa nempe, ob solum festum*, & altero hujus *Ritus*

(propter festum tale) & rursus alia; sit mentio in ipso actu de omnibus festis, etenim nisi voluissent ostendere necessitatem nominandi Sanctos, utique generatim dixissent, faciendam mentionem dierum, quod festi dies fuerint.

Hujus nostri *Ritus* observantiam vigere in Romana Curia testatur *Vin. vers. Et hunc non immerito*, *sub num. 11.* quod expedire plurimum non ambigitur, ad vitandas exceptiones nullitatis processuum, & necessitatem præbendi illis diebus solemnitas Sanctorum celebrata fuisse, ut contingit in casu præfate decisionis *Vroij*, ex qua deducitur aperte formam in dictis Ritibus sanctam non importare necessitatem, ut, si omnia, contumacia sit nulla, deinde verificare festivitates in illis celebratas non potuisse: quod postmodum admissum fuisse in Sacro Consilio, apertiora verba de *Franch. ostendunt in add. decis. 639. vers. Sed ad prædictum*, *sub num. 5.* Cum dicunt adhibendam esse prædictam formam ad tollendam difficultatem, quæ oriri posset ob contumaciam accusatam in alio quam in termino præscripto die, non secus ac in debitis partim festis id ipsum concluditur. In illis namque mandè, donec mysteria sacra, & divina celebrata fuerint, non licet iudicia exercere postea, autem licet, dummodo votis iudiciorum nominatim inferatur, quo tempore facta fuerint, scilicet mandè, an Vespere, quod quidem scripsit *Emmanuel Commensu Consil. 2. lib. 1. Juris orientalis in Consil. Commensu Emmanuelis*, insequiturque *Petrus Gregor. Theol. lib. 49. syntagm. Juris universi*, *cap. 3. sub num. 10.* apud eos hæc vide, dum meum non est de hoc differere.

RITUS CCXXV.

Item nota, quod tales primæ contumaciae accusantur die quo non regitur Curia: dummodo, non sit dies feriata: sed dies talis, quo potuisset regi Curia si voluisset regi: sed dubitatio est in Curia, ecce ergo debui hodie accusare primam contumaciam contra Titium, quod hodierno die non fuerunt feriæ, sed fuit pectus Curia, ego non accusavi contumaciam d'ito die hodierno, sed cras volo accusare, quando Curia regitur: quæro, an admitat, vel spirat citatio: quia quamvis quando non tenetur Curia: non possit accusari contumacia, tamen de consuetudine Regni est, quod accusatur, & notarius actorum scribit præmutationem, & accusationem contumacie: dummodo sit dies, quo potuisset regi ipsa Curia, & voluisset, quia forte fuit impedita ex aliis: solutio, debet accusari prima contumacia die termini, qui non est feriatus: licet Curia non regatur alias spirat citatio: & debet talis contumacia accusari hora, qua solet regi curia.

SUMMA RERUM,

- 1 *Præfatus Ritus in quo differat à Ritum*, 161.
- 2 *Feris renunciare necni possunt litigantes.*
- 3 *Verba qua in multis ritibus sunt inserta (dummodo sit dies, quo potuisset regi Curia) quo pacto essentiam habere possunt.*

- 3 Curia quando in hac Civitate regatur, & quibus diebus traditur cum praxi.
- 4 Contumaciarum inculpatio fieri an possit alio die, quam in eo, in quo Curia regatur, cum declaratione huius.
- 5 Prima contumacia potest accusari eorum magistro athenum, vel ejus scriba, & decisio submittitur.

1 **R**itus his verbis, *Sed dies talis, quo potuisset regi Curia*, non adnectit alia, quæ in *Ritu* 161. addita reperiuntur, ea nempe, *sicut esset dies feriata*, quandoquidem *Ritus* ille agit de fidei iustificatione præstanda à partibus, quæ cum possint renunciare eorum favori, & sic feris introductis ad utilitatem hominum, ut scripsi super *rit.* 44. nimis huiusmodi adiectis præfata verba, *sicut esset dies feriata*. At præfatus *ritus* cum loquatur de contumaciis accusandis, & consecutivè tractet de re odiosa, & offendente altera partium, certis illius non concurrat consensus, nam ipso invito, & nolente fieri credendum est, ut propterea, cessante consensu, cesset etiam tacita renunciatio feriarum, quæ neque apparet evidenter, neque præsumatur; atque ideo accusari diebus feriatis, (quamvis induci s ad utilitatem hominum) haud possunt, obidque non adunxit, quin addere nequiverit verba illa, *sicut esset dies feriata*.

2 Verum ad veritatem non hallucinemur in interpretandis verbis prædictis; (quo potuisset regi Curia) quæ mult' s inserta fuisse *Ritibus* notavimus in *Rit.* 80. eaque quo pacto effectum habere possint, videtur impossibile, & tñ certo certius est, evenisse pluries, ac quotidie evenire facile posse, si prænotemus, aliud esse si dicamus, esse diem iudicalem, in qua Curia regatur, aliud verò si dicamus, esse diem non feriatum, in qua actus iudiciales fieri non est vetitum, præterquam regi Curiam, exemplum potissimum illud erit, quod præter dies festi vos, ac feriatis iudicia aguntur in Magna Curia sententia proferuntur, aule frequentantur à iudicibus, & cætera omnia expeditur, quæ ad iurgia, & lites ipsas spectare, noscuntur. Non tamen semper regitur Curia, quæ ex inveterato Regni more in duobus tantum hebdomada diebus de fero regitur, Lunæ scilicet, & Veneris quibus quippe diebus non solitas adeunt aulas Domini Iudices, sed Tribunal illud omnibus notum in alto loco Aulae magnæ existens in Magna Curia Vicaria Criminalis ascendunt cum Regente, assistentibus actuariis omnibus, ac præcone vocante foriudicandos aut alios pro liquidandis instrumentis, & illorum causis proferuntur interlocutorias.

3 Illi s in quibusd' obicit quod hoc in *Ris* asseritur in relat' s verbis, *dummodo sit dies, quo potuisset regi ipsa Curia, si voluisset*, quia forte fuit impedita ex aliis; etenim non semel accidit, ut quavis dies festus non sit, aut feriatas, ac propterea deberet juxta solitum Curia regi, non tamen regitur ob aliud iustum impedimentum, atque ita intellectus, & declaratus mentionatis verbis, constat contumaciam inculcandam altero ex his duobus diebus, quo vel regatur, vel potuerit regi Curia; atque intellectus ille capitur cità dubium

ex verbis *Andrea* in cap. 1. num. 1. de controvers. inter vassall. & alium de beneficio, apertius autem ex verbis *Assi.* in eod. cap. 1. num. 39. necnon ex contextura verborum *Morant. in prax. par. 6. rubr. redi concipitur citatio*, à num. 63. cui tamen intellectui adversari maximè videtur usus inculcandi quovis die contumaciam, etiam in Magna Curia, dum tamen non feriato; nec non verba in initio nostri *Ritus* similiter contradicunt illa nempe, quod tales prima contumacia accusantur die, quo non regitur Curia; itaq; manifestè concedunt inculcari contumaciam, adhuc si Curia non regatur, modo feriata non sit. Verum cuiusquæ initium percurramus patebit utrumquæ verum, si distinctione utamur, quod prima contumacia inculcatur quocumquæ die non feriato, quamvis Curia non regatur; idquæ ducitur ex verbis prædictis in initio nostri *Ritus*, & manifestum ex aliis subsequentibus, illis scilicet *Ecco ergo debui hodie accusare primam contumaciam*; & c. atque illa in mirum accusatur per notatam, ut isto in *Ritu* subditur, ultima tamen, vel prima, quia unica, ex quo citatus (juxta verba *Assi.* in eod. cap. 1. num. 39.) quæ sunt peremptoria; ut comparat die Lunæ, quod non regitur Curia, quia fuit occupata in aliis negotiis, vel quia dies illa incidit in feriatam, atque illi inquit, si circumfusa sit citatio, vel potius debeat comparere die sequenti, quæ regitur Curia, & si non comparat, possit reputari contumax, & respondeat ex auctoritate *Andr.* teneri ejusmodi citatum comparere die sequenti, quæ judex tedit pro tribunali, cuius verba si interpretemur de iudice sedente in excelso loco illo, quando Curia verè regi dicitur, atque vulgo etiam fitur, tunc regi Curiam, certè res in aperto est, si verò de sedente aliis diebus in Rota, ad decidendas lites, quando vulgo dicitur (SITENE CORTE) sequeretur omni die non feriato, quo tribunal aperiuntur, & cuiusquæ patent venienti ad iustitiam petendam, licet alius quoque inculcare contumaciam, prout experientia comprobat, tametsi ex rigore verborum *Rituum* esset contrarium affirmandum, nisi credamus, eo tempore, nondum fuisse ad inventum autè relationem modum regendi Curias in duobus illis, & recentis hebdomada diebus, cuius contrarium fortasse capitur ex *rit.* 82. cum ait, & primo die iudice debet accusari prima contumacia, si Curia non regatur, quia fuit regatur Curia, fuit non, dummodo non sit deferiatus, in omni causa accusatur, & accusari potest prima contumacia, præfatus Magistro athenum, licet non sit præfatus Regens, vel alius officialis, vel alius ex iudicibus, quæ quidem verba præfata extare diem iudicem, & dici, quamvis Curia in ea regatur, & consecutivè, quod non in omni die iudice regitur Curia, sed extet aliqua inter iudicem, in qua Curia regitur; quæ obrem verba nostri *Ritus* præportant omni die iudice eo modo intellectu, quo supra declaramus accusandis priores contumaciam. Imò animadversione dignum censuimus illa verba, *dummodo sit dies, quo potuisset regi Curia, si voluisset*, legi tantum in figuratone casus; non in responsione, & decisione *Ritus*, quæ exorditur ab illis verbis, *solutio*, quæ dumtaxat inquirunt, debere accusari primam contumaciam die

die termini, qui non est feriatas, licet Curia non regatur, neque adiacerentur alia illa, quo potuisset regi, si voluisset, quapropter illorum nulla habenda crit confideratio, cum attendenda sit dispositiva legis, non narrativa, & casus enarratio, ex notatis à nobis alibi, & quando illorum etiam esset habenda ratio aliqua, possemus interpretari, ut intelligantur, de quoribus die Juridico, in quo non fecas ac in diebus Lunæ, ac Veneris possit regi curia, si vellet, propter cessationem feriarum, tamen non regatur ob morem regendi illam, in illis dumtaxat diebus, idque contingat ex impedimentis mentionatis in *Ritu*, non quia sit feriatas, & propterea non Juridicus.

- 5 Verba verò *Carav.* in hoc *Ritu* num. 2, reſcribit *Jud. de Angel. ad Folher. in prax. crim. tit. accus. contumac. sub num. 13.* subiectens, primam contumaciam posse accusari, etiam coram magistro actorum, vel ejus scriba, insequitur *Galter. in prax. instrum. 3. p. princ. vers. personal. in Cur. comp. num. 5.* & propria manu integerrimi illius viri R. Scipionis Reveti ad *Carav.* in hoc *Ritu* num. 2. vult. Sed etiam ejus Scriba, hæc reſcribitur determinatio: Ita fuit judicatum per S. C. junctis quibus in causa liqui dationis instrumenti instantiam Gabrielis Capani, contra Ferdinandum Montorium, non obstante nullitate primæ contumaciæ allegatæ per dictum Ferdinandum, ex quo prima contumacia fuerat accusata per Scribam ad id deputatum in Insula Finarum, sive Hicæ, ubi Capanius relegatus moram trahebat, diu 17. Julii 1596. Actuarius M.C. est Jo. Baptista de Angelis.

RITUS CCXXVI.

Item nota, quod si feci te citare civiliter, vel criminaliter, & accusari contra te contumaciam, & elapso triduo, post ultimum tempus, puta uno mense, vel duobus, quia nec feceram te adhuc condemnari, vel banniri, quia possum stare certo tempore, prout continetur in quadam alia observantia tu comparas in Curia, & facis me vocari, & accusas contumaciam contra me die prima sequenti potes licentiam, & ego condemnor, quod no. si accusatio contumaciæ cadit in diem feriatam, accusatur sequenti,

SUMMARERUM.

- 1 *Practicam accusandi contumaciam à Reo actori tradit Ritus.*
- 2 *Contumacia actoris major est, quam Rei.*
- 3 *Contumacia Actoris, & Rei diversa est censura.*
- 4 *In accusanda contumacia actorum mentio fieri debet de festivitate antecedenti necni? ob quam incusari tunc non potuit.*

Praxim accusandi contumaciam à Reo actori *Ritus* iste statuit, quem reſcribit *Galter. in prax. instrum. 3. par. princ. vers. personal. in Cur. compertus, num. 8.* & notat *Arnon. in præd. Judic. cap. 21.* de condemnatione Actoris, de qua *Ritus*, me quæso, miseris: h. illam regulam, quam statuit *Tafchus cons. 1030. lit. C.* quod contumu-

cia Actoris major est contumacia Rei, & plenè *Alex. cons. 100. sub num. 6. lib. 5.* idemque contumaciam Actoris, & Rei diversè esse censuram, non immerito scribit *Greg. Tholof. lib. 31. finis. Jur. univ. c. 20. num. 8.* De triduo loquitur *Ritus* 97. mensum verbò computatio quomodo sit facienda, scribimus super *Ritu* 168.

- 4 Ritus verò nostri in postremis verbis sanctioni, quod si accusatio contumaciæ cadat in diem feriatum, accusetur sequenti, concordant *Ritus* complures, quorum meminimus in *Ritu* 227. quo in loco pauca addimus pro intellectu *Ritus* 221. non solum sequenti die, verum præcedenti quoque dicentis, incusari posse contumaciam, & præterea adduximus *ritum* 80. & 224. concludentes in accusatione contumaciæ faciendi die subsequenti meminisse oportere diem antecedentis festivi.

RITUS CCXXVII.

Item nota, quod in omni casu de mundo, ubi expedit, q. accusetur prima contumacia semper ipsa prima contumacia potest accusari, etiam si Curia non regatur, dummodo non sit dies feriatas: sed talis, qui illo die regi potuisset, si Curia voluisset. Et ita servatur.

SUMMARERUM.

- 1 *Miratur Author, cur eadem observantia in pluribus repetatur ritibus.*
- 2 *Dictio, semper, & perpetui acquiescunt.*
- 3 *Ejus qua fit vis explicatur.*
- 4 *An operari perpetuiatem omni tempore, & ubi feliciter missum absolutum dicatur, cum declarationibus.*
- 5 *Dictio, dummodo, ex sui natura modum præportat.*
- 6 *Quælo præferat conditionem, & variabilis distinctione subvertitur.*
- 7 *Clausula prædicta, dummodo, qua fit virtus, latè inquiritur.*
- 8 *Ille longè distat ab alia dictione, donec qua perpetuitatem significat.*
- 9 *Testatoris legato si reliquit quid fieri mulieri, quantamvis servandum, donec vitam duxerit vidualem, præstari debet quousque in eo statu permanserit, & si secundas celebraverit nuptias, receptas quantitates non restituit.*
- 10 *Non verò si testator usus esset dictione, dummodo, vel si.*
- 11 *Nodum vocula, dummodo, si, conditionem inducunt, sed etiam verba, casu quo nolit, sed noluert.*
- 12 *Definitio conditionis adducitur.*
- 13 *Deficiente certa lege, satis est ratio naturalis ad convincendum.*
- 14 *Quid si legatum sit sit conceptum verbis, volendo però observare ille lecto viduile, an conditionem præstatur.*
- 15 *Accidit hic articulus disputandus inter D.D. Theresiam Petram filiam q. Francisci Baronis Clavicorum, & D.D. Juliam Torrelli matrem dictæ D. Theresiæ, & D. Consilii, & Præs. Jo. Baptistam Amorela ejus secundam firmam.*

- 14 Cujus controversia caput compilavit Dom. Frasc. D. Franc. Merlin. cent. 2. controversiarum. cap. 40.
- 15 Addita per ipsam Merlinum in beneficium Tortelli in dubium revocatur.
- 16 Et nonnulla ad fundandum ex memoratis verbis, fuisse indultam conditionem suspensivam, ac si dixeris sequester (si illam vidualem servaverit) breviter traduntur.
- 17 Verba sententia S. C. in illa thesi recensentur, à qua fuit reclamatum, & quod non fuerit prosequuta reclamatio, indicatur.
- D. D. Vincentius Petrus Baro V. G. Girardi, Auditoris Pater Auspissimus memoratur, & quod ortus, & occasus recensentur.
- D. Andreas Capuanus Patriarcha Neapolitanus de Sedili Porta Nova Auditoris cognatus laudatur.
- 18 Fuit etiam reclamatum à sententia eodem D. Martino referente, lata per S. C. in beneficium di. Julia, qua fuit liquidatum interesse au. fusi ad rationem ducatorum sex, cum à medio pro centenarium.
- 19 In casu prædicto nihil pro defendenda pupilla Auditoris pater pratermissis, itemque justam prosequutus fuit.
- 20 D. Julia Tortella legatum etiam consequi non poterat, quia in testamento non habitavit, & filia tutelam non exercuit, juxta testatoris præceptum.
- 21 Autor percipere non valet, quidam movet D. Merlinum, ut in add. cap. 16 in fin. offerret, quod retardata solutio potius esset ascribenda D. Vincentio Petra auditori, quam Theresia filia pupillæ.
- 22 Antefatum, dato non soluta, an debeatur, late inquirunt.
- 23 D. Martinus improbabilitate, salva ejus pace, totorem improbat, & cur.

In hoc Ritum iterum advertere non omittimus, quod si in diversis materiis repetitis ritus vellemus simul congerere, agnosceremus, eos excedere centenarium numerum, quomodo autem id acciderit, & quam ob causam, penetrare non valeamus, neque memorie lapsus adscribendum putamus, cum unus ab altero, ut plurimum, longe non distet: immò alter alterum multoties immediatè subsequatur, aut uno tantum intermedio, ut proficè contingit in hujus Ritui observantia, quam eandem retuleras Ritui 225. ubi notavimus.

Hic propterea nonnulla circa dictos ones, semper, & dummodo quarum meminit Ritui observamus. Prænamque dictionis meminerunt ritus 17 & 27, in quibus nos pauca adnotavimus, & Testibus plura congerit conclus. 371. lit. D. hic autem habens dilatando, advertimus, illud idem innotu. re, quod altera dictio, perperam, testis Mortis tra. claus. par. 3. claus. 77. nimirum, operari perpetuo talem omni tempore, omnique casu, scripserunt Roman. conf. 107. n. 4. Paris. conf. 75. n. 34. & conf. 92. n. 25. vol. 2. Mortis p. par. 116. in ejus intro. n. 60. quoniam, & illam propterea explicari debet, omni tempore, & omni casu, dicit Boer. in decis. 158. n. 4. Mand. in Glof. fiscal. §. nos qui, vers. semper, & Beroni in rub. de jurepatron. n. 81. ipsamque contriti tatem præferre J. Robin. assertit, in Scitica eum, n. 11. fide probat. Boer. ead. add.

decis. 158. n. 6. & 7. ubi id limitat, ait in quibusdam casibus, quos subjicit n. 9. cum seq. de Fran. dec. 307. n. 7. Confil. Marcan. conf. 3. n. 25. n. 4.

3 Verum denotare generalitatem, quo ad tempus, licet autem quo ad casus, inquit J. in l. 1. n. 6. ff. sol. matr. idemque Boer. n. 9. & insuper præfata dictio universalis affirmativa de ea re regulam esse ostendit, juxta trad. à ah. D. fide. dec. 37. n. 8. Soccin. omnino videndo conf. 11. n. 5. vol. 1. Tirag. de retrac. lignag. §. 1. glof. n. 224. §. 225. atque Menad. loco mix. a ludo, & quicquid operari plurimum in fideicommissis ad eum finem, ut absolutum dicitur, ait Curt. Jur. conf. 22. n. 23. & conf. 161. n. 12. idemque Boer. indic. decis. 158. n. 1. Gentilis meus Petrus Anton. Petras, olim Praelix in Senatu Baccenat, de fideicommissis, conf. 37. Confil. Marcan. conf. 69. n. 6. 8. & 29. tom. 2.

5 Dictum onem verò prædictam, dummodò ex sui natura modum dreportare, non conditionem crediderunt, Boer. in liquidis debitis, §. ult. vers. quid de di. fione, dummodò, sub n. 4. fide. condit. & demonstr. Napul. in consuetud. si qua mulier, vers. dummodò, n. 14. Doc. conf. 327. n. 3. Roun. conf. 12. n. 4. vol. 3. Rebus. in concord. Franc. rub. de Reg. non. §. fin. vers. dummodò, atque in praxi benefic. tit. de dispens. rat. ac in verbo, provisio, Berguin. Crosc. in trad. de usufruct. mulier. relicto, cap. 9. n. 112. Mand. in regn. Concill. 17. qu. 2. n. 2. post Comof. inibi qu. 1. Rota decis. 231. alius 1. de condit. oppos. in notis, qui quidem omnes in hærent resolutioni Bolan. cap. dandum, al. 2. vers. & fac. faciunt ad quæstionem de dicto dum non facit conditionem ait: obligare autem ad hoc faciendum addit, eumque sequitur, etiam Cormen. conf. 130. vers. post, vol. 3. verum qui præferte conditionem crediderunt, non dixerunt, præfere Cravet. conf. 10. n. 14. Sardi. decis. 209. n. 4. Genin. in cap. non potest, §. 1. vers. nota bene de dictis, dummodò, sub n. 12. in p. ab in 6. Bertrand. conf. 201. n. 5. vol. 1. Soccin. conf. 148. n. 46. vol. 1. & Imura. conf. 18. n. 13. vol. 3. J. conf. 104. col. 4. vol. 4. Beroni qu. 99. n. 3. alique mille.

Ani tandem differentias hæc conciliant sententias, ut modum insinuet, quando rei perfectæ jungitur, conditionem verò, quando rei imperfectæ amittitur, ut videre latius est apud Tirag. in trad. de retrac. lignag. §. 8. glof. Mand. Regn. concill. 31. qu. 13. n. 8. Rebus. indic. §. final. verbo, Dummodò, Borgin. eod. n. 117. Molin. de primog. lib. 2. cap. 15. a n. 29. Menad. conf. 60. n. 47. vol. 1. & conf. 918. n. 7. vol. 10. An. sup. 580. Conf. Marcan. conf. 26. ep. 1. tamet, & illud prætereundum minime fit, ut alterutro in casu ea necesse sit adimpleri, quibus adjungitur, alioquin rixet actus, quique suum mi. amē consequeretur effectum, Alex. auctorante in l. 1. in princ. n. 7. ff. ad l. falcid. Paris. conf. 95. n. 44. vol. 2. Doc. conf. 661. vers. sciendo, n. 12. Anchar. conf. 169. vers. fuit tamen sub n. 2. Alcat. conf. 211. n. 3. Beroni. vult. Strac. in suo trad. de mercat. tit. de mand. n. 8. ubi al. os plures id ipsum affirmantes cumulat, necnon Borgin. in not. n. 117. & n. 119. ac propterea ad effectum verificandi narrata, utcumque famatur, nihil interest, cum utroque in casu teneatur docere de narrat. qui gratia innuitur, ex Jo. Andr. & Polyn. quos recitat Marth. tra. de de clau.

clausul. per. 1. concl. 34. n. 2.

7 Complura exempla hujus clausulae habentes annexa multa, atque ad invicem dissimilia verba, idem *Marta* illustrat, quia nequælo, perlegere omittas, ac præsertim in claus. 33. tractat de clausula illis concepta verbis (dummodò alteri non sit jus questum) in claus. verò 36. de altera. (Dummodò causa non sit instructa) in 37. de alia. (Dummodò causa ejus dispositio ad nos hac vice pertinet) in 38. de illa. (Dummodò intrusus non sit) in 39. de illa. (Dummodò omnes simul non excedant) in 40. de alia. (Dummodò per ordinarium collatorem non fuerit facta provisio) in 41. de illa. (Dummodò plures non sint simul) in 42. de alia. (Dummodò remaneant centum pro Rectore) Tandemque in 43. de alia. (Dummodò remaneant quinquaginta liberi pro Rectore).

8 Illam insuper longè distare ab altera dictione, donec, non omittimus: propterea quod dicto, donec, perpetuat non haud significat, utique verò ista, nimirum si testator legat reliquum quid fuerit mulieri quotannis solvendum, donec causa vixerit, vitamque duxerit vidualem, præstari debet quousque in eo statu permanferit, & quandoque secundas celebraverit nuptias, tamen deinceps consequi amplius nequeat, receptas nihilominus ante actis annis quantitates non restituet, teste Bar. & Cys. in l. h. de iudi. vid. toll. Alex. conf. 28. n. 6. vol. 4. Socin. conf. 31. n. 7. vol. 4. Rucin. conf. 57. n. 17. & conf. 190. n. 1. vol. 2. Pa. if. conf. 95. n. 44. vol. 2. Cravet. conf. 300. n. 5. Fran. Curi. Sen. conf. 1. n. 2. eodemque Cavale. ead. cap. 9. n. 115. quandoquidem eo casu testator minime vetuit mulieri alias inire nuptias, sed tantèsi legatum posse adipisci, donec se nuptui tradero vellet, & nubendo, legato tantam in futurum priveretur, prout consuevit in individuo Dec. conf. 621. Rucin. conf. 65. n. 1. & 6. vol. 2. & citatus Borghin. addu. in n. 117. & de hujusmodi dictione donec, nonnulla tradunt Grat. in di. 45. Barbos. in di. 76. Reg. de Ponte conf. 155. n. 51. tom. 2. Mirag. de impus. qu. 61. n. 13. Stail. Pacific. de solutio. inter. di. 4. cap. 5. n. 217. Bocar. de feud. in 1. tra. 3. sub n. 107. Turres. de eff. & de fidei. codic. 439. à n. 7. Garcier. potest. 34. n. 4. Lazar. de moment. temp. cap. 20. n. 35. Polyd. Ripa obs. 372. n. 3. Mans. conf. 93. n. 2. tom. 2. Bertan. de claus. instrum. claus. 15. Gloss. 4. n. 1. Reg. Gal. respons. 8. n. 41. Sprin. conf. 54. n. 27. Fugent. conf. 39. n. 29. conf. 58. n. 19. & 50. Danza de pugna D. de i. de dictionib. n. 59.

10 Quod si testator usus esset nostra dictione, dummodò, vel altera, si, & simil. bus, quæ perseverantiam, ac perpetuatam cum denotent, citra dubium, alio contracto matrimonio, perceptos fructus restituet, quævis in illis viduitatem custodierit, Parisiata descendente, marm. conf. 95. n. 44. Bernus ead. qu. 99. n. 3. apertiusque asserit citatus Cavale. in illo cap. 9. n. 117. ut notum n. 119. ubi probare nititur verba Cravet. conf. 201. n. 40. & Parisi. conf. 17. n. 19. vol. 1. & dicentem Balin. Auth. cui reliquum, C. de iudi. vid. toll. Cagnol. in l. quod quoque n. 12. §. de regul. jur. & confirmant, Gratian. dec. 187. n. 1. Præf. de Franch. dec. 231. Horat. V. f. c. in concl. jur. verbo legatum factum. Peregr. de fideicom. artic. 12. n. 111.

11 Et nōdum vocatis, dummodò, si, præferre conditionem, sed etiam verba illa, Et in caso, che non veglia, quæ latine exprimentur, & casu quo nolit, sive noluerit, conditionem facere, dicebam in conf. doctissimorum virorum, siquidem conditionis, quæ diversimodè à DD. definitur, nihil aliud est, quam adjectio, sive oratio, quæ id, quod agitur, in futurum eventum suspenditur, atque differtur, ut descripsit Duard. de condit. instr. cap. 2. & Donellus lib. 8. commen. cap. 14. fol. mibi 255. n. 40. & cap. 30. fol. 330. n. 30. Sive, suspensio dispositionis ex aliquo futuro eventu, ut tradidit Galgan. de condit. p. 1. cap. 1. n. 12. eam causaliter definiendo. Et proinde non tantum dictio, si, sed omnes dictiones, quæ suspendunt dispositionem in eventum futurum conditionem inducunt, ut docent Bar. Bat. ceterique omnes, & probat sen. in litig. 39. ff. si certum petatur. Cumque dictiones, casu que, suspendant dispositionem ad tempus, & eventum futurum, ad instar dictionis, si, & similium, consequens est conditionem facere. Idem namque est asserere, Lego tibi centum, si navis ex Asia venerit, ac Lego casu que, navis ex Asia venerit. Vel Lego, si volueris, ac Lego, casu que, volueris; Imò magis mihi videtur exprimi conditionem, casu que, quam per dictionem, si. Sufficere itaque dicebam ad id sciendum, rationem naturalem, quam satis esse deficientem certa lege, tradidere Molina de viri nuptiarum lib. 3. qu. 39. lib. 1. Surdus conf. 158. n. 13. & alibi Grat. cap. 6. de sept. n. 17. & alii quos collegit Barbos. axiom. 83. n. 3. Imò rat. one naturali existente, quæro legem, superiorem usque, docuit Sectia de commun. & 7. gloss. 2. n. 35. quem sequitur idem Barbos. axiom. 197. n. 16.

Sed in medium etiam adduximus Bal. in conf. 241. incip. casus talis est, vol. 1. ubi tradit verba, & in casu que, facere condit. omnem expressum, Corn. conf. 187. n. 7. vol. 2. Cravet. conf. 268. in prim. docentem verba, casu que, habitare non posses, importare conditionem, perinde, ac si dixisset testator, si habitare non posses, & alia citat conf. Cornet. in schol. concl. 583. lit. C. n. 10. & 15. Bec. conf. 39. n. 20. Surd. conf. 268. n. 8. conf. 496. n. 15. conf. 452. n. 39. & conf. 548. n. 10. & Throd. de Rub. in fugul. Reg. re. 2. per. 4. clausul. 194. quos sequitur Barbos. in claus. clausul. claus. 15. Gratian. cap. 493. n. 5. ibi: Maxime, quia ista conditio, casu que, & perlegatur amabo Galgan. in tra. de condit. nam id ille testatur, in par. 1. 4. 39. n. 27.

12 Hic articulus pro difficultiori casu discussus fuit in S.C. cum agebatur causa Dom. D. Julii Tortelli, cum hæredibus Domini D. Francisci Petra Boronici Clavicornum Petri mei. In namque, instituta sibi herede D. Theresia Petra communi filia, Julii uxori ita legavit. Item laffa esse testatore alla detta Signora Giulia Tortelli sua cara consorte, volendo però osservare detto viduale, usufruttuaria sua vita durante di loco, nullo, verum à morte di detta Signora Giulia sua consorte terai alli heredi, & successori di esse testatore, ma non osservando detto viduale, non se lo dia eccetto che li sopradetti vestiti, & altre palanarie fatte come di sopra, & volendo osservare detto viduale, & stare in casa di esso testatore, vuole, che sia Signora, Radomira. Tu. pri.

fructu infidelium, cum li supradicti Signori madre, e fratelli, e compare.

- 13 Et cum viduus jam permanisset quinquennio Julia, secundum nuptias cum Domino Jo: Baptista Amendola Regio Consiliario, & Presidente Decano Regis Camera, utrumque petijt in Sac. C. legatum, nempe, usufructus ducatorum mille, & alimenta, juxta notissimam *Bulgeri* Consuetudinem.

Cui postulationi Tutor D. Theresia objectionem adhibuit, quod scilicet absolvenda esset prædicta Pupilla, ddm Julia lectum viduale non servaverat, neque domo habitaverat, testatoris ut mens hujus fuerat, & preceptum, pro qua re agitur est articulus, si legatum usufructus certus summus, & alimentorum factum in beneficium uxoris à viro simpliciter, volendo præstare il lecto viduale, sit suspensivum, in verò resolutivum, conditionem præferens, adeo quod pro primo anno putum, pro sequentibus conditionale confendum.

Calamum arripuit pro Pupilla celebris advocatus ille *Prosperi Caravita* ex filia Neptos togæ Decus *Consil. Petrus Caravita*, cujus copiose meminimus in *Ruin* 101. num. 5. tom. 1. & omnibus alijs, illius referunt laudes *Nicolas Topini* de orig. Tribunal. p. 2. lib. 4. cap. 1. num. 171. *Franciscus Maria Pratis* tom. 3. disp. 1. ar. cap. 31. num. 14. *Legenarius* in princ. additione ad comment. Reg. Revocit super prag. verbo *Petrus*.

Scriptis pro Julia Presidens ejus Vir utriusque verò Patrocinantibus scripta *Thorius* retribuit in sup. 14. plen. comp. decisum, verbo, legatum usufructus, & quibus Doctissimus, & integerimus, Sac. Conf. Praes D. *Franciscus Merlinus* causa Commissarii, cum Consilarii munus obibat, caput compilavit, remque omnem insinuit, *centuria 2. contra. for. cap. 40.*

- 15 Pro hærede dicebatur ex memoratis verbis in legato adjectis fuisse inducendum suspensionem, ac si dixisset testator (si lectum viduale servaverit) non autem resolutivam, temporisque distributivam, ac si dixisset, quousque lectum viduale servaverit, ex *Glof. in l. si in ex parte in verbo addendo*, ubi *Bart. num. 1. ff. de acq. hered. Bart. in l. falsus, num. 6. C. de furti.* & in specie *Ruin*, in casu, de quo agimus, si dixerit Testator, 16 observando lectum viduale, consuluit, in *conf. 170. num. 5. & 6. lib. 3.* legatum fuisse conditionale à principio sub suspensiva conditione, non autem temporis distributiva, *Ruin*, sequuta fuit *Ret. Roman. decis. 187. num. 5. & 6.* & licet *Bald. in conf. 267. vol. 5.* dicat, gerundium prædictum (observando) imponi prædonem, vel quamdih (tamen ultra quod idem *Bald. ibi num. 4. & 5.* dicit magis veram contrariam opinionem, & si sua magis testatoris voluntati faveat, ultra hoc, inquam, *Sord.* etsi dicat *Bald.* opinionem ut minus rigorosam sibi placere, tamen fatetur verum sensisse *Ruinum* *de conf. 170.* ubi testator sub contraria conditione legatum ademit, nempe, si dixerit testator (relinquo, ut supra servando vidualem vitam, & si nupt. t. relinquo dotes) quia tunc, dicit ipse, illa secunda pars conditionalis ita priorem explicat, ut relictum quoque conditionale censetur, ita *Sord. de aliment. tit. 5. q. 3. num. 43.* & probatur ex *sem.*

Tom. II.

aperto in l. aliquando, de condition. & demonstr. ibi lex diverso quoque patrum datum, legatum conditionale videtur, veluti quod sub conditione ademptum est, quia sub conditione contraria datum videtur (ex quo *Text.* si dispositor, quod etiam patrum legatum transit in conditionalis naturam, data conditionali ademptione ipsius, quanto fortius legatum relictum per verba gerundij transibit in conditionale à principio, data dicta conditionali ademptione, hic est casus noster, nam *Franciscus* testator ademit legata facta suæ uxori, si transibat ad secundas nuptias, per ea verba (non non observando lecto viduale, non se li die, eccetto, che li vestiti, e galanterie) ex quibus negari non potest per dicta verba suspensivam inducendum fuisse conditionem, & per conditionem nulla ei pro tempore, quo lectum viduale servavit deberi alimenta, confestim tradita à *Fontanell. de pat. nupt. Gl. 2. p. 3. à num. 10. D. Conf. Rocco lib. 1. resp. 42. Anty. de Amato resol. var. tom. 1. resp. 39. à n. 104. Sperell. dec. 40. num. 36.*

Omitto alias rescribere rationes, solius decisionis è S. C. emanata mentionem faciam, quam ipse se etiam *Merlinus* retribuit, sub num. 43. *Declaramus deberi Julia Tortelli alimenta vigore legati à Francisco Patre ejus viro eidem facti pro tempore, quo lectum viduale servavit, pro quantitate liquidanda per S. C. in qua comprehendatur etiam usufructus ducatorum mille eidem relictus, & fructus dote: ad quas quantitates condemnemus conventus nomine, ut in add. supra provisione facienda respectu alterius in supplicatione contentorum.*

A qua sententia dulcissimus Pater meus D. Vincentius Petrus Baro terrarum Vasti Girardi, & Caccaboni (Vir religione, pietate, ac doctrina satis conspicuus, qui ad sublimis dignitatum gradus pervenisset, nisi podagra contritus laborasset, vitam ille auspiciatus est anno salutifero 1594. die 8. Junij, clausit, omnium memore, die 2. Febr. 1659. & in Cappella domus nostræ intus venerabilem Ecclesiam Sancti Petri ad Majellam humatus fuit) dico, pater meus tutor dictæ D. Theresia ejus neptis reclamationem obtinuit, quæ prosequuta non fuit, compositis inde rebus inter prædictos conjuges, & D. Theresiam, ejusque virum D. Andream Capuano meum cognatum, Militem Sedilis Portæ Novæ, hominem nobilitate insignem, ac suavis moribus præclarissimum.

- 18 Eodem modo res sese habuit de sententia eodem *Merlino* referente, lata, sub die 11. Januarij 1640. per quam, condemnati fuerunt entores D. Theresia Patre ad correspondendum hæredibus dictæ Julia de annuis introitus pro capitali ducatorum 1333. antea facti debiti ad rationem ducatorum sex cum dimidio pro centumviro à die mortis viri, & in futurum, ut liquet ex cap. 16. ejusd. *Centur. a. D. Merlin.*

19 Duo tamen hic advertenda sunt. Primum, quod nihil pro defendenda Pupilla Pater meus prætermiserit, ut accerimus defensor contra Tortelli, ejusque secundum virum litem prosequutus fuerit, non modo, ut ab eorum prætensionibus illos excluderet. Verum etiam, ut ad maximam pecuniam summam exolvendam condemnaretur. Etiam iurissimè litem intenderat, nequè ab rei veritate quidquam discessit, cum evidenter ex eisdem cau-

X

cau-

causae actus, & processu iustitiae Pupillae integritas appareat, & ex ibidem dictis, & doctis exaratis à Domino Merlino appareat, quam proclivius S. C. debebat absolvere dictam Theresiam ab alimentorum praestensione, maxime quod Julia pro eo tempore in testatoris domo non habitavit juxta illius praecceptum, mandans (volendo observare lesse vidualem, & stare in casa d'isso testatore) & per consequens legatum consequi non poterat, *Gloss. in l. i. verbo, post mortem* 1 C. de leg. Amat. conf. 29. num. 16. item tutela Theresiae eidem à Francisco viro in iunctam non exercuit, & sic alimenta minime vigore legati praedicti habere poterat, *l. quoniam, ff. de excus. tutor. Bar. conf. 211. num. 7. lib. 1. Beron. conf. 185. num. 3. lib. 1. alique per Gantier. de tutel. parte 3. cap. 5. num. 5. & cap. 13. num. 2. Surd. de aliment. sit. 4. quæst. 15. Marta de success. legal. 4. q. 18. artic. 7. num. 1. Galassus de condit. & demonstrat. cap. 15. num. 3. Anell. de Amato conf. 29. vol. 1. quem refert Consil. Arias de Mesa lib. 2. var. resol. cap. 40. num. 20. & ipsius Juliae adfuit culpa, quam conditionem adimplere noluit, dum commodè, & honestè sibi in domo testatoris commorari poterat, una insimul cum testatoris matre, Dom. D. Julia de Ebulo, ex Comitibus Triventi, foemina prudentissima, & omnibus virtutibus ornata, quo casu, etiam juxta adversarium DD. effectum, legato privatur, ut notant idem Reg. Merlin. add. cap. 40. num. 40. & 41. Reg. Cypic. Latro dec. 52. num. 3. & 6. lib. 1. Reg. Sanfelice. dec. 203. sub num. 8. 1. 2. quos infeligitur Jo. Franc. Marotta discipul. forens. cap. 38. à num. 32.*

21. Et tandem percipere non possum, quidnam possit movet D. Prax. D. Franc. Merlino hominem ceteroquin, & prudentia, & doctrina praedicatum, (quem adhuc mortuum summe venero) ut in adducto 16. cap. in fin. affereret, quod retardatio solutionis antefati potius erat ascribenda Vincentio Petra tutori, quam Theresiae filiae pupillae, quando antefatum non debebatur, ex quo
22. dos promissa Francisco Petra soluta non fuit, ex tex. in §. fin. Ant. de non eleg. 2. nub. in §. illud, Auth. ut exaction. inst. des. novell. 91. Ant. sed qua milit. C. de pact. convent. Ant. des. data, C. de donat. propter nup. Afflic. in dec. 242. & ibi Orsill. num. 1. Gravina in dec. 97. Moloss. tom. 1. ad consuet. Neapol. p. 7. quæst. 6. num. 4. & 5. Avus meus in addit. ad Capic. dec. 65. var. usufructus antefati, Pachin. lib. 3. controver. in cap. 68. Tassien. super prag. de antef. var. 4. ubi sermo, 4. num. 47. fol. mibi 307. Anell. de Amato in conf. 92. num. 1. Reg. Rouis. in conf. 50. num. 10. ubi mulier allegat, tom. 2. Ricc. collid. 87. Episcop. Maranta tom. 2. respons. 12. num. 1. Crivell. in dec. 41. num. 47. Merill. in dec. num. 12. Angul. Barbosa in ejus collect. in cit. Ant. des. data, C. de donat. propter nup. num. 10. Reg. Cypic. Latro in dec. 53. num. 7. tom. 1. & in consuet. 124. num. 49. tom. 2. Thor. in comp. dec. Neapol. tom. 1. verbo, Antefatum, fol. mibi 40. Dom. Juxta Franciscus Maria Prax. discipul. forens. cap. 36. num. 4. tom. 2. & de hoc non esse dubium testatur eruditissimus Dom. Reg. Donatus Antonius de Merinis lib. 2. quotid. resolut. cap. 24. num. 2. quamvis non ignoremus contrarium firmari, si antefatum fuerit constitutum, nedum habito re-

spectu ad potes, sed etiam contemp'tatione matrimonij, & ex alijs iustis causis, *Jo. Angel. Pisavell. in addit. ad Nappan. in consuetud. quartam antem, var. nota ex ista gloss. fol. mibi 252. licet ipse potes non ligat, cum cogitandum relinquat, sequitur Consil. Jo. Andr. de Georgio in alleg. 45. num. 18. & 19. ca. ratione, cum dispositio fundata sit super pluribus causis finalibus, ideoque una cessante, non cessat dispositio, allegat Bald. in l. si lex, ff. de hered. inst. Inst. in l. si mappa, ff. de verb. signif. si enim verba praedicta, ex alijs causis, non operantur dissolutionem antefati, frustra fuissent appolita in contrarium praedictio, quod sane non est affirmandum, ex reg. l. si quando, ff. de leg. 1. constituitur enim antefatum in praemium pudicitiae, primi osculi, & amissionis virginutatis, *Prax. Merlin. cent. 2. centur. c. 14. num. 5. Fontanell. in 2. de pact. nuptial. claus. 4. gloss. 1. num. 11. Moloss. tom. 1. ad consuetud. Neapol. p. 7. q. 8. num. 1. Reg. de Ponte in dec. 24. num. 20. Quare solvitur tom. 2. de contra. 3. diff. 35. fol. 3. num. 38. Reg. Capic. Latro in dec. 175. num. 4. tom. 2. Thor. in suppl. suspend. dec. verbo, antefatum, & hodie propterea dari in praemium amissionis virginutatis, testatur Prax. de Franch. in dec. 182. num. 9. & merito, mulier corrupta, virginitalique spoliata coram ad illam resortui humanitatis amplexu minime potest, ad rem in l. unica, C. de rapta virg. unde lepidè Ond. ait:**

Nulla reparabilis arte.

La pudicitia est, desperit illa semel. & jocose Apul. ap. 2. Virginitate excepta, quicquid aliud in dotem accepit, potes, cum libenter, omne uxori retribuit, hinc etiam perbelicè dixit Merill. dec. 73. num. 13. antefatum pretium sanguinis vocat, idem quamvis dos soluta non fuerit, nihilominus debet antefatum ex alijs causis, quibus promittens potuit moveri, affirmat Dom. Scipio Theodor. in alleg. 13. num. 16. tradens, sic per S. C. in causa Baronis Pappaderis decisum fuisse, hanc etiam opinionem copiose, & validissimis rationibus fundat, plurimèque secundum eam decrevisse S. C. refert D. Consil. Marcell. Marcian. senior in conf. 58. à num. 7. usque ad 13. tom. 2. & conf. 60. num. 14. ead. tom. 2. & in fin. in quo contrarium firmavit Rouis. in conf. 50. vol. 2. in illa migrata causa, inter heredes quondam D. Hypopoliti Gonzaghe, cum heredibus quondam D. Fabricij Columae, & idem sub die 9. Julij 1636. iudicatum refert in fin. d. conf. 60. ad relationem D. R. Hectoris Cypic. Latro tunc Regij Consiliarij, & causae Commis. in causa inter Petronillam Guatinam ex una, & D. Beatrice Acquaviam ejus filiam, ex altera.

Propterea, & quatenus debet admitteremus, non tam excedens, & multo minori interesse praetendebat tutor, pro quo satisfactum, ipsi quoque fuerit, ut ex pluribus solutionibus innotecebat.

24. Quamobrem D. Merlino (ipsius pace dictum sit) improbabilius tutorem incusavit, dum hic iustis conatus fuerit ostendere, praedictum antefatum, ejusque interesse minime debet, ut apertissimè ex processu constat, nec utraque pars illi decisioni acquievit libenter, ut idem Merlino affirmat, sed tutor reclamavit.

RITUS CCXXXVIII.

Item quod nullus privilegiatus, trahat alium privilegium ad Curiam ipsam, nisi sit curialis, sed cum privilegium trahit non privilegium ad Curiam ipsam, privilegiatus jurat, quod perhorrescit, excepto curiali, qui non jurat, & privilegiatus trahit ad Curiam ipsam jure cessio, ex causa tamen necessaria, non lucrativa, excepto curiali, qui ad Curiam ipsam de jure cessio non trahit, sed nullus privilegiatus trahit, ex poma sibi cessio conventionali, sive legali.

SUMMARERUM.

- 1 Nemo est, qui singularis & omni exceptione major haberi non cupiat.
- 2 Beni factum est, ut nullus privilegiatus ad Curiam vigore electionis fore trahatur.
- 3 Privilegiatus contra privilegium fore electionem non habet.
- 4 Neapolitani trahunt ad tribunalia Neapolitana privilegatos etiam pupillos, & viduas.
- 5 Quin Capuanos & Cosentinos.
- 6 Et an subditus Regie Dohane menependum.
- 7 Curiales trahunt etiam privilegatos.
- 8 Etiam curiales exteri, & non Neapolitani, quid quid dixerit Caracis in Rit. 232.
- 9 Non tamen curiales trahunt ex jure cessio.
- 10 Regula desumitur ex hoc Rit. conformis Juri communi, ut nullus privilegiatus ex jure cessio, nisi fuerit causa necessaria, & cessio dependat ex causa onerosa.
- 11 Miserabiles persona, & Neapolitani privilegio electionis fore fruuntur, quamvis agant, ex jure cessio, & ex causa lucrativa.
- 12 Frangit non presumitur, nisi probetur.
- 13 Evidens conjectura erit, si cessio fiat post litem captam.
- 14 Si fuerit actum, quod incurre sit cedentis.
- 15 Si Cessionarius sit solutus talibus libris implicari, & cessio sit absque causa.
- 16 Adde quod ex cessione sine causa agi non potest contra debitorum.
- 17 Si cessio fiat in potentiorum.
- 18 Qui dicantur potentes, & quomodo probetur potentia, promissio.
- 19 De cessio facta Clerico, vel Ecclesia à laico remissa.
- 20 Quibus alius conjecturis constet, cessionem esse simulatam, promissio.
- 21 Cessio Juri non, & actionum, non facta solutione pretii, & an sit valida, vel haberi possit fides de prete.
- 22 Frandibus omnino est obviandum.
- 23 Simulatio, cum in simulantis animo consistat, dissimulatio est probationis.
- 24 Conjectura propter, & presumptiones admittuntur.
- 25 Ad probandam simulationem, & fraudem dua conjectura sufficiunt.

Item unica.

- 26 Donatio omnium bonorum, vel majoris partis fraudem inducit.
- 27 Fortissimum, si fiat conjuncta persona à publico negotiata.

Tom. II.

- 28 Conjectura fraudis erit, si contractus fuerit clam, & occultis celebratus, & extra territorium in loco non consuetus.
- 29 Fides se abstinere ab hereditate paterna, & postmodum per interpositas personas onerato bona hereditaria, frans presumitur.
- 30 Dummodo claudijunt id agatur, non vero si palam, & bona fide.
- 31 Maxime si emerit res majorum.
- 32 Affectio nisi res majorum distrabantur multis in jure habetur in consideratione.
- 33 Tutor palam, & bona fide emere potest bona pupilli, adhibito alterius consensu, vel iudicis decreto.
- 35 Nimia cantela, diligentia, liberalitas, & alium celebratis dolum, fraudemque probant.
- 36 Frans presumatur, si debitor repudiaverit hereditatem in prejudicium creditorum.
- 37 Et an possit id fieri iusta conscientia.
- 38 Exoneratur sex. in l. qui autem, ff. qua in fraudem creditorum.
- 39 Donatio facta tempore infirmitatis in fraudem facta presumitur.
- 40 Sic in vassallo infundante in astate tam senili, quod generare non possit.
- 41 Frans probatur per binas conminationes factas a muliere, qua volebat, ut nihil perveniret de bonis suis ad filios, vel agnatos.

- N**emo est, qui singularis, & omni exceptione major haberi non cupiat. Insitum est cuiusque naturæ, id maxime facere, quo cæteris præminere videatur, supra naturæ conditionem se esse faceret aliquis, si privilegio aliquo præfulgeat, quo à communis hominum grege se segreget quod, ut possideat, nec sumptibus pareat, nec labori, & ne ab illo deturbetur, diligentissime curat. Hinc bene factum autumo, ut nullus privilegiatus ad Curiam vigore electionis fore trahatur ab altero itidem privilegio, utriusque enim honores, & dignitas, & Principum favore abdicandum utrumque etiam exstimarem; Proinde ne videat, & ego aliquid officere, Ritum explanationi duxerit operam dabo, cujus quippe Principem resolutionem, quod scilicet privilegium non trahat alium privilegium ad Curiam ipsam, latius comprobamus, in Rit. 131. confirmamque Pref. de Franch. dec. 16. num. 3. & dec. 553. num. 4. Ludovic. dec. Pers. 3. num. 21. Fusc. sup. 87. lit. F. Antonell. conf. 63. Follet. in prax. crimin. rub. audiant excus. num. 105. Cephalon. in pragm. 8. num. 170. tom. 1. de Reren. Mascat. in prax. S. C. lib. 1. par. 2. Glo. competentes num. 36. Ricc. celli 3. dec. 300. hunc Ritum exornans, celli 3. 348. celli 3. 2260. & 2306. p. 6. quin, & Regius Senatus Cæthalonis indistincte prædictum concedit privilegium adversus æque privilegium, teste Concer. var. resol. tom. 2. cap. 2. num. 23.
- Verum illa restringitur multis in casibus, præsertim in Neapolitanis, qui trahunt reliquos privilegiatos, etiam pupillos, & viduas, Antonell. Calà de modo artic. num. 43. pag. 11. etiam Capuanos, quamvis delusor privilegiatos, Affili. dec. 133. v. 8. & Cosentinos, Caput. de regim. R. ipubl. cap. 1. nu. 109. etiam subiectos Regie Dohane menependit, ut decisum tradit Thor. p. 3. compend. decis. 163. a

X 2 ver.

verbo Neapolitani Curiales, putrarium dixit Reg. de Ponte de potest. Reg. r. de reg. ad imp. 3.8. nu. 42. quem iniquituntur Novar. de ele. 3. for. in noviss. impressione qu. 47. nu. 3. Graad. Capic. Lacro dec. 54. nu. 13.

- 7 Excipit etiam Curiales, *Ritus*, qui nec juramentum perhorrescuntis (de quo in *ritu* 230. est sermo) pigritate obsequuntur, ibi, *Excipio Curiales, qui ad Curiam, cuius s. intellectum inquit Moscatell. add. Glos. competentes, sub nu. 74. & recedendo ab opione Curio. super rit. 23. 2. asseverat,*
- 8 curiales quamvis exteris, nec Neapolitanos gaudere jam dicto privilegio, cum Neapolitani adhuc non Curiales esse putantur, ex deductione in *ritu* 30. 1. atque ideo in cassum hoc in *ritu* concederetur Curialibus, nisi de Curialibus non Neapolitanis intelligeretur, maxime quod aliis multis Neapoli d. g. nobis infusum esse subdit inibi Moscatell. illos omnes minutim commemorans Moscatell. assequuntur Ricc. colle. 3. dec. 23. 12. Reg. Cypre. Lacro dec. 54. num. 2. totum. 1. qui veniant appellatione curialium, extraxit Reg. Cypre. Lacro dec. mem. 64. & Praef. Merlin. centur. 2. controvers. forens. cap. 64. nu. 4. & 5. & nos in *ritu* 232. notatimus.

- 9 Curiales tamen ex jure cesso nullatenus trahere idem *ritus* mandat, & decusum fuit in S. C. apud Reg. Cypre. Lacro dec. add. 54. lib. 1. hoc firmatentem, necdum in cessione lucrativa, sed etiam in donatione, confirmat Confil. Cardinal. de iudic. sum. 1. d. sp. 2. nu. 589.

- 10 Sed quamvis regula in Regno desumatur ex hoc *ritu*, & altero 290. conformis dispositioni *l. per diversas, & Lab. Anghisio, Cod. mandati* (quas exornant *Bruticini* dec. 3. 23. 34. & 35. Episcop. Ricc. colle. 7. 2556. *Selgand, in l. obsequi, erudit. par. 1. cap. 13. §. 2. a num. 12.*) qu nullus admittatur ex jure cesso, nisi tamen fuerit causa necessaria, & cessione dependet ex causa onerosa, Misericordis tamen per se privilegia electionis fori fruuntur,

- 11 etiam si agant jure cesso, & ex causa lucrativa, plurimodo tamen cessio sit vera, fraudis carens. *Andr. in consil. Reg. flammus, ubi Affl. nu. 27. in 6. quæ de Franch. dec. 195. lib. 2. ubi dicitur, in hoc restringi mentionatorum rituum functionem, quod admittit Carav. hoc in *ritu* sub nu. 9. & non dissentit Moscatell. in prax. civil. 2. Glos. competentes nu. 89. Sch. fardes, lib. 2. tra. 3. 44. qu. 3. Jacob. de Arna de cession. jur. rub. 3. a nu. 42. Novar. in prax. de 3. & variis fori qu. 14. §. 3. 4. in nova editione, Reg. Topia de jure regni in consil. flammus num. 13. Ricc. colle. 3. 1426. & ad de Franch. mem. dec. 195. *Borrellan summa dec. 3. de iur. perhorrescent. in 39. p. 1. Culi de mada arce. Glos. 1. n. 95. Castillo. 2. totum. contra cap. 25. nu. 3. Curia Philipp. lib. 2. cap. 6. nu. 26. Rodrig. de reddit. lib. 3. qu. 4. num. 43. Maraa vero 77. Moscatell. Cypre. dec. 51. nu. 8. Piscal. de virib. patr. potest. p. 2. a num. 91. extendens quoque in cessione facta Neapolitano, ex Urfill. ad Affl. dec. 74. nu. 6. Thor. par. 1. comp. dec. virib. cessionarius ex causa lucrativa, quibus alio eundem Novar. in tra. 3. de priv. iur. ab. person. priv. 16. nu. 36. Peres de Lar. in compo. bonum. c. 21. n. 1. Petr. ad Granum dec. 21. nu. 8. Mat. consuet. 4. num. 50. Castil. dec. 43. nu. 10. Capib. de Praef. Reg. 3. nu. 35. 1. sum. 1. Alu. Velaz. de priv. paup. p. 1. qu. 52. nu. 61,**

Burg. in tra. 3. de lenden. p. 3. Inspe. 4. nu. 9. Concer. var. resol. p. 2. cap. 2. nu. 29. Intrig. singul. 101. lib. Arias de Mja var. resol. cap. 1. num. 25. lib. 1. Baron. Carav. in hoc ritu, memos, in tra. 3. de cession. min. atar. c. 3. 3. 1. num. 3. Olea de cession. par. 2. a. qu. 4. nu. 50. Curialia d. loco nu. 615 qu. 2. nu. 591. impugnatur Carav. in hoc ritu nu. 9. quem iniquitatur Moscatell. in prax. p. 2. Glos. competentes nu. 88. ex Joand. de Amicis conf. 24. nu. 7. affirmatentem, ritum non servari, sed omnia esse edificanda vitio, & culpe Judicum, exclamat, cum vide, nam sanctè loquatur, & ipsi libenter inherere respectu curialium, ex dec. 5. C. Reg. Cypre. Lacro dec. 54. quem insequitur Galtopp. in prax. S. C. p. 1. cap. 6. nu. 57. (quæ quæ dem frans non præsumitur, nisi probetur Jode Amicis conf. 24. vers. non obstat simile) & maxima, imò evidens conjectura erit, si

12 cessione fiat post litem captam Abbon cap. 2. de alienat. judic. montand. conf. Reg. 3. sup. r. consil. Franc. tit. de cession. a. 3. art. 2. Glos. 3. sub nu. 7. Baron. add. loco nu. 2. Dyon. Confil. Francisc. Rec. lib. 2. resp. 47. nu. 11. hunc ritum adducens. Si fuerit factum, quod rei veritate lucrum sit cedentis, Glos. in cir. l. per diversas Curial. Res. in nov. dec. 1. de alien. judicant. conf. f. 3. 3. Trentacamp. var. resol. lib. 2. resol. 2. de n. 3. 1. 1.

- 13 Vel si cessionarius sit solitus talibus litibus implicari, & cessione sit absque causa. Novar. ad tra. 3. de priv. iur. p. 1. priv. 17. nu. 6. & in prax. c. 3. for. lib. 1. fo. 3. qu. 14. ad validatentem cessionis certi juris est, requiri titulum si è causam, Trentacamp. add. lib. 2. resol. 2. n. 1. Sch. fardes, tra. 3. 23. qu. 3. in fin. Gm. de script. priv. lib. 3. qu. 10. nu. 4. Donell. lib. 13. com. cap. 43. Seraph. de priv. iuram. priv. 94. nu. 7. Menoch. de presumpt. lib. 3. praef. 129. nu. 33. Praef. Merlin. centur. 2. contra. for. cap. 3. 1. num. 2. adnot. ex cessione sine causa facta agi non possit contra debitorum, Gabriel. lib. 2. conclut. de ad. consil. 4. num. 2. Intrig. conf. 7. nu. 22. Guttier. de iuram. confirm. 1. p. cap. 47. num. 11.
- 14 Nihil de cession. jur. tit. 1. qu. 4. & si fiat in potentiorum Guid. Papa conf. 178. nu. 11. Duen. Reg. 88. Jode Amic. c. 2. nu. 19. Capiblin. p. 2. 8. num. 171. & quando dicatur facta in potentiorum, Moscatell. Cypre. c. 2. dec. 51. nu. 12. Reg. Galtopp. lib. 1. contro. 2. & qui dicuntur potentiores, Donell.
- 15 Nihil de cession. jur. tit. 1. qu. 4. & si fiat in potentiorum Guid. Papa conf. 178. nu. 11. Duen. Reg. 88. Jode Amic. c. 2. nu. 19. Capiblin. p. 2. 8. num. 171. & quando dicatur facta in potentiorum, Moscatell. Cypre. c. 2. dec. 51. nu. 12. Reg. Galtopp. lib. 1. contro. 2. & qui dicuntur potentiores, Donell.
- 16 Nihil de cession. jur. tit. 1. qu. 4. & si fiat in potentiorum Guid. Papa conf. 178. nu. 11. Duen. Reg. 88. Jode Amic. c. 2. nu. 19. Capiblin. p. 2. 8. num. 171. & quando dicatur facta in potentiorum, Moscatell. Cypre. c. 2. dec. 51. nu. 12. Reg. Galtopp. lib. 1. contro. 2. & qui dicuntur potentiores, Donell.
- 17 Nihil de cession. jur. tit. 1. qu. 4. & si fiat in potentiorum Guid. Papa conf. 178. nu. 11. Duen. Reg. 88. Jode Amic. c. 2. nu. 19. Capiblin. p. 2. 8. num. 171. & quando dicatur facta in potentiorum, Moscatell. Cypre. c. 2. dec. 51. nu. 12. Reg. Galtopp. lib. 1. contro. 2. & qui dicuntur potentiores, Donell.
- 18 Nihil de cession. jur. tit. 1. qu. 4. & si fiat in potentiorum Guid. Papa conf. 178. nu. 11. Duen. Reg. 88. Jode Amic. c. 2. nu. 19. Capiblin. p. 2. 8. num. 171. & quando dicatur facta in potentiorum, Moscatell. Cypre. c. 2. dec. 51. nu. 12. Reg. Galtopp. lib. 1. contro. 2. & qui dicuntur potentiores, Donell.
- 19 Nihil de cession. jur. tit. 1. qu. 4. & si fiat in potentiorum Guid. Papa conf. 178. nu. 11. Duen. Reg. 88. Jode Amic. c. 2. nu. 19. Capiblin. p. 2. 8. num. 171. & quando dicatur facta in potentiorum, Moscatell. Cypre. c. 2. dec. 51. nu. 12. Reg. Galtopp. lib. 1. contro. 2. & qui dicuntur potentiores, Donell.
- 20 Nihil de cession. jur. tit. 1. qu. 4. & si fiat in potentiorum Guid. Papa conf. 178. nu. 11. Duen. Reg. 88. Jode Amic. c. 2. nu. 19. Capiblin. p. 2. 8. num. 171. & quando dicatur facta in potentiorum, Moscatell. Cypre. c. 2. dec. 51. nu. 12. Reg. Galtopp. lib. 1. contro. 2. & qui dicuntur potentiores, Donell.

- 21 tium, & actum, non facta solutione pretij, operari possit, & sit valida, *Guid. Papa* qu. 567. *Ursill. ad Affl. decif. 74. circa fin.* vel haberi possit fides de pretio, *Croc. de censib. decif. 126. num. 3. Salic. in add. l. per diversos, num. 7. Comandati.*
- 22 Dum vero Corau, in hoc Rit. triginta quatuor enumerat casus, quibus frans præsuntur, advertit mus, fraudibus omnino obviandum esse, ut *Consulens in Linf. fidei rei vendic. exhortent* namque jura fraudem patrocinari parant, *cappasforalis, §. fin. ff. de offic. de leg. cap. statimur, eodem tit. in 6. l. 2. C. de eo, per quem factum erit, si sit p. h. p. r. m. ff. de dolo, l. ad legem, §. fin. ff. de interd. & reit. Reg. Valens. conf. 35. num. 33. tom. 1. Jul. Franc. Mar. in Prat. respons. crim. 43. num. 12. Iliam tamen in dubio non præsuntur deducitur, ex *hac in l. 1. §. denique, ff. de acqu. p. r. m. Bart. in cap. 5. incip. Petrus Nicolai, num. 30. in vers. Sed ad hoc, lib. 1. Paris. conf. 13. num. 57. vol. 1. & in conf. 5. num. 27. vol. 2. C. de cens. conf. 35. vol. 3. Jo. de Anicis conf. 24. Grat. conf. 10. ibi nota tale est, de in conf. 13. num. 5. de fidei p. r. m. s. p. r. m. d. r. m. Epif. Morani. resp. 74. p. 4. Oius enim probandi fraudem ad illam allegantem spectat. Bald. in l. nam in Divini, ff. de adopt. eodem, ult. & in cap. facimus, in fin. 1. quæstio 7. l. r. r. l. de Franch. in de i. 435. num. 37. conjecturæque, ac præsumptionibus probari, *Bart. decif. 101. num. 4. Cravetta conf. 100. Conf. Staiban. ref. forens. lib. 1. ref. 10. num. 7. Simulatio enim fit inquit Faber in lib. 4. C. tit. 17. de p. r. m. 1. cum infamatus s. animo conf.***
- 23 Stat diffinita probationis est; ideoque etiam per conjecturas probari potest. Distinguitur tamen est, ut quæ clanculum, & occulte sunt, calidique, & simulat tractantur, præterea simulata probari possunt, ut tradunt *Myscard. de probat. concluf. 438. num. 9. & Gratian. lib. ad script. for. cap. 255. num. 3.*
- 24 Ideoque hoc casu conjecturas, & præsumptiones haberi pro liquidissimis probationibus apud omnes est in confesso, prout patet ex latè traditis per *Myscard. d. concluf. 438. in princ. Menuch. de præsumpt. lib. 3. præf. 122. & num. 5. & p. r. m. 124. & num. 3. Mench. de tacit. lib. 13. tit. 35. & 36. Ferr. m. de f. f. f. & fin. qu. 162. & num. 97. Carden. Tufes. prædic. conclus. in verbo, Simulatio, & conf. 200. & 263. Reg. R. r. m. decif. 3. num. 16. Præf. Merlin. centur. 2. controu. cap. 17. num. 2. & 3. Reg. Conf. Theodor. alleg. 78. & num. 2. & Dom. Confil. Staiban. centur. 2. ref. 10. s. r. m. ref. 156. & num. 80. cum plur. sup.*
- 25 Et dicitur tantummodò conjecturas, ad simulationem, & fraudem probandum sufficere, tradunt *Cravetta. conf. 143. num. 12. & conf. 156. num. 7. Dec. conf. 59. num. 3. Ursill. ad Affl. decif. 40. num. 14. Merlin. & Staiban. adducti in locis; Immodum unum etiam sufficere, idem Staiban. advertit num. 87. & ante ipsum *Myscard. conclus. 438. & num. 8. Theod. alleg. 78. num. 4. & latius alleg. 46. num. 8.* licet enim imago s. hominum s. DD. opinio sit, quod duc. conjecturas requirantur s. id tamen locum vendicat, ad finem probandi contractum simulatum, & feneratorium; unica tamen sufficit conjectura, quando agitur de contractu simulato; non tamen feneratorio, *Myscard. loc. cit. num. 11. Farinac. add. qu. 162. num. 106.* consuetudine tradita à Domino Justit. Francisco Alvin in *trat. lib. 2. discept. forens. cap. 46. num. 74.**
- 26 Ex donatione propter omnia bonorum, vel maioris partis ipsorum, frans præsumitur, *l. omnes, §. Lucius, ff. qua in fraudem credit, dicit Bart. in l. post contractum, ff. de donat. Socin. in conf. 269. vol. 2. Myscard. de probat. vol. 1. conclus. 446. & 559. in una, num. 7. in altera num. 2. Cord. Mantie. de tacit. & ambig. convent. lib. 13. tit. 38. num. 22. & 23. vol. 2. Affl. 3. decif. 370. num. 13. etiam non omnia, sed meliora bona donasset, ut ex Ang. in memor. §. Lucius notat Menuch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 124. num. 18. Perrey. de jur. p. r. m. lib. 5. cap. 1. num. 156. Anton. de Acont. lib. 2. ref. 56. num. 14.*
- 27 Maxime si illa sit conjunctæ personæ, testis, eod. Bart. num. 3. quem insequuntur DD. supra relati, *Myscard. conclus. 539. num. 18. Mantie. de tacit. & ambig. convent. lib. 13. tit. 39. Reg. de Marini lib. 2. quatuor. ref. cap. 69. num. 5. Reg. Cap. 3. l. r. m. decif. 46. lib. 1. omnem tamen fraudem exclusi in donatione matrimonii, advertit D. Reg. de iure de potest. Frang. tit. de refut. f. d. 4. num. 16. quem sequitur D. Juxta. Franc. Mar. in *trat. lib. 3. discept. forens. cap. 21. num. 25.**
- Ita enim illa sit a publico negotiatore, vel qui mercimonij, & fortune arbitrio se exponere, intendit *Bald. in L. omnes inter, C. si quis alteri, v. lib. 3. & in verb. C. de revocati, qua in fraudem credit. col. pen. v. 4. r. m. in l. 1. C. de jur. p. r. m. lib. 10. num. 10. Arret. in §. item si quis, num. 6. Fab. num. 3. inquit, de action. consuetud. rex. in l. fraudem 10. ff. qui & a quib. manum. §. in fraudem, in §. a quib. manum. non lic. l. item debitor 33. §. lib. 3. de leg. 3.*
- Hanc sententia, C. sub die 19. Decembris 1657. nullius roboris, & momentu deciarata fuit donat. o facta a Thoma de Auton. o ejus filijs inactur. s. post contractum matrimonium unum molendinorum, eorumque equaluctum valoris d. 50. mil. referente D. Confil. Aloysio Gamba, in causa Dom. U. J. D. Marco Aptouy Albailij in banca Fighioli. Et donat ones duatorum centum mil. factas a Duce Oitani Joannes de Zevagios publico negotiat. re Aug. de Salvatore Duclle Ofluni ejus uxori, D. Francisco, D. Marie, & D. Agathe ejus filijs ut simulatas, & fraudulentas, & de jure invalidas declaravit S. C. urgentibus creditoribus de anno 1656. referente Dom. Confil. Juc Baptista Jovino. In banca Ciavelli.
- 28 Idem conjectura erit fraudis, si contractus fuerit clandestinus, *Bart. in d. l. post contractum, num. 7.* quem insequuntur DD. apud *Myscard. conclus. 445. num. 2. & conclus. 447. num. 45. & conclus. 499. num. 22. Mantie. addit. tit. 35. num. 19. Menuch. præf. 124. num. 44. Ferr. in q. 162. num. 205.* docent, illi in orti ex actu clam, & occulte celebrato, vel si fiat extra territorium, ex pluribus DD. ab eo laudatis, ad. vel quando contractus non sit in loco consueto, *l. si quis, C. de car. publ. R. p. r. m. de p. r. m. parva impressione, fol. 94. qu. 7. num. 311.* ex loci enim quantitate contractus fraudulentus patet, *cap. quia propter, §. fin. de elect. Bart. in l. non intelligitur, §. acta, ff. de jure p. r. m. §. h. f. qu. forens. 8. num. 5. lib. 2. R. m. m. ad Affl. de jure p. r. m. ad 1. m. m. num. 7.*
- 29 Et propterea in filio se abstinente ab hereditate

- paterna, & postmodum per interpositam personam ementi aliqui ex bonis hæreditariis, fraudis præsumitur, *lit. qui bonis, ff. de acqu. hæred. & nota Car. ait. in hoc rite sub num. 2. vers. 19. dummodo* 30 *clandestine id agatur non verò li palam, & bona fide, quod dolum omnino excludit, l. cum ipse, C. de contrah. empti, ubi Glos. in verbo, vel die, Cui. & Car. in l. cum existimo, ff. de admin. tut. Potissimum si emerit res majorum; affectio enim, ne illa distrabatur, maxime à jure habetur in consideratione, l. lex, qui tutores, C. de admin. tut. ibi: Maxima. bibenda ejus domus ratio, in qua pater defecit, filii creverunt, in qua majorem inuagines, aut non videtur fixat, aut videtur reuoluit, satis lugubre est. Dign. Reg. Rev. super rub. de feud. num. 30. vers. ipsum; & est tunc in l. si in emptione, ff. de mis. Ff. schol. par. 1. cap. 4. n. 13. & ibi trat.*
- 33 Hinc quamvis Imperiali Constituitur à Justiniano edita, in Auth. ut qui obligat. se habet. perib. res minor. potissimum in h. quod si quis, relato in Auth. minoris, §. ultim. C. qui tut. vel car dari possant frangantur contractus tutorum de rebus pupilli, de qua Imperiali Constitutione meminimus in Ritu 181. num. 19. illamque extendit ad quemlibet administratorem Menoch. conf. 1229. lib. 12. & expressè quod non valeat emere rem pupilli, est sanctio, in l. si in emptioe, §. fin. ff. de contrah. empti. Salgad. in labyrint. credit. p. 1. c. 13. §. 2. tamen illa restringitur, si emerit tutor palam, & bona fide, etiam a pupillo majore infante, add. l. cum ipse §. C. de contrah. empti. l. non existimo, ff. de admin. tutor. Bar. in l. pupilli, §. fin. ff. de auth. tutor. Salic. & alii, in l. cum ipse, C. de contrah. empti. Guttier. de tutel. & cur. p. 2. cap. 15. num. 15. Matthiæ. in lib. 5. recoll. Hispan. tit. 21. Glos. 2. num. 3. Greg. Lopez in l. 4. tit. 5. de empt. & vend. par. 5. in verb. De aquel. Menoch. de arbit. Judic. lib. 2. contr. 5. c. 459. & quando dicatur contractus initus palam, & bona fide, exemplant copiose Cruald. commun. contr. commun. q. 234. num. 3. Rebuff. ad ll. Gallicas tra. 3. de donos. & alius dispos. Glos. 2. num. 4. Mein. de Jus. lit. contra. 2. d. 224. lit. B. Culd. Pevor. in commentar. Analyt. ad l. si curatore habens, verbo, contra. cum scilicet, num. 31. C. de in integr. rest. minor. vers. an autem tutor. potissimum si adhibito alterius comitoris consensu, & Judicis auctoritate, emerit, Salgad. in labyr. credit. cencur. add. cap. 13. §. 2. num. 10. in 3. caf. Hermosill. ad Glos. 1. 4. tit. 5. par. 5. num. 6. & alii, quos laudat, & inquisitum Judex Franc. Mur. Frat. lib. 3. discept. forens. ineq. cap. 26. qui idem advertit eod. lib. 3. cap. 39. n. 25.
- 35 Nîmia etiam cautela dolum, fraudemque probat, l. si quis sub conditione §. ff. de cedit. in lit. Bald. in l. etiam, col. 2. C. de except. rei Judic. Marc. Sal. de Face conf. 37. num. 4. Tirag. de utroque retractu, in præf. num. 17. proit, & nimia diligentia, Menoch. lib. 5. præsumpt. 3. num. 102. Je. Baptista Spada conf. 167. num. 13. con. 2. ac actum celestias, & nimia liberalitas, Bal. in l. cum in 15. coll. de fideicom.
- 36 Præsumitur fraus quoque si debitor pudjaverit hæreditatem, legitimam, ac legata in præjudicium creditorum, ut firman Sanchez de matr. disp.
4. lib. 6. Molin. de Jus. & jur. tra. 2. d. 435. in fin. Confil. Ff. schol. de verbor. patr. potestatis, par. 2. cap. 4. num. 174. Franc. de Petris conf. 59. num. 15. Confil. Carleval de Judic. lib. 3. tit. 3. d. 25. num. 18. & 19. tem. 2. perconizantes in m. s. duram dispositionem, test. in l. qui autem, §. qui in fraudem credit. maxime in foro poli, quod attento hæres in fraudem repudiando, mortale patrat peccatum, cum omnia teneatur adhibere media, ut valcat creditoribus satisfacere; Sed juxta res. in d. l. qui autem, dispositionem decimam tradit de
- 38 Francibus decif. 101. eumque insequuntur Reg. Cope. Latr. decif. 8. num. 1. decif. 34. num. 1. tom. 1. decif. 117. num. 2. & decif. 143. num. 4. tom. 2. Thor. in compend. decif. p. 1. verbo, Debitor dum possit, Puffendor. conf. 17. lib. 2. Gallerat. de renunciatione, te. 1. cap. 2. num. 51. lib. 1. Mart. de success. legat. p. 4. q. 14. art. 1. à num. 5. Lorrea decif. Granatenf. 10. sub num. 46. Fab. de Ann. conf. 113. Franc. de Petris festinat. de ditionum, lib. 2. cap. 2. num. 3. Confil. Aras de Mesa lib. 2. variat. refol. cap. 41. Confil. Provençaliz in consuet. 1. observ. 26. num. 7. de success. nobis ab inter. & novissima Granatensis Mar. Pratus observat. 15. à num. 1. prædicarum observatorem, Salgad. late in labyrint. credit. par. 2. cap. 14.
- 39 Præsumitur donatio in fraudem si facta sit tempore infirmitatis, & postea statim sit donatus mortuus, Affil. in annotationib. ad consuet. Neap. in consuet. & si testator, vers. sed quomodo probatur fratri, fol. 994. post 163. resol. quædam. D. R. de Marinis, proit in vassallo infestante in etate tunc senili, quod generare non possit, Glos. & Avovar. in cap. 1. §. sed etiam, per quos facti inveniuntur, & an, & quando fraus carentur poelis nullam reddat subinfestationem, etiam respectu Domini, inquirunt Reg. Ruyter. decif. 522. & ibi Reg. de Ponte de potest. Frang. tit. 7. §. 3. num. 29. necnon Confil. Statib. lib. 1. resol. forens. conf. 33. n. 21.
- 41 Fraus probatur per binas commotiones factas à muliere, quæ volebat, ut nihil perveniret de bonis suis ad filios, vel agnatos, argumento cap. 2. de renunciationibus in 6. Abbas in cap. in præsentia, vers. Insuper quare, de probat. Affil. in mox addu. de loco.

RITUS CCXXIX.

Item si clerici de rebus Ecclesiasticis cum jramento dixerint, quod perhorrescunt trahunt ad Magnam Curiam, (non autem de rebus eorum privilegio clericorum. Item qui sunt in Magna Curia adgassa ipsius, trahunt ad ipsam Curiam privilegio curialium.

SUMMARERUM.

- 1 Pari electionem habent Clerici in ecclesiasticis rationem rebus non veri in iis, quæ propria sunt, vel aliena.
- 2 Tam jure communi, quam Rituum.
- 3 Hoc beneficio gaudent bona etiam patrimonialia, super quibus sunt Clerici ad ordinem adeptus, & pro fructibus beneficii.
- 4 Clerici quoque in minoribus constituti.

An conjugati Monachus, Novitii, hospitale, & alia loca pia.

5 Huiusmodi privilegia etiam competere cum agunt pro injuria, & offensione ipsi illatis, & an liceat variare, remissum.

6 Quid pro casuali offensione.

7 Clerici nunc hoc electionis privilegium habeant, si suorum prosequantur injuriam.

8 Quid si de eorum rebus ipsi Clerici agant.

9 Vel pro futuro in bonis propriis commissio.

10 Clerici quando privilegio immunitatis collectionem gaudant, & statuti laicorum obstringantur, remissum.

1 IN Ecclesiis tantum rebus sua electionem habere Clerici, statuitur hoc in *Ritu* non verò in his, quæ, vel propria sunt, vel aliena. Servatur enim Ecclesiæ dignitas, & auctoritas, ut si quæ ad ipsam peculiari quadam ratione spectant, fori electio concedatur, Maximum verò, & Republicæ, & privatorum foret incommodum, si Ecclesiæ rei in speciem commoda sua procurant Clerici id aduocando forum, in quo favores aucuparentur, & lites sibi propitias intentarent. Solent perversi homines Religionis, & pietatis speciem præferentes, injuriam maximam, ac detrimentum alijs intendere, quod ne unquam Clericis in auxilium eadere, sapientissimè factum est, ut certos jurisdictionis terminos haberent, ac prædixit hinc Ecclesiæ, ac Clericis pro rebus, & patrimonio ipsius Ecclesiæ vigore hujus *Ritus*, & aliarum legum Regni habere electionem fori, ne dum juris communis, probant de *Franch. dec. 234. num. 4. & decif. 597. Andr. in Consil. statutus* verbi de Ecclesiæ, & *Aff. num. 16. Capyc. dec. 160. & ibi Anna mens in annis*, qui de iure tradit ad *Gramm. dec. 30. num. 7. idem Aff. dec. 257. Vir. dec. 521. num. 3. Scacc. de appellat. q. 7. num. 130. Martia de iurisdic. p. 2. cap. 21. nn. 5. Conf. Feschal. de par. potest. par. 2. cap. 2. num. 89. Cal. de mod. artic. §. 1. Gloss. 1. num. 87. Ricc. collect. 300. & collecti 2283. Faller. in hoc *Ritu*, pag. 83. & in consil. statutus, num. 22. Capiblane. de Baron. prag. 8. num. 159. Carol. de Grass. de offi. Cleric. offi. 3. 1. nn. 521. *Ann. alleg. 146. num. 5. Thor. in supplem. compend. dec. verb. electio fori sub competat* *Picario*, *Novar. in prax. electio fori* *señ. 1. q. 28. ex num. 1. Consil. Carleval. tom. 4. de iudic. lib. 1. tit. 1. disp. 2. q. 6. señ. 7. num. 585. Reg. Revit. in prag. 8. num. 19. de compositione*, quoniam & decisiones plures recenset *Thorus p. 1. compend. verbo*, *Clericus*, tametsi, & contrarium quandoque decusum quoque memoret, ac propterea si earum aliqua fit Actrix, nequeat conventus variare, & declinare forum, quamvis esset ex privilegio, & haberet jus variandi addit plur in decusum fuisse, nam ubicumque concurrunt duo privilegiati, conquisari privilegia, & remanere dispositioem *Juris communis* à nonnullis probatur, de quo curi uester sermo in *Ritu* 231.*

3 Quin competit electio etiam pro bonis patrimonialibus, super quibus fact clericus ad ordines adeptus; pro factibus quoque beneficiorum *Præst. ad Aff. decif. 257. num. 1. P. Duard. in comment. explic. Bullæ Conæ Domini*, lib. 2. tom. 18.

q. 5. nu. 9. *Anton. var. resol. lib. 1. cas. 88. Ricc. in prax. for. Eccles. resol. 91. tom. 4. & decif. 299. p. 2. Novar. qq. forens. lib. 1. q. 72. quem refert Thor. p. 2. compend. dec. verbo Electio fori facta per Clericum*.

4 Hoc privilegio fruitur clericus etiam in minoribus ordinibus, & in prima tonsura initiatus, qui etiam Clericus dicitur, *Vult. in traç. de feud. lib. 1. cap. 9. num. 6. Germou. de sacro. immuni. num. 76. Grass. de effec. cleric. in pralud. num. 301. Novar. traç. de electio fori*, p. 1. q. 52. señ. 2. extendens etiam num. 12. ad clericum conjugatum, de quo nos eloquenti sumus in *Ritu* 66. tom. 1.

Monachus quoque tanquam persona Ecclesiastica, *Ricc. in prax. for. Eccles. resol. 20. num. 5. p. 3. extendens etiam ad moniales, quem insequitur Novar. add. p. 1. prax. electio fori*, q. 61. & 62. protendens, q. 63. ad Novitios, & ad oblatos, & conversos alicujus Monasterii, q. 64. & 65.

Etiam Hospitale, Confraternitates, Conventorium Mons Misericordie, sive Pietatis, & alia loca pia, ut latè tradit *Carleval. & Novar. add. in locis*, & de Monte erecto intus Ecclesiam loquitur *Thor. par. 3. compend. decif. señ. 1. verbo electio fori*.

5 Hoc eodem electionis fori privilegio gaudere Clericos in causa propria, & privata, cum nempe agunt pro injuria, & offensione ipsi illata, sentiunt de *Franch. dec. 597. num. 2. de Anna alleg. 146. & in novissima addit. Pab. ejus filius decif. memorat sub die 12. Decembris 1584. reserente Consil. Jo. Antonii Scallatello Regenti de Marinis lib. 2. quod. resolut. cap. 47. num. 17. hujus *Ritus* memot, *Thor. in supplem. compend. verbo electio fori* *M. C. P. Borrelli p. 1. compend. dec. señ. de electio fori*, num. 138. *Danz. ad Gramm. decif. 20. vers. Pona hic*, num. 8. *R. Reg. Tap. in memor. Consil. statutus*, num. 22. *Imbrian. traç. de primo*, & secundo beneficii consider. 5. nn. 149. *Cevall. de cognit. per viâ volentis*, 2. p. q. 59. n. 3. *Pro dec. 27. n. 3. Ricc. Novar. Carleval. ceteriq. adducti, Gemmenf. in prax. Eccles. q. 632. in fin. Thor. in Cod. rev. indicat. civil. cas. 27. inquis*, quid si de clericatu dubitetur, quibus an liceat variare tradit *Thor. par. 3. compend. decif. señ. 3. verbo variatio an competat*, electionis beneficio non gauderent pro casuali offensione ipsi illata, ut decusum in simili tradit *D. Reg. de Marin. lib. 1. quod. resol. cap. 2. num. 31. quem insequitur Thor. p. 3. comp. señ. 1. verbo*, *electio*, *Novar. par. 1. de electio*, & *var. fori*, señ. 4. q. 65. num. 1. hoc restringens, quandoque crimen non esset omnino casuale, & præcederet culpa, & tom. 2. *ejusdem traç. qn. 22. & q. seg. 23. quod dicendum*, agit, si officio fuerit illata ex iure motu.*

7 Quin, & ipsi Clerici fori electionem habent, ubi suam, vel suorum injuriam, prosequerentur, ut ex *Pro dec. 527. & Avo mo ad Gramm. decif. 20. num. 7. firmat Novar. in cit. q. 52. sub num. 14. & qq. forens. p. 1. q. 7. contra Reg. Revit. in pragm. 8. num. 18. de compos. et Consil. de Baron. pragm. 3. p. 1. n. 30. tom. 1.*

8 Non autem si de eorum rebus ipsi clerici agant, restringit *Ritu*, & insequuntur idem memorati Authores, necnon *Ricc. alia collecti. 36. Masulli. ad Ca.*

Capp. decif. 160. num. 6. Urfill, ad Aff. decif. 90. num. 1. & 2. At Ritus 67, loquitur simpliciter, & Ritus 233. exprefse in hoc etiam casu permittit, quin, & cap. Regni 205. in illis verbis, Ecclesia, Ecclesiasticaque persona, quibus protectio suffulget, ita concludit Anna alleg. 146. possitum, quod Clericos appellatione miserabilium personarum contineri, possit Innoc. & Butri, in cap. significatibus, de offic. delegat. notat Carol. de Grassi in add. tract. unum, 422. in prelat. opitulaturque verba Camilli de Larentia conf. 46. un. 2. Imo, & pauperum appellatione venire, quia deducitur ex tex. in cap. quod autem 23. quest. 7. & cap. Sacerdos 1. q. 2. nimirum, si legatum relictum distribuendum pauperibus valeant executores clericis ipsis erogare, si idem de Grassi vera fatetur sub n. 424. querendum prelatiorum.

9 Sed an competat electio fori Clericis agentibus pro furto in propriis bonis commissio, negativè resolvit Novar. par. 2. in praes. elect. fori, q. 18. aliter verò concludens respectu ceterarum miserabilium personarum, adversus Dana. de pugn. DD. tit. de elect. fori, & foro competenti, cap. 6. tom. 2. & au Clerico offenso, si sua culpa fuerit offensio causata, Ther. par. 3. compend. sect. 1. verba, Electio fori.

10 An verò, & quando privilegio immunitatis collectarum gaudent clerici, & pro quibus bonis, & illarum onus lequatur rem, inquirunt Camp. in cap. parvitas, num. 113. & in cap. item statimur, a num. 1. Fiffas, in praes. de collect. par. 9. q. 3. un. 4. Rec. collect. decif. 165. 300. 504. & 901. de Grassi, eff. 7. 3. Capituli in praes. 8. un. 83. & praes. 10. num. 28. de Baron. & super praes. 12. cap. 24. num. 21. Ferret. in tract. de Vespil. & Cabillon. 568. Auz. quem ad Gramm. decif. 100. a num. 1. Reg. de Marii. lib. 1. quotid. cap. 47. & materiam, quando statutis laicorum obstringitur clerici, examinat Costa memor. Clerici ligantur, Auz. mem. mox memor. Ioco sub num. 11. & ad Capp. dec. 98. Reg. Capp. Later. tom. 1. decif. 66. Reg. de Maria. tom. 2. quotid. c. 213.

RITUS CCXXX.

Item, quod si quae mulier vidua, sed pupillus citatus de mandato dictae Curiae, pro aliquo criminali, voluerit declinare forum ipsius Curiae ad aliud iudicem competentem; comparere debet personaliter in dicta Curia Vicarie allegatura, vel allegaturus in eadem Curia; quicquid sibi de jure competit super declinatione fori predicti.

SUMMARERUM.

- 1 Electio fori competit personis privilegiatis, tam in civilibus, quam in criminalibus causis.
- 2 Haecque beneficium ipsi impartitur in criminibus, si personaliter comparcant, opposcentes fori, & declinatoriam.
- 3 Quod restringitur, si privilegiata persona destinetur in vinculis sui domicilii, vel alibi, dummodo carceratio non sit efficta.
- 4 Variatio nec admittitur, nec extra carceres excipitur.

- 5 In civilibus causis sufficit, quod electio fori fiat per principalem, vel procuratorem officiale habentem mandatum, praestito jurjurando perhorrescentia.
- 6 An admittatur procurator generalis cum libera. Si verò fuerit constitutus ad comparandum in Curia, & ad eligendum forum ejus nominis, nulla sita mentione, quod possit juramentum praestare, valet illud dare.
- 7 Juramentum ejusmodi perhorrescentia est jus novissimum in Regno, in quo tria requiruntur, ut electio fori locum habeat, nempe, miserabilitas persona perhorrescentia, & juramentum.
- 8 Electio facta in mala conceptione verborum, v. g. Voglio, che questa causa se veda in questa Regia Audienza, quale quatenus opus est, eligo in foro, an jure sufficit.
- 9 Juramentum perhorrescentia juramentum admittitur ut probatio in contrarium.
- 10 Electio fori formiter facta manus Judicis declinasti ligata sunt, statimque redditur illo incompetens, nec requiritur superius Judicis inhibicio.
- 11 Possit tamen vixere praes. 10. de offic. Judic. praes. terminis varianti, ad procurandum transmissam ad eum, quo elapso, Judex variat procedit in causa.
- 12 Vidua cujus primo loco meminis noster Ritus fori patiatur privilegio.
- 13 Etiam si dives sit.
- 14 Si meretricio crimine sit commaculata.
- 15 Etiam si postea nupserit, aut lite concessata, viro arbitra sit.
- 16 Etiam si causam communem habeat cum personis non miserabilibus.
- 17 Communitas, vel societas in causa est, ut inhabilis privilegio fruatur habilitatem.
- 18 Comparitio propterea minus ex citatis juvat alteri.
- 19 Appellatio interposita prodest causam communem habenti, & consimilibus multis comprobatur distinctionibus.
- 20 Ex fratre vidua, adhibe si Baro haberet privilegium, ut subditorum causa possint ab ejus Tribunali advocari.
- 21 Devenio concessa, & translata jurisdictione in Universitatem, an transmissa fuerit cum privilegio quo gaudent primus venditor derogatorio legis unic. C. quando Imper.
- 22 Mulier nupta viro tamen inhabili eisdem memoratis privilegiis fruatur.
- 23 Sed in illa, quae cum viro divorcium facit.
- 24 Virgo atata major etiam gaudet.
- 25 Quia, & dispensata per verba de futuro.
- 26 An virgo sub patris potestate constituta.
- 27 Pupillus etiam dives electionis habet beneficium, tam activo, quam passivo.
- 28 Minor annis 18. sed major annis 14. an illo gaudeat.
- 29 Quid si patrem, vel Avum habeat.
- 30 Orphani gaudent ut privilegio illis.
- 31 Et qui dicantur Orphani, adjungitur.
- 32 Persona privilegiata non valet eligere forum ad trabendum administratum pro traditione rationum administrationis locum.
- 33 Obliter concursus ejus creditorum formare intendens, in utroque valet hujusmodi privilegio.

- S** Auxit *Ritus* explicando generalem dispositionem juris communis in l. unic. C. quamd. *Imp. & Consil. Regni status*, privilegium habentes ecclesiis fori, illo potius tunc in civilibus, tunc in capitalibus causis, quamvis dispositionem confirmant *Andr. de l. un. & Affl. in mem. consil. status*, ille, *num. 17. iste num. 23. & ibidem Consil. num. 69. necnon in præf. crim. verbo, audiantur excusatores, num. 27. Mench. de arbitry. Judic. cas. 46. num. 24. lib. 2. Borrell. in add. ad Bellug. in spec. Princ. rub. 38. lit. A. & in junum. decif. par. 1. tit. de juram. perborrese. num. 38. Fiv. decif. 69. de Franch. decif. 57. quem laudat Capiblan. de Barou. pragm. 8. num. 305. par. 1. Barou. de testib. minor. stat. eff. 41. num. 68. de Franch. dec. 108. Episc. Ricc. ad hujus *Ritus* exornatum collect. 1. & collect. decif. 2307. par. 6. Novar. in præf. eloq. for. lib. 1. f. 3. q. 12. in ult. impress. Castill. lib. 3. quod. cap. 25. num. 20. latèq. Consil. Carvill. tom. 1. de Judic. lib. 1. tit. 1. disp. 2. qu. 6. f. 3. 7. num. 592. tam si ex officio, quam si per inquisitionem procedatur, *Faller. in add. consil. status*, num. 5. quem refert *Mareb. de commiss. tit. de Avocat. caus. 4.2. num. 64.* quod tamen beneficium ipsis impartitur in causis criminalibus, si personaliter compareant, opposites fori declinatoriam, ut observat *Carav. in de Rit. un. 2.* quem refert, & inquitur *Trentacinc. var. resol. lib. 2. resol. 2. num. 13. sub rub. de citat. Capiblan. add. loco num. 337. & ex hoc Rit. deducit Consil. Campan. resol. for. judic. 6. num. 45.* quidquid non servari hunc *Ritus* sentiat *Affl. in Consil. status*, num. 26. hocque restringas, si privilegiata persona detineretur in vinculis fidei domicilij, vel alibi, tamen admitteretur ad opponendam electionem per procuratorem, ex traditis per *Clar. f. fin. q. 34. Rebus. in tract. de except. num. 204.* nisi tamen cacteratio fuerit affectata, *Surd. decif. 262. num. 16. Farinat. in præf. crim. qu. 34.2. qu. 84. Apus monz ad Gramm. decif. 26.**
- Q**uæ, si Reus extra carceres reperitur, & petatur per personam privilegiatam variatio, etiam requirit, ut Reus sit carceratus, prout in remissionibus observatur, vigore *pragm. 6. f. 25. de offic. Just. r. scriptis Capiblan. tom. 1. de Barou. pragm. 8. num. 346. par. 1.* quem inquitur *Dauras ad Gram. dec. 20. sub num. 7. vers. hoc dubium.* Contrarium tamen deinde scripsit idem *Capiblan.* cui ipse inherco, *tom. 2. de Barou. cap. 51. a num. 23.* decif. quæ testatur,
- I**n civilibus vero causis sufficit, quod fori electio fiat per principalem, vel per procuratorem habentem speciale mandatum, præstito iurejurando perhorrescentia, *Capiblan. add. pragm. 8. un. 342. Mascat. in præf. S. C. lib. 1. Glof. competentes, num. 78. Thor. in C. rer. Judic. civil. cas. 21. num. 3.* ad vertens, admitteri procuratorem generalem cum libera, quod ante ipsum notavit *Novar. add. tract. par. 1. f. 3. 1. qu. 7. ex Carav. in Rit. 328. num. 11.* & alijs quinimo procurator constitutus à persona privilegiata ad comparandum in Tribunali, ad eligendum forum ejus nomine, nulla facta mentio: quod possit jurare de perhorrescentia, valeat præstare juramentum, ex eodem *Carav. cit. num. 20. scribit Trentacinc. var. resol. lib. 2. quid. tit. de citat. resol. 2. num. 14.* quem refert *No-*

- var. add. loco, num. 8.* quod quidem juramentum est additum testat in *mem. l. unica, C. quando Imp. per Regi Consil. status*, diciturque propterea jus novissimum in Regno, ut post *Carav. notat Reg. Tap. in add. consil. num. 32. lib. 3. jur. Regn. sub tit. de Offic. Magistr. Justit. & ante ipsum de Franch. decif. 257. num. 5.* cum alijs per *Mench. de arbitry. lib. 2. cont. 1. cas. 66. num. 25. & notant Masfrill. decif. Rgt. Sicil. 127. num. 12. tom. 2. Theaur. decif. Padem. 177. sub num. 13. adducens Carav. in Rit. 239. Prat. lib. 1. discept. forens. cap. 13. num. 1. & lib. 3. cap. 17. num. 2.* itat in Regno tria copulativè concurrere debeant, adhuc ut electio fori personis privilegiatis competat, nempe miserabiliter personam, perhorrescentia, & juramentum, quo ipsa perhorrescentia probatur, alias illa corrui, ut decifum memorat de *Franchis dec. 258. Capiblan. cit. loco num. 342. Præf. Merlin. lib. 1. contrav. forens. cap. 86. Palus. in diversis jur. commun. & Reg. Sicil. 16. num. 6. par. 2. Ricc. collect. dec. 2306.*
- S**ed electio, sibi variatio hujusmodi concepta verbis: *Poglia, che questa causa se veda in questa Regia Andione, quale quatenus opus est, eligo in fore, jure subsistat in mala conceptione verborum, affirmativè decifum refert Dauras. de pug. DD. tit. 2. tit. de elect. fori, q. 1. num. 10.* quem laudat, & inquitur *Thor. par. 3. comp. decif. f. 3. 1. verbo, electio fori, seu variatio.*
- N**ec adversus istud juramentum probatio, in contrarium admittitur, *Affl. in cit. consil. status*, num. 5. *Fiv. in syllo. commun. opin. concl. 368. num. 5. Faller. in add. consil. status*, num. 119. *Trentacinc. memor. tit. de citat. resol. 2. num. 14. Borrell. in summ. decif. tit. de juram. perborrese. num. 43. tom. 1. & decifum refert Thor. in comp. decif. Regn. par. 2. verbo, Terminis.* Sed contrarium scribunt alij apud *Novar. videndum, in præf. eloq. & variat. fori, par. 1. f. 3. 1. num. 8. in ult. impress.*
- F**acta igitur formiter fori electione, vel variatione manus Judicis declinat, adeò ligata sunt, ut non requiratur Judicis superioris inhibito, sed statim ille incompetens redditur, de *Franchis decif. 294. Capiblan. add. loco, num. 340. Mascat. in præf. S. C. Glof. in forma, num. 36. Castill. decif. Sicil. 48. num. 10. Gallus. in præf. S. C. par. 2. cap. 6. num. 57.* & servari in Regno Sicilia testatur *Mata decif. Sicil. 29. num. 5.* verum ex *pragm. 89. capit. quæ est 10. de offic. Judic.* cautum est, post se preliq. terminum variatui ad procurandum transmissionem astorum, quo elapso, Juxta variationem procedat in causa, de qua *pragm.* memores sunt *Novar. de elect. for. p. 1. f. 3. 1. q. 47. & Dauras. de pug. DD. tit. de elect. fori, cap. 2. num. 31. & 32.*
- V**iduz igitur, quarum primo loco meminit *noter Ritus*, eo potiuntur privilegio, etiam si divites sint, nam de vidua divite loquentes, ita concludunt *Abb. in cap. ex parte, de foro competent. Balg. in l. 1. num. 125. f. soluto matrim.* alijque plures, quos recenset *Mart. in tract. de jurisdic. par. 2. cap. 21. num. 6. Menoch. casu 66. Concer. tit. de Jurisdic. om. Judic. c. 2. num. 6. tom. 2. necnon Alex. Trentacinc. tract. var. resol. lib. 2. tit. de p. vis. de citatio. resol. 2. vers. Secunda est optio. f. 3.*

- nam, 16. à qua resolutione haud recedendum esse subdit, tñm quia ita passim decifum legitur in Sacro Confilio, tñm quia de jure veriorum reputat, & quidem quia utriusque rationis fidissimus est testis, praesertim prioris, si de Franch. decif. 100. perlegamus, non tantum ita decifum in eo casu attestantem, sed indiffinitè sic judicari in eo Tribunali afferentem; In Senatu quoque Pedemontano scribit *Thes. decif. 177. num. 2.* quoniam in Rota Romana, atque alibi refert *Provis. decif. 521. sub nn. 8. Novar. in prax. elec. fori, fo. 1. q. 7. num. 2. Castillo lib. 3. quoniam. cap. 25. num. 26. Muta decif. Si. cil. 5. num. 2. lib. 2. Mari ad Gramma. decif. 20. num. 1. Confil. Carlew. alios subnectens, de Jud. l. 1. diff. Jur. lib. 1. tit. 1. diff. 2. q. 6. fo. 7. n. 541.*
14. Etiam si meretricio crimine commaculatae per decif. *consuetud. de Franch. 233.* estque magis recepta Doctorum sententia, cujus testis est, atque fecitator *Imbriani. in tra. de 1. & 2. beneficio, consil. 2. num. 96.* faventque notata per *Capiblanco. in tra. de Baren. prag. 8. à num. 160. tom. 1. & confirmant Auz. mure ad Cap. decif. 160. lit. B. verbo, in consil. statimur, Confil. Pascibol. de patr. potest. par. 2. cap. 2. num. 99. Novar. add. tra. fo. 1. q. 7. num. 5. nosque percingimus, & consimilia congerimus *Ritu 19. & Ritu 233.* non obstanti contradictione *Covarr. pra. quall. cap. 7. sub nn. 1.* non personarum quæstionem explicantis, *Scac. de appell. q. 7. num. 131. Marcell. Cola de modo argut. §. 1. Glef. 1. num. 79. Mari ad Gramma. decif. 107. num. 7. & aliorum, quos Confil. Carlew. memorat num. 553.* Ratio autem non exilis consideratur, quod priori, & affirmative opitulatur sententia, quod ob sexus fragilitatem, praesumptamque ob id lesionem viduas concessa dicuntur privilegia, quae nimirum multò magis illis post meretricium verbera debent concessa; non enim honestas, sed lasio, & fragilitas offingitur valida causa praedictæ variationis; Hujusmodi autem mulieres in longè majorem fragilitatem, & miseriam ipsae miserrimae ex tali meretricio redacta creduntur, propterea non mirandum, si quovis modo in judicio experientes ad illa petita necessarid admittendæ sunt, quod insuper etiam simpliciter in meretrice, *Troy. affirmat in prag. cursu dilationum, num. 12. Menoch. indic. ca. 66. num. 31. Vro. end. decif. 52. num. 5. & Gaspar. in addit. ad decif. 177. Anton. Patrie. Musali. ad Cap. decif. 4. num. 8. Fontanelli. de pat. nupt. claus. 4. Glef. 12. num. 74. tom. 1. Gratian. lib. 5. discept. forens. fol. 50. Confil. Pascibol. de patr. potest. par. 2. cap. 2. num. 99. Castill. dec. 48. par. 1. & alij apud Novar. add. tra. de elec. fori, fo. 3. q. 7. num. 1. id declarans, num. 6. ex Carlew. in *Ritu 19. num. 27.* dummodo quando agit, vel conveniatur sit, meretrix, secus autem, si antea fuerit inhonesta, & tempore quo agit sit honesta, & q. 12. inq. inquit, quæ ad hunc effectum dicatur meretrix.**
15. Extenditur præterea ad viduam post electionem, sive variationem, quod defendimus in *Ritu 233.* sicut in casu contrario idipsum subsistere affirmamus, cum scilicet tempore contestatæ litis non esset vidua, sed postea viro orbata in viduitatem incidit, nam eodem tunc sine dubio privilegio variationis fovetur, teste *Felino in cap. ex tempore, sub num. 19. de rescriptis. Anton. Gabriel. in*

- fas tra. 7. commun. opin. tit. de Jud. conclus. 1. n. 29.*
16. Extenditur etiam ad viduam habentem causam communem cum pedonis haud miserabilis nam, ratone viduas omnes gaudent, *Natta conf. 590. n. 16. vol. 3. Thysaur. end. decif. 177. num. 3. Vro. indic. decif. 121. Nevean. in glo. nupt. lib. 6. ex n. 39. Capibl. prag. 8. par. 1. num. 334. de Boreau. Muscat. in prax. lib. 1. par. 3. Glef. conspiciendi, num. 95. & Carlew. memor. fo. 7. num. 626. & 627. idemque Cancr. de cap. 2. num. 27. & 28. Rec. dec. Cor. Archiep. 179. par. 1. & ad Franch. decif. 179. Castill. contrav. jur. lib. 2. cap. 25. num. 79. Fontanelli. de pat. nupt. claus. 4. Gl. 11. num. 79. tom. 1. Gurf. dec. 82. num. 1. si quibus recedere videtur Covar. in *Ritu seq. in fin.* tradens, quod si cum persona privilegiata esset admixta alia non privilegiata, ratione connexitatis causæ, coram primo Judge deberet terminari, & novissimè obicitur *D. Carol. Rota de privil. mulier. cap. 3. special. 6. num. 25.* & lasè persequitur *Novar. de elec. fori, p. 1. fo. 3. q. 1.* in causa tamén individua, *Barb. in remiss. DD. de ordin. Reg. Lufit. lib. 3. tit. 5. de citat. n. 5. Capiblanco. de Baren. cit. prag. 8. num. 335. par. 1. Cum. in comon. ad R. Sicil. cap. 82. num. 15. in fin. Barrell. par. 1. summa. decif. tit. de juram. perhorref. num. 31. Novar. mox add. loc. cit. num. 17. dummodo habentis foro privilegium illo velint, ex *tex. in l. Juxta, ubi Bar. sive minor. Cassan. p. consuet. Bar. r. 9. §. 17. Glef. 3. num. 2. Marches. de consuet. tit. de avoc. causar. 2. §. 2. num. 44.* quod si semel petiti, deinde renunciant nequit in prajudicium litis consortis, *de Franch. dec. 269. Reg. Top. in consil. Regni munitum jura, num. 6. Majrill. decif. 42. num. 8. Reg. Revis. in prag. 11. num. 26. de ordin. Judic. Pbor. par. 1. compend. dec. verbo, beneficium, qui bus oppugnare videtur Ursill. ad Affid. 39. statum, quod disputat *Imbriani. de primis, & secundo benefic. consil. 7. à num. 74.* & novissimè distinguit doctissimus *D. Julius Capono in subtili tra. de Pa. tit. 9. q. 40. num. 27.****
17. Et principalem conclusionem tuetur illa per-
 18. vulgata ratio, quod communitas, vel societas in causa est, ut inhabilis privilegio fruatur habili, ad sex. in l. si communem, §. quemadmodum, servit. amitt. & l. si qui duo, §. de liber. legat. Gratian. discept. forens. cap. 11. §. num. 6. Maxia in concl. 5. num. 74. multa quoque enarrant *Jos. Amicis conf. 92. Menoch. casu 179. Cotta memor. habitatio, & memor. connexorum, Ursil. dec. 34. & 284. Corset. sing. 24. Crenes. sing. 66.* cujus vigore ad consilium de comparatione usus de citatis defleximus super *Ritu 207. num. 1.* de appellatione interpo-
19. lita, quod pro sit habenti causam communem, sicuti, & prorogatio fatalium, *Pur. dec. 466. lib. 2.* necnon *Tiberius à Cornio in prax. cap. 24. num. 16.* quin ad alterum de prescriptione centenario adversus Ecclesiam Romanam decurrente, camp; similiter contra privatum rem habentem communem cum Ecclesia illa currere deflexit, *Asse. in cap. Audientiam, num. 6. de prescript. ob inde causæ contentio dividitur, sponnelli scribunt authentcs, remittendum laicum ratione clerici, una simli delinquentem, qua de loquuntur Feller. ad Morant. part. 4. disp. 11. num. 24. Gratian.*

zian. c. 115. & 641. num. 17. R. Cypre. Latr. cons. 55. num. 1. D. Cepin. in tract. de spul. ubi latissime pertrahat de vasto illo individuorum oceano, Cypre. dec. 173. num. 8. Ursill. dec. 213. num. 8. Gram. decif. 212. de Franch. decif. 426. de Curs. par. 2. de fund. cap. 2. num. 115. & Masfrill. 230. de fund. immunitate gaudentem obinumerum duodecim filiorum; operari, ut illa potantur etiam fratres una simili habitantes in communitate honorum, consultitque Menoch. in cons. 486. & judicatum testatur Surd. decif. 123. inquiturque Consil. Fosch. de patr. potest. par. 4. cap. 4. num. 21. Auis inuis ad Gramm. decif. 54. num. 4. & quorum opinione dissentit Thesaur. decif. 267. num. 71. cuius meminit idem Auis inuis ad Gramm. decif. 28. num. 26. quumque questionem extrahit Thor. q. 2. comp. decif. verbo, Immunitate, pag. 267. R. Mol. in ejus decif. calamo exaratis, decif. 42. & Marchis Corleti Reg. Consil. in Schollis ad l. si quis decurio, Cod. de decurion. lib. 10. & respectu immunitatis clericorum ad hospitando, id ipsum in fratribus in communione viventibus, scripsit Arnan. singul. 83. Bombin. dub. 8. post ejus consilia, necnon Aloysius de Leo in l. placet, C. de sacros. Eccles. & declarat D. Reg. de Marin. ad Revers. decif. 438. Privilegium namque alicui indultum ad ejus socios dilatarı, sument tot. in c. 1. de immunit. Eccles. Felin. in cap. qua sit, num. 1. de Judais; Assl. in consil. Regni sequentes, num. 117. Natt. cons. 1. num. 10. de qua sententia valde dubitat Gasp. Thesaur. in addit. ad immut. decif. 267. ejus gaudens, sub eod. num. 11. vers. in autem frater. Ac speciatim, quod gaudeat immunitate munerum socio concessa, deductus ex Bald. in l. administratores, §. 1. si de sacros. in par. atq. Glaf. in l. finall. §. de muner. & honor. adjunctis Cephal. cons. 661. num. 78. lib. 5. Natta cons. 65. num. 27. & Surd. cons. 301. num. 8. Restitutio pupillis impartita, etiam litis consorti competet in re individua, ut capitur facill. ex l. 1. ubi Bar. & alii, C. de consortibus, in l. unica, C. si in commun. eisdemque consue. & c. sequuntur Bencius cons. 98. num. 31. lib. 1. Mura super Ritu Sicilia 134. num. 23. & alii plures, non secus, ac beneficium minori debitum, communicari majori litis consorti, docent Assl. decif. 151. & Franch. decif. 269. Thor. par. 1. compend. decif. verbo, Restitutio in integrum completus minori, Galluppiu prax. S.C. par. 2. cap. 30. num. 12. qua de re Sportia Odd. de rebus, in unig. par. 1. q. 46. artic. 4. Cild. ad l. si contrarius habens, verbo, vel adversarij dolo, in am. 27. Barbosa in l. 1. sol. matr. par. 3. num. 63. vers. postmodum, Goutier. prax. 99. lib. 1. c. 67. Surd. de alim. lib. 9. cap. 14. num. 1. Menoch. de recap. posses. remed. 15. num. 129. Montan. de tutor. & curat. c. 23. num. 117. Hoswald. Illigerus ad Donell. lib. 2. c. ult. lit. Q. R. de Marin. ad Revers. decif. 164. ita quod nequeat privilegiatus ejusmodi beneficio renuciare in damnum alterius non privilegiati, ut subdit num. 6. de Franch. & diximus supra, & fortasse non dissentit Valasco consule. 55. sub num. 11. tom. 1. Aliud etiam opiculatur simile de processu agitato coram Judicibus, altero suspecto, altero vero non suspecto, ut ratione Judicis non recusati subsistat, & validus omnino sit processus, juxta decisionem pro-

gram Achill. de Graff. 2. de except. Quemadmodum in sententia prolata à pluribus Judicibus, quorum alter erat incompetens, decium memorat Masfrill. decif. 27. & cessare arbitramur, si à Judicibus conjunctim judicari debentibus manifestum, cum Masfrillis plurimum innuitur clausula, & jurisdictione, insolidam, qua voluisse uti eos Judices, autumat.

Quibus utcumque potuimus assertis ad prædictæ extensionis robur, properamus ad aliam constitutæ à nobis regulæ ampliationem, illamque procedere affirmamus, etiam in præjudicium Baronum, ut evocari possint ab eorum Tribunalibus, ita quippe defendimus Ritus 233. quod nunc procedere adjungimus, etiam adversus jura Baronis, habentis privilegium, ne subditorum causæ evocari à suo tribunali queant, & in alterum adhuc Principi, transferri in prima instantia, sive adversus personam illud habentem, ne possit extrahi, cum expressa derogatio requiratur ad d. l. unicam, nec sufficit derogatio generalis per clausulam, non obstantibus privilegiis, ut decium commemorat Michael Ferr. 1. p. observ. cap. 12. titatur idem Cancr. num. 24. suppetitq. de Franch. dec. 187. & 195. & verba Ursill. adjuvant ad Assl. decif. 257. num. 5. ibi, derogationem in specie istis privilegiis, Valasco. de privil. pamp. par. 1. q. 52. num. 38. Gratian. decif. 20. num. 1. Gierb. decif. 32. num. 4. Capib. pragmat. par. 3. num. 299. Novor. de nation. insulat. §. 1. q. 14. num. 13. Carleval. add. loca num. 517. Borrell. tit. 56. num. 36. & de Regis Cathol. prax. cap. 62. num. 59. Baron. de offic. minor. atq. decif. 41. num. 16. idem Novor. in prax. election. fori. par. 2. §. 3. q. 5. Thor. in suppl. compend. verbo, electio fore in competat.

Nimirum subsistere dicimus vidue privilegium jam dictum in casu etiam decif. de Franch. 517. ubi venditio secundo, ac petio demanio per universalitatem, eoque concessio, atque in eam translata jurisdictione, dubitari contingit si penes illam resideret cum privilegiis, & derogatione illa l. unica, cum qua primus venditor possidebat & decium negativè memorat commendatq. Thor. in sua compend. decif. verbo vidua, par. 1. Mari ad Gramm. decif. 20. num. 6. & favent, quod idemdem de Franch. cumulat in decif. 192. etiam si fuerit dictum proit melius, & plenius prædecessores tenuerunt) & pateat illos habuisse in specie cognitionem contra miserabiles personas, Carleval. num. 581. Prax. Merlin. contrav. 86. lib. 1. q. 9. for. Movar. de elect. fori. par. 1. §. 4. q. 8. & par. 2. §. 3. q. 4. sed contrarium firmat Cepibanc. in pragmat. 8. num. 30. de Baron. par. 1. 10. 1. quem insequitur Dema. de pugn. DD. tit. de privil. cap. 2. tom. 2. & iterum ad Gramm. decif. 20. num. 1. & quod hoc privilegium magno Principi elargitum non transeat in singularium successorem inferiorem, scribunt de Franch. decif. 125. num. 1. & decif. 275. nu. 7. Fro. decif. 208. Carleval. num. 581. Novor. add. §. 3. par. 2. qu. 5. quibus contradicunt Ravit. in pragmat. 1. num. 43. ubi de delictis quis conven. deb. Dema. add. tit. de privil. cap. 5u.

Ad mulierem quoque nuptam dilatori presentis Ritus regulam arbitramur. Viso tamen inha-

hili hannito, nempe perpetuis tredecim annis addito aut capto ab hostibus telle *Glof. in l. fin. vers. orata illicque Salve. & alii. Cod. ad l. Flaviam. de plag. Jafon. in l. si is qui pro emptore. num. 186. ff. de usufructu. Cotta in suis numerorib. verbo vidua. Novor. in cap. hac antea. in princip. num. 4. de pign. dist. 3. 1. alijque multi per Marchif. in tra. 3. de commiss. tit. de Avocat. consor. par. 2. ff. 2. num. 36. tom. 2. Sylu. nuptial. lib. 6. num. 30. Scapion. in hoc ritu num. 22. Azoar. conf. 15. num. 19. Gaill. lib. 1. observ. 1. num. 44. Fufe. in singul. lit. M. num. 41. Pio. dec. 297. num. 3. Reg. de marit. lib. 2. quotid. lib. 47. n. 23. etiam ad illam, 23 quæ cum viro divorcium fecerit, Carav. cit. loco. sub n. 21. ex text. in luit. mulieris. ff. de donat. int. vir. & uxar. dummodò divorcium ipsum non ejus culpa sequutum fuerit idem Caravita notat num. 23. & insequitur Thor. p. 2. compend. decif. verbo, *Electio sui ad competens*, & confertur tradita à Capib. de Baron. pragmat. 1. num. 135. Matt. Braun. de cess. bonar. q. 28. p. 4. Pafse. fin. lib. 38. lit. P. & an mulier, quæ habet virum longo tempore absente, affirmative respondimus, ex Bah. in cit. l. fin. C. ad l. Fla. de plag. Pio. decif. 297. num. 3. Novor. de elect. for. par. 1. sec. 2. q. 7. n. 7. & confert text. in cap. 2. ff. Sol. nequi illud. extra. de translat. Episc. & decifum fuit per S. C. in causa Isabelæ Thesaur. terræ Bari, cum Camillo Effrem, & Cecelia Taurisano, sub die 9. Martii 1660. referente Dom. Confiliario Haurisio de Palma in Banca Laviani; Patrocinante pro Isabella doctissimo D. Antonio Hoderico, matrisfimo filio D. Confiliarii Jor. Baptista.*

Addimus Cancr. eod. cap. 2. num. 8. & Dom. Confiliar. Carval. add. loco num. 530. qui etiam memorat ejus Caraviti. Rit. 19. num. 22. Et enim vidua tametsi verè non sit quemadmodum, nec beneficium existentis in tredecim annis vacare scripsit Campanil. in sua divers. iur. Camar. rub. 11. cap. 33. à num. 29. attamen quia inutilis sibi est vir ille, ac si cum non haberet effingitur, & vidua dicitur à *Glof.* & aliis commemoratis DD. non secus, ac beneficium, cui providebitur de æconomat. ut eo in loco idem Capib. scripsit.

Ac propterea ante narratum privilegium extenditur ad virginem, quia viro caret, jussè existimant DD. prescriptum Natta conf. 590. Milanens. decif. Sicilia 5. num. 2. lib. 2. de Franch. decif. 18. num. 1. & 10. atque post alios memorat adductos Marchif. eod. ff. 2. num. 1. Citatufque Cancr. eod. cap. 2. num. 9. Valse. de privit. pauper. par. 1. in prafat. num. 9. Vezin. inter communis opin. lib. 3. tit. quend. Imperator. num. 3. Gimb. dec. 82. etiam si virgo ætate major sit, eum pri-
24 vilegium concedatur qualitatè virginali, quicquid dicitur à cat. Dana. de pugn. DD. tit. de remiff. consor. cap. 6. num. 25. tom. 1. quem improbat Novor. add. tra. 3. par. 2. scilicet. 2. q. 6. & tradunt Pio. decif. 65. Mayrill. decif. 127. num. 8. Capill. decif. 48. num. 11. adhuc si corrupta fuerit, si tamen experiri velit adversus eundem supranctem, de Franch. decif. 599. Carav. ad Rit. 19. num. 25. Ricc. collect. 1. & collect. 137. Novor. in add. prax. scilicet. 1. q. 11. num. 2. Capib. prag. 8. par. 1. num. 379. Pafthalit. p. 2. c. 2. n. 95. Graz. ad Cappe. Latr. dec. 54. n. 6. & summis labijs delibavit idem Marchif. n.

41. subdicens dilatare ad virginem, & viduam desponsatam per verba de futuro, suffulcus doctrina *Ispernia. Affl. & aliorum, in consil. statimur*, necnon aliorum plurium DD. quorum nomina, & loca commemorat, sub dicto num. 41. alioque laudat
26 Confil. Carval. num. 539. & an prædicta militent in virgine sub patris potestate constituta, disponat DD. tententia, nam contra virginem respondere Horat. Viscanti ad de Franch. decif. 100. Gratian. discept. forens. cap. 421. num. 59. tom. 1. Reg. de Mar. in respons. impresso apud Novor. add. par. 2. scilicet. 2. q. 2. num. 1. & inserto inter quotid. resol. cap. 338. lib. 1. Reg. Cappe. Latr. decif. 54. num. 5. par. 1. sed in gratiam virginis improbat Viscanti, respondens Reg. Rovit. decif. 49. num. 11. Carval. cit. loco, num. 532. Auichin. de prevent. inftrum. q. 3. cap. 3. sub n. 48. & tradunt Mofcatell. in prax. S. C. lib. 1. par. 2. *Glof. competens*, num. 51. Novor. par. 2. tra. 3. scilicet. 2. q. 7. licet turbaverit prius, par. 1. ejusdem tra. 3. q. 13. scilicet. 2. num. 3. in ultimas adit. & distinguit Danza de pugna DD. tit. de remiff. caus. c. 6. & post alios Franc. Maria Prat. lib. 1. discept. for. cap. 13. sigillatim occurrente argumentis adductis per Dom. Reg. de Marini, & notat ad Pafchal. p. 2. verb. *Præcedenti*.

27 Hactenus de vidua, & virgine noster fuit sermo, quare ad pupillum secundo loco mentionatum in verbis *Ritus* nunc progredimur, atque regulam eandem constitutimus, attento etiam jure communi, quoquidem fuit privilegio, & variandi asserimus, virtute ejusdem *l. unica. Cod. quand. imp. inter pupill. & vid. Thom. Valse. alleg. 85. num. 11. Berbesiu collect. DD. ad eir. l. unic. num. 33. Quand. Imperat. Perez de Lor. in compend. vit. bomin. cap. 21. num. 1. Rot. Rom. post tra. 3. scilicet. 2. q. 2. n. 1. & dec. 34. num. 1. & dec. 49. num. 4. Ricc. collect. 241. Reg. Rovit. decif. 27. sub num. 10. Reg. Sanfelice. dec. 134. num. 2. tra. 1. Dana. de pugna DD. tit. de official. in genere, cap. 12. num. 6. Baron. de esse. 3. minor. atat. eff. 41. num. 1. adjungunt omnes quos retulimus Authores ad eandem emprobandam in vidua regulam.*

Eaque ampliatur primò ad pupillum divitem, sicuti, & ad viduam divitem libe extendimus, nam idem Authores eandemmet extensionem in pupillo procedere dixerunt, necnon Covarr. pra. 99. cap. 6. num. 2. Niger in cap. Regni, exordiente, quod decretum, num. 12. Gratian. cap. 62. num. 15. & cap. 182. à num. 1. Alvar. de privit. paup. par. 1. q. 52. à num. 36. Muta consuet. 3. n. 42. hacque frui prerogativa pupillos, tam activè, quam passivè, sive ipse conveniatur, sive alium conveniat, Covarr. pra. q. cap. 7. num. 5. Arcevel. lib. 8. num. 9. tom. 3. lib. 4. recapit. Perez add. loco, sub num. 7. Carval. cit. num. 592. etiam si sit uxoratus, Novor. de elect. for. par. 2. scilicet. 2. q. 1. quin, & etiam si pupillus, pendente lite sit major, dilatat Carval. add. loc. n. 618. Baron. de esse. 3. minor. atat. eff. 41. n. 35.

Sed pupillus qui verè dicitur, ut cognoscatur gaudere debetorem isto privilegio, ob id, quod pupillus est, & Pousponier scriptat, pupillum est, cum

eum impubes est, definit in patris potestate esse, aut morte, aut emancipatione, & sequitur *Gl. 1. indicat l. unica*, & consecutivè, dicendum videtur, cum tantum privilegium add. *Lunice* potiri, qui caret patre, & decimumquartum non extendit annum.

48 Hæc minore annis 18. sed majorem annis 27. electionis privilegio non gaudere, *Causen. in prag. cursum dilatum sub num. 28.* scribit de *Franch. decif. 100. num. 16.* & 17. ibi que *Visconti* in add. sub *nn. 17.* memorans, ita decilum, quamque sustineat aliam *Ricc. coll. 3. 2360. Novar. in add. prag. de elec. 3. variatione fori, par. 1. scilicet. 2. qu. 4. a. num. 5.* & par. 2. scilicet. 2. qu. 40. & qu. foren. 126. *num. 1. par. 2.* necnon in *coll. 3. super prag. in rub. de infantib. perditis num. 5.* improbus *Roviti* indicandam *decif. Ep. scap. Ricc. coll. 3. decif. 2360. Capiblane. in prag. 3. par. 1. num. 314. de Baron. Thomat. decif. Rot. Minorat. 85. num. 39. Thor. par. 1. comp. decif. verbo, Minor annis decem, & 30. & par. 3. scilicet. 2. verbo, Minor annis 2. com. & 30. & voto 66. num. 25. Gallup. in prag. S. C. par. 2. cap. 6. num. 3.* & in terminis hujusce ritus invehit contra tempora non distinguentes, *Niclin. Anton. de Palma in divers. jur. comm. & Reg. gl. 16. num. 1.* quem laudat *Reg. de Marini*, quæstionem hanc satis contrarium pæconizans, lib. 2. *quotid. riv. decif. 47. num. 16. in fin.* & neutram opin. occum. indistinctè sumptam, arbitratr veram, *Alvor. Præf. de privileg. pauper. p. 3. q. 5. a. n. 7.*

Contradict. verò *Paschealis in tra. de virib. patr. potest. par. 2. cap. 2. sub num. 92.* auctoritate *Covarr. cap. 6. pra. 3. q. 9. n. 2.* in praxi obtentam esse addit, cujus doctrinam notabilem esse scripsit, nec alibi reperisse fatetur eo in loco *Paschealis*, quem insistentur *Reg. Roviti decif. 27.* decilum tradens, & *Reg. Sauf. de A. c. 134. lib. 1.* & iterum *decif. 274. lib. 2.* alteram *S. C.* determinationem recensens memoratam à *Thor. in suppl. compend. decif. verbo Ele. Bistorti an competat, Andr. controvers. 255. tom. 3. Carlin. memor. cap. 170. num. 39. Joan. de Xort. decif. 68. Corval. add. q. 6. scilicet. 7. num. 532.*

Omnes quasi innotuor auctoritate *Covarr. cit.* quem simpliciter insequitur *Azzard. lib. 4. nova rec. p. tit. 3. l. 9. in v. rbo, Qua con. effus. Covarr. ad id dicendum, ni fallimur, impellimur Regis II.* quas continuò subiecit, ait enim, *Praxis verò hoc privilegium recedit etiam in minore viginti quinque annis, qui patre sit orbatas, nam, & Regis I. l. 4. & c.* etiam illa dict. o. *nam, præfert rationem, & causam, ob quam antecedenter retulerat conclusionem.* Rationem verò, qua idem *Paschealis* ejusque sequentes fulciuntur, ut privilegia omnia pupillis concessa extendantur ad quemcumque vel alterius gubernam. & ad ministratiōi suppositum, restringi opnamur ad eum casum, quo nō fuerit aliter de jure sancitum, propterea cessit in Regno respecta jam d. eū privileg. j. stantibus verbis nostri ritus, & sequentes, necnon rit. 233. Pupillo illud concedentibus, ergo carenti genitore, & pubertate, qui propriè pupillus dicitur ex antea relatis, aut ad summum existentem in pupillari etate, & habenti patrem, qui improprie pupillus dicitur, teste eadem *Gl. 1.* per *tex. in l. fin. h. pupillus, ff. de verbor. obligat. l. infanti, §. pen. C. de jur. ad l. ib. quædammodum in facti themate observatum in*

Senatu Carisloniæ, memorat *Cruer. in add. cap. 2. num. 13.* quod tamen non admittitur in Regno ex relatis hætenus, dicit *decif. de Franch. 100. & 671. Roviti decif. 49. num. 1. Covarr. num. 53. & 536.* denegantibus hoc privilegium impuberi in potestate patris existentis, quod confirmant *Cypib. prag. 8. num. 312.* & alii apud *Baron. add. 3. eff. 39. 41. num. 58. 3mō,* & si patre orbatas sit, Avum verò habeat, cui subdit, id ipsum decilum meminisse idem de *Franch. decif. 671. par. 4. & Thor. tangit in compend. decif. tom. 1. verbo, pupillus existens, necnon cit. Capiblane. in prag. 3. a. num. 312. & 306.*

Cumque sit hujus ritus dispositio exorbitans à jure communi, non debet extendi de persona in personam, *§. illegit. in tra. de exten. legum. in tit. de extensione legum. exorbitantium de jure communi, num. 12. & 16.*

30 Vacillat tamen animus in eo, quod si pupillus dici nequit, orphanus tamen justè appellatur, qui patrem non habet, & decimumquartum excedit annum, si citatus *Covarr. ex Valle,* & aliis rectè docuit: quin *Gregorius Lopez in l. 41. verbo, Las Ansfames, num. 13. tit. 18. par. 3.* aperit tutatur verbis, quos quidem orphanos inter miserabiles personas numerari, assertum *Foller. in Confit. Regni, l. pte. presentis, num. 3. sub rubr. de Instit. & Jur. Mort. de juris. p. 2. cap. 21. Eschbar. de ratiocin. adm. nistr. cas. 70. num. 60.* itaque si non gaudet tanquam pupillus, citrà dubium gaudebit tanquam orphanus quem potest favore d. l. unica scribunt citati *Morha, Eschbar. & alii plures.*

Noque ritus Magnæ Curie autodi. pugnant quandoquidem eligendi, & variandi licentiam non restringunt ad personas tantum in eis memoratas respuendo alias, tū ex jurum dispositione, tū DD. auctoritatibus comprehensas, tamet si nos verba facientes in pupillis mōx dixerimus, nos ritus loqui de pupillis, & propterea intelligi de eis, qui verè ita nuncupantur, excludendo reliquos improprie, ita appellatos, idque ex vi interpretativa verborum, Reliqui verò, vel expressè, vel tacite non comprehensi sub verbis *Ritus* dicendi minime sunt privati jam dicto privilegio, sed illo gaudere omnes, & quoscunque, quibus jura, aut Doctores indulserunt beneficium illud eligendi, & variandi, & consecutivè orphanis ipsis, quibus id concessi ad aliquibus Auctoribus speciatim affirmantibus, assertum, necnon ex aliis generatim asserentibus, eos esse miserabiles personas, & itaque propter perueccissarium consequens, Doctores a nediectis includere illos frui privilegio ejusdem *Lunice*. Verum ut dicatur

31 orphani, oporteat esse utroque parente orbatos, juxta sententiam *Gramm. in Confit. num. 2.* an patre tantum juxta verba dicti *Eschbar. relinquitur cogitandum, cum nonnulli Gramm. sententia assentiantur, ac vulgi suffragatur opinio, & quid si habeat patrem Religiosum, inquit *Novar. affirmative respondens, add. tra. par. 2. scilicet. 2. qu. 2.* vel sit fornicatus, ad tritrem condemnatus, aut insuperabili infirmitate oppressus, *Reg. de Marini, lib. 2. quotid. riv. decif. 47. num. 23.* quid verò si alio modo sit inutilis, relolvus ex *Gl. 1. in l. fin. Cad. l. 2. de play. verbo, Orbitatus, Novar. quæst. foren. l. 2. a. num. 2. lib. 1. Baron. add. eff. 41. num. 40.* & quis verè dicatur orphanus, ultra adductos ple-*

- nibus pertabant *Cassill. controrers. jur. lib. 3. cap. 25. sub nu. 27. Gratian. lib. 1. dist. cap. 182. & lib. 5. cap. 666. Novor. in prax. lib. 3. par. 1. sect. 2. qu. 1. & 2.*
- 32 An autem hæ personæ privilegii valeant forum eligere ad trahendum administratorem pro electione rationum, quæ alias in loco administrationis fieri debet, ad *tex. in l. fin. C. ubi de ration. tam public. quam priv. ag. oport. Ben. art. in specul. testat. cap. 23. nu. 190. Gratian. decif. 180. Avarad. de excep. mandat. cap. 1. num. 16. Thor. in suppl. comp. decif. verbis Tutor, & p. 3. sect. 1. verbo Tutor, & par. 3. sect. 1. verbo, administratensis. Notandum scripserunt Gratian. in add. ad ejus decif. inclusas cum 1. *sum. disp. forens. decif. 180. n. 6. R. scab. add. cap. 7. num. 56. Consil. R. scab. par. 2. cap. 2. num. 109. Salgad. in labry. credit. par. 6. num. 93. Novor. in prax. lib. 3. fori. sect. 2. qu. 17. & de gravam. cassill. tom. 2. gravam. 26. Consil. Corleval. tom. 1. de iudic. qu. 6. sect. 7. num. 651. Consil. Roca. tom. 1. respons. not. 10. de societ. mercat. num. 211. & relata de Franch. decif. 607. & Reg. Sanfelice. decif. 134. lib. 1. num. 7. inquitur, qui in illo facti themate decifum memorat per S. C. in causa Matthei, & Sebastiani Rivera, heri discussionem c. mpturum in partibus, quæ facta, transmittatur ad S. C. in quo de dandis dubia, consideravit namque supremum illud Tribunal in loco administrationis sufficientem instructionem, testimoniam, & documenta facilius præstari posse, teste eodem Reg. Sanfelice. num. 8. cuius meminit Thor. in suppl. compend. decif. verbo, Electio fori competens: testem mihi profectum mirandum, quomodo D. Consil. Roca. ultimus scriptor de Reg. Sanfelice. mentionem ullam egerit) quæque computa etiam ratienda sunt in loco administrationis, si illo, cui reddende sunt ibi civis Neapolitanus, ut post alios notant Novor. in add. trans. sect. 4. qu. 34. num. 1. & add. gravam. 26. num. 3. Glazad Capp. Lorr. decif. 113. num. 5.**
- 33 Ex possit tunc laudari privilegium uti concursum volens formare ejus creditorum, *Salgad. tangit add. trans. par. 2. cap. 2. §. 2. un. 26. ad 43. & illud denegari in iudicio dilationis quinquennalis, notant Cels. de mod. ar. censu. Glaf. 1. num. 97. Viv. dec. 8a. Affili. & Ursill. dec. 370. Mascat. in prax. S. C. Glaf. venient. num. 100. p. 2. lib. 1. Novor. add. prax. par. 1. qu. 24. nu. 3. sect. 4. Denad. de renunc. cap. 28. num. 154.*
- 3 *Ades quod, si non conveniretur in loco domicilii, nequirit in alium iudicem consentire in præjudicium proprii Baronis.*
- 4 *Baro, & Vassalli sunt correlativi, & prouti unus noster nequit alteri præjudicare, in cognitionibus casuarum, & remissionibus petitis.*
- 5 *Regula, quod privilegii non trahit alium priv. legatum, indistincti accepta opritatis non mittitur.*
- 6 *In Samara Catholonia indiscriminatio conceditur.*
- 7 *Præfertur habens privilegium naturale habens accidentale.*
- 8 *Etiam privilegiatus, qui aliqua rationabili causa juvaretur.*
- 9 *A veritas est alienum dictum Carav. quod magis privilegii forum non eligat contra minuit privilegium.*
- 10 *Perpendantur præfatus Ritus, & alter 228.*
- 10 *Clericus officij habet electionem fori contra vicinam.*
- 11 *Hæc privilegio miserabilis persona renunciare non possunt.*
- 12 *Illud privilegium dicatur personale, vel reale, remissivo.*
- 13 *Post litem contestatam, & conclusam in causa eligere, vel variare an possit persona privilegiata, inquiritur, & praxi suboscitur.*

Ratio, quæ foveri potest nostri Ritus observantia videtur illa, quod tunc consequantur privilegia, l. sed & milites, ubi Bar. ff. de excep. tutor. l. sed hoc præfati, Amb. de Sanctis. Episcop. cap. cum causam de probat. Bol. in l. 2. c. de priv. ff. Milanens. decif. 3. num. 132. lib. 2. Cysag. in trans. lib. 7. ne ep. qu. 1. ampliat. 2. Mastrill. decif. 164. num. 19. Cassill. decif. 215. num. 33. Tapin. in fudo Consil. Princip. par. 2. un. 18. Gurr. dec. 82. nu. 8. Bar. de tandem. p. 3. inspect. 4. nu. 15. Præf. de Franch. decif. 185. quem laudat, & doctissimum preconizat Menoch. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. lib. 3. præsumpt. 10. num. 24. & præsumpt. 121. num. 6. & rursus idem de Franch. decif. 553. num. 1. & 4. Viv. decif. 49. sub nu. 1. lib. 1. Covarr. præf. 99. cap. 7. 2 num. 4. idem Milanens. dec. l. 5. c. lib. 5. nu. 1. lib. 2. Decian. consil. 126. in princ. vol. 3. Palma huius Ritus meminit in divers. jur. commun. & Regn. Glaf. 16. nu. 7. Reg. Galot. lib. 2. contrav. 71. nu. 7. Reg. de Marin. lib. 2. quætid. resolut. cap. 47. num. 2. Ricc. calle. 1. & decif. Lorr. Archiep. 69. num. 8. par. 3. Salgad. in labrynth. credit. p. 1. cap. 7. de num. 46. Mascat. in prax. S. C. lib. 1. par. 2. Glaf. competenter. num. 86. J. Maria Novor. in trans. de elect. & variat. fori. lib. 1. sect. 3. cap. 62. atque non tantum genericè loquens, & speciatim in multis consimilibus privilegijs, verum etiam in hoc privilegio trahendi, in quo nequeat suo favore uti adversus alterum ille eodem gaudentem, atque idem prævaleat altera evulgata juris regula hoc in ritu memorata, quod Actor sequatur forum Rei, quam & Capp. etiam refert decif. 18. num. 1. itaque conveniendus coram suo Iudice domicilij, in tantum quod si alibi conveniretur, nequirit in illum consentire in præjudicium proprii Baronis, hic ut Carav. advertit num. 2. copiose Securi. in

R I T U S CCXXXI.

Item si pupillus, vel vidua trahit in ipsa Curia civiliter, vel criminaliter alium pupillum, vel viduam, & pupillus, vel vidua conventus, vel conventa velit declinare forum: renunciet jus commune. & actor sequatur forum Rei.

S U M M A R I U M.

- 1 *Privilegia conquiscentur, si privilegiati concurrant.*
- 2 *Propter privilegium non utitur electione fori contra alium a quo privilegiatum, sed actor sequatur forum Rei.*

cap. ex transmissis, num. 38. de foro competent. Jaf. in l. 1. §. post operis, §. de uxor. per. l. unciat. Afflic. dec. 155. in fin. ibique Refill. num. 3. Borr. dec. 114. num. 5. cap. decif. 59. num. 15. Guid. Epens. decif. 275. num. 3. Andr. Gyll. obferu. 40. num. 8. lib. 1. Ofaf. decif. 78. per totum, maxime num. 12. & 13. per bellé de Franch. decif. 417. num. 2. Giurb. conf. crim. 99. num. 5. Carav. adducens. Maylat. add. Glof. comp. p. n. 49. & Afflic. in cap. Imperialem, §. prateret inter dui; num. 25. de prohib. feud. alien. per Feder. ubi modum fuppeditat Baronibus, quo uti debent pro repetendis vaffallis, & Reg. Roit. in ejus ap. illa manufcripta ad Carav. hoc in ritu num. 2. quam refero, hæc verba fcribit. Ita fuit decifum per S. C. referens Dominum Fanice, in caufa Dorigia de Affano Vidua cum Antonio, & Jofepbo de Affano pupillis; pof. quorum contumaciam ad pupillorum infantiam fuit eis denegata remiffio, fed fubintrante poftea Marcellio Vifti, in fpecie allegante, quod privilegia erant conquefta, fuit caufa remiffa ad Officiales Marchienfes. A. Merito Roppole. Hæc ille. Non fecus, ac, & in cafu contrarium decifum memini in caufa Beatrix de de Angelo, cujus Baro confentit, ut illa pueritæ per Magnam Curiam, namque id facere nequiviffet, refolutum fuit, per Glof. in cap. fin. ad verbum dui; de prob. feud. alienat. per Feder. in ibique Ifern. nu. 78. præferit quod vaffallos detrachere videbatur, & fi vaffallus præjudicium afferre Baroni non valet, ut diximus, idem, & Baro vaffallis, cum Baro, & vaffallis fint correcla eivi, ideoque in uno fancitum, & in altero difpofitum cenfatur, per Ifen. C. de indi. v. vidua toll. Ifen. ubi Bart. de acceptil. lateque Drc. in l. 1. C. de in jur. vocat. ex quibus ita refolutum fuisse in gratiam vaffalli, dicit de Franch. decif. 551. volum. 5. ut habens privilegium cum fpecifica derogatione cit. Lunice, non poffit renunciare in præjudicium vaffalli, petentis, remitti ad ejus forum, infequuntur Copiblane, de Baron. prag. 8. p. 1. num. 48. & 238. & prag. 19. num. 38. necnon tom. 2. cap. 98. m. 4. Carav. citans, Prat. ad Mofcat. loc. m. 4. add. Giurb. dec. Sicil. 96. num. 23. Jafchol. de patr. pofef. par. 2. cap. 2. num. 107. quoniam in prag. 2. ubi de deli. 3. quis debeat coram, provifum est vaffallis ipfis, ne extrahantur in prima inflantia à proprijs domicilijs, taugitque Reg. Roit. ibidem, & nos l. prius habens traſtavimus fuper ritu 46. & alibi.

Quoniam memorata regula ex hoc ritu, & altero 228. fufumpta quod privilegium nunquam eligat forum, aliæque non gaudeat prerogativa contra pueri privilegium, in indifcriminatim accipienda, veritate non nititur, etenim indifcrite illam Senatui Cathalonienſi concedere, fcriptum reliquit Con. et. r. refol. par. 2. cap. 2. num. 23. cujus meminit in Rit. 228. fub nu. 3. eumque infequitur Petr. de Lor. in compend. vit. bonni. cap. 21. fub num. 3. & etiam fervari in hoc Regno traſt. Capibi, in prag. 8. num. 350. de Baron. Alii prælationem tribuunt habens privilegium naturale ætat: contra habentem accidentale, & propterea pupillo licere vocare viduam, vel aliam perſonam miſerabilem, licet non alium pupillum, fcribere Afflic. in l. 2. num. 36. de verb. fignif. Afflic. in Conſult. Regn. conſult. 4. num. 14. Aluta conſult. 13.

num. 16. Feb. in C. quando, Imp. defn. unic. Soto m. 4. contraw. 25. num. 28. lib. 3.

Nonnulli etiam illam concedunt privilegio illi, qui aliqua rationabili caufa jurearetur, tanquam duplici vinculo ligatus, ad text. in §. 1. Auth. de confang. & inter. frat. Jacob. de Aren. in l. si ventri, in fin. de priv. cred. & non contradicit Top. in add. fin. cap. 3. num. 2. quem infequitur Barro. de eff. 3. minor. at. eff. 3. 41. num. 51. Viduam ideoque pro repetitione dotis adverſus pupillum illa fuit, uti nixam duplici privilegio, perſonæ, ſcilicet, & rei, ſcriptis ex Feb. in Cod. defn. unic. lib. 3. tit. 13. Alvar. Velaſc. de priv. paup. par. 1. qu. 52. fub nu. 64. & par. 3. qu. 3. fub nu. 44. verſ. pro vidua, ſicuti agentem jure proprio adverſus alium privilegium jure ceſſo, Velaſc. cit. qu. 52. num. 60. Marchef. de commiff. p. 2. de commiffione avoc. §. 2. num. 79. Salgad. adducto loco num. 51.

Unde à veritate est alienum, effatum Carav. in Rit. 228. num. 3. (ad quod firmandum allegat Afflic. in Conſult. Regn. Januini. num. 19. & infequuntur de Franch. dec. 553. Copiblane. de Baron. prag. 8. num. 170. tom. 1. V. ſenti ad Franch. dec. 188. Rice. collec. 300. 348. & 2308. hunc Ritum extenuans, Mofcatelli. in add. Glof. compenſat. num. 8. Nevat. add. qu. 62. num. 12. multos caſus de jure communi diſtinguens) quod ſivè Actor ſit privilegiatus majori privilegio, quam Reus, ſivè non, nunquam privilegiatus contra alium privilegium forum eligat, etenim pueri perſonam, quæ majori privilegio præſeget, ex Luc. Afflic. & Avom. ad Cypre. dec. 160. num. 2. ſcribit Reg. de Marin. lib. 2. quæſt. 4. refol. cap. 47. num. 14. improbens Carav. & ſubſequens, nulla pacto illius opinionem comprobavit ex generali negativa memorati Rit. 228. quod nullus privilegiatus trahat alium privilegium. Imò Afflic. iſte in dec. 56. decifum tradit, Curialem S. C. poſſe trahere Curialem Magnæ Curie Adm. ratæ, uti dignior. m. ratione majoris Tribunalis, cui deſerviebat.

Nec generalitas memor. Rit. 228. officit, cum non diſponat, quod privilegio majori præſeget non trahat alium privilegium, intelligitur propterea terminis habitibus, juxta jure commune, idque expreſſe deſinitur ex hoc Rit. 228. qui conditus videtur ad explicationem antecedentis Rit. 228. ſermocinatur enim in pupillo, & vidua, ut ille non poſſit trahere alium pupillum, & illa alij viduam, & ſic uniforme privilegium habentes, aliter enim ſi effet ad illas explicationem, eluſoria foret præſentis Rit. diſpoſitio, ut in terminis obſervat Thor. in Suppl. compend. decif. verbo, electio ſori facta per Clericum ofenſum, & multa adducens, ſervat privilegium electionis ſori Cienicis ratione Eccleſie impartitum majoris potentie, & effociæ eſſe illo conceſſo viduæ, pupilli alijque miſerabilibus perſonæ, & jure ſubſiſtere electionem in Clerico M. C. Sed adhuc privilegio electionis ſori miſerabilibus perſonæ impartito renunciari poſſit in ipſorum t. præjudicium, inquit Carav. num. 4. & negativè reſolvit, cujus ſententiam infequantur Caball. millelog. 699. Niziam. in Jylo. nuprial. lib. 6. num. 37. Bellag. in ſpecul. rub. 23. verſ. ſed pone, num. 9. Theſaur. dec. 177.

SUMMA RERUM

177. num. 5. *Carav.* laudans, *Gimb. dec. 42. num. 20. & 81. num. 5. Confill. lib. 3. quotid. cap. 25. nu. 22. de Franch. dec. 192. num. 7. Mandos. in Confil. Roman. 169. lit. E. Maffill. ad Copez. dec. 9. num. 18. & dec. 160. num. 7. Tbor. par. 2. compend. decif. verbo, renunciari in poffe per viduam, Scacc. de appellat. q. 7. num. 115. addens, hoc privilegium originem trahere à jure divino, constatq. id ex locis à Confil. Carlevald. relatis de Judic. 10. 1. diffusi. jur. lib. 1. tit. 1. diff. 2. q. 6. f. 7. num. 5: 8. quiqui num. 593. *Carav.* aliam, ipfo citato, infequitur, reprobat *Novario* in contrariam sententiam inclinantem, & parum sibi constante, in *pract. elect. fori*, f. 33. q. 7. ex num. 5. & haud refragantibus consensibus per *Daluer. in tract. de renunc. cap. 6. n. 8. & cap. 2. num. 52. M. fing. cent. 1. observ. 88. Gayll. lib. 1. pract. observ. observ. num. 29. ac observ. 40. num. 1. lib. 2. & de p. publ. cap. 2. num. 25. quin, nec ipso juramento, uti contra bonos mores, *Masc. adl. loco, num. 30. & Capill. in prag. 8. n. 166. & àn illud privilegium dicatur personale, vel reale, inquit Novar. in tract. de privi. miss. rub. perfon. praed. 4. n. 3.***

Ex quibus deducit *Caravita n. 6.* quod etiam post litem contestatam, & post conclusum in causa, valeant tales persone eligere sibi forum, & variare ab eo, cui consenserant, oiq. adimpluntur de *Franch. decif. 100. num. 20. dictis, remittendam esse causam, etiam appunctatam (ut eis verbis utamur) & non differunt Foller. in pract. crim. rub. audiantur exco. nunt. num. 99.*

Contrarium novissimè firmat *Joc. Bapt. Mucci var. 99. forens. q. 35. ex Affil. in add. Confil. Razumus, num. 24. & Mascat. in cit. Glos. comp. tenet, p. 2. num. 3. in fin. rellens Carav. etiam, quamvis isti hujus privilegio renunciare non valeant, neque cum juramento, non tamen bene infert *Carav.* posse hoc beneficium peti post litem contestatam, cum ibi miserabilis persona renunciaret privilegio, hic autem simpliciter non uteretur, & occurrit n. 14. *decif. m. de Franch. & neque hoc casu per viam restitutionis in integrum admitti privilegiatos offendit, n. 18.**

Verum opinionem *Carav.* in praxi servari ipsemet *Mucci* fateatur num. 7. & sub num. 19. & notavit *Dom. Reg. de Marin. cit. cap. 49. in fin. lib. 2. quotid. resol. sed quando, & quoties, facta electione, liceat variare, late dicemus in R. n. 233. & àn contumax electionem amittat, uti tacite fori declinatorie renunciants, negativè resolvit *Novar. par. 1. de elect. fori, sessi. 46. q. 22. ex Gallip. in prax. S. C. cap. 4. num. 39. par. 2. tit. de continuac.**

RITUS CCXXXII.

Item quod omnes curiales dictæ Curie, sive sint ad gagia ipsius Curie, sive non, omnes, qui dictam Curiam sequuntur: ut advocati, procuratores: & alii scriptores curialium privilegio permittente, in civilibus, & in criminalibus causis, trahunt eorum adversarios in dictam Curiam sed ipsi in aliis Curis non trahuntur, ad instantiam adversariorum suorum, vel ipsorum.

- 1 Rationi satis consonum est, ut alienius fori magistratus, si quid in controversiam adducendum habeant cum aliquibus, ad eandem Curiam, in qua præfati sunt, adversarios suos compellere valeant.
- 2 Quam bene etiam provisum, tam jure communi, tam R. n. n. ut Curiales amulos suos ad M. C. trahant.
- 3 Curialium species tanguntur ad finem cognoscendi, qui eorum gaudere privilegio trahendi, tanquam Curiales.
- 4 Illorum appellatione, qui veniant, Romanam Curiam incidentes.
- 5 Appellatione Curialium in hac R. n. veniant advocati, procuratores, actuarii, Scribae, Circitores, vulgo Capitanei di giustizia, Portarii &c.
- 6 An sollicitatores.
- 7 Sed àn hi gaudere privilegio trahendi, & quod non trahantur.
- 8 Curiales Magna Curia, & Regiorum Tribunalium Neapolis, ut etiam aliarum Curiarum gaudere memorato privilegio.
- 9 An possint illo Officialis extraordinarii.
- 10 Privilegia gaudere Curiales, qui re ipsa Curiam assistant.
- 11 Refutare àn dicatur absens ad breve, & permissum tempus, ita quod ejus testamentum rumpatur, testantis obitu extra residuam virtute consistit. *F. F. & alia subm. nunt.*
- 12 Testandi facultas concessa à Summo Pontifice Urbano VIII. Hieronymo Moris Philonardi, Autoris Avunculo, Archiepiscopo Avinionensi, de aliqua pecuniarum quantitate, durante officio Nuncio Apostolici apud Regem Poloniae, suffraganeus, firmatus, romanus, quid in Curia exercens Officialis Consularis Sancti Officii, contra Nunciaturam, dicem viderit ultimum.
- 13 Marius ab Urbano VIII. Avinionensi Archiepiscopo renunciatus est.
- 14 Nec non supremi Sanctae Inquisitionis Praefidis, & Vicelegati munere Avinionensi functus est.
- 15 Anno 1635. à Vlaschilano Polonia, ac Sacerum Regem, Nuncios destinatus est.
- 16 Eodem anno ad Ferdinandum II. Caesarem missus fuit.
- 17 Nominis Pontificis maximi interfuit auspiti Vlaschilani W. Regis, ac Renata Cecilia Regina.
- 18 Ferdinandi III. Caesaris coronationis etiam interfuit.
- 19 Anno 1643. à Polonia Romano revocatus fuit, ibique Sacrosanctae Inquisitionis Officii Consularis factus.
- 20 Pro heredibus Archiepiscopi scriptura delictissimi viri, qui recensentur.
- 21 Pater Marius de bonis propriis disponere, etiam inter vivos.
- 22 Ille dum adhuc Roma moraretur Nuncios maxime apud Polonia Regem exercere dicebatur.
- 23 Consultores Sancti Officii in urbe in Sancta Sedis servitio esse dicuntur.
- 24 Privilegia Principis non coarctanda, sed dilatanda sunt, & alia lepidè ad materiam adduntur.
- 25 Cardinalis Eranii, & Cardinalis Philonardi, nuntii

non Pauli Emilii Archiepiscopi Amalthebitant, & Nuncii Apostolici in hoc Regno Neapolitani, Emii Episcopi Florentini, Alexandri Episcopi Aquinatis, & Marcelli ad presens viventi, Episcopi etiam Aquinatis, & aliorum, mentio fit.

22 Necnon Petrus Franciscus Philonardi Episcopus Anagninus D. D. Settimita Philonardi Auctoritatis matris Frater Germanus, memoratur, illiusque ortus, & occasus indicantur.

23 Sperat Auctor fore, ut aliquando Pontifex Maximus tantorum virorum memoret, & baronum iusta causa rationem habens, nobilissimam familiam, bonorum reintegratione pristino splendore restituat.

Rationi satis consonum censeo, ut alicuius fori magistratus siquid in controversiam adducendum habeant cum aliquibus, ad eandem curiam, in qua præfati sunt, adversarios suos compellere valeant, quid n. foret ex iure iudicibus emolumenti, si, cum in ceteros iurisdictionem exercent, nihil illis in ejusmodi eventu faverent leges, quas tuerentur, & gravamen ab alienis Curis susciperent, eorumque sententia obnoxios esse oportere? Videtur id ratio ipsa exposulare, ut, ubi cæteris viis ministrant, iura sua illis iudices æquari velint; Deest præterea ipsam fori dignitatem, ut ministros suos ipsamet puniat, si deliquerint; defendat, si quis adversetur, & alienis iudiciis subiectos esse, minime patiatur.

Ex quo facili nunc intelligitur, quam benè etiam provisi sit, ut amulos suos omnes Curiales ad M.C. compellat, & ubi res suas, melius agi videant, illis pertractent, eisque in aliena Curia vadimonium indicii minime possit.

Concordat hic Ritus cum l. 1. C. de Curial. Urb. Rom. lib. 1. l. ne ad diversa C. de Sineff. ar. lib. 12. l. 2. C. de decan. eod. lib. necnon cum cons. statumini, & consil. Magn. Cur. nostræ, & affirmat Affl. dec. 56. Capib. prag. 8. de Boron. num. 334. p. 1. Borrell. de Reg. Cathol. præstant. cap. 62. num. 5. præstant. cap. 62. num. 5. Gratian. d. i. c. p. 1. f. 1. cap. 421. ex num. 1. tom. 3. Magistrell. in prax. S.C. p. 2. lib. 1. Ghes. competentes, num. 75. Mercell. C. l. de mod. articl. Glos. 1. §. 1. num. 50. Ann. sing. 401. Novar. in prax. eod. fori s. 2. q. 34. & q. 40. Carlov. t. 1. de iudic. lib. 1. d. 1. 1. disp. 2. quæst. 6. s. 2. 7. num. 589. Gallup. in prax. S.C. p. 2. cap. 6. sub num. 60. Tassin. de autestat. vers. 3. obser. 3. num. 176.

3 Per plures autem Curialium species recensuisse meminimus Episcopum Campanilem in diversor. Jur. Canon. rub. 1. cap. 24. num. 1. nos tamen advertimus, Curiales generatim sumptos dici omnes Curiam sequentes, & ita nuncupatos, quod Reipublicæ curam gerant, teste Marco Ant. Sargens. de Neap. illustrat. lib. 1. cap. 77. num. 39. præciatim verò in duas sibi species, idque ætterna Curia, quæ insequuntur, Altera liquidem est Curia iustitiæ, & Officialium illius. Altera verò est Curia Romana, ut videre cuius l. est apud Tusch. cancell. 113. illa igitur, & prior Curialium species amplectitur frequentes iustitias, & officium Curiam, hæc autem, & posterior species continet eos, quos Aulicos propriè nunciat ap-

pellant Romanam Curiam incolentes, de quibus, idem Tusch. fatetur conclus. 1115. & 1116. quorum sub specie venire etiam Cardinales, docet Oldrad. consil. 211. & 293. Mandos. in 5. rep. Cancell. q. 3. num. 5. & gerentes munus Consultorum Sanctæ inquisitionis in urbe, Franc. Perentilius in annotat. ad dec. Buratti 540. num. 23. ex Mandos. ad cit. 112. 5. Cancell. Simonas Catholicor. institut. tit. 31. Comense in Lucerna Inquisitionum, verbo, officiales, Joannes Desloix in Specul. inquisitionis. Bisuntina, textu 27. & multa ad exornatum Bullæ Eugenii IV. ad favorem Curialium urbis Romæ, scribit Novar. p. 2. de eod. fori q. 19.

4 At nosse Ritum, & alii plures, dumtaxat primæ amplectantur speciem, si ejus verba illa attendamus. Ut advocati, cum seque quibus nomen istud exemplificat in advocatus, procuratoribus, & Curiarum scriptoribus, & si exempla non restringunt per vulgatam regulam omnium ore probatam, inde sequitur, non ad illos tantum restringi observantiam hujus Ritus, cum etiam illius favore alii complures possint, eo quod Curiales sine dubio reputentur memorati à Communi. in d. cap. 24. & propterea eorum appellatione Actuarios comprehendit, dictoque privilegio gaudere, non sine ratione scripsit Anna sing. 48. Rec. cancell. 2312. atque Marthianus Patignus in suo tractatu de iudic. & priv. Milit. in calce, num. 26. quem quidem tractatum rescripsit Reg. Revisit in suis commentariis ad prag. 15. de militib. suffultus dec. 7. de franch. 407. num. 4. & dec. 679. & Scribas monet R. Sausfeld. dec. 291. num. 20. lib. 2. Reg. Tapia in d. consil. statumini num. 16. quoniam, & portores Sacri Consilii addit, immixtus decisione Collateralis Consilii relata per Regem de Ponte in dec. 36. num. 7. nec non circitores, sed apparitores, vulgo (Capitanei di giustizia) Reg. Sausfeld. dec. 250. num. 5. etiam tenet in l. 2. C. de off. Mag. milit. Reg. Tapia dec. S.C. 13. num. 7. Reg. de Ponte num. dec. 36. num. 8. & rationem addit Jac. Gorf. de nobilit. Glos. 48. §. 4. ut propterea M. C. V. jurisdictionem privatam in suis servientes, & Curiales habere, illudque privilegium eorum delicto, nullatenus amitti, scripsit Prof. Merlin. centur. 2. contro. sponf. cap. 84. Reg. Sausfeld. add. dec. 250. D. Julius Magistris, tunc Fisci patronus in M. C. reg. 19. in t. 3. q. 9. sponf. Reg. de Morinis, adversus tamen prædictum in illo facti themate calumiam arripuit Reg. Cope. Calceat respoh. 1. fiscal. & de omnibus mentionibus in R. t. 26. tom. 1.

5 Et si dicamus, sollicitatores quoque illi sunt, ab errore forsitan procul non eritius, cum illos numeret Mandos. inter verè Curiales, in fin. add. num. 5. quos officiales insuper ita dici, & esse asserit, & consecutivè eodem gaudere jure credit Vin. in ejus decis. 65. num. 7. Reg. Tap. in Consil. statumini num. 17. nec de ea re dubitavimus unquam, ob rationem eandem in eis militantem, qua demandatum id aperte reperitur in procuratoribus, & advocatis, quamque Patignus eo in loco tradidit.

6 Verum quale sit privilegium in hac materia concessum Curialibus investigare operæ pretium erit personarum: ac temporum præmissa distinctione, quandoquidem Ritum iste nosse in pro-

curatoribus verba faciens, statuit licere eis, trahere aduersarios suos ad Tribunal cui intersunt & assistunt tanquam Curiales, à quo extrahi nequeant alii instantibus. In cæteris vero officialibus scriptum recolimus trahere non posse, non tamen trahi. Ita *Pisanelli ad Affl. decis. 56.* cuius meminerunt *Faller. in prax. crim. verbo audiantur excusatores*, num. 138. cit. *Dom. Regens de Ponte in eadem decis. 36.* num. 11. *Rec. colloq. 2312. de Franch. decis. 407.* num. 5. *Consil. Carleval num. 590.* & 711. atque *Theor. in compend. decis. verbo, Officialis*, §. 9. par. 1. qui quidem addicionator *Pisanelli* movetur duobus capitulis Regis Catholici, altero sub die 21. Augusti 1518. quorum meminit *Consil. Papa in sup. annot. ad hunc Ritum* tamen nomina *Pisanelli*, à quo habuit, & post ipsos, memores sunt *Reg. Sanfelice. decis. 291.* num. 12. *Præf. Merlin. centur. 2. cap. 64. sub n. 5. Præf. R.C. Parthen. Petru. allegat. 100.* apud *Reg. de marin. tom. 3. post resol. forens.* & cum Regis Catholici sit concessio ita indulgens, quæ huic *Ritum* subsequitur, non videmus rationem distantie, ob quam videtur isthæc sanctio restringenda ad officiales tantum, non autem in advocatis, procuratoribus, & scriptoribus in quibus subsistat vetus huius *Ritus* dispositio, ut trahi non debent prohibentur, verum insuper trahere queant; sed in omnibus Curialibus regulariter militare capitulorum antecessorum dispositionem, arbitramur.

Sed curialibus & officialibus Neapoli habitantibus, nulli dubium est quin liceat aduersarij & suos trahere, & trahi minime ipsi possint, cum & Neapolitane habitantes illo potiantur, ut diximus 228. n. 8. & deducitur expressè ex *ris. 301.* ubi latè annotabimus & & observant *Muscatell. in prax. S. C. par. 3. Gl. Competentes*, num. 75. *Consil. Rec. par. 2. resp. 79.* num. 10. maxime, quod officiales sunt cives in eo loco, in quo exercent officium. *Roman. cons. 427. Surg. de Neapol. illustr. num. 16. pag. 154. Ann. singul. 135.* & 365. *Tasson. de anteq. vers. 2. observ. 4.* num. 23. & vers. 3. obser. 3. num. 87. ex dec. in l. pteul. C. de incol. lib. 11. *Episcop. Minor. in verbo Judex sol. 206. Alber. Oliva in ritu Cur. Archiep. 5.* n. 2. *Paris de Syndic. verbo, civilitas*; etiam *Prælat. Capyc. decis. 209.* num. 31. *Ann. add. sing. 355. Beneficiarius, Bur. decis. 260.* num. 20. *Miles, Mangrell. ad Bar. in l. municipl. §. Miles §. municip. Carav. in ritu 301.* num. 21. & ibidem nos observamus, *Pisanelli ad Franch. dec. 197. Reg. Sanfelice. dec. 74. num. 1.*

Quod quidem privilegium, nè ipsi trahantur tantæ ex virtutis, quod licet habeat actor privilegium eligendi forum, & variandi præferentur ipsi curiales, si conveniuntur. Cum possint trahere etiam privilegiatos *Ifern. in Consil. statimus vers. illi quid si pupillus, Muscatell. in Gl. compentes; Novor. de elect. fori, §. 3. 4. q. 62.* n. 14. & in Neapolitanorum causis loquitur q. 63.

Et quod asseritur in hoc ritu illud privilegium fluente in gratiam Curialium Magnæ Curie ad reliquos dilatari cuiusvis Curie, existimamus, nè debeat in alia conveniri quoniam si verba perpendamus *Carav. hoc in ritu. num. 5.* ac merito illi *Reg. Topia in prax. 1. de offic. Magistr. Ju-*

lis, verbo, Curialium, & pragmat. num. 24. ubi de crimini agi oportet, necnon in adducta *Consil. statimus num. 16.* tandemque memoratis *Parign. ord. num. 26.* decendum videatur, extendi ad cæteros Curiales Regiarum duntaxat Audientiarum, *Carav. insequuntur, Episc. Rec. par. 6. colloq. dec. 2124. Novar. par. 1. de elect. fori, 3. quest. 54.* num. 3. attemen ver us esse opinamus extendi ad alios quarumvis Curiarum, iùm quia ejusdem *Ritus* verba suppetunt in initio *ris. 301.* num. 26. tum quia ratio eadem, qua deinde adducitur ad concludendum, ut dispositio hujus *Ritus* aperte loquens in procuratoribus, & alijs ampliatur ad Curiales Provinciarum, intra difficultatem viget in reliquis aliarum Curiarum, in nihilum opitulante ad hunc effectum assertionem altera, quo regis Audientia censetur Principis Curia, ad instar Magnæ Curie relata per *Carav. super ris. 54. & Affl. Consil. Justitiaris novor. n. 24.*

Siquidem non illud concessum fuit privilegium, quia servientibus Regali Curie, sed nè retrahatur à servitio impensio in utilitatem publicam, quæ publicè consideratur, & subsistit, itaque si eadem ratio, ergo idem jus, clamant Jura: & si replicetur, id more non esse: advertimus non prodissè, quia definitum, aut propositum fuerit, led quia non cogitatum, nec præsumtum, quamobrem, si deinceps prætenderetur, fortasse obtemperaretur ex prædictis, & annuenter prout niti Judices. Quin, Advocati, & Procuratores licet eo jure, & ex alio capite convenire, & trahere possint Clientes pro expensis erogatis & salario, in Tribunali, & coram Judice causis principalis, in quo degunt, patrocinantur, & morantur, *Gratian. decept. forens. tom. 1. cap. 56. & cap. 154.* num. 24. *Girardi. dec. 38. Carleval. traq. de Judic. d. sp. 2. qu. 4.* num. 175. *Novor. de elect. fori tom. 2. qu. 54. n. 1. Mand. de tract. de commiss. formul. 12. in vers. qualitate jurisdictionis, Cancr. ver. resol. p. 2. cap. 15. de litter. requis. ver. n. 66. Flor. Dias de Men. lib. 1. qu. 12. num. 50.* quoque distinguat *Deus, tom. 2. in pugna. D.D. cit. de elect. fori cap. 11.* adeo quod *Hieronym. de Leo decis. 197. lib. 2.* per illam Audientiam decusum refert, & ab Advocatis & procuratoribus posse salarium peti coram illo Judice, coram quo causam patrocinati sunt, quoniam Clientes essent alterius fori, & extra domicilium conveniri non possent, quia dec. freu nonnulli ausi fuerunt affirmare, Clericum, qui uti Actor coram Judice laico situm habuit, posse coram eodem Judice conveniri pro patrocinio, & salario, quos merito improbat *D. Reg. de Marin. tom. 2. quond. resol. cap. 52.* cum contra Clericum laicus Judex, actu, & potentia jurisdictionis careat.

Hoc insuper privilegium non competit Curialibus ex jure cesso, ex *ris. 228.* vigore, ibique nos nonnulla circumstamus, hunc videmus prædicta restringi à *Dom. Consil. Rec. addit. resp. 79.* n. 17. quando causa efficit lucrativa virtute donationis, fulcitur autoritate *Prosperi Carav. in ris. 228.* num. 11. *Reg. Top. in eodem ris. lib. 3. Juris Regni. & Consil. de Bort. ibid.* quibus addo *in de Amic. cons. 24.* quod tamen non admittit *S. Capud Reg. Capyc. Lat. dec. 54.* num. 13. quia cesso ex causa lucrativa, etiam donationem importat, ut nota bili.

boliter observatidm Reg. Cap. Latr. ibid. cui ipse inhæreo, admittendo *Confil. Roce.* effatum iusta concurrente aliqua causa, ut si cohæres cedat cohæredi, vel hæres legatario, cui res, vel actio legata esset, notat *Carac. super eod. res. num. 11.* quem scilicet *Thor. par. 3. compend. decif. fol. 2. verb. Nepotissimus Crui.* vel si donatio hæc contemplatione matrimonij (quæ potius acquiritur uxori, & filiis, quam viro, *Merlin. contr. fereus. cap. 34. n. 36. & cap. 60. num. 1.* ut propterea nullo pacto revocari possit, *Prat. lib. 1. decept. fereus. cap. 14. n. 37. & lib. 3. cap. 30. num. 12. & cap. 44. n. 23. Novar. lib. 1. quæstionum forensium, quæst. 83. num. 5.* vel remuneratoria, quæ proprie non est donatio, sed compensatio, satisfactio, ac permutatio *Bel. in l. 1. sed res lege, §. consilii de petis. hered. Bart. in l. fratre, num. 57. §. de condit. indeb. & in l. 1. §. de donat. Concer. var. resol. cap. 4. de servit. num. 21. Borbat. conf. 42. num. 11. Aym. conf. 136. num. 2. Joann. Garsia in tract. de donation. remuner. n. 24. St. phan. Bertrand. conf. 166.*

Sed an isthæc *res. &* aliterius 228. prerogativa pretendatur ad Officiales supernumerarios, negativè respondit *Novar. additio fol. 4. qn. 35. n. 3. sed Reg. de Apent. de potest. Prærog. tit. 4. §. 7. n. 53.* qui idem affirmat in supernumerariis Regiæ Dohannæ Menepseudum, quia tales dicuntur honorati in herbis, ad *Confil. Paris. §. vol. 4. in princ. Massill. dec. 156. num. 33. Ricc. collect. 300.* ita ut legatum factum Canonici, supernumerarii non solvitur, *Rebuff. in l. Carionibus, C. de fenerator. lib. 12. Andr. de Barrio in l. fin. de apposit. Felin. in cap. constitutus in fin. de rescript. Ale. in l. non plures 4. num. 5. Cod. de Sacr. San. Eccl. Et nil firum, si Juxta de numero ordinariorum supernumerarium, quamvis in officio antiquiorem, precedere debeat, *Reg. de Marin. lib. 2. quæst. 7. fol. ca. 113.* Ipse vero libenter à *Novarij* sensu recedendo, respectu electionis fori in Officialibus supernumerariis aut servientibus privilegium namque illud idem statutum est, nè ratione litium à suorum officiorum ministerio, & loco, in quo officium exercendum est avocaretur, ad *tex. in l. 2. §. legatis, & in l. non alias 24. §. fin. in fin. §. de iudic. & l. ne ad universa, C. de fenerator. lib. 12.* hacque ratione motus *Dom. Præf. Regia Camere Parthenius Pessigna, Regalis Patrimonij* tunc Advocatus, in resp. rescripti à *Dom. Reg. de Marin. in alleg. 100. tom. 3. post rescript. quotidian.* firmat, Scribat extraordinarios Regiæ Camere esse ab ipso Tribunali cognoscendos, si velle delinquerint in officio, si vè extrà, ne (inquit *num. 12.*) prædicti Scribæ entrobantur à Regio Servitio fiscalis patrimonij, si extrà proprium Tribunal convenirentur. Et *Judex de Angel. in ejus Præf. super d. l. non plures, n. 2.* testatur respectu cavalliorum extraordinariorum Reg. Dohannæ, & Alguzeriorum vidisse indiscriminatè servatum contra opinionem memorati *Reg. de l'ense.**

Adjugamus tandem in illis dumtaxat Curialibus prædictis v. gere, qui re ipsa Curia assistunt, & inserviunt, sive *Cavos. hoc in ritu num. 6.* & in dictis Capitulis Regis Catholici apertè legitur, id quod actò verum crediderunt alii, ut si alio euntes contrahant, aut si delinquant, quamvis in propria patria, illi puniri, & conveniri debeant, ex *l. fin.*

in fin. *Cde privit. scolar. lib. 12. ad v. si in petra* licentia, viissent, & annuat *Affili in d. Confirmit. statum sub num. 13.* de qua prædictò rest. iur. ene. dubitamus, si ad breve tempus d' h' esset, animo citò redeundi, maxime cum licentia, quæ licet absentem haberi pro præsentem, *Rem. an. sup. fol. 555. Marta conf. 244. & krivue, Dec. conf. 70. num. 2. Gratian. dec. March. 200.* cum namque absente haud dici, qui statim est reversurus, censetur ex *l. Postliminium, §. captivus, & Luitil. §. de captiv. & postlim. reversi.* quod militare in arm. n. s. *Concil. Trident. cap. 1. §. 23. de reser. v. scriptis H. num. 30. Genard. in suis Comment. ad 8. regn. Cancell. Gloss. 43. n. 5.* neque idem *Leandro de Bera* non ille pèdes stantiar, resolvit in Parochia rurali, qui singulis quibusque hebdomadis in urbem venit, causa invidendi parentes, & cum illis, uno tantum die, potam faciente, relicto tamen Cappellano ad occurrentes tensus, nè peccet lethali, nec fructus restituere tatus, in suo rescripto. *casum conficiens. par. 4. casu 21. Imo Constitutionem 94. Fil. IV. annullantem secularium testandi concilium alicui devincto residere, & testamenta illius virtute confecta, si testatorem extra residendum obire contingerit, defendimus in primis annis nostri Doctoratus suscepit, non irritis testamentum cuiusdam Parochi, à sua Parochia, paucis mensibus absentis, cum sui Præfatus licentia ad quatuor menses. Ac præsertim ob verba illa pluris in d. *Constit. repetita, & juxta decretum, & formam Concilii hujusmodi non residere, quæ quidem juxta decretum Concilii resideret quisvis, si aliquo tantum, & brevi temporis intersticio, aut mensibus in Concilio expressis, aut alia ex causa justè abesset.**

Conferat *Alberici dictum, 4. par. statut. 8.* quod non dicitur Universitatē recipere bannum, publicè per villam transirentem, & ibi apud tabernam diversantem; & statim recedentem, propter brevem recessum, & transitum; etenim qui corporaliter est in uno loco, & voluente, ac mente in alio: videtur esse in eo loco, in quo est mentaliter, non in quo est corporaliter, *add. l. nihil, §. de captiv. & postlim. reversi.* & non videtur ibi morari, ubi est ad tempus modicum, *l. 1. Cde verbor. signif. l. ex fide, §. verum, & §. cum fundus, §. de hered. instit. l. aquatim, §. fin. §. de legat. 3.* & propterea originarius, sed indigena non dicitur ejus loci, in quo quis est natus transiendo. *L. Civer, Cde incol. lib. 10. l. Titine, §. de auct. empt. Nicol. de Naap. in l. hujusmodi, §. legatum, §. de leg. 1. Gramm. dec. 103. num. 112. Rip. de posse par. 2. num. 182. Borr. dec. 13. n. 51. Burfat. conf. 36. n. 10. vol. 1. Mastard. de probat. concil. 114. vol. 3. Piffoniti ad Franch. decif. 157. Franc. de Retri conf. 15. quod declarat *Franc. Cald. Ferreria,* videndus integro *conf. 47.* & in sequenti *Apologia* adversus *Enricum Symones,* & in quo sensu fit accipiendus nostri S. C. decisio apud *Gramm. loco cit. mirificè subnevit, in eodem conf. num. 16.**

Huc privilegium concessum à summo Antistite Urbano VIII. illustris Mario Philonardi, meo Avunculo, Archiepiscopo Avenionensi, ad testandum de aliqua pecunie quantitate subsistere, et si in casu, quo prædictus Archiepiscopus, dum Romæ gerbat munus Consultoris Sanctæ Inquisi-

tionis, diem ultimum clausit, meritis doctissimi vi-
ri respondere.

- Marius iste, quem dixi, ut aliquando tandem
virtuti suae par decus ferret, vixit Anno sa-
lutaris 1624 Urbano VIII. Pont. Max. mandante,
Avenionensis Archiepiscopus renunciatus est;
Neque solum Archiepiscopi, sed, & supremi Sa-
crofanctae Congregationis Praesides in sequenti anno,
& vigilantibus munere quadriennio post Avenione
ea laude defunctus est, ut ad ampliorem dignita-
tem gradum sibi, omnium iudicio, fecisse cense-
tur. Neque hominum scissit expectationem. Ete-
nim quarto nonas Februarii anni 1635. ad Vla-
distavum Poloniam, ac Saeuam Regem Nuncios dei;
statim, eodem anno circa calendas Iulias ad Fer-
dinandum II. Caesarem gravissimis de rebus actus
missus fuit. Respirare iam aliquantisper opta-
set Marius: sed non erat, cur quicquam speraret, qui
aliis, non sibi ipsi natus fuerat; Vix Biennium
intercesserat, cum iterum Urbanus, scripto diplo-
mate imperat, ut Vladislai Regis, ac Renatae
Caecilie Reginae, quae, & Austriae Archiduchissa, &
Bohemiae, atque Hungariae Princeps, & Ferdinan-
di III. Caesaris foras erat, Pontificis maximi nomi-
ne, nuptiis interesset, sacroque Ritu illi bene fau-
eretur. Quin, & Caesaris ipsius coronati-
onis interfuit, eodemque iubente, honestissimo
loco confedit, ubi mirum aliis in Caesare Coro-
nando Cardinales Radzevilius, & Maciorechius
Apostolici legati confederant. Pauca de Marii ho-
noribus commemoravi: plura superessent: sed non
est hic locus singula illius virtutis, gloriisque or-
namenta enumerandi.

Cum igitur Marius apud Poloniam Regem Nu-
cium ageret Urbanus, ut homini sibi carissimo
gratificaretur, die 12. Aprilis anni 1635. speciali
diplomate, eidem concessit, ut ingentem pecunie
vim testamento legare posset, & quoad in eo mu-
nere, vel alio a Pontifice demandando, persevera-
ret: durante inquit, Officii Nuncii Apostolici apud
Regem Poloniae munere, vel alio iure, & huius
Sanctae Sedis Apostolicae servitio.

- Porro, cum anno 1642. à Polonia Romam re-
vocatus fuisset, ibidem Sacrosanctae Inquisitionis
Officii Consultor factus est, qui in munere proxi-
mo anno 19. Calendae Septembris Romae supre-
mo diem clausit, ac pecuniae summam in Pon-
tificio diplomate praestitutum testamento legavit.

- Adversus huiusmodi dispositionem comparuit
Camera Apostolica, acque universa illius bona sub
sequestrum posuit, cumque prosequendum hereditas,
doctissimi quoque Italiae Iureconsulti scriptiscentis
nuncup. Episcopus Carol. Marant. Hontestus Falcen-
cius, J. Franciscus Tuffet, P. Autou. Diana, Fr.
Gregorius Cipallati, Mag. & Regens in Collegio Di-
vi Thomae super minorum F. J. Baptista de Laza-
na, Terentius Alciatus, Thobaeus Fanestrianus,
& alii, illud tanquam fundamentum, ac ba-
sim sententiae suae assumpserunt, quod bona, quae
supererant, spolio nequaquam subiecta censerentur,
utpotè bona maiorum ipsius Marii, & Emi-
nentissimi Cardinalis Philippi fratris eius, de quibus
bonis propriis disponere poterat in supremo
vite haustu, can. manifestis autem 20. 12. qu. 1.
can. sint manifestae res 21. eod. 12. qu. 1. cap. 1. ubi
Gloss. & alii, de testam. Leg. alleg. 113. Reuten. de

spol. qu. 9. num. 8. etiam inter vivos, can. nulli
dubium 1. 12. qu. 5. cap. de iis, in fin. de sepulchris.
S. Gregor. XV. dec. 29. num. 1. Joseph. Ludovic. dec. Pe-
rusini. 93. num. 3. p. 2.

Praeterea, quod Marius, dum adhuc Romae mor-
raretur, Nunquam munus apud Poloniam Regem
exercere dicebatur quia non lus, sed aliena disce-
ssit voluntate, & haud legationem imple expleverat,
ad quam redire poterat compositis dissidiis, quae
causam ejectioni dederat.

- Huc accedebat, quod cum Romae Sancti Offi-
cii Consultor obisset in servitio Sanctae Sedis
mortuus esse diei poterat, quamobrem in eo di-
plomate comprehendebatur, per quod eidem li-
cebat testari, durante Nuncii Apostolici apud Re-
gem Poloniae munere, vel alio Sanctae Sedis Aposto-
licae servitio Consultore enim Sancti Officii in
urbe in Sanctae Sedis servitio esse dicuntur, ut di-
ximus.

Ratines alias praeterea ab Episc. Mitrata alla-
tas, qui responsum pro haereticis edidit p. 4. con-
trav. iur. respons. 33. ubi scripta memoratorum le-
gum, Sacrorumque Canonum Doctorum, & Sa-
crarum Theologiae Magistrorum, subiecta illud tan-
tum Ecclesiasticis sibi iudicibus ob oculos posui-
se privilegia non coactanda, sed dilatanda esse, l.
imperialis, C. de nupt. c. olim de verb. signif. capnia
circa de privit. Schrader, vol. 1. conf. 1. num. 196.
conf. 14. nu. 285. Hume, in Encyclopaedia iur. par. 1.
tit. 6. cap. 10. nu. 8. Kellus de privit. iur. civil. lib. 2.
cap. 3. nu. 14. liberalitas enim Principis signo non
subiacta: h. C. de praescript. in reb. lib. 1. ad f. fore-
eignit, §. exceptis, C. de donat. l. cum multa, C. de
donat. l. cum multa, C. de bon. quae liber. Marc.
Morus conf. 1. Tirag. de primog. cap. 37. nu. 53.
Novor. q. forens. lib. 1. qu. 127. num. 12. Franc. de
Petris conf. 41. nu. 10. & concinit text. in cap. Se-
des Apostolica extra de rescript. ubi Summus
Pontifex his verbis loquitur: Sedes Apostolica
conservit se exhibere praetentibus liberalem, cuius
rationem reddunt Panor. & Dec. ibidem quoniam
Principum (inter quos Summus Pontifex annu-
merandus est, & is quidem primus, & summus)
proprium est liberalitas.

Huc tendit illud, quod consideravit Tirag. de
primog. c. 37. nu. 46. ex Homeri Odyssea, ita inde-
centis Ulyssiem Aetionum Phaeacum Regem al-
loquentem,

— Quoniam Rees similis es

Ex quo te convenit dare, & melius quam alia,
Donationes propterea Principum insinuationi
obnoxie non sunt, Bal. conf. 300. lib. 2. Tirag. de
nobil. cap. 37. nu. 53. Oldrau. conf. 231. in illis do-
natio praesumitur, ad restitutionem, tex. in l. cum
de indubio, §. de prob. tradunt Roman. singul. 646.
Corn. conf. 81. Fal. Rub. in repet. rub. ex de donat.
int. vir. & uxor. §. 8. & 10. cum aliis lepidè adduc-
tis à Franc. Cold. Pereyra, conf. 27. à nu. 20. & Turpe
Regis, ac Principis donationes beneficia, & largi-
tiones subditis conferre potest, Rebuff. in pract. be-
nef. pag. 3. Rimnal. in §. 1. nu. 11. quib. alien. be-
nef. vel non D. Julius Caponus in tract. de pact. qu. 40.
nu. 6. ob id Cardinales bona quae situta Cardinalitatis
dignitates possunt donare, Cold. Pereyra in l. si curatores, verbo, Sine Curatore, num. 119. C.
de in integr. restit.

21 Recordor quoque Marium multa, ac magna, ut Sanctæ Sedis interserviret, expendisse. Illius Majorum merita egregia in canticum Sanctam Sedem fuisse præsertim Eminentiſſi. Ennii Philonardi, qui anno 1484. Innocentio VIII. Pontifici maximo, Verulorum Ecclesiam Episcopos sanctissime rexit. Anno verb. 1503. Picenum firmum, atque forum Cornelijs, hodie Imolam, Gubernator prudentissimè administravit; atque idem munus Bononiæ constantissimè exercuit; legatus deinde de latere in superiore, & inferiore Germanica, ubique plurimis pacificatoris legationibus gloriosissimè functus. Qui Saleum, à quo Piceni bona pars fuerat per tyrannidem usurpata, exegit, totamque Picensem Regionem, cuius administrator erat, sub Julio II. Ecclesiasticæ dationi addidit. Primito, & machinis ignitis Pontificis militie pro receptione Bononiæ præfuit, sub stipendijs Leonis X. duodecim Helvetiorum milia duxit, & coadunatis cum Prospero Columna viribus, Mediolanum recuperavit; supremum Adriæ Arcis præfectus constitutus, & Vaticana Purpura insignitus, immortale virtutis iter memoriam posteris reliquit & nunquam interitum gloriam in Romana Curia, atque in tota Republica Christiana comparavit.

Meminerint etiam Eminentiſſimi Cardinalis Philippi Aquinatis Episcopi, olim quoque in Civitate Avenionensi prolegati.

Hyacinthy Episcopi Terracine, & Prolegati in Umbra, qui inter populos ingenio truces, ac bellicis artibus præferoces, Religionem, ac Sedis Apostolicæ dignitatem, & imperium proprio sanguine ad obitum usque defendit.

Flaminii Aquinatis Episcopi, Marcelli Sancti Officii Assessoris, omni laude dignissimi, qui Cardinalatus dignitatem sub Paulo V. maluit mereri suis, quam eximere sibi.

Pauli Æmilii Archiepiscopi Amalphitani, & in hoc Regno Neapolitano Nuncii Apostolici, Ennii Episcopi Fiorentini. Alexandri Episcopi Aquinatis, seu Ecclesiæ hodie præsidet Illustrissimus Marcellus Philonardi, dominus, & Avunculus meus, vir summa doctrina, & innata pietate insignis, quem Deus Omnipotens diu servet, & ad maiora provehat.

22 Et cæteris omiſſis, Petri Francisci Philonardi Episcopi Anagnini, qui omnium maiore, & præsertim Dom. D. Settimie Philonardi ejus sororis germanæ, & matris meæ Colendissimæ, de mense Novembris 1661. ultimum clausit diem, quæsi suspensus erat die 14. Novembris 1608. qui omnes (excepto Marcello Juniore) occidere terris, ut collis oriretur. Fulgebunt iusti tanquam stella firmamenti in perpetuas æternitates.

23 Quamobrem spero fore, ut al quando Pontifex Maximus tantorum, aliorumque multorum Ecclesiasticis muneribus insignium Virorum, ac meritorum memor, atque hæredum iustissimæ causæ rationem habens, nobilissimam familiam bonorum reintegratione pristino splendore restituat.

permittente, ac curiales Regii, & Reginales, ac alii Regales, curiales Regalium, & curialium, privilegio permittente, in ipsa Curia civiliter, vel criminaliter adversarios suos trahunt.

SUMMARERUM.

- 1 Hæretici, & Juddi, non gaudens electionis fori, prærogativa, & alijs privilegijs: Id quod restringitur, si sunt conversi ad fidem.
- 2 Ecclesia illa fruatur, necnon Universitas.
- 3 Sed an pro causa dotis illa concedatur, tam vbi dua, tum nupta.
- 4 Senes quique, & qui tales dicantur.
- 5 Senilis ætas dividitur in tres partes, & quæ sint.
- 6 Senes qualiter prudentiores judicentur, & quando.
- 7 Senes prudentiores ita presumuntur, ut contrarium probari debeat per quindecim testes.
- 8 Mulieri sui competit resistens in integrum, etiam in contrariis.
- 9 Pauperes, & alii, qui remissive recensentur, electionibus habent privilegium.
- 10 Eligendi sui qui habet, an alterum variandi habeat, latè discutitur.
- 11 Scholaribus eligendi tantum, non variandi competit.
- 12 Clericis nomine Ecclesiarum agentibus, licet variare, sicut eligere.
- 13 Ecclesia inter miserabiles personas numeratur.
- 14 Usus Tribunalium admittit licere variare, non semel tantum, sed pluries à quavis Curia, etiam majori.
- 15 Dummodò Curia in quam variande, recurrit, Principi sit, vel ejus ordinarii, & competens correnti.
- 16 Etiam incerta lite, & non solum in prima instantia, sed in ulteriori quoque, aut altera instantia.
- 17 Ac speciatim liceat ut variare à Curia Baronum, inquiratur.
- 18 Variatio est permittenda, omni fraudis suspitione cessante, circa quædā fisci patronus diligentius facere tenetur.
- 19 Variatio à Judice Superiori ad inferiorem an deatur.
- 20 Electio fori an competat in Civitate Neapolitana, ejusque castalibus, ostenditur.
- 21 S.C. emendato gravaminis causam M.C.F. remittit, non sic, si contingat M.C. vel S.C. cognoscere de gravaminibus factis ab alijs Regni Curijs, nam decernitur, quod, stantibus gravaminibus, causa remaneat, & discriminis ratio traditur.
- 22 Perboreſcentia an concedatur, & sic variatio, ubi, nullo accensu, sed sisco salam instantia, proceditur.
- 23 Juramentum præstandum necne sit, ut variare liceat?
- 24 Electio facta, aut variatione, si vidua nubat, an cesset privilegium in causa criminali, & quid in civili.
- 25 Quid verò in pupille adulta ingresse ætatem.

RITUS CCXXXIII.

I Tam clericis, pupillis, viduarum privilegio, vel

O mnes, & quatuorq; personas privilegio trahendi gaudentes in R. 228. & segg. sequentium

Et memoratas, una simul complectitur prefens Ritus, videtote, quæ super illis propterea annotavimus. Quod vero hæretici, & Judæi, præfatio electionis fori privilegio non gaudeant, præter Carav. num. 1. tradunt *Marbojan. de Commis. avoc. cas. caus. p. 2. §. 2. num. 54. Rec. ad Pres. de Frauch. dec. 671. Novar. in prax. electio. & variat. fori, scilicet. q. 3. num. 9. & scilicet. q. 3. §. 2. ad num. 1. nec vero, si sint conversi ad fidei, Marquard. in tract. de Judæis, par. 3. cap. 8. num. 2. Amat. decif. Reg. March. 207. sub num. 7. Cocchier. de jurisdict. in exemptis, par. 4. q. 108. Capiblan. de Euro. prag. 9. num. 333. in fin. Trentacinq. var. resol. lib. 2. tit. de citat. resol. 2. num. 26. Rebuff. ad Conf. Franc. tit. de sentent. provision. Glos. fol. 4. var. decimoquarto, Menoch. de arbit. in addit. ad cas. 166. num. 30. Borsof. in remiss. ad ordinat. Reg. Lusitan. lib. 3. tit. 1. §. 3. num. 19. & declarat Novar. add. §. 1. scilicet. 2. q. 48. & confirmat tradita à Ricciof. in tract. de jur. person. lib. 2. c. 48. num. 12. & an mulier hæretica privi gia dotis retineat, vide Carver. in tit. de Hæret. num. 150. & quid in Judæa, adeas *Emen. Xuarre in commun. opin. tit. de Judæis, num. 16. & de utriusq. menūit Nipissant. in tract. de Figur. 4. membro. 2. par. num. 65. & 69. multa de Judæis collegit Anichin. de prævent. instrum. cap. 6. de h. unica. §. 340. necnon Ricciof. coll. decif. 434. & num. Judæi sint censendi Hæretici, inquiri Bonifacius, in tract. de Hæret. q. 2. num. 2. & afforum bona capi possint, Conf. Ricciof. respons. 33. tit. 1.**

3 Ecclesia quoque illo perfruitur privilegio electionis, *Pro. decif. 29. lib. 1. Ricc. hunc Ritus exornans, collect. 2283. & collect. 2303. par. 6. Marf. in prax. S. C. lib. 1. par. 2. Glos. competentes. sub num. 70. Copyc. decif. 160. Novar. de privi. miser. person. priv. 12. num. 9. notq. notavimus latius in riv. 229. cujus Ecclesie intuitu ad universitatem illud quoq. protendunt *Reland. conf. 68. num. 20. vol. 3. Crualde. decif. 37. num. 13. par. 1. Vifill. ad Aff. decif. 257. num. 3. Castilid. 3. quantid. c. 25. n. 30. Gallup. in prax. S. C. par. 2. cap. 6. num. 98. Reg. Tapia decif. S. C. 36. num. 5. Avus meus ad Copyc. decif. 160. num. 2. Marcell. Cula de modo articulandi, Glos. 1. §. 1. num. 29. Capiblan. prag. 8. par. 1. sub num. 159. de Baronibus, Thor. par. 1. compend. verbo, Universitat. & post Carav. in hoc Ritu, Novar. de privi. miser. ab. person. priv. 51. num. 2.**

3 Et ad causam dotis, ut propterea nedum illud concedendum vidue agentis pro repetitione dotis, decifum tradunt additio ad *Tartagl. in prax. M.C.F. cap. 2. & Conf. Carvel de Judic. lib. 1. tit. 1. diffus. 2. q. 6. num. 556. scilicet. 7. (quidquid in contrarium astringat P. Mossif. ad Confus. Neapol. par. 2. tit. de bonis, q. 12. n. 18. Novar. par. 1. de elect. fori, scilicet. 2. q. 6. num. 7. ex text. in l. exigere decem, ff. de Judic. cui occurrit idem Carvel num. 558.) sed etiam nuptæ agenti pro recuperatione rerum dotalium, *Fab. in def. 1. C. quando. Imp. Ricc. coll. decif. 300. Alvar. de privi. pauper. q. 52. in fin. par. 1. & nihil. contrav. jur. lib. 3. cap. 25. num. 28. Novar. q. 4. forens. p. 1. q. 47. etenim dotis causa pia dicitur, *Lecun it. §. si in ea opinione, §. de condit. indeb. Alex. in l. si cum dotem, §. de autem tempore, n. 6. §. solus matrim. Mantie. de conjec. ult. volunt. lib.***

6. tit. 3. num. 26. Mossif. in sum. tit. de ult. volunt. §. 5. n. 160. par. 2. Ricc. in prax. resol. 370. n. 2. Novar. add. q. 47. n. 7.

4 Et ad Senes extendunt *Andr. in Cens. statutus, verbo, miserabilibus, Aff. decif. 257. num. 1. quem refert Rebuff. ad Conf. Gall. lib. 1. tit. de sent. provis. art. 3. Glos. ult. vers. decem a senis. Trinquacino. varior. resol. lib. 2. tit. de citat. cap. 2. num. 31. vol. 1. Pro. decif. 65. num. 4. lib. 1. limit. 13. num. 10. Borsof. in collect. ad 1291. in l. unica, num. 34. C. quando Imperator, Eras. Nerlin. lib. 2. consilior. foris. cap. 52. n. 5.*

Senes autem dicuntur ab anno sexagesimo, testis *Abb. in cap. quoniam frequenter num. 28. varf. Ego, extra ut lice non contestate, qui infami, ut plurimum sunt, & debiles, Ledvic. Gura in reg. Cancell. de infirmis, q. 7. Novar. in sive nuptial. lib. 2. num. 4. ita ut in scribis nulla infamitas requiratur, ut argotare dicantur, *Abb. in add. cap. num. 10. ut lice non contestate, Tusc. lit. S. conclus. 103. num. 4. Narbana de stat. ann. 80. q. 3. num. 7. idque propterea Judicis remittitur arbitrio, Menoch. de arbit. lib. 2. centur. 1. cap. 59. & centur. 4. cap. 15. & lib. 6. presumpt. 46. n. 12.**

Unde *Andr. senes Languentis sen. 20. in tract. de senectute, cap. 20. in tres partes ipsam dividit senectutem, quarum primam à quinquagesimo virilem appellat, secundam, quæ ab anno ætatis septuaginta effulgere incipit, frigidam, & infirmam vocat, tertiam ab octuagesimo anno decrepitam nuncupat, de qua ultima intelligi debet illa Paromia Græca, hic parus effi senes, *Legid. Thomaf. de munerib. pag. 303. subnectens, à septuagesimo annu ita demum homines ad pueritiam deduci, tit nihil commune habeant cum homine, sed cum infanti.**

6 Hinc licet senes prudentes ac prudentissimi præsumantur *Reald. in cap. de renunciat. cap. porro 84. di. Tiraquell. de jur. princeps. in presol. n. 98. Mattin. in Dialect. reitorum, c. 6. num. 59.*

7 adeo ut contrarium probari non possit, nisi per quind. cim testes. *arg. tex. singularis in l. unicuique in princ. C. de pro. fecer. serin. lib. 12. Rodericus à Cuna in cap. cit. porro 6. num. 4. & 5. 84. di. Vincentius Turtoreis in parallelis a bicis, & juridicis, differt. 15. non tamen si sint decrepiti, qui omni seriu, & ratione defuncti esse videntur Narbana de state anno 30. q. 2. n. 9.*

8 Mulieri propterea quamvis in Regno restitutio competat ad pinguis probandum, quod primum, & secundum beneficium appellamus, non verò in contractibus, ut in *Cens. Regni obscuritatem. di in integr. restit. minor. ubi sferu. de Frauch. dec. 229. Reg. Copyc. Latino tom. 2. consilii. 119. num. 40. mulieri tamen fem ex causa senectutis decrepitæ restitutionem concedendam instat monis, firmat *Conf. Arias de Mosa lib. 3. var. resol. cap. 44. num. 2. varf. secunda observatio.**

9 An verò electio fori pauperibus competat affirmative in paupere, & inopie non habente asserivat, *Ricc. coll. dec. Pro. dec. 229. num. 3. Thor. d. par. 1. verbo, pauperes, Marcell. Cula loco cit. n. 101. Muscat. add. Glos. competentes, num. 79. & multa cumulat *Daza, tom. 2. de pign. D.D. tit. de elect. fori, cap. 7. Trof. in Ritu 290. num. 8. Cornud. Beninc. de privi. pauper. q. 5. num. 41. etiam lapsi in pauperetatem propria culpa, Pro. dec. 26.**

num. 3. Thom. A. de infirm. par. 1. c. 36. num. 5. & quis pauper, & inope dicatur, Menoch. de arbitria. c. 1. c. 65.

Alias personas tali prerogativa fruenter enarrat ex nostratibus Andr. Affli. Reg. Tapia in addit. Confil. Statutimus, Capiblauc. Mijcat. & Ricc. fustitque post alios, Carleval. de iudic. diff. 2. q. 6. § 3. 7. à num. 525. cum seq. Novat. in tract. de electione, & variatione fori, in duobus libris distinctis, Ad illos Lectorem relegamus.

- 70 Nos verò ad cognitionem veritatis in ea questione, quam Carav. num. 8. proponit: Utrum, qui habet jus eligendi, habeat, & jus variandi; fimbrias dilatando, advertimus, frequentiori Doctorum sententia affirmari, ut in ipsorum alterum conceditur, alterum quoque debeat, nimirum, Julius Caesar Imbricatus in suo perusili tract. de primo, & secundo benefice. consider. 2. num. 119. illa scriptis verba, *Illud tandem pro coronide advertendo, quod pro Ecclesia rebus ligitantibus clericis, unde ad pinguis probandum beneficium competunt, sed etiam illud variandi fori, ut legitur clarif. foni in Ritu M. C. 225. (dic tu 229.) Item si clerici de rebus; Hæc ille, qui ex eo Ritu aperte probari autumat, fas esse clericis variare forum pro rebus Ecclesiasticis, & tamē cuilibet legenti patet, illud Ritu de electione loqui, non autem de variatione; nisi faceretur vel mus Imbricatus, ipsum confundere electionis privilegium, & variationis. ac propterea existimet, illud variationis nemini denegandum, cui aliud electionis indiget, quod in super apertè infirmitat ad. confil. 2. num. 83. adducens Iper. Affli. Luc. de Prov. & Covarr. ad probandum, depegandum esse viduis luxuriosis viventibus privilegium variationis, & nihilominus certum est, memoratos Auctores illis in locis verba facere de privilegio viduis concessio, in l. unica, Cod. quando Imp. ius. pup. & vid. ubi eligendi facultatem illis Imperator indulgit, & mox num. 89. dñm conatur probare sententiam adversus citatos Auctores, esse magis receptam, eamque S. C. decreto comprobant, ex decif. Dom. de Franck. 233. compta num. 3. cuius quippe verba si attentè notentur de prefato Lucie. privilegio loqui, dicendum omnino erit, nam resolutum prorsus attestatur, meretricem illo gaudere; Itaque lomb. suffulcus jam ducta decif. exultamus, competere ipsis meretricibus variationis privilegium, erodendum erit, vel aberrasse à veritate, vel rectè fuisse in rebus casibus, iustitque motum auctoritatis prædictorum, tanquam promissis: memorata duo privilegia concedantur. Sed qui apertis verbis exultimaverint illud variandi concedi, cui, & electionis concessum est, non deseruerit alij plures, nempe vir ille insignis, & inter Regnicolas facile Princeps, Affli. in Confil. Regni statuimus, ut Magna Curia, num. 32. ubi investigat, an viduus postquam elegit forum illi oppidi, & coram illius Capitaneo accusavit aliquem, liceat ab illo proficere, & variando, aliud adire Tribunal, & annuit, eam ob rationem, & copulationem antedictam, quia ubi electio datur à jure, licetia est variatio, ex l. cum qui certatum, §. 1. §. de verbis. obligat. quam eandem assertionem, quod competat variatio, cui electio datur à lege, commendat etiam Aoyf. de Ludo in suis comment. ad d. l. unic. num. 10. Cod.*

quand. Imper. necnon Præf. meritisimus de Franck. in decif. 364. infrascripto processu, num. 6. qui preterea in casu contrario contrarium propter decif. atque, & cum non possit eligere, non potest variare, quia ille potest variare, qui potest eligere. Occurrit etiam Jac. Ant. de Nigr. super caput. Regni 42. incip. quod decretum, versic. Quæro an vidua, sub num. 17. ipse elaborans in cognoscenda veritate assertæ conclusionis, quamvis restringat ad eum casum, ubi causa existat, alioquin variatio denegetur, atque ita loqui Affli. in mentionat. confil. advortit, eosque inquitur Confil. Carleval. § 3. 7. de iudic. nu 611. & antè ipsos Carav. in ritu 228. num. 17. cum num. 36. dicit Affli. quod si vidua egit contra percutientem apud Capitaneum Terræ suæ, & coram eo processit ad actus aliquos cognoscens postmodum Capitaneum secretò favore parti accusatæ adivit Magnam Curiam, ut inibi prosegueretur accusationem, allegans, posse etiam variare, & cum anceps fuerit, annuit tandem, & consecutivè supponit Nigr. prædictum Affli. num. causa illa motum ad ire tendendum, quod Capitaneus secretò favebat parti adversæ, & contrarium sensisset, nisi causa illa intervenisset, ipseque propter illius verbi probari assensit, tunc competere variationem habent; jus eligendi, cum causa aliqua concurrat. Verum salutar, ni nos errore quoque labamur, propterea, quod ceteri Doctores, simpliciter præstatam continentur conclusionem, & Affli. nullatenus suam tutatur limitationem, quamvis addiderit, quod Capitaneus secretò favebat parti adversæ, liquidem ille proposuit casum, qui tunc evenerat, quique si aliter, & sine illa causa contigisset, adhuc ita respondisset, neque ejus resolutio innotuit causa, sed ratione, quæ, etiam causa cessante, militaret, scilicet, quod dicitur facultas variandi, cui, & eligendi, impartitur. Præterea, cum aliquid est faciendum cum causa sine qua non, certè de illa constare debet, & tamen ex ejusdem Affli. verbis deducitur evidenter, assertam per ipsum causam timoris omnino improbabilem fuisse: ait enim: quod advertens mulier Cap: an in secreto favore adversario, &c. si secretò, ergo non poterat probari, & non nisi quendam suspitionem in mulieris animo capta, quod illam adduxit ad variandum, & sine qua non variasset, non autem sine qua non potuisset variare, maxime ob alia, quæ subjungit verba, prædictum viduam voluisse prosequi causam in Magna Curia quia decebat se variare, ergo facillitè privilegio variandi cum causa. Tandem requirendum est ad Iper. in Auth. habita, versic. Item, num. 15. de stat. & consuetud. cons. lib. 1. Eccles. in ubi. fund. ubi multorum rectoris super ea questione resolutiones ad invicem sibi contrarias, neminem in eam propendere, quam pars affirmans tutatur, quod liceat variare, neque addit, si causa suppetat, vel non, eam verò in iudiciis dumtaxat consistere, non autem in contractibus, adjungit.

11. Notæ tamē conclusioni apertè Marte contradicit Auctor Marchef. in commiff. Avocat. caus. tom. 2. par. 2. cap. 2. num. 6. reatus à Novario in memor. sua præzi § 3. 2. q. 13. nu. 3. & 9. cum occasione scholarum eligendi tantum, non variandi privilegio gaudendum (id quod extricavit DD. apud Carleval add. loc. num. 489.) negat, sub-

illare

littere resolutionem antedictam de jure variandi concedendo habenti alterum eligendi. At cum certum sit, omnem regulam suam pati exceptionem: nec virtute illius esse fallam regulam, sed illam passim militare, proutque in omnibus ab illis legibus, aut Doctoribus expressè exceptis, certè adduci *Marchesius* haud debebat ad negandam antedictam regulam, introitu solius restrictionis, quam recenset in scholasticis: eo maxime quod in terminis adductis *l. unica*, loquentes Doctores constituunt à nobis defensam conclusionem, cuius *textus* sanctio procedit in miserabilibus personis, nimirum, si non dilatur ad alias, & consecutivè ad scholares, quibus non tamquam miserabilibus personis indulgetur electio: sed non sicut ut alia multa, ita, & jus istud eligendi concessum fuit, scilicet, ut accenderetur ad studia, misericordiam verò causa aliis indultum legitur in adducta *l. unica*. Quomobrem conclusionem nostram procedere in personis miserabilibus non dubitamus, atque

12 idem clericis nomine Ecclesiarum agentibus, non semel defensimus, licet variare, sicut eligere, Ecclesias namque inter miserabiles numerari personarum non ambigimus, & post *Capycium dec.* 160, admonet *Martha de jurisdict.* par. 2, cap. 21, sub n. 5, & videndus *Thbor. par. 3, compend. dec.* 363, 3, verbo, *variatio in compet.*

14 Usus tandem Regni Tribunalium eandem nostram admittit sententiam, ac propterea non amplius de illius veritate dubitandum esse, advertimus, quam tandem comprobant, præter adductos Auctores, *Foller*, in *præf. crim. verbo*, *Adiutores excusatos*, ex num. 98, *Capibanc. præf. m. 8, part. 1*, ex num. 337, de *Baron. Scece*, de appellat. quæst. 7, num. 121, *Moscat.* in *add. Glos. competentes*, num. 30, *Thessaur. dec.* 177, num. 6, *Mysill. dec.* 147, ex num. 28, & *dec.* 263, num. 24, *Novar. s. 3, l. 1, g. 1*, num. 2, & q. 2, necnon quæst. 3, num. 10, & s. 3, q. 13, num. 4, *Franch. dec.* 100, num. 20, & 21, *dec.* 294, & *dec.* 364, *Conf. Stralibon. resol.* 84, num. 11, lib. 1, *Dana. tom. 1, de pægu, D. D. tit. de remiss. caus.* cap. 2, *Thbor. in Cod. rer. judic. crim. cas.* 41, num. 7, *Consil. Carleval disp.* 2, q. 6, s. 3, 7, num. 603, de *Judic. tom. 1*, *Quin'*, & miserabili cuique personæ, non semel tantum, sed pluribus licet variare, ostendit *Carov. sub num.* 10, & in more esse, adiungit, quod etiam *Foller*, defendit *Trentacinquat in tra 3. varior. resol.* lib. 2, tit. de citation. *resolut.* 2, num. 9, & 10, memor *Carov. in hoc Ritu n. 9*, *Avni mens* ad *Capyc.* *dec.* 160, quos memorat *Carleval ex num.* 603, & 609, qui quidem omnes,

15 ac speciatim quoque recensentibus, à quo Tribunali liceat variare individualiter, an à majori ad inferioris Tribunal, & annuunt, dato, quod recedere velit à Curia Principis, in quam præterea resolutionem desubstinet *Ussil. ad Aff.* *dec.* 257, sub n. 2, de *Franch. dec.* 100, idemque *Marchesius*, nu. 70, quod in omnibus plenius explicabimus, dum tamen Curia, in quam variando, recurrit, Principis sit, vel ejus ordinarii, non alterius, quàm etiam quod Judicis esset secundarium causarum sui ordinarij ad eo variare liceret, testis *Capibanc. de Baron. cis. præf. m. 8*, tom. 1, num. 337, *Thbor. tom. 2, compend. dec.* verbo, *Electio*, *Sceccia de appell. q. 7*, nu. 137, & declarat *Dana. cit. tit. cap. 3*, quod si Judices electi essent incompetentes adversariorum, non

procederet electio, sed variatio, *Amat. conf.* 31, n. 4, *Novar. in add. præf. lib. 1, s. 3, l. 1, q. 2*, num. 12, & 20, & lib. 2, s. 3, l. 1, q. 6, n. 4, & q. 19, num. 7, *Thbor. mas. dec.* *Macerat.* 85, num. 4, *Thbor. in Cod. rer. judic. civil. cas.* 20, num. 13, *Borell. mem.* 11, s. 6, num. 43, & proinde claud cabit electio fori facta in Regia Audientia non proprie Provincie, *Novar. par. 2, præf. elect. fori, q. 6*, *Vicentini in conclus. jur. verbo, fori privilegium*, vel facta in Curia Admiratiz, Bajuli, Artis serici, vel lanæ, *Novar. add. 16 par. 2, q. 5*, & consecutivè adhuc incepta lite, teste *Martha de jurisdict. par. 2, cap. 30*, num. 19, *Belluga in suo speculo Princip. rub. 23, vers. Sed pone*, num. 9, & 10, *Natta, & Neviam.* & alij, quos recenset *Jacob. Cancr.* *Thbor. resol.* tom. 2, cap. 2, num. 26, rub. de *jurisdict. omni. judic.* & post illius constitutionem, & conclusionem in causa, *Foller*, in *Consil. statumimus*, num. 3, *Moscatell. in præf. lib. 1, par. 2, Glos. competentes*, num. 30, *Carov. in Ritu 233, sub num.* 9, *Thbor. in Cod. rer. judic. civil. cas.* 60, *Moscatell. num.* 53, *Trentacinq. add. loca num.* 12, & nos notavimus in *ris. antedictis*, imò nec solum in prima instantia, sed in ulteriori quoque, aut altera instantia, teste *Marchesius*, latè comprobante in *dic. 3, 2, vers. amplia vigesimo secundo*, sub num. 68, & *Thbor. dec.* 177, n. 8.

17 Verùm, si dubitari contingat, utrum perhorrescentia jam dicta concedatur à locis, & foro dominorum temporalium, scilicet Baronum, stante quod nullam actū habet Rex jurisdictionem in illis, teste *Sessa dec.* 117, num. 19, par. 2, idèquè causas evocare non valet, nisi ille, qui in his quævis parte jurisdictionem tollere, & revocare potest, *I. iudicium solvitur*, §, de *judic.* & *Corarr. præf. q. 3, cap. 9, m. 1*, & 4.

Responsio nihilominus affirmativa vera censenda est, tùm juris virtute, per *Avend.* in *suo tra 3. de excep. mand. lib. 1, cap. 19*, num. 2, *Bellug. in ejus add. specul. Princip. rub. 13, tit. de ejus Imperij*, §, *Sed pone* à num. 5, & *Portolep. verbo*, *Evocation.* 54, nam, ita pleniusquè deducitur, ex *dec.* *Thessauri* 177, a. num. 10, & *ejus filio*, ibid. tit. *E. Sard.* *conf.* 152, col. fin. & additione *Ussili ad Aff.* *dec.* 257, num. 4, necnon ex *resol.* *Ricc.* 147, tom. 7, *Ricc. collect.* *dec.* 1847, *Reg. Tap. in Consil. Regni statumimus*, num. 30, *Jos. Mar. Novar. in præf. elect. fori*, par. 2, s. 3, q. 3, & q. 5, *Thbor. in supplement. compend. dec.* verbo, *Electio fori in compet.*, & diximus in *Ritu* 230, à num. 20, Advertendum insuper duximus, ita esse privilegium eligere, sicuti, & variare, ex illius *l. unica* verbis, & Doctoribus omnibus, atque idè ad eundem primavice Judicem ordinarij rei, non erit electio, illa nempe ejus antedicti meminere, & quæ virtutis privilegij conceditur, cum illa res vera sit, quæ introitu privilegij sit, teste *Carov. sub d. num.* 10, & con-

& consequenter cum eligit forum, in quo nisi ex ipso privilegio conveniri Reus ipse tunc nequivisset, atque ideo *Tirap.* & alij quos sequitur, affirmantes, miserabiles personas habere jus semel eligendi, & semel variandi, procedunt, & loquuntur, ultra primam vicem, in qua litem agitaissent coram ordinario Judice conventi, juxta terminos legis *novæ*, *C. de jurisdic. omni. Judic.* atque isthæc mihi videtur de jure verior sententia, explosa altera, quam ex doctrina *Afflicti in Consil. si quis in posterum, sub num. 57.* deducit *Trentacius. indic. resol. 2. num. 4.* quamvis elaborare plurimum in illius questionis veritate haud oporteat in Regno propter stylium antedictum, admittentem passim variationem pluris, atque plures factam, ut affirmant *Novæ. in cit. præc. p. 1. sect. 1. q. 3. num. 1. Majestell. in add. Glor. compentes, num. 30.* reprehendens *Carav.* verum *Majest.* seipsum involvere, & magis questioni se intricare, inquit *Dama. add. tit. de elect. 1. 100, cap. 1.* hauc materiam perturbans etiam in *add. ad Gramm. dec. 20. Reg. de Maris. quid. resol. lib. 2. cap. 47. sub num. 24. Thor. par. 3. compend. decif. sect. 3. verbo, variatio, Beron. de effect. minor. stat. effect. 41. num. 33.* & quartam variationem in illo sacri themate fuisse denegatam, testis est *Reg. Sanfelic. decif. 278. in fin. lib. 2.*

18 Quæ tamén variatio cautè est permittenda, omni fraudis suspicione remota, *Majestell. decif. 268. num. 27. & decif. 287. num. 30. Novæ. de elect. fori. tom. 2. quæ 27. num. 49. & ad præp. Regn. Neap. collect. 223. num. 7. Didac. de Mari ad Gramm. decif. 20. Soto major lib. 3. contrav. 5. num. 12. Thor. p. 2. compend. decif. verbo, Electio, & in Cod. rer. Judic. crimin. cas. 41. Dama. de pugn. DD. tom. 2. de elect. fori. cap. 1. 2. num. 11. & satis in hoc cogitantur, scribit *Cenæ. var. resol. par. 2. tit. de jurisdic. omni. Judic. num. 11.* nil mirum, si filici patronus teneatur omnes adhibere diligencias, cum, ut plurimum, reperiantur partes concordatæ, teste *Galluppi in præc. S. C. par. 2. c. 6. num. 69.* & propterea non permittit variationem à Judice superorato ad inferiorem, ex *Franch. decif. 100. in fin. notat de Petris conf. 12. num. 9.* cuius meminit *Thor. par. 3. compend. decif. sect. 3. verbo, Variatio in competet, & add. casu 41. num. 10.* ea fretus ratione, quia variatio non secus, ac electio requiritur perhorreſcentia Juramentum, sed quæ perhorreſcentia cadere potest in M. C. & S. C. supremis, & sanctissimis Tribunalibus, in quibus tantum exercetur iustitia respectu inferioris Judicis, & Baronis Curie, quod non admittit simplicitur, & absolute distinctione, *Anchin. in respons. rescripto à Novæ. in par. 2. de elect. fori. sect. 3. q. 27. no. 95.* occurrentis memori. *conf. Francisc. de Petris.**

20 Hinc electionem fori non dari in Civitate Neapolitana, ubi ob Proregis presentiam, non presumitur perhorreſcentia, scribit *Consil. de Bastis ad Consil. Regni statum.* verbo, miserabilium personarum, *Reg. Revis. conf. 88. num. 3. lib. 3. Paul. Staiban. sen. conf. 74. num. 13. Reg. Tap. in 2. lib. jur. Reg. ad sub. Consil. statum. par. 251. & decif. S. C. 4. num. 5. Reg. Sanfelic. decif. 73. num. 14. tom. 1. & quoniam in Collateralis Consilio de anno 1624, refert *Præf. Merlin. lib. 1. contrav. fens. cap. 100. num. 3.* decreti verba per extensum*

inferens, *Judex Franc. Maria Prat. lib. 3. discip. faren. cap. 17. num. 3.* ampliantes etiam in casibus, & autè ipsos notavit *Fabner. in alleg. interdict. per Thor. in comp. decif. Regni. verbo, remissio, par. 2. & conciauni tradita à Reg. Revis. decif. 11. no. 11. Episcop. Ricc. decif. 84. par. 3. At Reg. Tap. decif. S. C. 43. num. 7.* postquam statuit privilegium l. unicæ, locum non vendicare in Civitate, propter Principis presentiam, decisum tamen junctis duobus classibus S. C. indicat, viduum Cafalis Turris Oltavæ valuisse eligere forum M. C. V. & in ea esse causam tractandam, non obstante remissione petita per Illust. Principem Holstiani, ipsam insequitur *Præf. Merlin. loc. cit. 2. quod. resolut. cap. 72. num. 29.* & videntur sunt allegationes apud *Novæ. de elect. fori. 2. q. 21.*

Oppositum verò, dari nempe fori electionem in Civitate, in qua residet Princeps, & sic in hac Urbe de M. C. ad S. C. voluit *Urfill. ad Affl. decif. 257.* sicutus *Andrea. effuso in Consil. Regni statum.* quamque opinionem insequitur & veriorum preconizat *Novæ. in traç. de privi. miserab. person. priv. 125. num. 3.* latiusque prosequitur in *præc. elect. fori. q. 3. à num. 30. sect. 1. lib. 1.* & contra recentiora, ac memoratam Collateralis Consilij determinationem invehit mordicus *Consil. Carlesval. add. ad 1. tit. de Judic. interdict. in 2. tom. 6. 3. & 4. pag. 11.* & non dissentit *Jo. Jacob. Anchin. in add. resp. à 189.*

Iple verò recedere non audeo ab opinione negatva, tum ob decisionem relatam à *Merlino loco cit.* quæ adest terruit *Novæ. ut in par. 2. elect. fori. q. 21. sect. 1.* referens decretum, adversus alibi dicta, hæc inquisitionis fuerit aliam, tum quia in Principis Curia omnis cessat metus, omnis dolus, omnisque machinationis suspicio, ex *tex. in l. 1. C. de his, qui per mort. Judic. non appell. Refutur. Labant. in traç. de Imperat. q. 110. vers. 185.* eo magis his temporibus, in quibus iustissimus iste, atque prudentissimus Regni Prorex, hoc tenet altum Regis Imperium, & dicere possumus cum *Gratian. tom. 3. discip. forens. cap. 421. num. 18.* sub eo vivere, summæ libertas est, juxta *Senec. dictum*, quod referri dicit ibi *Gratian. ab Angel. id l. 1. in fin. §. de servit. arb. præd. & Ayon. conf. 241. num. 14.* & in hac Civitate, in qua, præter Proregem, residunt duo Areopagi, S. C. & Collateralis Consilium.

21 Unde inoblivet observantia, ut quando altera ex partibus in M. C. litigantibus gravamen recipit, dum appellat ad S. C. ubi qualibet de Jovis, Judices ipsius de gravaminibus relationem faciunt, licet de gravamine liqueat, non tamén à M. C. causam advocat, prohi ad eam M. C. vel S. C. si coniungat cognoscere de gravaminibus receptis ab alijs Regni Curijs decernunt, quod sanctibus gravaminibus causa remaneat. Contra enim Judicem gravamen inferentem, ut iterum esset appellante gravaturus, vehementer insurgit suspicio, ex *tex. in cap. cum cessante, & cap. ut debitur, de appellat. habet post Innoc. & alios reddit rationem, Luc. de Præf. in L. defensionis facultat. sub num. 9. C. de jure fisci, lib. 10.* quam adducit, non solum mentione de ipso *Luc. Reg. Revis. & fuit idem in utroque Spiritus in præc. lib. 2. tom. 3. de offic. S. C. par. 3. sect. 3. verbo, Revis. sed*

S. C. emendato gravamine, causa eidem M. C. remittitur, cuius praxis ea est, secundum me, ratio, quia presumptio novi gravaminis cessat in iudiciis existentibus in loco, ubi residet Princeps, sicuti omnis ibi iudicandi cessat metus, conciliatque. *ita in l. non est verisimile, ff. de eo quod met. causa, ubi dicitur non esse verisimile metum, quem quis in urbe dicit recipisse, quia superiorem adire poterat, qui vix cum pati prohibuisset.*

Aliam diversitatis rationem Reg. Rouit. sub nu. 4. assignat, quod S. C. representando Principem, potest, sicut Princeps inferiori, emendato gravamine, causam remittere, Bar. doctrina nixus in l. nu. 4. C. de appell. ubi ejus esse opinionis videtur, ut iudex appellations, qui sit inferior à Principe, iusta existente appellatione, causam iudici à quo mittitur munime debet ergo ipse Princeps potest. Tamen ista discriminis ratio per Theoricam ab ipso Rouito adductam, sub n. 5. per quam Bar. non redditur sustentabilis doctrina, remanet satis dubitabilis, ex quo nedom Princeps, sed quilibet appellations iudex potest, si libuerit, emendato gravamine, causam remittere, per Gloss. in c. cum appellations, in verbo, remittende de appell. in 6. & ex alijs ibi adductis: Et propterea super hac diversitatis ratione cogitandum reliquit.

At ipse puto in S. C. hoc fuisse introductum, pedum ob Principis praesentiam, sed etiam ob propinquitatem Tribunalium, & commodum emendandi gravamina, quae inde idemmet iudex inferre posset, cum in eadem Civitate, eodemque loco ambo ista residerent Tribunalia, & quolibet die Jovis relationes fieri, pro illis emendandis gravaminibus, fuerit per Regem, 18. de offic. S. C. statutum, quod non sit est respectu aliorum inferiorum iudicum, cum quibus, ut emendatur gravamina, non per viam relationis, sed per viam transmissionis actorum, magnis cum litigantium sumptibus, ac temporis jactura, fieri oporteret. Hoc idem servari videmus, quando in eodem S. C. sunt per alios iudices in hacem Civitate existentes relationes, prout sunt M. G. Admiratim, & aliorum Tribunalium, quae in hac Civitate constituta cernuntur, illorum utriusque auditis relationibus, ac emendatis, vel non, gravaminibus, similiter causae remittuntur; & ita observatum in nonnullis Regijs Audiencijs, cum iudicibus Regijs illius Civitatis, ubi Audiencia residet, quibus pro reparandis gravaminibus expediuntur provisiones, ut prima die relationem faciant in Regia Audiencia, ubi ipsorum auditis relationibus, emendata gravamine, causae remittuntur.

Quin si visis gravaminibus, S. C. retineret causam, adeo litium cumulus in S. C. cresceret, ut nunquam, & in aeternum finis illi daretur. Has causas, à nobis excogitatas reperij, hinc denter legendo decisionem Dom. Fras. de Franch. 88. fuisse per prius adductas ab ipso iusto viro, ibid. versus finem, ubi amplius addit, hoc etiam servari in Regno Aragonia, à quo, purgato gravamine, causa ad inferiorem, qui gravaverat, remittitur, ut per Bellug. in spec. Princip. tit. de Praesidibus, nb. 38. num. 11, versis super hoc cogita, ubi sic servari in practica in ipso Regno fateatur,

33 Contingit autem in Audiencia Gosenim (cui etiam Civitatem venissem de mense Maii 1659.

vifendi causa Illustrum Obstarium Mastro Judice Marchionem Sancti Maughi, tunc Praesidem, Equitem omnibus numeris absolutum, quam maxime meum perfoliamem, occasione, quod patergrinatus fui ad coleendum gloriosissimum Imaginem Patriarchae Divi Domini, innumeris miraculis decoratam, in Terra Suriani, i. ut (quandoquidem variatio, ex nostri Regni Constitutione, statuitur ut magna, conceditur, si iuramentum perhorrescentis precedat) Vidua quaedam ex delictum citate ad filici instantiam in Curia Gubernatoris, procedentis in delicto contra illum, ex inquisitione, & absque accusatione, variaret ad Audienciam, resubit iudex, scilicet Gubernatoris a seorsor, pretendens, non intrare terminos mentionate Constit. loquentis in casu, quo illa perhorrescit potentiam Adversarii, qui re in casu aberat, & tantum, filico instante, procedebat, de quo haud quam intelligendum esse Constit. dicebatur, cum adversarii Appellatione, ille venire non debeat, cumque ita sit filico unius Curie potens in illa sua Curia, sicque, & alter in alia sua, & majori Curia, cumque tandem omnes representent Principem, & propterea sint ejusdem potentie, & consecutivae, si perhorrescit unum, ipsidem, & reliquos, fore, ut perhorrescat, adeoque dicendum esse, nullam cadere filici perhorrescentiam, & cessare Constitutionis tempus. Ad cuius opinionis corroborationem multa cumulat peritissimus ille iudex, quamvis eadem succumbentis, & pro vidua doctum fuerit ex non perhorrescentia consistit in animo perhorrescentis, ob idque praesentis ejus dumtaxat probatur iuramentum, Feder de Sen. cons. 114. nu. 2. P. in communis opin. 366. nu. 7. Mascard. de probat. conclus. 994. & 561, nec ulla admittitur in contrarium probatio, Merito de Affirm. ead. consil. nu. 79. iustitiaeque illi Follet. nu. 119. & Rota dec. 12. in veris, & diximus in rit. 230. nu. 9. & addo Novus, de privilegiis, per sen. priv. 55. Barrell. add. tit. 56. nu. 45. dicentem, talem probationem in contrarium alteri nunquam vidisse, ex ipsa contradicente resolutione Cappel. Hobel. in dec. 236. eamque sequentis Compagna in cap. regni. quod decretum, num. 14. de offic. Instituti, quamvis, & altera quoque vigeat valida ratio, quod perhorrescentia magnam praefert suspitionem, & metum, à per quod est valde, & barresco, testis sessa dec. 117. sub n. 3. per 2. nimirum iuramentum quoque adhibendum adiungit. Animo itaque suo revolvens quocumque ea tandem sit, sive vidua, sive alia miserabilis persona, quae aliquo in Tribunali Justitiae complementum deservet ob illius potentiam, revolvens, inquam, filici in se perversum animum, cumque aliter filico crudelitatem, vel odio se praesentem, quibus, citra dubium, privilegio uti jam d. eto, & longe magis, quam si ejusdem partis adversus se perimerecet valorem, cum filico potentior sit semper quovis po- tente, quoniam, Advocatus filici in causa criminali inimicus parti dicitur, ut ex gloss. in l. si pecuniam, verbo, reparetur, ff. de condit. ab caus. d. ducit Reg. Rouit. in prop. 21. num. 21. de suspic. offic. & ob id iudici potest accusator, ex Rel. in l. un. c. in fin. c. inquir. in sua caus. iudic. Memoch. de praesumpt. lib. 2. praesumpt. 67. num. 7. & declarat Farinac. de indic. & tort. qu. 49. nu. 74. & multa facere contra

partem potest, recensita à *Fentauell. decif. Cethal. 30. tom. 1. & Franc. Salern. lib. 1. conf. 6.* Nosque adduximus *Affidii* doctrinam, quem nemo Auditorum perpendat, à peritis verbis preponentem, viduæ petitionem iustitia socreri contra Affessoris præsentationem. Nec ullus eorum, quem viderim, quemvis Affessor, sive Auditores ipsi in sui gratiam allegabant, manifestissimè fatur, atque Illustris Audientie illius decretum comprobant, cum in eadem *Confit. num. 26.* querit, an viduæ agenti & accusanti aliquem coram Capitaneo sum terræ, & coram illo procedenti ad plures actus, deinde animadvertenti, illum secretò favere parti adversæ, liceat variare, & affirmat. Itaque supponit, non tantum si partis adversæ, sed Insuper Inspectis timeat potentiam, ab illius posse proficisci iudicio, & Tribunali.

23. Illud verò juramentum tùm in electione, tùm in variatione requiri in regno, præter *Carav. in Rit. 228. num. 18.* scripsit memoratus *Trentacinq. indic. resol. 2. sub num. 14. Thor. in Cod. rer. Judic. civil. conf. 21. nu. 8.*

Quod si prædictum minimè fuerit & deventum in eum casum, ut prælati non amplius liceat, remissio causæ concedenda est Baroni illam petenti, prohi decifum fuisse testatur de *Franchis dec. 257. Capiblane. tom. 1. præg. 8. de Baron. nu. 342. & obtentum in gratiam Baronis, tradit Danza ad Gramm. decif. 20. sub num. 7. vers. Sed si in electione, & distinguit in add. tit. de elect. fori cap. 3. à num. 4. Ricc. callif. decif. 2306. par. 6.*

24. In altera verò questione, cujus veritatem nititur inquirere idem *Caravita num. 12.* an si electione, aut variatione facta, vidua nupserit cesset privilegium, in qua re vacillant Doctores, quin alii, alijs contradicunt, ut videre fas est apud *Thesaur. decif. 177. à num. 4. de Franch. dec. 257. Maffrill. decif. 247. à num. 28. & dec. 268. Thor. in C. rer. Jud. crim. casu 41. eisdemque omnes prædictam discutientes questionem, & nos libenter subscribimus sententiæ, neganti, cessare privilegium, quod perdurare sine dubio affirmamus, non licet ac prædicti *Thesaur. Trentacinq.* & alii asseverant, quiquidem *Thesaur. num. 4.* laudat *Carav. in rit. 233. quest. 4.* & quamvis dicat in *Ritu 219.* fuit id impressorum errore cum *Thesaur.* verè allegat *Carav. in add. q. 4.* quem non opus propterea erat punigi à *Manchio*, qui, & ipse allegat, huius opinionis esse *Pincus. de Franch. in cit. decif. 257.* ubi tamen nihil concludit, ut observat *Borell. p. 1. summ. dec. add. tit. 56. de juram. perburese. num. 30.* Insuperq; *Gasp. filius ad notandum Antonii Thesaur. decif. sui patris aleam insequitur in secunda Apollilla*, adiciens, decifum fuisse in gratiam mirabilis personæ, ejusdem nempe pupilli, qui, electi one, ac variatione facta, adultem ingressus est etatem, quin *Regens* meritiſſimus *Tapia in eadem confit. justiniani, ut magna. num. 18.* speciatim in vidua loquens idipsum scripsit, & generatim verba faciens *sermocinatur Puler. in illam confit. nu. 39. & firmat Palasaur dec. f. Luffit. 57. Maffrill. decif. 258. Posthol de patr. potest. par. 2. num. 10. fol. 193. Danza cit. rit. de elect. fori cap. 4. sub num. 33. quamvis Carav. num. 12. & 13. quem laudat de Franch. add. dec. 257. num. 7. & insu-**

Tous, II.

quitur *Thor. par. 2. comprend. verbo, Remissio, & viso 70. num. 106. [par. 1. contrarium putet verius eumque sequatur Marcell. Calà in suo tract. de modo articuli. fol. 10. num. 82. & tangat Capiblane. in memor. præg. 9. par. 1. num. 341. le remitteat ad Ginh. dec. 52. & Fr. decif. 511. siquidem prior majori foveat Ductorum numero, & usu probatur, & validioribus scilicet rationibus cumulatis ab insequentibus illam, quin adductus per Carav. suisvis rationibus responsio suppeditatur ab eodem *Fuller. & alijs.* Vel saltem dicamus, illas subsistere, ubi ratio, ob quam cessat causa cujus intuitu concessum fuit privilegium, non à voluntate ipsius privilegiati prodierit cessatio, sed casu, aut necessitate, exempligratia. Pupillus, natura suppeditante factus est major. Vidua autem nupsit, sola voluntate impellente, atque idcirco periret in pupillo facto majore. Cesset verò in vidua nupta; hæc enim distinctio deprimetur facile ex juribus; quæ *Menoch. commemo- rat in conf. 146. num. 19.* quam, non animo probandi retulimus, & recedendi à sententia primitus à nobis commendata pro viduis sed intentione præbendi animam curiosius super ea cogitandi, & cõmetandi quamque sententiam à nobis commendatam dicimus cum doctissimo *Reg. Donato Antonio de Marin. lib. 2. quest. 1. resol. cap. 243.* cujus meminit *Thor. in Cod. rer. Judic. crimin. casu 41. num. 14.* locum dedicato absque dubio in causa criminali, facta electione in M. C. vel Regia Audientia, nam tunc quia agitur de interesse filii, quod acquiritur ex querela à persona privilegiata proposita accusationem prosequi in alio Tribunali, quam suo, si quis non potest. Unde, sublata de medio persona privilegiata, propter statum mutationem, remaneat si quis persona legitima ad instantiam prosequendam. At in causa civili, si tempore mutationis status reperitur lis contestata, non potuerit Reus conveniatur ad suum iudicem causæ remissionem petere, focus verò si, superveniente mutatione status, lis non fuerit contestata, & hanc sustinet opinionem sigillatim occurrentes *Carav. D. Confil. Julius Maffrillus in responsis*, ab ipso tunc uti fisci patrono M. C. V. quod rescribit *D. Reg. de Marin. alleg. 94. 103. pag. 1. resol. quotid.**

RITUS CCXXXIV.

Item si pupillus, vel pupilla citatus de mandato dictæ Curiz, ex officio sive contractu paterno vel materno, hoc expresso in citati ne ipsa, non audietur, volens declinare forum ipsius Curiz.

SUMMARERUM.

1. Jure communi attento, pupillus, aliqui persona privilegiata eligendi, & variandi sui reſistent, adhuc si ex paterno contractu conveniantur.
2. Forum declinare non licet privilegiato succedenti liti capta cum defuncto adeoq; etiam Clericus succedens laico tenetur foro suo laicali.
3. Quod declaratur, adjuvandi sit sit contestata causa

- defuncto, nec sufficit simplex citatio.
- Reuocatur Franchise, de Petris (viri aliqui doctissimi) sententia, in consil. 13.
- Ante sitis, contestationem non dicitur quis agere, sed agere velle, & largo modo ante ipsam contestationem sit accipitur.
- Per simplicem citationem non dicitur quis contravenisse testatoris precepto, sitigium prohibenti sub pena amissionis legati.
- Instantia precepta, haeres privilegiatus poterit uti privilegio, & fori electione, etiam obiens a parte instantia instantiatione, & quare.
- Ritus iste operis contradicit iuri communi, respectu pupilli, qui non fruatur privilegio variandi, si ex causa potest contrarius agatur, etiam si non incepta cum defuncto.
- Illius dispositio non extenditur ad alias personas miserabiles, non obstante argumento a simili.
- Notatur Carav. in hoc sibi contrarius.
- Ritus dispositionem communiter restringunt mostrates in personis Ecclesiasticis.
- Clericus propter quatuor conventus, ut haeres, atque in contrarium paterno, nihilominus eligat, & variat.
- Sicut ita generatim intelligendus iste Ritus: inquiritur.
- Barthol. de Capua ab illius sanctione prorsus recedit.
- Tres intellectione huius Ritus recensentur, & tandem Auctor insequitur illam a Mascotello traditam.
- Privilegiatus Auctores laudati ex eorum persona, an possint declinare forum.
- Cassianarius miserabilium personarum, an privilegio electionis fori gaudeant.
- An causa Syndacatus, neque illud competat.
- Illis primam, & secundam beneficium non dantur, si successerint majori ligant, post completum processum, quod declaratur.
- Terra Rocchetta de Culturno fuit in ditione domus Auctoris spatio annorum biscentum.
- Quod si instantia esset precepta, & per instantiationem spiritus vita restaurata, minori succedat, esse concedenda beneficia, decisum ostenditur.
- Instantia in heredem, necni transat ipso iure, an decreto transferenda veniat.
- Ufus Tribunalium citandi heredes, & transferendi iudicium in illos ostenditur, necnon quomodo condemnatur procurator dampni mortui, in dampnum heredum, traditur.
- Sententia lata contra mortuos, & vivos, an contra vivos etiam possit.
- Lata eodem die, quo aliter, vel reus decesserint, an subsistat, quidvis si post conclusum in causa ultimum clausum digne.
- An valeat si pro mortuo prolata fuerit.

¶ Vre attento communi, pupillum, aliasque miserabiles personas eligendi, & variandi ius retinere, non ambigitur, adhuc si ex paterno contractu convenirentur, cum tale privilegium sit positum, & clausum in corpore iuris teste Covar. praed. qq. cap. 8. num. 8. & confirmant Reg. de Ponte consil. 18. num. 10. Gratian. discip. forens. tom. 1. cap. 182. num. 27. Girard. decis. 82. num.

9. de Franch. decis. 234. sub num. 1. Carleval. tit. 1. de iudic. lib. 1. tit. 1. disp. 2. q. 5. num. 207. & quasi. 6. sect. 7. num. 621. & pro ratione decidendi adeas Coleri de proc. execut. par. 2. cap. 3. n. 206. & 209. cum seq.

¶ Quod si lis fuerit cum defuncto non privilegiato capta, haeres privilegiatus, non potest virtute sui privilegii l. unica, C. quando Imp. int. pupill. tradunt de acc. de appellat. q. 7. num. 133. Cal. de mod. artic. h. 1. Glof. 1. num. 57. Moscat. in prax. S.C. lib. 1. par. 2. Glof. competentes, num. 45. Valast. consil. 136. num. 10. Castill. lib. 3. controu. 25. 2. num. 45. rationes reddens, Talc. praed. lib. 2. num. 2. Novar. late in prax. ely. fori, sect. 4. q. 23. 2. num. 1. lib. 1. & ad prax. huius Regni, col. 223. num. 22. Aff. de f. 21. 2. Vio. decis. 250. Borrell. p. 1. sum. decis. tit. 42. de foro compet. num. 146. Carleval. mem. sect. 7. n. 625. Baron. de off. 3. 41. num. 75. etiam si haeres clericus sit, qui obnoxius erit, item a defuncto captam coram Iudice laico, apud eundem prosequi, Surd. consil. 222. lib. 2. & decis. 110. Gratian. lib. 1. discip. 16. num. 31. Cruall. praed. commun. contra comm. q. 26. Spino in specul. testam. Glof. 33. sub num. 75. Barrell. add. tit. 43. num. 62. & 64. Arundan. de exeq. mandat. 1. par. cap. 1. num. 33. Fessler ad Morant. in prax. par. 4. dist. 11. n. 79. Carol. de Grass. de off. 3. cleric. off. 1. num. 282. Percyna de man. Regia, 2. p. cap. 30. num. 1. Gallar. in prax. S. C. p. 2. cap. 16. num. 30. Addit. ad Moscat. in prax. lib. 1. par. 2. Glof. intimato, m. F. Reg. Sarsilic. dec. 2. lib. 1. Palma in divers. jur. comm. & Reg. Glof. 16. p. 2. num. 12. Ussill. ad Aff. decis. 213. n. 2. Carleval. cit. q. 5. 2. n. 299.

¶ Lite tamen contestata cum defuncto, an individualiter observat cap. 1. in par. 8. par. 1. de Baron. num. 315. quicquid in contrarium dicat Franc. de Petris (vir aliqui doctissimus, & periclitissimus) in consil. 13. indistincte tradens, heredem, quantumvis privilegiatum non declinare forum a defuncto electum, etiam quod per defunctum non fuerit lis contestata, sed sufficere simplicem citationem, sive fori electionem, & illud de litis contestatione militare in Clerico succedente laico, eo namque casu obnoxium esse Clericum respondere coram Iudice laico, stante litis contestatione cum ejus defuncto laico, notat, id, quod pari ratione de laico succedente clerico, scribit Cancr. variat. resol. tit. de lit. contest. num. 126. Etenim id de Petris placito omnino recedo, insequutus Copiblenz, add. loco, Baron. cit. num. 78. Novar. add. q. 23. n. 11. Vio. decis. 250. num. 2. affirmantes, non fat esse simplicem citationem, sed requiri litem contestationem, id quod ante ipsos notavit Reg. Repub. 2. Jur. Regn. de off. Magistr. Justit. in Consil. statumini, num. 29. litem enim contestatione, instantia dicitur capta, l. amplius non pati, ff. rem rat. haberi. Franch. decis. 647. & ante ipsam non dicitur quis agere, sed agere velle, Specul. de except. & replic. h. 1. Dec. consil. 460. Gramma. decis. 78. quos laudat, & insequitur Auz. mem. ad Cope. decis. 33. ut Parlador. merito dixerit, largo modo ante contestationem item accipi, differ. quid. differ. 136. num. 4. ex Auz. lib. 2. cap. 24. nec per simplicem citationem dicitur quis contravenisse testatoris precepto, sitigium prohibenti, sub pena legati

legati amissionis, *bol. in Lquanois, C. de in jus vocan. quem sequitur Franc. Carr. in lsi quis nator, num. 13. C. de transact. vers. quantum principale requiritur*, quos adducit *Sempson. Actio determinat. 136. n. 6.*

7 Quod si precepta fuerit instantia heredem privilegium posse uti proprio privilegio. & sibi electione etiam obtenta à parte spiritus infusatione, & ipsius instantie infusatione, scrip. *Ann. alleg. 129. Palm. in divers. jur. commun. & Reg. Glif. 16. num. 14. par. 2. Testib. de patr. poss. per. 1. q. 8. num. 218. Newer. add. q. 23. num. 13. Reg. Sausfelic. decif. 144. num. 13. Reg. Copye. Laro decif. 123. num. 2. lib. 2. precepta enim instantia percunt omnia acta ordinatoria, & habetur, ac si lis nunquam incepta fuisset, *Afin. in pract. execut. 2. cap. 15. Rouche. d. in tract. de duobus, leg. 16. lib. 3. num. 17. Lancel. de attent. lit. pend. num. 698. nullumque propter vitium litigii consideratur, sequitur alienatione, precepta instantia, *Reg. Reus. in rub. de instant. caus. non res. num. 12. vers. quod si post lapsum triennium, Faf. bol. add. loco, num. 217. Reg. Sausfelic. mem. decif. 144. num. 10.***

8 Apertè tamen *Ritus* ille noster juri communi contradicit, respectu pupilli, qui etiam quod lis non esset incepta, quando convenitur ex contractu defuncti declinare non potest forum, alium Judicem eligendo, quum illum defuncti, cuius est hæres.

9 Dixi respectu pupilli; nam, non aliarum personarum, non obstante, argumento à simili, in quam professio sententiam propendet *Prosper Carav. hoc ord. in Ritu num. 4. dicens, hunc Ritu intelligi debere in casu suo, scilicet in pupillo, eamque verissimam existimamus, rejecta altera Trentac. vers. resol. lib. 2. tit. de citat. sub num. 6. Viv. decif. 49. num. 9. Thor. par. 1. comp. decif. verb. forum declinare ad pupillu, omnium Carav. adducit centum, qui eodem tempore sibi contrariarum teste *Mascartell. in pract. par. 3. Glif. Competentes, n. 92. num. 3. Ritus* functionem extendit ad viduas, aliasque miserabiles personas, & *Thor. par. 3. compend. decif. sed. 3. verbo, Remissio*, etiam ad Civiles ampliat.*

11 Hoc tantum tidem memorati DD. restringentes, quoad Ecclesiasticos, ad quos presentis *Ritus* decretum non extendi, probant, & proinde Clerico, quamvis tanquam hæredi de novo impetito, liceat declinare forum, & causam ad fusi Judicem trahere, ex *Bart. theoric. in l. hæres absens, §. de Judic. Jof. in Auth. quas actiones, n. 39. C. de sacros. Eccles. Capel. in l. 2. q. 92. num. 149. C. de post. int. comp. & vers. Coven. pract. q. cap. 8. num. 4. vers. Tertia conclusio, quorum dictis addimus latissime tradita à *Barbosa in l. si confluente, §. fin. num. 27. vers. ultimum, usque ad fin. §. solus maritus, & iterum in l. hæres absens 19. in princip. num. 104. cum seq. §. de Judic. & vulgatos terminos DD. omnium in cap. cum M. Petravinsis, de consuet. & quæ in terminis *Lubi captum, de Judic. scribit Nisfeld. ad Consuetud. Napol. par. 2. tit. de person. q. 8. num. 5. tom. 2. Michael. Grass. in commun. opin. tit. de Judic. num. 116. Ricc. col. sed. decif. 1039. Boer. decif. 69. m. 32.***

Atque ideo concludendum pupillo non licere

uti privilegio d. l. unica, quotiescunque agitur de debito professionaliter ex contractu paterno, aut materno, *Trentac. add. loco num. 6. C. Hill. add. contrariis. 25. num. 52. in fin. advertens, hunc Ritu à jure communi omnino deviare, quemadmodum decifum quocunque fuisse, recentet de *Frank. in decif. 234. quos meminit Thor. p. 3. comp. dec. sec. 3. verbo, remissio causa iniquata*, necnon idem *Tras. de French. decif. 363. in illius postremis verbis, atque dec. 364. & Vivus decif. 553. n. tamen 2. & 3. testatur idem de *Frank. neque peragant sequentia illius verba, num. 4. si recte considerentur, eoquæ modo, quo nostra animadversio inferius interpretabitur, *Reg. Tapia in Consist. Regu. statimur, num. 29. Ricc. col. 3. 323. Auz. meus ad Grammat. decif. 52. num. 1. cuius meminit Consil. Carleval de Jud. add. sed. 7. num. 662. Thor. in comp. decif. p. 3. sed. 3. verbo, remissio causa, Viv. decif. 250. num. 2. Boer. mem. tit. 43. num. 147. male notens Carav. contrarium firmare in *Ritu, num. 1. (tu dic 234.) & ipsius Carav. opinionem esse acquirem, cum Carav. evidenter contrarie sit aliter, attenta hujus *Ritus* sanctione.*****

13 Verum sit ne ita generatim intelligendus iste *Ritus*, militetque semper à quod pupillus in Jus vocatur, ex paterno, aut materno contractu, in ancipiti sumus; tum quia validam investigare, effiacemque rationem hæcenus nequivimus, tametia multas suasivas dumtaxat consideraverimus, tum quia perdurum videtur, prorsus excludere pupillum ab ejusmodi privilegio, ob istud suppositum, quod convenitur ex contractu sui parentis.

14 Quin, & propter Bartholomæi de Capua ab hujus *Ritus* laudatione prorsus recedit, atque, in M. C. V. fuisse determinatum secundum Jus commune, ut miserabiles persone possint declinare forum, ut hæres ex contractu defuncti convenit, teste *Gramm. in cit. Consist. statimur*, cuius meminit *Consil. Carleval add. sed. 7. n. 623. & quamvis Carav. hoc ord. in Ritu, sub num. 2. dicat, determinationem illam fuisse emanatam tempore Bartholomæi, quo non fuerat conditus præfatus *Ritus*, tamen hæc responsio non placet *Mascartell. cit. loco num. 92. & 93.**

15 Unde plures perdocti viri valde dubitarunt, dum verbis hujus *Ritus* varios tradere, conati sunt, intellectus. Quorum primus videtur quædam Doctores fulciantur, *sex. in l. hæres absens, & l. ubi captum, §. de Judic. in illis tantum procedere casibus, arbitrari debeamus, scilicet quando Judicium captum est cum illius parente, nam ita legitur Capiblane in cit. prag. & sub num. 315. Cacer. varior. resol. tom. 2. cap. 2. sub num. 26. Carrab. sing. 118. R. Tapia in Consist. Regu. statimur, num. 29. Viv. dec. 250. num. 2. Muri ad Gram. dec. 52. n. 2. & 3. alii plures.*

Cui quidem intellectui non utique adversatur assumptum illud, quod si talem admitteret interpretationem noster *Ritus*, non daretur specialitas aliqua respectu pupilli in hoc casu, dum capta lite cum aliquo, sed semper eadem lis coram eodem Judice continuanda, ad sex. evulgatum in d. l. ubi captum, siquidem responsio facilis, & manifesta redditur ad restrictionem regulæ, & *ux. præ-narrati*

narrati ab omnibus assignatam, cujus sanctio haudquaquam subsistit respectu personarum miserabilium, quae etiam lite incerta fruuntur privilegio eligendi, & varianti, quod praesertim scriptum *Ritu* 233. num. 16. quoniam, & in prima notum, at insuper in secunda instantia, teste *Tib. dec. 177. num. 8.* atque aliis quibus cumulatim Auctoribus.

Verum, à relato intellectu recedimus, propter expressa verba de *Franch.* interpretantia, hunc *Ritu* procedere etiam in lite adhuc non capta, si lis proponatur ex contractu defuncti, in illa *decif. 364. num. 4.*

Atque ad alterum non immerito perperamus intellectum, de promptum ex aliis ejusdem de *Franch.* verbis in altera adducta *decif. 553.* restringentibus nostrum *Ritu* ad forum paternum, in qua pater conveniendus esset, si viveret, & consecutivè nequeat pupillus in alio molestari, & si in alio citaretur, quamvis esset proprium illius Tribunal, valeat ipse resistere, atque instare, ad illud genitoris remitti, atque idem quamvis variare à paterno haud possit, ab alio tamen quocumque non impediatur ad illud parentis, ut est videre in *d. dec. 553. num. 2.* & 3. cujus memores fuit *Capit. in add. prag. 8. p. 1. sub m. 3. 15. Palma. in divers. jur. comm. & Regi. Gl. 16. num. 11. & 12. Mori ad Grammat. dec. 52. num. 1.* Nos autem libentius tertio subscribis intellectui, de prompto ex *tex. in d. d. hares abfens*, & procedere dumtaxat in casibus mentionatis in *Gl. d. hares abfens*, affirmamus, in quibus non modo tanquam defuncti haeres convenitur pupillus; verum insuper tanquam obnoxius ex natura causae, & contractus gestu per defunctum, nempe, si ejus sit qualitas, ut contrahens propterea fortissimum forum in loco celebrati contractus; Exemplum facile erit in tutela argentea, administratione, & reliquis committibus, ultra quos quippe casus, hujus *Ritu* vigore non prohiberi pupillum eligere forum, concludamus, amplexati *Muscattellum* hanc dantem nostrum *Ritu* intelligentiam, in *praxi civili, Gl. competentes. num. 99.* & si replicetur interpretamentum jam dictam respuere ejusdem nostri *Ritu* verba, in primis praeporantia hunc casum, in illis verbis, ex officio, sive ex contractu paternum, in illis priora illa verba, ex officio, hoc ipsum insinuant, teste *Carav. in vers. quare, quid voluit dicere, sub num. 5. & de Franch. ead. decif. 364. sub num. 4.* itaque subsequencia illa, sive ex contractu, operari debent suum effectum in altero praeter mentionatum antea casum. Advertatur etenim quod adducta *Ritu* verba, à nobis relatum intellectum promptis manifestant, & supponunt, sive ex officio, sive ex contractu paternum, scilicet ratione officii praedicti jam gestu celebrato, conveniatur pupillus, cesset privilegium, & sic, non tantum ratione tacite hypothecae, quae ex communiori sententia proficiscitur ex illo administrato officio, sed etiam expressae, prodeunt ex contractu deinde concordati initio protestanti summa debita ex causis gestu officii.

Demumque memoriae legentium repetimus, verba in *Ritu* adjecta, ibi, *hoc expresse in citatione*, aperte ostendere, requiri expressam heredis mentionem, alioquin, si nomine proprio pupillus

conveniretur, nulla addita mentione; quod est haeres, & tanquam haeres vocatur ex contractu defuncti, cessare profectò hujus *Ritu* observantia, etiam in casibus comprehensis in intellectu *Muscattelli*, quem nos incitati sumus, & privilegio in corpore juris elauso, multis in *Ritibus* approbato, tunc nimirum potiretur pupillus ipse.

Et haeres convenitur ex paterno contractu, si sit esset in eodem loco dignitatis patris, cujus causa fore privilegium gaudebat, an erit remittendus ad suum Judicem, affirmative decusum tradit *Tib. ver. 89. num. 1. & p. 3. sed. 1. verbo, hares convenit.*

16 Sed an privilegiati Auctores laudati ex eorum persona possint declinare, & variare forum, negativè resolvit *Capit. in add. prag. 8. num. 3. 25.*

17 An verò cessitarius talium miserabilium personarum privilegio gaudeat, add. l. unica, adeas

Gasp. Roderic. de ann. redit. lib. 3. q. 4. num. 42. Capit. II. add. contrav. 35. num. 31. & 32. Carav. in

Ret. 228. num. 14. negantes, cum haec personales

fori exceptioni personae cohaereat, *Aff. dec. 74. num.*

2. & ibi Urssil. Novar. in prax. add. sed. 1. quae 52. num. 5. Tib. par. 3. compend. decif. sed. 3. verbo,

remissio causa contra aliquem officialem. Variationem necesse competere pupillo in causa sym-

18 dicatus, testatur *Carav. singul. 119.* quam quippe carpit assertionem, ex *Regi. prag. 1.* exordiente,

Regia dignitati, sub rub. de Syndic. necnon ex cap. Regi. 132. cujus initium est, item statuimus,

ead. rub. de Syndic. quae quidem Regni jura nullum

exprimunt de hac re verbum, & totales colligit ex eo, quod speciales Judices, & Syndica-

tores per Universitates deligendos mandant, & consequenter nequeunt pupilli agentes contra

officiales ab illis recedere, virtute privilegii, quo

potiuntur variandi, de qua re Novar. par. 2. in

prax. elect. & variat. fori q. 10. sed. 3.

Ceterum, multa addicere, quae in pupilli cau-

sis, & litibus accidere possunt, & observantiae

hujus *Ritu* finitima cernunt, nunc locus effert,

sed illius tantum memuisse contenti erimus, quod

praeter nostrum *Ritu* convenit, illud nempe,

quod pupillo, & minori cuicumque post litem

contestatam, & processum compilatum succeden-

19 ti & functo litiganti haud competit restitutio in

integrum, scilicet in Regno primum, & secundum

beneficium, per *Aff. decif. 212. de Franch. decif. 647. Carav. singul. 119. & Pio. dec. 250. num.*

2. Muscat. in prax. lib. 1. par. 6. Glis. in integrum,

num. 15. Mussaf. ad Consuetud. Neap. par. 4. q. 8.

Tib. in compend. decif. Regi. verbo, restitutio in

integrum, scilicet in eadem instantia, usque verò

in altera appellationis, adhibitis tamén consi-

derationibus, quae idem de Franch. illie conside-

ranti admonet, id quod explicat Avus meus, dicta

per Carav. declarans, ad Grammat. decif. 52. sub

num. 2. in causa haereditum mei Gentilis Hierony-

mi Petra Baronis Terrae Rocchetae, de Vultur-

20 no, quae sunt in ditione domus meae discentum

annorum curriculum.

21 Sed praeter instantia, illaq; per insufflationis

spiritus vitæ ex gratia Principis restaurata, mi-

norum successore in lite esse concedenda beneficia,

non obstante compilatione processus cum de-

functio, notabiliter decusum refert *Reg. Sanfelice,*

decif.

decif. 145. fib. 1. numer. 22.

- Verumtamen ipfo nō jure tranſeat in hæredem inſtancia, ac citiſſa veniat decreto tranſcenda, inquit hoc in *Ritu Carav. num. 6.* Uſumq; reſer-
 23 vendi Judicium in illos, non licet, ac de *Franchis* ſummis labiſ delibando teſtatur in eadeſ *decif.*
 215. alioquin, ſententia contra meritum proſata corrueret, ſicuti, & decifum illic memorat ipſe *Franch.* de *Franchis* Tex. in *hypoſiſi*. ſ. que ſentent. ſine appellatione reſcind. nulla. C. de procurat. in l. de qua re. ſ. fin. ſ. de re judic. *Conſultor. decif. 2.*
ſic. de appellatione. l. oſyler. Rpa obſerv. 23. Faut. de nullitat. ſic. de nullitatib. ex defectu jurisdi-
 ctionis. *ſic. decif. 52. Reg. Palen. conf. 155. num. 41. vol. 2. Papen. lib. 19. tit. 8. erroſe 14. Cancr. var. reſol. tom. 3. cap. 17. num. 323. Reg. Cypre. Latr. decif. 83. num. 2. tom. 1. & conſult. 113. num. 9. tom. 2. Franciſc. Marit. Tract. tom. 1. diſceptat. ſervat. cap. 29. d. num. 1. ad quod evitandum, evul-
 gata eſt praxis in noſtris Tribunalibus, quod cendemur procurator domini mortui in damnum hæredum, de qua teſtantur *Andr. Moſſiſin conſ. 3. num. 15. & 46. Gallip. in pract. S. C. par. 3. cap. 6. num. 15.* & ante ipſos obſervavit *Rep. ſingul. obſerv. cap. 44. Moyans. in ſpecul. par. 5. num. 12. Contrad. ſing. 95. & 115. Ric. collib. 688. Ann. alleg. 14. & ejus filius conſ. 108. poſt omnes Reg. Cypre. Latr. memorat. decif. 83. num. 20. Tbor. par. 1. comprehend. decif. verbo, inſtancia, par. 2. verbo, Judicium cepimus, illamq; examinant *Minad. & Moſſiſin, decif. 35. R. Reus. in prag. 1. num. 60. de procur.* & nos alibi extricamus; quid verò, ſi ſen-
 24 tentia ſit lata contra mortuos, & vivos, an contra viventes exequatur, *Camil. de Larata conſ. 17. Reg. Cypre. Latr. mox adduct. decif. 83. Nivar. lib. 1. q. ſor. ep. 155. collimant Anſon. Giſaſcel. decif. 18. & que Tbor. exatit par. 2. comprehend. decif. verbo, ſententia lata, necnon *ſerinus. in ſuis poſtibus. decif. 576. num. 5. & 1.* qui dicit, ſi fuerit lata eodem
 25 die, quo Actor, vel Reus deſceſſit, reſolvat ex exatata ad eodem *Giſaſcel. decif. 9.* quidvè, ſi poſt conſuſum in cauſa ultimum clauſerit diem, *Maſtrill. decif. 129. num. 19. Merlin. controu. ſervat. tom. 2. cap. 23. num. 16.* & an ſubſiſtat, ſi pro mor-
 26 tuo prolata fuerit, affirmativè reſolvit *Auz. novus ad Cypre. decif. 1. num. 9.* & ultra ibidem adducta, addo reſt. notabilem in l. cum quæſi, ſ. de ſidei-
 comm. liberat. *Gloſ. in l. Narative. ſ. de regul. jur. Contradictum Reſponſ. dec. 22. num. 18. lib. 2. Burd. conſ. 99. num. 1. & add. ad Gayll. obſerv. 169. num. 16. Cypre. Latr. cit. decif. 83. num. 5.* & determi-
 natum in Regia Camera, teſtatur *Amend. ad Franch. decif. 215. Tbor. par. 3. comprehend. decif. ſect. 8. verſ. proceſſus compitetur.****

RITVS CCXXXV.

Item ſervat ipſa Curia, quod nullus clericus po-
 teſt comparere, niſi perſonalitèr cum documē-
 tis clericatus, alias non audeat in declinando
 forum Curiz ipſius, & ipſo veniente datur ter-
 minus ad probandum de clericatu, oblata per
 eum quidam petitione declinatoria ſori; & raro
 quali dictus proceſſus ſinitur: unde co ipſo quòd

datur terminus, intelligitur eſſe remiſſus, mo-
 tores etiam ſuntur proceſſus, & interponitur de-
 cretum, eum eſſe clericum, & remittitur ſine
 ſervientibus, & ſi eſſet ſuſpectus, & de gravi re,
 cum ſervientibus, & ſub ſida cuſtodia ad Archie-
 piſcopum, & ſi Archiepiſcopus vult patere co-
 piam inventorum contra eum Curia mittit ſibi,
 & hæc ſervantur per ipſum Curiam, quanvis jura
 canonica hiſ præcis videantur aliquatenus reſra-
 gati.

SUMMARUM.

1. *An ſor nullum ſuum Judicium in Ritum applica-
 tione præbet.*
2. *Ritus diſpoſitio, que jure potuiſſet introduci con-
 tra libertatem Eccleſie remiſſio offenditur, &
 num conformis illa ſi juri communi.*
3. *Servit. ſine, illa, & altera R. 65. ſunt inter-
 preanda.*
4. *Nam nulla de remiſſione Clericorum illorum captura,
 & pro ſedanda conſuetudine in Curia remiſſionis
 illorum, traduntur.*
5. *Ad probationem Clericatus, an requiratur ſcrip-
 tura, & ex quibus illa proſetur.*
6. *An literis Episcopis atteſtantiſque de ordinis collatio-
 ne, credatur, & Episcopis ſigillo.*
7. *Depreſſis bullis, quomodo ſit ille probandus.*
8. *Clericus, qui ordinem ſuſcepit ab Abate, habente
 juriſdictionem quaſi ep. ſuperalem, an privilegio
 gaudeat Clericorum.*
9. *In hujusmodi remiſſione per Clericum, poſita non
 debet citari pars adverſa.*
10. *An audiendus ſit Baro præſus intereſſe, preten-
 dens, Paſſillum inquisitum non eſſe Clericatum
 ſed uti laicum ad ipſum remittendum.*
11. *In remiſſionem cauſis perſonis privilegiiſque deneg-
 antur benefici.*
12. *Clericus prima conſura habens penſionem ſuper
 beneficio Eccleſiaſtica, vel beneficiu in com-
 mendum, an gaudeat ſori privilegio.*
13. *Et num ſimplex penſionatus ſuper fructibus be-
 neficii.*
14. *Clericus habens requiſita a Sacro Conſ. Trid. ſi
 perpetrat crimen, propter, quod ſi foret in ſacris
 eſſet degradandus, & tradendus Curia ſeculari,
 debet an remitti.*
15. *Clericus non gaudet privilegio ſori, niſi in habi-
 to, & conſura incenſat, & alicui Eccleſia in-
 ſerviat.*
16. *Et an ſervitiuſque debeat ſeri in loco aſſignato ab
 Episcopo.*
17. *Quid ſi dimiſerit habitum, & deliquerit in ha-
 bitu ſeculari.*
18. *Clerici puniendi, ſi agnoverint habitum ſecularem,
 & contra, utiam ſocari, & propter non eſſe
 incommuniatus illum perſonatus viſitatum ha-
 bitu laicali.*
19. *Talis quis præſumitur in quali habitu reperitur.*
20. *Habitus præſumitur ex alibus frequentatis.*
21. *Uxoris amor immenſus, qua permixta veſti-
 cum viro carcerato, elle coſiſt, ipſa in carcere
 remanſa.*
22. *Jocundia Regis Paſcania filia inſigni fraude, Comi-
 tem Caſtella ejus virum vinculis mancipatum
 evaſit.*

- 17 Clericum fuisse captum in habitu laicali per quos testes probari debet.
- 18 Et quando aliquis habitum, valeat Clericus illum reassumere, & de Clerico conjugato, reassumens censuram, remissiva.
- 19 Clericus quando prolatore assumptus in fraudem, & quid observandum.
- 20 Clericus probatio coram quo iudice facienda sit.
- 21 In Regno vigore Ritus sit ad iudice laici, non in modum probationis, sed instructionis.
- 22 Citatus uti laicus, pretendens, esse Clericum, remissionem petens, debet personaliter comparere coram iudice laico.
- 23 Ritus dispositio rationabilis laudanda est. Clericus non praesentatur, sed in Regno an probari debeat per scripturam 1. bullas.
- 24 Inquisitis an carceribus mancipari possit, de mandato iudicis laici, si testes sibi in processu informatio non inveniunt ipsum Clericum.
- 25 Ex sola confessione bullarum, iudex laicus statim in mora, & in mala fide constituitur. Observantia in Regno Portugallia indicatur.
- 26 Contumacia coram iudice seculari contra clericum, an sit nulla, & num possit illius pena exequi.
- 27 Actio facta coram laico adversus clericum, cuius sit virtutis coram Ecclesiastico.
- 28 Confessione de crimine coram laico iudice facta an per Ecclesiasticum fraudem sit.
- 29 Remissio clerici ad seculares iudices ad Ecclesiasticum quando libere, & quando sub fide custodia sit facienda.
- 30 Fidei custodia quando in praxi sit interpretanda.
- 31 Caveant iudices ad remissionem clerici, cum ignorantia.
- 32 Expense faciende in remissione clerici ad iudice laici, a quo facienda.
- 33 Originariae manuscriptorum illius clarissimae Jurisprudentiae, & scientiarum luminis D. Praef. S. C. P. inuncti de Franchis, iussu Pontificis Maximi Pauli V. observantur in Vaticana bibliotheca.
- 34 Baroni quid quid erigant pro remissionibus vassallorum ad ipsi repetunt.
- 35 Quid si clericus, vel alius potest remitti, pauper tunc laborat.
- 36 Quid servandum pro exceptis velis praestiti clerici carcerato apud iudicem seculares.
- 37 Iudice laico si constet clericum vinoculis detentum esse innocentem, statim illum liberum esse relaxandum, notatur.
- 38 Remissio Baroni non datur quando delictum non adest, neque cum clausula, ut officialis prevideat, quam tradit Fiv. dec. 237.
- 39 Differentibus Baronibus mittere, ad recipiendum carceratorem remissum, quid agendum sit.

EN rursus Eurypotes ad quos lembum meum perexigium, de naufragij timidum, non voluntas impellit, sed suscipi operis quendam necessitas, Equidem decere me supra memini, Ritus 75. tom. 2. de huiusmodi controversiis, citra Clericorum delinquentium remissiones iudicem esse non velle, sed ea tantum in medium asserre, quae

alij ante me viri sapientissimi iudicassent: Non retrahito: non recanto. Idem, & nunc praefico, & admoneo, iudicium hic meum nullum erit, ubi Ritus cum immunitate Clericorum quasi videtur contendere: ne tamen inexplicatum relinquam, quae Doctores conciliandi gratia super eo commentati fuerint, obiter, & remissive exponam.

- Ac primo quo iure potuisset hic Ritus introduci contra libertatem Ecclesiae. Vide in similibus Petr. Bellus, in Specul. tit. de propol. gravas, §. videendum, post num. 12. vers. & ad hoc sciendum, ibique longam Apostillam verb. Probamus, & pro huiusmodi Ritus defensione adeas Sess. de inhib. cap. 9. §. 2. num. 36. & quod huius Ritus & alterius 65. dispositio conformis sit illi iuris communis, nec retrahatur textus in cap. si iudex laicus, de sentent. excomm. in 6. colligitur ex cons. 110. num. 2. Guid. Pap. sed contradiit Covar. praef. quash. cap. 35. num. 4. & strictissime proinde esse hoc Ritus interpretandos, scribit Dom. Anton. Geeta in alleg. 124. tom. 3. post quodam, resol. Reg. de Morin. num. 19. & plura de remissione Clerici, & de illius captura per iudicem laicum, notat Bertr. cons. crim. 77. ibi add. & hoc idem servabatur de huius temporibus, Baldi ut ipse testatur in l. si quis ex aliena, num. 3. vers. item quia, de ipso declinatoria, §. de iudic. & ad Ritus materiam, videt omnino Innoc. in c. ut forma, in prime. de sentent. excomm. Ludovic. Saccon. respons. 76. Barbos. in l. Titia 35. a num. 29. ad 36. solut. matrim. & pro fidei conscientia in causis remissionis Clericorum, adeas Suer. de immunit. Eccles. lib. 4. cap. 15. a n. 14.
- An autem ad probationem Clericatus requiratur scriptura? Vide Carol. de Regal. Regn. Franc. iure §. 8. vers. in primis, & novella adnotat Sapor. decif. 713. & 741. & quomodo ille probetur, & ex quibus cesset, Reg. de Fonte cons. 36. vol. 2. Novar. de elec. fur. lib. 1. §. 2. q. 37. n. 10. Dana. ro. 1. de pugn. DD. tit. de Cleric. cap. 2. Episcop. Morant. respons. 76. p. 4. Jo. Bapt. Ciarlin. lib. 1. contr. forens. cap. 20. num. 46. & 47. quid si Clericus non habeat originale bullas sui Clericatus, sed Episcopus, qui constituit ei ordinem per suas litteras testimoniales attestetur de ordine collato, an huiusmodi litteris sit credendum, affirmative putat Bellus, incip. Specul. p. inc. rub. 11. §. item dubitatur, n. 3. quos sequitur Gramm. dec. 81. num. 1. & videndi sunt Jaf. in l. p. de novissima, in fin. C. de post. Bellam. cons. 10. Merit. centur. 2. contravers. forens. cap. 91. Dana. distinguit addit. cap. 2. num. 5. Thor. p. 3. compend. decif. §. 3. verbo remissio causa alicuius, pag. 126. & nos late scriptum in add. R. 65. n. 3. & an credatur soli sigillo Episcopi; Bald. cons. 319. vol. 3. & bullis perditis, quomodo sit probandum Clericatus? Multa in cap. Reg. Jacob. 61. num. 7. Reg. Capoc. Latro decif. 172. a num. 24.
- lib. 2. & quid si Clericus susceperit primum officium ab alieno ex Abbatis alicuius Monasterio, qui habent iurisdictionem quasi Episcopalem in nonnullis terris (de quibus fermocinantur Tambur. in tradi. de iur. Abb. disp. 21. q. 4. an privilegio gaudeat Clericorum inquiri Thor. p. 3. compend. dec. §. 3. verbo remissio patet per Clericum, post Mun-

Mandef. in Reg. Cancell. reg. 29. p. 2. num. 5. Merand. in man. pralot. tom. 1. q. 38. art. 9. concil. g. Rodrig. qq. reg. tom. 1. q. 18. art. 2. Gratian. discept. forens. cap. 212. tom. 2. & omnes refert Donatus Danaus, à quo accepit ipse Thor. in alleg. 112. num. 2. & 3. in tom. 3. alleg. post resol. quosid. Reg. de Marin.

5 Et nūm in huiusmodi remissione per Clericum petita debeat citari pars adversa, quod non tradit *Hypp. in repet. l. de nunoquoque, num. 17. ff. de re judic. & proinde dixit Bal. in l. si qua per calumpniam, num. 4. in fin. C. de Episcop. & Cleric. in hac cognitione clericatus, quæ fit tantum ad instructionem Judicis, minime adversarium notificandum fore, Barbosa in d. l. Titia, num. 32. ff. solut. matrim. Fort. concil. 43. ampliat, 40. fol. 335. de Grass. eff. 3. 1. clericatus, num. 1272. an vero, & quomodo, audiendus sit Baro in huiusmodi iudicio remissionis, prætendens, vassallum inquisitum non esse Clericum, seu uti laicum ad ipsum remittendum esse ob servat *Reg. Sausfel. dec. 10. lib. 1.**

6 Nota tamen, quod in remissionum causis non sunt concedenda beneficia quatenus in ijs ageretur de interesse personarum privilegiatarum, de *Franch. dec. 439. Reg. Rpit. in prag. 1. de minor. Auct. meus ad Cap. dec. 62. num. 3. cuius meminit Fiffent. ad memo. de Franch. dec. 439. Reg. Tap. 3. tom. jur. Regn. in Consist. mulieribus, nu. 4. pagin. 200. & consensu exarata à Gramma. cons. civil. 76. Sforz. Odd. de resist. in integ. p. 2. q. 64. artic. 5. num. 36. Malin. de primogen. Hospit. lib. 3. c. 12. à nu. 60.*

7 Et an Clericus primæ tonsuræ, sed minorum ordinum, habens pensionem super beneficio Ecclesiastico, gaudeat privilegio fori, latè explicat *Petr. Caball. resolut. crim. cap. 224. & de possidente beneficium in commendam, loquitur Reg. Sausfel. dec. 332. num. 3. & quod simplex pensionarius super fructibus beneficii, minime illo fruatur, declaravit Sacra Congregatio Concilij teste Paris. de resignat. benef. lib. 2. q. 15. nu. 15. alios congerit exclusos à privilegio Clericali Argent. in Consist. Brit. art. 611. num. 2. Pro totali tamen declaratione hujus materie, adeas *Farinac. q. 8. per tot. Sigism. Scocc. de Judic. criminal. lib. 2. cap. 11. & 12. Barbos. in l. si quis, à num. 199. ff. de Judic.**

8 Et Clericus in minoribus, etiam, si habeat requisiita Sac. Concil. Trid. & perpetret aliquod crimem atrocissimum, propter quod, si foret in facris esset degradandus, & tradendus Curie seculari, num debeat remitti, Covar. pract. cap. 32. num. 3. vers. & idem erit, quem laudat *Salced. ad pract. Diaz cap. 139. in pen. add. in fin. & ad materiam Clar. ff. de. q. 36. num. 23. Carol. de Grass. de effec. clerico. eff. 1. nu. 812. Decian. tit. 1. lib. 4. cap. 9. num. 9. Bouad. in polit. lib. 2. c. 18. num. 95. vers. fo el Clerigo decado el habido, Franch. decif. 463. num. 5. Reg. de Ponte conf. 35. num. 6. vol. 2. Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 46. num. 10. Alar. Anten. var. resol. lib. 3. resol. 48. num. 7.*

9 Ex Concilio Trid. requiritur habitus, tonsuram, & servitium continuatum, ut Clericus fori privilegio gaudeat: declaravit Sacra Congreg. Rom. l.

Cocil. sess. 23. cap. 6. de reform. Clarin. lib. 1. contravers. forens. cap. 2. num. 57. Sp. rell. dec. 26. num. 3. & 4. lib. 1. Episc. Squillans. de privilegiis. ric. cap. 4. num. 6. & cap. 7. nu. 4. Episcop. Ricc. decif. 154. num. 8. lib. 1. & collat. 2275. Bouad. lib. 2. cap. 182. à num. 192. Episcop. Morant. respons. 7. num. 3. p. 3. Ballet. disquis. Cleric. p. 1. tit. de san. Cleric. person. §. 8. num. 7. Barbos. in l. si quis ex aliena, num. 27. ff. de Judic. Auct. meus ad Gram. doc. 81. Giurb. conf. crim. 15. R. de Marin. lib. 1. quætid. resol. cap. 48. Beltran. de Gnuar. in propag. Eccles. assert. 1. §. 7. num. 10. Reg. Valenz. in defens. monit. p. 4. num. 37. Harmond. cap. 65. tit. 5. p. 1. Gloss. 7. num. 6. Aarod. l. 3. tit. 3. lib. 1. num. 6. recepit. Dida. Perez. l. 2. tit. 1. lib. 3. vers. quæra utrum, & an debeat re-

10 mitti Clericus, probato servitio divino, nou tamen facta assignatione loci à suo Episcopo, à quo ordinis susceperat, assertivè censet *Nesur. in opus. pract. conclus. concil. 92. n. 5. Thor. in comp. dec. p. 3. fol. 3. verbo remissio Reg. Sausfel. decif. 247. num. 4. lib. 2. & in addit. Ricc. decif. Carr. Archiep. 388. circa med. tradens, cuius qualitas debeat esse beneficium, pro quo Clericus declinet forum de Petr. conf. 8. R. g. Sausfel. dec. 247. lib. 2. Burg. de mod. proced. ex abrupto, q. 65. Farinac. q. 8. num. 44. de Ponte conf. 24. num. 10. Capib. tom. 1. prag. 8. p. 3. num. 28. & Gombarcuri de immuni. Eccles. lib. 6. cap. 13. & num. 13. advertit unum in hac materia valde singulare, quod si Clericus dimisit habitum, & tonsuram,*

11 animo recedendi à Clericato, ex aliquo ex illis signis ibidem ab eo relatis, etiam si tempore parati facinoris, vel capere reperiat in habitu, & tonsura, non gaudeat fori privilegio, nisi ante aliquod tempus, ad arbitrium boni viri, probetur habitum reassumpsisse, & à contra, si Clericus, dimisso habitu Clericali, homicidium commiserit, & in actu aufergerit in habitu seculari esse illum remittendum, decium refert *Reg. Tap. de iure Regni in consist. de personis, num. 25. quem laudat Danaus memo. tit. de Cleric. cap. 4. n. 19. Thor. p. 3. compend. decif. fol. 3. verbo, remissio petita per Clericum, & iterum verbo, Remissio causa petita, quomodo autem debeat esse habitus clericalis, si scire cupis adeas *Campan. in elem. de vit. & honest. Cleric. verbo, Habitus, à num. 1. ad 17. Ambrosin. de immuni. Eccles. cap. 23. num. 10. Farinac. quæst. 9. à num. 69. Gratian. discept. forens. cap. 229. num. 20. Danaus de pace. DD. tom. 1. tit. de Cleric. cap. 1. à num. 4. & de habitibus Clericorum conjugatorum loquitur *Mar. Salom. de pace conf. 22. num. 5. & excusari Clericum utentem vestibus brevioribus in itinere, monent Capib. in cit. prag. 8. par. 3. num. 34. post Guastier. pract. quæst. lib. 1. q. 7. Barbos. de effec. Episc. p. 2. alleg. 9. num. 21. Jec. Bapt. Clarin. lib. 1. controuv. forens. cap. 20. nu. 62. Danaus add. cap. 1. num. 22.***

12 Caveat propterea Clerici ab ingressu absque habitu, & cum vestibus secularium, nam tales præsumuntur, in quali habitu reperiuntur, *Maffard. de prob. concil. 302. nu. 8. Herrell. in summa. & dec. p. 2. tit. 39. num. 384. Giovang. cap. 16. nu. 55. lib. 2. Clarin. add. cap. 20. num. 6. tradens, Clericum non esse remittendum, quem Ju-*

13 dex laicus, detecto capite, invenit sine tonsura, aut ejus signum non afficiat, ex *Majcard. concil.* 688. num. 10. *Mori. de jurisd.* p. 2. cap. 31. num. 24. *Guiaz. ad defens. reser.* lib. 1. *defens.* 1. cap. 3. num. 5. & alijs, & talibus vestibus Clericus arrestatus, interim custodiri in carceribus Judicis laici, debet donec fuerit cognitum an fori gaudet privilegio, *Menech. de presump.* lib. 6. *praf.* 76. num. 18. *Seacc. in prax. lib.* 1. cap. 11. num. 82. *Gratian. discip. sponf.* lib. 1. cap. 190. num. 16. *quod declarant Ravadill. in 1. politicor.* lib. 2. cap. 18. num. 105. *Tosson. de antefat. vers.* 1. *alij.* 3. num. 23. & 24. illumque proinde verberans ab excommunicatione est immunis, *Glof. in l. si quis igno aut s. locut. l. attentari, s. de injur. Bal. in l. 2. c. de in jus voc. l. nec. in cap. non dubium, de sent. excommen. Menech. add. praf.* 76. dummodo ignoretur, illum esse Clericum, *Belan l. si qui per calumniam, c. de Episc. & Cler. & in Ladvreiii Cde testam. maxum. Carol. de Grass. de effe. cler. effe. 9. num. 195. Reg. Copyc. Latr. consul.* 107. num. 25. tom. 2. Sic laicus assumens habitum clericorum pena exilij mutatur, s. penul. *Ant. de Sen. l. Episcop. Menech. de arbitrar. Judic. lib. 2. centur. 4. cap. 320. num. 13. & cent. 6. cap. 561. num. 7. etiam si jocosus id agat, Glof. in cap. inarmus, verb. Signatis, de privileg. & declarat Reg. Rivoi. in prag. 5. in fin. ut quid in loco publico.*

Unde unusquisque debet gerere vestem temporis professioni convenientem; cap. Dux, qui, de vita, & honest. Cleric. cap. 2. 21. q. 4. & ex alijs 14 his frequentatis prafumetur habitus, cap. si Judex laicus, de sent. excomm. l. item non habeo num. 5. si quis virgineus, s. de injur. l. si puerum s. locuti, quibus iuribus huius Florian. in sua disput. incip. varia, & diversa, in fin.; ex 15 cusat carcerum custodes, qui ad uxore carcerati de capitali crimine decepti fuere, quem diu pluries visitaret, senel. ejus vestibus cum viro permutatis, ipsa in viscibus remansit, maritus evasit mulieri habitus indutus, quod suis temporibus evenisset Romae, recenset *Parinac. de carcer. & carcerat. q. 30. num. 118.* Sic quoque Sanctia Regis Valconie filia (teste *Juss. Liss. in monit. & examp. palis. lib. 2. cap. 17. monit. 18.* Ferdinandum Castellae Comitum ejus virum insigni fraude evasit, qui dum a Sanctio Rege Legionum ejus nepote in arcem custodiam esset detentus, simulans ob votum ad Divum Jacobum velle proficisci, inde pertransiens, & ab eo benigne excepta impetrat sui viri visendi causa copiam fieri, quod agens, permutata veste, vicarius pro marito dedit, & ille dubia luce evasit & ad suos redit, quae postea ad nepotem elucta, impetu ad rationem revocato, pietatem, & scilicet robur tollit, & honesto comitatu ad maritum dimittit.

17 Et observare, non esse sufficiens, quod testes deponent se vidisse Reum, tempore capture, in habitu laicali sed debet describere qualitem vestitum, & quae debeant esse, ut probent, *Follet. in rubr. sub prax. verbo Audiamur excessat. res, num. 43.* quem sequitur *Rejard. ad Clor. q. 18. 36. num. 16.* Et an, & quando, & missa habiti valcat Clericus illum reassumere, & gaudet pri-

18 vilegio fori, *Ricc. decif. Cur. Archiepisc. 168. par. 2. decif. 235. & decif. 315. num. 4. par. 3. Paul. Squill. de privil. cleric. cap. 6. num. 19. Farinac. decif. 165. 4. tom. super declar. Concil. cujus nominat Reg. de Marin. lib. 1. quotid. resal. cap. 50. num. 10. Cabed. videntis, decif. Lusit. 58. num. 8. par. 1. Clarin. lib. 1. contrav. forens. cap. 36. Valasc. alleg. 46. num. 23. Reg. Sanselec. decif. 352. p. 3. Thor. par. 3. compend. decif. 58. 3. verbo Remissio petita per Reum, & de Clerico conjugato, reassumendo tonkuram, loquuntur Reg. Sanselec. decif. 14. par. 1. Mieres in Consil. Cathol. tit. no nulli. tabell. & jurid. offic. num. 3. tom. 1. Guid. Papa cons. 221. num. 1. de Gross. cit. effe. 1. num. 90. & 424. Squill. add. trahit. de privil. Cleric. c. 5. num. 17. Novar. q. forens. lib. 1. q. 88. & prax. concl. jur. Pontific. conclus. 81. num. 3. Valasc. alleg. 44. num. 9. Reg. Copyc. Latr. dec. 173. lateque Reg. de Marin. in ejus allegat. 132. impetula tom. 3. post resal. & de his eloquimur late in *Ritu 66. tom. 1. & nonnulla cumulant Novar. de elec. fori sibi. 2. q. 14. sub num. 3. Chrlin. lib. 1. contrav. forens. cap. 20. & 53. R. Sanselec. dec. 13. lib. 1. & dec. 230. lib. 2. & novissime Marate lib. 1. discept. forens. cap. 9.**

Et quando Clericatus probetur assumptus in fraudem, *Farinac. cons. 77. vol. 1. Ricc. var. resal. c. 59.* & quid si supponatur, esse Clericum irregularem, *R. Sanselec. decif. 2. vel illegitimum, & proinde non potuisse ad ordines promovendi. Majcard. de irregul. lib. 1. c. 7. Marcel. Vulpe in prax. for. Eccles. cap. 47. n. 13. Gramma. decif. 81. de Franch. decif. 189. Thor. add. verbo, Remissio causa petita, & in casibus, in quibus clericatus assumptus est in fraudem, tunc an remittatur persona, puniatur vero in pecunia, & sic in bonis, & quoad distractionem realem. Vide *Prax. de Franch. decif. 209. 384. & 709. Meskill. decif. 294. Rodrig. in Janum. cap. 156. n. 3. p. 1. Suar. de immum. Eccles. lib. 4. cap. 15. in fin. l. Prax. de Regim. Reipub. p. 1. lib. 2. disp. 4. de legib. fecul. 5. 4. memb. 50. num. 356. & Clericus beneficiatus nam fori privilegio 19 gaudeat in habitu, & tonsura non incedens, & requiratur sententia declaratoria, *Dama. de pign. DD. add. tit. de Cleric. cap. 3. Reg. Copyc. Latr. dec. 73. lib. 1. Episcop. Sperell. decif. 66. num. 13. Dom. Reg. Sanselec. decif. 210. volum. 2. Ricc. decif. 154. par. 4. num. 7. decif. 161. par. 1. num. 3. & decif. 368. num. 3. idem D. R. Copyc. Latr. dec. 173. lib. 2. advertens num. 38. Reg. Sanselec. in notis. dec. 210. contradicere ab illis, quae realiter fuerunt ponderata in dicta decif.***

20 Sed coram quo Judice probandus sit Clericatus, scribant *Clar. s. for. q. 36. num. 18. Aff. in Consil. Regni Apostolatus, num. 11. & antea Fulg. cons. 123. num. 2. in fin. Guid. Pap. q. 138. num. 2. Alex. cons. 149. num. 3. lib. 6. Capoli. cons. crim. 10. num. 6. & cons. 11. num. 2. Borbat. cons. 45. vers. Secundo dico, sub num. 19. Declan. trahit. crim. lib. 4. cap. 9. sub num. 26. & cap. 11. num. 5. Mascard. consil. 689. num. 7. Farinac. q. 8. sub num. 33.*

21 Sed in Regno, vigore hujus ritus, haec cognitio fit a Judice laico, non in modum probationis, sed instructionis, & summarie cognitionis, *J. de Arnon. differ. 55. Vinc. de Franch. decif. 189. num.*

num. 1. & decif. 329. num. 9. de Graft. cit. effu-
 3. num. 1259. Reg. Sanfelic. dec. 260. lib. 2. (inqui-
 rens, pñm Reo producente bullas clericatus), fi
 fit opposita falſitas bullarum, laicus Iudex crimi-
 nis cognofcat. Citatus enim uti laicus, præten-
 dens eſſe Clericum, declinatoriam fori formi-
 der opponens, remitti petens, una cum actis, ad
 ſuum Iudicem, debet perſonaliter comparere,
 privilegia clericatus cum documentis allegare, &
 illius requiſita, tanquam fundamentum ſue in-
 ſtentionis coram laico probare, cx Rit. 69. & hu-
 jus Rit. diſpoſitione, & in hoc Regno ſic præſti-
 cari, & ſervari teſtantur, Carvita ibid. de Franc.
 decif. 189. Reg. Sanfelic. dec. 7. num. 8. & decif. 10.
 lib. 1. & dec. 277. lib. 2. Petr. Foller, ad Marant.
 in ſpec. 4. par. verſ. Seculare, & in ſuis frag. poſt
 præd. crim. num. 5. Carol. Rota in floril. concl. 21.
 n. 14. Moſcat. add. Glſf. competentes, à num.
 11. R. Cappe. Latro dec. 172. num. 25. lib. 2. Præ-
 ſep. crim. 48. & ſervari in ſtatu Mediolanenſi,
 ſtatut. Clar. ſyn. q. 36. num. 3. quod de Graſſis loco
 cit. num. 1226. non admittit, dicens, poſſe cleri-
 cum declinatoriam fori opponere, vel per ſe, vel
 per alium, non obſtante ſtatuto, ut eſt noſter ri-
 tus, quod declinatoria fori non admittatur, niſi
 Reo ipſo comparente, cuius de Graſſis eſſatum,
 inſequuntur Camill. de Curt. in diverſ. ſua com-
 prehenſ. jur. feud. par. 2. cap. 2. num. 106. Ant. Dia-
 na par. 1. reſol. moral. 27. & diſtinguit Ant. de Bal-
 lio var. lib. 5. de pragm. Regn. prag. 1. tit. 10. num.
 27. & 29. imò non latet, ſi iniquiſſis in carce-
 ribus Episcoporum reperitur, Deus. add. cap. 2. n. 7.

23. Etiam Rituum diſpoſitio rationalis, & lau-
 danda eſt, alioquin aſſerto Clerico in fortis Ju-
 dices laici non conſtituto, eluſoria eſſet remiſſio
 ejuſdem, una cum actis ad ſuum Iudicem com-
 petentem, & cum Clericatus non proveniat à na-
 tura, ſed extrinſeco ſit, non præſumitur, cap.
 Præſcripti 68. diſt. cap. legum. 2. q. 1. Jo. And. in
 cap. ſcienti, de Regular. Ceval. dec. 31. num. 602.
 lib. 2. Tiber. Decian. in tradi. crim. par. 1. lib. 6.
 cap. 9. num. 117. Menoch. de præſumpt. par. 2. lib. 6.
 præſumpt. 76. num. 1. & conſ. 912. num. 3. lib. 10.
 Moſcard. concluf. 302. num. 13. Affl. & Urſill.
 decif. 295. num. 5. Reg. Cappe. Latro, memos hu-
 jus Ritus, decif. 165. num. 43. lib. 2. Reg. Sanfelic.
 cit. decif. 7. num. 15. quique Clericatus in Regno,
 vigore hujus ritus, proban an debeat per ſcriptura-
 tam, quæ eſt bulla ipſa ordinationis, ab Episcopo
 ordinatæ ſubſcripta? affirmative notant ibi Reg.
 Top. in lib. 1. jur. Jo. Michael Treſſ. in hoc Ri-
 tu num. 20. ea ratione, quia innixus fori decli-
 natoria in clericale fori allegat, & in eo ſe fundat,
 ut privilegium non fundatur, niſi per ſcripturam,
 cx text. in cap. par. ubi Glſf. verbo, Inſpecti-
 & Socin. ſen. num. 6. de privileg. Specul. in tit. de
 inſtrum. edit. 4. reſol. videtur, num. 14. Reg. Ca-
 ppe. Latro decif. 173. num. 26. & 27. lib. 2. Reg.
 Sanfelic. cit. dec. 7. tom. 1. qui decif. 243. tradit, in-
 quitum poſſe capi, & carceribus mancipari de
 mandato Iudicis laici, etiam ſi teſtes ſilci in pro-
 ceſſu informativo obiter nominet ipſum Cleri-
 cum, idque non procedere ſubſcñit, ſi eundem in-
 terrogati reddant rationem, & cauſam ſcientias
 ſuper clericatu, prout bonus Iudex ad indaganda

dam veritatem interrogare obſtringitur, & non
 eſſe procedendum ad citationem verbalem, nec
 realem, niſi ad eſſectum remittendi, & ducendi
 illum ad Eccleſiaſticum Iudicem, ex Farina. q. 8.
 num. 116. advertit, num. 9. Sed veritatem hujus
 queſtionis inquirimus in add. Rit. 65. ſub n. 8.
 24. Verum, ex ſola obſtinatione bullarum, ſta-
 tim Iudex laicus in mora conſtituitur, & in mala
 fide in non remittendo ſuperiori Clericum, notant
 Alvar. ſpec. jur. Pontif. c. 33. verſ. & nota, Boſſi,
 in tradi. crim. de ſors compet. num. 156. & ex ſola
 inſtructione Iudicis, abſque ulla alia pronuncia-
 tione, remitti Clericum in Regno Portugallicæ,
 teſtatur Salgad. de Reg. præſcri. p. 4. cap. 14. num.
 84. & iuncture videtur Ritus iſte, ibi, Et varh,
 quaſi diſticti proceſſus finitur, unde eo ipſo quod da-
 tur terminus, intelligitur eſſe remiſſus. Et in mo-
 re eſſe in hoc Regno, annuit de Franch. add. dec.
 189. num. 1. & quomodo interponitur decretum,
 quando Clericus remittitur, Carav. in hoc Ritum,
 & in altero 65. Clar. q. 36. verſ. Quare, quomodo,
 de quibus meminit Dana. cit. dec. cap. 4. n. 2. Præſcri.
 lib. 1. diſcept. forenſ. cap. 35. n. 19.

25. Notandum etiam licet Clerico purgare con-
 tumaciam, ad ſicim impediendæ pœnam contumaciae
 tertie partis mobilium, etiam per alium,
 ut notat Carav. ſuper add. Ritum 65. & advertit
 Foller. ſuper Conſil. Regn. in diſt. Rit. 65. num. 2.
 quin, nec multum per contumacia ab ipſo exigi
 poſſe, teneatur Guid. Pap. dec. 450. Gram. vot. 18.
 & 27. qua in re videndi Larras in alleg. ſſen. 64.
 num. 11. Eliſaus Denua tom. 1. de pugna DD. tit.
 de Cleric. cap. 4. num. 9. & ſit de contum. cap. 2.
 & num. 3. Thor. tom. 1. compend. decif. verbo, Contumacia
 contraria per Clericum, ipſo propter cita-
 to, ut laico, & reputato contumace pro ſictu
 ſcopiſti, admitti debere excuſationem, ad impediendam
 exactionem pœne ducatorum mille, quæ
 contraſta contumacia vigore pragmaticæ debetur,
 decifum reſert Reg. Sanfelic. dec. 277. lib. 2.
 quamquæ decif. haud revocatum fuiſſe, (ut unus
 ex Dominis Conſiliariis arbitrabatur, teſte Dom.
 Franc. Maria Prato reſponſ. crimin. 43. qui adverſus
 memoratam Sanfelic. decif. calumniam attri-
 puit) teſtatur Dom. Ant. de Gaeta in alleg. 124.
 ſub num. 21. in tom. 3. poſt reſol. forenſ. Di. Reg. de
 Marin.

Et an Clericus litem habens contra laicum coram
 Iudice ſeculari, condemnari poſſit in expenſis
 ab eodem Iudice laico, inquirunt Dec.
 conſ. 240. quem laudat Carav. in Ritum 65. num.
 8. An. ſen. in ſingulis 131. in ſu. Urſill. ad Affl.
 dec. 173. num. 2. Pro. decif. 49. num. 6. M. A. Nati
 conſ. 27. num. 1. Occier de juridiſtione in exempt.
 lib. 2. queſt. 6. ſub num. 13. Apus ment ad Gramm.
 decif. 29. n. 6. memos Carav. in hoc ritum.

26. Acta verò, cum quibus juxta ritus diſpoſitionem,
 remittitur à laico Clericus, quam ſicem ſanciant
 coram Iudice Eccleſiaſtico, ducunt plerumque ſolet,
 & conſuetudine Archiepiſcopalis Curie
 Neapolitane introductum eſſe; dicit, Episcop. ſen.
 nien. in ſua præſcri. Archiepiſc. c. 6. licet illorum vi-
 gore conſueverit remiſſum, illuſque tanquam Reſi
 examinatus ſicem ſtante propria confeſſione ejuldem
 remiſſi ſacta coram laico, licet eadem Curia

Ecclesiasticis torura subicere eundem, coram ipso Ecclesiastico, antea factam renuentem, satisficere confessionem ac terribi posse illorum intuitu procedere ad condemnationem, etiam nullo precedente testium examine, aut repetitione coram ipso Ecclesiastico sed tantum, quia illos coram seculari examinatos habet Reus ipse pro legitime citatis, examinatis, & repetitis in ipsa Curia Archiepiscopali & circumscripta, itaque conflictu sine, nullus essent vigoris, nec aliquod puterent indicium apud Ecclesiasticum, ex communi sententia sententia, in cap. *de Clericis*; *de Judiciis*; *Jos.* & aliorum omnium, in *l. magisteribus*; *si de iurisd. omn. Judic. Palsco. decij.* 65. *Mastrilli. dec. 4.* *Laufranch. dec. 399.* *Bolletius* in suis *disquisition. clerical. par. 1. rubr. de favore Cleric. person. h. 14.* *num. 8.* & *rubr. de favore Cleric. realit. h. 2.* *num. 66.* neque etiam ad inquirendum, *Ruin. conf. 7.* *num. 6.* *vol. 5.* *Horth. conf. 22.* *num. 4.* *Rejard. ad Clar. q. 36.* *num. 53.* *Gind. Papa dec. 208.* *num. 6.* & *dec. 419.* *num. 1.* *Viv. comm. op. lib. 1. verbo.* *Judex laici.* *Gramm. conf. crim. 42.* *num. 1.* *Farrnac. quest. 7.* *num. 43.* *Majull. ad Cap. dec. 9.* *num. 13.* *Jacobus Stroussus* in *traç. de Vicariis Episcopis*, lib. 2. cap. 192. *num. 4.* *Albert. in traç. de agnos. assert. cabul. q. 25.* *num. 43.* *vers.* *Et quoniam* *Chartar.* in *traç. de excoq. sentent. cap. 1.* *hannit. cap. final.* *num. 4.* Confessionis vero de crimine coram laico Judice factæ, an per Ecclesiasticum cum standum sit, *Clar. h. fin. q. 21.* *num. 21.* *Ricc. in prax. Eccles. dec. 441.* *num. 15.* *Puse. sing. 187.* *lit. C.* *Jacob. Bolus.* in *prax. crim. rubr. de caus. civil. & crim. in principibus* contrarium *Farrnac. conf. 40.* & *num. 71.* *Thom. Trivis. dist. 1.* *Integra 8.* *lib. 2.* *Hypolyt. Grasseti in anatome arde prodit.* *h. 29.* *sub num. 191.* *memor Carvati.* in *hoc rit.* *quorum de siliis* *opuliat de Grassi.* *add. eff. 1.* *num. 229.* & 230.)

Sed copia Actorum remissionis causæ Clerici ad Curiam Ecclesiasticam an debet dari tantum contra Clericum, vel integra contra Clericum, & laicum, inquisito etiam laico, post *Genues. add. pap. 6.* *num. 5.* observantiam referbit, cum provisionibus Collateralis Consilii, *Dens. add. lib. 1. de pup. DD. tit. de Cleric. cap. 4.* *num. 3.* & in *sic. de potest. ad mod. belli.* *cap. 7.* *num. 32.*

Sub hâc tamen custodia esse Clericum ad Ecclesiasticum Judicem remittendum, admonet *ritus*, & satis quippe eandem dimitti videntur, si id obsecratur, quod *Bal. ait.* ut legati mittantur, in *Auth. si verò*, *C. de bonis anth. Judic. possid. rejecta* sententia *Cleri in h. fin. q. 36.* *num. 43.* & *Carav. sub num. 7.* quod in loco, defendere conatur, encumbris delictis voluntas mittere licere, etiam tunc collo obligatis, quamvis cum compedibus, et manibus ferreis nefarios ipsos, gravissimis commagulator criminibus, nonpungum remitti posse, non negamus, reliquos verb tantum custodibus quidoditis, testibus *Farrnac. de Pater trac. de synd. verbo.* *Remissio*, & *Boer. dec. 303.* *num. 13.*

Caveant itaq; Judices laici ad signominiosa dimissione, & si tacere auderent, in utroque homine punirentur, ut est videre apud eundem *de Pater addito loco*, de uno loquentem, & *Bolletius* cam de alio verba facientem, in *Specul. Princip. rub. 1.* *h. videamus num. 9.* *Gemin. in cap. si ju-*

den. *h. fin. num. 11.* & *Franch. post num. 6.* *de sent. pncip. Jacob. Strouss. in cit. traç. de Vicar. Episcop. lib. 1. cap. 132.* *num. 30.* *Orient. Cavalea. in prax. de testib. par. 5.* *num. 220.* *Fulv. Pacian. in traç. qui incumbit onus probandi. negat. lib. 3. cap. 3.* *num. 49.* Merito quidam Regens M. C. V. qui remisit Clericum cuidam Episcopo, cum catena in collo, suis officio privatus, teste *Judice de Angel. in prax. super l. omnes*, *h. praterit el. 2.* *num. 3.* *C. de Syn. cros. Ecclesi.* quem refert *Baron. de offi. inimici. eff. 3.* *q. 7.* *num. 2.* & conferunt tradita à *Guerrero* *jura capitor. cap. 13.* & *num. 338.*

Expensis vero faciendis in tali remissione persolvent iudem contendi, juxta veriorum *DD.* resolutionem, quam inficiantur *Prapof. in cap. 1. h. si Index.* *vers. si quare*, *sub num. 2.* *de pace tem. in ult. sendor. Asfor. ad decij. Capell. Tholof. 100.* *Coar. cap. 33.* *par. 7.* *num. 5.* *Ludov. dec. Peras. 74.* *Mayoch. de arbit. Jud. lib. 2. cent. 3. cap. 228.* *num. 8.* *Diaz in prax. crim. canon. cap. 129.* *num. 2.* *Anu. glen. 27.* *cap. filius in novissimis* *Coraviti* adducens, *Alexand. Rouden.* in *conf. 17.* *num. 23.* *lib. 2.* *Thom. Zerola in prax. Episcop. verbo.* *Remissio reorum.* *vers. ad quorum*, *Ludov. decij. Peras. 74.* *Bovaddi. in politic. lib. 2. cap. 18.* *num. 328.* *Episc. Ricc. in prax. furi Eccles. res. 87.* *par. 2.* *Novar. de gram. consill. dem. 2.* *gram. 74.* *Carav. adducens*, tamēdi idem *Coar. in cap. 1.* *quidam libri prax. q. 9.* opinetur, sumptibus accusatoris transmittendos esse, si, eo instant, petatur remissio, aut ex publico avario, si à Judice ex officio postuletur, quod insuper tradit *Aff. in Confiss. Regni Capitaneorum*, *post num. 13.* suspicitoque genericum *Bald. dictum in eodem citato*, *h. si Jud. n. sub num. 1.* semper faciendam expensis petentis.

Ex quibus D. *Præf. Vincent de Franch.* clarissimum illud jurisprudentis, ac scientiarum lumen, cujus originalibus manuscriptis, tanquam præstiosissimis cimelijs, B. Bibliotheca Vaticana, ubi Pauli V. Pontificis Max. jussu collocata sunt locupletior quasi emittit, teste *Alvaro de Gram. dec. 24.* *sub num. 5.* cujus meminit *Nicol. Tap. de orig. Trib. p. 2.* in *prætermisiss.* *num. 4.* *pag. mibi 513.* Ille inquam, *Præf. in dec. 332.* *num. 4.* dohæctit ad alteram constituendum conclusionem, ut remissio ad Baronem, & etagietur, ab eo sustineretur impensis, qui insisteret, scilicet ab ipsomet Barone, cum in solet eam expectare, *Rejard. ad Clar. q. 36.* *num. 21.* & *q. 38.* *num. 59.* *Vicent. si Carav. in hoc Rit. laudans*, ad memor. *de Franchis dec. num. 4.* *Capib. in prax. 8.* *p. 1.* *de Baron. num. 260.* & in *prax. 19.* *num. 39.* *cod. tit. Prill. ad Aff. decij. 71.* *num. 2.* *Ricc. in prax. Eccles. decij. 441.* *num. 3.* Addit tamen *Foller. in eodem memorat. Confiss. Capitaneorum*, quod his temporibus Barones, quosvis ex officio procedant, & remissionem petant, quicquid ejus intuitu erogant, ab ipsimet delinquentibus remissio postea repetunt, & proinde infert *Carro. sub 15.* *vers. Et in hoc signatur* Barones scilicet exigere ab ejus subditis suis annuatim salarium ab ipsis constitutum Advocatis, quos in Audientijs tenent, pro titione remissionum Vassalorum, quæ tamē illatio non est undequoquæ tota, ex

exaratis à *Follerio super hoc Rit. num. 6.* *pag. 83.* à *100.*

à serg. l'Ann. singul. 271.

33. Quod si Clericus, vel alius petens, remitti, paupertate labores, semper sumptibus instigantibus, vel Fiscis, sibi Curie coadjutoris, aut Judicis remittere debentis, *Assu. in prax. §. 32. ampliat. 61. num. 2. Farinac. q. 7. num. 39. Auster. ad Capell. Tbolg. cit. decis. 100. ex lex. l. Cornelia §. si quis librum, §. de injur. Specul. decis. fort. Eccles. 18. & post Carav. in Regu. Specul. 12. admovent Dana. add. tit. de Clericis cap. 4. num. 8. Novar. 100. §. de gravam. Vassall. gravam. 95. num. 4. (qui 100. 2. gravam. 173. tractat. quando Reis pauperibus sunt destinandi Advocati, & procuratores, expensis Curie) tametsi sumptibus Episcopi ordinari dicantur. *Lopes ad Dias add. cap. 125. Broadish lib. 5. polit. cap. 7. n. 8. t. 2.**

Quod verò de expensis victus praestiti Clerico carcerato apud Judicem secularem, distinguit *Pom. Rebuff. in repet. l. Dinar. num. 184. in apertis Glos. §. ad Syllan. Rovad. lib. 2. cap. 18. num. 320.*

34. Quod si Judici laico constet, Clericum vinculis detentum innocentem esse, statim illum liberum esse relaxandum, notat *Carav. in hoc Rit. an. 9. quem laudat, & insequitur Carol. de Grossi. add. effus. 1. num. 1285. vers. Quare decimo. Bajer. ad Clar. §. fin. q. 39. na. 19. & proinde idem Carav. sub num. 10. notat pro vassallis Baronum, ut illi non remittantur, si non appareant delinquentes, quod servasse in Regijs Audientijs, *Carav. laudato, testatur Ann. mens ad Gravam. de eis. 26. sub num. 7. nec ipsum Salerni praetorisse remittere cum clausula, ut officialis providere, quam tradit Fro. decis. 237. ad evitandum circuitum, & expensas pauperum carceratorum, praedicta autem limitat in Baronibus habentibus secundas causas. Valdes Cabot. in tract. de indul. c. 10. nu. 67. Cap. Manc. in pragm. 8. par. 1. nu. 232. de Baronib. & differentibus Baronibus mittere ad recipiendum carceratum remissum, solet provideri, quod infra tot dies procuretur transmissio in carcerem, alias causa remaneat, *Ann. singul. 271. Novar. de gravam. Vassall. gravam. 80. lib. 2. Ann. mens ad Cap. de. q. n. 1.***

Sed an remissio Clerici inquisiti de homicidio, transmissi per Baronem loci delicti commissi, una cum actis ad M. C. V. & petita per ejus Episcopum, si forte de Clericatu apparuerit, sit concedenda, vel remittendus ille sit Baroni, eum petenti, ut ad Episcopum illum remitteret, inquit *Tbor. par. 3. compend. dec. fo. 3. verbo Remissio clerici inquisiti.*

RITUS CCXXXVI.

ITE quid in quibuscunque causis civilibus, vel criminalibus, ubi raris moris, & movendis in dicta Curia, ante licentia concessam, vel post, exceptio excommunicationis proponenda per partem alitersus, vel contra testes in causis ipsis productos, & etiam producendos, non admittitur per Curiam nisi proponens excommunicationem ipsam in promptu, & ipso instanti, legitime doceat dicta Curia de excommunicatione praedi-

ctia per legitima documenta.

SUMMA RERUM.

- 1 Excommunicationis definitio traditur.
- 2 Excommunicatio major, quae sit, & minor.
- 3 Quaedam umbra excommunicationis aut adnotatum D.N. Jesu Christi praestitum.
- 4 Terribile excommunicationis genus apud Essenes.
- 5 In Ecclesia Catholica excommunicandi potestas descendit à clericibus, quae Christus Apostolis tradidit.
- 6 Illa maximo panarum est, quae in Ecclesia nulla major invenitur.
- 7 Non est illa ferenda in animalia irrationalia quidquid dicunt Cassian. & Sebenad.
- 8 Nonnulla de brachiis, & similibus animalibus striduntur & brachi magnam cladem in Regno insularum in hoc anno 1662.
- 9 Propter inferendam tantum in 79 gravi, subiti, & cum circumspiciens.
- 10 Non licet communicare cum excommunicato, & limitat. remissum.
- 11 An prohibetur honorifica salutatio.
- 12 Quod non solum procedat vicarius adhuc communicato, sed etiam mortuo.
- 13 Non potest ei conferri beneficium, nec ipse conferre. Fructibus beneficii privatur, nec distributiones lucratur.
- 14 Aliter in fructus recuperes.
- 15 Excommunicato an curat praescriptio, & tempus praesentandi.
- 16 Est suspensus ab omni officio.
- 17 Major pari capituli si excommunicationis sit ligata valeat eligere minor partem.
- 18 Excommunicato Episcopo ejus Vicarius jus dicere non potest.
- 19 Sed an Barone publico excommunicato, ejus officium valeant judicare in causis vassallarum?
- 20 Negativo scribit Dom. Francisc. Maria Prat. abseru. 1.
- 21 An hoc procedat ad opinionem Domini Prati, & ratione nititur.
- 22 Baro ipse una exerceat jurisdictionem, sed ejus Capitaneus, in quem est illa translata ipsa excommunicatione, durante anno, conservare non potest.
- 23 Excommunicationis exceptio quatenus in Iudiciis parte opponi potest, ex hoc Rit. & jure communi.
- 24 Cessionario tamen ex persona cedentis, & ante litem contestationem, est apponenda.
- 25 Excommunicationis exceptio, quae obstat cedenti, an opponi possit ejus cessionario, isdem debet repelli sive in Iudiciis, inquiritur, & differentes recensentur juris nostri Interpretes.
- 26 Terminis ad illam probandum, qui sit de jure constitutus, & à quo die incipit summa.
- 27 Apertissimis documentis est probanda.
- 28 Non juramento. Sed an testibus?
- 29 Illa vero objecta à quibus repellat excommunicatum.
- 30 Perissimum Actorem ab agendo, etiam contra alium excommunicatum.

- 21 Etiam si agat alienum nomine, & ratione officii publici.
- 22 Agenti quoque p[ro]p[ri]o, & spolio t[ri]b[un]al obstat exceptio.
- 23 Potest tamen agere ad uxoris restitutionem.
- 24 Debit petere executionem instrumenti liquidum nec sententia.
- 25 Excipere tamen valet, Judicem recusare, & omnia alia ad sui defensionem facere.
- Non tamen reconvenire.
- 26 Nec potest opponere exceptiones illas, ex quibus dicitur, aliquid agendo, consequi, ut compensare, agere tamen l. diffamari, C. de Reg. iur. manum.
- 27 Eandem tamen exceptionem excommunicationis opponere licet in A[pp]ellat[i]o[n]e.
- Quid si contempserit excommunicationem, nec absoluti iustitiam, an in se defendendo audiantur.
- 28 Hae, aliosque penas patitur excommunicatus, si excommunicatione majori sit innotatus, secus si minori.
- Semil excommunicatus semper talis esse praesumitur non probata absolutio.
- 29 Publici excommunicatus an testari possit, sedebere, & contrahere.
- 30 Illa opposita adversus etiam testes operatur illorum rejectionem, & quare.
- Sed an illa opposita, in continenti reiciantur testes an vero in terminis repulsa, inquiratur.
- Quando dicatur falsa probatio in praesentia.
- 31 A[pp]ellata falsa cum excommunicato in iudicio admisso nullitatis obnoxia non sunt.
- 32 Alia exceptiones comari testes sit ne ad merita referenda; vel earum intuitu statim reijciendi testes?

Excommunicatio est censura Ecclesiastica, quae privat Communione Sacramentorum tantum, aut Sacramentorum, & hominum, & dividitur in majorem, & minorem. Major liquida est censura, privans participatione, tam sacramentorum, quam hominum activè, & passivè, cap. Engelstrandum 3. q. 3. Gloss. fin. in cap. si quis de sent. excommunic. Novar. in Manual. cap. 27. num. 1. Minor privat participatione passiva omnium Sacramentorum, cap. si celebrat, ubi Abb. num. 1. de clerici. excommuni. celebr. Cardos. de praes. Judic. & A[pp]ellat[i]o[n]e. verbo excommunicatio, num. 1. S. Th. tra[ctat]u 5. de excomm. disp. 1. dub. 1. 2. & 3. cum seq. Aug. Barbosa in cap. si quis 59. num. 2. & 3. de sent. excommuni. Felin. in cap. a nobis de except. & in rub. de sentent. excommuni. cap. 3. Novar. in add. cap. 27. num. 2. Angel. Clavus verbo, excommunicatio, el. 1. num. 2. Carub. singul. 226. Covar. in cap. abbas militis, §. 6. num. 9. de sentent. excommuni. Diaz in praes. Canon. cap. 13. Menoch. de arbit. lib. 2. cap. 442. a num. 5. Ausi memi ad Gramm. decis. 65. num. 25. Ipsi us excommunicationis, quandem umbram ante Adventum D.N. Jesu Christi praecessit apud Gentiles, & illius genus terribile fuisse apud Essenios, scribunt Diaz in praes. crim. cap. 118. Mat. ad Gramm. decis. 54. num. 10. Averdun. de metu lib. 2. c. 13. n. 2. & 3.

In Ecclesia vero Catholica, excommunicandi

potestas descendit à clavibus, quas Christus Ecclesiae suae tradidit, & Apostolis, Suar. tom. 5. in S. Th. de censur. disp. 1. §. 3. C. omni de censur. disp. 13. dub. 3. num. 24. in 1. conclus. Bonac. tom. 1. de censur. in genere disp. 1. q. 1. pun[ct]u 3. in 2. Alph. in C. adu[er]s. h[er]et. lib. 6. verbo, Excommunicatio, pag. 353. in minori impress. Parisii, Episcop. Riccini. de jur. person. extr. Eccles. lib. 4. cap. 42. num. 1. Episcop. Marant. lib. 2. contrav. jur. respons. 21. num. 110. & illa maxima panarum est, & quia in Ecclesia nulla maior invenitur, Causa corrigantur 19. ubi Gloss. verbo, Major, 23. q. 3. Episcop. Marant. p. 2. respons. 37. num. 17. ut propterea non inferenda, nisi in re gravi sordè, magnoque cum circumsp[ec]tione, advertunt Episcop. Marant. cit. respons. 36. num. 18. Carol. Rota in Fm[il]. crim. 21. num. 23. Novar. de privil. miserat[ur] person. priv. 49. num. 2. Ricc. in sua orat[i]o[n]e. var. resp. 233. Lazar. de notat[i]o[n]e. §. 1. q. 12. num. 11. & non potest infligi nisi in subsidium, Farinac. de Res. Rem. crim. 327. num. 9. praevia trina monitione, Fw. decis. 93. Ricc. collect. 2162. Everard. conf. 109. vol. 1. de Balliv. varior. lib. 5. de prag. Regni, prag. 1. tit. 5. num. 33. alias injuria inferetur, & injustè excommunicatus ad expensas teneretur, Thoma[us] Fossoli causa 4. dub. 14. Borrelli. par. 2. summa. dec. tit. 59. de expens. nu. 306. Episcop. Marant. r. 5. respons. 32.

Hinc male loquuntur, Cassan. conf. 1. & Schuard. conf. 29. lib. 2. afferentes, quod locustae, mures, bruci, limaces, & similia animalia damnum dantia, formato processu, anathemizantur, teste Novar. in Manual. cap. 27. num. 13: quem laudat Ausi memi ad Gramm. decis. 32. num. 8. cum excommunicationis sententia in animalia irrationabilia non sit ferenda, sed tantum in hominem baptizatum, & excommunicantur subje[ct]um, Segr. decis. 5. de sent. excomm. r. c. omni[um] Christianis 11. q. 3. & hanc contra Cassan. dictum insectantur alean, Cler. q. 99. num. 8. Martin. del Rio disquis. magic. lib. 3. p. 2. q. 4. §. 8. Grass. in suis decis. Anreli conf. confitent. lib. 4. cap. 6. Jo[seph] Franc. de Leon in thesaur. for. ecclesiast. p. 4. cap. 4. de locu[ti]o[n]e. & bruch. Reg. Rois. & ibi Lagan. lit. A. in prag. unic. de bruch. num. 1. Novar. in ead. prag. similiter num. 1. & contra tales superstitiones invehit Cenod. quaest. praes. quaestio 19.

Sed ad extinguendos brucos in Apulea remedium praestatur a memorata pragmatica, simile illi, quod sub Consulatu G. Pompilij Licinius Praetor in eadem Apuleia praebuit, quod Menoch. recenset de arbit. judic. cas. 80. quae quidem animalia, nectum valde damno[sa] sunt fegetibus, agris, vineis, & pecoribus, sed iam ipsi Civitatis, quam nonnullas murium corrosione cecidisse, testis est Marfil. Capnat. var. absero. lib. 2. cap. 17. & bruchorum copia in hoc anno 1662. nodum in partibus Apulicae, quae uti calida Regio, haec animalia (sicet Martiol. lib. 2. cap. 53. asserat, nasci in hortis, & herbis viridibus) sed in toto quasi Regno maximam cladem, omnium damno[sa], agris, & fegetibus intulit, prout evenit in anno 1562. teste Menoch. de recept. p[ro]f. ramed. 12. a num. 36. & aliis habemus, locustarum tantam nubem à mari vento rep[er]ire

- pentem in Apuleam illatam esse, ut examiniibus suis agros late operuerit, apud Lucium lib. 1. de Catholici.
- 7 Excommunicatum ab hominum consortio efficiendum, sunt iura in cap. antelleximus de iudic. cap. cum inter de except. cap. quod in dubiis 30. de sent. excomm. Carthus de Grassi de except. 4. num. 74. Molfes. ad consuetud. Napol. p. 4. qu. 49. num. 24. Jac. Ferr. Fontanell. dec. Catal. 35. 1. n. 5. p. 2. adhibet quolibet locutio cum excommunicato vetita sit, Covar. in cap. Alma mater, 1. p. 5. 2. num. 5. Voisin. de censur. tab. 2. cap. 23. 5. 2. Valer. Regim. in prax. for. panis. lib. 32. num. 68. Avenl. add. trañ. lib. 2. cap. 31. num. 19. omnique honorifica salutatione, ne dum verbis, sed etiam ex simplici actu Utosin. add. trañ. tab. 2. cap. 2. 5. 1. num. 10. Vasques de excomm. dub. 8. num. 5. Suar. tom. 5. disp. 15. s. 8. 1. m. 3. quibus contradicunt adhiberi pot. Serr. de censur. lib. 1. cap. 13. num. 7. Jacobus de Grassi. in aureis decisi. par. 1. lib. 4. cap. 12. 1. n. 5. & an cibi, & potus sumptio in eadem mensa sit permissa, Avenl. add. lib. 2. cap. 31. num. 24. & 25. & quid in patre cum filio, magistro cum discipulo, tutore cum pupillo, uxore cum marito, advocato cum cliente, & iudice, causa prebendi audientiam, vide Tab. Incarnum trañ. de sent. Sacra. tit. de excomm. trañ. 12. Rummus ad Affl. de iur. prophanis. ad versum ratione sanguinis, num. 19. fol. 28. F. Fragos de regim. reip. p. 3. lib. 10. de obliq. domini. disp. 21. num. 44. Debet etiam carere Ecclesiastica sepultura, F. de dec. 97. Adde quod, nec cum ipso mortuo communicandum sit, scilicet ipsum lavando, vestiendo, Utosin. de censur. tab. 2. cap. 23. in princ. num. 7. Fragos de regim. reip. par. 3. lib. 5. de sepulture. disp. 8. 5. 17. num. 537. Valer. Regim. in prax. for. panis. lib. 32. num. 85. illum excommunicantes, qui talem fecerit in loco profano, ne aerem corruptat, Mar. Alter. de censur. tom. 1. de excomm. lib. 1. disp. 10. c. 6. & 7. Aug. Barbos. in cap. 2. nobile, num. 5. de sent. excomm. Reg. de Marin. lib. 2. quæst. cap. 2.
- 10 Non potest ei conferri beneficium, si vè sit excommunicatus ab homine, live ipso iure, Ret. in dec. 5. de sent. excomm. in antiq. & fructibus beneficij privatur, F. de dec. 28. P. de dec. 280. lib. 6. nec lucratur distributiones, Thauis. in dec. 26. Raro. coll. 3. à Farinac. dec. 280. Riccius coll. 198. p. 5. Borrell. par. 2. sum. decisi. tit. 36. de auctoritat. num. 111. Gigan. de pensio. qu. 14. Franc. Marc. dec. 884. n. 5. vol. 1. Pater Fragos de regim. reipub. 2. lib. 10. de obliq. Passer. Ecclesi. disp. 10. 5. 4. num. 124. & 125.
- 11 Sed an absolutus fructus recuperet, Franc. Marc. dec. 537. num. 3. Cappel. Thol. qu. 567. Gratian. ra. 1. disp. for. cap. 119. num. 3. Guttier. Canonic. q. lib. 1. cap. 1. à num. 90. tradens, excommunicatum ex causa debiti, minime fructus recuperare, per ipsum tamen ita, se absolvi facere, & solvendi, vel utendo beneficio, cap. Othard. sicuti excommunicatus currit præscriptio, si sit in mora petendi abolitionem, cum liceat posse agere, qua facit, ut non possit agi, Baldus in cap. 4. de præscript. A. vend. de mar. lib. 2. c. 28. num. 44. in quo capite de abolitione censuram pertractat, & an curent tempus presentandi, Ret. in antiq. dec. 527. Raro. coll. 3. 2453. par. 6. & contra ipse excommunicatus alij conferre prohibetur, quod restringitur appellatorem pendente, Mar. in dec. 99. p. 2. Bisign. dec. 2. tit. de iur. patron.
- 12 Est suspensus ab omni officio, & ab iurisdictionis exercitio removetur, Glos. ultim. in cap. cum bene, de stat. & qual. cap. cum dilectus de consuet. Franc. Marc. dec. 924. A. Judes Franc. Maria Prat. trañ. obsequ. 1. adducens Caran. in hoc ritu num. 16. insignem Doctorem, ac juris Regni solertissimum enucleatorem præconizans, affirmantem, non posse eligere, neque eligi, quod novissime confirmat, distinctione utens, Dom. Canonicus D. Franc. de Magistr. in sylv. Ecclesi. lib. 1. par. 1. cap. 4. de his, qui eligi. poss. tradens num. 7. quod si maior pars capituli sit excommunicatione ligata, valeat minor eligere.
- 13 Imò Episcopo excommunicato, ejus officialis, scilicet Vicarius est suspensus à iurisdictione, quam accepit, cum accessoria sit, & idem auditorium intrinsecus censetur, ex text. in cap. 1. ubi Glos. verbo, ipsi sunt officialis, in fin. de offic. Vicar. in 6. Sanchez. lib. 3. disp. 30. à num. 5. Sumus de censur. disp. 13. 5. 8. 2. num. 15. & disp. 14. s. 1. num. 1. Molina trañ. 5. disp. 10. num. 2. Roman. singul. 632. Guttier. Canon. quæst. lib. 1. cap. 3. à num. 83. Rebuff. in prax. benefic. tit. de sum. Vicariar. num. 2. 17. Anton. Cane. lib. 2. insti. moral. tit. 8. num. 134. Sbrva. lib. 3. de Episc. Episcop. q. 17. n. 2. & 4. Franc. Marc. dec. 1231. & de c. 1232. par. 1. in contrarium (culpa impressoris) adducta ab Episcopo Ricc. coll. 2. 214. P. Fragos de regim. reipub. p. 2. lib. 8. disp. 19. tit. de Episc. 5. 4. num. 23.
- Sic Barone publice excommunicato, non possit officialis ad iustitiam deputatus iudicare in causis vassallorum ejusdem Baronis, scriptis, & lepidè quidem juxta morem Dom. Franc. Maria Prat. add. obsequ. 1. cuius meminimus in Ritu 6. n. 4.
- Sed ipse recedo ab opinione Dom. Prat. etenim cum Baro exercere ipse iurisdictionem non valeat, sed Capitaneum deputare obstringatur, ut scribit Avon mens Capre. dec. 124. num. 1. ipso Capitaneio deputato, os amplius intrinsecus non potest adhibere quod non valet ab eo causam advocare alteri delegando, de Frauch. dec. 511. Proci. de subdign. arch. 13. Reg. Rovis. in prag. 5. de Baton. Capib. in ead. prag. 5. necnon in prag. 8. p. 1. num. 68. de Barone Muscat. in prax. S.C. 2. p. Glempantes, num. 60. nec expedire rescripta, certam formam tribuentia, sed tantum, quod iustitiam faciat, Gentilis meus Petrus de potestate Princip. cap. 1. num. 55. Avon mens ad Gramon. dec. 30. num. 6. & decemur per S.C. in gratiam Terræ Pefchi Pagari, contra D. Hieronymum Jesualdum, ejus domonium, testatur Avenl. ad Frauch. dec. 511. w. 8. quom laudant Nevay. de gravam. vassall. tom. 1. gravam. 186. num. 3. Thorin. in suppl. compend. dec. verbo, Barones.
- Nepueant propterea intervenire in captivis informationum contra vassallos, neque in torturis, ut determinatum contra Marchionem Lauri, scribit Nov. in prag. 3. coll. 3. 4. num. 10. de Barone, cuius meminit Thes. incident. supplem. verbo, Barones, unde in dies expediuntur provisiones, ut Barones minime se intromittant in exercitio iurisdictionis, Reg. Rovis. in prag. 2. & 3. num. 14. de susp. Offic. Novay. de gravam. vassall. tom. 2. grav. 89. Reg. Capre. Littera consulti. 57. num. 20. lib. 1. idcirco iurisdictione tempore habui in personam officialis transmissa à illa theoric Baro aut se privasse, durante anno, in quo illum remove non potest,

test, iniquisque cogitur ipsum tolerare, de *Franc. cap. dec. 216*, cuius memor est *Azuar* ad *Capyc. dec. 20*, no. 6. & tradit iterum ad *dec. ejusdem Capyc. 121*, num. 3. *Causas*, *dec. 25*, par. 2. *Fischel. de pater. potest. p. 4*, cap. 6. ante num. 56. *Capitulum add. tract. de Baro. in prag. 3*, sub no. 128. & in *prag. 6*, no. 5.

Nec, quæ diximus de Vicario, excommunicato Episcopo, obijce facient, tunc quia *Sotus* in 4. *distin. 22. artic. 1. pag. 955*, illa non admittit, tradens, quod si Episcopus, postquam eum instituit, excommunicatur, non cessat institutio, tunc quia discrimen est inter unum, alterumque causum, nam Vicarius ad nutum Episcopi est amovibilis, ab illo dependens, & unum corpus censetur, non sic Barones Capitaneus, & hujus opinionis expressè, post *Abb. est Marat. in Specul. par. 4. princ. in 5. distin. 3*, num. 70. hæc scribens verba, *Illud tamen, quod dixi de Vicaria, non intelligi procedere in quolibet ordinario, ut per Abb. in c. lect. de offic. deleg. quia iurisdic. ordinarii non finitur morte defuncti, nulli minus finitur excommunicatione, & non dissentit Azil. in c. 1. Prator. in Gloss. fin. num. 24.*

14. Exceptio verò hæc excommunicationis, an anomala dicatur, teste *Mascardell. in præc. civil. par. 3. Gloss. similes*, num. 2. idèquæ proponi possit in quasvis iudicii parte, constat ex hoc *ritu*, ex quo id deducit *præfatus Mascardell. de jure vera est conclusio, cap. pin. de exception. in 6. Lapalleg. 54. sub num. 10. Roman. sing. 47. Borrell. p. 2. summ. decif. tit. 2. de prob. num. 61. Cordus in summ. seu. iudic. & Advocatorum, verbo, Exceptio, num. 13. Felin. in cap. exceptionum, de except. iudic. in præc. civil. cap. 131, num. 4. Hen. Scruff. conf. 7. nu. 1. *Olea de cessioe iur. tit. 6. qu. 11. num. 54. Virgil. de legitimat. person. cap. 34. num. 2.* etiam si præscriptus terminus cum peremptorio, ad proponendas dilatorias, elapsus fuerit, *elem. unica q. d. tit. de excepti.**

15. Unum notatu dignum, nè quæso, advertere omittas, hæc locum vindicare, ubi ipse excommunicatus ageret, non verò ejus Cessionarius, cui si ante litis contestationem non fuerit oppositum de cedentis excommunicatione, postea opposita, ei non nocebit, in ipso enim cessionario cessat ratio dispositionis pæ Summorum Pontificum, scilicet periculum anime, & communicationis, quæ efficit, ut hæc exceptio, in quacumque iudicii parte admittatur, ut lepide observat *Olea cit. tit. 6. q. 11. num. 54.*

16. Sed dissentit *DD. in ea questione*, num isthæc excommunicationis exceptio, quæ obstat cedenti, obitet cessionario, iuste debeat repelli à limine iudicii, dum cedens in excommunicatione perseverat; etenim nonnulli indistinctè abnuunt, illam 3. cedenti non obflare; credunt, *Postb. de mandent. q. ser. 68. num. 3. Carpat. ad stat. Mediol. 1. tom. cap. 42. num. 85.* etiam in cessionario ex causa lucrativa, *Anton. Fab. tit. 12. consuejur. cap. 9.* Alii distinctione utuntur, ut cessionario directas mandatis actiones exercenti nocet, non verò utilibus experienti, *Casta de privil. credit. prælod. 2. num. 10. Gallat. de renunc. lib. 1. cap. 4. num. 74. Mirant. in l. 1. §. actor, ff. de præc. con. fil. Aris. de Misa lib. 1. var. q. 1. cap. 2.* Ceteri discrimen agnoscunt; inter cessionarium ex onero-

sa, & lucrativa causa, nam huic obflare credunt; *Bruner. à Sole q. 10. Marto de iurisdic. par. 3. cap. 9. num. 5. Bertain. de claus. infirmum. claus. 29. Gloss. 7. num. 2. Jo. Maria, & Novar. qq. forens. lib. 1. q. 118. Celsus Borgeal. de dolo, lib. 4. cap. 2. num. 30.* At novissime *Olea mem. q. 11. 2. num. 49.* suum exponens post *Riccioll. in tract. de iure person. extr. Eccles. grem. ex f. lib. 4. cap. 29. num. 6. vers. contrarium, Anton. Fab. & aliorum infestatur aleam, ut sive cessionarius sit ex onerosa, sive ex lucrativa causa, utiles ex sua persona actiones exercent, minime excludatur, dubitans de restrictione à *Riccioll. allata num. 5.* quando omne commodum actionis cessæ perveritum esset ad cedentem, quam, etsi verissimam *Olea* contestatur, non videt tamen quomodo cessionarius possit dici isad quem commodum actionis cessæ, & pecunia exacta pervenire non debeat, ut advertit etiam in *not. tit. 12. de cess. tit. 6. q. 2.**

17. Probari tamen debet infrascriptæ excommunicationis esse eisdem iuribus, & Doctrinibus hærentis mentionatis, à die tamen propositionis dictæ exceptionis, dicit *Tusent. coucl. 396. lit. C. num. 3. & coucl. 458. num. 3. lit. F.*

Verùm advertendum verbum prænarratum *tex. in c. pin. illis uti diximus, die, in quo proponitur, minimè computato, & consecutivè excludit diem oppositæ exceptionis; ergo non ab illo die exorditur prædictus terminus octo dierum, nisi dicamus hanc fuisse Tusei viri eruditissimi mentem, præhabita distinctione à nobis relata super *Actu 220. num. 35.* inter terminum statutum ab *Actu, & alterum à die actus.**

18. Jam dictam verò exceptionem apertissimis documentis probandum esse, dicit idem *cap. pin. monetaq. Jos. in l. decem, num. 51. §. de verb. obli. par. nimirum* in l. defectum probationum non admittitur iuramentum, *Roman. singul. 200. atquid Mascard. coucl. 691. lit. F. num. 2.* non enim probatur ex eo solum, quod quis fuerit denunciatus, *Ret. in nov. decif. 252. & decif. 400. Vant. in tract. de nullis. rubr. de nullis. ex defectu iur. delib. nu. 64. Marell. Galb. de mod. aris. §. 2. Gloss. nuic. n. 699.* neque ex sola fama, ut putant *Roman. conf. 349. num. 4. Marficc. varlar. resd. lib. 2. cap. 41. num. 5.* an verò per testes, qui appellatione documentorum veniunt, ex *Gloss. indicat. cap. pin. vers. Documentis*, extricat *Fatus dec. Rom. 380. p. 3.*

Non sic de facili propter illius exceptionem proponi in Curia Romana, *Rota ipsa* recordatur *decif. 6. de sentent. excom. in novis*, quia, ut *Speculator* fatetur in *rit. de except. §. vifo, sub n. 2.* ita demum hæc exceptio repellit agentem, si oppositio fiat, juxta formam traditam, in *d. cap. pin. de except. & merito Riccioll. in cit. not. de iure person. lib. 4. cap. 32. num. 42.* reprehendit *Tirraguel. quod cum Foregrin. de iure fisci, lib. 2. tit. 11. sub num. 19. in fin. scripserit in tract. de res. præd. consanguin. §. 1. Gloss. num. 282.* in Senatu Veneto, & apud Gallos hanc exceptionem non servarint foro seculari, ex Galliarum generalis consuetudine, dicens *Riccioll. id esse ex difficultate*, quam ipse perpendit in servanda sanctione, memorati *c. pin. & de generali consuetudine Curiarum*

- rianum Gallia, meminit Fab. in §. quid si tutor, in §. de tutor. Ferron. in consuet. Burdopol. tit. de reuoc. §. 7. & palam feruari in curia Tholosana, testatur Magist. dec. 96. lib. 4. n. 3.
- 59 Illa verò obiecta à quibus repellat excommunicatus, ultra à nobis adducta, per breuibus conuenientibus Episcop. Campen. in divers. iur. Canon. rub. 11. cap. 15. num. 54. & 141. lat. ubi pertrahant Aous meus ad Gramm. decif. 65. à num. 25. Gualter. de Bened. in rep. cap. Rayn. v. f. mort. itaq. testat. el. 1. num. 287. Viro. dec. 96. de Ponte conf. 41. Ricc. coll. 3. dec. 214. p. 1. & coll. 3. 205. 2462. 2729. & 3060. Nouar. coll. 3. 43. num. 3. Januensis in prax. cap. 7. num. 1. & cap. 23. Copilano. de Beron. pragmat. 8. par. 3. num. 35. lib. 1. Ferrer. recensens, quæ sint excommunicatus vetita, quæ verò concessa, & quo in casu, de priuileg. §. f. lib. 3. tit. 9. Neap. de Monte Alb. in libell. except. quib. de except. contr. aduoc. vers. Item excommunicatus, Aug. Clauis. in summ. verbo; Excommunicatio ultima, Nouar. in manual. cons. 358. cap. 27. à n. 17. potissimum repellit actionem ab agendo etiam contra alium excommunicatum, Glossa in cap. à nobis, de sentent. excom. siue civiliter, siue criminaliter agat, tam proprio, quam alieno nomine, ut tutorio, procuratorio, vel simili, Aous. de Virgil. de legit. person. cap. 15. num. 4. Sagr. de consue. lib. 2. cap. 8. num. 6. Jo. de Deo in Doctr. Aduoc. lib. 3. c. 3. num. 5. Bonacof. com. opin. verbo, Excommunicati, Clar. §. fu. q. 14. vers. Quarto nunguid, Grat. ad Vestr. in prax. lib. 7. cap. 1. num. 25. Duen. reg. 268. Jodoc. in prax. civil. cap. 121. num. 2. Dumas sum. 1. de pugn. DD. cap. 2. de qualif. offic. num. 1. Viro. opin. 261. Grilli. in traç. de pece publ. lib. 1. num. 22. lib. 2. Roman. singul. 632. Ferrer. de iuro fisci, lib. 3. tit. 11. num. 9. Ueglin. de consue. Riccl. tab. 2. cap. 19. num. 1. Seraph. decif. 182. num. 1. Ples. in opin. delib. cap. 44. pretendens, etiam suam, fuorumque prosequatur injuriam, Farinac. in prax. crim. tit. de accusat. q. 12. num. 39. de Grassi. in traç. de except. 4. except. pag. 26. etiam ratione officii publici, Nouar. q. 9. forens. lib. 1. q. 135. aduertens non obstat Viro. decif. 99. asserentem Prælatum, & beneficiatum excommunicatum posse ratione prælature, vel beneficii agere, illamque procedere in excommunicato occulto, non notorio, insequitur Ricc. coll. 3. 2730. p. 6. ut proprie
- 23 reā etiam agenti possessorio, & spolio, illius obstat exceptio, dixit Glossa in cap. ex infirmatione, de procur. Burr. in cap. cum quis, Glossa 2. de resist. spoliat. Cappell. Tholof. decif. 172. Feder. de Sen. conf. 116. Dec. in cap. intelleximus, num. 8. de Jur. dic. Avondan. de met. lib. 2. cap. 31. num. 14. nisi
- 25 ad recuperandam uxorem spoliatus ageret, Glossa in cap. quoniam 11. q. 3. Confess. reg. 692. Aous meus n. 4. loco num. 23.
- 24 Excommunicatione instrumenti liquidi petere ille nequit, voluit Seraph. de priuileg. juram. priv. 17. n. 85. Paul. de presen. instrum. par. 2. decl. 20. & 21. num. 9. Gualter. in prax. instr. 1. p. 2. par. rub. 1. num. 17. Thor. v. 84. num. 102. par. 1. Riccioli. in meon. traç. lib. 4. cap. 31. num. 1. Nec sententiam Cappell. Tholof. decif. 205. Ricc. coll. 3. 114. Cui peccatum etiam de iur. Borrell. par. 1. summ. decif. 312. 2. num. 306. Frece. de presen. instrum. par. 9.

- q. 3. num. 5. Paul. p. 4. declar. 19. num. 112. vers. Ex quo illud consequitur, Carav. in Ritu 160. num. 9. Gualter. in prax. instrum. verbo, Fuit ab eo preventus, sub num. 9. Anichin. de present. instr. cap. 1. num. 42. & cap. 5. q. 3. à nu. 1. Pont. ad Moscat. 1. per. Glossa. Reus, sub num. 52. Carpan. ad stat. Mediol. c. 46. num. 10.
- 25 Si verò excommunicatus provocatus fudit, ad se defendendum in Iudicio, licito iure comparere valet, & tanquam Reus propria tueri jura, Dec. in cap. decernimus, num. 17. de Judic. Marf. de p. ver. resol. lib. 2. cap. 41. sub num. 2. Suren. in 5. disp. 16. §. 4. Bertazz. in add. ad consil. crim. ejus potestis 391. lib. 2. tit. 4. Episc. Marant. par. 1. respons. 39. num. 74. Episc. Ricc. par. 1. decif. 23. num. 11. hoc limitans in hæretico. Ac procuratorem ad se defendendum constituitur, Camill. Borrell. in summ. decif. tit. 66. à num. 15. tom. 1. Iudicem recusare, & appellare, & omnia alia ad sub-defensionem facere, Dom. Consil. Staibon. cont. 2. resol. forens. 133. num. 10. Egg. Sausol. dec. 55. num. 22. non tamen reconuere, Aous meus ad Gramm. mem. decif. 66. sub num. 3. Nec poterit excommunicatus proponere exceptiones illas, ex quibus dicitur aliquid, agendo, consequi, teste Tuse. conclus. 358. num. 5. lit. E, exemptante in compensationis exceptione, quam proponere excommunicatus prohibetur, quia nullum excipit, sed etiam agit, Alex. cons. 12. num. 13. lib. 2. & cons. 225. num. 1. lib. 6. Roman. cons. 1217. quod durum videtur Cappell. Tholof. decif. 1. teste Ricc. coll. 3. 214. Et quod non audiat excommunicatus pro defensione rei sue, cum non conuenit, scribit Farinac. conf. crim. 68. lib. 1. & decif. 279. num. 3. tradit, illum non esse manutenendum in exactione pensionum, confirmant Cappell. Tholof. decif. 189. Carr. Sen. q. forens. 4. num. 6. & insequitur Anichin. add. traç. cap. 4. q. 4. num. 8. & cap. 3. sub n. 11.
- Denegatur etiam ipsi agere remedio 1. diffamari, C. de iugen. notum, ut post Ant. de Burr. Dec. Afflicti. & alios, notat Anichin. add. cap. 6. n. 15.
- 27 Eandem tamen excommunicationis exceptionem opponere queat Ritus in Afozem, eumque tanquam excommunicatum à Iudicio repellere, scribit Rendina in promptuar. receptar. sententiar. tit. 41. num. 7. ea quippe ratione, non excommunicatus etiam vitare obstringitur excommunicationem, Viro. decif. 96. num. 2. Borrell. tit. 42. n. 67.
- Verum, quod in defendendo non audiat, si contempnit excommunicationem, nec absolvi iuberit, observat Hyppol. sing. 360. incip. Scribitur extricatur Vestr. cap. 7. n. 25. & seq.
- 28 Cæterum, hæc, aliaque pœnas, quarum viginti memorat noster Caracita, patitur excommunicatus, si maiori excommunicatio sit innodatus, non verò si minori tantum, Alex. ad Clar. cit. in hoc, & ex Farinac. rationem caput Aous meus mem. add. sub num. 24. de qua maiori excommunicatione noster firmocinatur Ritus, teste Carav. sub n. 2. vers. lima. & quod simul excommunicatus talis semper presumatur, non probata absolutione, tangit Viro. dec. 8. Ricc. coll. 3. 117. Aous meus ad Cypre. decif. 37. num. 1. & decif. 137. num. 8. mem. Carav. hoc in Ritu, Ret. in Florileg. prax. conclus. 36. num. 33. & excommunicatus semel, non possit iterum excommunicari pro eademmet cau-

- fr, inquit *Pater Frangit de regim. Reipubl. lib. 1. disp. 3. §. 4. num. 106. Falley in prax. crim. cujus dicta huius Ritui conferunt, rub. aud. exco. §. n. 5. 1.*
- 29 Sed an publicè excommunicatus testari possit, negativè resolvunt *Archidiacon. in cit. cap. pin. de sentent. exco. §. 1. Andr. in cap. deceptimus, cod. tit. Vro. in sylo. commun. opin. conclus. 260. n. 5. Giachin. comm. opin. verbo, Excommunicatus, & alii relati à Novario in prax. elob. §. 1. §. 4. q. 33. num. 4. lib. 1. in ultima impressione, quibus cogit tradit *Feder. de Sen. in conf. 74. & iterum in conf. 118. quem laudat Amichin. add. q. 3. sub num. 6. Videndi P. Frangit de Regim. Reipubl. par. 3. lib. 5. de testam. disp. 88. num. 17. Goyas in l. Thauri 3. num. 15. Spina in Specul. testam. in Glos. rubr. par. 12. Vro. decif. 96. Ripin. in tra. de alit in artic. mortis, cap. 20. num. 14. & insuper Ann. allegat. 25. Fachin. contrav. jur. lib. 5. cap. 88. Croll. commun. contra commun. q. 310. Riccioli in tra. de iure person. lib. 1. cap. 58. Gall. de except. lib. 3. exco. cap. 10. par. 2. num. 8. & except. 4. tit. 1. p. 4. Novar. de priv. miser. person. priv. 162. firmans omnino valere testamentum ad favorem pœ causæ, post Thar. in compend. dec. Regis, p. 2. verbo, Testamentum. Sed an valeat huiusmodi, tradunt DD. in cap. cum inter, de except. Pet. Gilson de praescript. par. 3. cap. 6. num. 77. Avend. de mor. lib. 2. cap. 31. ut propterea possit contrahere, scripsit Alex. in l. 2. §. si quis, num. 4. ff. qui testif. cog. Vro. decif. 96. necnon Tolet. in summa. lib. 1. cap. 11. num. 3. resolvit excommunicationem, si contrahit, peccare, contractum autem esse validum, Argyl. de Sacram. disp. 14. dub. 12. num. 118. Novar. in manual. cap. 27. num. 36.**
- 30 Ritui denique nosces in prima parte loquutus fuit de exceptione opponenda aternis, id est ad invicem, scilicet ab una parte adversus alteram principalem, deinde verò subdit contra testes, qui jure communi repellitur ob hanc exceptionem. *Jodoc. in prax. crim. cap. 50. num. 16. Putius decif. 3. num. 3. & 4. laique probat Farinac. in prax. crim. tra. de testib. tit. de oppos. contra person. test. q. 56. à num. 240. ubi inquit, id evenire, quia excommunicatus est infamis, etià ex officio Judicis, ut ille subdit num. 256. etià si fuerit post terminum opposita, idem num. 260. Aufser. de reproh. test. 2. 41. Alberic. de Malefis Papienf. de testib. cap. 3. num. 33. & 34. Dambondr. in Enchirid. crim. tit. de reproh. test. num. 16. Lancello. Contrad. de offic. Prator. in conf. civil. tit. de person. test. num. 37. Jacob. Novell. in reg. 216. num. 2. Burfat. in conf. 20. num. 50. vol. 1. Vro. decif. 99. num. 3. Cramill. Borrell. par. 2. summa. decif. 15. de test. reproh. 317. hanc restringens regulam in causa hæreticæ, ex Zachin. Vgolin. in tra. de hæretic. cap. 13. num. 1. & in teste excommunicato testificante contra alium excommunicatum, ex Spec. Nullo de S. Georg. & Vro. cui non adheret.*
- Sed huius nostri Ritui adductus verbis *Carari. num. 20. censuit, exceptionem istam oppositam adversus testes in Regno non statim admitti, sed eos nihilominus recipi, deinde in termino repulsa reprobari, & Falley tangit in prax. crim. in capiendi informatione in testibus inimicis, Rub. cap. inform. & rub. concord. repulsi. Contradicit verò Mojonstall. par. 3. adductu Glos. Similiter, num. 3.*

illos incontinenti relicto, affirmans, etque indubitabilis est de iure conclusio, cap. decernimus, de sent. exco. in 6. Attentis autem nostri Ritui verbis, dicendum arbitror, statim repelli, si in promptu probetur exceptio, quod si in promptu non verificetur, reici possunt in termino repulsi, aut alio quovis tempore, probata exceptione ipsa, tuncque eorum dispositiones invalidæ omnino sunt.

Verùm, quando, & in quo tempore debeat fieri hæc probatio in promptu, vigore huius ritus faciendæ, colligi poterit, ex traditis à nobis super ritu 166. num. 108. nunc addimus videndum *Anchor. conf. 372. sub num. 2. & Tusc. adducta conclus. 96. num. 4. existimantes infra modicum tempus ad iudicis arbitratum, in quem modum explicata jam dicta verba præsentis ritus non dissentiant à pia Summorum Pontificum dispositione, in capitibus à me supra citatis, quin non nocuisset illi malitia hominum calumniosè ejusmodi exceptionem opponentium impulsu, tanto morbo censuerunt adhibere medelam, præfatum terminum octio dierum emulgando, ita, & ritus iste, ac ratione quidem sanxisset.*

- 31 Sed adversus procuratorem opposita jam dicta exceptio, quando sint nulla per eam gesta, tangit *Gregent. dec. 223. & Vaz. dec. 99. num. 4. Avons mons ad Gramm. decif. 66. num. 1. tradens, acta nullitati obnoxia non esse, facta cum excommunicato in iudicio admissio, & iterum in observ. ad Capyc. decif. 83. à num. 4. & decifum refert Marquest. add. cap. 41. num. 3.*
- 32 Aliæ verò exceptiones contra testes sint, nè ad merita reservandæ, vel earum intuitu statim reiciendi testes, atque i testimonio ferepido repellendi; tractat *Rejard. ad Clar. q. 24. num. 25. & melius num. 241. aperitque Imbrin. distinctione utens de jure communi, vel Regni, in tra. de repulsa, par. 1. confid. 1. num. 99. cuius distinctio non videtur admittenda, cum etià de jure communi verior, & communior sit conclusio, reservari ad merita, ex cumulatis per *Farinac. q. 62. à num. 350. nosque dicimus super Ritu 288. à quo deceto reservante, appellatio denegatur, Facien. de probat. lib. 1. c. 58. num. 50. cuius dicti multiplicem rationem carpit Didac. de Mor. ad Gramm. decif. 66. num. 4. & nonnulla notæ ibidem Avons mons num. 1. & ad Capyc. decif. 109. num. 5. tangens casus, in quibus dicatur in continenti aliquid factum.**

RITUS CCXXXVII.

Item, quod nullus admittatur ad denunciandum aliquem de usuria pravitate: sed admittatur ad accusandum, agendo via ordinaria, & tunc Advocatus, & procurator fisci dictarum causarum procedant ordinariè contra dictum accusatum ad privationem bonorum suorum omnium.

SUMMARERUM.

1. Huius Ritui verba aperti pugnant cum aliis, quibus nititur, Ritus 195.
2. Denunciatio est sermo, ad præsertim, quibus licet denunciare.

- 3 Accusatio hodie cessat in crimine hereticali, & ejus in locum subingressa est denunciatio, ad quam ita tenemur sub censuris, quemadmodum & olim ad accusandum.
- 4 Denunciator in causa Sanctissimæ Inquisitionis, jurat, idcirco testibus enumeratur, repetitur, ejusque datur copia, non secus, ac testium.
- 5 Usuraria pravitatis in crimine procedi ex officio non posse in regno, ostenditur.
- 6 Abrogata nemini hodie est observantia Rit. 196. verum in parte dispositio Constit. Regni, Usurarium.
- 7 Usus erant publicis quis dicitur.
- 8 In contractu nuntius an possit interesse ab initio percipi, aliquid usurae labe?
- 9 Recensentur DD. pro utraque sententia.
- 10 Autor verò non recedit ab opinione absolutæ negationis, comprobata in Rit. 60. n. 10. to. 1. sed illam restringit in interesse versualem, & in publico mercato.
- 11 Qua sit differentia inter simplicem negotorem, & mercatorem.
- 12 Mercatoribus plura, aliis vetita, jura indulgere. Capto pignore pro mutuata pecunia, an liceat eis interesse recipere.
- 13 Pactum, quod fit juramento credituris de eo, quod interesse favore mercatoris subsistit.
- 14 Interesse interesse an illis debeat.
- 15 Lucrum mercatoris semper dicitur certum.
- 16 Interesse ad quam rationem debeat taxari, & quid in Regno.
- 17 Radices percepti ultra legitimum modum, an quantitas cedere debeant in extinctionem sortis principalis, etiam in contractu censuali.
- 18 Referitur novissima determinatio S. C. in causa Ill. Principis Recell.
- 19 Qua decisio solva pace tanti Senatui Autori non ardeat, & rationes adduntur.
- 20 Casus expressæ juris sanctione carens regulatur à provisione legis in casu simili facta.
- 21 Juris dispositio circa imputationem sortis in usuris procedere debet in censuibus redditibus, qui usuris similes sunt.
- 22 Valet argumentum à legitimis usurariis ad usuras redditum.
- 23 Imputationis provisio aequitate nititur, & proinde amplius extenditur omnes contractus, quibus aequitas adaptatur, etiam contra fœsus.
- 24 Nec quod pecunia fit à mortua penis venditorem in contractu censuali repugnat imputationi, & quare?
- 25 Minusq; obflare dicitur, quod imputatio non possit fieri in partes diminuat sortis census, sicuti neque in partes, invito creditore, illa solvi potest, & cur?
- 26 Corrumpi etiam demonstratur alium obicem, quo imputatio impeditur, nisi scilicet possit dari extinctionem sortis census, sine intentione venditoris solventis in aliam causam, non habentis voluntatem redimendi.
- 27 Deservit quoque aliud obiectum, quod sicuti emptor non tenet velare retinere & imputationem opponere adversus venditorem repentem, sic non debeat cogi ad retinendum, & imputandum, ut ad imputandum judicetur.
- 28 Fidejussor potest compellere venditorem ad reddendum.
- 29 Cohæres alium cohæredem.
- 30 Tertius potest redimere, invito debitore.
- 31 Census constituto valeat ut ex pretio redactio ex mercibus, vel ex debito ex alia causa, aut nomine debitoris assignato.
- 32 Aestimatio quando debeat fieri, potius infimo, medio, vel supremo.
- 33 Modi quibus pretium rei definiatur, iudicantur.
- 34 Census contra legem constituitur ratificatione, vel reddituum solutio non validatur.
- 35 In eo non venditur locum, text. in l. emm à matre, C. de rei vendic. & in l. 2. Cod. de rescind. vendit.
- 36 Contractus iniquitatem sapiens in totum ac corruptus, an sit reducendus remissivus.
- 37 Si appareat evidentia, & in promptu de nullitate, & iniquitate contractus censuales, est deneganda creditori manutentio in exactione censuum.
- 38 Expensarum decisio Domini Prasæ de Franchis 376.
- 39 Pactum, quod ab desistit solutionis tertiarum, vel ex alia causa, si repeti possit in contractu vitalitio non subsistit, & proinde instrumentum pro sorte principali, liquidum non potest.
- 40 Census vitalitii contrahtur si à principio creationis ea lege vendatur, ut si repeti possit, illicitus erit, & in fraudem usurarium.
- 41 Quod solvitur pro emptione hujusmodi census non capitale sed primum dicitur.
- 42 Nec eadem venditori licet sit restituere hoc pretium.
- 43 Pretium census vitalitii si fuerit solutum creditori capitalis prout cessio in beneficium ementis censum vitalitium adversus huiusmodi, an solvi, vigore cessionis à tali creditore obtenta possit capitale vitalium repeti.
- 44 Negativi resolvunt, & memoratur fœsus in causa Ill. Comitissæ Quaranta, cum hæredibus Ill. Ducissæ Gravina.
- 45 In emptione census vigore cessionis juris lœndi, antequam pro sorte est etiam pro usuris.
- 46 Decisio emanata à S. C. jundis aulis, in causa memorata Comitissæ Quaranta recensentur, qua fuit revocata in gradum nullitatem.
- 47 Conclusionem traditam à Novar. Zucch. & Novar. quod census vitalitii, similis in eff. pro duci possunt converti in emptionem census perpetui inter eundem emptorem, & venditorem, Autor admittit, cum declarationis posita à Salsg. & rite traditur.

HUJUS RITIS verba aperte pugnant cum alijs, quibus utitur Rit. 195. quippe, quod illa lanciant, nullum admitti ad denunciandum in causis usuraria, sed ad accusandum tantum. Illa verò utrumque rejiciunt, atque unico contextu mandant, nullum admitti ad accusandum aliquem de usuraria pravitare, vel ad denunciandum, nisi cum obligatione penali: ejusmodi itaque concurrente obligatione, & denunciare, & accusare permittunt illius & ipsius verba; negant verò alijs

& prænarrata nostri *Ritus*, ad iudgmentum, non nisi ordinaria in eo crimine procedendum esse, scilicet per viam accusationis, atque idem non omnibus licere, sicuti liceret, si per viam denunciationis procedi posset, led eis dumtaxat, quibus jus accusandi de jure conceditur, & consecutivè illis, qui suam vel suorum injuriam prosequuntur.

2. Ex his præterea deducitur tunc verbis, licere quandoque accusare, quibus, & denunciare negatur, quamvis vetitis accusare cessari prohibitos quoque denunciare, dixerit, & jussit quidem, *horr. in l. Dinus, num. 7. ff. de custod. reor. cujus doctrinæ veritatem inquirat Julius Clarus, q. 7. num. 2.* qua in questione de denunciatione fati; De accusatione verò in *q. subseq. 11.* eamque cessare in hæreticali materia comperimus, quandoquidem Christianos omnes teneri accusare hereticum, quamvis occultum, sicut probet *Simanch. de cathol. instit. tit. 19.* omniumque voce comprobetur, *Reges singul. 3. num. 1.* etiam sub pena excommunicationis, virtute *Constit.* quæ commemorat *Farinac. tract. de hæret. q. 197. num. 35. & Graff. lib. 4. decif. cap. 18. num. 24.* usque tamen exoluisse comperimus ad evitandum periculum, in quæ incidunt, si accusationem non probarent, atque idem accusationis vice passim hodie denunciatione utuntur ad eamque tenentur sicuti olim ad accusandum, teste *cod. Regum. num. 31. & tract. de hæret. p. 2. num. 55. & Farinac. q. 185. sub num. 40.*

- Quoniam, advertimus nimirum censura ligari prædicta hodie non denunciantem, veluti antea non accusantem, ut cili videre apud eundem *Farinac. eod. q. 197. num. jam dicto 35.* copiosè eam rem tractantem, cum amplius omnibus multis, & summis labijs delibavit, *Episcop. Campani divers. Juris Canon. rub. 12. cap. 13. num. 147.* qui quidem denunciator testibus annumeratur, prohibet insequitur *Abb. Alterri. & Tanchei*, scriptis *Simanch. eod. rub. 19. num. 16.* quapropter jurat, repetitur, ac simulibus revincitur, quibus, & aliis testes, & jussuque denunciationis copia, sicut, & testium conceditur reo, petenti repertorum copiam, quæ quidem asserunt, ne quæso obliviscaris. Alia verò plura de denunciatione referimus super *Risn 272.*

5. De usuraria verò pravitate scriptissimus in *Risn 20. & 21. tom. 1. & in Risn 196. hoc 2. tom.* hic tantum adjungimus pauca, neolim ad individuum hujus *Risn* observantiam spectantis, sed etiam nonnulla alia in praxi necessaria.

Nempe denunciationem non admitti; sed accusatorem tantum in hac materia usuraria, & consecutivè ex officio procedi in hoc crimine, habu posse, deducit *Mascatelli in praxi criminis rub. de privi. usura criminis n. 2.*

6. Et præterea non solum abrogatam *Risn 196.* observantiam; verum dispositionem quoque in hac parte *Constitutionis Regni Aferiorum*, non obstante posteriori sanctione Regis Ferdinandi de anno 1482. quæ add. *Constit. congruatur.* Siquidem Carolus Imperator invictissimus postmodum delaravit jam dictam constitutionem locum sibi vendicare, & subsistere voluit contra manifestos usurarios, in *pragm. 4. de usur. ac procedi nimirum posse aduersus eos, adhuc nulla præce-*

dente partis instantia. Idem scire oportet; quis publicus, & manifestus dicatur usurarius, quod explanant *Covarr. varior. resol. lib. 3. cap. 3. Compagn. super c. Regni Aferiorum n. 1. Clar. 4. n. 1. n. 14. Anna singul. 588. cum seq. Menoch. de arbit. casu 398.*

8. In *Risn 20. num. 10. tom. 1.* juris interpretum insequendi fuimus aliam affirmantium, non posse, absque ulum labe, ab initio pacifici de certo interesse in contractu mutui.

Non ignoramus hanc sententiam suos habere contradictores, inter quos sunt *Hosienf. in cap. salubriter, num. 4. vers. idem de usur. Navar. in summa de 5. præcepto Decal. cap. 13. num. 221. & de usur. num. 15. & 42.* tredecim rationibus ipsius opinionem muniens, contrariis occurrat, & *conf. 7. & 10. num. 2. de usur. conf. 1. de offic. judic. Lopez de contrah. & negot. lib. 1. cap. 23. num. 3. Molin. de contrah. disp. 315. num. 5. Tolent. & alij à Gratiano laudati, tom. 2. discip. forens. cap. 387. num. 4. & 5.* insequiturque alijs relatis *Banacin. tom. 2. Moral. Theol. de contrah. disp. 3. q. 3. punct. 4. præf. 2.* non dissentit *Covarr. 3. var. cap. 4. num. 5. vers. item & illud, Sord. decif. 259. num. 16. & de alim. tit. 1. q. 45. num. 76. Rota Roman. apud Farinac. decif. 692. p. 2. dec. 331. in recoll. & decif. 372. Poregra decif. 84. num. 1. Modon. dec. 72. & 73. Majrill. dec. 245. Raphael de Turris decif. 13. 14. & 15. & in tract. de cambiis, disp. 3. q. 11. à num. 43. Gama decif. 110. & ibi additio Diva de Meno, Panteur decif. 339. lib. 1. Rota Genuens. decif. 1. num. 44. decif. 97. & 99. num. 3. & decif. 139. num. 8. Magon. dec. 32. Ojfeh. dec. 143. Caffill. 2. contron. cap. 1. num. 67. & alij quos retribuit Tuse. verbo interesse, concl. 107. & Barbof. in l. 2. 1. p. num. 44. & in l. de divisione, num. 25. ff. solut. matrim. & conveniunt nostrates, nempe *Dom. Reg. de Ponto de potest. proteg. tit. 4. de regal. impetit. 6. in fin. D. R. Rev. in prag. 1. de usur. num. 45. Dom. Reg. Capce. Galeota lib. 1. contron. cap. 50. num. 2. & cap. 61. n. 45.**

9. Ipsi verò recedere non audent à sententia absolute negativa in eodem *Risn 20.* comprobata, freti rationibus ipsomet in *Risn* adductis, Doctorumque auctoritatibus, quibus addimus *F. Jannar. in suis Theolog. respons. c. 8. D. Confil. Hadrian. cap. 17. in contron. illam restringendo, prout eodem in Risn notavimus, vers. addimus, quatenus interesse conventum intra ejus quantitatæ confinia consisteret, quæ versimiliter mutantis interesse poterit, si pecuniam ille retineret, vel in solito negotiorum, Nunc eandem confirmamus restrictionem, potissimum in gratiam publici mercatoris, in quo aliquam propinquam potentæ probationem non requirit *Hermesl. videndus, in add. ad Gregor. Lopez in Gl. 4. l. 10. tit. 1. p. 5. num. 318. Burjat. conf. 68. num. 36. Gntier. juram. confirmat. p. 1. cap. 2. num. Fontanelli. dec. 91. num. 7. Emin. Cardin. Spada lib. 2. conf. 226. num. 7. & tom. 3. conf. 201. num. 3. Ognate p. 2. tom. tertii rit. de usur. tract. 3. disp. 105. scd. 5. num. 112. Mered. 1. cont. cap. 13. & cap. 4. contr. cap. 42. & usque ad 45. Ciriac. contron. 368. Clerim. lib. 1. contron. c. 29. num. 52. Honoratus Lasterd. in tract. de usur. q. 72. & 74.**

- 10 Magna etenim cōstituitur differentia inter simplicem mutuam, siue negotiorum, & publicum mercatorem quamvis ipsi nominum varietas ostendit, *arg. l. si idem C. de Codic. Negotiator ille dicitur, qui certam pecuniam ad certam habet negotiationem designatam*; Mercator autem qui assidue, quodam plures negotiationes exercet; ad omne, & quodcumque mercaturæ genus, totum ejus patrimonium destinatum tenens, teste *decis. Genues. 37. num. 13. hixia tex. in l. 1. §. 1. ff. de tributor. ad hunc ubi Glos. in margine notat, mercatorem non dici, qui in una merce mercatur. Pluralitas negotiorum, non solum cambiorum, sed respectu aliarum rerum mercatorem, facit Stracc. de mercat. l. par. num. 842. & 62. in fin.*
- 11 Ipsa propterea mercatoribus, plura alijs prohibita, jura indulgere; Capto pignore, pro mutua pecunia, absque usuram labe, recipere interesse, eis licet, si *Honorati Lasterod* credimus, sic firmanti, *quasi. 98.* Pactum, ut creditoris juramentum stetur de eo, quod interest, licet alijs forsitan prohibitum (de cuius pacti viribus, re-missive scripsimus *add. Rit. 20. sub num. 10.* in gratiam mercatoris jure subsistere, proit, & jurifurandi suppletorii facultatem, notavit *Hermosill. add. loco num. 358.* & non dissentit *Lasterod. q. 76.* Bessis usuras recipere nulli alij Imperator Julianus permisit, quam mercaturam gerentibus, alijs leviores præstari mandavit, in *l. eos C. de usur.* & interesse omnino prohibitum mercatoribus concedit *Fontan. dec. 91. num. 9. ex dec. Gen. 37. num. 15. & Lasterod. de usur. q. 86.* & videndus *Frat. pract. obfer. 12.*
- 12 Hac agnoscens *Cassill. 2. contrav. add. cap. 1. num. 5.* scripsit, lucrum mercatoris semper dici certum, & majus in eo præsumi, quam in alijs ob continuas merces, quas paratas habet & legitimam proinde, & ab omni usura alienum interesse *15. & 18.* pro centenario in mercatore, putarunt *Bologn. conf. 12. & Barfat. conf. 67. num. 34. & Dec. con. 111.* Excessum non judicavit illud duodecim pro centenario, qui si collybio sexaginta designaret, majorum utilitatem recipere, & dissentire non videtur *Consil. Recc. lib. 1. respons. 73. n. 20.*
- Sed iustus nostrum S. C. decem pro centenis mercatoribus deberi, decrevit apud *Dom. Præsid. Merlin. cap. 75. in fin. lib. 1. contrav. forens. Reg. Cypri. Latr. decis. 133. num. 3. Tartagl. in præd. erud. M. C. cap. 6. num. 13. Rep. Sanfelice. dec. 124. num. 10. lib. 1.* & majoris quantitatæ in illo facti timentate injustum, vocavit *Dom. Consil. Paul. Stat. ib. res. 91. lib. 1.* & statuta Cremonæ, & Mediolani, similem taxam ducatorum decem, mercatoris statuentia, quam non majorem lex in alijs personis concedunt, refert *Reginell. præd. quasi. cap. 13. num. 1.* & alia vigere in eorum Regionibus, scribit *Veronens. conf. 15. num. 5. Caesar. Monent. conf. 147. num. 7. Narbona in l. 15. tit. 18. Glos. 4. lib. 5. recom. pil. num. 19.* quem laudat *Hermosill. add. loco. num. 306. in fin.* & hoc admittunt *Ror. Genues. decis. 1. num. 43. decis. 19. num. 19. dec. 30. num. 6. & dec. 191. l. num. 5. Corther. dec. 38. num. 1. Nevisan. conf. 27. Caceran. dec. 146. num. 2. Alex. Ronden. dec. Fiso 17. num. 4.*
- 13 Idem eodem in *Rit. 20. sub num. 11. vers. imo redditus*, notavimus juris sanctionem, ut excessus, ultra debitum usurarum modum, solutus à debitore in sortis extinctione incederet, tum si per errorem solveret, *l. creditor. §. Titius, ff. de solut.* tum si scienter timore tamen sortis solvende, *l. si non sortem, ff. de condit. indubit.* & explicant *Alex. Angel. & alii ibidem, Paul. de Castro, & Gothofr. ad. in l. eos, §. si quis autem C. de usur. Ofas. dec. 115. num. 11. Fontan. decis. 209. l. num. 12. Cassill. dec. 209. Fiv. decis. 373. Giurb. dec. 85. num. 25. Escobar. de ratiocin. comput. 14. locum vendicare, etiam in excessu soluto à debitore censuali ultra decem, juxta commune DD. placitum rerum judicatarum auctoritatibus munum quibus addo *Lorream allez. fiscal. 24. tom. 1. qui laudat Bar. in d. l. si non sortem.* exclamantem, hoc quotidie præfari contra usurarios, si solvantur nisi usura, ut officialis faciat hoc computare in sortem, *Solic. in l. eos §. si quis, C. de usur. num. 7. Alex. conf. 80. lib. 3. l. num. 11. Gratian. tom. 5. discept. forens. cap. 911. num. 13. Gaspar. Rodrig. de ann. reddit. lib. 1. q. 9. num. 17. rejecta decis. Aveniensis apud Hic. in de Laurent. 66.**
- Contrariam verò aleam infectati sunt DD. à potestate adducti in *Rit. 166. num. 136. hoc tom. 2.*
- Supremum verò Tribunal nostri S. C. neutram sententiam absolute approbare noluit, mediam viam amplectendo, in causa Ill. D. Hieronymi Carrasa Principis Ruesselle, & D. Fabritii Carrasa, Marchionis Castrivecetis filii, & nepotis respectu Ill. D. Fabritii Principis senioris, cum hæredibus Ill. Principisse Conchea. Etenim cum Princeps senior, esset debitor D. Dorotheæ de Capua Principisse Caspoli, virtute censuali contractus in annuis duc. 1764. ad rationem annuorum ducatorum quinque, & et trium pro quolibet centenari, pro capitali pretio ducatorum 31619. receptorum in tot effectibus Regis Curix, absque alagio, vigore publici instrumenti, sub die 17. Augusti 1626. & hoc, cum pacto de retrovendo, pro eodem pretio ducatorum 31619. solvendo in pluribus vicibus, dummodo qualibet solutio esset, ad minus ducatorum 5000.
- In anno 1634. sub die 2. Maii, prædicti Princeps, & Marchio hæredes militare judicium in S. C. nullitas contractus, eo quod pecunia recepta non fuit numerata, sed in tot effectibus Regis Curix contra formam Bullæ Pontificis Nicolai, & præg. Regis Alphonsi, qui est 1. de censibus, vel saltem ad iustum metam illum reducendum, tam respectu tertiarum, quam capitalis, attento, quod effectuum valor, juxta communem estimationem, erat ad summum, ducatorum 16000. Et solutiones etiam superius in causa tertiarum factas, eisdem in extinctionem capitalis.
- 14 Et instructo processu, referente Domino meo Socero Hartensio Papi sub die 24. mensis Januarii 1661. votantibus Ill. Didaco Bernardo Zuffa S. C. Præsidente, Marchione Matone, Illustri Marco Antonio Colli, Marchione Olivetti, D. Acanio Rustano, tunc Consiliario, tunc Præsidente R. C. & DD. Consil. D. Thoma Caravita, & Paulo Jannettasio, emanavit sententia, in his verbis: *per hoc*

hanc nostram diffinitivam sententiam dicimus do-
centuram, pronunciamus, sententiamus, atque
declaramus, de capitali ducatore triginta unius
mille, sexcentum, decem, & novem, scilicet quatuor,
& gratum, contento in venditione annuorum in-
strumentum, scilicet per q. Valsperem D. Fabritium
Carissae Principem Rocella, in beneficium qu. Illu-
stris D. Dorotea de Copia Principissa Caspali,
fuisse, & esse deducendum, & reduci debere, prout
presenti nostra diffinitiva sententia deducimus,
ducatus quadraginta quinque pro quolibet centena-
rio. ex causa alagii, & pro remanenti capitali
effectivo, deducendo dicto alagio, correspondendum
esse ad rationem ducatorum septem pro quolibet
centenario, à die inchoi contractus, & superfluum
solutum, ultra rationem praedictam, cessasse, & ce-
dere debere in causam capitalis, quando pervenit
ad summam ducatorum quinque mille, & solu-
tum, ultra dictos ducatus quinque mille, fuisse, &
esse compensandum cum tertius, & postea decur-
si, & non soluti, penes Mag. Didacum de Mer-
catis Secretarium S. C. Virum omnibus virtuti-
bus, bonisque moribus ornatum, in Registro
sententiarum anni 1661, fol. 79. & in banca Anelli
de Fusco Act. Mag.

Cui sententia incerta pars acquievit. Nam
Princeps illam exclamabat pluribus ex capiti-
bus, potissimum, quia sententia fuit iniunctum,
quod pro restanti capitali effectivo, deducto dic-
to alagio correspondere debet ad rationem ducato-
rum septem pro centum, à die inchoi contractus,
quando venditio fuit facta ad rationem ducatorum
quinque, & tertium, & quod singule, & om-
nes quantitates solutae creditrici pro tertio verò
non debitis, non expectato, quod pervenerint ad
summam ducatorum quinque mille, debent in-
tegrè deducti, prout deductus censeri, addebat, ex
veto capitali, singulis temporibus, & diebus, qui-
bus illae singulae solutae fuerunt, & de tempore
ad tempus, praesertim ad evitandum cursum usura-
rum, & sibi tertiarum. Et haec dicitur Dorotea,
respectu deductionis alagii tantum, provocaverunt,
& pendet adhuc provisio facienda.

15 Sed, ut verè fatear, (salva pace tanti Senatus)
nec animo meo isthac sententia aridet, dum fir-
miter inhæreo opinioni scribentium, excessum solu-
tum in contractu censuali, atque alia opposi-
tione compensationis, quotannis sortem princi-
palem pro rata extinguere.

16 Etenim, si indubitati est, quod casus expressa
juris sanctione carens regulatur à provisione legi-
s, facta in casu simili, Barz. in l. de quibus an.
2. ff. de legib. & tractatur secundum naturam eor-
um, ad quorum similitudinem magis accedit, l.
1. ff. si quis servum, ff. de pos. l. cum qui, ff. de
commod. l. naturalis, ff. fin. ff. prescrip. verb. Et
17 dispositio, vel communis Sententia, in uno ca-
su recepta, servari debet etiam in altero casu ei
equiparato Corrat. in tract. commun. opin. pag.
179. num. 141. quem sequitur Forinac. in repet.
judic. q. 1. num. 33. quomodo dubitari poterit,
quod legis provisio, ac communis Sententia re-
cepta circa imputationem excessus, ultra legiti-
mum modum usurarum soluti, procedere similiter
debeat in excessu soluto, ultra legitimum modum
censualis annuae constitutionis? Quando censua-

les redditus non solum usuris similes sunt, & pa-
riter suspecti, ut firmavit Novar. tit. de usur.
verfic. vigesimo secundo nota, num. 69. & 78. Fe-
lic. de censib. lib. 1. cap. 9. num. 12. verfic. quia Cen-
sus, Jec Baptista Luppi, & alii, quos loquitur
Larrea d. alleg. 24. num. 20. Sed eodem nomine
continentur, ut ex Auth. exemplum sacri pragmat.
novell. 160. ibi, (Si quis id pactum, sine redditum,
sive usuram appellare velit) firmat Goshfr. ibi-
dem dicens (nisi aliud est redditus, quam usura)
sicut, & quodcumque augmentum, ex quolibet
contractu licito debitum, Pegnar. dec. 30. n. 4.

Nec quia fructus appellantur, ab usuris dista-
re intelliguntur, cum etiam usurae fructus Civiles
dicuntur, Glos. in l. Usurae, ff. de usur. & ex innume-
ris fiat Larrea ibidem n. 19.

Quin, si specialiter cautum habemus in jure,
ut excessum ultra legitimum usurarum modum
creditor exigens, in sortem imputare compellatur,
add. l. ea, ff. si quis autem, C. de usur. non solum,
ut ex hinc contumacia feneratoris aviditas
puniretur, sed ut debitor de suo gravamine
redemptionem sentiat, Fab. in l. si non sortem, in
verbo, Sed si supra, in fin. ibi, Qui majoris solu-
tionis affectus incommodo, liberationis instantis be-
neficium subrostat.

Valeat propterea argumentum à legibus usura-
riis ad nostros redditus, ut propriis verbis dixit
Roderic. de ann. redditibus, lib. 2. quaest. 1. num. 11.
fortis valebit, quando iustum legis ratio, ac
finitis in redditu censuali urgebit, ut in hoc theme-
te, ubi eadem viget ratio, resignandi avaritiam
creditorum, eadem puniendi eorum avidita-
tem, eadem sublevandi debitores extortos ad ex-
cessum.

18 Insuper cum imputationis provisio, aequitate
nixa sit, l. inter Tutores, ibi, Aequitas, que me-
rum ius imputationis induxit, ff. de administ. Tut.
& aequitas fuit, ut usurarum cursus vitaretur, l.
etiam si, ibi, Aequitas compensationis usurarum
excludit compensationis usurarum excludit com-
pensationem, C. de usur. non poterit redditus de-
bitori non assistere, & jumento esse, quando,
sicut certum est, quod dispositio juris, que ali-
quid de equitate providet, ac super aliquo con-
tractu disponit, procedit etiam in omnibus con-
tractibus, quibus potest talis equitas adaptari, ex
d. l. inter Tutores, & ex l. 4. l. 10. & 21. ff. de Com-
pens. firmat Goshfr. in eadem l. inter Tutores, lit. R.
Sic certissimum etiam est, majorem aequitatem
provocare annualem censum ad decem, Pontificio
jure introductum, quam constituto usurarum,
civilis sanctione praefinita, quae sex pro centena-
rio excedere non poterat, attento Jure Codicis, l.
eos, ibi (ceteros autem homines unum dividimus
usurarum nomine stipulari posse) C. de Usur. nam
dicta dimidia erat ultra centesimam, quae quode-
cim pro centum importabat, ut notat Lestor. de
usur. q. 4. per tot. & praecipue num. 38. Et attento
jure digestorum in quadrante multoties subibat,
l. 21. ff. de ann. leg. & in quinquages l. 17. ff. de
usur. l. 15. & l. 16. ff. de Aliment. & Cibariis
l. 7. ff. admun. Tutor.

Quia de re imputationis dispositionem in omni-
bus contractibus liciti vendicare locum, firmavit
ex aliis Euseb. de rationin. compt. 14.
num.

num. 2. Perreg. conf. 107. num. 2. & 4. lib. 7. Et in omnem talium, tenuit Tindar. tra3. de Compens. art. 5. num. 39. & 40. & art. 6. per res. & principiū in contractu, & redditu censuali, probat, & admonet Larrea d. alleg. 24. num. 14. in fin.

Et contra Fiscum admitti dā. de causa imputationem debere, voluntur, de Ponte conf. 19. Reg. Valera. conf. 78. num. 34. & etiam ad evitandum cursum interesse, firmanunt de Ponte *idem*, & Praef. de Franch. dec. 644. n. 5.

- 39 Nec obicitur scitū, quod licet æquitas eandem urgere videatur, ad vitandum cursum census, ac ad evitandum cursum usurarium; tamen, quis subiectus sunt diversa; nam fides census tanquam non debita, sed demortua penes venditorem, repugnat imputationi, quæ requirit debium reciprocum, ex l. *Possit quem*, ibi *(Id quod invicem debitor)* ff. de *usur.* & l. *f. consilias*, c. *eodem*. Et fors usurarius, quia exigibilis erat, ac debita, imputationi consentiebat. Ideo, ob incomparabilitatem, in utroque procedere non poterit dispositio eadem.

Nam advertatur, quod in hoc obice manifesta jacet æquivocatio; etenim sub nomine indebiti accipitur, tam indebitum simpliciter, scilicet, quod nullo jure debetur; quam indebitum secundum quid, scilicet, quod idem non est debium, quia peti non potest. Et confunditur distinctio predicta notata à *Fabro in rational. in l. in diem 30. ff. de censib. indeb.* Sub quā distinctione, facili negotio, oppositio resolvitur; nam licet verum sit, quod imputatio non potest fieri cum indebitum omni jure, & simpliciter, *continuu. 137. §. cum ita, ff. de verb. obligat.* Potest tamen fieri cum indebitum secundum quid, scilicet, quod peti nequit; Quia sicut debitor, à quo peti non potest, solvere recte valet, & solum repetere non potest, d. l. *in diem debitor 30. sic*, & debitum, quod peti nequit, in imputationem venire non repugnat, ut docet *Faber. ibidem in Dec. post mod.* quia imputatio; solutio est, l. *si peculium de stat. homin.* Quia de re, cum fors census idem dicatur non debita, quia cum creditor petere non valet; sed solum in libera facultate venditoris est ejus restitutio, idem sicut potest à debitore restitui, l. *quod certa*, 70. ff. de *solut.* sic poterit imputari, d. l. *si peculium*, & *Faber ubi supra*, quia imputatio admittitur semper, ubicumque potest cadere solutio, etsi solutio à creditore peti nequireret, ex l. *jurisgentium*, §. *igitur nuda*, ff. de *pos. & ex l. etiam*, ff. de *compensat.* concludunt *Martius. d. tacit.* & *ambig. lib. 11. tit. 28. n. 12. Arias de Mesa varior. lib. 1. cap. 15. sub num. 3. alius venditor census, in cujus beneficium est constitutum, ut fors ab eo suo repeti non possit, ex suo beneficio odium, & damnum reportaret; quod repugnat vulgaris juri.*

- 40 Nec replicetur, hanc responsionem applicari non posse, quando agitur de imputatione in partes diminuas fors census, quæ sicut in partes, invito creditore, solvi non potest; sic nec imputari; etenim, imputatio facta solutio cum sit, non potest operari plurius solutio; quia nunquam plus potest fictio, quam veritas.

Quia nos dicimus versari in sorte census, cuius natura est, ut in partes redimi possit; Aded

ut pactum contrarium tanquam in iniustum damnatum veniat à *Novar.* & aliis innumeris, quos sequitur *Duard. de censib. in §. 5. de redemption. quæst. 16. num. 7.* qui etiam *ibid. §. 3. quæst. 21. num. 14.* advertit *Roder. contrarium* scilicet, non minus fuisse, & veritatem esse sententiam, assensum censum in partes redimi posse, invito creditore; unde eodem argumento adversari convincitur, dicendo, quod fictio, ad finem census potest in partes, invito creditore, extinguī per redemptionem, sic per imputationem; & ex hinc non plus potest fictio, quam veritas.

At quando prævaleret opusculo (quæ verior est) pactum, quibus constituitur, censum in partes minutas redimi non posse, invito creditore, et potest habere locum in redemptione conventionali, quam fieri necesse esset per actum retrocessionem, scilicet, per sortis restitutionem; & partium consensum, ut ex l. *1. c. quando licet ab emptione discedere*, notat *Rein.* argu. *Croc. post tra3. de cens. dec. 388. num. 2.* Non quidem in redemptione legali, quæ sit per imputationem, à lege ipso jure, & natura rei exigente, independenter ab hominis ministerio, ac consensu, *Duard. d. q. 4. num. 13.* quia lex quando imputat, factum creditoris recipiens excessum considerat, ejus voluntatem in acceptando imputationem non exquirat, tenent *Duard. d. quæst. 21. num. 12.* *Escobar. cit. comput. 14. num. 6.* *Faber in rational. in l. posteq. in prima declarat. ff. de compensat.* & ad vitandum cursum servarum operatur in instanti, ipso jure, de *Franch. dec. 642. num. 5.* *Sard. dec. 107. num. 2. & 6.* *Valera. conf. 38. num. 36.* & creditoris voluntas si requireretur, nunquam daretur casus imputationis, quia nunquam creditor suos præjudicio, & damno, ex imputatione proveniunt consentiret, & provisio imputationis ferviret de vento, nam in nullo casu posset verificari, quia nec creditor usurarius, cum quo expressè loquutus fuit *Servola in d. l. si non sortem*, potest cogi recipere solutionem in parte, l. *Tutor §. Lucius, ff. de usur.* & ex l. *si solus*, §. *qui fundum*, ff. de *contrah. emptio. Ottoman. q. 30. vers. Ergo si autem litem*, *Anton. Gomez varior. cap. 10. num. 2. vers. 3. casu*, & per eadem jura, *Escobar. de ratiocin. d. comput. 14. num. 15.*

Unde sicut creditor usurarius, qui etiam partem à debitore obligatam recipere non tenetur, ac regulare potest, & usuras etiam integras percipere, d. l. *Tutor*, §. *Lucius*, §. *de usur.* tamen recipiendo usuras excessivas, vel non debitas, imputatur in sortem tenetur, cit. l. *Si non sortem*, & d. l. *102. ff. de solut.* & d. l. *101. §. si quis autem*, sic creditor casualis, licet invitatus non possit cogi recipere sortem à debitore solvente, debet tamen imputationem sublinere, ex paritate rationis. Quia recipere est in voluntate Creditoris. At post acceptationem, quoniam, factum suum explevit; quo imputationis legi se submisit, ei non solum resistere non valet, sed præsumitur consentire, nam faciens aliquem actum, videtur se adstringere legi loquente de illo actu, *Jul. in l. si dicitur*, ff. de *negot. hered.* Imò accipiendo excessum, quia occasione sortis, in sortem etiam accepisse intelligitur, & estimatur, ex *Anton. Bartoli in d. l. si non sortem*, ibi *(Hic vero solutio*

*sum profuturis, directo computatur in fortem, si-
cut si pro forte esset solutum, quoniam fortis occa-
sione solvitur.*

21. Corruit ex hinc alia obiectio, quia imputatio-
impugnatur, male scilicet posse dari extinctionem
fortis census, absque intentione venditoris, qui
cum solvat in aliam causam, demonstrat, non ha-
bere voluntatem redimendi.

Quia, ut diximus, debitor solvens illum ex-
cessum, quia occasione fortis solvit; in fortem
directo solvisse reputatur, juxta *cis, Bartoli* mo-
nitum.

Eo magis; quod ad restitutionem hujus ob-
jecti considerare, expedit, jura in provisione im-
putationis, solvendum intentionem non deside-
rante, & expresse statuisse, imputari excessum in
debitore, & per errorem, & per conventionem
solutum, *d. l. 102. in f. si solvit. l. si non fortem,
ff. condit. indeb. & l. 1. ubi, s. si quis autem, C. de
usur. ac per verba præceptiva, & importantia ne-
cessitatem, cit. l. si constet, ibi *supra* jure, pro solu-
to compensationem haberi oportet* independentem
ab hominis facto, & consensu, *Duad.* in puncto
*d. quæst. 21. artic. 2. Fab. in d. l. postquam, in
1. dec.*

22. Nec obviatur, quod in debito censuali ullo
modo admitti possit imputatio: Tum quia ven-
ditor repetere, & condicere potest solutum, in
alias invitatus redimere cogatur, quod Pontificio
jure vetitum est: Tum quia emptor, qui non po-
test retinere, & imputationem opponere adversus
venditorem repentinam, non debet cogi ad redi-
mendum; & impugnandum, ne ad imputa-
tionem, quod voluit dicere *Oba*, licet multis ver-
bis se involuisset, *de rest. jur. cit. s. quæst. 10. num.
43. & 44.*

Siquidem responsio prompta est; nam verum
non est, posse venditorem solutum excessum re-
petere, ac condicere, quia statim ad creditor ex-
cessum scopie, illum lex in fortem imputavit
quia imputationem, abstulit jure condicendi à de-
bitore, qui solvit, & exemit ab obligatione restitu-
endi creditorem, qui recepit. *d. l. si non fortem*
*(Dicitur Secutus: rescriptis repeti quidem non possit,
sed forte imputandum) & idem* autem reddidit,
creditorum à molestia repetitionis: & debitorem
condictionis beneficio privatum, tutum fecit pro
ea parte ubi usurarum solutione, *l. hujus, ibi,
(usuras non posse repeti manifestum est) C. de
solut.*

Nec verum est, quod venditor, quia repetere
non potest, invitatus redimit; quia non tunc redi-
mit, quando impeditur repetere; nec ideo impe-
ditur, ut compellatur redimere; sed excluditur à
repetitione, quia ante redemit quam repeteret, &
quia, cum solvendo excessum ex suo facto impu-
tationem causavit, eidemque ex hinc consensisse
extimatur, juxta *Bart.* effectum in pluribus *mon. l.
si non fortem*, & juxta id, quod dicitur de ven-
ditore census, qui ob moram in solvendo tertius,
fortis redemptionis locum præstat, non dicitur in-
vitus restituere, sed ex illa mora repetitioni con-
sentire, ut ex *Gabriel. & Garro.* docet *Duad.
post tract. de censib. decis. 152. num. 21. & seq.*
necesse habet eandem semper approbarem quia,
quod semel placuit, amplius displicere non po-

test; tunc quia excessus solutus tanquam in forte
tem imputatus, non existit, ut repeti valeat.

Imò nec poterit reperiri venditor census, cui
imputatio displicet, & qui repetere desideret ex-
cessum ob sui beneficium in fortem imputatum.
Si imputatio, quæ supponit utriusque partis uti-
litatem, *l. 1. C. de compensat. & l. 102. in f. si
solvit. quia in si autem creditorem, Faber in l. 1. idem s.
ff. de compensat.* & in interesse debitoris est huius
data, cujus potius interest censum extinguere,
quam excessum simpliciter repetere; *l. 1. idem, ff. de
compensat. cum juribus supra citatis*, sicut effi-
cacissime concludit, quod nullus debitor census
habet poterit imputationem non consentire, cum ne-
mo sit, qui, quod sibi prodest, non appetat: Sic
advertit, quod argumentum contrarium tanquam
fundatum super casu incerto, & scire impossibili,
vanum est, & non attendendum.

At quid implicaret, si venditor imputationem
approbare cogetur, & eidem invitatus assentiret?
Quæ lex vetat, ut ad id compelli possit? que re-
pugnans contrarium suadet? Pontifices ordina-
runt, ut per emptorem, vel ejus actum, aut con-
ventionem, venditor cogi non possit ad redimen-
dum, ut *Martini. V. in Bulla*, ibi, *(Sed ad hoc
hujusmodi Censui venditoris invito nequequam re-
emptores arctari, vel stringi valerunt) & Fiat V.
in sua Bulla de Censib.* ultra personas emptorum
ordinatio non extenditur; ex *l. si servum, s. non
dixit, ff. de acquir. hered. firmat Cenc. de Censib.
quæst. 102. num. 7. vers. non repugnat*. Omnes aut
calus coacta redemptionis donati non intelli-
guntur, & legimus procedant, *Cenc. ibidem, &
Duad. tract. de Censib. tom. 2. §. 5. quæst. 14. vers.
Imò, & sed jussore.*

23. Sic fideiussorem posse compellere, venditorem
ad redimendum, quia ejus meliorem conditionem
facit, firmanunt, *Cenc. & Duad. ubi sup. Cenc.
par. 2. cap. 5. num. 5. & seq.*

Sic coheredem redimentem suam partem posse
coarctare coheredes ad suas partes redimendas, ead-
em de ratione ex multis tenuit *Cenc. ibidem, nu.
29.*

Imò, & tertium posse redimere, Invito debito-
re, & ab eodem extorquere fortis restitutionem,
vel census continuationem, probant *Duad. de cen-
sib. tom. 2. §. 5. quæst. 23. num. 20. & seq. & Cenc.
ubi supra.*

Unde, & fortius poterit id lex. Quæ sicut ab
omni usurarum suspitione, & dolo vacat, quod
fuit causa, ut emptor compellere venditorem ad
redimendum prohiberetur, ut advertit *Rota apud
Cenc. decis. 182. num. 6. post tract.* sic & meliorem
conditionem venditoris faciendæ regulam habet
pro se, *l. solvendo, ff. de neg. gest.* Imò lex eo facilius,
& potentius facere id potest, quod non compelli-
directo venditori, ut solvat ad redimendum,
sed solutum imputat, cui natura ipsa rei videtur
consentire, *Duad. d. qu. 21. num. 13.* Et per obli-
quum ex ejus facto damno, causat debitori be-
neficium; & ut celerius constet, ipso jure opera-
tur, secundum verum modum conferendi benefi-
cia multis, sine juris repugnantia, ut distinguit
Gerbese. concludendo, *Linio*, *de rest. jur. in d.
l. solvendo, lit. F.*

Valeat ne constitutio census ex pretio redactio

24 à mercibus antea venditis, vel ex debito ex alia causa, affirmativè sentit *Cenc. de censib. qu. 18. à nu. 38.* & non dissensit, si rectè pendatur, *Felician. de censib. lib. 1. cap. 4. à nu. 10. Duard. de censib. qu. 18. Rodrig. lib. 1. qu. 13. à num. 1. vers. Ego sub correctione* hoc non intelligens si species iusto pretio fuerit æstimata, nam alias si plus iusto pretio, non rectè agi, concludit, confirmat *Avenda. de censib. cap. 38. num. 2.* & concinunt tradita à *Mastrill. ad Petr. Greg. de censib. qu. 5. sub nu. 224. & à Duard. qu. 24. nu. 4.* & desectunt ex hac ratione ad *frag. 1. de contrahib. hujus Regni*, per quam improbantur contractus censuales ini-
 25 cap. 27. à nu. 6. notabili de kribit, esse em æstimandam pretio infimo, non autem medio, vel superiore, & juxta morem Regionis, notat *Gratian. discip. forens. cap. 589. nu. 16. Cenc. qu. 47. à nu. 3.* attento valore currenti tempore contractus, *Sard. cap. 191. lib. 2. ex text. in voluntate de de rescind. vend. Cyprian. in l. ad rescindendum, C. de vend. J. de cens. 53. col. pen. lib. 2. Gratian. discip. forens. cap. 600. nu. 6.*

Hinc nomen debitoris, receptum loco pretij, valdè cont actum reddat, omnes concludunt, illud debere esse exigibile, sine sumptu, absque difficultate, non solum tempore contractus, sed omni tempore, *Roder. qu. 13. ex num. 35. Mastrill. cit. loco, verbo, Pecunia numerata, nu. 177. Salsad. in l. abrog. cred. par. 1. cap. 40. nu. 65.*

26 Et modus quo plus pretium re definitiatur, recentè *Avenda. add. 27. à nu. 21.* nempe omittis alis; testium depositionibus, qui de illo specie testificentur, *Orner. lib. 2. var. cap. 3. Pinell. in l. 2. C. de rescind. vend. p. 3. cap. fin. à nu. 8.* Inamento æstimatum, *Pinell. add. cap. fin. Jo. Lap. de usur. 2. §. 5. num. 124. & ex instrumentis venditionis similitum rerum, Lup. cit. §. 5. nu. 18.* alique quos *Cavalcan. laudat dec. 45. nu. 48.*

27 Sed census contra legem constituitur, an valideatur ratificatione, vel solutione fructuum illius, seu tertiarum negati à solvunt *Rodrig. lib. 1. qu. 9. num. 4. Felis. an. lib. 2. cap. 1. num. 24. Rota Romana apud Concina dec. 513. num. 20. Duard. lib. 2. qu. 21. num. 27. & lib. 2. §. 5. qu. 16. à nu. 6. & Salsad. add. trad. p. 1. end. cap. 40. non enim dependet validitas contractus à partium voluntate, sed à lege, propterea in eo locum non vendicat regula text. in *Leom. à matre 14. C. de rei vendit.* quem exorat *Ann. alleg. 23. nu. 8. & 9.* nec Dialectiani, & Maximiani sententia in l. 2. C. de rescind. vendit, quod contractus census consignativi non agnoscat. Quod si unus nummus deficiat, alij dixerunt censum nullitati obnoxium esse, alij reducendum fore, de quo alibi diximus, & petra-
 28 tant *Felician. lib. 1. cap. 90. num. 12. Greg. qu. 8. & ibi Mastrill. ex num. 21. Less. de justit. & jur. lib. 2. cap. 23. dub. 15. Jo. de Salsad. de censib. dub. 23. num. 4. Rodrig. lib. 1. qu. 7. Avenda. cap. 36. nu. 14. Duard. §. 2. qu. 26. nu. 147. Reg. Rois. in alleg. in fortis per Reg. Pragm. in cit. Pragm. 1. de censib. lib. 4. jur. Regn. nu. 82. vers. Remans mod. & per ipsum Reg. Rois. in pragm. 2. ex num. 4. de censib. idem Reg. Rois. dec. 5. C. quorum meminit *Juden Franco. Moria Prag. lib. 1. discip. forens. cap. 15. à num. 34.*
 Tom. II.**

Pras. Merlin. contro. cap. 96. ex num. 17. Mastrill. dec. 94. nu. 13. & dec. 245. Farinac. inter moviff. dec. Ret. Rom. dec. 159. Gratian. discip. forens. cap. 111. & num. 10. & cap. 543. nu. 6. Gait. de credit. cap. 2. tit. 7. num. 1580. Leonard. de usur. qu. 64. num. 37.

28 Ex quibus dicebam in confesso doctissimorum virorum, quod si appareat evidenter, & inprom-
 29 ptu, debitorem censum non habuisse sortem, vel subesse legitimam causam, negandi solutiones censum, non esse manutendum creditorem, in possessione, etiam si pluries exigisset à census venditore, ex *Pess. observ. 62. pag. 223. Duard. de censib. qu. 20. nu. 1.* haud refragante dec. 376. apud *Pras. de Franco.* nam ibi debitor erat emphyteuta, & fructibus se aliena, fructus percipiebat, Archiepiscopus dominus directus duxerat de nullitate contractus ex causa modicatis census. Unde in casu victorio, & succumbente erat debitor emphyteuta, & proinde, nil mirum, si contrarium decidit Concilium Sicilie apud *Guar. dec. 100. à nu. 36.* & non illepide hac perpendit *Anichin. de pign. cap. 2. dub. 4. ex num. 140.*

Indicavimus etiam in *ritu 166. num. 16. pa*

29 Etum, ut propter defectum solutionis tertiarum, vel aliam ob causam possit fortis repeti, & contractus rescindi, non subsistit in contractu vitalicio, subnectimus tunc *German. in prag. cap. 10. nu. 6. Reg. de Ponte consil. 1. lib. 2. P. Mastrill. cons. 8. Reg. de Marin. lib. 1. quotid. resol. cap. 195. nu. 15. & cap. 306. Reg. Tap.* necdum in dec. 5. C. 25. ibi adducta, sed in *jur. Regn. tom. 4. prag. 2. de cens. num. 124. Ricc. in prax. Eccl. resol. 93. Novor. ad prag. 2. de censib. collect. 3.* quasi omnes edocentes, non posse liquidari instrumentum census vitalitij pro capitali.

30 Siquidem hic contractus exterius permittitur, & sustinetur, quatenus fors non potest repeti, alius esset usurarius, & prohibitus ex traditis per *Bald. vol. 3. cons. 210. Dec. cons. 123. vers. servit in pradi* do censu, nu. 1. *Molin. de contrah. qu. 388. sub n. 61 Politian. de censib. lib. 1. cap. 7. sub num. 19. vers. Quia ubi debitor, & consensu tradita à *Griroll. dec. Dolan. 83. num. 7.* & aliis adductis à *Regente Rois. in prag. 2. de censib. num. 6.* ac plenius à *Salsad. in liber. cred. par. 1. cap. 20. à num. 7.* fit enim hujusmodi contractus per viam emptionis pume, ut per *Gail. lib. 2. observ. 8. & Salsad. nu. 7.* & emptor census vitalitij dicitur emere usufructum, ut tradit *Gratian. discip. forens. cap. 596. nu. 5. Leonard. de usur. qu. 49.* cumque in contractu emptionis pretium ita detur, ut venditoris omnino fiat, ad trad. in l. 1. §. de contrah. empt. l. 1. §. in primis, & in l. Julianus, §. vicius §. de us. empt. *Leonard. §. 6. in prin. & in hujusmodi census*
 31 vitalitij contentus illud, quod solvitur pro emptione census, quod vulgo capitale appellatur, non retinet nomen capitalis, sed pretij, prout docet in puncto *Baldus vol. 2. cons. 154. sub nu. 3.* sequitur, ut, stenta natura census vitalitij, nullo unquam tempore possit repeti solutum pro emptione ipsius ex parte emptoris.*

Neque potest idem pretij restitui à venditore, etiam volente extorcere pactum de retrovendendo,

32 do, in contractu fortassis appositum, quia, attenda primitiva natura census vitalitij, non remanet

D d in

in facultate venditoris census, restituere eandem quantitatem in pretium solutum, ut se eximat à solutione tertiarum, & pactum de retrovendendo non sustinetur.

Si enim concederetur hæc facultas venditori, committeretur usura ab emptore, quoniam reciperet interea tertias, ad rationem quicquidem pro centenario, & rehaberet exinde idem pretium solutum, quod est omnino prohibitum, usura enim non possunt exercere centesimam partem, *per tex. in l. ubi interest, ff. de mant. fact.* & prohibentur non solum recipienti, sed etiam danti, ac propterea denegatur venditori facultas, restituendi illud idem, pro quanto hæc restitutio esset occasio, committendi usura, cum non solum sit evitandi malum, sed etiam occasio mali, *ex tex. in l. 3. ff. de ann. leg.*

Hæc discussa accessit fuisse in causa III. Comitissæ Quaranta, cum Gubernatoribus Montis Misericordiarum, & pauperum erubescensium, hæreditibus Ill. Ducissæ Gravinae. Etiam in discussione relationis ceditorum q. Ducis Gravinae, Antonii Ursini, inter quos Ill. Ducissa Gravinae fuit relata. 16. loco creditrix pro summa duc. 8415, uti cessionaria hæreditum quon. Augustini Doria, dubitari contingit, an creditum dictorum de Doria, quod pro quantitate prædicta representatur ab Ill. Ducissa, & ætate tempore contractus, & assensus, est posterius creditu Ambrosii du Nigro senioris possit, juxta ætatem creditu Julii Centurionis, creditoris æternis dicto Ambrosio, & dimisso pecunia præfati Augustini, gessit Junibus, ad beneficium Illius.

Cumque creditum dictorum hæreditum, de Doria cedentium formaretur ex pluribus summis, nempe ex ducatorum 4919. debitis ex causa census perpetui venditi ab Ill. D. Antonio de anno 1608. ex duc. 2221. debitis, ex causa census vitalitij venditi ab eodem de mense Septembris 1497. ætate duc. 15. m. & deinde conversis in capitale, dicti census perpetui in dicto anno 1608. ex duc. 1666. in quibus anno prædicto fuit assertum, remansisse duc. 15. m. solutos prædictas redditibus vitalitij, hæc morte novissorum, ad vitam quorum fuerat facta venditio, qui duc. 1666. una cum præfatis duc. 3221. fuerunt postmodum conversi in censum perpetuum, ut suprà & ex quantitatibus debitis ex causa interesse decurso post gradum nonem gradum dicti Ill. Ducis, factam de anno 1629.

Dicebat insignis Advocatus hæreditum Ambrosii de Nigro, Dom. Franchisq. Antonius Audreasius cessionem factam à Julio Centurione non procedere dicto Augustino cessionario, quo ad præsentem anteriorem respectu tertiarum, tam vitalitiarum, quam decursum ab anno 1608. ex causa census perpetui, quia hæc tertie dependent ex contrahibus initis inter dictum Ducem, dictumque de Doria, nulla præcedente jurisliendi cessione, & quo neque præcedere poterat, quia Julius Centurione dimissus erat creditor ex causa mutui, & in Regno absolutum est, emptorem census non alia potiri anterioritate pro tertijs, nisi, quam sibi concedit dies contractus, haud refragante, quod capitale solvatur creditori anteriori.

ri, cessis Juribus, nisi fiat emptio census, prævia cessione jurisliendi, juxta decisiones relatas à R. Capte. *Larr. dec. 16. tom. 1. R. Marci. lib. 2. disp. 75. num. 15. & D. Confil. Strabon. resp. inf. 81.* alijsque confirmant à nobis adducti in *Rita 166. num. 139. & 140.* quibus addimus *Oleam de cession. jur. tit. 5. q. 1. ex n. 10.*

Et quoniam, ex adverso contendebatur, cessionem factam à Julio Centurione prodesse scilicet dictis de Doria, ad præstandam anterioritatem pro duc. 1666. in quibus præfatus Dux, & Augustinus asseruerunt remansisse duc. 15. m. solutos in an. 1597. in pretium census vitalitij, & pro quibus in anno 1608. fuit facta venditio census perpetui stante reservatione primorum Jurium, dicebat idem advocatus, cessionem prædictam, neque juxta mentem esse pro prædictis duc. 1666. quandoquidem supradicti duc. 15. m. quos solvit dictus Augustinus, vinculatos, ut solverentur Julio Centurioni, fuerunt soluti in pretium census vitalitij, cujus natura est, ut capitale omnino sit perditum, non demortuum, nec ullo unquam tempore eadem quantitas possit reberi, ac proinde, dñm Augustinum Doria non remansisse creditor ejusdem Ducis in prædictis duc. 15. m. Jurium cessione facta contra Ducem pro summa prædicta, quæ alioquin esset profusa, non potuit in prædicta facti species, prodesset abstrahito debito, quia à quo abstrahitur prædicamentum, abstrahitur, & prædicamentum, ad *text. in l. 1. ff. de dol.*

Et facta relatione in S. C. à Dom. Repente Antonio Merello, tunc Consiliario, sub die 31. Januarij. 1659. manavit scitum, junctis clausibus S. C. quod hæredes Ducissæ Gravinae, remaneant graduati 16. loco pro rata pretij census vitalitij, si quandoque absque tertijs. Ex quibus videtur duo habita fuisse per veris, aliamque quod contractus census vitalitij poterat resolvi vigore pacti de retrovendendo in eo adjecti, & proinde pro repetitione pretij, prodesset cessionem creditoris dimissi, sed tertias non gaudere anterioritate, vigore cessionis obtente. Alterum, quod pactum de retrovendendo pro eodem pretio non sustineatur, & illud esse reducendum, tanquam illicitum, ad iustitiam, & debui ratam pretij liquidandam, habito respectu ad decursum vigis emptoris dicti census de quo, propositis nullitatibus à prædicto de Nigro, populum, demonstrando cessionem factam in beneficium Augustini de Doria remansisse proratis iustitiam, qui in actu emptionis census vitalitij minime remansisse creditor Ducis Gravinae in autis 15. mil. solutis Julio Centurione, neque pure neque sub conditione resolutiva, non obstant pactu de retrovendendo in instrumento appposito, factu, verba, junctis etiam alijs S. C. referente. Doctissimo Consiliario Paulo Strabonem, prævia maxima discussione, fuit provisum, nullitates obflare, de mense Maij 1662. in Banca de Amica.

Quin, conclusionem, firmatam à Novario in *cit. collect. 363. num. 7. de censu. Zach. decif. 28. num. 20. & decif. 48. num. 15. Nogueroi. alleg. 32. n. 3.* quod census vitalitij semel in vice producti, possint converteri in emptionem census perpetui inter eundem debitorem, & creditorem, admittimus.

mus, cum declaratione, rescripta à *Salgad. n. 27. ex Felina*, & alijs, quos laudat; dummodò scilicet non fiat venditio census perpetui pro eadem quantitate, numero, quæ fuit soluta, sed tanto minoris, habito respectu ad vitæ decursum à die emptionis census vitalitij, alias contractus injustitia niteretur.

Nec bene deducitur, quod ex quo census vitalitius potest converti in perpetuum, ergo vitalitius habet in se capitale, & illius emptor in initio constitutionis ipsius remanet creditor pretij soluti ut capitalis, dum in emptione census perpetui, in quæ potest converti vitalitius, necessario requiritur capitale tenem quidò vitalitius convertitur in perpetuum contractus nō fit per viam redemptionis, quia hoc redemptio in vitalitio omnino prohibetur tam emptori, quam venditori, sed fit per viam novæ conventionis, & venditionis census vitalitij, quæ fit eidem debitori; sed venditori, æque, ac si ei venderetur usufructus, cui vitalitius census equiparetur, ut per *Salgad. d. cap. 20. à num. 24. & 27.* cumque qui prius erat emptor, & dominus census vitalitij, stante venditione, consequitur sit pretium illius, dum quilibet res recipit estimationem in genere suo, ad *text. in l. pretia rerum ff. ad l. falcid.* & venditionis contractus pretium requirit, ad *text. §. pretium. in l. de empti.* hoc pretium, sive æstimatio census vitalitij venditi à creditore, convertitur in censum perpetuum, medio actu occultato, ad *text. in l. singularia, ff. si. cert. pet.* & qui prius erat debitor ex causa census vitalitij, sit debitor ex causa census perpetui tam pro tertijs quam pro capitali, quod est pretium ab ipso debitum, ex causa venditionis census vitalitij: Atque ideo poterit ex hoc iuste inferri, quod census vitalitius in eie productus, habeat in se pretium, non autem quod habeat capitale, & poterit ex prædicta conclusione deduci quod stante venditione census vitalitij, quæ sit in actu conversionis illius in censum perpetuum, venditor fiat eo tempore creditor debitoris sui, nō quod creditor pro pretio vitalitij.

R I T U S CCXXXVIII

Item quod post terminum datum ad probandum, non recipiantur aliquæ scripturæ, verum, ubi pars producere vellet, Curia accipiat ipsas & non ponantur in processu, sed teneat eas magister actorum, & scribantur in eis presentate post terminum, scilicet die tali, &c. post terminum, &c. Judices deinde videant eas ad eorum declarationem, & recipiant dicto modo etiam post conclusum.

S U M M A R I U M.

1. *Hujus Ritus sanctioni, quod lapsæ termino, non recipiantur scripturæ collimate dispositio Constit. Regni & lite legitime contestata, Rituum 239. & 240.*
2. *Præag. 11. de ordin. Judic. permittit, recipi scripturæ, etiam post conclusionem in causa factam, cum clausula reservativa in forma, quidquid ejusmodi clausula importet.*

Tom. II.

3. *Etiam dicta clausula non existente, in Regno non servantur in hisce Ritibus disposita, sed juri communis, quod ad conclusionem usque illarum presentationem fieri possunt.*
4. *Ad paria judicantur esse conclusum, & sententia in causa.*
5. *Rel. doctus in cap. cum dilectis de fide infirmæ perpenditur.*
6. *Hodie nedum illa recipiuntur, etiam post conclusionem, sed etiam tempore expeditionis causæ, & usque sententiæ prolationem inclusive tam si ab actore, quam si à Reo presentantur.*
7. *Quæ nostrorum Tribunalium prædictæ receptæ quoque extat in Senatu Cataluniæ.*
8. *Terminus ad concomitandum tales scripturæ, si publicæ, sive privatas presentatas, & ad impugnandum illas conceditur.*
Dummodò privata aliquam fidem faciant.
9. *Casaris Urssili placitum, terminum esse impartiendum, ad comprobandum apocryphum trinitate signatam, post conclusum in causa, approbavit S. C. apud Reg. Sausfeld. decis. 146. in fin. tom. 1.*
10. *Publica scriptura, etiam illa dicuntur, quæ aliquæ probationis indigent, & decisio R. C. adducitur.*
11. *Scriptura ex archivio extrahenda ut probent, quæ concurrere oportet.*
12. *Terminus datur ad concomitandum copiam auctoritate Notarij exemplatam post conclusum, prædictam.*
Decisio S. C. assertur, quia impartitus fuit terminus ad concomitandum copiam Bullæ Papalis.
Materia scripturæ privata, remissiva, tangitur.
13. *Post conclusum in causa, obstringitur principis recognoscere literas missivas.*
14. *De termino ad impugnandum servocinantur DD. qui reconvenerunt.*
15. *Terminus ad impugnandum, an concedatur adversus scripturas forenses, sive judiciales inquiritur, & contraria determinationis reconvenerunt.*
16. *Hic terminus distat à termino ad repulsionem.*
17. *Prædicta, circa datationem hujusmodi termini ad impugnandum in scripturis contenta, quod quando contentum in scriptura fuit enunciatum in libello tunc ille non concedatur adversus scripturas presentatas post conclusum, Auctori non satisfacit, & querit.*

1. **H**ujus Ritus sanctioni prohibenti, lapsæ termino statuto per Judicem ad probandum in causa, non recipi scripturas, ab altera ex partibus presentatas, sed extrâ processum teneri ad instructionem ipsius Judicis mandatis, collimate dispositio, *Constit. Regni Neap. exordientis, Lite 2. legimi contestata, necnon Rit. seq. 239. & 240.* sed præg. *Cursu dilationum*, quæ est 11. de ordin. Judic. permittit, recipi etiam post conclusionem, in forma tamen factam, scilicet cum reservatione presentandi scripturas infra dies quatuor ex *dec. Aff. 271.* Ideoque vigere observantiam in S. C. faciendi conclusionem cum clausula, salva productione scripturarum, scribit *Urssili. ad Aff. dec. 283. num. 14.* scilicet publicarum, non au-

D d 2

cim

eum privatum, quæ de se fidem non faciunt, ex altera ejusdem *Affl. dec. 272.*

- Videatur insuper *Cappella Tholof. decif. 14.* de conclusione, cum prædicta clausula, loquente. Quæ reservatio producendi scripturas ex antiqua præxi, & si non fuerit specificata intelligitur in conclusione simpliciter facta, juxta placitum *Præsid. Vincens. de Franch. decif. 631.* vers. an verò, *Gallup. in præx. S. C. p. 2. cap. 29. nu. 8.* vers. 7. & proinde, etiam tali non existente clausula, observari in S. C. & Curia Regii dispositionem juris communis, on dictorum Rerum admonent tdm *Ifern. tdm Affl. in add. Confil. lita legitimo*, alteraque, *Jurisperitorm.* tdm *Merant. in 6. p. adu. 8. num. 47.* & seq. quorum sententia *Muscatello* displicet p. 7. *Glof. Scriptura sub num. 9.* eo sultus supposito, quod jux commune ad conclusionem usque illarum præsentationem fieri patitur scilicet cõ exclusive, in *cap. cum dilectis de fide instrumentum.* ubi *Felin.* plures adnectit ampliationes, & restrictiones, *Ant. de Amat. decif. Marchia 95.* idemque *Marant.* inibi laetatur *Epi. cap. Camp. ad Olin. in Rita. Curia Archiep. Neap. 33. num. 9.* ca ratione quam *Carav. r. it. seq. prope dit num. 2.* quod ad paria judicantur esse conclusum, & sententiam prolatam in causa, *Marc. de Mantua sing. 25. num. 4. Mut. ad Constatud. Penormi, cap. 5. num. 30. Herculan. de attens. c. p. 22. num. 10. Sard. conf. 150. num. 77. Reg. Valenz. conf. 46. num. 24. lib. 1. Marc. Antuat. Engen. conf. 21. nu. 20. Præf. Merlin. contro. for inf. cent. 2. cap. 23. num. 14. Dom. Judex Francifc. Maria Prat. ad Muscat. par. 6. Glof. Scriptura, vers. Undi cum ad paria, *Mosul. ad Cypre. dec. 82. num. 6. Præf. de Franch. dec. 236. n. 4. & 7. & Amend. ibidem, num. 6.**

- Ita quod opinatur doctrinam *Bald. in eodem cap. cum dilectis, num. 4.* quam libenter insequitur *Muta in decif. Sicil. 19. sub num. 8.* instrumenta produci posse usque ad sententiam, etiam si Judex cepisset illam legere, nec dum pervenisset ad absolvendum, vel condemnandum, restringendam esse in ea causa in qua non est conclusum, quo casu in initio dixerat, illius *text.* virtute, licere instrumenta exhibere usque ad sententiam diffinitivam dicit itaque *Muscatel.* ex dispositione Juris Communis, licere usque ad conclusionem; usu autem Regni etiam postmodum presentari posse, annuit idem *Muscatel.* quod tamén rejicit *Maranta in calce dicit numeri 47.* sequitur *Jacob. Serra in allegationibus per Reg. Rovitum rescriptis in prag. 2. num. 104. de juris d. invicem non turb.* ac propterea exolevisse observantiam hujus *Ritus*, aliterusque 240. subdit *vol. in loco Carav.*

- Sed novissima inolevit in nostris Tribunalibus inconcussa praxis, admetti scripturas, tam publicas, quam privatas ab Actore, & Reo presentatas, postdum post conclusum in causa, sed etiam tempore illius expeditionis, & usque ad sententiæ prolationem exclusivè, de qua testatur *Conf. Girardell. dec. 41. nu. 1.* iniquens *nu. 8.* post hunc *Ritus*, memoratosque 230. & 240. contrarium suadentes, supervenisse *prag. Regina Isabella* registratam infra in *Ritu* 288. quia provifum extitit, procedendum in Regno summarie, simpliciter, & de

plano, sola facti veritate inspecta, sublati subtilitatibus juris civilis, quamquæ à *Girardello* perperam rationem, ipso relato, tradit *Dom. Judex Franc. Maria Prat. ad Muscat. add. Glof. Scriptura, & lib. 2. discept. foren. cap. 35. num. 39.* & iterum *præf. obferu. lib. 1. obferu. 42. num. 8. vers. ad quod habet, & ante Girard.* cogitavit nosse *Carav. post num. 1. vers. ratio illius, Girard.* quoque meminit *Reg. Rovit* sup. *prag. 13. num. 6. de ord. Judic.*

- Quæ quidem nostri S. C. *praxis* recepta quonque extat in Senatu Cathalonie, testes sunt *Jos. Petr. Fontanell. decif. 371. tom. 2. num. 23. Catalens. Muscatell. Peguer. in præx. civil. pub. 21. de denunc. process. num. 11. Ripollanar. resol. cap. 6. de denunc. process. num. 57. addimus præterea videndos *Myn. sup. obferu. 66. cent. 6. & Gratian. decif. Marchia 198.* multa scribentes huc spectantia.*

- Exhibitis igitur scripturis, competit odeni terminus ad illas concomitantium, alteri vero parti ad impugnandum, & concomitari possunt omnes scripturæ publicæ, & privæ, *ita. est expressus in cap. serm. extra, de test. Affl. decif. 115. lib. 5. vers. licet fuit prædicatum, Alex. conf. 213. nu. 18. vol. 2. Roland. conf. 88. in fin. vol. 3. Loufanch. in cap. quoniam contra. vers. testim. nu. 73. alias 323. extra de probat. Morfil. decif. 40. dummodo tamen de per se privatis aliquam fidem faciant, *Franc. Marc. dec. 278. nu. 5. p. 1. Affl. decif. 271. & 272. tradens S. C. denegasse quilibet terminum super scriptura, quæ de se non probat, mouetque Præf. de Franch. dec. 631. nu. 1. Carav. adducens Reg. Tapia in prag. 14. incip. post conclusum, sit. de ord. Jud. Tbor. p. 1. compend. decif. Neap. verbo Terminus ad concomitantium scripturas, & rursum, ad concomitandum apud nos, *Proter. dec. 14. ex nu. 11. Caesar* verò *Ursill. ad Affl. m. c. decif. firmat, im-***

- partendum esse terminum ad comprobandum apocam triuo teste signatam, post conclusum exhibitam, insequitur *Borell. p. 2. Jamm. decif. cit. 26. num. 89. quin, ipfemet Affl. in cap. 1. nu. 44. si de iur. test. int. dom. & vassall. lit. erat.* cujus meminit *Andr. Groll. præf. obferu. lib. 1. obferu. 107. nu. 15.* necnon nosse *Carav. num. 4.* concessam in S. C. memorat brevem dilationem, ad examinandum super comprobatione apocæ testium subscriptionibus non munitæ, conclusionem tamen minimè rescissa, & quod testium examen extra poveretur processum, & haberetur de eo ratio, quæ de jure habenda erit, sequitur *Tbor. p. 1. compend. verbo, conclusione,* & firmat *Carav. relato Reg. Senf. in præx. S. C. f. 57. num. 22. & decifum ipfemet tradit decif. 146. in fin. in apoca triuo teste notata, & admonet *Dom. Judex Franc. Maria Prat. add. obferu. 42. à num. 11. & ad Muscatell. p. 7. Glof. presentat. vers. finem.**

- Unum advero in hac materia, publicas scripturas illas etiam dici, quæ aliquæ comprobatione indigent, & de his propriè *ferracorian Affl. in add. dec. alias cum si essent omnino publicæ, & in formam publicam reassumptæ, ad quid opus esset testibus pro illarum comprobatione? Certè ad nihilum, intelligendum igitur regulariter de his scripturis, quæ de per se faciunt aliqualem fidem, sed non sunt in publicam formam redactæ, itut defectus formæ suppleatur ex probatione faciendi per testes, ut notabiliter declarat *Decan. Lortz**

conditio, §. quoniam, num. 8. *verf. & locum habet, §. si certum petatur*, cuius poit de *Franch. d. decif. 631. n. 1.* meminit *Sansfelic. cit. dec. 146. n. 9. p. t.* Ideoque Civitas Aquile fuit in Regia Camera admiffa, ad concomitantem in fcripturam, continentem privilegium Frederici Imperatoris, fimplicem ex alia copia, fed retro poit non authenticam, fub die 12. Junij 1596, fufca relatione per Praefid. Valcarcel, in Banca Mallucii.

- 11 *Scriptura* verò ex Archivio extrahenda, ut probent, quæ concurrere oporteat: enarrat *Rota decif. apud Parisiæ. 519. centur. 5. in Tractatu. 1. Jus. 23. Februarii 1593. coram ampliffimo Cardinali Mellino*, & nos diximus *Rit. 26. num. 6. & 7. tom. 1. Nov. r. dec. 6.* quæque ut aliquis cogi poſſit ad illis exhibendas, referunt altera apud eundem *Parisiæ. decif. 235. in Eſina bonorum 10. Martij 1583. coram Blanchetto. conf. 2.*

Præterea dari terminum ad concomitantium copiam auctoritate Notarij exemplatam poſt concludum productam ſcribitur *D.D. apud Mofcard. de probat. concl. 711. n. 26. verf. hanc limitationem, Prat. add. obſervat. 11. n. 16. & collimat determinat.*

- 12 *Ita ſeſata ab eodem Sansfelic. cit. in cauſa hæredum Decij Cinque*, cuius meminit *Tbor. in ſupplem. compend. decif. verbo. Terminus ad impugnandum*, quoniam, *S.C. junctis auſis*, ſub die 19. Novemb. 1614, *reſervante D. Couj. D. Felice Januario Marchione S. Mariani*, fuit impartitus terminus ad concomitantium copiam Bullæ Papalis, in proceſſu præſentatam, in cauſa *Ill. D. Alexandri de Sangro Patriarchæ Hieroſolymæ Abb. S. Triphonij cum Univerſitate Bavalij*, teſte *Tbor. par. 3. comp. decif. ſec. 3. verbo. Terminus ad concomitantium*, cuius meminit *Prat. ad Mofcard. in cir. Gloſ. præſentatas.*

Materia verò ſcripturæ privatz evulſeant *Suarez de Lex in prax. 4. p. 100. 1. cap. 1. num. 21. Genus de ſcriptur. priv. lib. 1. pag. mihi 65. Gail de credis. cap. 2. tit. 9. num. 37. cum ſeq.*

- 13 Et quod poſt concludum in cauſa obſtringatur principalis recognoscere literas miſſivas, & ſcripturas privatas, ſcribit *Gizart. plurius memor. dec. 41. Gallup. in prax. S.C. par. 2. cap. 29. n. 8. Prat. ad Mofcard. add. Gloſ. præſentatas, verſ. ſi etiam ſciendum.*

- 14 De termino autem ad impugnandum, ſermocinantur de *Franch. dec. 53. 1. idem Mofcard. par. 7. Gloſ. præſentatas, per totam*, *Hurad. Viſconti in concluf. Jur. verbo. Terminus ad concomitantium*, *Cope. decif. 68. Urſil. ad Afflicti. decif. 115. Campanil. ad Olivand. rio. 133. n. 10. Reg. Revis. in add. prop. 11. n. 43. ſubdens*, nè quidem dari memoratum terminum, quando ſcripturæ præſentatæ eſſent forenſes, ſive Judiciales, & ita frequentiffimam praxim obſervare, ex *Aſſi. decif. 115. Cope. decif. 98.* & alijs decifum reſert *Tbor. in ſupplem. compend. verbo. Terminus ad impugnandum*, qui tamen *Tbor.* reſervat coactarium decifum, nempe fuiſſe impartitum talem terminum, etiam adverſus ſcripturas forenſes, *par. 3. comp. dec. verbo Terminus ad impugnandum*, in cauſa *Virgilæ Longhe*, cum hæredibus *Caroli Longhi*, *reſervante D. Conſil. Andrea Provencali*, de menſe Julij, 1631, in banca

- 15 de Cont. Hoc propterea Judicij arbitrio eſſe reſectum, ſi ſibi vid. biur, litigatores procedere non malicioſe, notat *Mofcard. add. Gloſ. præſentatas, n.*

26. *Tbor. illis in locis.* Et ut ſervetur æqualitas in omnibus illis ſcripturis, pro quibus datur terminus ad concomitantium, impartitur adverſus eas, ad impugnandum, *arg. l. non debet, §. de regul. Jur. Mofcard. loco cit. ſub n. 19. verſ. ſed poſſet diſci*, ſubdens *num. 20.* in hoc Actorem fuiſſe nec prætes rei adverſus petras præſentatas in fine expeditionis cauſæ, ut poſſit te tuari contra illas.

- 16 Hinc verò terminus diſtæ termino ad reputandum, nè n. illi datur contra poſt, & eorum dicta, ille ad opponendum contra ſcripturas productas, & teſtes d. ponere non poſſunt, n. ſi contra ſcripturam, extra, ut de termino ad concomitantium, *pendit Dom. Reg. de Marin ad Reverter. dec. 340. tom. 1.* proinde licere ei petere terminum ad impugnandum ſcripturas præſentatas, qui habuit alium ad reputandum, etiam pro præſentis ante peſtatam terminum, decifum reſert *Cope. in dec. nuper add. 70. 68.*

- 17 Verò n. prætica communis eſt circa dationem hujusmodi terminus ad impugnandum ſcripturas, circa contenta, quod quando contentum in ſcriptura fuit enunciatum in libello, & Reus poſuit ſe defendere, tunc ſcripturæ quoque ad edis poſt concludum in cauſa, non datur alius terminus, ſed quando non eſſet enunciatum, & ſcriptura addita, ceret aliquid novi, datur terminus ad defendendum *Ann. ſingul. 502. & 503. ubi ejus filius alios adducit, Avus ipſus ad Cope. decif. 68. n. 3. Reg. Revis. add. loco num. 43. Viſconti in verbo. Terminus ad concomitantium*, & decifum reſert *Reg. Sansfelic. in add. decif. 146. n. 5.* Velim non omnino ſatiſſcit, quandoquidem Reus contra quem in libello aliqua enunciatur, cum ſciat, enunciati omnes ſimplicem ſibi non obſistere, ſcripturarum præſentatione minime munitam; imò malit ipſum non ſequi, ut ſic Actor non probante, abſolvatur immaturè ſe defenderet, cum adhuc re non offenda-tur, at quando ſcripturæ præſentatis laceſſitur, cur ſibi deſenſo deneganda? & ſcio hoc aliquando obſervatum contra *Anna d. ſum.*

RITUS CCXXXIX.

- 1 Item quod in quacumque cauſa civili, que in diſtis Curia, & altera ipſarum apicatur: Actor, & Reus præſentare debeant instrumenta, & cautelas alias, ſi quas producere habent ad probandum intentionem eorum infra terminum ſi ſtatutum ad probandum in cauſa ipſa: ita quod dem quod terminus datur ad producendum omnia jura ſua, & non aliter: niſi eſſent instrumenta, & cautelas noviter reportæ, que ſecundum juris diſpoſitionem, produci poſſunt etiam uſque ad concludionem, & niſi eſſent perſonæ privilegiatæ in jure.

SUMMA RERUM.

- 1 Regula in antecedenti Rit. relata, ut ſcripturæ, ad concludionem uſque præſententur, plures paſſim reſtrictiones quarum duo memorat præſens Rit. ubiqueque, ſcilicet de recenti offens inventa ſcriptura, vel illas præſentans offens perſona privilegiata.

- 4 Sententia quando retrahitur per instrumenta noviter.

reperita.

- 3 Secunda assertio hujus Ritus de personis privilegiatis, declaratur.
- 4 Juramentum suppletorium post conclusionem deferri potest, & decisio S.C. adducitur.
- 5 Interrogationes in qua Judicis possent fieri, & Notariorum scilicet ratiocinatio.
- 6 Ad aliquid loci qui omnem superat probationem, potest iudex accedere post conclusionem.

Quid sit canonum iure Regni.

Regula Juris in antecedenti relata Ritu, ut scripturæ ad conclusionem usque presententur, committitur, eodem attentio jure patitur restrictiones, quas Franciscus Curtius commemorat in repetit. Ladmonendi, num. 69. fide jurisjurand. & Felin. in c. cum dilectus, de fide instrument. necnon Succin. regul. 10. lit. L. Menoch. de arbit. Judic. lib. 1. q. 9. Orsill. decif. 115. sub num. 1. & decif. 282. num. 14. Ricc. collect. 85. Maar. Sen. alleg. 6. num. 16. Vestr. in prax. Roman. lib. 6. cap. 1. num. 3. & lib. 4. cap. 4. num. 6. Jodoc. in prax. civil. cap. 191. num. 2. Oliva ad Rit. Cur. Archiep. Nov. 32. num. 6. Ricc. collect. 85. p. 1.

Eandem vero regulam cum antecedens Ritus etiam constituit, subsequens iste noster nimirum restringit aliis duobus in casibus, scilicet ubicumque producat effectus persona privilegiata.

Ad confirmandam vero priorem assertionem illam, cum esset de novo repetita, & que admittebat usque ad conclusionem, subdit rationem, illis conceptam verbis, & consecravit supponit scripturas modo adinvenitas, attento jure communi produci posse usque ad conclusionem, quam tamen jure communi non probari, at improbari citra dubium apparet, ut ex verborum sententia, cum ipsum omnes scripturas permitat exhiberi usque ad conclusionem, de proxima autem repetita, etiam post conclusionem, ac citationem, ad sententiam, ex Bar. in Ladmonendi, num. 2. fide jurisjur. ibidemque Cofferens. num. 29. necnon Mattbesil. singul. 57. & inibi fatetur etiam Sarayn. subdens, communi sententia approbatam esse jam dictam Bar. opinionem, necnon Ripa idipsum attestatur in eadem Ladmonendi, num. 45. & 48. quam nunc passim recipi testatur Caval. qn. 650. num. 2. prædicto tamen juramento à producente, quod mox reperiri, & insuper scriptis Balb. dec. 23. ad instat volentis de jure communi rescutare Judicem, post licet contestatam, ut dicit Couvertus. pract. qq. cap. 261. sub num. 2.

Verum sententia, quæ in rem judicatam transeat, per instrumenta de recenti adinventa tractatur, nonnulli inquirunt, potissimum Hier. Cavall. q. comm. 840. & num. 6. qui in transitibus decem diebus, & lata sententia, produci possent instrumenta liquida, mox reperta ad impediendum executionem, defendit in eadem opin. 650. num. 2. anteaque concluserat Gironda in tract. de gabell. 4. p. 4. num. 25. latiusque pertractant materiam Sforza Oddo de resist. in integr. par. 2. qn. 73. art. 2. num. 19. Hypod. de Moril. singul. 229. Orsill. ad distict. decif. 356. num. 30. Reg. de Marin. alleg. 8. sa. 3. post resol. quatuor.

3 Secunda vero assertio de personis privilegiatis, procedit, non quidem ipso jure, sed per benefici-

ciorum petitionem sique non eo ipso, quod privilegiata sunt, eis scripturas post terminum presentare liceat, verum post petita beneficia, Imbrian. in tract. de primo, & secundo benefic. confid. 1. sub num. 121. sed ad quem usque actum, non explanant hujus ritus verba, & credimus tunc temporis, scilicet ut vigeant hujus, & aliorum de hac re Rituum, observantia, usque ad conclusionem licuisse privilegiatis, cum aliis, non nisi in termino producere permiffum esset, cum verb usque subsequens, ut diximus in precedenti ritu, indulgerit quoque alijs suas exhibere scripturas post terminum, & deinceps, dummodò ante conclusionem videtur dicendum, posse privilegiatos, etiam conclusionem facta, producere, alioquin privilegio in hoc minime potuerunt, sed vacillat animus, quandoquidem, si usu initium, sicuti alio constituto, quibus non privilegiati suas deducere instrumenta, post conclusionem, ita alio non apparente, nequebunt privilegiati ultra conclusionem exhibere, sat enim est, jure attento Rituum, posse, illis utique producere, quousque hanc alii possent, nisi usus posterior annueret, de quo diximus in antecedenti ritu, & de beneficiis privilegiatis competentibus fuit sermo in rit. 71. & 152. sa. 1. & eloquuntur in his terminis Ventrigl. mem. annos. 33. f. unie, num. 11. Minad. decif. 15. Ricc. collect. 85. par. 1.

4 Juramentum quoque suppletorium post conclusionem, deferri posse, si tamen ante petitiu fuerit, ex Morant. Carav. in hoc Ritu deduct. n. 5. confirmant Mesnil. ad Capg. dec. 85. in princ. illius memor. Theaur. decif. 93. præf. singul. observ. cent. 3. observ. 17. num. 3. Gaill. præf. observ. lib. 1. observ. 108. num. 4. Mascard. lib. 1. par. 1. Glom. clauso, num. 16. Ricc. collect. decif. 380. adducens Bar. decif. 95. Joseph Cunnia in Resibon Sicilia cap. 39. num. 69. Capg. decif. 35. num. 3. Jo. Bapt. Costa de se. 3. scient. & igno. dist. 31. num. 4. cent. 2. Bortas. consil. crim. 291. num. 26. col. 2. Ventrigl. in Analysi Juris Pontificii, lib. 2. tit. 24. §. quæ forma, Visconti ad Capg. add. decif. 35. num. 2. Marcell. Cal. de modo artic. verbo, Falsi veritate inspecta, & simpliciter illud admitti, etiam petitu post conclusionem, usque ad calculum ferebatur sententiam, dicit Foller, in 1. addit. ad Morant. p. 6. q. ad 4, num. 12. & determinatum in Collatorali Consilio, recenset R. Sausseil. in prax. Judic. sect. 58. num. 32. qui de hac probatione per juramentum eloquitur, feli. 55. necnon Auz. meus ad Capg. cit. decif. 35. num. 1. Gallap. in prax. S. C. par. 2. cap. 20. num. 9. Ventrigl. in prax. rar. not. sed. tom. 1. annot. 33. f. unie. sub num. 20. adducens Carav. in hoc Ritu num. 5. & decisum fuit in S. C. in causa propria D. D. Vincentii mei genitoris (cujus benedicta anima requiescat in pace) referente D. Conf. Jui Maria Campana, sub die 24. Novemb. 1654. cum hæredibus Fabii della Castagna Baronis Sessani, meis consanguineis, in Banca de Listo. Et confirmat Jacob. Mandell. consil. 35. num. 8. & 9. Etiam ex officio Judicis, parte non expetente, Andr. Gaill. lib. 1. observ. 108. n. 6. Mascard. de probat. conclus. 95. 4. num. 47. Gratian. decif. March. 36. num. 12. Borrell. par. 1. summo. decif. tit. 54. num. 56. & par. 2. tit. 26. de conclus. num. 74. Intrigul. sing. 170. & contra Capg. placito

cito *Fine. Ann. sup.* 283. se substituit *Ann. mens*
ad *Capp. Sapiet cit. dec.* 35. n. 3.

5 Et in materia interrogationum, quod possint
fieri in quolibet parte iudicii, terminantur *Me-*
nec. de precept. lib. 1. q. 62. & de *arbitrar. q.* 35.
num. 23. & 24. de *Franch. dec.* 263. num. 10. *Gra-*
vat. ad Vestr. lib. 4. cap. 4. num. 25. *Jodoc. in prax.*
civil. cap. 191. num. 6. *Mascat. par.* 7. *Glof. conclu-*
so, num. 13. *Rice. collat.* 134. & posse fieri Nota-
riorum sigillorum recognitionem, etiam post con-
clusum, notant *Rota in nov. dec.* 6. *Gayll. observat.*
105. num. 14. *lib.* 1. *Barrell. par.* 2. *summ. decif.* 511.
26. n. 88.

6 Et tandem, cum aspectus locis omne probationis
genus superaret, Iudex pro veritate indaganda
accedere quibus ad faciem loci, post conclu-
sum, usq. ad sententiam, ad *text.* in *l. si interruptio*
ne in fin. ff. finium regundor. ex *Cerev. hoc in Rit.*
in fin. observat *Ann. mens* ad *Capp. decif.* 134. n.
2. in *fin.* *R. Senfel. ad. sed.* 58. num. 34. *Anstet.*
ad *Cappel. Tholof. decif.* 175. in *fin.* *Masull. ad*
Capp. decif. 82. num. 8. *Mejon. decif.* *Florent.* 55. n.
43. & *decif.* *Lucafil.* 48. num. 11. *Ceser. Bara. dec.*
Bona. 57. num. 19. *decif.* 156. num. 22. *Ludovic.*
Morat. conf. 8. num. 2. *Hieroa. de Monte in tra. fin.*
regund. cap. 30. num. 2. *Cavalent. decif.* *Fivis.* 44.
num. 68. p. 1. *Barrell. tom. 2. summ. dec. tit. 2. n.* 40.
107. & 108. & *tit.* 26. num. 81. *Myfinger. observ.*
17. *cras.* 3. *Petr. Grægor. synagmat. jur. univers.*
lib. 48. sub *num.* 5. *Mascat. de probat. lib.* 1. q. 8.
num. 1. & 7. *Schmidewinns tom. 3. consultat. Con-*
stit. Saxan. p. 3. de iudiciali. *Centrigl. ad*
hæc, sub *n.* 20. 1.

RITVS CCXL.

I Tem servat ipsa Curia, quod post terminum da-
tum ad probandum, non recipit aliquas scriptu-
ras: Curia accipit eas; & non ponuntur in pro-
cessu: sed tenet eas magister actorum; & scribi-
tur in eis presentata post terminum, v. dic. tali,
dec. post terminum, & iudices possunt deinde v-
dere eas ad eorum declarationem: & recipiuntur
dicto modo, etiam post conclusionem.

SUMMA RERUM.

- 1 Conclusio quid importet, & qua præparet, ostendatur.
- 2 Illa quævis effectum significat, attendenda est, non tractatus.
- 3 Testificans de tractatu negotii non probat, nisi illam aliquo modo perficere assidat.
- 4 Ex contractu in scriptis nulla exoritur actio, nisi scriptura completa.
- 5 Scriptura non producenda post terminum, quando subsistit.

Omnia presentis *Ritus* verba eadem ferè
sunt, quæ in *Rit. n.* 278. scripta reperimus,
ut observat etiam *Domin. Jodoc. Franc. Maria Frato*
ad *Mascat. in par. 6. Glof. Scriptura*, vers. *Hæc*
est altera *Glof.* paucis tamen immutatis, atque idem
eandem, quam, & ille continet dispositionem,
propterea lectorem remittimus ad ea, quæ illic
notavimus.

De ista verò conclusione, scilicet de hoc actu,
quem vocant conclusionem, cuius meminit no-
ster *Ritus*, verba fecimus super *Rit. n.* 40. & quæ
conclusionis nomen plerumque inusitatum effectuationem
alicujus negotii, illam non immerito atten-
dendam esse, non tractatum, multis authoritati-
bus probat *Flamin. Corthor. dec. Genesius* 29. n.
29. & 21. subicit *text. in l. si dominus, vers. Sed*
quæritur, ibi: *Conclusum non fuisse*, ff. de *pra-*
scrip. verb. Quem propterea *Bald.* inibi singula-
rem reputat, *Boer.* etiam comprobat *decif.* 183.
sub *num.* 4. *Vir. decif.* 343. num. 5. *lib.* 2. & com-
munis suppet assertio illa, quod multa tractan-
tur, quæ non perficiuntur, relata per *Bal. in leg.*
mutuam interet, C. ff. *quis alteri*, vel *ibi*, & pro-
inde de tractatu negotii testificans, minimè pro-
bat, nisi illum aliquo modo perfectum esse, di-
cat, *Alexand. conf.* 18. vol. 1. *conf.* 33. num. 21. vo-
lume 2. *Decime conf.* 105. *Fob. in C. tit. de resib. de-*
fin. 30. num. 1. quin, ex ipso contractu in scriptis,
nec actio oritur, nisi scriptura completa, *Fob. in*
C. tit. de fid. instrum. decif. 14. *Parlador. late rer.*
quæstid. lib. 2. cap. 3. num. 47. *Rep. Kovit. decif.* 88.
num. 4. & declarat *Vrsill. ad Affl. dec.* 39. num. 6.
Thesaur. decif. 197. num. 3. *Gizaar. decif.* 72. num.
7. *Cancer. var. resol. cap.* 13. num. 10. *tit. de empt.*
& *vendit. Grae. conf.* 107. n. 6.

Regula verò, quod scriptura non producan-
tur post terminum, subsistit, si adde clausula, per
omne genus probat omis, ut alias diximus, alio-
quin talis clausula h. id includeret instrumentum,
quæ cum sint probatio probata, dicendum est, li-
quidus non videtur impeditam metam temporis, te-
stis *Bal.* ita concludente in *6. cum dilectus*, num.
5. de *fid. instrum.*

RITVS CCXLI.

I Tem servat ipsa Curia, quod quando aliqua actio
in causa civili, vel criminali, quæ sunt in actus
Curie ipsius inducerentur ad probationem alicu-
jus alterius causæ verentis in eadem Curia, dicta
actio nullam faciat fidem, nisi sit oblate petito
de producendis actis prædictis, quæ pars producere,
vult, ita fuit de facto practicum.

SUMMA RERUM.

- 1 Actio in una causa agitata quando subsistat in alia.
- 2 Facta coram arbitris, probent nō coram Iudice ordinario.
- 3 Facta in Iudicio summario, an faciant fidem in plenario.
- 4 Probationes in Iudicio informativo receptæ, an probent in alio.
- 5 Testes examinari in uno Iudicio, An idem vortem, an probent inter diversas personas.
- 6 Discussio inventuræ facta cum uno ex creditoribus, an necesse sit crediturum, non audire.
- 7 Sententia in causa status, vel contra particulares aliquam actionem exercentes, an, & quando necesse sit.
- 8 Agens in aliquo actum, ut Iudex Notarius, vel testis, an sibi tanquam privato præiudicat.

- 9 *Acta conscripta Advocatis Alimtis prius Audenti Rei advocato suas, ad informandum Judicem.*
 10 *Advocatus alterius auct' alterum Rei proponere debet, & ratio recessit.*
 11 *Praxis pro alteram personarum traditur, & illorum perditio, cui obesse debeat, & judicandum qualiter erit, si de novo iudicium fuerit institutum, & fuerint reperta postea acta prius.*

Si acta, quae facta sunt in uno iudicio probent in alio, intricata est questio, si juxta communem attendamus, ad cuius elucidationem percurramus cumulatam per Felin. in cap. causam, et. 1. de testib. lib. 2. in l. 2. a num. 18. C. de edend. Cappell. Tholof. atq. additio ad eam, in decif. 199. & alios, quos congregant Tassib. coactus. 91. lit. A. Avus meus ad Capp. decif. 32. num. 3. decif. 71. & dec. 199. num. 2. Guid. Papa decif. 136. Gail. praes. observ. lib. 2. observ. 123. num. 4. & a nobis ipsis in Rit. 24. a num. 5. tom. 1. & facta coram arbitris, si demum praesent coram iudice ordinario, Capp. decif. 47. Muscat. in prax. S.C. lib. 1. p. 2. Glos. Gradam, num. 38. & quod facta in iudicio summario, non faciunt fidem in plenario, scribitur Menoch. de reu. remiss. g. num. 120. Covarr. praes. g. 24. ubi. Falces de majorat. 4. p. g. 14. num. 118. Christoph. de hoc de tenet. 1. par. c. 32. num. 2. Esch. de puris. & volit. probam. quae lib. 13. f. 2. de testib. in aliis Jud. a. b. tradens, quod probationes in iudicio informatio inter praesent nihil omnino in alio probent, et am inter easdem personas, insequitur Dom. Juxta Francisc. Maria Prat. respons. crimin. 14. num. 33. & 34. & de Marfil. singul. 435. mirifici not. 1. ubi examinares inter alias personas facere semper plenam probationem, si illi amplius examinari non possint, & post Alex. in l. septi. ff. de re jud. Muscard. consil. 1273. num. 4. & 5. & alios, advertit Dom. Reg. de Marin. ad Rev. dec. 64. nu. 5. & addimus nos Bonipr. decif. 67. num. 1. Sard. decif. 103. num. 1. Muscard. decif. 105. num. 10. lib. 2. Pontauill. decif. 183. tom. 1. quin, idem Dom. Reg. de Marin. nu. 6. conclusiorem, ut iudicium, & sententia in una causa facta, alteri non praesudicet, ex Antoa. Fabr. defen. 1. C. res int. alius alia, Reg. de Ponte consil. 71. lib. 1. restringit in discussione inventarii, quae facta ab herede, cum beneficio legis, & inventarii, cum uno ex creditoribus hereditariis, ceteris aliis creditoribus adhuc non citatis, nec auditis nocet, & prodest, adeo quod iterata discussio nullatenus sit facienda, & ipsemet Dom. Reg. scripserat lib. 2. quod. resol. 111. num. 9. & 10. quaque regulam etiam limitat in causa status, & ex causa, ubi Bar. ff. de post. in l. 1. §. fin. ff. de liber. agnos. l. ingenuam, ff. de stat. homin. Covarr. praes. quae lib. 13. num. 5. & addimus Tiraquel. de nobilit. cap. 37. Reg. de Ponte consil. 86. num. 7. volum. 1. Molin. de Hispan. primog. lib. 4. cap. 8. Praes. Merluc. contro. forens. cap. 32. a num. 1. tom. 2. Reg. Capp. Later. consil. 129. vol. 2. Res. Roman. decif. 24. in novis, et. de re judic. Fab. de Ana. consil. 17. num. 2. vol. 1. Antemil. de tempore. leg. lib. 2. cap. 18. R. de Marfil. in alleg. 7. t. 3. post quot. resol. sic lita contra particulares aliquam artem exercentes, respectu illius artis, praesudicet aliis distant exercen-

tibus artem, Covarr. lib. 3. var. resol. cap. 17. de sent. & var. ex qua. nam. 179. Fontanel. de post. nupt. claus. 4. Glos. 17. num. 87. & declarat Dom. Consil. Hodiern. ad Sard. decif. 256. Et agens in aliquo actu, ut Juxta, Nocatus, vel ut testis, in fidei tanquam privato praesudicet, Tholof. de forens. lib. 3. g. 31. num. 10. Dom. Reg. Rev. dec. 235. & ad eum Dom. Reg. de Marin. Et attenda huius Ritur dispositione actus originalibus factis in una causa, quando possit pars uti in alia, vel eorum copia, declarando Covarr. in hoc Ritur effectum, tangit Muscat. par. 3. Glos. respondendum, nam. 16.

- Acta vero discurunt omnes scripturae in iudicio sancte coram iudice, & scriptae manu officialis, scilicet tabellionis, seu scribe, ad hoc deputati, Alex. in l. acta, & l. alterum, ff. de re judic. adde Muscard. consil. 32. num. 2. & Marant. assatum declarantem, par. 6. acta 10. a num. 1. Illa vero danda esse advocatis desiderantibus, ad iudicem informandum, certum est, prius tamen advocato Actoris, quam Rei, ex Bal. in l. Nefarius, ff. de negot. gest. & Marant. 4. p. dist. 6. num. 6. deducit Farlador. lib. 2. var. quod. cap. fin. par. 5. f. 12. sub num. 1. non focus, ac in proponendo contingit, in quo prius actoris, postmodum Rei proposita ponit Advocatus, teste Bal. in l. qui prior, ff. de iudic. atque huic sustentit rationem suggerit Cicero ad favorem Rei, in erat. per Publici Quinctii, ea siquidem, quae postremo dicuntur, melius memoris infringuntur, & Specul. quoque ait, in tit. de Advocato, §. iam nunc, ad finem. Alia vero do ipsis actis coacturavi super rit. 24.
- Et primum pro eorum percuracione, recensent Thor. par. 1. voto 91. num. 104. Prat. ad Muscat. par. 5. Glos. defendendum, ad num. 49. & illorum perditio cui obesse debeat, & iudicandum qualiter erit, si de novo iudicium fuerit institutum, & postea reperta acta pristina, Gail. lib. 1. observ. 124. num. 20. Merluc. in spec. par. 6. verbo, alterum aditio, a. g. 2. Thor. p. 2. comp. decif. verba, acta causa, & par. 1. voto 39. a. 58. & 59.

R I T U S CXXII.

Item servat Ipsa Curia, quod dato termino ad probandum in quacunque causa, pendente termino, partes, seu procuratores earum possint procedere, ad quae erat datus terminus ad probandum, sine requisione amplius alterius partis, vel praesentia, & possint produci, & debent recipi per subactarios, etiam quando Curia non regitur, dummodò non sit illo die tempus seriaturum, & quod si illo die voluisset, Curia, Regi potuisset.

S U M M A R I U M

- 1 Scripturarum productio, si fiat in terminis, nec citationem partis requirit.
- 2 Illa consignari Scribis utrumque possint, ad eum suum, ut in eis ponatur praesentia.
- 3 Alterius capiendo subactarium, qui non sit solvendo, tenetur de proprio.
- 4 Praesentatio scripturarum, an duo seriatim fieri possit.

EX verbis hujus ritus deducunt neſtrates Regnicolæ, limitationem ad regulam illam, quæ ſe habet, citationem, requiri in præſentatione ſcripturarum, ad tradita per Bald. in *lfi quando, in ſu. C. de ſeſſib. Roman. conſ. 176. Merſil. ſingul. 81.* nam illam reſtringi & ceſſare concludunt, cum producantur, durante termino ad probandum, quam præter Carotam in hoc ritu, & DD. quos memorat, admittit *Muſcat. in præſi Sacri Conſtit. par. 7. Gloſ. præſentata* ubi abis quatuor annectit, eidem Regulæ reſtriſtiones, illamque præſertim ſi producantur in ultima die termini, eique opitulatur conſuſio, quam ſcripſit *Tuſch. conſ. 69. lit. T.* ut termino præfixo, multa in illius poſtrema die concedantur, aliqui prob bita.

2 Quod autem hoc in ritu additur, ut coram ipſis ſubactariis, ſcilicet ſcribſ (nam ipſi ſunt, quos vetuſtas ſubactarios appellabat, ut notamus ſuper *rit. 13. tom. 1.*) poſſint inſtrumenta, & alię præſentari ſcripturę, dubitatem quandam afferre. S' liceret tantum illi conſignare, ad ſinem illas recipiendi, non autem ſcribendi præſentatam, apponendam poſtmodum ab Actuario cauſe, ut complurſ obſervant, quorum uſus, neque hujus ritus verbis, neque alterius 91. contradicere, dicentibus, coram illis produci poſſe, atque ab eis recipi debere, verum aperta verba *rit. 72.* omnem ſubmouent perplexitatem, utrumque caput amplexantia, ajunt ſiquidem; *ſcribit, ſi aſſignetur magiſtro aſſorum, vel alicui ex ſubactariis, qui ibi ſcribit; Præſentata die, &c.* Naq; pugnant, quę ſcripſimus ad *rit. 30.* in ejus intro; nam de ſcribis ſiſcalibus Magnę Curie loquuntur, in quibus vidimus poſſum ita ſervari. Iſta autem de aliis civilibus hujus Civitatis Neapolit, vel criminalibus quoque extra tamen Civitatem, ſed uter eorum recipiat ſidejuſſionem, diximus in *rit. 35.* tenetur autem Actuarius perſolvere ſidejuſſionem inhabilem, quam recipit, conſideratis tamen declarationibus relatis in *decif. curiæ Littæ, in una Romana pecunia. 19. Februarii 1592.* reſcripta per *Marcbiſ. in commiſſ. appell. in cauſ. cameral. oblig. per. 1. §. 1. decif. 34.* & quę nos notavimus alibi. Præſentatio ſcriptura, an in d e ſeriatō fieri poſſit, inquiri *Marcell. Calſ de modo ar. Gloſ. ann. 84.*

R I T U S CCXLIII.

Item quod cauſe civiles, non tamē ſingulares impoſterum movendę in diebſ M. græ, & Vicarię Curis, & quæbet earum, tam per nicipales, quàm appellatōnum, per Judices dictarum Curiarum, & cujuſbet earum decidentur, terminantur, he decidi, & determinari debeant intrā terminos ſubſcriptos videlicet, ſiquidem quando fuerint inter perſonas cives, ſive habitatores, Civitate Neap. & ejus diſtrictis; inſiā tres menſes continuos à die litis conteſtate in cauſa principali, & in cauſa appellatōnis à tempore præſentati proceſſus; ſi verō fuerint de loco à dicta Civitate Neapol. diſtante per unam dietam vulgarem, inſiā quatuor menſes, ſi verō per duas dietas, inſiā menſes ſex, & ſi ultra duas dietas, inſiā octo menſes in antea numerandos, & ultra metas, & terminos prædi-

Tom. II.

ctos, cauſe prædictę prorogari nequeant, niſi ad id accedat expreſſus conſenſus, & voluntas ambarſ partium, quo caſu de voluntate partium prædictarum, prorogatio ipſa fieri poſſit, uſque ad alios ſex menſes, & non ultra.

S U M M A R E R U M.

- 1 Sacram Juſtiniani Conſtitutionem in l. *propter andam, C. de Judic. necnon Ritum, diſpoſitionem noſtri avi malitia miſiſſe eluſit.*
- 2 Ritus obſervantia etiā tempore Regine Joannæ, ab ipſa receſſit.
- 3 Inſtantia ad menſes reduſta per hunc Ritum, quomodo intelligatur.
- 4 Cauſa ſit ni civilis, vel criminalis, quibus cognoscatur.
- 5 *Prag. 2. de Juris. invoc. non turb. diſtinguit cauſas, quæ ſunt in iurisdictioni criminali, & civilis.*
- 6 *Memor. pragm. à Rego Catholico Ferdinando lata, cum aſſiſtenti S. C. non habet locum in M. C. P. enjus Judices in criminalibus cognoscunt generaliter de omnibus cauſis criminalibus.*
- 7 Imò etiā de falſo commiſſo coram Judicibus in civilibus.
M. C. nunc, etidem dicitur Tribunal.
- 8 Cauſa mercatoris decodit, an ſit criminalis.
- 9 An illa liquidationis inſtrumentorum.
- 10 In generali abolitione, an cenſeantur remiſſa pecunia pecuniaria, provenientes ex incenſatione inſtrumentorum.
- 11 Sicuti ſilicet non poteſt liquidare contra patrem inſtrumentum, ſic & contra, cum in correlatis eadem ſit diſpoſitio etiā in pauca libris, & correſtoris.
Nec frater contra fratrem.
- 12 Ad quem ſpectet cognitio cauſarum liquidationis inſtrumentorum, ad Baronem iurisdictioni criminalis, an civilis.
- 13 Dieta duplex, vulgaris, & legalis.
Atque in dubio, vulgaris intelligitur.
- 14 Dietarum computatio, quomodo ſit faciendā.
- 15 Salarium debitorum commiſſariis ob dietas vocatas, tam in acceſſu, & reſceſſu, quā in mora, quomodo debeat liquidari.
- 16 Dieta, in quibus officialis non poteſt ob impedimentum cauſas, & fortuna diſcedere à loco, veſti ob moris procellam, vel ex impedimento infirmitatis, an debeant ſalvi?
- 17 Locut, quò emendat eſt, ſi duas habeat vias per mare, & per terram, quarum una longior altera ſit, per quam computabuntur dietæ?
Si alicui via uſus concedatur, per quam partem fundi tranſire debeat?

Sapientiffimus Imperator Juſtinianus, Jurisprudentiæ Religioſiſſimus, cum variis legum ſunctionibus omnem moviſſet lapidem, ut per quam brevem litibus ſuam imponeret, nē quid ſuis in codicibus deſideraretur, Sacram Conſtitutionem, in *l. propter andam, C. de Judic.* edidit, qua triennij ſpatio controverſias omnes definiſi faciendi ſuit: Et ſane ſeſſis temporibus, non parum hæc ſanctio cunctis profuſitum utilis eſſet, qui celeriter juſ ſuum in judicio non conſequeretur, quin

E e iſthac

ist' instantia iure communi statuta, restricta per hunc *Ritum* fuit ad mentes in eo respectu, vè memoratos. At vasserrima nostri *Ævi* malitia, quæ nullum facinus excogitatum reliquit, technarum præsidio, non una, sed milibus, Sicorum Iustiniani oraculum, Rituque dispositi omnem eluit: Fraudibus, itaque nunquam satis obvium esse, experimento comperimus. Quilibet enim ad sui libitum iudicia protrahit, & Rei (Parthorum instar) ex fuga certam sibi victoriam pollicetur; Imò, quod execrabilè sanè est; eorum calliditas, cum prudentia personam induat, non modo ignominie notam evadit, sed Fabii Maximi laudes usurpat, qui cunctando resistit rem. Undè nil mirum si isthæc *Ritus* observantia, vel etiam tempore iussim, Regiæ Joannæ ab usu sitigantum malicia (recesserit ob aliam observantiam, de qua *rit. 248* remittentem ad terminos juris, cum triennij, & biennij ipsi meminerit.

3 Sed nos (post *Constant. Pap. in hoc rit. u*) dicendum putemus, hunc *Ritum* non fermocinari de instantia prædicta finitend infra dictos menses, sed respectu iustitie non retardande in causis vigentibus in reliquis Tribunalibus, ad finem mutandi Iudicem morosum in illarum expeditione, non extinguendi lites, remanentes coram eodem Iudice, novis productis libellis, atque hunc citra dubium verorem existimamus intellectum.

4 Causarum civilium meminerunt alij plures *ritus* postsumum 144. criminalium *rit. 105. 106. & 141.* amharum *rit. rit. 89. 94. & 241.* Ut autem cognoscere possit, an causa sit civilis, vel criminalis, considerandum est, civitatem nò, an criminaliter, intenter, atque veniat nò imponenda poena corporalis, sive pecuniaria, sive ampicanda, vel condemnatio ad publicam vindictam, quandoquidem istis in casibus saperet criminalitatem, teste *Julio Claro* in *§. fin. qu. 1. & Fisco de visitat. num. 12. Salsed. ad Dias cap. 3. vers. Et nota, insequiturque Cravall qui comman. 897. sub nu. 718. & alios auctoriter Auctores, atque declarationes, nisi Regni peculiare jus, in *prog. 2. de jurisd. in vic. non turb. definitur*, cum distinguat causas, quæ cognitionis sunt crimin. I. s. Iudices, & quæ civis, quam *prog. exornatur Campagn. inter Capitul. Regn. post capit. declarat. 235. pag. mibi 205. Caran. in prag. 1. §. 3. num. 4. de Sen. Consul. Maced. Ann. alleg. 52. num. 15. Reg. Constant. in l. 1. num. 40. Cod. de pen. fiscalib. cred. *proffert. Reg. de Marin ad Revert. decif. 85. lib. 1. & decif. 568. lib. 2.* eique dispositionem generalem esse in Regno, & legis vim obtinere, idem scripsit *Campagn. sub nu. 9. vers. sed licet aliqui*, nec dissentit *Jos. de Arnen. generaliter illam allegans, Julioq. 24. confirmat R. Top. decif. S.C. 10. nu. 31.* (quamvis non desint putantes, declarationem illam fuisse localem, & non per viam legis generalis proditam) sed *propr. iplam* a Rege Catholico latam anno 1515. cum assensu S.C. esse intelligendam in casu suo, nempe inter Barones, habentes iurisdictiones distinctas, non autem respectu M.C.V. quæ unum, & idem sicut Tribunal utramque habens iurisdictionem, lepide firmat *D. Reg. Marcin. disp. forens. lib. 2. disp. 64. ex Caran. in d. prag. 1. §. 3. nu. 4. Capib. de Barn. prag. 8. p. 2. num. 267.* tradidit Iudices propterea M.C. in criminalibus indistinctis cognoscere de omnibus**

causis criminalibus, imò etiam de falso, commissio coram Iudicibus in civilibus, quia eadem est M.C. de *Franch. decif. 722. num. 19. Ann. cons. 109. n. 3. Avus meus ad Cap. decif. 7. nu. 8.*

8 Causam verò mercatoris decocti, & criminalem esse, ac cum alijs omnibus ab ea dependentibus agitari debere coram Iudicibus criminalibus, docet *Peguer. decif. crimin. 38. & videndi Jact. Petr. Fontanell. dec. Cathol. 241. & 242. tom. 1. Falso. Danes. alleg. 120. in 3. l. R. de Maria. holiq. mercatores dolose, & fraudulentè decoctos, postquam se concordaverant cum creditoribus, minime quantitate soluta, laqueo suspendi, ut latrones, publicam fidem fallentes, mandatur Castrutius, Cosmus Medices, & Henricus IV. Gallie Rex, testibus Jo Villan. Henring. Toff. Petr. T. num. 180.*

Similique poena plerisque Capitulis Bancis, sive tabulæ nummulariæ, qui Gubernatoribus in seipsi, pecuniam in usos proprios vertunt, scripsimus in *Rit. 9. sub num. 18. vers. videndum, tom. 1.* quicquid voluerit *D. Jander Frone. Mar. Prat. resp. crim. 20.* calumum-arripere in gratiam Fulvii de Falco, nummularij Banci Sancti simæ Annunciatæ, autumans, causam, & actionem esse merè civilem, etenim actione furti illos teneri, insinuant nobis *tex. in l. si quis Uxoris, 53. §. Julianus, ff. de furt. in l. si is, enig. C. de furt. quibus iuribus streus Jos. scripsit in *Lejus, qui in provincia, §. quæ vari, num. 7. ff. certum petat.* suspensum fuisse juvenem, qui nomine mercatoris mensam, & bancum exercebat, fidem non adimplevit in dando cætum, sed illos t tuit, in proprios usus convertendo, alioque recenfer casus *Clar. in §. furtum num. 22. vers. post etiam allegor.* Coniunctum *tex. in cap. 1. de deposit. & in la utur, 33. ff. de furt. & qui scripsit Reg. Sanseila. dec. 42. memor *tex. in cit. §. Julianus, Farinac. conf. crim. 96. ant. nu. 2. & cons. 207. num. 48. Caball. cons. 99. V. f. sent. ad Franch. dec. 315. & Masfrill. casus merminis in m. x. cit. rit. 9.) in dec. 238. qui num. 59. lepide occurrit objecto à nonnullis excitato, quod huiusmodi ab his personis præstata cessare faciat actionem criminalem.***

Et de subtrahentibus publicas pecunias, scripsere etiam *Reg. de Ponte decif. 7. F. Greg. f. n. q. lib. 33. cap. 19. num. 4. Decim. lib. 8. cap. 48. nu. 29. & cap. 30. nu. 6. Memoch. lib. 2. de arbit. cent. 6. caf. 536. nu. 6. Farinac. de furt. q. 171. num. 14. & de delict. & p. n. q. 19. Reg. Sanseila. dec. 166. num. 4. & dec. 285. ex nu. 32. tom. 2. & de Thesaurario lepide scripsit doctissimus, & quovis summo magistratu dignissimus Don Scipio Martini alleg. 135. in tom. 3. post autem. resol. Dom. Reg. de Marin.*

Liquidatio quidem instrumentorum, civilis, an capitalis, causa sit, inquirimus in *rit. 109. nu. 7. tom. 1. & in rit. 166. nu. 4. & inibi D.D. affirmativam sustentantes aliam recensimus, & addimus 10 decif. manuscripta *D. Reg. Muler 26. in tit. de jur. Delana* quæ determinatum fuit per generalem abolitionem, censuræ remissas omnes poenas pecuniarias provenientes ex incarcerationibus instrumentorum, & obligacionum penes acta M.C. & meminit *Reg. Constant. in cit. 11. C. de pan. fiscal. credit. proffert. a nu. 71. eoque insequitur Reg. de Marin. ad Revert. dec. 549. nu. 2. quem adduximus in rit. 56. sub nu. 10. Propterea non posse filium illud liqui-**

liquidare contrā patrem, notavimus cit. in rit. 186. num. 84. nunc subnoctimus, nec ē contrā, id patri licere, ut notat Reg. Sanclie. in add. ad dec. 130. versed fuit habitator, pag. 371. qui, & illum convenire non potest infoludum, sed deducto ne egest, Carroc. de except. except. 25. num. 63. & confertur tradita à Mancianis paroc. debit. decadal. 3. qu. 7. nu. 81. & decadal. 3. qu. 1. num. 110. Rodrig. de execut. cap. 5. nu. 59. cum in relativis eadem sit dispositio, etiam in penalibus, & correctoriis, l. fin. C. de indic. viduit. l. 1. C. de cupress. lib. 12. l. in fuit, C. de liber. & posthum. Grass. in tract. de excep. 15. except. num. 1. & in patre, & filio, tradunt Sord. de alim. tit. 1. qu. 19. m. 4. Barbof. in vol. tract. de loc. communi. argum. jur. loc. 29. à correlativis, num. 2.

Nec fratri adversus fratrem, ut eodem in rit. 166. nu. 7. scriptissimus, & addimus Gais. de credit. cap. 3. de num. 109. Pifcenti, & Amend. ad Franc. dec. 163. Oleum. de cessio. jur. tit. 6. qu. 11. m. 4. & 4. firmantem, hanc aequiem esse sententiam, quamvis contrarium teneat Baro, quem sequitur Henric. de fid. iuss. cap. 27. p. 4. num. 91. Girard. de privileg. qu. 155. à nu. 415. Ad quem verò spectet 2. cognitio causarum liquidationis instrumentorum, ad dominum ne iurisdictionis criminalis, an civilis & ad illum criminalis, crebit Galtier. in prax. p. 3. princ. verbo, Audiamur excofationes, sub nu. 3. cujus effatio conveniunt tradita à Reg. de Marin. lib. 1. quotid. cap. 55. nu. 14. qui ad Regent. dec. alid. 568. m. 2. illud procedere affirmat in locis, in quibus declaratio memorata Regis Catholici forsan non observaretur.

3. Dū verò dicta meminit ritus multiplicem esse illam recordor, alteram le galem, cujus memini in ritu 151. alteram vulgarem, de qua præfens ritus verba facit, eamque semper venire, cum dicta simpliciter mentio sit, constat ex cap. præfenti vers. loca, de prob. in 6. Borr. testatus dec. 230. f. u. sent. de visitat. lib. 2. cap. 3. vers. ex quo nota, sub num. 8. Mafcat. in prax. lib. 1. par. 5. Glos. suspensum, nu. 16. sicut, & cum de Leucis loquimur, ex Bar. tract. testimoniorum, §. 1. icena, nu. 55. & alijs, comprobat Hieronym. Ceval. qu. 897. num. 733. 4. Item 4. Dictarum computationem diversimode faciendam asserunt DD. potissimumque Menoch. tres receperet opiniones in computatione dictæ, tract. de arbit. casu 206. Escobar. de ratione. comput. 12. & Reg. Revis. in dec. 66. duo considerat tempora, primum scilicet, quod consumitur in accessu, & recessu, & alterum pro mora, & primo casu, salarium liquidandum ad rationem viginti milliarii pro qualibet dicta, etiam si ultima consistat in uno tantum milliarii, ex l. 1. §. si quis cans. l. 3. §. de verb. signif.

Secundò verò casu, numerationem non fieri per milliaria, sed per dietas naturales, quibus commissarius vacavit, diebus etiam festivis, in quibus actus forenses prohibentur, computatis, concludit, ipsum insequitur Franc. Mar. Prat. ad Muscat. in prax. S. C. par. 7. Gloune luse, vers. oñant actus, etiam his diebus, in quibus ob aliquod impedimentum à casu, & fortuna, non possit discendere à loco, & iter prosequi cepimus, etiam si ad locum destinatum non possit fieri accessus, nisi per mare, & non possit illac discendere ob maris pro-

Tom. II.

cellam, ut idem Revis. notat num. 5. 7. & 8. (quid verò dicendum de impedimento in tripatis, Covarr. lib. 3. var. cap. 13. num. 8. Escobar. de ratione. cap. 27. num. 19. Baro. in politic. lib. 2. cap. 21. ex nu. 243. vers. Tambien, quos laudat Reg. Revis. in mem. de. cap. 66. m. 9.

15 Quod si locus duplicem habeat viam, unam terrestrem, & alteram maritimam, longiore altera, erit habenda ratio viæ magis usitata, & in dubio dicitur magis usitata illa, quæ fit per terram, Tirag. in tract. de judic. in reb. excip. ferre. nu. 3. & post Caraviz. in hoc ritu num. 7. indicat Pestrigl. in prax. notab. rer. annu. 38. nu. 31. in fin. so. 1. & confert Gramm. conf. civil. 1. num. 4. & videnda, quæ de computatione, & mensuratione dictarum, tam per terram, quam per mare, scribunt Maytrill. de magistrat. lib. 1. cap. 21. num. 104. tom. 1. Dens. de pugn. DD. tom. 1. tit. de Solar. cap. 2. à num. 48. Taffon. de antepata, vers. 3. obsequ. 2. à nu. 56. Hieroniss. ad Gregor. Lap. Glos. 4. leg. 10. tit. 1. par. 5. à num. 34. tom. 1. & Glos. 2. leg. 24. tit. 5. num. 44. tom. 2. Vno Regens in prax. Regu. Sardin. tit. 17. cap. 4. à num. 2. & adde, quæ dixit Capollu. tract. de servit. Urbau. par. 6. cap. 23. in princ. quod si alicui viæ usus concedatur, non valeat per quamcumque partem fundi, quo voluerit, vel per totum fundum, ire, sed civili modo intelligendum esse, pertransire per viam minus damnosam, & inserti ibi num. 2. ad homines armorum vel alios, transeuntes per unum territorium ad aliud nam addringuntur pertransire per partem concedentem, minus damnosam, & in defensionem Rusticorum à pomis contrabanni, in quas illos incidisse filcus præcedebat, ex eo quod capiti fuerunt transeuntes cumque cornibus, sed plausibilis onerata frumento, & blandis de uno territorio ad aliud sine Reftoris Provincie licentia, novissimè scriptis Joseph Vrcoli & Forolensis consulti. forens. rer. prædic. cap. 42.

RITUS CCXLIV.

Item, quod instantia causarum feudalium, tam principalium, quam appellationum, & cujuslibet earum duret per annum unum integrum ad plus incip. à die litis contest. super testibus verò producendis, & prorogatione instantiæ serventur ea, quæ usque scripto proximo capitulo continentur.

SUMMARUM.

- 1 Causa feudales decidenda sunt ætate jure communi, deficientibus constitutionibus, & casibus indubius feudorum.
- 2 In Regno Sicilia ultra farum triennalis est instantia in feudalibus causis.
- 3 In hoc verò Regno, vigere hujus Ritus, & annalis, sicut in causa principali, quàm appellanti.
- 4 Hujus Ritus dispositio, ut anno instantia prima daret, non corrigitur per Rit. 248. Caraviz. contrarium sentiens, resistit, & ab ejus sententia Author recedit.
- 5 Len subsequent generalis, contradicens anteceden-

Ee 2

- denti in specifico casu liquenti, an illum ab-
roget.
- 6 In materia bonorum Rituum, an datur prius, & postea.
- 7 Ritus Sanctio hodiernis temporibus recessit ab aula & in casibus feudalibus ab Regii Fiscis interesse ad perimit instantia.
- 8 Causa feudales, qua dicatur.
- 9 Quæstio de vita militis, & causa de paragio sine feudales, & compromitti possunt.
- 10 Causa revocationis feudi virtute pacti de retrovendendo dicatur an feudalis.
- Quid si actio personalis, vel reali, sed hypothecaria feudum petatur.
- 11 Actio hypothecaria super feudo Regio assensu valla-
ta pro observantia venditionis annuorum introituum, in burgensiticum constitutorum, feudalit, allodialis sit, itant ad quolibet extraneum, etiam si qualem successorem, absque alio assensu transcat, maxime attentis privilegiis nostrorum Regum munificencia huic Regno concessis in publicis parliamentis ann. 1516. & 1617.
- 12 Inter plures creditores ejusdem debitoris is præfatur, qui tempore præcedit.
- 13 Pretium rei feudalis ex stylo S. C. liberatur creditoribus cum assensu, et posterioribus, exclusis anterioribus assensu carentibus.
- 14 Sed in in pretio præfatur præferantur creditores anteriores, absque assensu ipsius creditoris cum assensu, exclusis posterioribus illo iussu.
- Affirmative respondet Auctor, in scriptis DD. Præs. de Franch. dec. 75. & Reg. Cypic. Latro consil. 56. tom. 1.
- 15 Magna est auctoritas Domini Præs. de Franch. major est illa S. C. quod magnum Decium tenuit.
- 16 Ad id feudum cum assensu, an sit feudalis, & solennis distinctio adducitur.
- 17 In dubio non feudalis: sed libera omnis res presumitur.
- 18 In simplicis hypotheca transmissio nullum directi domini concurrens interesse quod considerat in feudum alienationibus.
- 19 Emptor annuorum introituum; creditor hypothecarius, & non dominus feudi, nec possessor dicitur.
- 20 Altem, ut creditor consensu domini ius hypothecæ super feudo habeat, ad libitum de ea sine domini voluntate, disponere quousque sustineat magis non nominis Auctores.
- 21 Illa nostris hisce temporibus nullam recipit, alterationem, post gratias, quibus actio hypothecaria super feudo pro credito consequenda allodialit additur.
- 22 Adducitur Reg. Cypic. Latro ad hoc firmandum.
- 23 Clausula pro heredibus, & successoribus quousque: omni etiam cessionarios, & singulares successores comprehendit.
- 24 Nostro ævo actio super feudo diverso jure, ac ipsam feudum iudicatur.
- 25 Reg. firmit assensu in quinquaginta R. C. super translatione feudi, necessarium, non requiritur in prædicto actioni hypothecaria jure feudi.
- 26 Præter est restitui per alienari alienationi feudi, feudatario ærente legitimo successore, & ex-

- traditioni feudi ab exercitio, non tamen hypothecæ super feudo.
- 27 Inhibiles ad feuda non prohibentur credita cum assensu super feudo possidere.
- Bolius tradit habenti feudum, non actionem ad feudum.
- 28 In saltu rheinatis ab Auctore emungato, pretium pervenit cum re feudali liberandum est creditori cum assensu, & pro eo ejus creditoribus, juxta eorum anterioritatem, quo casu emptor feudi securus est a molestia.
- 29 Super pecunia pervenit in feudo præfatur cessionarius absque assensu creditoris cum assensu ceteris creditoribus cum assensu posterioribus.
- 30 Vendita re instante creditor anteriori, omnes res solvantur hypothecæ.
- 31 Auctor occurrat objecto excitato per Dom. Reg. Cypic. Latro consil. 56. num. 15. non posse fieri cessionem in beneficium emptoris a creditoribus, aliis assensu.
- 32 Tres requiruntur, ut quis decedat dicatur, & qua.
- 33 Curator decedat, vel ipse creditor possunt cadere jure.
- 34 Ten. in f. cum unus f. de bon. auct. Judic. possid. quando locum habeat.
- 35 Supremi Senatui non semper res iudicatas attendere debent.
- 36 Decisions D. de Franchis 75. triplici modo Auctor satisfiat.
- 37 Non dicitur decem, quod non fuit discussum.
- 38 Reg. Cypic. Latro mutatur sententiam in qua. 2. consil. 84.
- 39 Alleganti decem. plena non est habenda fides, si non intervenit determinatio causam.

- 1 Causas omnes feudales decidendas esse, attentis Constitutionibus, & consuetudinibus feudorum, quibus deficientibus, inspecto jure communi, loquente in allodialibus, ex text. in cap. 1. de feud. cognis. notant omnes DD. ibidem, Nicol. Everard. in Topic. Jur. loco à contr. sens. nu. 31. Ann. in repet. rubr. de possell. decrep. ates. nu. 399. Reg. Revit. in prag. 11. num. 27. de feud. (ubi censet, quod casus feudalis, qui maxime per jura Regni reperitur decisus, sub dispositione remaneat juris communis feudorum, & non Romanorum, qua de re Camill. de Carr. in divers. feud. §. nunc de altera. 2. n. 101.)
- 2 Quapropter in Regno Sicilia ultra farum, nimirum instantiam triennalem esse in primo iudicio causarum feudaliarum, adducit Petr. Gregor. Siculus de Judic. caus. f. 43. cum lege feudi, aut Regni illius non sit alia constituta.
- 3 In hoc verò florentissimo Neapolis, quia statuta illa cernunt in hoc Ritu illius teneorem attendimus, mandantem instantiam causarum feudaliarum, tam principalium, quam appellationum, & cujuslibet earum anno integro ad summum durare, excedendo à die litis contestate, ut vigore hujus Riti. affirmat Robert. Morant in Jus special. per. 6. ver. Et omnia sunt durare instantia, nu. 42. Cypic. in incipit verbo, Feudorum iudicia, §. f. 256. vers. Instantia casus non feudaliarum, Masfoll. ad Cypic. dec. 11. num. 8. Demand. de reunion. 21. cap. 26. num. 68. Jo. Baptista Bilella consil. feud. 77. num.

Qui quidem noster *Ritus* restringit Jus commune in primo capite . triennium , aut biennium in eo constituitur , ut notavimus in antecedenti *Ritu* , alteroque 248. In altero verò appellationis , & juri feudorum convenit , annum præscribens , pro decisione causarum feudalium in dicta instantia , ad notata per *Ursin* in cap. 1. si de investituræ dominum , & *vassallum* 1. prius , num. 9. & *Alvarot* , in vers. opposit. sub num. 7. per illum *tex.* in vers. si autem , ibidemq; *Bald.* vers. Et nota quod iste annus , Juri in l. præscriptione , vers. Tercio not. C. si contra Jus , vel utilitatem publ. tandemq; *Boer.* in *Consect.* *Bianricensi* , Rub. Des consensu concernens *Jur. Juges* , & *Jur. Jurisdic.* sup. 623. vers. Sed in feudis , ut propterea dicemus , *Oliv.* *Consect. quæst. forens.* super *Rit.* lib. 2. q. 14. in princ. *Nicel.* *Iurist.* de *Jend.* artic. 97. num. 1. & alios plures , negantes Juri feudorum constitutum fuisse instantiæ tempus , quod refert , & sequitur *Borrellus* in compend. decif. par. 1. tit. 63. n. 94. Juri etiam communi *Casareo* , 'conciunt , in *ansb.* ei qui , C. de temp. appell. Quamobrem opinatus est *Carrar.* hanc nostri *Ritus* postemam observantiam , ut in causâ appellationis anno instantia duret , minime improbari per *Ritum* generaliorum , quamvis posteriorem 248. in judicio , appellationis nihil statuentem , utique verò primam , in qua triennium instantiam durare , credit , tñm quia contradicentem Juri communi , tñm & quia in ta generalit loquens , statuit triennium , atq; idem in omnibus causis , & consecutivè etiam feudaliibus , & *Carrar.* insequi videtur *Borrell.* add. tit. 63. num. 97. & meminit *Biloch.* cit. concl. 77. num. 7.

A cuius tamèn sententiâ prorsus discedimus , si non credimus subsequenter legem generalem abrogare antecedentem , in specifico casu aliquid facientem , ex *Gl.* in intro. , cap. *generi* , ibi , *Item pone. de regul. jur.* maxime si ad emendandam legem antiquam voluntas requiritur conditis posteriorem , quod voluit , antecedentem abrogare , ut credidi , plurimorum auctoritatibus defendens *Borgognin.* decif. *Finis.* 6. num. 14. p. 1. cuius voluntatis probatio cum non existat in eo *Ritu* 248. op. nati hanc debemus hujus observantiam illius virtute revocant , & longè magis , cū semper correctio legum sit vitanda , ubi utriusque intellectus benignam patitur interpretationem , & altera ejusdem *Borgogni* decif. 9. num. 7. per 3. quod facili his duobus in Ritibus contingit . Ecceim *Rit.* 248. generalit de instantia faciens , terminum præscripsit in principali causa , qui propter generationem intelligendus est , præter causas feudales , de quibus sermo est in hoc nostro *Ritu* , annum statuentem ; demumque ex altero supposito , quod ip. auctoritas horum Rituum , non possumus dare priorem , & posteriorem , ut alibi scripsimus , dum omnes unico decreto fuerint confirmati , nich. una simul manserint . & cum *Carrarin* hanc sententiam eos retineat , quin quam à compilatoribus retactam fuisse non apparet , at citius contrarium , h. n. *Ritus* post *Regias Constitutiones* potestamus , illudque iuste credimus , tñm *Aff.* in *Cons. Rit. Regni* , hoc lege , sub num. 2. tñm *Marant.* in add. num. 42. & alios notantes , rectè sentisse huius *Ritus* vigore generalitatem simpliciter loquens

do , dicentes , instantiam in feudalibus anno tantum durare , & sic in utraq; iudicii partes ut verba libant nostri *Ritus* .

Hæcq; scribuntur , quando causæ feudales in M. C. V. Jolium agebantur , juxta *Rit.* 50. sanctionem , notatq; *Marscl.* *Ca. de moderat.* 3. 1. *Glof.* 1. num. 98. sed quia tales causæ hodiè tractantur in Reg. Cam. Summaria , ut plurimum ob interesse Regii Fidei , idcirco , ad instar causarum fiscalium instantia in similibus causis neq; petat *Marant.* in *specul.* par. 5. num. 20. allegans *Afflic.* tu *Constit.* *Accusatorum* , col. 4. in princ. *Ann. singul.* 243. cuius longior sermo in *rit.* 248. & quæ inter partes vertitur , tractantur in S. C. vel in M. C. V. & tandem naturam fortiantur , quam cætera causæ civiles habent , teste *Borrell.* add. tit. 64. num. 98. necnon *Gallopp.* in *prax.* p. 2. cap. 18. num. 4. quorum meminimus in *Ritu* 48. nu. 7. tom. 1.

Quæ verò sint ejusmodi causæ feudales , investigare breviter oportet , atque eas esse censuimus , in quibus de feudo tractatur , etiam non quatenus , teste *Carrari* hoc in *Ritu* num. 1. Elideat in quibus agitur conditione ex lego feudi , dicit *Bal.* in *rub. de investit.* in *maritum* *vassal.* vers. Tu dic. sub num. 3. abundantius verò scribens enodavit in cap. 1. si qua controversia , sub num. 2. de pace *constat.* inquires , casus esse si de investitura facta , vel faciendi agatur , vel de possessione ablata , vel turbata per dominum vassallo , scilicet vassallum vassallo , ex *tex.* in cap. 1. de *Missit. vassalli.* qui *constat.* est , quin , & ubicunque ad intentionem fundandam ; vel repellendam discutitur ; insequiturque *Perrus Gregor.* in *tractat. de iudiciis casus.* *fandali.* q. 1. & omnium optimè enarrat , collaudatque *Milanen.* in decif. 6. lib. 1. num. 6. sed *Marinus* *Marta* succintius loquens , conclusit , esse , cum tractatur de natura feudi , decif. *Sicili.* 56. sub num. 9. & *Balsar.* in *rub. de feud. cognit.* num. 3. in hians , perquirere iudicem competentem super causa feudali , explicando dictionem , *De* , in ea *Rub.* positam , dicit , significare inibi causam immediatam , quæ non aliud est , quàm cognitio feudorum , quæquæ ad Principem spectat , atque idem insinuat causam feudalem , idem esse , quod cognitionem feudorum ; tamet si ex ejusdem *Mart.* verbis sub num. 5. deduci facile possit , ita censeri , ubicunque contenditur de natura feudi , sive illius successione , sive possessione virtute investiture , ob id nimirum causam spoli censeri causam feudalem , scriptis idem *Petr. Gregor.* q. 2. illius tractatus ac multorum fideus auctoritatibus *Girba* decif. *Sicili.* 68. num. 3. *Milanen.* indic. decif. 6. n. 3. & *Mysfrill.* decif. 61. & 83. sed longo themate extricat *Isach.* de *hervi.* in *tra. feud.* vers. & *disti* vassalli pro *disti* verbi feudaliibus , à num. 4. cuius annotata legere nō deduxeris , nec non *Perr.* de *Puteo* in suo *tract. de reintegr. feudi* cap. 198. à num. 5. & *Servade* de *feud.* par. 10. scilicet 1. n. 68. 74. & 123.

Quisio verò de vita , & militia & causâ dotis de paragio , an feudales sint , novavimus in *Ritu* 50. sub num. 8. ibique examinavimus , utrum ille vigore Regiarum functionum inter conjunctos compromitti debeant , & assensus impetrandus nō sit super compromisso , an sufficiat , ut impetretur

est pestmodum super laudo. Nunc addo *per Rapt. Mucel* lepidè prædicta examinauerunt, in *libris*, post à me ibi scripta, typis editæ, *per quest. forens. delatid. q. 35. Confil. Strab. lib. 1. ref. forens. 57. num. 40. Dom. Julium Capone in tra. 3. de pact. tit. de stipul. q. 7. num. 53. Graz. in obseru. ad Reg. Capp. Latr. dec. 33. num. 1. Hieronym. Nicol. in præj. iudicial. c. 18. sub num. 23. vers. Faltit tam. in. Dons. tom. 3. de pugn. DD. sjs. de arbit. cap. 7.*

• Causa etiã complures adnectit memoratus *Petrus Gregor. in multis subsequens. quæst. Danza loco citato, num. 7. idemque Molanens. ad eund. dec. 6. atq. Comia in Ritibus Sicilia cap. 76. potissimum, si causa revocationis fuit, vultur pacti* 30 *de retrovendendo dicitur feudalis, etiam utq. Petrus Gregor. jam dictum in q. 4. explicat, & peruntiorè quidem Masfrill. super cap. illius Regni 356. q. 6. 16. & 33. meminit autem de eadem questione loqui eundem Masfrill. decis. 14. 17. per. 2. duo affirmare, alterum, quod si agatur actione personali ad feudum, dicitur causa feudalis, ad quod impellitur verba Petri Greg. ead. q. 4. & aliorum: Alterum verò, quod si actione reali, & hypothecaria, similiter dicitur feudalis, verum restringit postmodum exemplum prædictum rependi feudum vigore mentionis pacti. Illudque negat, operari à ut causa reputetur feudalis, idque non quia personali actione expeditur ad feudum, cujus intuitu probavimus esse feudalem, sed aliis apud ipsum perlegendis rationibus, repetitis in dec. 217. à num. 29. tom. 3. necnon per Molanensem, decis. Sicil. 6. num. præsertim 62. & 63. lib. 1. At quoniam citatus *Petrus Gregor. in addit. q. 4. distinctione Cessens. & Alex. utens, respondet, vel feudum peti actione personali, vel reali, & primo casu negandum, annuendum verò in secundo affirmat: idè abduci potius erat, nisi dicamus peculiaribus Regni legibus nimirum ita sentire, ut etiam idem Petrus Gregor. insinuat in postremis verbis, necnon Molanens. num. 67. 62. & 63. contradicentibus Doctoribus, de Jure consueti loquentibus, in cap. ceterum, de Judic. Imò, & quod de his vertente super hypothecaria ad feudum, illic scripsit *Masfrill. corat in altera adducta decis. 217. num. 30. atq. intelligendum esse, quando ageretur contra possessorum, qui possiderat feudum ex pacto, & providentia Principis: quandoque successor tunc se defenderet adversus Actorem, quia vocatur ex lege feudi, quod fit ex pacto, & providentia, & hypotheca fit extincta per eum, qui imposuit, cujus causa remansit feudum liberum, nec potuit hypothecari, sed ubi agitur contra tertium possessorum habentem jus, & causam à debitore, ubi nullum poterat obicere exceptionem, fundatam in lege feudi, nec succederet Jure proprio, ex pacto, & providentia, non est censenda causa feudalis, quamvis hypothecario Judicio intentato. Ac propterea decisum refert, causam hypothecariam in petitione Juris offerendi ad feudum dici allodialem, atque in ea procedendum esse attentio Jure communi, & antea deciderat *Marius Mura* (cujus ipse *Masfrill. in isto 3. volum. postmodum excusso, non meminit in ead. memor. dec. 56.****

12 Sed àu actio hypothecaria super feudo, Regio assensu vallara, pro observantia venditionis annuorum introituum, in burgensium consuetorum feudalis sit, an allodialis, itat ad quemlibet extraneum transeat, etiam singularem successorem absq. alio assensu, potissimum attentis gratis, nostrorum Regum munificentia huic Regno concessis in publicis Parliamentis ann. 1586. & 1617.

Scripti in hoc articulo sub die 4. Septembris 1659. in gratiam Illust. Marchionis Alvignani Octaviani Cappei Equitis Sedlis Nudi, præclaris moribus, eximia virtute, maximaque religione conspicui, in causa cum Ill. Principe Chiufani, ceterisq. creditoribus Principis Sepini, & quamvis sub Judice adhuc lis sit, meum tamèn integrum responsum hic typis tradere, non sum gravatus.

Exploratissimum quidè in Jure est, inter plures Creditores ejusdem debitoris, illius hypothecam esse potiorè, quæ tempore præcedit, cumq. ex his, quæ in facto deduximus, liquidò emergat, Ill. Alvignani Marchionem plurium annorum curriculo prævenisse hypothecam, postmodum à Principe Sepini communi debitore constitutam in beneficium Ill. Principis Chiufani, ceterorumq. creditorum, eum novissimè in liberatione integri depositi, ejusdem Marchionis partes potiores non fore, in dubium revocetur, proæius non video; dum adeo clarum pro ipso jus est, ut vel ex ipsa quda, simplicique facti narratione ostendatur.

— Et sane cum hujus causæ justitiæ cardo in eo sit, ut videamus, an in residuo pretii pervenit, ex venditione Terræ Binetti, possessæ per Marchionem Baranelli, quæ fuit Principis Sepini, facta, instante Patriarcha Antiocheni, creditore potiori, & anteriori dicti Principis, illo dimisso, præferri debeant alii creditores, juxta castellarum, vel assensuum datas, quando isti hodie concurrentes nullo modo hypothecam habent feudum longe, ante eorum hypothecam; à debitore distractum, sed tantum venditionem annuorum introituum, cum pacto de retrovendendo à Marchione in beneficium Principis Sepini factam, pro residuo pretii prædictæ Terræ, vigore cujus contractus liberationem vendicare intendunt. Operæ prædictum idcirco erit ex adverso oppositionum nebulas in medium afferre, ut, his cognitis, elatis quid in ea sit discernendum, dignoscere concedatur.

13 Curator igitur patrimonij Principis Sepini, Dom. Hieronymus Valdeatius, doctissimus, & primarius Advocatus audacter contendit, depositum liberandum fore creditoribus, cum assensu etiam ex stylo S.C. qui inolevit, ut feudi pretium creditoribus cum assensu tempore posteriorum liberetur, id molestiam emptoris, & circumum inutilem vitandum, quam observantiam vendicare quoque locum, etiam quando debitor esset creditor cum assensu super feudo, & ex eo pervenit depositum, illudque liberandum prædicto debitori, & pro eo creditoribus cum assensu, tuatur, auctoritate *Præf. de Franch. decis. 75. & R. Capp. Latr. lib. 1. consue. 56. qui sic etiam testantur, quia enim creditores cum assensu compa-*

nuit egiſſe contra debitorem debitoris, cui eſt valide illius nomen hypothecatum, obſtringitur illi ſolvere emptor, ut tuſus ſit, *ex reg. tex. in l. 3. C. de novat.* Præſertim cum ille pecuniati hoc pacto, ut præſtium liberetur creditoribus, cum aſſenſu, emerit, cujus pacti fines juxta obligationis, & contractus formam jam perfecti, omnino, & ſedulo ſunt ſervandi, diſtracto maxime feudo, juſtante creditore cum aſſenſu anteriori, ex quo eſt juſ quæſitum cæteris communis debitoris concubitoribus cum aſſenſu, *ad reg. tex. in l. cum unus, ff. de bon. author. Jud. poſſid.*

- 15 Magna quidem eſt *Dom. Fraſid. de Franch. auctoritas*, qui ſui temporis legum decus, & in omni diſciplina habitus fuit oraculum, cujus deciſiones in pluriſus Europæ Civitatibus impreſſæ, toto orbe commoſandatur; Majorque eſt illa lumen noſtri S. C. Senatus, quæ ſicuti *Decimum* peracti ſeculi J. C. præſtantiffimus, ut ipſe ſuæ *conf. 379. ita*, & me omnium minimum, deteruit, addo quod calumiam arripere, animo anceps aſu exiit. At poſuitat, examinatique rationibus juribus, DD. plactis & his, quæ in theſi noſtra concurrunt, eundem impavidus hanc ſcribendi provinciam ſuteſci, ſid fretus, & rei veritate perſpicenda, cujus lux jam nunc intermicat, & præſtantiffimorum Judicum religione, ac doctrina, in ſpem decore, victoriam mihi conſequendam fore, quod ut facile aſſequar biſariam conſtituto conſequens, quas ſedulo examinari, meque excuſatum haberi, ſi quod res poſtulabat, bene, & plane non dixerim, præces eſtufundimus.

Actiones hypothecariæ ſuper feudalibus bonis Regio aſſenſu valuate pro evicſione, & obſervantia contractus celebrati veluti in venditione annuorum introituum ſuper aſodialibus conſtitutorum, feudales apud ſuper, addo quod valide per ceſſionem, abſque alio novo aſſenſu, in alium tranſcuntur.

- 16 Actionem ad feudum cum aſſenſu feudalem eſſe, ac idem de ea, quod de feudis, judicari, omnium noſtrarum teſtimonio comprobatur, ut apud *Frecc. de juſt. feud. lib. 2. q. 17. Camer. in l. Imperialem, pag. 15. & 16. de Franch.* nedum in adduct. deciſ. 75. ſed, & in dec. 41. 48. & 593. *Ann. alleg. 122. num. 7. Confil. de Georg. de feud. cap. 43. num. 13. ad 20.* & cæteris poſthabitis, *Reg. Cap. Galat. lib. 1. contravilleſſ. cap. 28. n. 19. cum ſeq.* Hoc tamén aſoma ſimpliciter, abſque ullo diſtinctionis ſedere, acceptum, proprius eſt à veritate alienam, vendicatur namque locum in actione, quæ ad ipſius feudi corpus vendicandum tendit, minime verò in illa hypothecaria, quæ habet ſupponit, nec tangit dominium, nec eſt actio ad rem & ad feudum, ſed ſuper re, idem obligatio acceſſoria ad principalem obligationem, ut individualiter advertit *Horat. Montan. in repetit. feud. §. præterea Ducatus num. 77.* notas cavendum eſſe à d. *Dom. de Franch. dec. 75. & 593. & tex. à Barthol. de Capua adductum in l. qui actionem, ff. de reg. jur. loqui de actione reali non rem vendicandam, quæ e parte agentis ſupponit dominium, & minus recte proinde illam à DD. induci ad actionem hypothecariam, quæ tunc non præſupponit dominium, quamvis actor poſſet poſtmodum ad dominium pervenire, Confil.*

Theodor. alleg. 54. num. 4. verſ. Quamobrem, & in illum ſenſum alloquutus ſuit *Andr. à Dom. de Franch. memor. deciſ. 75. adductus, in Confil. Regn. Conſtitutionem Diva Memoria verbo tranſſationis*, ut ejus verba apertiſſe demonſtrant, ibi *Et ſicubi prohibetur alienatio rerum, ita, & jurium, & ſervitium*. Ecce quod *Andr. ſermocinatur* de juribus ipſum feudi corpus, & dominium tangentibus, non de hypothecaria, quæ eſt acceſſoria ad perſonalem actionem, & eſt ſuper feudo, & non ad feudum,

Hanc nitidam veritatem agnoſcendo, idem *Reg. Galat. in d. loco num. 37.* videns minime illam poſſe in controverſiam deduci, laudans *Cammer. in cap. moleſte §. Sed quid ſi fuerit venditum, num. 19. fol. 11.* admittit feudalem eſſe actionem competentem ſuper feudo, ſi illud, ejuſque tangat proprietatem, m nime verò illam, quæ competit pro conſequenda pecunia ſuper feudo, vel illius pretio, ſed illam eſſe alſodialem, quod affirmant etiam *Fræſ. de Amat. confil. 8. n. 24. Reg. de Carte in diverſ. cap. 14. n. 103.* inſequiturque *Merch. Remontis D. Franc. Merliu. cent. 2. contraven. ſerens. cap. 81. n. 61.*

- 17 Quibus aridæ regula, in dubio non feudalem, ſed liberam, omnem rem, omnemque obligationem præſtium, cap. 1. §. 1. ibidemque DD. *ff. de feud. defunct. cont. cap. 1. de contrav. int. maſt. & ſavin. de bouſ. Alra. confil. 119. lib. 1. Dec. confil. 467. Pariſ. conf. 20. num. 1. lib. 1. & dñm obligatio perſonalis, ſive ipſius crediti commodum, & emolumentum, cui pignoris acceſſit alſodialia ſunt, dum feudum nullatenus tangunt, ut ex *Petr. de Georg. Milan. & aliis*, tradit *Reg. Galat. loco cit. num. 19.* hæc tanquam pedifiſſima, & illius confeſſiva, ejusdem juris cenſetur, cap. acceſſoria de reg. jur. in 6. cum concord. ut poſt *Bar. in l. ſolutam, §. per liberam, §. de pignor. Ann. alleg. 41. num. 13.* obſervat *Reg. Galat. ſapius cit. num. 13.* ordinata tantum ad pecuniam, non ad feudi conſequutionem, & Rex le-cundum naturam obligationis conſenſiſſe dicitur quæ eſt, ut quæat quolibet titulo, juſ ſuiſſi creditor in alium tranſferre. *J. 1. & 2. ff. pign. det. l. debitor ff. de pignor. aſ. l. gregi. §. pignori ff. de pignor. & conſumatur arg. l. plenam, §. ff. quid ſi de uſ. & habit. & in l. papiſſum, §. ff. papiſſum, §. de reb. cor. quæ ſub iſtutubi Bol. Bar. & cæteri concludunt res Eccleſiæ ſollemniter hypothecatas ſine decreto diſtrahi poſſe.**

- 18 Et quidem in ſimplicis hypothecæ ceſſione nullum directi domini concurrat intereſſe, quod conſideratur in feudorum alienationibus, conſiſtens in ſervitio, fidelitate, devolutione, & relevijs, nùm feudatarius hypothecando feudum cum aſſenſu, nihil domini tranſfert in creditorem, ſed illud penes ipſum retinet. Ceſſante igitur Regis intereſſe, & ratione prohibita commutationis & contractationis, fruſtra in contrarium adducitur conſtitutio, *Conſtitutionem Diva Memoria*, in illis verbis: *Super feudis, & rebus feudalibus minuentis, aut commutandis* quæ tantum loquitur de feudis, & rebus feudalibus, eorumque commutatione, & alienatione, minime verò de pignoris, ſed hypothecæ jure, ſive credito ſuper feudo, quod non eſt feudale, ſed burgenti-

cum ; & in eo cessat ratio a constitutione adducta. Ideo non habere locum praesentam constitutionem, quando non tractatur de ipso corpore feudi, nec pena caducitatis, propter alienationem feudi in eo, quod istam hypothecavit, neque respectu obligationis feudalis, pro securitate crediti revocationem vigore *consil. Cusini. Diva Maus.* competere, tradit *R. Capyc. Latr. decis. 43. num. 20.*

Ceterum namque est ipsam venditionem annuorum introituum factam cum Regio assensu pro hypotheca bonorum feudaliu alodialium esse, uti accessoria, & consequentiam principalis actionis, qua creditum constituitur, ut diximus, dummodo non sit illa facta in feudum, ut communis DD. schola advertit apud *Luc. de Penn. in l. 2. in fin. C. de univ. arg. deserv. lib. 10. Joann. Camil. Bilo. 1. in alleg. 2. impressi p. tract. de absol. l. jaram. num. 4. Joann. Rep. Bilo. 1. conclus. feud. 20. num. 2. lat. Navar. lib. 1. q. forens. 97. per tot. ut praeterea cunctis annuorum introituum creditor hypothecatus, & non dominus, nec feudi possessor dici potest, & ad feudale servitium, & ad alia, quae feudatarius debet non restringitur, laud. *Mauran. in d. §. praeterea Ducatus num. 37. R. de fonte add. tit. 7. §. 3. sub n. 3. & Cipian. receptum per R. C. tradit post q. 6. & alleg. seq. in tract. de Relev. acti nem pro annu. introitibus venditis super feudibus feudi cum assensu, sive ipsius annuorum introitus, burgensiticos esse juxta ea, quae annotavit contra *Bambac. Dom. Consil. ar. Branciacus*, tunc Advocatus, haecque amplius etiam in concessione principaliter facta à Rege pro haeredibus concessionarij, cum verbo juncto, & clausula, quod registratur in Regia Camera, ex *Lozfred. in paraph. cap. 1. vers. in add. dum quavis*, ex quibus causis feudatarius amittit.**

Hanc aliam, ut creditur, consensu domini, jus hypothecae super feudo habens, ad libitum de eo, sine domini voluntate disponere queat, sistent magni nominis Auctores, *Anton. de Alex. ad Andr. in addit. consil. Constitutionem*, *Paris. de reintegr. feud. cap. incip. An si Restitut.*, *num. 12. Capyc. in inv. §. verbo. Necessitas, consil. Quarto secundo, par. mibi 81. decisum per S. C. tradens, & decis. 41. num. 10. ex Molin. Frecc. & ceteris. Consil. *Cardenal. de Judic. tom. 2. lib. 1. tit. 33. disp. 35. num. 33. Alrofrat. var. resol. lib. 1. cap. 40. tractans*, licere cessionario super feudo jure assistendi agere cum cessione absque assensu si in instrumentum inter eodem, & debitorem inito, pign. vel hypothec. factum cum assensu super feudo, cum potestate capiendi, ut communiter apponitur in instrumentis, & ad partes decertaudo firmat *Ludolph. Schrad. in amplo arg. tract. de feod. l. par. 7. cap. 2. num. 26. cum seq. & iterum eid. par. 7. cap. 3. num. 10. vers. Quinto*, & insequitur *Henric. Resental. in synopsi tot. jur. feud. cap. 8. de feod. success. ex respos. concl. 9. num. 2.**

Haec opinio nostri huius temporibus, nullam recipit alterationem, post gratias, Regum nostrorum munificentia, huic Reguo concessas, in Parlamento, quarum altera fuit anno 1586, quae est *pragmat. 27. de feod. & altera anno 1617. de*

memor extat *D. R. de Marin. lib. 1. resol. quetid cap. 126. num. 92.* vigore quarum actio hypothecaria super feudo, pro credito consequendo, alodialis est prodest etiam ipsum creditum, ex promissione solutionis, aut ex pretio rerum burgensiticarum, vel pro consequentione annuorum introituum super eis, pro quibus feudalia hypothecantur, & qui succedit in credito, sive legitimus sit successor, sive proinde extraneus, succedit etiam in actione ad feudum, & ad quem transit obligatio personalis, quae ad quemlibet est transitoria, transit actio praescripta, & obligatio feudalis, dummodo illa penes solum non existant, *Reg. de fonte de potest. Prorog. tit. de assens. Reg. super dat. tit. 6. num. 47. & de assens. Reg. t. 7. §. 4. num. 5. Montan. in §. praeterea Ducatus, sub num. 7. de Marin. cit. cap. 126. num. 92. & 93. videndus*, & per Collaterale Consilium determinatum, attestatur *Franc. Maris Reg. lib. 1. discept. forens. cap. 26. num. 5. & 38.* Et nosse sit Judex, idem *Reg. Capyc. Latro*, quem pars ex ad-

versio ejus Achillem praenotat, qui *rom. 2. consil. 84.* in causis crolliorum Jacobi de Tuso, *num. 36.* hanc tutatur opinionem, & constantem affirmat, post gratias, de illa actione ad feudum non esse amplius judicandum, nisi ut de re burgensitica, & mere alodiali, & addit, *num. 37.* valide alienari, & hypothecari posse absque assensu, tam in contractu, quam in ultima voluntate quoties assensus cantat pro se, haeredibus, & successoribus quibuscunque auct. *Andr. & Camer. ibidem adductorum*, sub qua forma, & non illi, antiqua, pro successoribus ex corpore, assensus expellitur, gratia mandant, adeo quod si aliter illorum verba dicent, semper illos praescriptos censeri juxta illas conclusiones.

Quae quippe clausula, pro haeredibus, & successoribus quibuscunque, in assensu adjecta, pro gratiam executione, omnes quoque comprehendit cessionarios, & singulares successores, *Andr. in cap. praeterea, qua sunt prima consil. benes. amittit.* ubi *Liparuti* addens *lit. P. ex rex. in l. etiam si rem p. DD. §. de jur. jur. Camer. in d. cap. Imperialem*, pag. 129. *lit. G.* & illos laudando, insequitur idem *R. Capyc. Latro l. ex proximi add. n. 37.* cum enim nulla assignari possit diversitatis ratio in uno, quam in altero actu in successoribus, si ex testamento, vel ex contractu, non est cur diversimode debeant judicari, sed sub una eademque comprehendi debent dispositione, non extentive, sed comprehensive, *l. his solis C. de revocand. donat. l. si cui §. si praescriptis, §. quib. mod. pign. vel hypothec. sol. de fonte consil. 76. num. 7. vol. 1. Staib. Sen. consil. 94. Giarar. decis. 70. in fin. & individualiter advertit *Prat. add. cap. 26. num. 34. lib. 1.* validumque in gratia praedicta est argumentum ab identitate rationis tanquam lege universali Regni in *prag. reducta* prout sunt ceterae Regni Constitutiones, & pragmatice, ut ex *Andr. R. Revis. decis. 75. num. 5.* & alijs in similibus gratias terminis argumentatur *Reg. Marcion. rom. 2. disp. 89. n. 30.* & proinde eadem existente ratione, eadem debet esse dispositio.*

Eisque accedit, certum esse de jure sub assensu concessio pro successoribus quibuscunque comprehendit, & includit cessionarios, *Alex. in l. quodam §. ubi*

§. nihil, ff. de edend. & in l. si patroni in princ. §. ad Trebell. Bal. in l. 1. num. 48. ff. de ver. signif. & in cap. 1. §. de dote qual alim. fund. alien. pot. & in terminis scripti Affl. decif. 335. num. 17. qui, dum conclusionem summauerat in cessione hypothecæ cum assensu super feudo præfesto pro hæredibus, & successoribus, requirit assensum, cum cessionarius non universalis, sed particularis successor dicatur, illam restringit, quando assensus super hypothecâ concessus loquitur pro successoribus quibuscunque, ut hodie mandant gratia & accidit per Fufar. exarata de subfist. g. 341. num. 7.

4. Ut inde evidenter pateat nostro ævo, actionem super feudo diverso fore, ac ipsum feudum iudicari. Registrum quidem in quæntionibus Regis Cameræ exquiratur assensus obtenti super translatione, vel acquisitione feudorum, non tamen illius præfisti super actione hypothecaria feudi, ut decifum tradit Reg. Result. dec. 54. Prohibetur Regni Vicario, assentiri alienationi feudi, quando feudatarius caret certo, & legitimo successoris, in prag. 4. de feud. non tamen in translatione hypothecarum actionis super feudo, quamvis cedens successoribus non habeat, Lamar. conf. 87. per tot. cuius traditionem sequuti sunt Reg. de Ponte de petro. Præp. tit. de assens. Reg. §. 3. nu. 6. Reg. Result. in d. prag. 4. num. 17. R. de Marinis, d. cap. 128. num. 93. Non valet Prorex assensum præstare super districtione feudorum ab exteris facta, sed hoc S. M. est reservatum, in prag. 17. de feud. valide tamen assentitur alienationibus, & cessionibus actionis hypothecarum, exteris super alienis feudis competentis, Reg. de Ponte add. §. 4. num. 6. R. Result. in d. prag. 17. num. 4. Novus, sup. add. prag. 4. coll. 3. 11. num. 2. de feud. & lato calamo omnibus motivis in contrarium occurrunt Cussl. Theod. alleg. §. 1. Inhabiles ad feudum non prohibentur credita cum assensu super feudo possi lere, ut personæ Ecclesiasticæ, Collegia, Universitates, &c. Montan. in d. §. præterea, nu. 76. & 77. Prat. cit. cap. 26. per tot. Et tandem, ceteris omissis Badius in Regum datur habenti feudum formatum, non actionem ad feudum, ut iunctis aulis S. C. fuisse determinatum, testis est Cussl. de Georg. de feud. cap. 52. ad num. 14.

Igitur si emptio annuorum introituum, sive creditum Principis Sepini super burgenfaticis Marchionis Baranelli illorum venditoris, & hypothecæ ac actio super illius feudis pro crediti evictione, & securitate de jure & attentis gratijs; omnino sunt liberae, & burgenfaticæ, valide sub hypothecâ anteriori Marchionis Aluignani comprehenduntur, qui propterea in liberatione est preferendus.

23. Quod quocumque & altera fuit conclusio; Hac hypothecaria cessione super feudo nullum experti fuere Principes Chiulani, & alii creditores; cum assensu, qui contraxerant post feudum venditionem ad Principe factum, nec possunt super illo iam decreto iudicis distracto, eorum jura exercere, sed tantum ad illius pretium concurrere, quod debetur Principi Sepini communi debitori, non ex causa venditionis feudi, sed ex novo contractu annuorum introituum, celebrato inter Marchionem Baranelli emptorem Terræ Biactæ, & Principem

Scipini venditorem, nam fectio legis pretium solutum videtur venditori, & pro dicta pecunia facta deinde emptio ad tot. in l. singularis, ff. si certum petatur. Mascard. de prob. concl. 1509. num. 25. Prat. Merlin. lib. 2. contror. forens. c. 36. & vigore hujus contractus, etiam Patriarcha creditor anterior hypothecarius ante feudum distractum jure assistendi obtinuit. Hoc quidem pretium, sive consideretur, uti debitum Principi Sepini ex contractu annuorum introituum, sive ex venditione feudi, semper est burgenfaticum, lfer. in cap. 1. §. planforum, qua sunt regalia, Affl. in cons. Bajali decorum, in 4. mt. Franc. decif. 64. num. 1. Ann. Alleg. 141. num. 11. Hennig. Gedin. conf. 53. num. 22. lib. 1. adeo quod Vassallus de prædicta pecunia, quamvis à feudi emptore non soluta, ad libitum disponere valet. Schrad. de feud. cit. p. 7. cap. 2. num. 34. illa propterea liberari debet Creditoribus anterioribus juxta cautelarum datas, & quamvis aliter scriveretur in S. C. in pratio feudi venditi sub hæsta, si super quo præferuntur creditores posteriores cum assensu, anterioribus absque assensu, ratio illius observantia illa est, nam si alias fieret, possessor sive emptor feudi, creditoribus cum assensu instantibus molestiam sentiret, qui ageret pro recuperatione pretij, & sic emptor non esset tutus, & inutilis daretur circuitus Frauch. cit. dec. 64. Reg. de Corte in divers. feud. pag. 20. num. 9. Reg. Cappe. Latro dec. 42. num. 3. & 46. num. 1. & 16. Reg. dec. 45. num. 7. Prat. præf. observo. cent. 1. observo. 17. num. 4. cum sequent. & passim nostrates; Quod si deficeret molestia, & inutilis circuitus evitaretur, cessaret, & prædicta observantia cessant manifestè prædicta in casu nostro; cum enim creditores agant super pecunia ex contractu Principis Sepini, liberatio de necessitate pervenire debet ad ipsum Principem, in quo residere immediatè prædicta actio, & facta liberatione an illius beneficiis, extincta est hypothecaris super feudo, solutione ejus quod debetur l. 1. §. 1. etiam, ff. de pignor. & pecunia deinde existens penes debitorem, tanquam merè burgenfatica spectat ad ejus creditores, juxta anterioritates, hæcque in terminis perpendit Prat. de 29. Marinis lib. 2. quotid. resol. cap. 61. tradens, super pecunia perventa ex feudo, præferri cessionarium, absque assensu creditoris cum assensu ceteris creditoribus, cum assensu posterioribus, nec illum posse recipere obicem, ex quo super cessione caret assensu, nam eo non indiget, ad finem, ut possit concurrere super feudi pretio, quod est burgenfaticum, indigebit solum, quando hypothecaris actione cessionarius vellet agere super feudo, & sic decifum in causa Principis S. Severini, testatur Gias. in observo. ad add. 43. dec. Reg. Cappe. Latro. num. 9. tom. 1. & in causa creditorum Verdellæ Galeotæ, concurrentium super pretio terræ Fabalis, junctis duobus classibus S. C. fuit determinatum, quod Creditores, ex quorum pecunia dimissi erant creditores, assensum habentes, celsis jurebus, obtinerent liberationem pretij prædicti, ex jurebus prædictorum creditorum dimissorum, quamvis in cessione eidem facta per creditores, non fuisset obtentus Regius assensus, de quo memor extat Thor. p. 2. Compend. Reg. dec. F f

verbo,

verio, liberatio prelii alienius terra, & prius in Regia Camera obtinuisse, testatur *Franc. de Amic. in reper. feud. tit. de bis, qui feud. dare poss. §. ex hoc etiam fonte, in fin. & §. seq.*

- 30 Insuper, deficit etiam in nostri facti themate molestia infertore emptori, & circuitus inutilis. Etenim Terra Bineeti fuit vendita, instante antiquiori, & potiore creditore, siveque venditio facta jure creditoris anterioris, que habet à jure talem efficaciam, ut resolvantur omnes hypothecæ aliorum creditorum posteriorum, & res vendita transcat libera in dominium emptoris, prout erat libera, & sine hypotheca tempore, quo ille primus creditor contraxit cum communi debitor, res: est singularis, & unicus in l. 1. C. si antiquior creditor pignus vendiderit. in quo res. Imperator allocutus cum secundo creditore, qui agebat actionem hypothecariam contra emptorem, qui emerat à primo creditore, inquit Imper. (Si vendidisset, qui ante pignus accepit, actio tibi hypothecaria superesse non potest.) Si ergo denegatur secundo creditori actio hypothecaria contra emptorem à primo creditore, actio illa hypothecaria secundi creditoris est extincta, & resoluta per venditionem factam à primo creditore, vel à Judice, ipso expetente, quod ejusdem est virtus, l. si ob causam. C. de evic. Tit. f. aut. dec. 137. num. 11. de Franch. dec. 79. num. 12. Rationem reddit Negus. in tra. de pign. in 3. membr. quinta par. n. 4. nam ex tali venditione transfertur in emptorem in eodem statu, in quo illa erat petens communem debitorem, tempore, quo primus creditor hypothecam accepit ab illo, quo tempore non aderat hypotheca Principis Sepini, secundi Creditoris, merito transsit libera in emptorem ab hypotheca hujus secundi creditoris, ejusque cessionarii, que remanet extincta, & proinde molestia non potest inferri, & circuitus evitatur, ardent tradita per *Conf. Carleval. de judic. tom. 2. lib. 1. tit. 3. disp. 22. Reg. Marcan. tom. 1. disp. 12. Confil. Stab. resol. 5. num. 1.*

- 31 Amplius, in casu exarato per *Reg. Cope. Latro add. confil. 56. num. 12.* fuit perperum cessionem fieri non posse in beneficium emptoris ab hered. Joan. Ancyli creditoris, alieno ore onusli, nam erat ille de-octus, cui est interdicta bonorum administratio l. item si unus ff. de arbit. fueratque datus Curator ejus patrimonio. Hoc quippe assumptum claudicat in jure, deficit in facto nostro. In jure liquidem test. in d. l. item si unus procedit in debitor, qui bonis cessit, *Gratian. disp. forens. lib. 2. cap. 321.* & longe cussio bonorum distat à creditorum concursu, non ab ipso debitorum reformato, ut observat *Salgad. in laby. verid. p. 1. cap. 4. num. 20.* quod si daremus præstatum textum vendicare locum in concursu creditorum persone nobilis, qui loco cessionis habetur adhuc debitor bonis cedendo, vel formando concursum, retinet omnes actiones activas, & passivas, cui solum est interdicta administratio, quoniam nomine debitoris, ad commodum creditorum per curatorem à Judice deputatum exercetur *Mare. Anton. de Amato dec. 93. per tot.* quem sequitur *Confil. Paschal. de patr. potest. p. 2. cap. 9. num. 57.* & plena manu confirmat, ex communi DD. recepta sententia, *Salgad. adduct. tra. §. p. 1. cap. 14.*

num. 20. cum seq. & adducit tex. in l. it. qui bonis ff. de cession. bonorum.

Deficit in factis quia tempore venditionis Terræ Bineeti, Principis Sepini non erat decoctus, & sic valide poterat cedere, ut etiam formetur concursus, & decoctus quis dicitur, tria compulsi ve requiruntur, nempe Judicis decretum, injungens liquidatum, & venditorem omnium bonorum debitore, quod fiat Creditorum graduatio, & tandem, ut Judicis provisione detur debitoris patrimonio Curator, ut litemcinatur summus prædictus *Scipio Rotius, in prag. 3. num. 13. & 22. de cession. bonor. in noviss. edit. ubi Logarini add. num. 2. autoritate de Franch. dec. 55. num. 3. & Gallepp. in nov. impress. prag. §. C. p. 4. c. 1. num. 4. Thor. vet. 15. num. 36. lib. 1. & laudato Reg. Revit. tradit & Cope. Latro loc. proximo cit. num. 15. & 16. & in terminis adducti tex. in litem, si unus, meminit observantia omnium tribunalium *Reg. Valeno. cons. 285. num. 14.* quod decocti bonis deputetur per Judicem administratur pro Creditorum indennitate, de quibus requisitis meminimus nos in *R. 166. num. 91. & 92.* Hæc autem deficiebant in patrimonio Principis Sepini, dñm non fuit interpositum decretum generale sequestris, & venditionis omnium bonorum, nec facta, sive demandata graduatio, sed tantum Creditorum relatio, & pariter fuit datus Curator, qui deinde in anno 1655. decreto integerrimi Domini Confil. D. Petri Vanez fuit electus Dom. Jo. Baptista Hodierna, & ante semper heredes Principis in judicio erant.*

- Nec officit pactum in oblatione ab emptore adjectum, sit enim est, quod ipse sit tutus à molestia inferenda omni tempore, nec curandum, cui pecunia liberetur, quando securus ipse existit, imò in ejus oblatione adjecti pactum liberali Creditoribus habentibus hypothecam feudum, & creditores hodie concurrentes illud obligatum non habent, dñm jam erat distractus, tempore eorum hypothecæ, & cessio, quam exquirat, cum retrovenditione, necessariò faciendi in beneficium Marchionis Baranelli debitoris, poterat exerceri per heredes Principis, tunc non decocti, & hodie quamvis decocti, cum sit ætus, ad quem de jure tenetur, ut decisum tradit *D. de Franch. dec. 55.* sive per illius Custorem, per quem exercetur omnia jura patrimonii debitoris, que sunt sub Judice, ad utilitatem, & commodum Creditorum, ut advertit *Salgad. indic. cap. 14. num. 39. cum seq. vel per ipsum Marchionem Alvigianum Creditorum absq. assensu, qui habet hypothecatum nomen debitoris, & actionem hypothecariam, sicuti fieri potest per Cessionarium creditorum assensu carentem, R. de Marinis add. cap. 61. lib. 1. & decisum tradit *Thor. add. p. 2. verbo liberatio prelii.**

- 34 Et quod dicitur de jure quæsto cæteris concreditoribus ad reg. cit. in l. annus male in hoc casu applicatur, nam ille loquitur in conceditoribus, habentibus coequalia jus, non verò ex diversis causis, titulis, & capitulis, ut explicabit ibidem *Gl. vers. Ex creditoribus, & definitur expressè ex l. si possit p. 2. Cod. ut in possit. legat. & in l. si decedere, C. qui possit, in pignori. C. de port. rata, §. 115. num. 12. Mayrill. decis. 126. num. 12. Thor.*

Thor. p. 2. compend. Pub. Creditores cessionarii vers. & ita admittuntur. Non habent easteri Creditores aequalis ius, sed longe diversum cum illo Patriarcha, cuius hypotheca, uti contrafacta super eandem possessione per Principem Sepini debitorem, est anterior, & semper feudum obligatum retinet, alii verò nullam hypothecam habent super illo, longè, ante eorum credita à debitore distracta.

Et tandem, partis ex adversò jactulis jam eorum macerie diluvis, ad extremum dixerim, authoritatem excerptam, ex determinationibus relatis à D. D. *Præf. de Franch. & R. Cappe. Latro*, non tanti faciendam, quin in hoc facti themate
35 recedendum sit ab iis, quæ in facto nostro satis diverso insinuavimus, nam supremi Senatus non semper res judicatas attendere debent, sed illas habid sequendas, si errore, aut injustitia scateant, advertunt *Guid. Pops. decif. 215. num. 9. Thesaur. dec. 32. num. 3.* quod factum est in multis Rotæ Romanæ judicaturis dictum fuisse, *Dominici reces. serini à decif. Cessador. dec. 9. num. 15.* & notum inter diversa Prætoria, sed in eodem Senatu, mutatis temporibus, variatas fuisse sententias. *Tarentus Affl. dec. 174. num. 3. Jo. Bapt. Larrea alleg. ff. col. 118. num. 15. p. 2.* etiam, isdem iudicibus dicentibus ius, ut tempore suo evenisse, alludit *Plin. a. l. 6. Epist. penult.* & conqueritur *R. de Ponte dec. 34.* & plures determinationes contra *Affl. & de Franch. decif. emanatas*, miro ordine, & floride recenset *Francisc. Maria Prat. lib. 1. discept. forens. cap. 27. à num. 93. & cap. 5. à num. 102. tom. 2.*

Quin, amplius eadem *dec. 75. Dom. de Franch.*
36 nobis præstat copias auxiliares, dum in ejus prima editione ad favorem primi Cessionarii, obliqui assensu judicatum traditur, quom insequendo, refert *Dom. Confil. Jo. Bapt. Hodier. ad Serr. decif. 306. num. 6.* & ante eum, *Thor. p. 1. compend. dec. verbe, Creditor anterior*, ea ratione, quia in Creditoribus Creditoris feudi non observatur stylus, relatus per eundem *Præf. dec. 64.* sed primus præfertur, quod confirmat *Monter. dec. 4. num. 28.* & alijs relatis, tuetur *Manent. dec. 58. per tot.* Et quamvis in alijs *dec. Præf. de Franch.* denud typis depremissis, contrarium legatur, & dicta in prima impressione corrigatur, ut observat *Gains de errat. cap. 4. quæst. 11. num. 1853.* tamen prima editio est attendenda, vel saltem neutri credendum.

Addimus ulterius, casum, à *Præf. d. dec. 75.* discussum longè differre à nostra facti specie, loquitur enim in creditores creditoris habente cessionem nominis debitoris, quo casu, nec oportet, ut cessionarius compareat, sed sat est, quod nomen-cessum notitiam habeat cessionis, ne credenti solvat, & procedit *sent. in l. 3. C. de novat.* juxta sententiam *Negusæ à Præf. ibidem, n. 10.* relatum, & liberatio ibi fuit facta, exhibitis jam penitis act. cessionis instrumentis: At in hoc themate, nomen debitoris Marchionis Batanelli non fuit cessum per Principem Sepini ejus creditotibus, sed solum in generali obligatione venditionis annuorum introituum est comprehensum, quæ uti ad alienum totum debitoris patrimonium respicit, *l. si fidei commissum, §. tra. statum, ff. de Jud. Bar. in l. inter tutores, §7. col. 2. vers. facit*

Tom. II.

etiam, ff. de administ. tutor. de Franch. dec. 280; num. 3. & dicitur obligatio extra rem, *ff. rem. in cap. 1. num. 39. in fin. q. si prima cens. benef. amitt.* quod procedit quoque, si certa sit designata, unde fit prælatio, & pro ea res obligata est, *Cover. lib. 3. cap. 7. num. 5. vers. ff. contrarium.* etiam si super re feudali facta sit venditio, *de Franch. dec. 159. num. 4.* & alijs laudatis per *Anell. de Amat. cons. 5. num. 3. 4. & 5.* longum enim est discrimen inter unum, alterumque casum, nam facta cessione, vel delegatione certi nominis, bene cessionarius agit adversus debitorem ejus debitoris cessu, & acquirit dominium, *Cujac. ad l. 3. C. de oblig. & actio. at ex hyp. tunc nulla creditor contra debitorem debitoris, cum quo non contraxit directè competit actio, Ant. Fab. in rationali ad l. si contraxerit, ff. de pign. actio. nec ex illa dominium transferitur, sed tantum distraheret pignoris, non exigendæ pecuniæ, facultas acquiritur, idem *Pub. de error. decal. 10. error. 10. in princip.* Creditor namque licet habeat bona ejus debitoris obligata, non tamen bona debitoris sunt illi debita, *Manent. decif. 58. num. 13.* & alijs, quos refert *Thor. par. 3. compend. verbe. Creditor agere ad passit*, tradens, requiri, ut emptor possit agere contra debitorem debitoris, quod debitor verè debeat, principalis fuerit condemnatus, excussus, & solvendo non sit, & *Cenc. de cens. q. 68. à num. 59.* dicit, licet creditori exigere à debitore debitoris, quando ille fuerit assignatus, vel cessus, quod desumitur ex *2. par. ejusdem tex. in d. l. nomen*, quæ ad illum casum referenda est, quo specialiter, & expresse nomen pignorat, tradito scilicet instrumento, & ehyrographo creditori, & confirmat *D. Alphons. de Olla de cessu. jur. tit. 4. q. 4. per tot.* Unde bene in *decif. Præf. de Franch.* poterat heri liberatio cessionario crediti dotalis Alcanij Storrentis super bonis feudilibus, in hoc verò casu omnino est facienda communi debitori, & pro eo, ejus creditoribus, juxta temporis prioritatem.*

Et postremò, ut clavum clavo tradamus, alloquutus *Præf. de Franch.* fuit tam in *d. decif.* quam in alijs *decif.* supponens, actionem super feudo esse feudalem, & de ea uti do ipso feudo judicandum, sed de gratiis, quæ illam burgenficam reddunt, & omnem adiumentum difficultatem; minime actum, vel
37 discussum fuit, quia, eo tempore, non erant concessæ, & sic decium dici non potest, *Bel. in Luceptia, num. 3. Cod. de consil. pecun. & idem Franch. nos docet, decif. 367. n. 14. Prat. discept. forens. cap. 21. n. 2. tom. 2.*

38 Nec minus *Reg. Cappe. Latro*, vix aliquo distissimus, nos conturbat, nam tantum Doctores in *2. to. consil. 84.* mutavit sententiam, & contra adducta in *consil. 56. lib. 1.* quæ uti Advocatus, ut clienti morem gereret, exaravit, calamus accipuit; nec de decisionibus inde emanatis plenè habenda fides, dum ipse causarum determinationi non intervenierit, ut adversus *Thor. invenit Dom. 39. Præf. Merlin. contrav. forens. cap. 69. sub num. 10. vers. Sed nihilominus*, id quod, insequendo *Merlin.* fuit probe observatum ab ipso *Dom. Reg. Cappe. Latro decif. 91. num. 13. lib. 1.* Unde merito *Præf. S. C. D. Antonius Orificius*, quando allegabantur consilia DD. Responderebat, se velle videre
F f 2 de-

decisiones, ut testatur de *Franch. decis.* 260. n. 6, habens suspecta confilia, & opiniones mercede redemptas, & quod similes allegationes periculosae sint, monet idem de *Franch. decis.* 441. *num.* 3. & 4. de quibus conqueritur *Aleia. Parerg. lib.* 2. cap. 12.

Hæc occurrunt, sub censura tamén amplissimi Senatus, cui, supplere, & corrigere datum est.

R I T U S CCXLV.

Item quod termini dandi, & statuendi ad probandum testes, & instrumenta producendum, & super exceptionibus quibuscunque oppositis, & opponendis sint, & esse debeant competens, arbitrio Iudicis moderandi, secundum tempus instantie supradictæ: ita quidem, quod Iudices pro hoc non permittant labe tempus instantie supradictæ, & si permittent, partibus instantibus, vel earum altera, puniatur vice, qualibet poena quinquaginta florenorum auri, sive nostro applicanda, & ultra hoc etiam aliis poenis nostro arbitrio relictis, & à breviatione, & modificatione ipsorum terminorum nullatenus possit appellari, aut recitari, & si appellari contigerit, appellatus, si vicerit, procurator, si vicerit principalis: incidat in poenam florenorum auri quinquaginta, applicandam ut supra: & ipsa appellatio nihilominus non teneat, & per ipsas Curias, vel alteram ipsarum in causis ipsis procedatur, ac si appellatum non fuisset: & esset frivola, & frustratoria manifeste.

S U M M A R I U M

- 1 Instantia causa hie nostris temporibus est redacta ad terminos juris communis.
- 2 Presentis Ritus observantia abolevit, & quare.
- 3 Poena statuta contra Iudicem causam infra tempus instantiam non expeditam, intelligitur, & expeditio à parte petita.
- 4 Causa vigore S. C. Tridenti, cap. 20. sess. 24. de reformatione evocatur, si in biennali tempore non expeditur.
- 5 Proestatio tamen requiritur, sed multiplicata in simplex, last discutitur.
- 6 Quid in laicalibus Tribunalibus.
- 7 Proestatio an requiratur, ut fatalis in causa appellantis non currat.
- 8 Nulla est excozmatio meos. Concil. Tridenti, notantur.
- 9 Proxit ex Rit. desumpta, qua concis Concilii dispositio, in M. C. F. mexu, in dno expediti provisionis, quod Curia inferiores infra certum terminum procedant ad expeditioem causarum, mentio fit.
- 10 Causa remissa, sub comminatione, si pars non interveit pro expeditioe, an, transacto tempore, censetur evocata.

Author Justini Carui. distm.

CUM his nostris temporibus instantia causæ sit redacta ad terminos juris communis, ob observantiam rit. 248. addo quod non sit ita brevis, prout statutum erat per rit. 243. ut in illo

2 notavimus Nimirum abolevit etiam presentis ri-

tus observantia, de comparandis dilationibus ad tempus congruum, habita consideratione causæ, & instantiæ: Ne autem reprehendamus, quod ista pugnant cum resolutis à nobis in proximo antecedenti ritu, in quo diximus, non dari quid prius, aut quid posterius in his ritibus, advertimus, istud non evenire, quia fit posterior ritus 248. sed quoniam utrosque vane additis, lateri, oportet, ob apertam pugnantiam ad invicem, & propterea unius saltem observantiam attendendam; illius nempe, qui juri communi concinit.

3 Verba insuper ritus (paribus instantibus) ostendunt, quod poena in eodem ritu statuta contra Iudicem causam non expeditam, infra tempus instantiæ, intelligitur, si per partem fuerit causæ expeditio petita, ut notat *Alber. Oliva in rit. 36. Cur. Archiep. Neap. sub num. 3. in fin. Jod. in prax. civil. cap. 192. num. 6. Affin. consil. hac leg. n. 7. & Consil. Justitiarum per Provincias num. 8. Comp. in cap. Item Justitiarum, num. 89. Trill. ad Affin. decis. 50. & 76. num. 3. Font. de nullat. rubric. null. lit. ex de 3. Juris. Card. num. 117.*

4 Concilium etiam Tridentinum in cap. 20. sess. 24. de reformatione. Statuit causis intra biennium terminandis, aliquam post id spatium, liberum esse partibus, vel alteri illarum Iustices superiores adire, & dubitatum fuit, si *Canon* ipse habeat locum, ubi non sterneret per Iudicem, quominus infra dictum tempus causam diffunderet, sed ob vel qualitatem causæ vel partium cavillationes; & *Consequenter* Concilii censuit, si per Iudicem non sterneret, partes adire alios superiores non possent facit cap. *Venerabilis*, de Iudic. ubi *Abb. & alij. & l. propterandam, §. non autem, & §. ille, C. de Iudic. nam Iudex non est, quod impetitur, si infra biennium causam non expelivit, sed actori sua mora nocere debet, cap. mora, de regul. jur. in 6. & l. in condemnatione, §. antequam ff. de lit. alioquin Actor ex sua mora lucrum consequeretur, avocando causam in prima instantia à primo Iudice, contra regulam l. Juris ordinem, C. de Jurisd. omni. Judic. cap. cum sit generale, & d. ap. l. de fore comp. neminem enim ex sua mora luctari debere, dicit *Cynod. in l. cum frigidantur, §. item in princip. §. de reg. jur. l. ind. & cum tempus præterisse constat, causamque in eo non fuisse decernam, adhuc non esset illa avocanda, nisi pars protestata plures fuerit, ac de prædictis protestationibus consuet in actis, ut post *Hold. Alex. & alios*, Jure probat *Jus in eodem l. propterandam, §. non autem* utraque num. 3. & seq. inibique *Sicard. num. 4. & consuet* scribenda à nobis ipsa in ritu 248.**

5 Hic tamén latius extendentes sermonem, quoad numerum protestationum: repetimus eas esse oportere, multiplicatas; illisque modeltam importunitatem appellat, *Alex. cons. 59. in 6. vol. 4. Jacob. Menoch. cons. 380. num. 34. & 421 vol. 3.* quorum relator est *Cotta in tra. de revoc. suspens. rem. 94. sub num. 7.* Dissente nihilominus *Crescen.* cuius *decis. 17. de cons. poss. & propt.* utram vocamus, sub num. 7. distinctionem utram, ait, unicam satis esse interpellationem in principali causa, ut Iudex morosus censeatur, & instantia perpetuo duret, ex *Bov. in l. Tiberis, §. superat, §. de test. 2. & Dec. in cap. cum causam, in causa, de leg. deleg.*

in causa fide appellacionis complures requiri debent, ex eisdem Dec. & aliorum auctoritate, & conveniunt modò relati in appellacionis instantia id apertius afferentes, quin ipsimet *Orsini*: in decif. 5. sub nu. 2. de exceptis, resolutis, non necessariò premittendum jam dictam protestationem, sed tam utilem esse, ad causid. agendum, atque idem sufficere, si aliunde constiterit de diligentia, quodque per eum minime steterit, sed per iudicem, quam professò assertionem, nedum à multis commendatis Doctoribus refert, sed inquitorem, & humaniorem addit, antequàm dixerat *Jas. in l. de Pupilo, §. si quis ipse Prætor, ff. de nov. oper. ann. & cit. d. propterandum, §. fin autem, C. de iudic. Caputag.* etiam testatur eam, uti æquiorum collaudasse *Rotam* in decif. 73. lib. 2. & defendit *Ventur. trad. de nullit. rub. de nullit. ex defectu juris ordin. nu. 136.* Imò & communem asserit *Boer. decif. 40. nu. 8. Aff. decif. 50. num. 5.* & omnium optime, *Ripa*, ejusmodi examinans articulum, in *traç. post. 3. p. 8. p. vers. Senz dubitat, sub nu. 19.* Nam ibi fidei dici, qui in tempore expulsi, non videntur ratio, quare instantio lapsus illi possit imputari, teste *Ballo decif. 128. exordiente, p. omnia Jus.*

Et in laicalibus Regni Tribunalibus, in dubiis cernitur negotium, propterea quod, virtute *Regie Pragmaticæ, hinc, de instant. causa non restit. cuius meminit Oliva in add. rit. 36. sub nu. 8.* absolutissimi juris esse, conspicimus, ut si culpa Judicis, præter eam instantia, nulla requiratur expressa restauratio, sed illa intelligatur concessa ipso Jure, ipsoque scito, & Judicis culpa concepsisse, voluit, tunc credi, & dicti, quod processus conclusus per duos menses ante lapsum instantie, fuerit Judici præsentatus cum petitione, & protestatione, ut ad expeditiorem causæ procedere debeat, & videndi *Marant. p. 3. num. ubi 30. & Rely Pavia. conf. 242. vel. 2.*

7. Quin, ut fatalia non currant, requiruntur ut antequam primum fatale labatur, qui à sententia Præfati Prætorio reclamavit, se protestatur, ut causa expeditur, quam quidem protestationem ait *Reg. Reverter. decif. 33.* satis loco impetrationis secundi fatalis haberi, & non unam fat esse, sed pluresque protestationes, ex *Guid. Pap. decif. 91. Theban. decif. 10. num. 14. & Cochard. decif. 12. notat Reg. de Marinis observ. 11.*

8. Ad illud modò, ut regressum Caput *Cono Pat. r.* unde hinc digressi sumus, ac possimul ad exceptionem non constitutam, in illis verbis: *Ab his exceptantur*, admonemus illa verba non comprehendi, in *l. 1. C. quando impet. inter pupill. & viduam*, cuius assertionis talis est, imò & accertis defensio, *Motta v. 209.* Cum verò in beneficiis reservatis ratione manus appositionis, antea causa cognosci possit apud Curiam in prima instantia, excitatum esset, *Congregatio annuit*, si *Hier. Goncal.* vera testificata, ut credimus, in suis commentis, ad *8. Reg. ut Concedi. Glif. 32. nu. 36.* Subsequens verò ejusdem loci *Epist. decretum*, in §. *ad hoc*, causas matrimoniales relinquere Episcopis dumtaxat examini, non Decanis, vel Archidiaconis, credit: *Rota p. v. Blanchetto*, & testis est *Seraphin. decif. 71. 2. par. 1.* inibique additis quibus adjungimus *Gonizius præf. qq. lib. 3. qu. 66. m. 1.*

& *Smar. de Paz in sua præci Ecclesiæ. tom. 2. præf. l. 1. num. 8.* ambo in aliis consimilibus casibus verba lacerantes.

9. Recessit propterea ab aula, hoc in ritu præscripserit pona, sed inolevit praxis ex ritibus desumpta, quæ concinit etiam *Consilii* dispositioni, qua *M.C.V. nixa*, in dies expedit provisiones contra Curias inferiores, præsertim Baronum, ut procedant infra brevem terminum ad expositionem causarum, ne absit locus justæ querelæ, sub pona avocationis illarum, de qua testantur *Aun. pater, & filius singul. 269. Tasson. de ant. vers. 3. observ. 3. sub num. 197. p. 142. & advenit Jo. Ant. de Nigr. super cap. Reg. gravamina, num. 59. in 17. gravam. p. scilicet formam decreti avocationis, & in cap. quædam, nu. 8. Gramm. in v. 28. P. v. decif. 208. nu. 5.* & in genere de avocationibus loquitur *Oron. præf. 3. cap. 9. sub nu. 4.* quæ avocatio locum vendicabit, si fuerit à parte positum, causam expediti, ut notat *Carav.* in hoc ritu num. 5. cuius dictum comprobatur ex *Aff. in Consil. Injustitiam nomen*, sub num. 26. in 21. not. ver. *hinc subicito quæstionem, Perid. de Inst. de syndic. verb. Judicis, cap. 14. et 15. num. 3. et 4. Consil. de Bottis in add. ad Consil. Injustitiam nomen, verbo, Constituit*, qui asserunt, quod non statim quod terminis comminationis, avocari debeat causa, sed quando consulerit de instantia partis, & stitisse per iudicem, addit de *Bottis* locum hoc vendicare, nedum in causa civili, sed etiam in criminali, in qua proceditur per accusationem, & poterat procedi ex officio, insequitur *Muscat. in præf. p. 7. Glif. condemnando in add. lit. R.* quævis in corpore n. 14. contrarium firmaverit contra *Carav.* & non bene, cum omnino instantia partis pro expeditione requiratur, qua cessante, omnis à iudice absit culpa, sed potius dolus absterbendus est ipsius partis taciturnitati.

R I T V S CCXLVI.

I. Item quod causæ criminales movende in districtis Curias, & quilibet ipsarum decidatur, & terminentur per iudices ipsarum Curiarum infra terminos subscriptos, videlicet si causa fuerit in Civitate Neapolitana, & ejus districtum infra dies quadraginta numerandos à die obligationis libelli, sed capitulorum, si verò fuerint extra Civitatem predictam, & ejus districtum, per unam diem vulgarem, tunc infra menses quatuor, & si ultra fuerint, ubicunque per totum Regnum, infra sex menses, & ultra terminos predictos causæ criminales prædictæ nullatenus possint prorogari, & extendi excepto, si testes producendi essent extra Regnum: quo casu prorogatio ipsa fieri possit, & debeat per iudicem, causa cognita, atque distantia locorum distantiam testium, & proli superius in causis civilibus exprimitur, & non aliter, nec alio modo, & in ipso casu pœnas ibi expressas locum habere, & à transgressores exigit volumus, & jubemus, exceptis tamen causis criminalibus, in quibus poena pecuniaria venit imponenda, in quibus servatur, prout in civilibus est expressum.

SUMMARUM.

- 1 Instantia causi in hac Ritu non restringitur, sed terminus statimur deolvendi ad superiorem in casu retardata Justitia.
- 2 Causa civilis, criminalis, & mixta, qua sint.
- 3 Causa Syndicatus, an decantur criminales.
- 4 Instantia privilegia, quanda partibus competat, aut Judici?
- 5 Nominationis materia, remissus tangitur.

I Instantiam in causis civilibus ad certos mensis periodum in ritu. 243. observantia istius ritus, in causis quoque criminalibus constituit, in mentionatis in ea mensibus, quae non fecit, ac ita revocata apparet in ritu 248. restituentem instantiam ad triennium, & biennium, & consecutivè ad terminos Juris, scilicet, ad triennale tempus in civilibus, ad biennale in capitalibus, vulgò, criminalibus dictis, de Franch. dec. 250. in principio, nisi dicamus ritu. 243. loquentem in causis civilibus, alterumque de criminalibus, quarum meminit nosse ritus, minime intelligendos esse respectu instantiae causae, cuius est tractatio indicato in ritu. 248. verum respectu Justitiae non retardandae, ut scripsimus, pedes figendo super ea assertionem in eodem ritu 243. insequens Constant. Papin. add. ad Carov. ibidem, id quod antè ipsum notavit Ayl. Consist. causas, in 3. not. dicens, quod tale tempus consuevit statum Judicis non instantiae, quid in contrarium scripsit Jus Anton. de Nigrit in cap. Regum. querendum, quem insequitur Carov. in cit. ritu. 243. in primo, ut notat Foller. super ord. cap. pag. mibi 247. 21. Amberum autem casuum urum, & quando percat instantia, ipsa, quae an restat, & quomodo, extricamus in eodem ritu. 248. Quae verò dicantur causae civiles, quae criminales, diximus super cit. ritu. 243. & addimus Marcell. Calsi de mola artic. §. 1. Glos. 2. m. 10. Causa verò mixta dicitur, quae partim ad publicam, partim ad privatum usitatem dirigitur, P. Frogo de regim. reip. par. 3. lib. 4. disp. 12. §. 2. m. 33. Berrell. de comprom. §. 2. Glos. 1. n. 63. ut p. 1. immo. decif. tit. 63. m. 61. Causae syndicate, an dicantur criminales Jussu de syndice. post tract. de inhibet. m. 42. Rerart. in specul. vish. cap. 5. m. 492. cap. 6. m. 7. Fontanill. dec. 499. m. 15. immo. 2.

4 Notandum insuper, quod vigore hujus ritus, instantia causae criminalis potest ex causis per Judicem prorogari. Verum, si prorogatio instantiae est de regalibus, siquè propterea ad Principem totum spectat, ut scribimus super ritu 248. & notat Foller. in prax. crimin. rub. stat. lit. consue. m. 26 de Franch. cit. dec. 250. in fa. sequitur observantiam nostri ritus, concedentem Judici illam extendere, pugnare cum dispositione Juris communis, ad tracta de Mench. de arbitrar. Judic. lib. 1. q. 1. Ac contra sententiam, tum quia sumus in terminis coarctatae instantiae per statum, scilicet, virtute nostri ritus, alteriusque praedicti 243. quo casu, ut peroptime Carov. monet, etiam partibus facultas datur, prorogandi ad tempus usque à Jure statuto, etenim, juris termino elapso, nec per consensum partium instantia prorogari posset, Roman.

conf. 175. m. 6. Masall. ad Capet. decif. 206. m. 3. Cesar Bera. decif. 38. & nos indicamus in memor. rit. 248. Tum quia, ut antea diximus, neuter horum rituum, scilicet 243. & hujus 246. revera de instantia causae agit, sed respectu Judicis de retardata Justitia, ad suum deolvendi causam ad superiorem, quae impeditur ex causis hic relatis, quibus adductus prorogaverit in hoc ritu, statutum terminum ad aliud sibi melius visum.

5 Et tandem monemus, nominationis materiam perillustrare nos in ritu 140. de quo loquitur praefatus ritus illis verbis: Et prout superius.

RITUS CCXLVII.

I Tem quod teneantur Judices, postquam fuerit in causa conclusum: ipsas causas expedire, decidere, & per sententiam terminare infra decem dies necnon dare breves dilationes secundum distantiam locorum, & debent, in quantum possunt, lites abbreviare, & subterfugis Procuratorum, & Advocatorum amputare: proit superius dictum est in decisione causarum civilium.

SUMMARUM.

- 1 Merito Prosper Caravita dolebat negligentiam, atate sua, hujus Ritus observantiam.
- 2 Author doloris sui sensum vix literis explicare valeat, cum totam Europam, Imò terrarum orbem, in litibus esse videat.
- 3 Magis dolendum est, quid distinxit consensum expeditionis retineantur, & nullus eorum videatur fini.
- 4 Lites, quae pariant mala, infamatur.
- 5 Judices, qui lites componunt, malum merentur.
- 6 Advocatis, & Procuratoribus, an liceat causam, dubiam, & probabilem, relicta probabiliori, defendere.
- 7 Memoratur etiam illud, quod Advocati semper nigri piper esse nigri, & persapi album esse solentur.
- 8 Causa primitiva conclusa, primitivae expediri debet.

D Olebat merito quidam Dom. Prosper Caravita negligentiam, atate sua, hujus ritus observantiam, dum in hoc Regno, & hujus Urbis nostrae Tribunalibus praecipue eterni lites, & inter natos ratorum, velut hereditarias agitari, videbat; Doloris verò mei sensum vix literis explicare valeo, cum totam Europam (nè dixerim terrarum orbem) in litibus esse videam, & quod deterrui, à libus solvi non posse, dum levis aliquis causa annuum, semper in hoc erro, annos volui dicere plurimos tenet; nec ullam Justiniani decreti in scriptis memorata lpraperandam, Cede judic. & hujus, ac aliorum rituum observantiae, rationem habendam esse, censent, quo statuit, lites triennio desiniendas, nè fierent penae immortales, & vita hominum modum excederent; quin etiam, quod hoc tempore dolendum sit magis, nimirum, quod diutissime causarum expeditiones retineantur, & nullus eorum videatur finis, propterea pauperum lites, & perditus eandemque ementes prope dimidio carius, quam

quam assiduebant, præter lucrum cessans, & temporis jacturam. O nimium felices, & derque, quæque beati litibus carentes, quæ hominum sunt durissima flagella, *Rebus. in regul. de subrogend. colligit. Gl. 1. & tom. 2. ad leges Gall. in prom. Gl. 5. num. 154. Montan. de tutel. & cur. cap. 33. num. 259. & alia damna recensimus in ritu 10. 10. 1.) qui si aliud non agunt, indigne illud aufugiunt inconvēniens, deindeque cum illum insignes viri superiores sint, infimis non se submitunt personis, illaque dulcibus, & humilibus illicientes verbis.*

5 Quare Judices, qui lites minuunt utilitati publicæ inserviant, peccatores de medio tollunt, multumque merentur apud Deum, teste *Cassan. in catal. Glor. Mand. p. 4. confid. 51. & par. 7. confid. 32.* ubi agit de periculosa tam Judicium, quam Advocatorum salute, qui injustas lit. gationum controverfias fustinent, nec curam componere, ac finire, *Morta de jurisd. par. 4. cent. 2. cap. 122. num. 1. Flamin. de rescript. lib. 3. q. 5. num. 12. & lib. 11. q. 1. na. 29. Fontanell. dec. 154. num. 18. tom. 1. Th. v. 36. tom. 2.*

6 Et liceant advocatis atque procuratoribus causam dubiam, & probabilem defendere, relicta probabiliori, & alia multa super hac re tractat *Gustier. præf. 99. lib. 1. q. 36. & 37.* necnon *F. Franc. de Ortia Lucini in sue compend. summaturum, cap. 8. num. 1. & doctissimus omni ævo laudandus, P. Anton. Diana, par. 1. tract. 13. de probat. resol. 4. Megal. promptuar. moral. verbe, Advocatus, num. 22. Reg. de Marin. lib. 2. q. 1. de off. rescript. cap. 12. & Axioma illud, quod Advocati semper nungunt piper esse nigrum, quin perperæ album esse, tatenur, post *Bold. in repe. l. 1. §. de offic. ejusd. memorat Gromm. dec. 104. num. 1. quem laudat Franc. Maria Frat. respons. cr. m. 37. num. 41. & aliqua delibemus in ritu 147. & num. 14. 10. 1.**

8 Judices etiam juxta civium querel. s. consulere debent, quam citillimè causas expediendo, & si obviare ipsi non convincit hinc ita in hoc ritu, & in *Consl. regni hac lege*, tanquam ab aula recessa, ut causæ post conclusionem expedirentur infra decem dies, quæ tamen observantur in nonnullis Curis, teste *Jodoc. in præf. civil. cap. 192.* obviat tamen, quæ Moderatores novis legibus statuere, ut noxijs hijsce dilatationibus consulerent, primo, nempe, conclusas terminando, servata præcedentia inter phares causas ipsas conclusas, juxta *pragm. 15. de ord. judic. & ibi Trevis. quæ laudat Batini ad Afflic. in Conslis. Juri Cultores*, nec non alteram *pragm. 10. de offic. S. R. C.* quod confirmatum fuit per E. Duom. Osuna in cap. 13. de *Gratiis ab eo concessis inter capitula, & privilegia Neapolis. fol. 174.* & iterum fuit mandatum in anno 1596. ut in *pragm. 71. de off. S. C.* exceptis causis, quæ celeriter exigent expeditionem, & privilegiatis, ut Ecclesiis, fiscalibus, pauperum, miserabilium personarum, extorcerum, & similibus, ut eorum incommodis, atque egestatibus provideretur, *de Armon. in præf. Judic. cap. 57. Madell. conf. 62. num. 1. vel. 1. Couarr. præf. 99. cap. 7. num. 3.* expetente tamen parte expeditionem, *Musear. in præf. S. C. lib. 1. par. 7. Gl. con. mandando, num. 11. & 14. Rovad. lib. 3. cap. 14. num. 89.*

RITUS CCXLVIII.

Item servat ipsa Curia, ut instantia in civilibus ipso jure per lapsum triennii perimatur & idem in criminalibus per lapsum biennii: si verò Dominæ Regina prorogaret (ut quotidie fit) licet in Curia non præferatur litera prorogationis infra triennium, vel biennium: non refert, si postea præferatur, si prorogatio facta est infra terminum, facit cap. super eodem el secundo, extra de appellat.

SUMMARUM.

- 1 Instantia quæplex fit, ejusque descriptio refertur, remissivè.
- 2 Causa criminalis, ultra biennii, civilis triennii metas, post litem contestatam, non sunt prætendenda.
- 3 Instantia prolata post perceptam instantiam est nulla, si peremptio opponi post sententiam.
- 4 Sed in illa S. C. vel ejus decretum?
- 5 Judex, qui illam proferat, perempta instantia tenetur in syndacatu.
- 6 Confirmare an possit sententiam latam, illa perempta, Judex appellacionis, si cognoscat foveri bonum jus, inquiratur.
- 7 Parte instante decerni super nullitatibus, perperam agit Judex, reservando illa ad merita.
- 8 Judicium nullitatis primitivum, deinde vero appellacionis est decidendum.
- 9 Hoc Ritu indistinctè utitur in hoc Regno, illegit in omnibus Tribunalibus est servandus, ut tam in civilibus, tunc capitalibus in causis perimatur instantia, etiam jure communi attentio.
- 10 Adhuc illa extincta manet, si inquisiti versutia, vel si adire legitime impedido, & prosequi nequeunt, dilataci fuerit causa decisio.
- 11 Illamque extinguat, etiam præstito impedimento à parte adversa, vel à Judice, traditur, contra multorum DD. placitum.
- 12 Joannes Grivell. dec. Senat. Dolavi 72. & Merlin. dec. 22. perpenduntur.
- 13 Instantia, inspecto jure canonico, in primat, quidvis in causis beneficiis.
- 14 Concil. Trident. cap. 20. sess. 24. de reform. explicatur.
- 15 In causa reconventionali instantia extinguatur.
- 16 In criminalibus causis adeo extinguatur, ut peract etiam omne jus, nec amplius contra inquisitionem procedi possit.
- 17 Quamvis alii supervenirent testes, aut inquisiti confessio.
- 18 Quia si fuerit inquisitus relaxatus, cum clausula, novis supervenientibus indicitiis.
- 19 Quidvis attente jure Canonico.
- 20 In Tribunalibus Neapolitanis nunquam perimit instantia in causis criminalibus, etiam coram Indicibus delegatis vigore Reg. Pragm.
- 21 Uta Pragm. extensa fuit ad Regias Audientias.
- 22 Instantia causa intercepti bonorum, an elapsa biennio, perempta dicatur.
- 23 Utinimur in causis fiscalibus extinguatur instantia.
- 24 An illa currat in causis, in quibus proceditur sum.

- summaria, & de plano, & in causis summaria.*
- 24 In ipsa summaria causis, in quibus lites contestatione non est necessaria, primis actus respicient merito causa habetur loco lites contestata.
- 25 In causis executivis non prestat instantia.
- 26 Quid in causis vententibus coram delegatis, & praxi indicatur.
- 27 An in causa doli.
- 28 Et in causa fraus pacti.
- 29 Instantia peremptoria, habet quaquam perit sine periti, qua tantum absolvitur ab observatione iudicii.
- 30 Qua sententia absolutiva ab observatione iudicii, neque diffinitiva, neque interlocutoria censetur, sed mixta dicitur.
- 31 Illa peremptoria, quæ a Reo intentare novum iudicium, refertur expensis coram eodem iudice.
- 32 In novo intentando iudicio, uti multis actis illa patet, quia non omnia perveni, illa verò quæ sunt, & quæ sunt, quæ extinguntur, additur.
- 33 Instantia an perent in Concilio Principis, & in Collaterali Consilio.
- 34 An verò in S. C. contentio est inter Regnicolas, & affirmativa refertur auctor.
- 35 Quæ sit instantia in causa appellationis, & nunc perent in eo iudicio.
- 36 In S. C. an currant fatalia in causis appellationum.
- 37 Quid verò in Regia Camera Summaria, loci applicatur.
- 38 In dubium revocatur decisio in causa Principis S. Severii, cum Duce Adria.
- 39 Instantia quomodo progreditur.
- 40 Citationis ad dicendum an, illa perpetuetur.
- 41 Insufflatio spiritus non est, quid novum, sed leges etiam mutatur illa.
- 42 Est de regalibus, & solius Principis, etiam in servit Baranum.
- 43 In Regno illa conceditur a Preside S. C. hanc habere potestatem in toto Regno, etiam in Regiis Audientis, & Curis Regiis, & Baronalibus, præter, in Audientis Hydruntis, & Barii.
- 44 Illa concessa non eadem est instantia, sed nova.
- 45 Instantia peremptoria, si adversarius contra quem instantur, aliquod adipiscitur privilegium, quo nequeat coram priori conveniri iudice, remitti debet ad competentem iudicem ratione adopti privilegii.
- 46 Et proinde Clericus est, qui post peremptionem ad Ecclesiasticum iudicem est remittendus, non obstante insufflatione spiritus.
- 47 Quæ vicibus insufflationis concedi possit, inquiratur.
- 48 Post tamen peremptam instantiam, si opponatur peremptio insufflatio concedi an debeat, diffinitive DD. recensentur.
- 49 Et decis. S. C. adducuntur.
- 50 Citatio non requiritur in concedenda insufflatione.
- 51 Concessio uni ex correis aliis quoque suffragatur cum aliis similibus.
- 52 An restitui possit ad instantiam creditur auctor.
- 53 Illius concedenda, varins refertur modis.
- 54 Si refectio concedatur, instantes Reo, non additur censura refectio expensis utique verò si ad instantiam Actoris.

- 55 A quarum solutione, neque minor, neque maior excusetur.
- Sed an pauper.
- 56 Expensis non refectis, si ad ulteriora procederetur, an processus sit nullus.
- 57 Illa perfoluta, habet sunt a Reo restituenda Actori, in casu, quo ille obinuerit.
- 58 Instantia instantiationi sit ni locus in iudicio appellationis declaratur.
- 59 Concessio instantia restauratio, sicut rursus juvandum de calumnia.
- 60 Fideiussiones insuper verum revolvantur?
- 61 Auctor insequitur alius Consil. Paschal. illamque rationibus comprobatur.
- 62 Fideiussio an extendatur ad tempus prerogatum, & de casu ad casum, de re ad rem, de loco ad locum, &c.
- 63 Consensu partium prerogatur instantia.
- 64 Quid iure Concilii Trid.
- 65 An compromissa.
- 66 In dubio sciendum est interpretatio pro non peremptio instantia, & appellationis desertione.

Instantiam ad duplicem effectum inductam fuisse, ac duplicem esse, advertimus: Altera quippe instantia causæ nuncupatur: Altera verò appellationis instantia dicitur, suntque ad invicem dissimiles, teste *Rel. conf. 45. num. 6. vol. 2. & Cyp. decis. 1. num. 17.* & cum instantiam appellationis sermo noster sit multis in *Ritiis*, hincque sedes sit instantie casuum, & eius nimirum sermone adnectere, oportebit, succinctis quippe verbis, sed nihil eorum præmittendo, quo scitu, necessaria iudicentur, quæquæ ea specie perutilia reputentur.

Et quantumvis expedit primum illius referre diffinitionem, seu potius descriptionem, silentio tamen hoc in *Rien* involuimus, propterea quod *Jes.* unicam rescribit in *l. postquam liti, sub num. 10. C. de post.* alteram verò *Certini* senior in *var. se, n. 16. Cod. de transact.* necnon *Borguin. Cavale. decis. Fiviana 7. n. 1. p. 1.* ad cas itaq; Lectorem relegamus.

Præmissis itaq; Justinianus Imperator sua in *l. fin. C. ut iura certum tempus, & l. properandum, C. de iudic. criminalibus* causis, biennio, conclusis Civiles autem, non ultra triennii metas, post litem contestatam, esse protrahendas, sanxit, quibus elapsis fatalibus, non amplius procedendum esse in causa, carpitur facile ex eorum contextu, ita quod nequeat sententia proferri, eaque si proferretur effect ipso iure nulla, teste *Alvond. conf. 136. vol. 2. Abb. conf. 5. num. 7. vol. 2. Afflit. in Consil. Regni hoc lege, num. 2. & decis. 70. num. 4. & decis. 253. num. 4. Bertas. conf. criminal. 275. num. 1. vol. 2. Reland. conf. 80. num. 3. lib. 4. Nesti conf. 32. num. 13. & conf. 209. num. 11. Petr. Benimond. decis. Bonon. 76. Fant. trati. de nullitat. de nullit. ex defectu jurisdi. num. 116. Guid. Pap. decis. 220. num. 30. Costa in memor. verbo, Instant. Cavale. decis. 21. num. 11. par. 1. Papian. in forma diffinit. num. 7. Jacobus Ravardus var. qq. lib. 4. cap. 14. Joseph Camia in *Ritiis*. Sicil. c. 37. num. 2. ita quod post sententiam possit alius peremptio opponi, ex *Ludovic. decis. Lucen. 24. & 43. & Carav. in hoc Rien* notat *Alvond. mens ad Gramus* decis.*

decif. 91. num. 5. & laudato *Ludovic.* inquitur *Novar.* in *pragm. rub. de inf. caus.* non refist. collect. 1. num. 12. qua in re videndi sunt *Reg. Tap. decif. 56. 28. Thobr. par. 3. compend. feft. 1. verbo, Instantia*, de *Franch. decif. 643. Mareff. var. refol. lib. 2. cap. 134. Reg. Cappy. Latr. decif. 68. com. 1. qui tradunt*, decretum Sac. Confilii, perempta instantia latum, nullitate effe obnoxium, non verò sententiam, rationemque reddit idem *Reg. Cappy. Latr. num. 20.* que antea non placuit *Reg. Rovit.* in *prag. 1. sub n. 9. de inf. caus. non refist.*

Et usque adeo id procedit, ut *Judex*, qui profertur teneatur in *syndicatu*, tametsi *Judex* pronunciaisset, *Petr. de Anch. in cap. unico, de refist. in integr. Mareff. in pract. crim. 5. successivo, col. 2. Gramm. varo crim. 31. num. 9. & Cavale. dec. 17. n. 3. p. 1. Mareff. dec. 70. n. 7.*

Contradicit verò *Merlinus* in *decif. Lucressi 64. num. 6.* cum ad istud obiectum in illa causa deductum respondere volens, dixit, *Judicem* appellationis posse confirmare sententiam ex tali causa nullam; si foveat bonum *Jus* circa merita, nititurque multis auctoribus, potissimum *dec. Lucressi Cornezz. 39. num. 1. & decif. 194. num. 2.* asserente, licere *Judici* appellationis, cui consistit de bona *Justitia* ejus, qui in priori instantia reportavit sententiam favorabilem, confirmare illam, tametsi nullam, ex citationis, ab alterius *libus* quacunq; capitis defectu, & *Pateri decif. 60. lib. 3.*

Verùm ex d. simili instantia, in qua loquuntur, dissimilis, ni fallimur, deducitur *resolutio* quippe quod præcedentes in prima sentur, posteriores autem in alia appellatione, imò ex eorummet verbis minime depromitur, habet effe nullam prior sententiam, ab supposito illius nullitate, posse nihilominus a majori *Judice* confirmari, dicunt, cujus confirmatio valeat, & priori det robur. eaque in rem transeat *Judicatum*, si minime fuerit appellatum: isthæc eòsm facile colliguntur, ex *Alex. ca. omnia* comprobante, in *suo cons. 111. a. num. 2. vol. 5. quin*, & collaudando, antecedentium *Doctorem* assertionem, necnon subsequens conclusionem, quamlibet eorum apertioribus verbis admittit, idem *Merlinus*, & verum effe attestatur in *dec. 21. num. 18.* tanquam non contradictoria, ut quum in illa instantia nullitate callet, possit in altera confirmari. Sed nota, quod ipse, & alij quæ memorat, dicunt posse, non autem, teneri *Judicem* confirmare: Imò *Judices*, ad merita reservatos nullitates, cum pars expressè instat, & vult super nullitate pronuciare, perperam, agunt, ex *Italo Rota*, & *decifionibus* multis, maxime *Pateri decif. 72. lib. 3.* & fortasse etiam ex *Juris* functione, quod *Judicium* nullitatis primitivis, deinde verò appellationis decidendum, credunt *DD.* potissimum *Riccius celloff. 1283.* non secus, ac quando in literis adeest clausula, ut prius super nullitatibus pronuciaretur, teste eodem *Pateri adducta decif. 60.*

Stat itaq; in suo robore constituta in superiori-bus conclusio, ut sententia prolata postquam instantia perit sit nulla, idque præsertim in Regno, virtute præsentis nostri *Ritus*, qui manifestissimè loquitur, cum ait, ut instantia in civilibus ipso *Jure* per lapsum triennij perimatur, & idem in criminalibus per lapsum biennij, quo *Ritu* Indistin-

ctè utimur in hoc Regno, teste *Dom. de Franch. in dec. 250. propi fin. ejus Rit.* vigore, recessit ab aula in Regno disputatio illa, àn per lapsum triennij in civilibus, & biennij in causis criminalibus, Instantia perimatur, vel requiratur absolutoria sententia ab observat one *Judicis*, ut observat *Carav. in hoc Ritu*, n. 10. quem laudat *Anich. de prævent. cap. 5. num. 31. in fin.* Atque idem in omnibus Tribunalibus, ipso *Jure* perimit, maxime concurrente generica conclusione, quam pluris in his Ritibus statuimus, quod *Ritus* isti Magnæ Curiz ubique vigent, & consecutivè præsens iste noster, ut tùm in civilibus, tùm capitalibus in causis perimatur instantia, & cum memoratus *tex. in l. fin.* utatur diffiçione illa, *animodò*, (de qua diffiçione loquitur *Phanæc. in tract. de Inventar. per. 7. num. 29.*) *Tex.* autem in d. l. præparandum, verbis illis, *non ultra*, *Ritus* verò noster diffiçione altera, ipso *Jure*, quæ quidem omnia verba, unitus, ejusdemque sunt virtutis, ut eadem *decif. 250. de Franch.* satis abundè colligitur, nimirum insinuante, adeò strictè esse præscriptum tempus, ut ultro progressi nullatenus queat, camquè ob causam illa decilum attestatur In casu, qui evenit, in criminalibus loquens præcitatus de *Franch. eadem decif. 250.* idq; adeò, quod *Marius Muta decif. Sicilia 99. num. 10.* aliquorum auctoritates recensens, commemorat, non posse Principem mortuum in criminalibus resuscitare instantiam, illa tamén omnino peceat, biennio elapso, & absolvi proptèr debet *Reus*; subijcit, necnon defendit *Roland. cons. 94. a num. 6. cum seq. vol. 3.* Adhuc in inquisiti culpe, & dolo protelata fuerit expeditio causæ, non potuerit in tempore definiti, attestatur decilum idem de *Franch. cit. dec. 250.* quem laudat, & insequitur *Anton mensi ad Cappy. decif. 11. sub num. 4. & decif. 206. sub num. 1.* ubi citat etiam de *Ponte cons. 70. & 78.* ratioque prædicta, quæ fulticit, eum sit latior dictio, cujus vigore idem citi concludendum in civilibus.

Imò cum sit eadem ratio, quæ recensita *Jura*, postèrquè *Ritus* dictam constituerunt legem, tùm in criminalibus, tùm civilibus, sequela necessariè depromitur, ut cum illa suffulsi de *Franch. & de Ponte* scripserint in causis criminali loquentes, illorum *Jurium* functionem procedere, etiam si inquisiti veritas dilata fuerit: causæ decilso, debeat quoque sibi locum in altera civili vendicare, per *tex. in l. illud*, ff. ad l. *Aquil.* ob quod nimirum speciatim legimus, auctore legitime impedito, & prosequi nequeunte, adhuc illa extincta maneat, 11 apud *Cappy. post Bar. & Bol. in decif. 11. n. 15.*

His quippe nixi, cavendum esse monemus ab illorum assertionem, qui crederetur, impedimento præstito à parte adversa, sive à *Judice*, non extingui instantiam, inter quos sunt *Gramm. decif. 69. num. 3. Borrell. add. tit. 84. num. 35. lib. 1. Reg. Valens. cons. 21. num. 21. lib. 1. Confil. Staiban. refol. forens. cens. 2. refol. 124. num. 30. & 31. & refol. 140. num. 5. Anton. Sol. in decret. ad causam, Glos. 3. num. 4.* Sciant namque, omnia *Jura* id sanctientia, in causa appellationis verba sacre, idemque *Doctores* non instantes cum instantibus, sed consideratè scribentes, & quod in appellationis instantia loquantur, ex eorundem textuum,

& Doctorem contextibus istis clare deducitur, quin aperte advertunt alij multi, præsertim Jo-
 12 *annes Grievellius* (cujus meminit *Neuper*, in prag-
 1. de instum. conf.) in decis. *Senatus Dolani* 72.
 sub num. 9. & *Glof.* in §. inferius citando, ad hæc
sanctum, tamen idem *Grievellius* cõstem illos
sectos d'inde extendit ad ipsam primam instan-
 tiam, & non *Adrianus indic. decis.* 22. num. 19.
 quorum quippe extentionem respicimus facile,
 tùm quod nulla fuffult lege scripturum, tùm quod
 eadem *leges*, nempe *fin. & propeandum*, utun-
 tur verbis præcis, & prohibentibus extentionem
 nem ex omni causa, ut probavimus. Jura verò
 inscriptis propiori loco connumeranda, & verba
 facientia in altero Judicio appellationis, illis, ade
 consimilibus non utuntur, quibus ita strictim
 ostenderent prohibitionem extendendi tempus il-
 lud; tùm demum, quod fallitur *Grievellius* inibi
 existimans verba *legis*, cuius antea meminert,
 & dixerat, in causa appellationis loqui, ejusque
 rationes commodè referri posse ad instantiam pri-
 mi Judicii, cum veris dicere debuisset, dissimi-
 lem in una, ac in altera vigere rationem; illam
 præsertim, quod in priori non perit omne Jus
 partis, cum Reus tantum absolvatur ab observa-
 tione Judicii, postiquè iterum, & rectius agere,
 ut inferius latius deducemus. In secunda verò,
 omni, & quocunque Jure spoliatur, quamobrem
 non iniquè censenda sunt priora Jura rigidius lo-
 quentia, ac duriorè scientia legem, nec nimis
 æqua alia, maiorem constituenta sanctio,
 nem: quatinus utriusque potius favendo casui,
 rectum Judicium protulisse: siquè litibus finien-
 dis incubuisse, ac partium commoditati providisse.
 Nec parvipendendam opinamur, aliam in ip-
 samet *Senatus Dolani* consensu deliberationem
 num. 8. cum præmaximè distatè arbitratur, co-
 gnitionem causarum coram Judicibus inferiori-
 bus, ab alijs, quæ coram Judicibus superioribus,
 coram quibus esse frequentius solent in secunda
 instantia, & duobus illustrat suppositis. Altero
 scilicet, quod possunt cogi Judices inferiores, li-
 tem instructam decipere, prætes ostendo supe-
 riori Senatui adversus nimiam illorum procasti-
 nationem, & moram, vel etiam appellando à de-
 negata ab illis Justitia: Superiori verò Tribunali
 nulla vis inferri potest, neq; à supremo illo orde-
 ne appellari. Altero autem, quod cetera nego-
 tiorum, ac propie Principi, multis nonnunquam
 detinentur impedimentis majores Magistratus,
 non verò minores, ac propterea convenire, ut
 causa coram illis intacta permaneat, juxta Consti-
 tutionem Imperatoriam, in §. *ad hæc sanctum*, in
 ant. de appellat. & intra quæ tempora, quam dis-
 sonantem in utroq; casu resolutionem reperimus,
 postmodum comprobatur à *Glof.* percelebri in
 vol. 4. *Ad hæc*, vers. *Si quando litis speratur*, quan-
 do verò subsistat major adjectæ rationis propo-
 sitio, aut in quo Prætorio vigeat, inferius latius
 explicatur. Item explicitè investigatur, si instan-
 tia pteat in Judicio appellationis.

Nunc verò connectendo materiâs, inquiremus,
 23 num illa pteat de Jure canonico, & in causis
 beneficiabilibus, & negativè respondent DD. in
 cap. venerabilis, de Patna in divers. jur. commu.
 & Regni, ad cap. Detestantes, *Glof.* 5. num. 9. Mo-

nald. cons. 94. Ricc. collect. 1350. & 1452. Scacc.
 de appellat. q. 15. num. 277. & 279. Marches. in
 tract. de commissi. p. 1. de commissi. appell. extra Cur.
 Rom. cap. 6. sub num. 89. in 2. editione. Tuse. lib.
 1. consens. 202. à num. 1. Reg. Cappe. Littera decis.
 68. num. 35. Carleval de Judic. disp. 2. num. 943.
 quibus contradicunt Covarr. de post. in 6. in 2.
 par. relect. §. 1. num. 4. Roman. cons. 130. à num.
 11. Inf. Clav. lib. 5. sentent. §. fin. q. 51. vers. Alii
 etiam, quos insequitur R. Revis. in prag. 1. nu. 1.
 de instant. cons. 6.

Verum censemus, non esse oblivioni committendum decretum Trident. Synodus cap. 20. *sess.*
 14 24. de reform. à nobis relatum in Ritu 245. ead-
 em illa dictione, *omnino*, utens, ac sanciens
 causas omnes ad forum Ecclesiasticum pertinen-
 tes, etiam si beneficiabilis sint, in prima instantia
 coram ordinarijs locorum dumtaxat cognoscit, at-
 què omnino saltem infra biennium à die mortis li-
 tis terminari, alioquin, post id spatium, liberum
 sit partibus, vel alteri illarum Judices superiores,
 alias tamen competentes, adire, quæ causam in
 eo statu, quo fuerit, assumant, & quamprimum
 terminari curent, & tamen declaratione Congre-
 gationis illius interpretis declaratum sciamus, atq;
 eodem in Ritu 245. meminimus, requiri protesta-
 tionem ejus partis, quæ voluerit ad superiores
 evocare causam, nec unicam, vel iteratam satis
 esse, at multiplicatam requiri: & sic non obstan-
 te dictione, *omnino*, & quod versemur in prima
 instantia, protestationem tamen adhibendam esse
 ostenditur, ergo videtur contradicere antepeden-
 ti conclusioni, quam nos firmavimus. At re-
 vera non contradicit, quippe quod non secus, ac
 diximus in Ritu 243. tùm virtute illius Ritus,
 tùm cap. exordientis, quorundam, non animo res-
 tringendi instantiam, illamque præscribendi præ
 mingi tempore aliquos in eos memoratos menses
 statuerunt: sed adversus retardatam Justitiam, se-
 gnesque Judices, illis elapsis mensibus, causas
 non expeditas ad majores Judices advocari, decre-
 verunt, qui illas in eo, quo reperiuntur statu
 reassumendo perficiant, Patres Concilij, non caus-
 las, sed Judices afficiendo, ad superiores indeci-
 las infra biennium causas deferri mandant, *San-
 ctit* propterea Canonibus, non probris contradi-
 centibus, & nullo etiam longævo tempore de-
 centibus, primi instantiam, ex illorum sen-
 tentia, quam alij insequentibus collaudant, *My-
 finger. observat.* 48. & 52. cent. 2. & *respons.* 18. num.
 16. & 20. præter adductos anteced. num. ex citæ.
venerabilis, de Judic. & illibi Abb. num. 5. Invol.
 num. 3. Bevous num. 16. Felin. n. 1. necnon Innoc. in
 cap. consuevit, de offic. deleg. & Anch. in cap.
 Sicut, n. 2. de appell. Prosper Escherus cons. 66. n.
 19. Cella de remedi. subsidij. remedi. 94. num. 24.
 & 25. Schrader. de fendis, par. 9. cap. 7. num.
 157. & Verall. decis. 362. num. 4. par. 2. & sic
 partibus ipsius succurrendo, & non annullan-
 do instantiam, sed Judices dumtaxat mutando
 tanto morbo mederi censuerunt, illum scilicet, cu-
 jus culpa protelatur expeditio, quem esse mani-
 festabunt multiplicatæ partium petitiones pro ex-
 pediendo causis ac protestationes, quod aliqui
 devolvantur ad majores Judices, quæ, nisi exten-
 rent, suspicari posset, litigantium incuria evenis-
 sey.

sc, nè s'is terminata fuisset qua in re videndi sunt
Prat. ad Proc. p. 2. Glos. Irimum, ad num. 2.
& 18. Ananuel. de temp. legal. lib. 2. cap. 51. à
num. 7.

Perit itaque ut scripsimus instantia, & nunc
 15 si loquamur in civilibus, dilatamur ad recon-
 ventionem, in qua extinguatur etiam, & sine
 dubio instantia, idque tunc si perempta sit in con-
 ventionali causa, qua tunc extincta esse in cau-
 sa ipsa reconventionali, ait *Barbier*. & se consu-
 luisse addit, in 1. *ad Abb. in cap. 1. de iust.*
petit. Giorbe confirmat decif. 3. num. 3. Anich.
de Virgil. de legit. cap. 32. num. 88. Anich. de
prævent. cap. 2. g. 5. num. 10. tum si versetur in
causa tantum reconventionali, in qua perire in-
stantiam de Jure probat Minadous decif. 5. & notat
Muscat. in præf. S. C. per. 3. Glos. Azzurum,
num. 17.

Quod si in capitalibus, vulgo in criminalibus
 16 dictum loquamur, usque adeo vera erit, ut no-
 dum interper extinguatur processus, ut firmant
Bol. ad l. abolitionem, C. ad l. Julianam, de Adult.
& alij apud Stacc. citand. num. 341. sed percat
etiam omne jus nec amplius contra inquisitum
procedi posse, quamvis alij supervenient testes
aut ejusdem inquisiti confessio, piohiat eadem de
Franch. decisio instruitur necnon altera 653. &
654. subinquitque alia Capocci 206. inloquiturque
Constant Pap. in sua addit. ad Ristum. 246. adhuc
si fuerit relaxatus cum clausula, novis superven-
ientibus indicij, quod obtinuisse refert idem
Constant. Pap. commendatque cit. de Franch. ead.
decif. 754. & confirmat Capib. de Baron. pragm.
6. num. 39. Thor. per. 1. compend. decif. verbo, in-
stantia perempta, Rep. de Marin. ad Reverter. dec.
130. num. 2. quemadmodum, si absolutus fuerit,
cum clausula, ex deductis, eujus fuit tractatio

17 *Episcop. Campanil. in diversis. rub. 11. cap. 27. à*
num. 88. ubi tamet si dixerit contra illum proce-
di rursus posse, si alia accedant nova indicia, cum
quibus antiqua conjungi nequeant; addimus nos
illa veritate riti, si ipsa in triennium adventant, alio-
qui perinde ac diximus, absolutum cum clausu-
la, novis supervenientibus indicij, molestari
amplius non posse; ita cum ipsa clausula ex de-
ductis.

18 Quam restrictionem sublimitamus locum habe-
 re, attento Jure civili secus canonico; cujus vi-
 gore nunquam perimitur instantia, neque civi-
 libus neque criminalibus in causis, arbitris ta-
 men his, quæ concernamus num. 13. Ad alios in
 locis, in quibus idem in more esset, aut peculiari
 lege Sanctum, argue idem minime subsisteret

19 in hujus Civitatis Neapolitane Tribunalibus, eo
 quod in eis virtute Pragmaticæ legis promulgatæ
 à Beneventi Cognitione, i. sub num. 41. in rub.
 de Offic. Magistr. Justitiorum, esset instantia in
 causis criminalibus, tamque nunquam esset in
 omnibus Tribunalibus Civitatis Neapolis, etiam
 coram Judicibus delegatis, ex declaratione
 Electi sub die 24. Octobris 1805. inserta
 in ead. prag. 50. Carolus deput. 2. sub num. 943.
Lagan. ad Reut. in prag. 10. num. 5. de Offic. Ju-
dic. Thor. ad Salernit. dec. 28. num. 3. Rep. de Ma-
rin. lib. 1. quotid. cap. 184. num. 12. & ad Rever-
ter. decif. 138. num. 3. lib. 1. & servati Mediola-
Tom. II.

ni, refert *Jul. Clar. lib. 5. §. 6. fin. g. 1. num. 8. quod non*
procedere in exteris Tribunalibus Regni in quibus
causæ sunt ut singulis annis porrigeretur memo-
riale S. E. testatur Aon. mens ad Grammat. dec.
91. num. 4. sed memorata prag. deinde extensa
fuit (opera Dom. Laurentii de Franch. cum age-
ret filii patrum in M. G. V. teste Amond. ad
Franch. decif. 250. num. 20.) etiam quoad causas
criminales vertentes in Regis Regni Audientij
vigore alterius sanctionis editæ sub die 31. Maji
1806. registratæ in prag. 89. capitum quæ nunc
est 10. num. 33. de offic. Judic. de qua meminit
Dava. ad Grammat. decif. 70. sub num. 4. & pro-
inde hodie vigore municipalium sanctionum, Fi-
scum semper habere jus, nec temporis lapsus ei
obstare certum est, Reumque habitatum, novis
supervenientibus indicij in forma, posse, post
lapsum plurimum annorum, si urgentiora super-
venierint indicia, iterum vocari, decissum teslan-
tur R. de Marin. add. cap. 184. num. 17. & 18.
Capiblane. in add. prag. 6. na. 40. in novis, editis.
Jo. Maria Novari. in decif. 15. Instantia causa
 21 *tercepit bonorum, an perempta dicatur ob la-*
psum temporis biennalis, vult ut criminalia
dijudicetur, Thor. post Salernit. decif. alleg. 32. &
p. 3. comp. scilicet. verbo instantia.

22 In causis vero fiscalibus quid dicendum, exa-
 minant *Benintendi. decif. Ragunens. 76. Mercati.*
in præf. dillij. p. 5. rubr. Et omnia sunt &c. na.
20. atque Aon. singul. 243. Mari. ad Grammat. dec.
69. num. 5. ex quibus negativa deducitur con-
clusio, quam insuper negantur Afflicti. decif. 210.
sub num. 1. Martin. Landerf. tract. de Fisco no-
tab. 187. Instantia, & Francis. Lacan. de Par-
ma tract. de priuil. 28. & specim. verba præsto-
rum originalis tex. in d. l. præparandum illa tem-
pore, exceptis tantummodo causis, quæ ad jus per-
tinent fiscale, vel quæ ad publicas respectant fun-
ctiones; Inferius autem alia super ea se pretere-
mus.

Verum contentio non exigua existit, necne il-
 23 la teneat in causis, in quibus proceditur sum-
 marie, & de plano, quandoquidem negat *Cacbe-*
ran. Decif. num. 31. & non dissentiant Dom. Riee.
Collet. decif. 1360. in primis, & alij, quos refert
Storti. Odd. conf. 11. num. 21. & conclusivè cum
sint causæ omnes in Regno summarie, nullquam
in eo currere instantiam, videtur dicendum; At
contrarium utitur more, nec quippe ratione ca-
rente, quin, & multis suffulso. Illa potissimum,
quod in summaris quoque & simpliciter loquen-
do, esset instantia, & quæ recte defensionem Aff-
licti. decif. 336. sub n. 7. Sacconi. decif. 95. vol. 1. Alex.
conf. 50. num. 8. pal. 2. Barbier. conf. 1. num. 19.
& conf. 401. num. 3. vol. 3. Scutic. de appellat. g.
15. à num. 244. atque hujus magis communis est
opinio, teste Barfati conf. 2. vol. 3. Tuffi. lib. 1.
conclus. 203. à num. 4. & conclus. 206. num. 9. &
Milavens. decif. Siciliæ 200. num. 1. lib. 1. quem
insiquantur Reg. Reut. in prag. 7. de inst. caus.
non refert num. 2. Anich. de prævent. cap. 2. g. 5.
num. 15. Colla ad rimad. subsidia. remed. 94. num.
25. Roland. Covagnolin. decif. Montiferrat. decret.
2. §. 100. num. 7. decret. 7. num. 123. & decret.
8. num. 1. Casar Borz. decif. Bonon. 30. num. 3.
Migon. decif. Florent. 89. Pat. decif. 220. lib. 1.
G g 2 Bulb.

Bolb. decif. 392. Sefi. decif. Aragon. 89. num. 7. Mucros. lib. 1. refol. var. refol. 49. num. 3. Auf. Fauch. ad proxim. Cancrual. par. 3. §. 3. excripto. varf. à die capti Judicii, fol. 191. Thor. var. 47. tom. 1. & quando aliquis confiderationis effet in contrarium adducta conclusio (quod ille negat Milanensis maxime respectu Prag. alius Regni cuius institutio dicitur hanc fuisse causā aliquid mutandi circa instantiam caularum nihilominus patet restrictio in summariis, in quibus, nec expresse, nec tacite lis contestatur; non in his in quibus tacite saltem contestatur; cujus auctor videtur Soccin. in tractatu de instantia, quem inferius Commentariis, cap. Venerabilis, de Judic. ejusque legislator est memoratus Cacheron. & Affli. in Confili. Regni, exordiente, hoc lege num. 9. Itaque causae utrumque summarie, ut plurimum cum admittant tacitam ad mentis lites contestationem sive in Regno praeteritum primus actus, qui olim exhibetur immediate subsequens lites contestationem, ut ostendit Curvici. Ret. 48. sub n. 3. & super eo Rota nos quoque ostendimus & Landoz. Inst. de minute. observ. 80. n. 4. pluribus decisionibus Rota Romana confirmat, in causis in quibus lites contestatio non est necessaria, primum actum respectu in merita causae haberi loco lites contestationis, nec non tradunt Affli. in praes. Judic. §. 17. cap. 4. Marant. de ordin. Judic. par. 6. tit. de lit. contest. num. 2. Oliva de pñon. par. 1. lib. 3. cap. 4. num. 24. Cancr. §. par. var. refol. cap. 17. num. 11. Reguer. in praes. crucif. rub. 11. de lites contest. num. 2. Fontanet. decif. Cathel. 273. num. 24. tom. 1. & decif. 500. num. 1. tom. 2. Gallup. in praes. §. 6. par. 2. cap. 16. n. 2. Girard. conf. crim. 53. n. 21.

25 Verum quia datur in executivis instantia, non secus, ac in summaria, mutatur etiam, & citra dubium peremptio, ut peremptum Affli. add. loco praedicti, quod si in executivis, in quibus nulla praesens cadit instantia, in eis minimam peremptio refert, ut incurret Affli. adjungit; quin num. 10. investgat, quando veritate fuscij possit axioma illud: In executivis actum expresse, ut neque tacite, contestari litem, instantiamque conlocutivè cessare, respondet autem id contingere in obligatione penes acta, quae est sententia lata à Judice ex conventionem parium, juxta cap. 1. de mutui prelit. cap. quaralem, verbo Terminatis, de Symen. & cap. causam qua, in verbo, Decidat, de offic. deleg. quid verò in causa instrumenti quaeritur; vide Roban. conf. 174. num. 1. & 4. affirmantem, instantiam petitionis executionis instrumenti lapsu transij perire, quem laudat Thor. par. 1. var. 99. num. 11. Affli. decif. 346. sub notat. 6. & 7. Jo. Armil. conf. 67. num. 1. Boveas conf. 38. num. 2. & conf. 40. num. 1. vol. 3. Magan. decif. Florent. 89. & alios mille annuantes generatim loquendo; speciem verò negant in ipso instrumento, & obligatione penes acta (cujus modò mentionimus) Rot. in l. litem, & illic Jo. de Platen. C. de agric. & censib. lib. 11. idemque Affli. in consil. Regni, in pñon. de deputatione, num. 7. & liquitur Borlas. indic. add. num. 3. vol. 1. & Jagersch. Laufpach. decif. 394. & 411, quos refert Borell. in summa. decif. par. 1. tit. 64. num. 9. & nos, convenimus cum affirmantibus, quia etiam

parte super instrumento, illius contumacia videtur quasi quaedam negatio, & illius contraditio, & instantia, ex Rota, Alex. Berro, & Magan. indicatis in locis, atque Pales decif. 221. lib. 2.

- 26 In casus insuper coram delegatis vententibus habere locum instantiam, tamque perire in praescripto termino, deducitur ex eadem l. propterandum, §. censuimus, ibi, Sed omnes Judices Marant. ead. par. 5. n. 9. Myling. observ. 44. cent. 3. Append. ad Fram. 4. decif. 250. num. 1. Reg. Saufelic. in praes. Judic. addit. §. 3. 35. sub num. 21. qui rescribit praetiam, obtinens in hujusmodi causis insufflationem, & iterum meminit in ead. praes. tit. de contumacia, & comparat. n. 19.
- 27 Sed an in causa dotis illa extingatur Affli. negativè respondet, attento iure canonico, non civili, in praes. Judic. in princ. cap. 3. à n. 69. quem laudat Vasilbal. de pñon. pñon. p. 1. cap. 8. num. 226, sed indistincte in superem dotis, quod non pereat, notat Ursuli. ad Affli. decif. 111. sub num. 2. quem laudat Aul. num. ad Cypre. dec. 11. num. 4. inferturque Thor. p. 1. var. 42. num. 51. ex Selyc. doctrina in l. fin. §. de jur. dot. quem examinavimus in Ret. 167. à num. 16. & cujus meminit Jader Francisc. Maria Prat. observ. 70. num. 13.
- 28 Tandemque in causa praetis pñon. perat instantia cum actis probatorijs, quoad partem, mortuo accusatore, testaturo reliquit Rota Spirense dec. 3. lib. 1. addit verò aliorum sententiam fuisse respectu utriusque tunc extingui, scilicet, & Judicis, atque ita decifum memorae die 7. Junij 1540.
- Ubi verò datur instantia, citra dubium, illa
- 29 precepta, versatur dumtaxat officium Judicis in absolvendo Reum ab observatione Judicis, & condemnando Affectum in expensis, si Glof. vera fatur, in iudic. l. propterandum, §. ille procedendum, de Judic. Alex. conf. 136. sub num. 1. vol. 2. & Joan. de Amic. conf. 32. num. 4. Ursuli. ad Affli. decif. 346. num. 6. Pont. de nullit. Rubr. quor. & quib. mod. nullit. Judic. praepos. num. 110. Corrab. de Syndic. p. 1. in form. per. synd. num. 56. & p. 2. nu. 106. & post Sessum scriptum in Rota 271. & Curia in hoc Rota insequitur notat Gallup. p. 2. cap. 18. num. 29. Quia quidem sententia, neque distinctiva, neque interlocutoria confertur, sed mixta, habens vim diffinitivam, Marant. in specul. l. 6. in primo actu num. 3. Covarr. lib. 1. var. refol. num. 3. Myling. singul. observans. cent. 3. observ. 88. num. 3. Villalob. inst. commun. opin. lib. 7. tit. 51. ex fals. inst. num. 1. unumquodque ea provocari potest, & censuit Rota, teste Crescent. de appell. & Coh. de Lubiana par. 2. art. 32. in sum. colea.
- 30 Ea verò non revocata, litem rursus quae intendat Actos, qui non spoliatur ex casu iure suo, nam peremptio quomodo sit instantia, percurat nihilominus actio ad 40. annos, l. fin. C. de praescript. 30. vel 40. annorum, atque in hac ipsa specie Rota Spirense decif. 19. ac propterea, relictis expensis, novum quae intendat Judicium, ex Glof. in §. fin. var. vigorem, ejusdem l. propterandum, & Marant. adducto loco, num. 47. etiam coram eodem Judice, quia, & omnes exceptiones rursus opponere, testaturo producere super eisdem articulis, ut omnium optime scripsit Magistr. multo-

nim auctoritatibus suffultus in decif. 70. lib. 1. & notus est dandus terminus Myfenger. infero. 30. cent. 3. Affu. in prax. q. 2. cap. 6. num. 13. Borvall. add. tit. de juri. num. 65. Cavarent verbò Advocati à verbo *condemnari*, quando infufflationem fpiritus petunt, dicendo, petentes condemnari, led dicant, petunt vice fpiritus infufflari, nam primo casu, novum non evitabunt terminum, ut decifum fuit per S. C. me patrocinante in causa Dusiffi Jelti, cum hæredibus Principiffæ Castiglioni; Vifa enim fupplicatione fuffa ab Advocato fere vix prædicti hæredes petebant, condemnari Duciffam, quamvis in fine fupplicationis fuiffet petita infufflatio reftauratio, de mense Novemb. 1658. per S. C. referente nobiliffimo integerrimo, & nunquam fatis laudato Viro, tunc Confiliario, nunc digniffimo Filii Advocato in Supremo Italicæ Areopago, Dom. D. Andrea de la Torre, morum probitate mirabili, dexterate, ac prudentia fuprà ætatem mirabili, decifum fuit, quod infra quatuor dies audiantur partes. In banca de Amico.

32 Ignorare tamen pudet, fi in novo intentando Judicio uti valeat aliquibus actis, in antecedenti Judicio agitis, vel potius integer corrui processus; nimirum, diſponis, non omnia acta extingui, & prodeffe in altero intentando Judicio, que minime perierunt; proſit Alex. Angel. Tufch. & alij modò citandi afferunt; quapropter inquirendum, refert, quæ illa ſint, quæ perimant, & quidem civilibus in cauſis percutit ordinaria, ſcilicet, libellus, litis conteſtatio, ſoramentum calumniæ, & confuſa acta; Verùm illa, quæ merita cauſæ reſpectu huiusquæquam extinguntur, nempe, probationes, confeſſiones, cateraq; ſimilia, quod ex Alex. conf. 53. lib. 2. Angel. conf. 155. & Tamoni. conf. ult. lib. 2. de premit. Tufch. concluf. 92. lib. 2. Mata in cap. 27. Regn. Sicil. num. 39. add. 1. R. de Ponto conf. 142. num. 1. vol. 2. Succ. add. q. 15. à num. 345. Antenu. de tempor. legal. lib. 2. de annis, cap. 51. num. 25. ſed præcitatus Meſtrill. dec. 70. num. 3. infinuat, reſtringendum id eſſe ad attentiones publicas, & acceptatas à adductis Cæſ. doctiffima decif. 13. n. 42. par. 1. Specialem verbò, quod parore ſituationes, & fiduſſiones, dicunt Guid. Rap. decif. 136. Aff. decif. 148. Succ. loco cit. num. 355. & poſt alios, Alimius in prax. Judicari, §. 2. cap. 1. ſub num. 1. Bel. conf. 106. lib. 2. Thæjaer. decif. 202. n. 12. R. de Maria. reſol. 184. num. 9. tom. 1. Unum nota, quod libet probatoria, pæcepta inſtantia, non pereant, tamen ſicta probatio, perquam quis habetut pro confefſo, juxta Rit. M. C. V. omnimò perit quia regula proceſſu in vera probatione, Bolib. decif. 282. & obſervat. Amend. ad Franch. decif. 250. num. 17. & 18. Acta probatoria etiam pereunt, ſi perempta inſtantia, fuiffet Reus abſolutus ab obſervatione Judicii, Marant. in verbo, Et omnia ſiant durante inſtantia, num. 62. Concer. var. reſol. lib. 3. cap. 16. de lit. conteſt. num. 157. Antea Virgil. de legittim. perſon. cap. 32. ſub num. 39. Gallapp. in prax. S. C. par. 2. cap. 18. ſub num. 35. & poſtè advertant prædicti, cum conventi ſunt, ut, perempta inſtantia, ſolvent ſe abſolvi ab obſervatione Judicii.

33 Sed an pereat in Conſilio Principis, negant

Rold. conf. 217. volum. 3. Roland. Capagool. in decret. Montifor. decr. 7. §. 2. num. 58. Antenu. de tempor. legal. lib. 2. cap. 51. num. 3. & in Imperiali Camera loquutus fuit Myfenger. infero. 48. cent. 2. & de Senatus Pariſienſis heremoticiat. Januens Imbert. Rapellan. lib. 2. for. inſtit. cap. 2. de quo meminit Theſ. dec. 10. num. 16. & in Gallia quoque ſervari, notat Rebuff. ad Confil. Franc. tom. 1. in proem. Gloſ. 5. num. 31. Papon. arreſt. Franch. lib. 2. tit. 3. arreſt. 18. Mata conf. 283. Sfor. Odd. conf. 11. num. 1. Tuſc. lit. 1. concluf. 203. num. 12. Reg. Tap. decif. 1. Supremi Senat. num. 67. Amend. ad Franch. decif. 250. num. 1. Burſat. conf. 2. n. 4. & in Collateral. Conſilio ob præſentiam Proregis, qui perſonam Regis, repræſentat, nunquam illam primere, obſervatum, reſert Reg. Sanſel. in prax. S. C. ſol. 35. num. 9. l.

34 At præter nò illa in Regio Conſilio, non exigua contentio videtur inter Regnicolas, diſcutitque adamuſſim Moſſ. conf. 47. in 2. par. ſeu commentariorum ad Conſuet. Neapolit. inſubique multos ad utramque partem comprobandum conſervat Doctores, ipſe verbò in negativam propendit, necnon Roſa Spirenſis indic. decif. 19. lib. 1. qui generatim loquendo in Conſilio Principis, ita reſolvit, & ſpecialim in S. C. ſcriptis Merant. in prax. par. 5. verba, Et omnia ſiant durante inſtantia, num. 15. & hanc audaciſſe inſequitur aliam Conſil. Carleoni de Judic. tom. 1. diſp. 2. q. 7. num. 943. Reg. Capoc. Lopr. decif. 58. n. 3. lib. 1. & decif. 123. num. 3. & 4. lib. 2. Conſil. Statian. reſol. forenſ. cent. 2. reſol. 134. num. 8.

Uthas tamen ulterius poſſimam reſpondere Sacri Conſilii, ſi veritate fulciretur, ut quid perſidio eſſet in cauſa Reg. de Ponto. conf. 142. vol. 2. ſcribere, & tam inſano ſermone ex cauſis multis in eum memoratis offendere, habet interſecti inſtantiam, & apud Aff. decif. 283. num. 4. de Franch. decif. 543. Tap. decif. 54. n. 5. & alios inquirere, nunc ſententia S. C. lata poſt peremptam inſtantiam ſit nulla, quin, incaſſum perſupes alij ex relat. auctoribus revelauiffent equitas in eodem conſilio ſuper ea re ventilatas quaſi ipſæ, & vanè excitatæ, & decif. illuſtrante inferius recensenda, præſertim quod infufflationem fpiritus, negnou. uſum contradicereſſet & inſufflari præritum xita, hæud conſueſceſſet in cauſis; in cogitatis, neq; ſieri oportere, cum tamen experimento comprobetur, paſſum in eo fieri, & ſi ratio, qua ſuffultus Juſtiniæ Imperator, & verba quibus utitur, ut excluderet inſtantiam à Pretorio Principis, in q. Act. hac, in arch. de expell. d. in q. quo tempor. conveniant Regio Conſilio dubitamus. Illius namq; verba hæc: Act. hac ſancimus, ſi quando diſ ſperamus inſtantiam inferri Conſilio, ſi ſic contingat, Imperatorum Maſſeſſatem occupantibus publicis conſilio in mundanis provisionibus, non poſſe conuocare Patres, & quæſitioneſque agere, & non ex hoc item periclitari. Quid enim viximus ſi legitimum, ſi caluſum, Imperatorum occupatur & ſi quis tam q. ſi auctoritate, ut volentem Principem peſſa ad conuocandum Patres, cateraq; Præſeres conuocet. Hæc enim verba illius Conſultationis Imperatoris, qua ſi oportet conveniant Regio Conſilio Neapolitano, omnes etiam talpa nocentes, perſpiciunt. Et cum ejus So-

natores asilicere, non spectet ad Principem, ut, eo impedito, & convocare nequeunte, haud illi valeant consuetum adire Tribunal, in coque con-
 gregari, ad decidendas causas: Nec unquam acci-
 dat, ut nolit illos congregari posse, ade debere,
 quod utique proximè in eo *textu* perpenditur,
 quin, potius conveniunt semper Consiliarii om-
 nes, operam quotidie navantes expediendis liti-
 bus. Imò, & Jura Regni non aliud proclamant,
 non aliud statuunt, necnon piissimorum Regum,
 eorumque Proregum, hac una semper præcipua
 cura fuit, ut propterea non Judicium negligentie
 ascribendum, àt visum sit litigantium, si in eo
 minime terminentur jurgia, ac propterea ratio
 contraria, qua inibi *Justitiam* inititur, precium
 quippe erit, & proinde aliena à Tribunali Sacri
 Consilij, & consecutivè ad illud non erit arguen-
 dum ex altero, cujus ille *minimè* in illo §. *Ad hoc*
fancimus.

35. Novissimè verò illud ipsum repètendo quòd per-
 transeundo, & occasione ducti tetigimus de in-
 stantia, si curat, sique pereat in Judicio appella-
 tionis, perfuntione nunc explicatur, adverten-
 tius non sicut ab in prima, ita in secunda instan-
 tia habere locum instantiam, & extingui, post
 præscriptum tempus, ad decidendas causas in eo-
 judicio agitatas, nempe infra annum, & ex cau-
 sa infra biennium, *Auth. ei qui, C. de temp. &*
repar. appell. cap. cum sit Remana, de appell. &
elem. sicut appellationem, de appell. ubi Gl. peroe-
bris quibus cum nulla perlegatur, que adver-
setur, Regi lex per proclat ubique attendenda
esse, & tunc in Tribunalibus Regni non dubi-
tamus, tunc præsertim cum speciatim aliquas
extare consuetudines illas convenientes leges Re-
gni, sicut in hunc nostrum respectu Magna,
Curia. Ac respectu Sacri Consilij, sive de causis
loquamur ad illud devolutis vigore appellationis,
ab infra omnibus, sive de consuetudinibus à Reventis
ejusdem Tribunalis (etiam de viciis) scriptis in
eo dixerimus super extare, sicut in decreto eme-
ssum de anno 1539. consilio. Rine. & c. Rine.
 36. Regni protege D. Petro Tolento, apud Gram-
 mat. dec. 15. & registratum in *re. prag. Reg. ob*
sub. de off. S. C. cap. 59. & in prag. 1. de ap-
pellat. in anig. & pluribus decem in iudicis causis
testatur de Franch. dec. 646. num. 6. & non
discrepent. Maff. dec. 66. num. 8. Marcoll.
Maur. alleg. 100. num. 41. Horrell. p. 2. Junon. de
cif. tit. 32. num. 137. Vrsell. ad Aff. dec. 78. nu.
1. Novar. p. 1. q. 4. foris. q. 6. Reg. Rev. in prag.
1. num. 3. de appell. & add. prag. 54. nu. 1. de
off. S. C. Muscat. in prag. appellat. lib. 2. p. 2. Gl. f.
finiendum, num. 2. Reg. Galot. ad consil. Camil. de
Medic. 103. lib. A. & in eadem lib. defendunt Consil.
Stilum. refol. foris. Maff. refol. 99. Judex Franc.
Mars. Prat. ad Muscat. add. Gl. finiendum, &
lib. 2. discip. foris. cap. 17. Regens de Marinis
lib. 2. quod. refol. cap. 79. Reg. Consil. dec. 144.
num. 16. lib. 2. contradicunt R. C. cap. Galot. lib.
1. Ametrou. 19. & 20. & Confil. Carrol. lib. 2. de
Judic. in addit. ad 1. tom. 4. 11. per totum, l. de
fundans in S. C. non currere fatalia, & in vers.
& si quid voluerim, & de trelacem retrò annis
in S. C. altissime, & interfuisse in innumerabilibus
causis appellationum à Tribunalibus inferioribus,

& in causis reclamationum ejusdem S. C. & nun-
 quam vidisse ad fatalium exceptionem attendi,
 non obstant, quod a tempore priorum sententia-
 rum non biennium, aut triennium solum, sed
 decem, viginti, & triginta anni præterissent,
 sed sine ullo scrupulo, aut impellimento, casus in-
 troductus in S. C. revideri, & tractari de iustitia
 sententiarum, à quibus appellatum, vel recla-
 matum esset, easque quasi nulla essent fatalia,
 confirmari, vel revocari, & ibidem inferius col. 2.
 fol. 19. ait in Regno nostro tanquam excrevisse
 litigantium malignitatem, atque tantum Advoca-
 torum calumnia, ut pro constanti habeatur,
 non ex appellatum negligentia lites protrahi,
 sed potius ex illorum, qui timent de sua iustitia,
 calumnijs, atque item ex nimia Judicium occupa-
 tione tantæ litum multitudinis Interceptorum &
Juris inferioris fol. 20. ait ut cumque sit fatalia illa
 non ferari, quasi nulla esset *Prigme*. de illis sta-
 tuens ex *Muscat. & Vrsell.*

37. Vtrum quid observandum sit in Regia Came-
 ra, nulla Regni functione reperitur constitutum,
 quin cum reclamatio in ipsa Regia Camera ab al-
 tera in Sacro Consilio ducta creditur, per nota-
 ta à *Reg. Revisit super prag. 38. §. similiter, num.*
16. de off. procur. Casar. ex illo ad alteram præ-
 dictam faciendam in ipsa Regia Camera videtur
 non posse argumentari, & consecutivè non quia
 in Sacro Consilio libitur illius instantia, ut dixi-
 mus, inferendum sit ad Regiam Cameram, in
 qua similiter probatur, & fatalia currant. Atta-
 men certo certius est: in ea quoque non sicut ab
 R. Consilio, de jure perimi, quin, & clavis fa-
 talibus, sententiam deseri, acque desertum repu-
 tari, quod, ni fallimur, nemo precedentum iusticia-
 ribus, cum satis sit peculiariter aliqua Regi legè
 contrarium non definiti, nimium juri commu-
 ni, & Imperialibus legibus, sicut in ceteris pa-
 rare non designatur, ita in hoc quoque stare
 debemus.

Insuperquò adducitur testimonium de *Franch.*
in dec. 653. prag. num. 2. vel. 4. qui Carro. in hoc
Rine meminit, nequè dissimiliter ab eximio vi-
 ro *R. Revisit* consiliata in *pragme. memorata 38.*
 aliquatenus addit, sed, imò potius opulitur,
 propterea quod probare nititur, longe magis ap-
 pellationi conformari reclamationem factam in
 Regia Camera, quam aliam in Sacro Consilio,
 cujus minoris virtutis, ac privilegij esse propo-
 situm in Regia Camera, & consecutivè multò ma-
 gis in ea vigere debent Jura omnia de appella-
 tionibus loquentia.

Unde accidit acerrimè, etrutinandis articulis
 hic in Regia Camera inter Ducent Andriæ, &
 Principem Sancti Severij, ac Ducem Turis Ma-
 jores, & in gratiam Ducis calumiam arripuit *Dom.*
Reg. Cyp. Galot. lib. 1. contro. illustr. contro.
19. lib. 1. quem laudat Dom. Reg. Cyp. Letr. de-
cif. 103. num. 5. lib. 1. acriter insistit, ut cau-
sis reclamationum interpositarum à sententijs S. C.
& Tribunalibus Reg. Camere fatalia non currere
& cap. 20. seq. omnibus exemplis relatis per Dom.
de Franch. iusticiario conatus fuit.

Pro Principe vero scriptum *Dom. R. Jo. Franc.*
de Ponte con. 62. & consil. 67. tom. 2. qui palam
 reportavit, deulmque fuit in gradu reclama-
 tionis

tionis obflare defensionem sub die 15. Januarij 1618. ut ipſemet *Reg. Galos. teſtatur in ſin. cenſur. 19. & notat Dom. Reg. de Marin. ad Reverſer. dec. 178.*

38 Ipſe verò tantum recorderi, *Aſſi. in Conſiſt. Accuſatorem la 2. ſub num. 4. verſi utrum in Regia Camera, necnon Marant. par. 5. Specul. univ. 20. fol. 41. quos reſert Anna ſingul. 243. Reg. Tap. in h. ſin. par. 2. cap. 4. num. 34. ff. de Conſtitut. Princ. Cof. Conf. Eufchal. de patr. poteſt. par. 1. cap. 8. n. 22. Thor. par. 1. compend. decif. verbo, Inſtantiâ in cauſis ſiſcalibus, Novar. ſuper prag. in rubr. de inſtant. cauſa, collect. 1. num. 6. Gallap. in prag. par. 2. cap. 17. num. 24. Rec. collect. 90. Reg. de Marin. ad Reverſer. decif. 139. num. 3. lib. 1. omnes concludentes, in Regia Camera Summaria inſtantiam nunquam currere neque extingui, & qui innoxius verbis Marante reſpondet, verum eſſe in cauſis ſiſcalibus ipſum errore lapſum opinari, cum reſerendo auctoritatem Aſſiſti, ita ſentiat, quem Aſſiſi ſequitur Palma in diverſ. ſup. ſup. cap. deſeruat, Gloſ. 5. num. 6. Aſſiſi autem verba ad ſolam cauſam ſiſcalem non videntur reſtringi; ea namque ſunt: *Utrum in Regia Camera Summaria currit inſtantia, taliter ut poſſit al egari preſcriptio in ſumma 20. dicit quod in Regia Camera nunquam perit inſtantia, ſicut eſt de Jure Canonico in cap. 24. de Judic. ſimpliciter itaque: & abſolute loquendo proponit quæſtionem, & abſolute pariter reſpondet, adiciens duas rationes h's verbis: Primum quia in cauſis ſiſcalibus non eſt dare inſtantiam triennalem, ut dicit ſic. in l. proprauidam, Cod. de Judic. Secundam, quia conſuevit poſſe ſuave, quod in cauſa non perant inſtantiam, ut eſt Gloſ. ſin. in l. præſcriptione, & ibi Bal. in 7. col. C. ſi camera ſuz, vel utili, public. & in diſta Regia Camera eſt conſuevit, quod non perit inſtantia, igitur. &c. Quamobrem ſuper illa committendo, dicimus eundem Aſſiſti non uti priori ratione tanquam finali, quia alteram non adjuñxiſſet, quin, & altera, niſi in alijs militaret non ſiſcalibus cauſis, vanè addita fuſſet, propterea quod non opus erat conſuetudine in ſiſcalibus in quibus expreſſo Jure ſancitum fuerat, ne liberetur, quotquot enim ſunt Aſſiſti verba omnia certè præſcripſerunt, in omni cauſa vertente in eo Tribunali inſtantiam ceſſare præſertim verò cum non alia agitur cauſa in eo Tribunali, niſi, quæ aliquo ſaltem ex capite interſiſſico, juxta prag. 37. de Officio Sacri Regij Conſiſti, atque idò juſte in hæſitationem revocari poſſet decifio in diſta cauſa favorabilis Principi Sancti Severij, quia tamen noſtrum non erit tantorum P. trum reſcindere vota libenter doctiorum quæſſimus conſilijs.**

39 Carav. in hoc Reſ. num. 4. exiſt. mat. in noſtro Regno prorogari inſtantiam uno tantum in cauſa, ſcilicet, citatione ad dicendum, ad alium triennium, & Cappe, etiam decif. 109. ſub num. 15. tenet: citatione ad dicendum perpetuari inſtantiam, & conſecutivè ipſo Jure nullo præcedente factio Principis, aut alterius ſuperioris; & tamen hujus Reſ. verba loquuntur de prorogatione facta per Screniſſimam Regiam, & ſic non de altera prædicta, intermedia citatione ad dicendam, atque idè non unico tantum modo in Re-

gno prorogari inſtantiam, ut Carav. opinabatur, ſed multis nempe quatuor, quos recentet Marant. par. 5. num. 46. Advertimus tamen diſtinguenda eſſe tempora; ut diſtinguamus ſcripturas, & propterea penſat Carav. diſſiſſe hodiè, ac quod noſtris temporibus, non ſolet Princeps prorogare terminum, & ſic ante illius finem dilatare illum ad alios meſes, vel annos, ſed tantum illo præſcripto, reſtaurare, ut etià monuit Paris de Puteol. eo inferius citando, & conſecutivè ex capite prorogationis non procedi alio modo quam citatione ad dicendum decreta ad partis petitionem, & ſic quatenus prorogatio generatim ſumatur eo contingit uno ex quatuor modis: quatenus verò ſpecificatim, ſcilicet in cauſa, quo non dum prolapſo termino, ampliatur, non niſi per citationem ad dicendum; cum itaque generatim loquimur inſtantia prorogatur, aut renovatur, ut diximus, uno ex quatuor modis. Primo nempe, per inſuflationem ſpiritus, cujus ſermo erit num. ſeq. Secundo, vigore reſtitutionis in integrum cujus idem Maranta ſermonem fecerat, num. 35. & milleni tradunt DD. quos Pado Sferia commemorat in trac. de reſtit. in integ. par. 2. q. 67. art. 2. inſequiturque Marant. Mut. decif. 98. Tercio, per reſcriptum aſſorum de conſenſu partium, & latè probat idem Marant. num. 45. Poſtremo autem modo, per actionem de novo intentandam, juxta tradita à nobis in ſuperioribus.

Quibus ſic conſtitutis, non erit vanum longiorum ſubiicere ſermonem in his ſummatim tantum nunc recentitis modis, præ illorum declarationes; atque à priori exordiendo, dicimus, controverſum quandoque fuſſe, ſi citatione ad dicendum 40 prorogus, & in totum perpetuetur, in citius ad certum tempus, quandoquidè Maſcatell. par. 7. Gloſ. Sententiam, ſub num. 55. concludit in univerſum protendi, & ad ſempiternum, & confirmant Ricc. collect. dec. 1245. Thor. par. 1. compend. verbo inſtantia, Piſanell. ad Aſſi. decif. 283. Reg. Cappe. Latr. decif. 68. num. 13. lib. 1. & decif. 223. n. 6. lib. 2. Conſil. Straiban. reſol. forenſ. lib. 1. reſol. 15. Veſchal. de patr. poteſt. par. 1. cap. 8. num. 30. Maſcell. ad Cappe. decif. 109.

Verum de Franch. decif. 643. num. 5. ad aliud tantum triennium, (exordiendo à die, quo primum finit) extendi, affirmat, & notat Marſeſcut. varior. reſol. lib. 2. cap. 134. num. 2. necnon aſſentitur Carav. adduct. num. 4. quem laudat, & inſequitur Gallap. in prag. S. C. par. 2. cap. 18. num. 21. Itaque verba Reſ. huius reſtrigenda venient ad hunc caſum, in quo Jure ipſo dilataetur, ſed ad omnes in quibus Princeps prorogaret; ita quod quicquid prorogatio ſuffragetur tametiſt poſt triennium, vel bicornium, reſpectivè ad naturam, & qualitatem cauſæ civilis, aut criminalis producatur, pſum tamen antea fuerit conceſſa, ut in Reſ. aſſertur, quævis enim poſſit, ac ſolet adhuc tempore elapſo, concedi tunc nihilominus non prorogatio, ſed reſervatio, ſive reſtitutio ciſpis diceretur, ob quod nimirum verba Reſ. & text. de inſtant. cauſa non reſtrigunt, perleguntur, & cauſidici inſuflationem ſpiritus proprii vocabulo appellatur, quin, & tria prædicta nomina ſynonyma eſſe juſtè admonuit Reut.

Requit. indic. Rub. de infans causa non restituenda. n. 20. quippe magistratibus de more addit, terminum
 41 infussionis jam dēte, quo ipsi utuntur praetici, & Tribunalium non expertes; esse terminum legalem, depreptum ex *Glossa magna propt. medium*, in l. ab obitu, §. sed quod simpliciter, ibi, nisi Praeter infusisset in eo spiritum vita, §. ex quib. causis majores, & nos addimus aliam ejusdem utentem verbis, in §. rursum i. vers. *Rescripta*, propt. fin. iustit. de officio. & mille possumus aduocare DD. quos brevitas studendo praeterimus, non tamen omittimus praeter nostras, & nostra Tribunalia, admittere eundem terminum, distaque infusione uti etiam externa, potissimum Cameram Imperialem teste *Goffredo Guilelmo decif. Rota Spirens. 19. lib. 2.* eamque esse de regalibus & consecutivis foliis Principis, ut scripsit *Marius Mota decif. Sicil. 97. sub num. 8.* subnectens, id illi competere, adhuc in terris Baronum, non autem Baronibus ipsis, quod longo quoque themate probat *Reg. à Palle conf. 4. potissimum à num. 11. vol. 3.* & opitulatur, quum in materia avocationis causarum concessimus super *Rit. 233.* Supradictis igitur existentibus terminis, vera sature *Paris in suo traç. de syndic. verbo, Sententia*, cum ait, nostris his temporibus non amplius prorogari instantiam, sed peremptam resistiari, intermedia spiritus infusione, & in Regno isthac restauratio conceditur à Domino Rege cui hoc competit, *Hieron. de Leo decif. Valent. 109. num. 6. Girard. decif. 116. num. 21. Massilli. decif. 70. num. 8. Affi. in cap. 1. num. 36. tit. Qua sint reges. Tusc. lib. 1. censul. 215. & servari in Gallia, testatur, ex Boer. in Consuetud. Bavaricis tit. de consuetudine concernens les juges, & leors jurisdiction, §. 23. Carav. in hoc Rijn num. 2.* cujus meminit *Borrell. ad tit. 64. num. 20.* & in Statu Mediolani, *Cassa de rēda. subfid. remedi.*
 43 94. in princip. & in hoc Regno Regis vice à Speciale Præfide S.C. conceditur, *Tasson. de antestat. vers. 3. observ. 4. num. 312.* tradens, id permissum, etiam Dom. Proregi in vers. 2. observ. 2. num. 45. & dixerat de *France. decif. 250. sub num. 5.* Sed praxis hanc potestatem privatè tribuit Domino Præsidi, taliter interpretando *prog. 3. num. 2. de offic. S.R.C. illi porrecta supplicatione*, sub titulo, *Sacra Regia Majestatis*, necum in hac Civitate, sed in toto Regno, Regis Audiētiis, & Curia Regis, & Baronialibus, *Massall. ad Cypre. decif. 306. Misstacel. Gloss. sententiam. num. 69. Avon muni ad Gramm. decif. 69. num. 1.* Exceptis Audiētiis Hydrunti, & Barri, quarum Præsides spiritum vite infusant, *Reg. Rev. in rub. prog. de iust. caus. num. 19. Nicol. Avon de Palma in divers. jur. comm. & Regn. ad prog. 2. de ordin. Judic. Gloss. 1. num. 27. Tasson. de antestat. vers. 3. observ. 3. in 17. author. Præsidi. S.C. quibus Audiētiis dari titulum Sacrae Regie Majestatis, inquit idem *Tasson. sub num. 62.* hujusce tituli rationem ibidem reddens, quum examinat *Anich. de pravent. cap. 2. dub. unic. num. 61. fol. 107.* Non intelligitur restaurata, si Princeps mandet, quod Iudex, sed Commissarius iustitiam faciat, *Ludov. decif. Lucen. 24. & 43. Mari ad Gramm. decif. 69. num. 1. de Laurent. decif. 69. num. 1. de Laurent. decif. Avon. 61.* quos insequitur *Mich. Angel. Giza. ad Cypre. Lotr. de-**

cif. 68. num. 7. restitit post *Anich. add. dub. unic. num. 71. circa med.* solitam decretationem, *Quid procedatur in terminis, in quibus causa remperitur, lapsu temporis non obstante, habita ratione expensarum, quia de jure habenda erit, servata forma Regis pragmatice.*

44 Quo existente supposito, ex eo facile corollarium illud enascitur, quod quia restauratur, & spiritus infusatur, non eadem durat, ubi est instantia, sed alia, & nova, testibus *Reg. Revita, & Anna in mix citandis locis*, insuper *Angel. in l. 3. num. 1. C. de tempore appell. Gramm. decif. 103. n. 117. & 119. Reg. in suo traç. de retratation. cap. 9. col. 17. n. 1. & 2. Reg. Sausel. decif. 144. n. 14. tem. 1.*

45 Ex quo illud deducitur, ut instantia perempta, si adversarius, contra quem infusaatur, aliquod adplicatur privilegium, quo nequeat coram priori conveniri Iudice, sed atero, utique in ejus praedictum restaurari instantia non possit, & infusaatur ejus non sit virtutis, ut propterea continuanda veniat lis in eodem Tribunali, cum remitti ad competentem Iudicem ratione adepti privilegii omnino debeat, *Reg. Requit. in rub. de instant. caus. non rest. num. 14.* decium fuisse in S. C. ipfomet proponente subnectens, *Cervale. decif. 10. num. 33. Mart. de jurisd. par. 4. col. 141. num. 48. Cervall. de cogn. per violen. par. 2. §. 37. Cervall. de Grass. de offic. cleric. offic. 1. num. 1241. Ursill. ad Affi. dec. 331. num. 2. Gramm. dec. 103. ex n. 114. Feschal. de par. potest. par. 1. c. 8. num. 218. Trentacinq. lib. 2. refid. 4. num. 40. de Judicial. Galup. in prax. par. 2. cap. 16. num. 38. Cervall. de Judic. par. 1. disp. 2. §. 5. num. 311. & q. 7. fol. 3. num. 942.*

46 Quia, respectu clericatus interea assumpti, ut sit remittendus Clericus, non obstante infusione spiritus, praeter supradictos Auctores, admonuit *Ann. singul. 129.* ex rationibus, quas memitur idem *Gramm. add. loco*, illa praesertim, quod infusio spiritus nequaquam retrotrahitur, & alij citati admittunt Auctores, necnon *Consil. Recc. respons. 36. num. 12. tom. 2. Reg. Sausel. dec. 144. num. 3. tom. 1.* tradens, quid dicendum in Clerico, cui fuit liberata pecunia à Iudice laico, scum cautione de restituendo cui, quibus, & quando, ad omnem ordinem, in perempta instantia causae particularis, sit locus declinatorie fori si agatur de avocatione pecuniae, & tetigit in dec. 2. num. 17. vers. *Quid vult dicendum*, & videndi ad materiam *Consil. Cervall. add. fol. 3. à num. 946.* idem *Sausel. decif. 210. Reg. Requit. decif. 44. Francisc. Maria Prat. discip. forens. cap. 42. & 43. lib. 1.*

Suppetitque ratio altera, atque simile de fidejussore ad representandum, qui solutus ab obligatione censetur, eo ipso, quod principalis ordine clericali initiatus fuerit, tunc *Bosse in tit. de carcerat. fidejuss. committen. num. 42. Bojard. ad Cler. q. 46. num. 105. Giza. in traç. de defension. cap. 4. num. 47. defens. 6.* Sic licet privilegium huius pendente impetratum non valeat, ut late declarat *Gabriel. commun. opin. lib. 2. tit. de Judic. conclus. 5.* tamen, instantia perempta, revivificat *Ann. singul. 402. Avon muni ad Gramm. decif. 65. num. 6.*

Illud autem, quod infusio non retrotrahitur, cessat,

esset, ubiqueque de consensu partium, restitueretur, eo quippe casu retrotrahitur citra diubum, *Bar. & Alex. in cit. l. propraudum, Soccin. conf. 31. vol. 1. Carocc. decif. 44. n. 3. Cof. de resto. cap. 9. cef. 17. n. 9.*

Veluti etiam si restitueretur virtute restitutionis in integrum, siquidem tunc quoque retrotraheretur, ut optime tutatur *Soccin. conf. 299. vol. 2. Barbat. conf. 84. vol. 3. Borr. decif. 247. Franc. Marc. decif. 532. Myfing. vberius. 32. cons. 1. Hieronym. de Laurent. decif. Avon. 133. num. 12. Odda de rest. in integ. q. 67. idemq; C. de rest. casu 17. in calce n. 30. Mari ad Gramm. decif. 103. n. 56.*

Sed non esse concedendum minori in integrum restitutionem, si petetur adversus peremptionem instantiam, iudicium refert in Regia Camera *Dom. Confil. Mercian. conf. 45. sub num. 16. cum de modico præjudicio agatur, id quod non satisfaciit Anichin de prevent. infirm. q. 5. cap. 2. sub num. 46. dum rationem à Merciano enunciatam possit temporis ratio, & expensarum reddere falsam, & proinde cogitandum monet in huiusmodi articulo nova decisione faciendâ, aut veteri tuenda.*

47. Quot autem vicibus infusillari possit, contentio existit apud DD. quorum aliqui semel tantum posse crediderunt, eoque recenset *Ryland. eodem conf. 4. num. 51. volum. 3.* ipse verò subdit *num. 62. iteratò etiam concedi licere, quod etiam Gramm. decif. 69. atq; Capyc. decif. 165. quos laudat Ricc. col. lib. 89. & meminit confisus Donad. de renunc. cap. 66. num. 65. num. 1. admittunt, vel tribus ad summum, consiliat ex eadem decif. Gramm. illiusquod conf. 28. num. 7. defumens Marias Mura decif. 97. num. 15. sed *Avus in Causis. Dve Memorie, n. 191. exilii mat. adhuc plures licere. & tradunt Afen. in prax. iudic. §. 2. cap. 16. num. 14. Mari ad Gramm. decif. 69. Muscat. in prax. S. C. lib. 1. Gloss. sententia, par. 7. num. 51. & vidend. M. J. de Magistrat. lib. 3. cap. 4. n. 370. Capiblan. in prax. 8. n. 139. de Baron. lib. 1.**

Imò, & quinta quoque vice restitutam fuisse in Sacro Consilio, impecta partis post infusillationis contradicitione attestatur, quoniam & in liis phas esse, credit *Orsili ad Affili. decif. 356. num. 5.* cuius dictum libenter abhorremus, & perin quam censuram, tuncquid alterum *Anne prius relatam;* tot enim Jura peremptionem iuste decernentia, & elidunt, & postulant; nec Principis indulgentia tanta esse debet, ut alios gravet nimis, ac licet immortalitati ascribat, quod profecto, ut extirparent, leg. statores tot emanarunt leges, instantiam omnino perimentes, quarum meminimus supra, & nisi opus fuisset, aut expedivisset, ita decerni, non perdurassent ad hæc usque tempora, nec tandè viguissent, ut probavimus super *Ritu 184. hoc to. 2. profuerunt itaq; ac propterea ab illis non erit profiliendum, quàmvis Orsili, & siquacumq; sententia à multis expentibus iurgia, admittatur.*

48. Nihilominus indubitati Juri esse dicimus, infusillationem haudquamquam concedi posse, aut debere, postquam adversarius exceptionem opposuerit instantie peremptæ, juxta decif. 5. *Minad. atq; præterea Reg. Rovit. add. p. 1. de infirm. caus. non rest. num. 7. Cavale. auctoritate sufful-*

tus, necnon aliorum ab eodem Cavale. recensitorum, in *trab. de tutor. & curat. num. 21. atq; etiam Alex. conf. 237. num. 12. vol. 6. cum Principis gratia operari habet posse contra jus tertii, Gramm. decif. 105. num. 116. Affili. par. 1. cap. 8. n. 205. Reg. Sanfel. memor. Reg. Rovit. in decif. 145. num. 9. tum. 1. adeo quod adversus Principis relictum jus alteri quantum tollens, debet ab inferiori rescindi, Reg. de Ponte de pof. Prærog. sis. de abrid. Civit. §. 3. n. 14. & ibi Thor.*

Additq; idem Rovit. ad hanc sustinendam aliam, ut, facta oppositione, de defectione causæ, neq; possit appellatio revideri ex eisdem actis, ex *Pulver. in add. ad decif. Affili. 175. & in simili ex Sarati ad Martini fmg. 155. num. 14. Confil. Hodiern. ad Sord. dec. 70. num. 6. notq; addimus Mar. Castel. de donat. contemp. matrim. trab. 13. discurs. 2. par. 6. sub num. 144. Tell. Fernand. in 2. par. 3. Tauri 9. in fin. Azorad. lib. 4. tit. 14. l. 2. 2. num. 19. Tbfaur. decif. 7. Cof. de re integre, dist. 27. num. 3. qui loquitur de pof. à falso procuratore quæ à domino nequeunt ratificari, post oppositionem nullitatem illorum, Bilech. alleg. 4. num. 8. necnon *Avus mem. ad Gramm. decif. 67. num. 2. ubi affirmat, quod licet ex officio testes non possint repeti usq; ad sententiam, Carus. Ritu 69. Affili. in caus. terminum vita, Gabr. comm. cunctus. de testib. concl. 21. num. 25. Tbfaur. decif. 262. idem *Avus mem. ad Gramm. decif. 28. n. 4. tamèn quando allegatur in limine expeditionis fieri non posse, ex Pinel. de rescind. vend. 1. par. num. 13.***

Verum dominari debemus, quod idem oculatissimus *Reg. Rovit. præterit additum §. decif. Minad. apertis verbis id decidentem, eò maxime, quod illum perlegerat, dum alia tendens, ejus meminerat, in dicta Rubrica pragmaticarum, de infirm. non restituta, sub num. 14. ubi præterea adjungit, esse decisionem auream, aureisq; litteris scribendam, Ex quibus habet inhaerendum esse, adversum decif. de Franch. 643. sub num. 5. & verbis Marchionis de Ponte illum commendantis, in conf. 142. sub num. 3. vol. 2. Neuter siquidem eorum viderat *memor. decif. Minad. & consecutivè intellexerat, contrarium decifum fuisse per S. C. si namq; illius habuissent notionem, in contrarium non itaq; propendissent sententiam, vel auctoritatis fultem, ac rationibus propriam defendere, conati essent, si potuissent. Aut tandem, non tam sicis pedibus, pertransivissent; Ita quod dum *Minad. perfunctorie illius questionis veritatem investigare nixus est, & rationes validas penitantes, Consilium, qui decisioni interfuerunt, in eam propenderunt resolutionem, quam, & consideratè etiam amplexus est idem Rovit. alius quoq; impulsus auctoritatibus, non erit ab recedendum, & verbis incidenter prolati à *Preside de Franch. accedere, aliisq; Regem de Ponte illum insequentis, ut clienti satisficeret, acquiescendum non erit, tùm præsertim, quod viva voce Profex ille R. Rovit. alloquens, suam decisionem, restrinxit, attento voto Consiliario- rum votantium in ea causa, ad oppositionem à parte pretendens factam, non in scriptis, eodem Rovit. testis num. 8. cujus meminit *Avus mem. in nov. annot. ad Capyc. d. cif. 14. num. 4. in fin. ip-*****

- sumus *Reusum* inquitur *D. Petrus Quesada differt. quid. jur. differt. 13. num. 81.* At contra
49. decisionem S. C. apud *Minad.* & distinctionem *Reg. Revis.* pluribus legimus, fuisse concessam instantie restitutionem, non obstante opposicione prius facta, tam in voce, quam in scriptis: Sic decisum in S. C. in causa Nicolai Cocci, Baronis Terra Quattorum, cum Barone Maltuzzi, & iterum in causa Jo. Pauli Ragusci, cum Jo. Andrea Bonavoglia, recentet *Anichini. de ppe. in. p. m. c. 2. dub. unie. num. 60.* & in causa Jo. Pauli Cirilli, cum Luca Antonio Rivera, tradit *Thor. p. 3. compend. decif. feli. 1. verbo, Insufflatio spiritus, fol. 579.* & aliis determinatum memorat *Reg. Capyc. Latr. decif. 68. lib. 1.* & centies obtinuisse appellationis revisionem ex eisdem actis, habd obstante partis opposicione de causae peremptioe, testatur *Dom. Reg. de Marin. ad Revert. decif. 534. num. 3. in fin. Tu cogita; habent sua sydera caele.*
50. Citationem verbò non requiri in concedenda insufflatione, omnium est consensus, & prae ceteris, *Capyc. dec. 165. num. 6.* caquò concessa uno petens ex correis etiam aliis ejusdem litis consensibus proficit, tametsi ejus non sit facta mentio: de eisdem memorat *Thomas de Thome decif. 22. Lavell. de attent. par. 2. cap. 12. ampliat. 11. num. 13. Charter. decif. Genuens. 65. num. 4. Reta divers. decif. 22. Straiban. add. resol. 15. num. 32. quin, mo-*
51. to Judicio executione contra debitorem, & tertium possessorum, nominato dumtaxat ipso tertio possessore, imperata, tacito debitore, faveat eidem quoque debitori, ait, à decifum testatur *Flamin. Chert. cit. dec. Genuens. 65. rationibus multis comprobans; Sed an possit restaurari*
52. ad instantiam creditoris unius ex litigantibus, affirmative *R. Rev. dec. 29. Thor. par. 3. comp. feli. 1. verbo, Instantia perempta, Conf. Hodier. ad Sord. dec. 110. n. 24.*
53. Sed modus, quo illa concedatur, varius quippe est, attenta varietate petitionum, si Reus, an Actor ille sit. Quippe quod priori in casu, quia nulla consideratur mora, non additur clausula, 54. resectis expensis, teste *Gramm. decif. 91. num. 5.* & observant *Muscat. in prax. S. C. lib. 1. par. 7. Glos. sententiam, in add. sub num. 53. lit. E. Ricc. collect. decif. 89. 116. & 2049. Reg. Revis. in prag. 2. num. 15. de inst. caus. Tapat. lib. 1. var. sentent. cit. de instant. verbo, Omnia, Sola in commentar. super decr. ad caus. tit. de Judic. Glos. 3. utique verbò in altero casu, quo non aliter auditur Actor, non sit per solutus expensis per Reum erogatis in illa instantia, *And. in consil. spont. voluntibus, Affli. 3. in consil. sapo contingit, num. 4. Boer. decif. 247. num. 11. Mufes. ad consil. Neapol. tit. de renunti. q. 1. num. 53. Affinus indicata praxi cap. 16. num. 10. Thor. par. 2. compend. decif. verbo, procedi à pssis, Reg. Capyc. Latr. decif. 68. num. 19. tom. 1. Revis. in prag. 1. de instant. caus. quidquid contrarium testatur *Comstant. Pap. ad Cerro, in hoc Rit. lit. A. quem improbat, & bene, Viscant. ad Franch. decif. 331. cuius meminit Thor. p. 2. comp. verb. procedi, & p. 3. feli. 1. verb. Actor peremptus, à quarum perfolutione neq; mulier, neq; 55. minor excusentur, testatur *Bar. in ledita, & inibi Bolognesius, num. 149. C. de edend. de mulio-****

re loquentes, & *Sforza Oddus tra. 3. de rest. in integ. q. 10. art. 3. in fin. Masfrill. decif. Sicil. 70. num. 25. Paschal. de patr. potest. cap. 8. à num. 203.* de minore autem loquens id ipsum scribit *Selys. in ead. l. propterandum, sub num. 53. Cod. de Judic. cum de amobus verba faciens, ita concluditur Masfrill. dec. num. Sicil. 70. num. 15.* tametsi in minore videatur dubitandum, ex decif. *Lausfranch. 336. si culpa Mufes. conf. 47. num. 5. Reg. Capyc. Latr. add. decif. 68. num. 12.* & àn excuset paupertas, *Cromm. singul. 112. Masfrill. de Magistrat. tom. 1. lib. 1. cap. 22. à num. 19. Gabr. Alvar. Velazq. de priv. pauper. p. 1. q. 28. num. 41. Joseph Mela, & Mori ad Giasar. decif. 74. est itaq; adeo verum, ut restitui-*

56. antur expensae; quod si, illis minime resectis, procederetur, nullus omnino esset processus, non obstante insufflatione obiecta. *Affli. decif. 70. Cravet. decif. 22. num. 56. par. 3. Charter. decif. Gen. 24. Masfrill. multis auctoritatibus suffultus, in est. decif. 70. num. 12.* & quid si resectio illarum non fuerit petita, *Avus innot. ad max. cit. decif. 165. Capyc. in fin. & quid si postea restituantur expensae antea petita, an Judicium reconvaldetur, resolve ex exaratis à Guid. Pap. decif. 50. quò ddm perfoluta fuerint, habd veniant restituendae*

57. auctori, si in causa obiceret, de *Franch. decif. 331. Boer. decif. 324. num. 5. Sord. decif. 274. num. 1. & conf. 64. num. 1. Rebuff. in consil. Gallia, tit. de sent. provif. artic. 3. Glos. 1. num. 22. cum 1. Avus innot. ad Capyc. num. decif. 165. num. 1. & ad Gramm. decif. 91. num. 6. Paschal. de patr. potest. par. 1. cap. 8. num. 213. de Laurentis de Judic. p. 1. cap. 14. num. 18. Boer. in summ. decif. tit. 39. num. 232. par. 2.*

58. Verumtamen in secunda instantia, necnè locus sit praedictae insufflationi fuit non semel dubitatum, scilicet, si tunc liceat instaurare instantiam, tum in priori, tum in posteriori peremptam, sive potius desertam, & utroq; ca. à annuit *Boer. decif. 247. num. 12.* tametsi in posteriori à Principe dumtaxat concedi posse, adjuvat: addimus *Afflinum* explicantem, in *prax. Judiciar. §. 2. cap. 16. num. 11.* & nos credimus, denegandam ponitèd esse in causa, appellationis, nec unquam concessam vidimus, sed fatalia currere, & restitutionem in Tribunalibus Ecclesiasticis minime impartiri, nisi cum clausula, prout de Jure; qua passim utitur signatura, & sine qua nunquam signaturam solere impartiri restitutionem, scriptis *Episcop. Campani. in diversoria Juris Canonici, rub. 11. cap. 12. num. 297.* ubi deinceps materiam ipsam prosequitur.

Et illud prò Tironibus notandum, multa obire acta, ut prorsus in novo intentando Judicio, quò tamèn proficua omnino sunt, cum instantia restauratur per spiritus insufflationem, alioquin vana illa esset, si perirent, quae etiam, nulla concurrente restauratione, iterum agendo, extinguerentur, idque praesertim deducimus ex verbis *Marranta p. 5. sub num. 32. ibi: Et sic Rem insufflat, & facit instantiam reviviscere, perit, & si perempta non esset, cujus verba non semper, & ad semper intelligenda erunt, cum multis quoque in casibus perit, ac si non revivisset; nempe in casu quem retulimus num. 45. de mutatione 59. privilegii, necnon in juramento de calumnia, si de-*

denud præstandum sit post renovatam instantiam, cum affirmativè respondendum esse, dixerit *Alberic. indic. l. preperandum, vers. Sed nunquid renovata instantia, sub num. 13. C. de Judic. quem insequitur Reg. Senfebe. decif. 114. num. 14. lib. 1.*

- 60 Fideiussiones insuper si reviviscant, tametsi non exilis sit questio, quam pericundo methodo, accuratèq; serie, tractat doctissimus *Consil. Philipp. Paschalis in tract. de virib. patr. potest. p. 1. cap. 8. à num. 203. quem conlaudat Gallup. in pract. S.C. par. 2. cap. 18. num. 40. nihilominus non renasci, mordicè defendit, nosq; omnino assenti-*
- 61 mur; etenim in reliquis actis, de interesse ejusdem conventi tantum agitur, cui restitutione expensarum subvenitur, verum in fideiussionibus agitur de interesse tertii fideiubentis, cui nullatenus succurritur, & Principis indulgentia quævis intelligitur, dummodò, alteri præjudicium non inficitur, *l. nec Ausur, Cod. de emancip. lib. 1. l. 2. §. ni quid à Principe, §. ni quid in loco publico, l. 2. de natal. restitut. Felin. in cap. com. olim, de sentent. & re judic. num. 8. Houded. conf. 61. num. 31. conf. 64. num. 19. vol. 1. & conf. 31. num. 63. consil. 39. num. 45. & conf. 88. num. 41. tom. 2. Mut. tem. 3. cap. Sicil. cap. 22. num. 40. & 44. & diximus supra, ut propterea minime inte ligatur tertio præjudicatum, nisi addita speciali clausula derogatoria, teste *Rubeo decif. 22. suppetitque ratio illa: proficiens ex defectu voluntatis, quæ nusquam attenditur ad tempus pro-**
- 62 rogatum, ex regula text. in *Leum Hernes C. locati*, adjunctis aliis per ipsum text. *Paschal* mentionatis, *end. cap. 8. num. 18. & Riccium collect. 337. præmaxime referente Myling. observ. 53. cent. 6. & Cappell. Thes. decif. 181. quorum sententia hædquæquam contradicunt congesta per *Marianum Mutam decif. Sicil. 33. num. 25. & 31. nam sunt in ea re opinionis ad invicem contrariæ, ut est videtur apud *Auron. Gabriel. conclus. 3. de fideiussor. & unusquisque abundat in suo sensu, & hoc præsertim in casu, in quo jam extincta erat instantia, & reviviscerat intermedia instauratione ita quod si novatione tantum intercedente, & alterata obligatione, cessare fideiussionem scripsit idem *Muta decif. 11. num. 4. longè magis ubiqueque extincta fuerit, quod idem *Muta* admittit decif. 100. num. 8. ac speciatim in casu nostro restauratæ instantiæ, scribunt præcledendi antiores, & consecutivè non dilatatur ad tempus extinctæ instantiæ per lapsum triennii, & restauratio intercedente, renovatæ, cui plurimum confert assertio altera ac fideiussione, quæ sit stricti juris, ideoque non extendibilis *Muta decif. 45. num. 6. repetitque in ead. decif. 100. num. 10. subnectens, ob id non extendi de re ad rem, de loco ad locum, de casu, ad casum, de tempore, ad tempus, de persona, ad personas, de facto ad factum, neque de certo genere negotiationis ad alterum; qui omnes assertas conclusiones distinetè comprobatur longoque sed perutili sermone perfunctiori extricat, ut consueverimus illius decif. verba omnino perlegenda in contingentibus casibus ad cognoscendum, quando fideiussores dicantur à præstita fideiussione immunes, vel potius illius virtute adhuc obnoxii.*****

Tom. II.

- 63 Tandemque ut finem huic Ritui imponamus inquirimus, si consensu partium prorogetur instantia, cujus utilitatem præter *Carav. hoc in Ritu num. 7. investigat Myling. observ. 48. cent. 3. Thesaur. decif. 10. Boer. decif. 283. Ricc. collect. decif. 1350. par. 3. Ofst. decif. 1. num. 3. Roman. conf. 173. sub num. 6. Alex. conf. 137. in causa, & lite vol. 2. Auchar. conf. 284. Genoa observ. 155. & 167. Joseph. Ludovic. dec. 36. Seccin. conf. 21. num. 9. vol. 4. Cuvngmel. in decreto Montisfortati 2. §. 13. num. 3. Lanfranch. decif. 426. tempus instantiæ, & *Gles. in l. 2. §. Sed si Judoæ vers. Inhibita, §. de Judic. quorum sententia negat, & vera confert, nisi fuerit instantia juris coarctata è statuto, quia præogabilis tunc esset consensus partium ad tempus ulque instantiæ legalis, sic enim testati sunt *Salic. Alex. & Jafm indic. l. preperandum, Felin. in cap. venerabilis, vers. Secunda declaratio, de Judic. &***
- 64 *Maranta ead. p. 5. sub num. 17. aliique plures. & maxime Jure Concilii Trid. in cap. 29. sess. 24. de reform. in illis verbis, aliequin poss. id spatium liberum sit partibus, &c. ut deknidit Soares de Eas in sua praxi Ecclesiasticæ, tom. 2. præul. ult. num. 18.*
- 65 Sed compromisso prorogetur, deducitur manifestè, ex *Consid. decif. 9. de appell. Guid. Papae decif. 115. & 240. Gratian. decif. 172. Balb. decif. 479. Matthiesl. singul. 24. Lanfranch. decif. 479. Campanile add. cap. 4. num. 11. & ex *Caravita in hoc Ritu, confirmat Ausur mens ad Gramm. decif. 12. num. 11.**
- 66 Postremo, legentium memoriæ reducimus omnem interpretationem in dubio faciendam esse pro non peremptione instantiæ, teste *Decio in c. ut debuit, nos. 1. de appell. Boer. conf. 1. num. 7. conf. 36. in ejus calce, & conf. 181. num. 22. vol. 3. Barzio decif. Benmiesi 32. num. 12. quia sic pronuntiandum consilium utriusque parti ex sententia *Gierba decif. 20. num. 19. prode in dubio judicandum, non esse appellationem desertam scribunt *Doc. conf. 83. conf. 356. & conf. 690. Sfort. Odd. conf. 11. num. 8. Tusch. lit. l. concl. 212. num. 1. lit. L. conclus. 384. in fin. & lit. F. conclus. 181. Scacc. de appellat. q. 7. num. 18. limit. 1. Giamb. decif. 34. num. 7. Lancell. de atten. app. pend. limit. 1. num. 22. Barfat. conf. 145. n. 9. lib. 2. Rugini. de appellat. §. 6. Gles. 2. cap. 5. num. 22. Menoch. lib. 2. præscript. cap. fin. n. 88. de Franch. dec. 351. num. 2. *Aun. sing. 625. Carav. in Rit. 264. num. 14. R. Revort. decif. 535. & ibid. Dom. R. de Marin. n. 3. qui idem novat, in observ. ad dec. 578. n. 3.****

RITVS CCXLIX.

I Tem, quod omnes interloquutorum, qui tangunt partes assignantur uni ex fiscalibus, ut ipsas legi faciat à Judice.

SUMMARERUM.

- 1 *Ritus iste an dissentiat à Ritu 110.*
2 *Sententiarum lectura cui competat.*
3 *Ritus observantia, & altera Ritu 110. an bodie vigent.* H h a 4 Ri-

- 4 *Fiscus jure privati possim fungitur, nisi in casibus nominatim privilegiatus apparat, & in dubio non habet privilegium.*
- 5 *Satisfacere verò, & juramentum prestare de calumnia non tenetur.*
- 6 *Est semper solvendo, & assimilatur stomacho, qui omnia digerit, & semper praeiens praesumitur.*
- 7 *Hypothecam an habeat in bonis debitoribus, cum pralatione.*
Sed an pro jure gabella praeratur domino domus conducta pro faciendâ taberna super vegetibus, vino plenâ.
An doti, & habentibus personalem actionem, & creditoribus pro medietate, & funeralibus.
Quid, in bonis postea quassatis, cum aliis ad maneriam.
- 8 *Praeratur nò pro pena creditoribus delinquentis.*
- 9 *Bannito succedit.*
- 10 *An haeres dicatur, quando delinquenti succedit & nunc tenetur facere inventarium.*
- 11 *In legitima, & trebellianica an succedat.*
- 12 *An apprehendat hereditatem delatam, & non agnitus per condemnationem.*
- 13 *Bona fideicommissio subjecta confiscare an valeat.*
An succedat in summa reservata in donatione.
- 14 *Rationes partis, quatenus habet super re cum alio facio, potest rem ipsam totam, invito facio, vendere, ipso rege fito, qui est praerendat.*
- 15 *Preteritus tamen cuiusvis à quo rem aliquam accipit, utique solvere tenetur.*
Sed an juxta assimilationem ab expertis faciendam, vel potius aliud magis, quod ab altero invenitur.
- 16 *Visuaria quis cogitur vendere, tempore carestiae, pecunia praesenti, & ad ea vendenda, cogendi sunt omnes.*
- 17 *Quilibet tenetur vendere fisco tantum terreni, quod sufficit ad erigendam farciat, & dare boves pro emenda iustitia.*
- 18 *An sit obnoxius solvere condemnati debita, cujus bona confiscavit, alare filius, & uxorem, filiosque dotare.*
- 19 *An sit legitimus successor in bonis illius qui ab intestato decedit nullo relicto successore.*
- 20 *Quando succedit in hereditatibus vacantibus an tenetur solvere creditoribus cum assensu, & qua cautela.*
Et erogare elemosynas pauperibus pro anima defuncti.
- 21 *Resistente, necne fisco denegetur, subicitur.*
- 22 *Possitne vassallos costringere ad emendum res confiscatas, brevis quippe, sed per nulli sermone subicitur.*
- 23 *Fisco tenetur quis odere scripturas.*
Causas tandem in aliis Curii pendentes ad suam trahere quando valeat.
- 25 *Fisci privilegia recensentur, remissivus.*
- 26 *Fisci Advocati eas lites prosequi debent, in quibus bonum jus siveam habere constiterit.*
Verba Theodorici Regis rescribuntur.

& intelligatur fiscalis deputatus per hunc *Ritum* lthac quoad assignationem procedunt, quo verò ad lecturam, dixerat *Ritus* 168. eamque fieri debere à fiscali monuerat, sed postea *Ritus* verba fieri à iudice contendunt, quin continuo usque Magnae Curiae probant, asserit *Ritus* 268. ibique nos delibamus.

Hodie tamen neutra praedictorum Rituum observantia viget, cum in omnibus relictis conclusionibus praevalcat dispositio Pragm. 17. §. 9. de Offic. Magistr. Just. & videndus est *Manicoll. in prax. S.C. Glos. condemnando* n. 24.

Alia verò huius Ritui consentanea, quia minus utilis, silentio involuimus, atque occasionem natum verborum in *Ritu* adjectorum, nui ex fiscalibus, ad utiliora pergitur. Fiscum itaque, jure privati fungi in casibus omnibus, in quibus aliquo expresse concessio favore non fruitur, ac nominatim privilegiatus non apparet, scripsit *Sard. decif. 13. num. 1. & cons. 199. num. 6. & 7. Mut. in decif. Sicil. 97. sub num. 18. quin in dubio non habere privilegium ipsimet Sard. conclusit, dec. 18. n. 1.*

Verum nò tenetur satisfare, idem *Sard. addit. decif. 184. num. 8. nò juramentum prestare de calumnia, idem Mata decif. 45. num. 4. est semper solvendo, ex illiusdem Sardis verbis, in decif. 183. num. 7. assimilatur stomacho, qui omnia digerit Anus meus ad Gram. decif. 14. num. 8. semper praeiens praesumitur, *Cappell. Tholof. decif. 228.**

7 *Hypothecam habet in bonis debitoris, Grat. decif. Merch. 17. num. 2. pro publicis tamen pensionibus, tribus collectis, & functionibus fiscalibus declarat Sard. decif. 311. nu. 2. & ibi Dom. Consil. Hadrian. & ostendit Gait. de credit. cap. 4. q. 11. num. 2056. & in appendic. num. 116. Reg. Sausfeld. decif. 239. num. 48. Praef. Merlin. controu. forens. lib. 1. cap. 2. Cardin. Mentis. de sociis. & oblig. tom. 1. lib. 11. tit. 26. num. 1. & 2. Parladar. diffin. 47. §. 2. un. 4. Rodrig. de concors. credit. p. 1. art. 2. num. 1. Tasson. de anteq. vers. §. observo. 1. num. 30. & pro jure Gabellae ipsum praeretur domino domus conductae proficienda taberna, super vegetibus vino plenâ, post Dom. Reg. Reverter. decif. 378. num. 2. probat Andr. Capan. in trans. de jur. ad alia, quas. 47. num. 56. quem laudat Thor. in compend. decif. par. 3. fist. 1. verbo, Fiscus, vel dominus taberna.*

Nùm doti praeratur, *Auten. Nigr. de subhaer. stat. cap. 11. §. 3. num. 4. Reg. de Marin. lib. 1. quotid. resol. cap. 72. & ad Reverter. decif. 378. & quid pro primiparia administratione, & in corporibus dotabilibus, *Merlin. de pignus. lib. 3. tit. 3. q. 94. num. 24. Mastrill. de Magistrat. lib. 5. cap. 8. num. 91. Merend. lib. 6. contr. cap. 39. num. 8. & 9. Romau. cons. 86. D. R. Mercian. disp. 47. num. 49. Hieronym. de Palma cons. 19. num. 32. Fontanel. de pact. nuptial. claus. 2. Glos. 2. par. 3. à num. 13. Dom. Scipio de Martino in alleg. 125. num. 88. in tom. 3. post resol. quotid. Dom. Reg. de Marin. qui etiam inquirunt an praeratur creditoribus, teneantibus expressam hypothecam, & quid de habentibus personalem actionem, *Reg. Salern. decif. 60. num. 8. Reg. Revert. decif. 33. n.***

32. quorum meminit *Thor. par. 3. compend. f. 81. 1. verbo, Fiscus, Reg. de Marin. latè ad Reg. Reverter. decif. 367. de verbo ad verbum fuisse im-
preffam inter decif. Reg. Salern. & esse memoratam
decif. 60. quid in bonis post obligationem
quæstio, idem Reg. de Marin. lib. 1. quæst. cap.
47. & ad Revert. decif. 339.*

Et àn creditoribus pro medelis, & funeralibus
extricat *Thor. end. f. 81. 1. par. verbo Fiscus in
præfatis creditoribus, quos certum est præfatis
habentibus expressam, ad tradita per Reg. Cypre.
Latr. decif. 47. tom. 1. Carleval de Judic. tom. 2.
lib. 1. tit. 3. diffus. 29. num. 7. Ludovic. decif.
67. Mier. de major. quæst. 28. num. 32. Merlin. de
legitim. lib. 2. q. 15. num. 13. Ripoll. variar. resol.
cap. ult. num. 406. Gait. de credit. cap. 4. quæst.
11. num. 1910. Perre Sigler. conf. 14. de testis
conf. 59. Confil. Strabian. resol. 64. à num. 1. lib. 1.
quidquid dec sum in contrarium dixerit de Fréché,
decif. 51. pro quibus medelis mulier se obligans
in viri beneficiis; Vellejano non juvatur, ut
decilum tradit Dom. Giaz. ad memor. decif. 47. R.
Cypre. Latr. nu. 7.*

Sec àn præfatur pro poena creditoribus de-
linquentis, *Thor. par. 1. compend. verbo, Fisco
affirmativam resolutionem M. C. V. recenset, ad-
versus quem invehit Dom. Reg. de Marin. lib. 1.
quæst. resolus. cap. 148. num. 13. sed ipsemet
Thor. se defendit par. 3. compend. decif. 1. verbo, Fi-
scus pro poena, pluresque diligunt causas Helisa-
si Danz. videndus ad Gramm. decif. 67. à num.
127. cum. seq. & videndi Jo. Gallus. q. 130. per
arrestum p. 166. & in arrest. 125. fol. 201. à n. 47.
tom. 3. Gotofred. à Baron in tract. renum, q.
86. num. 28. Anton. Fab. in C. lib. 9. tit. 27. v. fin.
q. nu. 1. & Reg. Constant. in l. 1. C. de pan. fiscal.
lib. 10. Prat. observ. 15. num. 40. quid per expen-
sas erogatis pro captura delinquentis, ac incorpo-
ratione bonorum confiscatorum Confil. Carle-
val de Judic. tom. 2. diffus. 1. num. 29. & diff.
12. num.*

9. Bannito succedit idem *Mata dec. 49. num. 3.
Ripoll. variar. resol. cap. ult. num. 44. de excus.
confus. femperque quod delinquentis succedit, id
10. tanquam hæres extraneus facit, non per repræ-
sentationem, sed per annihilationem, illemet ait,
num. 4. & nu. 37. & notant Menoch. conf. 1253.
num. 8. Quæst. ad differt. 18. num. 53. & 54. dici
propterea quasi hæredem certum est idque non
proprie, sed anomalum, & successore vindictæ
in existendo, ob quod devinciri inventarium con-
fiscare, & nihilominus conveniri, à damnati cre-
ditoribus hæud posse ultra ratam bonorum, in
eumque, nec instantiam transire annuit idem *Mata
decif. 49. num. 41. & tradunt Leocillius de privi-
leg. pauper. par. 2. privil. 194. num. 4. Afflicti.
decif. 385. num. 6. & ibi Add. Abb. de Maur. in
add. ad Patrem alleg. 84. Pergrin. de Jure fsc.
lib. 5. tit. 1. num. 53. Corren. de Jure, & privileg.
fsc. ant. 36. deced. 1. c. 176. Francif. de Clap-
per. in centur. cap. fsc. caus. 2. q. 1. num. 6. Reg.
Constant. in cit. l. 1. à num. 112. C. pan. fsc. cre-
dit. præf. lib. 10. Confil. Roc. respons. 97. num.
17. to. 2. Giaz. ad Cypre. Latr. decif. 15. num. 5.
& videnda exarata à Reg. Salernis. decif. 50. Reg.
de Marin. quæst. resol. cap. 130. Reg. Cypre. Latr.**

conf. 131. num. 36. lib. 2. qui *Mata in legitima,
& trebellianica fscum succedere, docet, in decif.
46. nu. 19. quod adeo verum existimat, ut quam-
vis à testatore posse prohiberi confiscationem
suorum bonorum ibi conclusit, cessare tamèn
respectu legitimæ, & trebellianicæ caput illud,
11. excludens fscum adnectit; imò, & illum acqui-
rere dominium in confiscatis rebus abque tradi-
tione, & possessione, scripsit dec. 29. num. 28,
in qua revidendi sunt Laderch. conf. 101. Conf. de
port. rata q. 233. in fin. Merlin. de legiti. lib. 3. tit.
1. q. 32.*

Ad hæreditates verò, & successiones futuras,
quævis rebellium, non admitti, docent *Ruin.
conf. 123. volum. 4. Gomf. var. resol. tit. de con-
fiscat. bonorum à yam. 1. Manzi. de impet. & de-
stra. legitim. q. 4. à num. 34. Confil. H. dier. ad
Sard. decif. 167. & videndi Prat. Merlin. contro-
vers. forens. cap. 20. & cap. 21. & àn possit fisci debitor
12. delatum sibi hæreditatem non cognoscere, & il-
lam expressis verbis repudiare in præjudicium fi-
sci, Episcop. Carol. Moranz. respons. 23. num. 95.
tom. 1. Marcabran conf. 83. nu. 1. Mestrill. decif.
277. nu. 54. Index. Prat. observ. 15. à n. 13. Quæ-
st. ad differt. 18. à n. 57.*

13. Quæ, & bona fideicommissio supposita, con-
fiscationis ex causa, apprehendat, nequeat, adeo
verum existimamus, ut, neque constitutione
quavis valeat Princeps, illa fisci ascribere, ut est
videre apud *confil. 6. f. 8. Sicut F. qui illo in casu
prædicta bona fisco applicari, mandavit, durante
vita naturali domini, ergo, quia, illo defuncto,
applicare in præjudicium fideicommissariorum ne-
quivit, verum in Regno gravatus si sine liberis
decesserit, si commissit crimen Lesæ Majestatis,
eo cum filis defuncto, cui sunt bona defuncti fisco,
filii, vel fideicommissario, & quando, re-
bellione ab hærede patrata, sit locus fideicommissi-
o. pertractant *Reg. de Marinis lib. 1. quæst. resol.
cap. 148. à num. 11. & cap. 166. num. 10. & lib. 2.
c. 18. num. 3. Fjzcom. in concl. verbo, fscus, aliis
quos recensimus in Rit. 220. sub n. 32.**

Sed pè fiscus ipse apprehendat hæreditatem de-
latam, & non agnita per condemnatum, idem
*Sard. decif. 140. asseverat, & post alios præter ad-
ductos, advertit Mata decif. 20. n. 5. & 6.*

Nec fiscus succedit in summa reservata in do-
natione, quamvis donantis condemnati successores
existat, tradunt *Mata dec. 49. del Castill. dec. 142.
sa. 2. D. Petr. Quæst. ad differt. 18. num. 83. Matthe-
fil. singul. 71. Mestrill. dec. 277. F. de Afflicti.
controver. resol. cap. 10. num. 30. in quo cap. novit-
er, & jucunde disserit, quando, donante, inop-
inato casu, ab intestato defuncto, quantitas in
donatione omnium bonorum ad dispicendum re-
servata, donatario positis; quæ illius successori-
bus ab intestato, sit applicanda, ad intellectum
sex. in l. confiscationes, ff. de Jure codicill. & limita-
tionem decif. 600. Prat. de Franch. & videndi Con-
ter. variar. resol. par. 1. cap. 2. num. 112. Cocellus.
decif. 12. par. 4. Sess. decif. 48. nu. 7. Thebaur. dec.
97. Gratian. dispert. forens. 50. Sard. decif. 272.
Amat. variar. resol. tom. 2. cap. 76.*

14. Sed ratione partis quam habet super re cum
aliis sociis, possit ipsam rem totam, & invito aliis
sociis, vendere, *Græz. admoquit, decif. Maru-
chia*

- ebia 169. num. 7. *Reg. Constant. super trib. lib. Cod. pag. 15. num. 3.* Dato quod commodam pateatur divisionem, de Ponte tradi. de potest. *Prærog. tit. 4. §. 2. num. 43. Reg. Cypre. Latr. decif. 28. num. 14. de Petr. conf. 3. num. 10.* requiritur tamen locio, qui est preferendus in emptione, si velit, *Franc. Marc. decif. 368. num. 1. p. 1. Marfil. sing. 441. Fufc. sing. 81. Gratian. add. decif. 169. n. 8. & tom. 5. difcept. forenf. cap. 374. num. 4. R. Sanfelice. decif. 326. n. 11. par. 3.* non tamen fiftus potest rem communem locare, *Andr. de Barni. in l. 1. C. de vendat. rer. fife. com. cum priv. lib. 10. ex. tex. in l. fin. C. de vefligal. rationem discriminis tradens, fed contrarium vidiffe fervatum, dixit Reg. Lanar. teste Giaz. ad Cypre. Latr. decif. 28. n. 30.*
- 15 Pretium tamen folvere cuicunque fubdito, à quo ipse, vel ejus Princeps abfuit, rem aliquam citrà controuerfiam tenetur, ex *Bol. in l. 2. C. pro quibus caufis feru. liber. accip. Andr. in cap. 1. §. f. militie, de capit. qui cur. vendit. & in cap. 1. verbo, Plautiarum, qua fuit regal. Gabriel. commun. concluf. tit. de jure quasit. non tollen. concluf. 2. n. 16. Rolan. à Valle conf. 69. num. 44. lib. 2. Menoch. conf. 133. num. 19. Gossad. conf. 5. num. 12. Vincet. de Anna alleg. 69. num. 49. Suar. alleg. 10. Reg. Cypre. Galeot. controu. lib. 1. contr. 52. num. 21. Reg. de Marin. ad Reverter. decif. 445. num. 1. & Heruyn. Laurent. videndus dec. Aven. 127. concluf. 1. domino molendini devastari, ordine Ducis exercitus, ne ab hostibus occuparetur, & eis prò pugnaculo effret, reficendum fore pretium, non ab administratoribus Civitatis, prò cujus defensione damnum illatum fuit, fed à domino exercitus.*
- Et quod pretium folvere obftingatur, illud nò, juxta æftimationem exportorum, vel potius aliud majus, quod alter offert, *Reg. Revert. dec. 436. & ibi Reg. de Marin.*
- 16 Idquæ pecunia præfenti, ad inflar illius, qui etiam cogatur vendere viftualia tempore pecuriæ, ad tradita in l. 1. §. cura carnis, §. de offic. *Præf. Dyb. non tamen habita fide de pretio, fed pecunia numerata, Glof. in l. 1. verbo, Necessitatem, C. de commun. feru. manumiff. commendat tam ibi Bol. Anan. in cap. præfenti, de Judais, Gregor. Lop. l. 46. tit. 28. in Glof. fin. in fin. par. 3. Aviles in cap. de legibus Prætorum, cap. 17. num. 9. verf. Nota num. qui habet vendere tenetur, etiam juflo pretio oblato, fi non habeat ultra propriam necessitatem, Ciffr. in l. 1. C. de Epifcop. Audient. Bertach. verbo, Viftualia, Aviles add. loco, num. 20. Ad ea verò vendenda omnes Cives cogendi funt per generale flatutum, non unus tantum fpecialiter, *Bol. in l. primo, C. unde vi, Avilanzæ cit. n. 16.**
- 17 Jacobinus infuper in l. Reipublica, num. 13. §. de jure dotum, fcribit, teneri quemlibet vendere fisco tantum terreni, quod fufficiat ad erigendum furcas, & falcitur doctrina Jo. Andrea. ad Speculatorum, in rubric. de exequut. fententia. Sic licet Officiali pro exequenda iuftitia, capere boves, vel afinos, domio invito, foluto Logherio, ex *Alto. de Rej. in l. fin. §. Titius, de pignor. actio. notat Aff. in Confuet. Regn. omnes officiales, fubnotens, teneri, refarcire damnum, eo quod boves, in quibus Reus ducitur ad fuppli-*
- cium, non funt ad arandum amplius apti, id quod advertit *Paris de syndacatu, verbo, captiva, verf. An fi officialis, quem laudat Avias meus ad Grammat. decif. 75. num. 2. & nonnulla tradit Dem. tom. 1. de pign. DD. tit. de officiali, in gener. cap. 11. à num. 50.*
- 18 Est præterea obnoxius, item fiftus univerfa debita condemnati perfolvere, cujus bona confifcavit, *Cler. q. 78. num. 28. Fufceni fingul. 136. exordiente, Fiftus, Guglielm. de Benedic. in cap. Regnantini, verf. Et uxorem nomine, Adelfum, nu. 850. de testam. Muta in cit. decif. 49. nu. 41. Andr. Facch. controu. illuf. lib. 6. cap. 21. & Lanar. conf. 14. atq; idem teneatur alere delinquentis filios, necnon filias dotare, uxoremquæ alere, compenfetque creditum cum illius debito, non immerito *Sard. Corn. Caffan. & alios complures teftatos effe, fcripferit Gnaulin. in tradi. de confifcat. bonor. concluf. 20. à num. 13.* quem inquitur cit. Muta, fub eod. num. 41. imò creditoribus illius fatisfacere dicitur, etiam prò bonis ex caufa delicti devastatis, idem *Cler. q. 82. statuto 8. sub n. 4.**
- 19 Et fiftus effe legitimus fuccelfore in bonis, illius, qui ab intestato decedit, nullo ex defcendentibus, & collateralibus relictis intra decimum gradum, docent *tex. in l. 1. in l. vacantis, C. de bonis vacantibus, lib. 10. in l. fi bona, Cod. de bon. author. Judic. poffid. Reg. de Marin. ad Reverter. decif. 347. post Afflar. de offic. Fiftal. Glof. 20. §. 9. tit. de bon. vacan. num. 140. inquirens, an hæc conclusio locum vedocit in bonis defuncti Clerici.*
- 20 Et an fiftus, qui ob lineam finitam in feudali-bus obnoxius effe fatisfacere de ipsis bonis feudali-bus creditoribus cum affensu, valeat ab illis obtinere celfiones ab ipsis creditoribus, & vigore illarum agere contra tertios poffeffores bonorum allodialium prò foluti recuperatione, lapide, & noviter inquit *Dom. Reg. de Marin. lib. 1. quæftid. refol. cap. 132. & notandum, fiftum, qui fuccedit in hereditatibus vacantibus, teoeri erogare elemofynas pauperibus pro anima defuncti, Affl. in Confit. Dobana, num. 5. Thor. vot. 3. num. 36. par. 1.*
- Quin, fiftus creditori agenti cum affensu in casu devolutionis, non poffit opponere, ut agat contra burgensaticam tradit post alios *Callimp. in method. feudali. par. 4. cap. 50. de devolut. feudor. num. 52. verf. Secundum dubium, ex vulg. tex. in l. Creditor arbitrio, §. de diftrad. pignor. jam abrogata Regie Pragmatica edita in anno 1531. ut decifum juvencis Avilis, teftatur Paul. Straban. fensor conf. 88. e. n. 18.*
- 21 Reftitutionem infuper denegari eidem fisco defendimus, generatim loquentes super *Rjre 161. fpecialitè verò, ut in criminalibus, & poenalibus illa non gaudeat, fcripferit Cremenf. fingul. 23. Afflar. de offic. fiftal. Gl. 7. tit. de criminal. concluf. 13. Sfort. Odd. de ref. in integrum, par. 1. q. 3. art. 13. à num. 85. Imbricam. de primo, & fecundo benef. confider. 2. à num. 152. Reg. de Marin. ad Revert. decif. 341. num. 1. & decif. 431. num. 1. & advertens lapsum instantis in capitalibus, fcd criminalibus caufis, loquitur *Gramm. deo crim. 31.**

quem sequitur *Mura indicata decif. 97. sub n. 18.* prohi neque altera adversus sententiam post quatuordecim annos, adhuc virtute scripturarum de recenti repertarum, *Rele Pontis in trañ. de poss. Prærog. tit. 4. §. 2. num. 37. Marius Gierb. decif. Sicil. 106. num. 3. latèq. Hætor Caracialis alleg. 3. tom. 3. post resol. quotid. Reg. de Marin. sicut neq. ad augmentum pretii bonorum venditorum jure hactenus fiscalis in assignato termino ad faciendam additionem, quo prolapsio, bannimentum sursum fieri interdicitur, alteramq. licitationem fiscalium bonorum ut optime declarat *Francisc. de Clappetier, par. 1. caus. 5. q. 2. Præf. de Ganager. conf. 2. R. Donat. Anon. de Marin. lib. 2. quotid. cap. 147. & an possit infringere locationem, ex iusta belli causa, ad majorem etiam pretii auclionem Consil. Dem. Joan. Desart. dec. 33.**

- 22 Illud præterea non omitimus, cujus contrarium servari vidimus à Commissariis quibusdam latrunculatoribus, & partibus clamantibus, non erat audiendus, si fiscus cogere privatos valeat, ad emendas res confiscatas, *Natta conf. 500. num. 7. Gratian. de script. 149. num. 3. & memoratus Gierb. decif. 86. num. 2. quod tamen certis in casibus restringitur, conservatis per eundem Gierb. in suo trañ. de Princip. poss. in alius humanor. lib. 2. cap. 6. quorum præcipuum censuimus, ad emendum iusto pretio frumentum ipsius fisci, non percat, aut vinum, aut aliud quodpiam simile, per Bar. in l. unica, sub num. 4. C. ut nemini liceat in emptio. specier. se excusare, lib. 10. sequiturq. Affl. super. cap. post nautic. vers. & sciat sub num. 11. in cod. ex mo. de Pace tenenda. in usus fund. quicquid quippe verba præferunt aperte id licere, quando communis, aut fiscus abundaret frumento, & corruptum posset, si illud servare vellet, à tunc præterea Ant. Borge in cap. 1. de empt. & vendit. num. 19. lectus si corruptum jam esset, aut marcescere cap. sicut, ut male ex eorundem Bar. & Affl. auctoritate, corpore elaboravit, Reg. de Rove de poss. Prærog. tit. 2. in princ. num. 12. cum §. 99. quod multo minus licet Baronibus, immo et ceteris omnibus, cum fiscum non habeant, etiam si merum, maximeq. retineant Imperium, cum publicatione bonorum, teste de Ponte end. trañ. tit. 1. §. 5. num. 63. ut propterea reprehendimus non semel nonnullis, sive frumentum, sive vinum dividentes inter vassallos, & eorum ante janus utrumq. corruptum, & marcidum prociuentes, qui coacti postmodum fuerint valorem perfolvere, quo frumentum, aut vinum venundebatur.*

- 23 Fisco insuper teneri, quicquam edere scripturas, advertimus, in causa civili, ex veriori, & communiori sententia, cujus, post alios complures, testatur Gierb. decif. 94. num. 4. Grammat. conf. crim. 9. Pacian. de probat. cap. 63. num. 46. Matthias Berlich præf. cancell. cancell. num. 1. C. de testib. Gabriel de Poreja in præf. idend. rubr. de un. vers. inferius, edit. tit. 5. resol. 3. num. 42. lib. 1. Episcop. Barbof. in collect. ad text. in l. 2. nu. 4. C. de idend. Jndex Francif. Mor. Præf. observ. 95. num. 34. atque idem in more videmus, fisci ad instantiam demandari passim Baronibus, ut eorum barones i titulum ostendant.

- 24 Trahendi insuper ex privilegio Jus habeat ad

suum Judicem omnes causas in aliis Curis pendentes, si dependant à causa fiscali, probat omnium assensus in l. 3. in 2. intellectu, C. de Jure fisci, Bar. potissimum num. 4. & Joann. de Plas. num. 5. atq. Caffrenf. in l. venditor, num. 3. §. de Judic. quod si de pecunia stipendiaria à fisco solvenda ageretur, cessaret quippe Jus evocandi, ex pulchra decif. Francisci de Clappetier, par. 2. caus. 33.

Sed de Curto in suo diversor. p. 2. c. 3. num. 57. scripsit, ubicunque fiscus est Actor, vel Reus, si ve Auctor laudamus, agendum esse causam coram suis Judicibus, adhuc quando superveniret pro suo interesse, tunc enim ad suos Judices trahere causam credidit, adductus l. si minori, End. de Jure fisci, lib. 10. uno tamen considerato intellectu illius textus fulcitur etiam doctrina Anchor. in cap. ex quo, 17. q. de reg. jur. in 6. Pauli. Caffrenf. & Cognali, in l. venditor, de Judic. Decif. conf. ult. in fin. & Cypriat. dec. 197. qui tamen si omnia nitantur veritate, vacillant animus; præsertim ob Caffre. decif. ex cujus verbis prope num. 8. deducimus, plures fuisse in re illa opiniones, & que sit earum verior non expexit; & in num. 10. adnotat complures Regni Consil. negantes Procuratori Caesaris in Regno cognitionem etiam causarum, in quibus adhuc directè conveniret fiscus, sed Magnæ Curie competere; 3. insinuat non modo ex tribus antea relatis opinionibus illam habere sequentiam esse, quod faveat fisco, ut ad suos Judices trahat, etiam in casu, quo pro suo interesse comparuit, sed potius ab illa recedere videtur, & quando subsisteret ejusdem de Curto sententia, non generatim intelligenda est, ut illius verba præferrent, sed ipsius restringenda ad eum tantum casum, in quo idem Caffre. verba facit, scilicet ad fiscum venditorem venientem ad defensionem sui emptoris conventi, & Judicium in se assumeret; ut est videre in illa decif. post num. 3.

- 25 Hodie in Regno est expeditum, ex cap. 26. in fine. Caroli V. immortalis memorie, quod est statutum in præf. 13. de offic. Procur. Caesar. ubi fiscus Actor, Reus, vel Auctor laudatus causarum remissionem ad Regiam Cameram obtinet, de Franch. decif. 117. & dec. 133. Reg. Tap. decif. 3. C. 18. Reg. Revut. in præf. 63. num. 2. cit. tit. de offic. procur. Caesar. Reg. de Marin. lib. 1. quotid. c. 146. & an debitorem debitoris trahere valeat ad suum Tribunal, Cald. Ferrer. de empt. & vendit. cap. 12. n. 18. Carleval de Judic. 10. 1. n. 706. D. Petri. Quisula disert. 18. à n. 17. & videnda à nobis scilicet in Rit. 50. n. 3. n. 1.

Pro haec tamen omnibus aliis; multis ad ipsum fiscum spectantibus. Vide Ferrer. in suo trañ. de Jure fisci; Affl. in cap. 1. de dub. fratric. num. 44. nonaginta fisci privilegia congerens, & de nonnullis meminimus in Rit. 18. n. 1. & quomodo fisci patroni satagere debeant, ne eorum desidia detrimentum aliquod illa patientur, l. fin. C. de bon. vacant. lib. 10. diligentiam tamen, quæ juri consona, facere debent, l. Juror, C. de Jure fisci, lib. 10. & solum eas prosequi causas, in quibus

- 26 Jus fiscum fovere, consistit, l. Equitile, §. fisci. ff. de administr. tutor. Sal. de Jur. Indier. 10. 2. lib. 4. cap. 6. num. 5. Lærra alleg. 1. num. 10. vers. Sed multa

SUMMARUM

multa veritas, nullumque sub fisci privilegio colore indebitè pulsandum esse, monent *Alicat. lib. 8. parerg. cap. 6. Valens. conf. 151. num. 2. Ambrosius in L. unic. num. 12. C. par. f. c. cred. praef. lib. 10.* quia ratione fuit fiscus appellatus Saceus male ablatorum, ut ex *Paul. Rub. prob. conclus. cap. 4. num. 348.* monent D. Petri, *Quisda differt. 22. sub num. 13.* legant quæstio ipsi, & fideles Judices à nobis exarata in *Ritu 57. tom. 1.* contra quem in dubio esse pronunciandum, notavimus, alidmufque *Fontanell. decif. Cathal. 465. num. 13.* perlegant etiam verba à Theodoro Rege, scripta cuiusdam procuratori fiscali, quorum summam meminimus in *cit. Ritu 57. num. 25.* caq; *Cassador. res. scribit. lib. 1. ep. 22. nov. Sammi;* inquit, fisci vestri suæ negotia in ætatis officii sui privilegio decussum exemplo sequentibus, ita ergo per modum iustitiae transmitti vobiscum incide, ut nite calamitiam innocentes gravet, nite iustis positionibus vobiscum exoneret, illa enim vera iura iudicamus, qua, integritate suffragante, percipiunt, non ergo quousque superet, sed quomodo eadem vintat, inquiramus equitatem vobis placitum nobis intendo; non quæras de potestate nostra, sed de iure videris, quando laudabilis à parte fisci perditur cum iustitia non habetur, nam si damnum vincas oppressionis iudicia est, æquitas vero creditur, si supplicem sperare contingat, non ergo periculo periculo casus dicimus, quando sine fœsa nostra proficit enim se commoditas injusta subducit; quapropter sit interdum causa mala fisci, non bonus. Principe esse videtur, majori quippe compendio perdimus, quæ si nobis indebitè videtur suffragatur.

RITUS OCL.

Item, quod relatio ipsarum causarum commissarum dictis Judicibus hebdomadarius fiat per ambo, vel unum de consilio alterius, & quod pars que sententia se fore gravatam potest reclamare ad consocios Judices, quæ reclamatio debet fieri in scriptis, & cum causa gravaminis infra quatuor dies, à die datæ sententiæ in antea numerandos secundum reclamationem præstatam, & decisio reclamationis debet fieri infra decem dies, à die reclamationis factæ in antea numerandos, & ex eisdem actis, nihil de novo addito, vel diminuto &c. sed in sententiis oportet magistrum actorum esse præsentem; & sic dicitur in fine sententiæ, sed si non est præsens in banca, dñm fertur sententia, Curia eligit unum notarium, qui sit publicus, vel duos scriptores, de quo, vel de quibus fit mentio in sententia, juxta præticam Innocent. extrà de probatio. cap. quoniam contra falsam; sed ut plurimum eligitur notarius publicus, & ponitur alia causa, propter quam non est præsens dictus magister actorum: puta infirmitas; i. h. e. modo præsentem notario. N. publico notario &c. in absentia magistri actorum notari dictæ Curie infirmi, vel alteri, al à dicitur solum in absentia magistri, sine ponere aliud, & sine ponere infirmitatem.

- 1 Appellatio de pari ad parem non permittitur, sed gradatim ab inferioribus ad superiores.
- 2 Reclamationis interpositio inter pares ad idem Tribunal, & eandem aulam.
- 3 Antonius Tofanini reprehenditur, quod Hispanis improprie, aulorum nomen usurpasset pro Classibus Senatui.
- 4 Reclamationis à sententia S. C. ad idem interpositur.
- 5 Etiam si tanquam recte iudicasset, & incidentur de aliqua causa cognoverit.
- 6 Illa quoties interpositi possit appenditur.
- 7 A sententia Regia Camera ad eandem recurratur.
- 8 Tribunal Regia Camera ornatur titulo Sacri.
- 9 Quid dicendum in sententia lata à Judicibus summi, uti delegatis.
- 10 Ritus sanctus ab ipso receptus.
- 11 A Judicibus Pedanens appellatur ad Regiam Curiam Siciliæ, & ad M. C. V.
- 12 Roma à Judice Curia Sabellorum, appellatur ad Auditorem Curia, & à Judice Turris Nona ad Curiam Gubernatoris.
- 13 Appellari non possit ad Capitaneum Romanis à sententiis Rejuratorum.
- 14 Bajuli sunt de infimis magistratibus, & cognoscunt de causis civilibus usq; ad summam Carolinorum triginta, summario.
- 15 Alinari Curiarum debent esse presentes prolationi sententia.
- 16 Alinari impedito, non licere alterum, absq; licentia sibi substitui, demonstratur.
- 17 Alinari absente à Curia alius Alinari præsens, non possit supplere agenda in causa.
- 18 Quam in illius absentia Index eligere possit.
- 19 Index officium Alinari exercere non possit, quod restringitur in parvis terris.
- 20 Index in Alinari licet constituitur in concurrentibus ejus jurisdictionem.
- 21 Magistri Actorum debent assistere omnia coram suis Capitaneis.

- 1 Appellatio de pari ad parem, de jure non permittitur, *Mascatell. in præf. S. C. lib. 2. p. 1. Glos. tenetur, num. 26.* cum par in parem non habeat imperium *Rice. coll. decif. 1904.* sed gradatim ab inferioribus ad superiores, *Jodoc. in præf. civil. cap. 331. num. 1.* Sed reclamatio dumtaxat inter pares admittitur idem tamen Tribunal & eandem aulam (hoc Aulae nomen Hispanis usurpasset pro classibus Senatui, male improprie Tofanini, in præf. Jur. decif. num. 36. in fin. cum sit valde proprium, ut notat Fontanell. dec. Cathal. 386. num. 25. to. 2.)
- 2 Est exemplum de reclamatione à sententia S. C. juxta *Præf. 5. de offic. S. C. Affl. decif. 231. de Franch. decif. 646. num. 1. & decif. 528. num. 4. Marant. in specul. par. 6. in 2. alia princ. num. 11.* etiam si tanquam arbitri judicasset, *Reg. de Pen. de potest. Errores. tit. 1. in princip. num. 10. Thor. par. 1. compend. decif. verbo Reclamationis §. 7.* atque etiam si incidenter de aliqua causa cognoverit proinde devenisse in causa vertente inter Joannem Ba-

tistam Cateneum, & Philippum Spinolam latius est videre in *confil. Comit. de Larata* 89. Illa tamen non nisi semel inturponi potest, de *Franch. decif.* 139. *num. 1.* scilicet ab altera partium. Quamobrem respectu utriusque bis reclamare liceat in eadem causa, quia respectu ejus, qui secundo loco reclamavit, erit, prima reclamatio, cum non antea reclamaverit; idem de *Franch. decif.* 135. & declarat *Muscell.* in *prax. appellat. par. 3. Glos. appellari, num. 11.* respectu verb ejusdem personæ usque adeo subsistit antedicta conclusio, ut etiam si obtinuerit intermedium sententiam, nequeat postea à secunda sententia contraria reclamare, ex eadem *decif.* 135. de *Franch.* cui concinit altera *decif.* ejusdem 288. & antea dixerat *Anna alleg.* 26. à *num. 5. Viv. dec.* 236. *Casil. dec.* 42.

7 Addimus, & alterum, de sententiis Regie Cameræ, exemplum, in quibus ad eandem Rogiam Cameram recurritur, juxta *pragm.* 38. 4. 9. de *offic. Proc. Caesar.* super qua de more per plura congerit, reclamationem ipsam tangentia; D. Reg. *Revis. in suis utilissimis commentar.* & notant *Reg. Reverser. dec.* 7. & *decif.* 178. & ibi *Reg. de Marinis, Reg. Golest. in differt. unica, in calce primi respons. fiscalis, Reg. Sanfelice. dec.* 4. *tom. 1. Judei Francisc. Maria Prat. absero, 50. un. 11. præst. abser.* & nos ipsi scripsimus in *Ritu* 57. *un. 8. tom. 1.* & erudite *Prat.* observat, ex Regni legibus, Principum rescisptos, & DD. testimonis Tribunal Reg. Cam. ornari titulo Sacri, Supremi, & eminentissimi, de quo meminimus nos in *end. Ritu* 57. *num. 9.*

9 Quod dicendum sit in sententia lata à Judicibus supremis, uti delegatis, relictas, ex traditione per eundem *Reg. de Marini. lib. 1. quotid. resol. cap. 150. & ad Revers. decif.* 48. *num. 2. tom. 1.* & proximi in his reclamationibus recenset *R. Sanfel. dec.* 381. *p. 3.* qui nonnulla tradidit *dec.* 291. *un. 3. & dec.* 368.

10 Quod ceteris Curis, & officialibus inhibendum est cum sit contra jus, & quamvis sit in præfenti *Ritu* Judicibus hebdomadariis permissum, hoc est Pedaneis, in destitutum abbit, nam ab eis

11 appellatur ad Regiam Curiam Siclæ, vel ad M. C. V. sicuti etiam Romæ ab eis appellatur, hoc est à Judice Curie Sabellorum, ad Auditorem

12 Cameræ, & à Judice Turris Nonne, ad Curiam Gubernatoris, teste *Pest. in prax. Rom. lib. 2. cap. 14. num. 1.* A sententia verb Bajulorum (qui in Regno sunt de infimis magistratibus, *Carav. in pragm.* 1. §. 12. *un. 36. de S. C. Maced.* & cognoscunt de omnibus casibus civilibus, usque ad summam carolenorum triginta, Jos *Reprista Polomba de regimin. offic. regul.* 11. *num. 37.*) ap-

13 pellari nē possit ad Baronis Capitaneum, inquirunt *Campan. in cap. Regni ad quietem, un. 15. in add. Borrell. in tradi. de magistrat. edit.* lib. 4. *cap. 12. num. 30.* & affirmativa ex *Frece. de subfeud. lib. 2. in 16. auctoritate*, concludunt *Thor. vot. 57. num. 3. p. 1. Reg. de Marini. lib. 1. quotid. resol. cap. 213. num. 23. & lib. 2. cap. 39. Flam. Claps alleg.* 74. *num. 11. tom. 3. post quotid. resol. ejusdem D. R. de Marinis.*

14 Prolationi verb sententiarum, an Actuarii Curiarum debeant esse presentes, inquit *Carav.*

ex verbis *Ritus*, ibi, *Sed in sententiis*, & tangit *Morant. par. 6. in primo ad. num. 48. & S. C. ac M. C. & Regiarum Auditoriarum observantiam*, & præfaticam circa sententiarum lecturam, & datam, notat *Muscell.* in *prax. S. C. lib. 1. p. 7. Glos. condemnando, n. 24.*

16 Et verbis insuper *Ritus* (Curia eligit alium Notarium, deductur aperte, Actuarius impedito, non licere alium substituere, sed Curie munus esse, quod passim his quoque temporibus servari in Magna Curia vidi, scilicet nē alium subrogare queat; licentiam tamē impetrat à Regio Collateralis Consilio, quod ad aliquod breve tempus concedere solet, & causa tantum concurrente, sicuti cum à Civitate, ejusque districtu descendere intendit, eodem die non reversurus, nam tunc quoque indiget prædicta licentia, quin, Actu-

17 rio absente à Curia, alius Actuarius præfatus sine Judicis mandato non possit supplere agenda in causa, *Carav. in Ritu* 26. *num. 3. Aus mens ad Gramm. decif.* 29. *num. 9.* & quem in illius absentia Juxta eligere possit, *Campan. in cap. Item quid prædicti officiales Justitiarum, num. 8. Carav. de Syndic. par. 1. in sum. petit. num. 51.*

18 & an Juxta officium Actuarii exercere possit, & acta scribere, negativè *Pand. in pragm.* 1. *num. 104. de ordin. Judic. Comp. in cit. cap. Item prædicti Justitiarum, sub rub. de non cap. absque ordin. Judic. Carav. in Ritu* 3. & in *rit. 8. & 159. Martel. not. 1. Viv. decif.* 48. id quod restringitur in parvis terris, *Aus mens ad Gramm. decif.* 34. *num. 30.* quo sufficit *Novor. in pragm.* 10. *num. 117. de offic. Judic. scriptis*, Cives posse esse Actuarios, & Officiales in eorum patria, quæ esset parva terra, *Thor. p. 1. compend. verbo, Actuar. R. de Marini. tom. 2. quot. resol. cap. 149. Juxta Prat. tom. 1. discept. forens. cap. 46. & diximus*

19 nos in *Ritu* 63. *num. 16. tom. 1.* & an possit Juxta Actuarius constituere in concurrentibus ejus jurisdictionem, *Gramm. conf. civil. 66. num. 5.* & quod actorum magistris Curiarum debeant

20 assistere omnia coram suis Capitaneis, etiam quando isti cognoscerent, uti commissarii S. C. vel alterius Curiz, notavit *Ann. fugul. 4. decif. sumquē tradit Thor. tom. 1. compend. decif. verbo Actuaris ordinarius*, & notant *Bal. in l. 1. circa finem, C. de Sportul. Gram. conf. civil. 66. num. 7. Parp. conf. 593. num. 4. Concer. var. resol. tom. 2. cap. 2. num. 54. concinunt pragm.* 10. §. 35. *incip. Quando Andera, de offic. S. C. & qui scribunt ibidem Novor. & Dens. de pugn. DD. 10. 2. rit. de offic. Secret.*

R I T V S C C L I

I Tem si appellans fuerit negligens, & factæ præfentatione copiz processus, & appellator um immediate per mensem non prosequendo causam suam appellationis, quod eo casu si appellatus voluerit appellationem ipsam statim prosequi, possit, & prosequente, vel non prosequente ipso appellante, non teneatur expectare tempus a quocunque Jure Canonico, Civili, sed municipali, scripto, vel non scripto, speciali, vel communi, stabilitum in præmissis.

S U M M A R I U M.

- 1 Appellationum tempora tripliciter considerantur.
- 2 Primum est decem dierum ad appellandum, quo termino pendente, nihil est innovandum, proutque indicatur.
- 3 Quid an currat à die simplicis scientiæ, vel per incitationem.
- 4 Illud currit de momento ad momentum, & computantur dies feriati in honorem Dei.
- 5 Cursus temporis statuti ad appellandum nullitas, an incipiat etiam in die ferata.
- 6 Decisiones adinvicem contrariae adducuntur.
- 7 Habet locum terminus decem dierum, tam in definitivis, quam interlocutoriis.
- 8 Prærogati non patet, nec de partium consensu.
- 9 Secundum tempus est triginta dierum ad petendam, & recipiendam Appellat.
- 10 Tertium est tempus persequenda appellationis.
- 11 In Regno nostris petitio Appellatorum non est necessaria, sed quinquaginta dies à Constit. ejusdem Regni incip. Appellationem tempore suis statuti ad invicem portanda est.
- 12 Tempus in hoc Ritu elargitum unius mensis, an si dictum ab altero statuto à dicta Constit.
- 13 Infra illud licet, ad appellatorem persequi causam, invito appellante.
- 14 Auctor recedit ab intellectu Carv. in hoc ritu, sub num. 2, & traditur intellectus textui in Auth. ei qui, §. appellatore, C. de tempor. appell.
- 15 Edictum si fuerit affirmativum, ad instantiam presentem ab uno ex parentibus, & decessum, ab institutione procedi poterit, etiam nondum elapso tempore à jure concessio, ad presentandum.
- 16 Mirum ritum Compilatores approbaverunt in hoc ritu observantiam illam, ut prodita copia processus ab ipso appellante, si deinde ulterius non iussit, valeat post mensum appellatus procedere in causa ipsa, & invito appellante.
- 17 Hodiernis temporibus sancita in hoc ritu ab Aula recesserunt, præsertim quia invidio indicatur.
- 18 Iudex ad quem in Ritu restringere terminum quinquaginta dierum.
- 19 Reclamatione interposita à sententia Sacri Consilii, an liceat illi persequi reclamationem contradicentem appellanti.
- 20 Appellanti licet, in invito appellato, recedere ab appellatione, & quid ab interlocutoriis, & redire ad Iudicem à quo.
- 21 Altera pars an, & quando uti possit appellatio ab altera interposita, & reformari sententia, etiam in beneficium non appellantis, ad excommunicationem text. in l. ampliatorem, C. de appellat. remissis tangitur.
- 22 Appellanti in primo, vel secundo die, ex decem diebus, ad appellandum concessio, non expectato lapsu totius dilatationis decem dierum, an intra quinquaginta dies à die appellationis, illam persequi obstringatur.
- 23 Fatalis secundum non currit nisi à die finiti primi, quamvis se petitum, antequam finiretur.
- 24 Prærogatio iudicialis incipit à die finiti primi,

quamvis non dicatur.

- 24 Adducitur, notabilis doctrina celebris I. C. Pauli de Castro, & quous insinuantur medium nostrates, sed & Jo. Petrus Fontanell. qui in dec. 41. in. 2. recessit à dictis in tract. de post. lib. 1. claus. 1. num. 45.

- 1 Appellationis tempora tripliciter consideranda pro Tyronebus, advertimus. Primum quidem tempus ad appellandum, sive ad appellationem interponendum, quod non nisi infra decendum, interponi potest, per Auth. l. adis, C. de appellat. cap. significaverunt, de testib. cap. concertationi, de appellat. in 6. cap. anteriorum, 2. q. 6. Alex. Raudens. respons. 23. num. 518. vol. 1. Mysinger. observ. 11. cens. 3. Sord. conf. 5. num. 38. & conf. 278. num. 10. Mascard. de prob. concl. 114. num. 6. Gravai ad Gayl. lib. 1. observ. 119. num. 59. Lappin. lib. 19. tit. 1. arret. 19. Humled. conf. 63. num. 84. Joseph Ludov. concl. 14. num. 110. Reg. de mar. lib. 1. quodid. cap. 300. num. 3. Reg. Rovit. in prag. 1. num. 1. de appell. ad quod pendente appellatione, imò ante ipsam interpositionem infra eadem terminum, aliquid innovari non potest, Campagn. in cap. Regni subditorum, num. 99. Seraph. decif. 530. Marant. par. 6. verbo Appellatio, num. 173. Riv. opin. 77. num. 1. par. 1. Mascard. de appellat. Gloss. Sententia, num. 12. Visconti in concis. jur. verbo, Appellationis pendente & sit est, quod infra decem diem interstitium, victus dicat, appellat, potissimum in M. C. V. nec est necesse, obtere inhibitorium in forma à Consiliario, cui est causa commissa, ut in dictis, & multis observavi, quodque contrarium testatur Galtopp. in prag. 3. C. par. 3. cap. 4. num. 287. cum appellatio formetur facta debeat in repudicatione in libello, Marant. p. 6. verb. Et quandoque appellatur, num. 128. Jodoc. in prag. civil. cap. 230. Mascard. lib. 2. par. 1. Gloss. demandatur, num. 42. Thor. vol. 12. num. 2. & 3. tom. 1. Illudque currere à die notificationis, nec sufficere quamlibet scientiam, advertit idem Reg. Rovit. ex Intergr. sing. 34. lib. 1. necnon Cackern. dec. 142. num. 35. Scacc. de appellat. q. 12. num. 7. Paul. Bellon. de potest. eorum qua sunt in contin. lib. 1. cap. 94. & lib. 2. cap. 34. num. 1. & alii quos refert Dom. Prat. ad Mascard. par. 2. Gloss. declaratur, ad num. 1. vers. Et licet ipsi, id quod notamus in R. 123. num. 10. & 11. tom. 1. preterquam in sententia S. C. ut ibidem scriptum num. 14. & in Ritu seq. hocque decendum currere de momento ad momentum, scripsit Alex. conf. 97. num. 1. Ursil. ad Affili. in decif. 344. num. 2. Riv. decif. 260. num. 1. Menoch. de presumpt. 95. num. 6. Humled. decif. 83. num. 86. vol. 1. Gayll. observ. 139. num. 5. vol. 1. Francif. Riv. decif. 266. lib. 2. Mascard. in prag. de appellat. Gloss. par. 23. Ricc. decif. 76. par. 2. Adductum etiam dies feriati in honorem Dei computetur ex l. 1. C. de feriis Gratiani. decif. March. 1. Gayll. prag. observ. lib. 1. observ. 39. num. 5. Casar. Bara decif. Bonifens. 12. Baribol. Brunat. in Agen. 41. cap. 40. tit. de provocat. quoniam laudat Borrell. in sum. decif. par. 2. tit. 33. de appellat. num. 853. Trentacine varior. resol. lib. 2. resol. 6. num. 2. Alvar. Valisq. de privel. pauper. q. 31. num. 8. R. Rovit.

Revis. in pragm. 1. num. 19. de appellat.

- 5 Sicuti dies sex præfixus vigore *prag. 4. §. 16. de dilata.* ad dicendum de nullitate adversus decreta Tribunalium currere de momento ad momentum, etiam diebus feriatis, notavimus, decifum quæ retulit *Dom. Confili. Recurr. tom. 2. respons. 2. sub num. 12.* cujus memimus in *Rit. 6. num. 7. tom. 1.* quoniam, in causa Illustris Ducis Laurentianæ, cum Illustris Duce Andrie, de qua memores fuimus in *Ritu 50. num. 10. tom. 1.* decreto S. C. lato sub die 20. Decemb. 1660. (quo fuit provifum quod procedatur in S. C. petito compromisso non obstante) notificato procuratori Ducis die 25. Junii 1661. oppositis nullitatibus, & præsentatis die 4. Junii decreto ejusdem S. C. referente nobilissimo, doctissimo, integerrimo, & nunquam satis laudato viro D. Confiliario D. Blasio de Bologna, provisum fuit, *Ne recipientur nullitates.* In Banca de Lido. & sic tantus Senatus arbitratu est, cursum temporis statuti, ad opponendas nullitates incipere etiam in die festata; contrarium tamen decifum fuisse testatur *Dom. Confil. Hodierna lib. 1. controver. for. cap. 48.* quem adduximus eodem in *Ritu 6. sub num. 7.* quod scitum in terminis approbavit Regia Camera, referente *Dom. D. Carolo Calò Duce Diani, Reg. Cam. Preside.* sub die 17. Martii 1661. in causa Univerfitatis Terræ Cemignani, cum Eustachio Sterlich, ejus Barone, teste *Dom. R. de Marinis in arrest. 709.* quod est ultimum, in 2. tom. decif. *Reg. Revert.* Tam in diffinitivis, quam in interloquutionis decendum curat, item *Rpo. subdit. num. 7.* confirmatque illo non adducto, *Dom. Strab. resol. 76. num. 9. 1. 1. Daza. ad Gram. dec. 35. num. 17.* ad id quod de partium consensu exprefso, vel tacito prorogari nequeat, *Gramm. decif. Lufitan. 389. Cacher. dec. 7. nu. 6. Lancelot. de attent. 2. par. c. 12. limit. 50. nu. 85. Sylva quæst. forens. 3. Borrell. add. loco pp. 885.*

- 8 Secundum verò tempus est triginta dierum ad petendum; & recipiendum Apostolos. *cap. ab eo, de appellat. in §. 6. ubi Glof. verbo. Triginta dies, Marant. in specul. 6. par. vers. Et quandoq; appellatur, num. 219. Guid. Pap. decif. 436. num. 34. & singul. 605. Harthm. cap. 9. tit. de appell. Gravez ad Poppon. lib. 19. tit. 1. arrest. 9. Myfinger. in observ. 36. centur. 2. Voftr. in prag. Cur. Romana lib. 7. cap. 3. sub num. 65. Borrell. tit. 33. de appellat. num. 944. Petr. Gregor. fymagm. jur. lib. 5. cap. 2. nu. 30. Ludovif. decif. 573. num. 1. & ibi Beltram. a num. 12. Transier. disp. 33. thef. 8. par. 2. Hermann. Vultius jurisprudent. Roman. lib. 2. cap. 30. Scacc. de appell. lib. 2. q. 13. num. 74. Rota decif. 178. par. 11. divers. & decif. 144. num. 1. par. 2. divers. & dec. 420. num. 2. par. 2. in recent.*

- 9 Tertium verò est tempus prosequende appellationis, ad quod duo hodie anni dantur, ad prosequendum; & terminandum illius causam, vocaturque primus annus, primum fatale, secundus verò, secundum, quod conceditur, si causa impellat, *Marc. Ant. Bard. in tract. de tempor. util. cap. 6. num. 1. Facchin. lib. 1. controver. cap. 79. Quse decif. 28. Marant. par. 6. verbo. Et quandoq; appellatur, sub num. 228. Reg. Capyc. Latr. consil. 159. num. 31. tom. 2. Muscat. in prag. par.*

2. *Glof. Fatale, num. 22. qui in Glof. seq. secundum fatale, num. 17. tradit, quodlibet leve impedimentum esse justam causam indulgentie fecundi anni, & ibidem multa cumulat Dom. Franc. Maria Prat. & ad num. 23. & in Glof. seq. incip. Secunda,* satis eleganter inquiri, an his duobus elapsis annis lato cedat appellatio, vel tertium concedatur fatale, id est tertius annus ad prosequendum appellationem, id quod enucleat *Hieronym. Ceval. commun. contr. commun. q. 873. Trifil. ad Affil. decif. 50. num. 3. Scacc. de appell. q. 15. num. 27. declar. 3. Borrell. in summ. dec. add. tit. 33. num. 1055.*

- 10 In Regno verò nostro Neapolitano petio Apostolorum necessaria minime est *Marant. add. loco num. 418. Carav. in ritu 260. num. 11. Scacc. de appellat. q. 12. num. 27.* Sed in eo viget ejusdem Regni Constitutio, incip. *Appellationum tempora,* quinquaginta statuens dies ad presentandum processum Judici ad quem, in quo termino includuntur etiam triginta dies, ad petendum Apostolos à lege statuti, *Affil. in eodem consil. in 8. notat. Carav. in hoc Ritu sub num. 4. Episc. Campanil. in Rit. Cur. Archiepisc. 35. n. 10.*

- 11 Verum aliud videtur esse tempus in hoc *Ritu* elargitum unius mensis, aliud verò *Consil. Regni, Appellationum tempora.* quinquaginta dierum, ultra decem, ad appellandum; nisi dicamus tempus mensis in hoc *Ritu* statutum, minime dici adjectum ad eum finem, ut censetur constitutum tempus ad procedendum copiam actorum, quo elapso, intelligatur deserta appellatio, ut eveniret, si infra dies, quorum adducta meminit *consil.* non presentaretur, sed ut appellato faveret in eo tantum casu, ut possit, adhuc appellante non prosequente appellationem, ipse prosequi, cujus quippe observantia verum sensum, veramque perquirere declarationem non erit vanum.

- Quandoquidem insinuavimus in hoc *Ritu* *nn. 8.* omnibulq; patet, anno finienda esse causas appellationis, aut biennio, concurrente justa causa, itaq; appellanti videtur concessum ejusmodi tempus, & consecutivè non prosequente appellante, nequeat appellatur, in prædictarum induciarum curriculo, appellationem prosequi potissimum, quod *text. infinnuat. in Auth. qui, §. Appellatore. C. de tempor. appell. lib. Carav. in hoc Ritu, sub num. 2.* vera fatuus à cujus tamen intellectu recedimus libenter, si quidem *text. illè* afferit, debere saltem appellatum intra mensem antè lapsum induciarum comparere, & potere invaliditatem sententia, non autem, quod si prius venerit audiendus non sit, *Glof. tamen in vers. Unus mensis affirmare videtur non obstante, l. fin. §. nulli, illiusmet tituli, & libri, cui respondere nititur, in introducenda causa, non exerecenda procedere.*

- Verum obstat *text. in cap. oblata, de appellat.* faciens, non nisi instante appellante, decernendum esse, posse appellatum commissionis litteras impetrare, dummodò nihil non præcurrit, & sic infra mensem, ut Romæ in more est. Aliud itidem, urget simile de quatuordecim, aut semestri tempore respectivè concessio patrono laico, sive

- 14 Ecclesiastico, ad presentandum; quia multis ejusdem

ejusdem beneficii existentibus patronis, eorumque uno statim praesente, cuiusque praesentationis virtute affixum fuerit edictum, & tempore in eo statuto clauso, defunctum, posse superiorem ad institutionem procedere, quamvis tempus enarratum ad praesentandum nondum praeterierit, nec valeant compatrioni annullare actum, sequi spretos fuisse allegare; ut optime probat *Episcopus Campanil. in divers. Jur. rub. 1.2. cap. 1.2. n. 464.*

- 15 Haec nimirum non contempnenda argumenta, & alia, plura si fortasse rimati sunt horum Ratum compellentes, non immerito approbaverunt in hoc praesenti Ritu observantiam illam, ut producta copia processus ab ipso appellante, si deinde ultro non instet, valeat post mensem appellatus procedere in causa ipsa, & invito appellante, cujus observantia, & Ritu, memores sunt *Muscat. in prax. S.C. p.2. Glor. Finiendum, num. 15. Reg. Cappe. Latr. lib. 2. consulti. 159. num. 35.* Verum transscripta acta si ille non exhibuerit, non addit, quid faciendum sit, siquidem appellatus praesit iustare, & expeditionem procurare, sed nostro Iudicio non opus erat ob memoratam *Regni Consil. Appellationum tempora*, statuentem quinquaginta dies, ad illa producenda, alioquin delicta sit appellatio quod quippe tempus, nisi appareret statutum, Iudex suppleret competentem terminum, praescribendo appellanti ad illa transmittenda, sit optime docent complures *DD. num. 3.* adducti per *Carav.*

- 16 Hodiernis vero temporibus sancta, in hoc Ritu ab aula recesserunt, sed praxis inolevit, quod si pars citata ad videndum processum aperturam, & ad omnes alios, & singulos actus, vigore provisionum inhibitorialium in forma ut docet *Muscat. par. 1. Glor. in forma, & Glor. in iustare*, facta apertura processus, illico appellatus coram Iudice ad quem comparuerit, instans pro sententiae confirmatione, non aliter mente expectato, audietur; praevia consimili citatione appellanti ad omnes, & singulos actus, & ad constituendum procuratorem, ipsoque appellante non comparente, debitis contumaciis inculatis, proceditur ad confirmationem, vel revocationem sententiae, ut notabiliter observat *Muscat. in add. Glor. Finiendum, par. 2. num. 21.* & iterum *par. 3. Glor. Proceditur, num. 47. & 48.* quippe *num. 18.* ejusdem *Glor.* notat terminum quinquaginta dierum restringi posse per Iudicem, ad quem, dummodò sit de majoribus, ut post *Carav. in hoc Ritu, num. 33.* notat *Reg. Cappe. Latr. add. consulti. 159. num. 33. in fin. to. 2.* inter quos includitur *M.C.* teste *Carav. post Affl. in hoc Ritu num. 6.* in fin. ad quod, restricto termino fluxu, processuque non deducto, appellatio deferta redditur, ac si infra quinquaginta dies editus ille non esset, cujus processus integram copiam appellans suis sumptibus producere obstringitur, *Reg. Valenz. consulti. 84. num. 68. Atlantic. dec. 7. num. 1. Rebuff. ad Consil. Gall. to. 1. tit. de evocat. art. 1. num. 81. Carav. in Rit. 96. Hieron. Gigas cons. 83. Girard. dec. 29. jub num. 1. & dicimus in Rit. 260.*

- 18 Id, quod in sententiis quoque *S. C.* extendit de *Franch. dec. 661.* cujus meminit *Thor. p. 1. compend. dec. verb. confirmatio sententiae*, à quibus quamvis infra biennium valeat victus reclamare,

tamen si non reclamaverit, poterit, qui sententiam ad sui favorem reportavit, petere, quod committeretur causa reclamationis, ad finem obtinendi sententiae confirmationem, cum impositione perpetui silentii, ut decisum refert *R. Cappe. Latr. cit. consulti. 161.* & notat *Prat. ad Muscat. par. 3. Glor. proceditur, in fin. & par. 2. discept. forens. cap. 30.* & consensum tradita à *Muscat. dec. 45. n. 17. Alvar. Volsce. consulti. 51. n. 22. Pegner. dec. 196. n. 11. Peregr. conf. 19. n. 19. vol. 3. Girard. dec. 30. Franc. Nig. Cyriac. controvers. c. 183. n. 5. to. 1. Novar. dec. 207.*

- 19 An verò, sicuti appellatus, invito appellante, sed in ipsius contumacia prosequi potest appellationis causam, ita, & appellanti, liceat, invito appellato, recedere ab illa, Negative respondendum *Edin l. per banc. in fin. num. 20. Cade temp. appell. ex tex. in l. si post mortem, §. fin. §. de contr. iust. Muscat. in prax. par. 1. Glor. reuiliur, num. 43. & 45. & par. 3. Glor. Finiendum, num. 24. & decisum testatur Fontanell. dec. 412. & 413. num. 2. de Franch. dec. 467. & dec. 658. Novar. in rub. de appell. super prog. num. 41. Sord. dec. Mont. 143. num. 3. Borrell. add. tit. 33. num. 1200. in 5. declarat. Trentacino. add. resol. 6. Reg. Valenz. consulti. 49. num. 19. lib. 1. Jo. de Amic. cons. 92. Visconti in consil. jur. verbo, Appellanti non potest Gratian. dec. 23. Azeved. lib. 3. tit. 8. lib. 4. recopil. num. 47. Reg. de Marin. ad Reverer. dec. 504. num. 2. R. Marclan. disp. 16. num. 2. lib. 1. Lepidi inquirens, an, & 20 quando altera pars possit uti appellatione ab altera interposita, & reformati sententia, etiam in beneficium non appellantis ad intellectum text. in l. ampliore, Cade appellat. quem text. in terminis excitatae quaestioni à Dom. Marciano exornant *Mar. Girard. dec. 310. Ant. de Anaz. resol. 9. Pegner. dec. 196. Reg. de Ponte cons. 61. num. 58. & 59. Castill. dec. Sicil. 64. to. 1. Fab. in Calk. 7. tit. 26. de appell. diffin. 20. & alii, quos recensimus in Rit. 6. n. 18. to. 1. quin, & appellanti ab interlocutoria non licet renunciare appellationi, & invito appellato, redire ad Iudicem à quo, scripsit *Christin. dec. Belpice 118. n. 2. vol. 4.***
- 21 Sed non insubito, pro coronide, quaeritur, nùm quinquaginta dies ex nostra *Consil. Appellationum tempora*, impartiti appellanti ad prosequendum appellationem, si victus appellaverit in primo, vel secundo die, ex illis decem diebus, concessis ad appellandum, currant statim à die appellationis, vel debeat expectari lapsus totius termini decem dierum,

- Jo. Petr. Fontanell. de pass. unipali. lib. 1. claus. 1. n. 43. concludere videtur in finis, decem illos dies parti illatos semper servandos esse, cui non dissentit *Gratian. discept. forens. cap. 499. num. 20. to. 3.* tradens, ex dec. Rota Rom. apud *Pu. 22. temo 395. lib. 1.* fataleiculum habet currere, nisi à die finiti primi, quantum sit petitum, antequam illud excurreret, probe prorogationem
- 23 guiditici incipere à die completi primi, decusum tradit *Jac. Mar. Novar. q. forens. lib. 2. q. 54. in in fine iterum in dec. 222.* & consensum, quae exaravit *Tor. par. 2. compend. verbo, Tempus unius anni.*

- 24 Contrarium tamen in themate proposito respondit, fretus punctuali doctrina *Fanti de Castro*

inf. si quis heres, 71. de acquir. hered. inquirunt
Poma. in add. ad Bart. ibid. camp. pluribus com-
probant Murant. par. 6. vers. Et quandoque appellat-
ur, num. 145. & num. 154. Moscatelli. in prax. ap-
pellat. par. 1. Glos. Prosequendum, num. 17. & 18.
qua celebris Doctor, nempe Panfi de Castro, au-
thoritate teritur, idem Fontanell. in decis. Senat.
Carth. 411. potissimum, num. 26. & 27. item 2. ro-
colit ab observantia illius Senatus, de qua testa-
tus fuerat in mem. claus. 1. num. 43. & occurrit
objectis in contrarium, ad illum Lectorem rele-
gamus; & an possit variare, & uti tota dilatio-
ne, Reg. Redit. in prag. 25. de feud. n. 20. Gallapp. in
prax. par. 3. cap. 4. sub n. 32.

R. I T U S C C L I I.

Item si contingat causas per supplicationem de-
 volui, quod tunc debet fieri executio in causa
 principalis, data cautione, secundum formam
 Authen. quæ supplicatio, tamen in expensis
 executio non fit, quousque causa ipsa suppli-
 cationis fuerit per sententiam, scilicet sententias debet
 terminata.

S U M M A R I U M.

- 1 Supplicatio, sententia executionem non impe-
- 2 dit.
- 3 Ritus iste de observantia sententiarum S. C. ver-
- 4 ba facit, à quibus non appellatur, sed reclama-
- 5 tur.
- 6 Executio sententia fieri debet, præstata cautio-
- 7 ne à Victore de restituendo executionem, si intra
- 8 decem dies fuerit ab illo reclamatum, quod si
- 9 post decem dies, executioni demandatur absque
- 10 cautione.
- 11 Ritus est conformis dispositioni Juris Communis,
- 12 & Pragmaticæ Regis 5. de offic. S. C.
- 13 Decretum in S. C. currit à die lata sententia.
- 14 Sententia in Supremo Tribunali S. C. non inti-
- 15 mantur.
- 16 Terminus decem dierum àn currit de momento
- 17 ad momentum, & sic à die prolationis sententiae,
- 18 tam in appellatione. quàm in supplicatione, in-
- 19 quiritur, & stylus noster Tribunali S. C. non indi-
- 20 cat aliorum Senatus indicatur.
- 21 Cautio est præstanda de forma, adhuc non petita.
- 22 A qua neq. pauper est immunis.
- 23 Sed quomodo illi propiciatur, si fidejussorem in-
- 24 venire nequeat, etiàm usufructuarius, late ofen-
- 25 ditur.
- 26 Admittatur ne ille ad juratoriam cautionem.
- 27 Qui simpliciter satisfacere obstringitur, àn satisfac-
- 28 eat, si pigora dederit.
- 29 Cautio àn fit præstanda in possessariis, ita quod si
- 30 sit dictum, manuteneatur, quis in possessio-
- 31 nem suam, teneatur ipse victor præstare cau-
- 32 tionem.
- 33 Assertivum aliam sustinet Auctor.
- 34 Judicialis concessio retinendi rem, quam jam quis
- 35 destinebat, cum obtinet immisionem.
- 36 Aliter eadem ratio, & idem eadem juris dispo-
- 37 sitio.
- 38 Dicitur quicquid in prag. 5. de offic. S. C. uti uni-

versalis omnes casus comprehendit,
 Deciso S. C. dicitur.

- 17 Alibi procedi non potest in causa reclamationis, si
- 18 si facta reali executioni rei principalis, ut nec ip-
- 19 so S. C. Praes. reclamationem concedere valens,
- 20 non executam sententia, & Principis rescrip-
- 21 tum, aliter mandant esse nullum.
- 22 Sententia S. C. quæ fuerant executae quæ ad so-
- 23 lutionem tertiarum decursuram (licet ex hoc sit
- 24 ceptum executi in causa reclamationis) adhuc præ-
- 25 teritis futuris sunt executioni demandandæ,
- 26 remorato interim causæ reclamationis progressu.
- 27 Creditor an justo potest contraheant restitutionem præ-
- 28 annatis decursus lite pendente ex primo libello,
- 29 & adis si conventus solvat omnes annuati in
- 30 die litis motæ debitas.
- 31 Absque tamen reali executione proceditur, si in
- 32 causa reclamationis ceptum sit examinari, vel
- 33 instructis fuerit processus.
- 34 Idque restringitur in minore.
- 35 Si possessio rei executandæ esset penes Victorem, com-
- 36 mitti potest causa reclamationis.
- 37 Actor proponens nullitates adversus decretum ab-
- 38 solutorum rei decretum enim absolvoat rem,
- 39 à quibusdam portis, & ad alias cum condem-
- 40 nabatur facere debeat depositum, servata forma
- 41 Reg. Pragm.
- 42 Deciso S. C. adducitur.
- 43 Executum decretum dicitur, quando victor repe-
- 44 ritur retinere penes se, quod continet decr-
- 45 etum.
- 46 Reus conventus, qui obtinuit absolutionem vigo-
- 47 re sententia, dicitur habere penes se id, quod con-
- 48 tinet sententia.
- 49 Sententia, vel decreto emissa, nullitates possunt
- 50 proponi absque deposito.
- 51 Sed an cum termino, vel non, tangitur.
- 52 Reclamatio non retardat executionem, quoad
- 53 principale, sed quoad expensas, vigore hujus
- 54 ritus, sed an, attento jure communis.
- 55 Et quid quoad fructus, ubi quis condemnatus es-
- 56 set ad restituendum rem cum fructibus.
- 57 Reclamatio ubi fuerit à sententia S. C. quæ quis
- 58 condemnatus extitit ad quantitatem liquidan-
- 59 dam, nunc ne procedi possit in causa reclamationis
- 60 expedienda sit prius liquidatio, vel poterit
- 61 ad ulteriora procedi, liquidationis cursu non
- 62 impeditur.
- 63 Index à quo pendente appellatione maleat ne ta-
- 64 rare expensas, ad quas victus fuit condemnatus,
- 65 lati inquirunt, & declaratur.
- 66 Nonnulla de supplicatione traduntur.
- 67 Quomodo illa distet ab ipsa appellatione.
- 68 Quomodo à revocione.
- 69 Illa dicatur ne interdicta, cum appellatio vetita
- 70 est.
- 71 Recursus etiam dicatur ne prohibitus, si appellatio
- 72 sit prohibita.

Supplicatio interposita à sententia, non remou-
 tari ipsius executionem, statuit præfens ri-
 tus, quem hermocimini de stylo, & observantia
 sententiarum S. C. merito notat Caravata in bo-
 rium n. 6. à quibus non appellatur, sed reclama-
 tur ex meta Principis benignitate, & gratia, Abb. in
 cap. x. iteris, de in integr. restit. Aff. decis. 341.
 Fran.

Franch. holo. 603. R. Rev. in prag. 5. sub tit. de off. S.C. & 38. de offic. Procur. Cesar. Reg. Tap. in ead. prag. 5. num. 3. Borrell. in summ. decif. tit. 32. num. 6. Mascat. in prag. S.C. lib. 2. p. 1. Gloss. finet. p. 1. num. 106. Gallup. in prag. S.C. par. 3. cap. 3. num. 1. Cusilar. Staiban. refolut. 194. num. 19. tom. 2. Carvelat. de Judic. lib. 1. tit. 2. disp. 8. num. 18. tom. 2. Lancellat. de attent. pendente recurfu. num. 35. par. 2. Fab. in suo Ord. de fin. 5. lib. 2. tit. 4. Jo. Bapt. Affin. in prag. §. 3. ampliat. 9. cap. 2. Guid. Pap. decif. 50. Giurh. decif. 4. Fab. de Ann. conf. 62. num. 18. & 19. Marat. discept. forens. cap. 13. num. 35. executio fieri debet, illa adhibita distinctione, ut si intra decem dies post sententiam reclametur, praestari debeat à Victore cautio penes acta de restitueno executum, at si post decem dies reclametur, illa sine satisfactione exequutioni demandatur.

4. Est conformis ritus, cum prag. 9. de offic. S.R. C. & 38. de off. Procur. Caf. & juris communis sanctione in *Anti. qua supplicatio. C. de precib. temp. offer. Gloss. in cit. cap. ex literis de in iure. restit. Carroc. de exception. except. 106. num. 1. de Franch. decif. 603. & decif. 646. num. 2. Mori ad Grammat. decif. 9. num. 7. Mayent. in tit. de appell. num. 11. vers. reclamatio, & vers. Supplicatio, Mascat. in prag. par. 2. in Glor. §. num. 44. Rep. Revis. in cit. prag. 5. de offic. S.C. & num. 1. & in decif. 21. & num. 17.*

5. Quod decendum in S. C. currit à die late sententiae, Affin. decif. 344. sub num. 4. cum ipso sententiae in hoc sapiente Tribunali, ex inveterato s. m. m. m. non interit, cum publicis legantur, Lamar. conf. 97. num. 6. Marcell. Manr. alleg. 100. num. 2. in fin. M. feat. post Carav. in prag. Gloss. demandatur num. 16. Reg. Corp. Lett. consulti, 159. num. 3. 16. 2. Reg. Jac. Franc. Marcell. disp. 18. num. 40. & 41. lib. Reg. de Marin. lib. 2. quoad. cap. 173. num. 2.

7. Et quamvis illud, attenta juris dispositione, currat de momento ad momentum, & sic à die prolationis sententiae, argumentum ducto, ab appellatione ad supplicationem, in qua appellatione tempus currebat ab instanti prolationis. notantur Glossa l. 1. §. dicit, vers. transisse, & ibi Bart. num. 3. §. quoad appellat. per alia Gloss. in clem. fecit, verb. à die, appellat. Alex. cons. 57. vol. 7. Lancellat. de attent. 2. par. c. 1. 2. m. 5. num. 4. Myfinger. singul. observ. de iur. §. observ. 11. num. 11. & centur. 6. observ. 12. num. 1. Gayll. praef. observ. lib. 1. observ. 139. num. 4. & 5. Gratian. discept. forens. lib. 1. cap. 161. num. 4. cava. in rit. Sicil. 70. num. 4. Scacc. de appell. qu. 12. num. 48. Rencub. ad Guid. Pap. decif. 270. Pontreig. in prag. ver. notab. lib. 1. num. 8. §. 2. num. 44. Ricc. decif. Cur. Archiep. 76. num. 3. p. 2. Carava à Toledo dec. 124. & alii quos recentissimus in ritu antiquo citant. num. 4.

Cōtrarius tamen stylus invaluit in omnibus fere Europae Tribunalibus, ut illud currat à die primo sequenti post prolatam, vel notificatam sententiam (in locis, in quibus notificatio exquiratur) in Senatu Delphinat. Guid. Pap. decif. 270. in toto Senatu Ecclesiastico à Meroc. de praesumpt. qu. 12. praesumpt. 95. sub num. 6. Scacc. de appellat. qu. 1. num. 5. in Palatiis, tradunt multi adducti à Rosa Roman. cava. Lancell. in noviss. suis divers. par.

4. decif. 332. num. 2. in Senatu Cathalonie, Fontanell. decif. 409. num. 3. lib. 2. & in nostro Regno Neapolitano, sicutur Carav. in rit. M. C. 119. & refert Alex. Trentacinq. lib. 2. tit. de dilatio. refol. 5. num. 3. vers. non discederem.

Hincque cautionem esse praestandam adhuc non positam, concludunt, Roland. conf. 43. num. 8. & 10. post Carav. Trentacinq. var. refol. lib. 2. refolut. 1. de appellat. num. 8. Salsed. in labyrinth. credit. par. 1. cap. 10. num. 23. & 24. Rebuff. tom. 1. ad consil. Francia, in tra. de supplicat. in prag. num. 38. & 16. 1. tra. de sentent. iniquas. artic. 1. Gloss. 15. num. 1. 2. & 3. concinnuntque tradita à Carav. necdum in hoc ritu, sed in altero 189. num. 6. Reg. de Marin. lib. 1. quoad. cap. 123. & num. 14. Alex. Trentacinq. lib. 2. var. refol. tit. de appellat. refol. 1. & 1. 8. Horrig. de fideiuss. cap. 6. num. 30. & cap. 10. & num. 456. Cusil. Holern. ad Sord. decif. 57. & nobis ipsius in rit. 168. sub num. 11. & in ritu 189. num. 12. tom. 2.

Nec ab illa est immunis, etiam pauper, qui si fideiussorem invenire nequiat, res ipsa sequens illa esset, adiutata per Gofred. in summ. de sequat. possit. & fructum, & generaliter, vers. 3. quoad. & vers. nota, & ex Carav. in hoc ritu, num. 11. advertit Reg. Sanfel. in prag. Judic. fidei. 60. num. 20. 10. vel pecuniam, quae procedit ex exequutione, deponenda essent in publico banco, juxta stylum Senatus Cathalonie, quem improbat Fontanell. de pait. nupt. claus. 4. Gloss. 18. par. 4. ex num. 71. qui non aliter illum reprobavit, quasi tabula, seu bancum non posset nominari, & servare loco cautionis, cum indubitat sit eum, qui simpliciter 11. satidare obstringitur, satisfacere, si pignora dederit, l. penult. §. quibus mod. pignus. Hering. de fideiussor. cap. 14. num. 46. Carthar. decif. 98. num. 7. Sotom. de usufruct. cap. 18. num. 8. Gayll. observ. 47. num. 4. lib. 2. Corall. comm. contr. commun. qu. 66. num. 10. Gratian. discept. forens. lib. 2. cap. 229. & num. 32. Sed quia tabula nummularia affecurare potest tantum pecuniam, quae deponitur in ea, non usuras, & interese, damna, & expensas, quorum tamen omnium solutio, in casu revocationis sententiae, causa redditur ex cautione, ut advertit idemmet Fontanell. decif. ejusdem Senat. Cathol. 402. lib. 2.

Nostrium verò S.C. servat, fieri de liberata pecunia emptionem bonorum stabiliū, vel annuorum introitum, quod si sententia fuerit lata simpliciter stabilibus, quod loco fideiussoris, bona exequuta remanent hypothecata, cum vinculo de non alienando, Ann. singul. 46. Pafibol. de patr. post. cap. 8. num. 145. Gallup. in prag. S.C. par. 3. cap. 4. num. 41. sicuti prospicit usufructuario, non valenti cavere, & satidare pro usufructu Barkhof. in l. divortio interdum, num. 28. vers. non obstant, ff. solut. matrim. Covale. de usufr. mulier. rel. 3. num. 150. vers. multi tenebant, Sord. decif. 141. num. 4. & 14. Sotomayor de usufruct. par. 18. num. 19. in fin. & videas cautellam in hoc traditam à Praefid. de Franch. decif. 492. quam memorat Reg. de Marin. ad Revers. decif. 208. num. 3. poterit tamen quandoque, durante causa supplicationis, pauper victor praestare cautionem, remque liberam habere, Fontanell. add. decif. 402. num. 23. lib. 2. quamvis indistincte pauperem admitti ad injuriarum cau-

cautionem scripturint. *Guid. Pap. decif. 50. n. 3. & de-
cif. 189. Roland. à Valle conf. 43. lib. 2. à num. 34.
Urfus ad Afflicti. decif. 121. num. 3. Andr. Claud. de
fignef. cap. 10. à num. 18. Anton. Hering. de fideiuff.
cap. 18. num. 101. P. inc. Caroc. in tr. 3. de except.
entr. prajudic. sentent. except. 106. num. 2. Giurb.
decif. 4. num. 14. Trontacius. add. loco num. 9. Ga-
yll. praed. obferu. lib. 1. obferu. 155. num. 4. & lib. 2.
obferu. 47. num. 9. Valaf. de privil. pauper. par. 1.
qn. 53. num. 6. Rebuff. 1 tom. confit. Franc. tit. de
fupplicat. art. 5. Glanvic. verf. Quarto pane. Azard.
in l. 2. tit. 20. lib. 2. recopilat. num. 11. Monteroff. in
fua praed. tr. 3. 5. cap. 8. num. 8. Gundisal de Paz
in prax. tom. 1. par. 7. cap. unico. num. 95. pag. 198.
Villadiego in politic. cap. 4. nn. 240. pag. 95. & alii
quos recentent Salsad. add. loco à nu. 4. & Reg. de
Marin. ad Revert. add. dec. 208.*

- 12 Controverfia tamen non exiit fuit in S. C. num
memorata *prag. 5. de offic. S. Calaque jura procedunt
in poffefforis* : ita quod f. fit dictum manu-
teneatur quis in poffeffione nonnullorum hono-
rum , praestare teneatur victor cautionem de
restituendo in cafu retractationis fententiae quid-
quid ex bonis poffeffis perceptor , victo infra de-
cem dies pro reuifione fententiae reclamante . Et
affirmative refpondi fretus autoritate Rebuffi *ta.
7. ad caufas. Francia tra. 3. de fent. 200. art. 1. Glof.
75. n. 5.* ubi etiam cum attentis Gallorum iuribus de-
crederet in poffefforio exequatur praefata fideiuffione
habd obftante appellatione inquit Rebuff. forte cau-
tionem praestandam , etiam fi is qui obtinuit in
poffefforio , ante erat in poffeffione , concedens
enim Juxta maiutationem , & honorum reten-
tionem , poftmodum est ac fi in poffeffione immiffi-
set , ad *tex. in l. obvenire , 130. ff. de verbor. fignif.
Bart. in l. fi finita , 15. §. Julianus , num. 22.
ff. de damn. infe. 3.* ubi quatenus quomodo interpo-
ni debeat primum decretum ad poffidentis favo-
rem , decidit , quod tunc primum decretum inter-
venit , ponitur , non per modum immiffionis , fed per
modum maiutationis , & retentionis , & ideo di-
cit Bart. in *l. in ius ius. in l. fi proprietas , §. 1.
conf. tit. off. casus , quod retinetur , & immittitur
in poffeffionem , & fi habetur , quod judicialis con-
felfio reiuvendi rem , quam quis jam detinebat ,
vim obtinet immiffionis.*

Concinite Baldi dictum in *l. unic. C. uti pof-
fidelis , num. 2. verf. casus ponetur , & proprie-
tas , quæritur quid dandum , esse , nempe , fi de-
jurationem dandam die iudicatum folvendo ab
obtinente in Iudicio ut poffidens.*

- 13 Militat præterea eadem ratio utroque , in cafu
indemnitas , nempe , victi , revocato decreto , à
quo reclamat Giurb. add. decif. 4. num. 39. ea-
dem propterea juris difpofito locum vendicabit ,
Harthman. Piffur. obferu. 191. num. 19. Caffill.
dec. 157. num. 28. Barbof. in tr. 3. de locat. commun.
verf. off. eadem. *prag. 290.*
- 16 Maxime ex dictione (*quicquid*) in eadem *prag.*
adfecta , quæ uti univerfaliter , omnes casus com-
prehendit , Rebuff. in *l. creditorum , verf. idem in
dictione , quicquid , §. de verbor. fignific. Manob.
de arbitrar. Judic. lib. 1. q. 8. num. 13.* etiam pri-
vilegiatos , idem Menoch. lib. 4. *praesumpt. 145. n.
15.* nemine penitus excludo , Barbof. in tr. 3. de
diction. & clauful. diction. 268. num. 1. & 2.

*Alex. Munet. in tr. 3. de commut. ultim. volunt. c.
11. n. 72. Mufcat. in princ. de fideiuffor. p. 1. modo 12. n. 3.
& juxta meum refponfum audivi à doctiffimo Ad-
vocato , fuiffe decifum in caufa Ill. Pauli Jordani Ur-
fina Bracciani Ducis cum Ill. D. Maria Feice de Pe-
rectis , Duciffa Arcie cum enim Duciffa filia D.
Michaelis , Principis Venafri ab intestato defun-
cti inheffisset præ maiutatione , & retentione bo-
norum , & potiffimum Principatus Venafri , &
Comitatus Celani , excludo Bracciani Duce , ejuf-
dem Principis ex foreore præmorta nepotè , ema-
natò decreto è S. C. referente Dem. Confil. Andrea
Provenali , esse illam manutenendam , & recla-
mante Duce infra legitima tempora , potente cau-
tionem , juxta *prag. fustinendam* , fuit provifum , esse
illam præstandam.*

- 17 Non potest itaque procedi in caufa reclamatio-
nis , nisi facta reali executione rei principalis con-
tentum in fententia , nec ipfe S. C. Praefes conce-
dere reclamationem valet , non exequuto decreto
vel fententia S. C. ex *prag. 79. de offic. S. C. in 9.
cap. Confil. Staiban. centur. 1. refol. forenf. 54. n.
24. & cent. 2. cap. 154. num. 1.* etiam habito collo-
quio cum dominis de Aula , notabiliter exten-
dit *P. de Aff. contror. jur. refol. cap. 1. num. 16.*
Idquæ adeo , quod Principis refcriptum (conced-
dens impedire executionem fententiae illius Prae-
torii , à quo non appellare , fed fupplicare tantum
licet) inutilitas fit obnoxium , fcriptum *Guidon
Papa decif. 420. qui adverterat decifio , quam ob-
tinuiffe refert alter Papa , nempe , Conftant in fua
annot. ad Rit. 250.*

- 18 Undè etiam fi fententia S. C. fuerint exequu-
tae quas folutionem tertiarum decurram licet
ex hoc fit incapax exequi in caufa reclamatio-
nis adhuc præ tertiis futuris funt exequutioni de-
mandandæ , remorato interim progressu in caufa
reclamatiois , de *Frynck. decif. 603. in fin. verf.
Et propterea p. 1. Confil. Staib. add. refol. 154. nu.
37.* adducens optimum textum *Inter Caffilianum ,
49. ff. de recept. arbit.*

- 19 Hinc incidenter quæro , an creditor reiffio-
nem contractus iuste petat præ annatis decurris ,
lice pendente , ex primo libelo , & actus , fi ante
latam fententiam conventus folvat omnes illas
annatas in die litæ motæ debitas , & affirmative
concludit , decifumque tradit *Reg. Revit. in *pragm.
1. à num. 40. de confil. in caufa multiplici Nicolai
Pavefi , in qua idem Revidas fcriptis , conf. 27.
lib. 2. & compilavit Giazar. dec. 68. & intellectum
Reg. Revit. in d. *prag. 1.* tradit *Mucc. var. arg. forenf.
cap. 8.* qui de illius conf. 37. non meminit.**

- 20 Abfq; tamèn reali executione proceditur , fi da-
to termino , ad non pofita ponendum , & non pro-
bata probandum in caufa reclamatiois , captem
fit examinari , parte non contradicente , *Sard. dec.
24. num. 9.* potiffimum inftitucto , & compilato
termino , *Gallup. cit. loco num. 38. Dem. Confil.
Marcinn. conf. 9. num. 11. lib. 1. & conf. 46. num. 2.*

- 21 *lib. 2.* nifi per viam reftitutionis in integrum mi-
nor victor peteret prius exequi , *Prof. de Frynck.
decif. 290.* quem inftitucto *P. de Aff. add. cap. 1.
num. 35.*

- 22 Quod fi poffeffio rei exequenda effet penia
Victorem , tunc committi poterit caufa reclama-
tiois , & in ea procedi , ut declarat *Pincenz. de
Anna*

Anna alleg. 63. quem insequitur Gallup. add. cap. 4. num. 27.

- 23 Hinc cum petisset in M. C. V. Joseph Antonini condemnari Josephum Sparnum ad solvendum ducatus centum, & quatuor, pro pensione trium annorum cuiusdam domus, ad rationem ducatorum triginta octo quolibet anno, instructio processu, condemnatus extitit Sparnus ad pensiones liquandas, quæ liquidatæ fuerunt decreto M. C. V. in ducatis viginti, absolutusque propterea sui à solutione majoris petite summæ. A quo decreto Antonius Actor nullitates proposuit absque deposito, quæ M. C. renuit recipere, sed ejus decreto mandavit, quod executio decreto liquidationis ducatorum viginti solvendum ipsi Josepho Antonino, providebatur super receptione nullitatum.

Ab huiusmodi seito provocavit ad supremum Tribunal S. C. Antoninus, instans per receptionem nullitatum, absque deposito, maxime quod non precebat solutionem ducatorum viginti, & fa-

- 24 Et relatione in S. C. referente Dom. tunc Judice, nunc d. quondam Consiliario Fabio Apicella, in Aula Dom. Consilii Marci Antonii Gioffi Marchionis Oliveti, sub d. e. 3. Novemb. 1661. manavit determinatio: *Remissa est causa eidem M. C. P. que procedat, quod nullitates recipiantur absque deposito.*

- 25 Et cum executum decretum, vel sententia dicitur, quando Victor reperitur habere, vel retinere penam se, & in suum posse id, quod continet sententia, vel decretum, & semper decretum executum dicitur, quando parti succumbenti nil potest imputari, quoniam illud executioni demandatur, ut bene observat *Anna mem. allegat. 63. num. 2.*

- 26 Quando autem Reus convinctus, qui obtinuit absolutum vigore sententia, dicatur habere penam se id, quod continet sententia, probat mihi *sex. cgregius in l. 1. §. si debitor. §. ut in possess. legat. & fiduciarii. serv. causa esse liceat, quem text. ad hoc eleganter applicat Zafius in l. milio. §. 6. qui iud. cati, num. 7. §. de re iudicat. ubi quod absque Reus ab impetitione Actoris, jam habet, & possidet, quod voluit, & decretum absolutum trahit secum executionem, nec ulla facti executione opus est, *Bar. in d. d. miles, nu. 2. And. Gayll. par. 7. obiter. lib. 1. ob. ro. 113. nu. 18. Garcia de nob. lit. Glif. 8. §. 1. num. 6.* Illud enim actu extrinseco exequi minime potest, cum natus tantum actu negativo, non solvendi, & videndus in terminis Reg. Revocor. decis. 49. necnon *As. frer. ad Cappell. Tholof. decis. 299. num. 2.**

- 27 Certumque est in Regno, sententia, vel decreto, exequuto, nullitates posse proponi absque deposito, ut testatur de praxi Reg. Cyp. Latro decis. 91. in fin. in 1. & consil. 6. vol. 1.

- 28 Nec refragatur esse impediendum terminum, previo novo libello, quoties proponuntur nullitates post executionem sententia, ex *Ann. alleg. 22. num. 1. quem insequitur Lapanar. ad Revis. in preleg. 5. de off. S. C. vers. Et in supradictis. De Anna mem. nit quocumque Muscat. in prax. S. C. par. 7. condemnando, num. 122. nam adversus Annam plures decis. subnectunt R. Sanfeldec.*

96. num. 3. & 4. & in prax. Jud. §. 7. 60. num. 41. Reg. Cyp. Latro. dec. 173. num. 46. lib. 2. ea freu ratione, nam quoties nullitates colligi possunt ex actis, semper illas propostæ intelliguntur incidenter, insequitur *Index Francisc. Mor. Tract. ad Muscat. par. 1. Glif. nullitatis, vers. At non orisa, & videndi ad materiam Joseph. Seje de inib. cap. 3. §. 6. Certeo de iudic. in 2. lib. 1. tit. 3. disp. 5. §. 2. num. 20.*

- 29 Deducitur insuper ex verbis huius Ritus, ibi, *Tamen in expensis, quod reclamatio quamvis non suspendat executionem sententia, quoad rem principalem in ea contentam, optimè tamen illam retardat quoad expensas, ad quas victus fuit condemnatus, Aff. decis. 231. cuius meminit Carvot. in hoc Ritu, num. 5. idemque Aff. decis. 358. num. 5. Reg. Revis. in preleg. 1. num. 11. de expensis Index de Angel in ejus prax. super add. Au. b. qua supplicatio, sub num. 1. Merito mem. cap. 13. sub num. 33. l. de Aff. contrav. jur. res. sol. cap. 1. num. 3. Reg. Cyp. Latro. decis. 100. num. 36. lib. 1. Dom. Reg. Marcian. disp. 18. nu. 29. lib. 1.*

Hancque declarationem prodixit tantum ex dispositione huius Ritus, non iuris communis, optimè enucleato Carvota, probat *Muscatell. in prax. de appellation. par. 1. Glif. fuerit sub num. 20. addens Barri. Rebuff. reliquosque citatos per eundem Carvotam, sub cit. num. 5. & in Ritu 257. item sub num. 5. non loqui de expensis, sed de accessibus ad sententiam quod fructus, & interesse, respectu quorum nihil poterit Iudex innovare, quantum possit in causa principali, scilicet sententiam ipsam exequendo, & videndi *Osasch. decis. 129. num. 1. in fin. Lancellet de astanti. par. 2. cap. 9. num. 35. Glif. dec. 81. & Mosfrill. decis. 99. & 224. dicentes, quod supersededri debeat in reclamazione, donec liquidatio, & restitutio fructuum facta fuerit, quantum contrarium decifum annuat petivimus, & ingratum: Consil. Dom. lo. Bapt. Hadier. ad Surd. decis. 276. num. 2. in fin. sub d. 8. Aprilis 1634. referente Dom. Conf. Andrea Provenzali, procedendum scilicet fore ad expeditionem causæ reclamacionis, haud obstante partis obiecto, superscedendum esse donec facta fuerit fructuum liquidatio, & restitutio.**

- 31 Dubitari etiam contingit in S. C. in causa D. Joan. Bapt. Benincasa, cum D. Francisco Caracciolo de qua memores fuimus in Ritu 166. nu. 205. nam, sententiam S. C. quæ fuit condemnatoria Caracciolo ad faciendam remissionem mercedis iuxta liquidationem faciendam per S. C. esse exequendam prius, quoad liquidationem remota reclamacionis cursu, dicebamus.

Et quamvis doctissimus *Franciscus Andrea* reclamantis Advocatus contendisset, posse procedi in causa reclamacionis, quæ sententia executioni in nihilo officeret; tamen, me patrocinante pro Benincasa, fuit provium per Dom. Reg. & *Prasid. S. C. D. Bernardum Zafia, Marchionem Maroni, quod exequuta sententia S. C. quoad liquidationem, procedatur in causa reclamacionis, iterumque confirmatum fuit in Aula S. C. habito colloquio cum Dominis illius de mense Maii 1662. in banca Laviani, & in termini decifum*

sum, tradit Reg. de Marin. lib. 1. quot. resal. c. 178. num. 4. & 5.

- 32 Sed valeat nē Judex à quo, pendente appellatione taxare expensas, ad quas victus fuit condemnatus. *Lopus alleg.* 82. affirmativè respondet, illum insequitur *Mirant.* de Judic. par. 6. verbo *Appellatio*, num. 174. *Duen. regul.* 42. limit. 18. *Coppin. decif.* 38. *Carav. in Rit.* 298. nu. 24. *Anton. Gabriel in tit. de reg. jur. conclus.* 3. nu. 54. *Anna singul.* 31. sic observatur de anno 1551. sub noctens. *Cavale. decif.* 15. num. 25. par. 1. *Museat. in prax. Glor. fin.* num. 92. *Episcop. Campan. ad Olivam super Rit. Cur. Archiepisc.* Neap. 4. nu. 27. *Vistanti in conclus. jur. verbo*, Appellatione pendente. Sed Lapi sententia non placuit diversis Europe Scantibus potissimum *Rota dec.* 43. alias 625. de sent. & re judic. in antiq. dec. 25. alias 90. de re judic. in antiq. & in dec. divers. 722. lib. 3. *Bellam. dec.* 382. qui restringit in expensis registri *Fritz. decif.* 15. num. 25. *Coppell. Tholoz. in decif.* 465. quæ illam admittit, quando taxatio fieret in continenti, adeo quod *Reg. Revit.* de illa dubitans, in *pragm.* 1. num. 5. de expens. subdit, quod quatenus posset procedi ad taxationem, illa non exequitur etiā si esset sententiam S. C. à qua pendere reclamatio, in sequuntur *Anus mens ad Gram. decif.* 14. sub num. 2. *Antebin de preuent. iustitiam. cap.* 1. dub. 3. num. 138. *Cypic. Latr. consil.* 159. nu. 20. 1. 2. *Gratian. to. 1. c. 33. n. 24. to. 2. cap. 349. & tom. 4. cap. 698. nu. 13.*

- 33 Ceterum multa de supplicatione congerit hoc in *Rit. Carav.* qui preterea illius probat definitionem, nu. 2. quam ex *Abb.* verbis deducit, quamque affert etiā collaudat (sed ab ipso *Carav.* præteritus) in *decif.* 341. necnon *Gratian.* in *decif.*

- 34 *Marchia in dec.* sub num. 8. ubi tamē differentiam constituit inter supplicationem. Verum tamē appellationem, supplicationem, & revisionem ejusdem effectus esse, *Seraphin.* apertè docet, in *dec. Rota Romana* 495. num. 2. 4. & 6. *Cypic.* de appellatione, & supplicatione loquens, in *dec.* 137. & 144. *Gramm. dec.* 15. & *Gierba* de appellatione, & revisione scribens, *dec. Sicil.* 30. nu. 7. cum subsequens. necnon *Leo dec. Valen.* 28. num. 3. *dec.* 42. num. 1. & *decif.* 103. num. 2. & 5. *Fon-tanel. decif.* *Carbal.* 271. & 286. som. 1. & *dec.* 404. num. 11. & *decif.* 412. som. 2. memor *Carav.* in hoc *Rit.* *Sole in Consist. Sabaud.* tit. de mod. & for. suppli. Gl. 1. n. 8. & Gl. 2. ex nu. 18. *Rebuff.* in 1. to. *Consist. Franc.* in *prax.* ad tit. de suppli. q. 9. in num. 84.

Ac præsertim dicatur propèr supplicationem lis pendere, quemadmodum, & propèr appellationem non obstantē contradicente doctrina *Bul.* in arb. quæ supplicatio, num. 2. *Cde preb.* imper. offerend. descendit *Reg. Revit.* in *præg.* 39. 6. similiter, à num. 8. de offic. procur. *Caspar. Guida.* *Sapa singul.* 397. & in illa causa in qua scripsit *R. Revit.* edidit *Reg. Tap. decif.* S. C. 18. nōquē nonnulla tangimus in *rit.* 299. dum extricamus articulum, an interesse rei judicatz debeat pendente reclamazione.

Effectū itaque secuto, arbitramur aliqualem inter eos terminos considerari dissimilitudinem si-

Tom. II.

quidem appellatio diffinitur, ut sit provocatio ad majorem Judicem, ratione gravaminis illati, vel infereudi, quam post, *Mirant.* collaudavimus in 6. num. 2. som. 1. ad etiā ad Principem, l. 1. §. idest §. de appell. cum supplicatio, & recursus nonnisi ad principem interponatur, quod ex eodem *Seraph. decif.* 395. num. 3. facile desumitur alteraque 972. num. 15. ob quod nimirum in *ead.* *decif.* 495. num. 5. dici exilimamus, recursum non aliud esse quam superioris benignitatem quandam ad removendum ea, quæ perperam aesti fuisse, quis suspicatur, prædictaque differentia illustrius sine dubio, puset ex aliis multis in eisdem *decif. Seraph.* cum latis assertionibus, similiter vigeat antequota differentia respectu appellationis, ac revisionis si revisio à Principe concedatur ut fieri *Lusitaniz Palsg.* *dec.* 51. non autem si remedium sit extraordinarium, nullo concurrente Principis decreto, cujus testis est *Gierba adducta dec.* 30. nu. 8. & 9.

- 36 Illam verb assertioem, si prohibita appellatione sit etiā, & supplicatio interdicta: an omnes admittant ipsique utrum sit vera, nē omnes perlegere, quæ *cit. Rou.* advertit in illo §. num. 12. *Surd. Conf.* 277. & *decif.* 36. nu. 22. *Alind. dec.* 27. necnon in *Consist. aliquibus*, 1. vocab. nu. 54. asserens, Ritum Magnæ Curie asserentem appellationem in causa domicilii, non tunc recursum ac defensionem, sequiturque *Mishell.* ad *Cypic. decif.* 144. num. 2. & appellationem denegatam per Magnam Curiam, rejecta allegatione ab sententia, & petita dilatione non operari, ut recursus etiā dicatur prohibitus, cum amici, & consanguinei valeant adire Principem; recursusque virtute admitti, & audiri debeant teste *R. Carola Tappia in annot.* ad *Regni Constitutionem*, exordientem, *Contumacem civili*, *supr. verbo*, Appellationis remediis, num. 3. & 4. & *decif.* S. C. 17. *Denz.* ad *Gram. dec.* 13. à nu. 11.

R I T U S CCLIII.

Item in eisdem Curis; & qualiter ipsum in omni causa appellationis percedi possit sine libello, & litis contestatione, & causa appellationis inchoet per aperturam processus.

S U M M A R E R U M

1. In appellationis Judicio, tres recensentur observationes in *Mc.F.* probata.
2. *Coravita*, & *Mascatelli di Ta* notantur.
3. Legit verba nunquam frustra posita creduntur.
4. Apertura processus quomodo sic facienda, quæ præcedente instantia, & qua cum partis citatione remissivi tangitur.

TRIA observanda esse, & observari consuevisse in Magnæ, & Vicariæ Curis, in appellationis Judicio, supponunt nostri ritus verba. Primum, nempe, ut sine libello procedatur; Alterum, ut sine litis contestatione, usque tandem causa ipsa inchoet per aperturam processus, cujus ritus dispositionem duplicari in *ritu* 6. credit *Fro-*

K k

per

per Caravita quia, & illic, sub num. 8. existimat, verba illa, in eo rite posita scilicet, *causam inchoari per aperturam processus*, idem præstare quod in causa appellationis sine libello, & litis contestatione procedatur. Attamen verò, non bene dicere credimus, cum *Muscattell. in praxi de appellat. par. 2. gloss. 1. à num. 13.* & affirmamus, eandem particulam de processu exordio, ut illud sit in appellationis iudicio, cum processus panditur, & obsignata acta ad appellat. onis iudicem delata referantur, quam ille constituit *ritus*, repetit ille nos, alias verò particulas, quarum meminit præfatus *ritus* minime pertinet; *igitur* ille 6. verum alii duo mox sequentes eisdem fere utentes verbis, cum sequens 254. illis utatur nempe, *In Curia ipsa in omni causa appellationis proceditur sine libello, & litis contestationis. ritus autem 255. alius, illis puta. In causis appellationum qua agitur in dicta Curia non datur libellus, nec litis contestatio, ut propter eadem tati debeamus, quomodo Muscattell. ea l. gloss. 1. sub num. 13. ex illo invenit, tot rituum verba, idem insinuant, non videri superflua, sed aliquid dissimile significare, & quod amplius operari, etenim regula quavis sit, verba legis; aut statuti admittit semper interpretationem aliquam, ne frustra addita dicantur, aut superflua posita, isthæc tamè generica conclusio; quomodo nostris *ritibus* adaptari possit, non videmus, cum eadem semper omni unius formalia verba, idem ius sensus, & intellectus, ut propterea fateri oporteat, verum esse quod milites his in *ritibus* asserimus contra illorum compilatores.*

4. Ceterum, tres memoratas observantias, si videri possint observationes, tribus istis in *Ritibus* declarare, curabimus, hæc tantum scrutaturi aliquid pertingens aperturam processus, scilicet, quomodo sit facta, etiam, qui præcedente instantia, & que cum partis citatione ad quarum veram notitiam relegamus Lectorem, ad notata per eundem *Muscattellum indicata Gl. 1. à num. 1. praxim præsertim in ea re passim receptam adocentem, & nos peringimus super *Ritu* 263. quin dictam processum aperturam consuevisse in Regno esse primum actum, qui fiat in causa appellationis, docet, horum *Rituum*, fuit auctoritate, *Alberic. Olive sup. *Ritu* 36. Cur. Archiep. Neap. num. 19.* cuius insuper *ritus* verba id insinuant, cum in *h. sensu*, si appellatur, dicunt, & habita copia processus, sit aperta, & datur terminus.*

RITUS CCLIV.

Item in Curia ipsa in omni causa appellationis proceditur sine libello, & litis contestatione.

SUMMA RERUM

1. *Diffinitio*, item, cuius sit virtus ostenditur.
2. Redarguitur *Rituum* compilator, quod præfata diffinitio, item, usus fuerit in huius rit. emendatione.
3. Huius ritus verbis quamvis contradicere videantur alia verba *ritus* 244. datur tamen conciliatio.

4. *Litis contestatio*, nec in in Regno requiritur in causa appellationis.

Istæ diffinitio, item cuius *ritus* meminit, continuativa præcedentium respectu intentionis disponentis existimatur, quia sic loquendo, intendit ulterius progredi, & disponere, non tamen est continuativa respectu dispositi, imò sequentem dispositionem pronus discurrere ab antecedenti, insinuat, quia: & diversitatem capitulorum inter quas ponitur, teste *Gemin. conf. 67. sub num. 3.* itaque cum huius *Ritus* verba, & conclusio, ut in præcedenti diximus, sit eadem, quam in illo, certè redarguendus videtur compilator, quod illa usus fuerit in huius *Ritus* exordio; Vos autem videtote *Tuscanum*, de hac diffinitione latè edifficentem, dequæ ejus natura, in *conclus. 303. lit. D. nectum Cenzum*, post præfatis *quæstionibus* sing. 31. illud præsertim agentem, quod imperfectam orationem si sequatur, aut antecedit, præfata diffinitio repetat qualitates antecedentis orationis, Quod si perfectum sequatur, nec defectivum verbi, tunc non repetat, sed eundem continuet materiam, ex *Bar. in l. in repetendis, num. 1. ff. de legat. 3.*

3. Verbis insuper *Ritus*, & *litis contestatione*, aperte contradicunt alia verba *Ritus* 244. dùm asserunt, instantiam in feudalibus anno durare inter causa appellationis, illamque exordiri à die litis contestationis, itaque supponunt contestari litum in ipso iudicio appellationis in Regno, nec ullus, quem viderim, Regnicola horum Rituum contradictionem perpendit, quamvis facilis sit eorum conciliatio, quæque ex Doctoribus ipsis Regnicolis quoque depromitur, volentibus his nostris *Ritibus* veros tradere intellectus, maxime eodem *Muscattell. ead. Gl. 1. num. 29. insuperque in par. 3. gloss. 1. num. 38. subneciente, num. 42. praxim consuetam in Regii Tribunalibus, cum initiatur causa appellationis, utrobique autem affirmatur horum *Rituum* virtute non requiri contestationem litis, declarat verò deinceps procedere in forma de jure communi requisita, utique verò aliteram sic acquiescentem dictam, nempe, dando, & assignando terminum, ad non posita ponendum, & non probata probandum, quam requiri hoc in Regno admonet, juxta dispositionem *l. per hanc, C. de tempor. appellat. aliarumque legum*, quas recenset *Olive ad *Ritu* 22. Cur. Archiep. Neap. num. 12. & 13.* Ex quibus talia cæciores nunc conspiciere poterunt, quæ sit nostrorum contradicentium *Rituum* concordia, & conciliatio, non secus, ac in prima etiam instantia diximus in more esse per leges Regni, *super *Ritu* 48. & consecutivè* subsistere quoque debet in appellationis causa, dùm utriusque instantie eandem esse naturam, ad hoc ipsum probandum, docet *Alber. Olive in *Ritu* Curia, Archiep. 36. sub num. 10. & nos alibi insinuavimus.**

RITUS CCLV.

Item in causis appellationum qua agitur in dicta Curia: non datur libellus, nec litis contestatio.

SUMMA

- elicio, & periculo debitoris (licet non inungat debitori solutionem) esse nihilominus exequendum, saltem quoad solutionem tertiarum decursarum, absq; novo processu, & sententia, scriptis Confil. Staban. resol. forens. cent. 2. resol. 154.
- 7 Decis. vero memoratam 60. apud Reg. Revis. expungit Jo. Jacobus Amibon. in tra7. de prevent. instrum. c. 2. q. 2. à num. 59. tradens, eam nullatenus posse admitti, nisi creditor ante litem contestatam, vel expressam, vel tacite pro condemnatione debitoris institerit, illa fretus ratione, quod sententia non nisi super petitis, & super quibus lis fuit contestata, proficere possit, ex Burr. dec. 42. à num. 13. Gramm. dec. 15. & Muscat. in prax. par. 1. Glis. petitur, num. 55. & 56. cum libellus, vel qualis petitis, sol sit, ad quem sententia, tanquam heliotropium, semper respicere debeat, elem. sapi. de verb. signific. l. ut fundus, ff. comm. divid. Faust. de nullit. ex desol. process. num. 18. Anichini. adversus Revis. insequitur late P. de Appell. contron. jnr. resol. cap. 50. fol. 449. & in addit. ad idem caput, pag. 521. quibus contraria cum tradita à Reg. cit. dec. 15. & 19. dec. 61. nu. 29. & dec. 103. num. 142. Gram. dec. 330. nu. 2. Mugn. dec. 53. num. 7. & 16. Guid. 1. ap. dec. 29. quod Summus, qui Judicem, Praefect. Pratorio sibi nec possit proferre sententiam ex causa non deducta, & dec. Gramm. frotus Jo. Bapt. Affu. in prax. q. 3. num. 5. tradit S. C. secutionem evocantem imi judicare, & si aliter judicaret, p. ceant, juxta omnes Theologos, & notant Reg. Revis. in p. op. dispendia litium, nu. 31. de arbit. & Reg. Juyce. Latr. consul. 9. num. 75. lib. 11.

R I T U S CCLVI.

Item servat ipsa Curia, quod appellatio in infra-scriptis casibus remittitur; videlicet quando sit mandatum per ipsam Curiam condemnatorium, vel absolutorium.

S U M M A R I U M.

- 1 Licitum est à quolibet pravissime appellare, tam in civilibus, quam in criminalibus.
- 2 Appellatio est annula sententia à primo Judice prolata, & thoricata contra illum venientem.
- 3 In dubio quolibet appellatio est admittenda.
- 4 Sunt tamen multi casus, in quibus de jure interceditur appellatio.
- 5 Specius error lapsus est, dum credidit omnes ibi numerari per speculativum, nem aliis multi reperiuntur referri per alios.
- 6 Quosvis tamen sint casus, ex duplici fonte manare, advertit Reg. Revis.
- 7 Quod scilicet quandoq; appellatio prohibeatur ratione causa sim cognita, & judicata ab ipso Principe, vel delegato cum clausula, appellatio remota, quandoq; vero ratione excellentia Judicis, seu Tribunalis.
- 8 Supplicationis, seu reclamationis concessio, in semper sit gratia.
- 9 Causa sui natura appellabilis si Judici committa-

- tar, à quo non appellatur, sit inappellabilis.
- 10 Appellabilis semper esset causa, ita semper, & perpetui erit.
 - 11 Appellatio ejusdem est natura, cujus est causa principalis, adeo quod si in prima instantia proceditur per horat ita in causa appellationis, curam aliis ad materiam.
 - 12 Causa in prima instantia si fuerit expedita, junctis duobus instantiis Judicium M. C. P. expediri ne duobus classibus S. C. inquiritur, & dec. adducuntur.
 - 13 An causa appellationis, & causa prima instantia sint eadem, quoad omnia.
 - 14 A preceptis condemnatoriis, vel absolutoriis M. C. & à preceptis facto debitori confesso denegatur appellatio, adeo quod exequutionis impedienda.
 - 15 In causis modicis proceditur sine scriptis, & hatur Judicis dicto de confessione factis, quoniam illa in scriptis redacta non sit.
 - 16 Caravita statuit, quod predicta procedant, quatinuscuq; precepta sunt non dato libello, nec lite contestata, non admittit Muscatell. si confessio esse formis facta.
 - 17 An de jure vi confessionis facta coram Judice possit proferri decretum condemnationis, remissio.
 - 18 Et an si facta fuerit coram Judice incompetente, remissio.
 - 19 Quando hoc Judicis preceptum habeat vim diffinitivum, vel interlocutorium, & admittas appellationem, inquiritur.
 - 20 Quando mandata possint fieri inconfessi, remissio.
 - 21 In condemnatione piana pro contraventione mandati, quo ordine procedatur, & pro contraventione contrà Neapolitanam, in eaque piana pecuniaria, remissio.
 - 22 Multa de confessione judiciali traduntur, remissio.
 - 23 Sunt, & alia decreta appellationem suspensivam, non admittentia.
 - 24 Forissimum illud expulsiōis, & exactionis à domo, & condemnatio ad personam domus solutionem.
 - 25 Nec sententia pri alimentis, quod an semper sit verum, tangitur.
 - 26 Id quod ampliat ad causam datis, ipsiusq; fractionem, & ad sententiam officiariorum datis, latam ob vergentiam viri ad inop. am.
 - 27 Ad alimenterum causa est privilegia munita, ut in ipsorum legato debitori facto, nullum jus ipsius creditoribus quatur.
 - 28 Nec admittitur à datione interis, & à sententia super mercede famuli, cum aliis.
 - 29 Nec à sententia lata ad pias causas, & à solutione decimarum.
 - 30 Contà administratorem loci pii, condemnatum ad reddenda computa, poterit Index à quo suam exequi sententiam, si ad obsequio appellatione.
 - 31 Quid vero dicendum in quolibet aliis administratore, remissio.
 - 32 In Regno, administratores rerum Universitatis à rationalibus condemnati exequuntur, non obstante appellatione, praeserta cautione in casu retractionis.
 - 33 Nisi hoc procedat in Areris Barinam.
 - 34 Appellatio non admittitur à determinatione illius, cujus conscientia, aliquid committitur.

- 33 *Nic à decreto, quod heret solvant expensas famo-
rales, vel agrosat pò agrosat.*
34 *In causa syndacatus, an admittatur.*
35 *Et à decreto quod expediat citatio super teno-
re instrumenti.*

Licium esse à quolibet gravamine appellare, jura exclamant, in *cap. ut debitis, de appel-
lat. cum concord.* tam in majoribus, quam in mi-
noribus causis civilibus, & criminalibus, *cap. de
appellationib. eodem tit. Glof. in l. qui resistere,
ff. de rei vend. Borrell. par. 2. summa. decis. tit. 33.
num. 57. Menoch. de recuper. possiff. remed. 6. un. 86.
Consil. Strabon. refol. 50. unum. 18. lib. 1. Muscatell.
in prax. S.C. lib. 2. par. 1. Glof. Sententia, num. 40.
V. fconsil ad Franch. decis. 141. Betzand. in sua praxi
consul. crimin. refol. 163. in prax. est enim ip-
sa appellatio zemula sententia à primo Judice pro-
lata, & therica contra illius venenum, *Bol. in
Lunic. C. si de moment. possiff. Rebuff. de appellat. in
prax. num. 78. tom. 3. Reg. Palmar. cons. 76. u. 6.
lib. 1. Gravata ad Vestr. in prax. Rem. lib. 3. cap. 5.
num. 11. de Franch. dec. 120. num. 5. & dec. 637.
num. 5. Duem. in regul. 43. vers. secundo probatur,
& regula 45. Surd. decis. 36. num. 5. Anichin. de
gravat. instrument. cap. 2. dñb. 2. num. 129. No-
var. in praxim. in rubr. de appellat. unum. 1. collect.
1. Jud. Crat. lib. 1. discept. forens. cap. 1. un. 60. &
79. necnon respons. crimin. 6. num. 4. & respons. 9.
num. 1. & 2. & nos ipsi in ritu 6. num. 3. tom. 1.
ubi memimus de Scaloja in prax. forjudicator.
cap. 14. num. 1. memore de Carav. in hoc ritu n. 3.
Donad. de reuenc. lib. 1. cap. 45. num. 2. adob. quod
in dubio quilibet appellatio sit admittenda, de
Franch. decis. 351. num. 3. dec. 367. un. 4. decis.
556. un. 10. Marfil. cons. 81. un. 4. Bortazol. consi-
crim. 507. un. 1. vol. 2. Thor. p. 3. compend. decis.
se 71. verbo. Appellatio interposita, Larrea alleg. fi-
scal. tom. 1. alleg. 109. un. 3. in fin.**

Sunt tamen multi casus, in quibus de jure in-
terdictur appellatio, eosque omnes numerari per
*Sp.ulatorum tit. de appellat. 6. in quibus autem
causis, creditur Seccin. cons. 195. vers. sub gram f-
fi lib. 2. At errore lapsus est Seccin. cum Specul.
cit. in loco, triginta septem tantum cumlaverit,
preter quos, & alii multi reperiantur, Conrad.
enim in suo Breviario, fol. 200. a. num. 9. octuaginta
complexus est, non admittentes appellatio-
nem, alioque recensent etiam Reginel. ad consil.
Mediol. cap. unico, Glof. 2. Benier. decis. Bonon. 17.
Reg. Top. in jur. Regu. tit. de appell. & proprie su-
per hoc ritu, Ricc. collect. 245.*

Verum quotquot sunt casus, eos ex duplici
fonte manare advertit Reg. Rovit. quam ex anti-
quis Practicis Regni habuissit, refert, in 6. simili-
ter, un. 13. de offic. Proc. ar. Casar. Quod scilicet ap-
pellatio quandoque prohibebatur ratione causæ jam
cognitæ, & indicatæ ab ipsomet Principe, five ab
ejus delegato, cum clausula, appellatio remota,
quandoque verò ratione excellentiæ Judicis,
scd Tribunalis, in quo interposita fuerit; nempe,
si à Præfecto Prætorio, & ejus officiali. Primo ca-
su, quia prohibita appellatio, non est prohibita
supplicatio, nimirum, si admittere supplicationē
posuit ex mura Principis gratia. Secundo verò
casu, non ex gratia, sed jure communi prodeat,

quod nemini suum denegat auxilium, quod *Re-
gentis Scipionis Roviti distinctionis caput, sup-
plicationis, nempe, sed reclamatioque concessioem
esse gratiam, insequuntor Reg. Sansif. dec. 6. un.
20. lib. 1. Jo. Bapt. Larrea decis. 77. num. 3. in fine,
Reg. Marcan. disp. ferens. lib. 1. disp. 18. un. 6. quod
improbat novissime Marotta discept. for. cap. 13.
num. 35. sed si bene, vel male, eum non est judi-
cium.*

Illud tamē te latere, notum est jure quippe de-
fendi alteram, & secundam adductæ distinctionis
partem, ut causa sui natura appellabilis alicui Ju-
dici à principio commissa, à quo suæ dignitatis ra-
tione appellari minime possit, in appellabilis fiat,
quam post alios admittit *Giarba decis. Sicil. 83.
num. 9. non fecit, ac causa semel facta appellabi-
lis semper, ac perpetuo appellabilis dicatur, cen-
suit Rota coram Baratto, inter congestas à Fari-
nac. est decis. 537. p. 1. tom. 1. num. 15. quin, & con-
spectu naturæ causæ, idipsum dicimus, & consue-
tutivæ, cum appellatio sit ejusdem naturæ, cujus,
11 & causa principalis, l. 1. §. an per alium causa ap-
pellat. & Bar. in summa, num. 10, si cum bre-
vissimo temporis intervallo in illa proceditur per
horas scilicet, ut vulgares Regnicoli, dicunt, ita
in causa appellationis procedendum est, dicendū
est, & docuit Franch. decis. 520. Muscatell. in praxi,
par. 3. Glof. Infantia, unum. 12. & Riccia col-
lect. 620. & longior terminus in criminalibus non
impartitur, quam fit datus in causa principali, ex
prag. 44. de offic. S. C. edita die 19. Augusti 1542,
& prima causæ cum termino ordinario terminata,
cum eodem termino ordinario procedi debet in se-
cunda instantia, Consil. Strab. refol. forens. cont. 2.
c. 154. un. 15. Mata in cap. 146. un. 9. tom. 4. Thor.
par. 3. comp. se 31. verbo. Appellatio, cum aliis ad-
ductis per Merium Burg. de modo proced. ex ob-
rupto cap. 33. num. 5. & q. 5. n. 313.*

Hinc causa in prima instantia si fuerit expedita
in Magna Curia de ordine illius Regentis, junctis
duabus Audientis Judicij, si appellari contingit
ad Sacri Consilium, eodem modo expediri de-
beat, hoc est junctis duabus Aulis ipsius S. C. ut
decisum fuit per Collaterale Consilium de anno
1633. in causa illorum de Palma, liquet ex actis. In
Banca Serine. Prout in incidentibus casuum
servari cernimus, que uti ejusdem naturæ, cujus
est causa principalis, illius naturam assumunt, teste
de Franch. decis. 511. un. 1. & tractantur etiā jun-
ctis Aulis, sicuti causæ principales, de Franch. de-
cis. 252. Reg. Rovit. in prag. 42. un. 3. de offic. S. C.
& in prag. 1. de caus. decid. Vide prag. 20. to. 2.
de suspici. Officiali.

Id tamen indistinctè non servatur, sed remitti-
tur arbitrio Præsidentis S. C. vel Collateralis Cō-
sili, qui, attenta casuum, & articulum quali-
tate, illarum unionem denegat, & concedunt,
proit fuit denegata per Spectabilem Præsidentem
in causa, junctis Judicibus duarum Audientiarū
Civilium M. C. expedita, Marii de Bononia uti
cessionarii Jo. Jacobi Lagomacii, & Procuratoris
D. Camilli de Montibus, sub die 20. Novem-
bris 1621, & confirmatum extitit memoratum de-
cretum per Collaterale Consilium, referente Dom.
Reg. Jo. Baptista Palmarella die 17. Februarii 1622,
pensis Actorem, à mandatis Scribam, ut constet

ex actis in Banca Aëtorum Magistri Izai, pro Amico, de qua meminit *Theor. rationem subdens, par. 3. compend. decif. 163. l. verbo, causa in prima instatia.*

13 *Georg. verd Obiectus in tradi, de jaram, calum. cap. 8. num. 11. scribit, quod causa primæ instantiæ, & causa appellationis, sit quidem eadem quoad merita causæ, & respectu rei, de qua agitur; ut addunt Xamar. de offic. Judic. & Advoc. par. 2. qu. 9. sub nu. 59. Cincer. var. lib. 3. cap. 16. num. 61. de lit. cont. Sayr. ad Massesb. singul. 63. Caddas in l. si caratorem habens, verb. per quod prius, jus recuperat, nu. 42. Sed tamen diversa quoad illa, & separata ea esse iudicia, insequitur Anichin. de pravent. injuria. cap. 2. dub. unic. num. 53. pag. 194. & ad materiam videndi Dom. R. Galeat. controu. 34. lib. 2. & Dom. Couffl. Martian. caus. 4. lib. 1.*

14 Sed redeamus ad nos, ritus itaque noster tradit, non appellari à mandatis M. C. V. sed præceptis condemnatoris, vel absolutoris, cuius attentione functione, à præcepto facto debitori confessio, juxta terminos *l. si debitori, ff. de Judic.* non licet appellare, ad effectum executionis impediendæ, ut notat Carav. in hoc ritu, & dixit in ritu 187. nu. 5. ubi nos ipsi scripsimus num. 4. Gallopp. in præx. S. C. par. 3. cap. 4. num. 33. Mæscatell. in præx. S. C. par. 7. Glos. condemnanda, nu. 121. tradens hujusmodi confessionem fieri in causis iudicis, non excedentibus duas uncias de quibus noster est summo in ritu 237 & in quibus proceditur sine scriptis, juxta *ext. Auth. nisi brevior, C. de sent. ex brev. rati, ubi Bart. dicit, habendam esse fidem in his causis iudici afferenti de confessione partis, quamvis illa in scriptis redacta non sit (& videndus Affl. decif. 21. nu. 5. in quibus restringitur res. in cap. quoniam de appell. teste Gabr. Saray. ad Matt. singul. 1. num. 10.*

15 Hæc Carav. non admittit, si in causa, portrecto libello, litæque contestata, in scriptis ordinariè fuisse, processum, ipsūque insequitur Reg. Sansel. in præx. Judic. se 3. 60. nu. 16. cui non inhaeret Mæscatell. in add. Glos. condemnanda, nu. 121. vers. Et licet Carav. si confessio esset formiter facta. Et an

16 vi ejusmodi confessionis obtentus coram Iudice factæ, possit proferri de Jure decretum condemnationis, inquit, Ovar. var. resolut. lib. 1. cap. 1. vers. Quinque, quidvis in criminibus, Beric. in cap. de his, de accusat. f. scilicet, de patr. potest. p. 3. c. 4. num. 70. quidvis si facta illa sit coram Iudice incompetente Valosc. consules. Lusitan. 69. nu. 5. Affl. decif. 175. Couvill. commun. contr. commun. quæst. 18.

17 Quando verò hoc præceptum habeat vim diffinitivæ, vel interlocutorię, ea possit impediri per appellationem, revocari, extrahant Marant. in præx. par. 6. tit. Denique fertur sententia, num. 6. & 28. Mæscatell. in præx. par. 6. Glos. petitur, sub nu. 32. proximi observantia hujus Ritus tradens, Gravet. ad Peffr. lib. 7. cap. 1. num. 21. Ann. alleg. 82. num. 4. & hujusmodi præcepta, non nisi interlocutoria esse Carav. probat num. 4. à quibus decretis interlocutoris, nisi vim retineant definitivæ, hæudquaquam appellari, defendimus suprà rit. 127. sum. 1. nec dici potest isthac mandata vim diffinitivæ habere, cum alia sententia non subsequatur, nam ex cap. 20. Cinc. Trident. sess. 24. de

reform. aperte constat, ut diver si poni, decretum habens vim diffinitivi, & alterum, completens gravem irremediabile per diffinitivam, Christin. post alios, dec. Belgie. 17. nu. 5. lib. 2. & si replicetur, unum illorum satis esse, ut appellare liceat, respondemus, id subsistere Jure Concilii prædicti, non hujus ritus, in quo tunc denegare appellationem placuit Regine Joanne, & quæ mandata possint fieri in confessis. Videas Glos. in Lde. biteribus, ff. de re judic. & in condemnatione postea pro contraventione mandati, quo ordine procedatur, me docet Reg. Sansel. dec. 142. nu. 3. & pro contraventione contra Neapolitanos, an exequatur poena pecuniaria, idem Reg. tradidit, decif. 39. num. 34. & multa de confessione judiciali.

21 exarant Gallopp. videndus in præx. S. C. p. 2. in, tegro cap. 21. Acus mænt ad Cypc. dec. 71. à nu. 1. & dec. 179. à nu. 1.

22 Sunt, & alia decreta appellationem suspensivam non admittentia, quorum aliqua hoc in Ritu meminisse, contenti erimus, potissimum, illud

33 expulsiōis, & extractions in domo, Barin. l. 1. C. de stud. lib. 11. Bal. in Lancia, C. ff. de moment. possess. Gramm. conf. civil. 111. in fin. dec. 38. num. 15. Rara. dec. Bonni. 115. num. 10. Caroc. dec. 19. num. 34. Capill. dec. 42. Mænt ad Couffl. Paporm. cap. 70. num. 27. Reg. Sansel. dec. 127. nu. 3. in fin. & dec. 132. num. 3. p. 1. & in præx. Judicial. se 3. 60. num. 30. Ricc. dec. 272. par. 2. Novus in Rubr. prog. de appellat. num. 61. & diximus nos ipsi in Rit. 101. sub nu. 13. tom. 1. quibus, nullo modo licere fibro taliter damnato ad instantiam Doctoris, cui impedit studium, appellare, scriptis Salpad. de præstigi. Reg. p. 3. cap. 1. num. 66. quem insequitur Fursuell. decif. Catalen. 503. num. 5. lib. 2. nec retardatur decretum, condemnans ad domus pensionem, Theor. voto decif. 64. tom. 1.

24 A sententia quoque pro alimentis, appellationem non dari, neque in integrum restituti nem, colligitur ex *l. si quis à liberis, ff. si vel parent, ff. de liber. agnoscend. & l. si negat, ff. eodem, tit. Affl. dec. 152. Fontanet. dec. 296. num. 6. tom. 1. Corrocc. except. 44. num. 3. Philip. Knipfshin tradi de fideicom. famihar. nobil. cap. 11. de alien. fideicom. famihar. num. 316. Corcu. resol. 21. num. 1. Caluin. de acquit. lib. 1. cap. 72. nu. 22. Cujas. lib. 6. observ. cap. 29. Surd. de aliment. p. 8. priv. 60. & 96. Leancill. de privit. pauper. privit. 22. num. 3. Reg. Sansel. dec. 152. lib. 1. & in add. Reg. Martian. dispunt. ferre. lib. 1. disp. 18. num. 27. Viru. dec. 73. num. 4. Christin. dec. Belg. 160. num. 11. lib. 3. Jæ Guttier. præf. 49. lib. 1. q. 106. Reijsser. dec. German. 9. num. 7. lib. 2. Donad. de renunciati. lib. 1. cap. 4. num. 72. Gizz. ad Cypc. Latre dec. 119. num. 22. lib. 1. à quibus dissentiant Bora. dec. 69. num. 18. & alii, quorum opiniones conciliant Verell. dec. 14. 38. & 98. lib. 1. Milau. dec. 5. à num. 32. lib. 1. Acus mænt ad Gramm. dec. 58. num. 15. Borrell. p. 2. summo. decif. tit. 33. à num. 374. Roia dec. 527. sub num. 8. p. 1. tom. 2. in rectoris, notans, illam passim concedi à decreto illorum denegationis, Cachran. dec. 28. num. 20. amplians ad causam dotis, id, quod insequitur Gratian. dec. March. 72. declarat, procedere in sententia lata pro dote mulieris viduæ, aut pauperis, ut extendi possit nubere, vel se alere, & iterum tradit dec.*

214. num. 18. & confirmant *Pro. opin.* 57. à num. 3. p. 1. *Aff. dec.* 216. num. 1. & ibi *Ursill.* num. 3. *Ruginell. de appellat.* cap. 2. verbo, *Excoquitione sententia*, num. 23. *Bold. Novell.* in *trac.* de *dote. par. 9. privill. 7.* num. 3. *tom. 9. Barbos.* in l. 1. par. 2. num. 57. *fol. matrim. Episc. Caneus.* in *pract.* *fol. 43. 19. Murch.* de *acquir. posses. reman. 4. nu. 829.* *Sisimund. Scacc.* de *appell. q. 17. limit. 18. n. 3. & lib. 1. de Judic. caus. civil. cap. 97. num. 42. Borrell.* add. *tit. 33. num. 763. Palat. Rub.* in *cap. per vestrat*, §. 15. *colfin. de denat. int. vir. & uxar. nu. 3.* & non impediri ex appellatione excoquitionem sententia allocationis dotis, ob vergentiam viri ad inopiam, scriptis *Reg. Sanfelice. cit. dec. 322. tom. 1. & insequitur Papor.* in *prax. tit. 3. de ejecut. det. sub nu. 15.* nec per appellationem impediri fructuum dotis solutionem, notavit *Lancell.* de *attent. par. 2. cap. 12. limit. 24. à num. 2. post Aff. dec. 93.*
- 26 Ad hoc alimentorum causa esse privilegio munia, ut in iplorum legato debitoris facto, nullum jus illius creditoribus quatuor, notabiliter movet *Bal.* in l. *legatum in annos*, in 2. *lectur. fiv. in addit. vers. quidam tenent §. de capit. dimittunt.* *Reg. Sanfel.* add. *scilicet. 60. num. 3. vers. Curatellarius.* *Utrum*, & quando causa alimentorum dicatur pia, extriccat *Paul. Christin. decif. Belgic. 160. v. lani. 1.* Et notandum, maiora nobilibus constituenda, & taxanda esse alimenta, l. 1. §. *mulier*, l. *habitu* 4. §. *ferro*, §. *de vers. in posses. sed et si quid is*, §. *maucipiorum*, & *us. de mis. 3. l. cum plures*, 12. §. *in primis*, *Lator*, in *prinit. §. de aduoc. l. inter. Tirag. de nobilit. c. 10. num. 143. Celer. de process. exec. par. 2. cap. 3. num. 120. Munus de Eschor. de ratiocin. administ. cap. 22. num. 3. *Petr. Frits. de nobilit. concl. 33. lit. K. Nolden. de statu nobilit. 13. num. 93.* qui non tenentur comedere alium, cupas, panem atrum, sabaceum, caseum putridum, & alia cibaria, propria rusticorum, *Surd. de aliment. tit. 4. q. 18. num. 1. Tirag. add. loc. num. 143. Philip. Knipsch in trac. de fideicom. familiar. ubil. c. 7. de fine fideicom. missi. familiar. n. 42. & 43. Avus meus ad Capyc. decif. 90. n. 5.**
- 27 Nec admittitur appellatio iudicatione tutoris, *Leo decif. Valent. 151. lib. 2. & à sententia super mercede famuli*, *Anu. sing. 42. Maraut. de ordin. Judic. par. 4. dist. 9. num. 197. Gratian. dec. 53. num. 2. & 78. num. 21. Scacc. de Judic. lib. 2. cap. 5. n. 173. Milan. decif. 16. num. 53. lib. 1. Reg. Sanfel. decif. 132. num. 4. in fin. quod in paupere operatio carente, unde vivat, admittit *Boac. de famul. q. 222.* sed non placuit *Gratiano add. dec. 53. Rodoen. in trac. de symon. par. 2. cap. 25. cum paupertas in famulis presumatur*, *Majcard. de prob. concl. 1154. num. 1. lib. 3. dummodo intrā triennium salarium petatur*, restringunt *Dum. reg. 206. & Rebus. ad legem Gallia. tit. de sentent. provis. art. 3. Gloss. 7. nam, elapso triennio, illius petitio non admittitur*, *Fler. de Men. variat. lib. 1. q. 8. §. 2. nu. 41. P. Rebell. de oblig. inst. par. 2. lib. 4. q. 13. Martin. à Costa in add. ad trac. libellorum*, *annot. 79. num. 3.* & per annum tantum, notat *Avus meus ad Capyc. decif. 163.* & Romæ, biennio prescripti, sanxit *Bulla Pii V. 33. in Bullar. fol. 973.* cuius meminit *Gratian. add. decif. 53.* in foro tamen fori,*

- declarat *Cald. Peregr. de empt. cap. 24. num. 63. Flor. Men. add. q. 8. §. 2. nu. 22. Sancb. de matrim. lib. 7. disp. 37. num. 17. Crvall. in trac. de cogit. per viam violentia. par. 2. q. 13. & 114.*
- 28 Nec à sententia lata ad pias causas, quoad remorandum excoquitionem, *Rebus. ad Consil. Regn. Franc. trac. de sentent. provis. num. 38. to. 1. Gratian. decif. 100. num. 6. Danz. de pugna DD. tom. 1. tit. de legat. piis*, c. 4. num. 17. *Tiraguel. de privill. pia caus. priv. 153. Consil. Staibon. cont. 2. resol. 108. num. 12.* in qua lepidè inquirat, nihil illa concedatur à sententia, qua laicus fuit condemnatus ad solvendum decimas alicui Ecclesie, quod declarat *Pro. decif. 73. Avus meus ad Gramm. decif. 58. num. 15. Camilli. Borrell. & DD.* ab ipso adducti, *par. 2. sumum. decif. tit. 32. à num. 216.*
- 29 Hinc contra administratorem loci pii, condemnatum, ad reddendas rationes suæ administrationis, poterit Iudex à quo suam exequi sententiam, haud obstante provocacione, & appellatione, *Ruginell. de appellat. §. 2. cap. 3. num. 56. Scacc. eodem trac. de appellat. lib. 3. cap. 2. q. 17. limit. 29. Novor. decif. 48. Lancell. de attent. p. 2. cap. 12. limit. 19. Maufred. lib. 2. pract. concl. 5. super attent. concl. 112. Dum. Reg. de Marin. ad Ruperter. decif. 518. num. 1.* quod verò dicendum in quovis alio administratore, inquirunt *Caval. de tutor. & curat. num. 222. Lancell. d. cap. 12. limit. 19. Scacc. q. 17. limit. 29. num. 1. Eschob. de ratiocin. cap. 4. num. 5.*
- 31 Quod nos scimus servari inviolabiliter in Regno est, quod si Administrator rerum Universalitatis à Rationalibus electis, ad ejus computa videnda, fuerit significatus, seu condemnatus ad solvendum aliquam summam, & excoquitur realiter, & personaliter, juxta *prag. 21. de administ. universit.* non obstante appellatione, prekrita cautione in casu retractationis, *De Franch. decif. 347. Capiblane. de Baron. par. 1. prag. 16. à num. 81. & par. 2. cap. 92. à num. 1.* cuius meminit *Tru. par. 3. compend. decif. scilicet. 1. verbo, Appellatio*, *Novar. in prag. 37. de offic. Procur. Casar. & decif. 52. Reg. de Marin. ad Ruperter. dec. 518. num. 2. inquirentes*, num hoc vendicit quoque locum in *Ætariis Baronum*, & memorata municipalis latio juri communi concinit *Jul. Ferrer. in trac. de gabell. publican. & veltigal. num. 381. Bal. cons. 423. vol. 3. Ayman. Cravet. cons. 3. m. 1.*
- 32 Sed in admittitur à determinatione illius, cuius conscientia aliquid committitur, negativè simpliciter respondit *Corn. 349. sub nu. 6. Ampel. de Ferrat. in repet. l. 1. post num. 266. §. de iuro iur. Scacc. de appellat. q. 17. limit. 15. sub num. 3. Paul. Rub. resol. practica. cap. 21. num. 58. Aldrete de Religiosa disciplina tuenda lib. 2. cap. 28. num. 23. Salgad. in lebrinib. creditor. par. 3. cap. 13. à num. 36. Franc. Maria Prat. lib. 3. discept. forens. cap. 11. num. 16. & Thor. latè par. 3. compend. decif. scilicet. 1. verb. appellari in pass. Et quid in causa alicujus conscientia, commissa, inquit *Sesse dec. Belgic. 32. vol. 1.**
- 33 Nec à decreto quod hæret solvat expensas functionales, vel erogatas pro ægrotis, *Ruginell. in trac. de appellat. cap. 2. num. 20. & 21. Rebus. in trac. de sent. provis. in praxat. num. 39. casu 2. col.*

2. col. 1. pag. 229. *Revill. tom. 2. sum. dec. tit. 33. de appellat. num. 378. Sipsimud. de appellat. q. 17. limit. 45. num. 1. l. Pragm. tom. 1. de Regim. Reip. par. 1. lib. 8. disp. 24. §. 9. a n. 161. licuti, nec à decreto de apertendo testamentum, Bar. & Cast. in l. quisquis, Cod. quor. appell. non recip. Rebuff. de appell. art. 9. Gloss. num. 10. tom. 3. Menoch. de adisp. poss. remed. 4. num. 7. Marant. p. 6. ad. 2. princip. verbo, Et quandoque appellatur limit. q. n. 322.*
- 34 In causa Syndicatus neque appellationem admitti, ex l. nulli, ubi Gloss. & D.D. C. quor. appell. prag. 1. de Syndic. offic. docent Marant. in spec. rub. cit. quandoque appellatur, nu. 204. Alsfat. in prax. S. C. lib. 2. par. 1. Gloss. Sententia, à nu. 166. Rath. dec. 468. Ruginell. de appellat. §. 2. cap. 3. num. 382. Campan. ad consil. Mediolan. to. 2. cap. 35. Magistr. de Magistr. lib. 6. cap. 12. nu. 12. Reg. Revit. in prag. 1. num. 25. de appell. & declarat. Theor. par. 3. compend. decif. 363. 1. verbo Appellatio in debeat admitti, & verbo, Appellatio interposita à sententia, ad finem retardandi executionem sententiae, ex Corrab. fmg. 16. deducit Musa in cap. 7. Regis Martini, num. 154. tom. 3. Pragm. de regim. Reipub. tom. 1. par. 1. lib. 7. disp. 23. §. 1. à nu. 20. & disput. 24. §. 9. num. 154.
- 35 Et tandem inquirimus, an illa detur ad interlocutoria, interposita per M. C. ut expediatur citatio super tenore instrumenti, negativè decifum tradit Theor. voto 84. num. 295. par. 1. & videnda scripta à Præs. Merlino lib. 1. contrav. forens. cap. 74. & à nobis ipsis in Reu. 166. Betam tamén interponitur ab indebita citatione, Theor. par. 2. compend. decif. verbo, Appellatio, de Angelis in Prato. C. in l. §. Clericus, C. de Episcop. Aud. n. fin. Dam. ad Gram. decif. 35. 336. & qualis hoc casu fiat decreto à Domino Præside S. C. & quomodo, & quando impleri illi debeat, indicant Anichin. de praxent. infir. cap. 2. dub. 4. nu. 126. F. Affl. contrav. cap. 48. num. 63.

R I T U S CCLVII.

Item in causis duarum unciarum civiliter petiturum, non appellatur.

S U M M A R E R U M

- 1 Petas Ritus præ modica summa ad Judicem superiorem provocari, & ratio redditur.
- 2 Ubi iste Ritus comprobatur ut, contentio videtur inter Marant. & Corro.
- 3 Praxis involvit, ut sententia M. C. F. infra duas uncias hodie exequatur absq. cautione, & sententia admittitur, non remota executione sententia vel decreti.
- 4 Quæ verò sint causæ breviores, & minima, indicatur, remissivo.
- 5 Uncia cujus sit valoris.
- 6 Non conceditur appellatio suspensiva à sententia M. C. F. continentibus summam ducatorum centum quinquaginta infra, vigore prag. 3. §. 4. de offic. S. & C.
- 7 Quid in sententiis Regiarum Audientiarum.
- 8 Errant nonnulli credentes, ex mem. prag. 3. §. 4. corrigi hujusmodi Ritus sanctionem.
- 9 Sententia non specifiens quantitatem, sed solam speciem, seu factum affirmabile, comprehenditur sub cit. prag. 3. §. 4. dispositione.
- 10 Quid si lite pendente recipiat majorem affirmationem.
- 11 Si quantitas cum interesse excederet summam ducatorum centum quinquaginta, sententia non exequitur.
- 12 Non verò, si cum expensis, quantitas condamnatoria excederet metam appellabilem.
- 13 Quid si sententia continet duas, vel viginti quinque uncias, nec plus, nec minus, an exequatur.
- 14 Antefatum, attenta Reg. Pragmatica, quomodo liquidari debeat in dote ducatorum quatuor mille.
- 15 Quid si sententia excedat in modica quantitate.
- 16 Ador valeat in iudicium appellations interposita, renunciat quantitati excedenti metam appellabilem.
- 17 Causa ducatorum mille, si cum interesse ascendere possit ad ducatos bis mille, ex Reg. Pragm. debet expediri, iunctis duabus classibus S. C.
- 18 Ador, si in ipsius libello, ante sententiam, petierit condemnari Regem infra summam, remittens plus debito, sententia non obstante appellatione, exequitur.
- 19 Si diversa summa fuerint cumulatæ in eodem libello, ex diversis actionibus proferentes, si quilibet in se viginti quinque uncias non excedat an appellationem admittant.
- 20 Si cum unimare, in qua non datur appellatio, sit mixta aliqua res magna, an executio concedatur, quoad partem inappellabilem.
- 21 Ut possit à sententia appellari, vel non, attendi debet quantitas in sententia contenta, non in libello petita.
- 22 Cognitio incidentis utrùm sententia appellationis suspensiva copax sit, speciet ut ad Judicem à quo?
- 23 Executio sententia, seu decreti M. C. F. infra summam, qua, non obstante appellatione, conceditur, non admittatur, si de nullitate fuerit dictum.
- 24 In Causis Ecclesiasticis plures sunt casus, in quibus per appellationem non retardatur executio.
- 25 Præsertim, ne datur, nisi devoluta, à collatione Parrocchialis.
- 26 Nec ab excommunicatione, cum aliis ad materiam.
- 27 Sed an recipiatur à decreto visitationis, & correctionis morum.
- 28 Etat Ritus pro modica summa, ad Judicem superiorem provocari, & prondè negat appellationem in causis duarum unciarum; finis, nisi fallor, est, nè lites in longum protracti videantur, ac tradita per Rebuff. in Comm. ad Consil. Franc. in tract. de sentent. exequ. artic. 12. Gloss. 1. nu. 5. col. 1. Ruginell. in tract. de appellat. §. 2. cap. 3. num. 604. in verbo, Medicum, & quæ mutuis conventionibus finiri possunt, in controversiam facilius reducantur, & plus expendatur, quam valeat

leat tota causa, l. mediterranea, Cod. de anno. & tribu. lib. 10. Auth. nisi brevioris, C. de sentent. ex brev. recit. Novar. in prag. 6. collect. 7. num. 5. de appellat. quæ fori facies efficit, Magistratus in nullis momenti re deditos, intueri, & gravissima quæque negligere? Nolo tamē ego, ut minima despiciantur, & jus suum, quantumlibet exiguum alicui præteratur; Oculi. n. Principis, ejusque iudicium cuncta perfruant, s. d. prudentia sunt, & ut, par est, iudicia proferenda.

Verumne gravem fore videtur hanc rem, cuius tenuitas per se patet: quæ sit huius *Ritus* observantia, explicamus; Etenim si usus iste *Ritus* comprobetur, contentio videtur inter *Marant.* in prag. p. 6. vers. Appellatio, verbo, 21. *litum.* num. 356. & *Cerav.* qui *Marant.* facile redarguit in hoc *Ritu* sub num. 1. quāvis modestis utens verbis reverenter loquens, & *Cerav.* contra *Marant.* inhaeret *Borrell.* p. 2. summ. dec. tit. 32. de sent. excoct. ad num. 31. quin, & veram *Cerav.* perquirens in hac re sententiam, intricatē satur distinctionemque admittit illam qua potius defenditur assertio, *Marant.* quam impugnetur, ait enim, praxi obtinere esse, ne appellatio suspensiva admittatur in causis duarum unicarum, virtute huius *Ritus*, utique verò devolutiva, cuius quippe distinctio divinatoria citius, quam vera censenda est, præsertim qua verbis *Ritus* refragatur simpliciter, absoluteque negantibus appellationem in eo casu. Attamen, si illa concedatur, utique vera scriptis *Marant.* usu non vidisse probari inquiriens, ut illis in causis appellatio deur quandoquidem, semota & non impedita sententia executione, corporo sensu videt denegatam appellationem, nihil curans, & perquirens si, illa non obstante, agitur causa in secunda instantia.

Vera tamē praxis inolevit, ut sententia M. C. infra duas unicas hodie exequatur absque cautione & appellatio licet admittatur, illis non remoretur executione, ut testatur *Reg. Sanfelice* in noviss. add. ad dec. 94. to. 1. *Anus meus* ad *Capyc.* dec. 92. num. 1. *Episcop.* *Ricc.* collect. 183. par. 1. *Mascatel.* in prag. S. C. lib. 1. par. 7. *Cleof.* condemnando num. 116. omnes huius *Ritus* memores, chim. n. in minimis iniustitia reperiri possit, sicuti, & in maioribus, meritis, & in illis cadit appellatio, *Seace.* de appellat. qua. 17. *litum.* 40. num. 17. ad fin. *Givard.* singular. 19. num. 3.

4. Quæ verò causæ breviores, & minime dicantur indeant *Seace.* de iudic. caus. civil. lib. 1. cap. 53. sub num. 15. *Marchesani.* in tra. de commissi. par. 1. commissi. 2. *avocat.* causa cap. 1. num. 9. *Mouch.* de arbit. iudic. cap. 72. num. 10. *Marant.* conf. 34. *Anus meus* ad *Gramm.* dec. 34. ad n. 24. & diximus in rit. 115. l. 1.

5. Unica verò cuius fit valor? *Itius* *Itius* de *Anon.* in cap. statimur, proprii num. 17. affirmare, unicam, nisi de libra auri loqueretur nam illa septuaginta duabus constat aureis Adde *Olivum* ad *Ritus* Curia Archiepiscopalis Napol. 25. num. 2. nolque admitti nius, libram Romanam duodecim unicas habuisse, scilicet dragmas 96. post *Georgium Agricola.* in lib. 4. & 5. de mensuris, & ponder. atque *Covarr.* in tra. collationis veterum *Itius* lib.

numismatum cap. 2. sub num. 4. & sic vetus uncia Romanorum octo dragmatum erat, caudemque cum illa esse, quæ nunc utimur, auctorantibus *Leonardo Fortis*, *Aliciano*, & *Budeo*, exatit *Covarr.* end. in cap. 3. nu. 1.

6. Neque conceditur appellatio suspensiva ab alia, quamvis sententia M. C. V. ad ducatis centum quin quingenta infra, quarum executio non retardatur, præstita tamen cautione, ut in prag. 3. 6. 4. de effie. S. C. cuius conditor fuit Don Petrus Alfin de Ribera, Dux de Alcala, pro fit sententia Regiarum Audientiarum, Calabria idrunt, Bari, Apriuti, & Basilicata; ad causam ducatis infra, aliarum verò Audientiarum ad ducatis quinquaginta, vigore prag. 7. 8. & 9. end. tit. de effie. S. C. quarum meminit *Anus meus* ad *noviss.* *Capyc.* dec. 29. sub num. 1. Unus male sentit nonnulli, credentes, ex *mem. prag.* 3. 6. 4. huius *Rit.* corrigi dispositionem, qui suum robur retinet in ealu, de quo loquitur *Ricc.* in add. collect. 133. modo quo diximus.

9. Hæcque locum vindicare, Etiam si sententia contineret rem, quæ non esset maioris estimationis, advertit *De Franch.* dec. 308. & ibi *Fiscus* quem insequuntur *Reg. Sanfelice* in add. noviss. ad dec. 94. vers. & ad sententia tom. 1. *Ricc.* in *memor.* collect. 183. quamvis illa recipere, lite pendente, majorem estimationem, *Borrell.* in summ. dec. tit. 41. n. 8. to. 1. *Gallup.* in prag. S. C. par. 3. cap. 8. nu. 47.

10. Verum si quantitatis principalis interesse, vel fructus liquidandi, lite pendente, decessu excederent metam appellabilem, eum principali forte appellatio concedenda esset, noant *Marchesani* de commissi. tom. 1. tit. de commissi. appell. in *Ron.* Curia, par. 1. cap. 5. num. 56. *Gratian.* dec. 226. n. 4. post alios, *Quosda* dissent. quotid. *jur. differt.* 11. num. 56. *Ricc.* cit. collect. 183. *Gallup.* add. loco, nu. 48.

11. Sed expensis litis non accumulari cum quantitate condemnatoria, ad constitutionem metæ appellabilis determinavit Senatus Sabaudia: resse *Ant. Fabr.* in Cod. lib. 7. tit. 15. *diffin.* 16. confirmant *Touss.* de *præsent.* par. 2. cap. 61. num. 16. *Marchesani.* in tra. de commissi. appell. super divers. cap. 28. num. 30. pag. 300. in 2. edit. P. *Franch.* to. 1. de regim. Reipub. p. 1. lib. 8. disp. 24. §. 1. num. 62.

12. Quod si sententia M. C. V. continet duas, vel viginti quinque uncias, nec plus, nec minus etiam sub nostro *Ritu*, vel *memor. prag.* 3. 6. 4. sanctione respectiva comprehenditur, *De Franch.* dec. 703. *Reg. Revit.* super eadem prag. 3. num. 11. *Franch.* de Petr. conf. 33. num. 10. *Anus meus* ad *Capyc.* dec. 29. conciliat *Reg. Helvetic.* Cap. 19. *Latro* dec. 49. lib. 1. ad intellectum prag. 1. sub tit. de donat. propri. *unpr.* disponentis, quod pro dotibus duatorum quatuor mille infra, autem sit tertia pars dotis in virgine, & medietas tertiae partis in vidua, & pro dotibus ad ducatis quatuor mille, ad decem mille, sit quarta pars in virgine, & medietas quartæ partis in vidua, quod si dos fuerit duatorum quatuor mille, nec plus, nec minus, esse antedictam tertiam partem in virgine, & quartam in vidua decimus *Reg. Cap. Latro* testa-

- tur in S. C. de anno 1636. in Banca Solatiū, de qua decisione meminit, & camque scribit Thon. in *compend. decif. par. 3. fect. 2. verbo. Quarta, seu em-
sefium*. Idem adduci potest in furto commisso in angustali, vel in unica, quod iudicatur, ut infra, ad penam irrogantem, *Campagna. in cap. ad hoc nu. 7. de furt. quomodo refert Auzimicus add. loco*, & de subscriptione testium, loquitur *Frezza. de present. instrum. p. 4.*
- 14 Quid verò si excedat sententia summam in modico, exequi nō debeat? negativè ex *Rebuff. tradit Carviti. in hoc rēnu. num. 7. quem in-
sequitur, & refert Barfus. conf. 167. n. 41. vol. 2.*
- 15 Sed apud eundem de Franch. *decif. 141.* con-
troverfium fuit an valeat Actor in prejudicium in-
terpositæ appellatōis, interesse sibi restringi, ex-
pofcere, & renuntiatio quantitas, excedentis
metam appellabilem, jure fufiftat, & negativè
refolutum fuit, id quod infestat *Anna fingul.
468. & 469. Reg. Rovit. in cit. prag. 3. num. 8.
de offic. S. C. Maj. ill. ad Cap. dec. 17. num. 2. &
sub num. 9. Maftrat. in prax. civil. Glos. condem-
nando, n. 109. & 117. Reg. Tap. lib. 3. Jur. Regu.
super Conf. Inftitutorum robur, pag. 158. Reg.
de Marin. ad Reverter. *decif. 49. in fin. Confil. Ho-
diern. ad Sord. decif. 143. num. 6. Regent. Mar-
cian. tom. 1. disp. 16. num. 22. & decifum tradit
Gutterius de actibus jurat. *traç. tom. 3. par. 1. c.
5. num. 24. Horat. Carpani. Super flat. Mediolan. c.
25. pag. 221. Anni memi. cit. loco sub num. 1. in-
quiens, si caufa fit ducatorum mille, sed una
cum interesse, aſcendere poſſit ad duos, an fiat
junctis duabus aulis quaſi duorum mille, ex
Reg. prag. & Anni mei meminit Piſconti ad Franch.
cit. dec. 141. & affirmative in hoc reſpondet, cum
Anna fingul. 456.***
- 17 Memoratâ tamē de Franch. aſſe clarifigno. Tri-
nam reſtringimus, ſi ipſomet libello, autē ſentētiā
Actor petierit, condemnationem faciendam eſſe
inſrâ talem ſummam, nempe, ducatorum centum
quinquaginta, namitens, ſibi renunciatus plus de-
bito, tunc namque ſententia, hâud obſtante ap-
pellatione, exequeretur, ex Reg. Rovit. cit. loco, nu.
317. Maldonat. in ſua ſylv. reſp. 15. qu. 7. num. 7.
Moccia ſylv. c. 17. nu. 28.
- 18 Quin diverſæ ſummæ cumulatz in eodem li-
bello, ex diverſis actionibus proſequentes, ſi quali-
bet in ſe viginſiquinque uncias non excedat, ap-
pellationem non admittunt, *Tondut. de prævent.
par. 2. cap. 61. num. 8. & 12. Secc. de appellat. qu.
17. limit. 6. membr. 9. num. 17. Salgad. de Reg. pro-
ſe. par. 2. cap. 7. ex num. 68. Bonadill. in poli. lib.
3. cap. 8. num. 222. Reg. Rovit. add. loco, num. 12.
in fin. D. Ferr. Queſada diſp. 11. nu. 68. Praſ. D.
Gregor. de Gannover. dec. 28. nu. 7. & videnda tradi-
ta ab Alex. conf. 97. lib. 7. Tiraquell. de retrac. to.
2. §. 2. num. 22. Cabed. part. 1. decif. 31. à num. 1.
Reg. Marcian. add. diſp. 16. num. 8. unde ſi cum*
- 19 minimis, in quibus non datur appellatio, ſit mi-
ſſa aliqua res magna, adhuc denegatur appellatio,
quo ad iſam, dummodo utraq; ſumma ſit lepa-
ſatim petita, ut propterea poſſit dari executio,
quoad partem inappellabilem ſicuti accidere po-
teſt in ſententia condemnante ad poſſeſſionem, &
ad fructus, nam conceditur appellatio quoad fru-

ctus, & negatur quoad poſſeſſionem, *R. Cappe. Laur.
confult. 88. nu. 8. tom. 2. Reg. Sanſel. dec. 94. part. 1.
antē ipſos, Ripa in cap. ſapi. sub nu. 102. de reſtit.
ſp. ſoliat. Roland. conf. 77. nu. 13. lib. 2. Covarr. pro-
ſe. quæſt. cap. 23. num. 28. Menoch. de adpſicand. poſ-
ſeſ. remedia. qu. 100. declar. 7. num. 869. Marant.
p. 6. act. 2. princip. verbo, Et quandoque appellatio
num. 309. Urſill. dec. 77. sub num. 8. & decif. 269.
Anni mei ad Cappe. decif. 34. nu. 1.*

Hinc Carviti, in hoc rēnu. num. 21. quem poſt
alios, citat F. Fraſſ. tom. 1. de regim. reſp. p. 1. lib.
8. diſp. 24. §. 9. nu. 62. ſpecificet loquens de ſentēti-
æ condemnationis unica ſententia pro una cauſa
ad decem, & pro alia ad octo, ex *Rebuff. ibid. cit.
dicat, eſſe exequendam, nec fieri coactionem,
illum inſequitur, & laudat Thon. rot. 64. num. 63.
p. 1. & idem Carviti. num. 10. formaverat quæſti-
onem, ſi erat, exequutioni mandanda ſententia,
provocatione non obſtante, ſi pro locatione trium
annorum debeantur ſex uncie, & conſequat quod
ſi actor diſtinguit annos, exequi poſſit, quia tot
ſunt ſententiz, quot ſunt anni, & conſecutus tra-
dit à Caroco. de locat. & conduç. p. 4. tit. de ne-
ceſſ. uſus, & qu. 13. nu. 17. Jo. Ferrer. in traç. de
appellat. num. 153. Lac. Fer. in praxi Cap. ſori
lib. 4. cap. 6. num. 4. Merſin. decif. Lucenſ. 24. nu. 6.
Augel. Aratin. conf. 27. nu. 9. Mantie. de tacti. &
ambig. convent. lib. 5. tit. 4. nu. 24.*

Roman. propterea notat in ſingul. 41. quod ſen-
tentiâ lata in duobus quinquaginta diverſis a ju-
dice, qui de quinquaginta ſcōrum cognoſcere va-
let, iudicis ſit electio, in quibus quinquaginta ſen-
tentiæ ſuſſistere debeat? Vide Franch. *decif. 710.
sub nu. 12. Reg. Lannar. conf. 33. ex num. 16. Epou-
lib. 19. tit. 1. arret. 29. Soland. conſil. Sabaud. tit.
de forma proc. in cauſ. appell. Glos. 54. nu. 3.*

20 Ut autem poſſit à ſententia appellari, vel non,
attendi omnino debet quantitas in ſententia con-
tenta, non in libello petita, *Bart. ex illo tex. in l.
in efferendis. 35. C. de appell. nu. 1. & ibidem Paul.
de Caſtro nu. 2. Affli. decif. 393. nu. 3. Amat. de
ciſ. 5. nu. 2. Fontanell. decif. Carbal. 259. tom. 1. re-
precheuens, decif. ſeq. num. 13. & 14. Bevadill.
contrarium ſentientem Myſing. cent. 5. obſerv. 83.
nu. 3. Queſada add. loco, sub nu. 55.*

21 Cognitionem autē incidentis, utrum ſenten-
tiæ appellatōis ſuſſeſſive capax ſit, ad iudicem
à quo ſpectare, deducitur manifeſte ex finalibus
verbis decif. de Franch. 141 & expreſſe tradita
*Cancer. variat. p. 3. cap. 18. nu. 28. Secc. de appell.
qu. 1. art. 1. Caſſill. decif. 42. concinunt tradita à
Caſar. Barz. decif. Bonu. 45. n. 7. id quod non proce-
dere, erodimus, ſi dubium ſit, an cauſa excedat,
vel non, ſummam, ex Muck. Ferrer. in 1. par. ob-
ſerv. cap. 5. Affli. in prax. iudic. §. 31. cap. 2. limit.
2. num. 8. in fin. Laucell. de attent. appelland. cap. 12.
limit. 6. nu. 48. & videndi Auguſt. Barz. in
tegra quæſt. famil. 99. Jo. Gutter. de juram. confir-
mato. par. 7. cap. 5. à num. 15. Fontanell. in memo-
ratis decif. 259. & 260.*

22 An verò exequutio ſententiæ, ſeu decreti M.
C. V. inſrâ ſummam, ſicuti conceditur, non ob-
ſtante appellatōe, ſita admitti debeat, ſi de ea fue-
rit de nullitate dictum; contrarium vidi, ex quo
nullitas ſpecieſ eſt appellatōis, *Reg. Rov. in prag.
5. nu.*

g. nu. 24. de offic. S. C. *Girba decif. 70. nu. 13.* & in terminis tradit *Selle in trañ. de inhib. cap. 5. §. 5. nu. 5.* Contrarium tamen respondi, ex quo casus iste est omissus in *prag. 3. §. 4. de offic. S. C.* cuius functio loquitur de appellatione, & prohibita appellatione in executivis, non censetur vetita nullitatem propolito, tradunt *Gnid. Papa decif. 38. Ripel. varior. resol. cap. ultim. num. 427. Cacer. varior. resol. part. 3. cap. 18. in quib. caus. non lice. suppl. nec appell. num. 21. Reg. de Ponte decif. 30. nu. 12. Ricc. colleñ. 770. circ. fin. Fontanille dec. Cathal. 26. num. 22. & decif. 288. num. 7. lib. 1. A. vus meus ad Gramm. decif. 58. num. 15. & firmat Thor. part. 3. comp. decif. 58. 1. verbo, Executio sententia lata, & var. 12. to. 1.*

23 Jure insuper Canonico, atque in Curis Ecclesiasticis, alii complures sunt casus, in quibus executio non retardatur, non obstant provocatione facta ad majorem Judicem, quorum aliquos tetigisse, recordamur, aliis in locis, potissimum, nã datur, nisi devolutiva à collatione Parrochialis, juxta cap. 18. *Concilii sess. 24. de reform. & Bul. lani Pii 7.* scilicet, quando habito concursu, & uno tamquam idoniore electo provocatum fuisse scitis autem si à sententia de instituendo unum ex presentatis contententibus ad invicem de jure patronorum, sive de majori numero vocum, aut alia quavis ex causa, præter antedictam electionem de majori idoneitate concurrentium, ut Patribus illis prudentissimis Rota visum est, respondere, *ceram Sanctiss. Jac. Baptista Pamphilio illius Tribunalis tunc Auditore, deinde Summo Pontifice Innocentio X. in Placentina Archiepiscopatus 4. Julii 1614. num. 2. que inter congestas à Farinac. est dec. 656. p. 1. to. 2.*

25 Item ab excommunicatione Interposita, neque suspendit, idque probavit *Episcopus Campanili in divers. rub. 11. cap. 15. num. 41. & 54. & ad Olivam super rit. 3. Cur. Archiepiscopus.* ita quod, appellatione parvipensa, convoke liceat ad affixionem cedulorum, ut iubei *Copan. nu. 42.* Videantur omnino *Farinac. in 3. to. qn. 101. & nu. 67. Ricc. decif. 28. decif. 215. par. 2. & p. 1. prax. Ecclesiast. resol. 437. Moderatus varior. resol. lib. 1. cap. 710. nu. 12. P. Aviler in trañ. de censur. par. 2. cap. 5. disp. 5. dub. 11. vers. prima conclusio, August. Beron conf. 45. nu. 29. lib. 2. Reg. de Morin. lib. 1. quotid. cap. 113. plures distinguens casus, necnon ad Reverter. decif. 49. nu. 1. & Ventriglia in prax. var. notabil. annos. 7. §. 1. & nu. 12. lib. 1. Unum nota in hac materia, quod terminis decem dierum ad appellandum à sententia excommunicationis, lata sub conditione, non dicitur, currere à die latus sententia, sed à die purgatione conditionis, *Bal. singulari præconizans, in cap. pastoralis, §. prax. reu. num. 10. de offic. delict. Officib. decif. 146. nu. 7. Lancelletti de assensu. 2. par. cap. 12. limit. princ. 21. nu. 40.**

26 A decretis verò in visitatione prolatis, similiter effectus non suspenditur, executio, sed jurisdictione tantum in alium dilatur, nisi de gravamine per diffinitivam irreparabilis agatur, vel cum visitator, citata parte, & adhibita causa cognitione judicialiter procedit, tunc enim appellationi locus erit, etiam ad finem retardandi, ex decreto Pontificio, rescripto per *Guenn. in prag. Archiep.*

Tom. II.

pisc. cap. 88. vers. in causis, sub num. 41. Cuius insuper decreti virtute, neque à decreto correctionis morum, quoad effectum eundem suspensionum, sed devolutivum dumtaxat, admitti poterit appellatio, cuius verba cum generica sint, nulla præmissa distinctione Regularium, & Secularium Clericorum, in ambobus vendicare sibi locum existimamus, quamvis crediderimus à correctione morum, & sententia corrigente Regulares, ac penitentiam inferente, ad quæcumque effectum veritatem esse appellationem, ut optime dixit *Rota eorums Orano in decisione 15. num. 6. inter relatas per Farinac. tom. 1. par. 1.* Et videndi ad hanc materiam sunt *Aleas. conf. 68. num. 9. lib. 6. tom. 2. Thom. Vas alleg. 70. num. 5. tom. 1. Berbol. in remission. cap. 1. quàm in sess. 24. cap. 10. Curia Philippica p. 1. §. 7. nu. 10. Fragos. de regim. Reipub. par. 1. lib. 3. disp. 24. §. 9. nu. 152. & 153.*

RITUS CCLVIII.

Item non appellatur ab omnibus sententiis absolutivis latis per ipsam Curiam ex mero officio, vel ex denunciatione criminaliter procedendo.

SUMMARERUM.

1. *Figure Rituum Fictus non valet appellare à sententia absolutoria.*
2. *Quod servatur in tota Italia, & in Gallia.*
3. *De jure communis illi à denegatur appellatio.*
4. *Fictus in criminalibus non habet repulsum, nec terminum ad magis impugandum, & ad examinari faciendum.*
5. *Fictus in Regno etsi non appelles, poteris tamen dicere de nullitate sententia, & etiam habet recursum.*
6. *Recursus species est appellationis.*
7. *Tanta virginitas in Regno illo judicatur, ut ipse pendente, supersedendum sit in causa.*
8. *Sed an possit Reus interim fidejussoribus relaxari?*
9. *Premis concedendi recursus recusat.*
10. *Fictus, damnum si nocere gravatur, recursus obtinet.*
11. *Recursus, quoad tempus terminationis, & executis regulatur ad instar appellationis.*
12. *Multa de voce, Recursus, remissio traduntur.*
13. *Et an illa sit mora, vel cognitio de jure civili, & canonico.*
14. *Fictus insuper etsi non appellat, tamen, inquisito appellante, intelligitur, adhibere appellationi.*
15. *Quod restringitur, existente parte, qua querelam exposuit, & non appellavit.*
16. *Quotiescumque in causa criminali proceditur non ex officio, sed ad instigationem partis querelantis, partem in Iudicio facientis, fisci jura silent.*
17. *In Tribunalibus hujus Regni inolevit praxis, quod, existente accusatore, non liceat fisco novas producere probationes in criminalibus.*
18. *Prohibita appellanti parti, confusus prohibita, & fisco.*
19. *Fictus an possit persequi appellatum, si Reus appellans appellationi renuntiaverit.*

- 20 Appellationem à socio interpositam socius prosequi, an valeat, si appellans cum Adversario se componat.
- 21 Fisco liceat nec extra tempus appellationis ab inquisito interpositam illam prosequi.
- 22 Adhuc appellationsi esse faciendam infra decem dies.
- 23 Tempus decem dierum currit ad beneficium fisci statim lata sententia, & quot.
- 24 In Curia Baranum, an Fiscus, seu Curia conditor in criminalibus, per viam adhesionis, possit petere in secunda instantia, quod augetur pena.
- 25 Curia conditor an valeat de nullitate dicere, & remittere.
- 26 Fiscus an appellet ab interlocutoriis.
- 27 Mentio sit decreti Regia Audientia prolata, referente Dom. Auditore Ritu Pepi, in causa subditorum Comitum Comptia, à Caravita in hoc Ritu n. 2. relati.
- 28 Marius Pepi est unus ex maioribus familia Dom. D. Caelia Pepi, Auditoris uxoris, filia Dom. Consil. Hortensii.
- 29 Marius fuit filius eximii Viri, Joannis Antonii Pepi, vulgo dicti Piperone, qui libellum edidit. De omni vero officio, ad bene, beatique vivendum.
- 30 Fratrem habuit Sertorium, virum eruditione excellentem, Latine, Græcæ, Hebrææ lingua alit imbutum, quem non erudit, ingeniorum illud lumen, Marius, suum indigitorum Præceptorem.
- 31 Autor referit factum causæ, de qua nuntiavit Caravita, remissionis petita vassallorum Comitum Comptia, & qua. Marius mirabiliter egit, ex quibus dignoscitur fortitudo, virtus, integritas, ac illius constantia.
- 32 Quia, his virtutibus à Regni Prorege perspectis, illum laudibus effecit, maximeque pecunia donavit.
- 33 Ex his discant Principes, magni facere Judices talibus virtutibus praditos, & ministri, obsequii superiorem ordinibus, cum insigni videntur.
- 34 Prorex ille Marius statim Judicem M. C. P. in criminalibus constituit, atque ad Catholicam Majestatem literas misit, ut illius virtus apud illum bene præposita esset.
- 35 Missus fuit Marius, vin Ephesus, ab Exc. Dom. Petro de Toledo Prorege, ad tuendam capitalem causam Garzia de Toledo filii, apud invictissimum Carolum P.
- 36 Ob cuius insignis patrocinii mercedem, retulit, ut a quoque Excellentissima Tolotana familia stemma suis addere iugubus.
- 37 Creatus etiam fuit totius exercitus Generalis Auditor in latine.
- 38 Denique multis post honoribus, creatus Advocatus fisci, renuntiavit bonori, mandum reliquit, ut Divina Majestati vacaret.
- 39 Dies atatis, & maritis, ac illius sepultura, indicatur.
- 40 Hujus vitam refert, potissimum P. Jo. Baptista de urso, qui referit inscripturæ factas nomine Dom. Consilarii Hortensii Pepi, in memoriam ejus majorum.

2 EX hoc Ritu, atque alio 261, colligi rectè potest, quod de Franch. decif. 148. sub num. 1. dec. 167. & dec. 479. num. 9. Trevis. in Ritu 41. num. 16. Campagn. sup. cap. 174. num. 16. Gramma. de

c. 14. Viri, d. c. 146. num. 5. lib. 2. Foller. in præd. crim. vers. Peni debitis forantur, num. 82. Ferriac. de var. ac divers. crim. g. 101. num. 32. Peregr. de jur. fisci, lib. 7. tit. 4. sub, num. 1. Lancelletti, Courad. de offic. Prætor. in causis, tit. de appellat. sub, num. 9. Borrell. in summ. decif. tit. 33. num. 748. p. 2. Novar. sup. prag. colle. 152. num. 3. Capiblane. de Bayon. prag. 8. num. 125. Mascari. in præd. crim. Rob. de injur. & fam. libel. num. 40. Reg. Sausflic. hujus Ritus memor, decif. 351. num. 19. lib. 3. Reg. de Marin. lib. 1. quod. cap. 150. dicunt, vigore Ritus, prohiberi fisco appellationem à sententia absolutoria, & non dissepit Cappe. in decif. 137. nu. 17. & decif. 144. (qui Ritus allegat, sed tamen loquitur de Ritu Sicilie ultra præd. teste Avo meo in add. ad eandem decif. 144. num. 1. Borrell. add. tit. 33. num. 749.) & hoc in tota Italia servari, scripsit Joseph Ludov. 2. Lucius. decif. 1. à num. 1. Boss. in præd. crim. tit. de appellat. num. 7. & in statu Mediolani, Clar. 94. num. 3. & in Flandria, sive Gallia inferiori, testatur Jodocus in præd. crim. cap. 149. sive de jure communi non denegari, probant Gohrsom. conclus. lib. 6. tit. de malef. concl. 14. Stephan. Guazain. in tra. de confisat. bonor. concl. 30. num. 1. Bajard. ad Clar. g. 94. num. 3. Joff. ed. decif. 29. Tbozing. decif. 21. Zerol. in præd. Episcop. verbo, Fiscus, Ferriac. add. loca num. 30. Borrell. mem. tit. 33. num. 748. & conf. 40. num. 59. Balth. decif. 29. Hieronym. Bucca. d. de fer. int. Judic. eval. & crim. diff. 174. num. 3. Sebast. Guazain. in tra. de confisat. bonor. conclus. 30. num. 1. Fontanella. de c. Cathol. 122. & 123. 10. 1. & decif. 412. & 413. tam. 2. suffragaturque text. in leg. illud la. 2. §. de appell.

4 Quia, Fiscum etiam in criminalibus, non haberi in Regno repuliam, cum illius loco habeat interrogatoria, illi denegari terminum, ad magis impinguandum, & ad exam. narr. faciendum ex Paris de Pæt. in tra. de syndic. in verbo, Inquisito, cap. 2. deducit Carav. in hoc Ritu. num. 3. cuius meminit Avo meus in ann. nov. ad Cappe. decif. 55. in fin. adducens etiam Campagn. in cap. plerique, Foller. in verbo, Concedatur repulsa, n. 2. & nos addimus novissimè Dom. Reg. de Marinis ejusdem Carav. memorem; ad Reg. Reverter. decif. 393. sub num. 1. vers. Tertio. Novar. de gravam. vassall. ra. 2. gravam. 162. n. 2. & Dana. 1001. 1. de pug. DD. tit. de offic. fisci, cap. 1. num. 3.

5 Verum in Regno quævis Fiscus non appellet, poterit dicere de nullitate sententiam, ut post Philipp. Franch. in cap. dilecto, vers. 27. principis queritur, de appellat. Viri decif. 378. num. 8. notat Borrell. additi. 33. num. 749. Foller. in præd. crim. d. verbo, 1. quis, num. 83. & confirmat Avo meus ad Gramma. decif. 14. num. 9. & provisiones Collateralis referunt Dana. add. cap. 1. tit. de offic. Fisci, num. 88. & tradit R. Cappe. Lestr. decif. 165. num. 24. Habere etiam illum recursum, per viam supplicationis, sibi reclamations, certum est, nam ita decif. in rebus prædictus de Franch. add. Adol. decif. 149. inibi præsertim explicans, & cit. decif. 470. num. 10. & 11. Masfili. ad Cappe. decif. 17. sub num. 9. & decif. 144. num. 1. Mascari. & Capib. cit. in locis, & concurat trad. à Jo. Grande, de Bello exultum special. 48. Tbor. par. 1. compend. vers.

10. *Appellari*, Reg. Revit. decif. 14. Reg. Sanfelice. decif. 4. num. 9. Reg. de Marinis tom. 1. quæst. cap. 3. 28. à num. 3. qui recursus species est quædam appellationis, ex l. non distinguimus, §. cum quidam, ff. de recept. arbitri, quin etiam totius Italie consuetudine concedi eidem Fisco recursum, post Gramm. eadem decif. 14. testatur Farinac. cit. q. 101. num. 32. & in Regno tantæ virtutis iudicatur, ut sit Fiscalis Auditoriarum velit illum potest, quæ in Magna Curia, & non alibi, facere potest, interea superscendum est in causa apud illud Auditoria Tribunal, tamen cum fidei iustificationibus relaxari in eo Tribunal interdum Reus possit, si Auditoribus videatur, ad formam Frag. Exc. Comitibus Lemus Junioris, uempe 11. §. 40. de offic. Jud. & provisiones rescribit Dana. cit. loco, à num. 52. & quomodo illi succuratur gravato de aliquis provisione expedita per M. C. indicat Carav. in hoc Rit. num. 5. & tangunt Feller in prax. crim. rub. penus deb. seriant. num. 44. Visconti ad Franch. decif. 120. & 148. & proxim recursus ostendunt Reg. Top. in cap. Regni plerumque consuevit, num. 4. Cyppe. Castro decif. 165. num. 19. tom. 2.
11. Dummodò fiscus notoriè se gravatum demonstraverit, nam alius recursus denegaretur, Franch. decif. 148. & decif. 370. & conserunt tradita à Guttier. prax. quæst. lib. 2. q. 120. praximq; demonstrat Massall. ad Cyppe. dec. 144. in princ. & distinguat Dana. add. c. 1. tit. de offic. fisci, à num. 36. Thor. par. 3. compend. decif. 381. verbo, fisci, inquirens, num prædicta procedant in Tribunali Regis Cameræ, & an à sententia impo- nente perpetuum silentium, valeat fiscus reclamare.
12. Ipsum verò recursum quoad tempus terminationis, & exercitii regulari ad instar appellationis, notavit Glos. in l. 1. C. de sent. Fras. Prat. Hypoll. de Marf. sing. 88 Boer. decif. 247. & distinguat R. Ro. viduamus, in cit. dec. 14. & dec. 16. n. 15. De hac voce, *Recurfus*, loquitur tex. in cap. fisci, de offi. & consilium tex. allegat Brun. de stat. verbo, *statutum*, in l. 1. c. de appell. &
13. multa de hoc verbo, *Recurfus*, habes ex Lancell. de attent. post inib. cap. 19. ubi, præmittendo, quid sint, quid significent, ac quomodo inter se differant, supplicat, reclamatio, querela, & recursus, de his dicit sufficienter, & eleganter fuisse prædictum per nostrum Morant. in 3. par. 6. par. princip. q. 1. num. 11. & 12. & proinde ad ipsum se remittit, & solum tractet de Recursu, & Jure misito, quia, Morant. ibi, loco Recursus, querelam posuit, & ista verba unum, & idem esse sentit, & ibi Lancell. à num. 2. istam vocem, *Recurfus*, dicit non esse novam, sed antiquitus cognitam, tam de jure civili, in d. l. 1. c. 1. quæ de Jure Canonico in d. cap. fisci, & multa alia de recurfu per plures numeros, & præcipue sub num. 22. dicit appellatione prohibita, non esse recursum inhibuit, & regulariter, ubi non datur appellatione, datur recursus, & esse communem opinionem, de qua dicit testari Alenoch. de arbit. Jud. lib. 1. q. 70. n. 24. & Brun. in d. tra. 3. de stat. in verbo, *Nullassa*, col. pen. vers. Item quæ- ratur, & ibi etiam Lancell. satis utiliter quæren- do, an, petito recurfu, sit interim in executio-

ne sententia superscendum, plures tradit regulas, inter quas, dicit, recursum succedere in lo- cum appellationis, eoque iurari, ut a. n. 7.

14. Fiscus insuper etiam non appellat, tamen, inquit, sito appellante, intelligitur adhæsisse appellationi, quamvis expresse non inhæreat, adeo quod possit pena augeri, ac si ad condignam minime fuisset condemnatus, ex pragmat. citata tempore Regis D. Joannis de Zúñiga, quæ est 7. sub rub. de appellat. cuius meminit de Franch. d. tra. decif. 467. num. 6. Masfril. decif. 158. num. 2. Masfrat. in tra. 3. de cognit. seu probat. delict. tit. de injur. num. 4. de Pontis de potest. Prærog. tit. de elect. Official. §. 1. à num. 52. & caus. 61. num. 58. & 59. Thor. par. 1. compend. decif. verbo, *Appellatio*, Capblanc. de Barus. pragmat. 8. num. 241. par. 1. quamvis de jure expressa requiratur adhesio, ex Lamplienre, C. de appell. Ludovic. Pegnera decif. 196. Christin. videndus dec. Belgic. 24. lib. 2. Ludovic. decif. 223. Mo- gen. decif. Florent. 8. & Rota in recent. decif. 4. par. 2. tom. 2. Prohibita enim appellatione, non censetur prohibita adhesio, ad tradita per Gimbred. decif. 30. num. 24. quamvis adhesio species videatur appellationis, Anton. de A. nat. res. 19. Anton. Monac. decif. Bonon. 47. quos refert Fouquet. dec. 122. n. 6. tom. 1.
15. Quamvis *pragm.* non procedere, quando adest pars, quæ querelam exposuit, & non appellasset, ex de Franch. cit. in locis, ac Reg. Revit. in pragmat. 8. de appell. notat Dom. Confil. 11 dierni, ad Sord. decif. 143. num. 13. & 14. & addo Fontauell. memorem add. decif. de Franch. in dec. 123. num. 16. tom. 1. R. Sanfel. dec. 22. num. 2. vers. Item accusator, Novar. in prag. 7. coll. 3. §. 5. de appellat. Ricc. collect. 3602. Jud. Prat. discept. forens. lib. 3. cap. 40. num. 78. Dana. add. cap. 1. tit. de offic. fisci, num. 74. Reg. Cyppe. Castro decif. 78. num. 10. n. 1. quamvis contrarium scribat Cabed. decif. Lucian. 190. par. 1. Etenim indubitat est, quod quocienscunque in causæ criminali proceditur, non ex officio, sed ad instantiam partis querentis, partem in Judicio facientis, si iura sileant, & cessent, non intelligitur §. 1. dicitur, l. si fisci, §. de iur. fisci, l. fin. Cod. de advoc. divers. Judicior. l. fin. Cod. si advers. fisci, Cabed. decif. 119. num. 5. par. 2. Garfia de nobilit. gloss. 3. in princ. num. 12. Larrea allec. fisci. 71. num. 4. lib. 2. ut propterea incon- cussa inoleverit in Tribunalibus Regni praxis, quod, existente accusatore, non liceat fisco novus producere probationes in criminalibus de qua fidem faciunt de Franch. in decif. 467. in fin. Reg. de Pente de potest. Prærog. tit. de elect. official. §. 1. n. 33. Reg. Revit. in cit. pragmat. 8. de appell. num. 1. Reg. Sanfelice. mem. decif. 22. num. 22. Prat. add. cap. 41. num. 93. qui lepide occurrit decisioni Senatus Pedemontani, apud Thesaur. 262. multaq; insinuat, forensi praxi collimantis, & de stylo Curiarum observanda.
16. Et notandum, quod, prohibita appellatione parti, prohibetur, & fisco, ad servandam æqualitatem, Mogenz. decif. Lucen. §. 8.
17. Sed si, ipso Reo absoluto, appellaverit accusans, qui deinde appellationi renunciaverit, in fisci præjudicium, subsistat ne renunciatio, & decilum affirmative, assensit de Franch. decif. 653. quamvis refert Carrob. in tra. 3. de Syndic. singul. 13. vi.

quo exstabat processus in ipsa Regia Audientia. Et quod in præfens ipse *Ærarius* latagebat novis hujus altitibus, ac dolosa depositione, vetera renovare vulnera.

Quoniam verò, ut continuè morte dictum Jacobum afficerent, confessione rati ficata, tres ei dices constituerant, quibus elapsis, capitis sententiam exequerentur, ut hoc pacto solus *Ærarius* & Capitaneus delinqueret omnino, & falsitas confessionis dregi amplius non posset ipsosquinocentes injuste vexarent. Petierunt propterea curari, ut Jacobus vivus ad Regiam Audientiam duceretur, ne morti prius traderetur, quæ ex ejus ore veritas exprimeretur. Ipse igitur Auditor decrevit, *Quod, visis actis, ac processu olim fabricato in ipsa Regia Audientia de homicidio in personam Notarii Alphonsi Tavani, posset, per ipsam Regiam Audientiam procedi ad informationem, quam pro Regia servitio instabat habere à Jacobo de Mola, subdito Comitibus Comitis, ut ipsa informatione habita, decerneretur de reformatione ipsius devincti, de aliis criminibus rei, ad officiales dicti Comitibus.*

A quo decreto appellatum fuit ad M.C.V. qui revocato decreto Regis Audientie, causam remisit, una cum devincto, ad ministros Comitibus.

De hoc M.C.V. decreto miseri illi Prosper Rota, & Marcus Pifanus appellaverunt ad S.C. quod, audita M.C.V. relatione, ratum habuit, quod ipsa decreverat.

Expeditis itaque provisionibus, quæ ad executionem spectabant, & ad ipsum Auditorem delatos. Non potuit admirari, quæ acta fuerant: Obtemperare tamén fas erat, ita postulatibus decretis. Verùm cum jam subsciberet ordinibus, ceperit, veluti Deo monente, ac jubente abstinuit, quin proprium nomen adderet. Ac de omnibus certiorum fecit Eminentiſſis. Cardinalem de Cueva, qui tunc Regnum hoc moderabatur, etiàm, atque etiam rogans, ne id temerariè daret, atque arrogantiè, quando non obtemperabat decretis duorum superiorum Tribunalium, quæ paratam habeant executionem, sed simulati conscientie, quibus premebatur.

Et quamvis ab eodem Dom. Prorege imperata fuisset decretorum, & ordinum executio, denud eundem Dominum Proregem exoravit, ut jubente se vivæ vocis præconio exaudiret, Quamobrem accessit, ut petiverat, postquam abundè Regni clavum sustinens certior factus est, jussit, ut coram se in Collaterali, junctis Tribunalibus Sacri Consilij, & M.C.V. ipso Auditore audito.

Multis itaque post sessionibus exauditis, plenè, ac benè perspectis à Collaterali Consilio, accedentibus suffragiis Dominorum Regentium Albertini, Villani, Villanova, & Reverterii, necnon M.C.V. & S.C. conclusum fuit, provisionemque, ad maximum causæ momentum, & veritatem indagandam, quod nullatenus devinctus Comitibus ministris traderetur, fed coram Regentibus Regiam Cancellariam, vel Præfide S.R.C. iterum torqueretur, quo peracto, in verso ordine, qui olim, ut criminis rei diu in carceribus detenti, fama, ac pecunia afflicti, & crudelibus affligendi, si decretis, ac expeditionibus obtemperatum fuisset, postmodum in Actores versi, ipsum *Ærarium*, ut criminis Reum in vinculis conjici, jussit exorant.

31 Quapropter, perspecta ab Eminentiſſimo Domino integritate, virtute, ac fortitudine Maris, non modò illum laudibus in Collaterali, sed muneribus affecti, maximeque donavit pecunia.

32 O tempora! licet exclamare, & mores! Hinc enim verò discant Principes magnificere Judicem, fortitudine, conscientia, doctrina præditos. Et sic exemplo ministris, obistere Superiorum ordinibus, cum injusti videntur, ut semper elucescat veritas, justitia imperet ut notat *Afflicti in consilio, pacis cultum*, ex *tex. in laudicari, C. de p. m. v. q. 1. not. que notavimus in rim 118. nu. 3. to. 1. concinitque* quod *Tiberius Imperator* ad magistratus scripsit, *ut si quid forte cum contra legem mandare contigerit, illud exequi non debere, veluti per insectis commissum*, teste *Nicéph. Callij, lib. 1. c. 10. Ecl. cap. 17.* & suffragatur dictum *Archemedon Philosphi*, qui domum rediens, ab Augusto veniam petens, dixit, *Cum intrarem, Auguste, nihil ante, vel dixeris, vel feceris, quam tecum vigintiatur orationis elementa reperiis*, ut refert *Plutarchus, in apulei. di. dialogo de ira cubenda tom. 1. moralium.*

33 Ergò Prorex ille justissimus Marium statim Judicem M. C. V. criminalis constituit, atque ad Catholicam Majestatem literas misit, ut illius virtus apud illum benè perspecta esset, rogavitque, ut cum primum sibi opportuna offerretur occasio, Consiliarii S. Claræ, vel Præsidentis Regiæ Cameræ dignitate afficeret.

34 Missus fuit Marius, vix Ephebus, ab Excell. Domino Petro de Toledo Prorege, Garzia Tolcto filii, apud inveteratissimum Cusarem Carolum V. ad tuendam capitalem causam, ob cujus insignis patrocinii mercedem retulit, ut Alveolum Excellentiſſima Toletana familiae summa

35 suis adderet insignibus. Creatusque etiam fuit totius exercitus Generalis Auditor in latro.

36 Denique multis post honoribus, cum à Philippo II. immortalis memorie Advocatus, vindexque criminum pro sisco crearetur, dicto honori renunciavit. Mundum valere jussit, ac iudistincto planè divino, ut Divinæ Majestati vacaret, in cenobium Divi Francisci de Paula hujus Civitatis secessit, bonitque in pauperes distribuit, mortem se occubuit, Anno 1601. Ætat. XCV. vixit in ædibus Divi Francisci, ann. 46. tandemque ante aram maximam ejusdem Ecclesiæ humatus. Hujus vitam, & mores, refert *F. Jo. Baptista de Ursis* vir planè doctissimus, & insignis Elogiographus, è societate Jesu (nunquam pro dignitate laudata) in libro *suarum inscriptionum*, pag. 230. & 231. ubi duos referbit inscriptiones, alteram ad Marium, ad Sertorium fratrem, alteram, nomine ipsius Domini Consiliarii Hortensii Pepi, ut monumentum insignis majorum suæ familiae extaret, qui *Pater eod. lib. fol. 264.* aliam inscriptionem habuit de eodem majorum eorundem memorie, anno 1632.

R I T U S CCLIX.

I Tem non appellatur vigore certarum Reginaliſſi literarum à sententia condemnatoria lata contra homi-

homicidam. Item non appellatur in ipsa Curia à tormentis aliquibus pro dictis, de quibus loquitur observantia proxima procedens. Item non appellatur à decreto ipsius Curie civili, vel criminali. Item non appellatur ab omnibus casibus, à quibus prohibetur appellari de jure communi, & capitulorum, & consuet. Reguli.

SUMMARERUM.

1. *A sententia lata contra homicidam, nefas est appellare.*
2. *Dum tamen homicida sit confessus, & convictus, id quod restringitur, & declaratur.*
3. *Hujus Ritus observantia à hodie viget.*
4. *An recursus actionis hujus Ritus sanctione retineatur.*
Appellatio à decreto materii grando datur.
5. *Sententia Principis ex iracundia lata, quante temporis interstitio sit revocanda exequutio.*
6. *Lata contra irragrantem, exequutio differtur post mortem.*
7. *Ubiunque alicujus administrationis ratio est reddenda per condemnatum, suspenditur etiam illius exequutio.*
Lex non tollitur per non usum, sed per contrarium usum.
Qua dicuntur de administratore, habent locum in heredem.
Et proinde quemadmodum administrator non appellat à sententia contra eum lata, ita nec ejus heres.
8. *Insula electis ad Principem spectat. Quid in terris Baronum.*
9. *Contra hominem summa petita, condemnationis sententia non exequitur, inconsulto Principe.*
10. *Condemnato accusato de alio majore crimine, differtur decreti exequutio.*
11. *Cardinalis obolum se faciens ei, qui ad supplicium ducitur, valet illum à morte eximere, cum suo peleo.*
12. *Condemnatus post sententiam effectus furiosus, an à pena sit immunus.*
13. *A tormentis, id est à decreto lato, quod inquisitus torquetur, an appellatio concedatur, tam attente jure communi, quam Rituum.*
Et quid, si vigor præminentia procedatur.
14. *Nonnulla de præminentia M. C. P. torquendi ex processu informativo, notantur.*
15. *Ubi non nititur contra Neapolitanos, homines castellanum, milites casusvis natiens, & Barones Regnicolas.*
16. *Communicata mihi Regiis Audientis.*
17. *An p'sit illa reperi.*
18. *Ex verbis hujus Ritus, ibi, Non appellatur à decreto ipsius Curie Civili, an deducatur illud, quod in prag. 2. de appell. scribitur, ut à decreto, super assensu, affirmativo non appelletur, ad effectum retardandæ exequutionis.*
19. *Figura in materia prag. decretum, concedens assensum creditori, exequitur, non obstante appellatione, præstita cautione, de restituendo in casu retractionis.*
20. *Ubiac cautio, etiam non petita, est præstanda.*
Quid, si creditor sit pauper, admittatur ne ad juratoriam cautionem?
21. *Parata exequutio fit respectu ad indicationis tantum, vel etiam venditionis.*
22. *Parata ad indicationem, pendente appellatione, an habeat creditor facultatem vendendi.*
23. *Vel juri habere offerendi.*
An, & quando debitor pignora vendita valeat recuperare.
24. *Ritus sanctio vendicatio locum in sententis assensu quarumvis Curiarum.*
25. *Sententia assensu exequutio remedio nullitatis, an resistat.*
26. *Quid, in integram restitutionis beneficio, si sententia sit notorie injusta, & quando talis illa dicatur.*
27. *Rescriptum impetratum (revidetur, non obstante sententia, ab eo, qui possit esse decretum, quod jam exequutum est) ut quia erat M. C. assensu, vel infra summam ducaturum 150000 sententia S. C.) ut transsum faceret in rem judicatum, an sit validum, si fiat mentio tantum de exequutione, non vero de transsum in rem judicatum.*
28. *An prag. 2. de appellat. exequutionem paratam præbens decretis affirmativis, eandem rem tribuat decretis negativis, revocantibus assensum, inquiratur.*
29. *Affirmativum aliam insequutum fuit S. C. apud Dom. de Franch. dec. 136. & Dom. Reg. Salernit. dec. 25.*
30. *Dom. de Franch. dec. 136. à pluribus approbatur, quomodo in ea dubius extiterit Dom. Reg. Revisus, & novissimè per convictionem prædictæ decisionis calumniam arripit Dom. Franc. Maria Prat. qui occurrit etiam assumptis Hieronymi Cavallio.*
31. *Pras. dec. in dubium revocat D. Confil. D. Th. Cavallio, et miratur Author, illum non fuisse adductum à D. Fraso ultimo, & solertissimo scriptore.*
Ritus iste, & prag. 2. de appellat. expenduntur.
32. *Revocata sententia assensu in causa appellationis, an huius fructus percepti restituendi?*
33. *Quid in terminis Anth. qua supplicatio, C. de practic. Imper. offer.*
De quibus fructibus memorata Anth. loquatur.
34. *Exequutio parata in iudicio assensu conceditur, non obstante appellatione, pro sorte tantum, non pro interesse.*
35. *Reg. Heider Cope. Latro dec. 100. lib. 1. compilavit, in ea illum trutinans articulum, in causa illustr. Principis Scilla, non interesse rei iudicata post quatuordecim tempus debeat, vigore sententia S. R. C. pendente illius reclamatione, & determinatione testatur, non debere interesse rei iudicantis.*
Dom. D. Franciscus Maria Ruffus Princeps Scilla, laudatur.
36. *Adversus quam decisionem calumniam arripit, in gradu reclamationis Dominus Consiliarius Horatius Papi Auditor Socer, tunc celeberrimus Advocatus Ill. Principis D. Isabelle Aquaviva, & revocata memorata decis. apud Reg. Cope. Latro, decisum fuit, illud debere.*
37. *Usura centesima debetur post quatuordecim tempus à die sententiæ.*
Hodie illius loco solvitur interesse, juxta determinationem,

nom. vel lucrum cessans, & ad quam rationem.
38 Illud non debetur, pendente appellatione.

Sententiæ habentes executionem, & in quibus non appellatur, resti denominantur rei judicatis, non obstant reclamations.

39 Pendente propterea reclamations lis dicitur finita per sententiam, veluti transactionem in rem judicatam.

40 An sit absoluti verum, ut reclamatio pari possit ambulet cum appellatione.

41 Exequutio est sequela rei judicatis, & proinde exequutio esse non potest sine suo necessario antecedenti rei judicatis. Quid vero in prestatione interesse.

42 Interesse rei judicatis, de quo agitur, aperti suadetur intelligendum fore, deberi ex sententiis meritis tantum executionem.

43 Interesse rei judicatis fatendum est, quod, acti in sententia habente executionem non habeat locum, acti si praticatur, quod debetur à die prime sententiæ, non obstante reclamations.

44 Aff. dec. 93. non loquitur de interesse rei judicatis, & casus illius decif. recusat.

45 Tripliciter respondetur obici, quod pendente reclamations, non fiat executio expensarum.

46 Sententia S. C. habet executionem, tam pro sorte, quam pro accessoriis.

Nec efficiunt verba Rubricæ, de nferis rei judicatis.

47 Argumentum à rubra non semper attenditur, ad declarationem nigri.

48 Prædicta rubrica in latiore sensum semper accipienda est.

49 Alij subsumunt determinaciones, quibus declaratum fuit, in sententiis S. C. deberi interesse rei judicatis pendente reclamations.

50 Aliud additur scitum S. C. quo provisum fuit, esse præstandum hoc interesse, minimi refragante, quod super executionis rei judicatis, acti fuerint disceptationes.

Pendente lite super executionis sententiæ, non do fuit illa esse rei judicatis.

1 **A** Sententia lata contra homicidam, nefas, esse, provocare, deducit ex hoc Ritu Thom. Gramm. vote 2. num. 8. & non dissentit ius commune, in l. observatio curabis, Cod. quor. appellat. non recip. Jodoc. in pract. crim. sup. cit. l. observatio in cap. incip. viginti primis casus à num. 3. Bartol. Personam. in cons. crim. 32. incipit. Quidam Regijci, dum tantum homicida sit confessus, & convictus, declaratur ex cit. l. observatio, C. quor. appellatio non recip. & prægum. 4. de appellat. Specul. de appellat. §. in quibus, sub num. 2. And. Alciat. in pract. utriusque jur. par. 3. tit. de appellat. §. in quibus casibus, num. 3. Bartol. par. 2. summa decif. tit. 33. num. 359. Duen. reg. 156. Rico. collect. decif. 106. par. 19. Tartaglia in marg. §. c. cap. 16. col. 3. Machab. decif. 2. de resist. spul. ar. Bara. decif. Bononiens. 140. Jaff. ad. decif. 462. Duen. reg. 46. num. 5. Guid. Papa decif. 84. Bulb. decif. 451. Cornaz. decif. Lucens. 92. num. 6. Amas. decif. March. 55. num. 19. Trivisan. decif. 46. num. 4. lib. 3. Gratian. decif. 44. Pras. de France. decif. 556. id restringens, si confessio fiat cum qualitate, quæ delictum minueret, insequitur Episcopus. Ricc. collect. decif. 621. par. 3. Meynard. decif. 22. lib. 2. hoc non admittens in consilio tantum, qui bene appellare poterit, si

in appellatione dicat, se confesum per errorem, vel aliam legitimam causam contra confessionem alleget, quæ de re Foller. in pract. crim. verbo, Esti confitebuntur, num. 66. & Damsa tom. 2. de pugn. DD. tit. de homicidio, cap. 5. num. 10. & de confessione facta coram iudice incompetente, loquitur Roer. decif. 90. vel non habente auctoritatem, Reg. Tap. in cap. Regni si cum sceleratis, à nu. 8. Antonell. conf. 8. & de extrajudiciali, Marfil. singul. 310. Gomess. var. resol. lib. 3. cap. 42. Peguer. decif. 17. Corn. conf. 204. vol. 1. & conf. 17. vol. 3. & an confessio, & convictio dentur defectiones, Clar. q. 49. vers. Esti igitur, & q. 65. in f. Par. de syndic. var. Condemnatio, Bossi decif. m. 3.

3 Hujus autem Rit. observantiam, quandoque abolevit, Thor. tradit, p. 1. comp. verbo, Appellare, §. 1. ac potissimum concessum fuisse recursum, si convictus damnatus fuerit de homicidio, adjungit, ob decif. Minard. 27. & in consil. in alijs quibus, num. 54. quod usque adeo processisse, compertimus, ut benedicatim conculcant scribentes, nec non docitum attestentur hujus Rit. sanctionem, reiciunt appellationem in causa homicidii, addidit vetare recursum, neque ob illam censuram sublatam, defensionem, si ejusdem Missad. verba in illo consist. percurramus, & Masull. ad Cypic. decif. 144. num. 2.

Appellatio verò à decreto notorii, an, & quando admittatur, Muta tom. 4. cap. 169. num. 1. Cappell. Tholof. decif. 500. Clar. q. 94. Foller. in pract. crim. verbo, Item quod est notarius delinquens, num. 21. & ibi de Anglis, Gomaz. var. resol. de delict. cap. 1. num. 47. Reg. Revis. in prag. 8. de offic. Magist. Iust. num. 4. Reg. Galot. contr. v. illud. num. 2. contr. v. 61. num. 33. & in notorio duos testes sufficere indicit Novar. de Gravum. vassall. lib. 1. gravum. 318. nu. 17.

Hanc verò regulam, quod inquisitus convictus & confessus non sit audiendus, pluribus in casibus Carav. restringit, nempe in sententia Principis, & irascundia lata, ex Specul. in tit. de exequut. sentent. §. videndum, num. 2. & Arctin. inflit. de offic. Jud. §. est in rem, ejus executionem esse differendam ad triginta dies, notat, ad text. in l. vindicari, C. de pan. addimus Tertag. add. loco / sub num. 2. Duen. regul. 292. in limit.

6 In sententia lata contra prægnantem, ejus executio fit post partum, Jul. Clar. lib. 5. sentent. §. fin. q. 97. vers. differt etiam, & Tertag. cit. loc. vers. Quare limita, Clar. Tot. in repet. prægnantis, n. 49. §. de pen. & latius nos in Rit. 267.

7 Et ubicunque aliqua administrationis ratio est reddenda per condemnationem, & l. 1. Cod. de bon. præscript. Jul. Clar. loco cit. in princ. Bossi in tit. de exequut. sentent. num. 10. Tertag. sapient. cit. vers. Tertio limita, & ibi Rissald. in add. Carav. in hoc loco adducens, quin, ipse Cravita num. 6. dicit, hoc de consuetudine non servari, quia non petitur, & legem non tolli per non usum, sed per contrarium usum, ex Gloss. in Lda quibus, §. de legib. & se alias in his Ritibus dissolvit, fateatur. Tu dicas, esse in Rit. 271. num. 3. & iterum in prag. 1. §. 12. num. 42. de S. C. Maced. & tradunt Compagn. in c. Item Justitiarum Inquisitionem, num. 6. & 9. Fajc. singul. 19. lit. L. & quæ diximus de administratore, in ejus heredibus procedunt, Cris-

- fin. decif. 180.* ut propterea quemadmodum administrator non potest appellare à sententia contra eum lata, ut diximus in *Rit. 256. num. 60.* & addo *Rice. collect. 3220. p. 8. ita*, & ejus hæres, addo *Rice. collect. 3876. ed. par. 8.* addo ut nec sententia ex causa administrationis ab arbitris prolata, posse peti reductionem ad arbitrium boni viri, tam per administratorem, quam per heredem, & censuit *Rota*, in una Romana executionis Lauri corà Amphilio, 26. Octobris 1584. & iterum, in una Teracinen. Nolandini 2. Maii 1608. corà Cavalierio.
8. Quod restringit *Caravita*, quoties Insula, ad quam inquisitus condemnatus extitit, per Principem est eligenda. Tu nota, Insula electionem ad Principem spectare, *Ann. singul. 227. & 504. Præf. de Franch. decif. 487. Muscat. in præf. solijss. par. 1. modo 15. num. 14.* Non verò in terris Baronilibus, & Baronii licere, relegare vassallum in una, ex terris, quas habet, idem de *Franch. monet decif. 536. in fin. vers. Et similiter poteris*, sequitur *Capit. prag. 7. un. 13. de Baron. tom. 1.* & quando licitum sit Privilegi ad confinia ponere homines, *Lusit. decif. 185. Epife. Rice. collect. 2705. p. 7.*
9. Quod limitat in casu text. in l. ad bestias, §. de pen. vigore cuius hominis summe perituræ condemnati differtur exequutio, donec Princeps consulerit, confirmant, & declarat *Bosj. de execut. sentent. num. 8. & 10. Duem. regul. 41. in limit. fin. Covar. lib. 2. var. refol. cap. 9. num. 6. Tiraq. in tract. de panis temper. cap. 50. Gramm. dec. 23. Reusner. dec. 15. 16. 17. 80. 81. 83. & 84. Rice. collect. dec. 1842.*
10. Sexto, quoties condemnatus accusaretur de alio majore delicto; Adde *Tartaph. in add. marg. flet. c. 16. vers. nono limite, Claud. Tnt. in add. l. pragnantis.*
11. Notat insuper *Carav. un. 9. in 8. limitat.* quod Cardinalis, cum fe obviat facit ei, qui ad supplicium ducitur, liberandi illum à morte cum pileo suo, potestatem habeat. Tu addas *Tartaph. Tnt. Bosj. loc. citatis, Tiraquel. in tract. de pen. temper. caus. 55. Petr. à Vilecia, latè, lib. 1. epit. delict. cap. 34. & Dams. Caravita in hoc Rit. memorem, tom. 1. de pugn. DD. lib. de qualis. official. cap. 1. un. 17.* nonnulla de Cardinalium officio notantem quorundam aliqua privilegia, recentent *Rice. collect. 120. 1459. 2122. 2489. & Auz mens ad Corp. dec. 114. & dec. 120.*

Sed hic incidendum quæro, an verum sit, quod, meretrici petenti in virum illum, qui ducitur ad supplicium, concedi debeat, *Paris de Fur. in tract. de judic. in verbo, Pano, cap. 1. num. 3.* affirmativè in Hispania præcitantur notat, quod negat *Boyardill. tom. 2. politic. lib. 3. capit. 5. un. 142.*

12. Et tandem limitat, quoticumque condemnatus, post sententiam, effectus est furiosus, quo casu illum immuam esse à poena, credunt *Claud. Tnt. cit. Place. lib. 1. epit. delict. cap. 29. num. 7. Bol. & Alex. in l. furiosus, in fin. C. qui testam facer. post. Menck. de arbit. Judic. cas. 325. Covarr. in clem. furiosus, in 3. par. in init. num. 2. de homicid. Gomes in §. item si quis in fraudem, p. 1. num. 6. in fin. de action. quibus contradicunt *Fabon. lib. 11. contrav. jur. cap. 3. Cler. lib. 5. §. fin. q. 60. & ante ipsos Albergot. de Aretio, qui Barr. discipulus fuit (teste Jof. in d. l. furiosus) Jo. Pandus lib. 2. qq. cap. 7. & quibus conjecru-**

ris probetur dementia, *Rice. collect. 3581. par. 8.*

13. Deducitur etiam ex hoc *Ritu*, quod à tormentis non appellatur, hoc est, à pronuntiatione, sive decreto lato, quod inquisitus torqueatur, & servari in Regno Siciliæ, testatur *Muta tom. 6. cap. Sicil. cap. 49. num. 33. 35. & 36.* quod si generatim procedit, pugnat cum jure communi, quo attentò appellare à tortura, & ejus comminatione licet *Hotel. in l. 2. §. de appellat. recip. arg. l. si quis provocacione, C. de appell. Hippolyt. de Marfil. in præf. crim. §. expedita, num. 70. Guid. Pap. decif. Delpb. 74. sub num. 2. Franciscus Marc. decif. Delphin. 907. num. 4. vol. 1. Claud. Battandier Regularum criminalium, regul. 163. num. 21. Borrell. conf. 30. à num. 12. Jo. de Arnone singul. 39. Clar. §. fin. quæst. 44. Farinæ. quæst. 38. num. 11. Bentent. decif. 69. num. 6. Jo. Pap. Arroj. Cur. lib. 24. tit. 9. arrefto 5. & arrefto 13. 1. Præf. de reprimin. Republicæ. tom. 1. par. 1. lib. 8. de obij. Jud. à quo disp. 24. un. 179. & declarat Sicæ. lib. 1. de Jud. conf. circuli. cap. 97. un. 82. & servatur in Curis Ecclesiasticis, ob novissimum decretum Pontificium rescriptum à Genensi in præf. cap. 88. num. 42. Episcopp. *Ric. in præf. Ecclef. decif. 510. & decif. Cur. Archiep. 13. & collect. decif. 1311.* allegans *Carav. in hoc Rit. Quarant. in sumum. Bull. tit. regul. Cancell. regul. 37. Bolden. de Angel. in Prat. ad l. Clericus, à n. 1. C. de Episcop. Audient.**

Unde *Carav. in hoc Rit. un. 9.* notat, procedere hunc Ritum dumtaxat in casu, quo, vigore præmonitionis Magnæ Curie Roms subicitur tormentis, tuncque interdici appellacionem hujus ritus vigore, pro ut quando proceditur ad modum belli, *Ric. qu. 100. un. 115. Dams de pugn. l. D. tom. 1. tit. de potest. ad modum belli, cap. 6. num. 27.* cum in aliis experiamur, à admitti appellacionem, etiam à comminata tortura ex c. Regni, si jube quis *Corpagne. in cap. si cum sceleratis, Jo. Bapt. Tlor. par. 1. compend. decif. verbo Appellatio à decreto tortura, Dom. D. Ferdinandus Guada in resposso, recripto per D. Reg. de Marin. lib. 1. quæst. refol. cap. 10. un. 13. & sic passim expeditur provisiones Judicii à quo, quod si erit in voto torquendi, transmittantur acta, & interim per tot dies non procedatur, teste *Borrell. par. 2. summ. decif. cit. 33. un. 332. Scialoja in præf. forjudicat. cap. 4. ex n. 68.* quod *Carav. effatum Auz mens videndus, ad Gramm. decif. 34. un. 38. ex Reg. Tapsuper hoc Rit.* notabiliter advertit, locum vindicare, non existente inhibitione, nam illa ligatis Judicis manibus, omnimò deferendum sit appellationi, sive ex processu informativo, sive factis defensionibus procedatur. Et non dissentiant *Tassin de arrestat. vers. 3. observ. 3. un. 111. in fin. Nouer. de gravam. Vassall. tom. 1. gravam. 373. un. 9. & tom. 3. p. 170. 82. Alphons. Villagut. præf. crim. Canon. lib. 7. tit. de tortur. c. 10. concludent. Hinc si Judex fuerit inhibitus, etiam ab incompetenti, & habet obstanti inhibitione procedat, nullitè agit, *Gramm. decif. Lusit. 219. Moshrill. dec. 127. Corace. in tract. de except. except. 21. q. 7. & except. 22. q. 1.* Sed in appellatione à decreto de torquendo, pro habenda recessione, retardat executionem, sicut ab illo pro habenda veritate inquit *Carav. in hoc Rit. un. 14.* Cujus meminit *Auz mens ad Corp. dec. 145. in fin. Boyardill.***

- vadill. tom.2. polit. lib.5. cap.3. num.12. pag. 690.
Dava. to.3. de pugn. D.Dit. de praesentat. n. 35.
- 4 Coterium de pugna de praesentia M. C. torquendi ex processu informativo, notavimus in ritem 54. num.9. tom.1. nemp illam ulque ad hec nostra tempora invaluisse. Masull. ad Capyc.decif. 322. num.5. Palm. in divorf. jur. par.2. Glef.1. num.19. Mut. tom.6. cap.34. & decif. 37. num.8. Thor. par.1. comp. verb. Torquens. pag.554. & ead. par.1. verbo Tortura. Carhou. in pra3. lib.2. cap.1. num.9. Capiblane. de Baron. prag.3. par.1. num.52. Masrill. de magiftr. par.2. lib.4. cap.16. num.111. JoGrand. de Belli Exul. in praedictis quantitatibus. qu.1. num.13. Muscat. in prax. crim. rub. de priv. furt. letren. à num.22. Ambraf. in processu informat. lib.3. cap.1. n.1. Ricc. coll.3. decif.641. Dana. lat. de pugn. DD. p.3. tit. de Praemin. cap. unico. Illaque non uti contra Neapolitanos, & homines Cafafium ibique infinuavimus, ex privilegio illis conceffo per Cafafium Majestatem in anno 1557. in cap. 7. & 16. gratior. quod communicatum fuit milibus cujusvis nationis, teste R. Rovit. in pragm. 6. circa fin. de inonum. Neap. & Baronibus Regnicolis, vigore alterius gratia de anno 1605. registrata in pragm. fin. de Baronibus, quam refert Reg. Rovit. in pragm. 1. in fin. de inonum. Neap. & obfervant Palm. add. loco n.31. & 32. Ang. Scialoja in pra3. torquens. c.6. ex n. 79.
- 6 Et an communicata fit hujusmodi praeminentia Regis Audientis, tangunt cit. DD. Scialoja add. cap.6. ex n.59. Dana. lib.1. de pugn. DD. tit. de praemin. M.C.F. Balaran fup. Regni Confit. tit. de homicid. & damn. claudif. num.69. & quando per unum ex Auditoribus illa exerceri possit, & de facultate Auditoris exeuntis per Provinciam, & de causis illi committendis per Audientiam, & quo pacto valeant fieri commiffiones, pertractat Reg. Sanfelice. dec.350. tom.3.
- 7 An illa repeti possit, praeter DD. eod. in ritu 54. à nobis adductos, adde Ricc. coll.3. 129. p.1. & coll.3.4222. p.9. negativè indicantem, ex Ave men ad Gramm.decif.34. & pertractant Magos. dec. Rot. Lucen.389. Franc. Marc. decif. 279. 280. & 281. par.1. & dec.253. & 288. par.2. Gratian. in tra3. ad defenf. rerum, defenf.30. circa torturam inferendam pro habenda veritate, cap.17. per tot. Scialoja add. cap. 6. num. 75. Baldex. Klum. in fua prop. jur. tit.44. §.3. Menius conf.2. volum.1. & Thor. p.3. compend.decif. feli.3. verbo, Tortura in repeti possit.
- 8 Ex verbis ritus, ibi: Non appellatur decreto ipsius Curia civili. Carra. sub num.16. deduci, ait, illud, quod in prag. 2. de appellat. incipiente Magna Curia Vicaria ritum, incipitur, quod à decreto fuper assensitia affirmativo, non appelletur ad effectum retardandae executionis. Tandem melius sentit Constant. Pap. additionator, nē talis conclusio defumi possit ex his verbis, & conclusio id ipsum, quod adducta refert pragm. nemini in ris. haftenus reperitur.
- 9 Utrumque tamen fit, standum est jam dictae pragm. quae mandat de decreto affirmativo assensitiae, nemp, concedente assensitiam creditor illam petenti, non impediri executionem, praestita cautione de restituendo in casu retractationis, ut tradunt Affl. decif. 261. num. 1. 356. Robert. Marant. in prax. 6. par. tit. Et quandoque appella-

tur, num.18. Lancellor. de ritib. part. 2. cap. 12. limit.28. Gallop. in prax. S.C. p.3. cap.5. num.34. Novat. in coll.3. 130. num. prag. 2. Ricc. coll.3. 168. p.1. Muscat. p.7. Gl. condemnando, num.115. R. Rovit. in pragm. 1. de assensit. decif. 100. n.34. Borrell. in fuma. decif. tom.2. tit.32. n.147. de sentent. exec. Horat. Barbat. in Glef.1. fup. ritem de assensit. num.32. Reg. Tap. ad pragm. 1. de assensitia, num.4. lib.3. Jur. reg. rub.4. Donad. lib.1. de annuati. cap.45. num.8. Papar. in in prax. tit. 4. de assensit. num.17. Reg. de Marin. ad Reverter, decif.49. n.3. tom.1.

- 10 Haec cautio, etiam non petita, est praestanda, ex traditis à nobis in ritu 252. nu. 8. & subnectimus Marant. conf.31. Manjou. de conf. exatut. qu.2. nu. 34. Jacob. de Martino conf.20. ex nu.15. Fontanill. de pa3. nups. claus.4. Glef.18. p.4. ex num.102. & decif. Cathol.165. tom.1.

Si sententiam assensitiae obtinens fideiussorem non habeat, admittendum ne sit ad juratorium cautionem, refoivos, ex exeratit à nobis in rod. rit. 252. nu.11. quibus addimus Fontanell. de. Cathol. 237. & 238. tom.2. Nov. qq. forens. p.1. qu. 163. R. Sanf. in prax. Jud. feli. 10. nu.1. qui in his terminis articulum excitant, & affirmativum sufficientem aliam, Dana. de pugn. DD. tit. de exil. & relogat. cap.1. nu.40. tom.1. loquentem, quod condemnatus ad exilium, non invento fideiussore, admittatur ad juratorium cautionem, de servando fines, ex Dom. de Franch. decif. 17. nu.8. & Barrou. de eff. minor. atat. feli.31. firmocinatem in tutore.

- 11 Sed à dicta parata exequutio fit respectu adjudicationis, vel tamen venditionis, resolvit dubium Praf. de Franch. in dec.120. tradens, decreta executioni mandari solim, quoad adjudicationis caput, si creditor eam eligat, non verò quoad caput venditionis tantum, in quatuor Muscat. add. Glef. condemnando, n.113. & lib.2. p.3. Gladjudicantur ex n.49. R. Tap. & Barbat. adductis in locis, addidit, pendente appellatione, non habeat creditor
- 12 facultatem vendendi, monet R. Sanfelice. dec.117. to.1. ex Capy. dec.202. (ad ejus ornatum nonnulla coaecevat, Epife. Ricc. coll.3.3500. par.8.) & Dom. Franch. decif.120. quara explanant Dom. Franch. Mar. Prat. lib.4. discip. forens. c.33. à n.24. Giribaber. 55. nu.6. & praecipua ratio adducta à Praf. de Franch. ut valeat debitor victor in fecunda instantia recuperare bona adjudicata, non verò vendita, displicet Regenti Rovito, camquid impugnat in cit. prag. 2. ex num. 4.

Verum sententiam S. C. qua mediante, reffisso contractu, pro capitali, & tertis, praestita fuit assensitia ad finem vendendi tantum (quod coartigit, quando plures concurrunt creditores, ut de pretio porvendendo ipsi fatisfat, juxta eorum anterioritatem, teste de Franch. decif. 456. nu.8.) possit exequi quoad venditionem rei, pendente reclamazione à sententia interposita, declarando mem. 120. de Franch. decif. ex altera ejusdem de Franch. decif. 660. lepidè firmat Cuspl. Staiban. resol. forens. lib.1. resol.50.

- 13 Exequuta verò sententia quoad caput adjudicationis, pendente appellatione, non rejici debitoris oblationem, qui fulta adjudicatione, offerens regulariter non auditur, ex Specul. in tit. de senend. decret. §. juxta, & v. f. q. ad si ille, conclusio

R. Sausel, add. dec. 117. & in prax. § 3. 60.

Sed an, & quando debitor pignora capta in causam iudicati, & vendita recuperare possit? extirpat *Consil. Car. eval. tom. 2. de iudic. lib. 1. tit. 3. disp. 24.*

24 Ritus vero sanctionem restringi tantum ad decreta M.C.V. de quibus satur ipse *ritus*, nonnulli advocati, etsi testaverint, quorum meminit *Constant. Papa in add. ad hunc ritum*, illes jure reprehendit ipsemet *Constantin.* aded quod inconcussa praxis inoleverit, ut sententiarum assistentia omnium Tribunalium, etiam inferiorum, executioni concedatur, appellatione suspensiva remota, de qua testantur *Barbat. in cit. prag. de offi. Gl. 1. num. 26. & Consil. Car. eval. add. loco, sub num. 15.* potius hanc extinctionem fortassis ortum habuisse, ex *memor. prag. 2. de appellat.* quæ est lex universalis, ad fortassis, ex eo, quod h. Ritus M.C.V. observari debeant ab omnibus iudiciis inferioribus, ut de *Franch. decif. 143. Gramm. in consil. si quis in posterum, num. 3. & 23. lib. 1. Car. eval. in rit. 1. n. 3. & 4.* & nos pluries insinuavimus. Verum si decretum assistentie, devolutum ad M.C. per viam appellationis à Curia inferiori, aliquam evidentem exceptionem militentem habebit, non exequi tur, sed, termino, impartito ad ulteriora proceditur, teste *Thoro v. 84. n. 30. to. 1.*

25 An verò sententia assistentie executioni remedio nullitatis retardetur, affirmativè resolvaz ex traditis à nobis in *rit. 257. num. 22.* quibus addimus *Muscat. in prax. lib. 2. p. 1. Glos. sententia, num. 164. Barbat. in add. prag. 1. Glos. 1. n. 37. Marat. in spec. p. 8. rub. & quandoque appellatur, num. 283. Gaill. lib. 1. observ. 135.* quos refert *Thor. p. 3. comp. dec. sect. 1. verbo executio sententia lata per M.C.P. & v. 109. 12. p. 1.* concurrentibus tamén requisitis, quæ recensent *Novar. q. forens. Odd. de restit. 1. p. qu. 43. art. 1. num. 26.* sed hoc idè semper suspenditur executio, donec articulus restitutionis decidatur, qui, nullis admittis exterioribus probationibus, ex eisdem dictis summarie semper expeditur, *Consil. Car. eval. de iudic. tit. 2. lib. 1. tit. 3. disp. 16. num. 48. Muscat. mox cit. loco, n. 115. & p. 3. Glos. fuerit, n. 49. Barbat. add. loco nu. 33. Stab. lib. 1. resol. 55. & quid quando sententia esset notorie iniusta, de *Franch. dec. 86. & dici sententiam manifestè injustam, quotiescumque ex eisdem actis, ex quibus fuit prolata minime constat de ejus iustitia, notat decifum Farinac. decif. Rot. Rom. 56. contra Affl. decif. 21. & firmat Martie, dec. 212. num. 6. Gratian. discept. forens. cap. 708. num. 10. & cap. 725. num. 34. Basse dec. 434. num. 4. Mayrill. dec. 158.**

26 p. 1. q. 101. Et nim in integrum restitutionis beneficio, negativè concludere videntur, *Affl. decif. 356. Lancelotti. de attent. cap. 18. num. 10. Sfort. Odd. de restit. 1. p. qu. 43. art. 1. num. 26.* sed hoc idè semper suspenditur executio, donec articulus restitutionis decidatur, qui, nullis admittis exterioribus probationibus, ex eisdem dictis summarie semper expeditur, *Consil. Car. eval. de iudic. tit. 2. lib. 1. tit. 3. disp. 16. num. 48. Muscat. mox cit. loco, n. 115. & p. 3. Glos. fuerit, n. 49. Barbat. add. loco nu. 33. Stab. lib. 1. resol. 55. & quid quando sententia esset notorie iniusta, de *Franch. dec. 86. & dici sententiam manifestè injustam, quotiescumque ex eisdem actis, ex quibus fuit prolata minime constat de ejus iustitia, notat decifum Farinac. decif. Rot. Rom. 56. contra Affl. decif. 21. & firmat Martie, dec. 212. num. 6. Gratian. discept. forens. cap. 708. num. 10. & cap. 725. num. 34. Basse dec. 434. num. 4. Mayrill. dec. 158.**

27 Amplius, non injuncta excitatur questio; Emanato decreto assistentie, vel condemnationis infra summam ducatorum centum quinquaginta, vel prolata sententia S.C. (quibus in casibus, provocatione, vel reclamatione non obstat, executio impartitur) illique in rem judicatum transactus. Si taliter condemnatus, potestis precibus Regni clavum fuit nenti, faciens mentionem decretum, vel sententiam fuisse executioni deman-

datam, tunc, transivisse in rem judicatum, supplet pro revisione, & Princeps decernat (*revideatur non obstant sententia, vel decreto*) nùm validum sit obtemperatum scriptum, quasi cum supplicans expresse, fuisse exequutum decretum, vel sententiam, videatur narrasse transitum in rem judicatum.

Et nullatenus illud obnoxio esse dixi, eo quia, cum decretum, vel sententia exequi deberent, etiam in rem judicatum transitum non sufficiens, ita pendente appellatione, vel reclamatione, propterea expressione illorum executionis, non censetur expressus transitus in rem judicatum, ut individualiter concludit *Alex. in cons. 94. sub num. 3. & seq. vol. 2. & videndus Ratin. cons. 21. tom. 5. sub num. 10.*

Et Principis scriptum, quod non exequatur sententia, donec de mentis causæ fuerit cognitum, an, & quando valeat, præter adductos in *rit. 252. n. 17. petra. in R. bus. ad Reg. Consil. tit. de suppl. num. 45. & tit. de Arrest. art. 1. Glos. 1. num. 4. Valase. dec. 51. num. 19. Pet. Greg. Tholoz. de appellat. lib. 1. cap. 6. num. 15. de Pote de potest. Proreg. tit. de abund. Civit. § 3. num. 14. & consil. 1. n. 32. Reg. Tapia de jure Regi; lib. 1. tit. de offi. S. C. prag. 4. n. 1. & in rub. fide consilii. princip. cap. 2. & n. 2. Gimb. latè dec. 7. Consil. Rec. tom. 2. resp. 27. num. 16.*

28 Sed nùm præfata Regni prag. executionem paratam præbens sententis prolatis in iudicio predicto eandem vim tribuat sententis negativis revocantibus assistentiam; ut eodem modo executio præstata actori, sit Reo postmodum vincenti quoque utilis, & utilis.

29 Affirmativam opinionem iniquitatem fuit S. C. apud de *Franch. dec. 136.* ad impari si docetur actor, & Reus, & ut æqualitas servetur (ad text. in *L. in C. de fruct. & lit. expens. Reg. Cypre. Latro dec. 9. n. 1. lib. 1.*) confirmant *Reg. Solerit. in decif. 25. quem laudat Thor. p. 3. comp. dec. sect. 1. verbo executio prima sententia. Fiv. decif. 286. Reg. Tap. de jure regni prag. 5. num. 6. de offi. S. C. & pragmat. 37. num. 13. de offi. Procur. Cus. J. de Amici cons. 92. n. 5. Avui mus ad Cypre. decif. 34. & ad Gramm. dec. 9. num. 7. Gait. de credit. cap. 4. quest. 7. ex num. 855. Horat. Barbat. sup. cit. prag. de assistent. Glos. 1. num. 52. Glaz. ad Cypre. latro dec. 9. n. 3. Papar. in p. 10. num. 56. & conservat tradita ab eodem de *Franch. decif. 288. Fiv. decif. 236. Consil. decif. 42. & annuunt Gratian. dec. 220. per tot. & in addit. num. 6. memos ibidem de cit. decif. 136. de Franch. quam laudat Ricc. cal. 7. decif. 345. Index Franc. Mar. Prat. ad Fost. vol. de pat. p. 10. par. 1. c. 8. ad nu. 175. & latius præf. observ. 59. in qua lepidè juxta morem, nondum occurrenti Regenti Scipioni Rovato, qui in prag. 2. de appellat. num. 8. vers. & quid, adducto dormienti, de Franch. placito; ab illo recedit, subdente, eundem casus occidit, esse ulterius cogitandum, qui Rovat. iterum tangit prag. 1. de offi. num. 34. Idem etiam omnibus objectis excitatis à Hieron. Gualtero in tra. 3. comment. contra eorum, tom. 4. q. 797. num. 362. vers. ex qua resoluto, & iterum in tra. 3. de cognition. per viam violentiam, q. 24. n. 75. p. 2. ubi expolla de *Franch. dec. 136.* ex pluri-**

bus

bus suadere *Crueller* nititur, quod si prima sententia executioni demandata fuerit, & deinde revocata non per hoc executio retractabitur, si ab ea appellatum fuerit sed expectandus sit exitus appellationis: à secunda sententia interpositæ determinationem emanant à Regiâ Cancellaria Pinciana extollit, subdens ita in Tribunalibus Hispaniæ præfatis, hæcque *Præf. decif.* in dubium revocat *Conf. Corleval add. lib. 1. tit. 2. disp. 8. à num. 16. tom. 2. de Judic.* (cujus miror, non fecisse mentionem *Dom. Franc. Maria Prat. ut. num.* & solertissimum scriptorem) notans verba *prag. 2. vini executivum solum tribuere decreto affirmativo*, in Judicio assistentiæ lato, & testatur, postremum Ritum de illo loqui, ut proinde fieri oporteat, aut verba *Ritus* corrupta esse & imminuta, deficiente verbo illo, *Affirmativo* aut *pragm.* declarasse & acceptisse illa solum pro decreto affirmativo, & laudat *Affil. decif. 161. n. 1.* quin, regulam adducit, quod denegata appellatione à decretis affirmativis, permixta nihilominus censetur à negativis, quam comprobant *Mensch. de adipisc. posses. remod. 4. num. 876. Conterdus in Lancia. limit. 17. negativus, ex num. 1. C. si de momentan. posses. Lancellat. de attent. per. cap. 89. num. 89. Surd. de aliment. tit. 8. privel. 60. ex num. 25. Duen. regal. 44. Seacc. de appell. q. 17. limit. 6. membr. 4. num. 38. Marc. Aut. de Amat. decif. 75. ex num. 12. & in simili notant *Parlador. lib. 2. rer. quod. cap. fin. 5. par. 15. num. 4. Gonzales in Regal. Cancell. Glos. 6. ex num. 153. Ea in prax. tit. 1. tom. 4. par. 4. cap. 2. num. 28. Sed n. n. esse recedendum à decisione apud de Franch. credo, quam pluribus obviatum fuisse, vidi, & adivi.**

Vnum nota sententiam assistentiæ affirmativam exequi habere posse, si cum ea coniugatur sententia condemnatoria in actione personali, cum caput condemnationis in actione personali, cuius executio appellatione retardatur, appellabile reddat caput assistentiæ, ut post *Barbat. add. Glos. 1. ex num. 40. 65. & 66. advertit Conf. Corleval mem. disp. 8. num. 15. in fine & conferunt ab eodem Consiliario exarata eod. tom. 2. de Judic. tit. 3. disp. 12. num. 8. & sic multoties absque controversia fuisse decisum, à doctissimis viris perceptis vide, quæ nos ipsi notavimus in *Ritu 257. num. 39.**

Sed assistentia, quæ potest concedi creditorum annuorum introituum contra tertium possessionem pro tertis, concedi etiam possit per capitulum, non facta rescissione, & liquidatione, cum principali debitore, negativè tradunt *Reg. Revit. in cit. prag. 1. num. 3. de assis. ex Theban. decif. 54. num. 4. Thor. par. 1. compend. verbo Assistentia petita per creditores super bonis, & par. 3. folio 1. verbo, Assistentia ubi concedi, Papar. cit. loco, num. 11. sed contra *Reviti* effectum decisum aliquando fuisse testatur *Reg. Sanfelice. decif. 115. tom. 1. ex Alex. conf. 85. vol. 7. sed Reg. Sanfelice* contradicit continuis Tribunalium praxis.*

32 Sed an revocata tali sententia assistentiæ in reviviscione ejusdem condemnatus ad restituendum rem, teneatur reddere etiam fructus perceptos Affirmativè concludit *Nova. qq. forens. par. 2. q. 40. Reg. de Ponce in traç. de pors. Præreg. tit. de*

regal. impiste. 6. 5. num. 17. in terminis tex. in Auth. qua suppletur, Col. de precik. imper. offer.
33 decisum refert in Regia Camera, debet interesse pecunie solutæ, revocata sententia, de quo dubitat *Præf. de Franch. decif. 120. in fine*, Et de quibus fructibus loquitur inspirata *Auth. explanat Reg. Sanfelice. dec. 124. lib. 1. in qua inquit, an, & quando creditor posterior teneatur ad interesse pecunie, ipsi liberata in concursu creditorum, cum cautione in casu restitutionis, quod examinant quoque Thor. par. 2. compend. decif. verbo pecunia liberata, & par. 3. fol. 1. verbo, Interesse pecunie liberata, & videnda exarata à *Mura decif. 10. num. 17. Peregr. decif. Lustan. 47. Gutier. de gabell. lib. 7. q. 23. num. 9. Orvall. lib. 2. q. 633. num. 6. Cistill. dec. Sicil. 14. num. 18. Flor. Dias in Gramma. dec. 40. Salsad. de reg. prot. 3. p. 4. cap. 14. num. 156. Nogueira. alleg. 7. num. 57. Franc. Maria Prat. lib. 1. discept. forens. cap. 1. Ricc. colleç. 33. 29. par. 8. Præf. Merlun. lib. 2. contravers. forens. cap. 43. & Reg. Capye. Latro dec. 130. lib. 2. qui inquit, an, & quando creditor posterior, qui prædium emit, cum ejus crediti retentione, revocata venditione, instantibus creditoribus anterioribus, teneatur ad fructus, vel interesse, pro quantitate retenta. Et est errans in jure fructus restituat, affirmativè concludit *Gram. dec. 311.***

34 Et tandem pro coronide *Ritus* notamus, executionem paratam in Judicio assistentiæ locum vendicare pro sorte, non pro interesse, scripsisse *Vincent. de Ann. sing. 49. verbo, sicut non quicumque insequuntur Revit. in cit. prag. 2. num. 8. Novar. cit. q. 163. num. 1. p. 1. & confirmant Reg. Capye. Latro dec. 100. num. 38. lib. 1. in qua Reges com-*

35 pilavit decisionem, illum trutinans articulum, num interesse rei judicæ, post quatuor menses tempus, debeatur vigore sententiæ S. R. G. pendente ipsius reclamatione, in ardua ordo controversia, inter Illustræ D. Isabellam Acquaviva Principissam Scillæ, & Ill. D. Joannem Russiam, Principissam Scillæ, & Ducissam Nocera (à qua descendit Illustr. Dominus Franciscus Maria Russus, Princeps Scillæ, & Palazzoli, à Marchio Licodiz, Eques, & genere clarissimus, virtute, à pietate admirabilis, in quo omnia, quæ ad Principem pertinent, eumque decant, emicant) & junctis Regis Consiliariis duarum Aulicarum, die 28. Maii 1639. proventus fuit, non deberi interesse rei judicæ, in Banca Borrelli, pro Cossio, quæ inquitur *Juden Franc. Mar. Prat. lib. 1. discept. forens. cap. 3. num. 6. & meminit Thor. p. 3. compend. dec. fol. 2. in reculeç. dec. ejusdem Reg. Capye. Latro.*

36 Adversus quam sententiam in gradu reclamationis *Dom. Consiliarius Hortensius Papi Socer meus*, tunc D. Isabella Advocatus, Papinianeo calamo, magno legum, rationum, & autoritatum præsidio, justitiam D. Isabelæ adhibere obvallavit, ut idem S. C. junctis aulis, à decisiis recesserit, referente *Dom. Consiliario D. Thoma de Carleval* sub die 18. Novembris 1642. his verbis *Rem reclamatum, & proinde deberi interesse rei judicæ, pro quo, ac etiam pro interesse legati petiti in supplicatione, porreçta sub die 26. Januarii 1640. datur Illustri Principissa D. Isabella Acquaviva* duc.

dec. alio tractu pro omnibus, de qua decisione revocante decisionem narratam à *Reg. Capyc. Latro* memores sunt doctissimi *Dom. Reg. Marcan. lib. 1. d. f. m. 18. num. 34. Dom. Specum* meum laudibus celebrans, & *D. Giza. ad mem. dec. R. Capyc. Latro num. 9.* & hujus opinionis sunt *Reg. Reuter. dec. 244.* & ibi *Reg. de Marquis num. 6. Jo. Bapt. Straban. in traç. de interesse, lib. 2. tit. 16. §. unic.*

- 37 Etenim indubitati est, Usuras rei judicate, que de jure communi sunt cent. finas, & hodie mensuram damni emergentis, & lucri cessantis non excedunt, ad tradita per *Prasid. de Franch. dec. 21. Reg. Latro add. dec. 100. num. 5. Reg. Sausfelic. decif. 124. num. 6. lib. 1.* & taxantur passim ad rationem quinque pro centenario, teste *Giza. 18 add. ibidem*, deberi à condemnato, non solvendi- bus post quatuordecim tempus, decurrendum à die sententiæ, si ab ea non fuerit appellatum, vel appellationem interpositam. Reus appellans non fuerit prosecutus, l. 1. 2. & fin. C. de usur rei judic. *Thesaur. dec. 43. num. 3. & dec. 57. Menoch. de arbit. Judic. cent. 1. casu 6. num. 11. lib. 1.* Atque obex illud, ut, pendente reclamatione, non possit tractari de interesse rei judicate, obstante cit. l. 2. C. de usur rei judic. que licet loquatur in appellatione, idem debet procedere in reclamatione, quia pari passu ambulat, vel ex eo quod dici non valeat res judicata, sub cuius nomine Rubrica prædicta, de usuria, inscripta est ubi ejusmodi sanètio collocata reperitur, & propterea Rubrica, nigrum declarans, requirere videtur, quod verè sit res judicata, quæ contingit quando amplius sententia retractari non potest, & nullo juris remedio appellationis, vel supplicationis attentati, queat, *Bar. in Legatur. ff. de cond. indeb. Duen. reg. 273. Thibem. dec. 2. var. 1. num. 3. de appellat. syntag. 3. Vio. dec. 34. num. 16. Carpin. ad statum. Mediol. 158. num. 223. Rand. dec. 13. nu. 132. Gutier. conf. 13. Solo ad consuet. suband. de mod. supplic. Glof. 2. num. 17. Sord. conf. 61. num. 44. & conf. 268. num. 29. Girard. dec. Sicil. 20. num. 11.* & quod reclamatione eundem effectum operetur, ac appellatio, & supplicatio, testes sunt *l. fernu. in cap. Imperialium, §. præterea, si inter duos, 6. col. in princ. de prohib. jud. alien. per Federic. Affl. in practol. Confir. Regu. q. 10. num. 7. Lauer. conf. 64. num. 25. & 26. Reg. Rovit. in prag. 38. §. 2. similiter, ex num. 8. de off. Procuc. Casim. (cujus mentionem in rit. 255. jud. num. 35.) Index Prag. lib. 2. discept. forens. cap. 23. ex num. 15. Carleval de Judic. disp. 2. q. 7. §. 3. n. 997.*

Resolvitur equidem, quod res judicata dicitur etiam, pendente appellatione, l. & post rem judicatum, ff. de transact. l. 1. ubi Glo. & DD. ff. de re jud. Maranta in spec. in var. & tandem fertur sententia, num. 128. & quamvis, appellatione pendente, largo modo ita asseratur ad rex. in cit. l. eligentes, §. si quis, de cond. inde. Quin per appellationem extinguatur judicatum, id non procehit in sententiis habentibus executionem, à quibus non appellatur nam rectè deominari possunt res judicate, non obstant reclamatione, ut dixit notabiliter *Geminianus in c. 1. §. fin. de except. in 6. Lancelloreni de attentatis lite pendente, par. 2. cap. 4. in præfatione, num. 253. Barinus Dec. Bonvina*

55, num. 24. 3. Et hoc, cum reclamatione non extinguat, ade suspendat judicatum, & ejus effectum, idcirco etiam, pendente reclamatione, lis dicitur finita per sententiam, veluti transactam in rem judicatum, ex *Bald. in auth. qua supplicatio, C. de precibus Imper. offer. Franciscus Marcan. quest. 623. par. 1.*

- 40 Unde reclamatione satis differt ab appellatione, à se fundavimus alibi, necnon tradunt *Affl. in practol. conf. Regni quest. 10. num. 5. & seq. Maranta ubi supra in var. & quandoque appellatur num. 15. & seq. plenè Regens Tapia decif. 5. C. 18. num. 7. 8. & seq. in casu enarrato à Reg. Rovit. loco proxime adducto, decifum contra illum subnectens, & propterea non est verum absolute dictum, ut reclamatione pari passu ambulet cum appellatione, & reponat reclamationem in pristinum statum, si cut appellatio, ex *l. fernia, Lauer. & alii*, quia intelligi tantum debent circa ordinatoria judicis, & modum procedendi, juxta l. fin. §. pen. C. de temp. appell. & notant *Lancelloreni de attentatis appellat. pendente, par. 2. cap. 22. limit. 50. num. 72. Myhnger. cent. 6. offerv. 15. Cappicius dec. 28. m. fin.* Non autem circa suspensionem sententiæ, & judicati, cuius nomen, & effectus durant, pendente reclamatione, non enim appellatione, ut apud præallegatos DD. & collat ex *Regia prag. quinta, de officio S. C. (quamvis exornat Reg. Sausfelic. dec. 6. lib. 1.)* ubi admittitur reclamationis, si prius condenditur judicatum parerit, & sic dup emanare videntur ex hujusmodi allocatione, primum, quod sententia retinet nomen judicati, non obstante reclamatione, alterum, quod non potest dici pendens reclamatione, nisi postquam fuerit judicatum paratum: Ideo possumus dicere, in the-mate proposito adesse rem judicatum tantum, non autem reclamationem, cum adhuc sententia non sit executata, ex his, quæ adducit *Lancelloreni in cit. tract. de attentatis lite pendente, p. 2. cap. 4. in præf. n. 262.**

- 41 Rursus, sententia S. C. per executionem illi tributam propriè dici valet res judicata, cui sola executio competit, ad tit. ff. de re jud. & C. de execut. rei jud. etenim, si illud conceditur, quod executio sit sequela rei judicate, ut tradit *Regul. post alios, in l. rei judicata, ff. de reg. jur.* oportet quoque fieri consequens executionis minime posse sine suo necessario antecedenti rei judicate subsistere, ad regulam, qui vult consequens, debet, & velle necessarium antecedens, l. ad rem mo-bilium, ubi DD. ff. de procur. consequens enim finis suo antecedenti esse nullo modo potest, l. 1. §. ha-jus rei, ff. de offic. ejus, cui mand. est jursdici. Everardus in topica legali in loc. 95. à concessione consequentis à Menoch. conf. 50. num. 5. vol. 1. & dixit in puncto Imperator in l. 1. C. de execut. rei jud. quod sine rei judicata, executio non procedit, vel saltem negari non potest, quin dicta sententia æquiparata sit rei judicate, per executionem illi de jure concessam, ac ipsi æquipolleat, quod argumentum ab æquipollentibus, & æquiparatis, satis potens est, ut in utroque idem esse debeat judicium, *Bolin Lapud antiquor. num. 4. C. de furis. l. si mater, ubi Glo. & Bart. C. de inst. & sub-jicit. Alenoch. conf. 32. num. 17. vol. 1. Stephanus Gra-tianus, discept. forensium lib. 2. cap. 298. n. 70.*

Cum igitur dicta sententia executionem, tanquam res iudicata, non obstante reclamazione, meruit haberi, ita quoque usuras accedentes rei iudicatæ parere debet, ut ambo tituli eadem forma verborum concepti, & continuati possint, de executione rei iudicatæ, & de usuris rei iudicatæ, nullo existente discrimine, æqualiter in eodem articulo subscripto, nam, & valet argumentum à conjunctione duarum legum, & Rubricarum, *Evarardus ubi supra, in loco 11.*

Nec dicatur diversam esse executionem ab usuris, quoniam dicimus, præstationem huiusmodi interesse partem esse executionis, & uti consecutivam ipsius sententiæ existimat *D. Regens Hætor Cappeus Littero in decis. 100. cit. ex tex. in l. si longit, C. de execut. rei iudic. ubi Bald. ita sentit, & magis ad rem expresse confirmavit, in l. 2. C. de usur. rei iud. in fine, & ibi etiam Castrensis, cit. de Franch. dec. 21. num. 2. & plenè tractat *Regens de Ponte dec. 32. num. 1. 2. & 3.* probans, quod fructus, sive alia accessiones, quæ debentur post sententiam, sicut in condemnationem non deducti, veniant in executione sententiæ; lude notabiliter inferens sub n. 3. propriè ad casum nostrum, ut reclamatio minime obstat, quin executio fieri debeat pro fructibus, & accessibus ex legis dispositione debita post sententiam.*

43. Et in materia interesse rei iudicatæ, de quo agitur, siquid studeat, intelligendum fore debere ex sententiis merentibus tantum executionem, nam *Imperator in l. 1. C. eo. rit. id statuens*, venit continuativè loquendo ad tit. & l. fin. C. de execut. rei iud. ubi cum præfixerat tempus, & modum executionis faciendæ contra condemnatos, citæ affatus erat de sententiis, merentibus executionem, ibi, cum lata sententia pignoris etiam capitis, ac diffiniti secundum ea, quæ sapientia sunt meruerint executionem, unde posita in d. l. subloquens, per hæc verba, *It. qui bona secundum prædictam sententiam persequitur*, intelligendo de sententia exequibili, de qua prius dixerat, *Eos quoque rationes habuerunt est, ut qui post legitimam tempus placitis non obtinuerint, iuram centesimam temporis, quod postea fluxerat solvunt, & in l. 2. eo. tit. de condemnatis per sententiam*, quæ provocatio non sit suspensiva, ac distulerint solvere, tantum verba præstet, & sic unica fuit ratio statuti inter interesse prædictum, fundata in sententia condemnatoria, ex qua iuxta præcedentem titulum resultabat executio, & contra condemnatos, propter eorum inobedientiam, sicuti ostendit illa dictio, ut, denotans causam finalem dispositionis, & referens rationem, quæ dedit causam constitutioni, *Clementin. secund. ubi Glos. Abbas, & Cardinalis Zabarella de atate, & qualitat. Bald. conf. 106. vol. 1. num. 3. Gratius in tract. de dictio distinctione 297. num. 20. & ex dicta ratione etiam regulanda est ejus dispositio, l. non debemus, C. de leg. l. cum ratio, §. de bon. damn. l. scire leges, §. de leg. l. cum pater, §. dantesimiliter, de leg. 2. & aliis concordantibus, Menoch. conf. 41. n. 16. vol. 1. conf. 235. num. 47. vol. 3. & conf. 320. n. 7. vol. 6. ac merito à sola ipsa ratione depromunt substantiam legis illius, *Berri. Bald. & Salic. dum mandando illam, quod morisus, & non parens sententia infra tempus tenetur ad usuras centesimas,**

& concordat *tex. in l. si longit, C. de execut. rei iud. ut sententia, & mora in aliis executione tantum, pareant interesse, & accessiones autem sententiam indubitanter contra victum, & ideo non potest dici hab. eas respectus ad sententiam, ut dicatur transactum in rem iudicatam circa præstationem dicti interesse cum in iuribus prædictis, nullum verbum de rei iudicata in hac sententia legatur, & per l. 2. solum excludi videtur condemnatio, quæ non possit exequi, stante appellacione, & cessante dilacione, & inobedientia.*

Et tandem arguo sic pro evidenti demonstratione quod *tex. in d. l. 2. C. de usur. rei iud. loquens in appellacione hæc attendit debet, ubi sententia habet executionem, ut in reclamacione ibi enim disponitur, ut usuras rei iudicatæ, stante appellacione non current, nisi à die secundæ sententiæ confirmati, & aliquid minime applicari potest in sententia Sacri Consilii quia executio necessarii habet præcedere sententiæ in confirmationem, cum non possit procedi in causa reclamationis, nisi integraliter facta executio, aut benedicta, quæ supplicatio, C. de pro. ib. *hup. offer. de Franch. decis. 290.* ac sententia à deum confirmata post executionem nihil superest tractandum de usuris à die confirmationis, si jam illo tempore oportet executum fuisse sententiam.*

43. Unde fatendum est, quod aut interesse rei iudicatæ ex sententia S. C. non habet locum, aut si prædictatur, ut est verum, quod debetur à die primæ sententiæ, non obstante reclamacione, & *tex. in d. l. 2. minime intelligi potest, loqui in hac sententia, & reclamacione, quibus verba legis non conveniunt, nec verificari potest præsupposita dispositio, l. 4. & ibi Castrensis, §. de damn. inf. Menoch. conf. 212. num. 35. & 86. vol. 3. & conf. 556. num. 10. vol. 6. Immo si de tali sententia locuta fuisset, dispositio recte retur inanis, & remaneret elusoria, ut diximus, contra regulam quod *lex, & natura nihil frustra disponunt, & lex semper intelligi debet, ut fiat elusoria, Sordani conf. 124. num. 8. & 143. num. 32. lib. 10. Menoch. conf. 100. num. 137. vol. 11. & conf. 183. num. 48. vol. 2. & conf. 391. num. 11. & 12. vol. 4.**

44. Nec unquam Afflicti, in decis. 93. sentire videtur pendente reclamacione, ultras rei iudicatæ minime deberi, siquidem casus in dicta decisio erat si usufructus doris debitus mulieri, soluto matrimonio, beneficio consuetudinis, quod alias de jure communi controvertitur, ut per eundem Afflicti, decis. 284. currere desinere, lata sententia, & dubium præstabat *tex. per Afflicti, allegatus in l. fin. C. de usur. rei iud. ubi colligitur, quod, lata sententia, desinunt usuras prius currentes, quasi novatione facta, sed in contrarium determinat Afflicti, quia per sententiam non tollitur prima actio, nec inducitur novatio, secundum Glos. in d. l. fin. Nihil ergo de interesse rei iudicatæ loquitur ibi Afflicti, quia si de illo quæretur, curreret, nec stante reclamacione; allegat *tex. in d. l. 2. C. de usur. rei iud. & non *tex. in dicta l. fin.* Sed quia mulier non petebat in dicta decisio interesse rei iudicatæ, quod forsitan, hæc expediens erat petere, cum requisita deficerent lucri cessantis, & damni emergentis, secundum quod**

quod S. C. concedere solet, sed petebat i. sum fructum dotis vigore constructus, merito illa decisio nihil officit.

- 45 Minus obstat exemplum, quod pendente reclamatione, non fiat executio expensarum in sententia S. C. contentarum, quoniam diversa sunt, & non potest fieri illatio.

Primo, quia illud fuit in expensis specialiter sancitum per ritum M. C. V. 352. in quo notavimus nos, & de eo meminit *Ricc. collect. 3709. par. 7. & 3783. par. 8.* ad differentiam appellationis, in qua ex *Regia Pragmat. dispositum erat*, appellatorem non posse audiri, nisi refectis expensis per *Affl. decis. 331. & 358.* & sic cum ad differentium appellantis, reclamans, parens sententiae, non teneatur ad expensas, pendente reclamatione, ita è contrario, ex dicta differentia debet, teneri ad usuras rei iudicate.

Secundo, quia in contrarium etiam est dispositio iuris communis, per *auth. qua supplicatio, C. de proc. imp. offe. ut Carvata advertit in dicto ritu, num. 5. Moranta in spec. par. 6. var. & quoadque appellatur, un. 16. Palasc. decis. Lufi. 51. num. 28. Ofosari in decis. 129. num. fin. & servari in Gallia, testatur *Rebus, in tract. de supplic. un. 4. & Taurini, Sole ad cons. antiquas Sabaud. Glos. 1. par. 3. de consens. in cons. & prohibet. supplic. un. 9. & in Curia Belgica, Christin. dec. 32. an. 5. vol. 1.**

Tertio, peculiari ratione ad cautum videri potest ex *ritu pradiato*. Quia expensae ob praesumptum calumniam debentur, & sic condemnatio, unde semper quod remanet spes revocationis sententiae per reclamationem interpositam, non debet exequi, ut optime fundat *Gratianus discipul. forens. lib. 2. cap. 348.* & pariter dicimus nullum absurdum versari, quod omnes sententiae, merentes executionem, parere habeant usuras rei iudicate, ad similitudinem sententiae S. C. cum, & ita iure constitutum videatur ex *d. l. 1. C. de usur. rei iud. ex mente, & ratione text. Alius, & cessante dispositione d. l. 2. quam non militare in eiusmodi sententiae exequibilibus supra deduximus.*

- 46 Et quod, de sententia assensientis assertur ab eodem *Reg. Cope. Latro in mem. decis. 100. nu. 38. ex cit. Anna singul. 494.* ut illius executio nullo modo habeat locum pro interesse, sed pro sorte principali tantum; non meretur allegari in casu nostro ubi certum est sententia S. C. ex iuris communis dispositione, ac *Reg. Prag.* & communis observantia semper executionem habere tam pro sorte principali quam pro accessibilibus. Videlicet notavimus in *rit. 335. n. 29. & 30.*

- 47 Nec efficiunt praedicta verba add. *Rubrica de usuris rei iudicate*, quia argumentum à rubro non semper attenditur ad declarationem nigri; possunt quippe latius se extendi contenta in nigro, ob quam sint verba *rubrica*, ut est in casu nostro, & ideo non recte argumentatur secundum *Glos. in amb. de inest. nup. in pr. in ver. illicitas, Abbas, & alii, in rubr. decretalium, de fugitivis, Everardus in topica legali loco 40. à rubro ad nigrum, col. fin.* Inde dicitur, quod ex rubro non oritur actio, sed ex nigro, *Joannes de insula in prob. sent. libri decretalium, §. sed hic,*

Accedit etiam quod certo modo adaptatur nomen rei iudicate, pendente reclamatione, ut diximus, & ideo non rectetur penitus incongruum ipsa Rubrica, quae semper habuerit sensum accipiendi est, *l. 1. & ibi Bart. & alii, §. si cert. per. prout videtur, excepta in procedenti tit. de execut. rei iud. & in nostri etiam exponi debet, cum alias dispositio d. l. 2. quod pendente appellatione, non debeantur usurae rei iudicate fuisse de indubitabili, & lapsa, si ex verbis rubricae stricto modo scriptis absolute induceretur, quod in iure nostro abhorrendum est *l. quod labor, & ibi Glos. ff. de Carb. Ed. Glos. in l. 1. §. de eo, quod met. causa.**

- 49 Nec deficiunt alia exempla rerum iudicarum. Siquidem in causa D. Eleonorae Brancaccio, cum Claudio, & Vincenzo Milani, emanato facto è S. C. lib. die 10. Junii 1625. deberi dictae Eleonorae interesse rei iudicate, ad rationem septem pro centenario, obtulerunt praedicti de Milano, verbum fieri in S. C. loco reclamationis, eo colore, quod, pendente reclamatione, non poterat de interesse rei iudicate tractari: & per idem S. C. die 29. Octobris 1625 fuit decretum confirmatum. In Banca nunc de Venneto.

Et alias judicavit in causis illorum de Senarga, creditorum Marchionis Milani, cum Francisco, & Paulo Christiano, ac Antonio Lucarello de anno 1626. ubi post sententiam S. C. pendente reclamatione ab ipsa, & ab aliis incidentibus circa executionem referunt *D. Conf. D. Francisco de Campo*, fuit datum interesse pro quatuordecim temporibus à die sententiae, ut in processu, penia Auctorum Magistrum ad praesens Carolum Morcello.

Interimque in causa Laura Montaquila, & Ioe Francisci de Felice conjugum, cum Ecclesia SS. Annunciatiae de Gaeta, referente *D. Regens sine Consilario Antonio Miraballe*, de anno 1649, in Banca nunc Clavelli.

Quin, praestandum esse interesse rei iudicate à die sententiae, minimè refragante, quod super illius executione disputationes ortae fuerint super diversis exceptionibus compensationis, & liquidationis crediti contenti in sententia, iudicavit S. C. de anno 1630. iussit aulis, in gradu reclamationis, in causa pauli de Dominico, cum Julia dell' herede, & Simone Junio, in Banca, tunc Scacciaventi, nunc Laviani.

Pendente enim lite super executione sententiae non definit illa esse rei iudicate, *Alter. in l. 1. col. 3. verbo remanente ergo, C. ne licet potest. Crasset. conf. 82. num. 4. & 279. num. 1. Tobias Nonius conf. 77. nu. 17.*

RITUS CCLX.

Item servat ipsa Curia, quod quando aliquis appellat ad eam, procurator, sibi principis appellans, debet in ipsa Curia infra legitimum tempus praesentare apostolos, & processum, & debet obtinere litteras responsales ab ea Curia illi iudici, à quo fuit appellatum: & illas scilicet responsales sufficit, si quicumque alius praesentet iudicia, quo fuit

fuit appellatum, licet præsentans non sit procurator, vel principalis.

S U M M A R I U M.

- 1 Pluribus modis dici causam desertam, ostenditur.
- 2 Primo, cum à sententia infra decem dies non fuerit appellatum, quo casu, propriè vocabulo, dicitur sententia transacta in rem iudicatam.
- 3 Decedendum currit de momento ad momentum, etiam in diebus sollempnibus ad honorem Dei.
- 4 Secundo modo, cum appellatio interposita, non fuerit prosecuta, vix præstatas processus infra legitima tempora.
- 5 Tertio modo, si adimpletis prædictis, appellatio non fuerit prosecuta infra annum, vel ex causa, infra biennium.
- 6 Hoc biennium incipit currere à die executionis sententiae S.C.
- 7 Conceditur fortius annus, iusto existente impedimento.
- 8 Et quæ sint iusta causa, remittitur.
- 9 Omnia necessaria adimplenda ab appellatione in prosecutione appellationis intra dies quinquaginta, epilogavit, Muscatell. in prax. S.C.
- 10 Potissimum, obstringitur ille suis sumptibus producere coram Iudice ad quem integram processus copiam.
- 11 Nec ita est, præstare copiam sententiæ, sed debent integraliter omnia aia recognosci.
- 12 Etiam facta coram arbitris, à quorum laudo fuit appellatum.
- 13 Quid si appellatus preoccupet, ut Iudex diminuat tempus, ad proseguendum appellationem, ipse obstringitur exhibere processum.
- 14 Iudem appellationis potest Iudici à quo, usque Aduario mandare, ut copiam processus sibi edat, & illam pars procuret.
- 15 Concurrente suspitione falsitatis in actis originibus, solet mandari, quod transmittantur originalia, relicti copii.
- 16 Non tenetur appellans producere acta diversæ causæ, quam illius, quæ pertractanda est.
- 17 Fideiussor propter condemnationem, si velit uti actis factis contra principalem, in causa separata, ea, sumptibus propriis, transportare tenetur.
- 18 Si utraq; pars appellaverit à sententia, continetur plura capitula, utraq; pro dimidia, in redemptionem actuum, condemnari debet.
- 19 Aliarum copiam incipere aliarum, & ceptam, consignare non tenetur, nisi, iusto persoluto salario, quamvis pars appellata illud deposuerit.
- 20 In dubio censentur ut acta integri producta?
- 21 Illa esse diminuta ex revocatione actuum probatur.
- 22 Si atq; appellantis dolo, & culpa, Iudici ad quem processus exemplatus exhibeatur mactus, in termino non reintegretur, an deserta sit appellatio.
- 23 Regulariter, processu exhibitio post terminum, appellatio ipso iure deserta dicitur.
- 24 An audiantur appellanti, si post tempus velis acta producere.

- 25 Deserta appellatione, sit extinguitur, & assentata non revocatur, cum aliis.
- 26 Nec de consensu partium Iudex ad quem, post desertam causam ipsam, & præcis indicatur.
- 27 Processu intra quinquaginta dies presentato, si pars non fuerit infra eundem terminum citata, an appellatio sit deserta.
- 28 In S. C. causa appellationis revidetur ex eisdem actis productis quomodocumq; post terminum elapsam.
- 29 Hic S. C. stylus fuit ab aliis Prætoribus Europa approbatus.
- 30 Supremi Iudicis non curant de appellationis desertione.
- 31 Quid dicendum, si adversarius praverit, cum instantia, petendo declarari appellationem desertam, vel obtineri decretum desertantis.
- 32 An expedita causa in socunda instantia ex eisdem actis, eodem modo sit expedienda in tertia.
- 33 Causa principalis absque termino ex eisdem actis revisione admissa, an in causa liquidationis sit dandus postea terminus.
- 34 Valeat ut pars appellare à gravamine in causa liquidationis.
- 35 Nonnulla circa liquidationem traduntur.
- 36 Prærogativa revidendi causas desertas ex eisdem actis soli S. C. (quod gerit vices Præsulis Prætorio) competeat, & non M.C. P. & Regis Audientie.
- 37 Dicitur Carav. in hoc Rit. nu. 6. perpenditur.
- 38 Deserta causa appellationis, an deserta sit causa nullitatis, aq; principaliter commissa?
- 39 Fatalia an currant in S. C. latè inquiritur.
- 40 Quid in Collaterali Consilio.
- 41 Defenditur Muscatell. à mufu Præsulis Riccii.
- 42 Et adeo fatalia labuntur, ut nec ex eisdem actis detur revisio.
- 43 Multis in casibus fatalia non currunt.
- 44 Pendente, scilicet, compromisso, facto per scripturam, quæ ad probandum compromissum requiritur.
- 45 Non tempore pestis.
- 46 Nec hereditate jacente.
- 47 Pupillus, & minor restituuntur ut adversus lapsum fatalium.
- 48 An mulier, Universitas, & Fiscus.
- 49 Quid in paupere.
- 50 Absens, an restituatur ad prosecutionem fatalium.
- 51 Uxor, insequens virum Principi suo inservientem, nùm iustam habeat causam, in integrum restitutionem petendi, ex clausula generali, adversus sententiam contra se latam.
- 52 Dom. Reg. de Marinis lib. 2. quotid. resol. cap. 249. triplici ex causa non fuisse locum restitutioni, dicebat.
- 53 Restitutionis beneficium, infra quadriennium petendum est.
- 54 Hoc quadriennium quando incipit currere.
- 55 Tempus petendi restitutionem in integrum, an currat, propositis nullitatibus adversus sententiam.
- 56 Restitutio in integrum denegatur, quando illam petent, patius sui commissa causa, quam pro Re publici.

- publica fuit absent.
- 50 Reftitutio in integrum effat, quante illam petens per procuratorem fu defundit.
- 51 Adversus addita à D. Reg. de Marin. in illo the- matis determinatam fuit.
- 52 Decifum adducitur apud Rot. Rom. quatrien- nium currere, non à die prima fententia confir- mantis.
- 53 Reftitutio in integrum beneficium elargitur militum uxoribus, qua concomitari maritor, quocumque iocint.
- 54 An illa concedatur absenti ex causa Magiftra- tus.
- 55 Verum an fit simpliciter, quid absenti, qui reli- quit procuratorem, à quo fuit defenfus, non competat reftitutio.
- 56 Iuftitia, vel iniuftitia causa attendi debet pro obtinenda in integrum reftitutione.
- 57 Procurator si appellare omittit, quid agendum, & an liceat principali provocare, & à quo tem- pore.
- 58 Procuratori licet in nominationem factam in aliqua causa renunciare.
- 59 Autor fuit electus arbiter in causa Marchionis della Monti, cum D. Dominico, & aliis de Mar- ra.
- 60 Dum. Confil. D. Didaco Seria, nunc dignissimus Prætorum M.C.P. laudatur.
- 61 Procurator simpliciter constitutus appellare po- test.
- 62 Si mandato careret, ad substituendum, posset ni- hilominus substituere ad appellandum.
- 63 In causa appellationis procedo quando possit, late declaratur.
- 64 Procuratorium mandat non genericum, an compli- etur dumtaxat liter motat.
- 65 Procurator susceptam litem captam, an recedere possit.
- 66 Constitutus ad iudicium declinandum condem- nari in principali Iudicio, necesse possit, & ad exigendum, an conveniri.
- 67 Iudex appellationis, an teneatur citare Iudicem à quo, quod veniat, ad defendendum suum pro- cessum.

Pluribus modis dici causam desertam sciunt Practici, & notavimus in risa 251. à nam. 1.

Primo, cum à fententia infra decem dies non fuerit appellatum, Ricc. collect. 645. & 722. p.4. Giurb. decif. 4. & in hoc casu, propiori vocabulo, dici, fententiam focille transitum in rem iudica- tam, certum est, de quo post alios adductos in cit. rit. 251. memores sunt Gabriel. Rom. lib. 2. fent. tit. de appellat. conclus. 5. num. 1. & 2. Myfing. obfer. 12. cent. 6. Gual. decif. Rot. Sperens. 218. part. 3. Chriftin. decif. Belgic. 14. & 17. vol. 2. tradens, de- cennium currere de momento ad momentum, etiam in diebus follemnibus ad honorem Dei, ex F. in. dec. 266. & indicaverat in decif. 25. num. 8. & in curia facilius, fcribit Jo. Franc. Andreoli, par. 2. contravers. 131.

Secundo modo, cum fuit interposita appella- tio, non tamen profecuta, nec præfentatus pro- cessus coram Iudice ad quem infra quinquaginta dierum fpatium, juxta Regni Confil. appellationum tempora Man. jun. alleg. 78. & alleg. 200. num. 1.

& 2. Confil. Stab. cent. 2. refol. forenf. 180. n. 77.

Tertio modo, si, adimpletis prædictis, appella- tio non fit profecuta infra annum, vel ex causa biennium, juxta text. in Aut. kai, qui. Cade tem- por. appell. Affili. in memor. confil. Caffenius, de- cif. 6. num. 8. Mandof. in tracl. de commiff. fafal. prorog. in verbo, prorog. & qu. 3. Festr. in prax. lib. 3. cap. 3. num. 2. & lib. 7. cap. ult. num. 8. hocque biennium incipere currere à die executionis fententiz S. C. etiam si illa multo temporis interftio duraret, docent Gramm. dec. 13. de Franch. decif. 646. R. Rovit. decif. 21. num. 15. in fin. tradens præ- xim hanc defumptam fuiffe ex l. unic. ubi Glof. Cade. de fentent. Præfedi. Prator. Auth. qua supplicatio. c. de precib. Imp. off. & pro. 5. de offi. S. C. Judic. Franc. Maria Prat. lib. 2. difcept. forenf. cap. 33. num. 13. & declarat Reg. Sausil. decif. 6. num. 18. Novar. qq. forenf. lib. 1. qu. 6.

Quin, fecundus annus per viam reftitutio- nis extenditur ad tertium annum, propter iustum impedimentum contingens, ex cap. 8. ex ratione, de appellat. Marant. p. 6. ad. 2. princip. in verbo. Et quandoque appellatur, sub num. 228. Ould. in tracl. de reffit. in integr. qu. 70. art. 1. num. 1. Beritell. p. 2. sumus. decif. tit. 33. de appell. à num. 1055. P. Fragof. tom. 2. de regim. Reipub. par. 1. lib. 8. diff. 24. num. 206. quæ verò legittime funt caufe, indi- cant DD. in l. fed. & lit. c. de appell. in l. prope- randum, h. fin. autem, Cade Judic. Ferrar. in tracl. de appellat. cap. 9. Thefaur. decif. 12. à num. 2. Chri- ftin. decif. Belgic. 15. num. 2. lib. 2. Muscat. in Glof. causa. num. 12.

Omnia autem neceffaria adimplenda ab appel- lante in profecutione appellationis infra dies quin- quaginta, epilogavit mro ordine summus practi- cus Muscatell. in prax. S. C. par. 1. appellat. Glof. pro- fequendum. Glof. intimare. & Glof. præfentare. I. o- tiliffimam obftingitur, ejus fumpfebus producere copiam integram æctorum, & processus ad fupe- rioris Tribunal, nec fat est, præfentare copiam fententiz, Caravaj. rit. 96. & ex hoc ritu notat Ricc. collect. 4034. par. 9. Fant. de nullit. ex defed. process. fin. ardin. nu. 31. & tit. quot. & quib. mod. nu. 127. Cavalcan. decif. 11. par. 3. Leo decif. Valent. 196. lib. 1. Rebuff. ad confil. Gall. tom. 1. tit. de vocat. art. 1. num. 81. Berra. decif. Banniens. 37. Hieronym. Gigas confil. 83. dicens, ita Romæ judi- tium, Fachin. lib. 6. contrav. cap. 81. Gratian. to. 1. difcept. forenf. cap. 121. ex num. 1. Cavale. decif. Fi- via. 11. num. 13. & decif. 13. sub num. 42. Giurb. de- cif. 30. sub num. 1. Magen. decif. Lucens. 64. num. 1. & dec. 72. num. 20. Mantie. decif. 7. num. 6. Rota diverf. decif. 448. par. 1. Reg. Falena. uel conf. 74. num. 68. fubintendens, ex actis diminutus non poffe recte judicari. Unde neceffarium est, ut integraliter illa recognofcantur, inquitur Jul. Franc. Maria Prat. ad Muscat. p. 1. appell. Gl. nullitatis. verf. Nic. mi- nus curiofo, Gratian. add. difcept. forenf. 131. num. 8. Muscard. de probat. concluf. 15. Joſeph. Lud. decif. Umbria 8. num. 35. par. 1. Saril. decif. 327. num. 5. Etiam facta coram arbitris, à quorum laudo fuit appellatum, ut decifum fuit in una Maceratenf. executionis rei judicæ, coram Ludovico quæ est in impreff. 300. Rota dec. 561. p. 1. in recent. Chriftin. decif. Belgic. 186. vol. 1. tradens, obfervatum vi- diffè, quod appellans, five ab interlocutoria, five diffi.

diffinitiva, teneatur semper exhibere processum, sua demonstrando gravamina; nisi appellatus præoccupet, ut Iudex diminuat tempus, ad prosequendum; & introducendum appellationem, datum, eo enim casu anticipans teneatur exhibere processum, addit *Christini* qui per tractat etiam de c. 323.

31 Potest propterea Iudex appellationis Iudici à quo, ejusque Actuarius, acta habendi, mandare, ut eorum copiam sibi edat, & quod pars illam procuraret, ut passim in nostris Tribunalibus servatur, cui concipit stylus Curiarum Belgarum, teste *Christini*. dec. 254. num. 11. vol. 1. quando gerò suo.

32 Scipio falsitatis in actis originalibus concurreret, solent supremi Iudices, mandare, quod transmittatur originalis, relicti copiam, teste *Christini*. Papa ad Carav. in ritu 95. lib. A. necnon *Rice*. dec. 104. nolque notavimus eodem in ritu 96. num. 1. & 2.

34 Non verò tenetur appellans producere acta diversæ causæ, quam illius, quæ pertractanda est, ut determinavit *Rota* in *Offen. indultis*. 26. Nov. 1598. coram R. P. Orano; & in *Offenaten* de Caccia-gueris 15. Jan. 1588. coram R. P. D. Litta, Episc. *Rice*. dec. Cur. A. chop. 143. p. 4. quamvis acta alterius causæ mandare ad causam ventilandam, conferrent, *Coccini*. dec. 1. *Ludevis*. dec. 55. & proinde,

35 si fidei-jurati condemnatus velit ut actus facti contra principalem in causa separatus cum sumptibus propriis transportare tenetur, *Rota* per *Coccini*. in cit. dec. 1. quæ fuit in *Rom. depositi* 5. Junii 1600. & meminit *Rice*. coll. 3. 329.

36 Sed si utraq; pars appellaverit à sententia continentia plura capitula, vel puncta, tunc utraq; per dimidia in redemptionem actorum condemnari debet, *Myosius*. cont. 1. observ. 21. *Cacher*. dec. *Pedem*. 13. *Formser*. tit. de libell. observ. 13. *Gab. Rom.* lib. sentent. 2. tit. de app. concl. 5. *Christini*. dec. Belg. cit. 186. num. 7. vol. 1. & distinguit elegantiter *Guida*. Pap. videndus, qu. 30.

37 Illud insuper, continuo ius obtinent, præterire nolumus de appellante, volente copiam processus, offerente cartam, & pecuniam, nõ teneatur Actuarius copiam incipere, & completum cõsignare, nisi te ipsa fuerit justum persolutum salarium, nec satis sit depositum, ex his, quæ in his terminis scripsit *Mart. de clausul. par. 1. claus. 348*. num. 1.

38 Sed in acta censentur, in dubio integrè producta, affirmativè concludit *Rota* post *consil. Farnac.* lib. 2. dec. 116. 143. & 144. itaut alleganti illa non esse integra, onus incumbit probandi, *Ludevis*. dec. 59. *Gaili*. observ. 34. lib. 1. *Roh.* dec. *Rpt.* 147. num. 1. *Croaler*. dec. 43. num. 3. dec. 335. num. 1. *Reg. Faleza*. conf. 84. num. 70. *Gratian*. discept. forens. 96. num. 6. *Rice*. dec. Cur. Archiep. 144. num. 6. par. 3. postissimum attestante actuarij se omnia acta fidelitè extraxisse, *Veralli*. dec. 745. p. 2. *Duran*. dec. *Ret.* 375. num. 8. dummodo ordinarius actuarius existat, nam alias illi cessat presumptio, ut testatur decemum aliditæ ad *Ludevis*. 99. *Rice*. coll. 3. dec. 329. & 332. p. 8. Illa verò esse diminuta, ex revocatione actorum, probari, monuit *Veralli*. dec. 192. num. 5. par. 3. *Bacc.* conf. 40. num. 2. *Croaler*. dec. 571. num. 571. num. 6. *Foutanell.* dec. 38. num. 4. & dec. 293. num. 8. lib. 2.

39 Sed advertere non piget, multum nobis arride-

re distinctionem *Muscatelli*. de appell. p. 1. *Glof. præsequendum*, à nu. 57. quod aut appellans, malitia, ejusque culpa diminuat processum copiam præsentat, & intrà præscriptum terminum ius deficientem illius partem adducat, tunc appellatio sit defecta; si verò culpa, & defectu Magistri Actorum copia sit manca, minimè defecta dici possit, quam *Muscatelli* distinctionem comprobant *Mart. Giorb.* dec. *Stell.* 29. & insequentur *D. Conf. Hodier.* ad *Surdos*. 327. num. 14. *Navai*. de nova jur. Pont. concl. 1. alias 7. num. 7. à qua distinctione discit *Salgad.* de Regia prote. p. 1. c. 8. num. 58. quem improbat, & bene, idem *Giorb.* observ. 42.

20 Regulariter verò, si processus exhibatur post terminum prædictum, appellatio ipso jure defecta dicitur, & Iudici appellationis nullo modo licet in causâ se intromittere, sed ejus partes erunt, si in declarando illam defectam, *Herculan.* de attest. cap. 31. num. 59. *Ancharan*. conf. 335. *Guid. Pap.* dec. 437. & qu. 11. num. 16. *Bald.* conf. 20. vol. 1. *Gravati.* ad *Fejr.* lib. 8. cap. ult. num. 30. *Surd.* conf. 139. num. 14. *Christini*. dec. Belgic. 35. vol. 1. *Abolani*. dec. 9. de appell. *Jodoc.* in prax. civil. cap. 238. num. 4. ita

21 quod non audiat, si, post illud tempus velit appellans acta præsentare, concludunt *Surd.* conf. 99. *Mascard.* de probat. concl. 117. num. 9. quos laudat *Paul. Christini*. dec. *Cur. Belgic.* 254. num. 19. vol. 1. *Anichin.* de prævent. instrum. cap. 3. qu. 3. sub num. 13. & videndi *Cacheran*. dec. 177. num. 12. *Duen.* reg. 47. *Fusc.* sing. 72. lit. A. *Pico.* in syfo. comm. op. concl. 57. num. 1. *Carvab.* sing. 8.

22 Defectio appellationis propterea licet extingui, tractant *Gomes.* sup. regul. triennal. possit, num. 54. vers. non obstat, *Lancelletti*. de attest. 2. part. cap. 4. num. 238. & post defectioem attenta non revocari, judicavit *Rota*. dec. 76. alias 464 de appell. in antiq. *Lancelletti*. 2. p. cap. 12. ampl. num. 8. & par. 3. cap. 24. qu. 4. & colligitur ex dec. *Creval.* 140. sub rub. ut lit. pend. *Pap. alleg.* 2. num. 10. *Bald.* dec. 385. *Petr. Ribus.* tom. 3. tit. de appellat. artic. 5. *Glof. unica*, ex nu. 14. *Amat.* dec. *Rpt. Ferrar.* 53. *Rice*. coll. 3. 1356. 3104. & 3323. verum neglecta *Gomes.* sententia, *Tiboni* de *Tiboni*. dec. 63. incip. licet, tradit, beneficium non censeri ultra litigiosum, ad effectum consequendi subrogationem, defecta appellatio extra-judiciali, Ad hoc,

23 expirat jurisdictione Iudicis ad quem, post defectam causam, ut nec de consensu partium valeat cognoscere super meritis illius, *Sigismund.* *Seacc.* de appellat. qu. 15. num. 210. *Nevisan.* conf. 41. num. 27. & 28. *Rogineli*. de app. §. 10. *Glof.* 1. num. 47. *Declara quinto*, *Ancharan*. conf. 345. *Caspar.* de *Grati.* dec. 104. n. 1. & 2. de appellat. *Cacciadap.* in tract. de translat. qu. 9. num. 5. c. 6. p. 1. *P. Frag.* de regim. Reip. tom. 1. par. 1. lib. 8. disp. 24. §. 11. sub nu. 196. vers. *Spesim quavis*, *Canisil.* *Borrell.* p. 2. summ. dec. tit. 33. de appellat. num. 1139. *Hirron.* *Gabriel.* in conf. 54. à nu. 1. vol. 1. *Marc. Anton.* de *Amat.* dec. *March.* 83. num. 10. qui tradunt, defecta causa, Iudici ad quem licet confirmare primam sententiam. Addimus *Andr.* in ead. consil. appellacionem tempore, quem declarat *Aff.* ibid. cu nu. 9. subnotis hoc non servari, & verissimum ejus effectum testatur *Reg. Tap.* sup. eadem consil. lib. 3. jur. regn. tit. de appellat. num. 13. & parte contentiente, nunquam vidisse ex officio declara-

tam appellationem desertam, addit ex *Aarod. ad l. 2. sit. 18. lib. 4. qui num. 21.* advertit, quod ad pronunciandum appellationem desertam, ex lapso termini, exquiratur, quod integer ille labatur, etiam si sit certum, quod in temporis residuo nihil potest agi, & notat *Rebus. ad consil. Gall. strâ. de appell. art. 4. Glos. 2. num. 44.*

- 24 Et necesse in quinquaginta dies tenci appellatorem processum præsentare, sed, & appellationem prosequi; hoc est, partem appellatam citare, ad videndum aperturam ipsius, & ad alios actus notat *R. Tap. lib. 3. jur. reg. sup. cit. consil. appellationum tempora, nu. 2. & advertit Alos. Lea in l. 1. num. 22. G. de appell. ad non dissentit Parlatier, lib. 2. rer. quotid. cap. fin. p. 1. §. 1. ex Bal. in l. fin. §. illud, nu. 1. Cole tempor. appell. & Felin. in cap. illud num. 11. de præscript. aliter (addit *Reg. Tarin.*) uno ex his deficiente, appellatio declarabitur deserta contrarium vero censuit S. C. apud *Affl. in end. consil. num. 30.* annuens propter omissem citationem, appellationem non esse desertam, citationem tamen expedita intra quinquaginta dies quodque S. C. solem tueretur *Girarda decif. 34. ad intellectum R. Sicil. 183.* citans potissimum *Carav. in hoc Ritu* nosque relegamus lectorem, ad notata per *Muscatell. in add. Glos. prosequendum, ex num. 55. & 56. G. Glos. præsentare, num. 6. & 7.* tradentem, quod sufficiat appellatum quandoque citare, si in termino exorata fuit litera, cuius veritatem alibi inquirimus. Sed novissimas literis inhibitorialibus parti tantum, & non Iudici, si pars innovaverit an possit peti revocatio attentatorum per partem, inquit *Franc. Mar. Pres. ad Muscat. add. Glos. præsentare, vers. his præmissis.**

- 25 In supremo tamén Tribunali S. C. inolevit stylus revendi causa appellationum, ex eisdem actis productis quodcumque; post lapsum dieorum quinquaginta, ut testatur *Ursill. ad Affl. dec. 99. num. 2.* quidquid dicat *Affl. decif. 78. & 79.* necnon dec. 75. quem laudat *Carav. in R. 252. num. 16. Ricc. collat. 254. & 1734. Muscat. in in add. Glos. prosequendum num. 102.* causam revendi ex eisdem actis, si per modicum tempus fuerit illa deserta inquit *Novar. qq. forens. lib. 2. q. 6. un. 4. Carol. Rota in Florib. prædic. concilij. 5. nu. 12. Reg. Saxonic. decif. 91. lib. 1. Morota decept. forens. cap. 13. Carav. in hoc Ritu adducentes, Reg. Reverser. dec. 158. Surg. de Neap. illustr. cap. 18. num. 12. & cap. 19. num. 9. qui*

- 26 quippe stylus fuit ab alijs Prætoris Europe approbatus, ut præficari in Regali Cancellaria Pinciana, testatur *Gutierrez. prædic. q. lib. 1. cap. 104. num. 5. Avandad. Visp. 2. concil. 11. Reg. Leo lib. 1. decif. 107. à num. 15. Fontanell. decif. Cathal. 404. num. 23. tom. 2. Carav. in hoc Ritu memor.*

- 27 Ut propterea *Martini Musa Siculani. tom. 4. c. Regni Sicil. cap. 183. in annot. lit. C. pag. mibi 419.* scripserit, supremos Iudices non curare de appellatione deserta, quando ejusdem consistat, vel de iustitia petentis, vel de iniustitia sententia, & notat *Tap. add. locum. 9.*

- 28 Et quamdò *Moratin*, quem laudat *Muscatell. in add. Glos. prosequendum, nu. 103. & Hueron. Fulv. ad Affl. in cit. decif. 175.* notent, tunc de-

min hoc procedere dummodò adversarius non prævenit, cum sua instantia appellationem declarari desertam, & facta tali instantia, non possit de certo causam ex eisdem actis in S. C. revideri quibus adhærere videtur *Reg. Rovit. in pragm. 1. num. 8. de instans. caus. non rest. & diximus nos in R. 238. à num. 8.* testatur tamén *Reg. de Morin. ad Reverser. decif. 535. nu. 30 in p. centies* obtinuisse contrarium, id quod voluit *Affl. in decif. 243.* olim scriptis, non sufficere preventionem, & positionem, sed necessariam esse pronuntiationem desertæ appellationis, quo in casu indubitatè esse credimus, nullo modo posse illam revideri ex eisdem actis, ut tradunt *Muscat. add. loco Ricc. collat. 1734. in princ. Danza ad Gram. decif. 35. num. 32.* & sensu videtur idem *Reg. Rovit. in prag. 1. de appell. num. 19.* Ideo cauti factores, & advocati appellatorum existant, ut statim, elapso termino, faciant declarare appellationem desertam, ut inde prohibeatur revisio post desertionis decretum. Quod si causa ob non presentationem processus intra legitimum tempus fuerit expedita ex eisdem actis abique termino ad non posita ponendum, in tertia instantia ex eisdem actis, abique alio termino erit expedienda, ut decisum tradit *R. Sanfel. dec. 91. to. 1.*

- 30 Confirmata verò sententia, quæ certam non continebat quantitatem, in gradu appellationis ex eisdem actis abique termino in liquidationis causa debeat impartiri tempus, & habet obitibus adductis ab *Affl. decif. 35. num. 2.* cantem nempe liquidationis esse eandem cum principali, decisum refert *Reg. Sanfel. decif. 92. tom. 1. esse illum citandum, inquit, ipso non citato, Danza ad Gram. decif. 13. num. 14.* cum liquidationis quantitatis non expresse in sententia causa nova sit, & nova dicatur instantia, ut propterea, si vè sit, si vè non sit appellatum à sententia condemnationis valeat pers. appellare à gravamine in causa liquidationis illato, scripsit *Angol. in l. si cum, 14. §. hoc autem, num. 4. si de 31. eo, quod met. consil. Felin. in cap. ad consiliatorem, num. 16. de sent. & re judic. Ursill. ad Affl. decif. 35. vers. dicat contrarium, & decif. 157. & distinguit *Bura. decif. 55. num. 10.* necnon declarant *Reg. Rovit. in pragm. 1. num. 5. de appellat. Cacheron. decif. 145. in fin. Costa de retrostrâ. cap. 8. cas. 9. num. 17. qui, ex num. 18.* expendit, quomodo intelligatur *Bura. decif. 271. num. 2. par. 1. in necessariis, quod sententia liquidationis non admittat appellationem.* Et quo valeat Reus in causa liquidationis proponere omnes, & quascunque exceptiones, notant *Consil. Caroleus de Judic. tom. 2. tit. 3. num. 44. in fin. Annot. vovur. resol. lib. 1. resol. 14. num. 42.* adeo ut liquet datio in nihilo fieri possit *Jud. Franc. Mart. Prata lib. 1. decept. forens. cap. 1. num. 7. Giss. ad Cæpye. Laur. decif. 21. num. 19.* qui multa ad præsum necessariam addit, & quæ calculat liquidationis, si non fuerit à Iudice confirmatus, executionem non habeat, docet, post *Moratin. decif. Mantua 41. num. 13. & Dom. Franc. de Anagn. in repet. l. instur, num. 34. Cod. de jur. sili. lib. 10. Dom. Prata. tom. 2. decept. forens. cap. 49. nu. 43. & 44.**

- 32 Hanc autem prærogativam revendi senten-

cas desertas, ex eisdem actis soli S. C. competente (quod gerit vices Praefecti Prætorio, Reg. Cap. Latro decif. 100. à num. 15. lib. 1. Reg. Galeata, controu. forens. lib. 1. controu. 39. num. 37. & controu. 43. num. 2. lib. 2. Confil. Staiban. resol. 94. num. 5. lmo regis personam repræsentat, Gramm. decif. 76. num. 33. & 34. Muscat. in Gl. prosequendum, num. 97. & Glor. tenetur, num. 27. Index Franc. Mar. Prat. lib. 1. di. sept. forens. cap. 10. num. 9. & cap. 26. num. 22. scribit Ricc. coll. 3. 1734. Imò, fuisse revocatum decretum M. C. quod causa simili modo revideretur, addit R. Tap. in add. Confil. Appellationum tempora, num. 9. & 10. Piv. in sylu. opin. commun. opin. 57. appellatio, n. 1. Duma reg. 47. Corrad. singul. 8. Thor. par. 1. compend. decif. verbo, Appellatio interlocutoria, & affirmat Muscatell. in add. Glor. Prosequendum, à num. 96. improbus extentionem præminentia S. C. quam facit Carav. in hoc Rit. n. 6. ad M. C. & Regias Audientias quod
33 scilicet illæ causæ auctoritate utantur, quando sententias vident male latus, illiusque dictum admittens, existente sententia nulla, quo casu, attenta quoque dispositione add. confil. appellatio- num, in sen. Judici appellationis non licebit, illam desertam declarare, ut notat Affl. in ead. confil. in 13. notat. num. 38. & idem Muscatell. in Glor. Nullitatis, etenim, appellationis prohibita non est prohibitum dicere de nullitate simul cum appellatione, quando ad acta notoria injustitia, Gratian. di. sept. forens. cap. 850. nu. 17. & cap. 959. num. 16. tom. 5. Canc. par. 3. var. resol. cap. 18. in quib. caus. non liceat, nec appellare, ex nu. 21. Fontanell. decif. Casbal. 285. tom. 1. Sed citra casum nullitatis, flante appellationis desertione, non existimat, Curias prædictas posse amplius se intrinsecare in cognoscendo,

Hinc & alia exeatitur questio, an deserta causa appellationis, censetur quoque deserta causa nullitatis, neque principaliter commissa, & negative resoluit Bar. in l. si expressam, num. 10. §. de appellationem amplexata fuit Rota in Placentina Parochialis de Molpactida. 6. Novemb. & 12. Decemb. coram R. P. D. Litte. & meminit Ludov. decif. 306. & ibi Beltram. Seraph. decif. 1485. & decisionem compilavit Reg. Revint. 401. quam refertur Capan. in tract. de vitæ & milit. pag. 225. Ricc. coll. 3. 2951. par. 7. Fontanell. decif. 285. tom. 1. & firmari ex verbis cit. confil. appellationum tempora, ibi: Nisi ipso jure nulla, deducit Reg. Tappia super ead. confil. lib. 3. Jur. Regn. tit. de appellat.

34 Sed cum de stylo S. C. causæ appellationum, ob non præsentationem processus, infra legitima tempora, revidentur ex eisdem actis, opportuno queritur, in causis reclamationum à sententiis per idem Sacrum Consilium prolatis, currant ne fatia,

35 Exeivimus articulum in Rit. 248. num. 36. ibidemque ex notatibus firmavimus, currere possitimum ex decreto emanato de anno 1539. consilio thine Regni Prorege; Exe. D. Petro de Tolito, de quo testis est Gram. dec. 13. illudque hodie reperitur insertum inter pragmat. Regn. sub tit. de offic. S. C. cap. 53. & in prag. 1. de appellat. cui conforme est statutum Gracianopoli, teste Guid.

Pap. dec. 135. nōne addimus eandem sustententes aliam, Tasson. de ansest. verif. 5. obseru. 1. num. 7. Reg. de Ponte caus. 63. nōn. 1. lib. 2. Reg. Revint. dec. 21. num. 15. Reg. Sanfelice. in prag. Judic. fell. 35. num. 18. Reg. Tap. de M. Regn. in prag. 3. de offic. S. C. pag. 147. lib. 2. verb. 2. Mastrill. dec. 67. num. 18. Episc. Ricc. coll. 3. 245. Maur. Jun. alleg. 100. num. 3. Mastrill. de magistrat. p. 2. lib. 5. cap. 10. num. 14. & dec. 67. num. 18. Novat. 99. forens. lib. 1. q. 6. Mangrelli. ad Bar. in Auth. sed hic, que, Cde tempor. appellat. Borrell. in sum. dec. tit. 32. n. 183. p. 2. Dom. Reg. de Marin. nōdum in cap. 79. lib. 2. quotid. resol. vid. & ad Revint. dec. 178. à num. 1. & dec. 578. num. 1. Confil. Staiban. cent. 1. resol. 94. & cent. 2. resol. 140. & resol. 197. Thor. p. 2. compend. decif. par. 2. verbo, Fatalis dec. 207. Maratt. laud. di. sept. forens. cap. 13. Dom. Index. Francis. Maria Prat. tūm ad Muscat. p. 2. add. Glor. finientiam, col. 2. verbo, Methodici, tūm p. 2. di. sept. forens. cap. 10. & ad Peseñal. de past. potest. p. 1. cap. 8. ad num. 223. quorum nonnulli imponebant D. Reg. Galeotum lib. 1. contr. 19. & 20. (quem refert Reg. Cap. Latro, dec. 127. num. 5. in fin. to. 2.) & Confil. Correo. lib. 2. de Judic. in add. ad 120. §. 1. contrarium sentientes, affirmantes, non currere fatia in S. C. proit nec in Conscriptorio Principe, scriptis Clorifim. dec. Belgic. 14. vol. 4.

Quid de Franchin dec. 646. post firmatam conclusionem, quod fatia currant in S. C. addit, illa currere, epīm in Collateralis Consilio, decusum, quæ refert, improbus, Carav. quodquæ affirmant quoque Reg. Revint. in prag. 53. num. 2. de offic. R. C. Reg. de Marin. immed. cap. 79. & ad Revint. cit. decif. 578. num. 1. qui allegat Dom. Reg. Sanfelice. in dec. 144. num. 16. Episcop. Alex. Ricc. in add. ad mem. dec. 646. Praef. de Franch. oburgans Muscatellum, uti immemor præfatus decif. de Franch. contrarium afferuisse, in par. 2. appellat. Glor. conceduntur, num. 10. Sed Muscatell. à Ricc. mortu tuetur D. Jud. Prat. in additi. ibidem, subnectens, male illum redargui à Praef. Ricc. quod memoria non tenuit decif. de Franch. 646. si quarta pars decisionum illius, in qua est præfatus dec. 646. incipit, è typis prolit anno 16. S. Muscatell. verò opus de anno 1600. fuit compertum, ipso teste, in Glor. conceduntur n. 5. verif. & similiter,

36 Et adeo fatia libantur, ut nec etiam ex eisdem actis detur revitio, ut decusum tradit P. de Affl. in add. ad cap. 33. controu. jur. tradens, nec esse deferendum contrariis observantiæ relatæ à Reg. Sanfelice. cit. dec. 144. num. 16. quia casus particula- res non refert, additque num. 5. illius dictum ex typographi lapsu evenisse, eum contrarium in sumario, num. 4. verif. 2. legatur, scilicet, fatia currunt in S. C. & non observant revidendi causam, lapsu fatalibus, ex eisdem actis, n. 16. id quod postea, P. Affl. non citato, notat Marotta ad cap. 13. n. 46.

37 Multis etiam in casibus fatia non currunt, potissimum, pendente compromisso, Gratian. dec. 38. March. 473. Fak. in depu. 2. Cde tempor. appella. Ricc. coll. 3. 245. & declarant idem Faber. det. 2. tit. 38. de arbit. Affl. q. 9. Confil. Punt. Staiban. cent. 2. resol. 19. à num. 36. quidquæ si illud sit

fit factum in arbitratorem, negative resolvit *Ancheran. in cons. 284. num. 3. insequuntur Lancellet. de assentat. p. 2. cap. 12. num. 34. Gravet. ad Ff. in prax. Rom. Cor. lib. 7. cap. ult. un. 4. Gratian. in addit. ad m. d. dec. 173. num. 2. ut auctorem per compromissum suspenderetur, sed prorogetur lapsus fatalium, fieri illud debeat cum scriptura, decimum refert *Theaur. dec. 244. num. 7. quin sim- pliciter in probando compromisso, scriptura ex- quiritur. Jodoch. Dawh. in prax. r. civil. cap. 204. num. 4. & cap. 208. num. 1. & decimum me- morat Faber in Cod. lib. 7. tit. 27. diffinit. 2. preter- itum in Regno, ob juramentum, quod interveni- re debet. *Borrell. in summ. decif. tit. 63. nu. 392. Confil. Staib. cent. 1. ref. serv. 57. ex num. 6. Nec currunt, relatione pendente per M.C. in S.C. jux- ta illius ordinem, ut M. C. V. verbum faceret in ipso S.C. de aliquo incidenti, ut decimum memo- rat Ursell. ad Affl. decif. 78. quem laudant *Mascac. in prax. lib. 2. p. 2. Glif. conceduntur, num. 18. Ma- ri ad Gramm. decif. 13. un. 7. Nec tempore peltis, Fab. diffin. 3. C. de tempore appellat.****

39 Nec, hereditate jacente, donec ipsi detur Cu- ratore, *Mohed. dec. 10. Ricc. collect. 245. l. 10. Confil. Staib. cent. 2. ref. 140. nu. 10. cum nulla possit in ea considerari mora, & proinde licere Curatori heredi tatis jacens petere beneficia, etiam effluxu termino, praescripto a Regia Prag- matica, decimum testatur *Reg. Ruit. in dec. 41. cu- jus meminit Confil. Staib. nedium in add. 7a re- sol. 140. num. 11. id in ref. 176. num. 23. eadem cent. 2. & nullo soluto canone, bona hereditatis jacens non cadant in commissum, notavit Cor- dula de cons. privatorum non solutione canon. l. 10. nu. 4.**

40 An verò pupillus adversus lapsum fatalium re- stitutus, affirmativam aliam, etiam in minore, sustinent de *Franch. dec. 473. Anfas. in prax. S.C. lib. 2. p. 3. Glif. fuerint, num. 33. Thor. p. 1. comp- pend. decif. verb. restitutio in integrum in detur, Cappe. dec. 96. num. 14. Giurb. dec. 18. Odd. de res- sit. q. 36. Confil. Staib. add. ref. 140. ex num. 14. & concinit *tex. in l. qui negi tutoris, ff. de reb. ver. quo fretus Cuman. ibi scripsit, jura omnia de pupillis loquenda, extendi ad omnes, qui per alios reguntur, privilegium propterea questionis fori competere minori majori annorum quatuordecim, notantur D.D. quos recensimus in *Rit. 230. hifq. addimus Jc. Franc. Andreoli contrav. forens. 235. par. 3. qui impugnans *Novar. de var. ar. & ele. 3. fori, sed. 1. q. 6. ex num. 5. decimum a Consilio justitiae Screminii Mutinae Ducis, subnectit, n. 2. necnon Confil. D. Joen. Demost. selet. jur. canch. dec. Sardin. 68.****

41 Et an mulier, Giurb. lat. dec. cit. 18. de *Franch. dec. 284. Reg. Tap. in consil. mulieribus, num. 4. Alois. de Leo in l. ni possit, C. de probib. Imper. offer. num. 5. Ambrian. de 1. & 2. benef. causid. 2. n. 118. Reg. Ruit. in prax. 1. de appellat. n. 11. del Enfillo dec. 23. n. 22.*

Universitati insuper hoc restitutionis privile- gium largiti, scriptis Affli. dec. 175. un. 2. quem insequuntur *Thor. p. 1. comp. dec. verbo, Univer- sitat. P. de Affli. contrav. jur. ref. cap. 33. n. 5. proinde, & sic, notavit idem P. de Affli. in add.*

ad cap. 46. & 47. num. 68.

42 Sed paupertas fit ne justum impedimentum ad- hoc, ut detur talis restitutio, inquirunt, & affir- mativè scribunt *Gara. a Talerio dec. 34. Boer. dec. 247. num. 14. Theaur. dec. 10. num. 9. Fio. decif. 268. num. 5. Guiz. Papa dec. 56. & 436. Christin. dec. Cor. Belgic. 116. vol. 4. Martf. notab. ult. Arvon. epit. 2. Crenesf. sing. 123. Fontanell. dec. Corbal. 106. & 107. tom. 1. Palosc. de privil. pauper. quest. 31. par. 1. Jo. Manrit. de resit. in integr. cap. 362. Avus meus ad Gramm. dec. 85. num. 11. Thor. vot. 31. num. 34. tom. 1. Giurb. dec. Sicil. add. 18. n. 2. Confil. Staib. respons. 97. num. 11. tom. 2. & deci- sium testatur *Reg. Savelsic. dec. 93. Reg. Tap. in add. causis. appellacionum tempora, n. 16. nonnulla subnectens impedimenta, quibus deest non currit tempus ad appellandum.**

43 Nec injuncta est in hac materia questio, an absentia appellantis a Regno; vel ejus contumacia, ad delictum, sint iusta causa, illum restitu- endi, ad prosecutionem fatalium, quam excitant *Marcelli, de Manro allegat. 100. Jacob. Gali. consil. 109. n. 1. Thor. par. 2. compend. decif. verbo, fatalia an quemadmodum.*

44 Hinc, prolata sententia S. C. qua condemnata fuit Ill. Principissa Marani, ad restituendum Mar- chioni Fuscaldi duc. quatuor mille, & prepositis nullitatibus reiectis, Principissa, sub praetextu, quod tempore prolatae sententiae Massane repre- retur, secuta maritum Comitem Sebellonum, qui Messanam (ut ibi Gubernatorem ageret) profes- sus fuerat, propterea tanquam absens, causa Reipublicae, adversus sententiam restitui postu- lavit. Et triplici ex causa, nonnullis locum po- tuit restitutioni, strenuè defendebat *D.N. de Mar- ni, idum partes Marchionis tuebatur, ipso teste, lib. 2. quod ref. cap. 249.*

Primo, quia quatuordecim a Justiniano, ad petendam restitutionem, praescriptum, elapsum fuerat; Secundo, quia privati commodi causa maritus absque; Tertio, quia Advocatos, & Procuratores reliquerat, a quibus, dum absente, validissime defendebatur.

45 Et primo, illud quidem constat, non semper hoc beneficium restitutionis peti posse, sed statu- tum fuisse a Jure Civili tempus, quod, si ludi, patitur, is, qui restitui, vult, amplius audiri non possit; *Solenne enim Jura Civilitat. inquit Sforza Odd. de resit. q. 19. art. 1. num. 2. Quod non perpetuo possit lesus conqueri de lesione, & hoc restitutionis beneficium implorare, sed usque ad praesentium tempus.*

Unde veteri jure ad restitutionem petendam, annus utilis praescriptus erat; Deinde *legis constan- tinae* sublati sunt in causis restitutionum utilis annus, & inducta fuit locorum differentia, ut Romae quidem, ac intra centesimum miliarium Urbis quinquennium continuum esset, in Italia quatuordecim, in reliquis Provinciis triennium, ut patet ex *l. 2. C. Theodosiani de in integr. resit. & tradunt Jacob. Cujacini lib. 2. observ. 7. 18. & in parallelis in Cod. tit. de temp. in integr. resit. & Ho- fualdus Hilliger. ad Duall. lib. 21. comm. jur. c. 10. lit. l. in not.*

Demum, Justinianus subtulit etiam hanc locorum diversitatem, & pro utili anni in omni- bus

bus locis quadriennium continuum substituit, *l. fin. C. de tempor. in integr. restit.* quam Constitutionem etiam in majorum restitutione obtinere, Justinianus jussit *ibid.* ut communiter sentiunt DD. in *d. l. fin. Sforza Odd. de restit. par. 1. q. 19. art. 3. num. 7. Gomfius var. resol. de restit. minor. num. 7. Cancr. tom. 2. de restit. minor. num. 232. & seq. Donell. lib. 21. comm. jur. cap. 10. pag. 512. Duaren. ad d. l. fin. tit. de tempor. in integr. restit. in princ. pag. 153. Cujac. in parat. in Cod. cod. tit. Myfinger. obs. 51. cent. 1. aliiq. passim.*

- 47 Incipit autem currere hoc quadriennium, in minore, à die, quo major factus est, in majore, à die, quo absentia cessavit, vel aliud impedimentum, quod restitutioni causam dedit, *Hysud. Hilliger. d. lib. 21. comm. jur. cap. 10. lit. T. in not. Duaren. in eod. tit. de tempor. in integr. restit. pag. mch. 155.* Nam in majore illud tantum tempus subducitur, quo quis publica causa absuit, vel alio legitimo impedimento occupatus fuit, *d. l. fin. §. 1. C. de tempor. in integr. restit. & claris in l. 3. Cod. de del. mal. iis verbis, Non possunt abesse tibi tempora, quæ in actione de dolo solent computari, quibus Reipubl. causa (ut allegat) occuparis, sed etiam incipit tibi tempus cadere, ex quo innumeris liberatis, facultatem agendi intrā præstituta tempore capere obtinere.* At in themate proposito esse elapsum quadriennium à die, quo Principissa Neapolim reversa est, dicebatur.

- 48 Et obici, non esse computandum illud tempus, quo de nullitate sententia disceptatum fuit, respondebat *D. Reg. de Marinis. d. cap. 249. num. 4.* quod cum Principissa in discussione nullitatem succubuerit, ut ipsius damno tempus elapsum sit, ex notabili doctrina *Bartoli in l. 2. §. non solum. ff. ad Tertull. quoniam sicutum est Sacrum Consilium, apud Reg. Revivum in prop. 16. ex num. 2. de ordin. Judic. & in decis. 18.* necnon aliam similem decisionem. refert idem *R. de Marinis lib. 1. quæd. resol. c. 330.* quem laudat *Gina. ad Cyp. Latro decis. 96. n. 16. & advertit idem Reg. de Mar. n. ad Reverter. decis. 578. post n. 3. vers. ulterius.*

- Imò in propriis terminis, si minor dixerit de nullitate alicujus contractus, & in causa nullitatis succubuerit, non posse eum deinde petere restitutionem in integrum, si, pendente judicio nullitatis quadriennium elapsum sit, probavit *Thomas Gramm. in consuec. 123. n. 3. & 4.*

- 49 Secundo, illud etiam certissimum est, non sufficere quancunque absentiam, ad restitutionem petendam, sed oportere, ut qui petit restitutionem, ex urgente aliqua necessitate absuevit, ut scribit *Sforza Odd. de restit. in integr. p. 1. quæst. 6. art. 1. n. 2. vers. Et ego. Restitutiones omnes (ait ipse) quæ majoribus conceduntur, ex eo conceduntur, quia necessitate aliqua irreparabili impediti, rebus suis superesse non possunt:* Hinc *Ulpianus in l. sed est. 26. in fin. ff. ex quib. caus. major. Generaliter (inquit) quotiescunque quis ex necessitate, non ex voluntate absuit, dici oportet ei subveniendum.* Et idem *Ulpianus in l. Reipublica, 36. ff. eod. eos tantum dicit Reipublice causa abesse, qui coacti discesserunt, ibi, sed coacti absunt.* In iis igitur hæc restitutio habet locum, qui ex necessitate, qui coacti discesserunt, qui etiam voluissent se excusare, tamen collatum libi munus de-

treclare Reipublice causa non possent.

At verò in illa specie, nulla necessitate coactum Comitem Scrbellone Messianum profectum esse, Principissa addebat, & leges prohibere, eum posse hac restitui one uti, qui non coactus, sed volens profectus fuerit, & rei privatæ magis, quam publicæ causa, quod diserte duobus in locis cautum legitur, scilicet in *l. reipublica 36. & in l. non veri, 24. ff. ex quib. caus. major.* quæ jure adduxit *D. Reg. de Marinis. loc. cit.* Unde *Gottsfred. ad d. l. reipublica lit. T.* notat, Non dicimus, eos abesse Reipublice causa, qui non necessitate, sed commodi sui causa absunt: Et *Paulus de Castro. in l. 1. ff. ex quib. caus. major.* (ubi dicitur legatos quoque civitatum haberi pro absentibus Reipublice causa) negat, eum dici posse absentem, causa Reipubl. qui procuraverit, & assuetaverit legationem, *sensu autj si data opera, & procurator ambasciata, & qui data, §. ff. ex quib. caus. major.* Etenim affectatum munus nemini prodest, ut probat *Duarenus ad tit. ex quib. caus. major. ex l. 2. §. ult. ff. si quis caus. l. spademem, §. fin. ff. de excus. tut. l. 1. C. qui mil. poss. lib. 12. & confurunt exarata à Præfide de Franch. dec. 286. n. 5.* quam docet expendi *Jud. Franc. Mar. Eras. lib. 1. discip. for. c. 20. n. 20.*

- 50 Et tandem dicebat *D. Reg. de Marinis add. cap. 249. num. 6.* non esse illam restituendam, licet absentem causa Reipublice, quia procuratorem reliquit, & defensa fuit, *ex l. fin. ff. de in integr. restit. & in lit. qui, 39. ff. ex quib. caus. major. & addo Consil. Strabam. resol. forens. cent. 1. resol. 66. n. 15.*

- 51 Adversus tamén adducta à *Dem. Reg. de Marinis* judicatum fuit, quambis enim fuerit Principissa exclusa à petita restitutione a Spettabili tunc *S. C. Præfide, Andrea Marchesio, sub die 9. Aprilis 1646.* à quo provium fuit, ut Causa Commissarius iustitiam faceret, fuit tamén admissa à Collateralis Consilio, d. e. 13. Maii 1647. & decretum, quod de supplicatis, & replicatis, Commissarius relationem faceret in *S. C. tand. mox 54 C.* scito provium fuit, esse locum, & esse deferendum petite restitutioni in integrum, dic. 27. Novembris 1660. referente *Dominio Consiliario, D. Thoma Caravita.* In banca Clavell, *ex res. in cit. l. 1. ff. ex quib. caus. major. in fin.* quo textu sit sic scribere *Sforza Odd. par. 1. q. 11. art. 5. per tot. R. Mercian. lib. 1. disp. 19. n. 12. Consil. Ariet de Misa lib. 3. var. resol. cap. 44. n. 19. & 23.* ita decium subnectens.

- 52 Et de lapsu quadriennij dicebatur, illud non currere pro tempore, quo lesio est in suspensio, ac certitudinarie non contingit, ut tradit ex pluribus *Sforza Odd. cit. strale de restit. in integr. p. 1. qu. 20. art. 6.* ac proinde, si à prima sententia fuerit appellatum, à quo, appellatione pendente, Reus non est certus, an illa sit confirmanda, vel reformanda, & certus de latione illata, hoc quadriennium currit non à die prime sententia confirmata, sed à die sententia confirmantis, prout decisum apparet per *Reg. Rom. d. c. 2. de restit. in integr. in novis, & iis propriis terminis docet idem Odd. d. par. 1. qu. 20. art. 7. n. 73.*

- 53 Amplius, Principissa dicebat, ipsius absentiam fuisse necessariam, non voluntariam, tenebatur enim

virum suum concumit, quocumque iussu, alias mortaliter peccaret. *text. est in cap. magaque 13. qn. 2. q. c. potest privare illum copia sui corporis, ut dicit Cyn. in l. 1. C. de uxer. milit. ac propterea uxoris, ut dicit Cyn. in l. 1. Cod. de uxer. milit. ac propterea uxoris militum r.stitutionem competere, statuit in d. l. 1. quare cum absentia fuerit necessaria, in integrum r.stitutionem non esse denegandam, per text. expressum in d. l. sed et si per pratorum, 26. §. fin. in fin. §. ex quibus caus. major.*

- 54 Praterea, absentia Comitis reputanda erat causa Republice, non voluntaria, absuit enim in eam magistratus, cui certum est, competere r.stitutionem, per text. in l. 38. cit. sit. §. ex quibus caus. major. & late per Odd. p. 1. qu. 6. art. 10. num. 34. & videndi ad materiam Cassili. dec. 105. sub nn. 92. Misbrill. dec. 173. num. 17. & 53. Annot. resol. 46. nn. 4. lib. 1. ver. resol. Altimiran. in rub. de filosof. cap. 4. nn. 42. Reg. Cypre. Laro dec. 102. lib. 1. atque ideo eandem r.stitutionem competere uxori, palam fit, ex text. in d. l. 1. §. 2. C. de uxer. milit. 55 Occurrebat insuper tertio obiecto, r.stitutionem, nempe, competere absenti, qui reliquit procuratorem, à quo legitime non fuit defensio, ut ex text. in l. 3. §. 1. & Litem abs. Prator, §. ex quibus caus. major. late fundat Odd. part. 1. qn. 29. art. 2. quam r.stitutionem concedi, nulla facta discussione procuratoris an sit solvendo, tradit idem s. f. r. Odd. d. quæst. 29. art. 140. & num. 14. signanter sub nn. 15. vers. si autem Dominus, quicquid sit, quando ex æquitate clausule generalis, Si qua mihi, & ex causa à jure non expressa, alteri subvertitur, & ratio diversitatis assignatur, quia quando subvertitur ex æquitate à jure non expressa, purquā succurritur, nisi in subsidium, at quando r.stitutionis est concedenda propter absentiam probabilem, & necessariam, tunc r.stitutio conceditur personæ propter illam causam, etiam si procuratorem non dimisit, ut dicit text. in cit. l. sed et si per Procuratorem, §. item nequit, §. ex quibus caus. major. atque ideo non est deneganda r.stitutio prædicta, quando procuratorem dimisit, nisi prius noceat diligentia, contra text. in l. fin. §. 1. C. de alluvion.

- 56 Et eandem, concludebat notorie constare de iustitia prolata sententia, quæ omnino attendi debet ad obtinendam in integrum r.stitutionem, testis eodem Cons. Arias de hysa add. cap. 44. num. 24. & observat Jud. Francisc. Mar. Prator. observat. 93. nu. 15.

Quod verò domino noceat regulariter procurator, si appellare non curaverit, non quidem expressè renunciando appellationi, certum est, & hanc admittunt distinctionem Grat. dec. March. 79. num. 1. Mobed. dec. 3. de appellat. Jaffred. Lenfranch. Balb. dec. 135. Joann. Gall. inter dec. di. vers. qn. 278. Papen. lib. 19. tit. 5. ar. 1. §. 8. & tit. 41. ar. 1. Christ. dec. Belgic. 19. num. 9. item. 1. & dec. 107. num. 17. vol. 2. & determinavit Rota Romana in Salentinorum personis, 14. Novembris 1616. coram Perspicio, cuius meminit Beltram. ad dec. Ludov. 573. num. 13. de Franch. dec. 579. Ricc. collat. dec. 410. Thor. p. 1. compend. dec. verbo, Procurator non possit, Gohollin. quoque admitti, secundum jam relatam partem dictæ distinctionis nulla prius mentione facta millelog. 778. cum ve-

ro provocare om. sit, licet non principiis, & à quo 57 tempore, appellare, & quando actio compete contra illum, sive dolosum, sive negligentem, explicat Conc. p. 2. var. resol. cap. 14. ex nu. 25. de appellat. Ramon. cons. 41. num. 7. Alf. de Leo in Aub. si, qui, nu. 6. Cod. de temp. appellat. Guid. Papen. dec. 426. num. 88. Aff. dec. 344. Cypre. dec. 139. Annot. dec. March. 37. num. 14. Boer. dec. 285. p. 1. nu. 9. Cypre. dec. 7. num. 46. Mobedon. dec. 78. par. 2. Gratian. discip. forens. 364. nu. 16. in simili Fob. de An. cons. 98. ex nu. 10. & latissimè Fontanel. dec. 196. 197. 198. 199. p. 1.

- 58 Propterea, non licere procuratori nominationem factam in aliqua causa, pro examinandis testibus sui principis iuxta formam traditam à præf. de ordin. iud. renunciare, ita, renunciatione non obstante, possit principis illa uti, iudicavit S. C. in causa D. Principis Butzer, D. Federici Columæ, cum D. Marchione Arenarum, referente D. tunc Consiliario Reg. Hicoria Cypre. Laro, sub die 25. Junij 1640. in Banca hinc de Venghio, de quo testatur Gize ad Cypre. Laro dec. 59. nu. 1. lib. 1.

- 59 Quam decisionem ipsi, & D. Joseph. Carissimus, vir apprime doctus, sequuti sumus, die 9. Augusti 1662. qui Judex, & arbitri d. s. sententiam distinguendas, quæ inter DD. Marchonem deli Munti, & D. Domenicum, & alios de Morra intercedebant, ex Excell. Præf. mandato, & rescripto, per scripturam expeditam, (sub die 20. Junij 1662. coram D. Conf. D. D. d. d. d. d. de Soria Morales sedimus, ut ex actis, penes Jacobum Persicum,

60 Actuarium assumptum. Cuius D. Consiliiari decora, atque ornamenta tanta sunt, quanta nequeas celebrare, cum velis; quicquid in eo est, quod erit maximum, est ut sibi emen. gloria legem exhausti, ita nobis, non nisi, quæ suspicemus, reliquit. Id tamen nec omittere possum, nec debeo, nimium, dignitates omnes, quibus in virtutis premium fuit ornatus, illustrioris ab illo pervasisse, quam cum illustrem reddidisse. Etenim post doctoratus insignia in pueritia adepta, Regis illud fisco Advocatus Montis Fuscii Provincæ præfuit, Deinde nunc omnino, atque arbitro Regis Dom. Nostri Consiliiarii electus sub die 21. Februarii 1651. Provincias Montis Fuscii, & Salerni primim uti Præfex, tunc Caspium gubernavit, & totius Regni Campanæ Commisarius fuit Generalis. In præsentia demum Regentis Vices in M. C. V. iterum obtinet, quod munus, omnium admiratione, ac pari gloria tractat, quomodo tam in propediem evectum ad sublimius dignitatis fastigium, & in ipsa honorum vertice collocatum cernere, vehementer velim.

- 61 Ceterum, procurator quambiis ad certam causam, & simpliciter constitutus fuerit, appellare potest, Livizian. C. de procurat. cap. non injuri. cod. tit. Præf. in cap. Nicolas, num. 11. de appellat. & Puteus dec. 272. lib. 1. quia, etsi mandato caretet, 62 ad substituendum, possit nihilominus substituere ad appellandum, teste Roman. sing. 508. Appellationem verò prosequi, jam dictus Procurator nequit, ex eadem Fuscii decisio, & dec. Rota 21. aliis 2. de procurat. in novis, si namque lata sententia, cessat instantia, ex dec. 852. lib. 3. par. 3. divers. igitur statim ex sententia prolata est, de-
sinit.

finit esse procurator, nequāplūs itā reputatur, *Mo. Judan. doc. 6. de procur. quāvis*, & constitutum cēseri, et iam ad appellationem proseguendam scripserit *Aut. Faber de procur. defin. 17*. Quod si in mandato addita reperitur dicta clausula, & appellationem proseguendam, utiq; procurator citra dubiū quoqueffiet instantia appellationis. Non sicū, ac, & deputatus ad omnes causas presentes, & futuras, quod aliorum fultus auctoritatibus docet *Franc. Turanus comm. ap. lib. 14. verbo, Procurator simplex*, & *Franc. Marc. decif. Delphin. 69. p. 2. l. 1. ad. decif. 272. lib. 1. demumque Rebuff. in constit. Franc. sis. de domie. elo. 3. art. 1. Glof. 1. un. 27. tom. 3*. Sed quid in substituto à procuratore, vide *Patenm decif. 3. 5. lib. 1*. In calibus verò in superioribus relatis, in quibus dicitur etiā constitutus pro appellationis instantia, certē clientis jura tueri poterit, si voluerit, non invitū cogi, *eodem cap. non injust.*, ne eadem *non invitū*, constatque ex notatis per *Heron. de Cruell. confusē* tamen loquentem in q. 597.

64. Procuratorum verò mandatum genericum, cōplecti litis dumtaxat motas, opinatur, idem *Papen singul. 749*. & restitutionem annexit *Josaph. Luden. in decif. Fern. 137. Caputiq;* tamē cendet, 65. et iam movendas amplexari, *decif. 392. par. 2*. suscepiam verò prosequi litem capiam reculare nequit pro hærede, eodem *Fabro teste defin. 18. de procur. in Col. Christu. der. Belg. 108. vol. 2*. ipsoquitur, ubi copiosē scripsisse, recordor, ad impugnandam cavillationem quorundam procuratorum, ad dilatandum litis rēpiciantium, nolle amplius intervenire in causa, eorum namque parvipensā responsione Judices, ad ulteriora procedere cum eisdem procuratoribus, non omiserunt.

66. De Procuratore autē, ad Judicium dumtaxat declinandum constituto, & tamen in principalis negotii causa condemnato, scribit idem *Fab. defin. 16*. cuius sententia, si vera sit, sibi copiosē discutiam, decisionemque adjung. m. facendum in causa nūc superinde vertente. Et de procuratore ad exigendum, an cum eo proced. possit, loquitur lepidē *Tbor. par. 2. comp. verbo, Procurator*, & nonnulla obviat *D. Reg. de Marin. ad Rovert. decif. 473*.

67. Et tandem inquirat *Caravita in hoc rit. n. 13*. nunquid Judex appellationis teneatur citare Judicem a quo, quod veniat, ad defendendum suum processum, & negativē concludens, restrictiones adducit, addimus nos *Judec. in prox. civil. cap. 339. Jul. Clar. lib. 5. §. fin. q. 92. vers. quare nūc*, *Muscat. in prox. par. 2. appell. Glof. intimare, un. 10. F. in 19. opin. commun. opin. 413. Carav. adducentem, F. in inter commun. opin. lib. 7. tit. de appellat. num. 21*. qui tradit licetē Judici a quo suam tueri sententiam.

in appellatione, si est condemnatoria, servatur per omnia jus commune, & const., & cap. Regni, si verò est absolutoria, si vè ex mero officio procedente denunciazione, nunquam appellatur in aliquo casu, licet ipsa sententia contra Fiscum proferatur, si vè sit confessus tantum, & ita pridie de presenti Anno 12. Indi. fuit in ipsa Curia servatum, in sententia absolutoria lata pro Bufillo Braccatio, qui inquirebatur per ipsam Curiam, facta denunciazione contra eum per Dominum Franciscum Galcotam de Neapo.

SUMMA RERUM

1. *Dictio, verò, cujus sit virtutis.*
2. *Compositio, nisi spontanea partis voluntas procedat, admittenda non est, alioquin Judex in syndicato tenetur, & extorqueri dicitur.*
3. *Fisco denegatur ut appellatio, & recursus, & quando.*
4. *Quid in curia Archiepiscopali Neapolitana.*
5. *Fiscus in panis pecuniariis, ex delicto, vel quædam habentibus, nullum jus sibi acquirit, nisi sequenti sententia.*
6. *Liquidatio infrumenti, respectu panis est actio criminalis.*
7. *Ut possit quis appellare, necesse est, ut in judicio audiatur, & ut possit audiri, debet deducere interesse presentium.*
8. *Fisco, cui denegatur appellatio, et fortis caroni actione denegatur recursus.*
9. *Jus de futuro non est in consideratione.*
10. *Fiscus hac in re nititur jure privati.*
11. *Ille in actionibus descendentibus ex panis non recipitur.*
12. *Habet causam lucrativam in panis.*
13. *Ut competat recursus, requiritur notoria injustitia, majusque gravamen in recursu concurrere debet, quam in appellatione.*
14. *Contrà Fiscum in dubio judicandum.*
15. *Princeps fiscalibus lucris inhiens maximam inferi Republica calamitatem.*

Dictio verò, si vè precedentibus adversetur, si vè antecedentes repetat qualitates, si vè illativè ponatur, si vè eorum aliquid non operetur, sed in alteram dictionem, enim, substituitur, si vè assertivè ponatur, si vè inceptivè, proit aliquo predictorum modorum sumi, post prædictas q. *Canes. docuit Petrus Cind. sing. 99. l. 1. ut est omni in casu insinuare aliquid aliud de re in precedentibus actum fuisse; & idem incongruè hoc in loco presentem Ritum collocatum fuisse, juxta Carav. monitum in ejus initio, erodimus, tamē non hac suffulci ratione; In precedentibus siquidem nulla prorsus mentio sit de re, cujus in hoc rit. est tractatio, sed utique in rit. 275. efferege unum, & eundem ritum, ac potius ejusdem ritum, si qui continuat antecedentis materiem tractationem, siquē jam relata dictio, verò, continuativè possit dicatur.*

De compositionibus loquimur abundē in rit. 274. & 275. advertimus tamē prædictis in ritibus consensum, & remissionem querulantis requiri, ut compositio fieri possit; In presentibus verò additur, ejusdem accusati voluntas, & spontanea accedat, O o non

RITUS CCLXI.

Ubi verò denunciatus velit litigare, & non componere cum Curia, vel velit, modica pecunia, componere, tunc Curia procedit ad anteriora, raro tamē venit ad sententiam ferendam ex capitulis idest ex officio, si tamē venit, tunc *F. m. 11.*

non vi, & violentia, tunc enim à jure etiam communi rejectus, & nulla decemetur, teste, *Farinus. qu. 5. à vi. 5.* ed quod extorſio poſitis, illicita exaëto, quàm compoſitio dicetur, *l. 1. C. de per. vi. vel alio modo, l. extorſio, ſiquid minus, & l. 1. de 3. ſ. ad l. 1. ſ. appropinquat* in quod iudex ſi cogitit ad componendum, communiter ſit receptus, teneri reſtiture pecuniam in ſyndacatuſte *Glabriſſus in tractatu reſtor. carcerat. à de panis com. pag. 3. num. 4.* Invohit præſerta *Compagn. in cap. Item quod prædicti juſſiſſerit, num. 17. de 18.* contrà Prædicti, qui delatant carceratos in carceribus, & quandoque ad alios carceres tranſmittunt, pro compoſitione faciendi, & hoc caſu exorrequere, dicuntur, *Cupiliacina præg. 6. num. 11. de Barrio. tom. 1.* quando verò dicatur, metu facti ſi carceribus mancipabatur, ut ad illam ſuſcite admiſſus, enodat *cites, Farin. ead. ille qu. nu. 17.* & quid ſi facta fuerit ab habitato pro palatium, ſi reſolvat ex traditis per *Ricc. ead. cur. Archip. cap. 226. p. 18. & dec. 1197. p. 4.* necnon *colleſ. c. 59. 2. nu. 7. Nouar. qu. ſine. 128. p. 1.*

3 Verba inquit *Ritus*, contra *fiscum* preferantur, offendit non licere fisco appellare, quoniam resolutionem probat etiam *Ric. 258*. ubi notavimus, attento *Jure Rituum*, & universalis consuetudinis ut observant etiam *Ludov. decif. 1. nov. 47. & Ricc. coll. 3517*, utique verò suspecto *Jure communi*, cui quidem inhaeret *Ritus Curiae Archiepiscopalis Neapolitanae*, cujus functione admittitur appellatio, interposita ab illius *Fisco*, *Genuf. in prax. cap. 45. Ricc. decif. ejusdem Curiae 81. p. 2. & collat. dec. 3861. par. 9. D. Francif. de Magist. in *syn. Ecclef. par. 2. lib. 1. tit. 10. cap. 2. nov. 28*.*

Hinc, cum Antonius Rinaldi in anno 1661, uti procurator Virginie Beccaro vendidisset D. Nicolaus Palumbo quondam feudum pro duobus quatuor mille, solvendi quancumque, & interim promississet, correspondere annuus ducatos biccum octavaginta, solutio capitalis fuit promissa Virginie absenti, nemine pro ipsa acceptante, sed tantum tertiarum solutio pollicita fuit Antonio predicto presenti; Exposita itaque instante Antonio, citatione super tenore instrumenti pro summa tertiarum, & capitalis ducatorum quatuor mille M. C. V. ex officio, viso instrumento, decrevit, quod Nicolaus *restitu* *cietur* factaque relatione in S. C. M. C. V. scitum confirmatum fuit.

7. Adversus quam determinationem, prætendens: Regio Fisco, sibi competere recursum; & obiectis Regi a decretatione, de verbo faciendo; ad finem prædictum, dicebam ipse, illum ipsi non competere.

4 Et tunc, Fideus in penis pecuniaribus ex def-
 actor, vel quasi, ortum, habentibus, nullum ius
 fidei acquirit, nisi fuerit sententia, *l. si qua po-
 nentia, ff. de verb. significat. l. ejus, qui, ff. de iura
 fidei, l. 3. §. idem scribitur, ff. de periculo, l. ali-
 aliud est, §. inter mulieres, ff. de verbo significat. ut
 de megistratibus dicit Bald. in l. fu. num. 9. C. de
 fructibus, et litium expensis, quod ante senten-
 tiam, Fideus non dicitur creditor, nec habet
 actionem, idem Bald. in l. aduocatus, C. de iuris
 Perpetua, de iur. fidei, lib. 6. tit. 2. Post, in iur. de*

ffice num. 31. negant. de pignoribus, & hypothecis, 2. par. membr. 4. num. 115. Cessant in Consuetudinibus Burgundia, tit. de confiscationibus, rubi a. num. 8. Petrus Follet. in fragmentis, post praticam, tit. de iniuriis, num. 140. Berard. cons. 163. num. 3. lib. 1: & deducitur ex text. in l. iudiciorum, ff. de accusat. .

5. Hoc facto fundamento, addebam, liquidationem infructuam respectu penis, esse actionem criminalem, *Rij. Cass. Lazio decif. 45. num. 23. et 30. et decif. 58. num. 9. Rij. Sanfelice. decif. 184. num. 9. Rij. Merlin. lib. 2. contr. overf. cap. 24. num. 16. et asipit pluries in his nostris Commentar. inveniuntur*, et propterea non licet fisco ante liquidationem, nisi post duo decreta conformia M.C. et S.C. lata contra partem principalem, petere recturam, cui nulla competit actio ante condemnationem.

6 Parro, ad hoc ut quis possit appellare, necesse est, ut in iudicio auiatur, & in hoc casu possit audiri, debet ducere interesse præsentem, & non secundario & illud secundario potest fere dupliciter aut quia ex nunc alio interesse, si ex sequuto retardatur per contentum alterius, & tunc si sit audiens, vel nē alteratur inter DD. aut interesse dependet ex futuro eventu litis, & tunc non admittitur alie tertius, nec in iudicio, nē ad appellandum, *Secce, de appellat. cap. 2. quez. 5. num. 73. & 74. Duen. Revis. decif. 1. num. 38. Gimb. deif. 2. Stran. cum. 2. refel. 142. Tron. lib. 7. dijept. foref. cap. 11. num. 26.* Regio Fio igitur careni actione pro pœna pecuniaria, anez tententiam appellatio non competit, *ad res. in l. 1. Cde arbir. Bolognes. in l. memo. potest. ff. de les. 1. num. 168.*

7 - Si Fisco Regno denegatur appellatio, etiã ubi habet actionem, *Gram. decif. 14. vigore hujus Rjt. & alitrius 258. de Franch. decif. 148. n. 1. & 467. num. 6 Gnazini de confictis. bene num. centif. 30. num. 23.* & hoc procedit de consuetudine totius Italie, *Scacc. de appellat. lib. 3. cap. 3. cap. 2. quaf. 17. limit. 49.* & notativum in hoc Rjtus huj. num. 3. & latius in cit. Rjtis 258. tanto magis cident erat denegandus recurfus, quando caret actione, & jus nullum habet, optime *Vivius decif. 378. num. 7. Affi. in confit. Regni Si quis in poffeffum, ann. 70. Faller. in pragm. fu. de compositionibus n. 103.*

8 Ratio in concussa est, quia Fiscus hac in re nullum habet privilegium, sed utitur jure privati, *Respon. in Speculo* l. incipit ubi *Borrell. rub. 5. in verbo jure privati* idem *Borrel. de praesentia R. Catal. cap. 62. num. 84. Boff. de Principe, num. 65. Ryg. Galusca contraveniens* l. lib. 1. *num. 30. privilegia quoniam habet in casibus* i. jure expreis, l. idem ff. de compensat. l. cum visito, ff. de pignori, l. lib. de contrahit. l. de refectis, vendit. l. justus c. de jure fisci lib. 10. *Cover. varior. resolut. lib. 1. cap. 16. Feyergr. de jure fisci lib. 6. cap. 1. Glos. singularis in l. item veniunt, c. ait Senator in verbo, in publica, ff. de petit. heredit. Noguerol. allegat. 29. num. 115. Caball. casu 203. n. 10. eom. 2. se conformat cum dispositione juris communis, l. placuit, ff. de jure fisci l. 1. c. de conductio, ff. procurat. lib. 131. *Sole in Confess. Sabancia tit. de rae, Glos. 7. num. 4. si igitur non* ali.*

alièr, quam privatus iudicandus est, si sua non interesset primariò, quomodo poterat recursum potest?

9. Rursus, dato, quod aliquid possit Fiscus preterire, ut tertius (quod expresse negabamus) nonne decretum M. C. fuit confirmatum per S. C. loco appellationis, si recursus habet vim appellationis *Reg. Revit. decif. 14. junii. 3. D. Reg. Cope. Latro decif. 161. tom. 2. nu. 345. Mariani in suo fec. par. 6. num. 11. & 12. jam appellatio expedita est, & confirmatum decretum M. C. unde recursus est denegandus, quia concederetur restitutio in integrum, tempore, quo Fiscus in actionibus descendentibus, ex pœnis, non restituit, *Roff. in tit. si adversus rem judicatam restitutio postuletur, & Petrus de Belleperica, & Cyn. in l. republica, C. ex quibus causis majores, Calvacanis de brachio Regio. par. 4. num. 203. lit. E. Caphek. conf. 505. lib. 4. num. 42. Guasini. de defens. reor. defens. 38. a. 16. n. 5. Bertaaz. conf. 195. lib. 4. num. 1. Sforza de restitutene in integrum, par. 3. num. 85. Pulpell. conf. 41. num. 2. Bald. in addit. ad Specul. in tit. de accusacionib. vers. quid si Index.**

10. Hocque ex ratione tueretur, quia Fiscus habet causam lucrativam in pœnis, *l. commisiõ, ff. de public. & veligal. Cin. & Alberic. in l. penult. C. ad l. Jul. Majest. Landerchini Immodest. conf. 6. num. 20. Palena. conf. 39. nu. 57. lib. 1. Thomas Gram. var. 10. num. 30. & cum certat de lucro, contra ipsam iudicandum est, *Basilius de decimis inquirum, cap. 9. num. 5. Cravetti. conf. 6. num. 128. Alciatus conf. 169. num. 9. Belluga in spec. Trincip. rub. 33. ff. rem non novam, num. 26. moritò non restituitur, Bertaaz. conf. 438. num. 1. lib. 2. Guasini. quo supra, Pulpell. dicto conf. 41. & Petrus d. decif. 378. num. 8. quod etiam procedit, si Princeps sit minor, adhuc non restituitur, *Radimus de republ. lib. 1. cap. 8. Affi. dec. 340. Boer. acif. 265.***

11. Et tandem notabimus, quod recursus competeret Fiscò, hoc in casu non militaret, quia deberet constare de notoria injustitia decreti ad hoc ut esset locus recurui, nullius quod iustitia Fisci aliqua probabili ratione officari non posset, & non alièr, ut scripserunt *Honded. conf. 29. num. 42. lib. 1. Menoch. conf. 345. num. 46. Farinac. conf. 85. num. 148. Majrill. decif. 158. par. 2. nu. 26. & requiritur majus gravamen in recurui, quam in appellatione Dam. Marehe Belmontis, R. Tap. de jur. Regni, lib. 3. tit. de sententia in script. proferend. num. 4. Delmas in suo tract. de pœn. Do-Borum tom. 1. de offic. fisci, num. 38. & 39. & diximus in citat. Rixis 258. & ita distinguit Nocur. de gravam. vassallor. tom. 2. gravam. 162. latè Minad. decif. 27. ubi Flam. Monac. dicit, quod gravamen debet esse notorium,*
12. & quod decretum nullatendus subtrahi possit, cum contra Fiscum in dubio sit pronuncianum, *Calah. caf. 59. n. 20. & 21.*

13. Et Princeps semper contra Fiscum iudicat, nam Fiscalibus lucris inhiens, maximam inferi republice calamitatem, ut notavit *Covar lib. 1. variatum, cap. 16. in princip. unde scripsit Julius Capitolinus, quod Marcus Antonius Philoſophus impetrat, in causis compendii iudicans, Fiscò nun-*

quam fecit, & sequitur Marot. respons. 8. nu. 63. Aleius, lib. 8. parvior. cap. 6. de benedict. in cap. Reynutini, verbo Mortuo, itaque refutatur, 1. par. 2. num. 143. pag. 143. Eutropius, lib. 11. verum Roman. Bonadill. lib. 2. Politic. cap. 2. num. 40. Cabed. 2. par. decif. 81. verbo, Fisci cause, Simanc. de Cathol. inſtit. tit. 9. ex num. 52. Pat. Fragof. de regim. R. republ. tom. 1. par. 1. lib. 7. disp. 23. §. 3. num. 70. & 71.

R I T U S CCLXII.

Item servat ipsa Curia, quod quando aliqua causa devolvitur ad eam, remedio appellationis, sive sit civilis, sive criminalis, & sive sit deserta postmodum, sive pronunciatum per ipsam tacite, vel expresse: confirmando sententiam, vel retrahendo nullam; semper exequutio fit per ipsam Curiam, & non per aliquam aliam, nisi Rex aliud demandaret.

S U M M A R I U M.

1. Nulle ex usu essent aliquæ morbo laborantibus, de curandis corporibus, præcepta, nisi imperata pharmaca propinent.
2. Eodem modo, litigantibus accideret, si lata Judicis sententia, & causa iudicata, non persequeretur.
3. Acti per hunc Ritum rei consultum est, cum id Index, & lator, & executor sit sententia.
4. Maximi cordi Judicis habere debent, quacumque litteris litibus optatum finem imponere.
5. Procrastinatio aequi debitorum, & creditorum officio detrimens.
6. Certissimi juris est, sententias in rei iudicatas transactas promptè exequi debere.
7. Sententia exequutio, quinam potius competat priori, an appellationis Judici, assente jure Rituum, communi, & Ryle aliarum Curiarum, ac illius liquidatis ad quem spectet.
8. Quo ordine sit faciendum executionis sententia, & illius juri executionum quante temporis curriculo præscribitur.
9. Index exequatur sententia lata ab alio Judice, non possit de illius viribus cognoscere.
10. Index secularis quando teneatur exequi sententiam ecclesiasticam, & contra.
11. Index requisitus pro executione sententia alterius Judicis, cognoscere valet de exceptionibus, quæ versantur circa rei, & potest captivam nullam revocare.
12. Index, ubi sunt bona condemnati per aliam Judicem, poterit ut sententiam talem exequi, sine literis requisitoriis illius.
13. Regula, quod sententia, qua in rem judicatam pertraxit, exequatur multis in casibus restringitur.
14. Potissimum, si re iudicata existente, abs, deserta appellatione, visor aliquid attenteffes, sediq. novisses.
15. Illius executionem impediens ut instrumenta noviter reposita.
16. Vili exceptio falsitatis, & instrumenti falsi, latè inquis-

inquiritur.

- 16 Quid si testes falsos esse, proponatur.
hinc falsitas testium quomodo probanda sit.
- 17 Attestationibus publicatis, non recipiendi sunt
testes super eisdem articulis, aut conaritis, nisi
duobus in casibus, qui adducuntur.
- 19 Instrumento falso qui utitur, quando censetur
etiam fabricasse.
- 20 Falsi puniuntur, ac sententia rescissa introit non pro-
pter solum nulum, an etiam probari debeat, si-
ne testes corruptos.
- 21 Producentis falsos testes, & scripturas falsas, an
duplici pena mulctetur.
- 22 Alia ad materiam subducuntur.
- 23 Sententiam ob falsos testes, & pecunia corruptos
latam, qui allegaret, teneatur non probare addi-
tam qualitatem de corruptione.
- 24 Illa sit non valida, an invalida eo ipso, quod falsi-
tas patet.
- 25 Rescriptio procedere debeat exceptionem falsi,
ostenditur.
- 26 Exceptio falsi quanto tempore duret.
- 27 Uter sit melior conditionis absens, an praesens.
- 28 Nonnulla de appellatione in Curia Ecclesiastica
servanda, summam indicantur.
- 29 Appellare, vigore Concilii Tridentini, a qua sen-
tentia liceat.
- 30 Nulliter interposita appellatio non est admissen-
da.
- 31 Quando dicatur legitimi interposita.
- 32 Debet reverentur propositi curam iudice.
- 33 Dum perquiritur, & cognoscitur, si fuerit legiti-
mi proposita, nequit superior interdicare proces-
sum ad ulteriora in causa curam priori iudice,
cum aliis ad materiam.
- 34 Actuum transportationem esse de forma, proba-
tur, ad cognitionem valida appellationis.
- 35 Gravamen irreparabile, in tribus casibus conside-
ratur, & qui ipsi sunt, ac qua requirantur, laici
declatur.
- 36 Appellatio ab interlocutoria, non impedit proces-
sum, nisi, intimatis inhibitoribus, statim vo-
rò à diffinitiva.
- 37 Sententia interlocutoria si feratur eodem die,
que fuerint litera intimata, ultra eorum praesumatur processisse.
- 38 Peritatem iudicium confirmantium, & retralla-
tium sententiam data, pro sententia iudican-
dam.
- 39 Revocationem venditionis, an assensum in dubio,
praesumatur, processisse, si eodem die revocatio,
& assensus facti sunt.
- 40 Revocationem venditionis feudis, requirit scripturam
curam Notario, & testibus.
- 41 Appellatio, in qua non appareat de tempore, an
praesumatur interposita infra decem dies.
- 42 Sententia, qua Iudex pronunciat, appellationem
esse desertam, sit ne interlocutoria, an diffinitiva.
- 43 Ab huiusmodi sententia, an desit appellatio.

Nimirum nullo ex usu essent febri, aut alio
quovis morbo laborantibus de curandis
corporibus praecepta; nisi, & quod iubetur ipsi
praesent, atque imperat pharmaca propinent. Eo-
dem prorsus pacto, pro eo quod sentio, litiganti-

bus accideret, si lata Iudicis sententia, & causa
adjudicata non perferretur. Nihil enim antiquius
est contententibus, utpote multis incommodis
fatigatis, nimioque sumptu, ut ita dicam, exhaustis,
quam rei iudicatae executio; Nihil enim avidius
praestolantur, quam causa exitum; Nihil acerbius
ferunt, quam ejusdem procrastinationem.

- 3 Quamobrem recte per hunc Ritur rei con-
sultum est, cum idem Iudex, & lator, & executor
sit sententiae; Enimvero id sibi maxime Religioni
ducere Iudices debent, moram scilicet in expedi-
endis causis interponere, atque eas differre, ac pro-
crastinare, non sine summo contententium in-
commodo. Quibus si semper vitae salus cura
est, hoc in primis ipsi curare debent, ut quam ci-
tissime rebus optatum finem imponere; & pa-
centque inter litigantes conciliare possint, student.
Nihil aequè, & creditores, debitorumque
afficit detrimento ac procrastinationi; illos
enim, quod, & frustra tempus perdere, ut diu
sibi debita carere pecunia; Huius autem quod si-
nant ipsi falicis eventus ductos majores sumptus
facere (qui demum mercede fraudulentum) ac deinde
cum causa cadent, graviorem sentire iacturam.
Neque suo dolore Advocati, Procuratores, & alij
causidici demum carebunt, cum animadvertent,
quod facili negotio in principio dirimi potuissent,
quodque facile cum adversariis convenire, tamen
inani spe incitati, ad exitum rem perduxissent. Ideo-
que serio debitores hic monitos volo, ut etiam
quae etiam cogitent, ne per summam ignaviam,
quod initio solvere recusant, id postmodum cum gra-
vi senore, & majori impendio numerare cogatur.

- 6 Certissimi itaque juris esse, non ambigimus,
sententias, quae in iudicatum petranferunt omni
posthabito impedimento, exequendas esse, prom-
tissime debere, exequi effectum, *l. minor viginti-
quique annis, cui fideicommissum, ff. de minorib.
alioquin vanè, in cassumque proferentur, nisi earum
exequutioni incumbetur, cap. cum aliquibus, de re iudic. Glof. & DD. in rub. Cde. exequuti-
on. rei iudic. Specul. in rub. de exequuti. sentent. in
prim. Jo. Andr. in cap. ultimo, prope finem rub. Ec-
cles. non alien. Episc. Campagli. in divers. jur. ca-
non. rub. 11. cap. 13. num. 248. Caceran. decif. 180.
demonst. 129. Maynard. decif. 130. Tholof. 52. lib. 4. &
scriptum reliquit Arif. 6. Palis. cap. 8. Nihil prode-
fessent de rebus iustis iudicia, aut sententia, nisi
ferant, qui eas exequutioni mandarent. Est enim
exequutio rei iudicatae confirmatio, Hartman.
praed. quaest. lib. 1. observ. 6. Herman. Pult. de iur.
isprudenc. Rom. cap. 32. lib. 2. Paris. conf. 105. vol.
1. Novar. decif. 224. num. 2.*

- 7 Hancque executionem, sive causa civilis, aut
criminalis ad M. C. devoluta, confirmetur, sive re-
vocetur, vel deserta efficiatur, semper faciendam
esse ab ipsa M. C. statuit praesens ritus, cuius ob-
servantiam hodie cessare, post Carav. testatur de
Franch. decif. 510. sub num. 7. quamobrem subin-
trat dispositio juris communis, & videndum, cui
competat, illo jure, exequutio sententiae, scilicet
Iudici à quo, vel ad quem, & indubitabilis vide-
tur responsio, in gratiam Iudicis confirmantis, per
decif. Praef. de Franchis 335. qui cunctis Corthor.
10. de Franch. laudant Episcop. Campanil. in
divers. jur. canon. rub. 11. cap. 13. sub num. 244.
& al.

& alter *Præf. Ricc. colle 7. 1464. par. 4.* & communem esse opinionem testatur, alios cum iuris, *Luce. Petrus in præf. casistini furi, tit. de excus. rei jud. n. 12.* quinimodo, & communem & veram dicit *Viss. lib. 8. tit. cod. add. 20. de executione rei jud. sub n. 9. & 10.* & inibi *Gravat. n. 31. Alex. in l. præcipimus, n. 20. C. de appell. Guttier. præf. q. 1. q. 97. & Farin. q. 34. n. 115.* quia agitur ex sententia confirmante non ex confirmata, *Isidori, ubi Bart. ff. de his, qui nos. infam. Reg. Revers. decif. 443. n. 2. Albr. Galeat. in margarit. cap. 25. n. 2. Jodoc. in præf. etiol. cap. 255. n. 4. Donat. à fin. ins. comm. opin. lib. 7. tit. de re judic. n. 23. Villalob. comm. opin. pag. 19. in parvi. n. 37. lit. A. Joseph Siffi de imbitis. cap. 3. §. 5. Ruginelli. de appellat. §. 11. Glos. 1. c. 2. ex n. 26.* tandemque *Mascardell. copiosissimè* cum distinctionibus loquens, in præf. appellat. par. 3. Glos. reformando ex n. 10. ubi etiam rescribit formam verborum, quibus uti debent superiores Iudices, cum prolatas à priori Iudice, confirmant sententias, vel ex eis aliquid detrahunt, sive addunt, non tamen omittimus errandem de *Franch. indicata decif. 516.* restringentem constitutam resolutionem ad causas civiles tantum, non criminales.

Myfing. verò observ. 24. n. 6. resolvit, Iudicio appellationis executioni mandare sententiam appellationis expresse priori sententia confirmata, sicut, si tacite, puta, per lapsum fatalium, aut omissionem aliquis solemnitates, tunc (subdit *Myfing.*) quia ex prima sententia agitur, prior Iudex exequitur, & non dissentient *Gyll. lib. 1. præf. observ. 113. Parnier. tit. 23. observ. 3. per tot. Affin. in sua præf. forens. §. 3. cap. 7. Christoph. dec. Belg. 112. n. 6. & 113. n. 2. vol. 4.* stylus Curie Gratiopolitane, apud *Gnid. pap. 43. n. 43.* & ille Brabantie servant, quod prior exequatur sententiam confirmatam.

Sed coram quo Iudice, fieri debeat liquidatio sententiæ confirmatæ, tangit idem *Christin. decif. Belgic. 21. tom. 1.* & censuisse, refert, supremam Curiam eam fieri debere à confirmante.

Quo ordine sit faciendæ executioni sententiæ, *R. Capp. Latro dec. 148. n. 14. & 23. lib. 2. Conf. Carlevo. to. 2. de judic. lib. 1. tit. 3. disp. 1. n. 25.* Quanto temporis interstitio illius iuxta executivum præscribitur, *Carlevo. de judic. lib. 1. tit. 3. disp. 4. n. 15. Giza. ad Capp. Latro decif. 58. n. 13. Conf. Staiban. lib. 1. refel. forens. 15.* & nos notavimus in *Rit. 128. itm. 4.*

§ Iudex coram quo infatur pro executione sententiæ, late per alium Iudicem alterius territorii, solitis præcedentibus litteris hortatoriis, nihil possit de viribus illius sententiæ cognoscere?

Petractant ex nostratibus articulum *Reg. Reverser. decif. 502. Paul. Staiban. seu. conf. 20. ex n. 1. Reg. Sanfelice. dec. 293. Præf. Merlin. contr. 2. contrav. forens. cap. 98. Reg. de Marin. lib. 1. quotid. refoluit. cap. 204. & lib. 2. cap. 112.* & negant, sit in executore Apostolico, scriptis *Reas Roman. in noviss. dec. 349.* quam refert *Novar. sup. rog. in rub. de citat. n. 85.* & videndus *Episcopus Campan. in divers. rub. 1. cap. 13. n. 254.*

nisi evidentè de illius iniustitia, sive notoria nullitate constaret, & in continenti illa probaretur, ad tradita per *R. de Ponte decif. 32. n. 3. Franc. Mar. Præf. lib. 1. disp. forens. cap. 19. n. 15. Reg. Capp. Latro dec. 175. n. 5. tom. 2.* qui fermocatur de rescripto supremi Consilii Italici, & *Consil. Recc. tom. 2. respons. 100. n. 3.* Contrarium verò in mixto exequatore, notans *Carlevo. de judic. tom. 2. lib. 1. tit. 3. disp. 17. Reg. Capp. Latro decif. 82. lib. 1. decilum lubneciens, fuisse impartitum terminum in causa implorationis brachii, & discussum illud idem, quod coram Iudice, qui protulit sententiam, sive decretum disputatum fuit, quos improbat idem *Reg. de Marin. in observ. ad cit. Reverser. decif. 502.* notans decretum quatuor aularum, sub die 23. mensis Martii 1633. quo videtur *Giza. ad Capp. Latro in cit. dec. 82. sub n. 3.* latum fuisse in causa particulari, non per viam legis condendæ.*

9 Iudex secularis an teneatur exequi sententiam Iudicis Ecclesiastici, & teneatur Ecclesiasticus exhibere acta, tam civilibus, quam in criminalibus, *Diaz. cap. 144. & cap. 154. præf. Farinac. q. 97. cas. 4. n. 9. Mascard. concl. 1102. n. 27. Vro commun. opin. 369. & 536. Capibanc. tom. 1. de Beron. præf. 8. par. 3. ex n. 5.* & è contrà, Episcopus quando illam à laico latam exequi teneatur, *Gnidissal. in træt. de battis. q. 19. n. 9. & Couver. præf. q. 10. in princip.*

10 Unum nota, quod Iudex requisitus, ut in auxilium jurisdictionis alterius Iudicis sententiam exequatur, vakeat cognoscere de exceptionibus, & aliis quæ versantur circa res, super quibus, scilicet, rebus sententia exequenda sit, *Cover. præf. q. 16. n. 5. Confilior. Staib. refel. forens. cas. 2. refel. 126. n. 13.* & possit captum nullam revocare, & nulliter captum relaxare, scripsit, post *Afin. de excep. §. 2. cap. 16. ex n. 2. Communica decif. Bonen. 41. n. 64.* & quem styllum servare obstringatur, *Sard. conf. 204. n. 7. Marches. de commiss. p. 1. pag. 323. n. 128. Rea apud Ludovif. decif. 352. n. 8. Celer. de process. par. 1. cap. 3. n. 225. Communica add. decif. 41. ex n. 66.*

11 Sed Iudex, ubi sunt bona condemnati per alium Iudicem, valet ne talem sententiam exequi sine litteris requisitoris illius, inquit *Carav. in hoc Rit. n. 14.* & restrictiones subnequit. Admissus *Hypol. in sing. 138. Myfing. sing. observ. 200. 3. observ. 68. Maraut. in disp. 1. n. 18. Besi. de enq. sentent. n. 13. Donat. à fin. ins. comm. opin. lib. 1. tit. de eff. judic. n. 61.*

12 Assertionem verò illam, ut sententia in rem judicatam transacta, exequatur, multis in casibus restringi, contendunt scribentes: Ac potissimum, si, re judicata existente, aut deserta appellatione, pars ipsa, cui iudicatum, & descriptio favebat, aliquid adversus eorum alteram attulerit, sibi que nocuisset, & prejudicium attulisset, & propterea si quis petit in causa processu, & ad illius expeditionem, utique super deletionis attulit sibi prejudicium, nec amplius potest deserta iuvare. *Aym. conf. 266. n. 3. Gratian. to. 1. disp. forens. c. 40. n. 14. Episcopus Campan. add. cap. 13. sub n. 320.*

13 Haflationis autem investigationem, si illa rescinda.

- scindatur intuitu instrumentorum de recenti re-
pertorum, summam totum in *Ritu* 239. ite-
rumq; advenimus, retractari illam posse, restitu-
tionis in integrum beneficio, ex capite ignorantie,
Ussell. ad Afflic. dec. 356. num. 3. Francisc.
Merlin. dec. Lucens. 49. num. 7. Themat. dec. Mace-
rot. 42. ex num. 1. Crevall. commun. contra com-
mun. quest. 543. num. 3. & q. 838. Franc. Marc.
dec. 312. num. 2. p. 2. Costa de fols. sent. & igno-
rante cent. 1. diff. 16. Charier. dec. 132. num. 14.
Gait. de credit. cap. 3. tit. 1. num. 120. D. Franc.
Hieron. Leo lib. 2. decif. Valent. 193. n. 41. Viscanti
in conclus. jur. verbo, Sententia, Marcell. de Man-
ro alleg. 11. num. 4. Muscat. in prax. S.C. lib. 2. Glos.
furtiv. num. 21. Tassin. de autestat. verif. 13. obfer.
1. alleg. 29. ex num. 49. Reg. Sausfeld. in prax. Ju-
dic. lib. 36. num. 26. Reg. de Marin. lib. 2. quotid.
refol. cap. 202. Heber Caracciolin alleg. 8. rescripta
ad vol. de Marin. tom. 3. post refol. quotid. Thor.
par. 2. compend. decif. verbo, Restitutio in inte-
grum, & p. 3. fols. 3. verbo, Restitutio in integrum,
Merotte discept. fup. f. 33. n. 1. & quomodo prob-
etur instrumenta fuisse de novo reperta, ostend-
unt Guid. fup. decif. 244. Nroer. fup. prog. 2. col-
le 3. 2. de prescript.
- 15 Et si quaeratur, an rei judicatae executionem
impediat exceptio falsitatis, & instrumenti fal-
si, & ubi conveniant omnia requisita ad validam
rem judicatam, scilicet, ut agatur de eadem re,
de eodem jure, & inter easdem perso-
nas, juxta tex. per vulgatum in *l. cum quaeritur*,
ff. de re judic. Sordani de alimen. q. 126. num. 2.
tit. 1. & conf. 165. num. 11. vol. 2. & post alios, Ma-
riani Mutam decif. Sicil. 58. num. 11. perpenfita-
min declarationibus maximi momenti, relatis per
Mor. Cinnabam decif. 20. per totum) videtur ne-
gandum. Preterea quod rei judicata pro veritate
habetur, *l. ingenium, ff. de stat. homin. & l. res*
judicata, ff. de reg. jur. copiosius Tufch. concl. 267.
num. 54. lit. R. Aldovin. conf. 42. num. 8. conf. 49. n.
9. conf. 35. num. 23. conf. 50. num. 23. conf. 13. num.
3. & conf. 64. num. 1. Cor. pou. ad statum. mediolen.
158. num. 221. Rauden. decif. 13. num. 123. & Ri-
minol. junior. conf. 41. num. 7. & facit de albo ni-
grum, Reg. de Marin. lib. 1. quotid. refol. cap. 188.
num. 3. ob idque perlegimus, errorem calculi non
obesse, nisi res judicata sit, l. 1. C. de error. calculi
ubi Castrenf. & consecutus est cum rescindi illa
inequit propter errorem calculi, Bara. decif. 33.
num. 6. Giza. ad Copys. Latro decif. 13. num. 15.
sum. 1. idem, neque propter instrumentum adin-
ventum falsum esse, maxime si percurrantur, que
Castrenf. rescribit ad intellectum l. error facti, n. 6.
C. de jur. & facti. ignor. Avenda. par. cap. 10. n.
39. Guastier. traç. de jurem. confim. par. 1. cap.
40. num. 9. Bara. de decim. cap. 2. num. 16. Roland.
conf. 49. num. 46. lib. 1. Eschobar. de ratiociniis cap.
38. num. 3. subdens, exceptionem erroris opposui
posse in causa executiva, opitulaturque tex. in l.
cum testamento, C. de jur. & facti. ignor. dicta gl. error,
ubi Padilla, necnon l. 30. Tarr. tit. 1. p. 5. & l. 4. tit.
28. p. 3. ad junctis consensibus per Hieronym. de Crevall.
lib. 2. q. 99. contra contrarium, q. 652. quibus addi-
mus, quod sententia, quæ in rem judicatum mi-
gravat retractari non potest, l. elegat. tr. ff. si quid
poff. ff. de cond. indeb. Felin. in rub. de judic. num.

6. necnon Dec. & Caput indicata regule rei judi-
cata quodque in re dubia, pro rei judicata respon-
dendum esse, edocet *l. Herennius, §. Caja, de evict.*
cap. in prefatio, de renunciati. Alex. conf. 95. n.
9. vol. 2. & Auron. Gabriell. conclus. 6. sub tit.
de sentent. Verum cur tot mendicamus lustragia
in re tam aperta, & cui manifesta contradicunt
jura, præsertim insignitæ, in l. 1. C. si ex falso
instrum. cujus verba sunt, si tabulas testamenti,
quas secutus Proculus vir clarissimus, sententiam
dixit, falsas dicere vis, præbebit nationem rei ju-
dicata, quia mundum de falso quæstionem est: ex
his depremitur evidenter contradicentis senten-
tia veritas, quam Bar. Bal. & reliqui omnes, ini-
bi summis laudibus extollunt, necnon nosler Ma-
renta in praxi par. 6. verbo, Et demum fertur sen-
tentia, num. 146. & concinit res, in simili calu-
loquens, nempe in transactioe, in l. si ex falso,
C. de transact. neque petenti intentionem revocatio-
nem, eo quod lata ex falsis instrumentis obici
potest scivisse instrumenta falsa, & à sententia non
provocasse, nam satis est, nomen quæsitum est
ut eadem in l. 1. asseritur, evidentiùque deduc-
itur ex l. 2. eod. tit. si ex falso instrum. in illis
verbis. Et qui non provocaverunt, si instrumentis
falsis, se victos esse probare possunt: cum de crimine
decernitur ex integra de causa audiantur. Quod
insuper juris sussultus regulis, defendit Castrenf.
in l. Dinus, num. 2. ff. de re judic. quicquid som-
niaverit Felin. in cap. licet, n. 29. de probat.
- Quamobrem si de falsitate instrumenti opposi-
tum fuisse constiterit, tractatio non amplius erit
ejusdem falsitatis, neque præteriti sententia revo-
catio, quod insuper præscripserunt *Gl. & DD. omnes*
in eod. l. 1. C. si ex falsi. instr. & l. fin. C. de fi-
de instr. idque, tam si civiliter, quam si criminal-
iter agatur, per eandem l. 1. & l. qui agitur,
ff. de except. ubi Soccin. præsertim defendit num.
6. non obstante l. unica, Cod. quand. civil. adici-
quandoquidem illa cessat, ubi civiliter actum est
de facto, ex quo resultat, non fuisse commissum
delictum quo casu impeditur, criminalis accusatio
super eodem facto teste Cymo communiter recepto,
indicat. l. unica q. 3.
- 16 Et quod respectu falsi instrumenti asseruimus,
ad falsos testes, non dubitamus extendi, quorum
intuitu prolata fuerit sententia, juxta *Glos. in l.*
Dinus verbo corrupti, ff. de re judic. quam inibi
insequitur Jaf. num. 18. Alex. in l. si ex falso
instrum. q. Cod. de transact. Dec. cap. licet, num. 19.
de probat.
- 17 Verum isthæc falsitas testium quomodo pro-
banda sit, contendeatur; & nomen instrumentis,
convincimus probari, quia falsitatem testibus ve-
rificari post latam sententiam constat, non posse
eo quod, publicatis attestationibus, admitti te-
stes nequeant super eisdem articulis, aut aliis
contradictibus, ex *Clem. 2. de testib. Abb. in c.*
licet, num. 21. & Felino, num. 24. de probat. at-
que Soccin. regula. 405. Atque id falsitatem, post
exaratas attestationes alio modo, quam instru-
mentis, deducendum esse negant Glos. in Arch.
at qui semel, C. quomod. & quand. judex, vers.
Produktiones, & Doctores in cap. cum dilectus de
fide instrum. cujus vigore ad conclusionem usque
admittuntur instrumenta, & nos tractavimus,

proximæ regni indicantes, super *Rita* 239. & *rit.* 240. quin, & in secunda infantia, ex quo non ulla tunc subornationis, *Abb. in calce cap. cum del. huc, de fide instrum. juncta Glos. ampliante, in c. scribitur, quæ Abb. n. 4.*

Scimus tamen, ejusmodi assertionem pati exceptionem, in duobus in casibus, quorum primus, si testes deposuerint aliquod in articulis non deductum; liquidem contrarium citra dubium probari poterit assertionibus testium, adhuc publicatione facta *cap. ex tunc, de testib. ibique Abb. omnino perlegendus num. 6. atque Bar. adducta auct. ut qui semel, num. 27. Bal. ibi l. si quis testatur, n. 3. C. de testib. Alter vero, & secundus est casus, si præntatur ob corruptionem, testes falsum deposuisse, etenim prædicta clausula rem novam continet, & consecutiva novum infamum continet articulum, *arg. tex. in l. Jur. civile, ff. de justit. & jur. idem producant testes, cap. fraternitatis de testib. & Celsus, non immerito docet in ead. l. Dims, num. 3. Imol. sub num. 2. & Alexius num. 3.**

- 39 Verum ubicumque rescinditur res iudicata, quia sententia manavit propter instrumentum falsum, utens illo, præsumitur, etiam fabricasse *l. majorum, C. de falsis in illis verbis si suam innocentiam probet. i. ex quo tunc Butric. tunc Bal. idem deducit, amplectaturque, Alex. com. 75. num. 4. lib. 1. j. ff. in l. annu. num. fin. C. de testam. & conf. 169. num. 3. lib. 4. Hippol. in praxi, §. diligenter, num. 4. Falac. num. 4. At quoniam impugnant, *Celsus, in l. 2. num. 4. C. de fide instrum. & C. auct. conf. 315. annu. sententias conciliari posse aliqui credunt, præhabita distinctione illa, si producat ad sententiam usque, usus illo fuerit, vel si ante illam dixerit, nolle amplius instrumento uti, & fulciantur *Glosa 2. in l. si falsis, C. ad l. Cornel. de falsis, & ajunt primo casu, præsumi ipsum fabricasse: Altero vero nequaquam; sed nostra sententia decipiuntur, quippe quod si recusat, uti instrumento, evadere non potest, ut sententia subsequens prolata dicatur propter instrumentum falsum, & quamvis *Glosa* verba infinuunt præalendatam distinctionem, tamen illam adhuc finem revocandi sententiam, non est dicendum, potuisse, sed tantum poenæ falsitatis, an producat illa puniatur, & priori in capite distinctionis annuit, posteriori vero negat.***

Quod insuper præportat *Glos. fin. in l. 3. C. si Reus, vel accusat. aperturque textus in l. 3. cum *Glosa* postrema, C. de fide instrum. Quod licet voritate nitatur, non propterea recedendum videtur à distinctione prædicta quandoquidem proposita questio, neque respicit revocationem sententiae, ad cuius effectum non poenæ est, fabricasse sed præsentasse tantum, & illius causa prolata sententiam, atque, idem punitionem dumtaxat investigat, tanquam si quaeratur; qua poenæ pleciatur utens, scilicet, uteris tantum, an etiam fabricantis? & utraque castigandum esse, si usque ad sententiam perduraverit, eo quod tunc conjectura est, conficisse etiam, neutra vero, cum antea recesserit, & uti renuerit, quia cesset tunc presumptio fabricationis, & quia re vera, & effectivè usus non est; Quando vero replicatur, quod si isthac vigereat nunquam contingeret,*

quod *tex. & Glos.* ajunt, in ipsa *l. si falsis*, ut minor poenæ sit inflicta adversus utentem, quæ adversus fabricantem, etenim si in utentem usque ad sententiam presumptio est fabricationis, necessarii consequitur, propter solum usum neminem castigari posse, cum si aut sententiam recesserit, neque etiam pro usu veniret puniendus ex antedictis; Adductæ namque objectioni facilis admodum traditur responsio, & dicimus, presumptionem cadere in re dubia, adductum verò *textum* junctâ *Glosa*, procedere in casu certo, & propterea ex uno ad alterum non dari illationem, cum namque certo scitur fabricator instrumenti falsi, eoq; alter utitur, intrat illius *tex. & Glos.* sententia, si eadem *tex.* verba perpendatur, ejusdemq; *Glos.* infiguratione casus, & aequor sit unus, quam alterius poenâ.

- 20 Ex quibus ad alteram descendimus questionem, si testibus falsis usus sit aliquis usque ad sententiam, necne oporteat probare victorem corripuisse illos, an vero intret revocatio sententiae; imò, & punio falsi, consilio dumtaxat de falsitate, nihilque dictum sit de corruptione? & *tex. in l. Dims, ff. de re judic.* suadet utrumque deducendum esse, tunc respectu revocationis sententiae, tunc punitionis, dim conjunctim sancit, & *rem severam vindicâ, & si quid à iudice, in tam malo exemplo circumscripto iudicatum est, in integram restituas, Celsus, verò post num. 1. vers. in textu ubi distinctionem præmittit, ac respectu sententiae satis esse latam fuisse falsi attestationibus, inquit, respectu autem poenæ necessariam insuper esse corruptionem, etiamque probatum fuisse addit, quam insuper recipit distinctionem *Josi in ead. l. Dims, sub num. 12. & 19. Socin. in l. qui agnatis, num. 9. ff. de except. atque Dec. in cap. 2. num. 13. de rescrip. c. licet num. 24. de probat. & certè de sententia loquens in com. *tex. Glos. vers. Corruptus*, assentitur, locum esse illius rescissioni, si tantum falsitas probata fuerit. Quod verò dictum est, ad punitionem requiri insuper probationem corruptionis, restringendum videtur, si ordinaria sint poenæ pleciendi, proit ejusdem *l. verba illa* infinuant, *severi vindicâ*, extraordinaria autem, qui citra crimen corruptionis falsis usus effect testibus usque ad sententiam, *l. falsis, §. 1. ff. de falsis, Cyn. in l. 2. C. de fide instrum. Hippol. in l. in rixa, num. 54. ff. ad l. Julian. de Siciariis, & Affl. in dec. 21. num. 3. Sed producat testes falsos duplici nè poenâ multari debeat? inquit in terminis *prag. 1. de falsis, & affirmativè resolvit Novar. decif. 93. & ante ipsum Reg. Rovit. in eodem prag. num. 3. Ricc. decif. Cur. Archiep. 176. num. 6. par. 4. confert Giazarelli decif. 80. par. 2. & ad ornatum *cis. prag. 1. relego* lectorem ad *Guirb. 22. consil. crimin. 5. Ann. allegat. 2. de Laurent. in decif. Rot. Aven. 50. Vin. decif. 71. Covale. dec. 39. par. 6. Theban. qu. for. 15. lib. 1. Affl. de decif. 155.*****
- 23 Allegantem verò, prolata sententiam fuisse ob falsos testes, & pecunia corruptos, nec nè oporteat deducere qualitatem, etiam propolitam, de corruptione? & quippe vacillant *Dollives* in responsione, quandoquidem *Alex. in ipsa l. Dims num. 12. creditur*, satis esse falsitatem probasse, anteaquæ tenuerat *Celsus, num. 3. Bal. in l. 1.*

num. 11. C. de condit. indeb. Felyn. in cap. 1. nu. 30. ibidemque Dec. num. 13. de rescriptis. & Felin. in cap. licet. i. num. 41. & ibi Dec. quoque nu. 24. de probat. Berdistinguitur tamen, quam etiam Jaf. 20. 21. & 22. omnesque laborant, in querendo, si principaliter copulativè ambo proficiantur objecta siquè unum qualifcet aliud, eorum dicta perlegito.

Quia ita sit probari testes corruptos falsis, tamen de falsitate nihil constiterit, ut punitio digni sint, ex ead. l. Divus in fine deducitur, & l. 1. §. 1. juncta Glos. in vers. advocacionem, & de falsis & illic Hippol. nu. 6. & Fely. in c. licet, nu. 30. de probat. tamen minimò sufficiat, testes corruptos fuisse in genere, non autem pecunia, ut ead. in cap. licet, circa medium, de probat. infirmatur, probet neque si precibus adductos fuisse, constiterit, ex Ber. n. 7. Alex. nu. 9. & Jaf. n. 27. ejusdem l. Divus.

24. Postremo inquirimus in hac materia, sit nè valida sententia, quæ falsis probationibus maneat an posita invalida, eo ipso quod falsitas patuerit & si verum est, proût verum esse non contrahitur restitutionem adversus eam validam concedi juxta l. in causa, la secunda in princ. §. de minor. & Bar. ead. l. Divus, in fine, ibique Jaf. nu. 8. & l. admonendi, num. 10. §. de jurjurant. & adversus prædictam sententiam veniat restitutio succumbens, juxta l. 1. §. si ex falsis instrum. omnesque præzarratos Auctores, necessario consequitur, non esse nullam, sed validam quàmvis Paris. in cap. càm venerabilis de exceptis, putet nullam esse, & Glosa 1. in §. appellatur, in fine, de exceptis, & alii, quorum meminit Crotus. in cap. Alia mater, de sentent. incomm. l. p. §. 11. n. 34. nam præ. communi scribentium auctoritate foret ejus veritate in quatriennio augendum esse adversus sententiam hujusmodi, instrumur, nec non l. nam & postea, §. minor, de jure jurand. l. fin. C. de tempor. in integr. restit. juncta Gl. finali communiter recepta in ipsa l. Divus, opitulatur quæ tex. in l. Papinianus, §. filius, cum mihi notatis ab Angelo, & Castrensi, §. de iuss. testam. & videndi Bar. decis. 407. & Ursill. ad Aff. dec. 266. num. 2.

25. Ex quibus deducitur primum, de falsitate excipi, nequire, antequam restitutio imploretur Lexceptione, in vjus calce, Cade exceptis. Glos. penult. indicata Lqui agitis, §. de exceptis, commendat Alex. in l. si ex falsis, num. 7. Cade transact. & communem docet sententia m. Jaf. ead. l. Divus, num. 30. eodemque §. si minor, num. 26. quævis autem præzarrati Canonici, cum venerabilis, & licet, de falsitate simpliciter annunt, excipi posse, nullam facientes mentionem de restitutione, antea impetranda, quorum intuitu Canonice in contradicentem communiter preperunt, a priori tamen proficiendum non esse, monet Soccin. in d. l. qui agitis, nu. 15. adductis juribus multipliciter respondens; qua tamen Dec. nu. 21. impugnatur replicationes: Nis verò priori subscribimus libenter, quam consideraveramus, antequam Castrensi. & sequentium perlegerimus verba, illam probantia, ut intelligatur præmissa restitutione, ita quippe senserunt Cast. super addita l. Divus, ad finem, simul. propri. num. 10. Alex. nu. 18. & Jaf. num. 30.

idemque Jaf. ead. §. minor. nu. 16. adhectens communi Doctorum calculo fulciri. Nosque alterum, nec exiliorem consideravimus, ut Canonici illi verba faciant de exceptione falsi, comprehendente petitionem restitutionis, etenim certum est, restitutionem peti posse per viam exceptionis, add. l. nam postea, §. si minor. nec opus est, illam formalitè petere, cum satis sit consequens illud petere, quod absque restitutione concedi, nequiret, quando intelligeretur tacite petum necessarium antecedens, nempe restitutio, per Glos. in cap. conquisit. vers. jurata, de Relig. domin. quæ collaudat Jaf. in ead. §. si minor num. 16. nimirum igitur, si communis solutio absque divinatione procedat, & præcitati Canonici non adverterant, cum supponant exceptione falsi, & refectione sententia, ac replicatione quod non obstat, inflatum, intelligi pro restitutione, illamque petitam fuisse.

26. Secundo deducitur, quod licet exceptio sit perpetua, l. par. §. fin. §. de dolo, isthac nihilominus exceptio falsi, quæ requirit præcedentem restitutionem, quæ non nisi infra quadriennium dampna est, ex notatis à nobis supra, nimirum, & ipsa ultra tale tempus non protelabitur.

Sed cōstatum ad eum tantum casum, in quo civili actione victus experietur adversus sententiam, scilicet si criminaliter agat de falso, quis viginti annorum curriculo removebitur, interea verò agere quibet, & sententiam latam consecutivè infringere, l. a. l. §. ex falsis instrum. in illis verbis, cum de crimine decurrit, tutatur Perisod. cap. cum venerabilis, nu. 69. Nicotus Inul. in ead. l. Divus num. 8. communemque sententiam esse, constat ex Privio lib. comm. opinio. verbo, Accusatio falsi, atque ita interpretanda venit, l. fin. Cod. §. ex falsis instrum. distinguitur cap. cum venerabilis, quatenus sancit, sententiam retractari posse infra viginti annos, probata falsitate, hic enim modus agendi de crimine criminaliter, annis viginti sine dubio perdat, Lquerela, C. de falsis, ob quod in terminis add. l. Divus, mandantis crimine puniri, & proinde, supponentis criminaliter intentatum Judicium, rescindi sententiam debere infra annos viginti, tametì Glos. ultima, & Doctores, inibi asseverent, contrarium verius, quorum resolutionem propter admittimus in casu, quo civiliter actum fuerit, ut antea notavimus.

Imò, & cum damnatus iste, possit etiam ad interesse agere, Lqui nominis, §. de falsis, ad annos usque triginta, illud patere, quibet, juxta Glos. §. nalem, ejusdem l. Divus, & Glos. in l. si Prator, §. Marcellus, vers. Admittere, §. de re judic. atque Decius indic. d. licet, n. 21. quævis hoc casu perdat sententia, eaque valida sit, cum sufficiat agenti interesse consequi, argum. l. rescriptum, §. si pado, §. de postea, ajunkte in eadem l. Divus, Alex. num. 16. & Jaf. nu. 29.

27. Illud autem, quod sub num. 24. affirmavimus de validitate sententia, falsis late probationibus, restringimus procedere in casu, quo victor ignoraverit, si documenta, si veltificata fuisse falsa, & iniqua, non autem, si veltitiam haberit, cui restititio opitulatur Gl. in indic. l. si Prator, §. fin. vers. Sciens, in illa, nempe, verbis, videtur ipso jure, & illiq. Bart. nu. 2. Jaf. in l. si ir, ad quem, nu. 16. §. de acquir. heredit. Felin. in c. sciet, num.

num. 23. de re judic. cui assertioni obstat plurimum generica d. l. Divus, conclusio, validam esse simpliciter, afferens, revocandam per solam restitutionem; nihilominus ea jura conciliant Doctores, tamen diffident in vera perquirenda, & assignanda ratione distantia inter jura prædicta, teste Alex. in l. qui Regna, s. dno frater, num. 14. §. de verbis. significat, sed communio videtur, ut l. Divus sanctio militet respectu sententia in præsentem evulgata, res. verò, & Glossa adducta §. fin. in altera contra absentem prolata, teste Joss. in ead. l. Divus, num. 4. Parsi. add. cap. cum venerabilis, num. 71. quam tamen concordiam refellere, nititur Falsg. in ead. §. fin. num. 3. & l. 2. n. 2. C. si ex falsis iuramentis, omni eorum existimans, absentem, & sic contumacem, melioris esse conditionis ipso præsentem, & obedientiam præbente, ad res. in cap. contingit, de dolo, & contum. l. servus, ff. quod vi, aut claus. insequiturque Decius indic. cap. cum venerabilis, num. 32. & cap. licet, de probat. n. 21. Falsg. tamen parvula impugnatione, enarrata ad altera, & communi, hæc censemus, discorde eodem esse, multo magis, cum errorietas, quæ somniavit, non sit tanta virtutis, quantæ ipse credidit, cum perlegamus aliis quoque in casibus melioris esse conditionis absentem ipso præsentem, si Marbesiani verba percurramus, in §. 17. cumque isto in casu iudex partis vicem, locumque subingrediat, lampiorem, in princ. C. de appell. & ibi Bar. quare saltem fabricans eundemmet decept. iudicem, ob idque duris cum eo agendi esse deducitur, per argum. in l. debuit, §. de his, qui not. infam.

28. Ceterum quævis de appellatione multa scripsimus, in laicalibus Tribunalibus, aliqua utinæ adhibere, cogimur, in Ecclesiasticis admittenda vigore Concilii Trident. in cap. 20. sess. 24. de reform. concedentes appellationem à definitivo decreto, vel habente vim definitivi, sive à gravamine irreparabili per diffinitivum; Cum itaque nonnisi in altero prædictorum casuum permittatur appellari, op. me, tùm 2. servam. in sum. Bullar. verbo, Archiep. scopi auctoritas, num. 18. tùm alii, advertunt, periclitari illum debere, antequam manus apponet, si sua sit jurisdictio, comprobatur Gnid. Papa decif. 436. num. 67. ait enim, hæc posse Metropolitanum statim inhibere, ob id solum, quod appellatio fuerit interposita, nisi prius constiterit, esse iudicem, vigore appellacionis; Et quidem id consistere nunquam poterit, nisi appellatio legitime fuerit interposita, & in uno dictorum trium casuum, cujus conclusio prior pars confirmatur assumpto illo, quod si nulla fuit interposita appellatio, aut saltem invalida, tunc recurri ad superiorem, non possit, & si recurreretur, & ab eo provisio aliqua impetretur, sit illa nullius roboris, & firmitatis, cujus meminit Bellam. decif. centesima, commissio facta, de rescip. eademque Rota tenuit, in una lectione. Parochia Mercuri 1. Februarii 1799. coram Comitule, demumque approbat decretum Apostolicum inferius adducendum.

31. Ut autem sit legitime interposita, multa concurrere debent. Primum, ut interposita fuerit infra terminum decem dierum, ex vulgatis testibus in aut. bodie, C. de appell. cap. significaverunt, de

testibus can. antiquorum 28. 2. q. 6. cap. concertationi, de appellat. in 6. aliisque multis, noque diximus in Ritu 251. num. 1. & addimus Reg. Cap. Lotr. dec. 165. s. 2. ita quod, nisi probatum fuerit, appellationem fuisse legitime interpositam in dicto tempore, non esse recipiendam à iudice ad quem, moiet Dec. in cap. Ecclesia, sub num. 2. de appell. Imò non censeri devolutam jurisdictionem ad ipsum iudicem ad quem, scribunt, Perus. & Cigos commentati à Josepho Mascardo, concl. 114. n. 15. vol. 1. & gesta infra terminum, ad appellandum, esse nulla, potissimum possessionem, concludunt Rota in Madalenen. Perocchiis, coram Plato, Gratien. dec. 11. Seraph. dec. 546. Cacc. decif. 366. Ricc. collect. 4042. p. 9. Alterum, quod requiritur, ut illa tunc fuerit, & reverteretur proposita coram iudice à quo, & est causa legis, in cap. ut debuit honor, de appellac. mille auctoritatibus comprobatur Rendina in proutur. recept. sent. 11. 4. num. 1. & ratio traditur in adducto textu, ut debuit honor iudicibus reservatur, quamque Imperatoriam scripsit in levanem honorem. L. quando. provoc. nun est necesse, idque adeo verum est, ut aliqui interposita appellatio, nulla sit, nec teneat, ut probat Gram. decif. 36. Thor. voto 59. tom. 1. communemque esse opinionem fidei Socin. conf. 39. cap. 1. sub num. 32. lib. 4. Becchi conf. 44. per totum, & Lancell. traç. de attent. par. 2. cap. 12. ampliat. 15. num. 4. ut metib. Rota Romana coram Ubaldo in Agusan. Hospitalis, 21. Februarii, 1611. inter congestas à Farinaccio par. 1. num. 1. est dec. 293. scripserit, num. 13. defectum pati appellationem interpositam coram iudice ad quem, non autem coram iudice à quo; nam est contra dispositionem adducti cap. ut debuit, & inter alias relatas rationes à Campanil. in divers. jur. Canon. rub. 1. cap. 13. num. 127. præmetit illa, quod Apostoli sunt de substantia appellacionis, pro illius validitate, juxta dec. Rotalet 50. si appellatur, num. 3. de appell. in novis, & alteram superius relata, coram Comitule, addeotem præterea appellationem interpositam, absque petitione Apostolorum perinde esse, ac si nunquam esset provocatum, sed ejusmodi petitio Apostolorum faciendi est coram iudice à quo appellatur, ergo similiter coram eo appellandum est. Addimus amplissimum Cordinalium Falscum concl. 350. lit. A. vol. 1. statuentem conclusionem, & regulam, appellationem interponendam coram iudice à quo, & eundem Episcop. Campanilem in divers. jur. Canon. cit. rub. 1. cap. 13. ex num. 302. cum seq. qui multa notabilia, & videoda, ad materiam subnectit; quam conclusionem his præsertim temporibus subsistere non dubitatur, propter decretum, quod emanavit à Sacra Congregatione Episcoporum, ad tollendas ambiguitates, & controversias inter appellationum, & prioris instantia iudicis, oriri solitas, sub die 13. Octob. 1600. habito prius oraculo Sanctiss. Clem. VIII. rescriptum per G. mensium in sua praxi, cap. 88. post num. 36. Illud quippe in §. 3. ne dum impiecit supponit, faciendam coram iudice prioris instantia, sed expressis verbis, adiungit, Ni appellationes recipiantur, nisi per publicam documenta, qua realiter exhibentur, prius constituit, appellationem per legitimam personam, & intra debita tempora fuisse interpositam, & tunc

patens est l'ppis etiā, & tonsoribus conclusio, ut r. sum propterea sibi provocare, scripsit *Verstrin in praxi lib. 7. prop. num. 27.* aliquos sollicitatores tenues, ista, quæ sunt prima pragmaticorum principia, & omnibus notissima, nescientes. Tertium, quod requiritur est, ut inseratur in ea decreti tenor, alioquin fit iidem nulla juxta l. 1. §. libelli, & ibi *Doct. ff. de appell.* sequiturque *Marinus Anton. variar. resol. lib. 2. resol. 32. num. 8.* & determinavit eadem Congregatio in adducto decreto, cum in §. 5. ait, *Inhibitiones post appellationem, sicut pramittitur receptam non concedantur, nisi cum inscriptione tenoris sententia, aut decreti diffinitivi, vel habentis vim diffinitivi, vel damnorum irreparabile per diffinitivum continentis. Aliis inhibitiones, & processus, & inde sequuta quæcumque sint ipso jure nulla, eisque imponere non potere liceat.*

33. His itaque adhibitis, tunc, & non aliter licet inhibitoriales claudere sunt in forma ad Judicem inferiorum, si à diffinitiva: In aliis vero duobus casibus, pro transmittendis tantum actus, ex quibus valeat superior pendere, si appellatio subsistat, teste *Anton. à Sola in comment. ad novat. consil. Sabaudia, tit. 28. Gloss. ff. sub num. 2. Capoll. cons. 35. vers. 2. principaliter*, & cognoscere possit, si appellans fecit gravatus, *Cravens. cons. 273. num. 5. vol. 2.* approbantque aperta verba citati decreti Apostolici, §. 9. ibi, *non nisi visis actis*, ex quibus evidenter appareat de tali gravamine, appellatio, aut inhibito, vel processu aliqua concedatur: ex quibus profectò verbis desumitur aperte, quod cum appellatur ante diffinitivam, requiritur, quatuor loco, ut cognoscit prius debet, si legitima ex causa, atque in casu permissio appellatum fuerit, & interdictum priori Judici prohiberi, ne procedat, habid possit, quod manifesti sit dixerat *Leucell. in consil. Canon. tit. de appell. §. quod si obicitur*, & *comprobat Gemin. cap. 1. sub num. 4. de offic. ordin. in 6.* idemque *Papens in dec. (quam retulimus superius) 436. num. 67.* & evidentissimis verbis idem adductum Apostolicum decretum, in §. 6. dūm ait, *Caveat tam Judex a quo, ut si veri appellatum fuerit in casu appellabili, interim aliquid in prajudicium appellantis attentet, & si per actum publicum, aut per testium depositiones confiteris, acta denegari appellanti, tunc mandato tradendi acta possit Judex appellantis adicere, ut interim aliquid novi contra appellatorem attentet, concedi iuritur in eo tantum casu, quo probatur, denegari actorem copiam, ergo in aliis interdicit.*

Quin, metropolitanum non posse cognoscere de gravamine extra casus à predicto Concilio mentionatos, atque ad appellandum concessos, & propterea neque mandare, ut sibi transmittatur copia processus, quamvis expensis appellantis, & nulla addita inhibitione, & cetera præjudicium cursus causæ coram Episcopo, declaratum fuisse à congregatione concilii, memorat *Quærant. in summ. Bullar. verb. b. Archiepiscopi auctoritas, vers. primo quæro, sub n. 20.*

34. Eius itaque transportatio actuum, illorumque visio de forma, qua non servata, etiam si in qualibet minima qualitate, actus quicumque prohibetur licet, & factus perit, ut communem dicit, &

probat, esse opinionem, *Requidina in propterea, recept. sent. tit. 100. n. 5.*

Imò, & transportatis, de visis actis predictis, debet primum se declarare Judicem competentem, vel incompetentem, ut probat *relatus Anton. à Sola adducto loco, & Cravens. consil. 103. num. 5. vol. 1.* A quo licet Curia Episcopali appellare, illa quæ devinciat metropolitanum, ne in causa procedat, alibi scriptum.

35. Et quoniam ex ultima relata specie decretorum, ex qua Concilium permittit appellari, illa, nempe, continente gravamen irreparabile per diffinitivā, complura possent oriri dubia, & contentiones inter Judices ipsos, iidem amplissimi Patres in eodem decreto apertissimis verbis exprimere, voluerunt, quamvis, & jure communi à Doctoribus declaratum antea fuisset, quod jure adhuc conceditur appellatio à gravamine irreparabili per diffinitivam, & exemplificati aliqui in duobus tantum casibus, ajunt enim, petia, si ponat quem in carcerem, aut pronunciet torquendum, ita *Glosa in clem. 1. vers. ipso jure, de heret. & schism. Franc. in cap. cum cessante, sub num. 32. de appell. Quin, & de carceribus speciatim loquentes, alleverant Saar. & Donat. à Fin. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 3. num. 2. Maynard. dec. 25. lib. 2. Cudat in l. si carcerem, verbo, per quod, num. 31. Barbosa in l. 2. in princip. par. 2. num. 33. ff. solut. matrim. & post alios, Episcop. Ricc. collat. dec. 642. p. 3. de Angust. no ad Quærant. in summ. bullar. verb. Archiepiscopi auctoritas, num. 20. de Magistris in Sylva Eccles. p. 2. tit. 10. cap. 2. num. 9. de tortura autem scribunt Ordin. Regia Lusitana, lib. 3. tit. 69. §. 1. Hypol. de Morf. l. 1. num. 34. ff. de quasi. Jul. Clar. q. 64. num. 27. Anceved. l. 3. num. 6. tit. 18. lib. 4. Reg. p. 1. & praxis Episcop. Zerula, verb. appellatio, §. 9. ubi tamén persequitur addit consilium, & declarationem, Maynardus dec. 23. lib. 2. Ricc. collat. dec. 642. p. 3. de Angust. ad Ugat. in summ. bullar. verbo, Archiepiscopi auctoritas, num. 20. de Magistris in Sylva Eccles. p. 2. tit. 10. cap. 2. num. 9. Tercium insuper calum, scilicet excommunicationis, addunt Dues. regul. 52. follet. 2. Rebmj. in consil. Francia, in rub. de frival. appell. Gloss. 1. vers. fallit quando gravamen, tom. 3. & Hieronym. Conales ad 8. regul. Cancell. Gloss. 9. in annot. num. 197. de rebo. Thol. 299. Genesius in prax. cap. 23. num. 2. de Magistris, cit. loco, n. 15.*

Quos quippe tres casus, si vè capita præportare irreparabile remedium per diffinitivam, admittit prædictum Pontificium decretum, ac nimirum ex uno tantum illorum, nempe tortura, carcere, aut excommunicatione, proinde ejusmodi non reparabile gravamen, attento concilio, prædicto jure decreto affirmabimus, omni alio capite, vel causa explosa, quæ alioqui Doctores ejusdem virtutis esse fortasse probarent: Idque non tantum vigore præcelsi decreti fateamur, implicite negantur cetera omnia capita per inclusionem illorum, sed insuper per expressa verba, *Quærant. à indicato verbo, Archiepiscopi auctoritas, cum sub num. 20. postquam conciliaverat, ex carceratione, tortura, & excommunicatione, enasci jam dictum gravamen, continud, subjungit in vers. 1. quæro, & dubium proponit, si extra prædictos casus (scilicet,*

et, incarcerationis, torture, & excommunicationis) de quibus in proximè antecedentibus verbis loquutus erat, possit appellari, ac necdum minime posse, respondit; Verùm Judicem prioris instantie, neque teneri appellations in aliis interpositis deferre admonet, ex decreto d. c. Concilii Tridentini. Quod prorsus verum innuat, etiã assumptum illud, quod P. alioquin amplissimorum Cardinalium intentio in eodem decreto Congregationis, suum non soteretur finem, tollendi ambiguitates, & controversias, inter priora instantias, & appellationsi Judices, ob quem ab eisdem Patribus jam dictum manavit decretum, quod nisi ad prædictos mentionatos casus restringeret gravamen istud irreparabile, utique non abstinisset controversias ipsas, & Judices appellationsi auiditate ducti, trahendi causas ad proprium Tribunal, semper opinarentur gravamen esse irreparabile; Inferiores vero abnuerent, sique jurgia, & sententiasque inter illos perdurarent, quin, & remedium appellations ad innocentis prædictum instituto, ad iniquitatis defensionem abuterentur, cum potissimum Rei criminum, ad evitandas penas, & Episcoporum subterfugenda judicia, quæcunque, & gravamina simulantes, appellations diffug. o. Judicis processum impedirent, ut inquit idem Concilium cap. 1. §. 13. de reform. Quin, & in prædictis casibus provocare, non semper licet, atque à superioribus inhibitoriales decerni, nisi duo unitim annectantur; Primum nempe, ut gravamen istud (scilicet torture, incarcerationis, & excommunicationis) sit indebitum. Alterum verò, ut evidenter appareat indebitum illatum, si verba ejusdem decreti in ipsi §. 9. attendamus, tùm in illius initio, scilicet indebitæ incarcerationis, tùm aliis subsequentibus, utrumque requiritur amplexantibus, eum dicitur, non nisi, visis actis, ex quibus evidenter appareat de gravamine, appellatio non admittatur, &c. vult itaque ut gravamen sit injustum, & de eo evidenter constet; Neque derideas, quod scripserimus, gravamen, debere esse injustum, quasi quod injustum videtur eo ipso, quod est gravamen, siquidem respectu patientis, ita certum est, non respectu inferentis, eaq. potissimum auctoritate, quod non est crudelis, qui crudelis jugulat sed crudelis est qui ita à crudelibus reputatur, & addimus in hoc individuo doctrinam, quod carcer semper gravat, teste *Franco in cap. ex parte tua. num. 9. de appell.* & tamen non semper appellatur ex incarceratione, nisi indebita illa sit, ex adducto decreto Apostolico, & ratione illa, quod Judices prioris instantie, nullo tempore possent carceribus mancipare delinquentem, eo quia captivus appellaret, & jurisdictione ad superiorem, illicò devolueretur, ipsique nunquam finirent causam, quam plerumque amitterent, sine culpa propria, imò faciendo, quod jure deberent, justè carcerando, quin, si talis qualitas, non esset necesse, ut concurreret, frustra eodem decreto sancitur, videunda esse antea acta, sed sola incarceratione probata, admitti appellatio posset, diu verò præfatum decretum requirit evidentiam gravaminis, *Cicerone* teste in *Academicis quest.* adeo perspicuum esse debet, ut nihil clarior, quin, cum illis speciatim utatur verbis, evidenter appareat, quibus etiã utitur *secundum*

Tem. II.

tus in cap. ordinarii. vers. ceterum, de offic. ordinarii. in 6. ergo non fecit, ac *Glosa* inibi vers. evidenter, exponit, idest manifestè, & consecutive ejusdem tenoris verba illa, evidenter appareat de sufficientia dispensationis, sicuti præfata *Glos.* explicat, idest, manifestè appareat de sufficientia dispensationis, ita, & nos debemus nostri decreti, jam dicta verba: evidenter appareat de gravamine, interpretari, manifestè appareat de gravamine, illique adeo, quod si dubium esset, fuerit nè justum, vel injustum gravamen, cesset nihilominus appellatio, tùm quia evidentiã, & manifestum excludit dubium; tùm quia in dubio favendum est Judici, cap. in præsentia, de rebus. tùm demum ob subsequentia expressiora verba dicti cap. Ordinarii, etenim postquam evidenter parere debere, sanxerat, de sufficientia dispensationis, addidit in §. 6. vers. & inquit quod si de dispensationis sufficientia dubitatur, ad eadem Apostolicam recuratur, & consequenter proportionat non minimum extare differentiam inter casum evidentem, & dubium, nè quod in uno sanctorum est, in altero subsistere, atque idcirco appellatio in casu nostro permittitur, ubi gravamen patens est, denegata verò dicatur, ubi dubium est, siquæ insoluta remanet apud Ecclesiasticos quorundam opinio illa, quæ in dubio appellationsi deferendum esse, firmat, & sequitur *Surd. dec. 36. n. 4. & Grat. decis. March. 214. n. 9.*

Ejusmodi autem appellatio quia plerumque interponitur in causis civilibus, extra casus memoratos ab aliquibus aliis sententis non diffinitivis, ignorare non licet, quæ sint interloquutorie, quæ verò habeant vim diffinitivæ, pro quarum vera notitia recurrendum est ad ea, quæ longo sermone enarramus super *Rit. 127. c. 1.* necnon quæ exarant *Alvar. Valsec. consil. 47. per tot. Cancr. 3. p. var. resol. cap. 17. de sent. & r. r. c. c. c. num. 142. & Fontanell. dec. 383. & sequenti. & dec. 460. tom. 2. & quia appellatio ab interloquutoria nunquam impedit, Judicem procedere, nisi post intimatas literas inhibitoriales, quævis à diffinitiva statim impediatur, teste *Theodoro dec. 49. Cord. Rot. in conclus. 5.* quam conclusionem non perperam est *Rota*, eum, *Ubaldo* ponente, decidit appellacionem interpositam à decreto delegati, ad examinandos testes ad futuram rei memoriam, pronunciantem, procedendum esse, ad illos recipiendos, non impedire, quin valide reciperet, sed aliis multis, & quoque firmis innixa est assertionibus, ut est videre apud congestas à *Farin. dec. 325. p. 1. tom. 1. & longe mag. s.* ac justis decidisset, si hanc etiã considerasset, verum prædicta *Theodori* subsistente assertionem, contenditur, si sententia interloquutoria feratur eodem die, quo fuerint intimatæ literæ, utra eorum præsumatur periculis, ac propterea sit ne ex capite attentatorum revocanda, discutit idem *Theodor. eodem in decis. 49.* in qua, existente appellante *Roo*, censuit appellacionem favorabiliorem esse debere, quàm sententiam, doctrina *Alciati reg. 3. præsumpt. 43.* hancque aleam insequutum fuit supremum Concilium Belgicum, apud *Christin. dec. 35. n. 7.* quævis alij putent in re dubia, pro sententia præsumendum esse, *Menech. de præsumpt. lib. 3. præsumpt. 67. n. 26. Alciat. de præsumpt. reg. 3. præsumpt.**

P p 2

sumpt. 42. & deducitur ex *prop. 4. n. 23. de diles.*
 38 adest in revisionis materia, existentibus paribus
 votis, quandoque obtinuit scitum illorum, quo
 prima sententia confirmabatur, *Gayll. lib. 1. aser-*
vat. 144. n. 7. Christin. dec. Belg. 48. num. 20. 16. 1.
 potissimum, quod appellans fungitur vice actoris,
 licet in causa principali sit Reus, *DD. in l. qui de*
civili, C. de appellat. Glos. in clem. si appellatorem
eodem tit. de appell. & in cap. si a subdelegato, in
Glos. fin. in fin. & ibi Gemin. & Philipp. Franc. de
offic. deleg. Reg. Rovis. in rub. de appellat. n. 11. &
 idem prior agit, & loquitur, *Anichin. de praxim.*
instrum. cap. 2. qu. 1. num. 132. & intrant termini
 post, in *l. inter pares, 38. ff. de rr. judic.* quem alibi
 exornavimus, praxim nostri Regni offendentes,
 tametsi alii censuerint, neutrum valere, sed utraque
 in pendente esse, inter quos *Ludov. Bender. in comment. ad consil. Imper. de revoc. assessor. con-*
clus. 19. n. 13.

39. Committitur altera questio, an in dubio assen-
 sus, vel revocatio venditionis, praesumatur, prae-
 cessisse. Si eodem die revocatio, & assensus facta
 sint, quam tangunt *Paris. de reintegr. feud. pag.*
17. tit. l. inc. de Ann. in repet. Consil. Regni consi-
litationem divina memoria, n. 264. de Franch. dec.
649. Reg. Copyc. Latio tom. 2. consil. 108. num. 30.
 quod *num. 34.* observat, revocationem venditionis
 40. Jendi, ex communi observantia, & consuetudine
 hujus Regni, requirere scripturam coram Notario,
 & testibus, quod in causa propria adpesciens
 disceptatur in S.C. & decisionem alibi, Deo fau-
 tore, indicabimus. Sed si constat de appellatione,
 41. sed non appareat, quo tempore fuerit interposita,
 an illa praesumatur interposita infra decem dies,
 discutit *Lancellos. de attent. 2. par. cap. 12. limit.*
princ. 50. n. 195. DD. ad invicem contrarios sub-
nectens, & in negativam inclinare videtur senten-
tiam, cui inharet Rota decisi. 30. alias 190. de ap-
pell. in novis.

42. Et pro coronide, si petatur an sententia, qua
 Juxta pronuntiat appellacionem desertam, sit in-
 terlocutoria an non prolegamus curiosum ad *Guid.*
Pop. decisi. Delphin. 11. 12. & 220. & Gayll. pracl.
observ. lib. 1. observ. 138. n. 2. Borrell. in sum. de-
cisi. tom. 2. tit. 3. de appell. ex num. 1154. Merant.
3. p. sexta pars. princ. num. 42. l. Frages. de regim.
Reipub. tom. 1. par. 1. lib. 7. tit. 26. §. 11. num. 199.
Novar. de gravam. vassall. gravam. 414. num. 54.
 43. & an ab hujusmodi sententia, in decreto interpo-
 ni possit appellatio. Affirmative scribunt *Aretin.*
in lanti sententiam n. 16. ff. de appell. recipiend.
Scacc. de appellat. qu. 17. limit. 47. membr. 1. num.
185. Alinsing. cont. 3. observ. 32. n. 4. Gayll. pracl.
observ. lib. 1. cit. observ. 158. n. 4. cautelam propo-
 nera indicat *Consil. Carleval. tom. 2. de iud. lib. 1.*
cit. tit. 3. disp. n. 47. ut videretur appellatio quod
 Juxta, sine alia pronuntiatione, habita appella-
 tione pro deserta, quando re vera deserta est, sen-
 tentiam exequatur, juxta *ext. in l. si contra ma-*
jores, §. Cod. de appellat. quam cautelam ipsum
 docuerunt *Angel. in eadem l. si contra majorem*
& conf. 140. num. 2. Bold. conf. 390. volum. 3.
l. l. app. Francus in capex ratione 8. n. 99. de ap-
pellat. Capella cautel. 44. Merant. in prax. p. 6. tit. de
appellat. n. 201. sed appellacionem simpliciter de-
 negat, post *Archidieu. in cap. si quis appellavit 2.*

qu. 6. Borrell. add. tit. 33. n. 1136, à quo dissen-
tit P. Frages. cit. loc. num. 198.

R I T U S CCLXIII.

Item nota, quod quando appellatur ad ipsam Cu-
 riam, tunc citatur pars, ad videndum aperturam
 processus: & datur etiam terminus ad ponendum
 per totum sequentem, &c. ut supra: & sic ubi de-
 bet poni infra biduum, habes hic omnes casus.

S U M M A R E R U M.

1. Apertura processus quando fit facienda.
2. Citatio antecessore illam debet, ad videndum fieri aperturam.
3. Acta transportari debent Judicem appellationis, cum declarationibus.
4. Ordo terminus, in recolligendo processum, recensetur, remittitur.

1. Isthaec citatio ad videndum aperturam proces-
 sus, de qua loquitur *Ritus*, quando debet fieri,
 & quomodo, si nolueris ignorare, adire poteris
Mascatell. in sua praxi appellationum, par. 2. Glos.
1. sed quia Carav. in hoc Ritum, suffultus dictione,
tunc, posita in ipso, declarat tunc faciendam di-
 2. ctam citationem, cum proponitur appellatio, &
 per Curiam decernuntur literae inhibitoriales,
 ubi, ad verum id non esse necessarium, quamvis tunc
 fiant Actuarius, in ipsis literis addere, illa verba
hujus citatur pars adversus, quatenus infra eum-
dem terminum comparere debeat, ad videndum
aperturam processus, &c. teste eodem *Mascatello*
par. 1. Glos. in sum. sub num. 6. & Glos. n. 185.
n. 7. & in fin. necnon latius in Glosa 1. n. 185.
 & *Glos. prosequendum, sub n. 46.* Immo speciatim,
 quod productio processus, peti possit citatio noti-
 ficandi parti ad videndum aperturam, notat idem
Mascatell. par. 2. Glos. 1. innuitque propterea non
 oportere, ut illum simili cum inhibitorialibus de-
 cernatur, idque comprobatur verbis *Affidit super*
confis. appellacionum tempora sub n. 24. illis,
licet, secunda instaur coram Judice ad quem, ut
citatur faciat partem appellatam, & tanguimus in
 3. *ritu 260. num. 24.* Verum hujusmodi processum,
 sive acta, cuius fit onus transportandi ad superio-
 rem Judicem edisserit *Guid. Pop. dec. 26. & dec. 433.*
sub n. 9. ipse appellans esse advero, ut dixi eo-
 dem in *ritu 260.* ex generica totius Orbis con-
 suetudine, cuius meminit annotatio an praedictam
Guid. decisionem 20. eandemque dec. 433. quod ho-
 die planum est etiam per *Tridentinum sanctionem*
in causa omnes fss. 24. de reform. declarata: Ro-
ta in dec. 104. iuxta collectas à Farinac. Contro-
 versum tamen quandoque fuit in eadem *Rota*, si
 locum haberet in prophania, & affirmavit in
decisi. 106. ejusdem Farinacii, & sic omnia acta, &
 processus transportanda sunt, tunc producta co-
 ram Judice à quo, tunc alia coram ipso, in instan-
 tia appellationis agitata, ex eadem *decisi. 106.* nec
 praeterea *Cancellarii* dispositio vendit licet locum
 duntaxat in causis venientibus coram Episcopis,
 sed alio quovis Judice, ex interpretatione *Rota*,
 dicentis, loqui de Episcopis, ob frequentissimum
 usum

ulum ut refert *Maresc.* de fionis ita exponentes memorans, atque alia multa adiungens fupra ista transportatione actorum in lib. 2. *variar. cap. 43. nu. 2.* quibus adde, quæ cumulatv *Ricc. dec. 510.* cujus fcripta perlegere, utile erit, citando quidem nihil eorum memorat, quæ hæc tunc fcriptiffimus, & addimus *Confil. Hoderu. ad Eurd. decif. 327. nu. 12.* memorat cit. rit. 1. 1. 60.

4 Ordo tenendus ab aſtuario in recolligendo proceſſum, legitur in *prag. 14.* inter recollectas à Trevis qui fuper illa ad verit. *nu. 2. fub etate proceſſ. ordin. &c. fol. mibi 17.*

RITUS CCLIV.

Item ſervat ipſa Curia cognoscere de omnibus cauſis civilibus, vel criminabibus, & de appellationibus, interieſtis à ſententiis quorumcumque officialium, non tamen in prædictis caſibus in feudalibus. Unde, ſi quis ex delegatione Regis cognovit de feudis, & dedit ſententiam, non bene appellatur ad Curiam Vicariam. Item ſi quando in debitis caſibus appellatur ad ipſam Curiam, & appellatio deſeritur, tunc deſereta appellatione, interponitur decretum per ipſam Curiam, appellationem eſſe deſertam, non tamen ipſum legitur, ſicut legitur alia decreta interponenda per Curiam, & de ipſo decreto fit teſtimoniale in forme Curie conſueſta.

SUMMARERUM.

- 1 Feudales cauſa, cujus Tribunalis Judiciſubſtituantur?
- 2 Illa qua ſunt.
- 3 Appellatio à delegato ad delegantem interponitur.
- 4 Quando à delegato Epifcopi appellatur ad Epifcopum, & ab Epifcopo ad Archiepiſcopum?
- 5 Diſtinctio Freccia, quod M. Cognoscat de appellationibus omnium delegatorum à Rege, etiam conſtitutarum, an ſubſiſtes.
- 6 Baro, qui non habet cauſas appellationis, ſi deſert primas cauſas, poſſit ne cognoscere de appellatione à ſententia delegati interpoſita, laſe inquiratur.
- 7 Barones ſunt officiales Regii, ſed juridiſtinctionem exercent per Gubernatores, quomodo de jure volunt ipſos iudicare.
- 8 Propter ſolam conſueſtione in Caſtro non tenet cauſa appellationis.
- 9 A ſententia Baſilicæ non, an appellatur ad Barones, & num. 11.
- 10 Ad Barones delegantem non appellatur, attentò badermo uſu.
- 11 Nonnulla de Judiciſ delegato traduntur.
- 12 Appellatus ſuccumbens quando ſit in expenſis condemnandus.
- 14 Appellatio in dubio non præſumitur deſerta.

Quamvis M.C.V. habeat generalem, & ordinariam juridiſtinctionem in Regno, in omnibus cauſis, & cognoscat de omnibus appellationibus interieſtis à ſententiis quorumcumque officialium, tamen in aliquibus non habet in feudalibus, ſcilicet, non quaternatis, juxta rit. 50. alterumque

60. ambo quidam in ultimis verbis, in quaternatis enim utraqueque ritus juriſdictionem concedit eidem M.C. cognitiorem, naſque in eodem ritu 50. ſubſiſtere abſtrahitur, non obſtante Regia *pragm. 30. de offi. S.C.* delegante cauſas feudorum quaternatarum Regio Conſuiſto, nam procedere deſcendimus, cumulatv non privative, quidquid dixerit etiam *deſiſta cauſas feudales* *nu. 2. nu. 3.* nuncupat addimus ob id propterea *Deſiſta ad Affiſtum dec. 257. nu. 5.* diſiſſe eorumdem feudorum quaternatarum Magnæ Curie competere juridiſtinctionem, & aſſeruit *Reg. Sanſitici, dec. 290. in allegat. nu. 12.* hunc Rotundus allegans, excepit illis cauſis feudalibus, in quibus agitur de intereſſe Regi, ſic, ut diſiſtis in Ritibus non vivimus, & quidam ſunt *Petrus de Eſtate in traſſ. de reſcripto feud. in cap. incipit perſonaliſſimis bona feudalia nu. 350. & 36. de Reſcriptis perſonaliſſimis S.C. lib. 2. Gloſ. ſummiſſis nu. 13. & 14. hujus ritus memos, Marcell. Eſta inter al. de mod. ſentent. 5. 1. Gloſ. 1. nu. 98. *deſiſta cauſas feudales* *nu. 100. Galeſti lib. 1. cent. 10. 45. nu. 130.**

Verum, quæ ſunt cauſe feudales, exierit *Petrus de Graſ. in traſſ. de jud. conſiſſis feudaliſ. quæ 10. deſiſtis non delegans*, copioſius & in diſiſtis loquens, in *deſiſtis lib. 6. tit. 1. & declarat novitiſſimas deſiſtis. minor. atar. offiſ. 25. & nu. 25.* de non, perſonaliſſimis, explicavit ſuper ritu 24. quod in

3 Ricus inſuper prædicta reſcripſit. *Si quis ex delegatione Regis cognovit de feudis, & dedit ſententiam, & non bene appellatur ad Curiam Vicariam* idque illam ob rationi contrarie; quia vigore Regis Delegationis cognovit, & curiam eſt, in delegato ad delegantem appellari. *cap. inſuper quæſtionem de offiſ. deleg. 1. in princeps & in 5. ab eo ff. qui, & à quo appell. l. inſuperat in principio, ff. de appell. l. 1. & ſubſis uſus. Denique ſequenda appell. ſi d. ſiſtis fin. l. de quo præ ſua ſententia. Placentin. in ſumma cod. lib. 7. tit. 64. Nicol. Figli. in inſubod. *Juris civilis lib. 2. cap. 27. 9. qui appellandi, Franc. Marc. in deſiſtis. Diſſiſtis. 419. vol. 1. Hieronym. Trutſler. diſſiſtis. ſiſtis. par. 2. diſſiſtis. 33. theſi 4. Robert. Marand. in Speculo Aureo, par. n. 1. 2. nu. 303. verſ. Tertia principalis, faciunt notat per Nicol. Reuſſeri in deſiſtis. 5. nu. 20. 23. & per totam lib. 3. cum ſimiliter Franc. Marc. in dec. Diſſiſtis. 345. nu. 3. vol. 1. Azor. in ſumma. lib. 7. tit. 62. col. 4. verſ. Item à ſententia Judiciſ Delegati, *Reuſſeri. ad conſiſ. Galia tom. 2. tit. de appell. & judic. in præſ. nu. 33. Simon de Praſ. in conſiſ. 116. nu. 14. Theſaur. 99. Foreſt. lib. 2. cap. 39. nu. 4.***

4 Exemplum eſt in Delegato ab Epifcopo, non appellatur ad Archiepiſcopum, ſed ad Epifcopum eundem, idemque in delegato à Vicario, ut obſervat *Epifcop. Comptul. ad ritum 22. nu. 221. Curia Archiep. Neapolit. iterumque in diverſis juris rub. 11. cap. 13. ſub nu. 317. & 623. nu. 150. Garſin traſſ. de benefiſ. p. 5. r. 8. nu. 30. 36. & 41. atque Saubez de matrim. lib. 3. diſſ. 29. nu. 12. Gratian. dec. Mart. 24. nu. 1. non lectis ac ab Epifcopo ad Archiepiſcopum appellatur, per *ſingulor el 21. cap. conſiſſis nu. 9. qu. 3.* Præterquam ſi Antiquis judiciſtione vigore reſcripti Apoftolici, quia non ad Metropolitanum ipſum, ſed ad Pontificem Maximum; hoc quocumque caſu provocari tantum poſſe, demonſtravit *Greg. Campanil. in rit. ſiſtis Curia Archiep. 361. nu. 27.* eodemque *ſiſtis**

num. 317. post *Corn. conf. 89. nu. 8. lib. 2. & Gratian. indic. dec. 24. sub nu. 26.* & an detur appellatio à Vicario Generali Episcopi ad Episcopum, cum sit idem utriusque Tribunal, *Sigismund. de appell. quaj. 8. num. 13. Fatus dec. 503. P. Frag. de regim. Reip. tit. 1. p. 1. lib. 2. tit. de oblig. Judic. de quo, disp. 24. §. 10. num. 175. & 176. Novar. de gravam. cessall. lib. 15. gravam. 186. & lib. 2. gravam. 89.*

5 Adducta autem ratio prochi à veritate videtur respectu ipsius Magnae Curiae, ex peculiari hujus Regni lege, in *consist. Justitiarum nomin. & nominum*, si Freccia vera dicit, in *tracado sub fraud. lib. 2. aufer. 13 sub nu. 8.* deducti enim ex illa *Consist. M. C. V.* cognoscere de appellationibus omnium delegatorum, etiam si à Rege constituti essent delegati, quae profectò verba praesentur aperte, quam verum sit vetus illud axioma, ut bonus quandoque dormiet *Howar.* adducta namque *Consistatio* non modo appellationum non memini, sed altera, & praesens verba faciens de causis virtute appellationum à quovis Judice adpetentibus eidem Magnae Curiae, ad hunc casum non deficiit, scilicet, ad appellationes à Judicibus delegatis à Principe, quin, si attentè verba ejus. *Consistationis* timeatur, insinuant, appellationes interpositas à sententis infirmorum Judicum deferendas ad Magnam Curiam, itaque non à sententia à delegatorum quae majores sunt quovis ordinario in causis sibi delegatis, *Cahall. ca. 50. num. 4. Menoch. casu 337. nu. 11. Ginh. conf. 60. sub nu. 15. Capblanc. tom. 2. de Baron. sup. frag. 7. cap. 13. nu. 14. Guid. Papa. decif. 286. Menoch. praesumpt. 17. est verum id deduci ex *consist. exordiente Magna Curia nostra*, attamen non propterea intelligenda ut ab illis appellationibus de jure ad ipsos deferendis, cujusmodi est in hoc casu à delegato ad delegantem.*

6 Ex quibus convincitur veritas statum antea conclusionis ab eodem Freccia, ut si Baro committeret causam alteri, & à sententia delegati appellaretur, ad eundem Baronem, etiam non habentem in suo privilegio causam appellationum, provocandum sit: quamvis à *num. 5.* crediderit, posse de hoc dicto dubitari in Regno, praesertim ob antedictam rationem, ex illa *consist. de promptam*, atque alias in-bi ibi deliberatas, cum etenim pedes antea fixerit, in ea conclusione, ac deinde indubitative loquutus sit, imò, & cum rationes contrariam foventes partem evanescant, itidem, & conclusio illis innixa; & quippe evanescit altera praesumptio fraudis ratio, qua uti possent Barones capientes cognitione secundarum causarum, illas semper deligendo, etenim Praefulis etiam verisusia noceret, & si passim causas committeret, ut eo in capite advertit idem *Campanil.* affirmans ad Episcopum appellandum, cum aliqua adductus causa delegaret, nam cum in ceteris Vicarium constituere debeat, ut committere tradunt *Canonista*, manifesta fraude repelleretur à cognitione appellationis, & consecutiva Baro propter eandem rationem, & fraudem, maxime, quod si ut ad alia vitanda absurdum ita forsàn, & ad istud introductum est in Regno, ut quamvis Barones sint officiales Regii, teste *Affisso in tit. qua sint regalia*, *vers. Russas in princ.* necnon *consist. Co-*

pitaneorum sub nu. 15. & consist. Magna Curia nostra 5. etiam notabili Reg. Sanfelice dec. 65. num. 2. lib. 1. non tamen jurisdictionem exercere queunt, sed eorum nomine Gubernatores, vulgò Capitaneos appellatos, deligere ad iudicium administrandam, teneantur, ipsique ab exercitio jurisdictionis abstinere prorsus debeant, teste eodem *Freccia ead. anth. 13. num. 17. de Franchi dec. 311. mot. 1. Roiss. in pragm. 2. & 3. num. 14. de suspic. offic. Tasson. de auresat. vers. 3. observ. 4. num. 136. Novar. de gravam. cessall. lib. 1. gravam. 186. Aus mens ad Gramm. dec. 30. num. 5. Reg. Capyc. Larro consult. 67. num. 20. tom. 1. Barrell. de magistrat. edict. lib. 4. cap. 8. num. 24. Reg. de Ponte cons. 105. num. 10. vol. 2. & de post. Freweg. tit. 1. in princ. nu. 1. Thor. vote 93. num. 19. p. 1. tamen ex jure communis sanctione valeant ipsimet judicare, *Leui jurisdictio §. de juris. omni. judicium*, & *Sola in commentar. ad consist. Sabaudia. rub. de cessall. cap. quia pluribus*, *vers. l'opreza num. 3. quili*, & perpetuo illud gerere officio, proinde possit, ac deberet Princeps, nisi majoribus praeditus negotiis, detineatur, ut optime probat *Thefaur. decif. 168. nu. 3.**

Alia demum impugnativa ratio Freccia, qua etiam adductus compit anceps esse in assertum, quam firmaverat pro Baronibus, neque urget, ut ejus intentu prolixe à conclusione, d- beamus; At enim, cautum esse à Cesare, ne Baronibus se ingerant in appellationibus causarum, quae spectant ad Curiam Regis: Hoc profectò Axioma nullibi nostra sententia, reperitur, expressè verba faciens de Baronibus, & quando alicubi tangeretur, nostrum non amplecteretur casum, non de appellationibus ad Curiam Regis spectantibus tractans, sed ad Barones ipsos delegatis in executione *jurium* ita decernentium, & altera, quae fovetur sequela, ne propter solam concessioem jurisdictionis in casu nostro veniat causa appellationis, nisi fuerit expressè concessa per Auctoritatem *Angel. in l. 1. §. qui mandatum, §. de offic. jud. cui mand. est jurisdict. Jacob. de S. Georgio in investitura feudali verbo, cum mero, & mixto imperio cap. 3. ac aliorum, quos memorat, quibus subiectum *Parpur. in Imperium, §. de juris. omni. Jud. Gregor. de concess. feud. qu. 2. nu. 15. p. 6. Minad. in consist. Regni in aliquibus, num. 8. Tap. d'consist. Princip. cap. 2. num. 47. p. 1. Novar. lib. 1. qu. forens. 137. num. 3.* tñm quia Antistites quoque appellationum cognitionem non retinent, & nihilominus appellationum ab eorum delegatis Judicibus apparent, ex cumulo *Dectorum* quos retulimus in superioribus, necnon *Roman. singul. 76. Merant. in verb. appell. nu. 381.* quia si ab homine saculata data non fuit respectu appellationum ab ordinariis, sive potius ab ipsorummet Tribunalium ministris, à jure tamen reperitur, aperte concessa à delegatis, ac ipsis tum Episcopis, tñm Baronibus, faciemur, itaque ad instar Praefulum (in quibus prorsus veram existimamus resolutionem, ubi causa aliqua suffulsi, causam delegant, ab eisque contingeret, provocari ad eundem committentem, sive generaliter Vicarium appellandum esset) Barones quanc de appellationibus cognoscere à sententia suorum delegatorum, quamvis secundarum causarum non poeem in privilegiis non retineant, ut ipseme-*

Preecia responderat, & quidem resolutivè. n. 3. suffultus antea ratione de delegato ad delegatū, quā multorum authoritatibus defendit n. 4. & optulatur, quæ idē *Preecia* prodidit de appellatione à bajulis interponenda ad Barones, adhuc carentes facultate iudicandi in causis appellationum, in *Author.* 16. ob quæ mirati sumus quomodo perdoctissimus, & omni ævo laudandus D. Reg. Jo. Francisc. de Ponte, tam siccis pedibus portavit in hac re, & *Preecia* verba simpliciter retribendo, nihil, ex propria mensura addidit, in *tract. de potestat. Prærog.* tit. 3. §. 1. n. 48.

30 Sed utius prorsus hanc provocationem denegat ad Barones, ut observat *Reg. Tapia lib. 2. jur. Regu. tit. de official. in Regu. constituend. Supr. Cons. ea qua*, num. 48. tradens, Baronibus non competere facultatem, facienda revidendi causam, post sententiam à Capitano interpositam, & post *Reg. Tapia*, *Petrus de alleg. Princip. pag. 99. num. 66. Barbo. in l. cum Prætor, §. 1. num. 217. ff. de Judic. notat Capilane. in add. præp. 8. p. 1. num. 182. Preecia* verò effectum de appellatione à bajulis 15 interponenda ad Barones, insequuntur de *Franch. dec. 511. à num. 1. Cap. blanc. cit. præp. 8. p. 1. num. 179. Reg. de l'Escaiz, tit. de Baronum Pæsent. pag. 104. vers. appellatur, Novar. de gravam. Passall. tom. 2. præviam 89. Reg. Capp. Lairo lib. 1. consult. 48. num. 38. Borrell. in *trad. de Magistr. edit. lib. 4. cap. 12. num. 30. Tbor. vol. 87. num. 4. p. 1.**

32 Plura de iudice ordinario, & delegato, exatant *Marant. p. 4. di. 5. Menoch. lib. 2. præsumpt. 15. & seq.* & sicuti ordinario fides non præbatur abique literis commissionalibus *l. nunc. C. de mand. Princ. Ann. alleg. 24. & 143. ita, nec creditur delegato, abique literis delegationis. Roman. conf. 336. qui, commissio est in actis conservanda, Ann. cit. alleg. 24. Uf. l. dec. 273. Manr. Bar. in *tra. 3. de modo proced. ex abrupto, §. 7. num. 4. & §. 82. num. 35. Daza. tom. 2. de pugn. DD. tit. de offic. deleg. cap. 2. num. 21. Raudens. conf. 17. nu. 91. Tbor. vol. 1. ex n. 49. per. 2.**

33 Dum verò Caravita hoc in *Ritu*, num. 13. notat, appellatione deserta, Reum in expensis instantiæ desertionis esse condemnandum, addimus nos *Gayll. præd. observ. 137. num. 5. idem pertrahentem; sed an appellatus in secunda instantia succumbens, ad expensas liti appellanti, sit condemnandus; Vacillant DD. quos refert Fachin. lib. 1. controu. 41. quorum antimonium conciliant nonnulli, ut affirmativa opinio locum habeat, quando appellatus ex eisdem primæ instantiæ actis condemnatur; negativa verò, quando ex nova succumberet, quam distinctionem sequuta est Curia Mechliniensis, teste Paulo *Christino. decif. 155. par. 1.* & notavit *Alfius in præxi Florent. 832. cap. 1. amplif. ac declarat. Benedictus in tra. 3. sua revisione, conclus. 9. num. 13. sed Franc. Viñes decif. 47. num. 6. contendit, probare, quod appellatus in secunda instantia, ex eisdem actis victus, expensarum pœna multari non debeat.**

34 Quod insuper idem *Carav.* num. 14. notat, appellationem in dubio non præsumi desertam, nos ipsi advertimus in *Ritu* 248. num. 66. & tradunt *Alb. conf. 611. num. 3. Deciar. conf. 28. col. 2. conf. 34. sub, num. 5. conf. 83. num. 7. conf. 445. nu.*

45. *Affili. in confit. appellatuum tempora, nu. 39. Alfius. centur. 3. observ. 22. num. 1. & observ. 54. num. 6. Muscatell. de appell. par. 1. Glof. Præsequendum, num. 122. & Glof. Præsentare, num. 9. Bar. decif. 32. num. 11. Fab. de Anna conf. 17. n. 39. Capal. conf. 77. num. 25. Marant. de Jud. tit. de appell. num. 397. Sessè de iurib. cap. 3. §. 1. nu. 10. Schrader. conf. 36. num. 27. vol. 2. Thilman. decif. 2. vol. 6. num. 3. de injur. & leg. & alii, quos refert *Giurba decif. Sicilia 20. n. 17. memor Carav. in hoc loco, Anicib. de prævent. instrum. cap. 2. g. 5. num. 45.**

RITUS CCLXV.

I Tē si contingat iudicem ordinarium, vel delegatum allegari suspēctum, fervetur in hoc edictum Majestatis nostræ, cuius tenor sequitur, & est talis. Joanna Secunda, Dei gratia Ungariorum, Hierusalem, & Sicilia Regina, universis præsentis ordinationis seriem inspecturis, tam præsentibus, quam futuris, Principis circumspēcta provisiō ad subditorum commoda suum frequenter convertit intentum, & nō in eorum litigiis per subtile, & magis sophisticas, quam veraces Advocatorum, & procuratorum versutias veritas iustitiæ lateat, nevē circa eorum executionem ejus cujus debitorum exstimus, in diffinitone litigiorum numerus producatur congrua, & debita remedia adhibet pro futuro, sicut si cunctis nostris fidelibus notorium esse debeat, patulum, & manifestum, qualiter Neapol. Civitas, præterito tempore, fuit decorata civibus, & specialiter Doctores, & jurisperitis, tam Jurs Canonici, quam Civiles: qui velut lilia pomerii florescere, videbantur, quatenus ad præfens depopulantibus, amaritudinibus, aliis generibus, & mortalibus variis sit imbuta, judicet animus cujuslibet iudicantis, cuius rei causa, ipsorum Doctorum, & juris peritorum numerus est totaliter diminutus: propter quod indignum censetur, & absonum, si tam paucos restant discolorum juris peritorum numero, in causis, quæ inter partes plerumque verterentur, suspicio inordinata procederet, & quia contingit interdum, ex quadam abusione observata, his hæc tenens (prole clamorosa insinuatō ordinum pulsavit auditum:) quod, tam Judices ordinarii Curiarum nostrarum, quam alii Judices per Majestatem nostram delegati, aut delegandi in causis, quæ omnes alii literati silentes in civitate Neapol. tam juris Canonici, quam Civiles, nullo exceptuato, fuerant allegari suspēcti, & etiam allegantur per alteram partem, interdum utramque partem litigantium (nulla causa suspitionis contra eos proprie expressa) ob quod causæ ipse longitudinem recipiunt, & etiam tarditatem, nec discuti possunt, & sive debito terminari, propter quod prorogantur causæ in litigantium præjudicium, contra nostræ Majestatis honorum: propterea nos cupientes, materne circa præmissa remediabiliter providere, & subtiles Advocatorum, & procuratorum ipsorum in hac parte veritas amputare, & ora calumniantium (in quantum arbitrio nostro possumus) refræzare pro-

videmus, & hac edictali Conſtit. noſtra, cum deliberatione nobis aſſiſtentiſ Conſilii ſtatuiſmus, & ordinaviſmus, quod, non obſtante diſpoſitione juris civilis, qua caveatur, quod ſufficiat cauſam ſuſpicionis ſimpliciter allegare, nec allegans teneatur ad probationem illius, ſed ſequendo juris Canonici ſanctionem, qua in hac parte videtur, equius providere, quod quotieſcunque occurrerit aliquem noſtrum iudicum ordinarium, vel delegatorum & officialium cum eis deputatorum, allegari ſuſpectum: cauſe ſuſpicionis exprimantur coram viro Magnifico Logotheta, & Prothonotario Regni noſtri Siciliae Collaterali Conſiliario, & fidei in ſtro dilecto, vel ejus locumtenente, aut cui ipſe Logotheta duxerit: committendam: qui extra judicialiter, & ſine ſcripturis (prohibet expodire videbitur) infra breves dies de cauſa ſuſpicionis huiusmodi ſe informet oretenus: & ſiquidem ſecundum ejus arbitrium, & videre videbitur, per informationem iſtam cauſam ſuſpicionis, fore probatam & ſecundum ejus arbitrium eſſe juſtam tunc recuſationem dicti Judicis vel alterius officialis allegati ſuſpecti admitti: Et ubi non videbitur ſibi cauſam iſtam ſuſpicionis infra breve tempus predictum, fore probatam, vel à principio non eſſe juſtam recuſationem iſtam Judicis, vel alterius officialis nullatenus admittat: ſed ab ipſius Prothonotarii dictum Juxta ille allegatus ſuſpectus in cauſa illa procedat (non obſtante allegatione predicta). Nos autem arbitrio, diſcretionis, & voluntati ipſius Prothonotarii, ejusque locumtenentis, vel alterius ejusdem per eum per præſentem ordinationem noſtram, inſpicendum committimus ſi cauſa ſuſpicionis juſta ſit, vel injuſta, & in caſu, quo juſta apparet ſi probata ſit, vel non infra tempus predictum: ejus Prothonotarii ſeſi ejus Locumtenentis dicto ſuper hoc ſtecur, abſque aliqua contradictione quacunque, ejusque arbitrio committimus imponendi, & exigendi poenas, quas ſibi videbuntur ab allegantibus cauſam ſuſpicionis & iſtam minime probantibus coram eo, ut aut edictalis ordinario noſtra in notitiam deveniat ſingularum. & ne ipſius ignorantiam valeant allegare, membranam, ipſius ſeriem continentem, in porticibus Caſtri noſtri Novi Neapoli, apponi fecimus, & aſſigi, qua tenorem edictalis ordinationis aſſata ſuo ſonoro præconio, & patulo iudicio publicavit, cum non ſit verſimile remanere inænotum, quod tam patenter, in oculis omnium diſiſgatur, in cuius rei teſtimonium, præſens edictalis noſtra ordinationis ſcriptum exinde fieri & pendenti Majestatis noſtra ſigillo juſſimus communiri Datum Neapoli, per manum Magnifici Viti Franciſci Zuruli de Neapoli. Comit. Montis Apri, Logotheta, & Prothonotarii Regni noſtri Siciliae, Collateraliſ Conſiliarii, & fidelis noſtri dilecti. Anno Domini. M. c. c. c. x. v. 11. die penultimo Septembris. 11. indiſtionis Regnoſum noſtrorum anno quarto. Adſcientes, quod in aliis Civitatibus & locis Regni ſuſpiciones predictæ modo, & forma prædictæ debeant allegari coram Diocæſano loci vel ejus Vicario, qui procedat in præmiſſis, ſicut procedere debet Prothonotarius juxta formam predictam.

SUMMA RERUM.

- 1 *Magnus Populi ſolatio, etiam cadentis cauſa integri, minimique Sardi arbitri conſuetudo.*
- 2 *Ariſteſiſ Sophia nonnulla, qua reſenſentur de Marco Aurelio predicat.*
- 3 *Utinam, hec quoque mortales de odiernis Judiciis laudare poſſent.*
- 4 *Reprehenduntur illi, qui, ut ſuſpecti ſint in cauſis, impudentiſ current prævis ſuis animi propenſionibus ducti.*
- 5 *Suſpecto coram Judo litigare, nihil in Judiciis periculofius, nihilque durius.*
- 6 *Merita iura omnia mandant poſſe illam recuſari.*
- 7 *Recuſationis exceptio, uti deſenſo, neceſſaria eſt.*
- 8 *Minor cauſa requiritur ad removendam Judicem, quam teſtimio, & quare.*
- 9 *Addeat, neque Summe Pontifici, vel alii Principi ſicent cauſam committere, illa remota.*
- 10 *Quid ex pleuitudine poteſtatis.*
- 11 *Probi & aliorum eſſetum in contrarium, procedit in recuſationis ſtricta.*
- 12 *De jure Civili Judicis ſuſpectio ſufficebat, allegari nulla cauſa expreſſa juramento tamis præſens propoſentis ſe non calumniæ cauſa ſed, ut jux ſuum tenetur allegari ſuſpicionem.*
- 13 *Quid juramentum, iſſi à parte non poſitum, præſari debet.*
- 14 *De jure verb Canonico, cauſa eſt exprimenda.*
- 15 *Hoc jure Canonico uti in Regno, hoc in Bitu, Regina noſtra ſanctis.*
- 16 *Apoſtantes poſtmodum Regiarum Moderatores huiusmodi ſuſpicionis officiati propoſi, ad proteſtandas cauſas, diverſas ſanctiones promulgarunt.*
- 17 *Ille qua vigent, apud Hiſpanos, Galles, & Ferrariuſes, reſenſentur remiſſivo.*
- 18 *In Regno plures extant pragmaticæ, acutas poenas imponentes contra allegantes officialis ſuſpectos, & non probantes.*
- 19 *Comparationes, & libelli ſuſpicionum ſubſcribendi ſunt ab Advocato qui primas cauſa vices in defendenda ſubiſcit.*
- 20 *Recuſante advocato ille ſubſcribere, licetis principali duplicato tamis depreſſo facta.*
- 21 *Præcon. diſpoſitio circa Advocati ſubſcriptionem, conformis eſt legi Portugaliæ.*
- 22 *Advocati multa incurunt male dictum Jūdici ſuſpectos allegant.*
- 23 *Partes litigantes in primis debent procurare Judicis gratiam, eſſiſque animis, atque arbitrium ſibi conciliare.*
- 24 *Advocati omni liberate, inoſſiſt tamen, ſuſpicionum libellos in cauſis, quas ſventur, ſubſcribunt.*
- 25 *Inſignis conſortium Patroni, pro recuſantibus pluriſ patrociniis præſtiterunt, præſiſ facit Jac. Petrus Fontanella.*
- 26 *Tempus præſignitum ad ſubſcribendam copiam ſuſpicionum curras, ut à die prima recuſationis nulliſ facta, vel à die ſecunda ſubſcriptionis, validiſ facta per advocatum.*

- 21 *Pragmat. statuens duplicatum depositum pro pa-*
nna proponenti libellos recusatorios magistra-
tuum, quando illi à principali subscribuntur. an
locum sibi vindicet in causa quo principalis est
summa, sibi Advocatus.
- 22 *Admittantur ut suspensionum capita, à procura-*
tore causa suscipiatur.
- 23 *Procurator generalis, an, & quando valens propo-*
nere suspensionem, abique speciali mandato.
- 24 *Judices recusari non possunt ab Electis, & De-*
curionibus Universitatis, abique speciali man-
dato.
- 25 *Tertiusquis fuit in causa pro suo interesse admissus*
volet suspensionem ponere.
Decisions S. C. submittuntur.
- 26 *Tertius comparatus tanquam excusator, admitti-*
tur ad recusandum Judicem.
- 27 *Contumacia licet ut suspensionem proponere.*
- 28 *Recusatio Judicis ad lites futuras, proponi non*
potest.
Scita S. C. adducuntur.
- 29 *Cum capitum comparatione fit depositum.*
- 30 *A quo, neque Ecclesiastica persona sunt immunes.*
- 31 *Paupertas in hoc prodest, & quomodo servet*
in hujus Civitatis Tribunalibus, indica-
tur.
- 32 *Illud facere non obstringitur, allegans suspectum*
Regium consiliarium, uti Consulatorem Reveren-
da Fabrica Divi Petri hujus Civitatis.
- 33 *In qua Curia, an fieri debeat depositum pro pauna*
nullitatem, adversus decretum.
- 34 *Nec allegans suspectum Consiliarium Consulatorem*
R. M. Regii Cappellani majoris.
Dona. D. Joannes de Zepides laudatur.
- 35 *Abb. U. J. D. D. Didacus Petra Antioris frater,*
memoratur.
- 36 *Judices non valent determinare, ut deposita restitu-*
antur.
- 37 *Etiamsi fit pars, qua propositus suspensionem illi re-*
nunciaverit, & decisio adiacet.
- 38 *Aliquando Collaterale Consilium mandare solet, ut*
illa restituatur.
- 39 *Quid si ante decessum recusationem Judex decedas*
vel à Regno recedat.
Determinatio S. C. indicatur.
- 40 *Suspensio officialium prohibetur per codicillos fieri*
& ut à cane perscripturum definiri, sed judi-
cari debet per Tribunal ad quod spectat.
- 41 *Sed si ex causa non decessat publici per acta pronun-*
ciari sicut cum consilio Regentium secreti.
- 42 *Præter Regni Sicilia, remissus traditur.*
- 43 *Omibus adimpletis capitula discurrunt, & non*
admissibilia & necesse sit, ut Judex, sive Consilia-
rius interrogetur de capitibus dicatur deponat.
- 44 *Quoniam depositionem facere obstringitur, abique*
jurejurando.
- 45 *Quæ interrogatio si non est necessaria, quia capita*
Judicibus ex scripturis involvunt, abique illa
recusatio admittitur.
- 46 *Negante Consiliario, vel capitibus probatione indi-*
gentibus, terminus importetur, & depositum
duplicatur.
- 47 *Quæ in causa, concedatur testium audientia.*
- 48 *Quid si capita fuerint probata, admittitur recu-*
satio, si autem, quod interveniat.
- 49 *Aliquando urgente Judice in depositione non con-*
ceditur terminus parti ad probandum, si cum se
calumnias suspensionem proponi.
Decisio S. C. adducitur.
- 50 *Minus justum, & frivola suspiciones ex officio à Ju-*
dice reici possunt, etiam ab eodem Judice, qui,
illis minimè obstantibus, ad ulteriora procedere
valet.
Quæ saltem dicantur remissivæ.
- 51 *Adversus suspensionem propositam licet alteri*
parti, se opponere.
- 52 *Suspensio est proponenda ab actore in principio cau-*
sæ.
- 53 *Imperanti Judicis commissionem, illam an appro-*
bare censetur.
- 54 *Reus illam potest proponere, usque ad lites conte-*
stationem.
- 55 *Dammòdò nova non inferretur causa, nam ad-*
mittitur etiam post conclusum in causa.
- 56 *In notoriis, an sit locus Judicis recusationi.*
- 57 *Quid dicatur delictum notorium, & quomodò in*
eo procedatur.
- 58 *Jure Regni suspensio est proponenda infra quadra-*
ginta dies, numerandos à die, qua prima petitio
est principalis notificata, vel elapsus est terminus,
procuratori impetratus, ad denunciandum, &
responsum Judicem, qui superaverint, à die capta
possessioni.
- 59 *Qui terminus mora purgationem non admittit,*
& hoc an semper sit verum.
- 60 *Illoque efflato, non est quilibet audiendus, etiam*
remedio nullitatem, vel restitutionis in in-
ternum.
- 61 *Sed illi non currere in damnum pupilli statum non*
habentis, Author respondit, decisio in quindicat.
- 62 *Quid si de nova, superaverint causa.*
- 63 *Assumptum illud, quod propter superventionem*
de novo de jure communi admittatur recusatio,
procedit, dammodò causa sit clara, & evidens.
- 64 *In Regno incancellata invaluit observantia, ut no-*
teria suspensio quando cunctis proponi possint.
- 65 *A die veri proposita suspensionis, est illa terminan-*
da usque à die trigesima.
- 66 *Quoniam terminum solet Sapi Collaterale Consilium*
prorogare.
- 67 *Sed si intraducta causa, aliud non remaneat, nisi*
ut illa votetur, terminus mensis proelatur usque
ad decisionem, & exempla, ac alia adducuntur.
- 68 *Partibus non est impetrandum, dato impedimento*
si Judice.
- 69 *Terminus an currat injurgio vertente in Junctionem.*
- 70 *Judex, an possit se ipsam removere, & reddere*
suspensum.
- 71 *Quid servetur in Regno nostro, indicatur.*
- 72 *Coram quo proponenda sint causa, & quare Judex*
recusatus minimè de illis cognoscit.
- 73 *In S. C. nique tractatur coram Consiliariis, Judici-*
bis in causa principi.
- 74 *Si causa principalis tractatur, Junctionis audiet, illa*
suspensionis debet tractari in aliis duabus audiet.
Decisiones S. C. in medium afferuntur.
- 75 *Causa civilis, & criminalis Consiliariarum non*
committuntur in Aula, in qua ipsi resident.
- 76 *Barones valent ut cognoscere de factum officia-*
rium suspensionibus?
- 77 *Alia facta coram Judice suspecto, nullitatem ne ip-*
so jure subjaceant, an sint annullanda.

- 78 Quid de illis factis coram Iudice declarato suspensio.
- 79 Credatur ut potius contradicere filio attestanti, in sententia prolatione votum suum non dedisse Iudicem suspectum, an verò Aliterum magistrum qui in ista causa attestatus fuit de illius interuenit.
- 80 Iudici quando credatur attestanti de gestis coram ipso.
- 81 Qui comparet coram Iudice suspecto, an recusationi renunciare videatur, Quid si compareat cum protestatione.
- 82 Durante decisione articuli suspicionis, Iudex illius procedit, etiam in causa principali.
- 83 Omnis Iudex, sive Ordinarius, sive Delegatus, recusari potest.
- 84 Et etiam is, qui quouis modo ad aliquod praedictum peruegens destinatus est.
- 85 Regimen, Syndicus, Reclor, Visitator Officialium, Assessor, Arbitri, & alii, qui recusantur, remoueri, ut suspecti, possunt.
- 86 Locum, & Monasterium, in quo sequestratur puella.
- 87 Sic, & Regni Secretarius, qui casu est faciendum depositum.
- 88 Examinatores S.C. Almariti, & Tabularii quomodo recusantur.
- 90 Suspecto capite, an sint suspecti ejus Consilarii, ut in Procege, qui potest recusari. Quidam suspecti Praefide.
- 91 Suspecto Episcopo, an ejus Vicarius remoueat.
- 92 Quidam in Barone, & an illi suspectus priuatus potestate subdelegandi, & obseruantia traditur, cum alio.
- 93 Praeses S.C. suspectus in iudicando, an possit causas distribuere, & mandare, quod verbum fiat in S.C.
- 94 Quid seruator, suspecto illo, etiam in delegando, Consilarii an Iudices sint Ordinarii.
- 95 Suspectus ex capite inimicitia repellitur, etiam si subdelegare.
- 96 Delegatus habens proprium interesse, non valet subdelegare.
- 97 Iudex ob suspicionem propostam efficitur inimicus recusantis.
- 98 Recusatus propterea in una causa, ab omnibus causis recusantis remouetur, vigore Prag. edita, sub die 30. Octobris 1652. aqua in viridi est obseruata.
- Decis. S.C. adducuntur.
- 99 A Iudice suspecto declarato, jurisdictione totaliter abdicatur adeo si ei succedat aliter non suspectus, causa ad illum non redit.
- 100 Coram superiore causa remanet, ob grauenam illatam in interlocutoria, quidam in S.C.
- 101 Etiam si Iudex, qui grauenam intulit, mitteretur, Nec appellatio a decreto, quod interueniat, administratur, neque nullitas, cum declarationibus. Quid si nullitas proveniat ex defectu jurisdictionis.
- 102 Filius an possit interuenire in causa, in qua pater fuit suspectus. Dec. S.C. indicatur.
- 103 Causa multa in quibus recusari possunt Iudices conueniuntur a DD. qui recusantur.
- 104 Illa quousque sunt ad duo reducuntur principia, nempe auctoritatem, vel adiutorem.
- 105 Sub primo multa complectuntur, Proprium, nempe interesse.
- 106 In causa propterea propria nemo est Iudex, quid parte consentiente.
- 107 Baro non potest propria auctoritate exigere audientiam, an introitus Baronalis?
- 108 Delinquens in terra Baronis contra ipsum Baronem an ab illo muldari possit.
- 109 Quid in dilectis natiuitis, & in iniuria illata suis exercitanti, cum alitis ad materiam.
- 110 Executores quando possint exequi pro eorum salario, remissio.
- 111 Princeps in causa propria, an, & quando iudicare possit.
- 112 Episcopus, an valet cognoscere causam sua Ecclesia.
- 113 Gubernator alicujus Hospitalis, an possit interuenire in decisionem causarum, in quibus idem Hospitalis habet interesse.
- 114 Locorum Plurium Gubernatores a Jure vocantur Accusatori, seu defensores Ecclesiae.
- 115 Nuncupantur etiam iutores, & curatores. Dec. S.C. commemoratur.
- 116 Litigans cum Universitate, potest recusare Iudicem Civem illius Civitatis, Scitum S.C. indicatur.
- 117 Iudex subditus adversarij remouetur, etiam si sit solum suffraganeus.
- 118 Si adversarij sit Iudicis Vassallus.
- 119 Suspicio obstat Iudici habenti licentiam coram officiali, cum quo quis litiget. Etiam si sit filius Generi. Decretum S.C. adducitur.
- 120 Vel si illius gener contrarium emptiens annuum interitum indidit cum nua ex partibus.
- 121 Iudex tanquam priuatus habens aliam causam, in qua idem articulus est decidendus, an recusari possit in decisione ejusdem articuli.
- 122 Quid si natus sit Iudex alterius in causa suspicionis.
- 123 Consanguinitas insuper Iudicem reddit suspectum. Etiam in causis in quibus illius consanguinei sunt Advocati, cum declarationibus. Et almarium ob citando.
- 124 Etiam si Iudex sit conjunctum existens, Sic, & affinis remouetur. Et usque ad quem gradum. Quidam cessante affinitate.
- 125 Enarrate resinguntur quando Iudex, utriusque parti esset aequaliter conjunctus.
- 126 Minimi verò si Iudex magis amaret unum, quam aliam partem, ne si filius esset inter duos nepotes, & personam unius, uti Monachi, representans Monasterium.
- 127 Viri duorum fororum confobrinarum, an possint recusari.
- 128 Lis inter aliquos de praecedentia ratione majoris, vel minoris dignitatis in officio, an probat justam causam ad invicem se recusandi.
- 129 Memoratur sententia emanata a Collaterali Consilio in beneficium Consilarii Alphonsi Varga, pro reintegratione, nemine altera, quod non interueniat in causis Consilarii Didaci Parrio, & ceteris.
- 130 Interi non licet recusare suum inimicum in causis pupilli.
- 131 Inter litigans nemine pupilli cum aliquo iuxta illam

illum recusat in causis propriis.

- 132 *Memoratur decisio S. C. in causa propria Authoris ipsi adhuc pæro patrocinante, in suspitione illegata in personam Consiliarii Joannis Baptista Amendola.*
- 133 *Inimicus pupilli dicitur inimicus tutoris, & negotium pupilli est tutoris.*
- 134 *Consanguinitas spiritualis iusta est causa recusationis.*
- 135 *Nadum in causa baptizanti, sed, & patri baptizati.*
- 136 *Cognatio spiritualis fortior est, quàm carnalis.*
- 137 *Non minus multatur, qui patrem carnalem, quàm qui spiritalem occidit.*
- 138 *Contra patrem spiritalem instrumentum non liquidatur, ei alimenta præstari debent, non admittitur ille in testem.*
- 139 *Compositi compari juri querelandi in subditiu.*
- 140 *Judex an jussu recusetur in causa ejus confessorii.*
- 141 *An compater mariti intervenire possit in causis uxoris.*
- 142 *Decis. S. C. adducitur.*
- 143 *Sanctio inter conjunctos vendicans sibi locum in Amicitia.*
- 144 *Judex præterea nimis familiaris cum aliqua ex partibus poterit recusari.*
Et alia ad materiam adducuntur.
- 145 *Quid si pater in accessu, cum illo edat, & hospitetur.*
- 146 *Nonnulla decis. S. C. memorantur.*
- 147 *Judex in causa viri nutricis ejus si, an possit removeri.*
- 148 *Magister in causa discipuli, compatriota in causa compatriota, &c. an removeatur.*
- 149 *Quid si pater sit ipse Judicis Advocatus.*
- 150 *An recusari possit Judex ex nimia familiaritate cum Advocato partis.*
- 151 *Patrocinium in causa præstitum removet Judicem in illa causa.*
- 152 *Italis nec de partium expresso consensu intervenire possit.*
- 153 *Acta facta coram illo, ipso jure nulla sunt.*
Decisio memoratur.
- 154 *Etiam si factis scriptis Collega decrevisset, quod interveniat.*
- 155 *Non verò si causa sit diversa.*
Determinationes S. C. subducuntur.
- 156 *Advocatus sibi non potest in eadem causa jus dicere.*
- 157 *Jurlex, qui fuit in causa criminali, an uti sibi patronus patrocinari possit in causa appellantis pro sibi.*
- 158 *Testis, qui fuit in aliquo negotio, vel mediatore non potest esse Judex.*
- 159 *Qui dicatur mediator, quando possit esse testis.*
- 160 *Sub alterius principis elypeo, alia militans causa potissimum, inimicitia, ob quam Judex removeatur.*
Quid si esse inimicus utriusq. parti.
- 161 *Inimicitia causa in specie est expressenda.*
- 162 *Ad quem usq. gradum, illa extendatur.*
Decisio S. C. refertur.
Quid si Judex sit inimicus reconciliatus, quidni in testem, cum aliis ad materiam.
- 163 *An inimicus præsumptus à judicando repellatur,*

si ad Judicis utilitatem inimicitia causa non pervenerit.

- 164 *Quid si recusans sit autor inimicitia, & illam affectaverit.*
Universitas, an valeat Judicem ex causa inimicitia recusare.
- 165 *Judex si pertinaciter assumatur sibi causam, ingere-
tende se animos, vel male versans cum aliqua
partium, an removeatur.*
- 166 *Quid si non expectat, sibi asportari processum, vel
subscribas memoriale potentis, absq. partis ci-
satione.*
- 167 *Quid si procedat, non pstante recusatione propo-
sita.*
- 168 *Recusari an possit, si acriter lentus fuit contra
rem.*
- 169 *Judex, qui testis fuit in causa criminali, an re-
cusari possit, uti inimicus.*
- 170 *Removeri an possit Judex, et, quod recusans aliis
cum esset Judex contra illum judicavit.*
- 171 *Lit. etiam antiqua, cum Judice, illum removet.*
- 172 *An intervenire possit in causa illius, qui patroci-
nium contra Judicem, vel ejus uxorem, suscep-
sit.*
Decisio S. C. indicatur.
- 173 *Nam verò sibi patronus, qui intervenit contra
aliquem in causa criminali, esse Jux Judex, pos-
sit ab inquisitis in aliis causis recusari.*
- 174 *Judex habitans cum parte litigante, an jussu re-
cusetur.*
Determinatio S. C. subducitur.
- 175 *Judex, qui omisit salutare vel resalutare par-
tem, an, & quando uti suspensus allegari pos-
sit.*
- 176 *Officiales debent esse prompti ad salutem reddend-
um salutantibus.*
- 177 *Ipsi à subditis reverentia debetur.*
- 178 *Et tandem, aliis omisitis, prelatio voti Judicem
suspensum reddit.*
- 179 *Decisio S. C. memoratur.*
- 180 *An voti prelatio probari possit testibus.*
Qua pena mulcentur Judices illa proponentes.
- 181 *Marius Preccia laudatur.*
- 182 *Et indicatur, illum composuisse librum, de liqui-
datione instrumentorum.*
- 183 *Judex non dicitur propositi votum, si dubitatio
in causa loquutus fuit.*
Decisio offertur.
- 184 *In hac recusationis specie proponenda, circumsp-
cto perveniendum est.*
- 185 *Judices cum castella Advocatis causarum motiva
aperire debent.*
- 186 *Judex, si in aliquo articulo juris responsum typis
edat, an recusari possit in causa, in qua eodem
sententienda venit quasi.*
- 1 **M**agnus Populi solatium, etiam cadentis
causa, integri minimi hardi Arbitri con-
suetudine Ariles Sophista hac de Mario Aurelio pro-
dicat. Omnes ab eo juri sunt consequuntur, nec
ejus judicis quisquam calumnietur, sicut alior cau-
sa cadat, sicut reus vincatur, verum uterque equo
animo, bilis discit, nec aliter de re judicata
sentit, qui causam obtinuit, quam qui litem
perdidit, quod si panes aliqui dare cogantur, non
id, tam grave ducunt, quàm quod majora non
patian-

patiantur, preclari fecimus agi putant. Quia utinam de statu nostris iudiciis semper celebrari possent, sed quibus verborum talis confidendi fuit, qui, ut suspecti sint in causis, impudenter curant, pravis suis animi propensionibus ducti, iustitiam integritatis oblii, & cum omnia equitatis lance pendere debeant, ut libet, atque ex sententia res statuunt, decernuntque. Profecto nulla alia re magis iustitiam Sacrosanctum Numen offenditur, quam si ea per suspectos Iudices administratur, durum enim, & periculosum est. Imò ab ipsa naturali ratione alienum, coram suspecto Iudice de suo jure contendere. Etenim si ad eam causam quavis perveniret, illud omnis rerum ordo turbatur, oppressa veritas jacet, integritas violatur, infringitur auctoritas, undique videntur illata calumniae, undepiacte contumelie, hinc accusatores inique, illic nefarii inferuntur injuriae, si qua lata fuerit sententia, non idcirco ut ajunt, concludatur esse iterum in appellatione, iterumque ad calculos revocanda. Uno verbo, certissima causa in discrimen demum adducitur.

Uti innuit Summus Pontifex Nicolaus in ep. quod suscepi, 3. q. 5. in cap. cum inter, de excep. nonnulli Imperator Justinianus in l. apertissimi. C. de iudic. in l. 1. C. ubi pupill. adac. d. b. Gregor. Lopez in schol. ad jus septimoartatum, l. 22. tit. 4. par. 3. lib. 3. ordin. Seraphin. de privi. juram. privi. 7. num. 1. Decian. resp. 26. num. 1. 2. vol. 1. & resp. 1. 8. num. 6. vol. 3. Fulv. Pacian. de probat. lib. 1. cap. 45. num. 6. Grossi. de excep. cap. 24. Farinac. in 2. par. fragm. verb. Jndex, Hippol. de Marfil. singul. 292. Maynard. dec. 97. lib. 1. Episcop. Barbof. in collect. super d. l. apertissimi, num. 7. Scacc. de sentent. & re iudic. Glosf. 1. q. 1. num. 250. Bonad. in polit. tom. 2. lib. 3. cap. 8. num. 122. lit. H. Jo. Petr. Fontanell. dec. Cathol. 1. num. 1. p. 1. Mayrill. dec. 151. num. 30. Marant. in specul. rubr. de ordin. iudic. par. 6. à num. 46. Jnd. Franc. Mar. Prat. ad Muscat. lib. 1. p. 1. Glosf. sententia, la 1. & in suo Nicandro ex num. 315. de lib. 3. discip. forens. cap. 47. num. 3. & cap. 52. Episc. Ricc. dec. Archiep. 233. p. 2. Reg. Cappc. Latrè consult. 101. num. 3. tom. 2. adeo ut etiam à sanctis viris suos fuisse recuatos Iudices legamus, apud Bonadilli. addit. cap. 84. num. 122.

Jure igitur leges omnes (ut tanto magis gloriare adhucbeat medicinam) Iudicum recusari posse, statuerunt; recusatiois namque exceptio, uti defensionis Janua, necessaria est, Falsqualig. moral. dec. 348. n. 4. decif. 349. n. 6. & dec. 354. num. 6. Falsc. alleg. 96. num. 3. Imol. cap. 91. num. 15. & statuto tolli non potest, Scacc. de appellat. qu. 16. l. 1. n. 1. 120. Schrader. de stud. p. 10. sed. 3. num. 9. Lucwell. de attent. cap. 6. num. 4. Mayrill. sing. 292. n. 2. Idcirco minor causissequitur ad removendum Iudicum, quam talem ad d. l. apertissimi, & ibi Jaf. num. 7. hoc dicit: Tunc autem praemittit regulam, quod minor suspici in off. sufficiens ad repellendum Iudicem, quam ad repellendum testem, & tradunt Larria decif. 48. Sarr. conf. 50. num. 21. Dom. Reg. Cappc. Latrè decif. 90. num. 9. p. 1. & Domini Jndex Prat. discip. forens. tom. 3. add. cap. 53. n. 27. cum seq. Unde videmus, quod ad repellendum testem gravissima, vel saltem gravis re-

quiritur inimicitia, Bald. in auth. si testis produciat, num. 9. C. de testib. Carav. R. 73. num. 9. C. de testib. Carav. R. 73. num. 9. Grammat. decif. 39. num. 29. & Farinac. dicto traç. qu. 53. n. 52. sed ad recusandum Iudicem non capitalis, vel magna, sed levis, & modica inimicitia sufficit, dummodo sit probabilis, Grat. discip. forens. 10. 2. cap. 283. num. 8. P. v. decif. 363. num. 3. Reg. de Pense decif. 30. num. 4. Reg. Rovit. in pragmat. 1. num. 24. de suspic. official. scilicet Dom. Reg. Galeota contrav. jur. lib. 1. contr. 39. num. 43. & Reg. Sanfeli. dec. 81. & nos inferius ex num. 160. qui facilius est, centum Iudices reperire, quam unum testem, Reg. de Pense conf. 141. num. 2. & lib. 2. Reg. Cappc. Latrè addita consulti. 121. num. 40. Summo Pontifici, & alteri Principi propterea non liceat causam committere, recusatione remota, monent Fontanell. decif. 13. num. 2. & dec. 1. 4. num. 3. 10. 1. Mayrill. decif. 214. Barbof. de clausul. clausul. 131. Robuff. de recus. in prefat. qu. 2. à num. 8. Gnas. ad defensor. defenf. 1. ex defenf. Jurisdic. cap. 19. sub num. 2. Girib. observ. 68. sub num. 3. Caroc. except. 121. num. 48. quidè explititudine potestatis, Ramon. conf. 3. num. 37. & Zaccar. Pasqualig. dec. 349. num. 1. etiam propterea in contrarium l. habi decif. 77. num. 7. Reg. Rovit. in pragmat. 1. num. 4. de suspic. procedere credimus in recusatiois frivola, cum Baldax. Thomat. var. in append. ad traç. 1. num. 20. Barbof. clausul. 95. & Girib. observ. 68. sub num. 3.

Ad hoc quod jus Romanorum, nedum usum ponam imposuit Iudicem recusanti, fed causam simpliciter allegare permittit, addito iuramento, non calumniarum causa agere, sed ut suum jus tucatur, teste Gl. in d. l. apertissimi, verb. Recusare, Contrav. in pract. c. 25. num. 1. Sanchez de matrim. l. 6. d. 7. d. 113. num. 8. Marant. par. 4. d. 5. num. 40. Glosf. decif. Fodem. 34. num. 6. Bonad. polit. lib. 3. cap. 8. num. 125. lit. C. & num. 122. tom. 2. Farinac. in par. 2. fragm. criminal. num. 882. & 886. Bonac. inter commun. opin. lib. 3. tit. de iudic. num. 231. & tit. de accusat. num. 183. P. 146. comm. opin. lib. 9. tit. de accusat. num. 183. Myhob. singul. observ. cent. 3. observ. 63. num. 3. Andr. Gaill. obser. 33. num. 14. Jodoc. in prax. civil. cap. 125. num. 17. & 18. Idque iuramentum praestari debere, quamvis ad adversario non petatur, notat Gregor. Lopez in l. 11. tit. 4. par. 3. Glosf. & Arcand. in cap. Fraternum 2. par. cap. 22. num. 12. Barbof. in collect. super d. l. apertissimi, num. 47. & Jndex Franc. Maria Prat. observ. 58. num. 7. etiam si causa committatur aliqui, appellatione remota, Ripoll. var. jur. resol. 2. num. 222.

Jus verò Canonicum strictius procedere, sanxit causam esse exprimendam, & probandam, nulla tamen poena coarctans illos recusantes, in cap. Secundo requiritur, §. 1. ubi Glosf. verb. Coram de ap. polit.

Hoc iure Canonicum uti in Regno peculiari sanctione in hoc Ritu Regina nostra mandavit, sic advertente, quoque Carav. in hoc ipso Ritu quon. 6. vers. Nota primo, quem laudat Prat. ad Muscat. in add. Glosf. sententia, vers. Elque pariter, & lib. 3. discip. forens. cap. 49. num. 11. & repetit eod. lib. 3. cap. 54. num. 11. & iterum Barbof. observ. 58. num. 8. & monent Bojard. ad Clar. in prax. crim. qu. 43. num. 1.

num. 16. *Cavale. de Branch. Reg. par. 3. ex nn. 273. Guasini ad defen. reor. de suspiciōe officiali. fol. 170. col. 2. Rebuff. ad consil. Gall. trad. de reconf. art. 1. Glōf. 3. num. 4.*

- 11 Gilcente postmodum litigantium malitia agnoscentes Regnorum Moderatores huiusmodi suspiciones, ut plurimum affectat fieri ad protelandas causas, testibus *Castill. dec. 72. nu. 5. p. 1. Garon. de senator. lib. 1. tit. 4. cap. 13. nu. 8. Franc. Maria Prat. ad Mascat. add. Glōf. sententia. pag. 31. & lib. 2. d. script. forens. cap. 16. num. 4. diversas sanctiones promulgavit, apud Hispanos extat. l. 22. tit. 4. p. 3. ubi Gregor. Lopez *loc. cit.* qui est quintus lib. 3. legum ordinat. ubi Didac. Perez. & in lib. *nov. recoll. tit. 16. lib. 4. ubi Azeved. & inter capitula pratorum Hispanie, adest cap. 44. ubi Aviles. Apud Gallos consuetudo extat Caron Octavi, quæ exornavit Rebuff. ad consil. Gallia in trad. de recusat. & Ferrazus addit statum 39. in lib. 2. statutorum verbis Ferraria, & in lib. 1. statutorum Urbis Romæ, cap. 184. & in Regno plures extant *pragmaticæ* acutas penas imponentes contra allegatum suspectum officiali, & non probantē, potissimum tempore Gubernii Excell. Comitis de Lemos iunioris sub die 2. Novembr. 16. & est 21. sub tit. de suspiciōe officiali. quæ comparationes,**
- 12 & libellos suspitionum subscribendos esse ad Advocato, qui primas causas vices in defendendo sustinet, & in casu, quo, advocatus subscribere renuet, parti ipsi principali licebit, duplicato deposito pro pena factio.
- 13 Pragmaticæ dispositio, circa advocati subscriptionem, conformis est Portugaliæ legi, de qua loquitur *Font. Cab. decif. 45. num. 8. par. 1. & meminit Gonsalv. dec. Catal. 4. num. 23. p. 1. & quamvis ad octi multa occurrant malis, solum iud. oc suspictos allegant, & peritro debeat etiam partes ad hoc pervenire (siquidem, Authore *Rebuff. ad consil. Gallia cit. tra. 7. de recusat. in præf. ad princ.* In primis debent procurare iudicis gratiam, & iudicis animum, atque arbitrium libi conciliare, fiant tamen Advocati inhumanum esse, & contra conscientiam susceptum clientis descrere patrocinium, & proinde omni libertate, mo-*
- 14 dest tamen suspiciones, in causis, quas tuncur, subscribant, & bene eorum officium exercitatus, aliud non timeant, nec reformident, sic admonente *D. Franc. Mar. Prat. in add. Glōf. sententia, vers. Nec ignoret nelm. in fin.* Pluraque præterea legi
- 15 cap. 1. suspicionum subscribit ad Advocat famigeratis, & tunc primæ clausis, nobilitateque præclaris, potissimum in causa Ducis Bracciani veritate cum Ducissa Aricia super successione Michaelis Peretti Principis Venasii, allegato suspiciōe Consil. Camillo de Petio à dicto Duce, quia ille consilii renunciationem factam à dicta Ducissa filia Principis, tempore matrimonii, de cuius renunciationis veritas agebatur. Ipsum Camillum fuisse ab eadem Ducissa constitutum procuratorem pro obtinendo assensu à S. M. pro illius renunciationis validatione, & tandem quia Ducissa constituit Gubernatorem in Civitate Venasii consanguinum unum dicti Consilii, qui proinde interesse habeant in exitu articuli possessorii, ad hoc, ut ille maheretur in exercicio gubernii, capita fuerunt subscribita ab Advocat causæ principa-

lis, à *DD. Carolo Brancacio, Petro Caravita deinde Regis Consiliariis, & Casare Brancaci, & facto verbo in S. C. iunctis aulis referant D. Consil. D. Gregorio de Angulo, sub die 18. Junii 1631. proculdum fuit, quod in causa prædicta non interveniat. penes *Magnif. de Mercati Secr. de qua decisione meminit Reg. de Marin. lib. 2. quæst. 1. refel. c. 9. nu. 6. & ad Reverter. dec. 133. num. 1. & nos in rit. 11. sub nn. 9. & testatur magnus ille causarum patrouos Jo. Petr. Fontanella dec. 13. num. 18. vers. Senatus, & dec. 25. num. 24. lib. 1. pro reculantibus pluries patrocinium prestitisse.**

- 20 Sed suspiciōe minus valide proposita, uti non subscribita à Doctore, qui causæ Advocatus hæud existeret, si deinde valide subscribatur ab eo, an quadraginta dies præfixi in *citand. prag. 11. c. 1. c. 1. de prima recusationis nullit. & minus recte subscribitur, vel à die secundæ legitimæ factæ, tangit quæstionem D. Index Prat. ad Mascat. par. 1. Glōf. 1. sententia, vers. Et ut in *pragm. addegnatur, & adversus Georg. Cabodi dec. Lujin. 45. (qui allato Bart. in l. ius civile ff. de legib. necnon Melin. de Hispan. primæ. lib. 3. cap. 13. nu. 16. tradidit computandum esse tempus à die secundæ subscriptionis) suum præbet calamum, & fucus ratione, nam proponens suspiciōnem scire debebat *pragm. subscriptionem, & propterea valide oportebat causas proponere, ad text. in l. con. tr. maiores. l. de inoffic. testam. quæ veritatem, letioni calamo, nonnullis adductis, manifestam facit idem Prat. observ. præf. observ. 58. mirifice Bartoli placito, & Ludovici Molina effectui occurrens. Consulas tu, quæ nos ipsi notavimus in rit. 123. nu. 29. tom. 1.***
- 21 Sed an memorata *pragm.* statuens duplicatum depositum pro pena proponentium libellos recutarios Magistratum, quando illi à principali subscribuntur, vedelicet locum in casu, quo principalis est summet ipsius Advocatus. Scriptum in causa propria *D. Franc. Maria Prat. lib. 3. d. script. forens. cap. 49. qui negativè se subscribit sententiam, secundum quam in præxi cõtingibilem, & à nemine ex Regnicolis disputatam, obtinuisse sub die 4. Novembr. 1658. & fuisse admissa suspiciōnem capita cum simpliei deposito recenset, sed fuerat articulus hic prius decifus per Cõlaterale Consilium in causâ D. Petri Caravita, in suspiciōe proposita, in personam Dom. Sanfelici die 22. Aprilis 1641. penes *Grimaldum Regium Cancellarium, de quo meminit Giza. ad Cope. Lætro decif. 31. sub num. 3.**
- 22 Sed admittantur nē suspiciōnem capita à procuratore causæ subscribita, videtur, quod non solum Advocati suspiciōnem requirat nostra municipalis sanctio. Verum iō actus suspiciōis allegatam in personam Domini Consil. Andree Provenzali, ab Ill. D. Isabella Philamarinii Comissia Conversiani, & Principissa Rocce, in causâ hereditatis Principis patris de mense Februarii 1921. penes *Secret. S. C. adest fides prævia licentia S. E. facta ab Ill. Duce Caivani, tunc hujus Regni Secretario, quod in suspiciōe deducta à Marchione Fuscaldi, in personam Prædicti S. C. inter alias causas allegatas ab Ill. Ducissa Gravine, non esse illam recipiendam, fuit, quia illius capita erant subscribita ab U. J. D. Josepho Benincasi procuratore, & non ab U. J. D. Jo. Camillo Caccato Advocato ordina-*

rio causæ, qua oppositio hæc obstante fuerunt capita recepta, & interceptum decretum sub die 5. Decembris 1625. quod non interveniat, ut ex libris votorum Collatorum Consilii.

- 23 Procurator insuper non admittitur ad proponendum suspensionis, nisi cum speciali mandato, ad *tex. in Luna solam, §. fin. ff. de procur. Roland. à Valle conf. 19. num. 1. vel. 1. Maribon lib. com. mis. trinusque signaturæ. 2. p. cap. 5. p. 1. ad. 28. Ripollit. cap. 2. num. 265. Borja. Carale. dec. 28. num. 108. par. 2. Rota Roman. apud Ludovij. dec. 368. nu. 1. Trivisan. dec. 51. nu. 6. par. 1. Gratian. discip. forens. 100. num. 44. lib. 1. Reg. Valenzuela conf. 170.*

- 24 nu. 16. tom. 2. proit Judices recusari non possunt ab electis, & decurionibus aliquibus Universitatis sue specialis mandato, Robert. Lancet. de attest. par. 2. cap. 6. Robuff. ad Gall. confit. tit. de recusat. art. 1. Glof. 1. pag. 179. Reg. de Marin. lib. 2. quosid. resolut. cap. 112. num. 8. Simon de Fratis conf. 17. cent. 3. Giza. ad Coppe. Lotro dec. 81. nu. 3. præterquam si sit procurator generalis, qui pro principali abente de rato promittat, vel petat terminum, ad obtinendum speciale mandatum, Robuff. tom. 3. confit. Gall. tit. de recusat. art. 1. Glof. 1. in fin. & declarat Fontenell. dec. 4. ex num. 8. lib. 1. necnon notat Reg. Ruyt. in prag. 1. nu. 75. de suspic. offic. subnectens hujusmodi suspensiones posse allegari, tam per principales litigantes, quam per alium tertium, qui fuerit in causa pro suo interesse admittitur, ex Affl. dec. 235. And. Goyll. præf. obferv. lib. 1. obferv. 71. nu. 7. Et decifum fuit iunctis Aulis, in suspicione allegata à Venerabili Monasterio Monialium Sancti Francisci Cappuccinorum, heredes Reverendissimi Dom. Hieronymi de Martino, Episcopi Unguenti, in causa cum heredibus Ill. Ducis de Barce, in personam Dom. Consiliarij Brancatij, sub die 2. Octobris 1653. referente Dom. Consil. D. Thoma Mortuæ, & in suspensione proposita à Principe Petrar Elmæ, in personam Dom. Consiliarij Antonij Miroballo, in causa cum Ill. Principissa Castilion, & Ill. Duce Sermoneta sub die 8. Februarij 1652. relatores D. Consil. Aleffio Gomboa, & iterum in suspicione Ill. Principis Casalis Majoris in personam Consil. Antonij Miroballi, in causa cum ejus creditoribus, referente Dom. Consilario Jo. Francisco Marcione sub die 6. Maii 1652.

- 25 Tertijs etiam comparens tanquam excusator admittitur ad recusandum Judicem, Affl. decif. 235 in fin. Apicell. de suspic. Judic. nu. 811. Annu fing. 500. Giaz. ad defens. rer. defenf. 1. ex def. 3. jarf. cap. 19. nu. 30. Scaccia de Judic. lib. 1. cap. 101. num. 13. Vant. de nullit. in rub. quis possit dicere d. nullit. sub nu. 10. Farinat. in fragm. p. 2. verbo Index nu. 689. Intrig. fing. 80. nu. 170. lib. 3. Carac. except. 120. num. 77. Grassi. except. 24. nu. 19. Gher. par. 2. comp. decif. verbo suspicio, Novar. in prag. 1. coll. 3. nu. 3. de suspic. & lepidè ac doctè examinat, plures innumeras conclusiones Præs. Merliu. contrav. forens. cent. 1. nu. 45.

- 26 Consummæ postquam contumacia est accusata, licet nec suspitionum causas proponere contra Judicem, negativè respondet Caravata in rit. 219. & 220. nu. 7. ante suum, quem laudat Ripoll. jur. yf. cap. 2. de recus. ann. Judic. num. 149. etiam

in contumace minore, Barz. in l. finita, §. si forte, ff. de damn. inf. 3. de Marfil. in l. de quoquoque num. 235. ff. de re judic. Jaf. in l. sancimus, Cod. de judic. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 36. num. 1. cum rei conventi cunctatio, contumacia, fuga mora, dilatio, & frustratio, litis contestationis vires fungantur, & eoldem producant effectus, l. si cum, §. si quis injuriarum, ff. qui cent. Affl. in prag. 1. 17. cap. 1. nu. 22. & cap. 6. nu. 369.

- 28 Recusatio Judicium ad lites futuras dirigi nequit, Maguerd. decif. 99. lib. 1. Ricc. coll. 1. 245. Mart. in summ. dec. tom. 1. de recus. Judic. c. 33. & decifum fuit in causa Ill. Ducis Gravane, quæ in affectu cepit domum Ducis Gravane, ad extinetum candleæ ipsi remanens, uti plus ostendit, in qua habitavit Consil. D. Franciscus de lo Campo, qui minatur non nolle, adveniente tempore, extrahere ob quod Ducifia obtinuit ordinem à Visitatore Generali, quod adveniente tempore 4. Mali extraheret, stante novo affectu, cumque tempore prædicto habili transmitteret prædicta Ducifia bona in domum prædictam, illa noluit ingredi facere, verberibus ornavit carceris, & unum illum carcerari fecit sub colore, quod rixam fecisset cum aliquo erat innocens, & ut talis, fuit de frequenti à M. C. licentiatum i Quis quidem Consiliarius instantibus alijs geminatis ordinibus, extraxit unde fuit ex causa prædicta allegatus suspensus ex capite inimicitie, & quia nulla pendebat causa dictæ Ducifia coram dicto Consiliario, nec in ejus Aula, fuit decreto S. C. sub die 17. Julij 1631. referente Consil. Olavino Piccolillis provifum, quod suo tempore providebatur, & pro nunc deponitur resistatur. Et introducta, causa in ejus Aula, fuit de novo allegatus suspensus, & dato termino, facta probationibus, fuit decreto S. C. sub 30. Octob. 1632. sanctum, quod interveniens, referente dicto Consilario de Piccolillis.

Idem fuit judicatum in suspicione proposita pro parte Francisci Pignatelli ex causa inimicitie, in personam D. Gregorii de Angulo; qui tunc nullam habebat litem, quod suo tempore providebatur, & interim depositum resistatur, referente Consilario D. Francisco Salgado, sub die 26. Maii 1641.

Hæc etiam demandata causa Illustr. Principis Sanctæ Agathæ, cum Elina Flangola Dom. thine Consil. Donato Coppola, & pendente in Collatorali Consilio decisio articuli, quod causa prædicta spectabat ad alium Consiliarium, cui primo loco fuit illa commissa, idem Princeps ad majorem cautelam, & citrà præjudicium questionis de Commissario, illum allegavit suspectum, & referente Dom. Consil. Gomboa, sub die 14. Junij 1651. fuit provifum, Quod visæ eadem questionis de Commissario vertentis in Collatorali Consilio providebatur super suspicione allegata pro parte Ill. Principis S. Agathæ.

- 29 Cum comparatione igitur quæ est necessaria, cum in scriptis suspicio fit proponenda, Peres l. 1. Glof. 1. cap. 465. Carin Philippica, par. 1. §. 7. nu. 2. Roland. de commiss. lib. 2. cap. 15. sub num. 8. p. 1. Sord. de Pace in præf. tom. 2. par. 1. cap. 6. num. 26. Cardof. in prag. Judic. in verbo, recusatio, num. 5. & de...

& deducitur ex *prag.* 1. de *suspice*. exhibetur depositum, à quo neque Ecclesiasticæ persone sunt immunes *Larath. conf.* 99. *Novar. in prag.* 15. *colle.* 7. 6. *nn.* 1. *add. tit. Diana. de pign. D.D. de cleric. & famul. cleric. cap. 2. num.* 33. *tom.* 1. Solùm tamen paupertas in hoc prodest, ut declaravimus in *risu* 19. *sub nn.* 9. lib. 1, unde cum Curator patrimonii Marchionis Lavelli allegasset suspicium Domini Consilii Scipionem Theodorum, per S.C. iunctis Aulis, sub die 10. Aprilis 1646. *referente Dom. Consiliario D. Joanne de Xarto*, fuit provium, quod recipientur capita *absque deposito*, pauperocipante tunc eximio Advocato Dom. D. Didaco Moles, & sub die 31. Octobris 1646. *relatōre Dom. Consiliario Aloysio Gamba*, provium fuit, quod *visu informatione capta de paupertate recipientur capita*, *absque deposito pro parte Dr. M. D. Vincenzii Lombi*, in personam Consilii Theodori, verum de *eff. Titus dicit Vincenzii sequestratis remanent etiam sequestrati pro pena ducentum viginti*, penes Secretarium. Illud verò facere non obstitunt allegantes suspicium Consilium, uti Consultorem Rev. Fabricæ Divi Petri hujus Regni, *Reg. Sanfelice. decif.* 287. *nn.* 3. *lib. 2. Giza. ad Cap. Letr. decif.* 81. *num.* 16. & 17. *Novar. quæst. forens. lib. 1. qu. 100. Ricc. colle.* 3. 2668. *Thor. par. 2. compend. decif. verbo, Suspicio proposita*, ubi inquit, an depositum pro pena nullitatem ex depositione *prag.* 4. *f. fin. cap. 16. de dilatione* ex debeat in Curia Reverende Fabricæ. Neque Consilium, uti consultorem Reverendi Regij Cappellani Majoris, *Reg. Revit. in prag. 5. num. 3. in fin. de suspice. official. Consil. Gasserell. decif.* 66. & de Tribunali Cappellani Majoris, cujusque jurisdictione non, nonnulla notant *Tajon. de anteq. ver.* 3. *observ.* 3. *ex nn.* 271. *Ca. Hill. dec.* 140. & *dec.* 142. *vol. 2.* quod munus hodie, municipalitatis D. N. Regis ministris exerceat Dom. D. Joannes de Zespedes, Prothonotarius Apostolicus, unus ex Cappellani Regis ejusdem Catholicæ Majestatis, vir sanguine, moribus, ac virtutibus conspicuus, & cujus merita altiora petunt, & in Regali Cappella in hac Civitate residet D. Abbas D. Didacus Petra frater meus domesticus, & moneratusissimus, uti unus ex Cappellanis honorum, vigore privilegij ipsi impartiti ab Exc. Comite Onnatæ, ejusq. Collaterali Consilio, sub die 27. Martij 1651.

Ad hoc quod nec valeant Judices determinare, ut deposita resignantur, quoties suspensiones non subsistant, statuit *prag.* 10. *f. 6. de suspice. official.* & quia illa ab ulu recessit, & contrarium pluries fuerat determinatum, teste *Thor. par. 1. comp. dec. Regni. verbo Judices suspicium*, tamē hoc Regi moderatoribus adeo cordi fuit, ut alia sanctione, quæ est 15. *f. 5. incip. volumus*, mandarunt, penas nullo modo contra non probantes suspensiones allegatas remitti posse quilibet de causa, etiam quod pars, quæ propofuit recusatorem renuncasset, cujus ultimi dicti ratio ea se offert, quia illius renunciatione, minime injuria cessat, qua affectus videtur Juxta remotus, Unde allegato suspicito à D. Thoma Termino procuratore Ducis S. Joannis D. Michaelis Cavaniglia, D. Consilii Francisco Antonio Mufcettula ex capite inimicitie, facto deposito, quāvis Dux deinde, præ-

vio actu publico, declarasset non fuisse ejus intentionis illum removere, illamque nunquam pro suspecto habuisse, tamē decreto S.C. relatore D. Consilii Andrea Marchesio, sub die 17. Novembris 1632. fuit provium, quod *interrennari, & liberetur depositum pro medietate Regia Curia pro alia medietate officiali recusatōre*. Aliquando verò Collaterale Consilium ex gratia, vel aliqua justa causa nixum, mandare solet, quod illud restituatur, ut decrevit sub die 26. Februarij 1635. quod *ex gratia depositum factum suspicione allegata in personam Consilii Carcolæ*, restituant Principissa Concha D. Thibolthæ de Capua, penes St phannum de Giorus.

Non sic in renunciatione nullitatum propositarum adversus decretum alicujus Senatūs, nam, etsi depositum factum pro pena irremissibiliter sit exigendum, ex *prag.* 4. *f. 22. de dilat. P. de Affid.* in *add. ad cap.* 13. *nn.* 2. illud tamē restituitur, concurrente renunciatione, *Ann. in c. 1. de cassat. decrep. atat. cap. 249. ex ffern. in cap. 1. vers. Panam. quæ sint regal. Gallus in prag. 5. cap. 3. c. 6. num.* 1. & decum fuit per S. C. sub die 23. Februarij 1635. *referente Domino tunc Consilario, deinde S.C. Præfide meritisimo, Andrea Marchesio*, in causa Marci Brediani, & Jo. Baptiste Ramondo, cum Jo. Jacobo Cetrilli, ut ex actis, fol. 329. in Banca nunc Laviani, & alias determinatum fuit per integerrimum Judicem tunc M. C. V. nunc dignissimum Consilium Dom. Hyacinthum Cagnanum, in causa Caroli, & aliorum de consulibus, cum D. Carolo, & D. Michaeli della Castagna, ut in proc. fol. 211. in Banca Zachariæ.

Aliter verò si ante decisionem causæ suspensionis decedat Jux, ut decum fuit in beneficium D. Marci Antonij de Palma cum Uronia de Lauro, *referente Consilario Pomposio Salvo*, sub die 29. Novembris 1618. quod *stante morte Consilii Marci Antonij Morra depositum factum resignatus*, & idem mandavit Exc. Regni Prorex per scriptorium in suspensione allegata ab Illustr. D. Margarita de Austria Branciflore Principissa Buteri in personam D. Flamini de Constantio, hocque fuit exequutum sub die 8. Februarij 1645. penes Secretarium S. C. Vel si ante decum reculationem Jux recederet à Regno per translationem ad aliud officium, ut decum tradunt *Reg. Revit. in prag. 1. nn.* 18. *de suspice. offic. Novar. super prag.* 15. *colle.* 3. 217. *nn.* 9. *cod. tit.*

Adeoquē formiter cum deposito ex illa proponenda, ut prohibetur fieri ab Exc. Regni Prorege per codicillos, ut dicunt per scripturam, sed judicari debeat per Tribunal, ad quod spectat vigore literarum Sux Catholicæ Majestatis sub die 15. Augusti 1646. & scripti S.E. in anno 1644. p. q. executione decreti Supremi Italie Senatūs, restitantis ex visitatione D. D. Francis Antonij Alarconis, prohibitis etiam hujusmodi causas tractari in Collaterali Consilio, præter recusatorem spectabilium Regentium in eo residendum quas literas rexit D. Reg. *Sanfelice. in incruen. ad prag. Judic. in f. 7. 40. ex nn.* 1. *pag.* 270. & servari in Hispania, testatur *Reg. Palenquela conf.* 170. *num.* 26. *tom.* 2. Licet tamē eidem D. Prorege cum consilio D. D. Regentium secretè, non pro-

- probatas causas suspensionis, mandare Judici ne interueniat, quando illas potestates, in magnum dedecus officialis, vel Tribunalis redundaret, ut aduertit Reg. Trop. sup. hoc Ritu lib. 3. Jur. Regni. sub tit. susp. official. & practici in Regno
- 42 utriusque Siciliae, testatur Fontanelli. decif. 3. num. 14. & 19. par. 1. Capilli Sicul. in add. ad dec. 75. p. 1. in p. 3. tom. Magill dec. 151. num. 99. lib. 2. & de Major. dec. 1. cap. 6. n. 88. Cavale. de Brach. R. p. 3. n. 34.
- 43 His omnibus adimpletis capita discutuntur, & si non admissibilia reijciuntur; & decretum interponitur, quod non admitantur, & solvat penam, quod si admissibilia, & necesse sit, ut Index interrogetur de capitibus, tunc dicitur deponatur, in qua depositione nullum exquirat deponantem, iuxta styllum Regij Collateralis, & S. C. de quo testatur Reg. Rovit. in prag. 1. num. 41. de susp. official. & seruari in Principatu Cathalonie, testatur Ferrer. in obseru. Cathol. cap. 92. num. 5. dummodo non recitaretur ob crimen, quo casu, cum seipsum populare non teneatur, de ponere non debet, Reg. Hoff. tom. 3. consil. Gall. tit. de recusat. art. 1. glof. 5. n. 5. Mart. t. 1. s. 1. dec. tit. de recus. Judic. c. 17.
- 45 Si autem interrogatio non est necessaria, quia capita inuotefuerint ex scripturis exhibitis, vel alio modo, tunc admittitur recusatio, absque alia hypothesi.
- 46 Si autem Index neget, vel aliter capita probatione indigeant, tunc terminus impartitur ad probandum, facto deposito majoris iuramento, ex prag. 1. §. 2. de susp. offic. & pe-
- 47 tentur authenticum illius in partibus conceditur, Suerre de las in praxi tom. 1. cap. 1. Reg. Rovit. summa de las in praxi tom. 28. de ord. Judic. sed contrarium excessum in illo Senatu refert Rippoll. var. jur. resol. cap. 2. de recusat. Judic. num. 213.
- 48 Quod si capita fuerint probata admittitur recusatio, si autem dicitur, quod interueniat, & liberetur depositum pro pena aliquando verò negante Iudice in depositione non conceditur terminus parti ad probandum per cum proposita, si consistit calumniose frivola proposita suspensionem, Sanf. lic. decif. 80. par. 1. & seruari S. C. sub die 7. Februarij 1656. referente Dom. Coust. D. Didaco de Siria, in suspensione allegata in personam D. Consilij hoc Baptiste Jovino.
- 50 Quia huiusmodi reculatione reijci possunt ab eodem Iudice, illique minime obstantibus, procedere ad ulteriora, Coust. de remed. subsid. 123. Guazzin. ad defens. reorum §. defens. 1. cap. 21. Franc. Marc. decif. 727 Novar. de gravam. vossall. tom. 2. prag. num. 136. num. 10. & quae tales dicantur idem DD. enarrant necnon Peguera in prax. tit. quando immittant Ecclesia alleg. num. 1. Nota consil. 158. num. 7. vol. 1. Reg. divers. decif. 93. n. 1. Ambrosin. dec. Pernf. 50. n. 56.
- 51 Adversus quam suspensionem propositam iure licet, adversario se opponere, Dom. Reg. Rovit. in addit. prag. 1. num. 82. de susp. official. cum grave sit una parti Iudicem novum, & non informatum habere; ad Tex. in l. Prator, §. ult. §. de vocat. muner. Verum non potest adversarius praedictus examinari uti principalis in causis suspensionis, ut decissum novant idem Reg. Rovit. num. 41. Ricc. coll. dec. 770. in fine.
- 52 Illam autem proponendam esse in principio, causae, notantur Maynard. lib. 1. decif. 80. 92. 93. 95. & 99. Carov. in hoc Ritu num. 32. Inf. quilib. dec. 252. Anton. Nig. in cap. Regni prolixitate, Latrea alleg. ff. al. 118. lib. 2. hocque
- 53 in Actore procedere advertimus, qui impetrans Iudicis commissioem cum videtur approbare, Abb. in cap. infumante, de offic. deleg. Cap. res. consil. 442. vol. 2. Reg. Rovit. consil. 20. num. 1. lib. 2. dummodo impetrata commode utatur aliquid coram ipso, allegando, petendo, vel producendo ad text. in Auth. offeratur, C. de litis contest. & vocant Bort. in l. vir bonus, §. de iudic. sol. decif. Rota in noviss. 779. Ludovisi. decif. Rot. Roman. 292. Interrog. dec. 47. num. 18. Ant. Nig. in d. cap. Regni prolixitate, num. 5. & 37. Marant. in spec. in 6. par. 2. ad. princip. num. 57. Barrell. super prag. Quid litium, §. 1. glof. 4. num. 14. & 16. Nam simplex commissio licet uti illius jurisdictionem non tribuit, Rot. in burg. de Arr. gis 24. Novemb. 1593. coram Latta, quae est apud Marches. de commissi. in particulari, par. 1. c. 3. to. 8. pag. 171. Marcus Antiquius Communica. dec. Boumex. 7. n. 4.
- 54 Reus verò potest illam proponere usque ad litem contestationem, l. fin. & ibi Bol. C. de sentent. & interrog. vni. Judic. c. inter Monasterium, & illic Abb. num. 5. de re iudic. & non post item contestatam, Maynard. decif. 95. lib. 1. Ricc. coll. 445. & 770. Michael Gray. inter comm. episc. lib. 9. tit. de accusat. sub num. 183. Giayll. add. obseru. 33. num. 12. Ricca prax. quast. lib. 2. Respons. de Ricca. Judic. in 1. Judic. in prax. circula. 125. num. 17. Mart. tom. 25. n. 6. Reg. Rovit. in prag. 1. num. 11. de Confid. reor. Dummodo
- 55 nova non intulerit, licet causa; nam admittitur coram post conclusionem in causa; Quamvis Dom. in c. Iudex, de offic. deleg. in 6. Remon. in l. si mulier divorc. ff. solut. matris, & Arstin. inquit. §. de excep. in rub. num. 36. Hoc ultimum non admittant, ex quo conclusio facit notorium, & in notorijs non est locus Iudicis reculationi, ex c. propositus de appell. nam, ut bene advertit Carov. in hoc Ritu. num. 12. memoratum c. propositus testimonatur in criminalibus, & ubi delictum est notorium, & grave non autem in civilibus, & Caracit. Iniquitatur. Alus mens ad Gramm. decif. 105. num. 12. Dams. ad eundem Gramm. decif. 35. n. 58. & dixerunt Specul. in tit. de recus. §. ult. n. 37. Franc. Marc. dec. 705. Gomez. de delict. cap. 1. num. 46. Et quod dicatur delictum notorium,
- 57 Bost. in tit. de nunciat. num. 7. & 8. Clar. quast. 9. Affl. dec. 28. Prouis decif. 340. Menoch. de arb. Judic. cap. 385. & quomodo in eo procedatur, Barrell. in summa decif. tit. 33. ex num. 173. par. 1. Paul. Fust. de Fiste lib. 2. cap. 33. n. 10. Anton. meus ad Gramm. decif. 36. num. 7. Reg. Rovit. in prag. 8. de offic. magistr. iustit. num. 4. R. Calvo. to. 2. contror. 61. n. 33.
- 58 Novissimè verò, iure Regni vigore prag. 15. cap. 6. de susp. offic. est illa deducenda infra quadraginta dies numerandos à die, quo est notificata prima petitio principalis, vel ultima die qua est elapsus terminus procuratori concessus ad denuncian- dum principali absentis, & respectu Iudicem, qui forte in Aula, in qua dilectatio causae vertitur

supervenerint, à die capre possessionis, qui terminus moræ purgationis non admittit, ex *Castreus. Confil. Staib. resol. forens. cent. 2. resol. 218. num. 1. & 4.* Illamque posse deduci in ipsa quadragesima die indubitatè est, quidquid Doctor quidam delicati ingenij aliter sentiret, ex dictione illa in *pragm.* adjecta, *frā*, quæ latine importat, *infra*, quod idem est, ac *intrā* l. in *vinditione*, ff. de *actio. empt.* ubi *Gloss.* in verbo, *infra*; Quoties autem dicitur *infra*, vel *intrā*, talem diem aliquid fiat, tota illa includitur dies, cap. *præterea* el. 2. de *appell.* l. 1. §. 1. *intrā*, ff. de *success.* edict. l. si quis sic dixerit, ff. de verb. signific. l. pater, ff. de adulter. *Aul. Gell. lib. 107. dicit. 12. cap. 13. Franc. de Petr. conf. 33. num. 4. Reg. Capyc. Latr. decif. 49. lib. 1.* Quin, addebam ipse de acquirete audiendum fore illam proponentem, etiam in quadragessimoprimo die ex *lex. in l. ubi lex, ff. de regul. juris in l. 1. §. si quis causat.* cum in quam videatur, ut quis unitus diei lapsus à jure excludatur suo, & paria sint aliqua fieri in termino, vel incontinenti *Gloss.* in l. *Pompinus*, ff. de *rehabilitat.* ff. de *procur.* quem laudat *Gramm. conf. civill. 19. num. 2. Anas mens ad Gramm. decif. 45. num. 7. Ussillat ad Affib. decif. 73. num. 1.*

60 Elapso verbò tali termino præfixo, non esse quemlibet audiendum etiā remediò nullitatis, & restitutionis in integrum, declaravit eadem *pragm. 15. cap. 9. incip. Et elapsi*, restringens jus commune, & declarationem S. C. registratam apud *Præs. de Franch. decif. 431.* & notant *Reg. Revis. in pragm. 7. num. 1. Thor. par. 1. compend. verbo Restitutio in integrum*, *Reg. Tap. in jure Regni*, in cap. *policitatione*, de *supp. officialium*, & dicemus sub *no. 101.*

61 Verùm hoc tempus non currere in damnum pupillæ, tutorem non habentis, in consensu doctissimorum virorum respondi, ex *Sfortia Odd. de resit. par. 1. art. 1. cap. 15. num. 24. vers. limitatur quarto*, cap. 113, & decimū suū in suspitione allegata pro parte pupillæ Marchionissæ Crispiani in personam Dom. Consiliarii Caroli Brancaccioj, in causa cum hæredibus quon. Ill. Marchionissæ Quarate, sub die 25. Februarij 1651. referent: Dom. Consiliario deinde R. D. Gaspare Soto.

62 Recensita coarctamus, si de novo supervenisse causā, cap. *insinuante*, & cap. *suspicionis*, de offic. deleg. l. non distinguimus, ff. cum quidam, ff. de arb. nam cum hic casus non comprehendatur in *mem. prag.* sub juris dispositione remanet, ad *text. in l. si verū*, ff. de jure, ff. solut. matrim. l. commoda dñi de liber. & possib. *Giron. de privileg. seu exempt. explic. num. 836. Mor. Anton. var. resolut. lib. 2. resolut. 11. num. 16.* quod jure etiam communi, & canonico subsistere probat *Covarr. pract. quæst. cap. 26. vers. Et sic*, & poss. conclusionem, sub *num. 2. Ripoll. var. resolut. tit. de reversionat. omnium Judicum*, num. 216. *March. in consensu. signat. par. 2. cap. 5. princip. cap. 1. num. 62. Reg. Galeat. lib. 1. contrav. 39. num. 24.* etiam si Juxta alias fuisset illius approbatus, *Paris. conf. 31. n. 62. & 94. lib. 1.*

63 Quinimò, assumptum jam dictum, quod propter supervenientiam de novo permittatur recu-

sare de jure communi post litis contestationem, procedit, dummodo clara, & evidens sit causa propositæ suspensionis per *Thom. decif. 229. par. 3.* quem refert *Ricc. collect. 770. par. 4.* & sic evidenter sit altera, quæ satis efficit ad obtinendam reculationem.

64 Sed in Regno inconcussa invaluit observantia, quod suspensiones notoria, quandocunque proponi possint, ex *Farinac. in fragm. crim. p. 2. num. 903. pag. 109. Boer. decif. 258. num. 3. Covarr. add. cap. 26. num. 3.* quin singularitèr *Armen. in singul. 76. tradit*, quod non debet servari forma *Cur. Regni*; quando notoria est causa suspensionis licet alias, forma data non liceat discedere, cap. cum dilecti, de *rescript. cap. sine exceptione*, c. 12. q. 2. l. diligenter, ff. mandati, & individualitèr notant *Apicell. de suspit. num. 39. fol. 160. Thor. in supplen. compend. verbo*, *Suspicio*, quando efficit notoria, plures decisiones subnotens *Collateralis*, & S. C. & iterum decrevit S. C. sub die 8. Junij 1646. junctis aulis, existente relatores Dom. Consil. Jac. de Xarres, in personam Dom. Consiliarii Scipionis Theodorij, in causa Curatoris patrimonij Marchionis Lavelli, cum Carolo Caracciolo & S. Eramo, de quo scito memore est *Judez Franc. Mar. Prat. lib. 2. discept. forens. cap. 16. in fin.* qui calumiam contra suspensionem arripuit, & succumbit; & in terminis consensibus statuti respondet *Pontanell. decif. Cusab. 19. num. 1. & 2. lib. 1.* & distinguit *Reg. de Marinis lib. 2. quæstid. cap. 114. num. 14.* ita ut, etiam sine deposito notoria recipi debeat, decem notat *Neser. in collect. 6. num. 2. sup. add. pragm. 15. de suspit. offic. Gallapp. in pragm. par. 1. cap. 3. nu. 25. in ult. impress. Thor. par. 3. compend. verbo*, *Depositi*, cum suspensionis notorietas pragmaticarum dispositioni non subsigat, non totum circa tempus præscriptum, sed nec etiam circa modum, & ordinem nam in notorijs ordo est ordinem non servare, *Aff. in consil. humanito*, num. 34. *Reg. Revis. in pragm. 8. num. 4. de offic. Mag. Justit.*

Concinitquè prædictis, *Reg. Sanfelice. decif. 299. num. 8. lib. 2.* nullitates nempe notorias ex eisdem actis posse deduci, etiam elapso termino præfixo à *pragm.* & confirmat in *decif. 375. nu. 3.* cum ille nunquam rejecta censetur à statuto, *Grati. except. 20. num. 8. de except. Carroc. in simili trad. tit. de except. contra sententiam, except. 41. ex num. 40. Intrigiol. sup. 76. num. 29. lib. 3. & conf. 6. num. 71. Aldow. conf. 40. num. 31.* nisi specialis de illis fiat mentio, *Carlin. contraver. scens. cap. 49. nu. 13.* & diximus in *Ris. 6. sub num. 8.* Ac tales dicuntur, quæ evidenter ostenduntur ex sola actorum inspectione, absque extrinseca probatione, *Franc. Ant. Costa conf. 84. num. 4. & 5.* & conferunt tradita à *Gianb. decif. 60. num. 10. Mata decif. 43. num. 9. Gait. de credit. cap. 3. tit. 1. num. 1078. Gratian. lib. 3. discept. fore. s. c. 325. n. 9.*

65 A die verbò, quo sunt propositæ suspensiones, currunt terminus dierum quodcumq; intrā quos suspensiones propositæ exitus vindicandus est, de currendorum de momento ad momentum, sic disponente *pragm. 8. verbo*, *Fogliamo ancora con-*

firmata ex *pragm.* 10. de *suspici.* offic. quod quidem tempus fuit protelatum usque ad triginta dies, v. pote alterius *pragm.* 15. cap. 22. incip. *Ordo nam di pñ;* cujus determinationis onus incumbere statuit municipalis functioni proponenti, sublati omni remedio prorogandi ex causa cuiuslibet afferti impementi, idque denuo Dux Alicantum Regni clauum subfistens die 15. Februarii 1631. in *pragm.* 18. §. 2. confirmavit, & addidit, quod elapso termino predicto triginta dierum causae suspensionis Commissarius domi, nulla habita ratione suspensionis valeat depositum liberare, quin provifum fuit ex ipsidem *pragmat.* ut Sacrum Consilium, quod de mane accedit ad causarum expeditionem, rediret quoque in die Jovis post prandium; & huic nostrae municipalis functioni concinnat *pragm.* Sicil. 3. de *recus.* *Judic.* ubi *blata* num. 76. Baronin. *recusat.* ad 3. lib. de *citat.* & ad *trist.* de *effe.* *J. inimic.* num. 67. & altera apud Lusitanos, teste *Fragef.* add. *diff.* 72. §. 7. u. 236.

- 66 Verum solet tepissime Collaterale Consilium, parte recusante, preces porrigente, terminum prorogare ad unum, vel plures menses, etsi aliquando, altera parte contradicente, solet dispensatio revocari praevis refer pto S. E. per scriptum, ut contra formam memoratae pragmatice Excellentis Ducis de Alcala, ut mandavit Regni Prorex sub die 13. Junij 1650. ad instantiam Gelparae Sancti Joannis Toffetti, in suspensione a Joanne Thoma Imbreca, in personam Domini Consiliarij Antonij Miroballi, & per S. C. sub die 18. Maji 1650. *referente* D. sine Conf. Jo. Bapt. *sta Amendola*, fuit decretum, quod *pro exceptione ordinis S. E. & Reg. interveniat praefatus Conf. Miroballus.*

- 67 Sed ubi introducta causa alius non remanet, nisi quod votetur, terminus mensis non currit, protelaturque usque ad decisionem, ut constat ex pluribus exemplis exhibitis in actis suspensionis propositae in anno 1655. a Duce Alexani in personam Domini Consiliarij Francisci Antonij Muscetula, penes *Secret.* & ea sese ostendit ratio, quod *pragm.* respexerunt, ne lites fierent immortales, & ad culpam recusantium, qui post propositas recusatos ex impudantia minimè vacabant, quibus non est impetandum dato impedimento à Judice, *Reg. Revis. decif.* 18. numer. 9. *Reg. Valenz. conf.* 22. num. 46. & *conf.* 44. num. 29. lib. 1. *Afin. in prax. Judic.* §. 2. cap. 11. a num. 13.

At his omnibus obstat memoriae *pragmat.* sanctio, cujus quamvis rigide observantia, his proximis nostris temporibus, maxime floret, & nuperime decifum in suspensione allegata, in personam Domini Consiliarij Hyacinthi Cangiari, pro parte Secretissimi Ducis Parmae, sub die 10. Martij praesentis anni 1663. *referente* Domino Consulario Erosimo de Ponte, quod, *sane lapsus termini contenti in Reg. Pragm. interveniat.*

Et allegato suspecto D. Confil. Jo. Baptista Jovino à Dom. Judice M. C. V. in criminalibus D. Franc. fco Fortenza, in causa junctis Aulis S. C. verente eum Ill. Ducissa Laurici; ac facta à d. Consilidepositione, predicto Judice terminum ex-

petente junctis S. C. duabus classibus, penem DD. Marchionis Oliveti, & Pauli Scabani, fuerunt scissa voca, nam quinq; ex Dominis in eam ivenerunt sententiam, quod stante lapsu termini mensis interveniat, alij vero quinq; contrarium infociata fuerunt alean. eo pretextu, quod terminus non currit ob imped. metum datum ab ipsamet Ducissa in Collat. Conf. & rescriptum obtentum, quo fuit remota expeditio, ob quod idem Judex preces porrexerat S. E. omnia narrando, obtinuitque rescriptum sub die 16. Augusti praesentis anni 1663. quod stante impedimento dato ordine Exc. Dom. S. C. justitiam faciat, & iterum junctis classibus, eadem paritas fuit confirmata; & merito, cum Judex, qui protulit sententiam, amplius illam corrigere non possit, *l. Paulus la prima*, *Judex* 55. §. de *re judicata*, *Rota apud Cardin. Cusaler. decif.* 347. un. 2. & in *Fapientiarum* 17. Junij 1602. *coram* *Pavia*, apud *Marchesum*. p. 1. dec. 18. un. 1. *Episc. Mariani. per. 5. resp.* 53. un. 15. *Confil. Craib. cens. 2. resol. forens.* 176. un. 110. Unde datis adjunctis, nempe DD. Confil. & Praesid. R. C. Jo. Baptista Amendola, & Hieronymo de Philippis, & D. Confil. D. Joanne Valleisila residente uti Judice Mag. Curiae in criminalibus, ex quo non poterant dari adjuncti Consiliarij duarum aliarum Aularum, in quibus causa principalis agitabatur, ad tradita à nobis hoc eodem in *Ritu* un. 74. & sub die 24. Septemb. 1663. facta relatione à D. Col. Capiblanco in Collaterali Conf. coram Sua Excell. de ejus ordine junctis praedictis duabus S. C. aulis, cum memoratus adjunctus fuit dirempta paritas, & provifum, *terminum contentum in Reg. Pragm. non esse elapsum, ex causis discussis, penes Secret. S. C.*

Advertendum tamen, quod Judex, cujus culpa causa suspensionis expedita non fuit, paribus ad interesse tenetur, ex *Barz. doctrina in l. fin. num. 2. §. de var. & extraord. cogm. Farinat. in prax. crim. p. 3. qu. 11. un. 538. & 555. Barbof. Vimaransenf. in remiss. ad ord. Regiam, lib. 3. tit. 21. §. etiam 21. un. 2. *Fragef. cit. deo. num.* 236. *vers. sed quid si culpa.**

- 69 Memoratas verò *pragm.* terminum praesigentes ad proponendum, & terminandum causas suspensionis procedere jurgio in Tribunalibus collegiatis vertente, non verò in Junctis à Tribunalibus magistratibus ab Exc. Regni Prorege erectis, lepe de defuncto, deciliumque tradit *D. Franc. Merlat. lib. 3. discept. forens. cap. 50.*

- 70 An Judex possit ipsum rendere suspectum, abstinendo se à cognitione e. use absque eo, quod à partibus recusetur, non insulse inquiritur. Et negative *Michael Ferrer. in 3. p. observo. cap. 513. Faber in C. lib. 3. tit. 4. nequus in sua causa def. 1. nisi in aliquibus casibus, de quibus Fontanell. decif. Catal. 1. & 2. p. 1. Magrill. decif. 151. num. 20. p. 2. del Castillo decif. Sicil. 94. un. 1. *Recc. colle3. decif. per. 5. colle3. 1612. & p. 6. colle3. 2118.* adeo quod pater in causa filij, & contra, & fratres in causa fratrum Judices esse possint, parte non opponente, secundum *Aym. Cravert. conf.* 801. un. 3. *vol. 5. Cappo. decif.* 137. *Gomez Leo dec. 66. & alios fundat Reg. Conf. D. Thom. de Carvalhal. diff. jur. lib. 1. tit. 1. diff. 2. qu. 7. sed. 1. un. 792. & 794.* Quod ultimum hyperbolicè dictum, existimat *Fontanell. cit. dec. 1. un. 11.**

71 In nostro autem Regno disponitur per *prog. 15. §. 12. de suspicaffis*, quod est iudex non possit per se abstinere à causâ interveni, tamen si sen erit fe gravatum in foro conscientie, proponat causam Collegis, qui cognoscent an possit, vel nē, intervenire, ut servari in Catholonia, dicit *Ripoll. var. resol. c. 42. n. 225*, ubi observatur, ut iudex adeat superiorem suum, qui cum in illa causâ iudicem constituit, & eo permittente, fe abstinere.

72 Ipsa verò suspicio, & causâ de jure communi coram eodem recusato enarrari debent, probari autem coram arbitris, à partibus eligendis, ab eis que discutiendis, & decidendis, tum si ordinarius recusetur, *c. cum speciali, de appell. tum si delegatus à Principe, c. secundo regimini §. fin. de appell. nisi plures sint iudices*, quia eorum aliquo recusato, cognoscunt reliqui conjudices, tum si ordinarii, tum si delegati sint, *c. contrâ unum, de offic. deleg. & §. de dec. Arag. 200. n. 10. p. 2. Immo, pluribus recusatis, queant omnes votare, & cognoscere de causâ alterius, si illa eodem fonte non manent, sed dissimili, & coneluit *Fulv. Pacian. in tra. 2. de probat. negat. lib. 2. c. 45. n. 41. idemque §. de sedes radem dec. n. 8. 9. & 20. Si verò subdelegatus recusetur, non sunt arbitri deputandi, sed causâ probandæ eorum delegato, *Marches. adl. c. 1. n. 24. quod si delegatus, vel officialis Episcopi eoram eodem Episcopo, c. si contrâ, de offic. deleg. in 6. cum verò plures sint delegati à Principe, eum clausula & eorum cuilibet, arbitros esse eligendos, defendit *Cover. pract. qq. c. 26. sub n. 6. Idemque iudex compellit partes ad eligendum, eodem §. fin. Et si electi arbitri discordes fuerint in sententia, eligent tertium, si in eum concordare poterunt, & si neque in tertii nominatione conveniunt, & terminus ab eodem iudice recusato præscriptus eidem arbitris præterierit, infra quem noluerint eidem convenire, nec tertium advocaverint, iudex ex tunc in principali negotio procedere non admittit, ex *tex. in eodem §. fin. juncto c. legitima de app. in 6.*****

Cur verò iudex recusatus minimè cognoscat de recusatione, bene tamen de opposita exceptione incompententis, si queratur, in propatulo occurrit responso, quia illa exceptio directè respicit iudicis personam, *Barr. in l. quidam consulebant, §. de bar. inst. idem Felin. in c. inter monasterium & sent. & re jud. n. 4. tradens, quod si iudici de suspensione ipsa liqueret cognoscere, sequas illis periculi gladium, si eum de principali negotio cognosceret, in manu haberet, nec est diversa ratio (licet diversis verbis tradatur) quam assignat *Paron. in cap. Prædantiam, de offic. deleg. quod ex recusatione iudex ad indignationem provocatur, l. litigator, §. de arbit. Cayll. pract. observ. 44. à n. 6. & notabimus n. 101.**

In S. verò suspicio non trasferitur coram Consiliariis iudicibus suffragia præbentibus in principali causâ, vigore ordinum, quos memorat *Rev. dec. 81. sub n. 14. Unde cum causâ principalis Caroli Caracciolo de S. Eremo, cum Ottavio Cardone, tractaretur, iunctis Aulis R. Consil. Sancti. & Piccollella, fuerintque causâ suspensionis in personam Consiliariorum D. Francisci Savio commissi Consiliario Camillo de Petio, residenti in Aula Consil. Sancti. in iustitiam Oclavium coram Ro-*

Toma II.

gni elavum substantente, mandari, quod suspicio nis causâ trutinaretur in alia Aula, & sub die 18. Julij 1631. *relatur de Discipline Rovito*, cum intervenit D. D. Regentium Tapia, Enriquez, & Lopez, provissum fuit, quod S. C. providat de alio Consiliario, qui non sit de Consiliariis duarum Aulorum, in quibus tractatur causa principalis, sed in causâ suspensionis tractaretur in aliis duabus Aulis, ut liquet ex originali decreto in actis suspensionis dicti D. Caroli, penes Secret. S. C. & sic tradit *Reg. Rovit. cit. dec. 81. n. 15. & novissime fuit servatum in hoc anno 1663. in suspensione allegata ab Ill. Principe Nigiani, in personam D. Consiliario Paulo Staibano.*

Et allegato suspicito D. Consil. Januario de Pinto à Jo: Thoma Imbra, commissâ causâ D. Consiliario Jo: Francisco Marciano, ipso referente, manavit decretum S. C. sub die 19. Aprilis 1651. quod *plante transire Regii Consilii Pinti, in Aulam Regii Consil. Agnini: partes adeant pro commissione in Aula Ill. Ducis Marigliani; Quamvis Cathalonis aliter servetur, teste Fontanelli. decif. 27. to. 1. dicente, quod eadem Aula debeat cognoscere, sed revera ille non loquitur in hoc casu, sed fermocinatur, quod quando iudex tulit sententiam, ipse est iudex competens, ad cognoscendum, an à sua sententia detur appellatio, & idem in principio querit, ubi sit tractandum de admissione, vel repulsionem causæ, supplicationis, vel nullitatis, quas quis interponere vult à sententiis, quas sepe suspensionibus proferuntur.*

75 Quin, & in actis suspensionis allegata in anno 1628. in personam Consiliariorum Jo: Francisci Sanfelicii à D. Thoma Caracciolo, Duce Rocce, penes eundem Secretarium, adest copia authentica scripti S. E. emanati die 17. Januarij 1621. directi S. C. Præfidi, quod omnes causæ civiles, & criminales Consiliatorum, in quibus sunt Actores, vel Rei, non committantur in Aula, in qua ipsi resident, nec in illa referantur à M. C. ac etiam causæ suspensionum non fiant in Aula, ubi suspensus residet, idque ea ratione, quia collegæ, *cap. cum Rodericus, de officio Delegati, ibi. Quis, cum sint ejus fecit meritis habet pars adversa suspensos, & ibi Gloss. Matute disquisit. legal. 18. n. 15. Reg. Sanfelice. lib. 1. dec. 81. n. 5. Inveniens, in fine, observasse in scriba ejusdem Bancæ, quod abstinere, in altando causam, ad querelam scribæ ejusdem Bancæ.*

76 Nihil Barones valeant cognoscere de suorum officialium suspensionibus, in dubium revocat, *Carav. in hoc ritu n. 2. & 3. qui hanc illis denegat facultatem, illamque tribuit Regiis superioribus, fereat *prog. 2. de suspic. official. insequuntur Apicelli. de suspic. official. num. 737. Thor. part. 2. compend. decif. verba, Bero. Contrariam, & veriorum aliam ulscitantur, ex *Fecc. de subseudi. lib. 3. in cap. incip. inter quaternato fendo, num. 37. Curab. de Syndic. par. 1. in sum. per synod. num. 51. Muscat. in præz. S. C. part. 2. Gloss. competentes, n. 59. & 60. Reg. Rovit. in præz. 2. num. 9. qui obiectis Caraviti, potissimum, & differentie inur Episcopum, & Baronem occurrit, & Roviti verba rescribit *Novar. de gravaminib. cassation. lib. 3. gravum. 32. & illud refert Visconti in conclus. juris,****

Rt 2

ver.

verbo, *Index eo ipso*, *Cap. Blanc. in pragm. 8. par. 1. tom. 1. num. 182. de Baronibus*, *Confil. Straiou. resolut. forest. centur. 2. resol. 110. num. 27. & 28. & decusum tradit Jacob. Annus de Bortis in add. ad hunc ritum, incip. causae suspitionum*, cuius meminit *Rice. collect. 1612. 5. Unde* Baroni etiam non habenti secundas causas, licet eligere Iudicem in locum Capitanei, uni ex partibus suspecti, pluribus servasse Regiam Audientiam Principatus citra, testantur *Carav. in hoc ritu num. 35. & 36. & Anus meus ad Gramm. decif. 30. nu. 7.*

- 77 Sed an acta facta coram Iudice allegato suspecto, nullitati ipso jure subiaceant, an sint annullanda, & esse nulla, scribunt *Pant. in tit. de nullitat. & Afto 3. num. 140. Gabriel commun. conclus. tit. de Judic. conclus. 5. lib. 2. Marana. de ordin. judic. par. 4. distinct. 16. num. 4. Zachera. decif. 84. Lucelli. de attent. par. 2. cap. 6. Didacus Peres lib. 3. ordinat. tit. 5. lib. 2. fol. 955. Rovit. in pragm. 1. num. 43. de suspic. official. & conf. 49. num. 1. lib. 2. Gratian. dispert. foris. 701. num. 6. Alex. conf. 67. vol. 6. Reg. Saufelic. decif. 85. nu. 2. Cella de fals. fecit. & ignorant. inspect. 85. num. 26. Rota Romana relata per Roccinn. collect. 83. par. 1. Bonac. inter commun. opin. lib. 3. tit. de Judic. num. 186. ubi plures Doctores allegat, & limitationem deduxit, & lib. 9. tit. de acceptat. num. 186. Roca. in arat. pract. judic. lib. 2. Rub. de recusat. jud. vers. si natus, *Jude Arnum in comment. 126. Patria. Maslin. ad Capyc. decif. 138. num. 5. Barzazoli. conf. crim. 559. volum. 2. Intensi decif. 330. par. 1. Palet. decif. 158. Rota diversarum. decif. 2. par. 2. Macerati. decif. 50. lib. 1. Seraphin. decif. 1206. Chivicon. commun. opin. centur. 3. conclus. 91. Villadieu. lib. 2. Soc. Juridic. tit. 1. lib. 22. num. 11. Myfinger. alfer var. 59. centur. 4. Carval. pract. quest. quæst. cum num. contra commun. quest. 680. Astor. in l. 1. num. 8. tit. 10. lib. 5. recopilat. Gabriel de jud. concl. 1. cum lude adductus per Girardum conf. crim. 9. Ubi quod, data suspitione, conquirentur Iud. c. officium, ex *Mil. in reprobatio. in verbo Jurisdicito. Verall. decif. 7. par. 3. Mut. ad pragmat. Sicil. tit. 4. nu. 23. Reg. Valena. conf. 43. nu. 170. vol. 1. Anst. Rodrig. in pract. cap. 10. & num. 54. Carosc. in explic. leg. Hispan. recopilat. cap. 9. num. 337. Mendez a Cajtr. in premed. Lusitan. lib. 2. cap. 7.***

Esse vero invalidanda in rebus appellacionis, juxta Caravita solum in hoc ritu, num. 30. sicut in Minad. conf. 27. num. 6. Reg. de Finte vol. 1. conf. 59. num. 6. & ante eos Angelus in Legia potest. ad trebell. Corn. decif. 247. volum. 1. Lopus in cap. Iudex, de officio delegati in 6. Pract. Papieus. in form. declin. Jurisdicito. Glos. Suspectum Iudicem, quos sequitur Decm. Anus meus ad Capyc. decif. 138. & sic servari in praxi Calapp. indicat cit. part. 1. cap. 4. num. 44. in fine. Et quid, de suspitione allegata notitiam non habeat, notamus infra num. 167.

- 78 Quod si facta fuerint coram Iudice declarato jam suspecto, citra dubium, nulla ipso jure erunt, ad text. in cap. Iudex, 6. ex tunc, ubi Glos. verbo, ex nunc, & verbo, definit, de officio & potestate Iudicis delegati, quoniam Iudex ob suspitionem remotus, ad id judicandum repellitur, ut congregatis Iudicibus ad decidendam causam, minime in-

teresse possit, quamvis votum non proferat suum, Capic. decif. 138. num. 5. Papen. lib. 7. tit. 9. art. 1. 7. & 8. R. c. c. collect. 1020. par. 4. Reg. Rovit. in pragm. 1. de suspic. offic. num. 44. extatque in Regno primum. 40. de offic. S. C. & altera 20. sub tit. de suspic. official. tom. 2. promulgata 30. Octobris 1652. quod non possit suffragium prellare, neque interdic.

- 79 Gratulatur ne potius Conjudicis fidei attestantis in sententiae prolatione votum suum non dedisset Iudicem collegam suspectum, an vero a-ctorum magistro, qui in lecta lata confessus fuit illius intervictum, interrogatus, respondi, si dem esse habendam potius actorum magistro si quidem, sicuti decreto redacto in forma non potest Iudex declarare non esse iudicatum, etiam judicaster procedendo, quando clarum est fuisse iudicatum, hoc est si appareat decretum subscrip-tum manu Iudicis, & in forma decreti, ut notant *Prax. de Franch. decif. 398. num. 6.* subden-tes ex *Falsch. ad procedere*, etiam si decretum esset contra veritatem; nec potest suam sententiam declarare, si sequentia concernerent substantialia, *Mench. de arbit. Iudicium, q. 73. num. 23. Pater de Afflic. contraver. jur. resolut. cap. 1. nu. 19. & 20. & videndi Confil. Theodor. alleg. 2. un. 10. Rice. decif. Cur. Archiepiscop. 19. par. 1. & collect. 1767. Sic*, sententia in forma ab actorum magistro, cum lecta lata, que dati ei vigore, & efficaciam, & pro forma est facienda, vulgaris iuribus, & dicitur publicum instrumentum, *Pant. de Cigrl. conf. 423. & conf. 430. nu. 3. lib. 1. Angel. conf. 49. Tug. iud. conclus. 235. num. 5.* quod rogari debet ab actorum magistro, *Succia de sens. 10. jud. gloss. 17.* Iudex non poterit declarare hoc non esse factum, vel esse contra veritatem, & consert alia decisio ejusdem de *Franch. 185.* quod Iudex deposito officio, non possit declarare neque testari de gestis coram ipso insequuntur *Anst. fug. 522. Anus meus ad Gramm. decif. 24. num. 6. de Angel. in prat. in l. omni. num. 5. Cod. de Sacrosanct. Eccles. Quin*, cessatum, quod Iudex non possit in illam causam testificari nisi contra temetipsum, non ad favorem tertij, vel ad validandum actum, insequuntur *Specul. in tit. de teste, §. 1. num. 74. Bort. in l. mi in arbitris; num. 6. & ibidem Bald. num. 7. & 8. & num. 10. & sequ. Alber. num. 1. vers. circa hoc distinguere*, *Solicet. num. 3. vers. Si vero officium non erat positum*, *§. de arbitris*, *Abb. in cap. cum à nobis, num. 2. col. 3. vers. aut voluit depone-re in forme testimonij*, & ibidem *Bald. num. 7. Felin. num. 8. Im. num. 3. Anus de Butr. num. 10. Dana. de pug. DD. tom. 2. tit. de elect. fori. cap. 10.* proit non nocet parti attestatio alicujus ex Iudicibus, qui causam determinaverunt, asserctis, talem articulum non fuisse decusum, *Surd. conf. 312. ex num. 17. Reg. Galea. lib. 2. contrav. 35. num. 42.* & tunc creditur uni Iudici, quantum uni test. *Confil. Staib. lib. 2. contrav. c. 197. num. 112.*

- 81 An reculationi Iudicis renunciare quis videatur, si coram eo comparuit, etiam cum protestatione. Excitat novissime articulum *Dom. Judice Francif. Mar. Prat. observ. 81.* & quamvis non nullus fuisse in ea opinione asserat (quod licetbat illo

illo in casu in quo quidem instare volebat, pendente adhuc recusatōis iudicio pro d. sequestro mobilium, quorum p̄sentum timebat, abique metu renunciatiois, instantiam proponere cum protestatione, & quod non ex hoc intendebat ejus jurisdictioni se subijcere, ab eorum tamen placito desistit, nec quicquam afficere protestationem recusantis, ejusdemque comparentis; Sed obstant in contrarium, quæ exarant *Putens* decif. 41. de re Judic. & decif. 380. cujus meminit *Riccias* in colleç. 1747. par. 5. & *Reg. Sanfelice* in *prax. Judic.* fect. 4. num. 4. qui, post *Bort.* in l. 3. precedente, *Coli.* de dilatione. *Rebuff.* in *Comment.* ad *Constit.* *Gall.* de vocat. art. 6. *Gl. unic.* num. 4. inquit, Sed si post recusatōem recusantis comparentis coram illo Judice, si non protestatur de causis recusatōis, renuncisse videtur. Sed

82 futilis questio ista, meo videtur iudicio, quando primum habemus 9. §. 1. *cod. tit. de suspic. offic.* caventem, quod iudex Confratarius causæ suspitionis, pendente illo iudicio, valeat in principali causâ procedere ad omnia acta incumbentia utique ad sententiam exclusivè, eruntque illa valida; quamvis declaratum fuerit suspicionem militare, militare, meminit *Gallip.* cit. par. 1. cap. 4. num. 11. Hunc igitur iudicem poterat pars, in *Theo* enarrata à *D. Frate*, adire, ad evitandum mobilium j. etiam.

83 Omnis autem iudex, sive ordinarius, sive delegatus iud. regulari poterit, *Dec.* in cap. 1. num. 15. de *Judic. Pillobo. commun. opin.* vers. *Suspicionis causam*, num. 151. *Ramon.* conf. 3. num. 20. del *Custell.* decif. 131. num. 16. *Fontanell.* de *eff.* 5. num. 8. lib. 1. *Quin.* etiam is, qui quovis modo ad aliquid præjudiciale peragendum, doctrinatus est, *Gallip. observ.* 35. num. 3. lib. 1. *Myfing. observ.* 42. in *princip.* *Acien.* de *probat.* lib. 2. cap. 15. num. 143. *Andr. Knichen.* in *comment.* de *fac. non protoc.* *Jur. cap. 2.* num. 8. *Riccard.* in *addit.* ad *Pillobo. commun. opin.* lit. 1. num. 161. & de Regimine loquitur *Decian. respons.* 26. nu. 5. vol. 1. de Consilio, & Synodo, Collegio, Rectore, & consule Universitatum, afferunt *Forinac.* in *freque.* par. 2. verbo, *Judex*, num. 708. *Barar.* in *specul. visit.* cap. 26. num. 25. *Scacc.* de *appellat.* 9. 16. *limit.* 2. *Jub* nu. 16. *Rot.* per *Rub.* decif. 165. num. *Gabil.* de *Jud. rel.* cap. 14. num. 15. *Gallip.* add. par. 1. cap. 5. num. 3. *Intri.* *fig.* 80. de Visitatore officialium, loquitur *Barar.* in *cit. spec.* cap. 6. num. 46. & scripsit *Baron.* de *cit. tom. 3.* in *annot.* ad *figul.* 27. num. 17. de *Cardinalibus*, & legatis a latere, *Intri.* add. *fig.* 80. num. 195. lib. 3. *Ramon.* conf. 3. num. 22. *Monet.* de *Judic. conferv.* cap. 9. num. 21. *Mus. sup. prax.* de *recusat.* *Judic.* nu. 38. *Alban.* in *trad.* de *Cardinal.* q. 42. vers. 31. p. 2. tom. 13. *Baron.* cit. loco *sub* num. 1. & 12. de *effig. inimic.* 116. nu. 88. & de visitatoribus Religionis, *Zacc. d'Asq.* decif. 256. de Affessore, seu Consultore Judicis sermonebantur *Forinac.* in *freque.* par. 2. verbo *Judex*, num. 18. *Coli.* de *retract.* cap. 9. cas. 12. num. 5. *Monet.* de *Judic. conferv.* cap. 9. num. 3. *Baron.* 85 add. *eff.* 116. num. 88. Arbitri insuper recusari possunt potissimum, ex causâ de iure supervenienti, ex *retr.* & ibi *Glif.* in l. cum distinguimus, 37. §. tunc quidam, §. de *receptis arbitri.*

etiam Arbitratores, *Panorm.* in cap. *Quintavallis*, num. 12. de *Jurjurando*, *Ay.* de *Partion.* *Bower.* par. 1. cap. 4. num. 9. *Majrill.* decif. 91. num. 4. *Marcus Mont.* *figul.* 517. *Tepat.* lib. 1. tit. de *arbitris* in *fin.* vers. *arbitri*, & Arbitratores, & ex satis leviori causâ, *Decius* in cap. *p̄breno*, nu. 2. de *appellat.* *Roland.* conf. 31. lib. 3. *Morant.* in *specul.* par. 6. vers. & quandoque appellatur, conf. 40. num. 73. *Milan.* decif. *Sicil.* 15. num. 4. lib. 1. ratione, quam perpendit *Reg. Galot.* lib. 1. *controv. forens.* cap. 39. num. 10. & 48. sic *Riccard.* de *facili regulari* potest, *Maguar.* dec. 90. lib. 1. *Ricc.* *Collec.* dec. 445.

86 Locus, & Monasticum, ubi mulieres solent sequestrari puellæ, ad matrimonium contrahendum, & ut earum voluntas liberè superiori propleatur, recusari, ut suspicatum potest solo recusantis Juramento, *Jacob. Laurentius* in *trad.* de *Judic. suspic.* cap. 13. num. 37. ex *declaratione Rota*, *Rippell.* *tot. regl.* c. 2. de *recusat.* num. *Judicant.* num. 18.

87 Sic, & Regni Secretarius ex *pragm.* 15. cap. 3. de *suspici.* *Reg. Sanfelice.* dec. 287. lib. 2. quo in casu esse faciendum depositum insinuat idem *Reg. Sanfelice.* in *increment.* ad *praxim Judic.* in *sec.* 40. num. 3. *prag.* 267. *Giaz.* ad *Capp.* *Latr.* decif. 81. num. 3. & in Hispania recusari cum requisitis, quod ad ceteros Confratarios quia est unus ex reidentibus in Consilio, per l. 1. tit. 19. lib. 2. *recol.* & l. 17. *ejusdem tit.* & lib. notat *Fernandus* de *Petraxa* in *suo secretario* in *discurs.* 7. *privill.* 29. fol. 79. *iter.* & ad ipsum iuste recusatam emolumenta, & derivatis pertinent, innuit *Sanfelice.* eadem decif. 287. cujus Secretarii quanta fit dignitas, & ampla dignificetur facile, cum spectabilis nuncupetur, in l. *quisquis* c. 1. ad *Julianum* *Majej.* sit depositarius secretarum Regiarum cognitionum, *Gregor.* *Lopez.* in l. 7. tit. 9. p. 2. *glos.* 1. & in conspectu Proregis in fine tabule sedat, *Tajson.* de *enstep.* vers. 7. *observ.* 13. num. 40. & multa de illius prebominentia exarant *Bor.* decif. 222. *obser.* 3. num. 40. *Reg. Rovit.* in *Prax.* 1. nu. 1. de *offic. Secret.* *Jek.* à *libellis*, & *vis* qua incumbunt in *Regia* *Chancelleria* *Tajson.* add. *laco.* *Tirag.* de *nobilis.* c. 30. n. 80.

88 Sed an Advocati, & Procuratores Fificales possint allegari suspicci, extant *prag.* 12. 13. & 14. de *suspici.* *offic.* & observantium in *notis* *Tribunalibus* indicavimus nos in *Rita* 18. num. 3. *tom.* 1. & tradunt *Rovit.* in *prax.* 5. & *Novar.* in *prax.* 4. *collec.* 35. *prag.* 5. *collec.* 3. num. 4. & *pragm.* 8. *collec.* 4. num. 5. de *suspici.* *Jo. Petr.* *Fontanell.* (& 14. de *suspici.* *offic.* & observantium in *notis* *Tribunalibus* super hoc *Rita* pag. 180. *Reg. Sanfel.* in *praxi* *Judic.* in *increment.* ad *sec.* 40. num. 2. & decif. 85. num. 4. lib. 1. subnecens in causâ *Jo. Baptiste* *Cataui* cum *Regio* *Fisco*, fuisse recusatum *Fisci* *Patronum* *Regiæ* *Camere*, id quod affirmant *Majrill.* dec. 214. p. 3. *Fontanell.* cit. loco, occurrentes *Lapon.* contrarium firmant in *arrest.* *Franc.* *Jur.* 7. tit. 6. de *recus.* in *append.* *arrest.* *B. Alphon.* de *offic. Fiscal.* *Gl.* 17. num. 440. *Bor.* decif. 258. num. 8. *Solas* de *Indurum* *Guber.* lib. 4. c. 6. ex num. 21. & *praxim* in *Regno* *Cathal.* ostendunt quoq; *Peguer.* *tom.* 2. dec. 33. *Repl.* c. 2. n. 201.

89 Quæ verò ad recusatōem Assessorum & Examina-

minatorum spectent, atque Actuariaum, eorumque etiam Absentell. in *prax. par. 5. Glos. Suspen-*
sum, inibi præsertim declarans requisitum illud de lista danda suspectorum, quam antecedere debere electionem consultius, tradit *Bal. in l. 1. sub*
num. 1. C. de relat. sequiturque Franc. in c. cum
speciali, *num. 37. idq. aded*, ut votum consultius, prædicta non præcedente lista, datum, nulum esse, decisum fuisse testetur *Pro. decif. 363. in*
fine, & ex solo partis juramento Assessores regulari potest, *Alex. conf. 104. lib. 3. Gabriel comm. opin.*
ist. de Judic. conclus. 5. num. 9. Adeo ut Baro
regulari possit persistens in electione facta Judicis
recusati, *Ripoll. memor. cap. 2. de suspic. omni. Ju-*
dic. num. 64. Quid vero solo juramento reculen-
tem Actuarius, post multos, quos citat, defendit
Anno fng. 488. Ribbif. ad Conf. Gall. tit. de recu-
sat. art. 9. Gl. unica, num. 4. tom. 3. Jo. Baptista
Spada conf. 147. num. 17. tom. 2. Ursell. ad Affili.
decif. 37. num. 2. Novor. q. forens. 21. num. 7. lib.
1. de Augustis ad Ginzarelli. dec. 64. num. 42. Capu-
nap. dec. 64. par. 3. Rota decif. 604. p. 1. divers. & q.
3. p. 1. Roshierii, Mart. vot. 13. 1. num. 2. Berar. in
spec. vsti. cap. 6. num. 30. Caff. de retract. c. 9.
cap. 12. num. 5. Scacc. de Judic. lib. 2. cap. 9. num.
918. Muta consuet. 53. num. 17. de Ball. in prag.
de recusat. consuef. fol. 32. Turpil. fng. 13. lib. 1.
& fng. 74. num. 99. & 100. lib. 3. Castill. decif. 53.
Giarb. obser. 95. tam in causa ordinaria, quam
executiva, Flamin. Caribar. dec. Gen. 66. num. 6.
Milanesf. decif. 15. Mastrilli. dec. 151. num. 90. in
personam verò Actuariaum S.C. est proponenda
causa suspitionum absque deposito, ex decreto
relato per Reg. Revit. in prag. 1. num. 17. de suspic.
offic. Reg. Tap. lib. 3. Jur. Regi. eodem tit. de suspic.
offic. verbo, officialium, num. 50. infirmans, ita in-
telligi debere Verba hujus Ritus, Officialium cum
ois deputatum. Et num. 20. vers. Adde, notat,
in S.R.C. M.C.V. ceterisq. Tribunalibus Regni
in suspitione Actorum Magistris esse allegandam
causam eorum Judicibus, qui extraordinarie fe in-
formantes aliquando illos in totum renouent, &
aliquando dant adjunctos, & servatum tradit Reg.
Saufelic. cit. decif. 289. num. 6. qui n. 6. hoc idem
procedere addit in à mandatis Scribes, & Cancell-
ariis Regie Cancellarie. Scribes verò S.C. &
M.C.V. solo juramento recusari, ex Joanne de
Harvia in Curia Philippica, §. 7. de recusat. num.
3. mouent Giza. ad Cypre. Latio decif. 81. num.
18. Prat. ad Mastrilli. add. Gl. 1. Sententia. At
praxis observat, ut simplici libello porrecto Præ-
sidi S.C. vel Consiliario, aut Judici M.C.V. Com-
miffario, decernatur, quod actorum magister pro-
videat de alio Scriba partibus non suspecto. Sed
ab suspecto actorum magistro, tales sunt ejus Scri-
bæ, Giarb. dec. 27. num. 10. in fin. Castill. cit. dec.
53. & in add. Mastrilli. decif. 151. num. 9. Tasson.
de antep. vers. 3. obser. 3. sub num. 113. Experti
in arte vifuræ in recusatur, quod fe Bar. in l.
Theomp. n. 1. §. de date prag. Lup. de usur. n. 172.
Ripoll. cit. cap. 2. n. 260.

Sed an meritis excusato recusari possit? negati-
 uè, nisi in executione modum excedat, *Franc.*
More. dec. 599. n. 1. p. 2. Balb. decif. 345. Ripoll. add.
loco n. 69.

Recusationem insuper generalem totius Civi-

tatis, vel Tribunalis minime admitti, notant *DD.*
in cap. 1. de Judicis, Bal. in l. modo, ff. de con-
dit. & demum. Berous in cap. 1. de Judic. n. 112.
Marchesius in tract. de Commission. utriusq. fi-
guratione, 2. par. cap. 5. in princip. Ripoll. jur. refol.
cap. 2. de recusat. omni. Judic. num. 63. Bonadill. in
polit. lib. 3. cap. 8. par. 2. ex num. 121. Tiber. De-
cian. conf. 26. lib. 1. Rebuff. ad Conf. Gallia. Decif.
de recusat. art. 9. Glos. unic. num. 46. Carre de re-
med. contr. prejudicium sentent. except. 120. n. 6.
Didacus Perez. ad l. 1. tit. 5. lib. 3. ord. q. 18. Ro-
man. conf. 3. num. 85. idq. etiam præfatur in
Actuarius, & Examinatoribus S. C. necnon offic-
ialibus locorum à quibus debet recipi testium de-
positio, Farinac. in reperit. Judic. q. 42. Cypre.
decif. 138. Anno fng. 1766. Gallup. in prag. S.C. lib.
1. cap. 4. num. 4. Tiber. in Cod. rer. judic. civil. cap.
10. num. 8. & par. 2. compend. decif. verbo, suspic-
io officialium, idemque feruari in Catholiana ex-
peculiari illius Confis. notat Fontanelli. dec. 6. n. 2.
laudans Tiber. in compend. decif. verbo, Senatus, &
verbo suspicio generalis, par. 2.

90 Sed an suspecto capite sint suspecti ejus Consiliarii, ut in Prorege, qui potest recusari, *Inola*
conf. 91. vol. 2. Anton. de Ball. lib. 5. tit. de recusat.
num. 26. & in Prorege ultra Farum, dicit Mastrilli.
decif. 151. num. 74. quem laudat Ricc. collec. 1612.
& de Ferdinando Archiduce Austria, loquitur
Decian. conf. 21. lib. 1. & in Duce Alva hujus Ci-
uitatis Prorege, firmat Lancell. de attent. par. 2.
cap. 6. num. 36. & in inquam, illo suspecto, re-
moveantur ejus Consiliarii, affirmativè scribunt
Mastrilli. ead. decif. 151. num. 80. & in tractatu de
magistrat. lib. 4. cap. 17. num. 86. Giarb. decif. Si-
cil. 27. Castill. decif. 53. Roman. cit. conf. 3.
Fontanelli. decif. 6. num. 7. & 8. Reg. Revit. in prag. 1.
num. 7. & 8. de suspic. offic. quod non admittit
Conf. Staib. refol. forens. centur. 2. refol. 110. n. 15.
& videndi Decian. conf. 151. num. 19. Marta vot.
142. Reg. Saufelic. decif. 84. lib. 1. Ripoll. jur. refol.
cap. 2. de recusat. omni. Judic. n. 57. Reg. Tap. lib. 3.
Jur. Regn. sub. de suspic. n. 5.

Suspicio propterea S. C. Præfide, non posse
 ejus Consiliarios regulari scribit idem *Giarb. de*
decif. num. 27. post Rebuff. ad Conf. Gall. tit. de re-
cat. in prag. num. 66. quaest. 7. Bonadill. in poli-
tic. lib. 3. cap. 8. num. 124. tom. 2. Cypre. decif. 138.
Marta decif. 14. & distinguunt Castill. decif. 53. n. 10.
ac declarat Mastrilli. decif. 234. lib. 3.

91 Quod suspecto Episcopo, ejus Vicarius, &
 omnes ab eo dependentes tales redduntur, *insinu-*
atur Text. in cap. infinuante ex. de offic. Delega-
ti & tradunt Cravetta in conf. 32. & conf. 232.
Cypre. decif. 137. Conf. Stamban. citat. refol. 110.
num. 19.

92 Et an suspecto Barone, sint etiam suspecti ejus
 Officiales, *Cypre. decif. 142. Reg. Revit. in cit. prag.*
1. num. 7. & suspecto Gubernatore sint etiam ejus
ministri, Ludovic. decif. 108. & quod hadd Baro
privetur potestate subdelegandi, monet R. Tap. in
Conf. Regi. statumini, num. 34. de offic. mag. ju-
stis. Sicuti Præfides S.C. qui etiam removeatur à ju-
dicando, poterit causas distribuere, & mandare,
quod verbum fiat in S.C. ut determinatum recen-
set Reg. Revit. in prag. 15. num. 1. de suspic. offic.
 94 & retribuit *Novar. lib. 1. n. 1. & de Regentibus*
 Ro.

Regiam Cancellariam, loquitur *Leratha conf. 32. in fin.* & an Cancellarii sunt Judices ordinarii, tangimus infra *Dom. Reg. Saufelic. in prox. S. C. f. 40. num. 16.* restringitur, quoties in delegando causæ cognitio requiritur, ut in provisione facienda ab eodem Præfide verbo faciendo, ob quod mandavetur: *Penius Alvarius cum processu, & partibus*, decilumque de anno 1645. memorat ex *Reg. Rovite in pragm. 15. num. 7. de suspici. offic. Tasson. de autefato vers. 3. observ. 3. sub num. 113. Thor. par. 1. compend. verbo, Suspicio, & p. 3. f. 3. verbo, Suspectus in judicando*, quomodo contrarium determinatum refert *Reg. Copyc. Latro decif. 87. num. 8. & 10. ut observat ibidem Giaz. num. 7. & iterum decilum tradit Confil. Stabian. cent. 2. refol. 110. num. 50.* notat insuper *Giaz.* ibidem, quod legantur, illo suspecto, supplicationes in aula Consiliiarum Decani, & per Consiliiarios Aulæ providitur super petitis, ex *Tasson. add. loci num. 113. & adest pragm. 73. de offic. S. C. à qua datur forma legendi supplicationes in tali casu.*

- 95 Aded quod minimè liceat M. C. V. vel alteri Tribunali superiori certum Judicem deputare, in causa vassalli, qui nomine Baronis suspecti procedat, *T. p. l. 10. cit. Reg. Copyc. Latro dec. 90. lib. 1.* quomodo contrarium dixerunt *Frecc. de subfudis, lib. 3. de diff. inter feud. quater. & plan. num. 37. Casus, in hoc ritu, num. 35.* sed pro cautela remittitur vassallus inquisitus, & Baron odiosus ad ejus Curiam, ea adiecta conditione, ut eligat Judicem in Civitate, *Cipilane, de Baron. tom. 1. prag. 3. num. 169. & tom. 2. cap. 13. num. 13. & 26. Reg. Saufelic. decif. 63. num. 30. tom. 1. Frecc. effatum procedere, si quis, stante inimicitia gravi, inter vassallum, & Baronem, decilumque num. 31. subnotatus, & non dissentit *Cipil. add. loco, num. 168. & tom. 2. prag. 3. c. 13.* suspectus namque ex parte unius, repellitur etiam à delegando, *M. v. in cap. Regni Sicil. tit. 4. num. 35. Mignill. de magistral. lib. 5. cap. 17. num. 86. Apicell. in add. ad tit. 1. de suspici. offic. num. 78. La Ratha conf. 32. num. 10. Reg. Saufel. in prox. Judic. f. 7. 4. num. 17. & in add. ad decif. 63. num. 4. Reg. Copyc. Latro decif. 83. num. 3. Gallup. in prox. S. C. par. 1. cap. 4. num. 41. Thor. in Cod. rer. judic. cap. 57. num. 5. Montan. de regal. fol. 145. n. 30. Cipilane, de Baron. cit. cap. 13. n. 13. Duadde renunc. c. 37. sub n. 8.**

- 96 Vt si habeat delegans proprium interesse in causa, *Surd. conf. 50. num. 15. & 36. Cancr. ver. refol. lib. 3. cap. 13. Cipilane, add. prag. 3. num. 169. tom. 1. Reg. Copyc. Latro, add. decif. 87. cum trutinans d. fuscitatem, nùm Judex suspectus in judicando, fit etiam suspectus in delegando, si è suspicio proveniat ex causa inimicitie, si ve ex quavis alia causa, quam extrinsecam etiam *Burg. de lenden. par. 3. inf. 17. sub. num. 13. Corneil. de judic. lib. 1. tit. 1. disp. 1. q. 7. f. 1. num. 794. Gratian. discip. forens. cap. 809. num. 25. Cyp. Sicil. conf. 85. num. 35. Intrig. de feud. cent. 2. art. 94. num. 17. Novat. de Gravamin. Puff. fall. gravam. 303. num. 2 & super prag. 15. collect. 6. de suspici. offic. Pellicani. controver. illustr. q. 34. Baron. remissivè, tom. 2. de citat. singul. 27. num. 3. & de offic. inimic. off. 1. 68.**

97 Cum autem pars ob suspicionem propositam incurrat inimicitiam recusatam Judicis, ex adduceudis à nobis infra n. 102.

- 98 Merito tempore Excell. Comitès de Onante peculiaris manavit sanctio, registrata in *prag. 20. de suspici. offic. tom. 2.* ut semel recusatam, amplius intervenire non possit in aliis etiam causis recusatantis, accedente quoque illius consensu, nevigore ejusculcungi *prag. edenda, hæcque municipalis sanctio conformis est Juri communi, ad exarata per Præs. de Franch. decif. 719. Reg. Revit. conf. 9. & conf. 19. lib. 1. Reg. Saufelic. decif. 79. lib. 1. & Reg. Valens. conf. 43. num. 188. lib. 1.* Et in viri-98 di est observantia, ut determinavit S. C. *refren. Dom. Consiliiarum Soro, sub die 26 Septembris 1651. quod Dom. Consiliiarum Carolus Braucecius non interveniat in omnibus causis, in quibus habet interesse Jaunettius Piccamiglio, alias Jo. Franciscus Grimaldi Marchio Jexa, à quo fuerat allegatus suspectus, & sub die 3 Julii 1651. eodem Dom. Soro referente, fuerat provium, quod non interveniret in causa dicti Marchionis, cum Marchione Sancti Georgii.*

Etiam si prævia decretatione, quod ostendatur, facto scrupulo, fuerit dictum, quod non interveniat, ad tradita per *R. Revit. in conf. 10. vol. 1. & decif. 50. & Conf. Stab. cent. 2. refol. 117. & decre. vit S. C. in causa Ill. Ducis Jexa, qui in lite cum Patrimonio Principis Mayde, dixit, non posse intervenire tunc Consiliiar. Dom. Jo. Hieronymus de Philippis, nunc dignissimum Presidentem Regie Camere, cujus merita majora expetunt, uti compateret D. Andreæ de la Calce creditoris, qui facto scrupulo, fuit remotus, deinde idem Dux, vigore *mem. prag.* illum allegavit suspectum in aliis causis, & referente integerrimo viro D. Conf. Paulo Janettasso, sub die 5. Maii 1662. fuit provium, quod non interveniat.*

Hinc, remoto Domino Consiliiario Paulo Stabiano, ad instantiam Gubernatorum Arrendamentis piscium, prævio decreto Collateralis Consilii, sub die 18. Augusti 1659. referente Dom. Regente D. Felice Ulloa, penes *Jannarium de Amice, Regium Scribam à mandatis*, D. Franciscus Caccioli Marchio Macchiagodeum, & Carolus Cappycius Latro Dux Seiani, duo ex Gubernatoribus, inflettere provideri, quod non interveniret in omnibus causis propriis, & eorum uxorum, vigore *mem. prag. & S. C. scito, sub die 8. Novemb. 1659.* relatore existente doctissimo D. Conf. D. Joanne Valenilla, provium fuit, quod propositis *summis utilitatibus provide bitur, & deinde emanavit aliud decretum eodem relatore, sub die 5. Decembris 1659. quod, visis instantiis Ill. Marchionis Macchiagodeum, & Ducis Seiani, R. Consiliiarum Paulus Stabianus non interveniat in causis prædictorum tantum, & proinde resignatur deposita, penes Secretarium.*

- 99 Et adeo removetur Judex suspectus declaratus, & jurisdictione ab eo addicetur totaliter, ut si succedat ei alter non suspectus, causa ad illum non redeat, sed remaneat coram eo, cui ob suspensionem commissa fuit. *de Franch. dec. 719. R. Revit. add. conf. 10. lib. 1. in decif. 30. num. 1. & in prag. 1. de suspici. offic. n. 45. Reg. Copyc. Latro dec. 81. ex n. 1. lib. 1. Reg. Saufelic. decif. 79. par. 1. Confil. Stabian.*

100 Ut preceper, à causa, quæ coram superiori remaneret ob gravamen illatum in interlocutoria à Iudice inferiori, *Secce, de appellat. c. 17. l. mit. 47. num. 3. num. 6. Annot. decif. 14. num. 14. Christ. decif. Belgic. 18. num. 10. vol. 1. Castill. decif. 117. num. 2. de Franch. decif. 88. Reg. Ruyss. in prag. 13. de offic. S. C. Carv. in Ritt. 297. num. 17. Reg. de Vents de poreij. Truzet. de elec. offic. 1. sub num. 43. Thar. in compend. decif. par. 1. verbo, Appellatio, R. Sanfelice, in addit. ad decif. 321. lib. 2. et in incurre, ad præv. Iud. in fec. 25. num. 6. f. 280. (c) sub num. 8. indicat styllum, & observantiam S. C. in gravaminibus M. C. V. & aliorum Tribunalium in hac Civitate existentibus, inquit, in Iudex datus à Regni Prorege ab interlocutoria Auditoris Generalis Exercitus pro præsenso gravamine, valeat totam causam ob gravamen apud se recipere, non reddere, etiam si ju-
101 dex, qui gravavit, sit immutatus, *Cimrh. obfer. 89. num. 10. ad verbum Albo conf. 221. num. 7. contrarium sentientem, cujus opinionis est Marti vo. 142. quem laudat Conf. Stabian. refol. forens. cent. 2. ref. 10. M. 22.**

Interpositum itaq; decreto, quod Iudex non interveniat, causa quousq; suspensio cessante, amplius in d'ta causa intervenire non potest, qui suspensio habuit effectum confirmatum, *Didacus Terra l. 3. c. 3. od. Hifp. tit. Jubrah. De las Recejaciones de los Juces, q. 25. & nos infra sub m. 124. etiam si suspensio non fuerit interita propofita, nec latum super ea decretum; fed forſum Iudex ex tuo confenſu, & partium, juſta alia qua ratione concurrente, non interveniet, vel quando ſuſpicio fuerit propofita per viam ſimpliciſ inconfidentis, c. *pragm. 4. l. Carolus P. in princip. de off. S. R. R. Nov. in cit. decif. 50. num. 3. & 4.* & quando quod hoc decretum cunctis confirmatum, idem Reg. Novit. declarat, necnon Dom. Reg. Coppe. *Lutro cit. de off. S. R. num. 7. Confil. Staiban. mem. 2. ej. d. 117. ex m. 25.**

Nec à determinationibus eorum suspensio appetitio, reclamatio, nullitates, recursus, restitutio in integrum, allegatio notoria iniustitiae admittuntur, tam à dñis iustis quam ab incidentibus, etiam si talia forent, quia per dñi iustis reparari non possunt, & videndi *Fonsvel. decif. 26. lib. 1. de Franck. decif. 408. & 637. quam deo. impugnat* cum diffinitione *Præf. Merlin. tom. 1. controu. forens. cap. 15.* Nullitatem vero promouentem ex defectu iurisdictionis admitti, iudicatum tradit *Re. f. v. in sollemne. decif. 81.*

302 Sed non illeipso quæritur, nûm, suspecto
patre, filius in causa intervenire possit; Accidit
articulus trutinandus in suspicione allegata in
personam D. Confiliani D. Didaci de Soria Mon-
tes, etenim, cum mediante relicto S.E. sub die
t8. Aprilis 1641. fuisset demandatum, quod po-
nitissimus viri, & omni iure laudandus, Dom. Con-
fil. D. Didacus Soria ejus pater non intervenire
in causis D. Benedicti Pinellæ Principissæ Hy-
eracij, assumpto ad munus Confiliani dicto D. Di-
daco, nomine, & factis dignissimo ejus filio, &
in eadem Aula, Principissa inisset in S.C. decla-
rari illum notorie suspectum, & *referente Dom.
Confilario Alexio Gamboi*, sub die 12. Aprilis

1694. fuit provivum, quod viſo reſcripſit S. R. ex-
pedato ſub die 18. Aprilis 1641. non interveniat
Conſil. D. Didacus de Soria Morales in cauſa in
ſuſſione contenta. Cum enim pater, & filius
una, eademque ſint perſona, & pares dicantur,
Beldi in arch. naturalis, num. 2. C. de naturalibus
liberis, in ſer. de aliment. tit. i. q. 49. m. 9. iniuria,
qua ex recuſatione pater affectus fuit, in filium
transire videtur, cum certum ſit, iudicem ex re-
cuſatione injuria affici, ad text. in l. ſtrigaverat,
ff. de receptis arbitris, Farinac. de teſtibus, q. 6.
num. 133. R. Revit. ſuper cit. prag. t. num. 140.
Girib. decif. Sicil. 48. num. 2. & decif. 54. num. 1.
Maſſel. ad C. de iur. decif. 138. num. 3. adeo ut pater
actione in iur. cum iudici allegato luſpecto teneatur,
Curato. in hoc Reu. in num. 24. quem laudat
Thor. par. 2. compend. decif. verbo, Computat, Te-
ſſai alleg. 7. num. 100. & 101. & alleg. 5. n. 76. Ba-
ron. de eſſet. iurim. c. 116. m. 10. ad.

Et an pater, & filius simul in eodem tribunal
iudicare possint, extricat *Rgg. Sanfelice. decif. 67.*
num. 9. & filius liite suspectus in causa, in qua
reus pater in primo iudicio dixi dixerat, affirmati-
ve Papon. lib. 7. tit. 9. ar. 118. quon reus, et
sequuntur Tapat. variat. jur. sentent. tit. de recu-
sat. vers. An filius, Masall ad Cappe. decif. 146.
num. 7. Lancelotti. de attent. pos. recusat. num.
50. Ferl. Vaj. de iussur. creat. lib. 2. c. 20. post.
requis. declar. 29. num. 44. quos laudat Manfrill.
dec. 151. num. 27. tradens sic dictum, Rjce. col-
lec. 161. 2.

103 Causas multas, ex quibus recusari potest. Iudex, congeruit *Franc. Marc. decif. 73. p. 1.* *Mench. de arbit. Iudic. caf. 152. Aufr. Laftr. de Oran & de Lourent. in iuris tra3. de recusat. Murant. par. 4. di3. 5. num. 42. & par. 6. alin 2. à nu. 24. Auzer mours ad Copey. decif. 138. Barrach. in tra3. de Epifcopo, par. 4. lib. 4. q. 11. Carol. Aleo. feptuaginta memorat causas, & cap. poftrimis, de appellat. Speculat. in tit. de Iudic. delegat. 5. fupereff. videtur, *Mench. de arbit. Iudic. caf. 152. Fivizan. decif. 28. par. 2. num. 114. Carol. de Grafs in tra3. de except. except. 24. Farinac. in frag. crimin. par. 2. num. 685. Petrus Nuenes de Aduenda de excoque. mandat. Reg. Hifpan. par. 2. cap. 23. num. 7. Ripa obferu. 197. Math. Apicell. qui integ. tra3. de Iufpic. offic. poff. tra3. de extantive pamprom fecit, ubi Monas. Apicell. Ferr. Fontanell. decif. 1. Gimb. decif. 21. num. 11 Ricc. colle3. 83. Rebuff. ad Regias Capit. tom. 3. tra3. recusat. art. 14. Aut. de Ripoll. variat. refp. cap. 2. de recusat. omni. Iudic. fol. mihi 65. Confil. Theoder. allegat. 87. num. 4. Mafcell. in prax. por. 5. Glef. Sufpicio. num. 8. Gallup. in prax. por. 1. cap. 4. Faraf. de Regia Reipubl. tom. 1. par. 1. lib. 5. di3. 12. n. 214. Cavalan. optimè, & omnium fuccinctius, *dec. Fvria. 28. p. 2. octuagenas quatuor indicans causas, quas refcribit Novar. in frag. 15. colle3. 6. n. 46. de Iufpic. offic.***

104. Ille tamen quotquot fuit, ad duo principia principalia reducuntur, ex quibus cetera pullulant, ad AMOREM, scilicet, & ODIUM, ut optime notat Dom. Confil. Scipio Theodor. alleg. 87. n. 4 quem laudat Gallup. cit. loca.

105 Sub primo complectuntur, nempe proprium
interesse causa enim est suspicionis, in quo nemo
potest

- potest esse iudex 3 ad text. in *Lancia*, Cod. dequis in sua causa iudicat, l. qui iurisdictionem, §. de iurisd. ann. Judic. quos text. exornant *Pro. decif. 23. Hypoth. fol. 405. Reg. Cypre. Latr. decif. 87. de Xato ad cap. R. Sardin. lib. 1. tit. 1. de Parlamen. cap. 1. n. 39. & prò regula statuunt Socini. *repl. 253. Felin. in cap. cum venissent in fin. de iur. die. Christin. decif. Belgici 52. vol. 2. etiam par- te confertentio, Cypre decif. 124. num. 1. vbi non opponente, Duc. in cap. non venisset, num. 45. de Judic. Gallup. in *prax. S.C. par. 1. cap. 4. num. 4.* quibus contradicit Jafon. doctrina in *l. pater furio- so, §. de his qui sunt sui, vel alien. iur.* quod licen- tia lata in causa propria subsistat, si de ejus in- validitate non opponatur, quia de re *Pro. decif. 222.* cum nemo sibi ipsi imperare, vel prohibere valeat, *Sard. decif. 50. num. 8. & rem suam occupare no- mini licet, l. si quis in tantum, C. unde vi, l. i. Ju- lian. §. de Jul. Farinac. late in tract. de furt. q. 175. à par. 1. ad par. 14. & pactum quod possit pro- pria autoritate capere, an sit validum, & possit pra- dicari, indicat, post alios, *Reg. Sanfelice. in praxi Judic. fol. 87. num. 35.* Legatarius nequit sub po- na legati amissionis legem capere, l. non dubia, C. de legatis, Tuse. concil. 1. 51. lit. L. *Meusch. de ad- ditione possessione, remed. 2. Diaz regul. 409. Cler. §. testamentum, q. 68.* Creditori propria autori- tate pecuniam sibi debitam exigere haud licet, l. extat, §. quod met. causa, l. exherediterem, §. ad l. Jul. de vi priuata, Gabriel concil. 1. ex num. 38. de acquir. posses. *Meusch. de recuper. posses. remed. 5. & late Novar. add. grav. 17. & quæst. forens. to. 2. q. 75.* ubi illum extricat articulum, si proprietarius, finito usufructu, in possessionem ipsius pro- pria autoritate se ponere possit.***
- 107 Baro non potest propria autoritate percipere adiutoria à Vassallis, sed debet agere coram Su- periore, *Affl. decif. 36. Gramm. decif. 88. Ausi mens ad Cypre. decif. 137. num. 2. quem laudet No- var. de gravamin. Vassall. tom. 2. grav. 17. num. 2. Montan. in tract. de Regalibus, §. extraordinaria collatio ad felicissimum, &c. num. 5. in fin. pag. 121. Dams. ad *Gramm. dec. 88. ex num. 34.* Verùm pro introitusibus Baronibus valet sibi met judica- re, subditos in vinculis coniciendo absq. citatione, *Bal. in l. 1. num. 31. C. unde vi, Ausi mens ad Cypre. decif. 124. num. 1. in nov. Novar. add. tra. 3. to. 2. gravam. 117. & feryari indistinctè in Catha- lonia, scribit Ripoll. *iur. resal. cap. 2. de suspic. ann. Judic. n. 179.***
- 108 Delinquens insuper in Terra Baronis contra ipsum Baronem ab eo, & ejus Capitaneo mulctari non potest, sed solum detineri, & ad superiorem remitti, notat *Confil. Carleval disp. iur. lib. 1. tit. 1. disp. 219. quæst. 7. fol. 1. num. 785. & 787.* allegans post alios *Ausi mens ad Cypre. cit. decif. 124. Tasson de aut. vers. 3. obser. 4. num. 37. Capibanc. de Baron. prag. 16. ex num. 76. Cancr. var. resal. par. 3. cap. 13. num. 197. Amend. ad French. decif. 274. num. 1. & extricat *Reg. Sanfel. decif. 63. lib. 1. & decif. 244. tom. 2. Quidè in delictis no- toriis, ut puta in iniuria illata jux exercenti, Gra- tion. *discept. forens. tom. 2. cap. 284. Segura in di- rectior. Judic. Ecclesiast. 2. par. cap. 6. num. 2. Petr. Greg. lib. 2. de Repub. cap. 6. num. 20. Decian. tra. 3. crimi. lib. 4. cap. 42. Farinac. in prag. q. 17. num. 11.***

45. *Cobell. resal. crim. cap. 128. num. 1. Carleval. add. loco num. 798. Tbor. in compend. decif. Cor. Archiepisc. Neapoton. 2. verbo, Salsicis. Executores*
- 110 quando ipsi possint exequi pro eorum salario, extricavimus in *Ritu 42. n. 2. tom. 1.*
- 111 Hinc Princeps in causa propria quamvis Ju- dex esse possit, nemini in Civili, sed in Criminali etiam, *Salicet. & ceteri in d. l. unie. Abb. & Fe- lin. in cap. cum venissent, de Judic. honestas, & consilium faceret, alteri delegando, Adert. *l. mandat. in tra. de Princip. q. 108. Barrell. ad Bellug. in Specul. Princ. rub. 44. Curad. in templ. Judic. lib. 1. cap. 1. de Imperatore, vers. Judicant in causa propria, Mart. add. tit. de rasis. quidè in feudali- bus, Arduon. in *sum. cap. 138. l. item. in cap. Im- perialem, §. pratoris §. inter duos, n. 84. de prohib. feud. alien. per Federic.***
- 112 Episcopus verbò an valeat cognoscere causam suæ Ecclesie, inquit *Jos. Bar. Bellef. disquisit. Chris. par. 1. de exempt. cleric. à statum. secul. §. 1. et n. 34.*
- 113 Juxta propterea recusatut Judex Gubernator alicujus loci pii in causa ejusdem loci, pro quo, nec testimonium fure potest, *Farinac. de testif. 60. num. 263. & 264. autoritate Cappa. in cod. tra. regul. 79. vers. Accusamus, addo Innoc. in c. l. & A. de re Judic. & Bald. in *mergaris. in ver- bo, Testis repellitur à testimonio.**
- 114 Hi namq. Gubernatores Ecclesiarum vocan- tur à Jure (ECONOMI) *l. i. h. omnes 15. C. de Sa- crof. Eccles. ibi, Nullo Accusamus, cui res Ecclesi- astica gubernanda mandat. & Economi autem vocatur defensor Ecclesie, l. omnes, §. pratorè. C. de Episc. & Cler. ibi, Non alius quam Ecclesia propriis defensor, seu quis Accusamus appellent, & in §. seq. incipit, In hac autem, hæc notantur verba, seu ceteri Economi, aut Ecclesia defensor, essent itaq. Gubernatores, Judices, & d.*
- 115 seniores, quia immet Gubernatores, Tutores sunt, & Curatores locorum, qui sunt sub eorum gubernio; ad text. in *elem. quis con. ingit, §. ut autem, vers. illi etiam, de relig. domi, ibi, Illi etiam, quibus d. forum locorum gubernatio, seu administratio committitur ad instar curatorum, & Curatorum, &c. sequitur hoc ibi. *Fital. num. 65. & Imol. col. 1. num. 7. Paul. de Cysr. in l. orphanotrophos, C. de Sacrosan. Eccles. Bul. conf. 167. factum super quo, per totum, significat in fin. vers. id Hospitalis, lib. 4. Roman. conf. 339. num. 3. vers. ut refragatur, ubi Apostoll. in vers. temperamus, dat concordantes, optimè Abb. conf. 104. in fin. vers. Venio ad tertium, lib. 1. Socini. conf. 181. vbi n. 1. & conf. 213. n. 2. lib. 2. & Grat. *discept. forens. tom. 3. cap. 52. n. 16.***
- Tutor autem in causa pupilli citi suspectus, quia negotia illius dicuntur propria, ut idem *Gratian. tom. 2. discept. cap. 214. num. 4.* Immo posse recusa- ri, etiam in lite tempore illius gubernii mota, vel agitata, quia deinde, expleto gubernio, foret tractanda, superioribus debitis, respondi, si tunc S.C. determinatione in suspicione allata pro parte illi Principis Melphie, in personam DD. Consu- liariorum Thome de Aquino, & Jo. Baptiste Mus- settola, cum Venerabili Ecclesie Sanctæ Mariæ Rectuli hujus Civitatis, sub die 20. Septembris 1651. referente D. Confil. Jo. Baptista Jojano.

- 116 Litigans insuper eum aliqua Univerſitate juſte recuſat Judicem Civem illius, & determinavit S. C. referente Dom. Conſil. *Aloſio Gamboa*, ſub die 2. Februarii 1653. in perſonam Domini Conſiliiarii Joannis Mariz Campuna, inſtanſibus Comite Franciſco Ferdinando, & Ignatio Gaſſio, in cauſa cum Civitate Lucenſi, cujus erat Civis dictus Joannes Maria, qui erat etiam cognatus carnalis Philippi Siliceo, unius ex Electis dictæ Civitatis, penes *Secretarium*.
- 117 Judex ſubditus Adverſarij removetur, etiam ſi ſit ſolus ſuffraganeus, *Auſtr. de recuſat. num. 13.*
- 118 14. & 22. vel etiam ſi adverſarius ſit Vaſſallus Judicis, ut idem tradit *num. 20. Reg. Galeat. lib. 1. contr. 39. num. 17. & 18. & contr. 60. num. 63.* hinc eſt Coll. Conſ. manavit decretum ſub die 20. Novemb. 1648. *Quod non interveniat Ill. Marchio S. Sebaſtiani Reg. Antonius Caracoli in taxatione quantitatis debita per prædictam Univerſitatem pro Regio ſervitio, teſte Reg. Jo. Franc. Sanſelicio in incrementis ad præſ. judic. ad ſed. 40. num. 11. pag. mibi 269.*
- 119 Suſpicionem præterea obſtare Judici habenti litem coram illo officiali, cum quo quis litigat, ſpecificum tradit, tribus claſſibus S. C. junctis, *Nebat. in præſ. 15. coll. 6. ſub num. 44. verſ. Necum, de ſuſpic. official. id. ſuſtinet Auſtr. de recuſat. art. 9. in 33. cauſ. Rebuff. ed. tit. de recuſat. art. 9. num. 34. Reg. Cap. Latr. decif. 85. ſubſectens Hoſtienſ. in ſumma. tit. de recuſ. Jud. deleg. num. 3. vocare tales Judices transactiones, hoc eſt, quod inter ipſos jam ſit taxatum, & conventum, quæſit unus in cauſa alterius ſit judicatorius, quali inter ſe dicant, *bona me la fai, ch. bona te la faccio, Reg. Sanſelicio. decif. 81. num. 4. Maynard. decif. Tholof. 89. part. 1. Chriſti. decif. Cur. Belgic. 149. volum. 2. Jo. Baptiſta Spada conſ. 197. num. 5. lib. 2.**
- Etiam ſi ſis ſis ejus generi, ut deciuſum fuit S. C. ſub die 12. Aprilis 1660. referente Dom. Conſiliiario Antonio Capiblanco, in ſuſpicionem allegata per Principem Hyeraſij, in perſonam Dom. Conſiliiarii Houſſey de Palma in cauſa cum D. Conſiliiario D. Antonio Navarette, Marchione Lateranienſi, Viro omni virtutum genere ornatiffimo, ex quo idem D. Antonius erat Commiſſarius cauſæ inter Ducem Montis Negri generum dicti Conſiliiarii de Palma, contra heredes D. Caroli Caracoli de Sancto Etiano: Ideoque cum tractaretur cauſa in S. C. inter Marchionem Caltriveteris, & Lucretiam de Summa, ſuit remotus ab ea ut ſuſpectus D. Conſil. Ofreſcius, quia ejus gener contractum emptioſis annuorum introituum fecerat cum dicto Marchione, teſte *Tbor. par. 3. compend. ſed. 3. verbo, Suſpicio Judicis in milites, pag. 309.* nam etiam cauſa, in qua quis habet intereſſe lecuſaderium, vel in conſequenti poceſt dici cauſa propria ipſius, ex *Gloſ. in l. omniſum, verbo, in re propria, C. de reſcrib. R. Cap. 1. Latr. dec. 12. num. 9.*
- 120 Hinc eſt, ut ſi Judex tamquam privatus haberet aliam cauſam, in qua idem juris articulus eſt ſit decidendus, de quo coram ipſo ageretur, quantum cauſæ eſſent non tantum ſeparate, ſed omnino diverſe, adhuc poſſit removeri, ut ſuſpectus, à ſerendo judicio, quod præſumatur, ita illum in ea re prolatum ſententiam, proit in ſua cauſa proferendam fore, exoptaret, ut decidatur in cap.

- cauſam qua, il 2. de judic. quod tanquam mirabile notavit *Gloſ. ibid.* dum inquit, *Et ita videtur,*
- 121 quod Judex, qui habet conſimilem cauſam cauſa ſibi commiſſa poſſit recuſari, quod eſt mirabile, ut ex eo naſcatur ſuſpicio, quam *Gloſ. communiter*, ibi DD. lequuntur, ut tradit *Merenda par. 7. rub. & quandoque appellatur, ubi 2. principali, num. 46.* adebuit arbitrio Judicis relinquendum, quænam in hac materia dicatur cauſa conſimilis, docent *Innocent. Hoſtienſ. Jo. Andr. Abb. & alii, in d. cap. cauſam, & Auſt. de Burrio relatus per Abb. ibid. num. 2.* qui indicat, tunc dici cauſam ſimilem, quando ex decifione unius cauſæ, concluditur ad decifionem alterius. Nec obſtat, ait, *num. 3.* quod Judex alterius cauſa poſſit diverſimode decurrere nec teneatur loqui alterius cauſæ Judicium, *non ſatur inquit, quod Judex non morietur ex ſententia ipſius, ſed nihilominus ſi reddat ſuſpectum in judicando, quia affectionem habet ad aliam partem, quam putat equam, & ideo removeri debet.* Quod adeo verum eſt, ut etiam ſi Judex ut Advocatus defenderet aliam cauſam, in qua idem juris articulus eſſet determinandus, adhuc recuſari poſſit, tamquam ſuſpectus, ut deciuſum in cauſa ſuſpicionis in perſonam Reg. Conſil. Vincentij Maſſilli, teſtatur Dom. Praſ. de Franch. decif. 87. in fine, quibus ſecus eſſet, ſi cauſa, in qua patrocinium præſtitit terminata fuiſſet, quia præſumitur ceſſare affectionem, cum poſſit ſententiam mutare, ut reſert idem *Praſ. de Franch. ibid. num. 18. & D. Conſil. Theod. alleg. 87.*
- 122 In hoc vero ſuſpicionis capite cautè, maximeque cum circumſpectione (proit, & in aliis, procedendum eſſe monemus; unde cum ex parte Ducis Alexani fuiſſet recuſatus Reg. tunc Conſil. D. Franciſcus Antonius Muſtella, in cauſa cum D. Anna Guarino, & D. Antonio Mirobello conſugibus, uti compater prædicti D. Miroballi, ſuit donec recuſatus D. Conſ. D. Blaſius de Boliaga, unus ex Judicibus in cauſa reſolutionis, ut colore, quod præſatus Dom. Conſiliiarius Boliaga habebat litigium ſuper revocatione cujuſdam donationis coram Domino Conſiliiario Miroballo, propterea D. Boliaga non poſſe eſſe Judicem in cauſa, in qua ſui Judicis verſabatur intereſſe, dicebat Dux, & decreto S. C. junctis duabus auſis, referente Dom. tunc Conſil. tunc digniſſimo Fiſci Patrono in ſupremo Italiani Senatu *D. D. Andrea de la Torre*, (Viro omni eruditione reſerentiſſimo, atque eximiarum virtutum prerogativa conſpicuo, quod eam ſupremam dignitatem brevi decem perveritum ſpero, quam diu meruit) proviſum fuit, *Quod recuſatur caput ſuſpicionis, ſub die 12. Auguſti 1655. penes Secret.*
- 123 Conſanguinitas inſuper, propter præſumptam affectionem ad res conſanguinci, Judicem ſuſpectum reddit, *argu. text. in l. humanitati, C. de excuſat. inter. cap. abſenti, 2. quod 8. Franc. Marc. decif. 723. num. 3. part. 1. Fontanell. decif. Cathali. 11. num. 4. ſed. 1. Milan. decif. 16. lib. 1. Maſſilli. decif. 26. par. 1. Graſſ. excipit. 24. num. 45. Farinac. in fragm. par. 2. à num. 83.*
- Etiam ſi Judex ſit Advocati litem, & cauſam patrocinantus, conjunctus, *ſed. Argew. 226. tom. 2. & decif. 414. num. 3. tom. 4. Muto poſt Reg. de Ponte conſ. 14. in præſ. 511. tit. de recuſat. Judic.*

dic. fup. num. 61.) quamvis alii, relati per *Paralelos ad Molin. §. Advocatus, ex nu. 83.* convarium fimpliciter fentiant.) Et in Regno nostro extenditur ufque ad tertium gradum inclusive, tam confanguinitatis, quam affinitatis, refpectu conjunctionis cum Advocato, vigore *Reg. Prag. 23. §. 3. de off. f. J. R. C.* & alterius §. 4. de *num. offic.* contrâ fcripta à *Reg. Revert. in decif. 153.* quod Judici liceret intervenire, in qua ejus uxoris nepos patrocinaretur, *Reg. Revit. in cit. prag. 23. & Reg. de Marimis lib. 2. quotid. refol. cap. 9. nu. 6. & ad Revert. cit. decif. 153.* nam 2. quam fufpicionem allegari à parte, necesse est, quæ nolit Judicis confanguineis, vel affinis Advocati pro Ad. erfario interventum, nam fi fuum præfuit confenfum, vel non contradicere, intervenire, habet prohibetur, ut determinatum fuit in anno 1559. & advcrit *Reg. Tap. decif. S. C. 40. nu. 34.* Removetur Judex, fi filius, vel conjuncti non fint Advocati in ea caufa, fed in alijs caufis, ex gratia huic Civitati elargita in anno 1583. *cap. 3. in privi. & cap. Nonap. pag. 173.* at. *reg. ltrata in prag. 7. de fufp. offic.* hoc hic articulus determinatus fuit in caufa fufpicionis allegatæ à Serio, & Jo. Francifco Brancali in perfonam Dom. Confil. Marcelli Marciani, ex quo D. Jo. Francifcus, deinde d. gniffimus Regens Regis Cancellarius erat Advocatus ordinarius Océavii Serra, quamvis, non in illa caufa, coram ejus patre, fiquidem non aliter fuit in illo themata decifum, quod interveniat, ut cenfet, & refert *Thor. p. 3. comp. decif. §. 73. verbo, Supra Jur. Judex pag. 306.* Sed quod non recipiantur capta, uti propofita extra terminum à *Reg. prag. præfcriptum,* & non manavit decretum prædictum, M. G. V. referentē in S. C. ut idem *Thor. linnit in finis relatore Dom. Confil. Jo. Bapt. Bran lelino,* cum intervenit adiutorum, à sub die 25. Octobris 1628. ut ex actis orig. a. l. bus, penes mag. Secret. S. C. percepti.

Verum, notandum puto, quod fingulariter docet *Reg. de Ponte in conf. 141. num. 1. 2. 2. 2.* quod quando ageretur de caufa conjunctæ peritæ cum Advocato Judicis confanguineo, quæ conjuncta perfona effet nobilis, & magnæ affinitatis, & de ea, tam Advocatus, quam Judex poffent gloriari, tunc fufpicio in ad. ocato extenditur ufque ad decimum gradum, & ultra.

Sic, & Actuarij & clare prohibentur in caufis conjunctorum ufque ad quantum gradum, per *prag. 3. de Actuar. de qua meminit Dom. Præf. Reer. Ante ment ad Cappy. decif. 146. num. 1. in fine.*

- 124 Quod etiam procedere, fi Judex fe conjunctum exiffimet, licet revera non fit, decifum in caufa Ducis Riccio, cūm Duce S. Gemini de familia Urfinorum, in perfonam Præfidentis Urfini, tanquam de memorata familia, tellatur *Reg. Sanfelic. decif. 224. rom. 2.* quem refert *Thor. in fuppl. dec. verb. Sanfelic.*

Sic etiam affinis redditur fufpectus, ex c. *quanti- vis, ubi Glof. verbo Affinitas, de procur. in 6. Vari. me. de test. b. qu. 54. num. 47. Marant. in fpecul. verif. Et quando appellatur, nu. 29. Cappell. Tholef. decif. 47. de Franch. decif. 719. Miam. decif. 16. num. 2. lib. 1. & Dom. Reg. Cappy. Latr. decif. 81. per. 1.ambo affirmantes, Judicis ex caufa affinita-*

tis recufato non licere intervenire in caufa, quamvis caufa fufpicionis, & fic affinitatis, ceffaret ob diffolutionem matrimonij abfque filiis, ceffet etiam confirmatio, insequuntur *Fontanell. dec. 11. num. 26. & dec. 13. lib. 1. Gallupp. in max. S. C. p. 1. cap. 3. nu. 9. & ita effe intelligendum, Reg. Revit. in prag. 1. nu. 9. de fufp. offic. notat Gizeau. ad muer. decif. Cappy. Latr. 81. num. 8.*

Sed an fufpicio locum habeat in fecundo genere affinitatis magna eft DD. altercatos, & vera eft opinio affirmativa, prout fic decifum, junctis omnibus Tribunalibus. refert *Rom. Reg. Revit. in d. prag. 1. nu. 17. ad 24. & noviffimè determinat Gallupp. di. 3. par. 1. cap. 4. nu. 3. de qua decif. meminit *Thor. par. 2. compend. verbo, Sufpicio affinitatis,* & hanc effe indubitatam fententiam, audivi à D. Andrea Marcheio Præfide S. C. in Aula Dom. Confil. Vargas die 11. Augufti 1645.*

- 125 Enarrata reftingimus, quod Judex utriusque parti effet in eodem gradu conjunctus, vel affinis, nam non redditur fufpectus, ut poff multos *Reg. Revit. d. prag. 1. nu. 1. num. 12. Reg. de Ponte conf. 30. num. 15. D. Ferdinandi Matthei difquis. legal. forenf. 18. num. etiam 18. Gratian. difcept. forenf. cap. 101. num. 10. Mata fuper prag. tit. de recufat. num. 21. & alii apud Gimb. obfer. 81. 1. Præf. de regum. refol. 16. 1. port. 1. lib. 5. difp. 2. sub num. 2. 4. Off. Scaulic. conf. 85. num. 39. Thor. fuppl. decif. verb. Judex, & refert Sanfelic. dec. 83. num. 22.*

- 126 Quod non procedere credimus, fi Judex magis amaret unam, quam aliam partem; *Glof. & DD. in cap. poffremo, de appellat. Dec. in l. qui jurtiffic. lioni, nu. 17. verf. Et dato quod fic, §. de jur. fult. omni. Judic. Rinn. d. cap. 2. nu. 173. Pinnac. in fragm. num. 884. & fic decifum in S. C. tradit *Reg. Sanfelic. cit. decif. 83. num. 22.* quem laudat *Thor. in fuppl. decif. verb. Judex recufari, Alenot. de arbitri. Judic. conf. 152. num. 8. lib. 2. Gallupp. d. cap. 4. nu. 30.**

Hinc D. Benedictus Emanuel, D. Andr. Muscava, & D. Stephanus Longobardo, Advocati ingner, in allegatione reftcripta à *Barenio poff tra. 7. de off. trib. inimicitia, pag. 265.* fcripferē, Spoet. de Agliata Judici primarum appellat. omni Civitat. Panormi non licere intervenire, uti confanguineo D. Francifco de Septimo, in caufa inter ipfam vertente, & Monasterium Sanctæ Caræ, ex perfonis fororum Stephanæ, & Clara de Vignoti millis monialium in eodem gradu confanguinitatis dicto Jud. ci conjunctorum, ceffante eadem qualitate affectionis in Monasterio, & idem *Baron. pag. 268. vt. & pag. 269.* contrarias allegationes etiam adducit.

- 127 Viros etiam duarum fororum confobrinarum inter fe affines effe, & juffam militare reculationem caufant, decifum tradit *Reg. Sanfelic. decif. 254. nu. 1. par. 2. Phab. dec. 66. nu. 15.* quos laudat *Martini Gimb. obfer. 68. nu. 19.* quibus repugnare videtur *tex. in cap. quod fuper his, de confang. & affin. & que fcribunt *Fin. decif. 400. num. 12. & Reppol. cit. cap. 2. nu. 263.**

- 128 Sed an Judex regulari poffit in caufa Ecclefie, cujus Thefaurarius fit Rector confanguineus effe Judicis, quamvis in ea lite de proprio interefte pon agatur, fed officij ratione. Affirmativè fcribit

Girba mem. abf. ru. 68. ex Aufi. de recusat. n. 8. Intriel. lib. 3. fmg. 80. num. 61. At negativè fervari in Cathalunia testatur Pontanell. decif. 15. n. 19. lib. 1. & ante ipsum decifionem compilavit Reg. Kovit. 80. quem laudat Thbr. par. 3. compend. decif. 3. a. verbo. Concerunt; & firmavit Apicell. in tit. de fufpicio. official. num. 79. & 90. verf. quod fi Juxta efl, inquitur Reg. de Marinis lib. 2. quodid. refol. cap. 114. num. 3. & 4. & ad Reverf. decif. 153. n. 3. id quod Jo. Chriftophor. Snelvet centur. 1. conf. 23. non procedere libi credit, fi non agatur de materia pecuniaria, fed de præminentia tantum, decifumq; pro Præfato fubfocij. Verùm noflrum S.C. in causa remiffionis Clerici Fabrij Buccerij Cufentini, petite ab Archiepifcopo Cufentini ad ejus Curiam Archiepifcopalem, decrevit, quod Confiliarius Picecolli non interveniat, uti confanguineus Archiepifcopi, fub die 7. Aprilis 1631. penes eundem Secretarium. Et à Vicariis Generalis Canonici recufari poffit, fi coram eo agatur de causa Capituli, affirmativè tradit Ripoll. jur. refol. cap. 2. de recusat. num. judic. num. 2.

Hifque concinit notabilis decifio R. de Pente 30. quod his inter aliquos de præcedentia, ratione majoris, vel minoris dignitatis in officio, præbeat jufam causam, fe ad invicem recufandi in alijs causis, quem inquitur Thbr. par. 1. comp. decif. verbo. Sufpectus Juxta in recufari, Reg. Kovit. in pragm. 1. fub n. 21. de fufpicio. offi. & Jud. Franc. Mar. Frat. lib. 3. difcept. forens. cap. 52. n. 15. & 16. & in fmo Nicandro n. 32.

729 Hinc prolata fententia à Collaterali Confilio fub die 29. Januarij 1629. referente Dom. Regente Carolo de Tapa Marchione Belmontis, cum interventu D.D. Præfidentium R.G. Didaci de Salinas, & Pompei Battaglini adjutorum, qua fuit provifum, Quod, vifi literis S.æ Catholice Majeftatis, datis fub diebus 27. Junij 1627. & 22. Decembr. ejufdem anni, quod Reg. Confiliario Alphonsio de Vargas reftitatur locus, in quo fedebat in S. C. æque contra ipsum promulgaretur fententia vifitationis, ita quod prædictus Regius Confiliarius præcedat, tam in felendo in S.C. quam in omnibus alijs locis, & adibus omnes alios Regios Confiliarios, creatos poff. dicem 2. Octobris 1610. in quofite per S.C. M. diftus in Regium Confiliarium penes Lombardum. D. ducis Valera fententia non acquievit, unde prædictus Alphonsius Vargas Dux Cagnani illum allegavit fufpectum in omnibus ejus causis, & fub die 18. Mai referente Dom. tunc Confiliario Regente Antonio Miroballo, cum interventu D. Reg. D. Benedicij Trelles Marchionis Toralve, tunc fimiliter Regij Confiliarij, & Decm. Confil. Jo. Baptista Jovini adjutorum, & S.C. manavit decretum: Quod Map. & Circumfpect. Reg. Conf. Didacus Varela Præfident S. C. non interveniat in caufis Ill. Ducis Cagnani, nec itam in delegando, & eodem modo, nec etiam interveniat Ill. Dux Cagnani in caufis dicti Map. & Circumfpect. Conf. Varela, penes de Mercati Succ.

730 Minimè verò licere tutori recufare Judicem, qui efl fuis inimicus, nē in judicando interveniat in causa fuis pupilli, fcriptit Reg. de Marinis add. cap. 114. meminitque in memor. obferv. 153. n. 3. ad Reg. Reverf. cum nullum in ea interceffe tu-

toris confideretur, fed utile, & damnum fit pupilli.

131 Sed in causa propria dicebam, non poffe intervenire Regium tunc Confiliarium nunc Præfidentem R.C. D. Jo. Baptista Amendola, in caufis Dom. D. Vincentij Petra Patris mei, eo quod multis annis, uti tutor D. Theresia Petra ejus nepotis litem habuerat, ut ex voluminolo processu, in banca nunc Vincentij Capellis, & quia affectuave velle intervenire coactus fuit, formiter facto de- pofito, fufpicionem proponere, & facta relatione

132 in S.C. à Domino Confil. Aloyfio Giamboa, & cum ed votantibus D.D. Andrea Marchefio S.C. Præfide, & R.R. Confiliaris Alphonsio Vargas Duce Cagnani Aula Decano, Jo. Baptista Jovino, & Thoma de Aquino adjuncto, fub die 11. Augufti 1645. fuit decretum, Quod non interveniat, penes eundem Secret. me adhuc puero exiftente, in propria causa patrocinante, & in contrarium D. D. Carolo Calà inter Advocatos tunc Principe, nunc Duce Diani, & R. C. Præfidentem, & Petro Caravita, deinde Regio Confiliario.

133 Negari enim minimè poffet, quod Juxta cum tutore inimicifia, & odium contrahit, videns, quod ob ejus obftacula optatum finem confequi non valeat; Et indubitat efl, quod inimicus pupilli, inimicus fit tutoris, Conf. conf. 46. lib. 1. Reg. Galent. lib. 1. contraverf. 60. num. 22. & cum eo litigium habens, litigare videtur cum tutore, cum tutor idem fit, quod Dominus, qui fundum f. tutor, ff. pro empto, & negotium pupilli tutoris dicatur f. si pupilli, item quæritur. ff. de negot. vel. Decian. lib. 5. refp. 20. in princ. Reg. Galent. add. loco, num. 9. & procurator pupilli, dicitur procurator ipfius tutoris, Conf. fress. num. conf. 16. lib. 1.

134 Cognatio etiam fpiritualis jufte diducatur causa recufationis, non foim in causa illius, cuius Juxta efl compater, fed, & in aliorum caufis, in quibus cognationem fpiritualtem contrahi, flatutum fuerit per S.C. Trid. fef. 32. cap. 2. Marchefio. de commiffion. utriusque figuræ, 2. par. cap. 5. num. 33. Mynard. decif. 39. par. 1. Ricc. collect. decif. 445. Aldobrandin. Conf. 35. Avendani. de con- quænt. mand. par. 4. cap. 23. num. 7. verf. Item non foim, & Pontanell. decif. Carbal. 15. n. 22. Chriftin. decif. Belg. 149. num. 5. lib. 3. tit. 1. de judic. vol. 2. Ripoll. varior. jur. refol. cap. 2. de fufpicio. num. judic. num. 236. & fic registratur habemus in prag. 15. cap. 17. de fufpicio. offi. Thbr. par. 2. compend. decif. verbo. compater, inquit, an poffit efl Juxta fufpiciendus fui compateris fimiliter Judicis, adque parte tamen adverfa opponente, decifum notat Rebeda decif. 20. par. 1. Ripoll. mixt. cit. loco num. 31.

135 Quod procedit, ut non foim reddatur fufpectus in causa ab eo baptizati, fed etiam patria baptizati, fic decifum refert in Collat. Conf. Reg. Sanfel. dec. 33. num. 21. par. 1. quem refert Reg. de Maria. ad Reverf. dec. 459. fub n. 1. & determinatum fimiliter recendit Fournell. decif. 15. n. 24. proit cognationem fpiritualtem fcum patre reddere fufpectum Judicem in causa filij judicavit Coll. Conf. teffe eodem Reg. Sanfel. in prag. judic. fef. 22. fub n. 4.

136 Cognatio enim fpiritualis fortior efl, quia carnalis, Bald. in f. si quis pluvium, C. de nuptiis cap.

- cap. qui dormierit, 27. quæst. 2. Imò secundum Glos. in cap. Piflicem 30. qu. 3. pius est diligendus pa-*
- 137 *ter spiritus, quam carnalis, & non minus pun-*
itur, qui spirituale, quam qui carnalem patrem
occidit, Barbat. in l. 2. ff. de verb. signif. Sic ficuti
- 138 *instrumentum via Ritus à filio contra patrem*
liquidari non potest, French, dec. 162. ita nec po-
test liquidari contra patrem spirituale, ut con-
cludit Reg. Donat. Aut. de Maritagio. res. lib. 1.
cap. 190. nu. 5. post Tiracull. in rep. l. si unquam
verf. susceperit liberis, num. 28. de revocand. donat.
Pater spiritualis tenetur alimenta prestare filio
spirituali, Surd. tract. de aliment. tit. 1. qu. 1. nu.
3. de Marin. d. cap. 190. nu. 9.
- Sic unus non potest esse testis per alio, Bald. in*
l. 1. Cod. de accusat. & in l. parentes, Cod. de te-
stib. in l. 1.
- 139 *Sic deficientibus agnatis, & cognatis, jus quere-*
landi competit per homicid. commissio in per-
sonam filii spiritualis, & est contra, Bald. in l. 1.
num. 36. C. qui accusat. non poss. Clar. in præf.
quæst. 14. verf. Quarto, an compater, Cotta memor.
verbo commater, Caruv. in Rit. 385. num. 3. De-
oian. tract. crimin. par. 1. lib. 1. cap. 7. num. 11.
quæ refert Paschal. de patria potestate, par. 2. cap.
1. num. 98. quidquid in contrarium dicant Plas-
in pith. delict. cap. 45. num. 12. Boer. decif. 233.
num. 4.
- 140 *Sed an recusat Judex in causa sui confessorij*
inquit plene Thorus admittens, posse interveni-
re, par. 1. comp. decif. verbo suspicio à mulier
Novar. in prag. 14. collect. 4. de suspic. offic. quibus
contradicere videtur Fentauell. decif. Cathalon. 15.
nu. 23. par. 1.
- 141 *An verò compater mariti intervenire possit in*
causa uxoris, in vicem pugnantem invenio Regij
Collat. & Sacri Consilij judicatura.
- 142 *Etenim in causa Marchionissæ Montegani,*
cum D. Hieronimo Casanati, qui suspectum al-
legavit Dominum Regentem D. ducem Barnar-
dum Zuia, Præsidentem S. R. C. ex quo ejus
uxor erat commater dictæ Marchionissæ, & susce-
perat ex Sacro fonte ejus filium, sub die 15. Mar-
tij 1654. referent. Dom. Reg. D. Benedicto Tralles
Marchione Torralvi, in Coll. Conf. decretum fuit
quod in causa prædicta interveniat, suffragia præ-
stantibus D. D. Regentibus Capycio Laino, So-
to, Burgos, & Martinez, penes Januarii de
Amico a mandatis Scribam.
- Et cum Ill. D. Philibertus de Aragonia, ejus-*
que uxor, Duces Alexari, in causa cum D. Ana-
na Cuatini uxore D. R. D. Antonij Miroballi,
recitassent Dominum Regentem, tunc Regium
Consiliarium Franciscum Antouium Mufcettula
(doctissimi, & integerrimi Dom. D. Michaelis, Ju-
dici Mag. Cur. Vic. optimum Patrem,) uti com-
patrem d. d. uxorem conjugum, offensâ supplicatio-
ne eidem D. Mufcettula, replicavit, se esse com-
patrem D. Miroballi, & non D. Annæ, & pro-
posita formidit suspitione, sub die 16. Septemb.
1655. referente Domino Consiliario D. Antonio
Navarretta, fuit provifum, quod capita suspicio-
num relictantur, penes Secret. S. C. cujus scitum
memor est, non explicando tamen cognomina,
Reg. de Marini ad Reverter. decif. 457. in ff. verf.
Secundo de anno. Cognatio namque spiritualis

egredi non potest personas contentas, & explicatas, in cit. prag. 15. §. 17. & in S. C. Trid. in cit. fyst. 24. cap. 2. de reform. quod cognatio spiritualis contrahatur inter baptizatum, & baptizantem, ac patrem, & matrem baptizati, & proinde exclusiva videtur persona viri tenentis, & est contra, quam doctrinam, & dispositionem sic omnes intelligere testatur Sanchez de matrim. lib. 7. disp. 54. nu. 11. subiectus alios DD. & movum Pij V. sic explicantis. Sed his obstant, quæ notavimus nos nu. 135. & scripsit Thor. in Suppl. cap. decifio verbo, Suspicio fol. 623. ob amorem, & unitatem, quam habet uxor, & filius, cum viro, & patre, qui una eademque fuit persona, §. atque, ubi Bar. num. 1. in l. 1. de judic. tutel. idem Bart. in l. si quis duobus num. 2. Cod. de impuberib. & alius subfist. & vir, & uxor sint duo, in carne una Genf. 2. cap. lex, 28. quæst. 2. Itait Abb. in cap. Martinus, num. 6. de cognat. spirit. dixerit compaternitatem contrahi per virum extendi ad ejus uxorem jam cognitam, Unde orta controversia inter D. Josephum Carrasæ filium naturalem Ill. Ducis Mataluni, cum Ill. D. Antonia Caracciola Ducissâ matre, & curatrice Ill. moderni Ducis, super solutione legati facti per Duces patrem seniore in beneficium dicti D. Josephi, introducta causa in S. C. in aula D. Conf. Jovini, fuit ipse allegatus suspectus, ex quo tam præfatus Dux mortuus, quam dicta Ducissa ejus uxor curatrix ejus filij cognationem spiritualem contraxerat cum dicto D. Jovino, filiam alius de bastimo suscipiendo, & quævis replicaretur inter modernum Duces, cum quo his agitabatur uti hæredæ ducis patris, & Dominum Jovinum, nullam spiritualem cognationem contractam esse sed inter Duces, & Ducissam, nec de cognatione cum ipsa Ducissa contracta esse habendam rationem, quia ipsa curatrix in judicio vocata fuit tamén per S. C. in anno 1662. fuit provifum, quod non interveniat. Et huic sententia me subscribo, & decisiones adductæ fuerunt prolata ob lapsum termini ad proponendam suspitionem præfixi in fapida cit. prag. 15. §. 6. de suspic. offic. ut propterea in suspitione Reg. Mufcettula per S. C. non aliter fuit provifum, quod interveniat, sed quod recipiantur capita.

143 *Cumque sancta inter conjunctos vendicent quoque locum in amicis, Carol de Grassis de effe. Amic. num. 84. Surd. de aliment. tit. 6. q. 21. num. 4. Joseph Ludov. decif. Lnc. 110. num. 12. ex Bar. in l. alimenta, §. 1. ff. de aliment. legat. Jaf. in l. exigendi, num. 4. & 8. de procur. Hypol. singul. 351. Aleus. de fidejess. par. 2. princ. fol. 7. cap. 22. num. 23. Caruv. in Rit. 160. nu. 9. Praef. Merlin. controu. fortif. cont. 2. cap. 17. n. 12. Ricc. in prag. Eccles. decif. 666. Golin. de Procur. p. 2. cap. 5. nu. 12.*

Quia, Seneca Redarguens quemdam plangentem alium, epist. 103. Quid faceres, inquit si amicum perderes, ex quo præcolum incerta

144 *spei sic plangis. Merito si Judex sit nimis familiaris unius ex partibus, poterit reculari, Bar. in l. scindens, §. 1. & ibi Jaf. num. 7. ff. qui testif. cog. Alex. in l. apertissimi, C. de Judic. Paul. de Cest. in l. liberi, ff. de inoff. testam. Puzpur. conf. 595. num. 77. Ofasc. decif. 15. num. 8. Grat. epif.*

conf. 134. num. 5. lib. 3. Menoch. de arbit. casu 132. num. 3. Reg. de Marin. ad Revert. decis. 458. num. 1. Marant. in spec. p. 6. ad n. 2. princ. num. 28. Reg. Revis. conf. 8. num. 6. Tirag. de pen. temp. conf. 21. num. 5. & conf. num. 2. Rebuff. de recusat. Glof. amic. art. 9. num. 26. Fragos. add. disp. 12. sub num. 214. Larrea decis. 48. num. 3. Caroc. ad leg. recip. cap. 9. n. 179. Marla in compo. Jur. tit. de iurisd. in princ. num. 201. Giurba obfer. 68. num. 20. lib. 1. de Ponte de potest. Prærog. tit. 3. §. 6. num. 1. de Grassi. de except. except. 24. num. 60. Fontanell. decis. Cæbal. 15. num. 3. Rippell. cit. cap. 2. num. 266. Jo. Baptista. Spada conf. 197. num. 15. tom. 3. Girard. Maynard. decis. 82. lib. 1. de Grassi. in add. trac. de eff. amic. num. 63. Reg. Cypre. Latr. decis. 122. num. 10. tom. 2. quod nota ad ornatum Text. in l. lata culpa, §. amicus, ff. de verbo signif. maxime cum in conflictu opinionum communium, liceat ipsi iudici in gratiam amici votum proferre, Rea in antiq. tit. de rescript. decis. 775. aliis 35. Tirag. de nobil. cap. 17. opp. 1. Menoch. de restit. poss. remed. 3. num. 766. & de arbit. Judic. cas. 339. n. 19. Crund. lat. commun. contra commun. in prag. n. 101. & 102. Christin. dec. Belgic. 54. n. 4. vol. 2.

Et in iudice hudente cum parte idem Maynard. decisum apud Curiam Tholosanam refert, decis. 80. lib. 1. cum ludus frequenter iteratus causa sit quod amicitia inter homines ejusdem conditionis tantum incrementi capiant, ut iis alie foruones, firmiores, atque magis constantes vix deprehendantur.

Et de iudice commensali alterius partis, loquuntur Marant. d. cit. 2. princ. num. 38. Gratian. discept. forens. cap. 100. num. 22. & cap. 200. n. 2. Aluta ad prag. Sicil. tit. 4. de recusat. Jud. n. 12. Trivisan. decis. Senat. 64. num. 6. par. 2. proinde de Scriba causæ decisum tradit l'habus a royl. 144. tom. 2. decis. ex eo quod major familiaritas acquiritur in cibo sumendo, quam in colloquio Gleff. in cap. omnes, 28. quæst. 1. hac propterea ratione, sal in convivio apponi consuevit ad denotandam perpetuam amicitiam, Gratian. discept. forens. cap. 217. num. 31. Quæque exten-
345 ditur, si iudex, & pars hospitentur, & comedant simul in accessu pro vizura loci differentiatione, Rebuff. ad Conf. Gall. tom. 3. de recusat. art. 9. Glof. amica, num. 33. & 27. Trivisan. add. loco, potissimum de Jure Regni, Reg. Revis. in prag. 63. num. 2. de offic. S. C. & in prag. 1. num. 63. de suspic. offic. Reg. de Marin. lib. 1. quotid. refut. cap. 190. num. 13. quid si id fecerit necessitate cogente Feb. add. tit. 4. defin. 3. Videtur propterea l'hor. par. 4. verbo suspicio proposita, pag. 308. & notandum, quod cum Princeps Nojæ
346 allegasset suspectum Consiliarium D. Gregorium de Angulo, ex quo ille in accessu scio ad Cassanum, infante Julio Cesare Pallavicino, continuo comedit cum illo, & quamvis in Terra Francaville habitasset in Monasterio, tamen expensis fuerant ad eodem Julio Cesare illi subministratae cum quo etiam comedit, & per S. C. sub die 30. Martij 1627. fuit provifum quod capita non recipiantur penes Secretarium.

At D. Conf. Petrus Antonius Caravita, uti

administrator D. Mariz Caracciolo, cum allegasset suspectum Dominum Consiliarium Varella, in causa cum Domino D. Michaelae Salamanca ob summam necessitudinem cum illo, & facta depositione ab eodem Varella acceptante simili edisse, & dormivisse, per S. C. sub die 22. Septembris 1633. visa depositions, fuit provifum quod non intervenerit penes S. C. Secretarium, relata causa à Domino Consiliario Jo. Baptista Apicella, Patritio Scienle, dignissimo genitore Domini Fabij, qui cum tres supra viginti annos Vicarie Iudex rerum civilium, & criminalium fuisset, etiam laudem assequutus est ut Rex Catholicus D. N. cognita ipsius virute, meritis consiliarij ipsum dignitate exornaverit in qua ita se gerit, ut nihil à gentile suo Bernardino Apicella Consiliario in anno 1475. & Parente optimo degenerare videatur in cuius indecens locum, post annos viginti quatuor ab ejus obitu, quod magis mirandum est idem D. Fabius suffecit.

Unde D. Confil. Alphonfus Vargas allegatus suspectus à Principe Concha, hujus Regni tunc Magno Admirato, in causa venditionis Terre Ascoli, ob nimiam, & notoriam familiaritatem cum Principe Urin, qui fuit ejus fautor, & protector in Curia apud S. Majestatem manavit à S. C. ubique alia probatione, scitum quod non interveniat, sub die 12. Augusti 1630. referente Domino Consiliario Don Gregorio de Angulo.

Et D. Francisco Pappacoda, in causa cum Sigismundo Gundano, dante suspectum D. Consiliarium Varella, eo quod, tempore quo residebat in eia Aula simul cum dicto Sigismundo adivit eodem Consiliarij D. Gregorij de Angulo, illum de causa instruens, & petendo expeditionem, & facta ab eodem Varella depositione, non aliter causam informasse, dum illius meritorum erat ignarus, sed tantum petivisse illius expeditionem, per S. C. sub die 11. mensis Januarij 1635. referente D. Thoma de Francis, cum adjunctis, fuit provifum, quod non interveniat, penes eundem Secretarium.

147 Antonia Sica recusavit Consiliarium Alphonsum Vargas, in causa Gregorij dello Lietto ab ipsa querelati, ex quo in Mentis Guerra illius uxor fuit nutrix, & aliter spatio quatuor annorum ejus filij viventes, qui nimirum à dicto Consiliario amatur, & à dicta nutrice quotidie visitatur: Et per S. C. sub die 22. Martij 1628. referente D. Consiliario D. Flaminio de Ceffano, fuit provifum, quod non interveniat, penes eundem Secretarium.

148 Dixerunt propterea nonnulli DD. magistrum in causa sui discipuli recusari posse, Philipp. Franc. in cap. postremo, vers. 4. de appell. post Specul. tit. de recusat. §. Saperch, vers. Quid nam, iura, compatriotam in causa compatriotæ, si in remotis partibus degant, Abb. in cap. Accedens 2. num. 7. ut sit non contes. Franc. cit. loco, n. 20. vers. 11. & vers. 19. Beret. conf. 138. num. 21. Neque collegam in causa collegæ, inter quos firma admodum, & constant amicitia esse lolet, cui conjunctio Collegij, & publici muneris societas non mediocriter vinculum ad voluntates hominum copulandas, afferat, nec ulla justior, neque gra-
347

viore necessitudinis causa reperiri possit, quam conjunctionis foris, Provincie, vel officii, & propterea pecuniariis sanctio (conformis ordini à nobis memorato supra, num. 75.) à Carolo Galliarum Rege promulgata fuit, quod si afflictores felis prædialis alius concernens non in illa, ubi ille afflictores fuit, in vicina sede prædialis agitari ac judicari debeat, si verò Præfex, vel Senator aliquis Parlamento litigare cogatur non in ipsa classe, cui Senator ille, vel Præfex adjunctus est, sed in alia ejusdem Parlamenti Camera agi, & judicati debeat, *Maynard. decif. 82. & 87. par. 1. Fontanell. decif. 15. num. 1. Matut. disquis. legal. 18. num. 14.* in qua sustinet, Judicem, qui Principia munificentie consuevit esse militarem habitum, posse uti suspectum removeri in causa, licet ejus, per quem fuit ordine imitari insignitus, & habitum susceperit, & àn quis Judex effit possit in causa sui debitoris, negative sentit *Reg. Cypre. Latr. decif. 164. vers. dicebatur, lib. 2. & notat Faber in C. lib. 3. tit. 4. ut quis in sua causa, defin. 9. in add. num. 4. qui in corpore adversus, posse dominum directum esse Judicem in causa sui emphyteuticæ, alim àne agatur de re emphyteuticæ, proit, & creditorem, nihil vetat, esse Judicem in causa sui debitoris, dummodo non agatur de re ad ipsum debitum pertinente, Sed contrarium decifum in causa magni momenti in S. C. vidi, cujus scito fuit remotus Judex creditor in causa debitoris, cum semper creditoris interit locupletem habere debitorem, & qui sit solvendo, *l. nam it, 16. ff. de do. lo.* Sicut etiam Senator judicare non potest in causa sui inquilini, aut coloni, si ejus ipse inquilinus est, *Fab. add. col. defin. 3. in add. n. 3.* restringens in colono nummario, nec dominus in causa famuli cum distinctione, apud de *Laurant. add. l. erit. c. 11. n. 318. & 22. & Apicell. solum in tract. de suspens. n. 790.**

- 749 Sed àn prohibetur Senator jus dicere in causa, quæ de Advocatis, aut procuratoris sui jure tractatur, crederem, militare suspensionem, cum concurrant magna amicitia, & obligationis vinculum, ad tradita à nobis num. 144. & à Jo. Andrea, & Franc. in cap. *legitima, de appell. in 6. Abb. in cap. Accedens, l. 2. num. 8. ut lit. non conseq. quæ nedum aquant, sed superant fraternam affectionem, arg. *verum, in princip. juncta Gloss. ff. pro Socio, l. si in l. qua dicit, col. 13. ff. solut. matrim. l. nemo, §. 1. ff. de hered. insti.* hancquæ sustinere alean *Anspr. de recuf. nu. 13. vers. Sed ubi Advocatus, Farinac. in fragm. crimin. p. 2. n. 858. Monr. Apicell. ad Patris cit. comm. de suspic. Judic. n. 758.**

Tamen *Ant. Faber in add. tit. 4. defin. 1.* contrarium indicat, cum advocacionis, itemquæ procuratoris officium publicum magis sit, quam privatum, & necessarium potius, quam voluntariu, & quævis fermocinari videatur, *Faber num. 2. de Advocatis, & Procuratoribus Judicialibus,* quibus solis apud Senatam postulandi jus est, in num. 3. verò in quolibet Advocato, & Procuratore procedere notat, cum hodie quicquæ Procurator, & Advocatus in aliquo Tribunali proprio se obstringit jurejurando, quod petenti cuilibet, si nulla erit justa excusatio, patrocinium, vel operam suam sit præstipurus, sed, ipsomet *Fabro*

advertente, Senatus ille aliter, atq; aliter pro personarum, causarumque varietatibus hac de se docerere solet; & merito cum probi Senatores integerrimi, bonæ opinionis, & in suprema constituti dignitate non sint removendi ex quibuscvis causis, ad *rex. in l. unic. ff. de offic. præf. & prator. Simanc. de Catholic. insti. tit. 17. num. 15. Iutrigliol. decif. Sicil. 47. num. 47. Alvar. Velasquez in pract. partit. cap. 9. num. 21. Fontanell. decif. 5. n. 8. 16. 3. Gabed. decif. Laf. 20. n. 4. & 7. par. 1. R. Cypre. Latr. add. decif. 164. n. 422. 2. Clarin. in c. 1. b. num. 23.*

- 150 Sed àn Judex possit removeri ex nimia familiaritate cum Advocato partis. Affirmativè multorum DD. autoritate fructus scribit post *Gloss. in c. accusatores, 3. q. 5. quam laudat Reg. de Ponte conf. 141. num. 10. 12. 2. Carolus de Grassis de eff. 1. unicis, num. 298.* Iud. contrarium vx. Dec. in l. 1. Jo. let. ff. de jurisd. omni Judic. Farinac. in *fragm. crim. par. 2. ver. 856.* pluris decifum testatur *Maurit. Apicell. in add. ad Comment. de suspic. Judic. ejus Genitoris, num. 759.* quem refert *Thor. par. 2. compend. decif. verbo, Suspicio in personam judicantis, de Angelis ad Giazar. decif. 66. num. 7. & determinatum fuit sub die 5. Junii 1659. in personam Dom. Consiliani Honorii de Palma, in suspensione allegata à Martino, & Dominico de Biondo, referente Sane D. Consil. Antonio Microbollo, penes Secretarium Sac. Conf. et àm si Advocatus sit Judicis compater, ut notat Apicell. poter in cit. tract. sub n. 128. vers. quid si Advocatus.*

- Et Advocati, qui etiam amici Judicis commo vendunt, sumi venditores dicantur, maxime si debeant pecoris lecti, notavimus in *Res. 2. num. 17. tom. 1. & exclamat Fontanell. decif. Cathol. 15. num. 5. tom. 1.*
- 151 Causa itidem removendi Judicem est patrocinium præstitum in causam qua esset judicaturus, cap. *postremo, de appell. Gloss. in cap. sententia qua, de offic. deleg. l. fin. C. de ussessor. l. prator, ff. de jurisd. omni Judic. Ripol. add. cap. 2. num. 233. de Franch. decif. 87. num. 18. & decif. 222. num. 8. Menoch. de arbit. cuf. 121. Carocum. add. decif. 28. num. 114. par. 2. Cypre. decif. 146. num. 4. Ann. fuz. 3. Reg. Sansele decif. 78. lib. 1. Mori. add. tit. de recufat. cap. 29. cum aliis à nobis adductis in Ritu 11. à num. 7. tom. 1. Fontanell. decif. 8. sub n. 15. lib. 1. ad hoc quod præsum. §. 18. de suspic. official. sancivit, ut nec de partium consensu tacito,*

- 152 vel expresse fieri possit, quod sit in eadem causa Judex, qui Advocatus extitit, & ibi *Reg. Ro. vit. Reg. Galestus respons. Fiscal. 30. num. 7. Præf. Merlin. add. cap. 39. num. 6. Prat. lib. 2. discept. forens. cap. 47. num. 39. & firmant Moreos par. 2. coll. 6. cap. de præf. jurispr. & medic. vers. Item nota quid fuit, Xamar. de offic. Judic. & Advoc. par. 2. q. 4. num. 54. Mastrill. decif. 151. expresse revocens effectum Hyeron. Præf. ad Molina. verbo, Advocatus, num. 116. & 117. Reg. Tap. decif. S. C. 40. Reg. de Maria, lib. 1. quod. respl. c. 5. num. 7. Thor. par. 3. compend. decif. 33. 1. verbo, & Advocatus, & aliorum, quibus visum fuit, nihil expresse, sed, & tacito consensu partium fieri posse, qui in causa fuit advocatus, Judex ex tunc illa ductis ratione, quod quilibet autem standi ad favorem alterius intelligendus sit, parte oppo-*

nente, *l. uniuersa, c. de precibus imper. offeron.* ubi *Bart. & Bal. ac Jof. num. 3. Barbos. num. 12. & reliqui Classici, Duen. regn. l. 86. ad fin. Gratian. discept. 100. num. 5. & 6. Roland. conf. 22. num. 40. tom. 3. Sersa de irrad. profess. dub. 1. num. 7. Thomat. decif. 34. num. 36. Gonzal. cancell. reg. 8. Glos. 9. contra nullis, & atten. num. 147. & glos. 56. num. 50. 100. Menoch. lib. 2. praesumpt. 46. & praesumpt. 73. Ret. Bonon. decif. 15. Sard. conf. 57. num. 2. Medic. decif. 26. num. 1. Glos. dec. 29. num. 12. Rice. collect. 1289. Marta voto 124. n. 3. Giarb. dec. 13. num. 8. & obser. 95. num. 7. R. de Ponte conf. 99. num. 161. vol. 1. quorum obici lepidi quoque occurrit *Prat. num. capit. 47. ex num. 43.**

Cujus nostrae peculiaris functionis dispositionem eam amplexus fuit Senatui Cathaloniz, testibus *Mor. in Curia Montisani Reg. l. 2. tit. de professor. Jurisperitis, & Medicis, num. 14. pag. 38. col. 3. vers. Item nata, cella. 6. Fontanell. dec. ejusdem Senat. 8. num. 18. lib. 1. Jo. Paul. Xam. de offic. Jud. & Advoc. per. 3. c. 5. & num. 35. illam vero non admittit, accedente consensu expresso partis adverte, Regia Audientia Sardienae; ut observat *Confil. D. Joann. de Xara ad capit. seu acta Curiarum Regni Sardiniae; lib. 3. tit. 11. de solar. & dict. c. 52. n. 3.**

153. *Regens propterea Revis. in prag. 1. num. 49. sub eodem tit. de suspic. offic. adverte, acta facta coram illo, tanquam Judice, nullitati esse obnoxia, etiam si nulla fuerit proposita suspicio a parte adversa, quia, ut inquit Reg. Sauf. decif. 80. num. 11. attentata dispositione mem. prag. Advocato resistit potentia ut non possit in eadem causa judicare, & insequantur *Pras. Merlin. lib. 2. controuers. forens. cit. cap. 39. num. 13. Sauf. decif. 195. num. 13. Index Franc. Maria Prat. lib. 3. discept. forens. add. c. 46. ex num. 43. & iterum ad. lib. 3. cap. 47. num. 49. qui inter ceteras nullitates propositas aduersus scitum emanatum est iuncta, destinata ordine Suae Excellentiae de torquendo (nullis datis defensionibus) ex processu informativo U. J. D. Pompilium Galiano Baronem Sancti Mauri, postremam subneffit, in cit. cap. 46. num. 23. versic. Postrema nullitas quia in praefato decreto votum suum praebuit, Dom. Confil. D. Thomas Carusta, qui per perdis in causa extiterat Fisci Advocatus, quaque nullitas fuit admissa, testibus Dom. Reg. de Marinis lib. 2. quotid. resol. cap. 114. num. 18. & D. Judice Prato poss. indicem 3. tom. disceptat. forens.**

Moto propterea Judicio ab Ill. Duce Sermonetæ super solutione legati ducatorum 40. m. contra Principissam Castiglioni, Princeps Petrus Elcims ejus vir, qui formatum habebat interesse ex causa majoratus, allegavit suspicatum Dom. Confil. Miroballum, quia fuit advocatus, & facta ab eodem depositione, quod extitit tantum Advocatus in causa majoratus, per S. C. sub die 8. Febr. 1652. referente Dom. Consiliario Alexho Gambas, fuit provifum, quod non interveniat.

Siquidem removeret necdum illa causa, in qua patrocinium praestitit, sed etiam in alia aenexa, & connexa, vel ab illa dependente, *Abb. in c. possim, de appell. & ibi Philipp. Franc. col. 2. Anfr. de recusat. num. 14. Farinac. in prag. 2. 60.*

num. 176. & seq. Reg. Tar. d. prag. 5. num. 21. Grati. de except. except. 24. num. 86. Gratian. discept. forens. cap. 100. num. 26. Amend. in add. ad decif. Franch. 87. num. 5. Pifcon. in conclus. jur. verbo, Advocatus, Barbos. Epifcop. in collect. ad text. in cit. l. quisquis, Prat. addit. capit. 47. num. 50.

154. Quin quoque, si factio scrupulo fuisset provifum a Collegis, quod interveniret, removeri potest; ut decrevit S. C. in personam D. Conf. Jo. Bapt. Jovini, referente Dom. Conf. Donato Coppola, sub die 1. Febr. 1652. super suspitione allegata a Joanne Baptista Capycio Minutolo, Barone Valentini in causa, quam habebat cum Antonio Silestro Ferraro, & haeredibus Pauli Gerardii, *propter eundem Secret.*

155. Etiam si fuit arbiter, ut diximus eodem in *Rita 11. num. 8. vel Affessor, Ripoll. add. loco, vel Confultor, Farinac. in 2. par. fragm. verbo, Judex, num. 8. 19. ex Glos. in cap. 6. contra unum, verbo, Causam legitimam, in add. de offic. deleg. Prat. add. cap. 47. num. 13. In consulente minutus contractus, de quo insurgit questio eodem in *Rita sub num. 9. Indicavimus, & decifum fuit sub die 23. Februarii 1653. referente Dom. Consiliario D. Ferdinando Mafco, in suspitione allegata pro parte filiorum, & haeredum q. Ill. Principis Carpi in personam Dom. Consilium Erasmi de Ponte Patricii Neapolitani de Sedili Porta Novæ (viri periti, doctrina, & religione. valide conspicui) ex quo consulente capitula matrimonialia, vigore quorum Ill. Principissa Carpino instabat pro restitutione dotium, autestati solutione, ac alimentis. Sed an in consulente militet, quæ de Advocato diximus num. 64. ut quodcumque possit, uti notoria suspicio proponi, & decifum tradit *Prat. ibid. à nobis laudatus, & memor est Pras. Merlinus in sepius indicato cap. 37. lib. 2. culpa quæ est maxima, impetitoris, cit. in cap. 39. & quod intervenire, habd possit, etiam accedente ambarum partium consensu, ut notavimus, num. 152. & effatum Muta in decif. 15. & Novor. in prag. 1. nui 4. de suspic. official. ajets, reculationis causis pluribus deducta, atque rejectis, non licere in personam ejusdem Ju. liciis alias causas proponere, non misist in suspitione ex causa patrocinij, ut decifum tradit Reg. Sauf. decif. mem. dec. 80. num. 13. lib. 1. Cogita, cum Confultor verè Advocatus dici non possit, ad Tex. in l. 1. §. Advocatus, §. de variis, & extror. d. cognit. ubi *Bart. num. 4. hac profert verba, qui ego interveniat, ut aliqui contra hunc fuit inter aliqui, inducendo utramque partem, iste non dicitur Advocatus. Et in terminis Pragm. num. 15. §. 18. statuit Pras. Reg. Cam. Gregor. de Ganovro decif. 11. num. 30. ex quo ratio non hostis, non influit in casu Confultoris, qui secreto, & private procedit, sicuti in casu Advocati, qui publice coram omnibus causam, lingua, & calamo perorat, & occultis, & publicis diversum est judicium, cap. 6. §. ceterum, extra, de cohabit. Cleric. ubi *Glos. verbo, Occultum, Innocentius, num. 2. Abb. num. 5. & 6. Maximè, quod statuti recutationum indicium non fit extenfo de persona ad personam, nec de casu ad casum, etiam quando ex largo significato posset comprehendi, Giarsell. cit. decif. 66. libandus de Bardaci Arago. nupit.*****

nensis in commentario forum fol. 10. de iudiciis, in fine, & post alios Gauer. addu. l. decif. 11. num. 18.)

- 155 Non verò, si causa sit diversa, unde D. Cogfil. Franciscus Roccus cum fuisset Advocatus in uno tantum articulo, in quo dicebatur, an donatio facta per Jo. Franciscum Salernitanum auctoritatem 800. super fructibus Terræ Frilioni D. Ferdinando ejus filio, fuisset taktiva, vel demonstrativa, qui fuit decifus, referens Domino tunc Confiliario Jo. Francisco Marciano, ut in responsis ejusdem Dom. Rocci lib. 1. fuit ex causa prædicta allegatus suspensus in Francisco Salernitano filio dicti D. Ferdinandi, in causa cum D. Carolo, & alijs fratribus de Salernitano hæredibus dicti Joannis Francisci, super nullitate venditionis dictæ Terræ, & sub die 20. Maji 1662. fuit provifum, Quod interveniat ageretur De Conf. Antonio Capiblanco (quem virum tunc nobilissimum, ac morigeratissimum) & missiscentia Regis D. N. pro magis virtutum meritis si amplissimum ordinem eccens relatum, ex animo veneror, sub ipsum enim paginæ hujus impressionem, in supremo Italicæ Senatu Regens renunciatus est; Summo quidem totius hujus Civitatis gestissimè plausu, meique in primis incredibili gratulatione, illi non in uno nomine additissimi, felicissimæque incolomitatæ diuturnitatem semper apprecantis.)

Et orta licet inter Ill. D. Trojanum Spinellum Principem Scales, & D. Josephum ejus fratrem Germanum fuerunt, post multa, patrocinante Domino Alvario Raetano, tunc patrono famigerato, omnes differentie extinctæ instrumentum transactionis celebrato sub die 26. mensis Julij 1649. & facto S. C. convallato, prævia informatione, quod expediebat, in qua præfatus D. Raetanus, uti Advocatus deposuit, & ipsius transactionis vigore Princeps pro omnibus à dicto ejus fratre præfatus eidem solvere promissit duc. 22428. Oblato postmodum in mense Septemb. 1657. à dicto Principe in S. C. ejus statu, demandata causa eidem Confiliario Raetano, inter illius creditores insurrexit D. Joseph Spinellus pro exactione enunciata summa in instrumento. Unde Gubernatores S. D. A.G.P. similiter creditores illum recusaverunt, stante notorietate Advocacionis, examine, & replicatione facta à dicto Confiliario in calce supplicationis, prævia Regia decretione, quod ostendatur, & dicebant, in controversiam hæc deduci posse, hujusmodi causam esse annexam, & à prima dependentem, cum in illa vi transactionis actio tantum fuerat quesita D. Josepho pro summa in ea contenta contra Principem, in hac agi de ejus solutione, & consummatione præcedentis actus inter eadem partes, illud fuisse judicium præparatorium, & acquisitionis actus, in hoc consummari actum solutionis promissæ, ac proinde primum judicium minime dici posse transactione extinctum solutione pendente, ad text. in c. major, §. Sed adhuc queritur, vers. Ex parte ext. de Baptif. cum finis attendatur, non principium in casu requirentis actus consummationem, l. diximus, §. de excusat. tut. si non sunt, §. pervenimus, §. de arv. & arg. leg. & conexorum idem est judicium, Hypothet. fol. ul. 251.

Imò exclamabant nē dūm illam duci dependen-

Tom. II.

tem, & annexam cum prima, sed tunc identificæ eandem, ex Fulpiani responso, in l. si quis, cum totum, vers. Si ancillum prægnantem petiveris, de excep. rei judic. quem text. in terminis laudat Fontanell. decif. 126. num. 14. & 15. tom. 1.

Hic tamē minimè refragantibus, ex quo non agebatur de validate, vel invaliditate inter transactionis, nec de existentia crediti, quod in controversiam à cæteris creditoribus non deducebatur quoniam disceptatio tantum erat circa anterioritatem referentem Dom. Conf. Paulo Jannettasio, sub die 24. Maji 1660. me patrocinante uti curatore patrimonii contra suspensionem, decifum fuit, Quod Dom. Conf. Raetanus interveniens, petens Secret. (quem quidem Dom. Raetanus ad Presidentis Regiæ Camere munus deinde assumptum invida mors abstulit, die 26. Novemb. 1662. tribus superfluis liberis, nempe DD. Vincentio causarum patrono eximio, Francisco Regio Auditore, & Petro, viis doctrinæ, & peritiæ conspicuis, in cujus Presidentis locum, dum hæc sub prælo sunt, hodie 3. Mensis Octobris 1663. Excecl. Penarandæ Comes, hujus Regni vigilantissimè, ac sanctissimè, omnium admiratissime, clavum fulmineis promulgavit D. Confil. Hortensium Pepi meum Socrum, motu proprio Regis D. N. fuisse fuisse.

Advocatum propterea, qui patrocinatus fuit pro convallatione vinculi in repositis, pobe esse Judicem, ubi tractatur de illa ne d. vinculantia, & de aliis corporibus in eius locum subrogandis, decifum refert Dom. Conf. R. c. respon. 87. lib. 2.

- 156 Hinc advocatum Fisci non posse in eademmet causa, sive ab ea dependente, vel connexa jus dicere, deducitur ex text. in l. Advocati, Col. de Advoc. Fife. Perarg. de jur. fife. lib. 7. tit. 2. no. 7. vers. Electus verò, & ex eo tenetur actione injuria, rum, juxta tradita per Cravet. conf. 178. no. 7. & seq. ac etiam ad damna, expensas, & interese, argum. text. in l. succurritur, §. de excusat. tutor. l. non est ignotum, ubi Jo. Fab. C. in quib. causis tutor. habeant. Bart. in l. si postulatoris §. final. §. de adult. Berart. in specul. visitator. cap. 28. num. 17. decifum tradit idem Reg. de blonv. add. cap. 114. sub un. 18. & notat Jud. Prat. cit. cap. 28. un. 44. & resp. fife. col. 41. inquiri, nūm Judex, qui p. o. tempore executi officium Fisci P. troni M. C. & in decreto interlocutorio apposuit verbum, Audien Fife, nulla prævia instantia, nec voce, nec scripto, possit recusari, nē in causis emphys pro cederet, & ex punctuuli determinatione Senatus Cathalinus, apud Fontanell. cit. decif. 18. negativam tutatur sententiam, exprobat quædæ illorum, quæ contrarium tunc Regenti M. C. consultuerunt, subœctitque, ipsius Regentis ausus in eo consistere; ut causas inter Judices distribuat, quæ distributo nullam præbet commissionem; ut propterea Judices M. C. pro ut Presidentes Regiæ Camere, & auditores Provinciales etiam ut singulos, esse Judices ordinarios, Confiliarios verò esse Judices delegatos, edocuerunt Frece. de subfend. lib. 1. tit. de offic. Mog. Just. num. 15. Sargens de Neap. Illust. lib. 1. cap. 17. ex num. 44. & Corau. in hoc Rit. num. 28. quem laudant, & insequuntur Reg. Revis. in prag.

T

1. de

1. de decisi. causis. num. 3. & in rub. de offic. S. C. num. 4. & in decisi. 13. num. 20. ac in decisi. 52. num. 5. Reg. Galat. lib. 2. contrav. jur. 58. num. 7. *Aut manus ad Gramm. decisi. 9. num. 2. & Prat. add. respons. 4. num. 4. & nos ipsi illius memoriam fuimus in Ritu 53. num. 7. incuria typographi allegati in Ritu 165. & notat Galat. in prax. Conf. par. 1. cap. 2. num. 38. In decretis itaque, quæ ab ipsis Consiliariis feruntur nominati nominantur ad infra scriptam causam delegati (quamvis Barbof. ad l. cum Prator, 12. §. 1. num. 75. ff. de iudiciis, putet Consiliarios esse Judices ordinarios.) Istæ veritas patet ex his mine nam inter pares numero Judices, si dissenser postulant sententiam in S. C. alij adiunguntur Judices, si vero in Regia Camera, proferatur sententia pro Reg. ut diximus in Ritu 98. num. 5. & addimus Dom. Francisc. Mtr. Prat. lib. 31. discip. forens. cap. 51. num. 12. (qui num. 8. perpenis traditis à Bras. de Anato in conf. 27. notat recusantem de Actore, & recusatōis iudicium esse de per se propriam habens instantiam, & iterum ad Muscat. par. 3. Glos. instantia, ad num. 26. ut non mirum diximus in Ritu 53. num. 11. paribus votis prelati in Regia Camera in articulo suspensionis contra suspensionem tamen fuisse sententiam) quæ discriminis ratio in votorum paritate, ex iure descendit, se distincta inter ordinarios, Judices, & delegatos. Glos. in l. 4. C. quando provocator non est necesse. Advertendum tamen esse Sacrum Consilium esse Tribunalium omnium supremum, ut constat ex Prag. 2. 3. 4. & 5. de offic. S. R. C. Affili. in Consili. Secundo periculo, num. 2. in fin. lib. 2. rub. 36. Sargente add. hoc num. 42. Reg. Tap. lib. 2. Juris Regis, rub. 2. ex num. 50. Proinde dicendum est Regios Consiliarios esse ordinarios ex apitudine, delegatos vero ex actu & sic generales in potentia, singulares autem in actu, ex Bald. (quem omnia scire debant Roman. singul. 380. Jet. Schreveler. in tra. Bald. nihil ignorasse siue maxis super unic. quæst. cuius mem nit de Glos. de offic. Cleric. in pra. Bald. nihil ignorasse siue maxis super unic. cui distinctioni non inhaeret Conf. Corvel. discip. jur. lib. 1. sit. 1. disp. 1. sect. 8. sect. 4. ex num. 1153. putans, Consiliarios quoque ut singulos uti circa causas sibi commissas jurisdictione ordinaria, & non delegata.*

- 157 Sed an Iudex, qui fuit in causa criminali uti officii patronus, patrocinari possit in causa appellationis pro Fisco, affirmative iudicatum in illo facti themate recenat Reg. de Maribus lib. 1. quorid. resol. cap. 5. sub num. 6. cuius meminuit Thor. par. 3. compend. decisi. sect. 1. verbo, Iudex qui fuit, & num Advocatus filici possit recusari, diximus sup. num. 88. & addimus Capd. decisi. 119. par. 2. Prat. ad Muscatelli. Glos. Sententia, vers. Non minus & add. resp. crim. 41. nu. 13. Baron. cit. esse, 416. num. 54.

Hic concutit altera questio, num Advocatus Fisci, qui deinde Iudex Deputatus fuit recusatus ac remotus, possit deusd officii Fisci advocatus in eadem causa. Accidit trutinanda in causa Pompilij Gagliani inquisiti de auxilio, consilio, ac ope præstita intersectoribus illorum de Carrara, larem consequentium in Casali Mananella. Etiam

existente Domino Consiliario Caravita Advocato in M. C. V. instantis contra fecit, quæ de se, dum postea in iuncta Iudex fuisset Deputatus oblatio libello recusatorio manavit de iuncta decretum, quod non interveniat, & resistatur dep. seu, votantibus DD. Confil. D. Petro Varais, Iunctæ Proposito, Ansello Portio, Alcanio Raetano, D. Gregorio Fialio, & Josepho de Rosa, & meminimus nos supra. num. 153. & 156. Et cum nupur deusd prædictus D. Caravita deputatus fuisset Fisci patronus in eadem causa, ipsum Pompilij us iteratò recusavit, & perlectis à religiosissimo viro capitibus suspitionis formitæ propositis, se abstulit; Siquidem ex priori suspitione allegata, & obtenta, orta est inimicitia inter recusantem, & recusatam. Glos. in l. si pecuniam in principio, verbo, Repetetur, ff. de condition. causa dat. Paris. de Syglicat. verbo, Suspicio, num. 5. Farin. de iur. & tertura, q. 49. num. 65. & de testib. quæst. 60. num. 133. Fontanell. decisi. 1. num. 4. & 29. nu. 7. & 30. Gior. decisi. 48. & decisi. 54. num. 1. Maynard. dec. 85. num. 1. lib. 1. Motrill. decisi. 214. num. 12. par. 3. firmantes, Fisci Patronum posse recusari, maxime ex causa inimicitia, quæ etiam si sit probabilis removeret Iudicem, ut nos infra sub num. 162. & consensit à nobis ipsa tracta, n. 85. & à Barou. cit. esse. inim. 116. n. 54.

- 157 Ille etiam qui fuit testis repellitur à iudicando in illa causa, ne duplice officio fungatur, Farina. de testib. 7. 1. de oppos. contr. pres. test. q. 60. n. 80. & p. 2. singul. crimin. n. 795. Jo. Bapt. Thor. in supp. compend. dec. in verbo suspicio quando off. sit notoria.

- Mediator insuper qui fuit in alio negotio repellitur à iudicando, Affer. de recusat. consil. 16. Et mediator dicitur nectum prozantia, qui mercedem consequitur, si eum non salariat, & gratis operans, presumitur etiam, quod affectet completi id propter quod laboravit & firmum remaneat, nec ei obijciantur, quod non causè se habuerit, verba sunt Glos. in §. quomodo verò in Glos. magn. vers. si quid si pretium, Auth. de testib. quæ preit Farina. de testib. q. 60. tit. lat. 16. num. 409. refert Reg. Galat. lib. 1. contrav. forens. cap. 39. num. 30. & in specio in eo, qui sub amici nomine partes ad transactionem deduxit, ut repellatur, notat Fab. in cap. de testib. defu. 56. & quando admittatur in testem, Memo. de arbit. lib. 1. cap. 72. n. 29.

- 160 Sub alterius verò principij clypeo plim militante causæ potissimum inimicitia, ob quam Iudex recusari potest, Damdad. in prax. sect. 1. sentent verò inimicis, Valera. cons. 44. sub num. 136. & cons. 161. num. 3. & Ricc. coll. 453. Barbof. in cap. secundum requiritur §. 3. num. 7. de appell. Schrad. de feud. par. 9. cap. 5. sub num. 18. Intrigiliol. post multos, singul. 80. nu. 8. & 9. lib. 3. & cons. 33. num. 10. Barfat. cons. 65. num. 9. lib. 3. Andr. de Bart. in l. 1. C. si propt. inimic. lib. 10. Angel. in §. Item si propter num. 4. in fin. da excusat. inter. Cacher. decisi. 15. nu. 7. Gior. obs. 95. num. 9. in fine Fontanell. decisi. 13. & 14. num. 1. Aut. sup. prag. de recus. Iudic. num. 40. Carav. Rik. 365. num. 33. Apicell. de susp. off. sub nu. 96. causa 6. Baron. cit. esse, 416. Aff. Aon.

Antioch. decif. 50. à num. 46. Gbiffior. de Judic. regul. cap. 12. num. 6. & cap. 14. num. 17. Graff. de except. except. 24. num. 24. & except. 120. num. 5. Maynard. decif. 92. Sanfifior. decif. 81. num. 1. Cofitil. decif. 231. num. 2. Eftoban. Corr. de atroque prag. art. 4. de fidei. de Pont. decif. 30. num. 2. & 3. Mont. Legif. §. 4. num. 209. Milan. dec. 15. num. 18. lib. 1. Mart. add. tit. de recufat. c. 30. Capyc. Latr. confult. 101. num. 5. lib. 2. Capyc. decif. 138. num. 1. Pofch. de patr. pot. par. 9. cap. 2. num. 41. Rebuff. de recufat. art. 9. glof. unic. num. 10. Pet. ut Gregor. Tholof. fynagoga. Jac. q. un. lib. 49. cap. 3. num. 17. Farin. in fragm. par. 2. verbo, Juxta, num. 862. La Raba conf. 32. nu. 10. Carol. Capuc. de cafibus refervat. par. 2. caf. 5. §. 4. Moftill. decif. 151. num. 7. & 46. & decif. 263. num. 2. Guald. ad defenf. recr. defenf. 1. ex d. fidei. juriſd. cap. 21. num. 4. & num. 9. Novarr. coll. 6. prag. 1. de fufpic. offic. fub num. 18. Reg. de Marin. lib. 2. quod. refol. cap. 211. & ad Revert. de eff. 456. num. 1. citans Corarvit. in hoc riu. num. 23. Unde Butrins in cap. dilecti filii, coll. 1. in fin. num. 6. laudatus à Sigismund. Seane. in trañt. de ſent. & re judic. Glof. 1. q. un. num. 250. circa fin. quos refert Dom. Francife. Maria Prat. in ſuo Nicandro, nu. 317. inſinuat, ita grave eſſe habere lupum pro Pajore, Homicidam pro Matre, Diſſipatorem pro Cuſtode, Inimicum pro Judice, ſicuti Trigrammum pro defenſore. Adob ut à Judice ex hoc capite notorie ſuſpecto, & ſi non recuſato ſententia lata erit nulla, ſicuti, & omnia acta coram ipſo facta, Bal. in cap. Conſtitutus, de reſcript. Trappoſit. in cap. cum ſpeciali, num. 40. in fin. de appell. Berart. in ſpecial. viſit. cap. 6. num. 13. Baron. de eff. 3. inimicis, eff. 3. 117. nu. 1. dummodò capitalis exiſtat inimicus, declarat poſt alios Farinac. in fragm. crim. par. 2. num. 706. necnon Reg. de tem. te conf. 90. num. 13. & 19. lib. 1.

Etiãmi eſſet pariter inimicus utriq. parti, utam licet ut ex eis illum removere altera parte invita, Mondit. varior. reſolut. dub. 32. §. plura ſciuntur, num. 4. Andr. ad ſpecial. de Judic. delegat. §. ſuperſeſſ. verſ. Item ſi eſſet Canonici, Coſta Sicul. conſ. 85. nu. 42. Rebuff. lib. 3. conſult. Gall. tit. de vocat. art. 6. glof. unica, num. 18. Apicell. poter adduñ. trañt. num. 729. Giarb. obſerv. 95. num. 12. Reg. Rovit. in rub. pragmat. de ſuſpic. official. fub num. 14. diſtinctionem tradens per partem aſſectionem, & æqualem odium, num. ut diximus, num. 125. concurrente aquali conjunctione non removetur Judex, & tradunt Tuſc. conſult. 908. nu. 3. Rawon. conſ. 3. nu. 4. Minad. conſ. 27. num. 9. Barf. conf. 265. nu. 29. Greg. ſynag. par. 5. lib. 49. cap. 3. num. 7. Giarb. citatores, 95. num. 11. Apicell. poter add. trañt. num. 237. ubi inquit, ſi Judex fit æqualiter conjunctus Advocatis partium an obſtet diſſolutio prag. 9. cap. 2. de effe. Judic.

161 Cujus quippe inimicitia cauſam in ſpecie eſſe exprimendam, notarunt Farinac. in fragm. par. 2. verbo, Judex num. 881. Capyc. decif. 178. nu. 3. in fin. Graff. except. 24. num. 31. Barſat. conſ. 265. num. 26. lib. 3. Berart. in ſpecial. viſit. cap. 6. num. 56. & poſſimul contrahitur inimicitia cum trahente, ut ſi privetur officiis publicis, Decian. in fragm. crim. tom. 2. lib. 3. tit. de inimic. num. 51. qui à num. 39. ad 85. adverte, illam contrahi ex

injuria illata, ſive circa corpus, ſive circa famam ſive circa nobis adherentia.

162 Et ad quem uſque gradum illa extendatur, & quomodo graduum fiat computatio, inſinuant Graff. add. except. 24. num. 27. & 28. Mata ſuper prag. de recuf. Judic. nu. 41. Menuch. de arbit. lib. 2. centur. 2. caſu 152. Caceran. decif. 15. fub num. 4. R. p. ut de Ponte conf. 30. num. 14. Maſtrill. decif. 151. nu. 3. & 48. Ripoll. varior. jur. reſol. cap. 2. de recufat. num. Judic. ex num. 256. Reg. Galeot. lib. 1. controver. 39. nu. 21. Reg. Capyc. Latr. confult. 101. ex num. 8. lib. 1. Douad. de renunciat. cap. 32. à num. 74. extatque in Regno municipalis laudatio, in prag. 15. de ſuſpic. official. faciens, quod ſi inimicitia d. pendet ex cauſa, ex qua tota laedatur familia, omnes conſanguinei recuſantur, uſque ad quartum gradum de jure Canonico, & affines uſque ad tertium, qui licet habeant coram illo Judice, vacante ilium uti ſuſpectum removere. Quod ſi inimicitia oriatur ex cauſa, quæ totam non offendiſſet parentem, ſed inimicitiam ſolùm inducit capitalem, & tunc tertius tantum comprehenditur gradus conſanguinitatis, & ſecundus affinitatis, facta ſemper computatione graduum, ſecundum ſus Canticum, ut declarat Reg. Rovit. in prag. 1. in fin. de ſuſpic. offic. Neca. in d. prag. 15. collat. 6. nu. 33. Reg. de Marin. ad Revert. decif. 577. nu. 3. Hinc cum Mardio Civitatis Uria D. Michael Imperialis in cauſa cum Deputatis municipii Andrea Imperialis allegaſſet ſuſpectum D. Conſil. Antonium Mirobalum, ob inimicitiam contrariam inter Principem Schinzani cognatum dicti Conſil. & Andrea Imperiale ſtatim conſuebratum Principis prædicti, decreto S. C. reſolvit: Dom. Conſil. Don Andrea de la T rre, fub die 23. Obris 1654. proſuſum fuit, Quod non interveniat, penes Secret. S. C.

Quamvis eſſet inimicus reconciliatus, Bald. in auth. teſtis, c. de teſtibus, Juſſrad. decif. 33. Rite. par. 1. dec. Neap. Archiep. 168. Reg. Capyc. Latr. decif. 81. num. 7. & ibi Giza. num. 19. Apicell. de ſuſpic. offic. num. 89. Fontanell. mem. decif. 13. num. 14. & decif. 14. num. 10. Novarr. add. collat. 6. fub num. 46. Baron. de effe. 3. inim. cit. effe. 3. 116. num. 20. Conſ. Staib. reſol. forenſ. lib. 2. reſol. 117. num. 30. Thar. decum recentis, p. 1. accup. decif. verbo, Officioſi recuſantur, & in Crer. Judic. civil. caſ. 57. per tot. Reg. Rovit. in decif. 78. lepidè inquirens, utrum prag. 1. §. 15. de ſuſpic. prohibens, conjunctos litigantium reconciliatorum cum officiali, poſſit recuſare eundem officialem poſt ſequitum reconciliationem, preceſſat è converſo, quando litigans principaliter, ſiquet reconciliatione, velit recare officialem conjunctum ſuo adverſario ſecum reconciliato. Inimico enim reconciliato non eſt in æternum credendum, Gravot. conſ. 9. num. 6. & axiom. 1. l. 1. quod inimicus de inimico ſemper malum præſumat, ad inimicum reconciliatum extendunt Doctores apud Pauz. de pug. D. D. tom. 3. cap. 5. tit. de indic. proximi, & remeſit num. 17. cum præſumatur veſtigia prioris voluntatis retinere, Merend. conſ. 87. nu. 6. conſ. 88. num. 50. tom. 2. inter conſ. crim. diverſ. Reg. de Marin. reſol. quod. cap. 174. num. 4. Giarb. conſ. crim. 60. num. 8. Coſtill. decif. 174. Mata tom. 6.

fin. 11. num. 2. alleg. & Conf. Staib. add. resol. 37. num. 50

167. Quod si audacter procedat in causa, non obstante allegata suspicione, necdum attentare dicitur, sed, & facere injuriam parti, ad text. in l. que omnia, §. 1. de procur. Bellam. decif. 18. Lancell. de attent. lib. 2. cap. 1. num. 104. Novor. in prax. de elec. & variis. fori quest. 2. num. 34. scilicet. 1. in ult. impress. & de gravibus. Vassall. lib. 2. gravibus. 136. & quia per ipsum sunt nulla, ut diximus num. 77. & addimus Mendes à Castro in prax. Eccles. lib. 2. cap. 7. Vimarionenf. in remiss. lib. 3. ordinat. Regia, tit. 21. §. 4. num. 8. P. Fragos. add. loco num. 200. Borrell. tom. 1. tit. 42. de judicij, num. 31. Suspectus propterea redditur, quamvis causa allegata sit falsa, Reg. Rovis. in cit. pragm. 1. num. 4. Reg. Sanfelice. decif. 85. num. 4. tom. 1. Prat. in Nicandro num. 342. & cit. c. 52. num. 33. ex Paris. conf. cit. 3. m. 3. Gorgias. patroc. 40. Ciria conf. 9. num. 14.

Nisi deponeret, nescire allegatam suspensionem, decrevit S. C. sub die 21. Februarii 1629. referente D. Consil. Josepho Brandolino, in personam Dom. Consil. Andrea de Januario, suspecti allegati à Reali Conservatore Sanctæ Marzæ Boni Principij, in causa cum Centisarius Ducis Gravinæ, ut propterea necesse sit, suspicio Judici notificetur, ut illius notitiam habeat §. ad text. in cap. cum speciali, de appellat. cap. suspicientie, de offic. & potest. judic. in l. apertissimi, C. de judic. Specul. de recusat. §. qualiter autem, num. 1. & in terminis Martæ in commend. decif. tit. de recusat. cap. 43. Thomas Trivisan. lib. 1. caus. civil. decif. 51. num. 2. Novor. in pragm. 1. cell. 214. num. 9. de susp. official. de Laurent. in tract. de judic. suspectis, cap. 5. num. 1.

Qua autem diximus, ut Judex suspectus reddatur, si post propositam suspensionem procedat, intelligas, velim, si illa formetur cum proposito fuerit deducta, juxta prag. 5. & 9. de suspic. & tradita à Gissio ad Cypre. Latro decif. 81. à num. 1. à quo depositum tantum pauper excusatur, ut diximus num. 29. & nunc addimus, procuratorem fisci quoque ab illo esse immunem in suspensionem, quas tanquam procurator Regius Judicibus obijcit, Cabed. 2. p. decif. 19. num. 27. & arret. 43. Curia Philipp. par. 1. judic. civil. §. 7. num. 24. Thomas Vas alleg. 97. num. 12. P. Fragos. cit. tract. de regim. Respub. tom. 1. par. 1. lib. 5. disp. 22. §. 7. num. 450.

Nec depositum sufficit, sed exprimi debet causa suspensionis, attentis necdum prag. 1. & 15. adductis tit. de suspic. & prag. 40. de offic. S. R. C. & jure Canonico, quod amplexus fuit noster rit. ut notavimus num. 10. & addimus Ganaver. cit. decif. 11. num. 16. Carovis. in hoc ritu memorem, nam alias valide, suspicione proposita haud obstante, procedere posse, probant Franch. in cap. cum speciali, de appell. lib. 6. Brevand. conf. 184. Alex. in l. quia poterat, §. ad Trebell. Gabriel. tit. de judic. concl. 5. Rota Romana. relata per Pegn. decif. 1646. tom. 2. Follet. in addit. ad Marant. quest. 3. d. 16. num. 4. Fant. de nullit. sub tit. de nullit. ex defectu. jurisdict. num. 140. Gallap. in prag. cit. cap. 5. num. 65. Reg. Sanfelice. decif. 85.

lib. 1. & Reg. Tap. in jura Regni Neap. lib. 3. tit. de suspic. official. in comment. hujus ritus, num. 18. pag. 181. vers. imponendi puni. ibi: attamen hodie, nisi suspicio sit formiter allegata perest procedere.

Quid verò dicendum sit in Judice ex Tribunalibus collegiatis hujus Civitatis, uti delegato, vel alio modo extra Civitatem commorante, in dubium revocatur in Collaterali Consilio, existente Commissario, nobilissimo, doctissimo, ac integerrimo viro Domino Alschiorre Navarra, eminentissimo Regente, penes Joseph Crivelli à mandatis Scribæ, in causa filii Marchionis Setra cum Ill. Principe Cariati scilicet causæ adhuc non decisæ exitum, alibi (Deo favente indicabo meum propterea judicium interim non dabo) Extulim, exortis differentis inter ipsos, super consensibus feudorum Castrovillari, & Civitatis Caisani, Excellentissimi Comes de Pignerunda ad sedandas disensiones, prævia delegatone, demandavit Dom. Consilario D. Joanni de Vallentia informationem controversiarum inter eos vertentium, qui pro executione ordinum S. E. de mense Novemb. 1662. partibus auditis, inceptit diligenter. Die verò 11. Mensis Decembris ejusdem anni, sunt pro parte dicti Principis allegatæ suspensionis in partibus abique deposito, & sine expressione alicujus causæ, qua suspicione non obstante, usi non formiter, & non legitime propositæ, dictus Consiliarius processit ad ulteriora in diligentijs sibi commissis, usque ad diem 23. mensis Januarii, quo per S. E. fuit provisum, Quod, si ante suspensionem proposita à ejus personam in Collaterali Consilio, interim se abjunctur in procedendo & postea alio se to ejusdem Coll. Consil. dictum fuit, Quod abstinat.

Pretendit propterea Princeps, omnia acta facta post reulatorium libellum porrectum, coram dicto Consilario esse nulla, cum hunc causam Pragmaticæ omiserint, recurrendum esse idcirco ad jus commune, à quo non debet recedi, etiam super eo, quod non est expressè, sed per sequela posset inferri, ut quominus possit illud corrigatur, Barz. decif. 97. num. 4. Rota Romana dec. 162. num. 3. par. 3. divers. & refer. Andree. contraverf. 167. num. 15. Arg. finem. Altiavard. conf. 4. num. 19. & 26. tom. 1. Genesini conf. 1. num. 33. vol. 1. Ofensu dec. 167. num. 12. Quominus, nec etiam poterit intelligi, quod tacite sit depositum, & quod hoc sufficiat, ut dici possit communi Juri esse derogatum, quia tacita derogatio repugnat omnibus juris regulis, nec permittitur, etiam si major ratio consuleretur in tacito, quam in expressis, Joann. de Imole in conf. 64. num. 3. Angelus conf. 107. in princip. Cord. Tuscus conclus. 663. lit. E. num. 16. 17. tom. 3. Molina. de Hispan. primog. lib. 3. cap. 5. num. 21. Roman. conf. 450. num. 5. & conf. 149. Cravet. de antiqu. par. 4. in princip. num. 85. Ganaver. decif. 54. num. 15.

Preterea, nec dici valet in hac specie tacite per Reg. Pragm. provisum esse, quod acta facta à Judice non formiter secundum præm reulato, sint valida, quia repugnet potestati nature, loquuntur enim Pragm. Regni de suspicione, alleganda contra Judicem in hac Civitate commorantem,

non verò de ea extrà Civitatem, nec prævident casus, quando Judex recusandus extrà Civitatem reperitur, & non est in Tribunali collegiato, quia aliàs non erit parti recusanti facultas, qua posset ob loci distantiam statim, habita notitia, suspitionis, capita proponere, juxta Reg. Pragmaticas.

At Marchio Serra exclamat *pragm.* sanctiones habere locum tam intrà, quam extrà Civitatem, ex *Apicell.* in terminis in *cit. tract. de suspic. offic. al.* num. 11. & *Tross.* in *pragm. de examine testium*, eo quod *pragm.* 10. num. 2. *cit. tit.* expressè sermocinatur de officialibus majoribus, vel minoribus Regni, & *prag.* 18. demandat in fine observantiam quibuscunque officialibus, & semper observatum fuisse reculationes in personas officialium delegatorum ad capiendas extrà hanc Civitatem informationes nunquam admissas fuisse, nec admitti absq; deposito, tam propter favorabilem reculationis materiam, ut tenet *Res. Rom.* per *Farruc.* p. 1. *dec.* 93. p. 1. tam etiam, quia in penalibus ex identitate rationis fit extensio de similibus ad similia, secundum *Bal.* in *c. 1. qua fuit prima causa beneficii amitt.* cap. inter *cativas*, de *rescript.* in *fin. Villant.* in *tract. de extens. loc. rect.* n. 1. *vers. in penultimis* & *obliq.*

Et eo magis, quia militat eadem ratio expressa in *d. pragm.* sanctionibus videlicet, nè calumniae causarum cursus impediatur, ac Judicis dignitas conservetur, quare ratio locum vindicat etiam in Commissariis Delegatis, proptè plures refert decum per Collatorem Consilium, Reg. *Sansfel.* in *prax. Judic.* in *add. sess.* 40. ubi testatur de communi observantia, & de pluribus casibus, nec potest Judex ille se abstinere à judicando ex simplici enunciatione suspitionis, & protestatione, cum ipsius officium necessarium sit, & non voluntarium, *Mastrill.* *dec.* 151. num. 20. par. 2. *Costill.* *dec.* 94. num. 1. *Faber dñm.* 1. lib. 3. in *Code. tit. 4. ut quis in causa sua*, *Fontanell.* *dec.* 1. num. 1. & 7. lib. 1. & diximus super *num.* 70. nec à Reg. *Sansfel.* adductis praxi simpliciter contradicere videtur *Prax.* de *Gauverr.* in *dec.* 57. per tot. potissimum, num. 38. idem illam extrahit questionem, nùm depositum facendum in reculatione officialium Collateralis, S.C., R.C. & M.C. extendatur ad cetera Tribunalia inferiora Provincialium Regni, & Judicum localium, & interpretationem dant *prag.* 10. & *prag.* 15. §. 3. *num.* *Expius tit. de suspic. offic.* negativè sustinet aliam, extensionem non fieri in correctores dispositionum, nec admitti conjecturas, sed corporalem requiri verborum expressionem subnectit.

Addit insuper Marchio, aucta à prefato Dom. Consiliario gesta nullitati habere esse obnoxia, uti facta eum intervenit ejusdem partis, licet contradicentis, quamq; contradictionem parum prodesset, uti contrariam facto, decisum per *Rot. Rom.* notat *Pegus dec.* 1646. tom. 2. in *num. Romanus coram* Lamell. in alia *Hispalen.* juris nominandi coram Seraphin. & in altera liquidationis fructuum, cum *Puteo dec.* 43. tit. de *Judic.* Quin *Beltram.* in *add.* ad *Ludov.* *dec.* 456. observat, examen testium fuisse per *Rot. Rom.* in *num. Tabet.* in *missis die 11. Decembris* 1617. coram R. P. *Pirruano*, declaratum validum,

ad evitandum circuitum inutilem, & multiplicatas expensas, etiam si nullitas examinis proveniret ex defectu jurisdictionis dummodo defectus jurisdictionis non sit totalis, sed aliquis, quando fuit examen factum cum intervenit partilectum cum expressa protestatione, de nõ consentiendo in Judice.

168 Recitari verò Judicem non posse, ex quo ad Reum terrendum acriter locutus fuit, ipsum Judicem interrogando, Paris advertit in *tract. de Syndic. verbo, Compensio*, cap. 6. num. 2. Reg. *Sansfel.* *dec.* 80. ad tradita per *Oldend.* *conf.* 502. non verò si uti privata persona cum verbis acrioribus vexaret, *Cravett.* *conf.* 23. num. 6. *Cypre.* *dec.* 124. quos laudat *Repoll.* *jur. resol. capit.* 2. de *recusat. omn. Judic.* ex num. 80. *Idemch.* *conf.* 94. num. 15. & 16. vol. 1.

169 Testis propterea, qui fuit in causa criminali contra aliquem, sub eo recusari potest, Reg. de *Marin.* *quotid. resol. lib.* 1. cap. 211. in *fin.* nam ex hoc inimicus redditur, ad notata in *cap. cum P. Minorella*, *extr. de accusat.* ubi Innoc. Reg. *Rev.* in *prax.* 1. num. 59. de *susp.* Dom. *Francisc.* *Marin.* *Prax.* lib. 3. d. *script. forens.* cap. 48. num. 664. nupè benignitate Regis D. N. ad Consiliarii munus, quod diu, & majora, meruit, ascitus *Thor.* in *Cod. rer. Judic. Civil. & mixt.* *cas.* 57. n. 1.

170 Removetur Judex, eo quod recusans aliàs eum esset Judex, eo quod recusans aliàs cum esset Judex judicavit contra illum, quumvis illius votum damnum non attulisset, ut decum memorat Reg. de *Marinis* *add. lib.* 1. cap. 209. qui resolvit, Judicem, qui protulit sententiam contra aliquem, à qua fuit appellatum, non posse suspicari ab illo allegari in aliis causis, post Reg. *Rev.* in *cit. prag.* 1. num. 81. de *suspic. offic.* Reg. de *Marin.* laudat *Baron.* *cit.* cap. 116. num. 124. quicquid dixerit *Apicell.* in *tract. de suspic. sub num.* 100. Nec recursus habitus ad Princeps per viam querelæ, vel pro removendo Judicem, utpotè, quia causa erat alteri commissa, iusta erunt causa reculationis, ut contra *Cavale.* fecimus in *dec.* *cit.* 28. num. 76. decrevit S.C. sub die 23. Augusti 1663. in suspitione allegata in personam D. Consiliarii Jannettasii à Duce Casolarum, in causa cum Josepho Mezzomonaco, *referente Dom. Consiliario Jo. Baptista Hodierna*, penes *Secret.*

171 Ob item etiam cum Judice, ipse reddatur suspectus, *Ripa* in *cap.* 1. num. 15. de *Judicis*, *Maranta* in *specul.* *lib.* 6. ad n. 2. num. 47. *Mastrill.* *dec.* 151. num. 56. *lutrigh.* *fuget.* 80. num. 17. lib. 3. *Farinat.* in *fragm. verbo* *Judex*, nu. 876. *Vicius dec.* 297. num. 4. *Maynard.* *dec.* 92. num. 88. *Apicell.* de *suspic. offic.* num. 97. *Fontanell.* *dec.* 14. num. 25. Reg. de *Marin.* *memor. Carav.* in *cit.* *lit.* 288. num. 32. in *add.* cap. 114. num. 10. quem laudant etiam Dom. Reg. *Sansfel.* *cit.* *sc.* 3. ad num. 12. *Donad.* de *renuac.* cap. 32. num. 71. tom. 1. sub num. 89. notans, sic fuisse decisum in causa Regalis Monasterii Sanctæ Clare, in personam Domini Marchionis Oliveti Reg. Consiliarii Marci Antonii Gioffi, *referente Dom. Reg. Sansfel.* sed illam decisionem emanasse, maxime fuisse declarationem ejusdem Dom. Consiliarii, ipsum nolle intervenire, testatum reliquit idem artifex Reg. *Sansfel.* in *incrim.* *add. prax. Jud.* ad *sc.* 40. sub num. 13. *fol.* 273. & decisum fuit *referente Dom. Consil.*

Confil. Gamba sub die 7. Julii 1655. in personam tunc Dom. Confil. D. Didaci Moles, instante Collegio Societatis Jesu juris Civitatis, in causa cum Monte Olearii de Buono, & iterum sub die 5. decembris Mensis Januarii 1663. referente Dom. Consiliario Jacinto Cangiiani, in suspitione propolita à Dom. D. Vincentio Acquaviva, in personam Dom. Consiliarii Pauli Jauchetalli.

Sive si sit civilis, sive criminalis, De Grassis cit. except. 24. num. 63. ut si Judex esset debitor partis, vel ejus patris, quo casu militabit suspicio, tum si ab ipso creditore opponatur, Thor. p. 1. comp. dec. verbo, Nullitatis, Mauris. Apicelli. cit. loc. n. 810. & num. 773. & tunc si ab altera parte, cum debitor, potest illud maximum quantitas, quodammodo sui creditoris servus sit, ut in terminis notat Fab. in Col. lib. 3. tit. 4. de fin. 9. n. 4. etiam si de illa malto temporis spatio non sit gratum, ut decum fuit in personam tunc Regi Consilarii D. Thomæ de A. p. no. sub die 15. Julii 1651. referente Dom. Consiliario, de n. Regente, D. Thomæ Mortines, in gratiam D. Joannis Sanchez de Luna, & D. Hypolite Mariæ Muletula. Quod vero si sit fuerit terminata, notant Piv. decif. 303. Masfrill. dec. 151. in 7. ars. Carav. in rit. cit. 288. num. 32. Franc. Marc. decif. 27. n. 3. par. 1. Maur. Apicelli. cit. loc. num. 806. Reg. de Mar. in max. add. loc. n. 100. vers. Etiam respensum per R. Sav. sic. add. sic. 40.

372 Nec intervenire poterit in causa illius, qui patrocinium contra Judicem suscepit, decum notat idem de Maris cit. lib. 1. cap. 210. quem laudat Thor. par. 3. compend. decif. sic. 3. verbo, Suspectus Judex allegari.

Vel adversus illius uxorem, determinavit S.C. die 6. Martii 1632. relatore Dom. Consiliario D. Placido de Coustonis, in causa Prædicti R.C.D. Pathebenii Pæguina thine Advocati, qui allegavit suspitionem Dom. Consiliiarii Andreæ de Januario, ex quo patrocinium prestitit in gratiam Ducis Zagarolæ contra D. Antonium de Januario ejus uxorem, penes Secret. S.C. cum Advocatus incurrat inimicitiam partis ex adverso, Glos. in l. si pœnam, ff. de condit. causi. dat. Paris de synec. verbo, Suspicio, cap. 1. num. 5. Xamar. de offic. Jud. & Advoc. par. 2. q. 4. num. 56. Blanc. de indit. & tortur. num. 142. Marend. conf. 87. inter consil. crimin. divers. 102. Farinac. q. 89. in prax. n. 73. & in fring. par. 1. num. 848. Reg. Rovit. in loco mox cit. num. 52. Auri mensi ad Cypre. decif. 138. num. 2. Prat. add. cap. 48. num. 5. vel quia est amicus inimici Judei citat notat Fab. in add. t. 1. 4. de fin. 1. num. 4. arg. l. libert. 28. C. de nos. testam. l. 3. §. de testib. l. 1. §. cum patronus, ff. de inoff. Test. Urb.

373 Nunc verò filii Patronus, qui interveniat in causa criminali inquisiti, effectus Judex possit recusari etiam, in alijs causis, affirmative plures judicasse Cariam Archiepiscopalem Neapolitanam, indicat Rice, dec. 91. & collect. 1612. & consistorium Siciliæ notant Masfrill. decif. 151. num. 49. quia censetur effectus quasi inimicus, ex cit. Glos. in l. si pœnam, in princ. verbo, Repeperit, ff. de re. lit. causi. dat. Prat. cit. cap. 48. num. 9. & cetero Lectorum ut tradita à nobis in Rit. 18. n. 5. tom. 1.

174 Si Judex habitaret in domo eum parte litigante, an possit recusari, affirmative notant Specul. in tit. de Judic. Delegat. §. superest, vers. Quid si sit socius Mascard. vol. 2. de probat. conclus. 932. num. 16. Trivis. in traç. de mod. proced. in ser. reg. cap. 15. num. 6. Donad. de renunciat. cap. 32. num. 81. Baron. de off. 7. in nic. eff. 116. num. 104. quod intelligenda n. credo concurrente nimia familiaritate, sicut, co. non infalitate, aut societate, Dr. in cit. cap. p. §. in col. 8. in princip. vers. 17. de appell. lato A. fr. de recus. num. 11. Farinac. in fring. par. 2. num. 811. Apicelli. citat. traç. sub num. 101. vers. Decimateria, Reg. Cypre. Litr. decif. 81. num. 3. & 4. lib. 1.

Unde Cesar Carmignano in causa cum Petro Martino allegavit suspitionem D. Consiliiarii D. Francisci in Savium, ex quo ipse eam suam familiam habitabat, ut in ipsa in eadem domo propria cum dicto Petro, piam agere familiaritate conquisitas, & con. ventibus contrariis cum ipso erat in deponitione Consiliarii acceptavit habitationem cum solutone passionis, ceteri negavit, & per S. C. referente Dom. Consiliario D. daco Farsa, fuit provisum, quod interveniat, sub die 18. Novembris 1630. penes Secret. S. C.

175 Judex insuper, qui omni sit salutare, vel refutare partem, suspectus allegari possit, ut ex verbis prag. 154. volemo che non sia cause bastante, colligit Reg. Rovit. in d. prag. §. cit. num. 1. & 4. quod etiam est de jure Communi, Abb. Felin. & alii in cap. cum super de offic. deleg. Mata ad prag. Sicil. tit. 4. n. 46. p. 1. Guazzin. add. cap. 21. sub num. 5. Meja conservat. 6. num. 26. Ballas. de Angel. in l. potest, C. de offic. Reg. provine. Giurba conf. 38. num. 20. Gratian. discept. 281. num. 28. sic in notario notat idem Gratian. discept. 538. num. 57. nam ex hoc inimicitia præsumitur, proit ex non alloquutione, Glos. in Cap. Altrian. 6. distin. & Civil. in l. Al hoc, C. de appell. Mando. l. conf. 770. num. 45. Fust. in singul. verbo, inimicit, fol. 273. Masfrill. decif. 151. n. 45. par. 2. Giomb. cit. conf. 38. num. 19. Farinac. conf. 196. num. 3. lib. 3. Micell. Culi de modo articuli & proband. h. 1. Glos. in l. num. 334. Sine. conf. 371. n. 16. lib. 3. Prat. Gregor. de Republica lib. 8. cap. 4. num. 3. Baron. add. eff. 7. 116. num. 112. & de citat. in annot. ad prag. 27. num. 2. Mifard. de probat. conclus. 398. Grauw. dec. 23. Mauris. Apicelli. cit. loco, n. 773.

Etiam si non admiserit partem ad actum humanitatis fieri solum, ex consuetudine regionis, puta, ad osculum, Intrig. singul. 80. num. 19. Farinac. in fring. p. 2. num. 871. Baron. add. eff. 116. num. 169. ac idem inimice censetur duas mulieres, si de hinc in solito osculo, Capilane. de Baronib. cap. 56. num. 16. lib. 3. etiam ex unica hō salutatione quando solus esset refutare, Intrigul. singul. 80. num. 23. & conf. 37. sub num. 10. quid si refutatur de mala gratia, resolve ex traditis per eundem Rovit. in prag. 1. num. 72. de suspic. quem laudat Mauris. Apic. in l. ad id cit. traç. Patris, n. m. 77. Prat. in Nicandro, num. 351. & lib. 3. discept. firens. cap. 52. num. 9. dum modò Judex non negaverit partem salutem non videtur, ut ex d. prag.

Et

conf. 134. num. 5. lib. 3. Menoch. de arbit. casu 132. num. 3. Reg. de Marin. ad Revert. decif. 458. num. 1. Movant. in spec. p. 6. adu 2. princ. num. 28. Reg. Revert. conf. 8. num. 6. Tirag. de pen. temp. conf. 21. num. 5. & conf. num. 2. Rebuff. de recusat. Glof. unic. art. 9. num. 26. Fragif. add. difp. 12. sub num. 214. Larren decif. 48. num. 3. Carac. ad leg. recep. cap. 9. num. 179. Morla in empo- rior Jur. tit. de jurisd. in princ. num. 201. Giriba obfer. 68. num. 20. lib. 1. de Ponte de po- tef. Prærog. tit. 3. §. 6. num. 1. de Graff. de except. except. 24. num. 60. Fontanell. decif. Cathol. 15. num. 3. Rippoll. cit. cap. 2. num. 266. Jo. Baptif. Spada conf. 197. num. 15. tom. 3. Gerard. May- nard. decif. 82. lib. 1. de Graff. in add. trac. de ef- f. lib. amic. num. 63. Reg. Cypre. Lutr. decif. 122. num. 10. tom. 2. quod nota ad ornatum Text. in l. lata culpa. §. amicit. §. de verbo fignif. maxi- me cum in conditio opinio communium, li- ceat ipfi iudici in gratiam amici votum proferre. Rota in antiq. tit. de refcript. decif. 775. aliis 35. Tirag. de nobil. cap. 17. opp. 1. Menoch. de retrin. pof. remd. 3. num. 766. & de arbit. Judic. caf. 339. nu. 19. Covall. latè commun. contrà commun. in prefat. n. 101. & 102. Chriftin. dec. Belgic. 54. nu. 4. vol. 2.

Et in Judice ludente cum parte idem *Meynard.* decifum apud Curiam Tholofanam refert. *decif. 80. lib. 1.* cum ludus frequenter iteratus caufa fit quod amicis inter homines ejusdem conditionis tantum incrementi capiant, ut illis alie fortu- nes, firmiores, atque magis constantes vix deprehendantur.

Et de Judice commensali alterius partis, loquuntur *Morant. d. a. 3. princ. num. 38. Gratian. difcept. forenf. cap. 100. num. 22. & can. 200. n. 2. Mota ad pragm. Sicil. tit. 4. de recusat. Jud. n. 12. Trevisan. decif. Senat. 64. num. 6. par. 2. pro- ut de Scriba caufe decifum tradit *I habus a reff. 144. tom. 2. decif. ex eo quod major familiaritas acquiritur in cibo fumendo, quam in colloquio Glof. in cap. omnes. 28. queff. 1.* hac propterea ratione, fal in convivij apponi confuevit ad denotandum perpetuitatem amicis. *Gratian. difcept. forenf. cap. 217. num. 1.* Quodque exten- 345 ditur, fi iudex, & pars hofpitemur, & co- mediant fimil in accessu pro vifura loci differen- tia, *Rebuff. ad Conf. Gall. tom. 3. de recusat. art. 9. Glof. unica. num. 33. & 27. Trevisan add. lo- co.* potiffimum de Jure Regni, *Reg. Revit. in prag. 63. num. 2. de offic. S. C. & in prag. 1. num. 63. de fufp. offic. Reg. de Marin. lib. 1. quæstid. refut. cap. 190. num. 13.* quid fi id fecerit necesse- tate cogente *Fab. add. tit. 4. defin. 3.* Videtur pro- pterea *Thor. par. 4. verbo fufpicio propofita. pag. 308.* & notandum, quod cum Princeps Nojæ 246 allegasset fufpectum Confiliarium D. Grego- rium de Angulo, ex quo ille in accessu facio ad Caffanum, instante Julio Cæfare Pallavicino, continuo comedit cum illo, & quamvis in Terra Francaville habitasset in Monasterio, tamèn ex- penfe fuerunt ab eodem Julio Cæfare illi submi- nistrata cum quo etiam comedit, & per S. C. sub die 30. Martij 1627. fuit provifum *quod capita non recipiantur penes Secretarium.**

At D. Conf. Petrus Antonius Caravita, uti

adminiftrator D. Marini Caraccioli, cum alle- gasset fufpectum Dominici Confiliarij Varella, in caufa cum Domino D. Michaele Salamita ob summam neceffitudinem cum illo, & facta depo- fitione ab eodem Varella acceptante fimil ediffe, & dormiviffe, per S. C. sub die 22. Septembris 1633. *vifa depofitio, fuit provifum quod non in- intervate penes S. C. Secretarium, relata caufa à Domino Confiliario Jo. Baptista Apicella, Patrio Sculenfe, digniffimo genitore Domini Fabij, qui cum tris fuprà viginti annos Vicarie Iudex re- rum civilium, & criminalium fuiffet, etiam lau- dem affequutus est ut Rex Catholicus D. N. co- gnita ipfius vir-ute, meritis confiliarij ipfum di- guitate exornaverit in qua ita fe gerit, ut nihil à gentile fuo Bernardino Apicella Confiliario in anno 1478. & Parente optimo degenerare videat- ur in cuius indolentia locum, poft annos vigin- ti quatuor ab ejus obitu, quod magis mirandum est idem D. Fabius fuffectus.*

Unde D. Confil. Alphonsus Vargas allegatur fufpectus à Principe Concha, hujus Regni tunc Magno Admirato, in caufa venditionis l. cre A- fcoli, ob nimiam, & notoriam familiaritatem cum Principe Urbe, qui fuit ejus fautor, & protector in Curia apud S. Majestatem mana- vit à S. C. abfque alia probatione, fctum *quod non interveniat, sub die 12. Augufti 1630. refe- rente Domino Confiliario Don Gregorio de Augu- lo.*

Et D. Francisco Pappacoda, in caufa cum Si- gismundo Guendano, dante fufpectum D. Confilia- rium Varella, eo quod, tempore quo recedebat in eam Aula fimil cum dicto Sigmundo adivit do- mum Confiliarij D. Gregorij de Angulo, illum de caufa inftitutus, & petendo expeditionem, & facta ab eodem Varella depofitione, non aliter caufam informaffe, dum illius meritorum erat ignarus, fed tantum petiffie illius expeditionem, per S. C. sub die 11. menfis Januarij 1635. *refe- rente D. Thoma de Francis, cum adjundis, fuit provifum, quod interveniat, penes eundem Secretarium.*

147 Antonia Sica recusavit Confiliarium Alphon- sium Vargas, in caufa Gregorij dello Lieto ab ip- fa querelati, ex quo in Mentia Guerniera illius uxor fuit nutrix, & alitrix fpatio quatuor annorum ejus filij viventes, qui nimium à dicto Con- filiario amatur, & à dicta nutrice quotidie vifita- tur: Et per S. C. sub die 22. Martij 1628. *referen- te D. Confiliario D. Flaminio de Caffanjo, fuit provifum, quod non interveniat, penes eundem Secretarium.*

148 Dixerunt propterea nonnulli DD. magiftrum in caufa fui difcipuli recusari poffe, *Philipp. Franc. in cap. poffremo, verf. 4. de appell. post Spe- cul. tit. de recusat. §. Superius, verf. Quid ma. iſtro,* compatriotam in caufa compatriotæ, fi in remo- tis partibus degant, *Abb. in cap. Accedunt. n. 20. verf. 11. & verf. 19. Beret. conf. 138. num. 21.* Neque collegam in caufa collegæ, inter quos fir- ma admodum, & constants amicitia effe tolet, cū conjunctio Collegij, & publici muneris focietas non mediocre vinculum ad voluntates hominum copulandas, afferat, nec ulla juſior, necque gra- 5102

vior necessitudinis causa reperiri possit, quam conjunctionis fortis, Provincie, vel officii; propter peculiaris functionis (conformis ordini à nobis memorato supra, num. 75.) à Carolo Galliarum Rege promulgata fuit, quod his afflictores sedis prædialis concernens non in ista, ubi ille afflictores est, sed in vicina fere prædialia agitariæ iudicari debeat: Si vero Præses, vel Senator alicujus Parliamenti litigare cogatur non in ipsa classe, cui Senator ille, vel Præses adjunctus est, sed in alia ejusdem Parliamenti Camera agi, & iudicari debeat, *Magnard. decif. 82. & 87. par. 1. Fontanell. decif. 15. num. 1. Mutus. disquis. legal. 18. num. 14.* in qua sustinet, Judicem, qui Principis munificentia concessus est militare habitum, posse uti suspectum removeri in causa, litigij ejus, per quem fuit ordine militari insignitus, & habitum suscepit, & an quis Judex effect possit in causa sui debitoris, negativè sentit *Reg. Capyc. Latr. decif. 164. vers. dicebatur, lib. 2. & notat Faber in C. lib. 3. tit. 4. ne quis in sua causa, defn. 9. in add. num. 4.* qui in corpore advertit, posse dominum discedere esse Judicem in causa sui emphyteuticæ, dum ne agatur de re emphyteutica, proit, & creditorem, nihil vetat, esse Judicem in causa sui debitoris, dummodo non agatur de re ad ipsum debitum pertinente. Sed contrarium decifum in causa magni momenti in S.C. vidi, cujus scito fuit remotus Judex erisor in causa debitoris, cum semper creditoris interit locupletem habere debitorem, & qui fit solvendo, *l. nam is, 16. §. de do. l. Sicuti etiam Senator iudicare non potest in causa sui iniqui, ad coloni, sive cujus ipse iniquus est, Fab. add. loco, defn. 3. in add. n. 3.* restringens in colono nummario, nec dominus in causa famuli cum distinctione, apud de *Laurent. add. latr. c. 11. n. 318. & 22. & Apicell. filium in tract. de suspic. lib. n. 790.*

349 Sed an prohibetur Senator jus dicere in causa, quæ de Advocati, aut procuratoris sui jure tractatur, credendum, militare suspitionem, cum concurrant magna amicitia, & obligationis vinculum, ad tradita à nobis num. 144. & à Jo. Andrea, & Franc. in cap. legitima, de appell. in 6. Abb. in cap. Accedens, fol. 2. num. 8. ut lit. non conv. quæ nedum argunt, sed superant fraternam affectionem, arg. *Loverius, in princip. juncta Glos. §. pro Socio, Jaf. in l. qua detis, col. 13. §. solut. matrim. l. memo, §. 1. §. de hered. instir. hancquæ suffulcent aliam Anstey. de resc. in n. 13. vers. Sed ubi Advocatus, Farinac. in fragm. crimin. p. 2. n. 858. Meus. Apicell. ad Patris cit. comm. de suspic. Judic. n. 758.*

Tamen Ant. Faber in add. tit. 4. defn. 1. contrarium indicat, eum adocationis, itemque procuratoris officium publicum magis fit, quam privatum, & necessarium potius, quam voluntarium, & quamvis fermocinarii videatur, *Faber num. 2. de Advocatis, & Procuratoribus judicialibus, quibus solis apud Senatorem postulandi jus est, in num. 3.* verò in quolibet Advocato, & Procuratore procedere notat, cum hodie quisque Procurator, & Advocatus in aliquo Tribunali proprio se obstringit jurando, quod petenti cuilibet, si nulla erit causa excusatio, patrocinium, vel operam suam sit præstaturus; sed, ipsomet *Faber*

advertente, Senator ille aliter, atque aliter pro personarum, causarumque varietatibus hac de re decernere solet; & merito cum probi Senatores integerrimi, bonæ opinionis, & in suprema constituti dignitate non sint removendi ex quibuscumque causis; ad tex. in *l. unic. §. de offic. præf. prætor. Simanc. de Catholic. instir. tit. 17. num. 15. Interd. glol. decif. Sicil. 47. num. 47. Alvar. Valde in præ. 2. part. cap. 9. num. 21. Fontanell. decif. 5. n. 3. 1. Gabed. decif. Latr. 20. n. 4. & 7. par. 1. R. Capyc. Latr. add. decif. 164. n. 4. & 2. Curian. to. 1. cap. 16. num. 23.*

150 Sed an Judex possit removeri ex nimia familiaritate cum Advocato partis. Affirmativè multorum DD. autoritate fretus scribit post *Glos. in q. accusatores, 3. q. 5. cum laudat Reg. de Ponte conf. 141. num. 10. 12. 2. Carolus de Grassis de eff. 3. amicit. num. 298.* sed contrarium ex *Dec. in l. sol. §. de juris. l. omni. Judic. Farinac. in fragm. crim. par. 2. ver. 856.* pluribus decifum videtur *Maurit. Apicell. in add. ad Comment. de suspic. Judic. ejus Genitoris, num. 759.* quem refert *Thor. par. 2. compend. decif. verbo, Suspicio in personam judicem, de Angelis ad Gissar. decif. 565. num. 7.* & determinatum fuit sub die 5. Junii 1699. in pernam Dom. Consilijarij Honorij de Palma, in suspensione allegata à Martino, & Dominico de Biondo, referente tunc D. Consil. Antonio Abrotho, penes Secretarium Sac. Conf. et am si Advocatus fit Judicis compater, ut notat *Apicell. potius in cit. tract. sub n. 128. vers. quid fit Advocatus.*

Et Advocati, qui se amicos Judicem vendunt, sumi venditores notantur, maximeque debeant penis plecti, notavimus in *Rit. 3. num. 17. tom. 1.* & exclamavit *Fontanell. decif. Cathol. 15. n. 5. tem. 1.*

151 Causa itidem removendi Judicem est patrocinium præstitum in causa, in qua effect judicaturus, cap. *postremo, de appellat. Glos. in cap. causam qua, de offic. deleg. l. fin. C. de assessor. l. prætor, §. de juris. d. m. Judic. Ripol. add. cap. 2. num. 233. de Franch. decif. 89. num. 18. & decif. 222. num. 8. Menoch. de arbit. cap. 121. Cavalcan. add. decif. 28. num. 114. par. 2. Capyc. decif. 146. num. 4. Ann. sing. 8. Reg. Saufelic decif. 78. lib. 1. Murri. add. tit. de resciss. cap. 29. cum aliis à nobis adductis in *Rit. 11. à num. 7. tom. 1. Fontanell. decif. 8. sub n. 15. lib. 1.* ad hoc quod *pragm. 15. §. 18. de suspic. official. laucivit, ut nec de partium consensu tacito, 152* vel expresse fieri possit, quod sit in eadem causa Judex, qui Advocatus extitit, & ibi *Reg. Rovit. Reg. Galeata resp. Fisc. 30. num. 7. Præf. Morlin. add. cap. 39. num. 6. Prat. lib. 3. discept. forens. cap. 47. num. 39. & firmavit Mirre par. 2. coll. 6. cap. de profess. jurisperit, & medic. vers. Item nota quid fuit, Xomar. de offic. Judic. & Advoc. par. 2. q. 4. num. 54. Mostrill. decif. 151. expresse reiiciens effectum Hyeron. Præf. ad Molin. verbo, Advocatus, num. 116. & 117. Reg. Tap. decif. S. C. 40. Reg. de Mariu. lib. 1. quodvis. resol. c. 5. num. 7. Thor. par. 3. compend. decif. §. 3. 1. verbo, & Advocatus, & aliorum, quibus visum fuit, nihilon expresse, sed, & tacito consensu partium fieri posse, qui in causa fuit advocatus, Judex ex Rit, illa ductis ratione, quod quilibet actus vendens ad favorem alterius intelligendus sit, parte oppo-**

nente, l. *universa*, C. de precibus imper. offeren. ubi Bart. & Bal. ac Jof. num. 3. Bartol. num. 12. & reliqui Classici, *Dum. requi.* 86. ad fin. Gratian. discept. 100. num. 5. & 6. Roland. conf. 22. num. 40. item 3. Serefa de irrad. profess. dub. 1. num. 7. *Wbman.* decif. 34. num. 36. Genual. cancell. reg. 8. *Glof.* 9. contra nullit. & assen. num. 147. & *Glof.* 56. num. 59. 60. 109. *Menoch.* lib. 2. *prafumpt.* 46. & *prafumpt.* 73. *Rot. Boon.* decif. 15. *Sard.* conf. 57. num. 2. *Medic.* decif. 26. num. 1. *Ofafe.* dec. 29. num. 12. *Ricc.* collect. 1289. *Marta voto* 124. n. 3. *Girard.* dec. 13. num. 8. & *obfer.* 95. num. 7. R. de Ponte conf. 99. num. 161. vol. 1. quorum obici lepidè quoque occurrit *Prat. mem.* caput. 47. ex num. 43.

Cujus nostræ peculiaris functionis dispositionem eam amplexus fuit Senatus Catholonicæ, ætibus *Mier.* in *Coria Montifani Reg. Pet.* 3. tit. de professor. Jurisprudent. & *Medicis*, num. 14. pag. 38. col. 3. vers. *Item nota*, cella. 6. *Fontanell.* dec. ejusdem Senatus. num. 18. lib. 1. Jo. Paul. *Xen.* de offic. Jud. & *Advoc.* par. 3. c. 5. à num. 45. illam verò non admittit, accedente consensu expresso partis adverte, Regia Audientia Sardinæ; ut observat *Consil. D. Joan. de Xarz ad capit. sua alia Curiarum Regni Sardinæ;* lib. 3. tit. 11. de salu. & *drile.* 57. n. 3.

- 153 *Regens* propterea *Revit.* in *prag.* 1. num. 49. sub eodem tit. de suspic. offic. adverte, acta facta coram illo, etiam quod Judex, nullitatis esse obnoxia, etiam si nulla fuerit proposita suspicio a parte adversa, quia, ut inquit *Reg. Sanfel.* decif. 80. num. 21. attentata dispositione *mem. prag.* Advocato resistit potentia ut non possit in eadem causa judicare, insequuntur *Pras. Merlin.* lib. 2. *controverf. res.* cit. cap. 39. num. 13. *Sanfel.* decif. 195. num. 13. *Judex Franc. Maria Prato* lib. 3. discept. *forens.* add. 46. ex num. 43. & iterum eod. lib. 3. cap. 47. num. 49. qui inter ceteras nullitates propolitas adversus factum emanatum est junctis, designata ordine Sux Excellentie de torquendo (nullis datis defensionibus) ex processu informativo U. J. D. Pompilium Galiano Baronem Sancti Mauri, postremam subiecit, in cit. cap. 46. num. 23. vers. *Postrema nullitas* quia in præfato decreto votum suum præbuit, *Dom. Consil. D. Thomas Caravata*, quæ per prius in causa extiterat Fisci Advocatus, quæque nullitas fuit admittenda, testibus *Dom. Reg. de Marinis* lib. 2. *quarid. resol.* cap. 114. num. 18. & *D. Judice Prato* post indicem 3. tom. disceptat. *forens.*

Moto propterea Judicio ab Ill. Duce Sermone super solutione legati ducatorum 40. m. contra Principissam Castiglioni, Principes Petre Elcina ejus vir, qui formatum habebat interesse ex causa majoratus, allegavit suspectum Dom. Consil. Miroballum, quia fuit advocatus, & facta ab eodem dispositione, quod extitit tantum Advocatus in causa majoratus, per S. C. sub die 8. Febr. 1652. referente Dom. Consiliario Alexio Gombas, fuit provium, quod non interveniat.

Siquidem removeret nedum in causa, in qua patrocinium præstiterat, sed etiam in alia annexa, & connexa, vel ab illa dependente, *Abb. in c. pofremo, de appell.* & ibi *Philipp. Franc.* col. 2. *Aufrat.* de recusat. num. 14. *Farinac.* in *prag.* q. 60.

num. 176. & seq. *Reg. Tav. d. prag.* 5. num. 21. *Gras.* de except. except. 24. num. 86. *Gratian.* discept. *forens.* cap. 100. num. 26. *Amund.* in add. ad decif. *Franch.* 87. num. 5. *Piscan.* in conclus. jur. verbo, *Advocatus*, *Bartol.* *Episcop.* in collat. ad *tot.* in cit. l. *quisquis*, *Prat.* addit. caput. 47. num. 50.

- 154 Quin quoque, si factio ferupulo fuisset provium a Collegio, quod interveniret, removeri potest; ut decrevit S. C. in personam D. Conf. Jo. Bapt. Jovini, referente Dom. Conf. Donato Coppola, sub die 1. Febr. 1652. super suspitione allegata à Joanne Baptista Capycio Minutolo, Barone Valentini in causa, quam habebat eum Antonio Silvestro Ferraro, & hæredibus Pauli Gerardii, *Ipse eundem Secret.*

- 155 Etiam si fuit arbitrer; ut diximus eodem in *Rim* 11. num. 8. vel *Affessor.* *Ripoll.* add. loco, vel *Consulitor.* *Farinac.* in 2. par. *fragm.* verbo, *Judex*, num. 849. ex *Glof. in cap. si contra* num. verbo, *Causam legitimam*, in add. de offic. deleg. *Prat.* add. cap. 47. num. 53. In consultante minutus contractus, de quo iurgat questio eodem in *Rim* sub num. 9. Indicavimus, & decifum fuit sub die 23. Februarii 1663. referente Dom. Consiliario D. Ferdinando Meseo, in suspitione allegata pro parte filiorum, & hæredum q. Ill. Principis Carpini, in personam Dom. Consiliarii Erasmi de Ponte Patrii Neapolitani de Sedili Porta Nova (viri peritia, doctrina, & religione. validè conspicui) ex quo consulariter capitula matrimonialia, vigore quorum Ill. Principissa Carpius instabat pro restitutione dotium, antea facta solutione, ac alimentis. (Sed in in consultatore militet, quæ de Advocato diximus num. 64. ut quandoque possit, qui notoria suspicio proponi, & decifum tradit *Prat.* ibid. à nobis laudatus, & memor est *Pras. Merlinus* in *supis* indicatus cap. 37. lib. 2. culpa (quæ est maxima) imperforis, cit. in cap. 39. & quod intervenire, habet possit, etiam accedente ambarum partium consensu, ut octavimus, num. 152. & effatum *Mura* in decif. 15. & *Nover.* in *prag.* 1. nu. 4. de suspic. official. actus, recusationis causis pluribus deductis, atque rejectis, non licere in personam ejusdem Judicis alias causas propothere, non misit in suspitione ex causa patrocini, ut decifum tradit *Reg. Sanfel.* num. dec. 80. num. 13. lib. 1. *Cogita*, cum Consulitor verò Advocatus dici non possit, ad *Tex.* in l. 1. §. *Advocatus*, *fi de variis*, & *extrad.* *cognit.* ubi *Bart.* num. 4. hæc præfert verba, *Qui ergo interveniat, ut aliquis contra illius fiat iustis aliquis, includendo utraque partem, iste non dicitur Advocatus.* Et in terminis *Prag.* num. 15. q. 18. tradit *Pras. Reg. Com. Greger.* de *Gonovero* decif. 11. num. 30. ex quo ratio non honesti, non iustitiam in casu Consulitoris, qui secretis, & private procedit, sicuti in casu Advocati, qui publice coram omnibus causam, linguæ, & calamo perorat, & oculis, & publici veritatem est iudicium, cap. *vestra*, §. *ceterum*, extra, de *cohabit.* *Cleric.* ubi *Glof.* verbo, *Oculum*, innoventius, nu. 2. *Abb.* num. 5. & 6. Maximè, quod statuti recusationum indicium non fit extenfo de persona ad personam, nec de casu ad causam, etiam quando ex largo significato posset comprehendendi, *Giazar.* cit. decif. 66. *Ubanus* de *Barbaxi* *Argo.* num. 1.

mens in commentario forum fol. 10. de iudiciis, in fine, & post alios Ganuor. addu. 3. de iud. 11. num. 18.)

155 Non verò, si causa sit diversa, unde D. Cogfil. Franciscus Roccus cum fuisset Advocatus in uno tantum articulo, in quo dicebatur, an donatio facta per Jo. Franciscum Salernitanum ann. ducentorum 800. super fructibus Terræ Frisiloni D. Ferdinando ejus filio, fuisset taxativa, vel demonstrativa, qui fuit decisus, *referente Domino tunc Consiliario Jo. Francisco Marciano, ut in responsu ejusdem Dom. Rocci lib. 1. fuit ex causa prædicta allegatus suspectus à Francisco Salernitano filio dicti D. Ferdinandi, in causa cum D. Carolo, & alijs fratribus de Salernitano heredibus dicti Joannis Francisci, super nullitate venditionis dictæ Terræ, & sub die 20. Maji 1662. fuit provisum, quod interveniat, & ferente De Conf. Antonio Capiblanco* (quem virum laud. nobilissimum, ac morigeratissimum; mansuetum Regis D. N. præ magnis virtutum meritis in amplissimum ordinem recens relatam, ex animo veneror, sub ipsam enim paginæ huius impressionem, in supremæ Italiæ Senatui Regens renunciatus est; Summo quidem totius hujus Civitatis gentilis planius, meque in primis incredibili gratulatione, illi non in uno nomine addicere simi), felicissimæque incolomitatæ diuturnitati semper apprecantis.)

Et orta fuit inter ill. D. Trojanum Spinellum Principem Scalen, & D. Josephum ejus fratrem Germanum furtum, post multa, patrocinante Domino Afcanio Raetano, tunc patrono famigerato, omnes differentie extinctæ instrumentum transactionis celebrato sub die 26. mensis Julii 1649. & scito S. C. convallato, prævia informatione, quod expediebat, in qua præfatus D. Raetanus, uti Advocatus deposuit, & ipsius transactionis vigore Princeps pro omnibus à dicto ejus fratre præsentis decem solvere promisit duc. 22428. Oblato postmodum in mense Septemb. 1657. à dicto Principe in S. C. ejus statu, demandata causa eidem Consiliario Raetano, inter illius creditores insurrexit D. Joseph Spinellus pro exactione enunciata summa in instrumento. Unde Gubernator S. D. A.G.P. similiter creditores illum refulaverunt, stante notorietate Advocacionis, examine, & replicatione facta à dicto Consiliario in calce supplicationis, prævia Regia decretione, quod ostenditur, & dicebatur, in controversiam hæc deduci posse, hujusmodi causam esse annexam, & à prima dependentem, cum in illa vi transactionis actio tantum fuerat quæsitæ D. Josepho pro summa in ea contenta contra Principem, ut hæc agi de ejus solutione, & consummatione præcedentes actus inter eadem partes, illud fuisse iudicium preparatorium, & acquisitionis æternis, in hoc consummari actum solutionis promissæ, ac proinde primum iudicium minime dici posse transactione extinctum solutione pendente, ad text. in *canones, §. Sed adhuc queritur, vers. Ex parte ext. de Baptis. cum finis attendatur, non principium in casu requirentis actus consummationem, l. diximus, §. de excusat. tut. si non sunt, §. perenniamus, §. de aur. & arg. leg. & conexorum idem est iudicium, Hypoth. singul. 25.)*

Imò exclamabant ne dum illam dici dependen-

Tom. II.

tem, & annexam cum prima, sed esse identicæ eandem, ex *Vulpiani responsu, in l. si quis, cum totum, vers. Si ancillum fragrantem petieris, §. de excep. rei iudic. quem locat. in terminis laudat Fontanell. de iud. 126. num. 14. & 15. com. 1.*

His tamen minime refragantibus, ex quo non agebatur de validate, vel invalidate inter transactionis, nec de existentia crediti, quod in controversiam à cæteris creditoribus non deducebatur quorum discrepato tantum erat circa anterioritatem referente Dom. Conf. Paulo Januettasio, sub die 24. Maii 1660. me patrocinante uti curatore patrimoniis contra suspensionem, decisum fuit, *quod Dom. Conf. Raetanum interveniat, penes Secret. (quem quidem Dom. Raetanum ad Præsidentis Regiæ Cameræ munus dandæ assensionem invida mors abstulit, die 26. Novemb. 1662. tribus superstitibus liberis, nempe DD. Vincentio causarum patrono eximio, Francisco Regio Auditore, & Petro, viris doctis, & peritiæ conspicuis, in cuius Præsidentis locum, dum hæc sub prælo sunt, hodie 3. Mensis Octobris 1663. Excell. Penarandæ Comes, hujus Regni vigilantissimæ, ac sanctissimæ, omnium admittipæ, clavum succensens promulgavit D. Consul. Hortensium Pepti meum Socerum, motu proprio Regis D. N. fuisse suffragum.*

Advocatum propterea, qui patrocinatus sit pro convallatione vinculi in responsis, posse esse iudicem, ubi tractatur de lite et vinculatione, & de aliis corporibus in eius locum subrogandis, decisum refert Dom. Conf. *Roc. respons. 87. lib. 2.*

156 Hinc advocatum Fisci non posse in eademmet causa, sive ab ea dependente, vel connexa ius dicere, deducitur ex text. in *l. Advocati, Col. de Advoc. Fisc. Ferrer. de iur. fisc. lib. 7. tit. 2. nu. 7. vers. Elei ius verò, & ex eo tenetur actione injuria, rum, juxta tradita per Cracet. conf. 178. nu. 7. & seq. ac etiam ad damna, expensis, & interesse, argum. text. in *l. succurritur, §. de excusat. tutor. l. non est ignotum, ubi Jo. Fab. C. in quib. constitutor habeatur. Bart. in l. si postulat veris §. final. §. de adult. Berart. in specul. visitator. cap. 28. num. 17. decisum tradit idem Reg. de Minus. adl. cap. 114. sub nu. 18. & notat Jud. Prat. cit. cap. 28. nu. 44. & resp. fiscal. 41. inquit, nùm iuxta, qui pro tempore exercuit officium Fisci Prætori M.C.V. & in decreto interlocutorio appoluit verbum, *Adito Fisco*, nulla prævia instantia, nec voce, nec scripto, possit recusari, nè in causâ amplius procedere, & ex punctuali determinatione Senatus Cathaluniz, apud Fontanell. cit. de iud. 118. negativam tutatur sententiam, exprobat iudicium illorum, qui contrarium tunc Regenti M.C. consulerunt, submittitque, ipsius Regentis munus in eo consistere, ut causas inter iudices distribuat, quæ distributo nullam præbet commisionem; ut propterea iudices M. C. prout Præsidentes Regiæ Cameræ, & auditores Provinciales etiam uti singulos, esse iudices ordinarios, Consilarios verò esse iudices delegatos, annotarunt Frecc. de subfand. lib. 1. tit. de off. Mag. Just. num. 15. Surgens de Neap. Illust. lib. 1. cap. 17. ex num. 44. & Carrer. in hoc Ritum num. 28. quem laudant, & insequuntur Reg. Redit. in prog.**

T c

1. de

1. de decisi. causis, num. 3. & in rub. de offic. S. C. num. 4. & in decisi. 13. num. 20. de in decisi. 52. num. 5. Reg. Galeat. lib. 2. contrav. jur. 58. num. 7. Ausimans ad Gramm. decisi. 9. num. 2. & Frat. add. respons. 4. num. 4. & nos ipsi illius memores fuimus in Ritu 53. num. 7. incursi typographi allegati in Ritu 165. & notat Galeat. in prax. Sacr. Conf. par. 1. cap. 2. num. 38. In decretis itaque, quod ab ipsis Consiliariis teruntur nominati nominantur ad infra scriptam causam delegati (quamvis Barbos. ad l. cum Prator, 12. §. 1. num. 75. ff. de iudiciis, putet Consiliarios esse Judices ordinarios.) Istæ veritas patet ex disc. mine nam inter pares numero Judices, si dissonæ præferant sententiam in S. C. alij adiunguntur Judices, si verò in Regia Camera, proferatur sententia pro Reo ut diximus in Ritu 98. num. 5. & addimus Dom. Francisc. Mer. Frat. lib. 3. discipule. forens. cap. 51. num. 12. (qui num. 8. perpenis tradit & a Bras. de Anato in conf. 27. notat recusantem de Actorem, & recusationis iudicium esse de per se propriam habens instantiam, & iterum ad Muscatell. par. 3. Glos. instantia, ad num. 26. ut non minus diximus in Ritu 53. num. 11. paribus votis prelati in Regia Camera in articulo suspensionis contra suspensionem statim fuisse sententiam) quæ discriminis ratio in votorum paritate, ex iure dissondit, se distincta inter ordinarios, Judices, & delegatos. Glos. in l. 4. C. quando provocator non est necesse. Advertendum tamen est Sacrum Consilium esse Tribunalium omnium supremum, ut constat ex Prag. 2. 3. 4. & 5. de offic. S. R. C. Affili. in Confir. Summa periculo, num. 2. in fin. lib. 2. rub. 36. Surgens aut. loco num. 42. Reg. Top. lib. 2. Juris Regn. rub. 2. ex num. 50. Proinde dicendum est Reges Consiliarios esse ordinarios ex apudtudine, delegatos vero ex actu & sic generales in potentia, singulares autem in actu, ex Bald. (quem ostendit scire d. e. hant Roman. singul. 380. Jo. Sreduler. in tra. Bald. nihil ignorasse sive maxis super unic. quasi. cuius meminit de Grosi. de offi. Cleric. in pralud. num. 368. in l. præcipimus C. de appell. cui distinctioni non inhaeret Conf. Corleval discipula jur. lib. 1. tit. 1. disp. 1. feli. 8. feli. 4. ex num. 1153. putans, Consiliarios quoque ut singulos uti circa causas sibi commissas jurisdictione ordinaria, & non delegata.

- 157 Sed an Iudex, qui fuit in causa criminali uti filij patronus, patrocinari possit in causa appellationis pro Fisco, affirmativè iudicatum in illo facit themate recenset Reg. de Marinis lib. 1. quotid. refel. cap. 5. sub num. 6. cuius meminit Thor. par. 3. compend. decisi. feli. 1. verbo, Index qui fuit, & num Advocatus filij possit recusari, diximus sup. num. 88. & addimus Cabed. decisi. 119. par. 2. Frat. ad Muscatell. Glos. Sententia, vers. Non minus & add. resp. crim. 41. un. 13. Baron. cit. esse, 116. num. 54.

Hic conincit altera questio, num Advocatus Filij, qui deinde Iudex Deputatus fuit recusatus ac remotus, possit deusdè esse Filij advocatus in eadem causa. Accidit trutinanda in causa Pompilij Gagliani inquisiti de auxilio, consilio, ac ope præstita interfectoris illorum de Carrara, laem consensum in Casali Marianellæ. Etenim

existente Domino Consiliarij Caravita Advocato in M. C. V. instantibus contra fecit, quæ de se, dum posset in iuncta Iudex fuisset Deputatus oblato libello recusatorio manavit de iuncta decretum, quod non interveniat, & resistatur de se, votantibus DD. Consil. D. Petro Varayis, Iunctæ Propositio, Anselio Portio, Alemano Raetano, D. Gregorio Fialio, & Josepho de Rosa, & meminit nos supra num. 153. & 156. Et cum nupor deusdè prædictus D. Caravita deputatus fuisset Filij patronus in eadem causa, ipsum Pompilium iteratò recusavit, & perfectis à re. Igiostimo viro capitibus suspensions formiter propositis, se abstinuit; Si quidem ex priori suspicione allegata, & obtenta, orta est inimicitia inter recusantem, & recusat, Glos. in l. si pecuniam in principio, verbo, Repetatur, ff. de condition. causa dat. Paris. de Significat. verbo, Suspectio, num. 5. Paris. de Juris. & rectoria q. 49. num. 65. & de testibus quasi. 60. num. 133. Fontanell. decisi. 1. num. 4. & 23. nu. 7. & 30. Giarr. decisi. 48. & decisi. 54. num. 1. Maynard. dec. 88. num. 1. lib. 1. Maltrill. decisi. 214. num. 12. par. 3. firmantes, Filij Patronum posse recusari, maxime ex causa inimicitia, quæ etiam si sit probabilis removeret Iudicem, ut nos infra lib. num. 162. & consensit à nobis ipsis iudicatis, n. 88. & à Barro. cit. effi. inim. 116. n. 54.

- 157 Ille etiam qui fuit testi repellitur à iudicando in illa causa, ne duplici officio fungatur, Farinac. de testibus, §. 1. de opposit. contr. perjon. test. q. 60. n. 80. & p. 2. fragm. crimin. n. 755. Jo. Bapt. Thor. in supp. compend. dec. in verbo suspicio quando esset notoria.

Mediator inlupet qui fuit in alio negotio repellitur à iudicando, Affert. de venias, consil. 16. Et mediator debetur nedum prozantia, qui metcedem consequitur, sed etiam non salariatus, & gratis operans, præsumitur etiam, quod affectet compleri id propter quod laboravit & firmum remaneat, nec ei obijciatur, quod non cautè se habuerit, verba sunt Glos. in §. quomodo verò in Glos. magn. vers. §. quid si pretium, Auth. de testibus, quam perit Farinac. de testibus, q. 60. illos. 16. num. 409. refert Reg. Galeata lib. 1. contrav. forens. cap. 39. num. 30. & in ipso in eo, qui sub amici nomine partes ad transactionem deduxit, ut repellatur, notavit Feli. in cap. de testibus, defini. 56. & quando admittitur in testem, Memo. de arbit. lib. 1. cap. 72. n. 29.

- 160 Sub alterius verò principij clypeo plim militans causæ potissimum inimicitia, ob quam Iudex recusari potest, Damob. in prax. feli. 1. sentent verbo Inimicus, Valena. consil. 44. sub num. 186. & consil. 161. num. 3. & 7. Ricc. coll. 453. Barbos. in cap. scensu requirit, §. 3. num. 7. de appell. Schrad. de feud. par. 9. cap. 5. sub num. 18. Interligit. post multos, singul. 80. nu. q. 8. & 9. lib. 3. & consil. 33. num. 10. Barfat. consil. 65. num. 9. lib. 3. Andr. de Boral. in l. 1. C. si prope. inimic. lib. 10. Angel. in §. Item si propter num. 4. infra. da excusat. tutor. Cacher. decisi. 15. num. 7. Giarr. obser. 95. num. 9. in fine Fontanell. decisi. 13. & 14. num. 1. Mat. sup. prag. de recus. Iudic. num. 40. Contrav. Rel. 365. nu. 33. Apicell. de susp. offi. sub nu. 96. causa 8. Baron. cit. effi. 116. Aul. Am.

Ambros. decif. 50. à num. 46. Ghilfor. de Judic. regul. cap. 12. num. 6. & cap. 14. num. 17. Grassi. de except. 24. num. 24. & except. 120. nu. 5. Meynard. decif. 92. Sanflic. decif. 81. num. 1. Cofil. decif. 231. num. 2. Eftobar. Corr. de utroque for. art. 4. de fec. de Pont. decif. 30. num. 2. & 3. Mont. Legif. 6. 4. num. 209. Milan. dec. 15. num. 18. lib. 1. Mart. add. tit. de recusat. c. 30. Cope. Latr. confult. 101. num. 5. lib. 2. Cope. decif. 128. num. 1. Fajch. de patr. pot. par. 5. cap. 2. num. 21. Rebuff. de recusat. artic. 9. glof. unic. num. 10. Petrus Gregor. Tholof. fynagoga. Jur. q. un. lib. 49. cap. 3. num. 17. Parin. in fragm. par. 2. verbo, Judex, num. 862. La Ratba conf. 32. nu. 10. Curial. Cope. de cafibus referuat. par. 2. caf. 5. 6. 4. Moftill. decif. 151. num. 7. & 46. & decif. 263. num. 2. Guaz. ad defenf. rev. defenf. 1. ex difciff. jurifd. cap. 21. num. 4. & num. 9. Novarr. coll. 6. pragm. 1. de fufpic. offic. sub num. 18. Reg. de Morin. lib. 2. quotid. refol. cap. 21. & ad Revort. decif. 456. num. 1. citans Caraviz. in hoc ritu num. 23. Utinè Butrinus in cap. dilecti filii. coll. 1. in fin. num. 6. laudatus à Sigifmund. Sence. in traft. de fent. & re judic. Glof. 1. qn. 1. num. 250. circa fin. quos refert Donn. Francis. Maria Prat. in fua Nicandro. nu. 319. infinuit, ita grave effe habere lupum pro Pajore, Homicidium pro Medice, Diffipationem pro Caphede, Inimicum pro Judice, ficuti & gramum pro defenfure. Adde ut à Judice ex hoc capite notorie fufpectio, & fi non recufatio fententia lata erit nulla, ficuti, & omnia acta coram ipfo facta, Bal. in cap. Confitentur, de refcript. Prapfist. in cap. cum fpeciali. num. 40. in fin. de appell. Bezzari. in fpecul. vifit. cap. 6. num. 13. Barou. de off. fufp. inimicis. eff. 3. 117. nu. 1. dummodo capitalis exiftat inimicus, declarat post alios Farinac. in fragm. crim. par. 2. num. 706. necnon Reg. de Pente conf. 90. num. 13. & 19. lib. 1.

Etiāmi effet pariter inimicus utrique parti, nam licuit uni ex eis illum removere altera parte invita, Mendici. variat. refolut. dnb. 32. §. plebe feiutum, num. 4. Andr. ad fpecul. de Judic. delegat. 4. fupereff. voff. Item fuff. Canonici, Cofia Sicul. conf. 85. nu. 42. Rebuff. lib. 3. confult. Gail. tit. de recusat. art. 6. glof. unica. num. 18. Apicell. poter addit. traft. 3. Giurb. obferu. 95. num. 12. Reg. Revit. in rub. pragmat. de fufpic. official. sub num. 14. difcrimen tradens per partem affectionem, & æqualem odium, nam, ut diximus, num. 125. concurrente aequali conjunctione non remouetur Judex, & tradunt Tuff. concluf. 908. nu. 3. Ramon. conf. 3. nu. 4. Minut. conf. 27. num. 9. Barf. conf. 265. nu. 29. Greg. fentag. par. 5. lib. 49. cap. 3. num. 7. Giurb. citat. obferu. 95. num. 11. Apicell. poter add. traft. num. 277. ubi inquit, fi Judex fit æqualiter conjunctus Advocatis partium an obftet difpofitio prag. 9. amp. 2. de offic. Judic.

361 Cujus quippe inimicitia causam in specie effe exprimendam, notant Farinac. in fragm. par. 2. verbo, Judex num. 881. Cope. decif. 178. nu. 3. in fin. Grassi. except. 24. num. 31. Barf. conf. 265. num. 26. lib. 3. Revart. in fpecul. vifit. cap. 6. num. 56. & poffimulim contrahatur inimicitia cum tractante ut quis priveret officis publicis, Declan. in traft. crim. tom. 2. lib. 3. tit. de inimic. num. 51. qui à num. 39. ad 85. aduertit, illam contrahi ex

Tom. II.

injuria illata, fivè circa corpus, fivè circa famam fivè circa nobis adherentia.

162 Et ad quem utique gradum illa extendatur, & quomodo graduum fiat computatio, infimant Grassi. add. except. 24. num. 29. & 28. Mont. fuper pragm. de recuf. Judic. nu. 41. Menoch. de arbit. lib. 2. contrar. 2. cafu 152. Corbaran. decif. 15. sub num. 4. R. pini de Ponte conf. 30. num. 14. Moftill. decif. 151. nu. 3. & 48. Ripoll. variat. jur. refol. cap. 2. de recusat. omni. Judic. ex num. 256. Reg. Galot. lib. 1. contrav. 39. nu. 21. Reg. Cope. Latr. confult. 101. ex num. 8. lib. 1. Douad. de renunciat. cap. 32. à num. 74. extatque in Regno municipalis fufpectio, in pragm. 15. cap. 15. de fufpic. official. fanciens, quod fi inimicitia ex pondeat ex causa, ex qua tota ledatur familia, omnes confanguinei recufant, nique ad quantum gradum de jure Canonico, & affines ufque ad tertium, qui lium habent coram illo Judice, valant illum uti fufpectum removere. Quod fi inimicitia oriatur ex causa, quæ totam non offendit parentelam, fed inimicitiam folùm inducit capitalem, & tunc tertius tantum comprehenditur gradus confanguinitatis, & fecundus affinitatis, facta, fempet computatione graduum, fecundum fua fua Canonico, ut declant Reg. Revit. in pragm. 1. in fin. de fufpic. offic. Novar. in pragm. 15. coll. 3. 6. nu. 33. Reg. de Morin. ad Revort. decif. 517. nu. 3. Hinc cum Marchio Civitas Uria D. Michael Imperiali allegaffet fufpectam D. Confil. Antonium Miroballum, ob inimicitiam contrariam inter Principem Schinzani cognatum dicti Confil. & Andream Imperialem fratrem confanguineum Principis prædicti, decreto S. C. refervato Dom. Confil. Don Andrea de la T rre, sub die 23. Octobris 1654. providum fuit, Quod non interveniat, penes Secret. S. C.

Quamvis effet inimicus reconciliatus, Bald. in auth. testis, C. de testibus, Juffred. decif. 33. Ricc. par. 1. dec. Nep. Archiep. 168. Reg. Cope. Latr. decif. 81. num. 7. & ibi Giaz. num. 19. Apicell. de fufpic. offic. num. 89. Fontanoll. mem. decif. 13. num. 14. & decif. 14. num. 10. Novarr. add. coll. 6. sub num. 46. Barou. de eff. 3. intin. cit. eff. 3. 116. num. 20. Conf. Strac. refol. for. lib. 2. refol. 117. num. 30. Thor. decifum recensens, p. 1. comp. decif. verbo, Officialis recufatus, & in Crer. Judic. civil. caf. 57. per tot. Reg. Revit. in decif. 78. lepidè inquirens, num. pragm. 1. §. 15. de fufpic. prohibens, conjunctos litigantium reconciliatorum cum officiali, poffe reculare eundem officialem post fequitur reconciliationem, precedat à convulfione, quando litigant principales, fi quæ reconciliatio, velit recare officialem conjunctum fuo adverfario fecum reconciliatum. Inimico enim reconciliato non eft in æternum credendum, aut conf. 9. num. 6. & axioma i lud, quod inimicus de inimico fempet malum prefumat, ad inimicum reconciliatum extendunt Doctores apud Dav. de p. g. DD. tom. 3. cap. 5. tit. de iudiciis proximi, & remotis num. 17. cum præsumatur velfi quæ prioris voluntatis retinere. Alexand. conf. 87. nu. 6. conf. 88. num. 50. tom. 2. inter caf. crim. diverf. Reg. de Morin. refol. quotid. cap. 174. num. 4. Giurb. conf. crim. 60. num. 8. Confil. decif. 174. Maza tom. 6.

T f a cop.

- cap. Sicil. cap. 92. num. 11.* Sicuti inimici reconciliati testimoniū repellitur, cum odij reliquie remaneant, *Hypoc. in l. 1. §. praterea, num. 4. §. de question. Menoch. de arbit. jud. qu. 28. nu. 2. & 8. idem Hypoc. singul. 168. Reg. Revit. super prag. 1. num. 9. de test. refranct. Lancel. Conrad. de offic. Prator. in civilis de except. sub num. 11. cap. 35. Vincent. Ferret. in tract. de inimicit. §. 19. num. 1. & decisionem S.C. abique die, & anno, in personam D. Consil. Amendola, recusati ex causa inimicitie, est reconciliatus per Josephum de R. lis, recenset Giza. ad Capic. Latr. add. decif. 91. num. 19. in fin. sed illa manavit sub die 23. Januarij 1647. penes Secret.*
- 163 Vel inimicus præsumptus, *Avui mens ad Capic. decif. 138. lit. B. Cachera. decif. 15. num. 7. Donad. de renunciati. cap. 32. num. 54. Casill. decif. 231. num. 4. Reg. de Marin. quotid. resol. cap. 211. num. 3. vel probabilis, Mascard. de probation. conf. 953. Pruvins decif. 363. Masfrill. decif. 151. nu. 46. Reg. Sanfelice. dec. 81. num. 1. vel si habetur, vel contrahat parentelam cum inimico litigantis, *hal. in l. liberi, C. de inoff. testam. Mascard. de probat. conf. 898. num. 35. Reg. Capic. Latr. add. consulti. 101. num. 34. Michaler. de frat. par. 3. cap. 51. nu. 4. Barro. cit. loc. nu. 22. Reg. Revit. in cit. prag. 1. num. 62. Casill. add. decif. 231. nu. 3. Schrad. de feud. p. 9. cap. 5. sub num. 23. vel si Juxta cum parte rivalis, ut puta, quia cum eadem muliere consuetudinem haberet, ut ex allegatis per *Asf. er. cit. tra. 3. nu. 47. vers. Adverte tamen, & Pacian. de probation. lib. 2. cap. 45. num. 55. notat Farinac. in fragm. crim. p. 2. num. 800.***
- Etiam si inimicitie causa ad Judicis notitiam non veniat, *Asf. in cit. l. operis finis, num. 7. vel eam dissimulet. Albin. decif. 15. num. 29. lib. 1. Reg. Galeat. lib. 1. add. contrav. 39. num. 23. Reg. de l'onte conf. 30. num. 4. Apicell. add. tra. lib. 69.*
- 164 Quid verò si recusatus fuisset author inimicitie, & eam affectasset, data opera ad illum finem pertractant Lope de donat. inter virum, & uxorē, §. 78. nu. 29. *Franc. Mar. decif. Delphin. 291. p. 2. n. 1. p. 2. Reg. Valenz. conf. 17. nu. 1. Roland. à Valle conf. 24. num. 46. volum. 1. Rebuss. cit. art. 9. Glos. unic. ex num. 12. dicens, Judicem esse suspectum, sed partem poena effe multandum, Asf. de patr. potest. cap. 3. par. 3. num. 43. Gallup. in praxi par. 1. cap. 4. num. 39. Reg. Capic. Latr. add. consulti. 101. num. 41. & 42. Reg. Sanfelice. decif. 81. num. 3. Ricc. collect. 445. Franc. Mar. Prat. cit. cap. 52. num. 20. in 3. discept. for. & videndū suat municipales functiones in prag. 15. num. 14. tom. 1. & 19. re. 2. de suspic. quam recusatorem ex capite inimicitie, an liceat Universitati proponere, negativè decium refert Reg. Sanfel. dec. 82. tom. 2. Reg. de Marinis tom. 2. cap. 114. nu. 6. aliud scitum, Dom. Pratus ad Mascarelli. par. 1. glof. 1. Sententia, vers. Non tamen, Barro. cit. tra. de off. sed. inimicit. eff. lib. 116. sub num. 46. vers. an possit.*
- 165 Hinc si Juxta pertinaciter assumeret sibi causam, in gerendo fe animosè ad judicandum, ex hoc redditur suspectus, *Andr. in cap. seu, §. habita, post num. 16. vers. Item si Juxta pertinaciter de statut. & consuet. contra libert. Eccles. ex text. in l. qua omnia, §. 1. vers. Nisi ferendus est, §. de*

procur. Reg. de l'onte conf. 147. nu. 8. lib. 2. Franc. de Ferris in conf. 47. nu. 10. Reg. Revit. in rub. prag. de suspic. offic. num. 44. & conf. 19. num. 11. vol. 1. Thor. par. 1. comp. cor. 1. & ceteri in debeat Prat. in suo Nicandro, nu. 338. & cit. cap. 52. num. 31. Consil. Paul. Staudan. resolut. forens. lib. 1. resolut. 37. num. 26.

Et si malè versatur cum aliqua ex partibus, hoc est, protelando audientiam, dissimulando illam, justa etiam erit causa suspitionis in themate exarato a Thor. 3. par. compend. sed. 3. verbo, *Suspicio Judicis*, vel si d. x. s. s. t. partem non diligere, *lustrig. singul. 60. num. 18. Raton. add. cap. 116. nu. 108. vel si nolit audire Advocatum in causa, quāvis clara, Lanfranc. in elem. sapi. vers. de plano, coll. 1. de verbor. signif. Dec. in cap. p. s. v. m. col. 4. verbo, & pro declarat. cur. & cel. 7. vers. 10. de appell. Apicell. cit. tra. sub num. 106. aut occulte loquatur cum patre Luf. anc. in cap. quoniam contra de probat. m. g. s. favendo uni, quam alteri parti, Ludov. decif. 108. num. 7. Barrell. de magistrat. edit. lib. 12. cap. 2. nu. 19. Farinac. in fragm. crim. par. 2. ex vers. 747. & 785. subnectens specificè expremendum fore, in quo magis faveat. Hancque suspitionis maculam non militare, notamus, si in principio, & medio causæ magis faveat Aetori, quam Reo nam obstringitur facere; Etrenum si reorum est fugere, Judicis est prosequi, ad text. in cap. v. i. d. i. 8. extra, de do. lo, & c. utum. Epif. Maraut. par. 3. resp. 78. nu. 116. sicuti in fine m. g. s. reo Alondit. lib. v. i. v. i. resol. §. lex est, dubitat. 11. num. 22. id tamen Judicis relinquit arbitrio Menoch. de arbit. cap. 152. num. 13. quidvis si Juxta esset aditus, vel à parte peritis, affirmativè Farinac. add. loco, num. 799. Grass. except. 24. num. 76. Ann. sup. 28. Reg. Capic. Latr. decif. 87. num. 19. lib. 1. vel si Juxta, se impetrari, procurari, & speculat. in tit. de offic. delegat. §. sup. p. s. t. vers. Item si ipse, & ex præsumpta mala opinione, deducti, Dom. Reg. Revit. in cit. prag. 1. num. 76. posse, Judicem recusari, si duo haberent eandem actionem conveniendi aliquem in Judicium, & ex persona unius Juxta non posset intervenire, & ad evitandum Judicis recusatorem his per alium agitatur, tacito illo, ux cuius persona oritur suspicio, insequitur Scapp. de jud. ord. lib. 3. cap. 8. num. 3. Morrit. Apicell. add. tra. lib. 813.*

Judicis si non expectat sibi asportari processum, sed illum sine sponte querat, & adduci procurat, justa erit causa recusatōis, *Cravet. conf. 270. nu. 2. Anton. Sol. de antiq. decret. Sebaut. rub. de presig. appellat. Glos. 16. nu. 7. Masfrill. decif. 129. num. 6. in fin. Revit. max. cit. loco num. 61. Reg. de Ponte decif. 30. nu. 8. Prat. in Nicandro, num. 340. & add. cap. 52. num. 32. Apicell. sillas cit. loco, num. 804. Gratta decif. 21. num. 11. & observat. 95. num. 112.*

166 Quid si Juxta subscribat libellum, sive memoriali petentis abique partis citatione, & causæ cognitione? nota, nam hujusmodi provisiones vim rei judicatæ non habent, ex text. in l. 1. & tota tit. C. comminationes, Epistolae, programma, subscriptiones auctoritatem rei judicatæ non habere, *Consil. Rocc. tom. 2. respons. 78. num. 6. & consensu tradita à Fabr. in cod. lib. 2. tit. 2. de fin.*

fin. 11. num. 2. alleg. & Conf. Statib. add. refol. 37. num. 50

167 Quid si audacter procedat in causa, non obstante allegata suspicione, necdum attentare dicitur, sed, & facere injuriam parti, ad text. in l. que omnia, §. 1. ff. de procur. Bellam. decif. 18. Lancell. de attent. lib. 2. cap. 1. num. 104. Novar. in prax. de alibi, & variis. fori quæst. 2. num. 34. scilicet. 1. in ult. impress. & de gravibus. Vassall. lib. 2. gravum. 126. & glosa per ipsum sunt nulla, ut diximus num. 77. & addimus Mendez à Castro in prax. Ecclæs. lib. 2. cap. 7. Vimarannus. in remiss. lib. 3. ordinat. Regia, tit. 21. §. 4. num. 8. P. Frangos. add. loco, num. 220. Borrell. tom. 1. tit. 42. de judicis, num. 31. Suspectus propterea redditur, quamvis causa allegata sit falsa, Reg. Rovis. in cit. pragm. 1. num. 4. Reg. Sanfelice. decif. 85. num. 4. tom. 1. Prat. in Nicandro num. 342. & cit. c. 52. num. 33. ex Paris. conferimus. S. B. Gorgiar. patroc. 40. Giurba conf. 9. nu. 14.

Nisi deponeret, necesse allegatam suspicionem, decrevit S. C. sub die 21. Februarii 1629. referente D. Consil. Josepho Brandolino, in personam Dom. Consil. Audreæ de Januario, suspecti allegati à Reali Conservatorio Sanctæ Mariæ Boni Principij, in causa cum Consensu Ducis Gravinæ, ut propterea necesse sit, suspicio Judici notificetur, ut illius notitiam habeat; ad text. in cap. cum speciali, de appellat. cap. suspiciem, de offic. & potest. judic. in Luperisissim. Cdo judic. Specul. de recusat. §. quodvis autem, num. 1. & in terminis Martæ in comend. decif. tit. de recusat. cap. 43. Thomas Trivisan. lib. 1. caus. civil. decif. 51. num. 2. Novar. in pragm. 1. collect. 214. nu. 9. de susp. official. de Laurent. in tract. de judic. suspecto, cap. 5. nu. 1.

Quæ autem diximus, si Juxta suspectus reddatur, si post propositam suspensionem procedat, intelligas, velim, si illa formiter cum proposito fuerit deducta, juxta prag. 5. & 9. de suspic. & tradita à Gualo ad Cypre. Latro decif. 81. à num. 1. à quo depositio tandem pauper excusatur, ut diximus num. 29. & nondum addimus, procuratorem fisci quocumque ab illo esse immunes in suspensionem, quas tanquam procurator Regius Judicibus objicit, Cabed. 2. p. decif. 119. num. 27. & arreft. 43. Curia Philipp. par. 1. judic. civil. §. 7. num. 24. Thomas Paz alleg. 97. num. 12. P. Frangos. cit. tract. de regim. Reipub. tom. 1. par. 1. lib. 5. disp. 22. §. 7. num. 250.

Nec depositum sufficit, sed exprimi debet causa suspiciem, attentis notum pragm. 1. & 15. additio tit. de suspic. & prag. 40. de offic. S. R. C. & jure Canonico, quod amplius fuit noster rit. ut notavimus num. 10. & addimus Ganever. cit. decif. 11. num. 16. Caravita. in hoc ritu memorem, nam alias valide, suspicione proposita haud obstante, procedere posse, probatur Franchin cap. cum speciali, de appell. lib. 6. Bertrand. conf. 184. Alex. in l. quia poterat, §. ad Trebell. Gabriel. tit. de judic. concl. 5. Rota Roman. relata per Pegu. decif. 1646. tom. 2. Foller. in addit. ad Marans. quæst. 3. dist. 16. num. 4. Fant. de nullit. sub tit. de nullit. ex def. in. juri dict. num. 140. Gallop. in prag. cit. cap. 5. num. 65. Reg. Sanfelice. decif. 85.

lib. 1. & Reg. Tap. in jure Regni Neap. lib. 3. tit. de suspic. official. in comment. hujus ritus, num. 18. pag. 181. verif. imponendi paucis ibi attentis hodie, nisi suspicio sit formiter allegata foris procedere.

Quid verò dicendum sit in Judice ex Tribunalibus collegiatis hujus Civitatis, uti delegato, vel alio modo extra Civitatem commotante, in dubium revocatur in Collaterali Consilio, existente Commissario, nobilissimo, doctissimo, ac integerrimo viro Domino Melchiorre Navarra, emeritissimo Regente, penes Joseph Crivelli à mandatis Scribam, in causa Illi. Marchionis Setra cum Illi. Principe Cariati seujus causis adhuc non decisæ exitum, alibi (Deo favente indicabo) meum propterea judicium interim non dabo) Etenim, exoris dissentientis inter ipsos, super consensibus feudorum Castrovillari, & Civitatis Casani, Excellentissimus Comes de Pegneranda ad sedendas dilationes, prævia delegatone, demandavit Dom. Consilario D. Joanni de Vallentia informationem controversiarum inter eos vertentium, qui pro executione ordinum S. E. de mensi Novembris. 1662. partibus auditis, incipit adhuc diligenter. Die verò 11. Mensis Decembris ejusdem anni, fuit pro parte dicti Principis allegatus suspectus in partibus absque deposito, & sine expressione alicujus causæ, qua suspicione non obstante, uti non formiter, & non legitime proposita, dictus Consiliarius processit ad ulteriora in diligentijs sibi commissis, usque ad diem 23. mensis Januarii, quo per S. E. fuit provisum, Quod, stante suspicione proposita in ejus personam in Collaterali Consilio, interim se abhineret in procedendo, & postea alio se to ejusdem Coll. Consil. dictum fuit, Quod abstinat.

Præterit propterea Princeps, omnia acta facta post recusatorem libellum potestatem, coram dicto Consiliario esse nulla, cum hunc eum Pragmaticæ omiserint, recurrendum esse ideò ad jus commune, à quo non debet recedi, etiam super eo, quod non expresse, sed per sequelam posset inferri, ut quominus posset illud corrigatur, Burs. decif. 97. nu. 4. Rota Romana dec. 162. num. 3. par. 3. divers. & refert Andred. controvers. 167. num. 15. arg. suum, Allegat. conf. 4. nu. 19. & 26. tom. 1. Ganever. conf. 1. num. 33. vol. 1. Offens. dec. 167. nu. 12. Quinimodo, nec etiam poterit intelligi, quod tacite sit dispositum, & quod hoc sufficiat, ut dici possit cõmuni Juri esse derogati, quia tacita derogatio repugnat omnibus jura regulis, nec permittitur, etiam si major ratio consideretur in tacito, quam in expressis Joan. de Imola in conf. 64. num. 3. Angelus. conf. 107. in princip. Card. Tuscus. conclus. 663. lit. E. num. 16. 17. tem. 3. Molina. de Hispan. primæ. lib. 3. cap. 5. num. 21. Roman. conf. 450. num. 5. & conf. 129. Cravet. de antiq. par. 4. in princ. num. 85. Ganever. decif. 54. num. 15.

Præterea, nec dici valet in hac specie tacite per Reg. Pragm. provisum esse, quod acta facta à Judice non formiter secundum Pragm. recutato, sint valida, quia repugnare potestati nature, loquuntur enim Pragm. Regni de suspicione, alleganda contra Judicem in hac Civitate commorantem, non

non verò de ea extrà Civitatem, nec prævident casum, quando Iudex recusans extrà Civitatem reperitur, & non est in Tribunali collegiato, quia aliàs non erit parti recusanti facultas, quæ posset hoc loci distantiam statim, habita notitia, suspitionis, capita proponere, juxta Reg. Pragmaticas.

At Marchio Serra exclamat *pragm.* functiones habere locum tam intrà, quam extrà Civitatem, ex *Apicell.* in terminis in cit. *tratt. de suspic. offic.* num. 111. & *Tross.* in *pragm. de examine testium*, cò quod *pragm.* 10. num. 2. cit. tit. expressè sermociatur de officialibus maioribus, vel minoribus Regni, & *prag.* 18. demandat in fine observantiam quibusvisque officialibus, & semper observatum fuisse reculationes in personas officialium delegatorum ad capiendos extrà hanc Civitatem informationes nunquam admissas fuisse, nec admitti absq; deposito, tum propter favorem reculationis materiam, ut sentit *Ros. Rom.* per *Farinac.* p. 1. *decis.* 93. p. 1. tum etiam, quia in penalibus ex identitate rationis fit extensio de similibus ad similia, secus *Idem Bol.* in c. 1. *qua sit prima causa beneficii amitt.* cap. inter ceteras, de *rescript.* in fin. *V. illius.* in *tratt. de extens. correct.* m. 41. *vers.* in *penalibus*, & *oliffa.*

Et eo magis, quia militat eadem ratio expressa in *d. pragm.* functionibus videlicet, nè calumniae causarum cursus impediatur, ac Judicis dignitas conservetur, quæ ratio locum vindicat etiam in Commissariis Delegatis, proit pluries refert *Idem* per *Collaterale Consilium*, *Reg. Sanfelice.* in *prag. Judic.* in *add. sess.* 40. ubi testatur de communi observantia, & de pluribus casibus, nec potest Iudex ille se abstinere à iudicando ex simplici enunciatione suspitionis, & protestatione, cum ipsum officium necessarium sit, & non voluntarium, *Matrill.* *decis.* 151. num. 20. par. 2. *Castell.* *decis.* 94. num. 1. *Faber definit.* 1. lib. 3. in *Collic.* tit. 4. *ni quis in causa sua*, *Pontanell.* *decis.* 1. num. 1. & 7. lib. 1. & diximus suprà num. 70. nec à *Reg. Sanfelice.* adductæ praxi simpliciter contradicere videtur *Prax. de Ganaverr.* in *decis.* 57. per tot. potissimum, num. 38. dñm illam extrahit quæstionem, nùm depositum faciendum in reculatione officialium Collateralis, S.C., R.C. & M.C. extendatur ad cetera Tribunalia inferiora Provinciarum Regni, & Judicium localium, & interpretationem dñs *prag.* 10. & *prag.* 15. §. 3. *mem.* *capit. tit. de suspic. offic.* Inegative sustinet aliam, extensionem, non fieri in correctoris dispositionibus, nec admitti conjecturas, sed corporalem requiri verborum expressionem subnoctat.

Addit insuper Marchio, acta à præfato Dom. Consiliario gesta nullitati habet esse obnoxia, uti facta cum interventu ejusdem partis, licet contradicentis, quæque contradictionem parum prodesset, uti contrariam falso, decisum per *Rotam Romanam* notat *Pegna* dec. 1646. tom. 2. in *una Papenst.* *honorans coram* *Seraphin.* in alia *Hispanen.* juris nominandi coram *Seraphin.* & in altera liquidationis *fructuum*, cum *Puro* *decis.* 43. tit. de *Judici.* *Quin Beltram.* in *addit.* ad *Ludov.* *decis.* 466. observat, examen testium fuisse per *Ros. Rom.* in *una Tolet.* iussu *missi* die 11. Decembris 1617. coram R. P. *Pirovano*, declaratum validum,

ad evitandum circuitum inutilem, & multiplicatas expensas, etiam si nullitas examinis proveniret ex defectu jurisdictionis dimmodo defectus jurisdictionis non sit totalis, sed aliquis, quando fuit examen factum cū interventu participationis cū expressa protestatione, de nō consentiendo in Judicē.

168 Recusari verò Judicem non posse, ex quo ad Reum terrendum acriter locutus fuit, ipsum judicē interrogando, *Paris* advertit in *tratt. de Syndic. verbo*, *Compositio*, cap. 6. num. 2. *Reg. Sanfel.* dec. 80. ad tradita per *Oldrad.* *conf.* 502. non verò si uti privata persona cum verbis acrioribus vexaret, *Cravett.* *conf.* 23. num. 6. *Copp.* *decis.* 124. quos laudat *Ripoll.* *jur. resol.* *capit.* 2. de *recusat.* omni. *Judic.* ex num. 80. *Menesch.* *conf.* 94. num. 15. & 16. vol. 1.

169 Testis propterea, qui fuit in causa criminali contra aliquem, ab eo recusari potest, *Reg. de Maria.* *quotid.* *resol.* lib. 1. cap. 211. in fin. nam ex hoc inimicus redditur, ad notata in exp. cum P. *Manconella*, extr. de *accusat.* ubi *Innoc.* *Reg. Rev.* in *prag.* 1. num. 54. de *susp.* *Dom. Francisc.* *Maria Prat.* lib. 3. d. *script. foris.* *conf.* 48. num. 66. nuper benignitate R. G. D. N. ad Consiliarii munus, quod diu, & majora, meruit, alius) *Thor.* in *Cod. ver. Judic. Civil.* & *mixt.* *cas.* 59. n. 1.

170 Removetur Judex, eò quod recusans aliàs cum esset Judex, eò quod recusans aliàs cum esset Judex judicavit contra illum, quamvis illius votum damnatum non attulisset, ut decusum memorat *Reg. de Mariis* *add. lib.* 1. cap. 209. qui resolvit, Judicem, qui protulit sententiam contra aliquem, à qua fuit appellatum, non posse suspensum ab illo allegari in aliis causis, post *Reg. Rovit.* in cit. *prag.* 1. num. 51. de *suspic. offic.* *Reg. de Maria.* laudat *Bairon.* cit. *cap.* 116. num. 124. quidquid dixerit *Apicell.* in *tratt. de suspic.* sub num. 100. Nec recursum habitus ad Principem per viam querelæ, vel pro removendo Judicem, utpotè, quia causa erat alteri commissa, iusta erunt causa reculationis, ut contra *Cavale.* sensum in *dec.* cit. 28. num. 76. decrevit S.C. sub die 23. Augusti 1663. in suspicione allegata in personam D. Consiliarii Jannettasii à Duce Casolarum, in causa cum Josepho Mezzomonaco, *referente Dom. Consiliario Jo. Baptista Hodierna*, *peris Secret.*

171 Ob litem etiam cum Judice, ipse redditur suspectus, *Ripa* in *cap.* 1. num. 15. de *Judicis*, *Moranta* in *Specul.* par. 6. adu. 2. num. 47. *Matrill.* *decis.* 151. num. 56. *Intrill.* *fragm.* 80. num. 17. lib. 3. *Farinac.* in *fragm. verbo*, *Judex*, nu. 876. *Pruvat* *dec.* 297. num. 4. *Maynard.* *decis.* 92. num. 88. *Apicell.* de *suspic. offic.* num. 97. *Pontanell.* *decis.* 14. num. 25. *Reg. de Maria.* *memor. Carav.* in cit. *Rit.* 288. num. 32. in *add.* *cap.* 114. num. 10. quem laudant etiam *Dom. Reg. Sanfelice.* cit. *sc.* 40. num. 12. *Donad.* de *renunc.* *cap.* 32. num. 71. tom. 1. *sub* num. 89. notans, sic fuisse decisum in causa Regalis Monasterii Sanctæ Clare, in personam Domini Marchionis Oliveti *Reg. Consiliarii Marci Antonii Cioffi*, *referente Dom. Reg. Sanfel.* *dec.* illam decisionem emanasse, maxime stante declaratione ejusdem Dom. Consiliarii, ipsum nocte intervenire, testatum reliquit idem artifex *Reg. Sanfel.* in *incrim. add. prax. Jud.* ad *sess.* 40. *sub* num. 13. fol. 273. & decisum fuit *referente Dom. Consil.*

Confil. Gambos sub die 7. Julii 1665. in personam tunc Dom. Confil. D. Didaci Mokes, instante Collegio Societas Jesu hujus Civitatis, in causa cum Monte Oclavii de Buono, & iterum sub die 5. decurfi Mensis Junii 1665. referente Dom. Consiliario Jacinto Campiano, in suspitione propolita à Dom. D. Vincentio Acquaviva, in personam Dom. Consiliarii Pauli Januettii.

Sive sit civilis, sive criminis, *De Graffis cit. except. 24. num. 63.* ut si Judex esset debitor partis, vel ejus patris, quo casu militabit suspicio, tum si ab ipso creditore opponatur, *Theor. p. 1. comp. decif. verbo, Nullitas, Mauris. Apell. cit. loc. n. 810. & num. 773.* & tunc si ab altera parte, cum debitor, pot. illam maxime quantitatis, quodammodo sui creditoris servus sit, ut in terminis notat *Fab. in Cod. lib. 3. tit. 4. de fin. g. n. 4.* etiam si de illa multo temporis spatio non sit tractatum, ut decusum fuit in personam tunc Reg. Consiliarii D. Thomæ de Aju no, sub die 15. Julii 1651. referente Dom. Consiliario, de m. t. Regente, D. Thomæ Martinis, in gratiam D. Joannis Sanchez de Luna, & D. Hypolitæ Mariæ Multetula. Quod vero si illa fuerit terminata, notant *Fru. decif. 303. Mehill. dec. 151. in 7. ars. Carav. in rit. cit. 288. num. 32. Franc. Marc. decif. 727. n. 3. par. 1. Maur. Apell. cit. loc. num. 806. Reg. de Maria. mox add. loc. n. 10. vers. Etiam resposum, & R. Saufflic. add. §. 3. 40.*

772 Nunc intervenire poterit in causa illius, qui patrocinium contra Judicem suscepit, decusum notat idem de Martinis *encl. lib. 1. cap. 210.* quem laudat *Theor. par. 3. compend. decif. §. 3. 3. verbo, Suspectus Judex alibi cit.*

Vel advenit illius uxorem, determinavit S. C. die 6. Martii 1632. relatore Dom. Consiliario D. Flaviano de Constantio, in causa Præsidis R. C. D. Parthenii Petragia tunc Advocati, qui allegavit suspitum Dom. Consiliarium Andream de Januario, ex quo patrocinium præstitit in gratiam Ducis Zugaroie contra D. Antoniam de Januario ejus uxorem, penes *Seers. S. C.* cum Advocatus incurrat inimicitiam partis ex adverso, *Glof. in l. si pecuniam, ff. de condit. caus. dat. Paris de syn. lic. verbo, Suspicio, cap. 1. num. 5. Xamar. de offic. Jud. & Alcoc. par. 2. q. 4. num. 56. Blanc de indit. & tortur. num. 142. Merend. conf. 87. inter consil. crimin. divers. 102. Farinac. q. 19. in prax. n. 73. & in fragm. par. 3. num. 848. Reg. Revit. in loco mox cit. num. 52. Avus munt ad Cypre. decif. 138. num. 2. Prat. add. cap. 48. num. 5. vel quia est amicus inimici Judicis, ut notat *Fab. in add. t. 4. de fin. 7. num. 4. arg. l. libert. 28. C. de nos. testam. l. 3. §. de testib. l. 1. §. cum patronus, ff. de inoff. Test. Urb.**

773 Nunc vero fisci Patronus, qui interveniat in causa criminali iniquitati, effectus Judex possit recusari etiam, in alijs causis, affirmative pluries judicasse Curiam Archiepiscopalem Neapolitanam, iudicat *Rico. dec. 91. & collat. 1612. & consistorium Scilicet notant Maghill. decif. 151. num. 49.* quia censetur effectus quasi inimicus, ex cit. *Glof. in l. si pecuniam, in princ. verbo, Reptetur, ff. de condit. caus. dat. Prat. cit. cap. 48. un. 9. & reigo Lectorem ut tradita à nobis *Rit. 18. n. 5. tom. 1.**

174 Si Judex habitaret in domo cum parte litigante, an possit recusari, affirmative notant *Spem. in tit. de Judic. Delegat. §. superest, vers. Quid si sit socius Mascard. vol. 2. de probat. conclus. 932. num. 16. Trivis. in tra. de mod. proced. inter reg. cap. 15. num. 6. Donad. de renunciat. cap. 32. num. 81. Baron. de eff. 7. l. i. m. c. eff. 7. 116. num. 104. quod intelligenda n. credo concurrente nimia familiaritate, scilicet, cum non infamitate, aut societate, *Dr. 14 cit. d. n. p. 1. m. c. col. 8. in princ. vers. 17. de appell. lat. A. f. r. de recus. num. 11. Farinac. in fragm. par. 2. num. 811. Apicell. citat. tra. 7. sub num. 101. vers. Decimacerta, Reg. Cypre. Later. decif. 81. num. 3. & 4. lib. 1.**

Uade Cesar Girmignano in causa cum Petro Martino allegavit suspitum D. Consiliarium D. Franciscum Savium, ex quo ipse cum ejus familia habitaret, uti et illius in eadem domo propria cum dicto Petro, nunc aqua feni Barate contractus, & commensales convenerunt cum ipso etiam in depositione Consiliarius acceptavit habitationem cum solutoque possessione, eatori negavit, & per S. C. referente Dom. Consiliario D. daco Parola, fuit provisum, quod interponatur, sub die 18. Novembris 1630. penes *Seer. S. C.*

175 Judex insuper, qui om. sit salutare, vel resalutare partem, suspitum allegati pœssit, ut ex verbis *prag. 15. volumus esse non sua causa hostium, colligit Reg. Revit. in d. prag. §. cit. num. 1. & 2.* quod etiam est de jure Communi, *Abb. Felin. & alii in cap. cum super de offic. deleg. Mata ad prag. Sicil. tit. 4. n. 46. p. 1. Grassin. ad d. cap. 21. sub n. 5. Maja consensat. 6. num. 26. Ballof. de Argel. in l. potioris, C. de offic. Regis provincie, Garba conf. 38. num. 20. Gratian. discip. 2. 81. num. 28. sic in notario notat idem Gratian. d. septe. 538. num. 57. nam ex hoc inimicitia prelium tur, proit ex non alloquent. *Glof. in Can. Adrianus, 6. di. fin. & Crut. in l. Ad hoc, C. de appell. Mandell. conf. 770. num. 46. Puse. in singul. verbo, inveniunt, fol. 273. Mehill. decif. 151. n. 46. par. 2. Giamb. cit. conf. 38. num. 19. Farinac. com. 195. n. 3. lib. 3. Mehill. Call. de modo artic. & proband. §. 1. Glof. 1. num. 334. Sord. conf. 371. n. 16. lib. 3. Petr. Gregor. de Republic. lib. 8. cap. 4. n. 3. Baron. add. eff. 7. 116. num. 112. & de citat. in auct. ad sug. 27. num. 2. Mascard. de probat. conclus. 898. Gramm. dec. 23. Mauris. Apicell. cit. loco, n. 773.**

Etiam si non admisit partem ad actum humanitatis fieri solum, ex consensu ut reg. onis, puta, ad osculum, *Integr. singul. 80. num. 19. Farinac. in frag. p. 2. num. 871. Baron. add. eff. 116. num. 169. ac idem inimic. consensu duas mulieres si deheant in solito osculo, Capitlane. de Baronib. cap. 56. num. 16. lib. 3. etiam ex unica no salutaris quando solus esset resalutare, *Integr. singul. 80. num. 23. & conf. 33. sub n. 10.* quod si resalutet de mala gratia, resolve ex traditis per eundem *Revit. in prag. 1. num. 72. de suspic. quem laudat Mauris. Apic. II. in l. Ad cit. tra. 3. Patris, n. m. 777. Prat. in Nicandro, num. 351. & lib. 3. d. septe. f. r. m. c. cap. 52. num. 39.* dum modò Judex non negaverit partem litigantem non videtur, ut ex d. pragm.*

- 176 Et quod sint prompti officiales, à magistratibus ad salutandum salutatores, dicit *Gratian. d. 277 discept. 284. num. 6.* & ipsi subditi eos veneruntur ne dignitatis improbetur, cui debetur reverentia, etiam ad exemptis, *Bol. in l. p. C. de den. lib. 1. Cessan. in Catal. Cler. Mand. confid. 72. p. 1. Bovadilla. politic. lib. 2. cap. 18. num. 89. Sesse de inibi. cap. 8. §. 3. num. 198.* Magna enim est magistratus auctoritas, ipsaque timenda, ex text. in *l. observandum. 19. §. de offic. Praef. l. omnes. 12. C. de offic. Reçtor. Provinc. l. 1. §. si servus hares, §. de ventre inspicendo, l. 1. ubi gloss. verbo, Dignitas, §. de postulando, l. officium 13. §. offic. tribunorum, §. de re militat. Gabriel. Pelsus, de privi. pauper. qu. 6. num. 2. id obsequi qui eo temere non salutatur, multandus est pena trium librarum auri, *Carol. Rota in Barileg. praef. concl. 30. num. 13.* improbus Cavavit, in *rit. 5. num. 3. & Dom. Capellane, de Rayonib. in singul. 74.* affirmantes, esse plebendum arbitrio Iudicis, quod datur quando à lege non est super multis sancitum, *Reginold. praef. qu. cap. 47. num. 691.* apudque Romanos gravius puniuntur *Decian. traç. crim. lib. 7. cap. 5. num. 29. sav. 2. Thor. vet. 87. num. 38.* & quod facere debeant, cum subditi eos non servant, relegamus lectorem ad à nobis exarata mœx. cit. rit. 5. nec non *Mar. Giurb. conf. 38. per tot.**
- 178 Suspectus quoque Iudex redigatur, si votum propalaverit, ex text. in *l. eni. C. de appellat. l. ubi falsum. C. ad l. Corneli. de fals. Forinac. par. 2. frap. num. 797.* ex doctrina *Angeli in l. qui expiandi, in fin. Cod. de accusat.* qui movent Iudices, ut caveant animi votum ante iudicium propalare, nam siue eorum culpa recusat, *Lancell. de attest. in brevior. vers. amplius rursus, num. 19. de Laurent. de iudic. suspens. cap. 11. num. 18. Sesse decif. 200. num. 18. par. 2. it. cit. 415. tom. 4. Maffrill. decif. 72. & decif. 151. num. 54. & decif. 105. num. 12. Cuffill. decif. 6. Rota. coll. 445. & coll. 1526. Christin. decif. Belg. 199. sub num. 26. volum. 4. Amat. decif. 44. Gratian. discept. 100. num. 57. Instrigiol. singul. 256. lib. 1. & sup. 79. num. 106. lib. 3. Dom. Reg. Scipio Rota. conf. 9. & 16. lib. 1. Dom. Reg. Galeat. lib. 1. contrav. 39. num. 23. Alvar. Pelsus, de partition. cap. 9. num. 21. Ambrosin. decif. Fern. 50. m. 7. par. 2. Fonta. nell. decif. 9. num. 2. & 3. par. 1. Dom. Reg. Revert. decif. 219. Franc. Priv. dec. 363. Dom. Reg. de Ponte conf. 99. Giurb. observat. 55. num. 2. Dom. Reg. Juc Franc. senfelic. decif. 78. num. 1. & decif. 80. par. 1. Larrea alleg. fiscal. 113. num. 62 & alii, quos laudavimus in *rit. 3. num. 11. tom. 1.**
- 179 Vincentius propterea Lembi allegavit suspectum Dom. Consil. Scipionem Theodorum, ex quo petendo executionem sententiae S. C. dixerat, illam esse iniquam, & depositione facta, dixit 3. Chodisse, *cho la sentenza li pareva troppo offra, ma non per questo poteva impedirsi l' executione di quella, & sub die 22. Junij 1648. referente Dom. Consilario Aloysio Gamba fuit provilum, Quod visa depositione, Consilarius Theodorus non interveniat dum ipsemet Theodor. alleg. 87. sub n. 4. vers. Ex alia radice, notat suspectum reddi Iudicem, qui propalavit votum suum impertinentem.*

180 An vero propalatio voti probari testibus pos-

sit, quod ad effectum reculationis, affirmativè decitum tradit *Rice. decif. 322. & meminit in collect. 1526. par. 5.* quo casu num concedenda sit audientia testum resolvable ex traditis à nobis supra num. 47. & à *P. Frago. de regim. Reipub. disp. 12. num. 245.* & an testis unus, admittatur, quando verisimilitè alij, nec actu nec habitu potuissent intervenire, *Franc. Marc. decif. 488. num. 9. par. 1. Marfil. sing. 212. Myfing. cent. 6. obser. 67. Thesaur. lib. 1. quæst. forens. 15. num. 4. Clar. §. fin. quæst. 53. Farinac. quæst. 67. num. 58. & 280. Lavatha conf. 114. num. 70. Marcell. Cal. de molo arce, & probat. §. 2. Glos. 1. num. 775. Maffrill. de probat. conclus. 1364. num. 18. Maffrill. dec. 250. n. 17. Trivisum. dec. 52. num. 8. lib. 2. Rice. collect. 224. p. 1.*

- 181 Et qua pena mulctentur huiusmodi officiales scripsit *Ann. singul. 383.* & insinuavimus nos in *rit. 3. Ex num. 10.* & hoc probro notatum fuisse *D. Consiliarium Marpam Freccia* ibidem scriptum, quod Marinus fuit clarissimus, ac egregius *I. C.* & feudonius in Neapolitano Gymnasio professor, ipso teste in *praef. ad lib. subfand. in cap. de feud. org. & scriptis* uelut *de Subfand. Baronum, & Investituris feudorum.* Sed etiam *Tractatum de Praesentatione instrumentorum secundum formam Rit. M. C. F.* quem fuisse scriptum à Marino, cum asporum esset viginti, testatur *Abbas F. I. D. Paulus Fanciar. Ravennensis,* in dedicatoria ab eodem Paulo facta *Scipioni, & Caesar. Freccia* tractatus praedicti amplius ad eodem Paulo impressi *Venezij 1569. in 4.* ut à *Rert. Top. de Orig. S. C. par. 2. lib. 4. cap. 1. num. 101.* quicquid alij dicant, opus praedictum Marino non adscribitis, quod retulimus in *Rit. 166. sub num. 3.*

- 183 Quis non procedunt, quando Iudex dubitativè, vel conditionalitè loquutus fuerit, aut aliqua causa non deliberata, ut dicendo habere dubitationem in causa non esse sibi latissimum ad Advocatis si probatur creditum condemnabitur conventus, sin minus absolvetur *Volaf. de partit. c. 9. num. 21.* sic servari in consiliorio S. C. dicit *Mar. Giurb. cit. decif. 54. in fin. & P. Frago. add. disp. 12. num. 215.* uocat, Audientes Rotæ palam quod sentiri dicere partibus, scilicet, ut non habes iustitiam, sententia contra te est ferenda, Rota de causa sua non bene sentit, nec ob id libere loquentes solere uti suspensio reculari, prohi Berigami servari testatur *Alberic. in cit. l. ubi falsum C. ad l. Corneli. de falsis, quod summe extollit Farinac. in report. §. 42. num. 8. & Boddell. in polit. lib. 2. cap. 5. num. 50.* dicens, debere à Iudicibus dari dubia Advocatis, ut respondeant sine disputatione, ne videantur offendant sententiam & ingenij acumen, & in nostro *S. C. Galopp. in prax. p. 1. c. 4.*

Hinc Dorothea Lantaro, & Octavio de Stephano recusaverunt *D. Consil. Andream de Januario,* in causa cum *S. Religione* Hierof. Symtana ex quo, propositis nullitatibus adversus decretum *S. C.* latum in beneficium dicit Religiosis, eaque expetente soneftrum, oppositum fuit adesse nullitatis, & ipse Consiliarius replicavit, *D. Octavio, i. quæst. ancore perderet, & in depositione Consiliarius depositus, quod actori excludenti*

manu pro sequestro, quod non impediatur per nullitatem, ipse replicavit *che havisse tenuto pazienza, che havria riferito la causa in Consiglio, dove la Parte avversa potto perdere anco le nullità, come havera perso la causa, e questo per via di disceſso*, & è S.C. iunctis duabus Aulis cum duobus adiunctis Consiliariis, nempe, Camillo de Peto, & D. Christophoro Morzes de Tholedo, sub die 1. Junij 1627. manavit decretum, *Quod intervenias, & ex causis restituatur depositum.*

Concinit Reg. *Sanct. lic. cit. dec. 80.* in causa recufationis propositæ à Marco Antonio Condo Civitatis Litij in personam tunc Iudicis in criminalibus Rossini, qui hæc verba protulit, *Merita mille morti, per offer homo infame, che se era solo nella causa, lo volevo far trovar appiccato una matina.* Et tamen, visa depositione dicti Iudicis negantis omnia fuit provisum, *Quod intervenias, & solvas penam*, absque termini imperitione super verificatione verborum; Iustitiæ propter consonum fuit decretum è Iuncta manum de anno 1661 *reſervate Dom. Consiliario Audito Poetie*, quo non fuit admissum caput contra D. Reg. tunc Conf. Antonium Capiblaneum, qui reſcatus fuit ab U. J. D. Pompilio Galiano, eo quod dixerat, *Se consuejo le toglio la testa, penes Leonardum de Vivo Alar. assumptum.*

384. Et proinde in hac reculationis specie proponenda circumſpectè peragendum, etiam, movet Reg. de Marin. *ad Revoc. cit. decif. 219. sub nu. 85.* 1. & quamvis Iudices dubiorum motiva, quæ in causis occurrunt, Advocatis aperire teneantur ut vel ex factis circumſtantijs, quæ alias prætermittuntur, & Iudicibus patere non possunt; vel ex probabilioribus doctrinis resolvi possint, ut testis Gregor. Lopez, Becadill, & alij, nosse *Xamar. de offic. Jud. par. 3. q. 2. num. 24. & 25.* & post ipsum, *Par. de Affil. contrav. jur. resol. cap. 43. nu. 44.* tamen cum cautela uti interpedis, & vig. fortis, omnibus animi rejectis propensionibus, procedere debet, eodem Reg. de Marin. teste *in cit. obser. decif. 219. Rever. in fin.* Non n. Iudex precæ, pretio, amorem, assinium, ac sanguine impetum amoris, aut aliorum odio, vel rancore moveri debet, *e. 1. 3. q. 5. cap. quicunque, 11. q. 3. cap. cum aterni, de re judic. lib. 6. Clement. 1. de hered. Titusquel de pau. caus. 51. nu. 65. & 81.* ubi nonnulla subnecit ex Platone, & Theophrasto, quod sanguinis intuius multa fiant à iusto scijuncta, & aliena, adeoq; pauci inveniantur, qui carnis affectione non ducantur, testatur *Petr. Rebut. in concord. Franc. tit. de elect. in Rub. verbo, Sanguinis*. Et licet amantes de forma judicare non possunt, quia sensum oculorum premit amor ita omnem inquirenda veritatis rationem Iudex amittit occupatus affectibus, astu fertur, & voluti rapido fluminis obsequitur, ut inquit *Fabius Quintilianus inſtit. Orator. lib. 6. cap. 2. Commiserationem enim excitant, affusque movent verum amicum, caterorumque similitum inductiones*, teste *Hermogenes Tharſense in Rhetoricis de*

Statibus, lib. 1. cap. 14. Et facere debet illud *Cicero*, qui cum primum Republicam attingere destinavit, vocatis amicis omnibus, *ſolers se*, dixit, *amicitia vincula ut reſcit Plutarchus in Politica*, & iudicare volenti hæc necessaria sunt, quæ scribit *Boet. de consolat. Philosophico, lib. 1. metro. 7.*

*Tu quoque si vis
Lumine claro
Cernere verum,
Tramite recto
Carpere callem,
Gaudia pelle
Pelle timorem
Sperniq; fugato,
Nec dolor adsit,
Nubia mens est
Vinſtaq; frenis;
Hæc ubi regnant.*

385. Quid si Iudex in aliquo suo tractatu typis mandato circa aliquem articulum juris suum opinionem fundaverit, an possit reculari in causa in qua idem venit discutendus articulus, tanquam votum suum propalaverit negativè *Reg. Conf. sol. Theodor. alleg. 87.* & alij quos adduxim us in *Rit. 5. num. 14. tom. 1.*

Et tandem (mi Lector) manum de Tabula toto sextæ hæc die Octobris, duplici nomine sacri Virgini Desiparenti, repaſate à Christo anno salutis Anno 1663. In ducentesimo sexagesimo quinti Magnæ Curie Ritus enarratione, aliter ſuſcepit Operis mei parti justum finem feci; nè uterior scribentis calami excursus injustum faceret magni voluminis amplitudinem. Sex supra quadraginta dilucidandi Ritus consummato labori defuit, quos in præsentiarum denego; natura enim eas mihi corporis viris denegat; & ea temporis spatia instantia impediementa, quæ laboriosa, productioneque litterarum studia postulant. Sed quum domesticarum, & forensium curarum vinculum illud, quo & assidue astringor, & acerrime, aliqua ex parte laxabitur; quum corpori invalido hemioris roboris non minus erit, quàm laetis sit, Tertiæ Partem reliquorum Rituum, quos præterivi, expositionem aliaque plura, nec ingratis tibi, nec inutilia, complectentem, alacriter conficiam, & in vulgus dabo. Interim hos meos labores qualescunque in Republicæ litterarum bonum è præh ængustis liberatos, quas certe ob typographi parum favorabilis, & amici officiantiam leniter ut sibi nimium infelices, æquè æquus Iudex excipe; nec, si non probas, improba. Plu-

rima impressoris totam operam non collocantis
errata, mollitia patiens corrige; auctori, vel fo-
stinanti, vel verius impedito mendia complura,
quæ exciderunt clemens emenda, & benignus be-
nignè ignosce. Homo enim sunt. *Humani nihil*
à me alienum puto; Humanæ conditionis fatum.

& tu ipse homo identidem respice; nam vetus di-
ctum est *Civis potest occidere, quod cuicumque po-
test*. Postremo, quæ in prioris partis vestibulo,
ut potè necessaria præfatus sum, tu ipso relegens
(operæ enim præteritum non est eadem hic retinere)
Vale, & fave.

F I N I S.

R E R U M

AC VERBORUM OMNIUM

M E M O R A B I L I U M,

Quæ in hoc Secundo Libro Commentariorum
ad Ritus M. C. V. continentur.

ALPHABETICA METHODO

LOCUPLETISSIMUS

I N D E X.

Prior notula Ritum, Secunda numerum, Tertia paginam indicat.

Abiens, & Absentia.

Absens Reipub. causa resistendus non fit, si procuratoris reliquis, & defensus fuit. R. 260. num. 50. cum seq. 287.

Quid si defensus non fuerit, num. 55. 288.

Absentia appellantis à Regno, vel ejus contumacia fuit nisi iusta causa, illam resistendi ad fatalium prosecutionem. R. 1. eod. num. 43. 286. & à num. 44. 286.

Absentia ejus, qui causa Magistratus abest, reputanda est causa Reipub. & propterea necessaria, non voluntaria dicitur. R. 1. eod. num. 54. 288.

Absentia quantum requiratur ad petendam restitutionem in integrum. R. 1. eod. num. 49. 287.

Absentia, vel infirmitate allegata debitori, citati super tenore instrumenti, an concedatur huiusmodi excusatori competens dilatio, sicut antea dabatur, attendita prae. &c. R. 1. 166. num. 158. 35.

Absentia uxoris concomitantis virum, dicitur necessaria, non voluntaria. R. 1. 260. num. 53. 287.

Accusandi Jus, & Accusans.

Accusandi Jus, ac remittendi Jure hujus Regni illi competet, cui & successit. R. 1. 107. num. 11. 191.

Nom. famina Jure Regni, stantibus majestatis, admittuntur ad accusandum. num. 12. 107.

In accusando, vel remittendo necem Regularis occisi praeferatur nisi Monasterium, vel consanguinei. num. 14. fol. eod. Cetera. Vide in verbo, Accusare.

Accusans, vel denunciare, an, & quando accusari, vel denunciari possit ab accusato, vel denunciato, durante ipsa causa accusationis, vel denunciationis. R. 1. 193. in cor. 109. & num. 2. 109. & num. 5. 109. Et vid. in ver. Accusator qui prius.

Quid huiusmodi servetur in praxi, remissivo, un. 8.

Accusari pater, mater, filii, fratres, sorores, &c. ipsius accusantis, num. 3. fol. 109.

Possit ne accusare omnes supradictos, de etiam accusatores contra ipsos accusati, num. 4. fol. eod.

Possit ne fieri accusatio per accusatum ad finem adstringendi accusatorem de stando Juri, completo

Tom. II.

priori Judicio, num. 5. vers. Ceterum, fol. eod.

An denique possit accusatus accusatorem accusare de falsitate, & vers. Ceterum, in fin.

Accusantes tam laici quam Clerici, quantum servare obstringantur. R. 1. 194. num. 8. 111.

Accusare, & Accusatio.

Accusare de usuraria pravitate. Vide in ver. Usuraria.

Et in verbo, Accusare, vel denunciare.

Accusare hereticum. Vide in verbo, Hereticum.

Accusare an liceat forori auctorem homicidii commissi in fratrem, utrinque conjunctum, vel etiam consubrinum. R. 1. 191. num. 6. 106.

Accusare an liceat uxori de viri uoce, & num. 6. in mod.

Præferatur ne filiis, nisi ad secundas convolveris nuptias, num. 7. fol. eod. & vers. Respondeo. 106.

Quid si convolveris ad secundas nuptias de consensu viri, & filiorum. num. 8. fol. 107.

Quid dicendum de sponsa, qua sponsi non est haeres. d. num. 7. 106.

Accusare, & remittere an liceat viro de uoce sua uxoris, & praeferatur neque filiis, & num. 6. circa fin. fol. eod.

Nom. in accusando proximiorum excludunt remotiores. num. 9. 107.

Accusare neminem potest, nisi suum, vel suorum prosecutionem iniuriam. R. 1. 191. in cor. 106. & num. 2. 105.

& R. 1. 192. in cor. 107. & num. 1. 107.

Quid dicendum de Jure communi. num. 2. fol. eod.

Quid dicendum in Clerico. Vide in ver. Clericus.

Accusare quandoque licet, quibus denunciare denegatur. R. 1. 237. num. 2. 204.

Accusare quoniam possunt. R. 1. 19. num. 106.

Et qui non prohibentur. n. 5. fol. eod.

Possunt ne omnes de Consuetudine ac Jure Regni recipiantur querela masculinorum, & famularum. R. 1. 195. num. 7. & 8. 112.

Accusare, vel denunciare aliquem de usuraria pravitate neminem potest, nisi cum obligatione panis. R. 196. in cor. fol. 112. Vide in verbo Usuraria.

V u z Accus.

*Accusatio si peracta fuerit de falsitate, supersedeatur
ni in causa civili. Rit. 193. num. 7.*

Accusator.

*Accusator duo polliceri tenetur, & probare crimen,
& ab accusatione non desistere. Rit. 199. n. 2. 117.*
Quando panam falsi incur. at. & tam debet lueri.
num. 3. 118.

*Mulctetur nō panam expensarum, quavis singula-
rem testem produxerit. num. 8. fol. eod.*

*Excusetur nō, si in probationibus defecerit, habuit
qui tam in aliqua iudicia evidenter, puta famam
publicam, vel auditum a fide dignis. d. n. 8.*

*Quid servetur in Curia Archiepiscopali Neapolitana,
viaticum accusator, nisi se obliget de probando
crimine. Rit. 194. num. 10. 111.*

*Accusator, & accusatus in ultimo preceptorio com-
parere tenentur in ipsa Curia. Rit. 202. in corp. in
med. 124.*

*Quid faciat accusatus, accusatore non comparente.
ibid. 124.*

*Teneatur nō accusator comparere in termino, &
continuacione incursare, atque extinguatur cita-
tio. Rit. 198. n. 3. 117.*

*Accusator, qui prius Curiam adierit, pendente ac-
cusatione non potest in aliqua Curia de aliquo cri-
mine, in quo intervenire non potest procurator,
accusari, & quando. Rit. 197. in corp. 116.*

Quibus in casibus id servetur. num. 1. 116.

*Accusator, si cautionem dederit de solvendis expen-
sis in casu succumbentia, & non succumbat in causa
principali, sed in illius decessu, non tenetur
fideiussor. Rit. 194. num. 11. 111.*

Quid in Alore vide Aitor. 316.

*Accusator si interit, citari debet ejus heres. Rit. 195.
num. 3. 112.*

*Accusator si Reo absoluto appellaverit, deinde appella-
tionem renuntiaverit, subsista nō renuntiatio in
prajudicium fidei. Rit. 258. num. 19. 269.*

*Accusator existente, liceat nō fisco in Regni Tribu-
nalicibus novat producere probationes in criminali-
bus. Rit. eodem, num. 17. fol. eod.*

*Accusatores, & delatores multum olim profuere Rei-
pub. Rit. 191. num. 1. 105.*

*Quo praecepto apud Romanos, praecipue a Nerone affi-
gebantur accusatores. d. n. 1. 269.*

*Dicantur nō accusatores Urbium eversiones, de hu-
mani Commercii possit. d. n. 1. in med. 316.*

Acta.

*Acta, coram Arbitris facta, solum nūm praesent
coram Judice ordinario. Rit. 241. num. 2. 216.*

*Facta in iudicio Summarissimo, faciant nō fidem
in plenario. n. 3. fol. eod.*

*Quando Acta facta in uno iudicio, probationem in-
ducant in alio. n. 1. fol. eod.*

*Acta Curia in causa civili, vel criminali si inducan-
tur ad probationem alterius causae, in eadem Curia
veritatis, an, & quando probent. R. eod. in cor.
fol. 215.*

Quae dicantur Acta Curiae. n. 8. vers. Acta. 216.

*Acta Curia danda sunt Advocatis, illa desideranti-
bus ad iudicem informandum, sed prius Advocato
Aitoris, quam Rei. Rit. eod. n. 9. fol. eod.*

*Acta facta coram iudice allegata suspecta, sunt irrita
vel irritanda. Rit. 285. num. 77. 316.*

*Sintur invalidanda remedia appellationis. ibid. vers.
Esse verbi.*

*Quid si facta sint coram iudice declarato suspecta.
n. 78. fol. eod.*

*Acta facta coram iudice, qui in eadem causa antea
patrocinium praestitit, sunt nullitati obnoxia,
quavis nulla fuerit per partem allegata suspitio.
R. eod. n. 153. 328.*

*Acta in dubio censentur nō integri prodacta. Rit.
260. num. 18. 283.*

*Acta quibus Clerici remittuntur per iudicem laicum,
quam fidem faciant coram iudice Ecclesiastico. R.
235. n. 26. 195.*

*Num illorum vigore liceat examinari remissum,
cumque tortura subici in Curia Archiepiscopali
Neapolit. d. n. 26. 195.*

Acta transportandi, Vid. in verbo. Processum.

*Ahorum perditio cui obesse debeat, & quomodo hoc
casu iudicandum. Rit. 241. num. 11. 216.*

Acta de aliorum percussione. d. n. 11. 216.

Actio.

*Actio ad fundum cum assensu feudalis est, de idem
de ea iudicatur, quod de feudis. Rit. 244. num. 16.
223. & vers. Hanc nitidum. 223.*

*Quid dicendum de actione super fundo. num. 24.
223.*

*Actio ex contra. In, in scriptis celebrando, non oritur
nisi scriptura completa. Rit. 240. num. 3. 215.*

*Actio hypothecaria secundi creditoris extinguitur, si
resolvitur per venditionem pignoris, factam a pri-
mo creditore, vel a iudice ipso expetente. R. 244.
n. 30. in med. 216.*

*Actio hypothecaria super fundo, Regio assensu vallata
pro observantia annuorum introituum, in bur-
gensaticum constitutum, fini feudalis, vel allo-
dialis. Rit. eod. n. 11. 222. & n. 15. vers. Actiones.
223. & num. 21. 224.*

Actio.

*Actio, & Reus in quacunque causa civili praesentare
debent instrumenta, & alias cautelae infra termi-
num eis datum. Rit. 239. in cor. 213.*

*Quid si essent scriptura, noviter reperta, vel per-
sona essent privilegiata. ibid.*

*Actio band bode cogitur ad finendam causam liqui-
dationis. Rit. 169. n. 7. 69.*

*Actio in praedictum interposita appellationis, an
valeat exposcere, interposita sibi restringit Et renun-
ciatio quantitatis, excedentis metum appellabi-
lem, nūm de Jure subsistat. Rit. 257. num. 15.
266.*

*Actio nullus licentia datur a MC. V. nisi prius fecerit
condemnationem adversarius suum ad penam in obser-
vantia, qua sequitur stabilitatem. Rit. 210. in
cor. 138.*

*Et di non redempta ad iudicium, absolventur Reus,
illo condemnato ad panam vigore Ratum. n. 1.
fol. eod.*

*Reciterit nō istud bode ab aula, & solum ab id di-
catur citatio circumducta. num. 2. fol. eod.*

*Actio si cautionem dederit de solvendis expensis in ca-
su succumbentia, & succumbuerit obnoxiantur
preceptum, teneatur nō fideiussor. Rit. 194. n. 12.
111.*

*Actio, vel accusator si citare fecerit aliquem civili-
ter, vel criminaliter, nō fecerit die Martii, v. g.
comparat, qui comparuit die praedicto, sed non
Actio, vel accusator, ad quam panam condemnabi-
tur Actio, vel accusator ipso, petente Reo. Rit.
218.*

218. in corp. 145. & n. 1. 146.
A. casuatur ut contra A.orem, vel accusatorem aliqua contumacia. ibid. cir. fin. & n. 2. fol. eod.
A.ore non probante, Rens absolvitur, licet sit bonum. R. 220. n. 14. in med. 149.
Actuarius.
Actuarii Curiarum debent ut esse presentes sententiarum prolationi. R. 250. n. 15. 249.
Actuarii, & Scriba solo juramento recusari possunt, ut suspensi. R. 265. num. 89. cir. med. 535.
Faciendum ut sit depositum in recusatione Actuarius Sac. Conf. d. n. 89. in med.
Sit ut alleganda suspicio coram Judicibus in quavis suspicione A.orum Magistri Sac. Conf. M. C. F. & in ceteris Regni Tribunalibus. ibid.
Actuarii, & Officiales possunt esse de Civibus in eorum patria si sit parva terra. R. 250. num. 18. 249.
Possit ut Index exercere Actuarius officium, & alia scribere, maxime in terris parvis. d. n. 18.
Actuarii in capiendis obligationibus penitus a.ia quid servare obstringantur, ad vitandam contrabentionem incongruam. R. 166. n. 24. in fin. 10.
Actuarius absente, possit Actuarius praesens supplere, agendo in causa sine Judicis praesentia. R. 250. num. 17. 249.
*Actuarius constituitur an possit Index in concurren-
 tibus ejus jurisdictionem. R. eod. num. 19. fol. eod.*
Actuarius a.orum copiam incipere, & completam consignare appellanti hanc tenetur, nisi re ipsa jussum sibi fuerit solarij persolvere. R. 260. num. 17. 283.
Actuarius persolvere tenetur fidejussorem inhabilem, & quoniam. R. 242. n. 3. 217.
Actuarius si impeditus fuerit, an possit alium substituere, vel id sit minus Curia. R. 250. num. 16. 249.

Actus.
*Actus, a serio gestus, an & quando gestus consue-
 tione tempore fuerit, vel intermissionis. R. 166. num. 96.* 24.

Adiectus.
Adiectus solutioni possit ut liquidare instrumentum, & quomodo disposcat ut a Curia credendi. R. 166. num. 128. 28. & n. 129. 29.
*Num ejus heredes liquidare possint, vel ipse resti-
 solutio fiat. d. n. 129.*
Constituatur ut adiectus distinctionibus disjunctis, vel conjunctis. d. n. 129. sub princip.

Aditio.
*Aditio hereditatis. Vide in verbo, Hereditatis ad-
 itio.*

Administrator.
*Administrator rerum Universitatis si fuerit a Ratio-
 nalibus Electis significatus, & condemnatus ad aliquam summam, contra ipsum exequitur realiter, & personaliter, appellatione non obstante. R. 256. num. 31.* 263.
*Possit Index a quo suam vocari sententiam contra administratorem Loci Pii, condemnatum ad rationes redditus sua administrationis, appella-
 tione non obstante. d. n. 129. fol. eod.*
Quid in abis administratibus. n. 30. fol. eod.

Advocatus.
Advocati, & procuratores fiscales recusari possunt ut

suspecti. R. 265. n. 88.
*Advocati in potendo insuslantione spiritibus, insulan-
 tia perempta, cavere debent a verbo condemnari, sed dicere debent: petit, vita spiritibus insuslantur.*
R. 248. n. 31. in med. 236.
Ubi adducitur decis. Sac. Conf.
*Advocati Judicium suspensionis quomodo, & qua cir-
 cumspetione proponere debent. R. 265. num. 17.* 309.
*Ergo hoc casu susceptum deferere Clientis patro-
 cinium, inhumanum est, & contra conscientiam.*
d. num. 17.
*Advocate absente, si retardanda causa expeditio,
 & danda litiganti dilatio. R. 207. num. 9.* 134.
*Quid si litiganti duos habuit advocatos, ejusdem
 causa collegas: sed absens melius sit de causa in-
 struere. d. n. 9.*
*Advocatus A.oris prius causam proponere debet, &
 deinde Advocatus Rei. R. 241. n. 10.* 216.
*Advocatus Reg. Camera, & M. C. F. uter vtrum
 procedere debeat, remissum. R. 168. num. 15.* 68.
*Advocatus Fisci possit ut esse Index in talibus cau-
 sa, sive ab ea dependens, vel connexa. R. 265. n.*
156.
*Si fuerit quis in causa criminali uti fisci patronus
 poterit ut patrocinari in causa appellationis pro Fi-
 sco. n. 157.* 330.
*Advocatus fisci qui deinde Index deputatus, suis re-
 cusatus, & remorsus, possit ut deus esse Fiscus advo-
 catus in eadem causa. d. n. 158. vers. His cenci-
 nis.*
Ubi offertur decis. J. m. a.
An possit recusari advocatus fisci, ex causa inimicitie.
ibid. in fin. 310.
*Advocatus fisci, qui in causa criminali, inquisi-
 tione interveniat, officio deinde Index, num ab eo recusa-
 ri possit. R. eod. n. 173.* 335.
*Advocatus possit ut esse Index in causa in qua patroci-
 natus fuit. Vide in verbo Index.*
*Quid si patrocinatus esset pro convallidatione vincu-
 li, in re appositus. d. n. 155. vers. Advocatum.* 328.
*Ubi adducuntur decis. Sac. Conf. ac Reg. Cam. de
 anno 1662.*
*Quid si patrocinatus esset pro convallidatione vincu-
 li, in re appositus. d. n. 155. vers. Advocatum.* 328.

Aequitas.
Aequitas quid sit, & in quo a rigore differat. R. 208.
num. 4. 136.
*Aequitas idem est, ac aequalitas, quoniam semper iura de-
 siderant. R. 178. n. 19.* 80.
*Situs temperamenti quidam procedens ex causa
 a regulis juris communis ibid. in med.* 80.
Esquum iustitia dulcedine misericordie temperata ibid.
circipit.
Dens est summa equitas, & clementia. num. 20. fol.
eodem.
*Judicibus, & Principibus aequitas amplectenda
 proponitur. d. n. 23. fol. eod.*
*In interpretandis legibus Judices oportet sequi
 aequitatem. n. 23. fol. eod.*
Aequitas scripta rigori scripto praefertur. R. 208. n.
2. & R. 219. n. 6. 147.

Affinis.
Affinis reddatur ut Index suspectus in causa affinis.
R. 265. n. 124. vers. Sic etiam. 323.

Pro-

- Procedas ne suspicio in focunde genere affinitatis. ibid. vers. Sed an si spilio.*
- Agus, & Agere.*
- Agens via Civilis contra debitorem recedere nequit, & via Ritus contra nudum instrumentum producere. Rit. 166. num. 120. 28.*
- Etiamsi coram arbitrio egeris ibid.*
- Quid servetur ex usu recepto. ibid. vers. Contrarium. 28.*
- Agens, ut Index, Notarius, vel testis praedictus ne sibi tanquam privato. R. 241. nu. 8. 216.*
- Agere ad interesse, & ad damnum, quod lucrari poterit occisus, solum filii possunt, & heredes. Rit. 192. num. 3. 108.*
- Agnati.*
- Agnati Collaterales. Vide in verbo Collaterales.*
- Alimenta.*
- Alimenta majora taxanda, & constituenda sunt nobilibus. Rit. 256. nu. 26. 263.*
- Alimentorum causa adeo est privilegio munita, ut in ipsorum legato, debitori factis nullum jus illius creditoribus quatur. R. n. 26.*
- Utrum, & quomodo causa alimentorum dicatur pia. ibid.*
- Debetur ne appellatio a sententia pro alimentis. nu. 24. fol. eod.*
- Aliphoñus.*
- Aliphoñus Oles laudatur, & quare. Rit. 166. num. 139. 36.*
- P. Aliphoñus Petra Soc. Jesu de anterior familia commendatur. Rit. 172. nu. 10. 76.*
- Ejus obitus felicissimus memoratur, dum contagione laborantibus, magnam tulisset operam. num. 11. fol. eod.*
- Quis ejus vitam inscripserit, ibid.*
- D. Aliphoñus Farjaz Reg. conf. laudatur. Rit. 265. num. 129. 545.*
- Amantes.*
- Amantes judicare nequeunt de forma, & quare. Rit. 265. nu. 185. in med. 324.*
- Anatematizari.*
- Anatematizari. Vide in verbo, Excommunicari.*
- Anima.*
- Animarum curam habentes, teneantur ne ministrare Sacramenta Epidemia morbo laborantibus. Rit. 172. num. 5. 75.*
- Andreas.*
- D. Andreas Capuanus Auditor Cognatus, laudatur. Rit. 227. nu. 17. vers. Aqua sententia. 161.*
- D. Andreas de la Torre Hispanus Fiscus Advocatus in Supremo Italia Aropogo laudatur. Rit. 248. num. 31. in fin. 237. & Rit. 265. num. 122. in fin. 322.*
- Dum. Andreas Marchesius Praef. S. C. laudatur. Rit. 166. num. 140. 32.*
- Dum. Andreas Muscara Advocatus insignis memoratur. Rit. 265. nu. 126. vers. Hinc. 323.*
- Annui redditus, & Annus.*
- Annui redditus, & census veniens ut appellatione mobilium, vel stabilium. Rit. 216. nu. 1. 143.*
- Annus diversimode olim computabatur per Notarios, hodie tamen ex dispositione Regia Pragmatica, incipit prima die Januarii. Rit. 166. num. 55. 16.*
- Antephatum.*
- Antiphatum debetur ne avari dote, promissa viro, non soluta. Rit. 227. num. 22. & circa fin. 162. cum seg.*
- Propter qua hodie propriè constituitur antephatum. ibid. cir. fin.*
- Antephatum pro dotibus infra quatuor mille, quantum sit in Virgini, & quantum in Vidua. Rit. 257. num. 13. 448.*
- Antonius.*
- Dum. Antonius Capiblanco Regens in Supremo Italia Senatu, laudibus extollitur. Rit. 265. num. 155. in fin. 553.*
- Dum. Antonius Hodierna, filius Regii Consilarii Hodierna laudatur. Rit. 230. num. 23. in med. 172.*
- Dum. Antonius Miraballo Regens memoratur. Rit. 265. num. 122. 322.*
- Dum. Don Antonius Neoverrete Marchio Lateris laudatur. Rit. eodem num. 119. vers. Etiam si sit. 322.*
- Apertura Processus.*
- Apertura processus qualiter faciendi, qua praecedente instantia, & cum qua citantur partis. Rit. 354. nu. 4. 258. & Rit. 265. nu. 1. 300.*
- Apoca.*
- Apoca bancaria, facta creditori per debitorem, ac notata in fide crediti, sed non amota pecunia à banco praelito, impeditur in instrumentis liquidationem. Rit. 174. nu. 5. 81.*
- Apoca banci à minore facta, cum consensu Curatoris, minimè habet executionem paratam vigore Regiae Pragmaticae. Rit. 166. nu. 104. 25.*
- Apoca directa banco, consensu debiti non continens, minimè meretur executionem, sed terminus est impertinendus. Rit. aud. num. 69. in fin. 18.*
- Apoca, trino teste notata, faciat probationem in promptu, & in continens. Rit. 174. num. 81. & num. 7. in fin. 82.*
- Quid merito uno ex tribus testibus. d. num. 8. in fin.*
- Iner mercatores sufficiant ut duo testes subscripti. ibid.*
- Sufficiat ne signatus esse manu debitoris tantum. num. 2. 81.*
- Apocam qui conscripseris, niam cogi poteris ad recognoscendam illam. Vide in verbo Creditor.*
- Apostoli.*
- Apostoli. Vide in verbo, Appellatio interposita. Et in verbo Appellationis tria, vers. Sic utique.*
- Appellans, & Appellare.*
- Appellans ad M. C. V. sive Principalem sit, sive Procurator, infra quod tempus Apostoli, & processus praesentare debeat, & licet responsale obtinere ab ea illi Judici, à quo fuit appellatum. Rit. 260. in corp. 280.*
- Infra dies 50. omnia necessaria adimplere obstringitur. nu. 8. 282.*
- Ejusque sumptibus integram altorum copiam producere ad Superiorem Tribunal, nec sit erit copiam producere sententia. nu. 9. & 10. fol. a. l.*
- Tentatur ne producere alia diversa causa, quam qua petra danda erit. nu. 14. 283.*
- Infra dies 50. praelitis necdum processum praesentare tentatur sed etiam appellationem prosequi, hoc est partem citare appellatam. nu. 24. 284.*
- Quid de Apoc. servetur in Supremo Tribunali Sac. Consilii. nu. 25. 284.*

Nova fides ipse approbatus sit ab aliis Europa Prætoris, & prætoris in Regia Cancellaria Vincian. nu. 26. fol. eod.

Appellans, inuito appellato possunt ad appellatorem recedere sicut & appellato licet inuito appellante, vel in ejus contumacia appellatorem persequi. Rit. 251. nu. 18. 252.

Quid in appellante ab interlocutoria. num. 20. in fin. fol. eod.

Appellans licet in causa principali sit Rens fungitur tamen vice alterius. Rit. 262. nu. 28. 300.

Appellans si fuerit negligens, & facta presentatione copia processus, & appellatum, per mensum immunitatis non fuerit causam persequens possit ut appellatus appellatorem persequi, & nullum tempus temeratur excludatur. Rit. 251. in corp. 249.

Quid Jure Regni placitum sit nu. 11. 251.

De offensione hujus Ritus. num. 15. cum seq. fol. eod.

Appellare à quovis gravamine licitum est. Rit. 256. num. 1. 261.

Appellare à sortura, usquequā comminatione licitum est Jure communi atque Rit. 259. num. 13. 274.

Quid servatur in Curia Ecclesiastica, d. num. 13. circ. fin. 274.

Appellare an valeat pari à gravamine illato in causa liquidationis sive sit, sive non sit appellatum à sententia condemnatoria. Rit. 260. nu. 31. 284.

Appellari haud licet à sententia lata contra homicidam, seu ab aliquibus tormentis pro delictis. Rit. 259. in corp. 271. & num. 1. 273. & num. 13. & in vers. Unde. 274.

Modo homicida sit convictus, & confessus, num. 21. 273.

Quid si confessus fuerit cum qualitate, minime delinquit. d. num. 2. in med. 273.

Dentur ut defensam convictio, & confessio, vel recusatio. d. num. 1. in fin. & nu. 4. fol. eod.

A quibus aliter casibus appellari laud liceat, d. Rit. 259. in corp. 271.

Appellari possit ne à mandatis M. C. P. seu præceptis condemnatoriis, vel à solutoris, sive à præcepto, facto debitoris confessio. Rit. 257. nu. 14. 262.

Quid si peracto libello, litigante contestata ordinarii fuisset processum. nu. 16. fol. eod.

Appellari, non possit à sententia, vel non omnino attendi debet quantitas, in sententia contestata, non in libello petita. Rit. 257. nu. 20. 266.

Appellari, an, & quando liceat d. Jure Concilii Tridentini. Rit. 262. n. 29. 297. & n. 35. 298. & vers. Quos quippe. 298.

Appellatio, & Appellatur.

Appellatio à hominis interpositum non sit ad Rerum, quamvis facultate carens iudicium in causis appellati num. 8. 264. nu. 9. cum seq. 303.

Appellatio ab interlocutoria nunquam impedit Iudicem procedere, nisi post intimatas literas inhibitorias. Rit. 262. nu. 36. 299.

Appellatio à decreto Notarii, an, & quando admittatur, reviviscit. Rit. 259. num. 4. vers. Appellatio. 273.

Appellatio à decreto Absentia affirmativo minime recusat sententia executionem. Rit. eod. num. 18. cum seq. 275.

Præstita tamen cautio de restituendo in casu revocationis. d. nu. 19.

Sitni præstanda præfata cautio etiam non petita. nu. 20. fol. eod.

Quid si cautio non interveniat, admittatur ut ad iuratoriæ cautionem. d. Rit. nu. 20. vers. Si sententiam.

Appellatio haud admittitur in M. C. P. si diversa summa cumulat in eodem libello, ex diversis articulis proferentibus, qualibet in se 25. nuncias non excedat. Rit. 247. num. 18. & 19. vers. Hinc 266.

Denegatur ut appellatio si cum minimis mixta sit aliqua res magna. d. nu. 19.

Cujus sit cognitio, utrum sententia appellantis sufficiens copia sit. num. 21. fol. eod.

Appellatio denegatur ab omnibus sententiis absolutariis latis per Mag. Curiam ex mero officio, vel ex denunciantione criminaliter procedendo. Rit. 258. in cor. 267. & nu. 1. 268.

Appellatio denegatur à sententia de alimentis. Rit. 258. nu. 24. 262.

An, & quando denegatur in causa dotis. num. 25. fol. eod.

Dentur ut à datione interitis. nu. 27. 163.

Quid à sententia pro mercede famulibid.

Quid à sententia lata ad pias causas quando remanent executionem. nu. 28. fol. eod.

Quid si lata sit contra administratorem loci pii, condemnatum ad reddenda computa. num. 29. fol. eod.

Quid dicendum in quovis alio administratore. n. 30. cum seq. fol. eod.

Admittatur ut appellatio à determinationi illius, cuius cognoscencia aliquid committitur. num. 32. 263.

Denegatur ut à decreto, quod heres solvat funerosas expensas, vel erogatas pro agnato. num. 33. fol. eod.

Quid in causa syndicati, admittatur ut appellatio. nu. 34. fol. 264.

Interponatur ut appellatio ab interlocutoria per M. C. quod expediat citatio suprema temore infruanti. nu. 35. fol. eod.

Appellatio provisi denegatur debitori convicto, & proprio ore confessio. Rit. 187. n. 4. in med. 98.

Appellatio denegatur à decreto relaxationis mandati in vim executionis rei iudicata. Rit. eod. num. 5. fol. eod.

Appellatio denegabitur ut à decreto M. C. Vicaria, denegante dilationem absentia amico, vel consanguineo ad perquiriendum Regem citatum in causa criminali. Rit. 220. nu. 15. 150.

Appellatio deserta an, & quando reddatur. Rit. 251. nu. 17. in med. 253.

Quando dicatur deserta appellatio. Rit. 260. num. 1. & 2. 282. & nu. 4. 282. & nu. 12. 283.

Ipsæ Jure dicitur deserta appellatio, si post tempus legitimum præstetur processus. num. 20. fol. eod.

Audiat ut appellans, si post tempus prædictum voluit ad præsentare. nu. 21. 283.

Appellatio in dubio non presumitur deserta. Rit. 264. num. 14. 303.

Appellatio ejusdem est natura, ac causa principalis. Rit. 256. nu. 11. 261.

Appellatio interpositi veram possit à sententia per gratia Index pronunciat appellatorem esse desertam. Rit. 262.

262. num. 43.
Appellatio niam interposita praesumatur infra dies decem, si constet de ea, sed non apparet, quo tempore interposita fuerit. Rit. eodem num. 41. fol. eodem.
Appellatio interposita absque petitione Appollorum, valetur. & coram qui peti debeat Appollorum petitio. Rit. eod. num. 32. et. mod. 297.
Coram quo sit interponenda appellatio, niam coram Iudice à quo, vel coram Iudice ad quem. d. num. 32.
Appellatio de parti, ad partem Iure non permittitur, sed reclamatio dumtaxat, ad idem tamen Tribunal. & ad eandem causam. Rit. 250. num. 1. & 2. 248.
Appellatio prohibita parti, est quoque prohibita fisco. Rit. 253. n. 18.
Appellatio quandoque prohibetur ratione causae iam cognita, & iudicata ab ipsomet Principe. Rit. 256. num. 7.
Appellatio tunc prohibetur à tormentis, cum vigore praevinentia M. C. V. Reus illis subicitur, vel quando proceditur ad modum belli. Rit. 259. num. 12. ver. fadi.
Appellatio quibus in casibus remittatur. Rit. 256. in cor. 260. & num. 4.
Appellatio revidendi huius potest ex eisdem aliis facta appellatione de eius desertione. Rit. 248. num. 48. ver. Additque & ver. Verm. 241. & n. 49.
Vide in verb. Appellationum causa.
Appellatio si fiat ad M. C. tunc citatur pars adversa ad videndum aperturam processum, & datur etiam terminus ad ponendum per totum sequentem diem. R. 263. in corp.
Appellatio suspendit ut decretum, quo mediante l. a. t. & Provincialis subditum suspendit à voce activa, & passiva. R. 187. num. 6.
Sequitur ut effectum in censuris appellatio. d. num. 6. in fin.
Appellatio suspensiva nequaquam ceditur à quovis sententia M. C. V. à die. 150. infra sed exagitur, praestit. cautione. Rit. 257. num. 6.
Quid de sententia Regiae am Audientiarum. num. 7. fol. eod.
Quid si sententia rem contineret huius estimationis. num. 9. fol. eod.
Quid si lite pendente majorem res reciperet estimationem d. n. 9. in fin.
Quid si interesse quantitatis principalis, ac fructus liquidandi, & lite pendente decursu, matam excederent appellabilem. num. 10.
Accumulantur ut experia sicut, cum quantitate condemnatoria. n. 11. fol. eod.
Quid si sententia summam excedat in modico. num. 14. fol. 266.
Quid denique si actor in ipsomet libello ante sententiam petierit condemnationem fieri infra summam due. 150. n. 17. fol. eod.
Quoniam decreta appellationem non admittant suspensionem. Rit. 256. n. 22. cum seq.
Appellatio Thierina dicitur contra sententia venenum, à primo Iudice prolata. Rit. eod. n. 2.
Appellatione interposita possunt altera pars uti de reformati sententia etiam in beneficium non appellanti. Rit. 251. num. 30.
Appellationes, à solo interpositam, valent ut alter Socius prosequi, si Socius appellans cum Adversario se compensat. Rit. 258. num. 20.
Appellationis causa anno, vel biennio sunt terminanda. Rit. 251. num. 11. vers. Quandoquidem.
Valentius appellatur appellationem prosequi in praedictum praedictum inducitur. num. 12. & 13. & ver. cum fol. eod.
Appellationis causa si fuerit, deserta, censetur quoque deserta causa nullitatis a quo principiter commissa. R. 260. num. 33. vers. Hinc.
Appellatio in causa procedi potest sine libello, ac sine contestatione; incubaturque ipsa causa per aperturam processum. Rit. 253. in corp. 257. & Rit. 254. in corp. 258. & Rit. 255. in corp. & num. 1. 253. & 259.
Quos nam observanda, & observari consueverunt in Curia M. C. V. in appellationis Iudicio. num. 1. 257.
Appellationis tria tempora considerantur. Et primum ad appellandum, & est decem dierum. Rit. 251. n. 1. & 2.
Possunt aliquid innovari infra hoc tempus decem dierum. d. num. 2. in med.
A quo tempore incipiat hoc primum tempus. num. 3. fol. eod.
Curritur de momento ad momentum. num. 4. fol. eodem.
Nam computentur in ipso feriatis dies in honorem Dei. d. num. 2. in med.
Curritur decem dierum tam in definitiva quam in interlocutoria. num. 6.
Possunt prorogari de partium consensu. num. 7. fol. eodem.
Quoties sit secundum, & tertium appellationis tempus. num. 8. & 9. fol. eod.
Nam can. datur iterum fatale ad appellationem prosequi in eandem. n. 9. in fin.
Sit utique necessaria Appollorum petitio in Regno nostro num. 10. fol. eod.
Iure Regni ubi dantur quippe 50. dies ad prosequendam appellationem. d. num. 10. in med.
An restringi possit hoc tempus per Iudicem ad quem, si sit de maioribus. n. 17.
A quo tempore incipiant praefati 50. dies, à lapsu no decem dierum, à die sequente appellationis, n. 21. fol. eod. & n. 22. cum sig.
In S.R.C. à quo tempore currere incipiat hoc decem dierum ad appellandum. R. 252. n. 5.
Appellationis vigore impeditur ut vi praecipi Iudicis, quid debeat infra dies eos solvitur. Rit. 187. num. 4.
Appellationum casus in Supremo Tribunalis S. Carceri possunt ex eisdem aliis & post lapsum 50. dierum. R. 260. n. 25.
Appellatur à Delegato Episcopi ad eundem Episcopum, & non ad Archiepiscopum. Rit. 264. num. 4. 301.
Quid idem est in Delegato ab ejus Vicario. d. num. 4.
Quid si Episcopus judicaverit vigore Rescripti Apostolici. d. n. 4. in med.
Appellatur non bene ad M. C. V. in causis studioribus, quia cognoscitur ex Regis Delegatione. R. eod. in cor. 301. & n. 3.
Appellatur minus in causis duorum unciarum, civilitate petitorum. Rit. 257. in cor. & num. 1. 264.

Obrevertum hac Rit. dispositio. n. 2. 265.
Quid in sententia M.C.P. infra duas uncias. n. 3.
Falsed.

Appellatur nunquam a sententia absolutoria, etiam si contra sententiam proferatur. Rit. 261. in cor. 289.

Appellatur a quo ad Regiam Curiam Sicilæ, & ad M.V. Rit. 250. num. 11. 249.

Appellatur Romæ a Iudice Curia Sabellorum ad Auditores Camera, & a Iudice Terris Nona ad Curiam Gubernatoris. Rit. eod. num. 12. fol. eod.

Arbitri.

Arbitri conscientia integri, & minimi sordi magnam est populi solatium, etiam causa cadentis. Rit. 265. n. 1. 307.

Arbitri recitari utique possunt, tanquam suspecti. Rit. 265. n. 85. 317.

Argumentum.

Argumentum a rubro ad nigri declarationem non semper attenditur. R. 259. n. 47. 280.

Afcianus.

Dom. Afcianus Rostanus primæ Regis Consiliarius deinde Præf. Reg. Cam. laudatur. Rit. 166. num. 140. 32.

Assensus.

Assensus fundationis, ut requiratur in R.C. Sum. & habeatur præ registrato ne obstante lapsu biennii, citra totum Jurium partium, & scilicet, quotidie mandatur per Collaterale Consilium. Rit. 167. n. 31. vers. Hinc fit. 63.

Assensus intelligitur præstari obligationi pro consilium a dote super bonis dantis, ex gratia, concessa neobvibus Neapolitanis per Serenissimæ Regi. Rit. eod. num. 31. 58.

Hab. aut. hoc locum, si alter conjugum Neapolitanus sit, extendaturq; ad bona Socii. d. num. 31.

Extendatur quoq; ad antepositum, vel ad donationem contemplatione matrimonii, factam a parentibus, vel ab aliis in eodem instrumento dotati. d. n. 31. in med.

Assensus nō, an revocatio fundi præsumatur præcessisse, si eodem die revocatio, & assensus facta sint. Rit. 186. num. 6. 97. & Rit. 262. num. 39. 300.

Assensus Regius super dispositione fundi resolvetur nō ob defectum expeditionis, & reassumptionis in forma Reg. Cancellaria infra biennium. Rit. 166. n. 81. cir. fin. 21.

Debetur ne registrari infra tempus prædictum in quieretionibus R.C. Sum. ibid. in fin.

Resolvatur quoq; ob defectum fidelitatis juramenti, ac legiti, & bonagii, & assecurationis vassallorum. ibid. in fin.

Assistentia

Assistentia, quæ concele potest creditor annuorum instrumentum contra tertium possessorem præ tertio decursi, possit ne quocumq; concele præ capitale, non facta restitutione, vel liquidatione cum principis. Rit. 259. num. 31. vers. Sed assistentia. 277.

Assistentia a decreto affirmativa detur appellatio. Vid. in ver. appellatio a decreto.

Assistentia decreto emanato fere condemnatiois Tom. II.

infra summam duc. 150. eog. exequuto, vel in rem judicatum transacto, si condemnatus offerat preces Prorepi pro revisione, assertens decretum exequutum, sed tacens esse transactum in rem judicatum, an valeat rescriptum obtentu. R. eod. n. 27. 276.

Audientia.

Audientia Regia possit ne requirere reus ex processu informativo, siquid illi circa hoc communicata præmissa M.C.P. Rit. 259. num. 16. 275.
Quando per unum ex Auditoribus ipsa exerceri possit. ibid. in fin.

Auditores.

Auditores Provinciarum, a sentibus Indicibus ordinariis possunt Jus dicere, & causas expedire, non jure proprio, sed uti Consultores Præsidum ad quos spectat eligere Consultorem. R. 168. num. 15. in fin. 68.

De Auditoris facultate, exiuntis per Provinciam, ac de causis ipsi committendis, remissio. Rit. 259. num. 16. in fin. 275.

Aula.

Aula nomen usurpasse Hispanis pro classibus Senatuum, mali improprie Theaurum in suorum de citatione, & quare. Rit. 250. num. 3. 248.

Avocatio.

Avocatio causarum ad M. C. V. juxta ejus præsum, ut locum habeat, quid requiratur. Rit. 245. n. 10. 229.

Authenticum.

Authenticum quid sit, ejusque significata dilucidantur. Rit. 174. num. 7. 82.

Auctor.

Auctores privilegiati, laudati tamen a non privilegiati, possunt ne declinare forum ea eorum persona. Rit. 234. n. 16. 190.

Bajulus.

Bajuli quinam dicantur, & utrum possit ab eorum sententia ad Baronis Capitaneum appellari. Rit. 250. num. 13. cum seq. 249.

Balius.

Balius in Regno nostro datur solum habenti feudum formatum, non autem actionem ad feudum. Rit. 244. n. 27. in med. 225.

Bannitus, & bannitur.

Banniti, & subjudicati a liquidatione repelluntur instrumentorum contra suos debitores. Rit. 166. num. 144. 33.

Banniti in criminalibus, & condemnati in civilibus, si de foro compareant eorum contumaciam purgaturi, boni admittitur. Rit. 204. in corp. 125. & n. 1. 125.

Banniti in contumacia in quo differant a condemnatione in contumacia. Rit. 209. num. 2. 137.

Banniti si compareant eodem die quo fuerant banniti, ad quod teneantur, & quando, censentur retractata condemnatione ad tertium, vel ad sextum. Rit. 215. in corp. 142.

Comparere tamen debet personaliter non verò per Procuratorem. ibid. in med.

Bannito denegetur ne audientia, si velit de adducto accusare uxorem. Rit. 209. num. 4. in med. 137.

Bannito, & si sublata sit defensio, Alore tamen non probante, absolvitur. Rit. 220. n. 14. 149.

Quorundam probaverit. *Atur*, sed obsecrari, & incon-
cluduntur. *ibid.* in med.

Bannitum receptatio quando, & quibus sit inter-
dicta. *Rit.* 209. num. 4. in fin.

Sit ne procedendum contra receptantes; ac dantes
videtur, & potum multitudini bannitum.
num. 5. fol. eod.

Bannitum interimere, cum quo tanquam inimico
pacem inferat, nunc placetur pax frastra pacis.
d. num. 4. in med.

Bannitum receptare non dicitur Universitas, si pu-
blici transierat per villam, ibique apud tabernam
diversetur, & statim recedat. *Rit.* 232. num. 9.
vers. confert.

Bannitur, vel condemnatur nemo primo die iuri-
dico, quo Curia regitur post quascunque ferias,
quorundam scilicet omnibus si potuisset banniri,
vel condemnari. *Rit.* 228. in corp.

Quomodo intelligendus sit in Regno primus dies iuri-
dicus. n. 3. fol. eod.

Bannitus in, & quando extrahatur a banno. Vide
in verbo, Bannitus veniens, & in verbo, Fide-
jussio.

Bannitus habeatur ne pro confesso, & convicte: &
amicis liceat, illum interimere, etiam propter
privatum a liam. *Rit.* 209. num. 3.

Liceat ne interimere Clericum bannitum. *ibid.* in
fin.

Et si iusti, si iusti bannitus fuerit, num. 4.
fol. eod.

Bannitus hostis publicus reputatur, & iura, ac
actiones amittit. *Rit.* 220. num. 3.

Upani occidi potest bannitus. *ibid.* in med.

Bannitus in confessione honorum pro mortuo ha-
betur. *Rit.* 209. num. 4. in med.

Spolietur ne ad hereditatem maternam. d. n. 4. cir. fin.

Bannitus nullus capi potest ante lapsum duorum
mensium a die banni, nisi veniat in conspectum
Curie. *Rit.* 212. in corp. & num. 2. 140. & num. 6.
cum seq.

An terminus iste reditus sit ad mensum, num. 2.
140.

Habere ut id locum tam in seculo continuance, domi
nificatio, quam in vero. num. 5.

Bannitus nullus componitur de mora carceris, nisi
captus sit in banno. *Rit.* 213. in corp. & num. 1.
141.

Bannitus pro causa civili possit ne carcerari. *Rit.*
eod. num. 4.

Possit ne banniri quis pro causa civili. *Rit.* 214.
num. 7.

Bannitus pro causa criminali ntrum audiri possit,
& suam probare innocentiam. *Rit.* 109. num. 4. in
fin.

Bannitus pro uno delicto, potest pro altero banniri,
tam ab eodem Iudice, tum ab altero. *Rit.* 205.
num. 8.

Bannitus si condemnatur ad tertium, vel sextum
partem bonorum, componere potest illorum seve,
quo condemnatur, vel bannitur. *Rit.* 206. in cor.
129.

Coram quo comparere possit, & quando Curia scri-
bat comparitionem. *ibid.*

Bannitus, vel bannitus pro quocunque delicto per Re-
gi Officialem, banniri quoque potest per M.C.P.

Rit. 205. in corp. & num. 1.

Nunc id servetur. num. 2. ver. Verum.

Solvere ut obstringatur utrinque contumacia pu-
nam. num. 10.

Bannitus, vel bannitus, in banno perdurans, citatus,
vel citatus de mandato Curie in causa civili, mi-
nime ad comparandum admittitur per proce-
torem, nisi purgatus prius contumacia, quoniam si
non purgaverit infra mensem, a die banni emis-
si computandum, capi potest de persona. *Rit.* 220.
in corp. 147. & num. 1. 148. & num. 34. vers. Dis-
ponit.

Quid si bannitus fuerit ex causa liquidationis
instrumenti. num. 4.

Bannitus veniens ad Curiam cum denariis in ma-
nu, & fidejussoribus, & solvat ius banni, ac
præstet fidejussorem, non capitur, & extrahitur
a banno, nec componitur de tempore. Idem est si
veniat Novus cum dicta pecunia, & fidejussor-
ibus. *Rit.* 214. in corp. & num. 1.

Quid in condemnatis civiliter, & bannitis, si ad
Curiam veniant, cogantur ne componere de ter-
tiaris, ad quas fuerunt condemnati. *ibid.* in fin.

Cum a banno extrahitur, cessat pena tertia partis
mobilium, & solus solvere obstringitur taceus
seculum. num. 6. 142. & *Rit.* 215. in corp. in
med.

Bannitus ut quis reputetur, multa debent concu-
rre. *Rit.* 213. num. 2.

Baro.

Baro auctoritate propria percipere haud potest ab
Universitate adversaria, sed agere debet coram
Superiore. *Rit.* 265. num. 107.

Baro, & vassalli sui correlativi, & quod dispo-
sit in uno, censetur & in altero dispositum. *Rit.*
231. num. 4.

Bare recusari an possit, ut suspensus, si in ele-
ctione Iudicis suspecti persistat. *Rit.* 265. num. 8. cir-
cui.

Liceat ne M. C. P. vel alteri Superiori Tribunali,
certum Iudicem deputare in causa Vassalli, qui
nominat Barones suspecti procedat. num. Sy. circa
med.

Traditur cautela in hoc, & quando procedat
ibid.

Baro si causam alteri committeret, an possit ap-
pellari ad eundem Baronem, quoniam in suo pri-
vilegio causas non habet appellativum, vel
appellandum sit ad M.C.P. *Rit.* 264. num. 6. &
num. 7. vers. Alia demum, & num. 8.

Baro suspectus ex capite inintectia, repellitur
etiam a delegando. *Rit.* 265. num. 95. circa fin.
319.

Barones, seu feudatarii continuance effecto, Juristi-
cious sequestrari fieri, certum est. *Rit.* 220. num.
17.

Barones cognoscere num valeant de suspicionibus
suum officialium. *Rit.* 265. num. 70.

Barones quoniam ex officio remissionem petunt causa
delinquentium, possit ut exigere ab ipsi delin-
quentibus, quod hoc in initio cogant. *Rit.* 235.
num. 32.

Possit ut quoque exigere a Vassallis salarium, con-
suetum Advocatis in Regis Audientia pro
remissione ipsorum. d. num. 32.

Barones sunt officiales Regie, non tamen exercera possunt jurisdictionem per se, sed per Gubernatores, vulgo Capitaneos, quos eligere possunt ad iustitiam ministrandam. Rit. 264. n. 7. 302.
Baroni an liceat Judicem eligere in locum Capitanei, aut ex partibus suspensum. Rit. 265. num. 76. in fin. 315.
Baroni an liceat remissionem petere sui vassalli citati super tenore instrumenti. Rit. 166. num. 181. 40.

Bartholomaeus.

Dom. Bartholomaeus Paschalis laudatur. Rit. 191. num. 7. 106.
Dom. Bartholomaeus Pepi memoratur. Rit. 178. num. 11. in fin. 87.

Beneficius.

Dom. Benedictus Emanuel memoratur, & Advocatus infirmus appellatur. Rit. 265. num. 126. vers. Hinc 323.
Dom. D. Benedictus Trolles Marchio Toralvi, ac Regens laudatur. Rit. 166. num. 29. in fin. 12.

Beneficium.

Beneficium, minori debetur, conceditur etiam majori, liti consenti. Rit. 230. num. 19. circ. fin. 170.

Cetera reperies in verbo, Resistentia in integrum. Biennium.

Biennium ad prosequendum appellationem, infra annum non exequantur a sententia Sac. Consilii, a quo die incipiat. Rit. 260. num. 6. 282.
Extenditur ne secundum annum per viam restitutionis ad tertium annum, propter justum impedimentum contingens. n. 7. fol. 102.

Blasius.

Dom. D. Blasius de Bolaga Reg. Consil. laudatur. Rit. 251. num. 5. in med. 251. & memor. Rit. 265. num. 122. 322.

Bona.

Bona allodialia, fideicommissa subiecta, an, & quando confiscari valeant, eximente possessore Reo criminis, etiam laesa Majestatis. Rit. 220. num. 32. vers. Sed bona. 154.

Bona castrensis, vel quasi quaevis sint. Rit. 201. n. 14. 121. Vide in verbo peculium.

Bonorum appellationem veniant ut boves, ac cetera animalia. Rit. 216. num. 9. 144.

Bonorum publicatio ex privilegio Neapolitanorum indultis sublatam est in omni crimine, praeter kariss, & laesa Majestatis. Rit. 196. num. 3. circ. fin. 113.

Bruchi.

Brucos ad extinguendum quodam remedium per praedictum de bruchi praescriptum fit. Rit. 236. num. 6. vers. Sed ad extinguendum. 198.
Voluntati excommunicandi. num. 6.

C

Cadaver.

C *Adver. defuncti debitoris valeant per creditorem sequi. Vide in verbo Creditor.*

Calumniator.

Calumniatorum genus exaltale est natura humana. Rit. 199. num. 1. 171.
Quae forma deprecabatur. Athenis calumniator, & cui assensum tur. n. 1.
Quod poena dedit calumniatores plebescit. num. 1.

Tom. II.

4.

Camilhus.

Dom. Camillus de Petio Reg. Consil. commemoratur. Rit. 265. num. 74. 315.

Canonicus.

Canonicus, quibus nulla immittit animarum cura, possunt augere a beneficii loco tempore possit. Rit. 172. num. 5. 75.

Capi, & Captus.

Capi nemo debet, nisi indicit, & informatione praecedentibus. Rit. 172. n. 3. 75.
Quid in suspensio de fuga. num. 3.

Capi quisquam pro debito Civili utrum possit, si de fuga sit suspensus. n. 4. 75.

Captus extra jurisdictionem sui superioris, stante illius mandato, ac brachio per Judicem loci concessio, relaxari nequit, huius mandato proprii Superioris, non autem ipsius Judicis loci. it. 187. num. 9. 99.

Captivi.

Captivi hauci, sive tabula numeraria, qui inscitis hanc Gubernatoribus pecuniam vertunt in proprios usus, qua papa puniuntur. Et au temantur ad hunc furti. Rit. 243. num. 8. vers. Similiter qui pona. 218.

Carcer, & Carceratus.

Carcer dicitur ignominia facti gravans cum praedictio irreparabili, malaque mansio, irrogans infamiam, & alia mala. Rit. 166. num. 162. 37.

An, & quando appellari possit a decreto carcerationis Jure Sac. Concil. Tridentini. Rit. 262. n. 35. vers. Quis, circ. fin. 298.

Semper qui gravat ibid.

Carceratus etiam dicitur, qui palatium tenet loco carceris cum fideiussione de non discedendo. R. 166. n. 163. in med. 37.

An audiatur debitor nobilitas petendo tueri domum loco carceris. n. 163. in princ.

Carceratus, pro levi delicto, est castigandus poena pecuniaria, vel relaxandus sub fideiussione. Rit. 215. num. 2. 143.

Carceratus vigore instrumenti, si legitime non probet infra terminum sibi datum ad probandum Curia ipsa contra eum procedit, etiam ad obstruendum, seu mutilandum manus. R. 171. in corp.

Fuerit ut id servatum & quare ibid.

Carolus.

Dom. Dou Carolus Calis Diani Dux memoratur. Rit. 251. num. 5. circ. fin. 251. & Rit. 265. n. 132. 325.

Dom. Carolus de Montrellis laudatur. Rit. 206. n. 10. 130.

Dom. Carolus de Tapia Regens memoratur. Rit. 265. n. 129. 324.

Casus.

Casus expensa Juris sanctione carens, regulatur a provisione legis in casu simili. Rit. 237. num. 16. 206.

Causa.

Causa apud Judicem suspensum, ipso remota, ut, suspensus non remaneat apud successorem non suspensum, vel apud illum, cui suspensionis causa commissa fuit. R. 665. n. 99. 319.

X x 2

Cau.

- Causa dotis de paragio, & quaestio de vita*, & milita. sicut in feudales. *Rit.* 244. *nn.* 9. 221.
- Causa hypothecaria in petitione juris offerendi ad feudum, allodialis dicitur. eod.* *num.* 10. in fin. 221.
- Vide in verbo actio.*
- Causa in prima instantia si fuerit expedita in Mag. Curia de ordine illius Regentis, junctis duobus Judicibus Audiens, si appellari contingeret ad Sacrum Consilium, expediti debet etiam junctis duobus aulis. *Rit.* 256. *nn.* 12. 261.*
- Servetur id indistincte. d. num. 12. vers. id tamen.*
- Causa mercatoris decolli criminalis est, & cum aliis omnibus ab ea dependentibus agitari debet coram Judicibus criminalibus. *Rit.* 243. *nn.* 8. 218.*
- Causa mixta quanam dicitur. *Rit.* 247. *num.* 2. 230.*
- Causa praesentationis, seu liquidationis instrumentorum criminalis est. *Rit.* 166. *nn.* 4. 7.*
- Causa prima instantia, & causa appellationis eadem est quod merita causa, & respectu rei, de qua agitur. *Rit.* 256. *nn.* 13. 262.*
- Causa pluribus modis dicitur deserta. *Rit.* 260. *nn.* 1. & 2. 282. & *nn.* 4. & 5. 282.*
- Quando deserta dicatur ob diminuta copia processus praesentationem. *nn.* 19. 283.*
- Vide in verbo appellatio.*
- Causa, quae coram Superiore remanet ob gravamen illatum in interlocutoria ab inferiori Judice, videtur ut ad Judicem mutatum, vel remaneat pariter ipsius Superiorem. *Rit.* 265. *nn.* 100. *enim. seq.* 320.*
- Causa revocationis fendi virtute patris de retrovendendo sit feudalis. *Rit.* 244. *nn.* 10. 222.*
- Causa si revolvatur ad Magnam Curiam remedio appellationis, sit civilis, si sit criminalis, & si sit deserta postmodum, vel pronuntiata per eandem M. C. tacite, vel expressi confirmatione sententiam, per quam Curiam executioni demandabitur. *Rit.* 262. in corp. 291. & *nn.* 2. 292.*
- Causa si expedita fuerit ex eisdem actis absque termino ad non posita ponendum, ob non praesentationem processus infra tempus legitimum, quomodo erit expedienda in tertia instantia. *Rit.* 260. *num.* 29. 284.*
- Quid in causa liquidationis, quando sententia confirmata, certum non continet quantitatem, *num.* 30. fol. eod.*
- Causa si per supplicationem deservit, sit executio in causa principali, praestita cautione, non tamen in expensis, & quousque. *Rit.* 252. in corp. 253.*
- Causa si sit ducatorum mille, sed cum interesse ascendere possit ad bis mille, an fore debeat junctis aulis, quasi causa ducatorum bis mille. *Rit.* 257. *nn.* 16. 266.*
- Causas committere, recusatione remota, nec Summo Pontifici, nec Principi licet. *Rit.* 265. *nn.* 7. 308.*
- Quid de plenitudine posuisti, & in recusatione frivola, ibid. in fin.*
- Causa beneficiale a quo cognosci debeant in prima instantia. *Rit.* 245. *nn.* 8. 228.*
- Quid de causis matrimonialibus num. subiciantur tantum examini Episcopi. ibid. in fin.*
- Causa breviores, & minores quae dicantur. *Rit.* 257. *nn.* 4. 265.*
- Causa civilis, non tamen feudalis, in postremum movenda in M. C. Curia, & in qua ibet illarum, tam principales, quibus appellationum, decidenda sunt per Judices illarum, & inter quos terminos, si inter Civis fuerint, & habitatores Civitatis hujus Neapolitanae per ejus districtus. *Rit.* 243. in corp. 217.*
- Quid si causa dissentit a Civitate Neapolitana per aliquas dietas ibid. in mod. 217.*
- Recessit ut ab usu Ritum iste etiam tempore Reginae Joannae, litigantium malitia, *num.* 2. 218.*
- Num loquatur iste ritus de instantia facienda infra dictos menses, vel de justitia non retardanda. *num.* 3. fol. eod.*
- Causa criminalis in M. C. F. aliisque movenda per quos decidenda, & infra quem terminum terminanda. *Rit.* 246. in corp. 229.*
- Causa criminalis quanam dicantur, & quae civiles. *Rit.* 243. *num.* 5. 218.*
- Causa feudales omnes decidenda sunt, attentis Constitucionibus, & consuetudinibus feudorum, quibus deficientibus, judicabuntur inspecto jure communi in allodialibus. *Rit.* 244. *nn.* 1. 220.*
- Si jure Regni non reperitur decus casus feudalis, debeant ut decidi jure communi feudorum, vel Romanorum. ibid. in fin.*
- In Regno Sicilia ultra Forum sit ut instantia triennialis in primo iudicio casuum feudaliarum. *num.* 2. fol. eod.*
- Quid in Regno Neapolitano quanta sit instantia, & in p. incipalibus, quibus appellatum. *nn.* 3. fol. eod. & *nn.* 4. 221.*
- Et vid. in verb. Instantia.*
- Causa feudales quanam sunt. *Rit.* eod. *num.* 8. 221.*
- Causa feudales tractantur habit in Regia Camera Summaria, si quaestio sit cum Regio Fisco, si vero inter partes, in Sacro Consilio, vel in M. C. F. *Rit.* eod. *nn.* 7. 221.*
- Causa matrimoniales. Vide in verbo, Causa beneficiale.*
- Causa omnes jure Concilii Tridentini biennio sunt terminanda, quo elapso, liberum erit partibus, Judices Superiores adire. *Rit.* 245. *nn.* 4. 228. & *Rit.* 248. *nn.* 14. 234.*
- Quid si per Judicem non fuerit, vel aliter causa non petierit expeditionem. *nn.* 4. 229.*
- Vide in verbo, Instantia.*
- Causa post conclusionem infra quot dies sunt expedienda. *Rit.* 247. in corp. 220. & *num.* 8. 231.*
- Requiratur ut expeditio pariti. d. *num.* 8. in fin.*
- Causa ut expediantur infra breves terminum, quod titulum M. C. F. expedit provisiones contra Curias inserviant, & praesertim Bonorum. Et sub qua pena. *Rit.* 245. *num.* 9. 229.*
- Quando locum habeat hac pena. *nn.* 10. fol. eod.*
- Cautela.*
- Cautela nimia dolum, & fraudem indicat. *Rit.* 228. *num.* 35. 166.*

Cecilia.

D. D. Cecilia Papi, uxor Auboris, ac filia Dom. Consil. & Præfidentis Regiæ Camere Martensii Papi, memoratur. Rit. 258. nu. 27.

Cedens.

Cedens nomen debitoris in amplissima forma, cum amplissima promissione exhibitis, conveniri non potest per Cessionarium, nisi factis per eundem diligentibus in exigendo à debitore cessio, satisfactionem consequi non possit. Rit. 166. nu. 141.

Ubi adducitur decisio Sacri Consilii.

Censura, & censuratus.

Censura haud multiplicari potest pro eadem causa. Rit. 205. num. 9. 128. Potest tamen repeti multas ad majorem confessionem deducens, & ignominiam excommunicandi. d. nu. 9.

Censuratus plurimum censurarum indiget omnium absolutione, divisiis, vel junctis, ab eo tamen Judice impartienda, qui facultatem retinet absolvendi ab omnibus. Rit. eod. num. 8. in med. fol. eod.

Census.

Censum redimere volens ut Tertius, debitore invito, & ab eodem extorqueere, vel fortis restitutionem, vel census continuationem. Rit. 237. nu. 23. ver. lmo.

Census in vitalicio possit non exerceri passim de revocando, & idem pretium à venditore restitui. Rit. eod. nu. 32. cum seq.

Census configuratus sit ut obnoxius nullitati, si unus unus in eo deficiat præ iustitia ejus pretii. Rit. eod. nu. 27. in med.

Census constitui non valeat ex pretio, reddito à mercibus, antea venditis, vel ex debito ex alia causa. Rit. eod. nu. 24.

Quo pretio sit res assignanda. nu. 25. fol. eod. Valeat ne dari nomen debitoris loco pretii. d. nu. 25. ver. H. ne moneu.

Census, contra legem constitutus, validetur ut ratificatione, vel solutione illius, seu tertiarum. d. nu. 27. in prin.

Habeat ut locum in hoc casu. d. nu. regula text. in l. cum à Matræ 14. C. de rei vend. & l. 2. C. de rescind. vend. d. nu. 27. in med.

Census contra ius entium permittitur, quatenus res non potest repari, alias esset usurarius, & prohibetur. Rit. eod. nu. 30.

Census debitor, vide in verbo, Debitor.

Census emptor, vide in verbo, Emptor.

Census exstiter dicitur in loco, ubi fundus existit. Rit. 216. nu. 2.

Census fore possit non redimi in partes, creditore invito. Rit. 237. nu. 20. vers. Quia nos.

Quid in redemptione legali, ibidem vers. At quomodo.

Census sortis possit non dari extrahitio absque venditoris voluntate. nu. 21. fol. eod.

Census vitalitii, seu vel in esse producti, non converti possint in emptorem census perpetui inter eundem debitorem, & creditorem. Rit. eod. num. 36.

Habeat ut capitale census vitalitii. d. num. 36. ver. Nec bene Catera, vid. in verbo, Annuus redditus.

Cessionarius, & cessio.

Cessionarii comprehendantur ut sub assensu pro successoribus quibuscumque concessio. Rit. 244. u. 23. vers. Et si quæ.

Cessionario hauriti obset non hauri exceptio. Rit. 220. nu. 16.

Cessionario oppositi an possit compensatio de eo, quod cedens d. debet debitori cessio. Rit. 166. num. 137. 31.

Sit ne graduandus in loco cedentis etiam super bonis feudalibus nullo super cessione imperato assensu. ibidem.

Cessionarius et sique assensu creditoris cum assensu, præferatur ut creditoribus posterioribus cum assensu. Rit. 244. nu. 29.

Cessionarius possit ne instrumentum liquidare contra debitorem cessum. Rit. 166. num. 135.

Quid si uterque interveniat, scilicet cedens, & cessionarius. nu. 136. fol. eod.

Causa sit electio Curia non cedentis, vel cessionarii, quoties ex pacto instrumenti liquidatio in omni Curia loci, & fore, & proat creditori videbitur, fieri potest. nu. 137.

Cessionarius possit suarum miserabilium, gaudens ut ex persona illarum privilegio eligendi forum. Rit. 234. nu. 17.

Cessionarius inter preferendus sit, vel non ante, concurrere debent instrumentum liquidationis contra debitorem cessum, si creditor bodi non, & eras alteri crediti partem cedat. Rit. 166. nu. 140. in fin.

Cessio bonorum admittatur non in via executionis. Rit. 179. nu. 3.

Admitti non possit ad illam is, contra quem liquidationis est instrumentum. nu. 2. fol. eod.

An renunciari possit cessioni bonorum. num. 4. fol. eod.

Cessio bonorum longe differt à creditorum concursu. Rit. 244. num. 31. in med.

Cessio, facta ab aliquo particulari alii privatis personis, donec, remittendo, aut diminuendo summam fiscalium, vel erredamenti nonino alagii, valida est. Rit. 196. num. 10.

Cessio iurium, & aliorum, pretii saltem non facta, operari non possit, & sit valida. Rit. 224. nu. 21.

Cessio non probari possit per testes, illamque non probent quinque testes rogati. Rit. 166. num. 137. in med.

Cessio si fiat post litem captam, an in ea frans præsumatur. Rit. 228. num. 13.

Quibus aliis in casibus præsumatur in cessione frans. nu. 14. & 15. fol. eod.

Præsumatur utique frans, si fiat in potentiorum, vel clericis per laicum. num. 17. & 19. fol. eod.

Ad cessionis validitatem non ille titulus exigit, & causam. nu. 16. fol. eod.

Citare, & Citatio.

Citare ad informandum, & capitula, & elapsa deinde anno ad forjudicandum, non est in Regno. Rit. 203. nu. 2.

Præter citationem ipsius forjudicandi, quinque alii sint citandi, quomodo, & ubi, nu. 3. fol. eod.

Citari non debent parti ex adverso in remissione, & sita

- titia per Clericum in iudicium suam Ecclesiasticam. *Rit.* 235. num. 5. 193.
- Citatio ad videndum aperturam processus, quomodo fieri debeat. *Rit.* 263. num. 1. & 2. 194.
- Citatio circumstantia tantum dicitur bodi, quoties Actor non venit in iudicium. *Rit.* 210. num. 2. 138.
- Citatio, facta in Curia Notarii, ipso instante tanquam curio credendi, expedita pro instrumento liquidando, subsistit minime. *Rit.* 166. num. 130. 30.
- Dilucidantur plures decisiones.
- An, & quando pactum subsistat, quod debitor citetur in Curia Notarii, qui instrumentum conficit. num. 132. 31.
- Quid si mui contingat Notariis ibid.
- Citatio in civilibus a Iudice subscribitur, in criminalibus vero ab uno ex Auditorum Magistris. *Rit.* 248. num. 64. in med. 17.
- Citatio in concedenda insufflationis spiritus hanc requirit. *Rit.* 228. num. 50. 242.
- Citatio olim precedebat libelli productionem. *Rit.* 168. num. 2. 64.
- Citatio preventivus si in eadem die concurrat cum citatione super tenore instrumenti, licet ne procedere ad interrogationem, & liquidationem. *Rit.* eod. num. 8. 66.
- Citatio super tenore instrumenti adversus debitorem quomodo fieri debeat, quando Actor habet instrumentum publicum, & d. cat. debitorem post confectum instrumentum pradiatum factum esse fugitum, ducit testes deponunt, ipsum nihil scire in Regno p. s. s. *Rit.* 170. in corp. 70.
- Citatio super tenore instrumenti impediri hanc potest. *Rit.* 166. num. 65. 17.
- Quid si instrumentum fuerit postulatam, & nequeat liquidari, valeat ne debitor adire nunc ex iudicium M.C.P. & potero, quod ad citationem non procedatur: & quodam decretum interpreti p. s. s. *Rit.* 248. num. 65. 17.
- Citationes super tenore instrumenti relaxari non debent, si Index instrumentum viderit, & censuerit, an exequi possit via executiva, & liquidationis. *Rit.* eod. num. 64. 17.
- In quo fiscalis conferrentur citationes super tenore instrumenti. *Rit.* 177. num. 3. 85.
- In quo fiscalis ponantur citationes quacunque. *Rit.* eod. in corp. 85.
- Quid de usu universalis. Et quid servetur Roma. num. 1. fol. 2. 130.
- Citationes facta pro tali die, vel hora, si aliter exploratus actus, subiaceat ne nullitati. *Rit.* 186. num. 4. 97.
- Citatus.
- Citati, & vocati si fuerint duo, qui ambo de se comparent: ut, sed creditor in secunda curia contra unum tantum requisitoriam facit, intendens procedere ad incussionem instrumenti, utrum non requiritur pro requisito comparere p. s. s. *Rit.* 207. num. 6. in med. 134.
- Citati si fuerint plures insolidum obligati super tenore instrumenti ubi. sufficiat ne unus comparit ad motum purgandum. *Rit.* 248. num. 2. 133. & num. 3. 133.
- Citati si fuerint plures super tenore instrumenti,

- uno comparente in ultimo preterito, si creditor quoque comparet, & velis procedi contra non comparentes ad contumaciam, contra comparentem vero ad liquidationem instrumenti, valeant ut id facere. *Rit.* eod. num. 8. 134.
- Citati si sint plures, & pars Actrix, vel Accusatrix unum tantum fecerit condemnari, vel hauriri, non potest alios demum condemnari facere, vel hauriri aliis diebus, absque nova citatione, & processu. *Rit.* eod. in corp. 132.
- Quid si unus tamquam obediens venerit, feceritque scribere comparitionem suam, ac Altorum condemnare in tribus tarentis, vel accusatorem in sex, & licentiam receperit, an omnes sint licentia: & hauriri, vel condemnari nequeant, fuit nova citatione ibidem in fin. & num. 1. 133.
- Citati super tenore instrumenti, minime habent fieri electionem. *Rit.* 166. num. 181. 40.
- Citatum aliquem non fuisse, verificatur eo ipso, quod citatio non reperitur in actis. *Rit.* 180. num. 3. 90.
- Citatus ad aliquid faciendum puta ad probandum, &c. si postrema dies termini sit festiva, ita ne nequeat illud facere, comprehendit die invidiam proxima, non festiva, transfacit. *Rit.* 222. num. 3. 155.
- Citatus super tenore instrumenti in M. C. F. si processum producat compilatum in S. C. Relatores facta per datum M. C. in eod. S. C. retinetur causa liquidationis in S. C. unico actu prohibetur in eadem M. C. interrogationem fieri, aut rescribitur, expectandum esse exitum causae, vertentis in S. R. C. 166. num. 122. 28.
- Citatus super tenore instrumenti, personaliter obstringitur comparere. *Rit.* 206. num. 1. 129.
- Reputatur contumax, si comparerit de iure usque ad primum somnum, contumaciam purgabit, & panem evitabit, num. 2. fol. eod.
- Quota hora dicatur primus somnus. num. 7. 130.
- Advocatum Procurator, presentando pro citatione comparitionem de servalibus, ipsum reperiri instrumentum, vel a sententia n. 8. fol. eod.
- Phi adducuntur decisiones S. C. num. 10. fol. eod. dem.
- Quid si debitor vere fuerit absens, vel infirmus. num. 11. 130.
- Citatus, vel citata super tenore instrumenti alii ius debiti in quo parva pecuniaria constituitur, & iuramentum, si de perimario, vel penae accusetur, potest in totum pro prelo comparere cum successu paratus, vel parata, & etiam elapso termino ex qualitate. *Rit.* 173. in ew. 76. & num. 1. 76.
- Civis, & Civitas.
- Civem Romanum olim vinceri facinus putabatur. *Rit.* 166. num. 163. in fin. 37.
- Civis est Index suspensus in causa sua Universitatis. *Rit.* 265. num. 116. 322.
- Adducitur dec. S. C.
- Civitatis appellatio in parvis Civitatibus, & oppidis venit etiam Comitatus secundum communem usum loquendi. *Rit.* 216. num. 5. 144.
- Clausula.
- Clausula (pro heredibus, & successoribus quibuscumque

que) adpeta in assensu pro exactione gratiarum, omnes comprehendens Censurarius, & singulares successores. Rit. 244. n. 23. 224.
Clericatus, & Clericus.

Clericatus ad probationem requiritur ne scriptura. Rit. 235. n. 3.

Si Clericus litteras non habeat originales, sibi credendum licetis Episcopi, de Clericatu attestantibus. d. m. 3.

In remissione, per Clericum petita, debentur citari pars adversa. n. 5. 193.

Ex quibus probetur, assumptum esse in fraudem Clericatus. n. 18. vers. Et quando. 194.

Si probetur, assumptum esse in fraudem, non remittitur persona, & paritur in pecunia. ibid. in med.

Coram quo Judice probandum sit Clericatus. num. 20. 194.

Quid in hoc Regno vigore hujus Ritus, num. 21. fol. eod.

Clerici in, & quando privilegio gaudeant immunitatis collectorum, & pro quibus bonis. Rit. 229. num. 10. 168.

Quando laicorum statuta obstringantur Clerici, ibid. in fin.

Clerici pro rebus Ecclesiasticis tantum cum juramento, quod perhorrescunt, trahunt ad M. C. R. & si rebus electionum habent; focus pro rebus eorum. Rit. eod. in corp. n. 1. 166.

Et cum Ecclesia, quia Clerici, Jure communi attentis, pro ipsorum patrimonio fore habent electionum. n. 2. fol. 107.

Competit tamen Clerico fore electio pro bonis patrimonialibus, ad quorum titulum fuit ad ordinem promotus, ac etiam pro fratribus beneficiorum. n. 3. 167.

Etiam si Clerici sint in minoribus, num. 4. fol. eod.

Quid pro injuria, & offensione, sibi illata. n. 5. fol. eod.

Quid pro casuali offensione, sibi illata. num. 6. fol. eod.

Quid si suorum Clerici prosequantur injuriam. n. 7. fol. eod.

Competat ne Clericis, agentibus pro furto, in propriis bonis commissi. n. 6. 168.

Clerici remissi, inquisiti de homicidio, ac transmissi una cum actis ad M. C. R. per Baronem loci delicti commissi, & petita per Episcopum, si forte de Clericatu apparuerit, sibi Episcopo concedenda, vel potius si Clericus remittendus Baroni, cum potenti. Rit. 235. n. 35. vers. Sed an remissi. 197.

Clerici sales praeferuntur, in quali habitu reperiuntur. Rit. eod. n. 12. 193.

Clerici, utonem Ecclesiarum agentibus, non solum licet forma eligere, sed etiam variare. Rit. 233. n. 12. 184.

Clerico licet ne purgare contumaciam, ad suam impedendi illius penam, tertia scilicet partis mobilium. Rit. 235. n. 22. 195.

Clericum, vinculis detentum, si cosset Judici laico, innocentem esse, statim est relaxandus. Rit. eod. n. 24. 197.

Clericus ad accusandum, Vid. in verbo, Clericus nullus.

Clericus beneficium gaudens ne fore privilegio, si in habitu, & consura band incedat, & in sententia requiratur declaratoria. Rit. eod. num. 19. 194.

Clericus comparere. Vide in verbo, Clericus nullus.

Clericus coram Judice laico se obligare nequit. Rit. 200. in cor. cit. fin. n. 1. 118.

Clericus, denunciatus aliquem, dove debet aliquem fidei iussorem, qui se obligent, in casu, quo ipse Clericus se concordaret cum parte, vel non probaret dictam denunciationem. Rit. eod. in corp. n. 2. fol. eod.

Clericus diffamatus, conveniendus est a diffamato coram Judice Ecclesiastico. Rit. 190. num. 4. 104.

Quid in terminis hujus Ritus, & agatur de cassando instrumento, vel non teneri ad obligationem, intentando principale negotium. num. 6. 104.

Clericus, fore ut gaudeat privilegio, requiritur ex Trid. habitus, consura, & servitium continuum. Rit. 235. n. 9. 193.

Vide in verbo, Clericus prima consura.

Clericus habitum si dimiserit, ac consura, quibus recedendi a Clericatu, si tempore captae reperitur in habitu, & consura, nunc gaudeat fore privilegio. Rit. eod. n. 11. 193.

Clericus in minoribus. Vide in verbo, Clericus prima consura.

Clericus, instrumentum habens garantizatum contra laicum, possit liquidare illud via Ritus M. C. R. Rit. 166. num. 114. in med. 26. & num. 116. 27.

Clericus, laico succedens, tenetur coram Judice laico respondere, stante liti contestatione cum defuncto. Rit. 234. n. 4. 188.

Clericus, litrem habens contra laicum coram Judice laico, possit ab eodem Judice laico condemnari ad expensas. Rit. 235. n. 25. vers. Et an Clericus. 195.

Clericus nullus admittitur ad accusandum in Curia secularibus, etiam citra panem sanguinis, nisi suum, vel suorum prosequatur injuriam. Rit. 104. in cor. 110.

Admittatur ne ad denunciandum cum obligatione penali, facta per laicum pro parte ipsius Clerici. ibid. n. 1. & 2. fol. eod.

Accusare ne debeat cum protestatione, citra panem sanguinis. d. m. 2.

Quid si protestatio contradiceret quivis, nempe optares, accusatum panem mortis puniri, sicut irregularis. n. 3. fol. eod.

Contrahat ne irregularitatem Ecclesiasticam, si petat emendam, vel punitionem, de qua natura non dignam panem mortis, aut mutilationis, & Judex alterum ex illis infligit. n. 4. 111.

Clericus nullus comparere potest in M. C. Vic. ad forum declinandum ipsius Curia, nisi personaverit, & cum documentis Clericatus. Equi veniente, datur terminus ad probandum de Clericatu, quo probato, statim intelligitur remissus. Rit. 235. in corp. 191. & n. 22. 195.

Quo Jure hic Ritus intraduci potest contra liberatam Ecclesiasticam. n. 2. 192.

Sic nō rationalis, & laudanda hæc Rituum dispositio. n. 23. 195.

Clericus obligatus se du pōsit ad panem corporalem, Ovis, vel beneficii amissionem. Rit. eod. n. 9. en fia. fol. eod.

Clericus prius a tonsura, seu in minoribus, habent possumus super beneficio Ecclesiastico, vel beneficio in commendam, gaudemus fori privilegio. R. eod. n. 7. 193.

Si sit in minoribus, quomodo habent requisiti per Sac. Trid. Concil. & crimine perpetret atrocissimum, propriè quod etiam in sacris esset degradandus, & Coria sacrali tradendus, an debeat remitti. n. 8. fol. eod.

Clericus primum Ordinem si suscepit ab aliquo ex Abbatibus alienigenis Monasterii, Jurisdictionem quæsi Episcopalem habente, gaudet nō fori privilegio. Rit. eod. n. 4. 192.

Clericus prius delictis, tempore Clericatus commissis, quomodo deinde dimisso habitu uxorem duxerit, et gaudeat exis, per Judicem Ecclesiasticum. R. 1. 166. n. 107. in fin. 25.

Clericus, quem Index laicus, de. To capite, invenit aliqui tonsura sit nō remittendus. Rit. 235. n. 13. 194.

Si sit in immunis a sententia excommunicationis illam verberans. d. n. 13. cit. fin.

Clericus, qui Clericatum assumpsit in fraudem, remittatur nō quoad personam, puniatur vero in pecunia, & sic in bonis, & quoad V. Briliationem reatus. Rit. eod. num. 18. vers. Et quando, in med. 194.

Clericus, qui Clericatum assumpsit instantia precepta, sit nō remittendus, n. bil obstante infirmitate spiritus. R. 246. n. 46. 240.

Clericus remitti ut possit, si nō debet, probato servitio divini, non tamen facta assignatione loci ad proprio suo Episcopo. R. 235. n. 10. 193.

Si sit remittendus Clericus ad Judicem Ecclesiasticum sub sola custodia. n. 28. 196.

Clericus remitti ut possit, si nō satis, testes depone, vidisse Clericum in habitu, vel debeant describere qualiter vestitus. Rit. eod. num. 17. 194.

Cujus sumptibus sit Clericus remittendus, aliusve remissionem petens, si pauperes sint. num. 33. 197.

Clericus si bullas non habeat originales. Vide in verbo, Clericatus ad probationem.

Clericus si opponat Clericatum, producendo bullas, contra quas opponatur de falsitate, nō Index laicus de hoc cognoscere possit. Rit. eod. num. 22. 192.

Clericus si testimonium ferat in causa, pro qua Reus venit officendus panis sanguinis, irregularitatem non vitabit, non obstante protestatione citra panem sanguinis. Rit. 194. n. 7. 111.

Cognatio.

Cognatio spiritualis præbeat nō iuxta iudicis recensenda causam. R. 1. 265. n. 34. cum duob. seq. 324.

Situs fortior hæc cognatio, quam carnalis. num. 139. fol. 325.

Potius mariti compater intervenire in causa il-

lius uxoris. Vide in verbo compater.

Cohæres.

Cohæres, qui partem suam redemit census, possit condicere ceteros cohæres ad partem suam redimendam. Rit. 237. n. 23. vers. Sic. 208.

Cohæres, & Socij inter eos communicant, nullo dato possessionis privilegio. Rit. 187. num. 10. vers. Sic si dnt, in med. 99.

Collaterales.

Collaterales agnati melioris sunt conditionis, quàm filij caterique descendentes fundatorii delinquentis. Rit. 220. num. 23. vers. Collaterales. 150.

Comprehendantur nō Collaterales, sub verbo Potentes à d. n. 23. fol. eod. per totum. Et num. 26. vers. Ex quibus. 151.

Quid dicendum in fundo ex parte. num. 27. fol. eod. eod.

Collega.

Collega redditur suspectus in causis alterius collega. Rit. 265. n. 75. in fin. 315.

Comparatus, & comparitio.

Comparatus sponsi. Vide in verbo, Veniens promissi.

Comparatus de foro, eorum contumaciam peragunt, bene admittuntur. Rit. 204. n. 1. 125.

Quid adversus requiritorum in liquidatione instrumenti, admittatur comparitio de foro. num. 2. fol. eod.

Admittantur utique usque ad primum forum, & quoniam hora dicatur prius forum. Rit. 206. num. 7. 130.

Posint nō exhiberi per Procuratores comparitionis de foro. n. 7. fol. eod.

Comparitio in curia unius ex pluribus citatis, an, & quando ceteris correis possit. Rit. 207. n. 6. 134.

Commat, & commater.

Commater admittatur nō ad accusandum Comparitio occisus. Rit. 191. n. 16. 107.

Commat mariti nō intervenire possit, ut Index in causa illius uxoris. Rit. 265. num. 141. 325.

Aldana. decif. Coll. Conf. n. 142. f. eod.

Compositio.

Compositio in delictis ut fieri possit, consensus, & remissio querelantis requiruntur. Rit. 261. num. 2. 289.

Compositio per Curiam fieri non potest, nisi partis præcedente concordia, & pace. Rit. 203. n. 6. 125.

In quibus casibus fieri possit. d. n. 6.

Quid Jure Canonico attentio. ibid. in fin.

Possum fieri in causa blasphemia. ibid. in fin.

Concilio.

Concessio Judicialis retinendi rem, vim obtinet immisionis. Rit. 25. n. 14. 225.

Concilium.

Concilium Tridentinum sess. 24. de reformat. cap. 20. comprehendat textum in l. 1. C. quando Imper. inter pupil. & vid. Rit. 225. num. 8. 229.

Conclusio, & Conclusum.

Conclusio in Sacro Concilio sit cum clausula (salva productione scripturarum publicarum) non au-

rem privatam. Rjt. 238. num. 2. in med.
211.

Conclusio quid significet. E. q. semper est attendenda. & non tractanda. Rjt. 240. nn. 2. 215.

*Conclusio esse, & sententiam prolatam esse ad par-
tem indicantem* Rjt. 238. nn. 4. 212.

Condemnari, & condemnatus.

*Condemnari in passis quis primo die juridico pos-
sint feriat quasque*. Vide in verbo *Hanniri*.

*Condemnatus extra ordinem, non est ad interesse
condemnandus*. Rjt. 192. num. 4. vers. Hinc con-
demnatus. 108.

Et vide in verbo Rjt.

*Condemnatus ob liquidationem instrumenti, possit
condempari illo foro, quo condemnatur usque
ad primum sonum*. Et quomodo Curia scri-
bit suam compositionem. Rjt. 206. num. 1.
129.

Cetera. Vide in verbo Damnatu.

Consilio, & consilius.

*Consensus rigore, utentis facta coram Iudice, an
possit de iure proferri decretum condemnationis*.
Rjt. 256. nn. 17. 262.

Quid si sit facta coram Iudice incompetente. num.
18. fol. eod.

*Confessio, facta per Clericum de crimine coram
Iudice laico, fuisse standum per Iudicem Ecce-
lesiasticum*. Rjt. 235. nn. 27. 196.

*Confessus sponte, de veniens sponte, & Iudicis con-
sensu se praesentem, lenius puniatur, de mitius
cum eo agatur*. Rjt. 214. num. 4. 142.

Quid si venerit mata probationum. num. 5. fol.
eod.

Coniunctus.

*Coniunctus si comparat pro coniuncto, num de-
beat mandatum procedere*. Vide in verbo *Man-
datum*.

Coniunguineus, & coniunguinitas

*Coniunguineus proximor, aliquam regulam profes-
sus, possint querelare coniunguini occisorem*. Rjt.
195. nn. 6. 112.

*Coniunguinitas Iudicem suspensum reddit, & qua-
re*. Rjt. 265. nn. 123. 322.

Consensus.

*Consensus patris in contractu filii necessarius, possit
non accedere ex intervallo, & ex post facto*. Rjt.
201. nn. 9. 121.

*Requiratur ut consensus patris in contrahendis,
per filium initis extra Regnum*. n. 11. 161.

*Quid si sit contractus extra Regnum sed pro rati-
ficatione, & executione obligationis promissa in
contractu inito in hac Neapolis Civitate*. n. 12.
fol. eod.

*Consensus patris ubiqueque requiritur, expressus
adhibendus est*. Rjt. eod. nn. 5. 120.

*In iudicio praestandus est in actu contestatio-
nis litis, & non in eius descensu*. num. 8. fol.
121.

Consiliarij, & Consilium.

*Consiliarij coram quibus Iudicium est deducendum, vo-
lent inibi M. C. V. ut procedat ad instru-
menti liquidationem, etiam praeiuxerit cau-
sa, in ipso S. C. introducta, etiam ante cita-
tionem super tenore instrumenti*. Rjt. 266. n. 125.
29.

*Vbi memoratur praxis S. C. circa has inhibitiones
dirigendas*.

Consilium Vide in verbo, S. C.

Consuetudo.

Consuetudo optima dicitur legum interpres. Rjt.
166. nn. 48. in fin. 14.

Ut abrogat Iuri positivo, qua sint necessaria.
nn. 29. fol. 15.

Consultor.

*Consultor possit ut suspectus recusari, sicuti Ad-
vocat*. Rjt. 265. nn. 154. in med.

*Quid in causa diversa ab ea, in qua fuit consul-
tor*. num. 155. fol. eod.

Ubi assertur decisio Soc. Cons. de anno 1662.

Contractus.

*Contractus rescisso per graduationem creditorum,
absq. alia rescissioni praestari potest assistentia pro
capitali, & tertius super bonis, per tertium de-
sentis non audito principali debitor, nec ejus
haere*. Rjt. 166. nn. 91. 23.

*Dicantur ut rescissi contractus per graduationem,
& relationem creditorum*. num. 90. in med.
fol. eod.

*Contractus dicatur ut locationis, vel emphyteu-
tici, si pensio fructibus adaequata, non in recogni-
tionem directi dominij, sed pro usu territorij ab
usuario potius, quam ab emphyteuta solvantur*. Rjt.
eod. n. 206. 45. & vers. Praterquam. 46.

*Contractus dotis sitni privilegiatus a Iure, ut in-
sulatione non indigeat*. Rjt. 167. nn. 34. vers.
Quartum insuper. 62.

Quid autem in fundis ibid.

*Contractus rescissus contra unum ex pluribus Rejs
debendi insolubili obligatis, censentur ut rescis-
sus, etiam quoad alios corruos*. Rjt. 207. nn. 5.
vers. Sed an. 134.

*Contractus subingatur censui omnes, juxta for-
mam Bullae, & Pragm. deus. ex praxi. Philip-
pi II. registrandi sunt infra sex menses, a die
initii contractus*. Rjt. 167. nn. 34. vers. Nec ob-
staculum. 61.

Quid in contractu ex causa dotis ibid.

Contractuum rescisso. Vide in verbo Rescissio.

Controverfia.

*Controversia omnes triennio definiti sancimus est
quod vasserrima cui nostris malitia militis eluso*
Rjt. 243. n. 1. 217.

Contumacia.

*Contumacia contra adorem, quomodo, & quolite
accusatur a Reo*. Rjt. 226. in corp. & num. 1.
156.

Sitni major Adoris contumacia, quam Rej nn.
2. fol. eod.

*Contumacia cum paretur per solutionem pena,
vel compositionem, adicitur clausula, ut firma
remaneat quoad delictum, & quare*. Rjt. 211.
n. 14. 139.

*Contumacia ob delictum sitni iusta causa retinendi
contumaciam ad fatalium prosecutionem*. Rjt.
260. num. 43. 286.

*Contumacia partis non comparentis accusatur pra-
cedenti, & sequenti die, si datus terminus,
incidit in diem servatum*. Rjt. 221. in corp. & nn.
3. 154.

Facta tamen mentione de festo die antecedenti.
num.

num. 2. fol. endem.
 Aliqui tamen in civilibus, quàm in criminalibus
 Rit. 222. in corp. fol. 155.
 Contumacia prima accusatur proximo die, quo ipsi
 resses comparere debuerunt, deinde expectantur tri-
 dno semper, quo triidno non expectantur solum
 iustores. Rit. 223. in corp. 155.
 Contumacia prima incursari potest etiam coram
 Magistro Altorum, vel ejus Scriba Rit. 225. nu.
 5. 158.
 Incursantur prima contumacia etiam die, quo
 curia non regitur, dummodo regi possint, si
 voluisset. rit. end. in corp. 156. & num. 1. 157. &
 rit. 227. in corp. 158.
 Contumacia purgari, & cessari potest mediante per-
 sona procuratoris, rit. 211. num. 1. 138.
 Quilibet Inquisit Amicus, etiam ad absente, ad
 eam commovendam admittitur. num. 2. 139.
 Contumacia quando cessabitur, si terminetur, da-
 tur partibus ad probandum, in diem incidat feri-
 vtiatam. Vide in verbis Terminatur.
 Contumacia si debeat uno die accusari, & in illo
 sunt aliqua feria, accusatur sequenti die iuri-
 dico, immediate sequenti, si illa mentione, quod
 non potuit tali die accusari, propter tale festum.
 rit. 224. in corp. 156. & num. 1. 156. & rit. 226.
 in corp. & num. 4. 158.
 Expressum nomen debet nomen Sancti, cuius festum
 eo die celebratur. num. 2. 156.
 Viget ut hoc in curia Romana. d. n. 2. vers. Hujus
 nostri.
 Hac solemnitate omissa, nomen sit nulla contumacia.
 d. vers. Hujus nostri in med.
 Si habet accusare debet contumaciam contra Titium,
 quia die non fuerunt feria, sed iudicium, non
 tamen sunt peccata curia, an possint accusare etiam,
 quando regitur curia, vel potius expirata dica-
 tur citatio. rit. 225. in corp. in med. 156.
 Sit ut usus etiam in M. C. V. accusandi contumacia
 quovis die, non tamen feriata. rit. end. n. 4.
 157.
 Contumacia ultima an, & quando accusetur, an
 remittatur creditoris arbitrio, & possit differri
 ultra unum diem. Rit. 183. n. 1. 95.
 Non dicatur incursata in tempore, vel potius cir-
 cundata sit citatio, si prima incursatur die 13.
 Octobris, & ultima in die 13. Novembris. num.
 2. fol. end. 95.
 Si adveniunt feria antequam labetur mensis pote-
 rit ut incursari ultima contumacia post ferias. d.
 num. 2. in fin. 96.
 Incursari ut prima die iudiciali, elapsa triidno
 post primam contumaciam. Rit. 168. nu. 2. in
 fin. 96.
 Contumacia incursatio, expedita citatione ad in-
 stantiam plurimum creditorum, possit non expleri,
 seu fieri per unum per tota summa. Rit. 207. nu.
 10. 134. & num. 11. 135.
 Contumax.
 Contumaci, contumacia accusata, liceant suspicio-
 nem causas contra iudicem proponere. Rit. 265.
 num. 27. 316.
 Quid in contumacia minorandi.
 Contumaci denegatur audientia etiam Jura Com-
 piumi. Rit. 220. nu. 1. 148.

Si contumax fuerit ex causa criminali, & ipsi, &
 procuratori denegatur audientia, etiam in alia
 causa civili. num. 4. in medio, & num. 7.
 149.
 Quid si bannum factum esset in uno tribunali.
 & citaretur in alio pro causa civili, sed atrum-
 que ab eodem Rege dependere. n. 10. 149.
 Si fuerit verus contumax, denegatur illi audien-
 tia etiam per viam appellationis. num. 6. 149.
 Sit ut tantum deneganda illi audientia in ea Cu-
 ria in qua est contumax nu. 12. 149.
 Contumax contumacia non purgata, capi potest de
 persona, elapsa mense à die banni emissi. Rit. end.
 num. 33. 154.
 Et vid. in verbis Bannitus.
 Contumax duplici mulctatur pena, & qua Rit. 211.
 num. 13. 139.
 Ad quam summam possit ascendere multa pro
 contumacia. nu. 16. fol. 140.
 Contumax ex causa criminali possit ut comparere
 per procuratorem. Rit. 20. nu. 9. 149.
 Contumax opponere bannum potest, se praverisse ad im-
 pedendum instrumenti liquidationem Rit. end. n.
 5. 148.
 Contumax pro causa civili bene poterit ex alia causa
 comparere, si quis habet tantam contumacia inter
 easdem personas, & de eadem re non ex alia cau-
 sa. Rit. end. nu. 33. 154.
 Contumax verus quis non dicatur, & quis filius,
 & an solum verus contumax in penam incidat.
 Rit. 221. nu. 17. 140.

Copia.

Copia Altorum verissimis causa clerici inquisit
 cum laico ad Curiam Ecclesiasticam, debeat ut
 dari tantum contra clericum, vel integra con-
 tra clericum, & laicum. Rit. 235. nu. 27. ver.
 Sed copia. 156.
 Copia Apoca, ex banco desumpta, quamvis priv-
 ata, si certe scriptura authentica, & probationem
 facit in promptu. Rit. 174. nu. 6. 81.
 Quando fides faciant copia scripturarum, & in-
 strumentorum. Rit. 176. nu. 1. in fin. 84.
 Quid si copia, seu filius ex altero processu exemplor-
 ta sit. num. 2. in fin. fol. end.
 Creditor.
 Creditor adversus debitorem licentiam expulsi-
 viciet citationem requisitoriam, & ad quod. rit.
 26. num. 5. 130.
 Creditor annuorum inayitum, possit ut agere ad-
 versus debitorem ante tempus, ut adveniens
 tempore solvat. rit. 170. num. 4. 71.
 An, & quando creditor agere valent contra defi-
 torem ante diem. nu. 5. fol. end.
 Creditor anterior virtute apoca privata, praefer-
 tur ut creditor posteriori virtute instrumenti.
 rit. 174. num. 8. 80.
 Creditor anterior, etsi de rigore Jure evocare possit
 pecuniam, posteriori creditor solum à commu-
 ni debitoribus tamem est de aequitate. rit. 166.
 nu. 51. in med. 154.
 Creditor anterior quis nam dicatur, quando du-
 instrumenta fuerint eodem die stipulata, & No-
 tarius in suo protobollo unum post aliud exten-
 derit. Rit. 186. n. 5. 97.
 Creditor, apocam qui subscripsit, possit ut capi et
 etiam

eam recognoscendam. Rit. 174. num. 3. 81.
 Creditor cadaver defuncti debitoris posuit nō sequi
 fletui, & desinere, nō sepultura tradatur. Sit-
 que id inhumatum, & à charitate christiana
 alienum. Rit. 178. num. 3. cum seq. 86.
 Si domum adeat moribundi debitoris, illum qui,
 aut suus vexans, non modo creditum auxilium,
 sed tantumdem vexantis restituere compellitur.
 d. nu. 9.
 Creditor, cui prout Iudicis decreto nomen debito-
 ris est adjudicatum, valebit nō liquidare instru-
 mentum absque intervenient creditore, in fa-
 vorem cuius instrumentum juratum est, sive ejus
 heredis. Rit. eod. nu. 6. 86.
 Creditor facta condemnatione contra ejus debito-
 rem, ejusque fidejussorem per Curiam ad positio-
 nem ipsius creditore, debet saltem semel in sep-
 tuimana inflare, ut prædicti copiantur de perso-
 na, & contra eos proceat ad interrogationem su-
 per tenore instrumenti: nec modo aliqui vales se-
 cum prædicti concordare. Rit. 184. in corp. 96.
 Postremum hujus Rit. caput, adjerit nō in de-
 suetudinem. n. 1. fol. 100.
 Videlicet in verbo, Creditor publicum.
 Creditor habens Jus hypothecæ super fundo cum as-
 sensu Domini, ad libitum de eo disponere quærit,
 sine Domini voluntate. Rit. 244. num. 20. 224.
 Creditor immixtus in possessionem ex primo decreto
 in actione personali, non efficitur possessor, sed
 simplex detentor, nec expellere potest antiquum
 possessorem. Rit. 180. num. 5. 90.
 Quid in actione realium. d. n. 5. circ. fin.
 Creditor ipse accusare debet primam contumaciam,
 de personaliter comparere in ultimo preceptorio,
 accusandi ultimam contumaciam, ac responsu-
 rus, ad relevandum debitoris, adeo, quod si aliquo
 carceris, vel infirmitatis impedimento impedi-
 tus fuerit, mittere non valebit procuratorem.
 Rit. 166. num. 148. in fin. 33.
 Possit nō Index, vel Almarinus suam adimere do-
 minum, præ facienda liquidatione. num. 149.
 34.
 Sufficit nō si agitando, supportum adeat M.C.P.
 vel sit necesse ascendere sursum. ibid.
 Quid ex Præcepti dispensatione. ibid.
 Solent nō fieri decreta, quod supersedeatur. ibid.
 in fin.
 Quid in infante, vel populo. Vide in verbo In-
 fante.
 Quid in clerico, liquidare volente instrumentum.
 num. 151. 34.
 Quid si creditor sit carceratus in una carceres
 M.C.P. debeat nō comparere personaliter, & facta
 liquidatione ad carceres reverti. num. 152. fol.
 eod.
 Creditor publicum presentans instrumentum in
 curia contra summi debitorum, ejusque fidejussorem
 debet in primo preceptorio accusare contuma-
 ciam, & in ultimo inflare, ut prædicti interro-
 gentur super tenore instrumenti, vel in ejus con-
 tumacia ipsos condemnare. rit. 183. in corpore.
 95.
 Possit nō distim creditor prout agere distim debito-
 ri, ejusque fidejussoribus terminum ad condem-
 nari faciendum, vel aliquid pactum facere su-
 Tom. II.

per dista prout agere, seu restitutione pecunie,
 vel partis ipsius, aut aliter quocumque modo. ibid. in
 fin.
 Quid hodie servetur. num. 4. 96.
 Creditor qui citare facit aliquem super tenore in-
 strumentum, eamque condemnari, quia non com-
 paruit, mittitur in possessionem bonorum conven-
 ti ex primo decreto, ipso reo condemnato ad ter-
 tiam partem bonorum mobilium. rit. 180. in
 corp. 89. & num. 1. 89.
 Quando curia reddit instrumentum presentatum
 nisi Almaribus in corp.
 Sit ne ista prima pena contumacia, ut propter
 ipsa contumacia procedere debeat. d. n. 1. in fin.
 & num. 2. fol. 100.
 Debeat nō constare in actis de relatione exequuta
 citationis, vel sufficiat Notarii attestatio, etiam
 decenter, sibi relatum fuisse à Nuntio. d. n. 2.
 circ. fin.
 Creditor, qui ejus debitorem, facit occurrentem,
 & pecuniam secum ferentem consuevit suæ
 & apprehenderit, teneatur nō communicare eum
 aliis creditoribus pecuniam prædictam. Rit. 187.
 num. 10. 99.
 Creditor, qui prout cessione juris luendi annuat
 reunit intrinsecus cum jurium cessione ad sui be-
 neficium, sortiat nō cedentis, & retrocedentis
 locum, utrumque præ forte principali, sed etiam
 præ tertiis decernit. Rit. 166. num. 140. 32.
 Creditor, qui præ securitate sui crediti recepit à de-
 bitore pignus, si deinde illud restituat, nō de-
 bitum censetur remittere. Rit. eodem nu. 146.
 33.
 Vbi adducuntur plures DD. magne authorita-
 tis.
 Creditor replicare audent adversus debitoris proba-
 tiones, promptuarie audiri non debet, nisi via
 ordinaria, impartitis terminis. Rit. eod. nu. 172.
 38.
 Creditor rescissionem contractus petit nō jussit præ
 annatis decem: si lite pendente, ex primo libello
 & alius aut latam sententiam conventus omnes
 annatas solvat, in die litis mora debita.
 Rit. 252. num. 19. 255.
 Creditor, si ageret contra fidejussorem principaliter
 obligatum, qui solutionem offerret, cessit tamen
 prius sibi actionibus contra debitorem. in. &
 quando audiri debeat, in fidejussorem ipsam
 carcerando. Rit. 166. num. 147. in med. 33.
 Creditor, si à depositario suum depositum ratum
 receperit, deinde depositarius ipse efficiatur
 non solvendo, hanc communicare teneatur ratum
 illam cum aliis concreditoribus. Rit. 169. num.
 13. 70.
 Creditor usurarius etiam parteor, à debitore obli-
 gatum, recipere non teneatur, poteritque reci-
 sare, & integras usuras percipere. Rit. 236. num. 20.
 ver. Vnde fient. 207.
 Quid in creditore censuali. ibid.
 Creditores causis decursis inter decem. & novem
 annos, aut minoris spatii, exposcere debent,
 ut prescriptionem evitent. Rit. 167. num. 9.
 53.
 Creditores personaliter comparere teneantur in in-
 strumentorum liquidatione, responduri super
 Yy 2 hic.

his, qua vice versa de jure competunt ad debitum relevationem. Rit. 166. in corp. 1.
Qua pena puniuntur creditores, si debitores in incontinentiam, vel in vinculis solutionem probaverint, aut falsitatem, vel aliam instrumenti defectum ibid. in corp. in fin. 2.
Creditorum si sint duo, uno, eodemque die constituti ex eodem, vel diverso contractu, alterque ex eis possideat, sit ut praestendus possidenti. Rit. 187. n. 10. vers. si duo. 99.
Quid si obligatio ex uno, eodemque fonte oriatur, ibid. in med. 99.
Creditorum creditoris fundi, quisnam praestatur. Rit. 243. num. 36. 227.
Creditorum si unus immisit pecuniam in possessionem bonorum debitoris, num ipse solus, vel alteri omnes immissi dicantur. Rit. 207. num. 5. vers. si unus. 134.

Crimen.

Crimen grave est, in mensuris saviore. Rit. 167. nu. 21. 56.
Ubi adducitur praeteritum dictum Alexandri Macedonis, cognomento Magni. Cetera. Vide in verbo. Delictum.

Curati, & Curator.

Curati animarum fugere ne possit ad loca beneficium in casu possit. Rit. 171. nu. 5. 74.
Curator, datus hereditatis jacenti, vel bonis, sive decedto, possit ne instrumentum liquidare contra hereditatis debitores. Rit. 166. num. 92. in fin. 23.
Curatoris auctoritas quibus in casibus necessaria non sit, ut aditus valeat, remissioni. Rit. eod. n. 103. in fin. 25.

Curia.

Curia in M.C.F. regitur hora vespertina, & non de mane. Et quando aliquis condemnari, vel beniri possit. Rit. 209. in corp. & num. 1. 137.
Curia Vicaria, denunciatores desistente, procedit ad notationem Capitulum. Et quibus in casibus componat partem denunciante. Rit. 201. in corp. in med. & in fin. 137.
Cetera. Vide in verbo, Magna Curia.
Non semper regitur, sed duobus tantum diebus in hebdomada de festis, scilicet die Luna, & Veneris. Rit. 225. n. 3. 157.
Idque servatur etiam in Regia Audiencia Salerni. d. n. 1.
Quomodo intelligenda sint hac verba, (Curia regitur.) Rit. 225. nu. 4. in med. 157.

Curialis.

Curiales omnes trahunt ad Curiam adversarii suorum in civilibus, quam in criminalibus, ipsi tantum ab adversariis non trahuntur. Rit. 232. in corp. 176. & n. 1. 177.
Perplexum sunt species Curialium. num. 3. fol. eodem.
sed quinam comprehendantur in hoc Rit. nu. 4. fol. eod.
Quale privilegium sit in hac materia Curialibus concessum. nu. 6.
Quid in curialibus, & Officialibus Neapoli habitantibus, liceant ad forum trahere adversarios, & trahi minime ipsi possint d. num. 6. vers. Curialibus.

Competat ut eis hoc privilegium ex jure cesset. nu. 7. vers. hoc insuper. 178.
Quibus in Curialibus praedicta demtaxat vigeant. num. 8. 178.
Curialibus trahit ad Curiam aliam privilegium nec juramentum perburscentis prestare obstringitur quomodo externis sit. Rit. 228. in corp. 163. & n. 7. & 8. 164.
Possint trahere ex jure cesset, ex cessione lucrativa, & donatione. n. 9. fol. eod.

Custos.

Custos carcerum excusetur si hoc, prout sit ab accore carcerati, quia dum videret maritum, permutatis vestibus ipsa in vinculis remansit, maritus confit. Rit. 235. n. 15. 194.
Quod factum occidit Roma d. n. 15.

D.

Damnatus.

Damnatus ad exitum, silejussore non reperto de servando fuerit, ad cautionem juratoriam admittitur. Rit. 259. n. 20. in fin. 275.
Damnatus ex sententia falsa agere potest ad interesse. Rit. 262. n. 26. ver. imo. 277.
Cetera. Vide in verbo, Condemnatus.

Debent, & Debitor.

Debent, & mentiri duo peccata sunt omnium turpissima. Rit. 166. nu. 223. 50.
Debitor ad omnem creditoris voluntatem possit illuc cogi. Rit. 172. n. 1. in fin. 74.
Debitor aliquis, mediante publico instrumente, defuncta creditore, interrogari potest super illius tenore instanti filio, vel herede debitoris, & quare. Rit. 168. in corp. 63. & num. 7. in fin. 65.
Debitor ante tempus, & quando solvere valent. Et cogatur creditor pecuniam recipere. Rit. 170. nu. 7. 72.
Debitor audiri ut possit adversus petitam liquidationem, sibi facti, quod in loco domicilij sit carceratus. Rit. 166. nu. 166. 37.
Sicut carceratus debitor, qui in promptu, & in continentiam probare vult satisfactionem. num. 167. fol. eod.
Quomodo accipiat illud verbum (in promptu.) ibid. in med.
Debitor capi. Vide in verbo, Capi. Et verbo, Debitor. in just.
Debitor carceratus. Vide in verbo, Debitor vinculis.
Debitor census si apparatus nullum habuisse sortem vel subitis causa legitima negandi censum solutionem, num creditor sit in possessione manutentendus, etiam si plures annatas exegerit. Rit. 237. nu. 28. 209.
Debitor, citatus super tenore instrumenti, audiri non debet, nisi in vinculis, vel factis deposito. Rit. 169. nu. 6. 69.
Unde hac assertio vulgi, & peritiorum Regni prodit. ibid.
Debitor citatus super tenore instrumenti, liquidationem, ut evitet, debet cum pecunia, vel eo quod debet in pecunia comparere. Rit. eod. nu. 68. 34.

Quid

- Quid si debeat vinum, vel oleum, &c. qua commodi ad Curiam asportari non possint, ibidem.*
- Quid si venias cum fide depositi, num. 2. cum vers. Quodvi. Et. nu. 3. fol. eod.*
- Debitor, citatus super tenore instrumenti, si ad Curiam venias in termino sibi dato in prima citatione, vel infra triduum, cum sacco paratus exigi non potest pana ad quem instrumentum presentatus se obligaverat. Rit. eod. in cor. 68.*
- Debitor citatus super tenore instrumenti, si citat se non teneri ad solutionem, quia sibi imminet evictio in re sibi vendita, an, & quando contra ipsum liquidabitur instrumentum. Rit. 173. n. 17.*
- Debitor, citatus super tenore instrumenti, si opponat, se fuisse solutus familiaris, & proinde contractum esse nullum, sibi in carceribus mancipandus, donec de patris super vicentia doceatur. Rit. 166. num. 19.*
- Quando incumbit creditori, probare emancipationem, vel quod scorsum a patre vitam ducat, ibid.*
- Debitor citatus si furit aut subsequens instrumenti presentationem, vel eodem die, qua presentatur, possint dici non citatus. Rit. 166. num. 2.*
- Debitor condemnatus. Vide in verbo, Condemnatus.*
- Debitor constituitur in mora per petitionem majoris debiti, & obstringatur offerre partem veri debiti. Rit. 166. n. 213.*
- Incurrit in perjurium, si interrogatus an debeat corpus, simpliciter respondat, se non debere, quamvis minus debeat d. n. 213.*
- Debitor cum interiori possit ejus cadaver per creditorem sequestrari, vel ipso instante destineri, ut sepultura tradatur. Rit. 178. n. 8.*
- Vide in verbo Cadaver.*
- Debitor decoctus. Vide in verbo decoctus.*
- Debitor defendens se adversus instrumentum presentatum, sua clave retinendus est. Rit. 166. n. 163. cir. med. 37.*
- Vbi adducitur deciso Sacri Consilii de anno 1652, junctis aulis.*
- Debitor de fuga, vel in copia suspectus, vinculis tradi potest, attento quoque Jure communi. Rit. 170. num. 1.*
- An, & quando capi possit ab ipso creditore, & proprio auctoritate. d. n. 1. in fin.*
- Possit capi tempore feriatarum, & nundinarum. num. 2. fol. eod.*
- Quid dicendum in Clerico, Milite, & Doctore, de fuga suspecti. d. n. 2. in fin.*
- Possit convenire ante diem debitor fugitivus. nu. 3. fol. eod.*
- Nam capi possit etiam de nocte, nu. 11.*
- Debitor de fuga si fuerit suspectus, caveo cogitur de solvendo debet non, aliquis captivus destinetur. Rit. 187. n. 7.*
- Capi potest ab ipso creditore sui Judicis mandato & cum huius, qua secum aufugiendo asportabat. d. n. 7.*
- Qua censuræ debentur, Judici, ut mandet, pro-*
- cati ad capturam debitoris fugitivi. Rit. 170. num. 8.*
- Debitor, & creditor si sint diversæ fidei. Vide in verbo, Dies solutionis.*
- Debitor scilicet repudiare an valeat hereditatem, sibi delatam, quamvis non agnoscat in prejudicium ipsius scilicet. Rit. 249. nu. 12.*
- Debitor, iniuste captus potest tamen iuste destineri, si debitum constituitur. Rit. 170. num. 13.*
- 73.*
- Captus nulliter possit in recommendari ad creditorem instantiam, vel recompendi sit pristina libertatis. nu. 15.*
- Vide in verbo, Excarcerari.*
- Debitor nobilis, contra quem instrumentum liquidandum est, petens se tenere domum loco carceris, sibi audiendus, vel de necessitate constitutus in carceribus. Rit. 166. nu. 163.*
- 37.*
- Adducitur deciso S. C. ibid. in fin.*
- Debitor, offerens, scilicet ad adjudicationem, regulariter non auditur, non tamen relictur ejus oblatio, exequuta sententia quoad caput adjudicationis, pendente appellatione. Rit. 159. num. 23.*
- 275.*
- Debitor pignora, capta in causam judicati, an, & quando recuperare possit. d. n. 23. vers. Sed an.*
- Debitor post obtentam supplicationem, volens renuciare in prejudicium creditoris. Rit. 166. n. 216. in fin.*
- Debitor preveniendus. Vide in verbo, Preveniendus nullus.*
- Debitor probare volens solutionem per testes, illis uti debet, Curia pro Tribunali sedente, ac recipit in banca, citata parte. Rit. eod. nu. 170.*
- 38.*
- Quid si in instrumentum cautum sit, solutionem non posse probari per testes, quamvis promptior, sed solum per scripturam. num. 171. fol. eod.*
- Debitor renunciando cum juramento, sufficit ut dicere, renunciando cum juramento exceptioni, &c. vel requiratur trans scripturam. Rit. 168. num. 5.*
- Debitor si in Judicio liquidationis comparuerit, tenetur sequenti die ostendere Almario, Mensario consorum civilium, cedulam manu Judicis scriptam, ac personaliter iterum comparere in prima sequenti Curia. Et ad quid. Rit. 206. n. 4.*
- 130.*
- Debitor si post peractam liquidationem vult solvas per depositum, quod suis liberatum creditur cum cautione, qui postea cadens fuit, anteriori creditori restituere, an vigore illius liquidationis primo loco solva, possit in carceribus mancipari. Rit. 179. num. 6.*
- 89.*
- Debitor si preveniat suum creditorem super rescissione, vel nullitate contractus, & creditor opponat, ipsum esse contumacem, & propterea non esse audiendum, nisi oppositio recte procedat. Rit. 190. num. 7.*
- 104.*
- Debitor si producat novum testem, & petat distingi sibi juramentum supplementarium, si in interim vinculis mancipandus. Rit. 175. n. 4.*
- 82.*
- De-*

- Debitor si promittat cum jramento, aliquam summam solvere tribus in terminis, si in uno deficiat, possint cogi via Ritus ad solvendum integram omnium trium terminorum quantitatem.** *Rit. 166. n. 17.* 9.
- Debitor solvere potest debitum in quocunque munita, & pro auro argenteam, & pro grossa munita, quous contrarius pactum non adest in contrarium.** *R. 196. n. 14.* 115.
- Debitor stultus est, si pecuniam recipias gaudens, & tempus, quo eas reddere debet, non attendit.** *R. 166. n. 223.* 50.
- Debitor, vinculis mancipatus pro causa criminali, possint audiri adversus instrumentum, ligandi petitum.** *R. eod. n. 64.* 60.
- Possint contumax reputari, si reperiatur in vinculis Curia, in qua est citatus, vel sit decretum, quod sit liquidatio, & interrogatio, qua facta, sit comparsa pro debito, & pana.** *ibid.*
- Quid si reperiatur domi retentus cum mandato sua Excell., & petat audiri super nullitate, an sit audiendus.** *n. 165.* 37.
- Ubi adducitur decif. Collat. Conf.**
- Debitor ut possit audiri adversus liquidationem petitam, satis si sit, quod sit carceratus in loco domicilii.** *R. eod. n. 166. fol. eod.*
- Debitor comparens in ultima contumacia in materia liquidationis instrumenti cum scripturis adversus instrumentum, solet imponi decretum, quod remaneat condemnatus, & pana ponatur in libro, verum non exequatur, donec visus scriptis curia bancam, aliter fuerit provisum.** *R. 206. n. 16.* 132.
- Admittantur nullitates adversus decretum praedictum.** *n. 16.* in med.
- Debitor infirmo existente intus Civitatem, oportet Judicem ejus domum adire ad faciendam liquidationem, eius faciet preceptionem, & quale.** *Rit. 166. n. 156.* 35.
- Quid si infirmus exstiterit extra Civitatem, absenti, vel captivo, vel aliter impeditus, admittatur, ne procurator ad allegandum impedimentum.** *ibid. in med.*
- An sufficiat simplex fides Medici, vel feri, & scribi debeat a Medico, qui etiam juret in nominibus Officialis loci, de presentari de hoc publico instrumentum, cum procuratore similiter per instrumentum publicum.** *ibidem. in fin. & n. 157. fol. eod.*
- An hoc procuratoris instrumentum presentari debeat in charta papayoca.** *n. 158. vers. Sed an.* 35.
- Debitor, citati super tenoribus instrumentorum, si contumaces fuerint, nec in termino statuto compareant, statim tanquam suspecti capi possunt de persona.** *Rit. 172. in corp. 74. Et n. 1.* 74.
- Quomodo accipienda sit dictio illa (statim) d. n. 1.**
- Debitor, circumdanda citatione, cauti debet esse in minimis comprehendendo, sed misere debent alium eorum nomine, qui dicat de nullitate citationis, vel opponatur in suprema 20. annorum.** *Rit. 167. n. 8. in med.* 53.
- Debitor contra, qui creditoribus suis satisfacere non curat, multis invehit Auctor, & quod comparat Camaleonti.** *Rit. 166. n. 98. & n. 44.* 14.
- Debitor, & debitorum quarumvis personarum, seu eorum fidejussores ex debitis, pro quibus publica apparent instrumenta, qua presentantur in M. V. Curia, vel quolibet ipsorum, citantur de mandato ipsorum Curiarum, ut in termino preceptorio compareant, responsuri super tenoribus ipsorum.** *R. eod. n. corp. fol. 1.*
- Debitor, qui nam conveniatur, deductio ad egerat, & an privilegium hoc restringatur ad vincula tantum vitanda.** *Rit. eodem n. 88. in med.* 22.
- Privilegium hoc fit ne defectu sine advocatum.** *ibid. cit. fin.*
- Qualia alimenta prestantia sunt habentibus hoc privilegium.** *ibid. cit. fin.*
- Possint illud opponi in conscientia.** *ibidem in fin.*
- Debitor, carceribus mancipato, cur si emeri permittatur.** *Rit. eod. n. 162.* 37.
- Debitor perjurio loci non imponitur pana corporalis, sed tantum pecuniaria.** *Rit. 206. n. 14.* 131.
- Debitoribus contentibus instrumentum, de eis contenta esse vera, sed illi satisfecisse vel dicant, illa esse falsa, aut non valere. Sine dandis terminis ad eorum exceptionis probandas, vel prius carceribus debent mancipari, & quando.** *Rit. 166. n. 161.* 36.
- Debitoribus pluribus citatis, nam unus comparsa proest alii.** *Rit. eod. n. 159.* 35.
- Debitoribus quot fructus, quot alimonia, & quot denique praesidia curia facit ad ipsos compescendas, & concavationes elidendas.** *Rit. eod. n. 160. vers. Hinc.* 36.
- Debitoris fugitivi, ut Index mandet, procedi ad capturam, qua consistere debeant ipsi Judici.** *Rit. 170. n. 2.* 72.
- Debitorum adversus inveteratas malitias multa pragmatica sanctiones promulgata sunt, & quae.** *Rit. 166. n. 216.* 49.
- Debitum,**
- Debito fuisse satisfactum, quid probatur, ex eo, quod debitor fuerit vinculis mancipatus.** *Rit. 179. n. 5.* 89.
- Debitum contenti conceditur tempus ad solvendum.** *Rit. 172. n. 2. cit. fin.* 74.
- Debitum remissum, vel ei satisfactum, an, & quando praesumitur ex cursu longae temporis.** *Rit. 167. n. 10.* 63.
- Quid si concurrat sanationis conjunctio.** *Rit. 175. n. 7. in med.* 83.
- Quae requirantur in terminis, l. procula, ff. de probat. d. n. 10. in med. & d. n. 7. in fin.**
- An in terminis, l. procula, debitorum censeatur solutum, vel remissum, d. n. 10. 7. ver. Addebam.** 83.
- Adducitur decif. Sac. Confil. ibid. vers. Et discussio.**
- Quot annorum curriculum debitorum regulariter praescribitur in Aragonia, dict. n. 10. in fin.**

Decendum.

Decendum ad appellandum, vel ad reclamandum in Sac. Conf. à quo die currere incipiat, & nimis currit de momento ad momentum. Rit. 252. num. 5. & 7. 254. Et Rit. 260. num. 3. 252.

Et vide Appellationis tempora.

Quid in omnibus fere Europa Tribunalibus. d.m. 7. vers. Contrarius.

Decisio.

Decisio Reg. Sanctific. 32. per. 1. dilucidatur. Rit. 206. num. 8. vers. *Quæ quidem*, 130. & num. 14. 131.

Decolus.

Decolus possunt instrumentum liquidare contra suos debitorum. Rit. 166. n. 92. 23.
Decolus vel ejus bares, possunt facere cessionem in alterius beneficium, si vel interdita sit bonorum administratio. Rit. 244. n. 31. 226.
Ut quis dicatur decolus tria capitulativè requiruntur. n. 32. 226.

Decretum.

Decreta M.C.P. quibus providetur, quod debitor remaneat condemnatus, nec fideiussor sunt ipsi debitoribus, & quare. Rit. 166. num. 216. 49.

Decretum Sac. Consilii declarans, capitale alienius quantitate debere stare risico, & periculo debitoris, sicut exequendum quoad solutionem tertiarum decurramus absque novo processu. Rit. 255. n. 6. 259.

Decretum Sac. Conf. latum præsumptis instantibus, nullitati est obnoxium. Rit. 248. n. 4. 233.

Deus.

Deus summa aequitate, & clementia persequitur omnes. Rit. 173. n. 20. 80.

Delegatus, & Delegatus.

Delegatus à delegante repellitur, si habeat in causa proprium interest. Rit. 265. n. 96. 319.

Delegatus in causa sibi delegatis, majores sunt quævis iudices ordinarii. Rit. 262. n. 5. n. fin. 302.

Delegatus non præstatur fides à signis literis delegationis, sicut nec Ordinarius. Rit. 262. n. 12. 303.

Delegatus ex officio suo Regulem Cancellarius Apostolicæ, possunt in causa procedere, manibus apponere, si iuxta delegationis infra annum expellat fuerint aut obitu Pontificis, etiam si etiam non fuerint nunciatæ 3. immo nec decreta, quinimodum nec iuxta Apostolica fuerint Delegato exhibita. Rit. 189. num. 2. vers. *Perum.* 102.

Delegatus in causa, & quando post obitum delegantis possit in causa procedere. Et quid si tantum citatio processu rit. Revoc. n. 1. 101.

Delictum, & Delinquens.

Delictum notorium, quodam dicendum fit. Rit. 265. n. 57. 312.

Delinquens in terra Baronis contra ipsam Baronem, non potest ab eo, ejusque Capitano puniri, sed solum detineri, & ad Superiorem remitti. Rit. 206. n. 108. 321.

Quid in delictis notoriis, atque in iniuriis, illata exerceat iur. n. 109. 321.

Denunciatio, Denunciator, & Denunciatus.

Denunciatio nulla in M. C. recipitur, nisi denunci-

cians obliget se ad certam penam, & non concordari cum denunciato, absque licentia Curia. Rit. 199. in corp. 117.

An hoc badi sit in usu. n. 7. 118.

Denunciator numeratur testibus, propter jurat, ac repetitur, & similibus devincitur, quibus ceteri testes: ac copia denunciationis conceditur Reg. ficut, & testium. Rit. 237. n. 4. 204.

Denunciatus si velit litigare, & non componere cum ALC. vel velis, sed modica pecunia, Curia ipsa procedit ad alteriora. Rit. 261. in cor. 289.

Depositio.

Depositio si petatur plurimum creditorum principalem, sufficit illo facta à creditoribus presentibus in iudicio, nec est exequenda creditorum absentium. Rit. 207. n. 5. 134.

Depositum.

Deposita ne restituatur, quales suspiciones non sufficiunt, neque iudices determinare. Rit. 265. n. 36. cum seq. 311.

Ubi adducitur decisio Sac. Conf. de anno 1632.

Nam ex gratia aliquando mandare solent, quod restituatur. n. 38. fol. 311.

Ubi affertur decisio Sac. Conf. de anno 1635.

Depositum deponitum non jurat, si creditor adversus illud aliquam opponat exceptionem ex multis, quæ adversus ipsum opponi possunt. Rit. 169. num. 7. vers. *Quid si.* 69.

Maxime non esse integrum. n. 8. fol. 311.

An faciendum sit depositum non solum fortis, sed etiam usurarum. n. 9. fol. 70.

Debetur etiam depositari iur, solvendum Notario pro retrovenditione facienda. num. 10. fol. 311.

Depositum facere in, & quando teneatur allegante iudicem suspensum. Rit. 265. num. 29. in mod. 310.

Depositum impediendi instrumenti liquidationem. Rit. 169. num. 2. cum vers. *Quodque.* Et num. 3. 68. & 69.

An depositum presenteri possit etiam à tertio ad impediendam liquidationem. num. 4. 69.

Relevet in hoc deponens, si depositum sit conditionale. d. m. 4. circ. fin.

Possit fieri in S.C. ibid. in fin.

Nam possunt fieri deposita, penis iudicem. num. 5. fol. 70.

Depositum periculis cuius stare debeat. Rit. aud. n. 12. 70.

Depositum sit ut restituendum in renunciatione nullitatis adversus decretum alienius Senatus. Rit. 265. num. 38. vers. *Nam sic.* 311.

An sit restituendum depositum, si iudex decessit aut decisionem causa suspiciens. num. 39.

Vel si iudex ante decem causam recedat à Regio per translationem ad aliud officium. d. m. 39.

Ubi adducitur inquisitio mandatis S. E. de anno 1645.

Desistere.

Desistere à lite, & accusatione cuiuslibet est prohibendum absque Curia licentia. Rit. 202. num. 1. 123.

Quid solvere tenetur accusator, si desistat ante.

vel post litis contestationem, sicut in civilibus,
tamen in criminalibus. *Rit.* 203. in corp. 124.

DICTIO.

Dictio (donec) est limitatio temporis, & taxatio.
- *Rit.* 179. num. 1. 88. & *Rit.* 227. num. 9.
160.

Dictio (de sero) quomodo intelligenda. *Rit.* 204. n. 3.
4.

An dicatur alio nomine *Vesper*. *nn.* 5. fol. eod.

Ubi explicatur scripturaliter, hac *dictio* (*Vesper*).
Dictio (dummodo) modum præponit, non conditio-
nem. *Rit.* 227. *nn.* 5. 159. & *nn.* 6. 159.

Nam differt à *ditione* (donec) *nn.* 8. 160.

Altra traduntur exempla de hac *dictione* (dummodo)
num. 7. fol. eod.

An conditionem præferat. *nn.* 11. 160.

Dictio (hinc) cuius sit natura. *Rit.* 215. *nn.* 4. 143.

Dictio (infra), vel (intra) in totum includat, ut si
dicatur, infra, vel intra solem diem, totum
diem includere videatur. *Rit.* 265. *nn.* 58. in
med. 312.

Dictio (Item) cuius sit vis. *Rit.* 254. *nn.* 1. 258.

Dictio (semper) idem infusus, ac perpetua. *Rit.*
227. *nn.* 2. 159.

Denotat ne generalitatem ad tempus sed non quous
casus. num. 3. fol. eod.

Quid operetur in fideicommissis. num. 4. fol. eod.

Dictio (versus) cuius sit virtutis. *Rit.* 261. num. 1.
289.

DIDACUS.

Dom. D. Didacus de Mercatis S. R. C. Secretarius
laudatur. *Rit.* 237. num. 14. circ. fin. 205.

Dom. D. Didacus Molis R. Confil. ac Praef. Reg. Cam.
laudatur. *Rit.* 166. *nn.* 14. in med. 32. & *Rit.* 265.
nn. 29. in med. 310.

Dom. D. Didacus de Soria Morales senior Reg. Con-
sil. laudatur. *Rit.* 265. *nn.* 102. 320.

Dom. D. Didacus de Soria Morales junior Reg. Con-
sil. laudatur. *Rit.* 260. *nn.* 59. & 60. 288.

Quo tempore fuerit sed munus Consiliarii evocatus,
quando ad Praefectus Montis Fusci, ac Salerni,
Gubernatoris Capua, Commissarii Campanae;
Et qualiter ad praesens Praefectus sit M. C. P. d.
nn. 60.

Dom. Abb. Didacus Petra frater Germanus Au-
thoris laudatur. *Rit.* 265. *nn.* 35. 311.

DICS, & DICTA.

Dies faciendi solutionis certo in loco, an, & quan-
do interpretetur pro homine, & debitorum consti-
tuit morosum, si debitor ipse, & creditor diver-
si sint veri. *Rit.* 173. num. 6. 78.

Dies sex, à Reg. Pragm. praefecti, ad dicendum de
nullitate, currunt de momento ad momentum.
Rit. 251. *nn.* 5. 251.

Dieta multiplex est, & diversimodi est dietarum
computatio faciendi. *Rit.* 243. num. 13. & 14.
219.

Quomodo faciendi sit computatio dietarum tam
per terram, quam per mare. num. 16. fol. eod.

Si locus duplicem habeat viam, terrestrem, scilicet,
& maritimam, cuius ratio habenda erit. d.
num. 16.

Ad quam rationem milliarium salarium liquida-
tur pro singulis dietis. Vide in ver. Salarium.

DIFFAMARE, & DIFFAMATUS.

Diffamanti in causis suspitionum datur brevis
terminus ad eas proponendas. *Rit.* 190. num. 11.
105.

Quos concutere debeant, ut remedium l. diffama-
ri, C. de ingen. manu missi proponi valeat. num.
12. fol. eod.

Quodnam tempus statui debet *diffamanti* ad
ejus iura proponenda. num. 14. fol. eod.

Diffamatus juxta tex. in l. diffamari, C. de ingen.
manu missi. habeatur loco *Asteris*, *diffamans*
vero loco *Rit.* 204. num. 2. circ. fin. & num. 3.
& 4. 104.

DISPOSITIO.

Dispositio, vel sententia communis, in uno casu
recepta, servari etiam debet in altero casu, ei
aquisarato. *Rit.* 237. num. 17. 206.

DIVISIO.

Divisio inducitur per creditorem, recipientem par-
tem ab uno ex correis infidelium obligatis, &
quando. *Rit.* 207. num. 16. 135.

Quid si creditor dixerit: Salvo Jure solidi. d.
num. 16.

DOCTORES.

Doctores, qui personarum articulum Juris depu-
stant, & non professo, habendi non sunt in
consideratione. *Rit.* 166. n. 56. 16.

DONANS, & DONATIO.

Denique conveniri non potest ultra quam facere
potest, & deducendo ne egat. *Rit.* 166. num. 59.
23.

Donatio contemplatione matrimonii homi sub sta-
tuto comprehenditur, requirent inscriptionem
maximi si à patre fiat. *Rit.* 167. num. 32. vers.
Hinc. fol. 59. Et num. 34. vers. Et quod in locis
60.

Maximi quoque si facta fuerit contemplatione cer-
ti matrimonii cum certa persona. ibid. vers.
Maximi.

Donatio ex causa dotis cujusvisque quantitas
sit homi infirmatur. *Rit.* eodem num. 33. vers.
Addis. 59.

Vide Donatio propter nuptias.

Donatio, facta à patre ejus filius nasciturus, post
contractum matrimonium, nullus est valoris,
& momenti. *Rit.* 228. num. 2. vers. Hinc sen-
tentia. 165.

Sic, & donatio facta uxori per virum negotiato-
rem publicum.

Vbi adducuntur decisionis S. C.

Donatio fundi, facta per patrem nuptiarum con-
templatione in beneficium filii, subsistit et, &
si minimi sit. registrata in quin terminibus Reg.
Cam. *Rit.* 167. n. 19. 55. & n. 34. 60.

Defenditur ab Authore Dom. Prosper Petra ab ac-
cribus verbis Dom. D. Francisci Merlini, & am-
bo laudantur. ibid.

Periurum tamen sententia ab Authore explicatur.
n. 25. cum duobus seq. 56.

Donatio in fraudem facta presumitur, si fiat tem-
pore infirmitatis, postea statim mortuus si do-
nans. *Rit.* 228. num. 39. 166.

Donatio propter nuptias, sed matrimonii contem-
platione est speciali munus privilegio, ne infir-
ma-

^a nuntione agant. *Rit.* 167. num. 34. vers. Non inquam.

Fructus huius privilegii contrahit subjugationem, qui sit pro solutione dotis, ibidem in mod.

Donatio sub instrumento minime infirmatur, cum ipsum instrumentum infirmatur, non ipsa donatio ibid. vers. Corruit.

Cur invenit sit donationis infirmatio. num. 28. vers. Hinc.

Dos, & Dotale.

Dos, & Antepotum nunc sunt pecuniam quasi Co-
stentia. *Rit.* 201. nu. 14. in mod.

Dos, & donatio contemplationis matrimonii de re
fundali perfructum, & infirmationem non requi-
runt. *Rit.* 167. nu. 34.

Dos in feudis nullo est munus privilegii etiam su-
per iure municipii. *Rit.* eod. nu. 33. vers. Quare
considerat & vers. Idem.

Quid ex gratia impetrata mulieribus Neapolita-
nis per Reges huius Regni ibid. vers. Sexus dicit,
60.

Dos lora communi specialiter privilegiata, huius
comprehenditur in solemnitatibus statutorum. *Rit.*
eod. nu. 32. in mod.

An comprehendatur sub statuto, antequam
loquendo. num. 34. vers. Nec suffragantur, cir-
ca.

Dos multas obtinet prerogativas, sed in casibus
tantum, in iure expresse, *Rit.* eodem num. 33.
vers. Etiam.

Dos restitutum nunc sit in manu, habito respectu
ad tempus contractus matrimonii, vel restitutionis.
Rit. 196. nu. 15.

Dotis causa privilegio gaudet electionis fieri, etiam
concedenda tam vidua, quam nupta, agentibus
pro dotis restitutione. *Rit.* 233. nu. 3.

Dotis contrahit, in mutuum transusus, sive
confusus, non constitutionem annuorum introi-
tum, quem Secul. appellat subjugationem
ad firmam Bulla, omnia rationes privilegii, &
praeiudicium dotis pro tertio, & interesse. *Rit.*
166. nu. 67.

An liquidari possit instrumentum dotale. Vide in
verbo, Instrumentum.

Dotale instrumentum. Vide in verbo, Instrumen-
ta.

E

Ecclesia, & Ecclesiasticus.

Ecclesia privilegio gaudet electionis fieri. *Rit.*
253. num. 2.

Ac inter personas enumeratur miserabilis. nu.
13.

Ecclesiastica persona, immissa in possessionem ex de-
cretis praebendi, coram quo iudice conveniri
debet, si dicatur de praebendi nullitate. *Rit.*
181. num. 14.

Ecclesiastica civitas licet ut querelare, non autem
necesse, concurrente nobis protectione il-
la (circa panem sanguinis. *Rit.* 194. num. 6.

Ecclesiasticus irregularitatem an incurrat. Vide in
verbo, Clericus.

Ecclesiasticus non iniuria, sibi illata, vel suis,
Tom. II.

querelam exponere potest, promissa tamen pro-
tectione, citra panem sanguinis. *Rit.* 195.
num. 6.

Utrum querelare possit occisorem consanguinei, si
Regularis sit.

Vide in verbo, Consanguinitas.

Cetera reperies in verbo, Clericus.

Effectus.

Effectus si sequantur, nihil curatur de modo. *Rit.*
167. nu. 34. vers. Hinc confert.

Ubi dispositio considerat effectum, sit erit quod
per aliquem adimplatur. ibid. vers. Concit
nunt.

Elementa.

Elementa sunt inter se natura, & ingentis ini-
micissimi, sequi interminis odii prosecutionem
Circa tamen rei creatas concordiam summam
in discordia tuerunt. *Rit.* 103. in prime.

Emancipatio.

Emancipatio nulla est, si fiat absente filio. *Rit.* 166.
nu. 199.

Emphyteuta, & Emphyteuticus.

Emphyteuta non remanet amplius obnoxius Ca-
nonis solutioni, diruta re emphyteutici. *Rit.* 166.
nu. 207.

Emphyteuta renunciare nunc possit contractui em-
phyteutico, si fini nequeat re emphyteutica, nisi
cum magna difficultate, & qua impossibilitate
acquiritur. d. nu. 207. in fin.

Emphyteuticus contrahit dicitur ut resolutus, vel
saltem remissio sit facienda mercedis, si Territo-
rium in nullo sit redditu ob casus inopinatos, &
insolitos, ut fuit casus Vesuviani incendi, nihil
obstantibus potest, solitis opponi in his contra-
ctibus, ac enunciationis in simpli forma. *Rit.* eod.
nu. 205. vers. Hinc.

Adducitur dec. S. C. nu. 210. ver. Et si putaret
& vers. Die 9. Julii.

Sunt facienda redemptio ad quid minimum. num.
208.

Sunt solum ad aequitate facienda redemptio census
emphyteutici, & reservatio ex supervenienti
communitatis, & vicinarum inopia. d. nu. 208.
in fin.

Quid si promissi emphyteuticarius, si solutione non
cessare ex quovis causa belli, pestis, vel alterius
census casus opinati, vel inopinati, & terram
devastatam redemptio ad aliquam culturam,
num. 209. solend.

Ubi adducitur decisio S. C.

Emerere, & Emptor.

Emerere an, & quando valeat qui aliquam sum-
mam, debitum alieni ad Regem, minui pretio,
quam sit ipsa summa. *Rit.* 196. nu. 9.

Emerere minus ratione difficile, ac dispersa enu-
meris, nunc licitum sit. *Rit.* eodem. nu. 10. in
fin.

Emptor annuorum introituum cum hypotheca su-
per fundo dici potest creditor hypothecarius, &
non dominus, vel possessor fundi. *Rit.* 244. nu. 19.
224.

Emptor census non alia potest enterioritate pro-
teritis, nisi quam illi dicitur contrahit. *Rit.*
237. nu. 34.

Quid si solvatur capitale credituri antequam solva
emphiteut.

emptione eiusus, per viā cessione Juris luendi. *ibid.*

Emptor incusationem instrumenti impedire non potest propter rei emptā, praetextu eversionis, imminuentis in limine contractus, etiam produbia fide authentica liti mota, quando venditor fideiussionem praestiterit et generali eversione. *rit. 166. nu. 72. in med.* 19.

Quid si ageret a lione ex empto, ut v. venditor liberes rem venditam, vel ut praestet interesse quanti minuerit. *ibid.*

Emptor possunt via ritus contra venditorem agere, si postquam illi vendidit consum jam formatum, eique debitum, cum pacto de retrovendendo, pretium acceptis pro reversione a Sejorrit. *ead. nu. 214.* 49.

Ennius.

Immunissimus Ennius Cardinalis Philonardus, patris domini matris Auctorit memoratur, ejusque facta egregi sub Innocentio VIII. narratur. *rit. 232. m. 21.* 181.

Viribus condunitis cum Prospero Columma, Mediolanum recuperavit. *ibid. in fin.*

Illigari Ennius Philonardus Episcopus Fiorentinus memoratur, d. num. 21. vers. Ennii Episcopi. 181.

Episcopus.

Episcopi possunt in auxilium ab eorum Civitatibus in casu pelli. *rit. 172. nu. 5.* 75.

Episcopi valent ut cognoscere causam sua Ecclesiae. *rit. 265. nu. 112.* 321.

Exactores.

Exactores introitus Regis, vel aliorum, si aliquid recipiant a debitoribus, ut illos expediant, committant ut usuram. *rit. 196. num. 11.* 115.

Excarcerari.

Excarcerari non debent absque cautione, qui injusti, & nulliter suis vincentis mancipiis pro debiti solutione, neque quia non intervinerunt requisita necessaria in decernenda captura. *rit. 170. nu. 12. cum seq.* 72.

Ubi adducitur decretum M.C.V. confirmatum per S.C.

Excarcerari nemo debet, etiam si pro debito, & causa civili carceratus fuerit, non praecedente Judicis mandato. *rit. 187. nu. 3.* 99.

Exceptio.

Exceptio Auth. praesente, C. de fideiuss. potest ut Tertio denegari per Judicem, quando proceditur in causa soli facti veritate inspecta. *rit. 217. nu. 7.* 145.

Exceptio, contenta in instrumento, non minus est garantizata, quam actio, in illo quoque contenta. *rit. 166. nu. 121. in fin.* 28.

Exceptio excommunicationis tanquam anomala, proponi potest in quacunque parte iudicii. *rit. 236. nu. 14.* 200.

Quid de lapsu terminis preemptorio, ad proponendas exceptiones dilatorias. *d. nu. 14. in fin.*

Obicit ut cessantior, cui aut contestationem liti non fuit oppositum de excommunicatione contentum. *rit. 153. fol. eod.*

Nam obicit cessantior cedentis excommunicatio. *nu. 16.* 200.

Infra quot dies debeat excommunicatio probari, &

nān valeat per se. *rit. nu. 17. & nu. 18. & in fin. fol. eod.*

Proponatur ut de facili in Curia Romana. Et quando hac exceptio agentem repellat di. *rit. nu. 18. vers. Non sic de facili.*

Exceptio excommunicationis, excommunicationem a quibus repellat. *rit. eod. nu. 19.* 201.

Repellat ut ab agendo contra alium excommunicatum. *nu. 20. fol. eod.*

Est tam si agas proprio, quā alieno nomine, tutoris scilicet, vel procuratoris, &c. *nu. 21. fol. eod.*

Obicit ut hac exceptio agenti possessorio, vel spolio. *nu. 22. fol. eod.*

Quid si ageret ad recuperandam uxorem. *nu. 23. fol. eod.*

Si opponatur contra procuratorem, sunt utique nulla acta per eum. *nu. 31.* 202.

Cetera. Vide in verbo, Excommunicatus, & in verbo, Rens.

Exceptio dilatoria. Vide in verbo, Exceptiones dilatorias.

Exceptio falsitatis, & falsi instrumenti, impedit ut rei iudicata exceptionem. *rit. 262. nu. 15.* & vers. 12. cum seq. 294.

Quid si intuitu falsorum testium sit prolata sententia, *nu. 16. fol. eod.*

Exceptio falsitatis opponi nequit contra sententiam, falsis probationibus prolata, unaquaque resistit impleretur. *rit. eod. nu. 25.* 269.

Inter quod tempus proponi debeat. *nu. 26. fol. eod.*

Quid si agatur criminatiter de falso. *d. nu. 26. vers. Sed considerandum.*

Exceptio falsitatis obicit ut possit adversus instrumentum liquidationum. *rit. 166. nu. 191.* 42.

Exceptio incompetencia jurisdictionis. Vide in verbo, Exceptiones omnes.

Exceptio inventarii commovetur inter Exceptiones, adversus sententias oppositas, & tam in iudicio ordinario, quā in summario, appellaturque exceptio multiplicativa. *rit. eod. nu. 201. verb. 12. in. & iure.*

Opponent hanc exceptionem, teneatur ut illud exhibere, vel sufficiat indicare Notarium, quā illud conficit. *ibid. in fin.*

Exceptio Macedoniam impedit ut instrumentum incusari. *rit. eod. nu. 196.* 42.

Cui incumbit onus probandi qualitatem falsitatis. *rit. 197. fol. eod.*

Exceptio non numerata pecunia, nān impedit instrumentum liquidationum. *rit. eod. nu. 203.* 45.

Possit ut renunciari exceptioni non numerata pecunia. *ibid.*

An illa locum habeat inter mercatores. *ibid.*

Ad quid valeat hac renunciatio. *ibid. in med.*

Exceptio omnis, pertinet obligatorem tam creditoris, tam debitoris, impedit instrumentum liquidari. *rit. eod. nu. 195.* 42.

Exceptio, quod quis non conveniatur ultra quā facere possit, admittitur ut adversus instrumentum garantizatum, non obstante iuramento, quod adversus ipsum nulla opponatur exceptio. *rit. eod. nu. 88.* 22.

Exceptio Regi non tradita opponi potest in consequentiis.

vis ad impediendam executionem. rit. eod. n. 193.
 Exceptio remissionis mercedis ob casus inopinatos, vel cedendum adionem, non impedit instrumentum liquidari. rit. eod. n. 204. cum seq. 45.
 Exceptio retentionis impedit ut instrumentum liquidationem. rit. eod. n. 185. in fin. 40.
 Quid compensationis. Vide in verbo, Compensatio.
 Quid compromissi. Vide in verbo, Compromissum.
 Quid novationis. Vide in verbo, Novatio.
 Quid simulationis contrahtus. Vide in verbo, Simulatio.
 Exceptio opponatur adversus creditorem liquidantem, sed altera, quomodo satisfactionis, utrum dari debeat terminus ad docendum de allegata satisfactione, an veri sit procedendum ad interrogationem, & instrumentum incusationem. l. i. tit. 1. n. 174. 38.
 An debitor sit antea vinculis mancipandus, & postea audiendus. ibid. cir. fin.
 Exceptio Velleiani instrumentum quoque impedit incusationem. Rit. eod. n. 201. 44.
 Ubi adducitur decisio S. C.
 Quid si adsit in contractu Regia dispensatio. ibid. cir. med.
 Possunt M. C. F. cognoscere de subreptione, vel obreptione scripti, & Regia dispensationis ad finem cognoscendi, an obstat exceptio praedicta, vel sit procedendum ad liquidationem. d. n. 201. vers. Utinam. 44.
 Exceptio vis, doli, vel metus, produci potest ad impediendum instrumentum incusationem. Rit. eod. n. 194. 42.
 Exceptiones contra testes, an, & quando servari debeant ad merita causa. Rit. 236. num. 32. 202.
 Exceptiones dilatoria admittuntur ad impediendum incusationem instrumentum. Rit. 166. num. 179. 39.
 Exceptiones modificativa opponi possunt etiam post sententiam. Rit. eod. num. 201. vers. Quin, & iura. 44.
 Exceptiones omnes ex instrumento nascentes, & quae apparent ex revolutione cartarum, admittuntur adversus instrumentum, & debitor auditur sed non in vinculis, nec factio deponitur. Rit. eod. n. 121. in fin. 28.
 Exceptiones omnes, etiam quae instrumentum impugnant, si in promptu probentur, admittuntur extra vincula ad impediendum instrumentum liquidationem. Rit. eod. n. 178. 39.
 Exceptiones omnes, in promptu probata, impediuntur carcerationem debitoris, & instrumentum liquidationem: Et quomodo dicatur fieri probata in promptu. Rit. 175. num. 8. circa med. 83.
 Impediuntur carcerationem debitoris, vigore Rit. Rit. 166. n. 175. 39.
 Exceptiones omnes si statuto removeantur, haud tollitur exceptio incompetentia Jurisdictionis. Rit. eod. n. 182. 40.
 Excessus.

re. Rit. 237. n. 17. vers. Quin. 206.
 Excessus usurarum ultra debitum modum solutus a debitoribus, tam scienter, quam ignoranter, an cedat in fortis extinctionem. Rit. eod. n. 13. & ver. Contrarium. 205.
 Quid in excessu, a debitoribus soluto ea causa censui, ibidem. in med. & n. 19. 207.
 Quid fuit servatum in Sac. Conf. ibid. vers. Supremum. & n. 14. 205.
 Adducitur sententia praefati Supremi Tribunalis. d. n. 14. 206.
 Qua ratione non placet Auctori. n. 15. 206.
 Excommunicari, Excommunicatio, & Excommunicatus.
 Excommunicari negans locusta, mures, bruchi, ac similia animalia irrationabilia, d. n. 201. num. 201. 198.
 Excommunicari potest quis ab eodem Iudice pro dissimulatis, divi siq. causis. Rit. 205. num. 2. 127.
 Possunt multiplicari censura pro eadem causa, num. 9. 128.
 Vid multoties repeti, & quare ibid.
 Excommunicatio quid, & quare sit. Et quibus prius excommunicatio major. Rit. eod. n. 1. & 2. 126.
 Num praescriptis aliqua excommunicationis umbra ante Adventum Domini Nobis Jesu Christi apud Gentiles, sive quique terribilis opus Effugium. n. 3. sol. eodem.
 Unde descendit excommunicandi potestas in Ecclesia Catholica. n. 5. 127.
 Sicut pariterum merita, & qua nulla major invenitur. ibid. in med.
 Tentatur ad expensas iniusti excommunicante, ibid. in fin.
 Excommunicationis exceptio an, & quando, & quomodo proponatur in M. C. F. Rit. eod. in corp. 126.
 Cetera. Vide in verbo, Exceptio excommunicationis.
 Excommunicati a liquidatione instrumentarum contra suos debitores repelluntur. Rit. 166. num. 144. 33.
 Excommunicato Barone publico, possunt ejus Officiales, ad justitiam deputati, indicare in causis vassallorum. Rit. 236. num. 13. vers. Sic Barone. 199.
 Possunt intervenire in capitulis informationum contra vassallos. d. n. 13. vers. Nequenter sol. eod.
 Excommunicato haud conferri potest Ecclesiasticum beneficium. Rit. eod. n. 10. 199.
 Num absolutus fructus recuperet, num. 11. sol. eod.
 Excommunicato Episcopo, ejus Officialis, seu Vicarius est a jurisdictione suspensus. Rit. eod. n. 13. sol. eod.
 Excommunicatus est ab hominum consuetudine eiciendus. Rit. eod. n. 7. 199.
 Est quoque cum excommunicato verita qualiter locuste, ac honorifica salutatio. d. n. 7. & n. 8. 199.
 Carere etiam debet Ecclesiastica sepultura d. n. 9. in fin.

Nec cum ipso merito est communicandum, puzd illum laicando, reficiendo, &c. n.9. fol.eod.
Quid si ipſum ſepeliat in loco profano. diſt. num.9.

Excommunicatus ex cauſa debiti, fructus beneficii, minimi recuperat. Rit. eodem. num.11. in med.

Eſſet, excommunicatus ab omni officio, & beneficio ſuſpenſus. n.12. fol.eod.

Excommunicatus poſſit in excommunicatum repellere a Iudicio tanquam Adverſum. Rit.eod. num.27.

Excommunicatus publici an valeat teſtari. Rit.eod. n.29. fol.eod.

Excommunicatus quas patiatuſ punas. Rit.eod. n.28. fol.eod.

Excommunicatus ſi praeſentis fuerit in Iudicio, licito Jure poteſt comparere ad ſe defendendum, & tanquam Reus propria Jura tueri. Rit. eod. n.25. fol.eod.

Valent proponere illas exceptiones, ex quibus dicitur, aliquid agendo conſequi, ut eſt compenſatio, &c. num.26. fol.eod.

Poſſunt agere remedia l. diſſimari, C. de ingen. manum. diſt. n.26. verſ. Denegatur.

Excommunicatus valet in petere executionem inſi nimenti liquidi. Rit.eodem. n.24.

Excutor.

Excutor, ſeu procurator admittatur ad purgandam moram uſque ad primum ſonum, praſentando comparitionem de ſero, allegandum, Rem eſſe infirmum, vel abſentem. Rit. 206. n.8.

Exemplum.

Exemplum, an, & quando creditur, originali non exhibito. Rit. 185. n.3.

Exequutio, Exequutor, & Exequutum.

Exequutio, aut capitur, facta pro majori ſumma, quam veri debetur in totum viſitatur. Rit. 166. n.21. verſ. Sed executionem.

Exequutio expenſarum, contentarum in ſententia Sac. Conſilii. ſunt pendente reclamations. Rit. 259. n.45.

Exequutio parata in Iudicio aſſentia, locum ſibi audit ut pro ſorte principali, non pro intereſſe. Rit. eod. n.34.

Exequutio parata in Iudicio aſſentia, an ſit reſpectu adjudicationis, vel etiam venditionis. Rit. eodem. n.21.

Retardatur nec executione remedio nullitatum. n.25.

Quid beneficio reſtitutionis in integrum. num.26. fol.eod.

Quid bodie ſervat. ibid.

Exequutio ſententia quibus in coſtibus reſtar. letur per appellacionem Jure Canonico attento, & in Curia Eccleſiaſtica. Rit. 257. n.23.

Quid a collatione Parochiae. n.24. fol.eod.

Quid ab excommunicatione interpoſita. num.25. fol.eod.

Quid a decretis, prolatiſ in viſitatione. num.26. fol.eod.

Quid a decretis correctionis monum, tam ſacularem, quam regularium. d. num. 26. in med.

267.

Exequutio ſententia S. C. remouetur ſupplicatione interpoſita. Rit. 252. n.2.

Debeat ſari exequutio cum cautio. num. 3. 254.

Sini immunis ab illa pauper, vel res ipſa erit ſequenda. & pecunia in publico banco reponeuda. n.9. & 10.

Quid ſervetur in noſtro S. C. n.11. verſ. Noſtrum, fol.eodem.

Quid ſervetur in Iudiciis poſſeſſoriis. num. 12. f. 255.

Exequutio ſemper eſt facienda per M. C. V. ſi cauſa tam civilis, quam criminalis, ad eam devoluta, confirmatur, ſeu revocetur, vel deſerta officiatur. Rit. 262. in cap. 291. & n.7.

Vide in verbo, Iudex appellacionis.

Quo ordine ſit facienda ſententia executionis. n.7. verſ. Quo ordine.

Executionem paratam habeant ſententia negativa, revocantes aſſentiam. Rit. 259. n.28. cum duobus ſeq. 276. & n.31.

Cetera. Vide in verbo, Appellatio, & in verbo, Sententia.

Exequutores an, & quando poſſint aliquid exequi pro ſuo ſalario. Rit. 265. n.110.

Exequutum decretum, vel ſententia, an, & quando dicatur. Rit. 252. n.25.

Expenſo.

Expenſas, factas in cauſa reſiſſionis Clerici, quis nam perſolvere debeat. Rit. 235. n.30.

A quo perſolvenda ſint expenſa vicini, erogata Clerico, carcerato apud Iudicem laicum. n.33. verſ. Quid veri.

Expenſi non reſiſt in inſtantia, qua petitur reſtauranda, ſi procedatur, nullus erit proceſſus, non obſtante inſtigatione ſpiritus obſtenta. Rit. 248. n.56.

Extensio.

Extensio minimi ſit in obſeſſis, & panalibus, etiam ex rationis identitate. Rit. 166. num. 30. in fin.

F

Fabius.

Dom. Fabius Apicella Reg. Conſ. laudatur. Rit. 252. n.24.

Dom. Fabius Coppeius Galeſta Reg. laudatur. Rit. 167. n.23.

Dom. Fabius de la Coſtagna, Authoris conſanguineus, memoratur. Rit. 239. num. 4. cir. fin.

Faſtumi

Faſtum in continentibus quibus in coſtibus dicatur, reſiſſive. Rit. 236. n.32. in fin.

Faſtus, & Faſtum.

Faſtus reſiſſum quomodo probanda. Rit. 262. num. 17.

Faſto inſtrumento qui uſitur, illud etiam ſubſcripſe praſumitur. Rit. 262. n.19.

Cetera. Vide in verbo, Exceptio falſitatis.

Familia.

Familia de Petra memoratur, & ex qua Urbs ad hoc Regnum digreſſa ſit. Rit. 172. n.10.

Quibus in Croſtatibus ſit propaga, ibid.

Fatalia.

Fatalis ſecundum haud currit, niſi a die finiti pri-

mi.

mi. Rit. 251. n. 21. cum seq. 352.
Fatalia currunt in causis reclamationum à sententis, per Sac. Reg. Conf. prolatis. Rit. 260. n. 34. 285. & n. 34. cum vers. Q. n.
Curranus fatalia in Concilio Principis d. n. 34. in fin.
Lapsi fatalibus, deat ut revisio ex eisdem a. Rit. 15. fol. eod.
Multis in casibus non currunt fatalia, & praesertim pendente compromisso. num. 36. cum seq. fol. eod.
Nec tempore pestis, vel hereditate iacente. n. 38. & 39. 285.
Fatalia ut currant, requiratur atque protestatio per eum, qui à sententia Praefati Prætoris reclamavit, quod expendantur causa. Rit. 245. num. 7. 229.
Fatalia qua, & quot dentur in appellacione. Vide in verbo, Appellacionis tria tempora.
Ferdinandus.
D. D. Ferdinandus Mafco Reg. Conf. laudatur. Rit. 181. num. 20. vers. Siqui in anno in fin. 94.
D. D. Ferdinandus Rvitus laudatur. Rit. 194. num. 6. 111.
Ferim.
Feriarum tempore possit ut procedi ad discessionem nullitatum, propositarum ad impediendam sententia executionem. Rit. 208. num. 12. 137.
Feria messum, vel vindemia in quorum gratiam sint introducta, & an profus alii minimi incombentibus ad messum, vel vindemiam. rit. eod. n. 5. fol. eod.
Attendatur atque seria in causis fiscalibus, ac in rebus, tempore perituris. d. n. 5.
Quid in causis, que geruntur non in formali iudicio, ut est quando deest aliqui ex tribus, qui iudicium constituant. n. 6. cum seq. fol. eod.
Subiaceant nullitati a. d. n., si qua serent durantiis istis foris. n. 8. fol. eod.
An impediatur seria causas Ecclesie volente ipsa Ecclesia. n. 10. fol. eod.
Feudalia, Feudatarius, & Feudum.
Feudales cause, quarum sint. rit. 264. n. 2. 301.
Feudalis casus in Regno, qui nec per Consuetudines feudales, nec per leges patrias reperitur decisus, decidi debet per leges Longobardorum. rit. 220. num. 25. in med. 151. Et rit. 244. n. 1. 220.
Feudalis in dubio, nec rei, nec obligatio praesumitur, sed libera censetur. Rit. 244. n. 17. 223.
Feudatarii virtute eorum privilegiorum Jurisdictionem habent privatorum ad Regem. rit. 205. num. 11. in med. 128.
Faula ex communi DD. consensu nullo modo possunt in consuetudinem venire. rit. 220. num. 31. 152.
Faula in Regno Neapolitano in dubio concessa censentur secundum Jus Romanorum, non autem Longobardorum. rit. eod. n. 26. 151.
Faula in Regno sunt hereditariae, & quare. rit. eod. n. 27. fol. eod.
Faula mixta, scilicet ex parte, & cum qualitate hereditaria in quo differant à feudis ex parte, absque qualitate praedicta. rit. eod. num. 30. 152.

Videantur ut subiecta restitutioni ad instar fidei commissi descenditibus ex primo illorum acquirentis, sub qualitate hereditaria ultimi morientis. d. n. 30. vers. Unde sequitur.
Faula quod perveniant ad manus mortuas, non est conditoris obicere, sed solum Regii Fiscii propter interesse relevare. rit. 167. n. 29. 57.
Faula alienationi tunc assentiri prohibetur Regni Vicarius, cum feudatarius certe caret, & legitimo successore. rit. 244. n. 26. 225.
Faula donatio. Vide in verbo Donatio.
Faula pretium, ex ejus conditione redactum ex glo. S. C. liberandum est creditoribus cum assensu, licet tempore posterioribus. rit. eod. num. 13. 222.
An depositum, ex eo proveniens sit liberandum debitori, qui est creditor super fundo cum assensu, & pro eo sint creditoribus cum assensu. num. 14. fol. eod.
Faula revocatio vigore Constitutionis, Constitutionem dicit memoria, facta ab emptore fundi, nullo Jure subsistit, si assensu impetratus, registratus non fuerit in quinterminibus Regia Camera, neque in Regia Cancellaria. Et caret sigillo. rit. 167. num. 59. vers. Amplius in med. 57. & ver. Hujusmodi. 58.
Habere ut locum hac constitutio tam in emptore, quam in venditore, d. vers. amplius in medio. 57.
Possit atque revocari fundi contractus ab emptore ab non impletam conditionem in assensu. d. vers. Hujusmodi in fin. 58.
Faula venditio, facta sub basta semper irrevocabilis est. d. n. 29. vers. Et licet fol. eod.
Faula venditio ac petito per Universitatem demanio, eoque concessa, & in illa translata jurisdictione, residentis non penes eam cum privilegio derogationis, Lancia, C. quand. Imper. inter papill. & vid. cum qua primus venditor possidebat. rit. 230. n. 21. 171.
*Faulam quaternarium cognitio an spoletis ad M. C. V. eoque an possit delegare Sacram Consilium ipsi S. C. sed cumulativo, non privativo. rit. 264. num. 1. in med. 301.
Faulam, concessam pro se, & heredibus quibusque etiam ad extraneos transiit heredes. rit. 220. n. 29. 152.
Quid si in vestitura canat, pro se, heredibus, & successoribus, legimus ex suo corpore descenditibus natis jam, & in autem nascituris utriusque sexus in perpetuum. d. n. 29. in med. 152.
Faulam qui nequeant possidere, qui inhabiles, ut persona Ecclesiastica, Collegia, Universitates, &c. band prohibentur possidere credita. cum assensu super fundo. r. 1. 244. n. 27. 225.
Fideicommissarius.
Fideicommissario concedatur ut decretum praambuli, & possit instrumentum liquidare contra defuncti debitum. rit. 181. n. 3. 91.
An concedatur praambulum fideicommissario, & proximiori in bonis antiqui vigore Consuetudinis Neapolitanae. d. n. 3. in fin. 92.
Cetera. Vide in verbo, Vocatus ad fideicommissum.*

Fidejussio, & Fidejussor.
Fidejussio locus non est, ubi principalis se obligare nequit. rit. 200. nn. 3. 119.
Fidejussor ab Expresso esse in quo differat, rit. eod. num. 4. 119.
Et in quo à correo dandi, insolidum obligato. nu. 11. fol. eod.
Fidejussor ad praesentandum, eo ipso censetur ab obligatione absolutus, quo principalis Clericali ordine fuerit initiatus. rit. 248. num. 46. vers. Supplet. 240.
Fidejussor condemnatus, si nui velit a'is, factis contra Principalem in causa separata' sumptibus propriis illa transportare tenetur. rit. 260. num. 15. 238.
Fidejussor de judicatum solvendo, valeat ut dicere de nullitate sententiae, lata contra suum principalem. rit. 217. n. 4. 145.
Fidejussor de judicio facti ad quid tenetur in causa criminali, & in quo differat à fidejussore de judicatum solvendo. rit. 211. num. 11. cum seq. 139.
Fidejussor in contrahendo censuali potest ut venditorem compellere ad censum redimendum. rit. 237. nn. 23. 208.
Fidejussor indemnitatis band committi potest aut principalis excusationem, etiam accidentem renunciationem, Auct. Praesens, Eod. fidejussor. rit. 217. num. 5. 145.
Fidejussor, qui debitum solvit ex causa fidejussionis, possit ut cogere creditorem, cui solvit, ad liquidandum contra debitorem instrumentum. rit. 166. n. 147. 33.
Fidejussor si se obligavit uti principalis, principaliter sustinetur ejus obligatio, etiam data nullitate obligationis principalis, rit. 200. num. 14. 149.
Fidejussor, sub fidejussione existens catena dicitur aucta allegatus. rit. 166. n. 163. 37.
Fidejussorem si non recipiat Magistratus à principali idoneo, excusari debet. rit. 137. num. 18. 80.
Fidejussores citati, si sive debeant comparere, accipiantur bodi contra eos contumacia, & evas condemnabuntur. rit. 223. in corp. 155. & n. 3. 156.
Fidejussores detestando juri putius principales quam fidejussores appellantur. Rit. 217. num. 1. 145.
Frangunt ut beneficium excusationis. nu. 2. fol. eod. & n. 3. vers. Quamobrem. 145.
Fidejussores si quis dat pro aliquo bannito, & solvat sui banni, scilicet tamen sexdecies, extradictur bannum à banno, & quomodo debeant esse fidejussores. Rit. 211. in corp. 138.
Debet ut cum effectū dare fidejussores, num. 3. 139.
Quid si daret pignora, contraberetur ut à banno. num. 5. fol. eod.
Quo in loco danda sit hac cautio, Judicii, vel dimissionis. num. 7. fol. eod.

Fides.

Fides bona dalem omnini excludit. Rit. 228. nn. 30. 166.
Fides infirmitate Baronis, citati super tenore instrumenti, possit ut scribi à Notario Vassallo,

Rit. 166. nu. 153. cir. fin.
Vide in verbo debitor citato.

Filius.

Filius, & pater si simul concurrant in accusanda necesse matris. quis eorum praefertur. Rit. 191. num. 10. 107.
Filiosfamilias, qui multa conflagravint debita sub spe emancipationis, & gaudendi beneficio, nisi in quantum facere possunt, an re vera illis fruantur. Rit. 201. n. 10. 321.
Filius competat ut aliquid Jure absolutum, ex natura in aliquibus bonis adversus patrem. Rit. eod. num. 1. 120.
Quid in bonis Castrensiibus, & quasi. nu. 2. fol. eod.
Filius contrahere, vel se obligare valeat ut citra patris consensum. Rit. eod. n. 4. 120.
Valeat accusare, sique deserviat absque patris consensu. n. 6. & 7. fol. eod.
Filius contra debitorem patris procedere non potest ad liquidationem instrumenti, nisi aliunde probet vigore praesentis se esse heredem. Rit. 178. n. 2. 86.
Vid. add. decis. M.C.V. & S.C.
Filius contra patrem, vel pater contra filium band potest liquidare instrumentum. Rit. 243. n. 11. 219.
Filiusfamilias, pater vivente, valeat ut agere, & vendicare bona adventitia à patre alienata. Rit. 190. n. 10. in fin. 105.
Filiusfamilias si denunciare aliquem velit in M.C. V. cum qua obligatione ejus recipiatur denunciatio. Rit. 201. in corp. 119. & n. 3. 120.
Filius si à paterna se abstinuit hereditate, & deinde per medium personam, bona emat paterna, fraudi praesentatur, modo clandestino id agat, secus si pater. Rit. 228. num. 29. 165.
Postulatum si emoret res majorum. nu. 31. fol. eod.
Fiscalis, & Fiscus.
Fiscalis Regiarum Audiendarum si recursum proat in M.C.V. & non alibi, sit ut interea suspendendum in causa, apud illius Audiensia Tribunali. Rit. 258. n. 7. in med. 269.
Relaxari solet Rem in eodem Tribunali cum fidejussoribus. num. 8. fol. eod.
Fisci debitor. Vide in verbo, Debitor.
Fisci jura silent, ac cessant, quotiescumque in causa criminali pro dictis ad partis instantiam querantur, & partem in Judicio facientis. Rit. eod. n. 16. 269.
Fisci patroni. Vide in verbo, Advocatus fisci.
Fisco appellacionem ab inquisito interpositam prosequi non liceat extra tempus illius, Rit. eodem n. 21.
Fisco dempetatur restitutio in integrum, maxime in criminalibus, & panalibus. Rit. 249. num. 21. 246.
Fisco est etiam satisfaciendum, nil obstante precium concordia. Rit. 202. n. 2. 123.
Fisco prohibita est appellatio à sententia absolutoria. Rit. 258. n. 1. 268. & Rit. 261. in corp. 269. 290.
Adducitur decretum M.C.V. d. n. 3. ver. Hinc.
Idque in tota Italia servatur d. n. 1. in fin.
Servetur ut quoque Mediolani, in Flandria, seu in Gal.

Gallia inferiori. num. 2. 289.
Quid de jure communi. num. 3. 290.
Quid denique vigore Ritus Curia Archiepiscopalis Neapolitana. dicit. 261. num. 3. in med. 290.
Nam competat fisco recursus. dicit. 3. vers. *Adversus*, fol. eod.
Vide in verbo, Fisco recursus.
Fisco quispiam alere tenetur scripturas in causa civili. Rit. 249. num. 23. 247.
Fisco quilibet vendere obstringitur tantum terreni, quantum sufficit pro fureis erigendis. Rit. eod. num. 17. 246.
Fisco recursus tunc competit, cum notorio constet de injustitia decreti. Rit. 261. num. 11. 291.
Mors gravamen requiritur recursu, quam in appellatione. ibid. in med.
Gravamen debet esse notorium, & decretum nullatenus post se sustinere. fol. 12. fol. eod.
Quo casu debeat fisco recursus. Rit. 258. num. 10. 269.
Habeat ut recursus per viam appellationis. n. 5. 6. & 7. fol. eod.
Quomodo regulatur iste recursus, num. 11. fol. eod.
An habeat recursus a decretis interlocutoriis, quae non erant principaliter de re absolvendo, aut potius, quod gaudeant iudicium, quod remittatur ad iudicem competentem. num. 25. 270. & num. 26. 270.
Fiscus alere. *Vide in verbo fisco omnia.*
Fiscus cogere ad posse privatorum ad emendas conficiendas. Rit. 249. num. 22. 247.
Fiscus creditori. *Vide in verbo, Fiscus praefatur.*
Fiscus alii non appellet, appellante tamen Reo, dicitur adhaerere appellationi. Rit. 258. num. 14. 270.
Requiratur atque de Jure adhaerere expresso. ibid. in med.
Fiscus ex causa confiscationis nequit apprehendere bona, sive commissio supposita. Rit. 249. num. 13. 245.
Nam approbata hereditatem, conlemnatur debitum, & per eam non agnoscitur. ibid. vers. Sed. n.
Succedat ut in summa per condemnatum reservata in donatione. ibid.
Fiscus ex privilegio habet jus trahendi ad summam iudicem causas omnes, in aliis Curii pendentes, nisi dependent a causa fiscali. Rit. eod. num. 24. 247.
Sive sit actor, sive Reus, vel Autor laudatus. ibid. vers. Sed de Corte.
Quid in hoc Regno. n. 25. fol. eod.
Quid privilegia habet fiscus. *Vbi perleguntur verba Regis Theodorici, scripta eundem procuratoris ipsius.* num. 26. fol. eod.
Fiscus privilegium Jure privati in omnibus casibus, in quibus nominatum non apparet privilegiatus. Rit. eod. num. 4.
Habere hypothecam in bonis debitoris. num. 7. fol. eod.
Fungatur Jure privati in appellando. Rit. 261. num. 8. 290.
Fiscus in Curia Baronum, possit in criminalibus in iocunda iustitia petere, quod augetur pena

Rit. 258. num. 23. 270.
Fiscus in panis pecunia alicui, ex delicto, vel quodortam habentibus, nullum Jus sibi acquirit, nisi possit fruentis. Rit. 261. num. 4. 290.
Fiscus in Regno rursus non habet etiam in criminalibus, & quare. Rit. 258. num. 4. 268.
Fiscus in Regno, quomodo non appellat, an possit dicere de nullitate sententiae. num. 4. fol. eod. num. 24. 270.
Fiscus, Iudicibus absentibus, valentius Jus dicere, & causas expedire. Rit. 168. num. 15. in med. 68.
Fiscus legitimus Successor existit in bonis ab intestato decedentis, nullis relictis descendentibus, nec collateralibus intra decimum gradum. Rit. 249. num. 19. 246.
Fiscus omnia delicta condemnati, cuius bona confiscavit, nam tenetur persolvere. Rit. eod. num. 18. fol. eod.
Tenetur alere filios, filiasque dotare. ibid. eod.
Fiscus praefaturus ere litoribus, expressam hypothecam habentibus. *Et quid de habentibus personalem actionem.* Rit. eod. num. 7. vers. Nam dicit. 244.
An praefatur etiam diti. dicit. vers. Nam dicit.
Fiscus praefaturus pro Jure gabella domino domini, oblatum pro facienda taverna super vegetibus, vinipensis. d. num. 7. in fin.
Praefaturus creditibus pro medietate, & funderalibus. dicit. num. 7. vers. *Et an creditoribus* 245.
Praefatur atque creditoribus delinquentis pro pena ipsius fisci. num. 8. fol. eod.
Quid pro expensis erogatis in captura delinquentis, & in incorporatione bonorum confiscatorum. d. num. 8. in fin.
Fiscus pretium cuius subditio solvere tenetur, a quo ipse, vel ejus Princeps eam aliquam abstulit. Rit. eod. num. 15. 246.
Quidnam pretium solvere obstringitur, & non praesenti pecunia. d. num. 15. vers. *Et quod.* Et num. 16. 246.
Fiscus, qui ob limam finem in seculis obnoxius est satisfacere de ipsi bonis fiscalibus creditoribus non assensu, valentius ab illis obtinere possessiones, ac eorum vigore agere contra tertios possidere bonorum fundalium pro soluti recuperatione. Rit. eod. num. 20. fol. eod.
Possit opponere creditoribus agenti, ut agat contra burgaticam. d. num. 20. vers. Quia.
Fiscus ratione parvis, quam habet super re cum aliis sociis, valentius rem ipsam vendere sociis invitit. Rit. eod. num. 14. 245.
Fiscus recursus. *Vide in verbo fisco recursus.*
Fiscus restituitur minimi in actionibus, ex penis descendentes. Rit. 261. num. 9. in med. 291.
Fiscus satisfacere an tenetur. Rit. 250. num. 5. 244.
Fiscus semper est solvenda, & summo assimilatur. Rit. eod. num. 6. fol. eod.
Fiscus succedit bonis tanquam heres extraneus & per annihilationem, non per representationem. Rit. eod. num. 9. & 10. 245.

Succedat in legatione, & rebellianica. d. nu. 10. in fin.
Succedat in hereditatibus, & successioneibus futuris. Vide in verbo. Rebellium.
Succedat in bonis vacantibus, tenentur erigere elemosynas pauperibus pro defuncti animas. nu. 20. in fin. 246.
Flaminius.
Illust. Flaminii Philonardus Episcopus Aquinatis consanguineus Auroris, memoratur. Rit. 232. num. 21. vers. Flaminii. 181.
Famina. Fomina.
Famina, masculis extantibus, non admittuntur ad querelandum. R. t. 191. nu. 12. 107.
Foriudicatus.
Foriudicatus dicitur in Regno, qui Jure communi appellatur hantius. Rit. 203. num. 5. 125.
Foriudicatus tanquam mortuus, illic amittit dominium. s. u. d. l. u. m. t. u. m. burgensaticorum. Rit. 220. nu. 21. 150.
Nam admittatur ffectus ad foriudicati successione, liberis deficientibus, aut parentibus usque ad tertium gradum. nu. 22. 150.
Foriudicatus ut quis fiat prius citari debet ad inferendum, & Capitula, & elapso anno ad foriudicandum. R. 203. nu. 2. 124.
Frater ipsum foriudicandum, qui nam alii sint citandi, & quomodo. Et que concurrere debeant, ut valide quis foriudicetur. nu. 3. fol. eod.
Teste Frater tempus predictum minuire in causis ordinis, & gravibus delictis, num. 4. fol. eodem.
Forus.
Fori electio competat causa dotis. Vide in verbo dotis causa.
Competat: Ecclesia. Vide in verbo, Ecclesia.
Competat pauperibus. Vide in verbo, Pauperibus.
Competat Universitati. Vide in verbo. Universitas.
Competat minori annis 17. sed majori 13. Rit. 230. num. 29. 173.
Fori electio non competit hereticis, & Judeis, nisi fuerint conversi ad fidem. Rit. 233. nu. 1. 182.
Quibus aliis personis competat fori electio, num. 9. vers. Aliis 182. Et Rit. 229. num. 4. 167.
An illic habeat Monachus, & monialis. d. nu. 4. vers. Monachus.
Vel Hospitalis, & conservatorium, de Mons Pictatis, vel alia loca Pia, d. l. u. m. 3. vers. Etiam.
Fori electio an, & quando competat Clericis. Vide in verbo. Clerici.
Fori electio non datur hac civitate ob presentiam Præpiti in Rit. 233. nu. 20. 185.
Fori electionem habent mulier, nupta viro inhabili, bonitate, vel perpetuis irremediis destinata, aut ab obitu capto. Rit. 230. num. 22. 171.
Videtur si viro divorset. nu. 23. fol. eod.
Vel si longo tempore maritum habeat absentem. d. num. 23.

Ubi adducitur decis. S. C.
Extendatur hoc privilegium ad virgines. d. nu. 23. vers. Ac propterea. Et nu. 24. 172.
Dilatur ad virginem vel viduam, desponsatam de futuro nu. 25. fol. eod.
Quid in virginis, sub patris potestate constituta. nu. 26. fol. eod.
Fori electionem habens quoque pupilli ex Jure communi. Rit. eod. nu. 27. fol. eod.
Vide in verbo. pupilli.
Fori electionem habentes, illos patiuntur, tunc in civilibus, tunc in criminalibus. Rit. eod. nu. 1. 169.
Dummodo in criminalibus personaliter compareant illamque opponere n. 2. 169.
Possunt ut illam opponere per Procuratorem. nu. 3. fol. eod.
Quid in civilibus. Et an admittatur procurator generalis, cum libera, &c. num. 5. & 6. fol. eod.
Fori electionem non habent persona privilegiata in prajudicium Baronum, ut possit ab eorum tribunalibus advocari capitis. Rit. eod. num. 20. 171.
Sufficienti derogatio generalis in privilegio Baronum, non obstantibus, scilicet, privilegio quibuscunque vel requiratur expressa derogatio. l. unica c. quando Imperator, &c. d. l. u. m. 20.
Fori electionem ut habeant persona privilegiata, tria copulative necessaria sunt. Rit. eod. num. 7. in fin. 169.
Sufficiant fori electio, hic concepta verbis Vaghis, hoc quæstio causis si veda in quæstia Regia Austriæ, quale, quatenus opus est, eligo in foro. nu. 8. fol. eod.
Admittatur utique probatio in contrarium adversus perhorrescentia juramentum, num. 9. fol. eod.
Fori electione facta, ades figentur Judiciis declinanti manus, ut nullo requiratur Judiciis Superioris inhibito. Rit. eod. nu. 10.
Valent Judex terminum prefigere declinanti, seu varianti forum ad altorum transiitionem procurandum. num. 11. fol. eod.
Forum eligere, valentibus persona privilegiata ad trahendum administrationem pro redditione rationum, que aliis in loco administrationis fieri debent. Rit. eod. nu. 32. 174.
Franciscus.
Sancti Francisci Xaverii opus multum in hac Civitate a peste fuerunt servati propter quod fuit in patronum electus, & summi honoribus ejus festum celebratum. Rit. 172. nu. 7. 76.
Dom. Franciscus Andrea laudatur. Rit. 166. num. 211. vers. Die 9. Julii 48. & Rit. 252. num. 31. 256.
Dom. Franciscus Antonius de Judice Roberto Sommus Prædicti præconizatur. Rit. 166. num. 3. in fin. 7.
Dom. Franciscus Antonius Andreus laudatur. Rit. 237. num. 33. vers. Dicebat. 210.
Dom. Franciscus Maria Rufus Princeps Sicilia laudatur. Rit. 259. num. 35. 277.
Dom. Franciscus Maria Prossus R. Conf. laudatur ab

ab ejus famini opinionis vocatus Author, & quare
Rit. 236. num. 13. vers. Sic, & vers. Sed ipsi
199. & iterum laudatur. Rit. 265. num. 189.
334.

Dona D. Franciscus Merlino Profes. Sac. Conf.
laudatur. Et pro calamo reprehenditur, quod
contra Dom. Proferum Petra, Authoris Anon.
Salgosti fecimus adducuntur, ac defenduntur,
aeria verba protulerit Rit. 267. x. 20. 55. & n.
34. ver. Hac in Aui uni. 63.

Quamvis alibi ipse Dom. Merlino commendavit
professum Proferum Petra, n. 25. 56.

Alius argumenta contra dictum Dom. Proferum
adducuntur per Authorem, & fol. 56. usque ad
fol. 63.

Hic etiam vir laudatur. Rit. 227. num. 21.
162.

Ac notatur, & quare. n. 23. 162.

Dom. Franciscus Rocci Reg. Conf. laudatur. Rit.
167. num. 19. in fin. 55. memoratur. Rit. 265.
num. 155. 329.

Frater.

Frater consanguineus, vel uterinus frater ad
solidum solvendum argere non possit. Rit. 166.
n. 87. 22.

Frater contra Fratrem valetatem liquidare instrumen-
tum. Rit. 243. num. 11. vers. Nec fratri.
219.

Frater.

Frans carentia in, & quando subinfundationem
reddat nullam, etiam respectu Domini. Rit. 228.
n. 40. 166.

Frans, & delus præsumentur in nuncia cantela.
Rit. cod. num. 45. fol. cod.

Præsumentur quous frans si debitor hereditatem
vel legata repudiaverit in creditorum prajudi-
cium. n. 36. fol. cod.

Pocessum moraliter dabitur ista repudiando. num.
37. fol. cod.

Frans in dubio non præsumentur, nisi probetur. Rit.
cod. num. 12. 165.

Quibus in casibus præsumentur frans. num. 22
fol. 165.

Cui incumbit onus probandi fraudem. d. num. 22.
cir. fin. 16.

An sit conclusio fraudis, si contractus fiat clam-
desini. num. 28. 165.

Frans præsumentur ex donatione omnium, vel mayo-
ris partis bonorum, maxime, si fiat conjuncta
persona. Rit. cod. n. 26. & 27. 165.

Vol si fiat à publico negotiatore, vel qui mercu-
minis, & fortasse arbitrio se exponere inten-
dit. d. n. 27. vers. Item. 165.

Frans probatur per hinc comminationes, à muliere
fadas, velut, ut nihil de bonis suis ad fa-
ct, vel negatus perveniret. Rit. cod. num. 41.
166.

Frerna.

Frana septem introducia sunt promissis debito-
ribus ad compescendas usuras ac novem admi-
nacula, & duodecim præsida. Rit. 166. n. 160.
vers. Hinc. 36.

Fructus.

Fructus fundi non solum durante vita naturali
torum fructibus, in suis commodum appli-

Tom. II.

uari possint. Rit. 220. num. 32. 153.

Adducitur decis. Reg. Cam. Sum. ibid. vers. Et
tandem. 153.

Fructus legitime debeantur statim, diem fructu
solutore, vel à die positionis. Rit. 173. n. 8.
in fin. 78.

Fructus.

Frustra per plura fit, quod per pauciora fieri possit
Rit. 166. n. 59. in fin. 151.

Fuga.

Fuga suspitionem ad probandum debitoris, seu
necessaria summaria probatio, an verò sufficiat
instrumentum creditoris. Rit. 170. num. 9.
72.

Notatur practica vigens in nostri Regni Tribunalib.
bus. d. n. 9. in med.

An oportet, quod fuga suspicio non ferat poss
contractum? Socius si quis. num. 10. fol. 20.
dem.

Functiones.

Functiones Fiskales venientes bonorum appellatione
Rit. 216. n. 8. 144.

G.

Gratis.

Gratia mulieribus Neapolitano impartita. Fi-
de in verbo, Assensus.

Gravamen.

Gravamen majus requiritur in petendo, recusatim
quàm in appellatione. Rit. 161. n. 11. in med.
291.

Guarentigia.

Guarentigia quid sit, & cur dicatur instrumentum
guarentigiatum. Rit. 166. num. 20. vers.
Guarentigia. 10.

Ex quo oritur guarentigia. num. 20. 8.

Quomodo efficiatur instrumentum guarentigia-
tum. num. 9. vers. Illud. 8. & d. vers. Guar-

rentigia.

Habentur apud Hispanos, & fere per totam Ita-
liam. d. ver. Item in med.

Quid in hac Civitate habentur pro apposta, si à
Notario emissæ fuerint. n. 11. 9.

Gubernator.

Gubernator alicujus loci Pii iussu recensatur iudex
in causa ejusdem loci. Rit. 265. num. 123.
321.

Cur dicantur economi Ecclesiarum gubernatores,
n. 114. fol. cod.

H.

Habitus.

Habitus Clericalis quis, & qualis esse debeat.
Rit. 235. n. 11. in med. 193.

Habitus præsumentur in frequentatib. actibus. n. 14.
fol. 194.

Talis esse præsumentur in quali habitus quis reperit-
ur. n. 13. fol. cod.

Hector.

Dom. Hector Cappuccius Larro Regens laudatur. Ac
ejus sententia in sua consultatione 56. lib. 1.
dilucidatur. Rit. 244. num. 35. cum seq. 227.
& n. 38. 227.

Hierobitas, & Hare.

Hereditatem potius ex testamento nullo, si suc-
cumbas, potius num valet eandem ab intestato.
Rit. 181. n. 17. 93.

A a

He.

*Hereditatis aditio praeambulo non expedit, per
quod aliter iudicatur.* *Rit. eod. n. 21.*

*Judicatum ex solutio legati ad defuncto relicti,
ibid. in mod.*

*Heredem contra, cum beneficio legis, & iuratori
possi ut procedi ad interrogationem super te-
nere instrumentum vix Rit. &c. 166. num.*

*Heredem se esse si quis constituit eorum uno cre-
ditore, inferatne sibi prejudicium quoad alios
creditores absentes?* *Rit. 181. num. 21. vers. Et
si quis.*

*Quid si quis in aliquo libello, vel quavis scriptu-
ra judiciali, se heredem dixerit ibid.*

*Hereditas debitoris audientia denegatur adversus
instrumentum in vita debitoris liquidatum, nisi
sola resti solutio.* *R. 166. n. 219.*

*Heres creditoris defuncti valet agere ad formam
Ritus adversus debitorem viventem, etiam ju-
re communi cunctis.* *Rit. 178. n. 1.*

*Si sit filius creditoris, tenetur proinde aliquid
de se heredem esse.* *n. 2. fol. eod.*

*Possit utique patere instrumentum liquidari, &
probare se heredem esse per quascunque probatio-
nes, an vero probare oporteat per publicum in-
strumentum, & de prompta.* *Rit. 181. in corp.*

*Qua forma debeat heres liquidare instrumentum
contra defuncti debitorem.* *n. 6.*

*Ut valeat liquidare sufficit fides Aduarii M.
C. F. de praeambulo n. 7. fol. eod.*

*Heres debitoris debet interrogari potest super timo-
re instrumenti, sicut vero debitor ipse ad in-
stantiam heredis creditur.* *Rit. 178 in corp. 85.
& n. 7.*

*Heres privilegiatus forum declinare nequit, ubi li-
capta sit cum defuncto non privilegiata.* *Rit. 234.
n. 6. 4.*

*Si heres sit Clericus, tenetur tamen prosequi eorum
iudicio laico litigum, cum defuncti capiamus.* *d. n.
2. in mod. & n. 3. fol. eod.*

*Heres privilegiatus, possit proprie uti privilegio,
& sibi electione, si instantia fuerit precepta, &
a patre obdura infestatione spiritus.* *Rit. eod.
num. 7.*

*Heres repudiando hereditatem, vel legatum in
fratrem creditorem, mortaliter peccat.* *Rit.
228. n. 37.*

Hereticus.

*Hereticum accusare, quomodo occultum omnes
Christiani tenentur sub pena excommunicationis.*
Rit. 237. n. 3.

Imo, & denunciare sub eadem censura. *d. num. 3.
vers. Quia.*

Hyacinthus.

Dom. Hyacinthus Cangianus Reg. Confil. laudatur.
Rit. 265. n. 38. in fin.

*Illustr. Hyacinthus Philomardus Episcopus Terra-
cinae ac Prolegatus in Umbria memoratur ejus ge-
sta narrantur.* *Rit. 232. num. 21. vers. Hy-
acinthi.*

Hieronymus.

*Dom. Hieronymus Petra Baro Terra Rocchetta de
Falerio memoratur.* *R. 234. n. 20.*

*Dom. Hieronymus de Philippo Reg. Conf. mine
Erasmi Reg. Com. laudatur.* *Rit. 265. n. 98. vers.
Etiam si prius.*

Dom. Hieronymus Volderius laudatur. *Rit. 244.
num. 13.*

Hortensius.

Dom. Hortensius Ipsi Reg. Conf. laudatur. *Rit.
166. n. 9. in fin. & Rit. 278. num. 11. 87. &
Rit. 259. n. 36.*

*Quando, & sub quo Praelege obitus facti Judaei M.
C. F. de quo tempore magistratum hanc curatorem
ceperit, & quando inter Reges Consiliarios as-
sumptus.* *d. n. 1. sic. Praelex Reg. Camera elidit.
Rit. 265. n. 153. 329.*

*Memoratur articuli discussio inter praefatos Do-
minum Consiliarium, ac Ill. Commem. Conversa-
ni, nepotem D. Portia Pepi, Ducissa Narni-
super tumultu eredit. in memoriam Reg. Confil.
Bertholomei Pepi sub Carle V. n. 11.
Curios sententia ditione, de recte praelegatum
Dominum de Pepi ad alias demigrauit rei
medias? d. n. 11. vers. legum. Et vers. hujus sa-
pore. fol. eod.*

Hypotheca.

*Hypotheca inter plures creditores illa dicitur prior,
qua tempore praetuli.* *R. 244. n. 12.*

Jacobus.

Dom. Jacobus Capicini Gubator Regens laudatur.
R. 167. n. 23. in mod.

Jactura suum nomen in debis praesumitur. *Rit. 266.
n. 78. in mod.*

Imago.

*Imago Sancti Dominici in Oppido Saviano inven-
tatur.* *Rit. 235. n. 20.*

*Immissus in possessionem. Vide in verbo, Creditor
immissus.*

Immunissus.

*Immunitate si gaudeat quis ob nomen unum. d. n. 2.
c. 1. filiorum, etiam in gaudent fratres, uno fi-
lius habitantes in communione bonorum.* *Rit.
230. n. 19. in mod.*

Imperantes.

Imperantibus summi necessaria est clementia. *Rit.
173. n. 21.*

Imputatio.

*Imputationis provisio aequitate mixta est, & omni-
bus in contrahentibus suam vindicet locum.* *Rit.
237. n. 18. 206. & vers. Qua de rei.*

Admittatur imputatio in debito consuali. *num.
22.*

Indictio.

*Indictio componitur ex tribus levis, id est quide-
cim annis. Et an describenda sit in instru-
mentis.* *Rit. 166. n. 44. vers. Indictionem.*

Adducitur doc. M. C. F. junctis aulis. *d. num. 48.
in fin.*

Fuerint Indictiones ante Christi Nativitatem.

Unde Indictionis origo. *d. n. 45. in mod.*

Quomodo fiat calculus Indictionum. *num. 46. fol.
eod.*

Quis.

- Quisnam appellat constituit in iudicio in inst. n. 47. fol. 204.*
- Nam vitetur instrumentum. si omittatur inditio, modo de consuetudine omitti solet. d. n. 47. in fin.*
- An inditio requiratur in iudicis, & actibus iudicialibus. n. 48. l. 1. & n. 51. in fin. 15.*
- An requiratur tantum in probellis faciendis per singulos testatarios. num. 53. cum seq. fol. 207.*
- Inditionis appositio nulli si nunc significat 3 quod si cum nullifino non conveniat, error potius persumitur in inditione, quam in nullifino. R. eod. n. 50. fol. 201.*
- Inditionis omisso, an, & quando viciat iustitiam. R. eod. n. 52. fol. 202.*
- Infans.*
- Infans, & pupillus, liquidare volentes instrumentum contra debitorem, debeant ne asportari in Curia, & in brachiis. R. eod. num. 150. 34.*
- Inquisitor, & Inquisitus.*
- Inquisitor, an, & quando procedere valeat adversus Episcopum hereticum. Et quid si de fuga fuerit suspensus. R. eod. n. 4. in med. 75.*
- Inquisitus ad paucum fidei iussurum quando condemnatur. R. eod. n. 5. 117.*
- Inquisitus, de foro comparet, vel carcere muniatur, vel sit iussurarius, de stando iuri relaxatur. R. eod. n. 6. 130.*
- Inquisitus exceptionem capta instantia, & litis pendente opponere nequit. R. eod. num. 3. 127.*
- Catars. Vide in verbo, Rens.*
- Instantia.*
- Instantia causarum fiscalium, tam principalium, quam appellationum, & causislibet ipsarum, quando datur, & a quo die tempus incipiat. R. eod. in corp. 219. Vide in verbo, Causa.*
- Sicut triennalis in Regno Sicilia ultra Farum in primo iudicio. n. 2. 220.*
- Quid in Regno Neapolitano. n. 3. fol. 202.*
- Instantia causa duplex est, & ad duplicem effectum sit inditio. R. eod. n. 1. 232.*
- Instantia causa intercepti bannorum, an primas ob lapsum biennii, & tanquam criminalis iudicetur. R. eod. n. 2. 235.*
- Instantia causa iuris temporibus radata est ad terminos juris communis. R. eod. n. 1. 228.*
- Quid de iure Concilii. Trid. n. 4. fol. 202.*
- Instantia curram in causis in quibus proceditur summarie, & de plano. R. eod. n. 23. 235. & n. 25. 236.*
- Instantia in causa conventionali extincta, an quoque dicatur extincta in causa reconventionali. R. eod. n. 1. 235.*
- Instantia in causa fracta pacis, perorari cum actis probatoris, quoad partem, mortuo accusatore. R. eod. n. 28. 236.*
- Instantia in causis fiscalibus biennio, vel triennio non perat. R. eod. n. 22. 235.*
- Instantia in civilibus ad triennale tempus, in criminalibus vero ad biennale radata est. Et quomodo id intelligendum sit. R. eod. n. 6. num. 1. 230. Et R. eod. in corp. 231. & n. 2. 232. & n. 8.*
- vers. Stat. itaq.*
- Sicut id tempus constitutum iudici, vel instantia. d. n. 1. in fin.*
- Possunt prorogari per iudicem instantia causae criminalis. n. 4. 233.*
- Instantia in criminalibus perorari biennio, si dolo, & culpa inquisiti prodela fuerit causa expeditio. R. eod. n. 10. 233.*
- An extincta maneat, accusatore lesissimo impedito, & prosequi negnente. n. 11. fol. 202.*
- Vel praestito impedimento, per partem adversam, vel per iudicem. d. n. 11. vers. Hic quippi.*
- Nam id procedat tam in prima, quam in secunda instantia. n. 12. 234. & n. 35. 238.*
- Extincta sunt processus inter in causa criminali, vel rursus procedi possit, si nova accedant indicia. n. 16. 235. & n. 17. 235.*
- Instantia in feudalibus anno tantum durat. R. eod. n. 4. vers. A casus. 221.*
- Quid si causa feudales tractantur in Regia Camera Summaria. n. 7. fol. 202.*
- Et vide in verbo, Instantia causarum.*
- Instantia in heredem nam ipso iure transit, vel decreto sit transferrenda. R. eod. num. 23. 191.*
- Instantia in laicalibus Tribunalibus Regni, si peroraverit culpa iudicis, nulla requiritur expressa restauratio, sed illa intelligitur concessa ipso iure. R. eod. n. 5. vers. Et in laicalibus. 229.*
- Instantia iure canonico perorari, & in causis beneficiis. R. eod. n. 13. 234.*
- Iure Concilii Tridentini attentio causa omnes etiam si beneficiis sit, in prima instantia coram Ordinariis locorum cognosci debent, atque omnino infra biennium terminandae. num. 14. fol. 202.*
- Quid agendum, si infra biennium non terminentur. ibid.*
- Iure Canonico attentio nunquam perimitur instantia neque in civilibus, neque in criminalibus. n. 18. 235.*
- Quomodo id sit intelligendum. ibid.*
- Instantia ne perimitur, in dubio omnis interpretatio ostendenda est. R. eod. n. 66. 243.*
- Instantia perorari in Concilio Principis. R. eod. n. 33. 237.*
- Quid in Sacra Regia Consilio Neapolitano. n. 34. fol. 202. Et vers. Ipsi.*
- Quid in ceteris Supremis Tribunalibus. n. 36. 238.*
- An perat instantia in Reg. Cam. Sum. d. n. 37. & vers. Unde, & n. 38. 238. & n. 39.*
- Instantia perimitur minimi in Tribunalibus huius Civitatis Neapolitanae etiam coram iudicibus Delegatis. Sed quid Mediolani. R. eod. n. 19. 235.*
- Quid in exteris Regni Tribunalibus. ibidem in fin.*
- Quid in causis criminalibus, venturibus in Regis Audientia Regni. Et casus opera fuit extensa prae, Comitibus Beneventi ad praedicatas causas. n. 20. fol. 202.*
- Instantia perit etiam in causis coram delegatis, termino quoque praescripto. R. eod. num. 26. 236.*

An pteat infantia in causa dotis, num. 27. fol. eod.
 Infantia precepta, Judicii officium versatur in absolvendo Reum ab observatione Judicii, & condemnando auctorem in expensu. Rit. eodem. n. 29. fol. eodem.
 Infantia precepta, nihilominus perdurat actio ad unum quadraginta. rit. eod. n. 30. vers. Ea vero fol. eod.
 Valeat ut Actor novum intentare judicium, refertur expensu. ibid. in fin.
 Num id valeat etiam coram eodem Iudice, & omnes exceptiones rursus opponere. num. 31. fol. eodem.
 In novo intentando judicio posse ut Axi aliquibus Actis, antecederent agitat. & vel totum curram processum. num. 32. 237.
 An infantia precepta, pteant quoque Acta probatoria, & pilla probatio dict. num. 32. circ. fin.
 Quid res absolute ab observatione Judicii. ibid. in fin.
 Infantia precepta, si Adversarius, contra quem restituitur, adipiscatur aliquod privilegium, propter quod nequeat coram priore Iudice convocari, an restitui possit in ejus prejudicium. rit. eod. n. 45. 240.
 Infantia precepta, ut ad alium triennium, vel perpetuum omnino per citationem ad dicendum. Rit. eod. n. 39. 239. & n. 40. 239.
 Num protegetur infantia de consensu partium. n. 63. 243.
 Quid de Jure Trid. n. 64. fol. eod.
 Preceptum in compromisso. n. 65 fol. eod.
 Infantia quot vicibus restitui possit. Rit. eod. num. 47. 241.
 Quinta quoque vice restituta fuit in Sacro Consilio. dict. n. 47. vers. Imo.
 Infantia renovata, de mutato privilegio, sicut de mutato juramentum culumina. Rit. eod. n. 59. 242.
 Reviviscantur fidejussiones. n. 60. cum seq. fol. 243.
 Infantia restitui an possit ad infantiam unius creditis ex litigantibus. Rit. eodem. num. 52. 242.
 Quomodo restitueretur, & quando addatur, clausula hac (refertur expensu) num. 53. cum seq. fol. eod.
 Infantia restituta non dicatur, si mandet Principi, quid Iudex, vel Commissarius iustitiam faciat. Rit. eodem. n. 43. in fin. 240.
 Infantia restituta, dicatur etiam durare, vel alia, & novum. Rit. eodem. n. 44. fol. eodem.
 Cetera. Vide in verbo, Infusio.
 Infantia ut perpetui duret, & Iudex dicatur mortuos in non expediendo causam, requirantur multiplicata protestationes, vel una sufficiat. n. 245. n. 5. 228.
 Quid in causa appellationis. d. num. 5. vers. in causa.

Instrumentum.

Instrumenta ad formam Ritus presentari nequeunt, nisi sint supra nuncium, id est supra sex ductos. Rit. 187. in corp. & n. 1. 93.

Quid servandum, si sint infra nuncium. ibid. in corp. in met. & n. 2. 93.
 Quid si quantitas infra nuncium ex residuo officio majoris quantitas. n. 2. fol. eod.
 Instrumenta dotalia minimi comprehenduntur sub statuto, disponente, ut instrumenta publica non probent, nisi rescripta, seu insinuala reperiantur. Rit. 167. n. 32. & n. 33. 59.
 Instrumenta, & scriptura noviter reperta, produci possunt usque ad conclusionem. Rit. 239. in corp. 213. & n. 1. 214.
 Instrumenta quarentiata faciunt probationem probatam, & veritatem claram, ac patentem. Rit. 166. n. 19. 9.
 Tale instrumentum dicitur quoque 2 Noli me tangere, & facit rem notoriam, & liquidam, ac per se perspicitur. dict. n. 19. 9.
 Instrumenta, a jure communis actente, subdistantur, & paratam executionem minime habent. Rit. eodem. n. 9. 8.
 Valeant pium, si hanc executionem habuant. d. n. 9. in met. 8.
 Quid si quarentiata sint, seu confessata, ut in Regno nostro, & quomodo sint instrumentum quarentiatum. dict. num. 9. vers. Illam, & num. 10. 8.
 Habeantur hanc executionem paratam apud Hispanos, & per totam feri Italianam. d. vers. Illam, in met. 8.
 Instrumenta liquidari possunt contra Aduersari, & Scribat Sacri Consilii, sed an in ipso Sac. Consilio, & coram Praefato. Rit. eod. n. 110. 26.
 Quid si fuerit expressi remissionis suo ejusdem Praefati. ibid. 26.
 Instrumenta liquidari possunt contra subditos Admirati Maris, sed in silentio dumtaxat Curia. Rit. eod. num. 111. fol. eod. 26.
 Possunt liquidari in M. C. contra aliquem ex septem officialibus Regni. rit. eodem. num. 112. 26.
 Quid contra Regni Secretarium, ac Consiliarios Collateralis Consilii. ibid. 26.
 Quid contra quosvis Titulos, ibi dem. in fin.
 An supradicti omnes citari debeant super temore instrumenti, praevis licentia Excell. Prærog. ibid. in fin. 26.
 Instrumenta liquidari valeant in M. C. contra vassallos Baronum, vel sit concedenda remissio ad eorum Curiam. rit. eod. n. 113 fol. eod. 26.
 Instrumenta produci possunt in Judicio usque ad sententiam, etiam si Iudex eam legere capisset. rit. 238. n. 5. 212.
 Instrumenta, sponte habita præ rescriptis à debitoribus, subdistantur pena. insinuala per Pragmaticam. 8. 7. de iust. liquid. vel saltem hanc habere pena, contenta in hoc ritu. rit. 169. num. 220. 49.
 Instrumenta liquidationem quamvis exceptiones impediunt. Vide in verbo, Exceptiones.
 Instrumentum liquidatio si fiat ultra summam vero debitam, num currit in totum. rit. eod. num. 211. 48.
 Instrumentum liquidatio. Vide in verbo, Liquidatio.
 Instrumentum nomen genericum est, & generalissimum, 48.

- num, non subalternum, nec analogum, nec
equivocum propriè dicitur. rit. eod. n. 7.
- Omne, quod causam instruit, dicitur instru-**
mentum. d. n. 7. circ. fin.
- Instrumenti presentatio via ritus si fiat ex duplici**
capite defensor solutionis, scilicet annualita-
tum, vel ratificationis, non facta per debito-
rum, si ex uno capite non sustinetur, bene sus-
tinetur ex alio. rit. eod. n. 213. vers. Sed si. 49.
- Instrumentis extra Regnum confectis, vel in Re-**
gno, sed Apostolica, & non Regia, nec Regia-
li auctoritate, an, & quando fides sit habenda.
rit. 188. in corp. 99. & n. 1. 100.
- Quid si litteris, subscriptionis sigillo officialis, vel**
Universitatis loci, ubi confectum est instrumen-
tum, constabit, publicum esse Notarium, qui
instrumentum conscripsit. d. n. 1.
- Instrumento liquidato, hanc hosti potest debitor,**
quantitatem depovere, in instrumento conten-
tum, usq; ad iudicium dimittatur fiscalitatis.
166. n. 218. 49.
- Instrumentum assignans in M.C.F. ad liquidandum,**
& potens, interrogationem fieri super ejus tenu-
re, obligat se ad panam de se non concordando
cum altera parte, & ad quantum; ac de profe-
quendo causam usque ad finem. rit. 168. in corp.
63.
- Instrumentum causam non exprimens, liquidari**
hanc potest. rit. 166. num. 69. 18.
- An contractus ille in vim valet donationis, in-**
terveniente potissimum stipulatione. num. 70. fol.
eod.
- Instrumentum, celebratum extra Regnum, possit**
in Regno presentari via ritus. rit. 188. n. 4.
100.
- Instrumentum censuale habent in executionem pa-**
ratam, transacto vigennio. rit. 167. num. 3.
51.
- Nam possit pro tertio liquidari, elapso tempore**
prædicti. ibid. vers. Alii.
- Si creditor in iudicio ordinario videri extiterit,**
curata jam mora efflusa, utq; presertim red-
ditibus agere possit via executionis. n. 4. 52.
- Quid si iura in iudicio citatio verbalis, vel rea-**
lis, aut instrumenti prædicti, presente tamen,
accusante ree. num. 8. 53.
- Possit ne liquidari post lapsum vigennii, si debitor**
lapsum prædictum non opponat. num. 12. circ. fin.
54.
- Si agatur debito dotali, an liquidari possit post**
lapsum viginti annorum. rit. 165. num. 16. 55.
- Instrumentum conditionatum nam dicitur liqui-**
dum. rit. 167. n. 7. in fin. 18. Et rit. 167. n. 11.
in mod. 53.
- An liquidari possit, si conditionem purificationis**
esset, ac pactum servatum, consensu testium depo-
sitionibus, vel alia scriptura publica. rit. 166. n.
72. 19.
- Instrumentum, confectum in Civitate Beneventi,**
nam sit validum. rit. 188. n. 1. in mod. 100.
- Instrumentum, confectum nomine banti per ejus**
instrumentum, contra bancum liquidari nega-
quam potest. rit. 182. n. 1. 95.
- Instrumentum, confectum per Notarium Apostoli-**
cum. Vide in ver. *Instrumentum ut subsistat.*
- Instrumentum, confectum per Notarium, commu-**
niter habitum præ tali, nam subsistat. rit. 166.
num. 23. 10.
- Vel ingessum, aut condemnatum de falso.** ibid.
in fin. 10.
- Instrumentum, confectum per Notarium vassal-**
lum ad beneficium Baronis, subiacet ut nulli-
tati. rit. eod. n. 26. 11.
- Quid dicendum de instrumenti reasumptione.** d.
n. 26. in fin. 12.
- Protendatur ne hoc ad Notarios incolas, comman-**
tes in Baronum oppidis. n. 27. fol. eod.
- Adducit decisio S.C. n. 28. & 29. fol. eod.**
- Quod in testamentis, & codicillis ad Baronem**
beneficium locum habet. n. 30. 12.
- Et obligatio capitis ad Alvario vassallo.** n. 32.
vers. Si extendatur. 12.
- Instrumentum, confectum per talem, liquidari**
non potest contra pupillum. rit. 182. n. 1. 95.
- Quid si confectum sit per procuratorem.** n. 3.
fol. eod.
- Instrumentum confectum si fuerit extra Regnum,**
nam liquidari valet in Regno, non servata for-
ma ejus Constitutionis. rit. 166. n. 25. 10.
- Si presentetur abique litteris testimonialibus, an**
probari possint per testes ejus requisita. rit. 183.
n. 2. & 3. 100.
- Instrumentum, continens aliquid in margine sine**
die, & testibus, minimè probat. rit. 166. n. 14.
in fin. 9.
- Instrumentum, continens locationem tertiorum,**
exempli gratia, possit iugurum, ad rationem
tot ducatorum pro quolibet iugere, pacto adjecto,
ut mutui deberet, & alter alteri reficeret, etiam
liquidari possit pro quantitate iugum expressi-
rum. rit. eod. n. 73. 19.
- Instrumentum contra Clericum an valet liquida-**
ri, & an servatur hic ritus in Curia Ecclesi-
astica. Et quid in Curia Archiepiscopali Neap.
rit. eod. n. 114. cum seq. 26.
- Instrumentum contra conductorem regulariter li-**
quidari potest, si in eo sit renunciatum excep-
cioni rei non tradite, & patientia non præsta-
ta. rit. eod. n. 76. 20.
- Instrumentum contra donantem liquidari monimè**
potest. rit. eod. n. 89. 23.
- Add. decis. S.C. ibid. in fin.** 23.
- Valeat ne liquidari contra debitorem, cuius om-**
nia bona sunt sub sequestro Iudicis, urgentibus
creditoribus, quorum facta est gradatio. num.
90. fol. eod.
- Instrumentum contra furiosum, vel prodigum va-**
let ne liquidari. rit. eod. n. 93. 24.
- Nam contra fratrem, ad instantiam fratris.** n. 85.
22.
- Ubi adducitur decis. S.C.**
- An id locum habeat tantum in fratribus, an utro-**
que latere conjunctis. n. 87. fol. eod.
- Instrumentum contra mulierem in bello existentem**
non possit liquidari, si exceptanti hostia fue-
rit renunciatum. Rit. eod. num. 88. circ. fin.
22.
- Possit liquidari contra moribundum.** num. 97.
24.

*Vel adversus desponsantem uxorem suam die . xij.
98. fol. 24.*

*Nam contra Judaeum à Christiano , vel à contra,
liquidari possit in perpetuum . d. num. 98. in
fin. 25.*

*Sunt Equidari contra unum, cum plures sint
ejusdem nominis, non cupit prius inferri ac-
tione de identitate personarum, num. 99. fol.
anteq.*

*An possit liquidari contra Iudeensem, si ex causa
Indi debitum sit contrarium, num. 100. fol. eq-
dem.*

Instrumentum contra inimicos natos liquidabile
Rit.rod. nn.107. fol.rod.

*Quid si numer fit doli capax, & bonorum suorum
habeat administrationem ibidem used.*

An liquidari valent contra senes. n. 108. 25.
Contra septuagenarios liquidari nequit ex Conf. 20.

Infirmitas datae praesentari haud poterit, &
quare. Res. eodem num. 69. 18. & vers. Ad
Ex-jus. 18.

*Liquidam nēm possit contrā dētē promissorem, pē-
dētē pōtē l'arōchi dē mātīmōniō. nūm. 68. fol.*

18.
*An possit liquidari pro antefato contra obligatum
insolendum cum viro, p. omnia fide mortis viri
d. num. 68.*

Infusamentum etilum liquidum non tamēn conti-
nens intimentum, & raxam liquidari nequi-

Si plura continent capita, & ultra citraque fi-
obligatorum tanquam passionum, an liqui-
dari valeat. di. 7. num. 71. versic. Illud quo-
am.

*Injunctumque erit illiquidum, * & per censuram non praesumendum, si quavis in eo certum sit debitum: expresse tamen conceptum ex de videndo computa. Rit. eod. n. 75.*

Instrumentum quarentigium dicitur sententia, & solum expectatur exequutio, sicut in sententiis.
Rit. 207. nu. 13. 13

*Vide in verbo, Instrumentum publicum, & in
verbo Cautentigia.*

*Instrumentum illiquidum exequi non debet Jude
ex officio, & nunciatum exequutionem moratur
nisi liquidum sit, Rjt. 166. num. 62. cum se
16.*

*Instrumentum, in iudicio exhibitum, absq; neces-
saria subscriptione testium, possum repeti, &
subscribatur, & postea iterum produci coram
Iudice. Rit. eod. n. 59.*

*Infirmitatem uno liquidare valeatui minor fini Cari
tare. Vide in verbo Minor.*

*Traditur praxis remissionis liquidandi instrume-
tum per papillam, sive major, sive minor sit se-
tenuis. Rit. cod. num. 104. in fin.* 2

Instrumentum liquidari non possit contra filios familias, qui se obligavit pro patre. Rit. co.

Quid in filio famul. simul obligata cum pat

Instrumentum à liquidari valeant, si sit su

Scriptum per testes illiteratos.
Id. Inj. unumquod.

*Qua requiratur instrumentum, ut liquidari valeat:
Vide instrumentum g. rat.*

Instrumentum liquidari, ac exequi possit ad pro-
testiis, pendente iudicio nullitatis contractus,
per debitorem producta. Rjs. eodem num. 121,
28

Quid si exceptio, à debitore proposita, in ipso
continentur instrumento, vel ex eo constet. ibid.
in me.²

Instrumentum liquidari possunt contra Clericum coniugatum in Curia seculari. Rit. eod. num.

Instrumentum liquidum valeant per Clericum

Quid si instrumentum fueris celebratum tempore
quo eras laicus, vel initum tempore, quo eras

Si periturius committitur tempore habitus
calis . eo aund tunc cesseris dies solusionis .

soluerit, presentari nam debeat in Curia laica
l. m. 117. in med. 27

*Adducitur decij. Sac. Conf. de anno 1669. ibidem
in fin.
Insuper, cum liquidari nunc possit termino elapsi
si publice instrumentis anis promissum, aliquid*

solvere aliquam quantitatem, si aliquod infir-
certum tempus factum non fuerit, puta si in

fratrum annuum navis ex Africa non veniunt, nec per-
tineat ad creditum probant, navem ex Africa

nom. ven. 16, Ref. 107, supra, 11, vers. Sed non
injuncto 53
Injunctum non liquidari, & illiquidari potest per
aliud instrumentum, & per quodcumque genus

probatique. *Rit. cod. nm. 12. fol. 54.*
Forissimum partis confessione. ibid. in med.

*Infermentum liquidari potest, si proutem sit
inductio per citationem, ut in opat ei injur*

Instrumentum liquidari nō valet, si minus liquidatum sit de facie ad faciē. Res. 106. n.

101. 2
Vel si sit de usuru suspectus, etiam non opponit

Infirmitatibus liquidari non valent, si in eis su

scripsit sic alius Index ad comparandum, lo-
aliterius Judicis morum, qui interuenit, n

Instrumentum liquidum ut possit, debet esse

*hincum, & in publica forma redactum, Lit. e
num. 33. cum seq.*

Et primo putare debet ipse Iudici, an sit liquidum
num. 75. cir. fin.

Vide in verbo, Reassumptio.
Instrumentum liquidari via Ritus habet potestatem,

ante, vel post, & per diuam prauentionem, seu
 citationem prauentionis ipsius, factam eodem
 die, cum presentatione instrumenti, impedi-
 tur interrogatio super eius tenore. Rit. cod. in
 corp. 97.
 Instrumentum liquidum uim sit, & presentari
 possit, adhuc non facto censu, si in illis ad sit
 promissa dicatorum nulla, ver. grat. si in un-
 clausula (saluo meliori calculo) Rit. 166. num.
 74. 6. in fin. 19.
 Quid si clausulam continent ut facta censu si
 consisterit, minorem quantitatem deberi, illa
 minor quantitas censatur prauisla ibidem
 in fin.
 Instrumentum presentatur, quibus in casibus ali-
 cui liceat, quamuis non sit creditor Rit. cod. nu.
 126. 29.
 Instrumentum, presentatum in Curia pro ex liqui-
 dando, & quando sit creditor restituendum,
 facta condemnatione. Rit. 185. in cor. & nu. 1.
 96.
 Instrumentum publicum, iuratum, & parenti-
 giatum quidam sit Rit. 166. num. 8.
 Vnde in verbo, Curia testis.
 Instrumentum quibus in casibus presentari, & si
 quidari nequeat, ubi, quod ad huc omnia requi-
 rit. Rit. cod. nu. 74. 21.
 Instrumentum, quod presentatur liquidandum,
 si sit subscriptum per testes illiteratos, saluo per
 eos, signa crucis, autem possit liquidari. Rit. cod. nu.
 36. in mod. 12.
 Instrumentum quod, & qua requirit, ut liqui-
 dari valeat, iuxta formam Rit. Rit. cod. n.
 6. 7.
 Instrumentum ratione boni dicatorum, alteri ante-
 riori. Et nam in eo bona sit opponenda. Rit. 186.
 nu. 3. 97.
 Instrumentum ressumi, an possit per alium Nota-
 rium, vivente ipso, qui illud confecit, sed po-
 teriorum male prauisla. Rit. 166. nu. 41. 13.
 Instrumentum redatur nullum si careat signo No-
 tarii. Rit. cod. nu. 58. 16.
 Instrumentum ressumi qualiter debeat, nam sci-
 licti in charta bergomena vel bombacina, ut si
 quidari possit in Curia Archiepiscopali Neapoli-
 tana si confectum fuerit a laico officio clerico. R.
 cod. nu. 119. 38.
 Instrumentum ressumi nam possit pro se, non
 sequitur ratiocinationem in exequutionem possi. Rit.
 cod. nu. 83. 21.
 Ressumi semel contra unum debitorem possunt
 iterum ressumi contra alium eorum. nu. 90.
 in fin. 23.
 Instrumentum si guarantee non sit, an cogi
 valeat debitor ad se obligandum per tale instru-
 mentum. Rit. cod. nu. 20. 16.
 Instrumentum si liquidandum sit contra filium e-
 mancipationis, presentari quod, debet Curia pro
 Tribunali sedente, instrumentum emancipationis
 de quo est faciendum mentio in ipsa citatione.
 Rit. cod. nu. 109. 43.
 Instrumentum stipulationis per Notarium, jam de-
 sumtum, & per alium ressumptum, attestari
 debet, se hanc facultatem habere nam liquidari
 possit. Rit. cod. nu. 38. 13.

Instrumentum venditionis annuorum interuentione,
 in quo debitor confectum, pecuniarum copisse per
 venditorem hanc, hanc liquidari potest. Rit. cod.
 167. num. 14. 34.
 An hac potest sit quousque presentanda. Curia
 pro Tribunali sedente. ibid. cir. mod.
 Instrumentum venditionis possunt presentari, ad
 formam Rit. aduersus emptorem, cui vendi-
 tor habuit, dicto de prauisla, potest adiecta, quid
 venditor non tenetur ad prauisla, exequutionem
 ut in casu exceptionis. Rit. 166. num. 77. 20.
 in fin. 19.
 Instrumentum venditionis singuli, careat assensu
 liquidari nequeat, & hoc iudicium officio, equaliter
 creditorum inuicem. Rit. cod. n. 8. 21.
 Etsi sit faciendum mentio de assensu quousque
 ibidem.
 Quid dicendum in instrumentum venditionis confectum
 absque assensu super fructibus fructu, ibidem
 in fin.
 Instrumentum, videtur, officio, & annu. Rit. cod. n.
 43. 43.
 An illud, ubi est officio, ibidem. Vnde in verbo
 in fin.
 Instrumentum ut subsistat, debet esse confectum
 a persona publica. Rit. cod. nu. 2. 38.
 Quid si sit a Notario. Apprehensum ibid.
 Probatur sufficiat in causa ordinaria instru-
 mentum confectum per Notarium apostolicum.
 ibid. in mod. 12.
 Nam id quod, extendatur ad testamentum. ibid.
 cir. fin. 19.
 Inoffensio.
 Inoffensio spiritus hanc concedi potest, postquam
 aduersarius exceptum opposuit instantia per-
 tempta. Rit. 245. nu. 48. 241.
 Imperata per creditorem, motu iudicio exequutionis
 contra debitorem, nam fecerat ipsi debitori. nu.
 51. 22.
 Quando concedatur hac inoffensio, & quando
 addatur clausula (residit, expensis) n. 53. cum
 seq. fol. cod. 242.
 Inoffensio spiritus precepta instantia est de regu-
 libus, & ad solam Principis spectat. Rit. cod.
 nu. 1. in fin. 243.
 Competit quousque in terris baronum, sed non ipsis
 baronibus. nu. 42. fol. cod. 243.
 In Regno nostro per quem concedatur hac spiritus
 inoffensio. nu. 43. fol. cod. 243.
 An concedatur in hac Civitate, & in Regno, de
 in Regis aduocante, & Regis Curia, ac bor-
 valibus. n. 44. fol. cod. 243.
 Quid in Audiencia Hydrunti, de Borri, nam e-
 rum & abfuerit & spiritum in instantia per em-
 pta inoffensio. n. 44. in mod. 243.
 Detur in supradictis Regis Audiencia Titu-
 lus Sacra Regis Majestatis. ibid. cir. fin. 243.
 Sit in locum inoffensio spiritus in secunda in-
 stantia. nu. 58. 243.
 Interesse dicit, ressumi tempore, quo nulla ressum-
 ptio, debet, & inoffensio spiritus sequatur absque
 eo.

interpellatione, data tamen scientia heredis sequi matrimonium. *Rit.* 173. num. 42. 78.

Interesse rei iudicata debetur ex sententia, morantibus tantum exceptionem. *Rit.* 259. num. 42. 279.

Debetur uti die prima sententia, nil absente reclamations, ex sententia Sacri Consilii. num. 279. 280.

Referuntur declarationes ejusdem Sacri Consilii. num. 280. 279.

Interesse rei iudicata debetur post quatuordecim vigere sententia Sacri Reg. Consilii, pendente reclamations. *Rit.* eod. num. 35. cum pluribus seqq. 279.

Interitus.

Interitus rei post contraham mortem, in, & quando ad Regum pertinet, si per eodem modo esse interitum penis Alium. *Rit.* 173. n. 9. 78.

Interloquutoria.

Interloquutoria omnes, qua partes tangunt, offeruntur uni ex fiscalibus. Et ad quid, *Rit.* 249. in corp. 271.

Quia interuentia bolis non viget. n. 3. 273.

Interrogatio.

Interrogatio. Vide in verbo, Liquidatio.

Interrogationes fieri possunt in quibus iudicii parte. *Rit.* 239. n. 5. 214.

Interrogatus.

Interrogatus super tenore instrumenti si incarcera- tus fuerit, & infra terminum, sibi datum, facti non probaverit defensionem, proceditur contra eum ad sententiam inquisitionis manus. Et quando Curia tenet ipsam captionem. *Rit.* 199. in corp. 88.

Interrogatus, vel interrogata super tenore instrumen- ti depositi commodati, vel alterius debiti, si vi confiteatur, instrumentum ipsum esse verum, sed satisficisse hoc negat determinatur, & competens terminatur ad probandum defensionem suam. *Rit.* 174. in cor. 81.

Quid si omnia hac probos in promptu per publicum instrumentum, vel per aliam authenticam scripturam ibidem fin.

Determinatur adversarius, qui omni facie inter- rogetur, & contra calumniatur, & perjurat. *Rit.* 175. in corp. 82.

Inventarium.

Inventarii confectio. Vide in verbo, Præbendi decretum.

Inventarii discussio, facta ab herede, beneficio legi- ti, & inventarii munus, cum uno creditore, morte, & prodest aliis creditoribus, adhuc non titatis, nec auditus. *Rit.* 241. n. 6. 216.

Inventarium, legitime confectum ab uno, aliis quoque prodest. *Rit.* 207. n. 4. 133.

Joannes.

Dom. Joannes Antonius Papi, cognominatus Nipo- tens, laudatur. Et quomodo librum ediderit mo- tuetur. *Rit.* 258. n. 28. 270.

Dom. Conf. Jo. Baptista Apicella, & Dom. Conf. Fabius ejus filius laudantur. *Rit.* 263. sub n. 146. 271.

Conf. Jo. Dom. Conf. Petrus. 326.

Dom. Jo. Baptista Casuso Dec. Jolai laudatur. *Rit.* 166. n. 201. in mod. 44.

Dom. Jo. Baptista Hodierna Reg. Conf. laudatur.

Rit. 206. n. 9. vers. Quia quidam. 130.

Dom. Jo. Baptista Jovinus Reg. Conf. laudatur. *Rit.* 166. n. 123. vers. Adhuc. 29.

Dom. Jo. Franciscus de Fonte Regens laudatur. *Rit.* 264. n. 9. 303.

Dom. Jo. Franciscus Sanfeliceus Regens memora- tur. *Rit.* 265. n. 74. 315.

Dom. Jo. Maria Campana Reg. Confiliarius, memora- tur. *Rit.* eod. n. 116. 322.

Dom. Jo. Petrus Fontanella laudatur. *Rit.* eod. n. 19. in fin. 309.

Dom. D. Joannes Zepedeus Regius Cappellanus Ma- jor laudatur. *vid. eod.* n. 29. in fin. 309.

Joseph.

Dom. Joseph Caraffinus laudatur. *rit.* 260. n. 59. 288.

Judex.

Judex appellations mandans reconvictioni sententi- am appellations, confirmata expressis prioris sen- tentia. *Rit.* 262. num. 7. vers. Myfingerius verba. 292.

Quid si tactis fuerit confirmata, pura lapsa sita- tum. *ibid.* 292.

Judex appellations mandare potest iudici ad quo, si- va ejus Alium; sola habenti, ut optime illu- minem sibi edat, & quod pars illam provocet. *Rit.* 260. n. 12. 283.

Tenentur citare Judicem, & quo, ut veniat ad defendendum suum processum. n. 67. 289.

Judex appellations si dicat, male iudicatum, & non subjungat, bene appellatum, dicatur con- firmasse primam sententiam. *Rit.* 255. num. 4. 259.

Judex & quo, pendente appellations, valeat tamen tam- re expensas, & ad quod vult sit condemnatus. *Rit.* 252. num. 32. 257.

Judex commissarius causa suspiciens, pendente il- la iudicio, valeat in causa principali procedere, re ad omnia acta, incumbencia, usque ad sen- tentiam conclusum. *Rit.* 265. n. 82. 313.

Judex, eodem quo inflatur pro excoquitione senten- tia lata per alium Judicem alterius Territorii, praecedentibus solitis literis hortatoriis, post- festi cognoscere de viribus illius sententia. *Rit.* 262. num. 8. 316.

Judex declaratus suspensus, interesse non potest cum ceteris iudicibus, congregatis ad causam deci- dendam, quamvis votum suum non proferat. *Rit.* 265. num. 76. in fin. 316.

Cui potius credendum sit, fidei conjunctio, ad vo- tum Magistro Albornoz, hunc scilicet, Judicem vo- tum non delisse summam. num. 79. *vid. eod.*

Judex delegatus. Vide in verbo, Delegatus.

Judex, depositio officio, declarare non potest, neque perficere de fidei coram ipso: Et neque in illa- met causa testificari, nisi contra se ipsum. *Rit.* eod. num. 80. in mod. 316.

Judex habita prius deferta appellations, quando ve- rit esse deferta, ex quo potest suam sententiam absque alia declaratione. *Rit.* 262. num. 43. 300.

Judex laicus cognoscere non possit de falsitate bul- larum Clerici, Clericatum opponens. Vide in verbo, Clericus.

Judex laicus ex sola ostensione bullarum statim con-

constituitur in mora, & mala fide, in non re-
mittendo Clericam. R. 235. num. 24. 195.
Judei laici tenentur equi sententiam Judicis
Ecclesiastici. R. 262. num. 9. 293.
Judei, mittendi aliquem in possessione ex decreto
nullo, non modo gravat partem, sed tenetur
quoque in syndicat. R. 181. num. 26. 93.
Judei, nec prece, nec prelio, nec amore amicorum,
affinitum, vel sanguinis conjunctorum, aut alio-
rum odio, vel rancore moveri debet. R. 265. nu.
185. in med. 335.
Aligua necessaria Judici eleganti methodo tra-
duntur. ibid.
Judei novum processum nim habent inchoare, ut
panam imponant sanguinis, cum Clericus ali-
quem accusat de delicto protestationis premissa,
& citra panam sanguinis. R. 194. num. 5.
111.
Judei Ordinarius, vel Delegatus, quoties suspectus
allegatur, servandum est edictum Regine Joan-
na Secunda, cujus tenor inferitur. rit. 265. in
corp. 303.
Judei originis, vel domicilii, informationem capi-
ent contra suum subditum ad finem puniendi,
preferatur Judi loci delicti, procedenti ad
querelam, seu accusationem. rit. 189. num. 11.
102.
Judei pro veritate indaganda accedere possunt ad fa-
ciem loci post conclusum in causa usque ad sen-
tentiam. rit. 239. num. 6. 212.
Judei quilibet recusari possunt, ut suspectus, seu
Ordinarius sit, seu Delegatus. rit. 265. num. 83.
317.
Quinam alii recusari valeant, ut suspectus folend.
per totum.
Quibus ex casibus recusari valeant, ut suspectus nu.
303. 320. & nu. 104.
Patissimum ob inimicitias. n. 160. 330.
Quid si utriusque parti esset pariter inimicus. d. nu.
160. vers. Etiam si. 330.
Ad quem gradum extendatur inimicitia, & quo-
modo hoc casu computantur gradus. num. 162.
fol. 331.
Sicut suspectus, si sit inimicus reconciliatus. ibid.
vers. Quamvis. 331.
Vel si esset inimicus praesumptus. num. 163. fol.
332.
Quid si causa inimicitia ad notitiam non veniat
Judicis ibid. vers. Etiam si.
Quid si recusans auctor fuisset inimicitia nu.
164. fol. rod.
Judei qui sunt in causa criminali uti scilicet patro-
ni, an patrocinari possint in causa appellationis
pro processu. rod. nu. 157. 330.
Judei, qui quibus salutare, vel resalutare partem,
possunt recusari ab ea, ut suspectus rit. eod. nu.
175. 335.
Quid si non admisit partem ad actum humani-
tatis, solum fieri ex consuetudine regionis ibid.
vers. Etiam.
Judei, quibusdam adendum sit pro absolutione a ju-
ramento. rit. 190. nu. 8. in fin. 104.
Judei, qui sententiam protulerit, amplius illam
emendare non possunt. rit. 265. num. 68. vers. Et
allegato in fin. 314.

Judei recusari an possint tanquam suspectus, si
Advocatus sit collatus ipsius Judicis. rit. eod.
num. 118. 322.
Vel si Judei item habeat curam officiali, cum
quo quis item habet. nu. 119. fol. rod.
Quid si sit esset Generi ejusdem Judicis. ibid. vers.
Etiam si sit.
Vbi affertur decisio Sac. Conf.
Quid si Judei tanquam privatus causam haberes
curam aliquam, in qua idem Juris articulus esset
decidendus, ac de qua curam ipsa ageretur,
quomodo cause essent omnino diversa. nu. 121.
fol. rod.
Judei recusari nam possunt ut suspecti, si conjun-
ctus sit Advocatus item patrocinantis. Rit. eod.
nu. 123. vers. Etiam si Judei. 322.
Usque ad quem gradum extendatur in Regno no-
stro conjunctio ista ibid.
Usque ad quem gradum extendatur conjunctio, si
agatur de causa conjuncta persone cum Advoca-
to, consanguinitate Judicis, si persona conjuncta
esset nobilis, & magna aristocratiis, item de
eandem Advocatus, quoniam Judei possunt gloriam,
d. n. 123. vers. Per am. 323.
Procedamus suspicio, si Judei se conjunctum
existimet, cum re vera non sit. num. 124. fol.
eodem.
Relatantur suspectus quoque affinis ibid. vers. Sic
etiam.
Nollet quoque suspicio, si Judei utriusque parti esset
conjunctus, vel affinis in eodem gradu. nu. 125.
fol. rod.
Quid tamen si Judei magis amaret unam partem
quam alteram. n. 126. fol. eod.
Possunt recusari viri duorum sororum consobri-
norum. nu. 127. 323.
Judei recusari nam possunt ut suspecti in causa
Ecclesiastica, si ejus consanguineus est thesaurarius,
vel Rector ipsius. Et quid si tantum agatur de
praeeminentia, & non de causa pecuniaria,
Rit. eodem. nu. 128. fol. eod.
Vbi adducitur dec. Sac. Conf. de anno 1631.
Judei recusari nam possunt tanquam suspecti in
causa sui confessoris. Rit. eod. nu. 140. 325.
An sit iusta recusatio causa cognatio spiritalis.
nu. 134. 324.
An recusari possit si tantum sit amicus, Et sanc-
ta inter conjunctos locum sibi vendens in ami-
citiis. nu. 143. 325.
Possunt recusari Judei, ludens cum altera parte.
ibid. vers. Et de iudice indente.
Vel si sit communis alterius partis. ibid. vers.
Et de iudice commensali.
Vel si Judei, & pari simul hospitentur, & com-
dant in accessu pro usura loci differentia. nu.
145. 326.
Additio decisio Sacri Consilii. num. 146. cum
seq. fol. eod.
An recusari possit Magister in causa discipuli,
compatriotum in causa compatriota, vel collega
in causa collega. nu. 148. fol. rod.
An prohibeatur Senator Jus dicere in causa sui
Advocatus, vel procuratoris. Vide in verbo,
Juri.

Judex recusari nūm possit ut suspensus ex nimia familiaritate cum advocatione partis. *Ris. eod. num. 150.* 327.
 Possitne esse Judex in causa, in qua patrocinium praestitit. *num. 151. fol. eod.*
 Quid si causa esset diversa *num. 155.* 328.
 Vbi offertur dec. Sac. Conf. de anno 1662. Et in ver. Orta lit. fol. eod.
 Affertur decif. Reg. Cam. Sam. de eodem anno. *vers. Hic tamē.* 329.
 An hoc casu possit esse Judex de sacris, vel expresso partium consensu. *n. 152.* 327.
 Removetur quog; in causa, annexa illi, in qua fuit Advocatus. *n. 153. vers. Siquidem fol. eod.*
 Quid si esset provisum a Collegio, quod interveniat. *n. 154.* 328.
 Judex recusari an possit, et quod recusans, dum esset Judex, judicavit contra eum. *Ris. eod. num. 170.* 334.
 Quid si fuerit a sententia appellatum. *ibid.*
 Nūm sit justa causa recusationis recusans, habitus ad Principem per viam quarum, vel pro removendo Judice. *d. n. 170.*
 Vbi adducitur decif. S. C. de anno 1663.
 Judex recusari nūm possit, si in aliquo suo tractatu, scripto mandato, circa aliquem juris articulum opinionem suam fundaverit, si in causa idem juris articulus discutiendus erit. *Ris. eod. num. 186.* 337.
 Judex, recusatus, cur non cognoscat de recusatione; bene tamen de opposita exceptione incompetenti. *Ris. eod. n. 72. ver. Cur vari, & num. 73.* 315.
 Judex, recusatus semel, amplius intervenire non potest in aliis causis recusantis, etiam ille consentiente. *Ris. eod. n. 98. cum seq. 319. & num. 101. vers. interposita.* 319.
 Judex reddere se suspensum nūm possit. *Ris. eod. n. 70.* 314.
 Quid in Regno nostro nūm per se possit abstinere a causa interveni. Et quid agere debeat, si sentiat se gravatum. *n. 71. fol. 315.*
 Judex reddatur ut suspensus ob litem, quem quis cum eo habet. *Ris. eod. n. 171.* 334.
 Add. decif. Sac. Conf. de anno 1655. & 1663.
 Et siue sit sit civilis, siue criminalis. *ibid. vers. Sicut lit.*
 Quid si sit fuerit post determinata. *ibid. in fin.*
 Nūm intervenire possit in causa illius, qui contra Judicem patrocinium suscepit. *num. 172. fol. 335.*
 Quid si adversus uxorem illius. *ibid. vers. vel adversus.*
 Judex reddatur ut suspensus, si votum suum prolataverit. *Ris. eod. n. 178.* 336.
 Add. decif. Sac. Conf. de anno 1647. *num. 179. fol. eod.*
 Propositio voti possunt probari testibus, ad finem recusandi. *n. 180. fol. eod.*
 Quid si Judex dubitativus, vel conditionaliter fuerit locutus in aliqua causa. *n. 183.* 336.
 Vbi adducitur fassum in Sac. Consilio de anno 1627.
 Judex reddatur ut suspensus, si pertinaciter assu-

metur sibi causam, ingerendo se unicuique ad judicandum. *Ris. eod. n. 165.* 332.
 Quid si mali versetur cum aliqua causa, prote-
 lando audientiam, dissimulando illum, & c. *ibid. vers. Et si mali.*
 Quid si non accipiet, sibi asportari processum, sed
 illum sua sponte quavis. *ibid. vers. Unde.*
 Quid si Judex subtribat libellum, seu memoriale
 parentis, absq; partis citatione, & causa co-
 gnitione. *n. 166. fol. 332.*
 Quid si audacter in causa procedat, non obstante
 allegata suspicione. *n. 167.* 333.
 Quando id procedat. *ibid. vers. Cui autem.*
 Nūm exprimi debeat causa suspensionis. *ibid. vers. Nec depositum.*
 Quando recusatur uti suspensus Judex ex colle-
 giatis hujus Civitatis Tribunalibus, uti Dele-
 gatus, vel alio modo extra Civitatem commo-
 rans. *ibidem. vers. Quid vero. Et vers. Et ma-
 gis.* 334.
 Valeant recusari, ut suspensus Judex, si ad Re-
 um terrarum accipit locum fuit, ipsum ju-
 dicialiter interrogando. *n. 168. fol. eod.*
 Judex, requisitus, ut in auxilium alterius juris-
 dictiois sententiam exagatur, an valeat co-
 gnoscere de exceptionibus versantibus circa res
 super quibus sententia sit exaganda. *Ris. eod. n. 10.* 293.
 Judex, ubi sunt bona condemnati per alium Judi-
 cem, valeant exequi sententiam, sine literis
 exagantialibus illius. *Ris. eod. num. 11. fol. eod.*
 Judex carum suspensus litigare, durum, & pericu-
 losum est, & ab ipsa naturali ratione alienum. *Ris. eod. n. 4.* 308.
 Judicem ad removendam minor causa requiritur,
 quam ad removendam majorem. *Ris. eod. num. 6. cir. mod. fol. eod.*
 Judicem oportet, aequitatem sequi, tamq; semper
 habere pra oculis. *Ris. eod. n. 19.* 80.
 Judicem recusans jura communi Romanorum, tenetur jurare de calumnia, & causam simplici-
 ter allegare; jure vero Canonico debet causam
 exprimere, & probare. *Ris. eod. num. 8. & 9.* 308.
 Tenentur hoc juramentum prestare, si ab Ad-
 versario minimi petatur. *d. n. 8. in fin.*
 Nūm in Regno nostro servetur hoc Jus Canonicum. *n. 10. fol. eod.*
 Referuntur sanctiones, qua in diversis Urbibus
 sunt, de Regnis, circa suspensionem Judicum. *n. 11. cum plurib. seq. fol. 309.*
 Judices consulebant debent jussu Civium querelis,
 quibus primario casus expediendo. *Ris. eod. n. 231.*
 Judices curare debent in primis, ut quāvis citissi-
 mi rebus optatum finem imponant, pacemq; pri-
 ter litigantes conciliari studeant. *Ris. eod. n. 4.* 292.
 Judices laici cavere debent ab inordinata remissi-
 one clericis ad Judicem Ecclesiasticum. *Ris. eod. n. 29.* 198.
 Vbi refertur Regentem quandam fuisse officio pri-
 vatam, ex quo Clericum remissis eidem Episco-
 po, cum catena in collo.

* *Julius M. C. F. qualibet die levis relationem faciunt in Sac. Confil. de gradumibus foris per eos illatis. rit. 233. n. 21.* 185.
Injuriam vocamus suspicio de novo gravamine inferendo, contra Judicem, gravamen inferentem. d. n. 21.
Judices motiva dubiorum tenentur aperire advocatis, sed cum cautela, & qua. rit. 265. n. 185. 337.
Judices, postquam fuerit in causa conclusum, infra quos dies causam decidere tenentur, camgi per sententiam terminare, rit. 247. in corp. 230.
Judices, qui litet minuant, publica utilitati inferunt, & peccata de medio tollunt. rit. cod. n. 5. 231.
Judices recusari hoid possunt ab Elitis, & Decurionibus Universitatis, absque speciali mandato. rit. 265. n. 24. 310.
Quid à Procureatore. Vide in Verbo, Procurator.
Judices, reservantes nullitates ad morita cause, parte impiente, & volente, pronunciari super nullitatibus pradiis, perperam agunt. rit. 248. n. 7. 233.
Judices Supremi nil curant de appellatione deserta, quando ipse constat de justitia petentis, vel de injustitia sententia. rit. 260. n. 27. 284.
Quomodo id intelligendum fit. n. 28. fol. cod.
Judices suspensi, etiam per saniores viros fuerunt recusati. Rit. 265. n. 4. in fin. 308.
Judici credendum non est super eo, quod suati summas potestatem. rit. 166. n. 39. in fin. 13.
Judici quibus in casibus, & quo in loco procedere liceat, nulla precedente parti accusatio. rit. 191. n. 3. 106.
Judici precepti vii, quod debitor vigore instrumenti infri à unciam intra tot dies solvat, minime impediatur per appellationem. rit. 287. n. 4. 98.

Julia, & Justus.

Dom. D. Iulia de Ebulo ex Comitibus Triventi, Auctorit. Avia laudatur. 227. num. 30. in fin. 162.
Dom. Julius Copone doctissimus praeconisatur. rit. 230. n. 16. in fin. 170.

Juramentum.

Juramenti vis omnia diffidium registrationis solbi in materia refutantis foud. Et si in alia denationis juramentum interveniat, hoid requiritur infumatio. rit. 167. n. 29. vers. Amplius. 57.
Nam valent donatio, firmata juramento in terminis Cap. Siciliae & ordinandi Priopi. ibid.
Juramentum, additum renunciationi, expostum non tamen scripturatum. rit. 168. n. 5. 65.
Quando juramentum talem hoijsmodi requirit. n. 6. fol. cod.
Possunt jureri tam talis, quam non talis scripturis. ibid. vers. cunctis.
As praefatur scripturatum talis, ubi in juramento requiritur, ibidem. vers. Quin si in tali.
Nec requiritur simpliciter invocatio, tantum est scribere, vel scribi facere, ne jurasse quam.

Tom. II.

tum solemniter jurasse. ibid. vers. Nec invocatio. Refer. Hylos nostri temporis, ibi. ver. Hinc.

Juramentum non requiritur in renunciatione praevenit omis. rit. cod. n. 7. fol. cod.

Adducitur decret. M. C. F. cum Regia decretatione de verbo faciendum in S. C. ibid. ver. Interim. in fin. 66.

Juramentum per horrescentiam, tunc in feri electione, non in variatione requiritur in Regno nostro. rit. 233. n. 23. 105.

Quid si praestatum non fuerit, & devenitur ad causam, quo amplius praestari non possit. ibid. vers. Quod si.

Juramentum quomodo personale fit, quoad vinculum animae, & reatum parit; quoad robur tam in contrahendo, quomodo alijuramentum liget etiam heredes, & successores. Rit. 182. num. 5. 95.

Juramentum suppletorium deferri potest post conclusionem, modo ante petendum fuerit. rit. 239. n. 4. 214.

Jurisdictio.

Jurisdictio Judicis ad quem est deserta appellatio adeo expirat, ut neque de partem consensu cognoscere valeat de meritis causae. rit. 260. n. 23. 283.

Licet in hunc Judicem confirmare primum sententiam. ibid. in med.

Jurisdictio ut praeveniat dicatur, & possit alter alteri ex delegatis inhibere, requiritur ut exequutio citationis. rit. 189. num. 2. 102.

Jus.

Jus accusandi. Vide in verb. Accusandi Jus.

Jus dicere in causa, in qua de sui Advocati, vel procuratoris Jus trahitur, prohibetur Senatori. Rit. 275. n. 149. 327.

Jus eligendi cui competet, competat ut quoque Jus variandi. rit. 233. num. 10. 183. & num. 114. 183.

Quid de iura Tribunalium Regni. n. 14. 184.

Variare nunc licet: ad Tribunal inferius, etiam à Curia Principis. num. 15. fol. cod. Vide in verb. Variare.

Jus executionis, competentis credenti, transit regulariter in cessionarium. rit. 166. num. 138. 32.

Jus executionis si praescribatur, remaneat adhuc actio personalis, qua via ordinaria exerceri potest. rit. 167. n. 5. 52.

Jus querelandi, deficientibus agnatis, & cognatis, nam competat cuipatri pro homicidio, commisso in personam filii spiritum. rit. 265. n. 139. 325.

Jus sepeliendi, competentis Jure sanguinis, transferitur ad proximos de familia, exclusi creditibus, competentis vero Jure hereditario, transferitur ad omnes heredes, ad instar Jurisdictionis. rit. 178. n. 10. c. fin. 87.

Justinianus.

Justinianus Supremus Imperator laudatur. rit. 243. n. 1. 217.

Justitia, & Justus.

Justitia intra certos fines, limitessque prout ceterae virtutes, consistere debet. rit. 166. num. 160. 35.

Justus nimis noli esse, est sapientissimi effatum. d. num. 160.

L

Licentia, qui pro Clerico fidejussit, sed non pende alicuius Ecclesiastici, exceptione fore Clericali se tueri nequit. rit. 200. num. 9. 119.
Si pro Clerico fidejussit coram judice Ecclesiastico, non ab eodem compellendus sit ad promissi observantiam. nu. 10. fol. eod.

LAUS

Laus nulla major, quam que ab adversario proficitur. rit. 167. nu. 25. 50.

Legatarius, & Legatum.

Legatario pro legato consequendo via competis executioni adversus heredes defuncti. rit. 181. nu. 20. 93.

Tribuitur ei quoque immisso in possessionem bonorum defuncti. ibid. in fin.

Adducuntur decisiones S.C. ibid. vers. Sicque in ann. & in fin. 94.

Restringatur ne via executiva, & terminus impartiatur, quotiesque contra testamentum, vel ipsius legati prajlationem in oppugnetur, aliqua subjectione alteratio juris, vel facti. d. num. 20. vers. Verum.

Ubi adducitur decisio S.C.

Legatum, si suum Canonice, debeatur ut quoque super numeratis rit. 232. nu. 7. vers. Sed istud.

Libra, & 179.

Legatum, si suum conjuncta persone, late est interpretandum. rit. 216. nu. 4. 144.

Quod si causa pia sit instituta heres nu. 7. 144.

Legatum, si suum de argento testatoris, continetur in argenti taurino, quod habet a uxore testis nunti, in etiam quod possit acquisitum. rit. eod. nu. 12. fol. eod.

Legatum si suum hoc modo, di tutto quello ho in Tivol, non comprehendat conjugum, impositum super bonis in Comitatu Tiburtino existentibus. rit. eod. nu. 3. 144.

Quod si suum esset, hoc alio modo, di tutto quello ho nella Città di Tivoli. ibid.

Legatum si suum per verbum generalia, & in plurali numero, ver. gr. tanto it. buli, quanto mobili, saltem in duobus statibus recipiari debet. rit. eod. nu. 5. 144.

Legatum, mulieri relictum, quotannis solvendum, donec caput vixerit, & vitam vidualem servaverit, debetur quotiesque in eam statu permanserit. Et ubi secundas contraxerit nuptias, nequit amplius consequi; receptas tamen quantitates non relictum. rit. 227. nu. 9. 160.

Quid si relictum sit per divisionem, dummodo, vel itam relictum quantitates receptas. nu. 10. 100.

Legatum si fiat de eo, quod Sempronius debet testatori puri, & in dicta, illud tantum comprehenditur, quod pure debetur. rit. 210. num. 13. 144.

Legatum usufructus, uxori relictum sub hoc sermone, volendo per se observare lecto viduale, vel alio modo, volendo usufructu lecto viduale, estare in casa di esso testatore, sua signore; e padrona, e tutrice insoldum. Debeat ne contrarius per uxorem secundas nuptias. rit. 227. nu. 144.

Legatum usufructus, uxori relictum sub hoc sermone, volendo per se observare lecto viduale, vel alio modo, volendo usufructu lecto viduale, estare in casa di esso testatore, sua signore; e padrona, e tutrice insoldum. Debeat ne contrarius per uxorem secundas nuptias. rit. 227. nu. 144.

Legatum usufructus, uxori relictum sub hoc sermone, volendo per se observare lecto viduale, vel alio modo, volendo usufructu lecto viduale, estare in casa di esso testatore, sua signore; e padrona, e tutrice insoldum. Debeat ne contrarius per uxorem secundas nuptias. rit. 227. nu. 144.

Legatum usufructus, uxori relictum sub hoc sermone, volendo per se observare lecto viduale, vel alio modo, volendo usufructu lecto viduale, estare in casa di esso testatore, sua signore; e padrona, e tutrice insoldum. Debeat ne contrarius per uxorem secundas nuptias. rit. 227. nu. 144.

Legatum usufructus, uxori relictum sub hoc sermone, volendo per se observare lecto viduale, vel alio modo, volendo usufructu lecto viduale, estare in casa di esso testatore, sua signore; e padrona, e tutrice insoldum. Debeat ne contrarius per uxorem secundas nuptias. rit. 227. nu. 144.

Legatum usufructus, uxori relictum sub hoc sermone, volendo per se observare lecto viduale, vel alio modo, volendo usufructu lecto viduale, estare in casa di esso testatore, sua signore; e padrona, e tutrice insoldum. Debeat ne contrarius per uxorem secundas nuptias. rit. 227. nu. 144.

Legatum usufructus, uxori relictum sub hoc sermone, volendo per se observare lecto viduale, vel alio modo, volendo usufructu lecto viduale, estare in casa di esso testatore, sua signore; e padrona, e tutrice insoldum. Debeat ne contrarius per uxorem secundas nuptias. rit. 227. nu. 144.

Legatum usufructus, uxori relictum sub hoc sermone, volendo per se observare lecto viduale, vel alio modo, volendo usufructu lecto viduale, estare in casa di esso testatore, sua signore; e padrona, e tutrice insoldum. Debeat ne contrarius per uxorem secundas nuptias. rit. 227. nu. 144.

Legatum usufructus, uxori relictum sub hoc sermone, volendo per se observare lecto viduale, vel alio modo, volendo usufructu lecto viduale, estare in casa di esso testatore, sua signore; e padrona, e tutrice insoldum. Debeat ne contrarius per uxorem secundas nuptias. rit. 227. nu. 144.

Legatum usufructus, uxori relictum sub hoc sermone, volendo per se observare lecto viduale, vel alio modo, volendo usufructu lecto viduale, estare in casa di esso testatore, sua signore; e padrona, e tutrice insoldum. Debeat ne contrarius per uxorem secundas nuptias. rit. 227. nu. 144.

12. 160. & nu. 13. & 16. 161.

Nam verba ista conditione inducant suspensivam, vel resolutivam, ac temporis distributionem. num. 15. fol. eod.

Adducitur decisio S.C. num. 17. 161.

Consequatur ne hoc legatum, si in dictis testatoris, minimi manserit, ac tunc non exerceatur. num. 20. 162.

Leges.

Leges quam ab causam plerumque immutentur. rit. 184. nu. 1. 96.

Ille proventus utilis sunt censenda, qua diu vixerunt. num. 2. 96.

Legis verba nunquam frustra posita creduntur. rit. 253. nu. 3. 258.

Legitimation.

Legitimatione persona in omni iudicio, aliis exequitur necessaria est. rit. 181. n. 4. in fin. 91.

Libellus.

Libellus, & liti contestatio quomodo praticentur in omnibus Regni Tribunalibus. rit. 255. nu. 3. 259.

Libellus iuxta temporibus, atque in prima instantia requiritur, sed sat est qualis petito. Rit. eod. nu. 2. fol. eod.

Requiratur ut libellus in Curia Archiepiscopali Neapolitana. d. n. 2. in mid.

Non requiratur in causa appellationis. Vide in verb. Appellationis causa.

Libra.

Libra auri, quot consistit decatis. Et libra quot consistit uncis. rit. 257. nu. 5. 265.

L. c. utitur.

Licentiam verbo. Vide in verbo, Affor nullus.

Liquidandi, Lique dare, & Liquidatio.

Liquidandi instrumenti facultas composa nelegatario. cas. a testatore relictum est nomen debitoris, virtute solentis documenti. Rit. 174. nu. 3. 86.

Consequatur heredi in usufructu, non dato alio heredi in proprietate. nu. 4. 86.

An compitai heredi proprietate. nu. 5. fol. eod.

Liquidandi instrumentum forma cur intraditur per Ritum. Rit. 166. nu. 2. 6.

Sunt favorabiles, vel odiosae Ritum iste, d. num. 2.

Nam sit criminalis causa liquidationis, seu prefestatiquis instrumentum. nu. 4. 7. Et Rit. 243. nu. 9. 218.

Ad quem spectet cognitio liquidationum instrumenti, non ad iudicem consensum civilium, & criminatum. d. n. 2. 23. nu. 12. fol. 219.

Qua forma sit liquidum instrumentum. rit. 168. in coram me. 63.

Liquidum instrumentum ut valeat crederi, debet illi citare debitorum. Rit. 166. nu. 148. 33.

Quid si pacto tantum sit, ut liquidari possit instrumentum, absque citatione partis. ibid. in med. 65.

Liquidari an liceat instrumentum, nec interrogari super ejus tenore compellatur, obtemperare debitorum absolute a juramento, addito reconvictioni preventivis. Rit. 168. num. 4. ver. Quia. 65.

Liquidari num valeat instrumentum per alios cor-

Liquidari num valeat instrumentum per alios cor-

Liquidari num valeat instrumentum per alios cor-

Liquidari num valeat instrumentum per alios cor-

Liquidari num valeat instrumentum per alios cor-

Liquidari num valeat instrumentum per alios cor-

Liquidari num valeat instrumentum per alios cor-

- salutem. Rjt. 155. n. 176.* 336.
Magna Curia.
Magna Curia Vicaria cognoscit de omnibus causis
civilibus, & criminalibus, ac de appellatio-
nibus, interitis & sententiis quorumcumque
officialium, non tamen in feudaliibus. Rjt. 264.
in corp. 301.
Habere id locum in feudis non quaternatis. nn.
1. fol. 2.
Appellatione deserta, quod decretum inopere
soleat M. C. F. ibid in corp. Et vide in verbo, Ap-
pillat one.
Cognoscere M. C. de appellationibus omnium de-
legatorum. num. 6. 302.
M. C. F. cognoscere alicui valeat de subreptione, vel
obreptione rescripti, vel Regis dispensationis i-
beneficium, mulierum contrahentium. Vide in
verbo, Exceptio Fellejani.
M. C. F. & Sacrum Consilium, si cognoscant de
gravaminibus, ab aliis Regni Curis receptis
in causis, decernere solent, quod stantibus
gravaminibus causa remaneat. Rjt. 333. n. 21.
185.
M. C. F. in suis servientes, & Cariales Jurisdic-
tionem habet privativam, quod privilegium il-
lorum alicui nullatenus amittit Rjt. 232. n. 4.
in fin. 177.
M. C. F. procedere nequit ad sententia exco-muni-
cationis, reclamatione producte in Sac. Consilio. Rjt.
166. nu. 215. vers. Verum. 49.
M. C. F. unus, & idem Tribunal dicitur, tam
civilibus, quam in criminalibus, utramque habens
jurisdictionem. Rjt. 223. nu. 6. 218.
Mandatum.
Mandatum procuratoris productum, de ejus rela-
xato originali cum protestatione, (dimissa co-
pia, &c.,) si ex illa altera disumatur, seu fides,
quæ quod alicui alterius causa, seu officii produ-
catur, possunt adversarius opponere contra man-
datum, & procuratorem relictere. Vel si velit,
litum cum illo prosequi, non vult de proseguatur
ejus Jura Rjt. 185. nu. 2. 96.
Mandatum de providendo alicui de aliquo benefi-
cio, morte mandantis expirat, re tamen inte-
gra. Rjt. 189. n. 5. 102.
Mandatum procuratorum duo, & quando consistere
debeat, tunc in contrahibus, tunc in iudiciis.
Rjt. 167. nu. 3. 84.
An sufficiat simplex mentio, illud esse celebra-
tum manu talis Notarii, nu. 4. fol. 2.
An illud probet etiam si 20. Notarii attestantur
se vidisse mandatum, vel omni si producenda
originalia. d. n. 4. cir. fin.
Mandatum procuratorum generale completatur
si liter motas, & impendat. Rjt. 260. n. 64.
258.
Mandatum producere tenentur conjuncti, si pri-
us conjuncto comparat, praestita cautione de rate.
Rjt. 176. nu. 5. 84.
Mandatum, seu procuratio concessa extra Regnum,
insufficiens est, absque literis testimonialibus. Rjt.
188. nu. 1. in fin. 100.
Marcellus.
Dom. Marcellus Mercianus Reg. Conf. integerrimus
nuncupatur. Rjt. 206. num. 9. ver. Quæ qui-
dem 130.
Dom. Marcellus Mercianus senior minimis consi-
lium Patruum praemonstrat. Rjt. 220. num. 24.
151.
Ill. Marcellus Philonardus, Episcopus Aquinatis, &
Authoris Annularum laudatur. Rjt. 232. nu. 21.
ver. Eujij. 181.
Marcus.
Dom. Marcus Antonius Pepi, Baro centursi, Sen-
bi Angli Falsaglia, & aliorum Oppidorum me-
moratur. Rjt. 178. nu. 115 in ved. 87.
Marcus Antonius Imperator ab eodem judicandi
munus ab Archiepiscopo commendatur. Rjt. 265.
num. 1. 307.
Martinus.
Martini Freccia tra. 7. de iust. praesent. fuisse com-
plicitum ab eodem Martio demonstratur. Rjt. 166.
nu. 3. in med. 7. Et Rjt. 265. nu. 181. cum seq.
330.
Marius.
Ill. Marius Philonardus, Archiepiscopus Achen-
ensis, & Autoris Annularum memoratus, &
laudatur. Rjt. 232. nu. 10. 179.
Multa uxoris in digna de hoc viro utantur. n. 11.
cum pluribus sequens. 180.
Memoratur quod ipse testamentum, & quinque
jurconjurati Italia prius illius validitate calu-
miam arguerent. nu. 17. fol. 2.
Dom. Marius Pepi unus ex maioribus familia Domi-
D. Casilii Pepi Autoris uxoris memoratur, &
laudatur. Rjt. 258. num. 27. cum plurib. seq.
270.
A quo Traxere creatum fuit Judex M. C. Vic. in crimi-
nialibus nu. 33. 27.
Et alia de hoc eximio viro narratur. ibid.
Mediator.
Mediator qui fuit in aliquo negotio, a judicando
repetitur rit. 265. nu. 159. 1330.
Quis nam dicatur Mediator. ibid.
Melchior.
Dom. D. Melchior Navarra Regens laudatur. rit. 265.
nu. 167. vers. Quod veri. ibid.
Menses.
Mense existimatio Romuli a qua Lana incipit
bat, & qui nam dicebantur Menses Lunares
rit. 185. nu. 3. 97.
Menses quid sit, & a quo die initium computan-
durum mensium sumendum sit, ut statum ter-
minum abesse & praeteriisse dicamus. rit. 168.
nu. 14. 67. Et rit. 183. nu. 2. circ. fin. 95. Et
rit. 185. n. 4. 97.
Sine habenda consuetudine, non menses sit dierum
28. vel 30. aut 31. d. n. 2. cir. fin.
An in delictis sufficiat minimus menses, vel re-
quiratur etiam mentio partu menses ubique
in aliqua parte menses aliquid fieri vetitum sit,
& non in altera. d. n. 12. cir. fin.
Quomodo intelligi possint illi duo menses, qui re-
quiruntur in renunciatione Mense, aut prius
junem. d. n. 14. in fin.
Mercator.
Mercator qui sit, & in quo differat a negotiator. Fi-
de in verbo, Mutuus simpliciter. 242.

Mercatores, dolosi, & fraudulenter decocti, poffunt cum creditoribus se concordaverunt. quitate minimi soluta. esse laqueo suspendendos, tanquam latrones, fidem publicam fallentes mandaverunt Castrutius Cofmus, Medicus. & Honorius W. Gallia Rex. Rit. 243. n. 8. 218.
Mercatoribus dari decem per centenarium decrevit Sacrum Consilium Neapolitanum. Rit. 237. n. 12. vers. Sed jussus 205.
Quid Cremona, & Mediolani statutum sit. ibid. in med.
Mercatoribus plura Jura indulta sunt, qua aliis prohibentur. Rit. eod. nu. 14. fol. eod.
Maxime, ut recipere possint interisse pro mutuo, & quod pacisci possint, quod fletur juramento creditoris. dnm. 11.
Mercatoris decocti causa. Vide in verbo, Causa.
Mercatoris luctum semper dicitur certum, & proinde ab omni usura alienum. Rit. eodem nu. 2. fol. 204.

Meretrix.

Meretrix quamvis dicatur, & non teneatur personaliter comparere in instrumenti liquidatione. Rit. 166. nu. 154. in med.
Meretrice expulsa de domo conducta, debeat sibi solui pensio domus. Et an peccet quis loculo domum meretricis. ibid. in fin.

Metropolitanus.

Metropolitanus cognoscere auctoritate de gravamine extra casus à Concilio Tridentino mentionatos. Et num mandare possit, ut sibi transmittatur copia processus. Rit. 262. num. 33. vers. Quin. 298.

Michael.

Dnm. Michael Messtetia Index Mag. Cur. Vic. laudatur. Rit. 205. nu. 242. ver. Et cum illustris. 335.

Minor.

Minor conveniens, & personaliter comparens, confuso de minori atque non desineat, nec vinculis mancipari potest. Rit. 166. nu. 103. 25.

Minor, & mulier hanc excusantur ab expensarum erogationis solutione precepta instantia. Rit. 243. nu. 55. 242.

Minor instrumentum liquidare nequit adversus suum debitorem absque curatore. Rit. 106. nu. 104. 25.

Minor si cum juramento offerat se esse majorem, an & quando possit dicere se. novum. Rit. 168. n. 6. vers. concinit. 65.

Quid si dixerit se majorem cum juramento, copulenter solvenda.

Minor si de nullitate disceptet alicujus contractus, & in eo succumbentis, possit petere restitutionem in integrum, si pendente iudicio nullitatis, sit elapsum quadriennium. Rit. 260. n. 48. ver. Imo. 257.

Minori cuiusque post litem contestatam, processumque compilatum succedenti defuncto litiganti, minimi competit restitutio in integrum, scilicet in Regno primum, & secundum beneficium. Rit. 234. nu. 19. 190.

Miserabiles.

Miserabiles persona privilegio fruuntur electionis fori, etiam si agant ex jure cesso, & ex causa

lucrativa, dummodo cessio sit vera, & fraudo careat. Rit. 228. n. 11. 164.

Quibus ex causis frans presumatur. n. 11. cum loq.

Sunt hoc privilegium minoris efficacia illo, cessio Clericis. Vide in ver. Privilegium.

Passim huic privilegio in eorum prejudicium renunciari. Et nam originem trahat à Jure Divino. rit. 231. n. 11. 175.

Valent si non eligere post conclusum in causa. n. 13. fol. 176.

Valentini eligere, & variare formam, esse, quod ex contractu paterno conveniantur. rit. 234. n. 1. 188. & n. 14. 189.

Quid si filii fuerit cepta cum defuncto, num. 2. fol. 188.

Molineus.

Molineum referre, resellere est, & damnata ejus memoria, damnanda quoque est ejus memoria, damnanda quoque est ejus opinio. rit. 196. n. 13. in med. 215.

Monachus, & Monasterium.

Monachus amittat iura iuratis, & sanguinis. rit. 195. n. 6. 112.

Monachus contra suum debitorem an valeat liquidare instrumentum absque Superioris licentia. rit. 166. n. 167. 38.

Monasterium, in quo sequestrari solent puella ad matrimonium contrahendum, possunt recusari, ut suspensum, solo recusantis juramento. rit. 265. n. 86. 317.

Mora, & Morosus.

Mora contrahitur elapso die. Rit. 173. num. 1. in med. 77.

Ad contrahendum moram requiratur interpretatio, cum in contractu nullus solutionis est appositus dies. n. 4. fol. eod.

Quid si sit appositus dies solutionis, & unus sit ad obligationem, & alterum ad panam. n. 5. fol. eod.

Num contrahat moram, qui totam suam posse fecit, ut promissioni impleat. n. 9. 79.

Mora de Jure non purgatur. rit. eodem n. 3. 77. & n. 11. 78.

Nec semper committitur mora à differente requiri d. 3. in fin.

Mora purgari num possit, attenta aequitate Canonica, si ejus purgationis fuerit renunciatum. rit. eod. n. 8. vers. Quod si. 78.

Quibus in casibus mora purgari possit. num. 11. 78.

Mora purgari num possit in contractu, pactum continente resolutione. rit. eod. n. 12. fol. 79.

Quid de Jure Canonico. n. 13. fol. eod.

Mora purgari potest in causis criminalibus, in praedictis tamen iudiciorum, & brevi tempore, etiam si dies, & pana infit. rit. eod. num. 16. 79.

Mora purgatio admittitur sibi in materia liquidationis instrumenti. rit. 166. n. 84. 40.

Mora purgatio non datur, quando agitur de conducendo frumento pro annona. rit. 173. n. 1. 77.

Mora purgatio permittitur, necni emphyteuta, si Canonem solvere distulerit. rit. eod. n. 14. 79.

Di-

Dicatur in remissa mora, si Dominus Canon
recepit. n. 15. fol. eod.

Mors non dicitur, ubi opus est interpellatione,
nisi ei fuerit constitutum tempus ad solvendum,
vel aliud faciendum. rit. eod. n. 10. 78.

Mulier.

Mulier adversus lapsum fiscalium non resistitur.
rit. 260. n. 41. 286.

Mulier excusatur ab erogatione expensarum. Vide
in ver. Minor. 182.

Mulier haeretica retinetur privilegia dotis. rit. 233.
in fin. 182.

Mulier ob causam civilem carceri includi non po-
test, etiam praetextu criminis. rit. 166. n. 154.

Quid dicendum in meretricio. ibidem. circa fin.
34.

Mulier pro dote validè obligatur, nec Fellejano
succurritur. rit. 167. n. 34. vers. Nec suffragan-
tur, in fin. 60. 61.

Mulier si plures facit contrahens cum Regia dispen-
satione, scilicet, dummodo indotata non reman-
eat, ex quibus deinde enormissima lassa, indota-
tata remanet, non corripit posteriores contra-
ctus, vel omnes. rit. 166. num. 201. vers. Sed
an si plures. 44.

Mulieret, liquidare volentes instrumentum contra
suos debitores, accedere tenentur personaliter ad
Curiam. rit. eod. n. 133. 34.

Quid ratione publica bonafatis, nàm teneantur
accedere ad viciniores Ecclesiam. ibid. ver. Ve-
rum. 44.

Quid in maritalibus. d. n. 153.

Si contra mulieret liquidandum sit instrumen-
tum, comparabuntur in Ecclesia viciniori. ibid.
ver. Quod si contra. 44.

Mulieret quibus in casibus Fellejani exceptione non
juvantur. rit. eod. n. 201. ver. Ex Tex. 44.

Mulieret est competens primus, & secundum be-
neficiis ad pinguis probandum, sed in Judi-
ciis, non verò in contrahendis. Mulieri tantum
seni est concedenda restitutio in integrum ad in-
ster minoris. rit. 233. n. 3. 182.

Mures.

Mures excommunicari nàm valeant. rit. 236. n. 6.
198.

Murinus corruptione nonnulla Civitates ceciderunt.
d. n. 6. ver. Sed ad extinguendum.

Mutuas.

Mutuas, & Mutuum.

Mutuant simpliciter, vel negotiator longe differt à
mercatore. rit. 236. n. 10. 159.

Mutui in contrahendis negotii pacisci de certo intere-
se absque labe usura. Rit. 237. n. 3. fol. 204.

Quid si intereße consisteret intra confinia illius
quantitatis, ut verisimiliter mutuantis poterit
interesse. n. 9. fol. eod.

N

Nepolitani.

Nepolitani, & homines casuismo torqueri mi-
nimi possunt ex processu informativo. rit.
259. n. 14.

Nepolitani trahunt ad Curiam omnes privilegia-
tos, etiam populos. & viduas. rit. 228. nu. 4.
163.

Etiam Capones, quomodo desuper privilegatos,

& Censuales. n. 5. fol. eod.

Ac etiam subiectis Regia Dobena minuerendum.
n. 6. fol. eod.

An etiam trahant Curiales. Vide in verbo, Curia-
les.

Negotiator.

Negotiator in quo à mercatore differat. Vide in ver-
bo, Mercator.

Neomenium.

Neomenia diei, scilicet Calendarii apud Hebraeos erat
primus dies mensis. rit. 185. n. 4. 97.

Nicolaus.

Nicolai Divi Barenfis à Sacro Corpore emanant man-
na, sive perennis miraculorum. rit. 167. num.
29. 57.

Nobilis.

Nobilis quatenus cibario concedere non teneatur. rit.
256. n. 26. in fin. 263.

Notarius.

Notarii duo si fuerint simul rogati ad conscribendū
instrumentum, unus tantum potest illud redi-
gere in publicam formam. rit. 166. n. 57. 16.

Notariorum creatio est de regalibus, & in Regno
creantur à Domino Vicepatronario. rit. 166.
n. 22. 16. & rit. 188. n. 5. 100.

An in Regno matriculari debeant Notarii. n. 3. in
med. fol. eod.

Eorum munus quanti apud Antiquos fuerit: Et
quidam viri ad illud delibebantur. n. 6. fol. eod.

An eorum officium sit dignitas. d. n. 6. circa fin.
101.

Sine standum testimonio unius Notarii, & qui-
navis deberent bodi eligi Notarii. d. n. 6. ver.
Enimvero.

Notarium sigillum recognitionis fieri potest post
clausum in causa. rit. 239. n. 5. in fin. 215.

Notarii de quibus credendum sit tantummodo. rit.
166. n. 38. in med. 13.

Notarius aliquem esse, quomodo probetur. rit. 188.
n. 3. in med. 100.

Notarius addere nàm possit hypothecam in instru-
mento, si eam emisit per errorem, aut per
simplicitatem. rit. 166. n. 13. 9.

Quatenus possit extendere sub illa clausula, (Et
ceteris) ibid.

Voluntati stipulationem apponere, licet non roga-
nt. ibidem.

Valeat ne apponere in instrumento propria autori-
tate diem, quem consistit, quotiescunque contra-
huitur, vel alii errorem non adverterunt. n. 14.
fol. eod.

Notarius cognoscere nàm teneatur contrahentes.
Rit. eod. n. 24. 10.

Notarius conscribere nàm possit instrumentum, &
obligationes copere ad beneficium Baronis. Vide
in verbo instrumentum.

Quid dicendum in testamento. Vide in verbo, Te-
stamentum.

Notarius conscribere hanc potest instrumentum in pro-
prie factio. Rit. eod. n. 133. 31.

Notarius in dubio, vel procurator solutus adje-
ctus, vel corruptus credendi infidus. Rit. 166.
n. 128. 129. & n. 130. 40.

Notarius instrumentum, ab alio conscriptum, an, &
quando possit in publicam formam redigere. Rit.
eod.

- endem. n. 37. 13. & 40.* 23.
Notarius quae pars penatur, si instrumentum den-
 ficiat sui solennitate, jure communi, & muni-
 cipali requiritur. *Rit. eod. an. 61.* 16.
Notarius, scribens in instrumento literas illegibi-
 les, tenetur parti ad damnum. *Rit. eod. n. 62.*
vers. Notarius. 17.
Notarius, si deinde efficiatur *De Tor Juris*, valet
 ut instrumenta facere. *Rit. eod. num. 23. in fin.*
 10.
Novatio.
Novatio pro fit ut opponi ad impediendum instru-
 menti liquidationem. *Rit. 166. an. 188.* 41.
Quid id posterius conventionem nova ex causa tur-
pi. ibidem mod.
Nullitates.
Nullitates notoriae, & ex actis apparentes, bene ad-
 mittuntur ad impediendum instrumenti liqui-
 dationem executionem. *Rit. 166. n. 221.* 50.
Impediant utique executionem sententia, etiam
 transacta in rem judicatum. *ibid.*
Nullitates notoriae ex eisdem actis deduci possunt,
 alio quoque termino, per Reg. Pragm. praefixo.
Rit. 265. an. 62. ver. Concini; 313.
Nullitates possunt proponi in Regno absque deposito,
 sententia, vel decreto executivo. *Rit. 252. an. 27.*
 256.
Nullitates quoties proponuntur post sententia ex-
 ecutionem, terminus impetrari debet, prout in
 novo libello. *Rit. eod. n. 28 foliud.*
Numeraio.
Numeraio pecuniae est de substantia contractus
 constitutis crucis, nec probatur ex confesso.
ne de receptis. Rit. 167. n. 14. vers. Amplius. 34.
Quid si redditus essent ad venditionem soluti per
plures annos. ibid.
O.
Obligare, Obligatio, & Obligatus.
Obligare se si nequeat principalis, nec fidejuf-
 sori loci erit. *Rit. 200. n. 3.* 119.
Obligatio de se presentando unico contestu facien-
 do est, & principalis, ac fidejussoris: nec alter
 sine alterius praesentia obligari potest, tum in
 Civia Ecclesiastica, tum secularium Regni. *Rit.*
endem. n. 6. & 8. 119.
Quid dicendum in aliis fidejussoribus. d. n. 6.
Obligatus, capta per Notarium vassallum ad fa-
 vorem Baronis, num subsistat. *Rit. 166. n. 32.*
vers. Si extendatur. 12.
Obligatus si sine plures principaliter, sed universa
 pecunia ad manum unius pervenerit, illo consi-
 deratur principaliter obligatus, ceteri vero, ut fi-
 dejussori. *Rit. 200. n. 5.* 119.
Occisor.
Occisor alterius damnum non valet ad interesse,
 & damna, quae lucrari potius occisus, si de do-
 lito consenserit per Judicis inquisitionem, & non
 per partis confessionem. *Rit. 192. n. 4.* 108.
Occupans.
Occupans, ac praeventis conditio potentior, &
 validior est de duobus, aequali jure habentibus.
Rit. 189. n. 7. 102.
Octavianus, & Octavius.
Dum Octavianus Cyprianus, Marchio Albigani lau-
datur. Rit. 244. n. 1. vers. Scripsi. 222.
Ton. II.
- Dom. O. Juvius Mastrojudice Marchio Sancti Manth*
laudatur. Rit. 232. n. 22. 166.
Oeconomus.
Oeconomus Ecclesiasticus, qui instrumenta cum de-
 bitibus non fuerint stipulati de facie ad fa-
 ciam, possumt ut illa incusare contra debitorum
 praedictor. *Rit. 166. n. 109.* 26.
Quid si Principis accedat dispensatio. ibidem fin.
Offensus.
Offenso dicunt, se velle agere ad instantiam inquisi-
 ti, fieri debet praecipuum, quid infra talem ter-
 minum agat, alio non audietur. *Rit. 202. an.*
10. 124.
Officialis.
Officiales prompti sunt ad resoluendum solutantes.
Rit. 265. n. 196. 336.
Officiales supernumerarii gaudent ut praerogati-
 va, quod adversarii trahunt ad forum suum.
Rit. 232. n. 7. vers. Sed istaec. 178. 179.
Quid si a Smaliter serviant. ibid. in mod.
Officiales, vota propalantes, quae piana plebs de-
 beant. *Rit. 265. n. 181.* 336.
Officiales pro exequenda justitia licitum est capere
 boves, & ahos, domino invito, soluto tamen ei
 logerio. *Rit. 249. n. 17.* 246.
Ordo.
Ordo traditur servandus ab Aduario in recollen-
 do processum. *Rit. 263. n. 4.* 301.
Originale, & Originarius.
Originale cognatur quis producere, vel sufficiat co-
 piam authenticam in casibus, in quibus presen-
 tare tenetur scripturas quascunque. *Rit. 185. n. 1.*
 96.
Debeat ut producere originale cum potestate di-
 mittendi copiam. *ibid. in fin.*
Originalia documenta remanere debent penes acta,
 sed per Ratum M. C. facta collatione restituuntur
 partibus. *Rit. 176. in corp.* 84.
Originalia instrumenta creditor dimittere non co-
 gitur. *Rit. eod. n. 1.* 84.
De quibus originalibus intelligitur illa clausula
(extrahta est praesens copia, &c.) n. 2. foliud.
Originali non exhibito, an, & quando credendum
 sit exemplo. *Vide in verbo, Exemplum.*
Originarius non dicitur illius loci, in quo qui trans-
 ferendo nascitur. *Rit. 232. n. 9. vers. Conferri in*
mod. 179.
Orphanus.
Orphanus inter miserrabiles computatur personae,
 & feri gaudent de Nene. *Rit. 230. n. 30.* 173.
Quoniam proprii dicantur orphanus. n. 31 foliud.
P.
Pactum.
Pacta, quod debitor citatur in Civia Notarii,
 qui conficit instrumentum, num subsistat.
Rit. 166. n. 132. 312.
Pacta, quod fieri repeti possit ab non solutionem an-
 nuorum censuum, seu tertiarum, vel et ali-
 nationem corporis, super quo est constitutus cen-
 sus, valida sunt. *Rit. eod. n. 15.* 9.
An hoc pactum licitum sit in censibus vitalitatis.
num. 16. 9. Et Rit. 247. n. 29. 209.
Pacta solita, & consuetudine in instrumentis, conficit
in hac Civitate Neapolitana, habentur pro appo-
stis. Rit. 166. n. 11. 9.

Nam sit attendenda consuetudo Notarii, qui instrumentum conficit, vel aliorum Notariorum sufficit. d. n. 1. in fin.
Patium executivum ex clausula (cum potestate capiendi, &c.) in instrumento apposta, resultat etiam contra tertium, & singularem successorem rit. 200. n. 10. in med. 8.
Patium executivum spatio praestribitur triginta annorum. rit. 167. n. 7. 52.
Patium, quod non possit probari solutio, nisi per testes, nūm valet. Rit. 175. n. 6. 82.
Patium rescissorium si fuerit in instrumento omis- sum, habeatur ut pre apposto. Rit. 166. num. 12. 9.
Patium, vel statutum carcerandi debitorem, Jure communi heredem non comprehendit. Rit. cod. n. 202. vers. Quia, & Jure. 40.
Patium, ut venditor non teneatur nudum de evi- sione, sed nequi ad pretii restitutionem, non sufficit. rit. cod. n. 78. 20.
An hoc patium operetur tantum interesse remis- sionem. n. 79. fol. eod.
Quid in contrahenti, de quorum natura non tenet evicere, prodes sunt omnes contrahens lucra- tioni. n. 80. fol. eod.
Patentes.
Parentum nomini comprehendantur ut Callat era- let. rit. 220. n. 23. cum seq. 150.
Quid de jure communi. d. n. 23. vers. Etenim de jure.
Quid de jure feudorum. ibid. vers. Sic etiam. Et n. 24. vers. & n. 5. dicit. 151.
Quid ex communi usu loquendi. ibid. vers. Et n. 4. dicit.
Quid denique de jure Longobardorum. n. 25. fol. eod.
Parochus.
Parochus ruralis, qui singulis quibusque hebdoma- dis urbem venit, causa visitandi parentes, re- lictio Cappellani pro casibus urgentibus, non pec- cat mortaliter, nec fructus restitutione compelli- tur. rit. 132. n. 9. 179.
Valens ut Parochi testamentum, si extra suam re- sidentiam mori contigerit, Fide in verbo testan- di facultas.
Partes.
Parte desistente, procedat ut Curia loco partis ex officio cum procuratore fiscali. rit. 203. n. 1. in fin. 124.
Quos solvat pars, si desistat ante vel post contesta- tionem litis. rit. cod. in corp. 124. & d. n. 1.
Partes, seu procuratores eorum in causa civili, vel criminali, si voluerint ad alteriora proce- dere, & fuerint forsitan in concordia, petere de- bent à Curia licentiam desistendi, saluto Curia Jura conservet. rit. 202. in corp. 122.
Quos solvant partes, à Judicio desistentes. ibid. in med.
An ista sint in observantia. n. 9. 124.
Pater.
Pater, & filius simul in eodem Tribunali nūm ju- dicare possint. Rit. 265. num. 102. vers. Et an pater. 320.
Pater spiritualis plus est diligendus, quam pater carnalis, & aequali modo puniatur occidens pa- trem spiritualem, quam carnalem. Rit. eodem

met. 137.
Pater declarato suspecto, possit ut intervenire plene in eadem causa. Rit. cod. n. 102. 320.
Patronus.
Patronus laicus habet quatuordecim tempus ad pre- sentandum, Ecclesiasticus vero habet semestra. Rit. 251. n. 14. 251.
Paulus.
III. Paulus Amilins Philomardus Episcopus Anal- phitanus, de Nancius Apostolicus in hoc Regno, & Authoris Amiculus memoratur. Rit. 232. n. 21. vers. Pauli Amilii. 181.
Dom. Paulus Jannattasius Rec. Conf. memoratur. Rit. 265. n. 155. vers. His tamen. 328.
Dom. D. Paulus Iapi, filius Dom. Conf. & Praesid. R. C. Hyntentii Iapi, & Authoris cognatus laudatur. Rit. 166. n. 35. in med. 22.
Dom. Paulus Starbennus R. Conf. laudatur. Rit. 237. n. 35. in fin. 220.
Pauper, & Pauperes.
Pauperibus, & impibus fore competis elatio. Rit. 233. n. 9. 182.
Etiā si propria culpa in pauperem lapsi sint ibid.
Pauperes sit ut iustum impedimentum, ut propte- reo deatur resistit adversus lapsum fatalem. Rit. 260. n. 42. 286.
Peculium.
Peculii materia explicatur remissio, & quomodo patri, vel matri, aut filio quatur. tūm quod dominiū, & proprietatem, tūm quod usumfructum, & commoditatem. R. 2201. n. 17. 122.
Peculium castrense, vel quod quid sit. Rit. cod. n. 14. 121.
An dicatur quasi castrense, acquisitum per Procu- ratorem in iudicio. n. 15. 122.
An ut in illis acquiratur Gemitore ususfructus. nu. 16. fol. eod.
Pecunia.
Pecuniae publicae subtrahens, & ad proprios usus convertens, qua pana puniatur. Rit. 243. n. 8. vers. Et de subtrahentibus. 218.
Pecunia quantitas, data pro Monacho interfecto, acquiratur ut Monasterio, vel patri interfecti. 195. n. 5. 112.
Peremptorium.
Peremptorium apponi in prima citatione Jure vete- ri prohibetur, sed Jure Regni conceditur. Rit. 183. n. 3. 95.
Quos citationibus decernitur Jure communi, & quot in Regno. d. n. 3.
Perhorrescentia.
Perhorrescentia juramentum quando, & per quot sit praestandum, & nūm praestari possit per Pro- curatorem. Rit. 230. n. 5. 169.
Admittatur ut probatio in contrarium adversus hoc juramentum. n. 9. fol. eod.
Perjurium.
Perjurium alim, nepoti gravissimum crimen, gra- vissime vindicari consuevit. Rit. 171. num. 4. 74.
Quomodo vindicatum fuit apud Aegyptios, Indos, & Arabi.
Quantum sit pana perjurii in instrumenti liquida- tio.

tione. Vide in verbo *Pana*.

Persona.

Persona Ecclesiastica. Vide in verbo, *Ecclesiastica persona*.

Persona privilegiata usque ad conclusionem presentare possunt instrumenta, aliasque scripturas. rit. 239. in corp. 213. & n. 3. 214.

Pestis.

Pestis, qua de anno 1655. hanc Urbem Neapolis penitus devastavit, satis deploratur, & alia narrantur. rit. 172. num. 6. 75. & num. 9. ver. *Horrendum*. 76.

Quartus S. Franciscus Xaverius ab hac Civitate fuerit electus in Patrum, ejusque filium summis honoribus, ac pompa celebratum, & ubi. n. 77. 76. & d. 3. n. 9.

Quot homines in Clade interierint. d. n. 7.

Memoratur votum factum per Deputatos Sanitatis publicae nominis Urbis Sanctissima Immacolata Conceptionis Beatae Virginis Mariae num. 8. foliis.

Petitio.

Petitio, facta ab uno Regum credendi, alit quogque prodest, quoad prescriptionem interruptendam. rit. 207. n. 15. 135.

Petitio facta in Judicio contra omnes, sententia tamen exequitur pro virilibus portionibus. rit. eod. n. 17. 136.

Quid si creditor usus sit clausula insolitum ibid.

Petrus.

Dom. Petrus Antonius Petrus, Auctoris, Gentilis, qui fuit Praefes in Senatu Placentia, memoratur. rit. 227. n. 4. 159.

Dom. Petrus Caravita laudatur. rit. eod. n. 12. ver. *Calamum*. 161.

Ill. Petrus Franciscus Philonardus Episcopus Anagninus, ac Auctoris Avunculus memoratur. Et quando ultimam suam clausit diem. Rit. 232. n. 22. 161.

Philippus.

Eminentiss. Philippus Cardinalis Philonardus, Avunculus Avunculus memoratur. Rit. 232. n. 18. 180.

Dom. Philippus Paschalis Regius Consil. laudatur. rit. 191. n. 7. 106.

Pana.

Pana liquidationis instrumenti olim erat obtruncationis manus, qua sequuta tandem debitor detinebatur in vinculis, quamvis creditum non satisfaceret. rit. 171. num. 1. & in fin. 71.

Neutruius tamen hodie servatur. n. 2. foliis.

Pana perjurii non patitur principalis, sed variis, si perjurii sit. Rit. 182. n. 3. ver. *Pana*. 95.

Pana precum omnes, provenientes ex incensationibus instrumentorum, ac obligationum ponit a M.C.P. remissa testatur per generalis obligationem. rit. 243. n. 10. 218.

Pana perjurii in liquidatione instrumenti satisfacta solutione unius carcerum pro quolibet dato, & hoc de generali consuetudine omnium Curiarum. rit. 171. n. 3. 71.

Possessor, & Possessorium.

Possessor in vita valeat si declarari facere, ad quem spectat ejus successio. rit. 190. n. 8. 105.

Tom. 42

Possessor timentis de indicata maleficia, quibus modis, & quibus de suis juribus experiri valeat. Rit. eod. n. 13. 105.

Possessoris in Judicio si sit dictum, quid maneat in bonorum possessione, temerarius videri cautionem praestare de restituendo in casu retrahendi sententia. Rit. 252. num. 12. 255. & num. 13. 15. & 16. 255.

Potestas.

Potestas conferendi beneficia in aliqua Ecclesia velut expirat morae concedentis. Rit. 189. num. 4. 102.

Quid in mandato de providendo. num. 5. fol. eod.

Pragmatica.

Pragmatica 8. de liquidat. instr. non fuit juris novi inducitur, sed illius sanctio in Ritibus M. C. P. est comprehensa. rit. 166. num. 222. 50.

Pragm. 11. sub tit. de suspicione official. statens duplicatum depositum pro pena preparentium recusatorem libellis magistratum, cum illi a principali subjunguntur, locum non habent, quando ipse principalis est sumus Advocatus. Rit. 265. n. 22. 309.

Praeambulum.

Praeambuli decreta transactur solam in M.C.P. non autem in S. C. vel Regia Camera. Rit. 181. n. 10. ver. *Hinc decreta*. Et n. 12. 92.

Extra hanc Civitatem, per quas Curias interponantur. d. n. 12.

Si fuerit appellatum a decreto praebuli, non committitur causa in Sac. Consilio, sed per ipsum M. C. in eodem Tribunali relatio fiet. num. 11. fol. eod.

Quia parvis existens contradictione, ac negotium requirit aliterem indaginem. ibid. ver. *Sed passim*.

Praebuli decretum, & causatio Inventarii bonorum hereditarium possunt fieri coram Judice Ecclesiastico, quoscumque testator, vel heres est Clericus. Rit. eod. num. 13. fol. eod.

Praebuli decretum interponitur etiam ad instantiam heredis ex testamento, sed non vigore codicillorum. rit. eod. n. 15. 92.

Interponatur ad instantiam heredum particularium. d. n. 15. in fin.

Non possit interponi ex voluntate testatoris, probata per testes. n. 16. foliis.

Praebuli decretum vigore testamenti interponitur, ipso exhibito testamento, non cancellato, nec abreviato. rit. eod. num. 18. 93.

Non interponitur decretum hoc, si adversus testamentum opponatur evidens, vel saltem nullum dubia exceptio, sed per iudicium ordinarium. d. n. 18. in fin.

Adducitur servatum in Audiencia Aquilana. n. 19. fol. eod.

Praebuli decretum quomodo modo interponi solet at ab intestato ad instantiam filiorum, aliorumque descenduntum. Rit. eod. n. 9. 91.

Et quomodo ad instantiam fratris in linea collateralis.

C c c a

vali, utrum requiratur citatio. d. nn. 9. vers. in fine. 91.
Praambuli ex decreto nūm inferatur aliquod praedictum in possessio, vel petitorio. etiam circa contenta in praambulo. Rit. eodem. nn. 10. 92.
An inducat lites pendentes. di. nn. 10. in med.
Praambulum datur heredi, & non fideicommissario. Rit. eod. nn. 3. 91.
Quid in bonis antiquis vigore Consuetudinis Neapolitanae. nn. 3. in fin. 91.
Praambulum expediti valetuti in beneficium substituti. Rit. eod. nn. 16. in fin. 92.
Praambulum per quod declaratur quis heres ab intestato, vel ex testamento iure iuniorum communi. Rit. eod. nn. 4. 91.
Quart dicitur Praambulum. nn. 5. fol. eod.
Qua forma offeratur petitio ad obtinendum decretum praemissi. nn. 8. fol. eod.
Qualiter fiat praambulum succedentis iuridictionis. d. nn. 8.
Praambulum petens, ac hereditatem ex testamento non solum, vel invalido succumbat, nūm variare possit, & petere ab intestato, etiam in secunda instantia. Rit. eod. nn. 17. 93.

Præceptum.

Præceptum, scilicet debitoris confessio habeat vim distinctivam, vel interdictivam, & possit impediri per appellationem. Rit. 256. nn. 19. 262.

Præfatus Prætorio.

Præfatus Prætorio sententiam præferre potest ex causa, non deducit. Rit. 255. nn. 7. in fin. 260.

Præscriptio.

Præscriptio omnis prohibetur in feudis, præter centenariam. Rit. 167. nn. 34. ver. Et Gravet. in fin. 60.

Præscriptio una nūm sufficiat adversus creditum consensuale in Iudicio ordinario ita ut etiam futurum consensum actio perimatur, vel tot requirantur præscriptiones, quot sunt anni. Rit. eod. nn. 6. 52.

Præses.

Præses Sacri Consilii si remouetur sanguinem suspensus a iudicio poterit adhuc causas distinguere, & manere, quod verbum fiat in Sac. Conf. Rit. 265. nn. 93. 318.

Præstium.

Præstium rei quibus modis deficiat. Rit. 237. n. 26. 209.

Præveniēdo, Præveniēns, & Præveniēns.

Præveniēdo nullus creditorem suum convenire potest nisi satisfactio præstata de solvendo debiti casu quo solutus legitime probata non fuerit, & penam quoque nunciatum anni decem, quā prævenerit incurrit ipso iure. Rit. 168.

nn. 11. 66.
Præveniēns dicitur Ader, vel Rens. Rit. 190. nn. 7. 104.
Præveniēns in citatione realitatis, & quando præstatur præveniēns in citatione verbali inter duo tribunalia, scilicet iudicet. Rit. 189. nn. 3. ver. Inter duo 102. & nn. 10. 102.
Præveniēns venire debet personaliter, cum sit publicatio in causa præveniēntis. Rit. 168. nn. 12. 67.
Debeat uti a creditore peti hac præsentatio. ibid. in fin. 67.
Præveniēns ita dicitur, qui litem contestatus est. R. 189. nn. 7. in fin. 102.
Possit in verbo, Occupantis.

Præventio, Præventor, & Præventus.

Præventio citationis, eadem die facta, qua debitor suis citatus super tenore instrumenti, alium non juvat quomvis conflet, quod instrumenti productio fuerit subsequens citationem, a Reo obtentam. Rit. 186. nn. 2. 97.

Præventio completatur ut in statuto, prohibente aliquid contra instrumentum opponi. Rit. 168. nn. 1. 64.

An suspendat præventio inconstitutionem obligationis penes a Reo. nn. 3. fol. 65.

Præventio, facta tempore quo venit, & cessit dies solutionis, non operatur suspensionem executionis. Rit. eod. nn. 8. vers. Hinc mult. 66.

Notantur Præventio. qui in expeditione provisionum Curiae inferioribus ad instantiam debitoris adductus censuram (scilicet præventionem facta, ad instrumenti liquidationem non procedant) ibidem.

Suspenditur executio, si debitor cautionem dederit de solvendo debitum. & penam. nn. 9. fol. eod.

An sit præstare fidei iussu non modo, quando præventio tendit ad debiti satisfactionem, sed etiam quotiescunque alia additur causa, ob quam debitor prætenderet, non esse obnoxium ad solvendum. nn. 10. fol. eod.

Præventio in qua Curia fieri debeat. Rit. 190. in corp. 103. Et nn. 1. 103.

Quid si creditor sit Clericus. ibidem in corp. in fin. & nn. 2. fol. eod.

Præventio si fiat per debitorem adversus creditorem, petendo, quid restituatur instrumentum debiti, quod est penitus eum prærupto, & cessat & in citatione præventionis mentionem faciat de debiti satisfactione, brevis terminus ipse debitori datur ad probandum satisfactionem. Rit. 189. in corp. 101.

Pendente præventionis prædicta, volentis liquidari instrumentum. ibid.

Præventionem ut inducat citatio, debet esse legitima, & inquisito notificata. rit. eod. n. 8. 102.

Præventionis exceptio instrumenti suspendit liquidationem, & quousque. Rit. eod. n. 13. 103.

Quid si appellatum fuerit a sententia præventionis. ibid.

Præventor citari nūm possit super tenore instrumenti præstare cautionem, & adimpletis adimplere.

plendit. rit. 168. n. 13. 67.
Si praeceptor comparat, nãm debet reputari
contumax, & contra eum exequi, praeventione
non obstante. d. na. 13. vers. Quid si praeceptor.
Et ver. Contrarius. 67.
Ubi adducitur observantia M.C.F.
Præceptor si quis fuerit ab Adversario per citatio-
nem ad cessandum instrumentum, illud amplius
liquidare non poterit. rit. 168. n. 1. 64.
An, & quando sufficiat citatio. n. 2. fol. eodem.
Nãm hujusmodi praeventioni obstat renunciatio.
num. 4. 65.

Princeps.

Princeps bona, fideicommissio subiecta, nequis sibi
ascribere quacunq; constitutione. rit. 249. n. 13.
245.
Tenentur solvere subdito pretium rei, quam ab-
soluti. Et quodnam solvere obstringatur. n. 15.
rit. 246. Et ver. Et quod. 246.
An tenentur solvere de presenti pecunia. nu. 16.
fol. eod.
Princeps contra fscum semper judicat, nãm fscali-
bus lucris inhians, maximam Reip. inferat ca-
lamitatem. rit. 261. num. 12. ver. Et Princeps.
291.

Princeps quantum in causa propria tam civilium
criminali, possit esse Index, honestus tamen, &
consultus faceret, alteri eam delegando. rit.
265. n. 111. 321.

Privilegiatus, & Privilegium.

Privilegiatus, concurrent cum non privilegiato,
ratione connexitatis causa terminari debet à Ju-
dice privilegiati, modo sit individua. Rit. 230.
n. 16. in mod. 170.
Valent privilegiatus hinc renunciare beneficio
in judicium non privilegiati. num. 19. cir.
fin. 170.
Privilegiatus nullus privilegium ad Curiam tra-
hit, nisi sit Curialis. rit. 228. in corp. 163. &
n. 2. cum sequenti.
Trahens non privilegium, jurat, quod perber-
rescit, excepto Curiali, qui non jurat. ibid. in
corp.
Trahenti ad Curiam Jure cesso, & ex qua causa.
ibid. in cor.

Quid in Curiali, an trahat ex Jure cesso ibid. in
corp.

Quidam in Neapolitanis, trahenti alios privile-
giatos. n. 4. 163.

Privilegium concordandi non sunt, sed potius dilato-
re. rit. 232. n. 20. 180.

Privilegium conquisitum, si privilegiatus cum
aliis similiter privilegiato concurrat. Rit. 231.
n. 1. 174.

Quid in privilegio electionis sibi. n. 2. fol. eod. &
n. 5. & 9. 175.

Quid in Senatu Catholonia. n. 6. fol. eod.
Quid si natus privilegio esset natus naturalis, al-
ter vero accidentalis. n. 7. f. l. eod.

Vel alius alia causa rationabili juretur, & sic
duplici vinculo. n. 3. fol. eod.

Privilegi ubi duo sunt, nãm affirmativum, ne-
gativum alterum, quodnam sit preferendum.
rit. 167. n. 34. vers. Et Graver. 60. 61.

Privilegium electionis sibi, miserabilibus personis

impartito, renunc. iam non possit in ipsarummet
prajudicium. Et an hoc privilegium trahas vi-
gentis de Jure Divinorum. 231. n. 11. 175.
An hoc privilegium sit reale, vel personale. n. 12.
fol. 176.

Privilegium l. unie. Cod. quand. impen. inter pupill.
&c. an possit nri debitor, volens concursum fa-
cere suorum creditorem. rit. 230. n. 33. 174.
Nãm hoc privilegium denegatur in Judicio dilato-
tionis quinquennalis. ibid.

Privilegium electionis sibi, Clericis concessum ra-
tione Ecclesie, nãm sit potentius illo, viduis,
pupillis, &c. concessio. rit. 231. n. 10. 175.

Privilegium habens naturale, possit illo nri con-
tra habentem privilegium accidentale. rit. cod.
n. 7. 175.

Probare, & Probatio.

Probare vultis aliquid scripturis, & testibus id
efficiat pot. rit. 175. n. 1. 82.

Probatio, facta in continenti, aliam impedit, qui
alioquin ultra progredetur. rit. 166. num. 177.
39.

Probatio instantanea, & prompta per quamnam fiat.
rit. eod. n. 168. 38.

An, quando fiat per apocam mercatoris. ibid. in
fin. & n. 169. 38.

Probatio per publicum instrumentum, sibi aliam
scripturam antecum, dicitur esse in prom-
ptu, & in continenti. rit. 174. n. 1. 81.

Quid per apocam, trino teste notatam. ibid. in fin.
Quid si manu creatoris tantum sit signata. n. 2.
fol. eod.

Probatio per testes primum locum obtinet inter
alias probationes. rit. 175. n. 2. in fin. 82.

Probationes, recepta in Judicio informatorio, nihil
omnino in alio probant, etiam inter easdem per-
sonas. rit. 241. n. 4. 216.

Processus.

Processum, sed alia transportandi in causa appel-
lationis ad Judicem superiorem, cuiusnam sit
onus; maxime de Jure Trid. rit. 263. num. 3.
300.

Processus apertura. Vide in verbo, Apertiva pro-
cessus.

PROCURATOR.

Procurator ad proponendum suspensiones Judicum
hoad admittitur nisi cum speciali mandato. rit.
265. n. 23. 310.

Nãm admittatur procurator ad comprehend-
pre Reo usq; ad primum summum. Vide in ver-
bo, Exensator.

Procurator admittitur minimè in criminalibus. rit.
197. n. 3. 116.

Procurator, appellare si non curaverit, regulari-
ter domino non nocet: Quid tamen si expressè re-
nunciaverit appellations. rit. 260. n. 56. vers.
Quod verò. 288.

Procurator appellare si omiserit, an liceat princi-
pali appellare, & à quo tempore. Et quando
alio competat contra procuratorem dolum, seu
negligentem. rit. eod. n. 57. 288.

Licetiam procuratori renunciare testimonium nunti-
ationi. n. 58. fol. eod.

Procurator, constitutus à persona privilegiata ad
comparendum in Tribunali, & ad forum eli-
gen-

gendum ejus nomine, nulla facta in notione de
juramento perhorrentia, quid scilicet jurare
valeat, adhuc jurare valebit modo predicto. rit.
230. n. 6. 169.

Procurator, cui promissa fuit solutio, presentare
nunc valebit contra debitum instrumentum.
rit. 166. n. 127. 29.

Aliebus solutioni, censetur correns credendi
insolidam, n. 128. fol. eod.

An ius hereditatis possit resti solui, num. 129.
30.

Procurator debitoris, etiam in contumaciam con-
demnatus, admittit seui ad nullitates proponen-
das. rit. 206. n. 16. vers. Sed pro tunc. 132.

Procurator, negligens si fuit ad comprehendendum, vel
appellandum, reclamandumque infra decem dies,
nunc principio le admittitur, nisi competat res-
titutio. rit. eod. n. 15. 131.

Procurator quamvis ad certam causam, & simpli-
ter sit constitutus, bene tamen appellare po-
test. rit. 260. n. 61. 268.

Possit nihilominus substinere ad appellandum, si
mandato curat ad substituendum. num. 62. fol.
eod.

Possint prosequi appellationem talis procurator, n. 63.
fol. eod.

De procuratore, constituto tantum ad Iudicium
declinandum remissio. Et nunc procedi possit
cum procuratore ad exagendum. n. 66. 268.

Prodigus.

Prodigus, post litem suam interdictionem admi-
ni. atque ad decimationem, vel aliud ma-
gisimum assumptus, censetur restitutus ad-
ministratorem predicta, & revocata interdictione.
rit. 106. n. 92. 24.

Quisnam sit prodigus. n. 93. fol. eod.

Prodigum pecunia quibus comparatur. d. n. 95.
Promittens.

Promittens de rata, nisi adimpleat, vinculis man-
cipatur. rit. 106. n. 53. in med. 21.

Promissio de fideiussione habet tamen pro fideiussione.
rit. 211. n. 8. 139.

Prorex.

Prorex assensum minime prestare valet super sen-
tentiarum dispositione, facta ab exteris, sed hoc
Sua Majestati est reservatum. rit. 244. n. 26.
225.

Prorex recusari nunc valet, ut suspensus. rit. 265.
n. 90. 316.

Prosper.

Dons. Prosper Carvita laudatur. r. 166. n. 3. 7.

Plurimum huic viro debet, & M. C. V. & totum
Regnum, & quatuor. ibid. circa med. 7.

Dons. Prosper Serra, Baro Poggi Girardi, Avus
Autoris, laudatur, ac defenditur ab adductis
contra ipsum per D. m. D. Franciscum Merli-
num, & sigillatim illis occurritur. rit. 167. n.
19. 55. & n. 20. vers. Sed pace. 56.

Qui tandem laudantur recensentur. ibid.

Quatuor juris operas composuit, & quo in loco. n.
24. 56.

Papillus.

Papilli variandi, & declinandi forum frangitur
privilegium. rit. 230. n. 27. 172.

Extendatur atque hoc privilegium ad papillum

divitem. ibid. ver. Ego amplius. 172.

Quis nam dicatur vari papillum. ibid. vers. Sed pa-
pillus. 173.

Denegatur hoc privilegium impuberi sub patris
potestate existentis. n. 28. in fin. 173.

Quid si pater orbatus sit. Avus vero habet. n. 29.
cum seq. fol. eod.

Papillo nunc competat variatio in causa syndica-
tus. rit. 234. n. 18. 196.

Papillo post litem contestatam, & processum con-
stitutum, succedenti defuncto litiganti, mini-
mus competis restitutio in integrum, seu pri-
mum, & secundum beneficium. rit. eod. n. 19.
fol. eod.

Papillus adversus lapsum fatalium nunc restitua-
tur. rit. 260. n. 40. 266.

Papillus, vel vidua, citatus, vel citata de man-
dato Curia ex officio, vel contra suum patrem, vo-
lens declinare forum ipsius Curia omnino audi-
tur. rit. 234. in cor. 187. & n. 8. cum seq. & n.
12. ver. Aique ibid. 189. & n. 13. 189.

Quid iure communi attento n. 1. 188.

Vari explicatur intelligitur huius rit. num. 15.
189.

Si papillus conveniri debeat ex contractu paterno,
nunc solum molestari possit in foro paterno, & non
in alio. d. n. 15. vers. Aique ad alterum. 190.

Papillus, vel vidua, si alium papillum, vel vidua
trahat ad ipsum Curiam cruciatur, vel crimi-
naliter, velique declinare forum, Aliter se-
quenter forum Rei. rit. 231. in cor. 174.

An papillus viduum trahere possit ad forum su-
um. n. 7. 175.

Quotennium.

Quotennium in minoribus, ad petendum in
integrum restitutionem, a quo die incipit?
Et quid in maioribus. rit. 260. n. 47. 287.

Sine computandum illud tempus, quo discepta-
tum fuit de nullitate sententia. num. 48. fol.
eod.

An currat hoc quotennium pro tempore, quo
leso est in suspensio, & certitudinariis non con-
tingit. n. 52. 287.

Quis.

Qua per contractum, vel ultimam voluntatem ne-
queant transferri in extraneum, neque per deli-
ctum transferri possunt in Fiscum. r. 220. n. 31.
vers. Ea enim. 153.

Qua sunt de substantia alius, eodem tempore in-
tervenire debent. rit. 167. n. 12. cir. fin. 54.

R.

Rathabitio.

Rathabitioem promittens contractus, cele-
bratus a minore, cum scilicet erit legitime
atatis, non constituitur in mora, adveniente
illa, sine interpellatione. rit. 173. num. 7. in fin.
78.

Ravellum.

Ravelli Civitas laudatur, & an fuerit Romano-
rum Colonia, & quando fuerit extralla. rit. 181.
n. 1. 91.

Reassumptio.

Reassumptio instrumenti ut valida sit, octo con-
cur.

currente debent, & qua. rit. 166. num. 33. cum
seq. 12.

Rebellium.

Rebellium ad hereditatem, & successiones futuras
minimi admittitur. rit. 249. num. 11. vers. Ad
hereditatem. 245.

Reclamare, & reclamatio.

Reclamare potest vicius infra biennium à sententia
Sacri Consilii. rit. 251. n. 18. 252.

Si vicius non reclamaverit, valet ut videri po-
tetur, ut causa reclamationis committatur ad
fieri consequendi confirmationem sententia,
ibidem.

Reclamatio per partem gravatam, quomodo, &
intra quot dies fieri debet rit. 250. in corp.
248.

Admittitur tantum in Sacro Consilio reclamatio,
& non appellatio, quomodo tanquam arbitri
judicasset. num. 4. & 5. 248. & rit. 252. num.
1. & 2. 253.

Etiā si incidentur de causa cognoveris d. n. 5.
Semel inserpi potest: & bi respectu utriusq;
partis 249. ibid. n. 6. fol. eod.

In Regia quoque Camera ad eandem reclamatione
recurritur, n. 7. fol. eod.

Reclametur nō à sententia, lata per Supremum Ju-
dices, uti delegatos, n. 9. 249.

Non permittitur reclamatio ceteris Curis, &
Officialibus. n. 10. fol. eod.

Reclamatio quomodo non suspendit sententia ex-
equationem quoad causam principalem, optimi
tamen illam retinet quoad expansas, ad quas
vicius fuit condemnatus. rit. 252. n. 29. 256.

Quid respectu fructuum, interesse, ac aliarum
accessionum. n. 30. fol. eod.

Reclamatio satis ab appellatione differt. rit. 259.
n. 40. 278.

Reclamationis in causa procedi non potest, nisi fa-
cta reali exequatione rei principalis, contenta
in Sententia: nec Praeses Sacri Consilii, concedere
potest reclamationem, nisi exequuto Decreto Sac.
Consilii. rit. 252. n. 17. 255.

An Sententia exequuta, quoad solutionem ter-
tiarum decursarum, adhuc sine exequatione
demandanda pro tertiis futuris n. 18. fol. eod.

Quid si termino, dato ad non posita ponendum, &
non probata probandum, captum fueris evanui-
uri. n. 20. 255.

Quid si minor vicius per restitutionem in integrū
poteris prius exequi. n. 21. fol. eod.

Quid si possessio rei exequenda esset penes vici-
osum, non committi possit Causa reclamationis.
n. 22. fol. eod.

Adducitur Decr. M.C.F. n. 23. fol. 256.

Et Sacri quoque Consilii. n. 24. fol. eod.

Reconventio.

Reconventio impediens inferens liquidatione.
rit. 166. n. 180. 40.

Rekursus.

Rekursus ad Superiores, an, & quando datur Fi-
sco, vid. in vers. Fisco recursus.

In quo differat à supplicatione reclamatione, &
querela. rit. 253. n. 12. 269.

An sit non cognita antiquitus utriusque Jure. n. 13.
fol. eod.

Recusari, & recusatio.

Recusari an, & quando possint Judices suspecti. v.
in verb. Judices.

Recusari ut suspecti, quomodo possint. rit. 265. n. n.
83. cum quatuor seq. 317.

Recusatio generalis, nempi totius Civitatis, vel
Tribunalis, minimi est admittenda. rit. eod. n.
89. vers. Recusationem. 318.

Recusatio Judicum dirigi nequit ad lites futuras.
rit. eod. n. 28.

Adducitur dec. Sacri Consilii. ver. Hinc.

Recusatio Judicum, vid. in verb. Suspicio.

Recusationes frivola reici possunt ab eodem Judi-
ce, et si non obstantibus procedere ad ulterirra.
rit. eod. n. 49. vers. Quia. 313.

Quanam sunt frivola recusationes. num. 50. fol.
eod.

An, & quando sit propinqua in principio Causa
recusatio. n. 52. cum seq. fol. eod.

Recusationi Judicis videatur ut renunciare, qui
coram eo comparuit, etiam cum protestatione. rit.
265. n. 81. 316.

Recusationis exceptio Judicis suspecti, nisi defunctio-
nis iurata, necessaria est. rit. 265. n. 6. 308.

Recusationis in specie proponenda, circumspici per
agendum est. rit. eod. n. 184. 317.

Redditus.

Redditus in solutione, seu luitione attendendus
num sit valor moneta, juxta tempus constituti-
onis, seu venditionis censuum, vel veri solutionis.
rit. 166. n. 18. 9.

An attendi debeat valor pecuniae loci contractus,
an verò loci solutionis. ibidem med.

Retutatio.

Refutatio fendi contemplatione matrimonii facta
est pars ipsius matrimonii, ac contractus dote-
lis, etque de ea judicatur idem, ac de dote pra-
dicta. rit. 167. n. 31. 58.

Nam clausula emulatio hujus contractus: appo-
sita in Pragmatica, sit tantummodi respectu
Pisci, & non contrahentium. n. 34. ver. Clau-
sulam. 62.

Refutatio fendi, contemplatione matrimonii fa-
cta, sed non registrata intra 15. dies, nec postea,
super illa tamen imperato assensu, qui fuit
registratus in quintenariis Regia Camera
revocari non possit ex defectu registrationis,
dicti. num. 34. vers. Ultimam similiter in su.
62.

An dicatur adimpleta per acquiescentiam in regi-
stratione assensu. ibid. vers. Quia. 63.

Registratio fendi pura, & simplex, qua fit à por-
te in filium contemplatione matrimonii, regi-
stratione non indiget in quintenariis Regia
Camera rit. eod. n. 17. 55. & n. 33. vers. per-
git 59. & vers. ultimo. 60.

Refutatio, non registrata, valida est respectu par-
tium, nulla verò respectu Fisci. rit. eod. n. 34.
vers. Nec est. 61.

An solemnitas registrationis sit de forma sub-
stantiali refutationis. ibid. vers. Nec solemnitas.
62.

Refutatio vinculo registrationis obnoxia non est:
Nec Creditibus nulliteram hanc opponere licet,
d. n. 34. vers. item tandem 36.

Re-

- Regentes.**
Regentes Regiam Cancellariam recusari nãm pos-
sint, tanquam suspecti sit, 269. n. 94. 318.
- Regia Camera.**
Regia Camera Tribunalis titulo ornatur Supremi, &
Eminentissimi rit. 250. n. 8. 249.
Registratio.
Registratio in quinterniis Regia Camera sum-
maria, requisita in assensibus, & concessionibus
Regis licet fiat post tempus adjectum in statuto,
valida erit, modo modis tempore non sit alter-
ri Juri quaesitum rit. 167. num. 34. vers. Cenci-
nunt in fin. 63.
Non est de forma substantiali solemnitas regi-
strationis, sed tantummodo pro interesse Reg-
is Fiscique requiritur, d. nu. 34. vers. Nec sole-
mnitas, 62.
- Regnum Neapolitanum.**
Regnum Neapolitanum hereditarium dicitur,
Et quart. rit. 220. num. 27. & vers. At huic ob-
jecta. 152.
- Regula, & regularis.**
Regula ubi sunt due, affirmativa una, & nega-
tiva altera, prevalet negativa. rit. 167. n. 34.
vers. Et Graver. 61.
Regulari nec mobilia, vel immobilia, & nec ani-
malia possideri licitum est. rit. 216. num. 10.
144.
- Religiosus.**
Religiosi num teneantur obedire Prelatis, mandan-
tibus, ut Sacramenta ministrant Epidemici morbo
laborantibus, rit. 172. num. 5. 75.
Religiosi occisi, quibus competat Juri accusandi, nãm
Religiosi, vel consanguinei. rit. 195. num. 4.
112.
- Remissio.**
Remissa causa si efflagietur à Barone ab ipsomet
expensa sunt expendenda. rit. 235. num. 31.
196.
Remissio facienda per officium, postea ut fieri de-
beriat, rit. 208. nu. 11. 137.
Remissio bareddam institutorum sufficit ut, non
obstante uxoris querela, in materia gratia, re-
quirantis partis remissionem, rit. 191. nu. 13.
in fin. 107.
Remissio si petatur abolita centumacia, semper
coaducitur, nec jussu respu potest. rit. 205. n.
127.
Remissio Vassalli facienda nãm sit post sententiam
latam à Tribunali Superiore. rit. eod. nu. 11.
128.
Non remittantur ad Barones forindicati per Ma-
gnum Curiam Piceniam sententia mediante. nu.
12. 128.
Remissio Vassalli, inquisiti da receptatione hanni-
tum, & contumacium per Regias Audiantias,
ac per M. C. V. nãm concedenda sit, quomvis ha-
benti Privilegia amplissima. rit. 209. num. 6.
123.
Remissio ut possit, apud alia fieri debet, & coram
Officiale Domicili, & non per instrumentum,
rit. 202. nu. 3. 123.
Quid servetur de more Tribunalis M. Cur. d. nu.
3. in fin. 123.
- Ex qua presumptione conjungatur remissio. nu. 4.**
123.
An fieri possit remissio per Procuratorem. num. 5.
fol. eod.
Admittatur ne adversus remissionem partium exce-
ptio, motus, nu. 6. fol. eod.
Facta nomine absentis tempore legitimum, nãm pos-
sit rata haberi post tempus praescriptum, ad ob-
tinendum generale indultum. n. 7. fol. 124.
Teneatur ne offensus remissionem facere sub pec-
cato. nu. 8. fol. eod.
- Renunciatio.**
Renunciatio Aust. praesente, C. de fidejussor. debet
ut esse specialis, vel satis sit generalis. rit. 217.
nu. 6. 145.
Renunciatio quantitas. Vid. in verb. Alter in pra-
judicium, 145.
- Repulsa.**
Repulsa testium nãm concedenda sit in causa usu-
rarii. rit. 256. n. 6. vers. praterea. 114.
- Requisitoria.**
Requisitoria, qua à creditore fit contra debitorem
nãm debeat subscribi per Judicem rit. 207. n. 7.
134.
- Res judicata.**
Res judicata etiam dicitur, pendente appellatio-
ne rit. 269. nu. 38. vers. res soluitur. 278.
- Rescripto.**
Rescripto contrarium, qua trit ut graduationis
urgentibus Creditoribus, facta quoque censu-
ray contrahitur nãm ex Creditoribus, qui com-
paruit post graduationem, quomvis debitor deinde
se concordasset cum creditoribus ad quorum in-
stantiam fuit demandata graduatio. rit. 207. n.
3. vers. Rescripto. 134.
- Rescriptum.**
Rescriptum Principis, quod scilicet Sententia non
executatur donec cognitum fuerit de meritis
causa, nãm, & quando valeat. rit. 259. num.
27. Et principis. 276.
- Respublica.**
Respublica multis magis, quàm Elementa. & in-
genierum diversitatem exposcat, & concordiam
rit. 193. nu. 1. 109.
- Restitutio.**
Restitutio in integrum, concessa minori adversus
omissum inventarium, prodest etiam coheredi
mayeri. rit. 207. nu. 4. in mod. 133.
Restitutio in integrum ex clausula generali com-
petit principali absentis, vel ignorantis ob con-
tumaciam, sive negligentiam procuratoris in non
compendendo. rit. 206. n. 15. in mod. 131.
Quid in terminis liquidationis instrumenti. ibid.
vers. Et na in propriis.
Restitutionem ad petendum Jure veteri utilis. an-
nus praestitus erat. rit. 260. num. 47. vers. Un-
de. 286.
Quid deinde constitutum fuit per legem Constan-
tini. ibid.
Quid deinde ex Justiniano, ibid. vers. Denique,
& quid, in verb. quadriennium.
Restitutionem in integrum ad obtinendam omnino
attendi debet iniuria prolata sententia. rit.
ead. nu. 56. 288.
Re-

Revocatio.

Revocatio venditionis fendi de consuetudine huius Regni scripturarum requirit coram Notario, & testibus. rit. 262. nu. 40. 300.

Reus.

Reus perseverante in contumacia proceditur contra ipsum ad imprisonmentem in possessionem ex secundo decreto. rit. 180. nu. 4. 90.

Quantum tempus tibi debeat à primo Decreto usque ad secundum. d. n. 4. 90.

Quid in Regno Neapolitano, ibidem cir. finem. 90.

Reus appellations deserta in expensis est condemnandus. rit. 264. nu. 13. 90.

Reus civiliter impetratus valeat contra Alterum criminaliter agere. Et quid contrahat. 193. n. 6. 10.

Reus contumax reputatus in aliquo Tribunali potest de eodem crimine ab eodem accusatore eadem alio accusari. rit. 205. num. 4. in med. 127.

An obstat clausula illa quod nequeat vassallus ab alio quocunque Iudice citari, vel trahi, aut quocunque modo avocari. nu. 5. 127.

Quid dicendum post condemnationem. num. 6. fol. eod. 127.

Reus convictus, & confessus quibus in casibus audiri debeat. rit. 265. nu. 5. cum seq. 273. & nu. 8. cum quatuor seq. 274.

Reus datus ad penam temporariam corporalem, atque ad interesse partis, expleto tempore pene corporalis non redire debeat ad carceres, ibique stare, donec parti satisfeceris. rit. 192. nu. 5. 108.

Reus excommunicatus valeat ne excommunicatus à iudice repellere. rit. 236. nu. 27. 201.

Si excommunicationem contemnat, nec absolvi iussit, non audiendus sit, ibidem vers. Verum. 201.

Reus si sit extra carceres, & tanquam persona privilegiata fieri variationem petat non admittitur, nisi prius constiterit in vinculis. rit. 230. nu. 4. 169.

Reus suspicione Iudicis proponere potest usque ad litem contestationem. rit. 255. num. 54. 312.

Si nova insurgat causa, possint illam proponere, etiam post in causa conclusum nu. 55. cum seq. fol. eod. 312.

Ritus.

Reus centesimus octagesimus primus conditus fuit ab Henrico Accorciace Revelles. rit. 181. nu. 1. 91.

Rustici.

Rustici cum curribus transientes frumento oneratis per viam iuristam, non excusantur à penis contrabandi. rit. 243. num. 16. in fin. 219.

S.

Sacrum Consilium.

Sacrum Consilium est supremum omnium Tribunalium. rit. 265. n. 156. in fin. 329.

Sacrum Consilium pluribus in casibus indubio potest M.C.V. in causis liquidationum Instrumenti. rit. 166. nu. 125. 29.

Vbi adducuntur decisiones eiusdem Senatus. 29.

Sacrum Consilium quolibet die Jovis ad relationem Iudicum M. C. V. cognoscit de eorum gravaminibus, quibus emendatis, causam eidem M. C. remittit. rit. 233. num. 21. 185.

Quare causas non avoces. ibid. vers. Aliam, & vers. At ipse. 186.

Salarium.

Salarium ad quam millierum rationem sit liquidandum pro qualibet die, quamvis ultima consistat in uno milliario, tam pro tempore accessus, & recessus quam pro mora. rit. 243. nu. 14. in med. 219.

Quid pro dietis, in quibus discedere quis nequeat de loco propter aliquod impedimentum, tam à causa, tam à fortuna. num. 15. fol. eod. 219.

Salarium famuli intra triennium est petendum, quo elapso, non admittitur ejus petitio. R. 256. n. 27. in med. 253.

Sanctia.

Sanctia, Regis Vasconia filia, inveni fraudis evasit Ferdinandum ejus virum, Comitem Castellæ, tentum in custodia à Sanctio Rege Legionum. R. 235. num. 16. 194.

Satisfacere.

Satisfacere qui simpliciter obtingitur, satisfactis, si pignora dederit. R. 252. nu. 11. 254.

Satisfacere.

Satisfacere creditoribus, Deo gratus est, quam in Divinum Cultum impulerit. Rit. 166. num. 223. in med. 50.

Scipio.

Dom. Scipio Rovitus Regens laudatur. rit. 167. nu. 19. 55. Et Rit. 248. num. 37. vers. Insuper. 238.

Scriba.

Scriba antiquitus dicebatur Subafruarii. Et nunc ipsi consignari possunt scriptura, de instrumenta ad finem, ut in eis ponatur presentata. Rit. 242. num. 2. 217.

Scriba Sacri Consilii, & M. C. V. solo juramento recusari possunt, ut suspensi. R. 265. num. 89. in fin. 317.

Scriptura.

Scripturarum in presentatione requiruntur pariter citatio. R. 242. n. 1. 217.

An possint presentari Scribes ad finem, ut in eis ponatur presentata. n. 2. fol. eod. 217.

Scripturas privatas, & literas missivas temeretur principalis recognoscere. Rit. 238. num. 13. 213.

Scriptura, ex Archivio extrahenda, ut probet, qua concurrere debeat. rit. eod. nu. 11. fol. eod. 213.

Scriptura in nostris tribunalibus tam publica, quam privata, presentata ab adverso, vel Reo, recipi possunt etiam tempore expeditionis causae usque ad sententia prolationem exclusi. rit. eod. nu. 6. 212.

Quid in Senatu Catholonia. n. 7. fol. eod. 212.

Scriptura p. ff. Curiam relictam produci possunt si sine declarativa illarum Curia sedente editarum. Rit. 167. nu. 13. 54.

Scriptura presentatio possit non fieri die feriata. rit. 242. nu. 4. 217.

Scriptura publica quantum sint. rit. 238. nu. 10. 212.

- Scriptura, qua presentantur adversus instrumentum, ac citationem super ejus tenore, si extra Curiam presentantur, nulla de eis est habenda ratio.* rit. 167. n. 13. 55.
- Quid si alter alias produxerit, scripturas, de quibus nec in citatione, nec in instrumento mentione facta sit, & Rens ad eas recitandas alias extra Curiam producat scripturas.* do3. num. 15.
- Scriptura ubi a parte producuntur post terminum, datum ad probandum, a Curia non recipiuntur, sed tenentur per Actorum Magistrum, & scribuntur in eis presentata, die tali, &c. post terminum, &c.* rit. 239. in corp. 211. Et n. 1. 211. Et rit. 240. in corpore. 215.
- Quid de Jure Regni d. n. 1.*
- Quid de Jure novissimo Regiarum Pragmaticarum an recipi possint post conclusionem, & sub qua forma.* n. 2. 211.
- An in Sac. Consil. & Curis Regni servetur dispositio Juris communis, vel Ratum.* num. 3. fol. 212.
- An instrumenta, qua dicuntur probatio probata, prodici possint post terminum.* dict. rit. 250. n. 5. 248.
- Scripturis exhibitis, competet exhibentis terminus ad illas concomitandum. Et concomitari possunt solum publica, quam privata scriptura.* rit. 238. nu. 8. 212.
- Secretarius.
- Secretarius Regni, potest ut suspensus recusari factum tam in depositis.* rit. 265. n. 37. 317.
- Senator.
- Senator jus dicere prohibetur in causa, in qua de sui Advocati, vel Procuratoris jure tractatur.* Rit. 265. n. 149. 227.
- Senex.
- Senes privilegio gaudent elevari fori.* Rit. 233. num. 4. 182.
- In quo anno dicantur Senes ibidem vers. Senes.*
- In quot partes dividatur senectus.* n. 5. fol. 108.
- Senes privilegio praediti sunt, ut carcerari possint.* Rit. 166. n. 108. 25.
- Senes prudentes presumuntur, ac prudentissimi, & contrarius probari non potest, nisi per quindecim testes.* Rit. 233. n. 6. & 7. 182.
- Senex si moratorium habeat (vulgo solonguardia) a Principe concessum, haberi non habet pro condemnato: Et licet supersedendum sit in exequendo pro debito, & pena, exequi tamen possit in bonis.* Rit. 166. n. 108. in med. 25.
- Quis nam dicatur Senex.* ibidem fin.
- Sententia.
- Sententia assistentia affirmativa exequi haud potest, pendente appellations, si sit conjuncta cum sententia condemnatoria in actione personalis.* rit. 259. n. 31. vers. Unum nota. 277.
- Si fuerit in revocatione revocata hac sententia, num condemnatus ad restituendam rem, teneatur quoque restituere fructus perceptos.* num. 3. fol. eod.
- Nam revocata sententia, debeat interesse pecunia soluta.* n. 33. fol. eod.
- Nam exequi possit pro interesse, vel pro sette principalis tantum.* num. 46. 280.
- Sententia communis.* vid. in verb. Dispositio.
- Sententia condemnatoria pro una causa, ad decem, & pro alia ad octo, exequitur, nec sit concessoria.* rit. 257. n. 19. vers. Hinc. 266.
- Sententia, contra praesentem lata, exequitur post partem.* Rit. 259. n. 6. 273.
- Sententia elapsa triennio in Civilibus, & biennio in Criminalibus, proferri amplius non potest, aliis nulla esset.* rit. 248. n. 3. 232.
- Quid in decreto S. C. n. 4. fol. eod.*
- Nam Judex, qui hanc sententiam proferret, teneatur in iudicatu.* n. 5. 233.
- Possit ne Judex appellations confirmare sententiam, ex hoc capite nullam, si visum fuerat bonum fuisse circa merita causa.* n. 6. cum dub. seq. fol. eod.
- Sententia, excedens summam appellabilem in medico, an sit exequenda.* rit. 257. n. 14. 266.
- Sententia in rem judicatum transacta, manet in casibus exequi non debet.* Rit. 262. num. 12. & seq. 295.
- Sententia, in rem judicatum transacta, retractatur ne per instrumenta noviter reperia.* Rit. 229. n. 2. 214.
- Sententia interlocutoria si servatur eodem die, quo fuerunt inhibita litera inhibitoriales utra eorum praesentum praecessit, ut propter sit revocanda ex capite attentionum.* rit. 262. n. 37. 299. Q.
- Sententia in una causa lata, aliis minimi praedictat.* Rit. 241. n. 5. in fin. 216.
- Quid in causa Status.* n. 7. 216.
- Si lata sit contra particularem, artem aliquam exercentem, praedictat ne mercantibus eandem.* d. n. 7. in fin.
- Sententia lata a pluribus Judicibus, quorum alter erat incompetent, an, & quando firma sit.* Rit. 230. n. 19. in fin. 171.
- Sententia lata contra eum, qui alienius administrationis rationem reddere debet, non exequitur, nisi reddita ratione praedicta.* rit. 259. n. 7. 273.
- Sententia lata contra mortuos, & vivos, nam possit exequi contra vivos.* Rit. 234. n. 24. 191.
- Quid si lata sit eodem die, quo alior, vel res deciderit, vel si post conclusum in causa ultimum elapsis diebus.* n. 25. 191.
- Sententia lata in mortuis, an sit nulla.* Rit. 166. num. 97. circ. med. 42. Et rit. 234. num. 26. 191.
- An possit hac nullitas proponi extra tempus, a Regia Pragmatica praescriptam.* d. n. 97. in med. Valcat ne sententia lata in favorem mortui d. n. 97. in fin.
- Sententia lata in duobus quinquaginta, a Judice, qui solum de 50. cognoscere potest, in quibus 50. subsistere debeat.* Rit. 257. num. 19. ver. Reman. propter eod. 266.
- Nam sit nulla sententia, qua quis est condemnatus ad summam majorem quam debet.* rit. 166. n. 211. vers. Hinc sententiam. 48.
- Quando praedicta locum habent.* num. 212. fol. eod.
- Quid si debiter fuerit in contumaciam condemnatus.* ibid. vers. Si vero.
- Si Judex possit tantum cognoscere usque ad 50. si cognoscat de contum, an valeat sententia in 50. d. n.*

d.n.211.in med.fol.aud.
Sententia M.C.P. infra duas unciās baculi exequi-
 tur absque cautione, licet ab eo appelletur. rit.
 257. n.3. 205.
Quid si distum sit de ejus nullitate. n.22. 266.
Sententia, quæ absque creditore ab impetitis
 per debitorum, ipsum condemnasse censetur ad
 solvendum. rit.255.n.5. & 7. 259. 260.
Sententia, quæ falsis probationibus emanavit, sit
 in irrita eo ipse, quod falsitas putetur. rit.262.
 n.24. 296.
Fuit in escipi de falsitate, antequam implere-
 tur restitutio. Vide in verbo, Exceptio.
Ut rescindatur sententia ex capite falsi instru-
 menti, probari nūm debent, illud fabricasse,
 vel sufficiens presentasse tantum. n.19. vers. Quod
 insuper. 295.
Sit in valida sententia falsis probationibus prola-
 ta, si videri & documenta, & testificata fuisse
 falsa, ignoraverit. n.27. 296.
An sententia, quæ Judex pronunciat appellationem
 desertam esse, sit interlocutoria, vel definitiva.
 n.42. 300.
Sententia, rescissa intinuit instrumentorum, de re-
 centi reperiuntur, retrahari nūm possit beneficio
 restitutionis in integrum. rit. eodem num. 14.
 293.
Sententia Sacri Consilii proprie dicitur rei judica-
 ta, ob exequutionem illi tributam. Rit.259. n.
 41. 278.
Semper habet executionem, tam pro sorte, principa-
 li, quàm pro accessoriis ex juris dispositione,
 de Reg. Pragm. n.36. in fin. 280.
Sententia S.C. produda in casibus, in quibus pro-
 vocations, vel reclamations non obstant pampar-
 tur exequutio, si jura fuerit exequuta, & in
 rem judicatum transacta; Et condemnatus pre-
 ter obtulerit Domino Præpiti, asserens esse exe-
 cutam, sed tamen, esse in rem judicatum
 transactam, nūm valeat rescriptum obtentum.
 rit. eod. n.27. 276.
Sententia S. C. quæ mediante praesentia fuit assen-
 tia ad suum vendendi tantum, exequi potest,
 quoad venditionem reclamations pendente. rit.
 eod. n.22. vers. verum. 275.
Sententia sit necne capax appellationis, ad quem
 spectet cognitio. rit.257. n.21. 266.
Sententia, inscripta in forma ab Actorum Magi-
 stro cum licta lase, &c. publicant dicitur instru-
 mentum, nec poterit Judex declarare, hoc non
 esse factum, vel esse contrā veritatem. rit. 465.
 n.80. 316.
Sententiam allegans fuisse prolatam ob falsos tes-
 tes, & pecunia corruptos nūm deducere quog-
 debet quantitatē propostam de corruptione.
 rit.261. n.23. 295.
An satis sit probare testes corruptos fuisse, quan-
 vis nihil de falsitate cogiterit. ibid. vers. Quin
 296.
Sententia desertas revocandi ex eisdem aliis, soli
 Sacro Consilio Neapolitano competis. rit.260. n.
 32. 284.
Competat ut id quoque Regiis Audienciis. n. 33.
 fol.aud.
Sententia, quæ in judicatum portransierunt, om-
 ni impedimento possibilibus, exequenda sunt. rit.
 Tom. II.

262. n.6. 292.
Sententia Sacri Consilii de ejus inveterato style
 non rescinditur, & queri. R. 251. num. 6.
 254.
Sententia varia fuerunt, velum inter diversa
 Prætoria, sed in eodem quoque Senatu, mutatis
 temporibus. R. 244. n.35. in fin. 227.
 Sepulcrum, & Sepultura.
Sepulcrum familiare matris filius non habebit, nec
 filia sepulcrum patris, sed illud ad proximos de
 agnatione pertinebit. R. 178. num. 10. in fin.
 87.
Sepultura sequestrari, & vendi nūm possit absq-
 Symonia. d. n. 10. 87.
 Sequestrum.
Sequestrum jactidiciem fieri nūm possit ad in-
 stantiam creditoris absq- assensu. R. 220. num.
 19. 150.
 Sertorius.
Dom. Sertorius Pepi, filius Dom. Joannis Antonii
 Pepi laudatur. R. 258. num. 29. 270. & 39.
 271. Si p. ma.
Dom. D. Sestimia Philonardi, mater Authoris me-
 moratur. R. 232. num. 22. 131.
 Simulatio.
Simulatio contra ejus opposi nūm possit ad impe-
 diendam instrumenti liquidationem. R. 106.
 num. 190. 42.
 Societas, & Socus,
Societas Jns quodammodo fraternitatis in se habet.
 R. 106. n.86. 22.
Societati humana nihil est magis pestiferum, ac
 exitiale, quàm ulcisci iniurias, & calumnias
 inferre. Rit. 193. n.1. in fin. 109.
Societatis ratione inhabiles fruantur habiliū
 privilegio. R. 230. n.17. 170.
Socii, & coheredes. Vide in verbo, Coheredes.
Socii dant beneficium, ne teneantur invicem in-
 solidum, sed in quantum facere possunt. Et qua-
 ri. R. 166. n.86. 22.
An hinc privilegio desuetudine abrogatum sit. n.
 88. in med. & cir. fin. 22.
 Sollicitatores.
Sollicitatores in M. C. P. fruantur in privilegio,
 cuncto Curialibus, trahendi scilicet ad ipsam
 Curiam Advocarios. R. 232. n.5. 177.
 Solvens, Solvere, & Solutio.
Solvens vigue instrumenti garantigenti, vel sen-
 tentia, contra ejus appobare non censetur, sed
 solvere, si sit perituri. R. 166. n.20. 10.
Solvere qui tenetur, dando fidejussorē, non libra-
 tur. R. 211. n.6. 139.
Solutio, diu non duratura, nihil operatur. R. 179.
 num. 6. in med. 69.
Solutio in qua munita fieri possit. Vide in verbo, De-
 hitor.
Solutio per testes an, & quando probari possit. rit.
 166. n.169. cum duobus sequent. 38.
 Somnia.
Somnia ex quibus contingant, & quantum conjo-
 nura haberi possit ex somniis de futuris contin-
 gentibus. rit. 206. n.17. 132.
An diviniunt imitantur somnia. ibid. in med.
 132.
Unde somnia perveniunt interdum, Et quæ sint
 causa somniorum. ibid. in fin.
 Ddd a 50.

Soror.
Soror valeat ut accusari amborum homicidii in fratrem, utriusque conjugium, aut etiam confubrum. rit. 191. num. 6. 106.

Speculator.
Dom. Speculator landatur. R. 166. n. 3. 8.

Statutum.
Statuta de registrandis donationibus, ut est illud Valentia, Sabaudia, & Sicilia, condita sunt pro interesse tertii, & non donantis. rit. 167. num. 28. 57.

Statuta ubi duo sunt, unum affirmativum, negativum alterum, praevalent negativum. rit. eod. num. 34. vers. Et Gravati. 61.

Statutum, in fraude fundatum, ea cessante, cessabit. rit. eodem. num. 29. vers. Pergit. 57.

Stephanus.
Dom. Stephanus Langobardo, iussus Advocatus memoratur. R. 265. n. 126. vers. Hinc. 323.

Dom. Stephanus Padilla Index M. C. landatur. R. 166. num. 124. vers. H. ut. 29.

Stipulatio penes acta, sine causa expressione valida est. rit. 166. num. 70. in fin. 18.

Subdus.
Subditi magistratus, & officiales venerari debent. Et etiam exempti, ut dignitas improbiatur. rit. 265. n. 177. 336.

Subditi adversarii, quomodo solum sit suffraganeum, removebuntur Index, ut suspensus. rit. eod. num. 117. 322.

Sui.
Suorum appellatione quoniam veniant in materia juris accusandi, & remittendi? Et non veniant naturales & spiritus. rit. 191. num. 15. 107. Et rit. 195. num. 1. 111.

Supplicatio.
Supplicatio censetur interditi, appellatione prohibita. rit. 252. num. 36. cum seq. 257.

Quid sit supplicatio? Et in quo differat ab appellatione. num. 33. & 34. fol. eodem.

An dicatur pendere his propter supplicationem. ibid. vers. Ac praestrim.

Supplicatione interposita à sententia S. C. ejus exequutio de stylo non remittatur. rit. eod. num. 1. & 2. 253.

Vide in verbo, Exequutio.

Suspectus.
Suspecti Barones, suspecti non sunt ejus officiales. R. 265. num. 92. 318.

Suspecti capite, sunt quoque suspecti ejus Consiliarii. rit. eod. num. 90. fol. eod.

Suspecti Episcopo, ejus quoque Vicarius, de omnes ab eo dependentes recessui potest. rit. eodem. num. 91. fol. eod.

Suspecti Trasliti Sacri Consilii, valeant ejus Consiliarii, tanquam suspecti recusari. rit. eod. num. 90. vers. Suspecto. fol. eod.

Suspectum allegantes aliquem Regium Consiliarium, uti Consultorem Regi, Fabricam, aut Rever. Regii Coppellani Majoris, depositum facere non compelluntur. rit. eod. num. 29. in med. 310.

311.

Suspectus de fuga, si captus sit, non solum carere tenetur de iudicio fixi, sed etiam de iudicio solvendo. rit. 211. num. 10. 139.

Suspectus Index an, & quando possit recusari. Vide

in verbo, Index, & in verbo, Recusatio. Et rit. 265. per totum. 303.

Suspenfus.

Suspenfus à voce actum, & passum, appellari non valent à suspensionis sententia, & postea ingredi capitulum, vocemque dare in electione. rit. 187. num. 6. 99.

Suspicio.

Suspicio, ejusque causa coram quo Iudice queratur, ac probari debeat. rit. 265. num. 72. 315.

Quid si sint plures Iudices. ibid.

Si plures sint recusari, non queant omnes votare, & cognoscere de causis alterius. ibid. in med.

Suspicio in Sac. Conf. non trahitur coram Consiliariis, suffragia praestantibus. rit. eod. num. 74. 315.

Ubi adducitur ejusdem Senatui decis. & noviss. de anno 1663.

Suspicio in scriptis est proponenda, cum exhibitione depositi, a quo neque persona Ecclesiastica sumo immunit, sed solum pauperes. rit. eod. num. 29. 310.

Ubi adducitur decis. S. C. de anno 1646.

Suspicio Iudicium servatur cum deposito est proponenda, nec sibi potest ab Ext. l. v. ego per Scripturam. sed solum Iudicari per Tribunal. rit. eod. num. 49. 311.

An, & quando possit Dom. Prorex cum Consilio Dominorum Regum non mandare Iudici, ni in causa interveniat. num. 41. fol. eod.

Servetur hoc in Regno Aragoniae, Sicilia. num. 42. fol. 312.

Quomodo discutiantur capita suspicionis, Et an, & quando Index suspicioni debeat deponere, An, & in ejus depositione exquirat juramentum. num. 43. cum sequent. fol. eod.

Quando impatiatur certum ad probandum, Quam deposito majus summa. num. 46. fol. eod.

Concedatur testium audientia in partibus. num. 47. fol. eod.

Concedatur ut terminus ad probandum, Iudice negante, frivola sunt proposita suspicio. num. 49. 312.

Ubi adducitur decis. Sac. Conf. de anno 1566.

Suspicio Iudicium, totius de jure Regi infra quod dies est proponenda, & à quo tempore sunt dies numeranda. rit. eod. n. 58. 312.

Possit ne deduci in quatuordecima dies Et ex aequitate etiam in quatuordecima prima. num. 59. & in fin. 313.

Elapsi tali tempore, non reduci possit remedium nisi litis, vel replicationis in integrum. num. 60. 313.

Non hoc tempus curras in dictionem papali, non habentis tunc in m. b. fol. eod.

Ubi offertur decretum S. C. de anno 1651.

Non Regia Pragmatica terminum praefixum ad proponendum suspicionis causas, ejusque terminandus, p. ocat in Junta, per Dom. Proregem. num. 69. 314.

Suspicio possit ut quomodo tempore deduci si nova superveniat causa suspicionis, etiam si nullus fuerit Index approbatus. rit. eod. num. 60. in fin. 313.

Suspicio proposita, intra quem terminum est illi

litis exitus vindicandus. Et an. currat de momento ad momentum. rit. eod. n. 65. 313.
An elapso termino predicto, valeat Commisforius domi depositum liberare. d. n. 65. in med. 314.
Sales Collator ad Consilium ad pices partis recusantis terminum prorogare ad annum, vel plures menses. 66. 314.
Ubi dispensatio, prout scripto Sna Excellencia per scripturam revocatur ibid.
Curat ne terminus mensis, si in causa jam introducta, aliud non exspectetur, quoniam quid votetur. n. 67. fol. eod.
An currat predictus terminus, dato impedimento à Judice. n. 68. fol. eod.
Quid si detur à parte, vid. Reg. Rovin in pragm. 10. n. 4. vers. quod limita de suspensio. 315.
Nunc supradictis Reg. Pragm. Ducis Alcanorum. d. n. 68. vers. At hic omnibus.
Ubi adducitur decretum Sac. Conf. presentis anni 1663.
An supradicta Pragm. procedat in Regia jura. n. 69. 314.
Suspicio proposita minus validi, tanquam subscripta à Doctore, qui non erat Advocatus causa, si deinde validi subscribat ab eo, an 40. dies à Pragm. praefixa, currunt à die invalida subscriptionem, vel à die valida ejusdem. rit. eod. n. 20. 309.
Suspiciones hujusmodi non solum allegari possunt per principales litigantes, sed per alium tertium qui fuerit in causa pro suo interesse assumptus. rit. eod. n. 25. 310.
Ubi refertur dec. tertius S. C. de anno 1652. & 1653.
Nunc admittatur tertius etiam comparens ad recusandum Judicem. n. 26.
An licet contumacia, accusata contumacia, vid. in verb. Contumacia.
Suspiciones notoriae, in Regno nostro quancumque proponi possunt. rit. eod. n. 64. 313.
Ubi adducitur determinatio Sac. Conf. de anno 1646.
An suspicio notoria recipi debeat sine deposito ibid. in med. 314.
Suspicionem capita, à satis sit, ut scribantur à Procuratore causa, vel opus est, ut subscribantur ab Advvocato. rit. eod. n. 22. 309.
Ubi refertur decretum Collat. Conf. de anno 1625.
Suspicionem comparitionis, et illi subscribi debent ab Advvocato, qui primas causa vice sustinet, eoque remittente, ab ipso principali, duplicata tamen deposito pro pena facta. rit. eod. n. 13. 14. 309.

T
Tempus.

Tempus decem dierum, concessum ad appellandum, non currat ad ipsi beneficii à die prolata sententia, vel à die notificationis. rit. 253. n. 22. 235.

Tempus multis in casibus labitur absque interpretatione. rit. n. 73. n. 7. 78.

Terminus.

Termini dandi, de statuendi ad probandum, testes, & instrumenta producendum, & super omnibus, & quibuscumque exceptionibus apponitur, & opponendis, competentes debent esse, iudicis

arbitria moderandi. Rit. 245. in corp. 228.

Termino dato ad probandum, ipsique pendentes partes, & Procuratores eorum procedere possunt ad qua erat datus terminus, sine amplius requisitione alterius partis, vel praesentia, & quod. rit. 242. in corp. 216.

Termino elapso, huius admittitur testimonium receptum in Regno, quod ex iure communi obtinet. Rit. 219. n. 1. 146.

Quid si Index, gratiosi se gerens, indulgeat parti, prolatere die sequenti. d. n. 1. in med. 154.

Terminus ab a. In statuto, differt à statuto à die actus, quia primus currit de momento ad momentum, secundus vero à die sequenti. rit. 2. 20. n. 35. in med. 213.

Terminus ad concomitandum compositi edendi scripturae, alteri vero parti ad impugnandum. rit. 238. n. 3. 212. & n. 14. 213.

Terminus ad concomitandum, etiam datur ad concomitandum copiam authenticam Notarii, exemplatam post consensum produm. rit. eod. n. 11. & praeterea fol. eod.

Terminus ad impugnandum an datur, quando scriptura praesentata essent forensis, seu iudiciale. d. n. 13. in med. 213.

Nunc id Iudicis arbitrio sit retinendum. n. 15. 213.

Terminus ad impugnandum distans à termino ad repulsam, & in quo. rit. eodem n. 16. fol. eod.

Terminus alius non datur, quando constitutus in scriptura facta enunciata in libello. rit. eodem n. 17. fol. eod.

Quid si non esset enunciata, & scriptura addideret aliquid novi ibid.

Terminus datur partibus ad probandum si incidat in diem feriata, sequenti die non feriata, parte non comparente accusabitur contumacia. rit. 219. in corp. 146.

Quid de usu Curatorum Regni, & continua praesentia. n. 1. fol. eod.

Terminus impartiendus: nunc sit ad comprehendendum apocam, trino teste notatum, post conclusionem exhibitum. Rit. 238. n. 9. 212.

Testamentum, & testandi facultas.

Testamentum, conditum à Revere. Minus Notarii vassalli, nunc subsistat. rit. 166. n. 31. 12.

Quid si Revere Jurisdictionum tantum Criminalem. n. 32. fol. eod.

Testamentum conditum à nuptiae in beneficium Curatoris, an sit nullum. rit. 181. n. 19. 93.

Adducitur dec. 2. libid. in fin.

Testamentum inter filios, etiam conditum ab infans, subsistit. rit. 166. n. 96. 24. & vid. in ver. Tutidani.

Testandi facultas, concessa per Summum Pontificem alicui, vel Nuncio, vel Legato, aut Sanctae Inquisitionis Praefecto, an competat, si illi contigerit diem suum obire Roma. rit. 232. n. 10. cum plur. sequ. 179. & n. 17. 180.

Testandi facultas si sit concessa alicui, resistere devincto, cui extra resolutionem obire contigerit, an, & quando irritum sit testamentum. rit. eod. n. 9. 179.

Testator.

Testator prohibere an possit confiscationem suorum bonorum. rit. 249. n. 10. in fin. 245.

Quid

Quid respiciat legitima, & Trebellianicæ, an. 11.

Testatoris præcepto, litigium prohibenti, nūm quis contravenire dicatur per solam simplicem citationem. rit. 234. n. 6. 188.

Testis.

Testem ad repellendum, gravissima, vel solentem graviter requiritur inimicitia. rit. 265. n. 6. in med. 305.

Testes examinati ad futuram rei memoriam, volunt ne retardare instrumenti liquidationem. Rit. 175. n. 5. 82.

Testes examinati inter alias personas semiplenam faciunt probationem, si predictis amplius nequeant examinari. rit. 241. n. 5. 216.

Testes falsos, fuisse quocumque pecunia corruptos si quis alleget, nūm sufficiat probare corruptionem, ad illos reiciendos, quatenus fuisse falsitate nihil confiteris. rit. 262. n. 23. 296.

Testes falsos producentes, ac scripturas falsas, an duplici pœna mulcari debeant. rit. rod. num. 21. fol. 295.

Testes instrumentorum appellatione continentur. R. 174. n. 2. in med. 81.

Testes, in termino citati, recipi quocumque possunt, termino finito. rit. 219. n. 2. 147.

Quid si diligentia aliqua nequequā preceperint. n. 3. fol. rod.

Quid in causa repulsa, an debent citari, & examinari infra terminum datum ad repulsum. n. 4. fol. rod.

Valerius Index gratiam facere, ut testes recipiantur termino elapso. n. 5. fol. rod.

Testes, minime in Apoca subscripti, sed tantummodo dependentes de creditorum monu, non quia vidimus eum scribentem, sed quod ejus characterem notum habent, nūm proferant. rit. 174. n. 5. 81.

Quid si concurrat manus comprobatio, cum aliis scripturis. ib. d.

Testes, publicatis attestacionibus, nequeunt admitti super alio articulo, aut alio, quia ipsa contradicunt. rit. 262. n. 18. 294.

Limitatur hoc in quibusdam casibus. ibid. vers. Scimus.

Testes repelluntur, propter exceptionem excommunicationis. rit. 236. n. 30. 202.

An, & quando admittuntur hac exceptio in Regno nostro. ibid. vers. Sed hujus.

Nam sit in promptu probanda, ibid. ver. Verum.

An, & quando fides reservanda ad merita causa exceptionis contra testes. vid. in verb. Exceptio.

Testes sicut produci possunt, Civia pro Tribunali sedente, ad satisfacionem probandam, nūm possint quocumque recipi super aliis exceptionibus, quia in promptu probata, impediunt conciliationem, ac instrumenti liquidationem. rit. 175. n. 3. 83.

In prædictis recipiuntur testes super satisfacione extra vincula. n. 9. 84.

Ubi adducitur Dec. M.C.F.

Testes tres in resumptioe instrumenti requiruntur, si instrumentum librum auri excedat, duo vero si sit infra; Et quid de consuetudine. rit. 166. n. 36. 12.

Testis, qui contra aliquem fuit in causa criminali, ab eo juxta recitari potest. rit. 265. n. 169.

Testis repellitur de munere iudicandi in illa causa. rit. rod. n. 158. 334.

Testis requisitus à parte, nūm dicitur spontaneus, nec suspensus repulatur. rit. 175. n. 4. 82.

Testis si attestatur aliquid, & non aliud adiungat cum d. Diono (Imo) subsistit ejus postrema assertio, nec vocillasse dicitur. rit. 215. n. 5. 143.

Testibus falsis si quis usus sit usque ad sententiam, an oporteat prædere fidem corruptisse illos, vel intrat revocatio sententia, & petitio falsi. rit. 262. n. 20. 295.

Testium signum, an, & quando sufficit pro subscriptione, ad hoc, ut credatur, nisi valent beneficium, l. scripturas, c. qui pot. &c. rit. 166. n. 36. in fin. 12.

Textus.

Textus in l. 2. C. de usur. rei jud. attendi non debet, ubi sententia non obstant appellatione, sed reclamatio habet executionem. rit. 259. n. 47. vers. Et tandem. 279.

Thesaurarius.

Thesaurarius Regis publicam pecuniam subtrahens, & ad proprios usus convertens, quo puniatur pena. rit. 243. n. 8. vers. Et de subtrahentib. 218.

Thomas.

Dom. D. Thomas Coracita Reg. Consil. laudatur, ac vir Religiosissimus nuncupatur. rit. 166. n. 13. vers. Conto enim in fin. 67. Et rit. 265. n. 157. vers. Hic concinit in fin. 330.

Dom. Thomas de Aquino Regens laudatur. rit. 166. n. 28. in fin. 11.

Tortura.

Tortura, an, & quando repeti possit. rit. 259. n. 17. 275.

Tractatus.

Tractatus negotii, negotium non probat, nisi ipsam aliquo modo præstetum esse, dicat. rit. 240. n. 3. 215.

Tumultus.

Tumultus Populi magnus, qui fuit in hac Civitate in anno 1647, memoratur, & quam passus sit suppellex iustarum, & selectissimorum librorum Author cum suo Patre. rit. 167. n. 24. 56.

Tutidamus.

Tutidani testamentum, in quo filium heredem instituit, ratum, & firmum habitum suis, quatenus esset certa, ac nota insania; Et quare. Rit. 166. n. 96. 24.

Tutor.

Tutor, in causa pupilli suspensus est, & cur. rit. 265. n. 115. vers. Tutor. 321.

Tutor, mortuo Cantatore, an possit solus contra pupilli debitum incursare instrumentum. R. 166. n. 105. 25.

Nūm valeat Tutor, vel Curator, tutela, vel cura finita, instrumentum presentare via Ritati, in quo ipsmet Tutori, vel Curatori aliquid subrogatum sit. n. 106. fol. rod.

Tutor recusare nūm valeat Judicem, uti sibi inimicum, si in causa interveniat sui pupilli. rit. 265.

265. n. 130. cum seq. 384.
Adducitur Decif. Sacr. Confilii de anno 1645. nu.
132. fol. eod.
Tutorum contrahens, alienumque administrato-
rum, circa res pupilli, quomodo de jure infriu-
guntur; id licet non habet, si Tutor palam, ac
bona fide emerit, etiam à pupillo, majore infan-
te. rit. 228. n. 33. 166.
Tutor, qui pecuniam pupillarem deposuit apud
mixtorem, qui communiter reputabatur ido-
ment, non tenetur, illo decedo. rit. 173. nu. 18.
vers. Verum magistratum. 80.

V

Valor.

VAlor pecunie vid. in verb. *Requiritur in solu-*
tione.

Variare, & Variatio.

Variare nùm licet forum, vid. in verb. Jus eli-
gendi.

Variare nùm licet, lite adhuc incæpta. rit. 233.
n. 16. 184.

Non solum in prima infantia. verum etiam in
alteriori. ibid. in fin.

Variare nùm licet à loco, & fore Barorum ad Re-
gia Tribunalia. rit. eod. n. 17. fol. eod.

Variare ubi licet, licetammi sit à majore, ad infe-
rius Tribunal. rit. eod. num. 15. fol. eod. & num.
19. 185.

Variatio requirit perhorrescentia juramentum, non
secus, ac fore electio. d. n. 19. & n. 23. 187.

Tunc conceditur Jure Regni, cum hoc juramen-
tum præcedit. n. 22. fol. 186.

Vassallus.

Vassalli Barorum remittendi non sunt, nisi delin-
quentes appareant. rit. 235. n. 35. 197.

Vassalli extrahi nequeunt à propriis domiciliis in
prima infantia. rit. 231. n. 4. in fin. 175.

Vassalli, si judicati sententia mediante, per M. C.
V. nunquam remittuntur ad Barones, & de hoc
Regni Fiscus semper fuit in possessione s. à quasi.
rit. 205. n. 12. 128.

Vassallum infensum in tam seculi atate, in qua
generare nequit, presumitur infensare in fran-
gend. rit. 228. n. 40. 166.

Vassallus, si alium in vita fecerit heredem, &
non vocatum ad fendi successionem, adhuc vo-
catus fendum habebit. rit. 220. n. 28. 152.

Venditio.

Venditio annuorum introituum, facta cum Regie
assensu pro hypotheca bonorum feudaliu, allo-
duat est. rit. 244. n. 18. vers. Certum. 224.

Venditio annuorum introituum, præ capitali du-
carorum mille, receptum in Sexennis, valida
nùm sit, si fiat canonico, quid tempore exin-
duant, seu recompenis sortis principalis fiat
restitutio in eisdem speciebus, vel similibus, &
sub eadem bonitate intrinseca, & extrinseca,
pondere, titulo, & liga, currente tempore ini-
ti contractus. Rit. 196. n. 13. 15.

Venditio cerum mobilium, ac immobilium qua-
nuam comprehendat, & qua, num. rit. 216. nu.
11. 144.

Venditio rerum, si fiat ad mensuram, quomodo
auti mensurationem contractus sit imperfectus,
at: amen non licet auti mensuram à venditione,
seu emptione resiliere. rit. 166. n. 73. in fin. & 74.
19.

Intra quod tempus fieri debeat ista mensuratio.
d. n. 74. in fin.

Venditur ab onere praestandis solvissimum ex-
cusatur si in antea laudaverit personam di-
vitem. qui cum iudice in se susceperit. rit. 173.
nu. 18. 80.

Veniens.

Veniens Spote ad Curiam legimus punitur ac mistis
cum eo agitur. rit. 214. nu. 3. 142.

Quid siveat probationem simere. nu. 5. fol. eod.
Et vid. in verbo Confessus.

Verba.

Verba illa, (cujus contrarium in hominum memo-
ria non exat) cujus sing. ritantis, & quomodo
à Inveconsultis explicem. rit. 217. nu. 2. vers.
Ceterum. 146.

Verba illa, (Et in caso, che non voglia, &c.) condi-
tionem important, pan. qui copressamari. 227. nu.
11. cum vers. Sed in medium. 160.

Verba unversalia in statuto, quomodo pluries re-
posita, casus non comprehendunt privilegior.
rit. 167. num. 34. vis. Nec suffragantur.
60.

Vestis.

Vestem quisque gerere debet, & in pari, & pro-
positum convenientem. rit. 235. nu. 14. 194.

Via.

Viam duplicem si locus habeat, terrestrem, scilicet,
& maritimam, utrius nùm ratio haberi debeat
in dietis, Et utra magis dicatur us. an. rit. 243.
nu. 16. 219.

Via exequutiva datur contra tertium possessorem
rei hypothecata, etiam non discipulo priu. pal. rit.
166. nu. 21. 100.

Sed quid, quod capere non possit persona. ibid.
Et quid in iudicio offensus. ibid.

Et vid. in verb. Factum exequutivum.

Via exequutiva aditus non patet, quando in iudicio
ordinario facta tantum sunt probationes,
ubique quo facta sit publicatio. rit. eod. num.
123. 29.

Via usus per suum si concedatur alicui per-
transire debet per viam minus dominum, non
verò per suum fundum. rit. 253. num. 16. in
med. 219.

Vicarius.

Vicarius Generalis Episcopi si sit Canonicus, re-
sari nùm possit ut suspensus in causa Capituli,
rit. 265. nu. 128. in fin. 323.

Victualia.

Victualia vendere tempore penuria quilibet ci-
vetur, pecunie tamen numerata. rit. 248. nu. 16.
246.

Cogendi tamen sunt Civis per Statutum gene-
rale, non verò unus tantum specialiter. ibidem
in fin.

Vidua.

Vidua postquam formam elegerit sui Oppidi, & coram
illius Capitane accusavit aliquem, nùm possit
ab eo resiliere, & aliud adire Tribunal. rit. 233.
n. 10. in med. 183. & nu. 23. 137.

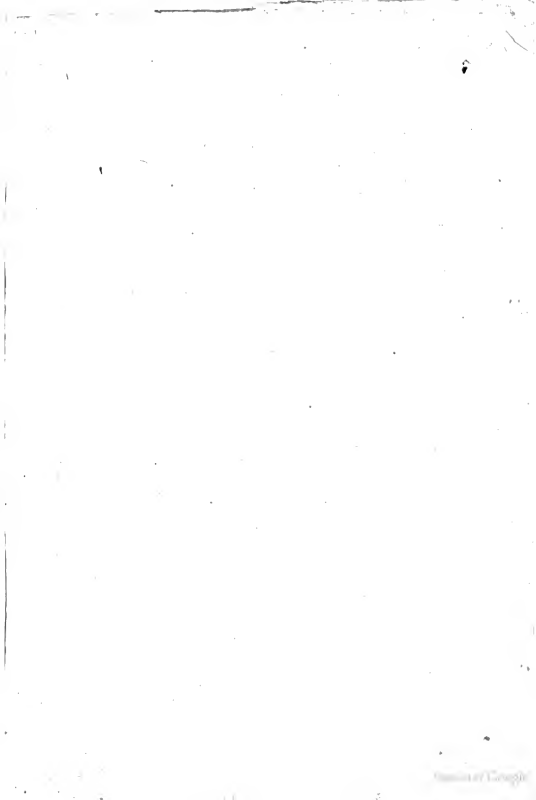
Vidua, seu pupillus, citatus, vel citatus de mandato
Magna Curia per aliquo crimine, si declinare
velit forum, & aliud adire Tribunal, quid agere
debeat. rit. 230. in corp. 168.

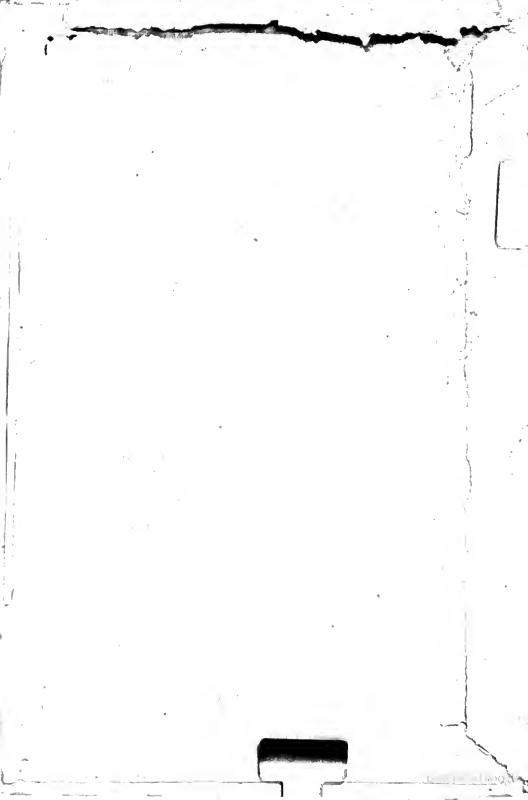
Vidua.

Vidua si nubes, facta feri electione, seu variatione, nunc cesset privilegium. rit. 233. num. 24. & 25. 187.
Quid in causa criminali. d. n. 25. in fin. 187.
Vidua sui gaudet privilegio, quomodo divites sint. rit. 230. num. 12. cum seq. 169.
Isto quoque, quod meretrices sint, num. 14. fol. 170.
Extendatur hoc ad viduam effectam post feri electionem num. 15. 170.
Quid in Viduam, causam habente cum persone, maxime miserabilibus ibid.
Vincendum.
Dom. Vincentius de Anichis Presb. Sacri Consilii laudatur, ejusque manu scripta in Bibliotheca Vaticana adservantur. rit. 235. num. 31. 196.
Hujus Viri Auctoritas extollitur. rit. 244. num. 15. 223.
Ejus dec. 75. expenditur num. 36. 227.
Dom. D. Vincentius Petrus Baro Terrarum Pastigiarum, & Carcaboni, Anthoris Pater laudatur, ejusque dicti Ortus, & Occasus, ubique fuerit sepulchra traduntur memoratur. rit. 227. n. 17. vers. A qua sententia. 161.
Dom. Vincentius Rentanni, ejusque Fratres, filii D. Consilii & Praesid. R. C. Afcenii laudatur. rit. 265. n. 155. vers. Hic tamen. 329.
Virgo.
Virgo sui nunc habet electionem. rit. 230. num. 23. vers. Ac propterea. & n. 24. 172.
Breviter sui, feri electio. 172.
Vit.
Vitro, ac vitri agentibus pro dote contra tertios possessorum bonorum actione tacita hypothecaria, nunc obstat exceptio Anthon. praesentis. & de fideiussor. rit. 217. num. 8.
Uncia
Uncia cuius sit valor. rit. 257. n. 5. 265.
Universitas.
Universitas compellere nunc valet vaticanium ad latiorum Conducentes aliarumque impositionum universalium, ad solvendum ante tempus, & diem dimisso tamquam intercursum modis temporis rit. 170. num. 6. 72.
Universitas privilegio gaudet electionis feri, sicut Ecclesia rit. 233. num. 2. id mod. 182.
Universitas variatur appellations suorum, adeat agere possit pro delicto in suum Civem commissio. rit. 195. num. 2. 112.
Universitati accusari nunc licet Civis suos de usura non manifestare. Rit. 196. num. 6. in fin. 114.
Universitati competat resistere in integrum adversus lapsam sanationem rit. 260. num. 41. vers. Universitati. 286.
Vocatus.
Vocatus ad fideicommissum, pendens a conditione, qua aliquando evanescere potest nunc valet promissum sibi prospicere Rit. 190. num. 9. 106.
Possit agere contra filium, dicendo illum ignobilem. num. 10. fol. 102.
Votum.
Voti propositio reddat iudicem suspectum. idque

nunc resistens probari possit. vid. in verb. Juxta. 187.
Usufructuarius.
Usufructuarius liquidare nunc valet Instramentum contra debitorem. rit. 166. num. 45. 33.
Utriusque usufructuarius.
Usura omni Jura prohibita est. rit. 196. num. 1. 112.
Esque delictum propter quod Usurarius castigetur, & criminaliter accusari poterit. num. 2. fol. eodem.
Quomodo, & qualiter probetur hoc crimen. num. 5. & versic. Primum 113. & versic. Tertium. 113.
Quomodo probetur rigorose modo, & citra privilegium. d. n. 5. vers. tandem fol. eod.
Situi necessaria accusatio, etiam vigore Juris Regni. num. 6. fol. 114.
Valent procedi ex officio contra usurarium manifestandum. d. num. 6. in fin.
An solum M. C. V. sit Juxta usura, vel alia etiam Curia. sibi demonstretur, sibi Barones. num. 7. 114.
Usura rei iudicata, qua de jure communi sunt contestata. Et hodie manifestam non esse edictum domini emergentis, ac lucri cessantis passimque taxantur ad rationem quingue pro centenario, debeantur ne a condemnatis, post tempus quinquimestre non solventibus, decurrendam a die sententiae, si ab illa minimi fuerit appellatum. rit. 259. num. 37. 278.
Quid si non fuerit reclamatum. num. 38. fol. eod. 278.
Pendente reclamatio. Debetur usura rei iudicata. d. n. 37. n. fin. & n. 44. 274.
Usuraria de praesente nullas admittit ad denunciandum, sed bene ad accusandum, agendo via ordinaria. rit. 237. in cor. 202.
Admittitur ad denunciandum cum obligatione puniendi. num. 20. 203.
Possunt procedi ex officio in hoc crimine. num. 5. vers. Nempti fol. 204.
Quid contra manifestos Usurarios Jure Regni noferi. num. 6. fol. eod.
Et vid. in verb. accusare, & in ver. Denunciare.
Usurarii in Regno, qui poena puniuntur, & qua in Civitate Neapolitana. rit. 196. num. 4. & in fin. 113.
Usurarii si citentur ad comprehendendum tenentur personaliter accedere vel mittere possint procuratorem. rit. eod. num. 8. 114.
Usurarium contra proceditur ad privationem omnium bonorum suorum. rit. 237. in corp. 202.
Usurarius in carceribus nunc capiri nunc possit, iis in locis in quibus bonorum publicatio pecuniaribus legibus infigitur. rit. 196. n. 3. 113.
Possit subiacitura & quo Jure num. 4. 113.
Usurarius publicus, & manifestus, qui proprie dicitur. rit. 237. n. 7. 204.
Uxor.

Uxor virum suum concubitus tenetur quocumque qui vel alius maritaliter peccat. rit. 260. num. 53. 287.
Propter id, ejus absentia necessaria dicitur. dicitur. num. 53. 204.

XXI
92.